

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e 25

= T. Text Gr. C $\frac{35}{4}$

$\angle \frac{24}{4}$

= T. Text Gr $\angle \frac{93}{4}$

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de UH. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS IV.

CONTINENS COMMENTARIA IN EPISTOLAS AD
GALATAS ET EPHESIOS.

OXONII :

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENIUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI
EPISTOLAM AD GALATAS
COMMENTARIA.

EJUSDEM
IN EPISTOLAM AD EPHESIOS
HOMILIAE XXIV.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI
GULIELMO
ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,
ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,
OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,
DICATUR
HÆC BIBLIOTHECA
PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,
DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,
SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,
QUO PIETATI SATISFIAT
ERGA NOMEN VENERABILE
ET
PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

IN textu Commentariorum S. Chrysostomi in Epistolam ad Galatas recensendo, Savilius Editionem Veronensem ad Codicem Bibliothecae Regiae, cujus tamen nullum indicium dedit, sedulo castigavit. Praeter hunc librum etiam Veteris Interpretis, qui Graecum Codicem manuscriptum Latinum fecit, operam adhibuit. Benedictini, quod mireris, hujusce operis ne unum quidem Codicem se reperisse profitentur. Tres tamen hodie in Bibliotheca Regia servari, duos Colbertinos, et Reg. 675. testantur Editores Benedictinae Parisiis intra paucos hos annos repetitae. Etiam Matthaeius hujus unius Epistolae nullum Codicem Chrysostomi in Bibliothecis Mosquensibus reperiri affirmat.

In usum nostri operis collati sunt Codices, quos nunc breviter describemus.

- A. Regius 675. olim 1788. Membranaceus, saeculi XII., ab Editore Benedictinae secundae hic illic adhibitus.
- B. Regius 725, olim Colbertinus. Membranaceus, saeculi XII.
- C. Monacensis 373, olim Augustanus. Membranaceus, saeculi X. formae maximae, foliis 416. cui insunt ejusdem Auctoris Homiliae XL. in Epist. priorem ad Corinthios, fol. 1—317. Expositio in Epist. ad Galatas, fol. 318—376. et Leontii Episcopi Neapolitani Cypriorum in vitae paralipomena S. Patris nostri et Archiepiscopi Alexandrini Joannis Eleemonis fol. 376—416. Contulit nostro rogatu THEODORUS KRABINGER.
- D. Vindobonensis, Lambec. CXXXV. “Membranaceus, antiquus, olim Bessarionis Archiep. Nicaeni.” LAMB.
- E. Vindobonensis, Lambec. CXL. “Chartaceus, antiquus et bonae notae, sed prae vetustate ruinosus et lacerus, et in principio ac fine mutilus.” LAMB.

- F. Venetus, Marc. Append. II. 178. Incipit p. 666 C. a verbis αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς, et exit p. 730 C. in haec τοῦ θεοῦ τὴν. Collator ejus THEODORUS HEYSE supplevit principium ex
- G. Codice olim Naniano, nunc Marc. Append. I. 35. “recenti quidem ac mendosiore, sed tamen ejusdem familiae libro. Est is chartaceus, saec. circa XV. scriptus, licet altiore aetate literae affectare videantur, complectens Homilias in Epist. ad Corinthios secundam cum Commentarii in Epist. ad Galatas majori parte, i. e. usque ad p. 716. Est autem plane nova magnoque usui haec omnis varietas, quod Savilius in hos Commentarios nullum ex familia Augustana Codicem est nactus.” HEYSE.

Praeter duos Regios jam memoratos collatus est, sed in textu recognoscendo non adhibitus, tertius, numero 1017, olim Colbertinus, membranaceus, saeculi XI, qui incipit p. 687 C. a verbis ἀποσπάσαι τοῦ νόμου. Hujus Codicis, qui selectas tantum particulas nostri operis continere videtur, hic illic mentionem fecit Editor novissimus, maxime ad sextum Epistolae caput.

Commentaria in Epistolam ad Galatas Latina fecit Desiderius Erasmus, qui “opus hoc antehac a nemine versum” Joanni Cardinali Lothoringiae per literas Basileae III. Cal. Jul. anno MDXXVII. scriptas dicavit. Graeca igitur non in libro excuso, qui tunc temporis nullus exstitit, sed in Codice manuscripto, qui cum nostris E. F. arctam cognationem habet, eum legisse apparet. Erasmi versionem, quam tamen “incerto interpreti” ascribit, “locis aliquot per ipsum restitutis ex Editione Veronensi,” repetivit Editor Operum S. Chrysostomi Latine impressorum Parisiis anno MDCXIV.

Quod reliquum est, hunc Commentarium Auctor non ut ceteros in Epistolas Paulinas a se compositos in Sermones seu Homilias distribuit, ut concio quaelibet Ethica adhortatione clauderetur, sed continenter ab initio ad

finem usque Epistolae, moralibus praeceptis per occasionem interpositis, sacri contextus seriem explanavit. Quinetiam distinctionem a prioribus Editoribus observatam, ut singulis capitibus novus titulus praefigeretur, tanquam ab Auctoris proposito alienam, nos consulto negleximus.

Nunc ad alteram hujus Voluminis partem, quae continet Nostri Interpretationem Epistolae ad Ephesios, per Homilias solito suo more confectam, transeamus.

In hac parte operis ornanda Savilius praeter Veronensem excusum, qui recensioem antiquiorem, ut nostra fert opinio, sed longe difficiliorem, secutus est, Augustanum Codicem, ad alteram familiam pertinentem, adhibuit, quo auctore quamplurima singulis paginis si non in melius mutavit, certe aspera lenivit, hiantia explevit, turbata in ordinem redegit: neque tamen potuit, ut ipse fatetur, in libro tam mendoso quod voluit, praestare. Quo fit ut textus ejus, quem fere expresserunt Morellus et Benedictini, recensioem ex utraque familia commixtam et confusam exhibeat. Post hunc Montefalconius se usum esse Coislinianis Codicibus duobus, 31 et 75, et Colbertino 4112, qui argumentum omittit, profitetur. Nobis quidem Collationum hujus operis talis affluentia praesto fuit, ut selectis utriusque familiae tribus, quae maximum momentum habere viderentur, ceteras plane neglexerimus. Hi autem sunt,

- A. Monacensis 353. Membranaceus, saeculi X, constans foliis 242, a Krabingero collatus.
- B. Regius Coislin. 75. Membranaceus, saeculi XI. a Montefalconio adhibitus.
- C. Vindobonensis, Lambec. CXXXVIII. Membranaceus, saeculi, ut videtur, XI. Vetus Codex incipit p. 5 D.
- D. Vindobonensis, Lambec. CXXXVII. Membranaceus, ejusdem aetatis. Hic liber in quatuor prioribus Homiliis

plene collatus est, in reliquis non nisi ad lectiones Codicis C. confirmandas.

E. Laurentianus, Plut. 8. Num. 2. saeculi XI. "Mixtae lectionis et mutabilis liber, subinde optimus et vulgatam egregie emendans, alibi perparum varians, aliquando glossis temere interpolatus, et corruptus multifariam. Correctiones adsunt trium vel quatuor lectorum, et aetate et auctoritate diversae." HEYSE.

F. Vaticanus 551. saeculi X. "De meliore Codicum secta, eademque, ut videtur, ad quam pertinent Marcianus a, x, z. Laurentianus VIII. 6. Continet Chrys. ad Galat. Ephes. Philipp. Coloss." HEYSE.

Praeter hos penes nos sunt collationes duorum aliorum Codicum, quorum lectiones cum nihil novitatis haberent, notare supersedimus. Hi sunt,

Mosq. "Membranaceus, SS. Synodi in fol. num. CVIII. Scriptus est a Joanne Monacho, ergo exeunte saec. X. aut ineunte XI. Fuit quondam in monasterio montis Athus Iberorum, ut in fronte primi folii notatur." *Matth.* Nov. Test. Tom. VI. p. 275. Continet Homilias Chrys. in Ephes. Philipp. et Philemonem.

Regius 1017. de quo ad Galatas monuimus. Continet singulorum sermonum particulas selectas, partim exegeticas, partim morales, mendosissime scriptas.

Catenam in S. Pauli Epistolas ad Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses ex Codice Coisliniano edidit Vir Reverendus J. A. Cramer, Oxonii, anno MDCCCXLII. quae nobis in utraque operis parte magno adjumento fuit.

Homiliarum in Epistolam ad Ephesios Interpretes Latinos duos adhibuimus; unum, quem Veterem appellamus, Wolfgangum Musculum; alterum, Gentianum Hermetum Aurelium, Canonicum Rhemensem, cujus Versionem hic illic castigatam suam fecit Montefalconius. Uterque, ut probabile est, exemplar tantum Veronense ad manum habuit.

F. F.

TOY

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

¹ Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΟΛΛΟΥ τὸ προοίμιον γέμει θυμοῦ καὶ μεγάλου φρονή-
ματος· οὐ τὸ προοίμιον δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα, ὡς εἰπεῖν, ἡ
ἐπιστολή. Τὸ γὰρ μετ' ἐπιεικείας ἀεὶ τοῖς ^b μαθητευομένοις
διαλέγεσθαι, ^c καὶ σφοδρότητος δέωνται, οὐ διδασκάλου, ἀλλὰ
λυμῶνος ^a αἶν εἶη καὶ ^d πολεμίου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κύριος πολλὰ
προσηνῶς τοῖς μαθηταῖς διαλεχθεὶς, ἔστιν ὅπου καὶ αὐστηρό-
C
τερον κέχρηται τῷ λόγῳ, καὶ νῦν μὲν μακαρίζει, νῦν δὲ ἐπιτιμᾷ.
Τῷ γοῦν Πέτρῳ εἰπὼν, ² “Μακάριος εἶ, Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ,”
καὶ ἐπαγγειλάμενος τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ὁμολο-
γίας αὐτοῦ καταθήσεσθαι, μετ' οὐ πολὺ τῶν λόγων τούτων
φησὶν· “Ἦπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ.” Καὶ

¹ CAP. I. v. 1—3.

² Matth. xvi. 17, 23.

CODICES A.B.C.D.E.G.   ^a ἡμῶν om. E.   ^b μαθηταῖς A.D.   ^c καὶ
an G.   ^d πολεμίου] + ὥστε εἰκότως τοῦτο ποιεῖ G. Vet.   ὅπου] ὅτε E.
Μοχ τῷ λόγῳ κέχρηται in verso ord. idem.

ἀνέχεσθαι Παύλου ταῦτα ἀναιρουίντος. Οἱ γὰρ περὶ Πέτρον D καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ταῦτα, φησὶν, οὐ κωλύουσιν, οἱ πρῶτοι τῶν ἀποστόλων, οἱ μετὰ Χριστοῦ γενόμενοι. Καὶ ἀληθῶς οὐκ ἐκώλουν· ἀλλ' οὐ δογματίζοντες τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ τῇ ἀσθενείᾳ συγκαταβαίνοντες τῶν ἐξ Ἰουδαίων πιστευόντων. Ὁ δὲ Παῦλος εἰς τὰ ἔθνη κηρύττων, οὐ χρεῖαν εἶχε τῆς συγκαταβάσεως ταύτης. Ὅτε οὖν ἐν Ἰουδαίᾳ γέγονε, καὶ αὐτὸς τῇ συγκαταβάσει ἐχρήσατο ταύτῃ. Ἀλλ' οἱ ἀπατῶντες, οὐ λέγοντες τὰς αἰτίας, δι' αἷς καὶ οὗτος ἀκάκεινοι συγκατέβαινον, παρελογίζοντο τοὺς ἀφελεστέρους λέγοντες, ὅτι οὐ δεῖ Παύλου ἀνέχεσθαι· οὗτος γὰρ χθὲς καὶ σήμερον ἐφάνη, ἐκείνοι E δὲ πρῶτοι οἱ περὶ Πέτρον· καὶ οὗτος μὲν μαθητὴς τῶν ἀποστόλων γέγονεν, ἐκείνοι δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅυτος μόνος, ἐκείνοι δὲ πολλοί, καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλησίας. Καὶ εἰς ὑπόκρισιν δὲ αὐτὸν διέβαλλον λέγοντες, ὅτι καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀναιρῶν περιτομὴν, φαίνεται^a καὶ τοῦτοις χρησάμενος ἀλλαχοῦ, καὶ ἑτέρως μὲν ὑμῖν, ἑτέρως δὲ ἄλλοις κηρύττων. Ἐπεὶ οὖν ἐμπρησθὲν εἶδεν ἔθνος ὁλόκληρον, καὶ πυρὰν χαλεπὴν κατὰ τῆς^b Γαλατῶν ἀναφθείσαν ἐκκλησίας, καὶ τὴν οἰκοδομὴν σαλευομένην καὶ κινδυνεύουσαν καταπεσεῖν, τοῦτο μὲν ὑπὸ θυμοῦ 659 δικαίου, τοῦτο δὲ ὑπὸ ἀθυμίας ἑκατέχόμενος· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν εἰπὼν, ὅτι^c “Ἡθελον^d παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου” γράφει τὴν ἐπιστολὴν, πρὸς^e ἅπαντα ταῦτα ἀπολογούμενος. Καὶ ἐκ προοιμίων εὐθέως πρὸς ἐκεῖνο ἀποτείνεται, ὃ διορύττοντες αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν ἔλεγον, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς δὲ τῶν ἀποστόλων γέγονε μαθητής. Διὸ καὶ οὕτως ἤρξατο· “Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων.” Ἐλεγον γὰρ, ὥς B ἔφθην εἰπὼν, οἱ ἀπατεῶνες ἐκείνοι, ὅτι τῶν ἀποστόλων ἀπάντων ἔσχατος οὗτός ἐστι, καὶ παρ' ἐκείνων ἐδιδάχθη. Πέτρος γὰρ καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης^f καὶ ἐκλήθησαν πρῶτοι, καὶ κορυφαῖοι τῶν μαθητῶν εἰσι, καὶ τὰ δόγματα ἐδέξαντο παρὰ^g τοῦ Χριστοῦ, καὶ χρὴ μᾶλλον ἐκείνοις πείθεσθαι, ἢ τούτῳ· ἐκείνοι δὲ οὐ κωλύουσι περιτέμενσθαι, οὐδὲ νόμον μὴ τηρεῖν. ¹Καὶ

⁸ Gal. iv. 20.

^a ἀκάκεινοι pro καὶ ἐκείνοι A.B.C.D.G. ^b οὗτος] + μὲν Sav. Mor. Ben. μὲν om. A.C.E.G. ^c καὶ στ. τῆς ἐκ. om. G. Vet. ^d καὶ om. G. ^e Γαλ.] τῶν Γαλ. A.D.G. Statim ἀναφθείσαν pro ἀφθείσαν omnes. ^f κατεχόμενος om. A. ^g ἅπαντα] Sic Sav. Mor. Ben. ἅπαντας est in nostris omnibus et Veron. ad universos Vet. ^h ὥς] Sic A.C.D.E.G. Vet. ⁱ δ vulgo. ^j καὶ om. D. Statim πρῶτον A. ^k τοῦ Χριστοῦ] κυρίου E. ^l καὶ om. E.G. Vet.

ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγοντες, καὶ τοῦτον μὲν καθαιροῦντες, C ἐκείνων δὲ τὴν δόξαν ἐπαίροντες, οὐχ ἵνα ἐκείνους ἐγκωμιάσω-
 σιν, ἀλλὰ ἵνα Γαλάτας ἀπατήσωσιν, ἐπειθὸν ἀκαιρῶς τῷ νόμῳ προσέχειν. Εἰκότως οὖν οὕτως ἤρξατο. ³ Ἐπειδὴ γὰρ τὴν
 μὲν αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐξητελίζον, παρὰ ἀνθρώπων αὐτὴν λέγοντες εἶναι, τὴν δὲ Πέτρου παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐκ προσι-
 μίων ⁴ εὐθέως πρὸς τοῦτο ἴσταται, λέγων ἀπόστολος εἶναι, “οὐκ ὁ ἀπ’ ἀνθρώπων, οὐδὲ δι’ ἀνθρώπων.” Ἐβάπτισε μὲν
 γὰρ αὐτὸν Ἀνανίας, ἀλλ’ οὐκ ἐκεῖνος τῆς πλάνης ἀπῆλλαξεν, οὐδὲ πρὸς τὴν πίστιν ἤγαγεν· ἀλλ’ αὐτὸς ἄνωθεν ὁ Χριστὸς τὴν
 θαυμαστὴν ἐκείνην πρὸς αὐτὸν ῥάφηκε φωνῇ, δι’ ἧς ⁵ αὐτὸν D ἐσαγήνευσε. Τὸν μὲν γὰρ Πέτρον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰωάννην καὶ ⁶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐκείνου, περιπατῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ Παῦλον εἰς οὐρανοὺς ἀνελθών. Καὶ ὥσπερ οὐκ ἐδεήθησαν ἐκεῖνοι δευτέρας φωνῆς, ἀλλ’ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ἠκολούθησαν αὐτῷ· οὕτω καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς πρώτης κλήσεως ⁷ πρὸς ἄκραν ἀνέβη κορυφὴν, ὁμοῦ τε βαπτισάμενος καὶ πόλεμον ἄσπονδον πρὸς Ἰουδαίους ἐλόμενος, καὶ ταύτη μάλιστα τῶν ἀποστόλων πλεονεκτήσας. ⁹ “Περισσότερον γὰρ αὐτῶν ἐκοπίασα,” φησίν. (711)
 E Ἀλλὰ τέως οὐ κατασκευάζει τοῦτο, ἀλλ’ ἀγαπᾷ τὰ ἴσα φέρων. Τὸ γὰρ σπονδαζόμενον ἦν αὐτῷ, οὐ δεῖξαι ἑαυτὸν ἐκείνων ὑπερέχοντα, ἀλλὰ τῆς πλάνης καταλύσαι τὴν ὑπόθεσιν. Τὸ μὲν ¹ οὖν, “οὐκ ἀπ’ ἀνθρώπων,” κοινὸν ἀπάντων ἦν· ἄνωθεν γὰρ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ρίζαν ἔχει τὸ κήρυγμα· τὸ δὲ, “οὐ δι’ ἀνθρώπων,” ἴδιον ² τῶν ἀποστόλων· οὐ γὰρ δι’ ἀνθρώπων ἐκάλεσεν αὐτοὺς, ἀλλ’ αὐτὸς δι’ ³ ἑαυτοῦ. Διὰ τί δὲ ⁴ μὴ τῆς κλήσεως ἐμνημόνευσε καὶ εἶπε, Παῦλος κλητὸς οὐκ ἀπ’ ἀνθρώπων, ἀλλὰ ⁵ τῆς ἀποστολῆς; Ὅτι περὶ τούτου ⁶ πᾶς ὁ λόγος ἦν. Ἐλέγον γὰρ ὑπὸ ἀνθρώπων ⁷ αὐτῶν ἀποστόλων ⁸ ἐγκεχει-
 660 ρίσθαι τὴν ⁹ διδασκαλίαν ταύτην, καὶ δεῖν ἐκείνοις αὐτὸν ἔπεσθαι. Ὅτι δὲ οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐνεχειρίσθη, ὁ Λουκᾶς ἐδήλωσεν, εἰπών· ¹⁰ “Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν καὶ νηστευόντων τῷ κυρίῳ, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Παῦλον

⁹ 1 Cor. xv. 10.¹⁰ Act. xiii. 2.

^m ἐπειδὴ pro ἐπεὶ A.B.G. Cat. Mox ἐξεντ. A.B.C. ⁿ εὐθέως om. A. ^o ἀπ’ om. H. Mox δι’ ἀνθρώπου idem. ^p ἀφείς G. Vet. ^q αὐτὸν] + καὶ G. Vet. ^r τὸν accessit ex omnibus. τὸν ante ἐκείνου deest in D.G. ^s πρὸς] εἰς G. ^t οὖν om. B. ^v τῶν ἀποστόλων] τούτου. μάλλον δὲ οὐκ αὐτοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων G. Vet. ^w αὐτοῦ A.C.D. ^x μὴ om. B. ^y τῆς] διὰ τῆς A.B.C.D. ^z πᾶς B. Statim ὁ λόγος ἦν pro ἦν ὁ λόγος omnes. ^a τῶν ἀποστόλων] τὸν ἀπόστολον G. Vet. ἦτοι τῶν ἀποστόλων B. ^b ἐνεχειρίσθη B. Mox δεῖ pro δεῖν idem. ^c διακονίαν E. Cat.

καὶ τὸν Βαρνάβαν.” Ὅθεν δῆλον, ^dὅτι μία ἐξουσία υἱοῦ καὶ πνεύματος. ^eὙπὸ γὰρ τοῦ πνεύματος ἀποσταλεῖς, ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ φησιν ἀπεσταλθαι. Τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῖ, τὰ τοῦ θεοῦ τῷ πνεύματι λογιζόμενος. Τοῖς γὰρ Μιλησίων διαλεγόμενος πρεσβυτέροις, ¹¹“ Προσέχετε ἑαυτοῖς, φησὶ, καὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ἔθετο ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ποιμένας καὶ B ἐπισκόπους.” καίτοιγε ἐν ἄλλῃ φησὶν ἐπιστολῇ, ¹²“ Οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, ^fεἶτα ποιμένας καὶ διδασκάλους.” Οὕτως ἀδιαφόρως κέχρηται τῷ λόγῳ, τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ λέγων εἶναι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος. ^gἘμφράττει δὲ καὶ ἄλλως τῶν αἵρετικῶν τὰ στόματα, λέγων, “ Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ + θεοῦ πατρὸς.” Ἐπειδὴ γὰρ τὴν λέξιν ταύτην ὡς ἐλάττωνα οὖσαν προσερρίφθαι τῷ υἱῷ φασιν, ὅρα τί ποιεῖ· ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτὴν τίθουσιν, ^hδιδάσκων ἡμᾶς μὴ νομοθετεῖν τῇ ⁱἀρ- C ρήτῃ φύσει, μηδὲ μέτρα θεότητος ὀρίζειν ^kμέσον υἱοῦ καὶ πατρὸς. Εἰπὼν ^lγὰρ, “ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,” ἐπήγαγε, “ καὶ θεοῦ πατρὸς.” Εἰ μὲν γὰρ καθ’ ^mἑαυτὸ τοῦ πατρὸς μνημονεύσας εἶπε τὸ, ⁿδὲ οὐ, ἴσως ^oἂν καὶ ἐσοφίσαντο, λέγοντες ἀρμόζειν τῷ πατρὶ τὸ, δι’ οὗ, τῷ τὰ ἔργα τοῦ υἱοῦ εἰς αὐτὸν ἀναφέρεσθαι· νῦν δὲ ^pτοῦ υἱοῦ μνημονεύσας ὁμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ^qκοινῇ θεῖς τὴν λέξιν, οὐκέτι τὸν λόγον τοῦτον χάραν ἀφήσιν ἔχειν. Οὐ γὰρ, ὡς τὰ τοῦ υἱοῦ ^rνῦν ἀνατιθεῖς τῷ πατρὶ, τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ ^sδεικνὺς ὅτι οὐδεμίαν αὕτη ἡ λέξις οὐσίας διαφορὰν εἰσάγει. Τί δὲ καὶ οἱ ^tἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἐπινοοῦντές ^vτινα ἐλάττωσιν διὰ τὸ ^wεἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ D καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτίζεσθαι, ἐνταῦθα ^xἂν εἴποιεν; Εἰ γὰρ καταδέεστερος ὁ υἱὸς διὰ τὸ μετὰ πατέρα κεῖσθαι, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἀρξάμενος ὁ ἀπόστολος ἐπὶ τὸν πατέρα ἔρχεται, τί ^yἂν εἴποιεν; Ἄλλ’ οὐδὲν ^zἂν εἴποιμεν βλάσφημον. Οὐ γὰρ ¹χρὴ φιλονεικοῦντας ²ἐκείνοις τῆς ἀληθείας ἐξίστασθαι, ἀλλὰ, ^aκἂν ^aμυριάκις μαίνωνται, τὰ μέτρα τῆς εὐσε-

11 Act. xx. 28.

12 1 Cor. xii. 28.

^d ὅτι] + καὶ A.C.D. Cat. ^e ὑπὸ (ἀπὸ B.) γὰρ τοῦ πν. ἀποσταλεῖς] Sic omnes. ἀποσταλεῖς γὰρ ὑπὸ τοῦ πν. Edd. ^f εἶτα ποιμένας καὶ] τρίτον A.D. ^g ἄλλως δὲ καὶ τῶν ἀρ. ἐμφράττει τὰ στ. hoc ord. G. ^h διδάσκων ἡμᾶς pro ἡμᾶς διδάσκων omnes. ⁱ ἀρρήτῃ] ἀκηράτῃ B. ^k μέσον (μέσῳ G.) υἱοῦ καὶ πατρὸς] μέσους (μέσους Cat.) υἱοῦ καὶ π. γενομένου A.C.D.E. Cat. ^l γὰρ] δὲ G. Vet. Haec εἰπὼν γὰρ—πατρὸς om. B. ^m ἑαυτῷ B.C. ἑαυτὸν E. ⁿ δὲ οὐ] δι’ υἱοῦ B. ^o καὶ om. E. ^p τοῦ om. B. ^q κοινῇ E. Cat. ^r νῦν om. B. ^s δείκνυσιν B. ^t ἀπὸ] ἐπὶ E.G. Vet. ^v τινα om. B. ^w εἰς] + τὸ G. ^x ἂν εἴποιμεν] τέως ἐρούμεν E.G. Vet. ^y χρὴ] δεῖ A.D. ^z ἐκείνοις] αὐτοὺς ἐκείνους B. ^a μυριάκις] + ἐκείνοις G. Vet.

βείας ἡμᾶς διατηρεῖν ἀναγκαῖον. Ὡς περ οὖν οὐκ ἂν εἴποιμεν ἡμεῖς μεῖζονα τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν, ἐπειδὴ τοῦ Χριστοῦ πρῶτον ἐμνημόνευσεν· ἐσχάτης γὰρ τοῦτο μανίας, καὶ ἀσεβείας ὑπερ-
Ε βολή ^ῃπάσης· οὕτως οὐδὲ ἐκεῖ διὰ τὸ μετὰ τὸν πατέρα κείσθαι τὸν υἱόν, ἐλάττονα χρή νομίζειν ἡμᾶς εἶναι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

† “Τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.” Τί ποιεῖς, ^εὦ Παῦλε; Ἰουδαῖζοντας ἀνθρώπους ἐνάγειν εἰς πίστιν θέλων, οὐδὲν τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ λαμπρῶν ἄγεις εἰς μέσον, οἷον ὁ πρὸς Φιλιππησίους ἔγραφες, λέγων, ὅτι ¹³ “^αἘν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ” ^εὁ μετὰ ταῦτα ἐπιστέλλων Ἑβραίοις ἀνεβόησας, ὅτι “Ἀπαύγασμά ἐστι τῆς
661 δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ” ^ῃὁ ἐκ προοιμίων ὁ τῆς βροντῆς υἱὸς ἀνεφώνησεν, ^εὅτι “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος” ὁ πρὸς Ἰουδαίους πολλάκις αὐτὸς ^ῃὁ Ἰησοῦς φθεγγόμενος ¹ἔλεγεν, ὅτι τὰ αὐτὰ δύναται τῷ πατρὶ, καὶ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει· τούτων οὐδὲν λέγεις, ἀλλὰ ^κταῦτα πάντα ἀφείς, τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας μέμνησαι, σταυρὸν εἰς μέσον φέρων καὶ νέκρωσιν; Ναί, φησίν. Εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἦν μηδὲν μέγα περὶ τοῦ Χριστοῦ φανταζομένους, καλῶς εἶχεν ἐκεῖνα
B λέγειν· ἐπειδὴ δὲ ὡς μέλλοντες τιμωρεῖσθαι, εἰ ἀποσταίεν τοῦ (712) νόμου, στασιάζουσι πρὸς ἡμᾶς, διὰ τοῦτο πράγματος μέμνηται, ¹δι’ οὗ πᾶσαν ἐκβάλλει τοῦ νόμου τὴν χρεῖαν, λέγω δὴ τὴν ἐκ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως εὐεργεσίαν ^μἐγγινομένην ἅπασιν. Τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὅτι ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπῆρχε, καὶ τὸ ἴσον ^νἑαυτὸν ποιεῖν τῷ θεῷ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ^οδεικνύντος μὲν ἦν τὴν τοῦ λόγου θεότητα, οὐδὲν δὲ ῥητοῦτον εἰς τὸ παρὸν συμβαλλομένον· τὸ δὲ εἰπεῖν, “τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,” ἀναμνησκόντος ἦν τῆς ὑπὲρ ἡμῶν εὐεργεσίας τὸ κεφάλαιον, ὅπερ οὐ μικρὸν εἰς τὸ προκείμενον
C αὐτῷ συνετέλει. Καὶ γὰρ εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτω τοῖς τὴν ^ατοῦ θεοῦ μεγαλωσύνην παριστῶσι προσ-
έχειν λόγοις, ὡς τοῖς τὴν εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίαν ἐνδεικνυ-

¹³ Philipp. ii. 6. Hebr. i. 3. Joan. i. 1. v. 19 sqq.

^ῃ ἀπάσης B. ^ῃ πάσης ὑπερβ. inverso ord. G. ^ε ὦ om. D. ^α ἐν μ. θ. ὑπάρχων om. E. Statim ἄρπαγμα idem. ^ο δ] + καὶ G. Vet. Mox ἐβόησας B. ^ῃ δ] + καὶ G. Vet. ^ε ὅτι om. B. ^ῃ ὁ assumptum ex A.C.D.G. Cat. Haec ὁ πρὸς Ἰουδαίους—ἔχει desunt in B. ¹ ἔλεγεν] + ἂ ποιεῖ ὁ πατήρ, ταῦτα καὶ ὁ υἱός· δείκνυσιν γὰρ E.G. Vet. ^κ πάντα ταῦτα inverso ord. A.C.D. ¹ δι’ οὗ B. ^μ ἐγγινομένην E.G. Vet. γενομένην Cat. ^ν αὐτὸν G. Cat. Vet. ^ο δεικνύοντος D. ^ρ ῥητοῦτον A.B.C.D. Cat. τοιοῦτον Edd. ^α τοῦ om. C. G. τοῦ θ. τὴν μεγ. hoc ord. B.

μένοις. Διόπερ ἀφείς ἐκεῖνα εἰπεῖν, περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας γεγεννημένης ποιεῖται τὸν λόγον. Ἄλλ' ἐπισηδῶσιν οἱ αἰρετικοὶ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ πατὴρ ἐγείρει τὸν υἱόν. Ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ νενοσήκασι, πρὸς μὲν τὰ ὑψηλὰ τῶν δογμάτων ἐθελοκωφοῦσι, τὰ δὲ ταπεινὰ, καὶ ἢ τῆς σαρκὸς ἕνεκεν εἰρημένα οὕτως, ἢ διὰ τὴν εἰς τὸν πατέρα τιμὴν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ οἰκονομίαν, Δ ταῦτα ἐκλέγουσι, καὶ καθ' ἑαυτὰ ἐξετάζοντες, ἐπηρεάζουσιν ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τῇ γραφῇ. Οὗς ἡδέως ἂν ἐροίμην, τίνος ἕνεκεν ταῦτα λέγουσιν; Ὡς ἀσθενῇ τὸν υἱὸν ἐπιδείξαι βουλόμενοι, καὶ οὐκ ἰσχύοντα πρὸς ἐνὸς ἀνάστασιν σώματος; Καὶ μὴν ἡ εἰς αὐτὸν πίστις καὶ τὰς σκιάς τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων ἀνιστᾶν ἐποίησε νεκρούς. Εἶτα οἱ μὲν εἰς αὐτὸν πιστεύοντες ἄνθρωποι, θνητοὶ ὡς μένοντες ἔτι, ἀπὸ σκιάς μόνης τῶν πληνίων σωμάτων ἐκείνων, καὶ ἱματίων τοῖς σώμασι τοῦτοις περικειμένων, νεκροὺς ὡς γειρον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀναστήσαι οὐκ ἔσχυε; Καὶ πῶς οὐ φανερά αὕτη μαρία, καὶ παρανοίας ἐπίστασις; Οὐκ ἤκουσας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ¹⁴ “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν;” καὶ πάλιν, “Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν;” Τίνος οὖν ἕνεκεν ὁ πατὴρ αὐτὸν ἐγγηγερκεῖν λέγεται; Ὡς περ καὶ τὰ ἄλλα ποιεῖν, ἅπερ αὐτὸς ποιεῖ. Καὶ γὰρ καὶ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμῆς ἕνεκεν εἴρηται τοῦτο, καὶ τῆς τῶν ἀκροατῶν ἀσθενείας. “Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί.” Τί δήποτε οὐδαμοῦ τοῦτο προσέθηκεν ἐπιστελλών; Ἡ γὰρ τὸ αὐτοῦ ὄνομα τίθησι μόνον, ἢ δύο καὶ τριῶν ἐτέρων ὀνομαστί· ἐνταῦθα δὲ πλῆθος ὀλόκληρον τέθεικε· διόπερ οὐδὲ ὀνομαστί τινος ἐμνημόνευσε. Τίνος οὖν ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ; Διέβαλλον αὐτὸν ὡς μόνον ταῦτα κηρύττοντα, καὶ καινοτομίαν τινὰ τοῖς δόγμασιν ἐπεισάγοντα. Θέλων οὖν ἀνελεῖν αὐτῶν τὴν ὑποψίαν, καὶ δείξαι ὅτι πολλοὺς ἔχει τῆς γνώμης κοινωνοὺς, ¹ συνέταξε τοὺς ἀδελφούς, δηλῶν ὅτι ἅπερ γράφει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνων γράφει γνώμης. “Ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Οὐ γὰρ μίαν πόλιν, οὐδὲ δύο καὶ τρεῖς, ἀλλ' ὀλόκληρον τῶν Γαλατῶν τὸ ἔθνος αὕτη τῆς πλάνης ἐπεμένετο ἢ πυρά. Θέα

¹⁴ Joan. ii. 19. x. 18.

¹ ἐπισηδῶσιν] + ἐνταῦθα E.G. Vet.   ² ἢ om. A.C.D.   ³ ἑαυτοῦς A.D.
⁴ ἄρα] + γὰρ E.G. Mox ἀποδείξει E. Cat.   ⁵ μένοντες pro μὲν ὄντες (μὲν om. Cat. Veron.) D.E.G.   ⁶ τοῦτων A.D.E.G. Vet. non Cat.   ⁷ ἡγειρον A.B.C.D.E. Cat. Vet. ἡγειραν vulgo.   ⁸ ἰσχυε vel ἰσχυεν pro ἰσχυσε omnes.
⁹ οὖν om. B.   ¹⁰ καὶ om. B. Statim τῆς accessit ex A.B.C.E.G. Cat.   ¹¹ τοῦτο om. B.   ¹² προσέθηκεν] + ἀλλαχοῦ E.G. Vet.   ¹³ ἑαυτοῦ E.   ¹⁴ ὀνόματα G. Vet.   ¹⁵ τέθεικεν A.D.E.G. Cat. τέθηκεν B.C. ἔθηκε Edd.   ¹⁶ οὖν om. G.
¹⁷ συνέταξεν] + ἐαυτῷ E.G.   ¹⁸ γὰρ om. B.   ¹⁹ ἐπεμένετο C.

Β δέ μοι καὶ ἐνταῦθα τὴν πολλὴν ἀγανάκτησιν. Οὐ γὰρ εἶπε, τοῖς ἀγαπητοῖς, οὐδὲ, τοῖς ἡγιασμένοις, ἀλλὰ, “ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Τοῦτο δὲ ἦν σφόδρα βαρυθυμούντος καὶ τὴν ὁδὸν ἐνδεικνυμένου, τὸ ἢ ἀπὸ τῆς ἀγάπης, μὴδὲ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐτοὺς καλέσαι τῆς τιμῆς, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς συνόδου μόνως. ^ρ καὶ μὴδὲ προσθεῖναι ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ, ἀλλ’ ἀπλῶς, “ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Ἄλλως δέ, καὶ συνάψαι ἐκ προοιμίων τὸ στασιάζον ἐπείγεται· διὸ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐκκλησίας τίθεικεν, ἐντρέπων αὐτοὺς, καὶ συνάγων εἰς ἓν.

Οἱ γὰρ εἰς πολλὰ διηρημένοι μέρη, οὐκ ἂν δύναιτο ταύτην καλεῖσθαι τῇ προσηγορίᾳ· τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὄνομα, συμφωνίας ὄνομα καὶ ὁμονοίας ἐστί. “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Πανταχοῦ μὲν ἀναγκαίως τοῦτο τίθησι, μάλιστα δὲ Γαλάταις ^α ἐπιστέλλων νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ τῆς χάριτος ἐκινδύνεον ἐκπεσεῖν, ἐπεύχεται αὐτοῖς ταύτην ἀνακτήσασθαι πάλιν. ^ρ Ἐπειδὴ πρὸς τὸν θεὸν ἑαυτοὺς ἐξεπολέμωσαν, παρακαλεῖ τὸν θεὸν πρὸς τὴν αὐτὴν αὐτοὺς ἐπαναγαγεῖν εἰρήνην. “Θεοῦ πατρός.” ^α Κἀντεύθεν πάλιν ῥαδίως ἀλίσκονται οἱ αἰρετικοί. Ἐπειδὴ γὰρ ἔφασιν τὸν Δ’ Ἰωάννην ἐν προοιμίῳ τῶν εὐαγγελίων ἔλεγοντα, “Καὶ θεὸς ἦν (713) ὁ λόγος,” διὰ τοῦτο ^ω χωρὶς ἄρθρου ^κ τεθεικέναι τοῦτο, ὥς ἐλάττονα εἰσάγοντα τὴν θεότητα τοῦ υἱοῦ· καὶ πάλιν τὸν Παῦλον ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν τὸν υἱὸν λέγοντα, οὐ περὶ τοῦ πατρὸς εἰρηκέναι, διὰ τὸ χωρὶς ἄρθρου καὶ αὐτὸ κεῖσθαι· τί ἂν εἶποιεν ἐνταῦθα, ^α τοῦ Παύλου λέγοντος, οὐκ, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἀλλ’, “ἀπὸ θεοῦ πατρός;” Πατέρα δὲ ἐνταῦθα τὸν θεὸν καλεῖ, οὐ κολακεύων αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα καθαπτόμενος, καὶ ὑπομιμνήσκων τὴν αἰτίαν δι’ ἧς ἐγένοντο υἱοί. Οὐ γὰρ διὰ νόμου, ἀλλὰ διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ταύτης ἡξιώθησαν τῆς τιμῆς. Διὰ τοῦτο πανταχοῦ καὶ ἐν προοιμίοις κατασπείρει τὰ ἴχνη τῆς εὐεργεσίας τοῦ θεοῦ, μονονουχὶ λέγων· οἱ δούλοι καὶ οἱ ἐχθροὶ ^α καὶ οἱ ἡλλοτριωμένοι, πόθεν ^β ἐξαίφνης πατέρα καλεῖτε τὸν θεόν; μὴ ὁ νόμος ^γ ὑμῖν ταύτην ἐχαρίσατο τὴν

^μ ἦν post βαρυθυμούντος transp. E.G. ^ν μὴ pro μὴδὲ E.G. Cat. Vet. μὴ ἀπὸ τῆς ἀγάπης om. Veron. ^ο τῶν ὄν. α. κ. τῆς τιμῆς] Sic A.C.D. Cat. τῆς τιμῆς om. E.G. Vet. τῆς τιμῆς τῶν ὄν. α. κ. Edd. Haec μὴδὲ ἀπὸ τῶν ὄν. α. κ. τῆς τιμῆς desunt in B. ^ρ καὶ om. D.E.G. ^α ἐπιστέλλων A.B.C.D.E. Cat. scribens Vet. Edebatur ἀποστέλλων. ^ρ ἐπειδὴ] + γὰρ Edd. γὰρ om. B.C.D.E.G. Cat. ^α κἀνταῦθα E. Statim ῥαδίως om. G. Vet. ^τ φησὶ B. φασὶ non hic, sed infra post τεθεικέναι τοῦτο habent E.G. Vet. ^υ εἰπόντα E.G. ^ω χωρὶς τοῦ ἄρθρου G. ^κ τεθεικέναι] τίθεικεν A. τίθεικε καὶ D. ^ω ὥς om. B. Statim εἰσάγον G. ^ζ τοῦ Π. λέγοντος] λέγοντος αὐτοῦ G. ^α καὶ om. G. οἱ om. D. Cat. ^β ἐξαίφνης om. E.G. Vet. ^γ ὑμῖν post ταύτην superscriptum habet E.

συγγένειαν; τί τοῖνυν καταλιπόντες τὸν εἰς ταύτην ὑμᾶς ^ατὴν ἐγγύτητα ἀγαγόντα, ^επροστρέχετε πάλιν τῷ παιδαγωγῷ; 663 Οὐκ ἐπὶ τοῦ πατρὸς δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἱκανὰ τὰ ὀνόματα αὐτοῖς ταῦτα τὴν εὐεργεσίαν ἐνδείξασθαι. Τὸ γὰρ κυρίου Ἰησοῦ ^ιΧριστοῦ ὄνομα μετὰ ἀκριβείας ἐξεταζόμενον τὴν εὐεργεσίαν πᾶσαν ἐνδείκνυται. Καὶ γὰρ Ἰησοῦς διὰ τοῦτο κληθήσεται, φησὶν, ¹⁵“Ὅτι αὐτὸς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν” καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ^εδὲ προσηγορία τῆς τοῦ πνεύματος ἀνέμνησε κρίσεως.

¹⁶“Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.” Ὅρας ὅτι οὐ δουρικὴν ὑπέμεινε διακονίαν οὐδὲ ἡναγκασμένην, οὐδὲ ἐξεδόθη παρά τινος, ἀλλ’ ἑαυτὸν ἔδωκεν; ὥστε ὅταν ^βἀκούσης Ἰωάννου Β λέγοντος, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ πατήρ, μὴ ἐλαττώσης τὴν ἀξίαν τοῦ μονογενοῦς διὰ τοῦτο, μηδὲ ἀνθρώπινόν τι ὑποπτεύσης. Καὶ γὰρ ὁ πατήρ λέγεται δεδωκέναι, οὐχ ἵνα δουρικὴν διακονίαν ἐννόησης, τοῦτο λέγεται, ἀλλ’ ἵνα μάθης, ὅτι καὶ τῷ πατρὶ τοῦτο δοκοῦν ἦν, ὅπερ ^κοὖν καὶ ἐνταῦθα ὁ Παυλὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν· “Κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.” ^ιοὐ κατ’ ἐπιταγὴν, ἀλλὰ κατὰ τὸ θέλημα. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν θέλημα πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἄπερ ὁ υἱὸς ἐβούλετο, ταῦτα καὶ ὁ πατήρ ᾔθελεν. “^ω Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ^γἡμῶν.” Μυρίοις, φησὶν, ἑαυτοὺς περιεπείραμεν κακοῖς, καὶ ^πτῆς ἐσχάτης ἡμεν υπεύθυνοι κολάσεως. Καὶ ὁ ^ομὲν νόμος οὐ μόνον οὐκ ἀπῆλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κατεδίκασε, τὸ μὲν ἁμάρτημα φανερώτερον καθιστὰς, ἐλευθερῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων, οὐδὲ παῦσαι ^ρτοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦτο δυνατόν ἐποίησε, τὰς τε ἁμαρτίας λύσας, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν τάξει φίλων καταστήσας, καὶ μυρία ἕτερα χαρισάμενος ἀγαθὰ. Εἰτά φησιν· “Ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ.” Πάλιν ἕτεροι ταύτης τῆς λέξεως ἐπιλαμβάνονται ^δΔ αἵρετικοί, τὸν παρόντα βίον διαβάλλοντες, καὶ τὴν Παύλου μαρτυρίαν παράγοντες. Ἰδοὺ γὰρ, ^ιφησὶ, τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα πονηρὸν ^ιεἶρηκε. Καὶ τί ποτέ ἐστιν ^βαἰὼν, εἰπέ μοι; Χρόνος ἐν ἡμέραις καὶ ὥραις. Τί οὖν; τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν πονη-

15 Matth. i. 21.

16 γ. 4.

^α τὴν om. B. ^ε προσέχετε B. ^ι Χριστοῦ om. C. μετὰ ἀκριβείας om. B. ^ε δὲ om. E. ^β ἀκούσης pro ἀκούση A.B.D.E.G. Cat. Ita tacite correxit Montef. ^ι αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.G. fortasse alii. ^κ οὖν om. E. ^ι οὐ] ὅρα οὐ G. Vet. lidem post θέλημα add. εἶπεν. ^ω ὑπὲρ] τί ἐστιν ὑπὲρ E.G. Vet. ^π τῆς ἐσχάτης] τοῖς ἐσχάτοις G. ^ο μὲν om. B. ^ρ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ inverso ord. D.E. ^ι φησὶ A.B.C.D.E. Cat. φασὶ Edd. ^ι εἶρηκε] ὠνόμασε B. ^β ὁ αἰὼν B.

ρὸν, καὶ ὁ τοῦ ἡλίου δρόμος; Ἄλλ' οὐδεὶς ἂν εἴποι τοῦτό ποτε, κἂν εἰς ἐσχάτην ἀλογίαν ὕκατενεχθῇ. Ἄλλ' οὐ τὸν χρόνον εἶπε, φησὶν, ἀλλὰ τὴν παρούσαν ζωὴν πονηρὰν ἐκάλεσε. Καὶ μὴν τὰ ῥήματα οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλ' οὐχ ὥστασαι ἐπὶ τῶν Ἐρημάτων, ἀφ' ὧν τὴν κατηγορίαν ἐπλεξας, ἀλλὰ ὥσταντ' ἐμνεῖς ἐρμηνείας ὁδόν. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν συγχωρήσεις ἐρμηνεύσαι τὰ εἰρημένα, καὶ ὅσοις μᾶλλον, ὅσω καὶ εὐσεβῇ τὰ ἡμέτερα, καὶ λόγον ἔχοντα. Τί οὖν ἂν εἴποιμεν; Ὅτι οὐδὲν τῶν κακῶν γένοιτ' ἂν αἰτίον ποτε τῶν καλῶν, τῶν δὲ μυρίων στεφάνων καὶ τοσούτων μισθῶν ὁ παρὼν βίος αἰτίος ἐστίν. Αὐτὸς γοῦν οὗτος ὁ μακάριος Παῦλος ἐπαινεῖ μεθ' ὑπερβολῆς αὐτὸν λέγων οὕτως¹⁷· “Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί θείωμαι, οὐ γνωρίζω.” Καὶ αἵρεσιν⁶⁶⁴ δὲ ἑαυτῷ προθεῖς τοῦ ζῆν ἐνταῦθα, καὶ τοῦ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, προτιμᾷ τὴν ἐνταῦθα διαγωγὴν. Εἰ δὲ πονηρὸς ἦν, οὐτ' ἂν ἐκεῖνος ταῦτα περὶ ἑαυτοῦ εἶπεν, οὐτ' ἂν ἄλλος τις εἰς ἀρετὴν αὐτῷ καταχρήσασθαι ἠδυνήθη, εἰ καὶ σφόδρα ἐσπούδαζε. Κακία^a γὰρ οὐκ ἂν ποτε εἰς ἀγαθὸν^c τις χρήσαιο, οὐ πορνεία εἰς σωφροσύνην, οὐ φθόνος εἰς φιλοφροσύνην. Καὶ (714) ἔγὰρ ὅταν λέγῃ Παῦλος περὶ τοῦ φρονήματος τῆς σαρκὸς, ὅτι¹⁸ “Τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.” τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ κακία μένουσα κακία οὐ δύναται εἶναι ἀρετή. Β¹⁹ Ὡστε ὅταν ἀκούσης πονηρὸν αἰῶνα, τὰς πράξεις νόει τὰς πονηρὰς, τὴν προαίρεσιν τὴν διεφθαρμένην. Οὐδὲ γὰρ ἵνα ἀποκτείνῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξαγάγῃ τῆς παρούσης ζωῆς, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἵνα ἀφείδῃ ἐν τῷ κόσμῳ, παρασκευάσῃ τῆς ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαγωγῆς γενέσθαι ἀξίους. ^b Διὰ τοῦτο καὶ τῷ πατρὶ διαλεγόμενος ἔλεγε¹⁹· “ⁱ Καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. ^k Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ,” τουτέστιν, ἀπὸ τῆς κακίας. Εἰ δὲ οὐκ ἀνέχῃ τούτων, ἀλλ' ἔτι πονηρὰν^C τὴν παρούσαν ζωὴν εἶναι φῆς, μὴ ἐγκάλει τοῖς ἑαυτοὺς ἀναιρουσιν. Ὡσπερ γὰρ ὁ τῆς κακίας ἑαυτὸν ὑπεξάγων, οὐκ ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ στεφάνων ἄξιος· οὕτω καὶ ὁ βιαιῶς θανάτω,

17 Philipp. i. 22.

18 Rom. viii. 7.

19 Joan. xvii. 11, 15.

^t εἶποι] ἔχοι εἰπεῖν E. ^v κατενεχθῇ pro κατενεχθείη A.D. ^w ὥστασθε C. ^x σταντὸν C. ^y τοσοῦτο A. τοσοῦτον Cat. Mox ὅσον A.B.C. ^z ἔχονται B. ^a ἐρήσομαι G. ^b ἑαυτῷ, quod aberat ante Montef. est in libris omnibus et Cat. Statim προθεῖς pro προσθεῖς D.E. Cat. proponat Vet. ^c οὐτ' ἂν] οὕτε E.G. ^d γὰρ] γοῦν B. ^e τις pro τι D.E.G. Cat. Vet. ^f φθόνος B. ^g γὰρ om. B. ^h Sequentia usque ad v. ἀπύδειξιν p. 665 B. desunt in B. ⁱ καὶ om. A.D. ^k οὐκ] καὶ οὐκ D. καὶ πάλιν οὐκ G. Vet.

καὶ δι' ἀγχόνης ἢ δι' ἄλλων τινῶν καταλύων τὸ ζῆν, οὐκ ἂν εἴη δίκαιος ἐγκαλεῖσθαι καθ' ὑμᾶς. Νῦν δὲ ¹καὶ ὁ θεὸς τοὺς τοιοῦτους κολάζει τῶν ἀνδροφόνων μᾶλλον, καὶ ²πάντες βδελυττόμεθα, ³εἰκότως. Εἰ γὰρ ἐτέρους ἀνελεῖν οὐ καλόν, πολλῶ μᾶλλον ⁴ἑαυτόν. Εἰ δὲ πονηρὸν ἡ παροῦσα ζωὴ, τοὺς ἀνδροφόνους στεφανοῦν ἔδει, ὅτι τῆς πονηρίας ἡμᾶς ἀπαλλάττουσι. Χωρὶς δὲ τούτων, καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἑαυτοῖς περιπίπτουσι. Τὸν γὰρ ἥλιον θεὸν εἶναι φάσκοντες, D καὶ μετ' ἐκείνον τὴν σελήνην, καὶ προσκυνοῦντες ὡς τῶν πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἑαυτοῖς ⁵μαχόμενα λέγουσιν. Ἡ γὰρ τούτων χρεῖα καὶ τῶν λοιπῶν ⁶ἄστρον πρὸς ἕτερον μὲν οὐδέν, εἰς δὲ τὴν παροῦσαν ἡμῖν συντελεῖ ζωὴν, τὴν, ὡς αὐτοὶ φασι, πονηράν, σώματα τρέφουσά ⁷τε, καὶ καταναγάζουσα, καὶ καρποὺς εἰς ἀκμὴν ἄγουσα. Πῶς οὖν πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πονηροῦ βίου τοσαύτην εἰσάγουσι λειτουργίαν οὗτοι οἱ καθ' ὑμᾶς θεοί; Ἄλλ' οὔτε ⁸τὰ ἄστρα θεοί, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἔργα θεοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν πεποιημένα χρεῖαν, οὔτε ὁ κόσμος πονηρός. Εἰ δὲ E λέγεις μοι τοὺς ἀνδροφόνους καὶ τοὺς μοιχοὺς καὶ τοὺς τυμβωρύχους, οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὸν παρόντα ⁹βίον· οὐδὲ γὰρ τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς ταῦτα ἀμαρτήματα, ἀλλὰ τῆς διεφθαρμένης προαιρέσεως. Εἰ γὰρ τῆς παρούσης ζωῆς ἦν ¹⁰ταῦτα, ὡς πάντως αὐτῇ συγκεκληρωμένα, οὐδεὶς ἂν ἐλεύθερος ἦν οὐδὲ καθαρός. Ὅρα γοῦν τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς τὰ ιδιώματα οὐδένα δυνάμενον διαφυγεῖν. Τίνα δὲ ταῦτά ἐστι; Τὸ ἐσθίειν, τὸ πίνειν, τὸ καθεύδειν, τὸ αὔξεσθαι, τὸ πεινῆν, τὸ διψῆν, τὸ γεννᾶσθαι, τὸ τελευτᾶν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἅπαντα. ¹¹Καὶ τούτων οὐδεὶς ἂν ¹²περιγένοιτο, οὐχ ἀμαρτωλὸς, οὐ δίκαιος, οὐ ¹³665 βασιλεὺς, οὐκ ιδιώτης, ἀλλὰ πάντες ὑποκείμεθα τῇ τῆς φύσεως ἀνάγκῃ. Οὕτω καὶ τὸ φαῦλα πράττειν, εἰ τῇ φύσει τῆς ζωῆς ἦν συγκεκληρωμένον, οὐδεὶς ἴδ' αὐτὰ διέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἐκεῖνα. Μὴ γάρ μοι τοῦτο ¹⁴εἶπης, ὅτι σπάνιοι οἱ κατορθοῦντες· τῶν γὰρ φυσικῶν ἀναγκῶν οὐδένα ¹⁵εὐρήσεις περιγεγεννημένον ποτέ. Ὡστε ¹⁶ἔως ἂν εὐρίσκηται καὶ εἰς κατωρθωκὸς ἀρετῆν, οὐδὲν ὁ λόγος παραβλαβήσεται. Τί φῆς, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε; πονηρὰ ἡ παροῦσα ζωὴ, ἐν ᾗ τὸν θεὸν ἐπέγνωμεν, ἐν ᾗ περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφοῦμεν, ἐν ᾗ γεγόναμεν ἐξ ἀν- B

¹ καὶ om. E.G. Vet.   ² πάντες] + αὐτοὺς E.G. Vet.   ³ καὶ εἰκότως Edd. καὶ deest in omnibus.   ⁴ ἑαυτοὺς A.D.   ⁵ μαχόμενα pro μαχόμενοι omnes. ⁶ ἄστρον E.   ⁷ τε om. A.D.   ⁸ τὰ om. G.   ⁹ βίον] + δεικνυμί σοι ἐγώ G. Vet.   ¹⁰ ταῦτα om. G.   ¹¹ καὶ om. E.G. Vet.   ¹² περιγένοιτο] + πώποτε G. Vet.   ¹³ ἔως ἂν om. G.   ¹⁴ εἶπης pro εἶποις omnes.   ¹⁵ εὐρίσκω περιγεγόμενον E.   ¹⁶ ἔως ἂν] ἔαν G.

θρώπων ἄγγελοι, καὶ ταῖς ἄνω συγχορεύομεν δυνάμεσι; Καὶ ποῖαν ἐτέραν ^cζητήσομεν τῆς πονηρᾶς ὑμῶν γνώμης καὶ διεστραμμένης ἀπόδειξιν; ^dΤίνος οὖν ἔνεκεν ὁ Παῦλος, ^eφησὶν, εἶπεν αἰῶνα πονηρὸν τὸν ἐνεστῶτα; Τῇ κοινῇ κεχρημένος συνηθείᾳ. Καὶ γὰρ ^fκαὶ ἡμεῖς εἰώθαμεν λέγειν, κακὴν ἔσχον ἡμέραν, οὐ τὸν καιρὸν, ἀλλὰ ^gτὴν πρᾶξιν ἢ τὴν περίστασιν διαβάλλοντες. Οὕτω καὶ ^hΠαῦλος τὰς πονηρὰς διαβάλλων προαιρέσεις, τῇ συνηθείᾳ κέχρηται· καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῶν προτέρων ἡμᾶς ⁱἀπήλλαξεν ὁ Χριστὸς ἀμαρτημάτων, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ^jἡσφαλίσατο. Τῷ μὲν γὰρ εἶπεν, “^k τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν,” ἐκεῖνο ἐδήλωσε· τῷ δὲ προσθεῖναι, “ὅπως ἐξέλθῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ,” τὴν πρὸς τὸ μέλλον ἀσφάλειαν ἐνέφηνεν. Ὁ μὲν γὰρ νόμος καὶ πρὸς τὸ ἐν ἡσθένει, ἡ δὲ χάρις πρὸς ἀμφοτέρω δυνατὴ ^lγέγονε. “Κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὑμῶν.” Ἐπειδὴ γὰρ (715) ἐνόμιζον ἐκεῖνοι τοῦ θεοῦ παρακούειν, ὡς δεδωκότος τὸν νόμον, καὶ ἐδεδοίκεσαν, εἰ τὴν παλαιὰν ἀφέντες προσέλθοιεν τῇ καινῇ· ^mκαὶ ταύτην αὐτῶν διορθοῦται τὴν ὑπόνοιαν ⁿλέγων, ὅτι καὶ τῷ πατρὶ ταῦτα δοκεῖ. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πατὴρ, ἀλλὰ, “πατὴρ ὑμῶν,” καὶ συνεχῶς αὐτὸ τίθησιν, ἐντρέπων αὐτοὺς τῷ δεικνύναι, ὅτι πατέρα ὑμῶν τὸν ^oαὐτοῦ πατέρα πεποίηκεν ὁ Χριστός.

²⁰ “Ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Καὶ τοῦτο καινὸν καὶ παρηλλαγμένον. Τὸ γὰρ, “Ἀμήν,” οὐδαμοῦ ἐν ἀρχῇ ^pκαὶ προοιμίῳ ἐπιστολῆς εὐρίσκομεν κείμενον, ἀλλὰ μετὰ πολλὰ. Ἐνταῦθα δὲ δεικνύς ὅτι καὶ τὰ εἰρημένα ἱκανὴν εἶχε κατηγορίαν Γαλατῶν, καὶ ὅτι ὁ λόγος ἀπηρτισμένος ἐστὶ, τὸ ^qπροοίμιον τοῦτο τέθεικε. Τὰ γὰρ φανερά τῶν ἐγκλημάτων οὐ πολλῆς δεῖται κατασκευῆς. Ἀναμνήσας γὰρ ^rτοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως, ^sτῆς τῶν ἀμαρτημάτων λυτρώσεως, τῆς πρὸς τὸ μέλλον ἀσφαλείας, τῆς τοῦ πατρὸς γνώμης, τῆς τοῦ υἱοῦ βουλῆς, τῆς χάριτος, τῆς εἰρήνης, πάσης αὐτοῦ τῆς δωρεᾶς, εἰς δοξολογίαν τὸν λόγον κατέκλεισεν. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μεθ’ ὑπερβολῆς ἐκπλήτ-

20 v. 5.

^c ζητήσωμεν A.G. ζήσομεν C. ^d τίνος] καὶ τίνος B. ^e φησὶν, εἶπεν pro εἶπε, φησὶν A.B.C.D. φησὶν εἶπεν ὁ Π. hoc ord. E. ^f καὶ om. B.C.D. ^g τὴν περίστασιν καὶ τὴν πρᾶξιν διαβ. G. Vet. ^h ὁ Παῦλος A.D. Statim τὰς om. A. ⁱ ἡσφαλίσατο] ἐχαρίσατο D. ^k τοῦ δόντος om. B. ^l γέγονε] + διὸ καὶ ἐπήγαγε G. Vet. ^m λέγων] οὕτω λέγων D. ⁿ ὅτι—δοκεῖ] κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς B. ^o αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.G. ἑαυτοῦ E. ^p καὶ ἐν προοιμίῳ G. Cat. Post εὐρίσκομεν add. ἀλλαχοῦ G. Vet. ^q τοῦ] αὐτοῦ B. ^r τῆς τ. ἀ. λυτρώσεως om. E.

τεσθαι τῆς δωρεᾶς τὸ μέγεθος, τῆς χάριτος τὴν ὑπερβολὴν, καὶ ἐννοεῖν τίνας ὄντας τί εἰργάσατο ὁ θεὸς ἀθρώον καὶ ἐν ἀκαριαίᾳ καιροῦ ῥοπῇ· ἅπερ τῷ λόγῳ παραστήσαι μὴ δυνάμενος, εἰς 666 δοξολογίαν κατέλυσεν, οὐ τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν αὐτῷ δυνατὴν εὐφημίαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἀναπέμπων ἀπάσης. Διὰ τοῦτο καὶ σφοδρότερον τῷ μετὰ ταῦτα κέχρηται λόγῳ, καθάπερ πυρωθεὶς σφοδρῶς ὑπὸ τῆς ἐννοίας τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ. Εἰπὼν γάρ, “ὦ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν,” ἀπὸ σφοδρότερας ἄρχεται ἐπιπλήξεως, οὕτω λέγων· ²¹ “Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον.” Ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ὑπώπτευσεν ἀρέσκειν τῷ πατρὶ, καθάπερ καὶ B Ἰουδαῖοι τὸν Χριστὸν διώκοντες, τοῦτο πρῶτον ἐνδείκνυται, ὅτι οὐ τὸν Χριστὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα παροξύνουσι τοῦτο πράττοντες. Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς μεθίστασθε τοῦτο ποιοῦντες. Ὡσπερ γὰρ ἡ παλαῖα οὐ τοῦ πατρὸς μόνον, ὡς καὶ τοῦ υἱοῦ, οὕτω καὶ ἡ χάρις οὐ τοῦ υἱοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ πάντα κοινά. ²² “Πάντα ὡς γὰρ τὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐμὰ ἐστίν.” Εἰπὼν ὅτι καὶ τοῦ πατρὸς ἀφίστανται, δύο ἐγκλήματα τίθησι, καὶ τὴν μετὰθεσιν, καὶ τὴν ταχίστην μετὰθεσιν. Καὶ μὴν τὸ ἐναντίον κατηγορίας ἄξιον, τὸ μετὰ πολὺν ἀποστήναι C χρόνον· ἀλλ’ ἐνταῦθα περὶ ἀπάτης ὁ λόγος. Ἀξίος μὲν γὰρ ἐγκλημάτων καὶ ὁ μετὰ πολὺν χρόνον· ὁ δὲ ἐκ πρώτης προσβολῆς καὶ ἐν * αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς καταπεσὼν, ἐσχάτης ἀσθενείας ἐξήνεγκεν ὑπόδειγμα. Ὁ καὶ τούτοις ἐγκαλεῖ, λέγων· τί τοῦτο, ὅτι οὐδὲ χρόνον δέονται οἱ ἀπατῶντες ὑμᾶς, ἀλλ’ ἐκ πρώτης ὡς προσαγωγῆς ἀρκεῖ πάντας ὑμᾶς ² καταστρέψασθαι καὶ ἐλεῖν; καὶ ποίαν ³ ἂν σχοίητε συγγνώμην; Εἰ γὰρ ἐπὶ φίλων τοῦτο ⁴ γινόμενον, ἐγκλημα, καὶ ⁵ ὅ τοὺς προτέρους καὶ ⁶ χρησίμους τῶν ἐπιτηδείων ἀφείς καταγνώσεως ἄξιος, ὁ θεοῦ καλοῦντος ἀποπηδῶν, ἐννόησον ὅσης ἂν εἴη τιμωρίας ὑπεύθυνος. D Ὅταν δὲ εἴπῃ, “θαυμάζω,” οὐ μόνον ἐντρέπων αὐτοὺς λέγει, ὅτι μετὰ τοσαύτην δωρεάν, ⁷ μετὰ τοσαύτην ἀμαρτημάτων συγχώρησιν καὶ φιланθρωπίας ὑπερβολὴν, εἰς ζυγὸν δουλείας

21 v. 6.

22 Joan. xvi. 15.

* ὑπὸ] ὑπὲρ B.C.E.   † οὕτω] αὐτῷ G.   ‡ ἀλλὰ]+καὶ τοῦ πατρὸς B.
 ὡς γὰρ]+φησὶ E. Cat. Vet.   φησὶν post ἐστίν add. G.   § τοῖνυν] γὰρ B.
 * Incipit Codex F.   † προσβολῆς B.   ‡ καταστρέψαι B.   § ἂν om. B.
 ὡς γινόμενον E.   † ὅ] οὐ D.   ‡ χρησιμωτέρους B.   § εἴπῃ]+ὅτι E.
 † μετὰ] ὅτι μετὰ B.

Ἐνυτομόλησαν· ^h ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς οἷαν ἔχει περὶ αὐτῶν ὑπό-
νοιαν, ὅτι μεγάλην τινὰ καὶ ἐσπουδασμένην. Οὐδὲ γὰρ ἂν, εἰ
τῶν τυχόντων ⁱ ἐνόμιζεν αὐτοὺς εἶναι καὶ εὐεξαπατήτων, ἐθαύμα-
σεν ἂν ἐπὶ τῷ ^k γενομένῳ· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν γνησίων, φησί, καὶ
Ε πολλὰ πεπονηκότων ὑμεῖς, διὰ τοῦτο θαυμάζω· ὅπερ ^l ἦν ἱκανὸν
αὐτοὺς ἀνακτησασθαι, καὶ πρὸς τὰ πρότερα ἐπαναγαγεῖν. Ὁ
καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἐπιστολῇ δηλῶν ἔλεγε· ²³ “^m Τοσαῦτα ἐπάθετε
εἰκῇ, εἶγε καὶ εἰκῇ.” “Μετατίθεσθε.” ⁿ Οὐκ εἶπε, ^o μετέ-
θεσθε, ἀλλὰ, “μετατίθεσθε,” τουτέστιν, οὐδέπω πιστεύω, οὐδὲ
ἡγοῦμαι ἀπηρτισμένην εἶναι τὴν ἀπάτην· ὁ καὶ αὐτὸ πάλιν (716)
ἐστὶν ἀνακτωμένου. Τοῦτο οὖν σαφέστερον Προϊὼν λέγει·
667 ²⁴ “Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε.”
“Ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ.” Ἡ μὲν
κλῆσις ἐστὶ τοῦ πατρὸς, τῆς δὲ κλήσεως ἡ αἰτία, ^q τοῦ υἱοῦ·
αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ καταλλάξας καὶ ὁ δωρεὰν δούς· οὐ γὰρ ἐξ
ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἐσώθημεν. ^s Μᾶλλον δὲ καὶ ταῦτα
ἐκείνου, καὶ ἐκεῖνα τούτου· ²⁵ “Τὰ γὰρ ἐμὰ σὰ, φησί, καὶ τὰ σὰ
ἐμά.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου μετατίθεσθε, ἀλλ',
“ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς θεοῦ.” ^t Ὁ γὰρ ἦν φρικωδέστε-
B ρον, καὶ μᾶλλον ἱκανὸν αὐτοὺς καταπλῆξαι, τοῦτο τέθει-
κεν. Οἱ γὰρ ἀπατὰν αὐτοὺς βουλόμενοι, οὐκ ἀθρόως τοῦτο
ἐποίουν, ἀλλ' ἡρέμα αὐτοὺς τῶν πραγμάτων μεθιστῶντες, τῶν
ὀνομάτων οὐ μεθίστων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ διαβόλου πλάνη,
μὴ γυμνὰ ^v προτιθεῖναι τὰ θήρατρα. Εἰ μὲν γὰρ εἶπον, ἀπό-
στητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὡς πλάνους ἂν καὶ λυμεῶνας ἐφυ-
λάξαντο· νῦν δὲ ἀφέντες αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει τέως, καὶ τῇ πλάνῃ
εὐαγγελίου ^w ἐπιθέντες ὄνομα, μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας διώρυτ-
τον τὴν οἰκοδομὴν, τῶν εἰρημένων, καθάπερ τινῶν παραπετασμά-
των, διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων κρυπτόντων τοὺς τοιχωρύχους.
C Ἐπεὶ οὖν εὐαγγέλιον ἐκάλουν τὴν ἑαυτῶν ἀπάτην, ^x καλῶς
αὐτὸς καὶ πρὸς τὸ ὄνομα μάχεται, καὶ παρρησιάζεται, λέγων·

²³ Gal. iii. 4.²⁴ Ibid. v. 10.²⁵ Joan. xvii. 10.

^ε ἀπνυτομόλησαν A.D. ^h ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς (δείκνυσιν D.)] ἀλλ' ὁμοῦ
τοῦτο τε αὐτὸ καὶ E.F.G. Ibidem post ὑπόνοιαν add. δεικνυσιν. verum simul et
illud ostendit Vet. Haec omnia ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς—εἶγε καὶ εἰκῇ. μετατίθεσθε
desunt in B. ⁱ ἐνόμιζον D. ^k γενομένῳ pro γινομένῳ omnes. ^l ἦν ἱκανὸν
pro ἱκανὸν ἦν omnes. ^m τοσαύτην D. ⁿ οὐκ] καὶ οὐκ B. Cat. ^o μετετέ-
θητε E. Statim ἄλλα μετατίθεσθε om. A.E. Desinit Codicis G. collatio.
^p προῖων E.F. Cat. in sequentiibus Vet. Edebatur προειπών. ^q τοῦ υἱοῦ] ὁ
υἱὸς F. Vet. ὁ Χριστὸς E. ^r τὴν δωρεὰν E.F. invita Cat. donum Vet.
^s μᾶλλον δὲ—μετατίθεσθε om. B. ^t ὁ γὰρ ἦν φρ.] ὁ φρ. ἦν F. Vet. ^v πε-
ριτιθεῖναι B. ^w ἐπιθέντες omnes. ἐπιτιθέντες Edd. ^x καλῶς om. F. Vet.
Statim αὐτοὺς B.

26“ Εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο.” ^γ Καλῶς· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο. Ἄλλ’ ὅμως ὅπερ ἀσχοῦσιν οἱ νοσοῦντες ^z ἐκ τῶν ὑγιεινῶν βλαπτόμενοι σιτίων, τοῦτο καὶ ^a Μαρκίῳ ἐνταῦθα ἔπαθεν. ^b Ἐπελάβετο γὰρ τῶν εἰρημένων εἰπὼν, ὅτι ἰδοὺ καὶ Παῦλος εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἕτερον εὐαγγέλιον. Οὐδὲ γὰρ παραδέχονται τοὺς εὐαγγελιστὰς ἅπαντας, ἀλλ’ ἓνα μόνον, καὶ ^d αὐτὸν περικόψαντες καὶ συγχέαντες, ὡς ἐβούλοντο. Τί οὖν, ὅταν αὐτὸς λέγῃ, ²⁷ “ Κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κή-
ρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ;” Ἔστι μὲν οὖν πολλοῦ γέλωτος τὰ εἰρημένα παρ’ αὐτῶν· πλὴν καὶ καταγέλαστα ^h ἀναγκαῖον διελέγειν αὐτὰ διὰ τοὺς ἐνκόλως ἀπατωμένους. Τί οὖν ἐροῦ-
μεν; Ὅτι καὶ μυριοὶ γράφωσιν εὐαγγέλια, τὰ δὲ αὐτὰ γρά-
φωσιν, ἐν ἑστὶ τὰ πολλὰ, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ τῶν γραφόντων
πλήθους εἰς τὸ ἐν εἶναι παραβλαβήσεται· ὥσπερ οὖν καὶ εἰς ^e ἡ
πάλιν ὁ γράφων, καὶ ἐναντία λέγῃ, οὐκ ἔστιν ἐν τὰ γραφό-
μενα. Τὸ γὰρ ἐν καὶ οὐχ’ ἐν, οὐ τῷ τῶν γραφόντων ἀριθμῷ, ^E
ἀλλὰ τῇ ταυτότητι καὶ ἑτερότητι τῶν λεγομένων κρίνεται.
“Ὅθεν δῆλον, ὅτι καὶ τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια ἐν ἑστὶν εὐαγγέ-
λιον. Ὅταν γὰρ οἱ τέσσαρες τὰ αὐτὰ λέγωσιν, οὐκ ἔστιν
ἄλλο καὶ ἄλλο διὰ τὴν τῶν προσώπων διαφορὰν, ἀλλ’ ἐν διὰ
τὴν τῶν εἰρημένων συμφωνίαν. Οὐδὲ γὰρ ὁ Παῦλος περὶ
ἀριθμοῦ λέγει νῦν, ἀλλὰ περὶ διαφωνίας τῶν εἰρημένων. Εἰ
μὲν οὖν ἄλλο ⁸ τὸ Ματθαίου, καὶ ^h τὸ Λουκᾶ ἕτερον κατὰ τὴν
δύναμιν ἱτῶν ἐγγεγραμμένων καὶ τὴν τῶν δογμάτων ἀκρίβειαν, ⁶⁶⁸
καλῶς ἐπιλαμβάνονται τοῦ λόγου· εἰ δὲ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, παν-
σάσθωσαν ἀνοηταίνοντες, καὶ ταῦτα προσποιούμενοι ἀγνοεῖν, ^a
καὶ τοῖς ἄγαν παισὶν ἔστι κατάδηλα. “Εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ
ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες ^k ἀνατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ.” Τουτέστιν, ἕως ἂν ὑγιαίνητε τὸν νοῦν, οὐκ
ἐπιγνώσεσθε ἕτερον εὐαγγέλιον, ⁱ ἕως ἂν ὀρθῶ βλέπητε, καὶ μὴ
διστραμμένα, τὰ μὴ ὄντα φανταζόμενοι. Ὡσπερ γὰρ
^m ὀφθαλμὸς διαταραχθεὶς ἕτερα ἀνθ’ ἑτέρων ὀρᾷ· οὕτω καὶ

26 v. 7.

27 Rom. xvi. 25.

^γ Haec καλῶς· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλο, quæ aberant, suppleta sunt ex F. *pûichre*; neque enim est aliud Vetus. Hujus vestigia secutus Montef. edidit, καλῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλο. Haec, οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλο, a manu prima super-
scripta leguntur in E. ^z ἐκ] καὶ ἐκ F. ^a Vid. Annot. ^b ἐπελάβοντο
E. Vet. ἐπελάθοντο F. Mox εἰπόντες E.F. Vet. ^c οὐκ] ὅτι οὐκ B. ^d αὐ-
τῶν]+ δὲ F. ^e ἡ om. A. ^f τέσσαρα omnes. ^g τῶν Edd. ⁸ τὸ]
τοῦ B.C.E.F. ^h τὸ] τοῦ B.E.F. ἕτερον τοῦ A. hoc ord. F. ⁱ τῶν γεγραμ-
μένων B. τῶν εἰρημένων καὶ τῶν ἐγγεγρ. E. ^k ἀνατρέψαι bis D. ^l Haec
omnia, ἕως ἂν ὀρθῶ βλέπητε—τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ desunt in B.
^m ὀφθαλμὸς sine artic. F.

Bⁿ νοῦς τῇ τῶν πονηρῶν συγχύσει λογισμῶν θολούμενος τὸ αὐτὸ τοῦτο πάσχειν εἴωθε. ⁹ Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ μαινόμενοι ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων φαντάζονται. Ἄλλ' αὕτη χαλεπώτερα ἐκείνης ἡ μανία, οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς νοητοῖς τὴν βλάβην ἐργαζομένη, οὐκ ἐν τῇ κόρῃ τῶν τοῦ σώματος ὁμμάτων, ἀλλ' ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας τὴν καταστροφὴν κατασκευάζουσα. “Καὶ θέλοντες ἀνατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.” Καὶ ἤμην μίαν μόνην ἢ δευτέραν ἐπεισηγοῖ ἐντολὴν, τὴν τῆς περιτομῆς καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἑμὸνον καινοτομοῦντες· ἀλλὰ δεικνύς ὅτι μικρὸν πυραποιεθὲν τὸ ὅλον C λυμαίνεται, εἶπε τὸ εὐαγγέλιον ἀνατρέπεσθαι. Καθάπερ γὰρ ἐν τοῖς βασιλικοῖς νομίσμασιν ὁ μικρὸν τοῦ χαρακτῆρος περικόψας, ὅλον τὸ νόμισμα κίβδηλον εἰργάσατο· οὕτω καὶ ὁ τῆς (717) ὑγιούς πίστεως καὶ τὸ βραχύτατον ἀνατρέψας, τῷ παντὶ λυμαίνεται, ἐπὶ τὰ χεῖρονα προῖων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ φιλονεικίας ἡμᾶς κρίνοντες ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς αἰρετικούς διαστάσεως; ^w ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ λέγοντες οὐδὲν μέσον εἶναι ἡμῶν κακείνων, ἀλλ' ἀπὸ φιλαρχίας τὴν διαφορὰν γίνεσθαι; Ἀκουέτωσαν τί φησιν ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἀνέτρεψαν D οἱ ^x καὶ μικρὸν τι καινοτομοῦντες. Οὗτοι δὲ ^y οὗ τι μικρὸν πῶς γὰρ, οἱ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κτίσμα ^z λέγοντες; Οὐκ ἤκουσας ὅτι καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ἐν σαββάτῳ ξύλα τις συλλέξας, ^a καὶ μίαν ἐντολὴν παραβάς, καὶ οὐδὲ ταύτην μεγίστην, ἐσχάτην δέδωκε δίκην; καὶ ^b Ὁζὰ τὴν κιβωτὸν μέλλουσιν περιτρέπεσθαι στηρίξας, παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὅτι μὴ προσηκούσης αὐτῷ διακονίας ἤψατο; Εἴτα σαββάτου μὲν ^c ἡ παράβασις, καὶ τὸ τῆς κιβωτοῦ ^d καταπιπτούσης ἄψασθαι, εἰς τοσαύτην ἡγάγε τὸν θεὸν ἀγανάκτησιν, ὥστε μὴδὲ βραχείας τυχεῖν E συγγνώμης τοὺς ταῦτα τολμήσαντας· ὁ δὲ δόγματα φρικτὰ καὶ ἀπύρρητα ^e λυμηνάμενος, οὗτος ἀπολογίας τεύξεται καὶ συγγνώμης; Οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν· ^f ἀλλὰ καὶ αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστι τὸ πάντων αἴτιον τῶν κακῶν, τὸ μὴ καὶ ὑπὲρ

ⁿ ὁ νοῦς E. ^o συγχ. λογ. θολ. hoc ord. C.E.F. λογ. συγχ. θολ. A.D. συγχ. θολ. λογ. Edd. ^p τοῦτο om. E. ^q διὰ γὰρ τ. κ. οἱ μαινόμενοι] οὕτω καὶ οἱ μαινόμενοι πάσχοντες F. Vet. ^r μὴν] τοι B. μὴν om. D. Statim μόνην om. F. ἢ δευτέραν om. B. ^s μόνων Edd. ἴσ. μόνον Sav. marg. μόνον A.C.D.E.F. Haec καὶ τὴν τ. ἡ. μ. καινοτομοῦντες om. B. ^t ἀπειργάσατο A.D. ^v ἕνεκεν om. B. ^w ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ] καὶ F. Vet. Mox εἶναι μέσον hoc ord. D.F. ^x καὶ om. B. ^y οὗ τι] οὐχ ἁπλῶς F. Vet. Mox πῶς γὰρ οὐ, τὸν υἱὸν A. ^z λέγοντες] + ἀλλὰ τὸ πάντων μέγιστον E.F. Vet. ^a καὶ om. A. ^b Ὁζὰν A.B.E. ^c ἡ om. F. ^d καταπιπτούσης] + μόνον F. Vet. ^e ὥστε] ὡς F. ^f λυμηνάμενος E. ^g ἀλλὰ καὶ om. F. Vet. Omnia ab ἀλλὰ καὶ usque ad τοὺς διδασκάλους p. 670 A. om. B.

τῶν μικρῶν ^hτούτων ἀγανακτεῖν. Διὰ τοῦτο τὰ μείζονα τῶν ἀμαρτημάτων ἐπεισῆλθεν, ὅτι τὰ ἐλάττωνα τῆς προσηκούσης οὐ τυγχάνει διορθώσεως. Καὶ καθάπερ ἐν τοῖς σώμασιν οἱ τῶν τραυμάτων καταφρονήσαντες, πυρετοὺς ἔτεκον καὶ σηπεδόνας καὶ θάνατον· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ψυχῶν οἱ τῶν μικρῶν ὑπερορῶν- 669
τες, τὰ μείζονα ἐπεισάγουσιν. Ὁ δεῖνα, φησὶ, περὶ τὴν νηστείαν σφάλλεται, καὶ οὐδὲν μέγα ἐστίν· ἕτερος τῇ πίστει μὲν ἔρρωται τῇ ὀρθῇ, ὑποκρινόμενος δὲ διὰ τὸν καιρὸν, τὴν παρρησίαν προέδωκεν· οὐδὲ τοῦτό τι μέγα δεινόν· ἄλλος παροξυνθεὶς, ἠπέλυσεν ἀποστήσεσθαι τῆς ὀρθῆς πίστεως· ἵαλλ' οὐδὲ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας· ὀργῇ γὰρ ἡμαρτε, ^kφησὶ, καὶ θυμῷ. Καὶ μυρία τις ἂν εὔροι τοιαῦτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀμαρτήματα ἐπεισαγόμενα ταῖς ἐκκλησίαις. Διὰ τοῦτο ^lκαὶ καταγέλαστοι γεγόναμεν ^mκαὶ Ἕλλησι καὶ Ἰουδαίοις, εἰς B
μυρία τῆς ἐκκλησίας σχιζομένης. Εἰ γὰρ οἱ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀποπηδᾶν τῶν θείων θεσμῶν ἐπιχειροῦντες καὶ μικρόν τι παρακινεῖν, τῆς προσηκούσης ἐτύγχανον ἐπιτιμήσεως, οὐκ ἂν ὁ παρὼν ἐτέχθη λοιμός, ⁿκαὶ τοσοῦτος χειμὼν τὰς ἐκκλησίας κατέλαβεν. Ὅρα γοῦν ὁ Παῦλος πῶς τὴν περιτομὴν ἀνατροπὴν τοῦ εὐαγγελίου ^oκαλεῖ. Νῦν δὲ εἰσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν καὶ τὴν αὐτὴν Ἰουδαίοις νηστεύοντες ἡμέραν, καὶ σάββατα τηροῦντες ^pὁμοίως· C
καὶ φέρομεν γενναίως, μᾶλλον δὲ τάλαιπῶρως. Καὶ τί λέγω τὰ Ἰουδαίων, ^qκαὶ γὰρ Ἑλλήνων ἔθνη πολλὰ παρά τισι τῶν ἡμετέρων φυλάττεται, κληδονισμοὶ καὶ οἰωνισμοὶ καὶ σύμβολα, καὶ ἡμερῶν παρατηρήσεις, καὶ ἡ περὶ τὴν ^rγένεσιν σπουδὴ, καὶ τὰ πάσης ἀσεβείας γέμοντα ^sγραμματεῖα, ἃ τικτομένων τῶν παιδίων εὐθέως ἐπὶ κακῇ τῆς ^tἐαυτῶν συντιθέασι κεφαλῆς, ἐκ προοιμίων παιδεύοντες καταλύειν τοὺς ^vὑπὲρ ἀρετῆς πόρους, καὶ ὑπὸ τὴν πεπλανημένην τυραννίδα τῆς εἰμαρμένης ^wτό γε αὐτῶν ἄγοντες μέρος. Εἰ δὲ τοὺς περιτεμνομένους ^xοὐδὲν ὁ Χριστὸς ὠφελεῖ, τοὺς τοσαῦτα ἐπισυρομένους κακὰ τί τοσοῦτον ἢ D
πίστις εἰς σωτηρίαν ὠφελήσει λοιπόν; Καίτοι ἡ περιτομὴ παρὰ θεοῦ δεδομένη ἦν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τῷ εὐαγγελίῳ οὐκ ἐν καιρῷ τελουμένη, πάντα ἔπραττεν ὁ Παῦλος, ὥστε αὐτὴν περικόψαι. Εἴτα ὁ μὲν Παῦλος ὑπὲρ ἐθῶν Ἰουδαϊκῶν τοσαύτην ἐποιεῖτο σπουδὴν, ἐπειδὴ ἀκαίρως ἐφυλάττετο, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τὴν Ἑλληνικὴν περικόψομεν συνθήειαν; καὶ

^h τούτων om. E. F. Vet. ⁱ ἀλλ' om. F. Vet. ^k φησὶ om. F. Vet.
^l καὶ om. F. Vet. ^m Sic omnes. καὶ Ἰ. καὶ Ἑ. inverso ord. Edd. ⁿ καὶ] οὐκ ἂν F. Mox ταῖς ἐκκλησίαις C. ^o ἐκάλει A. ^p ὁμοίως om. A. ^q καὶ γὰρ om. F. Vet. ^r γέννησιν E. ^s γράμματα E. ^t αὐτῶν E. ^v ὑπὲρ τῆς ἀρ. E. ^w τό γε] τότε C. ^x οὐδὲν ὠφ. ὁ Χρ. E. ὁ Χρ. οὐδὲν ὠφ. D.

ποίαν ὀσχόημεν ἀπολογία; Διὰ ταῦτα ἐν ταραχαῖς καὶ
 θορύβοις νῦν τὰ ἡμέτερα, καὶ οἱ μαθητευόμενοι φρονήματος
 Εἰμπλησθέντες πολλοῦ τὴν τάξιν ἀνέτρεψαν, καὶ τὰ ἄνω κάτω
 γεγένηται. Κἂν μικρόν τις ἐγκαλέσῃ, διαπτύουσι τοὺς ἄρ-
 χοντας, ²ἐπειδὴ κακῶς ἡμεῖς αὐτοὺς ἐπαιδοτριβήσαμεν. Καί-
 τοιγε εἰ καὶ ^aμοχθηρότεροι, καὶ μυρίων ἦσαν κακῶν γέμοντες
 οἱ προεστῶτες, οὐδὲ οὕτω τῷ μαθητῇ θέμις ἦν παρακοῦειν. Εἰ
 γὰρ περὶ τῶν Ἰουδαίων διδασκάλων φησὶν, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν, ἀκούεσθαι δίκαιοι παρὰ τῶν (718)
 670 μαθητευομένων ἂν εἶεν, ^bκαίτοιγε ἔργα εἶχον οὕτω πονηρὰ, ὡς
 τοὺς ^cμαθητὰς κελεύσαι μὴ ζηλοῦν, μηδὲ μιμῆσθαι ἐκείνα,
 τίνος ἂν εἶεν συγγνώμης ἄξιοι οἱ τοὺς τῆς ἐκκλησίας προέδρους
 τοὺς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ μετ' ἐπικεικίας ζῶντας διαπτύοντες
 καὶ καταπατοῦντες; Εἰ γὰρ ἀλλήλους κρίνειν οὐ θέμις, πολλῶ
 μᾶλλον τοὺς διδασκάλους.

²⁸ “Ἀλλὰ κἂν ^dἐγὼ, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται
 ὑμῖν παρ' ὃ ἐπαρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.” “Ορα σύνεσιν ἀπο-
 στολικήν. Ἵνα ^eγὰρ μὴ τις λέγῃ, ὅτι κενοδοξίας ἕνεκεν τὰ
 ἴδια συγκροτεῖ δόγματα, καὶ ἑαυτὸν ἀνεθεμάτισεν. Ἐπειδὴ δὲ
 B καὶ εἰς βᾶξιώματα κατέφευγον, ^bἸάκωβον καὶ Ἰωάννην, διὰ τοῦτο
 καὶ ἀγγέλων ἐμνήσθη. Μὴ γάρ μοι Ἰάκωβον εἶπες, φησὶ, καὶ
 Ἰωάννην; ⁱκἂν γὰρ τῶν πρώτων ἀγγέλων ἦ τις τῶν ἐξ οὐρανοῦ
 διαφθεῖρων τὸ κήρυγμα, ἀνάθεμα ἔστω. ^kΚαὶ οὐχ ἀπλῶς
 εἶπεν, “ἐξ οὐρανοῦ,” ἀλλ' ἐπειδὴ ^lκαὶ οἱ ἱερεῖς ἄγγελοι ἐκα-
 λούντο.” ²⁹ “Χεῖλη γὰρ ἱερέως φυλάσσεται γνώσιν, καὶ νόμον
 ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἄγγελος κυρίου παντο-
 κράτορος ἐστίν.” Ἵνα μὴ τούτους νομίσης ^mλέγεσθαι νῦν ἀγγέ-
 λους, τῇ τοῦ οὐρανοῦ προσθήκῃ τὰς ⁿἄνω δυνάμεις ἠνίζατο.
 Καὶ οὐκ εἶπεν, ἕαν ἐναντία καταγγέλλωσιν, ἢ ἀνατρέπωσι τὸ
 C πᾶν, ἀλλὰ, κἂν μικρόν τι εὐαγγελίζωνται παρ' ὃ εὐηγγελισά-
 μεθα, κἂν τὸ τυχὸν ^oπαρακινήσωσιν, ἀνάθεμα ἔστωσαν. ³⁰ “ῥ'Ως

28 v. 8.

29 Malac. ii. 7.

30 v. 9.

ὀσχόημεν] + ἂν E.F.

² ἐπειδὴ] καὶ τοῦτο ποιοῦσιν ἐπειδὴ E.F. Vet.

Statim καλῶς E. Tum αὐτοὺς ἡμεῖς ἐπαιδ. C.F. ἐπαιδ. ἡμεῖς αὐτοὺς E.

^a μοχθηροὶ F. Vet. ^b καίτοι sine γε F. ^c μαθητευομένους E. ^d ἐγὼ]ἡμεῖς E. ^e παρελάβετε] εὐηγγελισάμεθα E. ^f γὰρ om. F. Vet. Moxεἶπε pro λέγῃ F. ^g βᾶξιωμα E. ^h Ἰάκωβον] καὶ πανταχοῦ περιέφερον

τὸν Ἰάκωβον E.F. Vet. Statim καὶ τὸν Ἰωάννην E. καὶ Ἰωάννην bis om. F.

Vet. Vulgata est in Cat. ⁱ κἂν γὰρ—ἐξ οὐρανοῦ] κἂν τῶν ἐξ οὐρανοῦ τιςἀγγέλων ἢ E.F. Vet. ^k καὶ om. E.F. Vet. Mox εἶπε τὸ ἐξ οὐρανοῦ iidem.^l καὶ om. C. Haec χεῖλη—ἐστὶν δεσunt in B. ^m λέγεσθαι νῦν ἀγγ. pro ἀγγ.λέγεσθαι νῦν omnes. ⁿ ἄνω] οὐρανίους B. ^o παρακινῶσιν E. Cat. κἂντὸ τ. π. om. B. ^p ὥσπερ εἴρηκα D.

προείρηκα, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω.” Ἴνα ἡ γὰρ μὴ νομίσῃς θυμοῦ τὰ ῥήματα εἶναι, ἢ ὑπερβολικῶς εἰρήσθαι, ἢ κατὰ συναρπαγὴν τινα, δεύτερον τὰ αὐτὰ πάλιν τίθησιν. Ὁ μὲν γὰρ θυμῷ τι ἡ παραχθὴς εἰπεῖν, κἂν μεταγνοίῃ ταχέως· ὁ δὲ δεύτερον τὰ αὐτὰ λέγων, δεικνυσὶν ὅτι κρίνας οὕτως εἶπε, καὶ πρότερον ἐν τῇ γνώμῃ κυρώσας, οὕτως ἐξήνεγκε τὸ λεχθέν. Ὁ μὲν οὖν Ἀβραάμ ἀξιούμενος πέμψαι τὸν Λάζαρον ἔλεγεν, ³¹ “Ἐχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἐὰν μὴ ἐκείνων ἀκούσωσιν, οὐδὲ νεκρῶν ἀνισταμένων ἀκούονται.” Ταῦτα δὲ αὐτὸν εἰσάγει D λέγοντα ὁ Χριστὸς, δεικνὺς ὅτι καὶ νεκρῶν ἐγειρομένων ἀξιοπιστοτέρας ὁ βούλεται εἶναι τὰς γραφάς. Ὁ δὲ Παῦλος ὅταν δὲ Παῦλον εἶπω, τὸν Χριστὸν πάλιν λέγω· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ κινῶν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν· καὶ ἀγγέλων ἐξ οὐρανοῦ καταβαινόντων αὐτὰς προτίθησι· καὶ μάλα εἰκότως. Οἱ γὰρ ἄγγελοι, κἂν μεγάλοι, ἀλλὰ δούλοι καὶ λειτουργοὶ τυγχάνουσιν ὄντες· αἱ δὲ γραφαὶ πᾶσαι οὐ παρὰ δούλων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τῶν ὅλων Ἰδεσπότου θεοῦ γραφεῖσαι ἐπέμφθησαν. Διὰ τοῦτό φησιν E “Ἐάν τις ὑμᾶς εὐαγγελίσηται παρ’ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμᾶς.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ὁ συνετῶς σφόδρα καὶ ἀνεπαχθῶς. Τί γὰρ ἔδει λοιπὸν ὀνομάτων μνησθῆναι τὸν τοσαύτη χρησάμενον ὑπερβολῇ, ὥς καὶ ἅπαντας, καὶ τοὺς ἄνω καὶ τοὺς κάτω, περιλαβεῖν; Διὰ μὲν γὰρ ^d τοῦ εὐαγγελιστὰς καὶ ἀγγέλους ἀναθεματίσαι, πᾶν ἀξίωμα περιέγραψε· διὰ δὲ τοῦ ^e αὐτὸν, πᾶσαν οἰκειότητα καὶ γνησιότητα. Μὴ γάρ μοι εἶπης, ⁶⁷¹ ὅτι οἱ συναπόστολοί σου καὶ ἐταῖροι ταῦτα λέγουσιν· οὐδὲ ἡ γὰρ ἐμμαντοῦ φεῖδομαι τοιαῦτα κηρύττοντος. Ταῦτα δὲ οὐχ ὥς καταγινώσκων τῶν ἀποστόλων φησὶν, οὐδὲ ὥς παραβαινόντων τὸ κήρυγμα, ἄπαγε· ³² “Εἴτε γὰρ ἡμεῖς, εἴτε ἐκεῖνοι, φησὶν, οὕτω κηρύσσομεν” ἀλλὰ δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι ἀξίωμα προσώπων οὐ προσίεται, ὅταν περὶ ἀληθείας ὁ λόγος ἦ. ³³ “Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ εἴην ἡμην.” Εἰ γὰρ καὶ ὑμᾶς ἡπάτων, φησὶ, ταῦτα λέγων,

³¹ Luc. xvi. 29, 31.³² 1 Cor. xv. 11.³³ v. 10.

^a γὰρ om. F. Vet. ^r ἢ ὑπερβ. εἰρήσθαι om. B. ^s παραχθὴς B. ^t ἀκούσουσι D. ^v β. εἶναι pro εἶναι β. A.B.C.D. β. τὰς γρ. εἶναι hoc ord. E. ^w εἶπω] λέγω D. Mox πάντως pro πάλιν idem. Haec ὅταν δέ—τὴν ψυχὴν om. B. ^x λειτουργοὶ] ὑπουργοὶ A.D. Ita edidit Montef. ministri Vet. ^y Ἰδεσπότου θεοῦ pro θεοῦ Ἰδεσπότου omnes. ^z ὑμῖν E. ^a ὑμᾶς pro ὑμῖν A.B.C.D. Cat. Neutrum habet E. Statim καὶ om. E.F. Vet. ^b συνετῶς] καὶ συνετῶς A. ^c καὶ om. E. Cat. ^d τοῦ τοὺς εὐαγ. Edd. τοῦ om. A. B.C. τοὺς om. E.F. Cat. ^e αὐτὸν] καὶ αὐτὸν E. ^f γὰρ om. F. Vet. ^g οὐχ ὥς] οὐχί F. Mox οὐδὲ om. idem. Consentit Vetus. ^h τὸν om. D.

Β μὴ τὸν θεὸν δύναμαι παραλογίσασθαι τὸν τὰ ἀπόρρητα τῆς διανοίας εἰδότα, καὶ ᾧ πᾶσά μοι σπουδὴ διαπαντὸς ἀρέσκειν; Εἶδες φρόνημα ἀποστολικόν; εἶδες ὕψος εὐαγγελικόν; Τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ Κορινθίοις ἐπιστέλλων ἔλεγεν· ³⁴ “Οὐχ ὑμῖν ἀπολογούμεθα, ἀλλ’ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος” καὶ πάλιν, “Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλαχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας.” Ἐπειδὴ γὰρ μαθηταῖς διδάσκαλος ὢν ἀναγκάζεται ἀπολογεῖσθαι, ὑπομένει μὲν αὐτὸ, δυσανασχετεῖ δὲ, οὐ δι’ ἀπόνοιαν, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ- (719)

Κκολίαν τῆς τῶν ἀπατωμένων γνώμης, καὶ ^κτὸ μὴ σφόδρα παρ’ αὐτοῖς πιστεῦσθαι. Διὸ καὶ ταῦτα εἶρηκε, μονονουχὶ λέγων· μὴ γὰρ πρὸς ὑμᾶς μοι ὁ λόγος ἐστί; μὴ γὰρ ἀνθρωποὶ μοι δικάζουν μέλλουσι; πρὸς τὸν θεὸν ἡμῖν ἔστιν ὁ λόγος, καὶ ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν τῶν ἐκεῖ ἅπαντα πράττομεν, καὶ οὐκ ἂν εἰς τοσοῦτον ἤλθομεν ἀθλιότητος, ὥς μέλλοντες ἀπολογεῖσθαι ^πτῷ πάντων δεσπότῃ ὑπὲρ ὧν κηρύττομεν, διαφθεῖρειν τὰ δόγματα. Ὡστε ὁμοῦ μὲν ἀπολογούμενος, ὁμοῦ δὲ αὐτῶν κατεξανιστάμενος, ταῦτα τέθεικε. Τοὺς γὰρ μαθητευομένους

Δοὐ δικάζειν τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ πιστεῦναι προσήκει· ἐπειδὴ δὲ ἀντεστράφη ἡ τάξις, καὶ κριταὶ καθέζεσθε, φησὶ, μάθετε ὅτι τῆς μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀπολογίας οὐ πολὺς μοι λόγος, τὸ δὲ πᾶν διὰ τὸν θεὸν πράττομεν, καὶ ὥστε ^νἐκείνῳ περὶ ὁτῶν δογματῶν ἀπολογήσασθαι τούτων. Ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπους θέλων πείσαι, πολλὰ ὑπουλα ποιεῖ καὶ διεστραμμένα, καὶ ἀπάτη κέχρηται καὶ ψεύδει, ὥστε πείσαι καὶ ἐλείν τὴν τῶν ῥακουόντων γνώμην· ὁ δὲ θεὸν πείθων, καὶ ἀρέσκειν ἐκείνῳ σπουδάζων, ἀπλῆς δεῖται διανοίας καὶ καθαρᾶς ἀνεξαπάτητον

Ε γὰρ τὸ θεῖον. Ὅθεν δῆλον, ὅτι καὶ ἡμεῖς, φησὶν, οὐ φιλαρχίας ἔνεκεν, οὐδὲ ὥστε μαθητὰς ἔχειν, οὐδὲ τῆς παρ’ ὑμῶν ἐφίεμενοι δόξης ταῦτα γράφομεν· οὐ γὰρ ^ρἀνθρώποις ἀρέσαι ἐσπουδάκαμεν, ἀλλὰ θεῷ. Εἰ γὰρ ἤθελον ἀνθρώποις ἀρέσκειν, ἔτι μετὰ Ἰουδαίων ^ςἡμην, ἔτι τὴν ἐκκλησίαν ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἔθνους ὀλοκλήρου καὶ ^τοικείων καὶ φίλων καὶ συγγενῶν καὶ δόξης ^ντοσαύτης καταφρονήσας, καὶ ἀνταλλαξάμενος τούτων

³⁴ 2 Cor. v. 12. 1 Cor. iv. 3.

¹ ἀπολογήσασθαι B. ^κ τῷ A.D. Mox παρ’ αὐτῶν E. ¹ ἐστιν ὁ λ. pro ὁ λ. ἐστὶ omnes. ^π τὸν π. δεσπότην E. ^ν ἐκείνῳ B.D.E.F. Cat. Vet. ἐκείνῳ corr. ex ἐκείνων, ut videtur, C. ἐκείνον Edd. ἰσ. πρὸς ἐκείνον Sav. marg. ^ο τῶν assumptum ex B.C.D.E.F. Cat. ^ρ ἀκούοντων] ἀνθρώπων B. ^ι ὑμῶν pro ἡμῶν A.B.C.D.E. Cat. et ex corr. F. ἰσ. ὑμῶν Sav. marg. ὑμῶν tacite dedit Montef. ^τ ἀνθρώπους B. Statim ἀρέσκειν E. Tum ἐσπουδάσαμεν A. ^ς ἡμην] ἂν ἡμην E.F. Mox ἐδίωκον ἂν F. ^τ οικείων] οἰκίας E. ^ν τοσαύτης καταφρ. om. E.

διωγμους καὶ ἔχθρας καὶ πολέμους καὶ θανάτους καθημερινούς, εὐδελον ὅτι καὶ ταῦτα, ἃ λέγω νῦν, οὐ τῆς τῶν ἀνθρώπων δόξης ἐφίεμενος λέγω. Τοῦτο δὲ εἶρηκεν, ἐπειδὴ μέλλει καὶ ^ωτὸν πρότερον αὐτοῦ διηγείσθαι βίον, καὶ τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν, ⁶⁷² καὶ δεικνύει δι' ^αἐνεργῶν ἀπαδείξων, ὅτι ἕμετα ἀληθείας μετέστη, ^αἵνα μὴ νομίσωσιν, ὅτι αὐτοῖς ἀπολογούμενος ταῦτα ποιεῖ, καὶ ἐπαρθῶσι. ^αΔιὰ τοῦτο προεῖπεν “Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους ^βπέιθω;” Οἶδε γὰρ εἰς καιρὸν τὸν προσήκοντα πρὸς τὴν τῶν ^γμαθητευομένων διόρθωσιν καὶ ὑψηλὸν καὶ μέγα τι ^δφθέγγεσθαι. Καίτοιγε ἦν ἐτέρωθεν τὰς ἀποδείξεις ποιήσασθαι τοῦ μετὰ ἀληθείας κηρύττειν, ἀπὸ τῶν σημείων, ἀπὸ τῶν θαυμάτων, ἀπὸ τῶν κινδύνων, ἀπὸ τῶν δεσποτηρίων, ἀπὸ τῶν καθημερινῶν θανάτων, ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τοῦ δίψους καὶ τῆς γυμνότητος, ^εἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ἄλλ' ἐπειδὴ B οὐ πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους, ἀλλὰ πρὸς ^ετούς ἀποστόλους ὁ λόγος ἦν αὐτῷ νῦν, ἐκεῖνοι δὲ καὶ τούτων ἦσαν κεκοινωνηκότες, τῶν κινδύνων λέγω, ^εἐτέρωθεν μεθοδεύει τὸν λόγον. Ἐπεὶ, ὅτε πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους ^βἀπετείνετο, οὕτω ^ιπροάγει τὴν σύγκρισιν, τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις ὑπομονὴν εἰς μέσον φέρων καὶ λέγων ³⁵ “Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις” νῦν μέντοι τὴν προτέραν ἀναστροφὴν λέγει, καὶ φησι. ³⁶ “Γνω- C ρίζω ^κὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ^ιἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρελαβὼν αὐτὸ, οὐδὲ ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.” “Οὐρα πῶς ἄνω καὶ κάτω ^μτοῦτο διίσχυρίζεται, ὅτι τοῦ Χριστοῦ γέγονε μαθητῆς, οὐκ ἀνθρώπου μεσιτεύοντος, ἀλλ' αὐτοῦ δι' ἑαυτοῦ καταξιώσαντος ἀποκαλύψαι τὴν ^γγνώσιν αὐτῷ πᾶσαν. Καὶ ποία τοῖς ἀπιστοῦσιν ἀπόδειξις γένοιτ' ἂν τοῦ τὸν θεὸν ἀποκαλύψαι σοι δι' ἑαυτοῦ, καὶ μὴ διὰ μέσου τινός, τὰ ἀπόρρητα ἐκεῖνα μυστήρια; Ἡ προτέρα ἀναστροφή, φησὶν· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ θεὸς ἦν ὁ ἐκκαλύπτων, οὕτως ἀθρόαν D

35 2 Cor. xi. 23.

36 v. 11, 12.

^ω τοῦ προτέρου αὐτοῦ βίου διηγείσθαι B. ^α ἐνεργῶν A.C. ^γ μετὰ ἀλ. C.D.E. fortasse alii. μεθ ἀλ. (sic) Sav. Mor. μετ' ἀλ. Ben. ^z ἵνα] + δε F. Vet. ^α διὰ τοῦτο πρ.] προεῖπεν ἔμπροσθεν F. Vet. εἶπεν pro προεῖπεν B. ^β πέιθω] + ἡ τὸν θεὸν E. ^γ μαθητῶν E. Cat. Haec πρὸς τὴν τῶν μ. δ. post φθέγγεσθαι transp. F. Vet. ^δ φθέγγεσθαι E. ^ε ἀπὸ] καὶ E. ^ε τοὺς om. A. ^ε ἐτέρως F. ^β ἀπετείνετο A.D.E. ^ι προάγει Edd. προάγει conj. Dun. προήγε F. et corr. ex προσήγε E. ^κ ὑμῖν] δε ὑμῖν Edd. δε om. A.B.C.D.F. Vet. ^ι ἐγὼ om. B. ^μ τοῦτο om. E.F. Vet. ^γ γνώμην D.

ἔσχον μεταβολήν. Οἱ μὲν γὰρ ὕπὸ ἀνθρώπων διδασκόμενοι, ὅταν σφοδροὶ καὶ διακαεῖς ὦσιν ἐν τοῖς ἐναντίοις, χρόνου δέονται καὶ πολλῆς τῆς μηχανῆς πρὸς τὸ πεισθῆναι· ὁ δὲ οὕτως ῥαθρόον μεταστὰς, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τῆς μανίας ἀκμῇ καθαρῶς νήψας, εὐδηλον ὅτι θείας τυχὼν ὄψεως καὶ ἡ διδασκαλίας, ἀθρόον πρὸς τὴν καθαρὰν ἐπανήλθεν ὑγείαν. Διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται περὶ τῆς προτέρας αὐτοῦ διηγῆσασθαι ἀναστροφῆς, καὶ μάρ- (720) τυρας αὐτοὺς καλεῖ τῶν γενομένων. "Οτι μὲν γὰρ κατηξίωσεν Εὐὸ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς δι' ἑαυτοῦ με καλέσαι ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὑμεῖς οὐκ ἴστε· πῶς γὰρ, οἱ μὴ παρόντες; ὅτι δὲ διώκτης ἦμιν ὁ σφοδρὸς, ἴστε. Καὶ γὰρ μέχρις ὑμῶν ἡ σφοδρότης ἡ ἐμὴ διεδόθη· καίτοι πολὺ τὸ διάστημα Παλαιστινῶν καὶ Γαλατῶν ὥστε οὐκ ἂν ἱκανοῦτον διέβη ἡ φήμη, εἰ μὴ πολλὰ ἢ τῶν γινομένων ὑπερβολὴ ἦν, καὶ πᾶσιν ἀφόρητος. Διὸ καὶ φησιν· 37 "Ἐκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν, ἵδι καὶ ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν." 38 "Ὁρᾷς πῶς ἕκαστον μετὰ ἐπιτάσεως τίθησι, καὶ οὐκ αἰσχύνεται; Οὐ γὰρ ἀπλῶς ἐδίωκεν, ἀλλὰ μεθ' ὑπερβολῆς 673 ἀπάσης, καὶ οὐκ ἐδίωκε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπόρθει, τοντέστι, σβέσαι ἐπεχείρει τὴν ἐκκλησίαν, καταστρέψαι καὶ καθελεῖν, ἀφανίσαι· τοῦτο γὰρ πορθοῦντος ἔργον. 38 "Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων." "Ἰνα γὰρ μὴ νομίσης, ὅτι θυμοῦ τὸ πρᾶγμα ἦν, δείκνυσιν ὅτι ζήλῳ τὸ πᾶν ἐποίει, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν, οὐκ ἀπὸ κενοδοξίας, οὐδὲ ἔχθραν ἐκδικῶν, ἑαλλὰ "ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων." 39 ὁ δὲ ἵφησησι, τοῦτό Βέστιν· εἰ τὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας οὐ δι' ἀνθρωπον ἔπραττον, ἀλλὰ διὰ ζῆλον θεῖον, ἑσφαλμένον μὲν, ζῆλον δὲ ὅμως· πῶς νῦν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τρέχων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιγνούς, διὰ κενοδοξίαν ταῦτα πράττω; Εἰ γὰρ ἐν τῷ σφάλλεσθαι οὐκ ἐκράτει μου πάθος τοιοῦτον, ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ ζῆλος ἐπὶ τοῦτο

37 v. 13.

38 v. 14.

ο ἀπ' ἀνθ. Α.Ε. ἰπ' ἀνθ. C. ρ ἀθρόως D. η διδασκάλου D. γ γὰρ om. E. Mox δι' αὐτοῦ B. * Sic Cat. σφόδρα ἴστε vulgo. ι τοσοῦτον B. ν ἡ accessit ex omnibus. * καὶ om. C. * ἀναστροφήν] + ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. ι ὅτε C. * ὅρα E. * καὶ οὐκ ἐδίωκε — ἐν τῷ γένει μου om. B. * καὶ assumptum ex A.C.D.F. ο ἔργον] ἐστὶν ἔργον E. * περισσοτέρως] + γὰρ B. ο οὐκ] καὶ οὐκ F. ι ἔχθραν A.C. D.F. δι' ἔχθραν B. ἀπὸ ἔχθρας E. Statim ἐκδικῶν D.F. ἐδίωκον B.E. Ede- batur ἔχθρας ἐκδικῶν. * ἀλλὰ καὶ ζ. Edd. καὶ om. B.C.E.F. Vet. η μου om. F. Vet. ι φησι] λέγει F. κ κατὰ om. B. ι ἐσφ. μὲν—ὅμως om. B.

με ἡγαγε, πολλῶ μᾶλλον, ὅτε τὴν ἀλήθειαν ἐπέγνω, πάσης ἀπηλλάχθαι τοιαύτης δίκαιος ἂν εἴην ὑπονοίας. Ὅμοῦ τε γὰρ μετέστην πρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα, καὶ πᾶσαν ἀπεδυσάμην πρόληψιν Ἰουδαϊκὴν, ^mπολλῶ πλείονα ζῆλον ἐνταῦθα ἐπιδειξάμενος· ὅπερ ⁿσημεῖόν ἐστι τοῦ μετὰ ἀληθείας μεταστῆναι, καὶ ζῆλῳ κατεχόμενον θείῳ. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, τί ὦν ἕτερον, εἰπέ μοι, τὸ παρασκευάζον γενέσθαι τοσαύτην μεταβολήν, καὶ ὕβριν τιμῆς, καὶ κινδύνους ἀνέσεως, καὶ ταλαιπωρίαν ἀδείας ἀλλάξασθαι; Οὐκ ἔστιν οὐδὲν, ἀλλ' ὁ τῆς ἀληθείας ἔρως ῥμόνος.

³⁹“Ὅτε δὲ ἠνδόκησεν ὁ θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα ^qεὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Ὅρα ^rτί σπουδάζει D ἐνταῦθα δεῖξαι, ὅτι καὶ τὸν χρόνον, ὃν ἐγκατελείφθη, διὰ τινα οἰκονομίαν ^aἀπόρρητον ἀφείθη. Εἰ γὰρ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφώριστο γενέσθαι ἀπόστολος, καὶ ^tκληθῆναι πρὸς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐκλήθη δὲ τότε, καὶ ἅμα κληθεὶς ὑπήκουσε· δηλονότι ὁ θεὸς δι' ἀπόρρητόν τινα αἰτίαν ^vἀνεβάλλετο τέως. Τίς οὖν αὕτη ἡ οἰκονομία; ^wΤάχα προοίμιον ἀκοῦσαι κεχήνατε, τί δήποτε οὐ μετὰ τῶν δώδεκα αὐτὸν ἐκάλεσεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοῦ κατεπεΐγοντος ^xἀποστὰς, μακρότερον ποιήσω τὸν λόγον, Ὑπαρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀγάπην μὴ πάντα παρ' ἐμοῦ μαθησάσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ^zἐαυτῶν ζητεῖν, καὶ τὸν θεὸν παρακαλεῖν ἀποκαλύπτειν. ^aΚαὶ ἡμῖν δὲ εἰρηταί τις ὑπὲρ τούτων λόγος, ὅτε περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ τῆς προσηγορίας πρὸς ὑμᾶς διελεγόμεθα, ^bκαὶ τίνος ἕνεκεν ^cΣαῦλον καλούμενον, Παῦλον ἐκάλεσεν· εἰ δὲ ἐπιλέλησθε, ἐντυχόντες ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ, ⁶⁷⁴πάντα εἴσεσθε ταῦτα. Τέως δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐχώμεθα, καὶ σκοπῶμεν πῶς ἄλλιν δέικνυσιν οὐδὲν ἀνθρώπινον περὶ αὐτὸν γεγενημένον, ἀλλὰ πάντα τὸν θεὸν τὰ κατ' αὐτὸν μετὰ πολλῆς οἰκονομοῦντα ^dπρονοίας. “Καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος

³⁹ τ. 15, 16.

^m πολλῶ] + μᾶλλον E. Mox ἐπιδεικνύμενος A.D. ⁿ σημεῖόν ἐστι pro ἐστὶ σημεῖον A.C.D.E.F. ^o ἦν om. B.C. post μοι transp. F. Mox παρασκευάσαν B. ^p μόνον F. ^q εὐαγγελίζομαι F. εὐαγγελίζομαι B. εὐαγγελίσωμαι Edd. ^r τί] πῶς F. Vet. Statim δεῖξαι ἐνταῦθα inverso ord. D.E. Cat. ^a ἀπόρρητον B. Statim ἀφείθη A. ^t κληθῆ D. ^v ἀνεβάλλετο A.E. ^w τάχα] + παρ' ἐμοῦ Edd. Haec desunt in libris omnibus. Statim ἐκ προοιμίων pro προοίμιον legunt F. Vet. ^x ἀποστὰς] + ἐγὼ F. Vet. ^y παρακαλῶ] + δὲ C. + καὶ ἐγὼ Edd. καὶ ἐγὼ om. B.E.F. Vet. ^z αὐτῶν D. ^a καὶ ἡμῖν δὲ] ἄλλως δὲ καὶ ἡμῖν F. Vet. Mox ὑπὲρ τούτου iidem. ^b καὶ] + ἀπεδείκνυσιν E.F. Vet. ^c Σαῦλον] + αὐτὸν Edd. repugnantibus libris. ^d προνοίας] + δι' ὧν φησὶ F. Vet.

αὐτοῦ.” ^εὉ μὲν θεός φησι διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ κεκληκέναι αὐτόν. ⁴⁰ “Σκευὸς γὰρ ἐκλογῆς μοί ἐστι,” πρὸς τὸν Ἀναΐαν Βῆλεγε, “τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασι- (721) λέων,” τουτέστιν, ἰκανὸς διακονῆσαι καὶ ἔργον ἐπιδείξαι μέγα· καὶ ταύτην τὴν αἰτίαν τῆς κλήσεως τίθησιν· αὐτὸς δὲ πανταχοῦ τῆς χάριτος εἶναι φησι τὸ πᾶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ τῆς ἀφάτου, οὕτω λέγων· ⁴¹ “Ἄλλ’ ἠλεήθην,” οὐχ ὅτι ἰκανὸς ἦμην, οὐδ’ ὅτι ἐπιτήδειος, ἀλλ’, “ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐνδείξῃται τὴν πᾶσαν ^εμακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦν ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.” Εἶδες ταπεινοφροσύνης ὑπερβολήν; Διὰ τοῦτο ἐγὼ, φησὶν, ἠλεήθην, ἵνα μηδεὶς ^hἀπογνῶ, ὡς τοῦ πάντων ἀνθρώπων κακίστου φιλανθρωπίας ἀπολελευκός.

C Τοῦτο γὰρ δηλοῖ τῷ εἰπεῖν, “ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐνδείξῃται τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦν ἐπ’ αὐτῷ.” “Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί.” Ἀλλαχοῦ δὲ φησιν ὁ Χριστὸς, ⁴² “Οὐδεὶς γινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ, ^kκαὶ οὐδεὶς γινώσκει τὸν πατέρα, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ^lἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.” Εἶδες ὅτι καὶ ὁ πατήρ υἱόν, καὶ ^mὁ υἱὸς πατέρα ἀποκαλύπτει; Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς δόξης, ⁿκαὶ ὁ υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ ὁ πατήρ υἱόν. ⁴³ “Ὁ Δόξασόν με, φησὶν, ἵνα δοξάσω σε” καὶ, “Καθὼς σε ἐγὼ ἐδόξασα.” Διὰ τί δὲ μὴ εἶπεν, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐμοί,

D ἀλλ’, “ἐν ἐμοί;” Δεικνύς ὅτι οὐ διὰ ῥημάτων μόνον ἤκουσε τὰ περὶ τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ πολλοῦ πνεύματος ἐπληρώθη, τῆς ἀποκαλύψεως ^pκαταλαμπούσης αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸν Χριστὸν εἶχεν ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα. “Ἴνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.” Οὐ γὰρ τὸ πιστεῦσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ χειροτονηθῆναι ^qαὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ γέγονεν. Οὕτω γάρ μοι αὐτὸν ἀπεκάλυψεν, οὐχ ἵνα ^sαὐτὸν ἴδω μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ εἰς ἄλλους ἐξελέγκω. Καὶ οὐκ εἶπεν ἄλλους ὑπλῶς, ἀλλ’, “ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,” ἐντεῦθεν ἦδη προανακρουόμενος οὐ μικρὸν τῆς ἀπολογίας κεφάλαιον, ἀπὸ

⁴⁰ Act. ix. 15.⁴¹ 1 Tim. i. 16.⁴² Luc. x. 22.⁴³ Joan. xvii. 1, 4.

^ε ὁ μὲν θ. φησι] ἐντεῦθεν γὰρ δεικνύται ὅτι ὁ μὲν θεὸς F. hinc declarat quod Deus Vet. Mox κέκληκεν ἰδὲμ. ^l οὐδ’] οὐχ D. ^ε μακροθ.] + αὐτοῦ E. ^h ἀπογνῶ] ἀπογνῶ αὐτοῦ E. αὐτοῦ ἀπογνῶ F. Vet. Statim subjungunt ἵνα χρυστὰς ἔχη ἐλπίδας E.F. Vet. ^l τῷ] ἐν τῷ Edd. invitis libris. τὸ pro τῷ C.E. ^k καὶ οὐδεὶς γινώσκει] οὐδὲ A.D. ^l ἂν B.D.E. ^m ὁ om. A.C.D. ⁿ καὶ om. E.F. Vet. Mox τὸν πατέρα et τὸν υἱὸν E. υἱὸν om. D. ^o δόξασον—ἐδόξασα] δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε. καὶ πάλιν, καθὼς ἐγὼ σε ἐδόξασα E.F. Vet. ^p καταλ.] γὰρ καταλ. E.F. Vet. ^q αὐτῷ B. Statim τοῦ ante θεοῦ assumptum ex A.B.C.D.F. ^r αὐτὸν E.F. Vet. ^s αὐτὸν ἴδω μ. pro ἴδω μ. αὐτὸν C.D.E.F. αὐτὸς ἴδω μ. Cat.

τοῦ τῶν μαθητῶν προσώπου. Οὐ γὰρ ὁμοίως Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἔθνεσι κηρύττειν ἀναγκαῖον ἦν. “Εὐθέως οὐ προσανε-
θέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Τοὺς ἀποστόλους ἐνταῦθα αἰνίτ-
τεται, ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτοὺς καλῶν. Εἰ δὲ καὶ περὶ πάντων
ἀνθρώπων τοῦτό φησιν, οὐδὲ ἡμεῖς ἀντερούμεν. ⁴⁴ “Οὐδὲ
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους.”
Ταῦτα εἰ μὲν τις αὐτὰ καθ’ ἑαυτὰ ἐξετάσειε τὰ ῥήματα, δοκεῖ
πολλῆς μεγαληγορίας γέμειν, καὶ πόρρω τοῦ φρονήματος εἶναι
τοῦ ἀποστολικοῦ. Τὸ γὰρ ἑαυτῷ ψηφίζεσθαι, καὶ μηδένα
λαμβάνειν κοινωνὸν τῆς γνώμης, ἀνοίας εἶναι δοκεῖ. ⁴⁵ “Εἶδον
γάρ, φησὶν, ἄνθρωπον ὁδῶντα φρόνιμον εἶναι παρ’ ἑαυτῷ,
ἐλπίδα δὲ ἔχει μᾶλλον αὐτοῦ ὁ ἄφρων” καὶ, “Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ⁶⁷⁵
παρ’ ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες” καὶ αὐτὸς
πάλιν, “Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ ἑαυτοῖς.” Οὐκ ἂν οὖν ὁ
τοσαῦτα παρ’ ἐτέρων ἀκούσας, καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ παραινῶν
έτεροις, τοῦτοις περιέπεσεν, οὐχ ὅτι Παῦλος, ἀλλ’ οὐδὲ ὁ τυχὼν
ἄνθρωπος. Ἄλλ’, ὅπερ ἔφην, γυμνῇ μὲν αὕτη ἐξεταζομένη ἢ
ῥήσις καὶ ὑπόφορμις καὶ προσίστασθαι δύναται τισι τῶν ἀκροα-
τῶν ἂν δὲ τὴν αἰτίαν προσθῶμεν δι’ ἣν ταῦτα ἐλέγγοτο, καὶ
κροτήσουσι καὶ θαυμάσονται πάντες τὸν εἰρηκότα. Τοῦτο
τοῖνυν ποιῶμεν. Οὐδὲ γὰρ δεῖ τὰ ῥήματα γυμνὰ ἐξετάζειν,
ἐπεὶ πολλὰ ἔψεται τὰ ἁποσπόμενα· οὐδὲ τὴν λέξιν καθ’ ἑαυ-
τὴν βασανίζειν, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ προσέχειν τοῦ γράφοντος.
Καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἡμετέραις διαλέξεσιν, ἂν μὴ τούτῳ ὦμεν
κεχρημένοι τῷ τρόπῳ, καὶ τὴν γνώμην ἐξετάζωμεν τοῦ λέγον-
τος, πολλὰς ὑποστησόμεθα τὰς ἀπεχθείας, καὶ πάντα ἀνατρα-
πήσεται. Καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ ῥημάτων, ὅπου καὶ ἐπὶ
πραγμάτων ἂν μὴ τις τὸν κανόνα τοῦτον φυλάττη, πάντα ἄνω
καὶ κάτω γενήσεται; Καὶ γὰρ καὶ ἰατροὶ καὶ τέμνουσι καὶ
^dδιακλῶσί τινα τῶν ὁστέων, καὶ ληστὰι ^eταῦτα ποιοῦσι πολ-
λάκις. Πόσης οὖν ἀθλιότητος ἂν εἴη, ὅταν ληστὴν καὶ ἱατρὸν
μὴ δυνηθῶμεν διελεῖν; Πάλιν ἀνδροφόνοι καὶ μάρτυρες τὰς C
αὐτὰς ὑπομένουσι βασάνους· ἀλλὰ πολὺ τὸ μέσον ἐκατέρων.

44 v. 17.

45 Prov. xxvi. 12. Esai. v. 21. Rom. xii. 16.

^t δόξαντα φρόνιμον pro φρόνιμον δόξαντα omnes. ^v αὐτῶν pro αὐτῶν C. fortasse alii. αὐτῶν edidit Montef. ^w τὰ αὐτὰ ταῦτα B. ^x αὕτη F. ^y ὑφορμῶν A. ^z θαυμάσουσι D. ^a πάντες] + ὁμοφρόνως A.B.C.D. + ὁμοφώνως Cat. ^b ἀποσπόμενα E.F. Vet. ἀμαρτήματα Edd. ^c ἀνατραπήσεται A.C.F. fortasse alii. ἀνατρεπήσεται mendose exhibent Sav. Mor. ^d κλῶσι B. ^e ταῦτα F. ^f ἀθλιότητος E.F. Vet. Edebatur ἀθεότητος. Correxuit ex Interp. Montef. Statim οὐκ ἂν εἴη E.F. Vet. ^g ὑπομένουσι βασάνους] Sic A.B.C.D. ὑπομένουσιν ὀδύνας βασανίζόμενοι Edd. Post μάρτυρες haec leguntur in E.F. βασανίζονται, καὶ οὐχ ὅτι τὰς αὐτὰς ὑπομένουσι βασάνους, ἐν ἐκατέροις τίθενται, ἀλλὰ π. τ. μ. ἐ. consentiente Vet.

Καὶ μὴ τοῦτον διατηρῶμεν τὸν κανόνα, οὐ δυνησόμεθα ^hεἰδέναι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἥλιαν ἀνδροφόνον ἐροῦμεν, καὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ τὸν Φινεές, τὸν δὲ Ἀβραάμ καὶ παιδοκτόνον, εἰ τὰ πράγματα μέλλοιμεν ἐξετάζειν γυμνά, μὴ προστιθέντες (722) αὐτοῖς τὴν τῶν ποιούντων γνώμην. Ἐξετάσωμεν ⁱτοῖνυν καὶ τοῦ Παύλου τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς ταῦτα ἔγραψεν ^kἰδωμεν Δ αὐτοῦ τὸν σκοπὸν, καὶ τίς ἦν διόλου περὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ τότε εἰσόμεθα ταῦτα ἐκ ποίας ^lἐλέγγο γνῶμης. Οὐδὲ γὰρ ἐξευτελίζων ἐκείνους, ^mοὔτε ἑαυτὸν ⁿἐπαίρων, οὔτε ταῦτα εἴρηκεν, οὔτε τὰ πρότερα· πῶς γὰρ, ὅπου καὶ ἑαυτὸν ἀνεθεμάτισεν; ἀλλὰ πανταχοῦ τοῦ εὐαγγελίου τὴν ἀσφάλειαν διατηρῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγον οἱ τὴν ἐκκλησίαν πορθοῦντες, ὅτι τοῖς ἀποστόλοις ἔπρεσθαι δεῖ τοῖς μὴ κωλύουσι ταῦτα, οὐχὶ τῷ Παύλῳ τῷ κωλύοντι, ἐντεῦθεν ^oδὲ κατὰ μικρὸν ἢ Ἰουδαϊκὴ πλάνη εἰσήγετο, ἀναγκάζεται στήναι πρὸς ταῦτα γενναίως, οὐ Ε τοὺς ἀποστόλους εἰπεῖν κακῶς βουλόμενος, ἀλλὰ τῶν οὐκ ὀρθῶς ἐπαιρόντων ἑαυτοὺς τὴν ἄνοιαν καταστεῖλαι ^pβουλόμενος. Διὰ τοῦτό φησιν, “Οὐ προσανέμεν σαρκὶ καὶ αἵματι.” Καὶ γὰρ ἦν ἀτοπίας ἐσχάτης τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ μαθόντα, ἀνθρώποις ἀνατίθεται λοιπόν. Ὁ μὲν γὰρ παρὰ ^qἀνθρώπου μαθάνων, εἰκότως ἀνθρώπους λαμβάνει κοινωνοὺς πάλιν· ὁ δὲ τῆς θείας ^rἐκείνης καὶ μακαρίας ἀξιοθεῖς φωνῆς, καὶ παρ' αὐτοῦ ^sτοῦ τὸν 676 θησαυρὸν ἔχοντος τῆς σοφίας πάντα διδασχέεις, τίνας ἔνεκεν λοιπὸν ἀνθρώποις ἀντίθετο; Ὁ γὰρ τοιοῦτος οὐ μαθάνειν παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ διδάσκειν ἀνθρώπους δίκαιος ἂν εἴη. Οὐ τοῖνυν ἀπονοίας ἔνεκεν ταῦτα ἔλεγεν, ἀλλ' ὥστε δεῖξαι τοῦ οἰκείου κηρύγματος τὸ ἀξίωμα. “Οὐδὲ ἀνῆλθον, φησὶ, πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους.” Ἐπειδὴ ^tγὰρ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἔλεγον, ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἦσαν ἐκείνοι, πρὸ αὐτοῦ ἐκλήθησαν, ^vοὐκ ἀνῆλθον πρὸς ἐκείνους, φησὶν. Εἰ δὲ ἐχρὴν αὐτοῖς κοινώσασθαι, ὁ ἀποκαλύψας ^wαὐτῷ τὸ κήρυγμα, καὶ τοῦτο ἂν Β αὐτῷ ἐκέλευσε. Τί οὖν, οὐκ ἀνῆλθεν ἐκεῖ; Καὶ μὴν ἀνῆλθε, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μαθησόμενός τι παρ' αὐτῶν. Πότε; “Οτε ἐν τῇ πόλει ^xτῶν Ἀντιοχείων, τῇ τὸν πολλὸν ζῆλον ἄνωθεν

^h εἰδέναι ταῦτα] τι εἰδέναι E.F. Vet. ⁱ τοῖνυν] δὲ D. ^k ἰδωμεν] + οὖν B. ^l ἐγένετο B. ^m οὔτε] οὐδὲ D. Cat. καὶ E.F. ⁿ ἐπαίρων pro ἐπαινῶν omnes. Statim οὔτε ταῦτα οὔτε τὰ πρ. εἴρηκεν hoc ord. E.F. ^o δὲ om. B. ^p βουλόμενος] μηχανώμενος E.F. Vet. βουλόμενος om. Cat. ^q ἀνθρώπου pro ἀνθρώπων A.B.C.E.F. ^r ἐκείνης καὶ μ.] καὶ μ. ἐκείνης C.D.F. ^s τοῦ τὸν] Sic A.B.C.F. et tacite Ben. Edebatur τοῦτον. ^t γὰρ om. F. Vet. Mox τοῦτο om. E.F. Vet. ^v οὐκ ἀνῆλθον πρὸς ἐ. φ.] διὰ τοῦτο τοῦτό φησιν F. Vet. ^w αὐτῷ A. Pro τὸ κήρυγμα, τὴν τοῦ κηρύγματος δύναμιν habet B. ^x τῶν] τῇ A.B.F.

ἐπιδειξαμένη, ὡς ἐκκλησία γέγονε περὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ νῦν προ-
κειμένου, καὶ ἐξήτουν πότερον ²χρὴ περιτέμνειν τοὺς ἐξ ἐθνῶν
πιστεύοντας, ἢ μὴδὲν τοιοῦτον ³αὐτοὺς ἀναγκάζειν ὑπομένειν,
τότε ἀνῆλθεν αὐτὸς οὗτος ὁ Παῦλος καὶ Σίλας. Πῶς οὖν
φησιν, “οὐκ ἀνῆλθον, οὐδὲ ἀνεθέμην;” “Ὅτι πρῶτον μὲν οὐκ
αὐτὸς ἀνῆλθεν, ἀλλ’ ἀπεστάλη παρ’ ἐτέρων· δεύτερον ⁴δὲ οὐ
μαθησόμενος παρεγένετο, ἀλλ’ ἐτέρους πείθων. Αὐτὸς μὲν
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ταύτης εἶχετο τῆς γνώμης, ἣν καὶ οἱ ἀπόστολοι ^C
μετὰ ταῦτα ἐκύρωσαν, τὸ μὴ δεῖν περιτέμνεσθαι· ἐπειδὴ ^dδὲ
αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει τέως ἀξιόπιστος εἶναι, ἀλλὰ τοῖς ἐν Ἱεροσο-
λύμοις προσείχον, ἀνῆλθεν, οὐκ αὐτὸς τι εἰσόμενος πλέον, ἀλλὰ
πείσων τοὺς ἀντιλέγοντας, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις τούτοις
ψηφίζονται. Οὕτω καὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ δέοντα συνεώρα, καὶ
οὐδενὸς ἐδεῖτο διδασκάλου, ἀλλ’ ^eἂ μετὰ πολλὴν διάκρισιν
ἐμελλον οἱ ἀπόστολοι κυροῦν, ταῦτα αὐτὸς πρὸ τῆς διακρίσεως
ἄνωθεν ἔσχευ ἀκίνητα παρ’ ἑαυτῷ. Καὶ ταῦτα ὁ Λουκᾶς
δηλῶν, ἔλεγεν, ⁴⁶ ὅτι πολὺν καὶ μακρὸν λόγον ὑπὲρ τούτων ^D
ἔπέτεινε πρὸς αὐτοὺς ὁ Παῦλος καὶ πρὶν εἰς Ἱεροσόλυμα
ελθεῖν. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς ἔδοξε καὶ ^eπαρ’ ἐκείνων
μαθεῖν, ἀνῆλθεν, ὑπὲρ ἐκείνων, οὐχ ὑπὲρ ἑαυτοῦ. ^hΕἰ δὲ λέγει,
“οὐκ ἀνῆλθον,” ἔστι κάκεινο εἰπεῖν, ὅτι οὔτε ἐν προοιμίῳ τοῦ
κηρύγματος ἀνῆλθεν, οὔτε ἡνίκα ἀνῆλθεν, ἐπὶ ⁱτὸ μαθεῖν ἀν-
ῆλθε. Καὶ γὰρ καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω ἐπισημαίνεται, λέγων·
“Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Οὐκ εἶπεν
ἀπλῶς, οὐ προσανεθέμην, ἀλλ’, “^kεὐθέως.” Εἰ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀνῆλθεν, οὐχ ὑπὲρ τοῦ τι προσλαβεῖν. “Ἀλλὰ ^lἀπῆλθον εἰς ^E
Ἀραβίαν.” Ὅρα ζέουσιν ψυχὴν τοὺς τόπους ἐσπούδαζε κατα-
λαμβάνειν τοὺς οὐδέπω γεωργηθέντας, ἀλλ’ ἀγριώτερον ἔτι
διακειμένους. Εἰ γὰρ μετὰ τῶν ἀποστόλων ἀνέμενον, οὐδὲν
ἔχων ^mμανθάνειν, τὸ κήρυγμα ἂν ἐνεποδίσθη· ἔδει γὰρ αὐτοὺς
πανταχοῦ τὸν λόγον διαδοῦναι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος οὗτος,
ἠζέων τῷ πνεύματι, τῆς διδασκαλίας ^oεὐθέως ἤπτετο ἀνθρώπων ⁶⁷⁷
βαρβάρων καὶ ἀγρίων, βίον ἐναγώνιον αἰρούμενος, καὶ πολὺν

⁴⁶ Act. xv. 2.

¹ ἐκκλησία] + ζήτημα E.F. Vet. Vid. Annot. ² χρὴ] δεῖ A.D. ³ αὐ-
τοὺς ἀναγκ. pro ἀναγκ. αὐτοὺς A.C.D.E.F. ⁴ δὲ] + ὅτι F. Vet. ⁵ ἐκύ-
ρωσαν τὸ] ἐκύρωσαντο E. ⁶ δὲ om. B.D. ⁷ ἐδέετο B. ⁸ ἐξέτεινε B.
⁹ παρ’ ἐκείνων pro περὶ ἐκείνων omnes. ¹⁰ εἰ δὲ λέγει] πρὸς δὲ τὸ λέγειν E.F.
Vet. ¹¹ τὸ pro τῷ omnes. ¹² εὐθέως] + τοῦτο αὐτὸ αἰνιττόμενος, καὶ ὅτι
οὐδὲν τούτου προθεῖς E.F. Vet. Statim εἰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα φαίνεται ἀνελθὼν,
ἀλλ’ οὐχ F. Vet. ¹³ ἀπῆλθον] + φησὶν F. Vet. ¹⁴ μαθεῖν B. ¹⁵ καὶ ζέων
Edd. καὶ deest in omnibus. ¹⁶ εὐθέως om. B. Statim ἤπτετο πρὸς ἀνθρώ-
πους βαρβάρους καὶ ἀγρίους E.

ἔχοντα τὸν πόνον. Καὶ θεὰ μοι τὴν ταπεινοφροσύνην. Εἰπὼν
 ἡ γὰρ, “ Ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν,” ἡ ἐπήγαγε, “ Καὶ ἄλιν (723)
 ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.” Οὐ λέγει τὰ κατορθώματα αὐτοῦ,
 οὐδὲ τίνας κατήχησε καὶ πόσους, καίτοιγε ἅμα τῷ βαπτισθῆναι
 ἡ τοσοῦτον ἐπεδείξατο ζῆλον, ἡ ὥς συγγέειν Ἰουδαίους, καὶ εἰς
 τοσοῦτον ἡγάγε παροξυσμόν, ὥς ἐφεδρεύειν καὶ βούλεσθαι αὐ-
 τὸν ἀνελεῖν ἡ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἑλληνας· ὅπερ οὐκ ἂν ἐγέ-
 νετο, εἰ μὴ πολλὰν ἐποίησε τοῖς πιστεύουσιν τὴν προσθήκην.
 Β’ Ἐπειδὴ γὰρ ἡτῶντο τῇ διδασκαλίᾳ, λοιπὸν ἐπὶ φόνον ἐτρέ-
 ποντο, ὅπερ τῆς τοῦ Παύλου νίκης σημεῖον καθαρὸν ἦν. Ἄλλ’
 οὐκ εἶασεν αὐτὸν ὁ Χριστὸς ἀποθανεῖν, τηρῶν αὐτὸν τῷ κηρύ-
 γματι. ἡ Ἄλλ’ ὁμως οὐδὲν φησι τῶν κατορθωμάτων τούτων·
 οὕτως ἄπερ λέγει πάντα, οὐ φιλοτιμίας ἕνεκεν λέγει, οὐδὲ ὑπὲρ
 τοῦ νομισθῆναι τῶν ἀποστόλων μέζων, οὐδὲ δακνόμενος ἐπὶ τῷ
 ἐξευτελίζεσθαι, ἀλλὰ δεδοικὼς μὴ τι γένηται τῷ κηρύγματι
 βλάβος ἐντεῦθεν. Καὶ γὰρ ἑκτρωμα ἑαυτὸν καλεῖ, καὶ πρῶτον
 C γορίας τῆς τοιαύτης ἀνάξιον· καὶ ταῦτα ἔλεγεν ὁ πλέον πάν-
 των κοπιάσας, ὅπερ μάλιστά ἐστι ταπεινοφροσύνης. Ὁ μὲν
 γὰρ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὼς ἀγαθόν, ταπεινὰ δὲ περὶ ἑαυτοῦ
 λέγων, εὐγνώμων, οὐ ταπεινόφρων ἐστίν· ὁ δὲ μετὰ τοσοῦτους
 στεφάνους τοιαῦτα φθεγγόμενος, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ μετριάξειν
 εἰδώς. “ Καὶ ἄλιν ὑπέστρεψα, φησὶν, εἰς Δαμασκόν.” Καί-
 τοι ἡ πόσα ἐκεῖ εἰργάσθαι αὐτὸν εἰκὸς ἦν; Περὶ ἡ γὰρ τῆς
 πόλεως φησι ταύτης, ἡ ὅτι ἡ πᾶσαν αὐτὴν ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα
 τοῦ βασιλέως ἡ ἐφύλαττε, τὸν μακάριον ἡ τοῦτον σαγηνεύσαι
 βουλόμενος· ὅπερ σημεῖον μέγιστον ἦν ἡ τοῦ σφύδρα καὶ κατὰ
 D κράτος ἡ ἐλαύνειν τοὺς Ἰουδαίους. Ἄλλ’ οὐδὲν τούτων ἐνταῦθα
 λέγει, ἡ οὐδ’ ἂν ἐκεῖ αὐτὰ τότε τέθεικεν, εἰ μὴ καὶ τότε τὸν
 καιρὸν εἶδεν ἐκείνον ἀπαιτοῦντα τὴν ἱστορίαν, ἡ ἄλλ’ ἐσίγησεν

47 2 Cor. xi. 31.

ἡ τὸν om. C. ἡ γὰρ om. F. Vet. ἡ ἐπάγει A.C.D. ἡ πάλιν]+φησὶν B.
 ἡ τοιοῦτον F. Vet. ἡ ὥς συγγ. Ἰουδαίους] ὥς μὴ μόνον Ἰουδαίους συγγέειν,
 ἀλλὰ καὶ Ἑλληνας E. ὥς συγγέειν—καὶ τοὺς Ἑλληνας] ὥς μὴ μόνον συγγέειν
 Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοσοῦτον ἀγαγεῖν παροξυσμόν καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἑλ-
 ληνas, ὥς ἐφεδρεύειν καὶ β. αὐτὸν ἀνελεῖν F. Vet. ἡ καὶ αὐτοὺς in marg.
 habet A. ἡ ἄλλ’ ὁμως] ἔχων οὖν πολλὰ κατορθώματα λέγειν, ὁμως E.F. Vet.
 ἡ πόσα] ποσάκις A.B.C.D. Veron. Statim αὐτὸν ἐκεῖ εἰργάσθαι hoc ord. Edd.
 repugnantibus libris. ἐργάσασθαι pro εἰργάσθαι D.E. ἡ γὰρ om. F. Vet.
 ἡ πᾶσαν om. E.F. Vet. ἡ ἐφρούρει B. ἡ τοῦτον accessit ex A.B.C.D. τὸν
 μακ. τοῦτον σαγηνεύσαι] κρατῆσαι τοῦτον E.F. Vet. ἡ τοῦ] τοῦτο A.C.
 ἡ ἐλαύνειν]+αὐτὸν Edd. αὐτὸν om. A.B.C.F. ἡ οὐδ’ ἂν ἐκεῖ αὐτὰ] ὥστε οὐδ’
 ἂν ἐκεῖνα B. τότε om. F. Vet. ἡ Verba ἄλλ’ ἐσίγησεν ἂν post τέθεικεν
 transp. E.F. Vet.

ἄν' ὥσπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἦλθε καὶ ἀπῆλθε λέγων, οὐκέτι προστίθῃσι τὰ ἐντεῦθεν γεγόμενα.

⁴⁸ “Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον.” Τί ταύτης ^hταπεινοφρονέστερον γένοιτ' ἂν τῆς ψυχῆς; Μετὰ τοσαῦτα καὶ ⁱτοιαῦτα κατορθώματα, μηδὲν Πέτρου δεόμενος, μηδὲ τῆς ἐκείνου φωνῆς, ἀλλ' ἰσότιμος ὦν αὐτῷ πλέον γὰρ οὐδὲν ἐρῶ τέως· ὅμως ἀνέρχεται ὡς πρὸς μείζονα καὶ πρεσβύτερον· καὶ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ τῆς ἐκεῖ γίνεται αἰτία E ἡ ἱστορία Πέτρου μόνη. Ὁρᾷς πῶς τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς ἀπονέμει τιμὴν, καὶ οὐ μόνον ἀμείνω, ἀλλ' οὐδὲ ἴσον ἑαυτὸν ^kἐκείνων εἶναι νομίζει; ^lΚαὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἀποδημίας ταύτης δῆλον. Καθάπερ ^mγὰρ νῦν πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων πρὸς ἀγίους ἄνδρας ἀποδημοῦσιν, οὕτω καὶ Παῦλος πρὸς Πέτρον τότε διακείμενος ἀπῆει· μᾶλλον δὲ καὶ πολλὰ ταπεινότερον. Οἱ μὲν γὰρ νῦν ὠφελείας ἔνεκεν ἀποδημοῦσιν· ὁ δὲ μακάριος τότε ἐκείνος, οὐχ ὡς μαθησόμενός τι παρ' αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς διόρθωσίν τινα ⁿδεξόμενος, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μόνον, ὥστε ⁶⁷⁸ ἰδεῖν αὐτὸν καὶ τιμῆσαι τῇ παρουσίᾳ. “Ἰστορῆσαι γὰρ, φησί, ὁ Πέτρον.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ἰδεῖν Πέτρον, ἀλλ', “ἱστορῆσαι ^pΠέτρον,” ὅπερ οἱ τὰς μεγάλας πόλεις καὶ λαμπράς ^qκαταμανθάνοντες λέγουσιν. Οὕτω πολλῆς ἄξιον ἡγείτο σπουδῆς εἶναι καὶ τὸ μόνον ἰδεῖν τὸν ἄνδρα. Τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν Πράξεων δῆλον. Ὅτε γὰρ ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλοὺς τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέψας, καὶ τοσαῦτα ἐργασάμενος, ὅσα τῶν ἐτέρων οὐδεὶς, τὴν Παμφυλίαν, τὴν Λυκαονίαν, τὸ Κιλικίων B ἔθνος, πάντας τοὺς κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς οἰκουμένης διορθωσάμενος καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγὼν, πρῶτον ^rμὲν εἰσέρχεται πρὸς Ἰάκωβον μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινοφροσύνης, ὡς πρὸς μείζονα καὶ τιμιώτερον. Ἐπειτα συμβουλευόντος ἀνέχεται, καὶ συμβουλευόντος ἐναντία τῶν νῦν. ⁴⁹ “Ὁρᾷς γὰρ, φησὶν, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων; Ἀλλὰ ξύρησαι, καὶ ἀγνίσθητι.” Καὶ ἐξυρῆσατο, καὶ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα ἐπετέλεσεν. Ἐνθα μὲν γὰρ οὐκ ἐβλάπτετο τὸ εὐαγγέλιον, πάντων ταπεινότερος ἦν· ἔνθα δὲ ἐκ τῆς ταπεινο- C φροσύνης ἑώρα τινὰς ἀδικουμένους, οὐκέτι ^sἐκέχρητο τούτῳ τῷ

48 v. 18.

49 Act. xxi. 20, 24.

^h ταπεινοφρ. γένοιτ' ἂν τ. ψ.] τῆς ταπεινοφροσύνης γένοιτ' ἂν B. ⁱ τηλικαῦτα B. ^k ἐκείνῳ D. Statim νομίζει εἶναι inverso ord. D.E. ^l καὶ τοῦτο] τοῦτο καὶ F. Mox αὐτῆς pro ταύτης E.F. Vet. ^m γὰρ] + καὶ F. ⁿ δεξάμενος B. ^o Πέτρον] + ἀπῆλθεν E. + ἀπῆλθον F. ascendit Vet. Statim καὶ om. E.F. Vet. ^p Πέτρον om. E.F. Vet. ^q καταμανθάνουσι B. ^r μὲν om. A. ^s ἐχρήσατο B. ἐχρήτο Cat.

πλεονεκτήματι· τούτο γὰρ οὐκ ἦν ἵλοιπὸν ταπεινοφρονεῖν, ἀλλὰ λυμαίνεσθαι καὶ ^νδιαφθεῖρειν τοὺς μαθητευομένους. “Καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.” Τὸ μὲν οὖν δι’ αὐτὸν (724) ἀποδημῆσαι, τιμῆς ἦν πολλῆς· τὸ δὲ καὶ ^ωἐπιμείναι τοσαύτας ἡμέρας, φιλίας καὶ σφοδροτάτης ἀγάπης. ⁵⁰ “Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.”

D^o Ὅρα πῶς πρὸς τὸν Πέτρον μείζονα τὴν φιλίαν ἔχει· καὶ γὰρ δι’ αὐτὸν ἀπεδήμησε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔμεινε. Ταῦτα δὲ καὶ λέγω συνεχῶς, καὶ ἀξίῳ φυλάττειν, ἵν’ ὅταν ἀκούσητε, ἃ κατὰ Πέτρου δοκεῖ εἰρηκέναι, μηδεὶς ὑποπτεύσῃ τὸν ἀπόστολον. Διὰ γὰρ τούτου καὶ αὐτὸς τούτο προδιορθούμενος ταῦτά φησιν, ἵνα ὅταν λέγῃ, ὅτι ἀντέστην Πέτρω, μηδεὶς ἔχθρας καὶ φιλονεικίας ταῦτα εἶναι νομίσῃ τὰ ῥήματα. Καὶ γὰρ τιμᾷ τὸν ἄνδρα καὶ φιλεῖ μᾶλλον πάντων. Δι’ οὐδένα γὰρ τῶν ἀποστόλων ἀνεηλυθέναι φησὶν, ἀλλ’ ἢ δι’ αὐτὸν μόνον. “Ἔτερον δὲ τῶν Ἐαποστόλων οὐκ εἶδον, φησὶν, εἰ μὴ ^κἸάκωβον.” Εἶδον, οὐκ ^νἐδιδάχθην. Ἄλλ’ ὅρα καὶ τούτον μεθ’ ὅσης τιμῆς ὠνόμασεν. Οὐ γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, Ἰάκωβον, ἀλλὰ καὶ τὸ σεμνολόγημα προσέθηκεν· οὕτω βασκανίας ἀπάσης ἀπηλλαγμένος ἦν. Εἰ γὰρ ^σσημῆναι ὃν ἔλεγεν ἤθελεν, ἐνῆν καὶ ἐξ ἑτέρου γνωρίσματος τούτο ποιῆσαι δῆλον, καὶ εἰπεῖν τὸν τοῦ ^κΚλωπᾶ, ὅπερ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς ^βἔλεγεν. Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλ’ ἐπειδὴ τὰ τῶν ἀποστόλων σεμνολογήματα ἴδια εἶναι ἐνόμιζεν, ὥς ἐαυτὸν ^εἐπαίρων, οὕτω σεμνύνει κακείνον. ^δΟὐ γὰρ ἐκάλεσεν 679 αὐτὸν οὕτως, ὥς εἶπον, ἀλλὰ πῶς; “Τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.” Καίτοιγε οὐδὲ κατὰ σάρκα ἀδελφὸς ἦν τοῦ κυρίου, ἀλλ’ οὕτως ἐνομίζετο· ἀλλ’ ὅμως οὐδὲ οὕτως ἀπεστράφη τὸ ἀξίωμα θεῖναι ^ετοῦ ἀνδρός. Καὶ πολλαχόθεν ἄλλοθεν δέικνται, ὅτι διέκειτο πρὸς τοὺς ἀποστόλους πάντας οὕτω γνησίως, ὥς αὐτῷ πρέπον ἦν. ⁵¹ “^α Δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.” Εἶδες διὰ πάντων ὁμοίως ἐκλάμπουσιν τῆς ἀγίας ταύτης ψυχῆς τὴν ταπεινοφροσύνην; Καθάπερ γὰρ ἐν δικαστηρίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ μέλλων εὐθύνας ὑπέχειν, οὕτως ἑσπούδακεν Β ἀπολογήσασθαι. ⁵² “Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ ^κκλίματα τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας” μετὰ τὸ Πέτρον ἰδεῖν. Πάλιν ἄρχεται

50 v. 19.

51 v. 20.

52 v. 21.

^ιλοιπὸν om. B. ^νφθεῖρειν D. ^ωἐπιμείναι τοσαύτας pro τοσαύτας ἐπιμείναι omnes. ^κἸάκωβον] + τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου B. ^νἐδιδάχθην] + παρ’ αὐτοῦ οὐδὲν A.B.C.D. Cat. + φησὶ παρ’ αὐτοῦ οὐδὲν Edd. ^σσημῆναι] + μόνον E.F. Vet. ^κΚλωπᾶ pro Κλοπᾶ omnes. ^βεἶπεν B. ὅπερ—ἔλεγεν om. D. ^εἐπαίων B. Veron. ^δοὐ γὰρ—ἀλλὰ πῶς;] δι’ ὧς B. ^ετάνδρος C. ^εἐσπούδαξεν A.D. ^κκλήματα A.D.

τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ προκειμένου, τῆς μὲν Ἰουδαίας οὐχ ἀπτόμενος, διὰ τε τὸ πρὸς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθαι, καὶ διὰ τὸ μὴ ἂν ἐλθεῖν ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομεῖν. Διόπερ οὐδὲ κατὰ ψιλὴν αὐτοὺς συντυχίαν εἶδε· καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. ⁵³ “Ἥμην γάρ, φησὶν, ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐπόρθει.” Τί ταύτης τῆς ψυχῆς μετριώτερον γένοιτ' ἄν; “Οτε μὲν γάρ C τὰ φέροντα αὐτῷ κατηγορίαν διελέγετο, ὡς ὅτι ἰδίδωκε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπόρθει αὐτήν, μετὰ πολλῆς αὐτὰ τέθεικε τῆς ὑπερβολῆς, ἐκπομπεύων αὐτοῦ τὸν βίον τὸν πρότερον· τὰ δὲ μέλλοντα αὐτὸν δεικνύναι λαμπρὸν, ταῦτα παρατρέχει. Καὶ δυνάμενος, εἰπερ ἐβούλετο, τὰ κατορθώματα αὐτοῦ πάντα εἰπεῖν, οὐδὲν αὐτῶν τίθησιν, ἀλλ' ἐνὶ ῥήματι πέλαγος ^k παρελθὼν ἄφατον, καὶ εἰπὼν, ὅτι “ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας,” καὶ ὅτι “ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐπόρθει,” οὐδὲν πλέον προσέθηκε. ¹Τί δὲ αὐτῷ βούλεται τὸ λέγειν, ὅτι “ἀγνοοῦμενος ἡμην ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας;” Ἴνα μάθης, ὅτι τοσοῦτον ἀπέχε τοῦ κηρύττειν αὐτοῖς περιτομὴν, ὅτι οὐδὲ ἀπὸ ὄψεως γνῶριμος ἦν αὐτοῖς. ⁵⁴ “Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.” Σκόπει καὶ ἐνταῦθα τὸν κανόνα ^m αὐτοῦ τῆς ταπεινοφροσύνης, ⁿ πῶς αὐτὸν διατηρεῖ μετὰ ἀκριβείας. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐθαύμαζόν με, ἐπῆνουν με, ἐξεπλήττοντο, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς χάριτος ἐδείξεν ὄν. “Τὸν γὰρ θεὸν ἐδόξαζον, φησὶν, ἐν ἐμοί.”

(725) ¹ “Ἐπειτα ^a δὲ διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν ^b ἀνέβην εἰς Ἱεροσό- E λυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν.” Τῆς μὲν πρώτης ἀναβάσεως τὴν αἰτίαν Πέτρον εἰναί φησι, καὶ ^c τὸ ἱστορῆσαι ἐκείνον· τῆς δὲ δευτέρας, τὴν ἀποκάλυψιν ^d τὴν τοῦ πνεύματος. “Καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.” Τί φῆς, ὦ Παῦλε; ὁ 68ο παρὰ ^e τὴν ἀρχὴν μὴ ἐλόμενος ἀναθέσθαι, μηδὲ μετὰ ἔτη τρία, δεκατεσσάρων παρελθόντων ἐτῶν, τότε ^f ἀνατίθῃ, μὴ πως εἰς κενὸν ^g τρέχεις; Καὶ πόσῳ βέλτιον ἦν εὐθέως ἀρξάμενον τοῦτο

⁵³ v. 22, 23.⁵⁴ v. 24.

1 Cap. II. v. 1, 2.

^b ἂν ἐλθεῖν] Sic A.D.E. ἀνελθεῖν vulgo. ἀνέχεσθαι Cat. ¹ ἐδίδωκεν et ἐπόρθουν B. ^k παραδραμὼν B. ¹ τ[ ] + δήποτε B. ^m αὐτοῦ om. A. ⁿ πῶς] καὶ πῶς E.F. Vet. Statim τηρεῖ pro διατηρεῖ E.F. CAP. II. ^a δὲ om. A.B.F. Vet. ^b ἀνῆλθον D. ^c τὸ om. C. ^d τὴν om. B.E.F. Cat. ^e τὰς ἀρχὰς A. ^f ἀνατίθῃ A.B.C.D. Veron. ἀνατίθης Sav. cet. ^g τρέχεις A.B.C.D.E. τρέχης Edd.

ποιῆσαι, ἢ μετὰ ἔτη τοσαῦτα; Τί δὲ καὶ ἔτρεχες, εἰ μὴ πεπεισμένος ἦς, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔτρεχες; ^hΤίς οὕτως ἀνόητος, ὡς ἔτη τοσαῦτα κηρύττειν, οὐκ εἰδὼς ὅτι κηρύττει καλῶς; ⁱΚαὶ τὸ πολὺ τούτου πάλιν ἀπορώτερον, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ^kφησιν Β ἀνεληλυθέναι. Τούτο γὰρ ἀπορώτερον μὲν, ὥσπερ ἔφθην εἰπὼν, τοῦ προτέρου, ἱκανὸν δὲ κακέινου τὴν λύσιν ἡμῖν παρασχεῖν. Εἰ μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνῆλθε, μάλιστα μὲν οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι λόγον· οὐ γὰρ ἦν τῆς μακαρίας ἐκείνης ψυχῆς εἰς τοσαύτην ἄνοιαν ^lἐκπεσεῖν· αὐτὸς γὰρ ^mἐστὶν ὁ λέγων, ²“Οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα ⁿδέρων.” Εἰ τοίνυν οὐκ ἀδήλως, πῶς λέγεις, “μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον;” “Ὅθεν δῆλον, ὅτι ^oεἰ ^pκαὶ χωρὶς ἀποκαλύψεως ἀνῆλθεν, ἔπαθεν ἂν τὰ τῶν ἀνοήτων· πλὴν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἄτοπον ἦν τὸ γινόμενον· ^Cὅταν δὲ καὶ ἡ τοῦ πνεύματος αὐτὸν ἔλκη χάρις, τίς τολμήσει τι ^qτοιούτου ὑποπτεῦσαι λοιπόν; Διὰ γὰρ τοῦτο προσέθηκε καὶ αὐτὸς τὸ, “κατὰ ἀποκάλυψιν,” ἵνα μὴδὲ πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος καταγνῶς αὐτοῦ ^rτινα ἄνοιαν, εἰδὼς ὅτι οὐκ ἀνθρώπινον ἦν τὸ γινόμενον, ἀλλὰ θεία τις οἰκονομία πολλὰ προορωμένη καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων. Τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἷτιον τῆς ἀποδημίας ταύτης; “Ὡσπερ ὅτε πρότερον ἐξ Ἀντισοχείας εἰς Ἱεροσόλυμα ἀνῆλθεν, οὐ δὲ ἑαυτὸν ἀνῆλθεν· αὐτὸς γὰρ ἤδει σαφῶς, ὅτι ^sχρὴ καθαρῶς ἔπασθαι τοῖς τοῦ Χριστοῦ δόγμασιν· ἀλλὰ ^tτοὺς μαχομένους συνάγειν ^Dβουλόμενος· οὕτω καὶ νῦν οὐκ αὐτὸς ἐδεῖτο μαθεῖν, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔτρεχεν, ἀλλ' ἵνα οἱ ἐγκαλοῦντες πληροφορηθῶσιν. Ἐπειδὴ ^vγὰρ μείζονα περὶ Πέτρου καὶ Ἰωάννου δόξαν εἶχον, καὶ ^wδιαστασιάζειν αὐτοὺς ᾤοντο, διὰ τὸ τοῦτον μὲν ἄνευ περιτομῆς κηρύττειν, ἐκείνους δὲ ταύτην συγχωρεῖν, καὶ παράνομα πράττειν αὐτὸν ^xᾤοντο, καὶ εἰς κενὸν τρέχειν· “^yἈνῆλθον, φησὶ, καὶ ἐκοινωσάμην αὐτοῖς τὸ ^zεὐαγγέλιον,” οὐχ ἵνα αὐτὸς τι μάθω, ὃ καὶ προῖων σαφέστερον λέγει, ἀλλ' ἵνα διδάξω τοὺς ταῦτα ὑποπτεύοντας, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν τρέχω. Τὸ γὰρ πνεῦμα ^Eτὴν τοιαύτην προορώμενον φιλονεικίαν, παρεσκεύασεν αὐτὸν ἀνελθεῖν καὶ κοινώσασθαι. Διὰ τοῦτό φησι, “κατὰ ἀποκάλυψιν ἀνέβην,” ^aκαὶ Βαρνάβαν καὶ Τίτον ἔλαβε μάρτυρας

² 1 Cor. ix. 26.

^h τίς] καὶ τίς F. Vet. ⁱ καὶ τὸ] τὸ δὲ F. ^k φησιν om. B. ^l ἐκπεσεῖν
 pro ἐμπεσεῖν A.D.E.F. delabi Vet. ^m ἐστὶν] ἦν D. ⁿ δαίρων E. ^o εἰ]
 Sic Edd. οὐδὲ εἰ Codd. ^p καὶ om. B. ^q τοιούτου] +εἰπεῖν ἢ E. ^r τινα]
 τὴν B. ^s χρὴ] δεῖ D. ^t τοὺς om. D. ^v γὰρ accessit ex F. Cat. Vet.
^w διαστασιάζειν pro διαστασιάζειν A.B.D.E.F. Cat. Tacite correxit Montef.
^x ᾤοντο] ἐνόμιζον F. ^y ἀνῆλθον] +οὖν E.F. Vet. ^z εὐαγγ.] +ὃ κηρύσσω B.
^a καὶ] διὰ τοῦτο καὶ E.F. Vet.

ἐσομένους τοῦ κηρύγματος. “Καὶ ἀνεθέμην ἑαυτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύττω ἐν τοῖς ἔθνεσι,” τουτέστι, τὸ χωρὶς περιτομῆς· “κατ’ ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι.” Τί ἐβούλεται, “κατ’ ἰδίαν;” Καίτοιγε ὁ δόγματα κοινὰ διορθοῦν σπουδάζων, οὐ κατ’ ἰδίαν, ἀλλὰ κοινῇ ταῦτα προτίθηναι. Ἄλλ’ οὐχ ὁ Παῦλος οὕτως· οὐ γὰρ μαθεῖν τι καὶ διορθῶσαι ἐβούλετο, ἀλλὰ τῶν βουλομένων ἀπατᾶν τὴν πρόφασιν ἀνελεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ 681
 ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πάντες ἐσκανδαλίζοντο, εἴ τις παραβαίῃ τὸν νόμον, εἴ τις ἐκωλύσειε χρήσασθαι τῇ περιτομῇ· διὸ καὶ ἔλεγε, 3 “Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶ ἑτῶν Ἰουδαίων
 (726) τῶν πεπιστευκότων; καὶ οὗτοι πάντες εἰσὶ κατηχημένοι περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν ἠ ἀπὸ τοῦ νόμου διδάσκεις” ἐπεὶ οὖν ἐσκανδαλίζοντο, παρρησίᾳ μὲν παρελθεῖν καὶ τὸ κήρυγμα ἀποκαλύψαι τὸ ἑαυτοῦ οὐκ ἠνείχετο· κατ’ ἰδίαν ἰδὲ τοῖς δοκοῦσιν ἀνέθετο ἐπὶ Βαρνάβαν καὶ Τίτου, ἵνα οὗτοι μάρτυρες ἀξιόπιστοι γένωνται πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι οὐδὲ τοῖς ἀποστόλοις ἔδοξεν ἐναντίον εἶναι, ἡ ἀλλὰ βεβαιοῦσι τὸ κήρυγμα B τὸ τοιοῦτον. “Ὅταν δὲ λέγῃ, “τοῖς δοκοῦσιν,” οὐκ ἀναιρῶν τὸ εἶναι αὐτοὺς μεγάλους τοῦτο λέγει· ἐπεὶ καὶ περὶ ἑαυτοῦ φησι, 4 “Δοκῶ δὲ καγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν” ὅπερ ἐστὶ μετριάζοντος, οὐκ ἀναιρῶντος τὸ ἔχειν. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, 1 “τοῖς δοκοῦσι,” φησί, μετὰ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τὴν κοινὴν ἀπάντων λέγων ψῆφον.
 5 “Ἄλλ’ οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.” Τί ἐστίν, “Ἑλλήν ὢν;” Ἐξ Ἑλλήνων ἦν, φησί, καὶ ἀκρόβυστος. Οὐ μόνον γὰρ ἐγὼ οὕτως ἐκήρυττον, ἀλλὰ καὶ Τίτος οὕτως ἔπραττε, καὶ ἀκρόβυστον ὄντα οὐκ C ἠνάγκασαν περιτμηθῆναι οἱ ἀπόστολοι. “Ὅπερ ἀπόδειξις ἦν μεγίστη τοῦ μὴ καταγινώσκειν τῶν ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένων ἢ πραττομένων. Καὶ τὸ πολλῶ τούτου μείζον, ὅτι οὐδὲ ἐπικειμένων τῶν ἐναντιουμένων, καὶ ταῦτα εἰδόντων, ἠναγκάσθησαν οἱ ἀπόστολοι τοῦτο κελεῦσαι· ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸ δηλῶν ἔλεγε, 6 “Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους.” Τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ ὁ ψευδάδελφοι; καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ἐνταῦθα ζήτημα. Εἰ γὰρ οἱ ἀπόστολοι συνεχώρουν ἐνταῦθα περιτέ-

3 Act. xxi. 20, 21.

4 1 Cor. vii. 40.

5 v. 3.

6 v. 4.

^b αὐτοῖς] φησὶν αὐτοῖς F. Vet. αὐτοῖς φησι E. ^c ἐβούλεται] + δηλοῦν τῷ εἰπεῖν E.F. Vet. ^d ὁ Παῦλος] ἀπλῶς D. ^e ἐν om. D. ^f ἐκωλύσει omnes. κωλύσει Cat. κωλύει Veron. κωλύει Sav. cet. ^g τῶν Ἰουδαίων, quod aberat, est in A.C.D.E.F. Cat. Vet. ^h ἀπὸ τοῦ νόμου om. A. ⁱ δὲ om. F. ^k ἀλλὰ βεβαίους om. F. Vet. ^l τοῖς δ. φησὶ] εἶπεν τοῖς δ. F. Statim μετὰ τὴν ἑαυτοῦ E. ^m οὕτως] αὐτὸς B. ⁿ αὐτὸς E. ^o ψευδάδελφοι] + εἰπωμεν E.F. Vet. ^p ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν ἀνακίπτει E.F. Vet. ^q ἐνταῦθα om. E.F. Vet.

μνεσθαι, διὰ τί νῦν ψευδαδέλφους καλεῖς τοὺς κατὰ τὴν τῶν
 Δ' ἀποστόλων γνώμην καὶ αὐτοὺς κελεύοντας τοῦτο ποιεῖν; "Ὅτι
 πρῶτον ἴμεν οὐκ ἔστι ταῦτόν, κελεύειν γίνεσθαι, καὶ γινόμενον
 συγχωρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ προστάττων, μετὰ σπουδῆς, ὡς ἀναγα-
 καῖον καὶ ^απροηγούμενον, ποιεῖ· ὁ δὲ αὐτὸς μὲν μὴ κελεύων, τὸν
 δὲ βουλόμενον μὴ κωλύων, οὐχ ὡς δεόν γενέσθαι συγχωρεῖ, ἀλλ'
 οἰκονομίαν τινὰ πληρῶν. Οἷόν τι λέγω· Κορινθίοις ἔγραφεν
 ὁ ^ιΠαῦλος, ⁷ "Καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὑσυνέρχεσθε," γυναιξὶ
 καὶ ἀνδράσι ^ηδιαλεγόμενος. Ἐἵτα ἵνα μὴ νομίσης, ὅτι νομο-
 Ε' θετῶν αὐτοῖς τοῦτο ἔλεγεν, ἐπήγαγε· "Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
 συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν." Οὐ γὰρ τῆς αὐτοῦ ^ααὐθεντίας
 κρίσις ἦν προηγουμένη, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀκρασίας συγγνώμη.
 Διό φησι· "Διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν." Εἰ γὰρ τὴν Παύλου
 γνώμην θέλεις μαθεῖν, ἄκουσον τί φησι· "Θέλω πάντας ἀνθρώ-
 πους εἶναι, ὡς καὶ ἐμαυτὸν, ὑπὲρ ἐγκρατεῖα." Οὕτω καὶ ἐνταῦθα,
 οἱ μὲν ἀπόστολοι οὐχ ὡς νόμον ἐδικουῦντες, συνεχώρουν, ἀλλὰ
 τῇ ἀσθενείᾳ τῇ Ἰουδαϊκῇ συγκαταβαίνοντες. Εἰ γὰρ νόμον
 ἐξεδίκουν, οὐκ ἂν ^αἸουδαίους μὲν οὕτως, ἔθνεσι δὲ ἐτέρως ἐκή-
 ρυξαν. Καὶ γὰρ εἰ ^αὑπὸ τῶν ἀπίστων τὸ πρᾶγμα γενέσθαι
 682 ἀναγκαῖον ἦν, καὶ ὑπὸ πάντων εὐδηλον ὅτι τῶν πιστῶν. Εἰ δὲ
 τοῖς ἔθνεσιν ἐνομοθέτου μὴ παρενοχλεῖν τούτων ἕνεκεν, ^βἔδειξαν
 ὅτι καὶ Ἰουδαίους συγκαταβαίνοντες ἐπέτρεπον. Οἱ δὲ ψευδά-
 δελφοὶ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὥστε τῆς χάριτος αὐτοὺς ἐκβαλεῖν, καὶ
 πάλιν ὑπὸ τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀγαγεῖν. Πρώτη μὲν οὖν
 αὕτη ἡ διαφορὰ, πολὺ τὸ μέσον ἔχουσα. Δευτέρα δὲ, ὅτι οἱ
 μὲν ἀπόστολοι ἐν Ἰουδαίᾳ τοῦτο ἐποίουν, ἔνθα καὶ ὁ νόμος
 ἐκράτει, οἱ δὲ ψευδάδελφοὶ πανταχοῦ· καὶ γὰρ Γαλατῶν
 ἦσαν πάντων. Ὅθεν δῆλον ὅτι οὐχὶ οἰκοδομῆς ἕνεκεν τὸ
 πρᾶγμα ἐγένετο, ἀλλὰ καταστροφῆς ὀλοκλήρου· καὶ ἐτέρως
 Β' μὲν παρὰ τῶν ἀποστόλων συνεχωρεῖτο, ἐτέρως δὲ παρὰ τῶν
 ψευδαδέλφων ἐσπουδάζετο. "Οἵτινες παρειαῖον κατασκο-
 πῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ."
 Ὅρᾳς πῶς καὶ τῇ τῶν κατασκοπῶν προσηγορίᾳ τὸν πόλεμον
 ἐδήλωσεν ἐκείνων; Οἱ γὰρ κατάσκοποι δι' οὐδὲν εἰσέρχονται,
 ἀλλ' ἵνα καταμαθόντες τὰ τῶν ἐναντίων, πρὸς τὸ πορθῆσαι καὶ

7 1 Cor. vii. 5—7.

^ι μὲν om. D. ^α προηγούμενος E. ^ι Παῦλος] + μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους,
 εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν E. F. Vet. ^ν συνέρχεσθε πρὸ συνέρχεσθαι
 A. D. E. F. Vet. ^η διαλεγόμενος A. C. D. E. F. Vet. διακελευόμενος Edd.
^α αὐθεντίας A. C. ^γ ἐν ἐγκρατεῖᾳ om. E. F. Vet. ^α Ἰουδαίους A. C.
^α ὑπὸ] ἐπὶ D. ^β ἔδειξεν E. F. ^γ τὸν π. ἐδήλωσεν πρὸ ἐδήλωσε τὸν π. omnes
 Statim ἐκείνων Cat.

καθελεῖν πολλὴν ἑαυτοῖς ^d παρασκευάσωσι τὴν εὐκολίαν· καθάπερ καὶ οὗτοι τότε ἐποιοῦν, ὑπὸ τὴν δουλείαν αὐτοὺς τὴν παλαιὰν ^e εἰσαγαγεῖν βουλόμενοι. Ὡστε κἀντεῦθεν δῆλον, ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ προαίρεσις τῶν ἀποστόλων καὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ C σφόδρα ἐναντία. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ συνεχώρουν, ἵνα κατὰ μι- (727) κρὸν ἐξαγάγωσι τῆς δουλείας· οὗτοι δὲ κατεσκεύαζον, ἵνα μειζρόνως ὑποβάλλωσι τῇ δουλείᾳ. Διὸ παρετήρουν περισκοποῦντες ἀκριβῶς, καὶ περιεργαζόμενοι τίνες ἀκρόβυστοι· καθὼς καὶ Παῦλος τοῦτο δηλῶν ἔλεγε, “παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν” οὐ τῷ τῶν κατασκοπῶν ὀνόματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ τῆς λαθραίας εἰσόδου καὶ παρεισδύσεως τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῶν ἐνδείκνυμενος.

8 “Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ.” “Οἷς λέξεως D εὐγένειαν καὶ ἔμφασιν. 8 Οὐ γὰρ εἶπε, τῷ λόγῳ, ἀλλὰ, “τῇ ὑποταγῇ.” Οὐ γὰρ ἵνα τι διδάξωσι χρήσιμον, ^h ταῦτα ἐποιοῦν, ἀλλ’ ἵνα ὑποτάξωσι καὶ δουλώσωνται. Διὰ τοῦτο τοῖς μὲν ἀποστόλοις εἴξαμεν, τούτοις δὲ οὐκέτι. “Ἰνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμεῖνῃ πρὸς ὑμᾶς.” “Ἰν’, ὅπερ ἔφθην, φησὶν, εἰπόντες, τοῦτο διὰ τῶν ἔργων βεβαιώσωμεν, ὅτι ⁹ “Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, καὶ γέγονε καινὰ τὰ πάντα,” καὶ ὅτι “Εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις,” καὶ ὅτι “Τοὺς περιτεμνομένους Χριστὸς οὐδὲν ὠφελήσει.” Ταύτην τὴν ἀλήθειαν βεβαιοῦντες, οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν. Εἶτα ἐπειδὴ εὐθέως ἀντέπιπτεν ⁱ αὐτῷ τὰ παρὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰκὸς ἦν τινὰς ^k λέγειν· πῶς οὖν ταῦτα ἐκεῖνοι E προστάττουσιν; ὅρα πῶς λύει σοφῶς τὴν ἀντίθεσιν. Οὐ γὰρ λέγει τὴν οὖσαν αἰτίαν, οἷον ὅτι συγκαταβάσεως ἕνεκεν καὶ οἰκονομίας τοῦτο ἐποιοῦν οἱ ἀπόστολοι· ^l ἡ γὰρ αὖ ἐβλάβησαν οἱ ἀκούοντες. Δεῖ γὰρ τῆς οἰκονομίας ἀγνοεῖν τὴν ^m αἰτίαν τοὺς μέλλοντάς τι καρποῦσθαι παρ’ ⁿ αὐτῆς χρήσιμον· εἰ γὰρ φανείη τῶν γινομένων ἢ πρόφασις, τὸ πᾶν οἰχίσεται. Διὰ 683 τοῦτο τὸν μὲν ἐργαζόμενον αὐτὴν, εἰδέναι χρὴ τὴν αἰτίαν τῶν γινομένων· τοὺς δὲ μέλλοντάς τι κερδαίνειν παρ’ αὐτῆς, ἀγνοεῖν. Καὶ ἵνα σαφέστερον ὃ λέγω ποιήσω, ἐπ’ αὐτῆς ^o ταύτης τῆς ὑποθέσεως χρῆσθαι τῷ ὑποδείγματι. Οὗτος αὐτὸς ὁ μακάριος Παῦλος ὁ περιτομὴν ῥαναιρῶν, μέλλων ποτὲ τὸν Τιμόθεον

8 v. 5.

⁹ 2 Cor. v. 17. Gal. v. 2.

^d κατασκευάσωσι E.F. Veron. ^e εἰσάγειν A.B.C.D.F. ^f ὑποβάλλωσι B.D.E. ^g οὐ γὰρ] οὐκ F. Vet. ^h τοῦτο D. ⁱ αὐτῷ om. A. ^k λέγειν om. F. ^l ἡ A.C. ^m αἰτίαν] Sic D.E.F. Cat. ut ex Interp. ediderat Montef. ⁿ Legebatur δίαταν. ^o αὐτοῖς B. παρ’ αὐτῆς καρποῦσθαι hoc ord. A.D. ^p ταύτης τῆς pro τῆς ταύτης B.C.D.E.F. Cat. ταύτης om. A. ^q ῥαναιρῶν, μέλλων] Sic A.D.E.F. Vet. favente Cat. ἀναιρεῖν μέλλων, Edd.

ἡπέμπειν Ἰουδαίους διδάσκαλον, περιτεμών αὐτὸν πρότερον, οὕτως ἔπεμψεν. Ἐποίησε δὲ τοῦτο, ἵνα εὐπαράδεκτος γένηται τοῖς ἀκροαταῖς, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῆς περιτομῆς, ἵνα B καταλύσῃ τὴν περιτομήν. Ἀλλὰ τὴν αἰτίαν αὐτὸς μὲν ἠπίστατο καὶ Τιμόθεος, τοῖς δὲ μαθηταῖς οὐκ εἶπεν. Εἰ γὰρ ἔγνωσαν, ὅτι διὰ τοῦτο περιέτεμεν, ἵνα λύσῃ τὴν περιτομήν, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἤκουσαν αὐτοῦ δημηγοροῦντος, καὶ τὸ πᾶν ἂν διερρήνῃ κέρδος· νῦν δὲ ἡ ἄγνοια τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὠφέλησε. Νομίζοντες γὰρ αὐτὸν ὡς νομοφύλακα τοῦτο ποιεῖν, καὶ εὐμενῶς ἐδέξαντο καὶ προσηνῶς καὶ αὐτὸν καὶ τὴν ἐκείνου διδασκαλίαν· δεξάμενοι δὲ κατὰ μικρὸν καὶ παιδευθέντες, ἀπέστησαν τῶν παλαιῶν· ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ παρὰ τὴν C ἀρχὴν τὴν αἰτίαν ἤδесαν. Μαθόντες γὰρ ὅτι αὐτὸν ἀπεστράφησαν, ἀποστραφέντες δὲ οὐκ ἂν ἤκουσαν, μὴ ἀκούσαντες δὲ ἔμειναν ἂν ἐπὶ τῆς πλάνης τῆς προτέρας· ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, οὐκ ἔξεκάλυψε τὴν αἰτίαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐνταῦθα οὐ λέγει τῆς οἰκονομίας τὴν πρόφασιν, ἀλλ' ἑτέρως μεθοδεύει τὸν λόγον, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι· ὁποῖοι ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον ἀνθρώπου ὁ θεὸς οὐ λαμβάνει.” Ἐνταῦθα οὐ μόνον οὐκ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα βαρεῖ τοὺς ἁγίους, ἵνα ὠφελήσῃ τοὺς ἀσθενοῦντας. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ καὶ ἐπιτρέπουσιν ἐκεῖνοι περιτέμεσθαι, τὸν λόγον D αὐτοὶ τῷ θεῷ δώσουσιν. Οὐ γὰρ, ἐπειδὴ μεγάλοι εἰσὶ καὶ ἑξαρχοί, ὁ θεὸς πρόσωπον αὐτῶν λήψεται. Ἀλλ' οὕτω μὲν σαφῶς οὐκ εἶπε, πεφεισμένως δέ· οὐ γὰρ εἶπεν, εἰ δὲ ἐκεῖνοι θολοῦσι τὸ κήρυγμα, καὶ παρὰ τὰ προστεταγμένα κηρύττουσι, δώσουσι τὴν ἐσχάτην δίκην, ^b καὶ τιμωρίαν ὑποστήσονται. Τούτων ^c μὲν οὐδὲν εἶπε, σεμνοτέρως δὲ αὐτῶν δοκεῖ καθάπτεσθαι, οὕτω λέγων· “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι, ὁποῖοι ποτε ἦσαν.” ^d Καὶ οὐκ εἶπεν, ὁποῖοι ποτέ εἰσιν, ^e ἀλλ', ἦσαν, δεικνύς ὅτι καὶ αὐτοὶ λοιπὸν ἦσαν παυσάμενοι τοῦ οὕτω κηρύσσειν, ἅτε τοῦ κηρύγματος πανταχοῦ διαλάψαντος. Τὸ δέ, E “ὁποῖοι ποτε ἦσαν,” εἰ οὕτω, φησὶν, ἐκήρυττον, αὐτοὶ τὸν λόγον δώσουσιν. Οὐ γὰρ ἀνθρώποις, ἀλλὰ θεῷ μέλλουσιν (728)

10 v. 6.

^a πέμπειν pro πέμπων omnes. π. Ἰουδαίους pro Ἰουδαίους π. C.D.E.F. Cat.
^r εἰσελθὼν A.C.D. Cat. ^a τῆς om. B. Cat. ^t ἵνα om. D. Cat. ^v τὴν om. A.B.C.D.E. Cat. ^w αἰτίαν] αὐτὴν D. ^x καὶ om. E.F. Vet. ^y ἂν αὐτὸν] αὐτὸν ἂν D.E. ^z ἐπὶ τῆς προτέρας πλάνης B. ^a οὐκ om. B.
^b καὶ τιμ. ὑποστήσονται om. F. Vet. ^c μὲν] + οὖν F. ^d καὶ om. A.F. Vet.
^e ἀλλ' ἦσαν om. C. ^f ἦσαν] + τοῦτο δηλοῖ E.F. Vet. ^e τῷ θεῷ E.

ἀπολογεῖσθαι. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, οὐχ ὡς ἀμφιβάλλων, οὐδ' ὡς ἀγνοῶν τὰ ἐκείνων, ἀλλ', ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, οὕτω συμφέρειν νομίζων μεθοδεῦσαι τὸν λόγον. Εἴτα ἵνα μὴ δόξῃ ὡς τὴν ἐναντίαν ἔχων τάξιν κατηγορεῖν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τούτου κατασκευάσῃ μάχης ὑπόνοιαν, ἐπήγαγεν εὐθέως τὴν διόρθωσιν, εἰπὼν, ὅτι “Ἐμοὶ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο.” Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; Ἄ μὲν ὑμεῖς λέγετε, φησὶν, οὐκ οἶδα· ἐκεῖνο μέντοι οἶδα σαφῶς, ὅτι ἐμοὶ οὐκ ἠναντιώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἰσυνέπνευσαν ⁶⁸⁴ καὶ συνεφώνησαν· ^κτὸ γὰρ, “δεξιὰς ἔδωκαν,” ^ιτοῦτό ἐστι δηλοῦντος. Ἀλλὰ τέως οὐ λέγει τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐδίδαξαν, ^{ιι}οὐ διώρθωσαν, οὐ πλέον τι προσέθηκαν ὧν ἤδουν. “Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, φησὶν, οὐδὲν προσανέθεντο” τοῦτέστι, μαθόντες τὰ ἐμὰ, οὐδὲν προσέθηκαν, οὐδὲν διώρθωσαν, καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι διὰ τοῦτο παρεγενόμην, ὥστε αὐτοῖς κοινώσασθαι, ^ηκαὶ κατ' ἀποκάλυψιν πνεύματος παρεγενόμην, ὥστε αὐτοῖς κοινώσασθαι, καὶ Τίτον ἀκρόβυστον εἶχον ^ομεθ' ἑαυτοῦ, ^ροὔτε ἐμοὶ τι πλέον εἶπον ὧν ἤδουν, οὔτε ἐκείνων περιέτεμον. ¹¹“Ἀλλὰ τοῦναντίον.” Β Τί ἐστι, “τοῦναντίον;” Τινὲς μὲν φασὶ τοῦτο αὐτὸν λέγειν, ὅτι οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ ἐδίδαξαν, ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθησαν παρ' αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν εἴποιμι τοῦτο. Τί γὰρ ἔμελλον παρ' αὐτοῦ μαθάνειν πλέον; καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἀπρητισμένος ἦν. Οὐ τοίνυν τοῦτο βούλεται εἰπεῖν, “τοῦναντίον” λέγων, ἀλλ' ὅτι ^ιοὐ μόνον οὐκ ἐπετίμησαν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ μέμψασθαι ὅτι καὶ ἐπήνεσαν· τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ μέμψασθαι τὸ ἐπαινεῖσαι. Εἴτα ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν ἀντεπεῖν ^Ϟτινας, ^εεἰ ἐπήνεσαν, πῶς οὖν τὴν περιτομὴν οὐκ ἀνείλον; εἰ γὰρ ἐπήνεσαν, ἐχρὴν ἀνελεῖν· εἰπεῖν ^ςμὲν ὅτι ἀνείλον, λίαν ἀναίσχυντον εἶναι ἐνόμιζε, καὶ πρὸς τὰ ὁμολογημένα φανεράν μάχην εἰσάγειν· ^επάλιν ὁμολογοῦντα τὴν τῆς περιτομῆς συγχώρησιν, εἰς ἐτέραν ἀντίθεσιν ἐμπεσεῖν ἀνάγκην οὖσαν ἑώρα. Εἰ γὰρ ἐπήνεσαν ^ντὸ κήρυγμα τὸ σὸν, φησὶ, καὶ αὐτοὶ πάλιν ἐπέτρεπον περιτομὴν, ἑαυτοῖς ἐμάχοντο. Τίς ^ωοὖν ἡ τούτου λύσις; ^ϠἮν εἰπεῖν, ὅτι συγκαταβάσεως Ἰουδαϊκῆς ἕνεκεν ταῦτα ἐποίουν· ἀλλὰ τοῦτο εἰπὼν, ὅλον τῆς οἰκονομίας τὸν θεμέλιον διεσάλυσεν ^Δ

11 v. 7.

^η ὅτι ἐμοὶ] ἐμοὶ γὰρ E.F. Vet. ^ι σὺνέπνευσαν F. ^κ τὸ γὰρ] τῷ γὰρ εἰπεῖν F. Vet. ^ι ταῦτα C.F. Cat. ^μ οὐδὲ F. ^η καὶ] + γὰρ F. Vet. ^ρ οὔτε] οὔτε E. οὔτε οὖν F. Cat. ^ο μεθ' ἑαυτοῦ] sic C. ^ς μεθ' ἑαυτοῦ] sic C. ^ν τὸ κήρυγμα E. ^ω οὖν] οὖν A.C.D.E.F. ^Ϡ Ἦν] Ἦν A.C.D.E.F. Cat. ^ε ἐπαινεῖσαι] ἐπαινεῖσαι om. E. ^ς μὲν] μὲν om. F. ^ε ἐπαινεῖσαι] ἐπαινεῖσαι om. F. ^ν τὸ κήρυγμα] τὸ κήρυγμα om. F. ^ω οὖν] οὖν A.C.D.E.F. Cat. ^Ϡ Ἦν] Ἦν A.C.D.E.F. Cat. ^ε ἐπαινεῖσαι] ἐπαινεῖσαι om. E. ^ς μὲν] μὲν om. F. ^ε ἐπαινεῖσαι] ἐπαινεῖσαι om. F. ^ν τὸ κήρυγμα] τὸ κήρυγμα om. F. ^ω οὖν] οὖν A.C.D.E.F. Cat. ^Ϡ Ἦν] Ἦν A.C.D.E.F. Cat.

ἄν. Διὰ τοῦτο ^κτοῦτο μὲν οὐ λέγει, ἀφήσι δὲ αὐτὸ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ὑμετέρων εἰπών· “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι, οὐδὲν μοι διαφέρει.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ κατηγορῶ, οὐδὲ διαβάλλω τοὺς ἀγίους ἐκείνους· ἴσασιν αὐτοὶ τί ἐπραττον· καὶ γὰρ τῷ θεῷ μέλλουσιν ἀποδιδόναι λόγον· τὸ δὲ σπουδαζόμενον ἐμοὶ δεῖξαι, ὅτι τὰ ἐμὰ οὐ καθεῖλον, ^κοὐδὲ διώρθωσαν, οὐδὲ προσέθηκαν ^αὡς ἐνδεῶς ἔχουσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεσαν ^βκαὶ **Ε**συνήνεσαν· καὶ τούτων μάρτυρας ἔχω ^γκαὶ Τίτον καὶ Βαρνάβαν. Διόπερ ^δἐπάγει λέγων· “^εἸδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγελίον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, ^ςδεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας” περιτομὴν καὶ ἀκροβυστίαν οὐ τὰ πράγματα λέγων αὐτὰ, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τούτων γνωριζόμενα ἔθνη. ^βἘπήγαγε γοῦν· ¹² “Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε ^ικαὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.” Ὡς περ οὖν τὴν ἀκροβυστίαν ^κτὰ ἔθνη καλεῖ, οὕτω καὶ περιτομὴν Ἰουδαίους. Καὶ δείκνυσιν ^ιὁμότιμον αὐτοῖς ὄντα λοιπὸν, καὶ οὐ τοῖς ἄλλοις ἑαυτὸν, ἀλλὰ τῷ κορυφαίῳ συγκρί-
685 νει, δεικνὺς ὅτι τῆς αὐτῆς ἑκάστος ἀπέλαυσεν ἀξίας. Ἐπειδὴ γὰρ τὴν περὶ τῆς ὁμονοίας αὐτῶν κατεσκεύασεν ἀποδείξιν, θαρρῶν λοιπὸν μετὰ παρρησίας διαλέγεται, καὶ οὐκέτι ἴσταται μέχρι τῶν ἀποστόλων ^μμόνον, ἀλλ’ ἐπὶ τὸν Χριστὸν ἀνάγει τὸν λόγον, καὶ τὴν ὑπ’ ἐκείνου ^νχάριν δοθείσαν αὐτῷ· καὶ μάρτυρας τούτων τοὺς ἀποστόλους καλεῖ, καὶ φησιν, ^οὅτι ¹³ “Γνόντες τὴν χάριν τοῦ ^ρθεοῦ τὴν δοθείσαν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ ^ρἸωάννης.” ^ρΚαὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀκούσαντες, ἀλλὰ, “γνό-
Βτες,” τούτέστι, καταμαθόντες δι’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. “Δεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας.” Εἶδες πῶς κατὰ μικρὸν ἔδειξε καὶ τῷ Χριστῷ τοῦτο δοκοῦν, καὶ τοῖς ἀποστό- (729)
λοις; ^σΟὐδὲ γὰρ ἂν ἐδόθη, οὐδὲ ἐνήργησεν ἡ χάρις, εἰ μὴ δοκοῦν αὐτῷ τὸ τοιοῦτον κήρυγμα ἦν. Καὶ ὅπου μὲν συγκρίναι ἑαυτὸν ἔδει, Πέτρου μέμνηται μόνον· ὅπου δὲ μαρτυρίαν καλεῖσαι,

12 v. 8.

13 v. 9.

^κ τοῦτο assumptum ex E. Vet. δι’ ἃ pro διὰ Cat. ^γ μετέρων A.C.D.E. Cat. μετέρων Edd. ^ζ οὐδὲ διώρθωσαν om. B. ^α ὡς om. B. ^β καὶ συνήνεσαν om. D. ^δ καὶ om. D.E. ^ς ἐπήγαγε E. ^ε εἰδότες B. ^ς Haec δεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, quae vulgo absunt, assumpta ex A.C.D.E.F. Veron. Vet. ^ς τούτων] τῶν πραγμάτων A.D. ^β ἐπήγαγε γοῦν] διὸ φησὶν B. ^ι κάμοι B. ^κ τὰ om. B. Mox τοὺς Ἰουδαίους E. ^ι ὁμότιμον αὐτοῖς pro αὐτοῖς ὁμότιμον omnes. ^μ μόνον A.B.C.E.F. Cat. μόνων Edd. ^ν χ. δοθείσαν pro δοθείσαν χ. omnes. ^ο ὅτι] καὶ E. ὅτι om. F. Vet. ^ρ θεοῦ A.B.C.D.F. Vet. Χριστοῦ E. κυρίου Edd. ^ρ Ἰωάννης] +οὶ δοκοῦντες στίλοι εἶναι δεξιὰς ^ς ε. ε. καὶ B. κοινωνίας Sav. Mor. Ben. invitis libris. ^ρ καὶ om. E. Vet. ^σ οὐδὲ] οὐ D.

τῶν τριῶν ὁμοῦ, καὶ μετ' ἑγκωμίου, “Κηφᾶς,” λέγων, “καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι.” ^ω Πάλιν οὐ τὸ εἶναι ἀναιρῶν, τοὺς δοκοῦντάς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἄλλων παραλαμβάνων γνώμην, καὶ λέγων, ὅτι οἱ μεγάλοι καὶ ^ο ἐξαίρετοι, καὶ οὗς πάντες πανταχοῦ περιφέρουσιν, οὗτοί ^{μοι} μάρτυρές εἰσι τῶν λεγομένων, ὅτι καὶ τῷ Χριστῷ ταῦτα δοκεῖ, καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ταῦτα ἔμαθον, καὶ ^{δι} αὐτῆς τῆς πείρας ἐπιστήθησαν. Διὸ καὶ δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοί, καὶ οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, “Ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.” ^ω συνέσεως ὑπερβολή, ^α καὶ συμφωνίας ἀπόδειξις ἀναντίρρητος· δείκνυσι ^{γὰρ} καὶ τὰ ἐκείνων αὐτοῦ, καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνων. Ταῦτα γὰρ ἐκατέροις ἐδόκει, καὶ ἐκείνους Ἰουδαίοις κηρύττειν οὕτω, καὶ τοῦτον τοῖς ἔθνεσι· ^ο διὸ ^{καὶ} ἐπήγαγεν, “Ἵνα ^δ ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.” Ὅρᾳς πῶς περιτομήν ^{καὶ} ἐνταῦθα οὐχὶ τὸ πρᾶγμα καλεῖ, ἀλλὰ τοὺς Ἰουδαίους; “Ὅταν μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγῃ καὶ ἀντιδιαστέλλῃ αὐτὴν, τὴν ἀκροβυστίαν τίθησιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ¹⁴ “Περιτομή μὲν ^{γὰρ} ὠφέλει, ἐὰν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονε” καὶ πάλιν, “Οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία” ὅταν δὲ Ἰουδαίους οὕτω καλῇ, καὶ μὴ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸν λαὸν δηλῶσαι βούληται, οὐ τὴν ἀκροβυστίαν, ἀλλὰ ^ε τὰ ἔθνη ἀντιτίθῃσιν. Ἀντιδιαστέλλονται ^{μὲν} γὰρ ἔθνεσιν Ἰουδαίῳ, περιτομῇ δὲ ἀκροβυστία· ὡς ὅταν λέγῃ καὶ ἀνωτέρω, “Ὁ γὰρ ^{ἐνεργήσας} Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ μοι εἰς τὰ ἔθνη” καὶ ἐνταῦθα πάλιν, ὅτι “^ι ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, ^{καὶ} αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν,” οὐ τὸ πρᾶγμα αὐτό ¹ φησιν, ἀλλὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων λαὸν οὕτω καλεῖ, ἀντιδιαστέλλων αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι. ¹⁵ “Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.” Τί ποτε τοῦτό ἐστιν ὃ ^μ φησιν; Ἐν μὲν τῷ κηρύγματι, φησὶ, διειλούμεθα τὴν οἰκουμένην, καὶ γὰρ μὲν τοὺς ἐξ ἔθνων, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς Ἰουδαίους ⁶⁸⁶ ἔλαβον κατὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν· εἰς δὲ τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέ-

¹⁴ Rom. ii. 25. Gal. v. 6.

¹⁵ v. 10.

^τ τῶν] καὶ τῶν A.D. ^ν ἐγκωμίου D. ^ω καὶ πάλιν Edd. καὶ deest in omnibus. ^{μοι} accessit ex A.C.D.F. ^{μόνοι} pro μοι Cat. ^{τῶν} μὲν A. ² διὰ τῆς π. αὐτῆς D. ^{καὶ} ὃ F. Vet. ^{γὰρ} om. F. Cat. Vet. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ bis C.D.E. Cat. ^{καὶ} + οὕτως F. Vet. et corr. a prima manu E. ^δ ἡμεῖς] + μὲν E.F. Vet. ^{καὶ} accessit ex A.C.D.E.F. Vet. ^{γὰρ}, quod aberat, est in A.C.D.E.F. ^{μὲν γὰρ} ἔθ. ^{γὰρ} ἔθ. μὲν F. ^{ἐνεργήσας} + φησὶ B. ^{ἡμεῖς} + μὲν A.D. ^{οὗτοι} B. ^{φησιν} om. E.F. Vet. Mox καλῶν pro καλεῖ ἰδὲν. ^μ φησιν] λέγει F.

λειαν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις, ἐγὼ τὰ παρ' ἑμαυτοῦ συνεισήνεγκα
ἐκείνοις. Εἰ δὲ πόλεμος ἦν καὶ μάχη, οὐκ ἂν τοῦτο κατεδέξαντο
ἐκείνοι. Τίνες δὲ εἰσιν οὗτοι οἱ πτωχοί; Πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων
πιστεύσαντες ἐν Παλαιστίνῃ τὰ ὄντα ἀφηρέθησαν ἅπαντα, καὶ
πανταχόθεν ἡλαύνοντο. Καὶ τοῦτο δηλοῖ ὁ μὲν ἐν τῇ πρὸς
Ἑβραίους ἐπιστολῇ, λέγων· ¹⁶ “Καὶ γὰρ τὴν Ῥάρπαγὴν τῶν
Βύπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε” δηλοῖ ὁ δὲ Θεο-
σαλονικέυσι γράφων, καὶ ἀνακηρύττων τὴν ἀνδρείαν ἐκείνων·
“Ὑμεῖς γάρ, ¹⁷ φησὶ, μιμηταὶ ἐγένεσθε τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ
τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι καὶ ὑμεῖς τὰ αὐτὰ ἐπάθετε ὑπὸ
τῶν ιδίων συμφυλετῶν, καθάπερ καὶ ἐκείνοι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.”
Καὶ διὰ πάντων δείκνυσιν, ὅτι οὐχ οὕτως οἱ ἐξ Ἑλλήνων
πιστεύσαντες ὑπὸ τῶν μενόντων Ἑλλήνων ἐπολεμοῦντο, ὥς οἱ
ἀπὸ Ἰουδαίων πιστεύσαντες ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων ἡλαύνοντο·
τραχύτερον γὰρ τοῦτο πάντων τὸ ἔθνος. Διὰ ταῦτα πολλὴν
ποιεῖται σπουδὴν, ὥστε πάσης αὐτοὺς ἀπολαύειν ἐπιμελείας,
C καὶ Ῥωμαίοις ¹⁸ ἐπιστέλλων καὶ Κορινθίοις. Καὶ οὐ μόνον
συνάγει χρήματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς αὐτὰ διακομίζει, καὶ λέγει·
¹⁷ “Νυνὶ δὲ πορεύσασθε εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἀγίοις.”
Καὶ ¹⁹ γὰρ ἀναγκαίως ἠπόρουσαν τροφῆς. ²⁰ Τοῦτο οὖν καὶ
ἐνταῦθα δηλῶν ἔλεγεν, ὅτι ἐν τούτῳ μοι βοηθεῖν αὐτοῖς ἔδοξε,
καὶ κατεδεξάμην, καὶ οὐκ ἑνέλιπον. Καὶ διὰ τούτων δείξας τὴν
πρὸς αὐτοὺς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, ἀναγκάζεται λοιπὸν καὶ
τῆς πρὸς Πέτρον αὐτῷ ²¹ γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ διαλέξεως
μνησθῆναι, καὶ ²² φησιν· ¹⁸ “Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιό-
χειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.
D Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν (730)
συνήσθιν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φο-
βούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.”

Πολλοὶ τῶν ἀπλῶς ἀναγινωσκόντων τουτὶ τὸ ²³ χωρίον τῆς
ἐπιστολῆς, νομίζουσι τοῦ Πέτρου τὸν Παῦλον κατηγορεῖν
ὑπόκρισιν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν, ²⁴ ἀπαγε· πολλὴν
γὰρ εὐρήσομεν καὶ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου τὴν σύνεσιν

¹⁶ Hebr. x. 34. ¹⁷ I Thess. ii. 14.

¹⁷ Rom. xv. 25.

¹⁸ v. 11, 12.

¹⁹ ἐμοῦ C. Mox ἐκείνοις om. B. ²⁰ μὲν] + καὶ E.F. Vet. ²¹ ἀπαρχὴν B.
Mox ἐδέξασθε idem. ²² δέ] + καὶ E.F. Vet. ²³ φησὶ om. D. ²⁴ ἀπὸ τῶν
Ἰ. E. ²⁵ ποιοῦνται Edd. et Codd. Ἰσ. ποιεῖται Sav. marg. ποιεῖται obtulit
Cat. ²⁶ ἐπιστέλλων] ἐπιστέλλει δι' αὐτὸ τοῦτο E.F. Vet. ²⁷ γὰρ] + καὶ
τῆς D.E.F. ²⁸ τοῦτο—ἔλεγεν] ὁ οὖν ἐνταῦθα δηλοῖ τοῦτό ἐστιν E.F. Vet.
²⁹ αὐτοὺς B. ³⁰ ἐνέλιπον B.C. Statim καὶ δείξας διὰ τ. F. δείξας δὲ διὰ τ. E.
³¹ γενομένης omnes. γενομένης Edd. ³² φησιν] + οὕτως A.B.C.D. ³³ αὐτῷ
pro αὐτοῦ omnes. Correx. Montef. ³⁴ χωρίον pro ῥήτον libri omnes et
Cat. ³⁵ ἀπαγε om. A.

ἐγκεκρυμμένην ἐνταῦθα πρὸς τὴν τῶν ἀκούοντων ὠφέλειαν. Πρότερον ἴδὲ ἀναγκαῖον περὶ τῆς τοῦ Πέτρου παρρησίας εἰπεῖν, καὶ πῶς αἱ πάντων αὐτὸς ἔπροεπήδα τῶν μαθητῶν. Καὶ γὰρ τὴν προσηγορίαν ἐντεύθεν ἔλαβε διὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ Ε^h ἀπερίτρεπτον τῆς πίστεως· ¹καὶ ὅτε κοινῇ πάντες ἠρωτῶντο, τῶν ἄλλων προπηδήσας, φησί· ¹⁹“Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος” ὅτε καὶ τὰς κλείς τῶν οὐρανῶν ἐνεπιστεύθη· καὶ ἐν τῷ ὅρει μόνος φαίνεται φθεγγόμενος· καὶ ὅτε ^kπερὶ σταυροῦ διελέγετο, τῶν ἄλλων σιγῶντων, αὐτὸς φησιν, “Ἰλεὺς σοι.” Ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα εἰ καὶ μὴ διεσκευμένης γνώμης ἦν, ἀλλ’ ὅμως ζεούσης ἀγάπης. Καὶ πανταχοῦ δὲ τῶν ἄλλων 687 ὁρῶμεν αὐτὸν θερμότερον ὄντα, καὶ προαλλόμενον ἐν τοῖς κινδύνοις. Καὶ ὅτε ὤφθη ἐν τῷ αἰγιαλῷ, τῶν ἄλλων τὸ πλοῖον ἐλκόντων, αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο τῷ πλοίῳ παραγενέσθαι. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν δὲ φονῶντων ¹Ἰουδαίων καὶ μαινομένων, καὶ ζητούντων ^mαὐτοὺς διασπάσαι, πρῶτος παρελθὼν ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνὴν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὁ σταυρωθεὶς ἀνελήφθη, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστίν. Οὐκ ἔστι δὲ ἴσον κεκλεισμένην ἀνοίξαι θύραν καὶ ἀρχὴν δοῦναι πράγματι, καὶ μετὰ ταῦτα παρρησιάσασθαι. Ὁ τοίνυν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐκδοὺς δῆμῳ τοσοῦτῳ, πῶς ἂν B ὑπεκρίθη ποτέ; ὁ μαστιχθεὶς καὶ δεθεὶς, καὶ μηδὲν τῆς παρρησίας ἐλόμενος καθυφεῖναι, καὶ ταῦτα ἐν ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος, ⁿἐν μέσῃ τῇ μητροπόλει, ἔνθα τοσοῦτος κίνδυνος ἦν, πῶς ἂν μετὰ τοσοῦτον χρόνον ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔνθα οὔτε κίνδυνος ἦν, καὶ πολὺ λαμπρότερος ^oαὐτὸς ἐγεγόνει, τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων μαρτυρίαν ἔχων, τοὺς ἐξ Ἰουδαίων πιστεύσαντας ἔδεισεν ἄν; Ὁ γὰρ ^pαὐτοὺς Ἰουδαίους μὴ φοβηθεὶς καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ μητροπόλει, πῶς ἂν μετὰ χρόνον τοσοῦτον ἐν ἀλλοτρίᾳ ὦν, τοὺς ἐξ ἐκείνων μεταστάντας ἐφοβήθη; Οὐ τοίνυν κατὰ Πέτρου ταῦτα ^qλέγων φησὶν ὁ Παῦλος, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς γνώμης C ἧς εἶπεν, “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι· ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει,” ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ταῦτα φθέγγεται. Ἀλλ’ ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον διαπορῶμεν ὑπὲρ τούτων, ἀναγκαῖον τῶν λεγομένων ἀναπτύξαι τὴν αἰτίαν. Οἱ γὰρ ἀπόστολοι, ^rκαθὼς ἔφθην εἰπὼν, ἐν Ἱεροσολύμοις μὲν συνεχώρουν περιτέμνεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόως ἀποσπάσαι τοῦ νόμου· ἐν Ἀν-

¹⁹ Matth. xvi. 16, 22.

^e ἐγκεκρυμμένην om. F. post ἐνταῦθα transp. E. ^f δι] γὰρ B. ^g προ-
επήδα E.F. κατεπήδα Edd. ^h ἀτρεπτον F. ⁱ καὶ ὅτε] ὅτε γὰρ E.F. Vet.
^k περὶ τοῦ σταυροῦ E. ^l τῶν Ἰουδαίων B. ^m αὐτῶν B. ⁿ ἐν] καὶ ἐν F.
Statim μέσῳ B. ^o αὐτὸς om. E. ^p αὐτὸς Ἰουδαίους C. ^q λέγων ac-
cessit ex omnibus. ^r γὰρ om. F. Vet. ^s καθὰ E.

τιοχεία δὲ ἐλθόντες, οὐδὲν τοιοῦτον παρετήρουν λοιπὸν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευόντων ἀδιαφόρως ἔζων, ὃ δὴ καὶ Πέτρος ἑποίει τότε. Ἐπειδὴ ὁ δὲ ἦλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ὡς ἐκεῖ οὕτω κηρύττοντα, οὐκέτι ἑποίει τοῦτο, φοβούμενος πληῆξαι ἐκείνους, ἀλλὰ μετέθετο, δύο ταῦτα οἰκονομῶν, καὶ τὸ μὴ σκανδαλίσαι τοὺς ἐξ Ἰουδαίων, καὶ τὸ παρασχεῖν τῷ Παύλῳ εὐλογον τῆς ἐπιτιμήσεως πρόφασιν. Εἰ γὰρ αὐτὸς ὁ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κηρύξας μετὰ περιτομῆς, μετέθετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔδοξεν ἂν τοῖς ἐξ Ἰουδαίων διὰ τὸν τοῦ Παύλου φόβον τοῦτο ποιεῖν, καὶ κατέγνωσαν ἂν αὐτοῦ πολλὴν τὴν εὐκολίαν οἱ μαθηταί· οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο σκάνδαλον ἔμελλε ἐγίνεσθαι. Τῷ μέντοι Παύλῳ πάντα σαφῶς εἰδοῖται ὡς μεταστὰς, οὐκ ἂν τοιαύτην παρέσχεεν ὑπόνοιαν· καὶ γὰρ ᾔδει τὴν γνώμην μεθ' ἧς ἐγίνετο ταῦτα. Διὸ καὶ Παῦλος ἐπιπλήττει, καὶ Πέτρος ἀνέχεται, ἵνα ἐγκαλουμένου τοῦ διδασκάλου καὶ σιγῶντος, εὐκολώτερον οἱ μαθηταὶ μεταθῶνται. Εἰ μὲν γὰρ, μηδενὸς γενομένου τοιοῦτου, παρήνεσεν ὁ Παῦλος, οὐδὲν ἂν εἰργάσατο μέγα· νῦν δὲ ἀφορμὴν λαβὼν ἐπιτιμήσεως σφοδροτέρας, πλείονα τοῖς μαθηταῖς Πέτρου τὸν φόβον ἐνέθηκε. Καὶ γὰρ εἰ μὲν ἀκούων ταῦτα Πέτρος ἀντέλεγε, καλῶς ἂν τις ἐμέμψατο, ὡς τῆς οἰκονομίας ἀνατρεπομένης· νυνὶ δὲ, ἐκείνου μὲν ἐπιτιμῶντος, 688 τοῦτου δὲ σιγῶντος, πολὺς τοῖς ἐξ Ἰουδαίων φόβος ἐγίνετο· διὸ καὶ σφοδρῶς κέχρηται τῷ Πέτρῳ. Καὶ σκόπει μεθ' ὅσης ἀκριβείας κέχρηται τῷ λόγῳ, διδούς τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν, ὅτι οὐ (731) μάχης ἦν τὰ ῥήματα, ἀλλ' οἰκονομίας. “Ὅτε γὰρ ἦλθε Πέτρος, φησὶν, εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.” Οὐκ εἶπεν, ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἄλλων. Εἰ δὲ αὐτὸς κατεγίνωσκεν, οὐκ ἂν παρητήσατο καὶ τοῦτο εἰπεῖν. Καὶ τὸ, “κατὰ πρόσωπον δὲ ἀντέστην,” σχῆμα ἦν. Εἰ γὰρ ὄντως ἐμάχοντο, οὐκ ἂν ἐπὶ τῶν μαθητῶν Β ἀλλήλοις ἐπιτίμησαν· σφόδρα γὰρ ἂν αὐτοὺς ἐσκανδάλισαν· νυνὶ δὲ λυσιτελοῦσα ἦν ἡ ἐν τῷ φανερωῷ μάχη. Καὶ ὥσπερ ὁ Παῦλος εἶξεν αὐτοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ. Τίς οὖν ἡ κατάγνωσις; “Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου” αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ διδάσκαλος ἐν Ἱεροσολύ-

^τ ἐποίει] ἐποίησε A. ἐποίει μὲν E.F.   ^ν δὲ om. A.B.C.D.   ^ω ἐκεῖ om. B.   ^χ ἐποίει τοῦτο] ποιεῖν τὸ αὐτὸ ἐπεχειρεῖ E.F. Vet.   ^γ μεταστὰς] μὴ ἀντιστάς E.   ^z μὲν assumtum ex B.C.D.E.F. Cat.   ^α ἐγίνετο B.   ^β οὐ μάχη τις ἦν τὰ ῥ. ἀλλ' οἰκονομία B.   ^γ αὐτῷ pro αὐτοῦ omnes.   ^δ ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἄλλων] ἀλλ' ἀπλῶς κατεγνωσμένος· δηλον δὲ ὅτι ὑπὸ ἄλλων· τοῦτο γὰρ ἔξωθεν ὑπακούειν δεῖ E.F. Vet.   ^ε ἂν om. B.   ^ς αὐτὸς] καὶ αὐτὸς A.B.C.D. καλῶς αὐτὸς E.F. Vet.   Vulgatum tuetur Cat.

μοις· “^εμετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ^hὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν αὐτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς” οὐ τοῦτο φοβούμενος, μὴ ⁱκινδυνεύσῃ· ὁ γὰρ ἐν ἀρχῇ μὴ φοβηθεῖς, πολλῷ μᾶλλον τότε· ἀλλ’ ἵνα μὴ ἀποστῶσιν. Ἐπεὶ καὶ αὐτὸς λέγει Γαλάταις, ²⁰ “Φοβοῦμαι ^kὑμᾶς, μὴ πως εἰκὴ κεκο- C
πίακα” καὶ πάλιν,” “Φοβοῦμαι μὴ πως ὡς ^lὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξηπάτησεν, ^mοὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν.” Ὁ ⁿμὲν γὰρ τοῦ θανάτου φόβος οὐδὲν ἦν αὐτοῖς, ὁ δὲ τῆς ἀπωλείας τῶν μαθητῶν σφόδρα αὐτῶν κατέσειε τὴν ^oψυχὴν. ²¹ “Ὡστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.” Μὴ θαυμάσης, εἰ τὸ πρᾶγμα ὑπόκρισιν καλεῖ· οὐ γὰρ βούλεται, ῥῶπερ ἔφθην εἰπὼν, ἐκκαλῦναι τὴν γνώμην, ἵνα ἐκεῖνοι κατορθωθῶσιν. Ἐπειδὴ γὰρ σφοδρῶς ἀντείχοντο τοῦ νόμου, διὰ τοῦτο καὶ ὑπόκρισιν καλεῖ τὸ γινόμενον, καὶ σφόδρα ἐπιπλήττει, ὥστε πρόρριζον αὐτῶν ἀνελεῖν τὴν πρόληψιν. Καὶ ἀκούων ταῦτα ^qΠέτρος D
συνυποκρίνεται, ὡς ἁμαρτάνων, ἵνα ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιτιμῇσει διορθωθῶσιν. Εἰ μὲν γὰρ τοῖς ἐξ Ἰουδαίων ὁ Παῦλος ἐπέ-
πληξεν, ἡγανάκτησαν αὐτὸν καὶ διέπτυσαν· οὐ γὰρ πολλὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν εἶχον· Ἰννὶ δὲ τὸν διδάσκαλον ὀρῶντες ἐπιτιμώ-
μενον καὶ σιγῶντα, ^sοὔτε καταφρονῆσαι, οὔτε ἀντειπεῖν τοῖς λεγομένοις εἶχον. ²² “Ἄλλ’ ὅτε εἶδον, ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου.” Μηδὲ αὕτη ὑμᾶς θορυ-
βεῖτω ἡ λέξις· οὐ γὰρ Πέτρου καταγινώσκων ταῦτα λέγει, ἀλλ’ E
οὕτω χαρακτηρίζει τὴν λέξιν, ὡς συμφέρον ἦν ἀκούσαι τοὺς διὰ τῆς ἐπιτιμῆσεως Πέτρου μέλλοντας βελτίους ^tγενεσθαι. “Εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων.” Εἶδες ^vπῶς τοὺς ἄλλους διορθοῦται; Διὰ γὰρ τοῦτο ^wἔμπροσθεν, ἵνα ^xκαὶ ἀκούσαντες φοβηθῶσι. Τί εἶπες, εἰπέ. “Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐ-
ζειν;” Καίτοι οὐ τὰ ἔθνη ^yαὐτῷ συναπήχθη, ἀλλ’ Ἰουδαῖοι· τί οὖν ἐγκαλεῖς ὁ μὴ γέγονε; τί δὲ μὴ τρέπεις τὸν λόγον ἐπὶ 689
τοὺς ὑποκρινομένους τοὺς ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλ’ ἐπὶ τὰ ἔθνη; διὰ τί δὲ καὶ ^zΠέτρῳ μόνον ἐγκαλεῖς, εἰ καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῷ συνυπε-
κρίθησαν; Ἰδῶμεν δὲ καὶ τί ἐγκαλεῖ. “Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος

20 Gal. iv. 11. 2 Cor. xi. 3.

21 v. 13.

22 v. 14.

^ε μετὰ] καὶ αὐτὸς μετὰ A.D. ^h ἀπέστειλε D. ⁱ κινδυνεύσει B. ^k ὑμᾶς] εἰς ὑμᾶς E.F. de vobis Vet. ^l ὁ accessit ex omnibus. ^m οὕτω om. C.E.F. Cat. Vet. ⁿ μὲν om. B. ^o ψυχὴν] + καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι E.F. Vet. ^p ὅπερ] καθάπερ B. ^q ὁ Πέτρος E.F. Statim συνυποκρίνεται B. ^r γινὼν A. ^s οὔτε] οὐ E.F. ^t γενεῖσθαι B. Cat. Statim εἶπε idem. ^v πῶς] + ἐντεῦθεν E.F. Vet. ^w ἔμπροσθεν] + εἶπεν E.F. Vet. ^x καὶ om. B.C.D. ^y αὐτῷ accessit ex omnibus. Mox ἄλλ’ οἱ Ἰουδαῖοι F. Cat. ^z Πέτρον B. Mox ἐγκαλεῖς C.

ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;” Καὶ μὴν αὐτὸς ὑπεστέλλετο μόνος· τί οὖν ἐστὶν ὃ κατασκευάσαι βούλεται; Ἀνύποπτον ποιῆσαι τὴν ἐπιτίμησιν. Εἰ μὲν γὰρ εἶπε, ^aκακῶς ποιεῖς τὸν νόμον τηρῶν, ἐπετίμησαν ἂν οἱ ἐξ Ἰουδαίων αὐτῷ, ὡς θρασυνομένῳ κατὰ τοῦ Β διδασκάλου· νυνὶ δὲ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἐγκαλῶν αὐτῷ μαθητῶν, τῶν ἐξ ἐθνῶν ^bλέγω, εὐπαράδεκτον ποιεῖ ταύτη τὸν λόγον· ^cκαὶ οὐ ταύτη μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πάντων ἀποστήσας τὴν ἐπιτίμησιν, τῷ ^dἀποστόλῳ περιστῆσαι πᾶσαν αὐτήν. “Εἰ γὰρ σὺ, φησὶν, Ἰουδαῖος ὢν, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς” μονονοῦχι διαρρήδη ^eλέγων, ὅτι μιμήσασθε τὸν διδασκάλον· ἴδου γὰρ καὶ αὐτὸς Ἰουδαῖος ὢν, ἐθνικῶς ζῇ. Ἄλλ’ οὕτω μὲν οὐ λέγει· οὐ γὰρ ἂν ἐδέξαντο τὴν παραίνεσιν προσχῆματι δὲ ἐπιτιμήσεως τῆς ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἐκκαλύπτει τοῦ Πέτρου τὴν γνώμην. Πάλιν εἰ εἶπε, διὰ τί τοὺς ἐξ Ἰουδαίων ἀναγκάζεις C ^bἸουδαΐζειν, σφουδρότερος ἰὸ λόγος ἂν ἐγένετο· ^kνυνὶ δὲ οὐχ ὡς ἰτῶν Ἰουδαίων μαθητῶν ἀντεχόμενος, ἀλλὰ τῶν ἐξ ἐθνῶν, οὕτω διορθοῦνται ἐκείνους. Καὶ γὰρ αἱ ἐπιπλήξεις, ὅταν μὴ (732) σφόδρα φορτικαὶ ᾖσι, τότε μάλιστα δύνανται εὐπαράδεκτοι ^mγενέσθαι. Οὐδὲ γὰρ τῶν ἐξ ἐθνῶν τις ἠδύνατο ἐγκαλέσαι τῷ Παύλῳ, ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων ποιουμένῳ τὸν λόγον. ⁿΤοῦτο ὅλον κατώρθωσε σιγῆς καὶ καταδεξάμενος ὑποκρίσεως δόξαν ὁ Πέτρος, ἵνα ἀληθοῦς ὑποκρίσεως ἀπαλλάξῃ τοὺς Ἰουδαίους.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον, εἰς τὸ Πέτρου πρόσωπον περιέστησε D τὸν λόγον εἰπών, “Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων” προῖων δὲ ^oκοινοποιεῖ τὸ λεγόμενον, καὶ ἐαυτὸν P προσπαλαβῶν, καὶ οὕτω ^qλέγων· 23 “Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί.” Καὶ τὰ μὲν λεγόμενα παραίνεσις ἦν, σχῆμα δὲ ἐπιπλήξεως αὐτῇ περικείται διὰ τοὺς ἐξ Ἰουδαίων. Ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ· δοκῶν γὰρ ἕτερον λέγειν, ἄλλο κατασκευάζει· ὡς ὅταν Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων λέγῃ· 24 “Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱεροσόλυμα διακονῶν τοῖς ἀγίοις.” Οὐ γὰρ τοῦτο ἐβούλετο E ^sεἰπεῖν, καὶ διδάξαι αὐτοὺς ἀπλῶς, τίνος ἕνεκεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀλλ’ εἰς ζῆλον ἀγαγεῖν ἐλεημοσύνης. Ἐἰ μὲν γὰρ

23 v. 15.

24 Rom. xv. 25—27.

^a κακῶς ποιεῖς] ὅτι κακῶς E.F. ^b λέγων B. ^c καὶ οὐ ταύτη] οὐ ταύτη δὲ E.F. ^d διδασκᾶλῳ E.F. Vet. Statim περιστῆναι B. ^e λέγων ὅτι] τοῖς πᾶσι βοᾶν E.F. clamans Vet. ὅτι om. Cat. ^f ἴδου γὰρ pro ὅτι omnes. ^g οὕτω] οὐ τοῦτο C. ^h Ἰουδαΐζειν] Ἑλληνίζειν E.F. Vet. ⁱ ὁ λ. ἂν] ἂν ὁ λ. A.B.C.D. Statim ἐγένετο B. ^k νυνὶ pro νῦν omnes. ^l τῶν] + ἐξ E. ^m γίνεσθαι E.F. Cat. ⁿ τοῦτο] + δὲ E. Cat. ^o κοινοποιεῖται B. ^p προσπαλαβῶν E.F. ^q λέγει B. ^r ἦν] εἰσιν B. ^s εἰπεῖν καὶ om. A. ^t Haec εἰ μὲν γὰρ—καταστέλλει φρονήματα desunt in B. Tum pergit: εἴωθε γὰρ ἄλλο δι’ ἄλλου κατασκευάζειν. διὸ κατ’ ἐξουσίαν κέρχρηται τῷ λ.

τὴν αἰτίαν ἣ θέλεν εἰπεῖν, ἥρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι πορεύομαι διακονῶν τοῖς ἀγίοις· νυνὶ δὲ ὅρα πόσα συνάπτει. “Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶσι.” Καὶ πάλιν, “Εἰ γὰρ τοῖς ^ωπνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.” “Ὅρα τοίνυν καὶ ἐνταῦθα πῶς τὰ τῶν Ἰουδαίων καταστέλλει φρονήματα, ἄλλο ^χδι’ ἄλλον κατασκευάζων. Καὶ μετ’ ἐξουσίας κέχρηται τῷ λόγῳ, “Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,” λέγων, “καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοὶ.” Τί ⁶⁹⁰ δὲ ἐστὶ, “φύσει Ἰουδαῖοι;” ²Οὐ προσήλυτοι, ἀλλ’ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐντραφέντες τῷ νόμῳ, ³τὴν σύντροφον ἀφέντες πολιτείαν, κατεφύγομεν ^βεἰς πίστιν τὴν εἰς Χριστόν. ²⁶“Εἰδότες ὅτι οὐ ^εδικαιωθήσεται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, εἰ μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν ^δἐπιστευσάμεν.” “Ὅρα καὶ ἐνταῦθα πῶς μετὰ ἀσφαλείας ^επάντα φθέγγεται. Οὐ γὰρ ὡς πονηρὸν, ἀλλ’ ὡς ἀσθενῆ, ^ιφησὶν, αὐτὸν εἰάσαμεν. Εἰ τοίνυν οὐ παρέχει δικαιοσύνην ^εὁ νόμος, περιττὸν τὸ τῆς περιτομῆς. Ἀλλὰ νῦν μὲν οὕτω προῖων δὲ δεικνυσιν, ὅτι οὐ μόνον περιττὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον· ὅπερ καὶ μάλιστα παρατηρητέον, πῶς παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ^ηφησιν, “Οὐ δικαιοῦ- ^Βται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου,” προβαίνων δὲ καὶ φορτικώτερον φθέγγεται. ²⁶“Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος.” Εἰ γὰρ οὐκ ἰσχύει, φησὶν, ἡ εἰς αὐτὸν πίστις δικαιῶσαι, ἡ ἀνάγκη τοῦ νόμου πάλιν ἔχεσθαι, ^κοὶ τὸν νόμον ἀφέντες διὰ τὸν Χριστόν, καὶ οὐ δικαιούμενοι ἐκ τῆς ἀφέσεως, ἀλλὰ κατακρινόμενοι, τῆς κατακρίσεως εὐρήσομεν αὐτὸν αἴτιον γενόμενον, δι’ ὃν τὸν νόμον ἀφέντες, ^ιπρὸς τὴν πίστιν ἠντομολήσαμεν. Εἶδες εἰς ὅσην ἀνάγκην ^μπεριέστησεν ἀτοπίας τὸν ^Сλόγον, καὶ πῶς ἰσχυρῶς ἠγωνίσαστο; Εἰ γὰρ οὐ δεῖ τὸν νόμον ἀφεῖναι, φησὶν, ἀφήκαμεν δὲ διὰ τὸν Χριστόν, ^ημέλλομεν κρίνεσθαι. Τί οὖν Πέτρῳ ^οταῦτα λέγεις καὶ παραινεῖς, τῷ

25 v. 16.

26 v. 17.

^ν ἤθελεν pro ἠέλησεν A.C.D. ἤθελε μόνον E.F. ^ω πνευματικοῖς] σαρκικοῖς A.C.D.E.F. Veron. Mox πνευματικοῖς pro σαρκικοῖς iidem. Vulgatam tuetur Vet. ^χ δι’ ἄλλο C. ^γ δὲ om. F. Vet. ² οὐ] ἀντὶ τοῦ οὐ F. pismum non Vet. ³ τὴν] ἡμεῖς τοίνυν τὴν F. Vet. ^β εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ B. ^ε δικαιῶται A.D. ^δ ἐπιστευσάμεν] + ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου. διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ E.F. Vet. ^ε ἅπαντα B. Cat. ^ι φησὶν] φύσιν C. ^η ὁ νόμος] νόμος D. Statim ἅρα περιττὸν Edd. ἅρα deest in omnibus. ^κ φησὶν] + ὅτι E.F. ^ι ἀλλ’ om. B. ^κ Vid. Annot. ^ι Vid. Annot. ^μ ἀτοπίας περιέστησεν inverso ord. A.D. ^η Vid. Annot. ^ο ταῦτα om. E.F. Vet.

πάντων ἀκριβέστερον ῥαυτὰ εἰδóτι ; Οὐκ αὐτῷ ἔδειξεν ὁ θεός, ὅτι οὐ δεῖ κρίνειν ἄνθρωπον ἀκρόβυστον ἐν περιτομῇ ; οὐχὶ Ἰουδαίοις διαλεγόμενος περὶ τούτων, γενναίως ἀπὸ τῆς ὄψεως ταύτης ἁντέστη ; οὐχὶ δόγματα τετρανωμένα περὶ τούτων ἐξ Ἱεροσολύμων πάλιν ἔπεμπεν ; Οὐ τοίνυν Πέτρον διορθούμενος ταῦτα λέγει· ἀλλ' ἔδóκει μὲν πρὸς ἐκείνον ὁ λόγος ἀποτείνεσθαι, ^ατούς δὲ μαθητὰς ἤλεγχε. Ταῦτα δὲ οὐ πρὸς Γαλάτας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς τὰ αὐτὰ νοσοῦντας ἐκείνους. Εἰ γὰρ ^νκαὶ μὴ περιτέμνονται πολλοὶ νῦν, νηστεύουσι δέ, καὶ τὸ σάββατον τηροῦσι, μετ' ἐκείνων ταῦτα πράττουσιν, ἐξωθούμενοι ἑαυτοὺς τῆς χάριτος. Εἰ γὰρ τοὺς περιτομῇ μόνον κεκλημένους ὁ Χριστὸς οὐδὲν ὠφελεῖ, ὅταν καὶ νηστεία καὶ σάββατον προσγένηται, καὶ ἀντὶ μιᾶς δύο ^ωτηρῶνται ἐντολαί, ὅρα τὸν κίνδυνον καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου ^χγενόμενον χαλεπώτερον. Ἐκείνοι μὲν (733) Εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ ταῦτα ἐποίουν, ἔτι τῆς πόλεως οὔσης, καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· οὗτοι δὲ καὶ τὴν τιμωρίαν ὀρώντες, ἣν ἔδοσαν Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν τῆς πόλεως ἀφανισμόν, καὶ πλείονα παρατηροῦντες, ποίαν ἔχοιεν ^νἂν ἀπολογίαν, τότε τὸν νόμον φυλάττοντες, ὅτε αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ^ζόντες, καὶ σφόδρα βουλόμενοι, ^αοὐ δύνανται ταῦτα διατηρεῖν ; Τὸν Χριστὸν ἐνεδύσω, ^βμέλος ἐγένου τοῦ δεσπότη, ^{εἰς} τὴν ἄνω πόλιν 691 ^δἐνεγράψης, καὶ ἔτι περὶ τὸν νόμον ^εἔρπεις ; καὶ πῶς ἐνι σε τῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν ; Ἄκουσον τοῦ Παύλου λέγοντος, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἀνατρέπεται διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ νόμου. Καὶ, εἰ βούλει, καὶ τὸν τρόπον μάθε, καὶ φρίξον, καὶ ^ιφύγε τὸ βάραθρον. Διὰ τί γὰρ τηρεῖς τὸ σάββατον, καὶ νηστεύεις μετ' ἐκείνων ; Ὡς δεδοικώς δηλονότι τὸν νόμον, καὶ τὸ ἀφείναι τὰ γράμματα ἐκείνα· οὐκ ἂν δὲ ἐφοβήθης ἀφείναι τὸν νόμον, εἰ μὴ τῆς πίστεως κατέγνωσ ὡς ἀσθενοὺς καὶ οὐκ ἰσχυροῦς καθ' ^βἑαυτὴν σῶσαι. Εἰ γὰρ τὸ μὴ τηρῆσαι τὸ σάββατον φοβῇ, εὐδελον ὅτι ^εδέδοικας τὸν νόμον ὡς ἔτι κύριον ὄντα. Εἰ δὲ χρεῖα νόμου πάλιν, οὐ μέρους, οὐδὲ μιᾶς ἐντολῆς, ἀλλὰ παντὸς δηλονότι χρεῖα τοῦ νόμου· εἰ δὲ παντὸς ^ηχρεῖα, ἐξεβλήθη κατὰ μικρὸν ἢ ^ιδιὰ τῆς πίστεως δικαιοσύνη. Εἰ γὰρ σάββατα τηρεῖς, διὰ τί ^κμὴ καὶ περιτέμνη ; εἰ δὲ περιτέμνη, διὰ τί ^ιμὴ

ῥ ταῦτα] πάντα A. ^α ἀπέστη A. ^ι ἔδóκει libri omnes et Vet. ^ζδει Edd.
^α τοὺς δὲ μ. ἤλεγχε] Sic omnes. πρὸς δὲ τοὺς μ. ἔλεγε Edd. ^ι ἐκείνους] +ἀρ-
μόζει E.F. Vet. ^ν καὶ μὴ] οὐ E. καὶ F. ^ω τηρῶνται pro τηροῦνται A.D.E.F.
^χ γινόμενον E.F. ^ν ἂν om. D. ^ζ ὄντες om. E.F. Vet. ^α οὐ om. C.D.
^β καὶ μέλος Edd. καὶ om. E.F. Vet. ^{εἰς} καὶ εἰς Edd. καὶ om. E.F. Vet.
^δ ἀνεγράψης D. ^ε ῥέπεις E.F. ^ι φύγε pro φεύγε A.C.D.E.F. ^{εἰ} δέ-
δοικας] φοβῇ D. ^η χρεῖα accessit ex omnibus. ^ι διὰ om. B. ^κ μὴ
καὶ] καὶ μὴ B.C.E. ^ι μὴ καὶ] καὶ μὴ C. καὶ οὐ B.

καὶ ^πθύεις; Εἰ γὰρ ^πφυλάττειν χρῆ, ὅλον τὸν νόμον ^οχρῆ φυλάττειν· εἰ δὲ ὅλον οὐ χρῆ, οὐδὲ μέρος. Εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ μέρους φρίττεις, μὴ παραβάσεως κριθῆς, ^ρᾧως καὶ ὑπὲρ παντός ἀνάγκη φοβεῖσθαι· εἰ δὲ ὅλος παραβαινόμενος οὐ κολάζει, δῆλον ὅτι οὐδὲ μέρος· εἰ δὲ μέρος, πολλῶ μᾶλλον ὅλος· εἰ δὲ ὅλον ἀνάγκη φυλάξαι, ἀνάγκη παρακούσαι τοῦ Χριστοῦ, ^η C ⁹ἀκούοντας τοῦ Χριστοῦ παραβάτας γενέσθαι τοῦ νόμου. Εἰ γὰρ δεῖ φυλάττειν αὐτὸν, οἱ μὴ φυλάττοντες αὐτὸν, παραβάται, ^τκαὶ τῆς παραβάσεως ταύτης εὐρεθήσεται αἷτιος ἡμῖν ὁ Χριστός· αὐτὸς γὰρ τὸν νόμον ἔλυσε τὸν περὶ αὐτῶν, καὶ λύειν ἐκέλευεν.

^α“Οῤῥᾱς τί κατασκευάζουσιν οἱ Ἰουδαῖζοντες; τὸν Χριστὸν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν αἷτιον, τοῦτον καὶ ἁμαρτίας ἀποφαίνουσιν αἷτιον, καθὼς καὶ Παῦλός φησιν· “^αΑρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος.” Εἴτα ^εεἰς ἄτοπον τὸν λόγον ἀπαγαγὼν, οὐδὲ ἐδέηθῃ λοιπὸν ^νκατασκευῆς πρὸς τὴν ἀνατροπὴν, ἀλλ’ ἠρκέσθη D τῇ ἀπαγορεύσει ^ωμόνον εἰπὼν, “Μὴ γένοιτο.” Πρὸς γὰρ τὰ λίαν ἀναίσχυντα καὶ ἀναιδῆ οὐδὲ κατασκευαστικῶν δεῖ λόγων, ἀλλ’ ἀρκεῖ ^zκαὶ ἀπαγορεῦσαι μόνον. ²⁷ “Εἰ γὰρ ^ακατέλυστα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαντὸν συνίστημι.” “Οῤα ^υτοῦ Παύλου σύνεσιν. Ἐκεῖνοι δεῖξαι ἐβούλοντο, ὅτι ὁ μὴ τηρῶν τὸν νόμον, παραβάτης· ^zοὗτος εἰς τοῦναντίον περιέτρεψε τὸν λόγον, δεικνὺς ὅτι ὁ τηρῶν τὸν νόμον, παραβάτης, οὐ τῆς πίστεως, ἀλλὰ ^ακαὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου. “^αΑ γὰρ κατέλυστα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,” ^βτὸν νόμον φησίν. “Ὁ δὲ λέγει, τοιούτῳ ἐστὶ· πέπαυται ὁ νόμος, καὶ τοῦτο ὡμολογήσαμεν, δι’ ὧν E ἀφέντες αὐτὸν, κατεφύγομεν ἐπὶ τὴν ἐκ πίστεως σωτηρίαν. ^αΑν τοίνυν φιλονεικήσωμεν στήσαι αὐτὸν, ^ααὐτῷ τούτῳ παραβάται γινόμεθα, τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λυθέντα φιλονεικούντες ^δτηρεῖν. Εἴτα καὶ πῶς κατελύθη, δείκνυσιν. ²⁸ “Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον.” Διπλὴν ἔχει τοῦτο τὴν θεωρίαν. ^αἩ γὰρ νόμου τοῦ τῆς χάριτός φησιν· οἶδε γὰρ καὶ τοῦτον νόμον καλεῖν, ὡς ὅταν λέγῃ· ²⁹ “Ὁ δὲ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς

27 γ. 18.

28 γ. 19.

29 Rom. viii. 2.

^πθύεις] Sic B.E.F. περιθύεις A.C. περιθύεις Edd. ^πφ. χρῆ] χρῆ φ. A.C.E.F. φ. δεῖ D. ^οχρῆ] δεῖ A.C.E.F. ^ρᾧως καὶ] Sic D. ἄλλως καὶ Edd. ἀλλ’ ὡς καὶ C. πόσω μᾶλλον E.F. Vet. Statim ὑπὲρ τοῦ παντός E. ⁹ἀκούσαντας E. ^τκαὶ τῆς] τῆς δὲ E.F. Vet. ^αὅρα B. ^εεἰς ἄτοπιαν E. Statim ἀπαγαγὼν pro ἀπαγαγὼν E.F. Cat. ^νκατασκευῆς pro ἀνασκευῆς omnes. ^ωμόνον om. E.F. Vet. ^zκαὶ om. B. ^υτοῦ om. D. ^zοὗτος δὲ Edd. δὲ deest in omnibus. ^ακαὶ αὐτοῦ om. B. ^βτὸν γ. φησὶν] τὸν γ. τουτίστι F. Vet. τουτίστι τὸν γ. E. ^ααὐτὸ τοῦτο B. Cat. ^δτηρεῖν] στήσαι B.

ἡλευθέρωσέ με” ἢ τὸν νόμον ἐνταῦθα τὸν παλαιὸν λέγει,
 692 δεικνύς ὅτι δι’ αὐτοῦ τοῦ νόμου τῷ νόμῳ ἀπέθανε· τουτέστιν,
 αὐτὸς με ὁ νόμος ἐνήγαγεν εἰς τὸ μηκέτι προσέχειν αὐτῷ. Εἰ
 τοίνυν μέλλοιμι αὐτῷ προσέχειν, καὶ αὐτὸν παραβαίνω. Πῶς
 καὶ τίνι τρόπῳ; Μωϋσῆς φησι, ³⁰ “Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει
 κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε”
 περὶ τοῦ Χριστοῦ λέγων. “Ὡστε οἱ μὴ τούτῳ πειθόμενοι,
 παραβαίνουσι τὸν νόμον. Καὶ ἐτέρως δὲ πάλιν τοῦτο νοητέον
 ἡμῖν, τὸ, “διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον.” Ὁ γὰρ νόμος πάντα
 κελεύει ποιεῖν τὰ ἐγγεγραμμένα, καὶ τὸν μὴ ποιούντα ¹κολάζει.
 Β Οὐκοῦν ἅπαντες αὐτῷ τετελευτήκαμεν· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ἐπλή-
 ρωσε. Καὶ ὅρα πῶς καὶ ἐνταῦθα μεμετρημένως ποιεῖται τὴν
 πρὸς αὐτὸν μάχην· οὐ γὰρ εἶπεν, ὁ νόμος ἡμεῖς ἀπέθανον, ἀλλ’, (734)
 “ἐγὼ τῷ νόμῳ ἀπέθανον.” Ὁ δὲ λέγει, ²τούτῳ ἐστίν· ὥσπερ
 τὸν νεκρὸν καὶ τεθνεῶτα οὐκ ἔστιν ὑπακούειν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ
 νόμου, οὕτως οὐδὲ ἐμὲ τὸν ἐκ τῆς ἀρᾶς τῆς ἐκείνου τελευτή-
 σαντα· τῷ γὰρ ἰλόγῳ τῷ ἐκείνου ἀπέθανον. Μὴ τοίνυν ἐπι-
 ταττέτω τῷ τεθνεῶτι, ὃν καὶ αὐτὸς ἀνείλε, καὶ θάνατον οὐ τὸν
 σωματικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ψυχικόν, δι’ οὗ καὶ τὸν σωμα-
 C τικὸν ἐπήγαγεν. “Ὅτι γὰρ τοῦτο λέγει, διὰ τῶν ἐξῆς ἐδήλωσεν.
 “Ἴνα ³γὰρ θεῷ ζήσω, φησί, ³¹ Χριστῷ συνεσταύρωμαι.”
 Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, “ἀπέθανον,” ἵνα μὴ τις ⁴λέγῃ, πῶς οὖν
 ζῆς; ἐπήγαγε καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ζωῆς, καὶ ἔδειξεν, ὅτι ὁ μὲν
 νόμος ζῶντα ἀπέκτεινεν, ὁ δὲ Χριστὸς νεκρὸν λαβὼν, διὰ θανά-
 του ἐζωοποίησε· καὶ διπλοῦν τὸ θαῦμα δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸν
 νεκρὸν ἐζωογόνησε, ⁵καὶ διὰ θανάτου τὴν ζωὴν ἐχαρίσατο.
 Ζωὴν δὲ λέγει νῦν ⁶τὴν ἀθάνατον· τοῦτο γὰρ ἐστίν, “ἵνα θεῷ
 ζήσω.” “Χριστῷ συνεσταύρωμαι.” Καὶ πῶς ὁ ζῶν καὶ ἐμ-
 πνέων συνεσταυρώθη, φησὶν; “Ὅτι μὲν γὰρ ὁ Χριστὸς ἐσταυ-
 D ρώθη, δηλὸν· σὺ δὲ πῶς ἐσταύρωσαι καὶ ζῆς;” Ὅρα πῶς καὶ
 αὐτὸ ἐρμηνεύει, λέγων· “Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χρι-
 στός.” Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, “Χριστῷ συνεσταύρωμαι,” τὸ
 βάπτισμα ἠνίξατο· τῷ δὲ εἰπεῖν, “ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ,” τὴν
 μετὰ ταῦτα πολιτείαν, δι’ ἧς νεκροῦται ἡμῶν τὰ μέλη. Τί δὲ
 ἐστὶ, “ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός;” Οὐδὲν γίνεται, φησὶν, ὑπ’ ἐμοῦ,
 ὧν ὁ Χριστὸς οὐ βούλεται. “Ὡσπερ γὰρ θάνατον λέγει οὐ

30 Deut. xviii. 15.

31 v. 20.

^ο τῷ om. B.D. ¹ ἐνήγαγεν om. B. ^ε ὁ θεὸς om. A.D. ^η κολάζειν C.
^ι μοι] ἐμοὶ F. ^κ τούτῳ] τοιοῦτον E. Cat. ¹ λόγῳ τῷ ἐκείνου pro ἐκείνου
 λόγῳ A.C.D.E.F. Cat. ³ γὰρ om. F. Vet. Mox ἐπαγαγὼν pro φησὶ iidem.
⁴ λέγει pro εἶπη omnes. καὶ ante τὴν αἰτίαν om. D. ⁵ καὶ] + ὅτι F. ⁶ τὴν
 ἀθάνατον] Sic Cat. τὸν θάνατον Edd. et Codd.

τούτον τὸν κοινόν, ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν, οὕτω καὶ ζῶν, τὴν ἐκείνων ἀπαλλαγὴν. Θεῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλως ζῆν, ἀλλ' ἢ νεκρωθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὡςπερ οὖν ὁ Χριστὸς τὸν σωματικὸν ὑπέστη θάνατον, οὕτως ἐγὼ τὸν κατὰ τῆς ἀμαρτίας. 32 “Νεκρώσατε γὰρ τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἅτινά ἐστι πορνεία, ἁκαθαρσία, μοιχεία” καὶ πάλιν, “Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος ἐσταυρώθη” ὅπερ ἐν τῷ λουτρῷ γέγονε. Ἀμετὰ δὲ ταῦτα ἐὰν μένης νεκρὸς τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῆς τῷ θεῷ· ἂν δὲ πάλιν αὐτὴν ἀναστήσης, ἐλυμήνω τὴν τοιαύτην ζῶν. Ἀλλ' οὐχ ὁ Παῦλος τοιοῦτος, ἀλλ' ἔμενε δι' ὅλου νεκρός. Εἰ τοίνυν ζῶ τῷ θεῷ, φησὶν, ἐτέραν παρὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ ζῶν, καὶ νεκρὸς ἐγενόμην τῷ νόμῳ, οὐδὲν τοῦ νόμου φυλάττειν δύναμαι.

Καὶ ὅρα τὴν ἀκρίβειαν τῆς πολιτείας, καὶ θαύμασον μεθ' 693 ὑπερβολῆς τὴν μακαρίαν ἐκείνην ψυχὴν. Οὐ γὰρ εἶπε, ζῶ ἐγὼ, ἀλλὰ, “ζῆ ἐν ἐμοὶ Χριστός.” Τίς ταύτην τολμήσει ῥῆξαι τὴν φωνήν; Ἐπειδὴ γὰρ εὐήμιον ἑαυτὸν τῷ Χριστῷ κατεσκεύασε, καὶ ἅπαντα ἐξέβαλε τὰ βιωτικά, καὶ πρὸς τὸ θέλημα τὸ ἐκείνου πάντα ἔπραττεν, οὐκ εἶπε, ζῶ τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ὁ πολλῶς πλέον ἦν, “ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός.” Ὡςπερ γὰρ ἡ ἀμαρτία, ὅταν κρατήσῃ, αὕτη ἐστὶν ἡ ζῶσα, πρὸς ἃ βούλεται τὴν ψυχὴν ἄγουσα· οὕτως ἂν ἐκείνης νεκρωθείσης τὰ τῷ Χριστῷ δοκοῦντα γίνηται, οὐδὲ ἀνθρωπίνῃ λοιπόν ἐστιν ἡ Β τοιαύτη ζῶν, αὐτοῦ ζῶντος ἐν ἡμῖν, τουτέστιν, ἐνεργούντος, κρατούντος. Ἐπειδὴ δὲ ἔλεγε, “συνεσταύρωμαι,” καὶ, “οὐκέτι ζῶ,” ἅλλ' ἀπέθανον, καὶ ἐδόκει πολλοῖς ἁπίθανον λέγειν, ἐπήγαγεν “Ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.” Τὰ μὲν εἰρημένα μοι, φησὶ, περὶ τῆς ἰνοερᾶς ζῶσης· εἰ δέ τις ἐξετάζοι καὶ ταύτην τὴν αἰσθητὴν, καὶ αὕτη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν μοι πίστιν γέγονεν. Ὅσον γὰρ εἰς τὴν παλαιὰν πολιτείαν καὶ τὸν νόμον, ἐσχάτης κολάσεως ἄξιος ἦμην, καὶ πάλαι ἂν ἀπολώλειν. 33 “Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ” καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν ἡμᾶς C

32 Col. iii. 5. Rom. vi. 6.

33 Rom. iii. 23.

^a μοιχεία, ἀκαθαρσία *inverso ord.* C.D.E.F. καὶ πάλιν λέγει Edd. λέγει om. E.F. Vet. ^r καὶ πάλιν] διὸ φησὶν B. E.F. *quod si* Vet. ^t Sic A.C.D.E.F. Cat. τῇ τοιαύτῃ ζῶν Edd. ^s μετὰ δὲ ταῦτα ἐὰν] ἐὰν οὖν ^v νεκρός] + ὦν F. ^w καὶ om. F. Vet. ^x μακαρίαν] θαυμασίαν B. ^y οὐ γὰρ] οὐκ F. Vet. ^z γὰρ om. F. ^a κατέστησε E. ^b καὶ δ. ἐξ.] δ. ἐξ. καὶ A.D. ^c πλείον C.F. Cat. ^d αὐτῇ A. αὐτῇ B. ^e ἂν pro ei B.C.D.E.F. Cat. Mox γίνηται pro γίνεται A.D.E.F. ^f αὐτοῦ] + τοῦ Χριστοῦ E.F. Vet. + τοῦ Edd. τοῦ om. A.D. Cat. ^g ἅλλ'] καὶ A.C.F. ^h ἀπίθανον C.F. ⁱ νοερᾶς] + ἰστί F. ^k ἐξετάζει B.D. ^l ἀπολώλειν C. Cat. ^m γὰρ] + φησὶν E.F. Vet. Mox ὑστεροῦνται pro ὑστεροῦντο omnes. ⁿ καὶ] τουτέστιν F. Vet.

TOM. IV.

H

οκειμένους· καὶ γὰρ οἱ πάντες ἀπέθανον, εἰ καὶ μὴ τῇ πείρᾳ, ἀλλὰ τῇ ἀποφάσει· καὶ τὴν πληγὴν ἐδεχομένους, ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος κατηγορήσε, καὶ ὁ θεὸς ἀπεφάνητο, ἐλθὼν ὁ Χριστὸς καὶ εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς, ῥαπτας ἡμᾶς ἐξήρπασε τοῦ θανάτου. Ὡστε “ὁ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ” ^ατουτέστι, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ζῶ. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, οὐδὲν ἐκώλυσε πάντας ἀφανισθῆναι· ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ γέγονεν· ἀλλ’ ἡ τοῦ Χριστοῦ ^Γπαρουσία στήσασα τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν, διὰ τῆς πίστεως ^βζῆν ἡμᾶς ἐποίησεν. Ὅτι γὰρ τοῦτό **D** φησιν, ἄκουσον τῶν ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι “Ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ,” ἐπήγαγε· “Τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ (735) ἀγαπήσαντός με, καὶ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.” Τί ποιεῖς, ὦ Παῦλε, τὰ κοινὰ σφετεριζόμενος, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ^Γγεγόμενα ἰδιοποιῶν; οὐ γὰρ ^νεἶπε, τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, ἀλλὰ, “τοῦ ἀγαπήσαντός με.” Καὶ μὴν ὁ εὐαγγελιστὴς φησιν, ³⁴ “Οὕτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον·” καὶ σὺ δὲ αὐτὸς λέγεις, “Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφέισατο, ἀλλ’ ἔδωκεν ^ναὐτόν,” ^κοὐχ ὑπὲρ σοῦ, ἀλλ’, “ὑπὲρ πάντων” καὶ πάλιν, **E** “Ἵνα περιποιήσῃται ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον.” Τί οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα ὃ λέγει; Ἐννοήσας τὴν ^γἀπόγνωσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τὴν ἄφατον τοῦ ^κΧριστοῦ κηδεμονίαν, καὶ τίνων ^αἀπῆλλαξε, καὶ τίνα ἐχαρίσατο, καὶ πυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν πόθου, οὕτω φθέγγεται· ἐπεὶ καὶ οἱ προφῆται τὸν κοινὸν θεὸν ἰδιοποιοῦνται πολλάκις, οὕτω λέγοντες, ³⁵ “Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω” ^βκαὶ χωρὶς δὲ τούτων δεικνύς, ὅτι ^εἕκαστος ἡμῶν τοσαύτην δίκαιος ^δὀφείλει τῷ Χριστῷ χάριν, ὅσην ἂν εἰ καὶ δι’ αὐτὸν μόνον ἦλθεν. Οὐ γὰρ ἂν παρητήσατο καὶ ὑπὲρ ἐνὸς τοσαύτην οἰκονομίαν ^εἐπιδείξασθαι· οὕτως **694** ἕκαστον ἄνθρωπον τοσούτῳ ^εμέτρῳ ἀγάπης φιλεῖ, ὅσῳ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν. Ἡ μὲν οὖν θυσία ὑπὲρ πάσης ^επροσενήνεκτο τῆς φύσεως, καὶ ἱκανὴ πάντας ἦν ^βἀπολύσαι· οἱ δὲ τῇ εὐεργεσίᾳ χρησάμενοι, οἱ πιστεύοντές εἰσι μόνοι. Ἄλλ’ ὁμῶς

34 Joan. iii. 16. Rom. viii. 32. Tit. ii. 14.

35 Psal. lxxii. 1.

^ο Vid. Annot. ^π π. ἡμᾶς ἐξήρ.] ἐξήρπασε πάντας Α. ^α Haec τουτέστι, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ζῶ, quae vulgo absunt, leguntur in C.D.E.F. Cat. Vet. ^Γ παρουσία C. ^ζ ζῆν] ζῶν C. ^γ γεγόμενα ἰδιοποιούμενος B. ^ν εἶπας E.F. Vet. ^κ ἐαυτὸν A.C.D.E.F. ^κ οὐχ] ὑπὲρ ἡμῶν ὥστε οὐχ E.F. Vet. ^γ ἀπόγνωσιν] ἀσθένειαν E.F. Vet. ^κ Χριστοῦ] θεοῦ D. ^α ἀπῆλλαξε καὶ] ἀπαλλάξας E.F. ^β καὶ om. F. Mox δείκνυσιν A.E.F. Cat. ^ε ἕκαστος. . δίκαιος E.F. ἕκαστος (om. δίκαιος) Cat. ἕκαστον. . δίκαιον Edd. ^δ ὀφείλει B. Cat. ^ε ἐπιδείξατο B. ^ε μέτρῳ ἀγάπης pro ἀγάπης μέτρῳ omnes. ^ε προσενήνεκτο F. προσενήνεκται B.D. ^β ἀπολύσαι Cat. ἀπολαύσαι A.B.C.D. εὐφράναι E.F. Vet. σώσαι Edd. ἦν om. F.

οὐκ ἀπέστησεν αὐτὸν τῆς τοιαύτης οἰκονομίας τὸ μὴ πάντας προσελθεῖν· ἀλλ' ὥσπερ τὸ ἄριστον τὸ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ πᾶσι μὲν ἡτρεπίστον, ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησαν ἐλθεῖν οἱ κληθέντες, οὐ συνεῖλε τὰ προκείμενα, ἀλλ' ἑτέρους ἐκάλεσεν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα πεποίηκε. Καὶ γὰρ καὶ τὸ πρόβατον τὸ τῶν ^κἐνενηκοντα-εννέα ἀποσπασθέν, ἐν ἦν, ἀλλ' ὅμως ^ιοὐδὲ αὐτοῦ κατεφρόνησε. B Τούτο δὲ αὐτὸ οὕτω πως καὶ περὶ Ἰουδαίων διαλεγόμενος ὁ Παῦλος αἰνίττεται, λέγων· ³⁶ “Τί γὰρ, ^μεἰ ἠπίστησάν τινες; ^ημὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; Μὴ γένοιτο. ^οΓενέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης.” Εἵτα αὐτὸς μὲν οὕτω σε ἡγάπησεν, ὥς καὶ ἑαυτὸν παραδόναι, καὶ οὐκ ἔχοντα σωτηρίας ἐλπίδα εἰς τοσαύτην καὶ τοιαύτην ζῶν ῥάγαγεῖν· σὺ δὲ μετὰ τοσαῦτα ἀγαθὰ πρὸς τὰ παλαιὰ παλινδρομεῖς; Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ ἀπὸ τῶν λογισμῶν ἐνέθηκεν ἀκριβῶς, λοιπὸν ἐν ἀποφάσει σφοδρῶς ἀνακηρύττει, λέγων· ³⁷ “Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ.” Ἀκουέτωσαν οἱ C ἔτι καὶ νῦν Ἰουδαῖζοντες, καὶ τῷ νόμῳ προσέχοντες· καὶ ^γγὰρ πρὸς ἐκείνους ταῦτα λέγεται. “Εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανε.” Τί ταύτης τῆς ἀμαρτίας χαλεπώτερον; τί τῶν ρημάτων τούτων ἐντρεπτικώτερον; Εἰ γὰρ ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς, εὐδελον ὅτι ^ιδιὰ τὸ μὴ ἰσχύειν τὸν νόμον ἡμᾶς δικαιοῦν· εἰ δὲ ὁ νόμος δικαιοῖ, περιττὸς ὁ τοῦ Χριστοῦ θάνατος. Καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον, πρᾶγμα τοσοῦτον, τοσαύτης γέμον φρίκης, καὶ λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαῖνον, καὶ μυστήριον οὕτως ἀπόρρητον, ὃ προφητῇ μὲν ὥδινον, πατριάρχαι δὲ προύλεγον, ἄγγελοι ^ςδὲ ἐξεπλήττοντο βλέποντες, D κεφάλαιον δὲ τῆς τοῦ θεοῦ κηδεμονίας παρὰ πᾶσιν ὁμολόγηται ὄν, τοῦτο εἰκὴ καὶ μάτην γεγενῆσθαι λέγειν; Ἐννοήσας ^ντοίνυν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀτοπίας, εἰ τοσοῦτον πρᾶγμα καὶ τηλικούτον περιττῶς λέγοιεν γεγενῆσθαι· τοῦτο ^ωγὰρ ἀφ' ὧν ἐποίουν συνίστατο· καὶ ὕβρει κατ' αὐτῶν κέχρηται, λέγων οὕτως· ^ι “^ςΩ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ^ςἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὀφθαλ- E μούς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;”

(736) Ἐνταῦθα λοιπὸν ἐφ' ἕτερον μεταβαίνει κεφάλαιον. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς προτέροις ἔδειξεν, ὅτι ^βοὐκ ἀνθρώπων ἦν ἀπό-

³⁶ Rom. iii. 3, 4.

³⁷ v. 21.

1 Cap. III. v. 1.

^ι ὥσπερ A.C.D.E.F. Vet. ^φ B. ^δμως Edd. ^κ ἐνενηκ. pro ἐννενηκ. A.C.F. ^ι οὐδὲ αὐτοῦ] οὐ B. ^μ εἰ om. F. ^η μὴ] + γὰρ D.E. Mox καταργήσῃ B.C. ^ο γενέσθω A. ^ρ ἀναγαγεῖν B. Cat. ^γ γὰρ] + καὶ D. ^ι διὰ τὸ μὴ] μὴ διὰ τὸ B. ^ς δὲ om. B. ^τ ὁμολόγηται ὄν] Sic A.B.C.D. ὁμολογημένον E.F. ὁμολογητέον Edd. ^ν τοίνυν accessit ex omnibus. ^ω γὰρ] + καὶ A. CAP. III. ^ς ἐβάσκηνεν ubique E. ^β οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων E. οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων Cat.

στολος, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων, οὐδὲ ἐδεήθη τῆς τῶν ἀποστόλων διδασκαλίας· ἐνταῦθα δὲ λοιπὸν ἀξιόπιστον καταστήσας ἑαυτὸν διδάσκαλον, μετὰ πλείονος ἑτῆς αὐθεντίας διαλέγεται, πίστεως καὶ νόμου σύγκρισιν ποιούμενος. Ἀρχόμενος μὲν οὖν φησι, 695 “Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε.” ἐνταῦθα δέ, “Ὡ ἀνόητοι Γαλάται.” Τότε μὲν γὰρ ὥδινε τὴν ἀγανάκτησιν ἐπειδὴ ὁ δὲ ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπελογήσατο, εἰς μέσον αὐτὴν ἀπορρήξας, ἐξήνεγκε μετὰ τὴν ἀποδείξιν. Εἰ δὲ ἀνοήτους καλεῖ, μὴ θαυμάσης· οὐ γὰρ παραβαίνων τοῦ Χριστοῦ τὸν νόμον τὸν ἑ λέγοντα μὴ λέγειν μωρὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα αὐτὸν τηρῶν, τοῦτο ποιεῖ. Οὐ γὰρ ἀπλῶς εἴρηται, ὁ καλῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μωρὸν, ἀλλ', ὁ εἰκὴ καλῶν. Τίνες δὲ τούτων δικαιοτέρον ἂν ἔτυχον ταύτης τῆς προσηγορίας, οἱ Β μετὰ τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα, ὡς οὐδενὸς γενομένου, ἡ τῶν προτέρων ἐχόμενοι; Εἰ δὲ διὰ τοῦτο ὑβριστὴν καλεῖς τὸν Παῦλον, καὶ διὰ τὴν Σάπφειραν καὶ ἰτὸν Ἀνανίαν ἀνδροφόνον ἐρεῖς τὸν Πέτρον. Εἰ δὲ ἐκεῖνα μανίας εἰπεῖν, πολλῶ μᾶλλον ἢ ταῦτα. Σὺ δέ μοι σκόπει, πῶς οὐκ ἵ ἀπὸ προοιμίων ταύτῃ κέχρηται τῇ σφοδρότητι, ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἐλέγχους καὶ τὰς ἀποδείξεις, ὅτε λοιπὸν οὐ παρ' ἐκείνου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν ἐλέγχων τὴν ἐπιτίμησιν ἐδέχοντο. Ὅτε γὰρ ἔδειξε τὴν πίστιν ἐξωθουμένους, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ περιττὸν ἀποφαίνοντας, τότε ἔπαγει τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ οὐδὲ τότε ἡ κατ' ἀξίαν καὶ γὰρ C πολλῶ χαλεπωτέρων ἦσαν ἄξιοι ῥημάτων. Θεά δέ μοι ὁ πῶς εὐθέως καὶ καθυφίησι πλήξας. Οὐ γὰρ εἶπε, τίς ὑμᾶς ἠπάτησε; τίς ὑμῖν ἀπεχρήσατο; τίς ὑμᾶς παρελογίστατο; ἀλλὰ, “Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν;” οὐκ ἄμοιρον ῥέγκωμιών τὴν ἐπίπληξιν θεῖς. Τοῦτο γὰρ δεικνύντος ἐστὶν, ὅτι φθόνου ἡ ἐπικρατοῦν ἀξία πρότερον, καὶ δαίμονος ἐπήρεια τὸ ἡγεγόμενον ἦν, σφοδρὸν κατὰ τῆς εὐημερίας αὐτῶν πνεύσαντος. Ὅταν δὲ φθόνον ἡ ἀκούσης ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ὀφθαλμὸν πονηρὸν τὸ αὐτὸ δηλοῦντα, μὴ τοῦτο νομίσῃς, ὅτι ἡ τῶν ὀφθαλμῶν βολὴ τοὺς ὀρώντας βλάπτειν πέφυκεν· ὀφθαλμὸς γὰρ οὐκ ἂν εἴη πονηρὸς, αὐτὸ τὸ μέλος· ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ Χριστὸς οὕτω τὸν φθόνον

^c τῆς om. B.D. Statim αὐθεντίας A.B.C.F. Cat. ^d δι om. D. ^e λέγοντα] κελεύοντα E.F. Mox τηρῶν αὐτὸν inverso ord. E.F. ^f αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.D. fortasse alii. ^g οἱ] οἱ F. et probabil. E. ^h τῶν π. ἐχόμενοι] ἐπὶ εἶχοντο τῶν προτέρων παραλογίζόμενοι (circumventi Vet.) E.F. Vet. ⁱ τὸν om. A.D. ^k καὶ ταῦτα Edd. καὶ om. E.F. Vet. ^l ἀπὸ] ἐκ E.F. ^m ἐπιφέρει B. ⁿ κατ' ἀξίαν—πλήξας] σφοδρὰν B. ^o πῶς] + οὐκ D. Statim καὶ om. A.D. ^p ἐγκωμίου B. ^q ἐπικρατοῦν ἀξία pro ἀξία ἐπικρατοῦν A.B.C. E.F. Cat. ^r γεγόμενον A.C.D.E.F. Cat. γεγόμενον Edd. ^s ἀκούσης] + οἶον E.F. Vet.

λέγει. Ὁφθαλμῶν μὲν γὰρ τὸ ἀπλῶς ὁρᾶν μόνον, τὸ δὲ πονη- D
ρῶς ὁρᾶν τῆς ἐνδον διεστραμμένης γίνεται γνῶμης. Ἐπειδὴ
γὰρ διὰ τῆς αἰσθήσεως ταύτης εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰσρεῖ τῶν
ὀρωμένων ἡ θεωρία, καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ἐν πλοῦτῳ μάλιστα ὁ
φθόνος τίκτεται, ὁ δὲ πλοῦτος ἀπὸ ὀφθαλμῶν ὁράται, καὶ αἱ
δυναστεῖαι καὶ αἱ δορυφορίαι διὰ τοῦτο πονηρὸν ὀφθαλμὸν
ἐκάλεσεν, οὐ τὸν ὀρῶντα, ἀλλὰ τὸν μετὰ βασκανίας ὀρῶντα
ἀπὸ τῆς κατὰ ψυχὴν πονηρίας. Εἰπὼν δὲ, “Τίς ὑμᾶς ἐβά-
σκανε;” δείκνυσιν ὅτι οὐχ ὡς κηδεμόνες, οὐδὲ ὡς τὸ λείπον ἀνα-
πληροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄν ἀκρωτηριάζοντες, τοῦτο ποιοῦσι. E
Φθόνου γὰρ ἐστίν, οὐ τὸ λείπον προσθεῖναι, ἀλλὰ “καὶ τῶν
πεπληρωμένων ὑφελέσθαι τι, καὶ λυμῆσθαι τῷ παντί. Ταῦτα
δὲ λέγει, οὐχ ὡς τοῦ φθόνου καθ’ ἐαυτὸν ἰσχὺν ἔχοντος, ἀλλ’
ὡς τῶν ταῦτα διδασκόντων διὰ βασκανίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντων.
“Οἷς κατ’ ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν
ἐσταυρωμένος.” Καὶ μὴν οὐκ ἐν τῇ Γαλατῶν χώρα, ἀλλ’ ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐσταυρώθη πῶς οὖν φησιν, “ἐν ὑμῖν;” Τῆς πί- 696
στεως ^xδεικνὺς τὴν ἰσχύν, ^yκαὶ τὰ πόρρωθεν δυναμένης ὁρᾶν.
Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐσταυρώθη, ἀλλὰ, “προεγράφη ἐσταυρωμένος,”
^zδηλῶν ὅτι τοῖς τῆς πίστεως ὀφθαλμοῖς ἀκριβέστερον ἐθεώρη-
σαν ^aτῶν παρόντων ἐνίων καὶ τὰ γινόμενα θεωμένων. Ἐκείνων
μὲν γὰρ πολλοὶ θεασάμενοι, οὐδὲν ἀπώναντο· οὗτοι δὲ ὀφθαλ-
μοφανῶς μὲν οὐκ εἶδον, διὰ δὲ τῆς πίστεως ἀκριβέστερον εἶδον.
Ταῦτα δὲ λέγει ὁμοῦ καὶ καθαπτόμενος αὐτῶν, καὶ ἐπαινῶν
ἐπαινῶν μὲν, ὅτι μετὰ τοσαύτης ^bἐδέξαντο πληροφορίας τὸ
γεγενημένον· καθαπτόμενος δὲ, ὅτι ὄν εἶδον ὑπὲρ αὐτῶν γυμνω- B
(737) θέντα, ἀνεσκολοπισμένον, ^cπροσηλωμένον, ἐμπτυμένον, κωμω-
δούμενον, ποτιζόμενον ὄξος, κατηγορούμενον ὑπὸ ληστῶν, λόγῃ
νυττόμενον· ^dταῦτα γὰρ πάντα ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, “προ-
εγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος” τοῦτον ἀφέντες, ἐπὶ τὸν νόμον
ἔδραμον, οὐδὲν αἰδεσθέντες τῶν παθημάτων ἐκείνων. Σὺ δέ μοι
σκόπει, πῶς πανταχοῦ τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, τὰ
ἅλλα πάντα ἀφεῖς, τὴν δύναμιν ἐκήρυττε τοῦ Χριστοῦ, τὸν
σταυρὸν περιφέρων. Τοῦτο γὰρ μάλιστα κεφάλαιον τῆς ὑπὲρ
ἡμῶν κηδεμονίας ἦν.

² “Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ C

2 γ. 2.

^t τὸν] + ἀπλῶς E.F. Vet. ^v ὀρῶντα] καὶ E.F. Vet. ^w καὶ] τὸ E.F.
^x δείκνυσιν B. ^y καὶ] ὡς καὶ E.F. ^z δηλῶν ὅτι] δηλονότι E. Mox ὀφθαλ-
μοῖς. ἀκριβέστερον γὰρ ἐθ. idem. ^a τῶν π. ἐνίων] ἐνιοὶ τῶν π. E.F. Vet.
^b ἐθ. πλ. pro πλ. ἐθ. omnes. ^c προσηλωμένον om. B. ^d ταῦτα γὰρ—
ἐσταυρωμένος] Sic omnes. Editi, διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν π. ἐ. ὑ. ἐσταυρωμένος ταῦτα
πάντα ἐδήλωσε.

πνεῦμα ἐλάβετε, ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” Ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μακροῖς οὐ παρακολουθεῖτε λόγοις, φησὶν, οὐδὲ τῆς οἰκονομίας τὸ μέγεθος ἑκατοπτρεῖσαι βούλεσθε, διὰ συντόμου λόγου καὶ ταχίστης ἀποδείξεως ὑμᾶς πείσαι βούλομαι, τὴν ἐσχάτην ὑμῶν ὁρῶν ἀγνωμοσύνην. Ἀνωτέρω μὲν γὰρ ἐκ τῶν πρὸς τὸν Πέτρον αὐτῷ λεχθέντων ἔπειθεν, ἐνταῦθα δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ἀποδύεται, οὐκ ἐκ τῶν ἀλλαχοῦ συμβάντων, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων κατασκευάζων ἅπαντα, καὶ οὐκέτι μόνον ἀπὸ τῶν κοινῇ δεδομένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ δεδορημένων D πείθων καὶ ποιούμενος τὴν ἀπόδειξιν. Διό φησι, “Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” Ἐλάβετε πνεῦμα ἅγιον, φησὶν, εἰργάσασθε δυνάμεις πολλὰς, ἐπετελέσατε σημεῖα, νεκροὺς ἐγείροντες, λεπροὺς καθαίροντες, προφητεύοντες, γλώσσαις λαλοῦντες. Ταύτην οὖν τὴν ἡτοσαύτην ἰσχὺν ὑμῖν ἔδωκεν ὁ νόμος; Καὶ μὴν οὐδὲν πρότερον ἐποιεῖτε ἰτοιούτων. Ἄλλ’ ἡ πίστις; Πῶς οὖν οὐκ ἐσχάτης μαρίας τοσαῦτα παρὰ τῆς πίστεως εὐεργετηθέντας, E ταύτην μὲν ἀφείναι, πρὸς δὲ τὸν οὐδὲν ἰτοιούτων παρασχόντα νόμον αὐτομολῆσαι πάλιν; 3 “Ἰούτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε;” Πάλιν εὐκαίρως τὴν ὕβριν ἐπήγαγε. Δέον γὰρ, φησὶ, προσθήκην ποιῆσαι τοῦ χρόνου προϊόντος, οὐ μόνον οὐκ ἐπεδώκατε, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦπίσω κατηνέχθητε πάλιν. Οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μικρῶν ἀρχόμενοι, προϊόντες ἐπὶ τὰ μείζονα ἀναβαίνουνσιν ὑμεῖς δὲ ἂπὸ μεγάλων ἀρξάμενοι, πρὸς τὰ ἐναντία ἠκατηνέχθητε. Εἰ γὰρ καὶ ἀπὸ σαρκικῶν ἤρξασθε, ἔδει εἰς τὰ πνευματικὰ προκοῦναι νῦν δὲ ὁ ἀπὸ πνευματικῶν ἀρξάμενοι, εἰς τὰ σαρκικά κατελύσατε. 697 Τὸ μὲν γὰρ σημεῖα ποιεῖν, πνευματικόν· τὸ δὲ περιτέμνεσθαι, σαρκικόν. Ὑμεῖς δὲ μετὰ ῥτὰ σημεῖα ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἤλθετε, μετὰ τὸ δρᾶσθαι τῆς ἀληθείας ἡ ἐπὶ τοὺς τύπους κατεπέσετε, μετὰ τὸ κατοπτρεῖσαι τὸν ἥλιον τὸν λύχρον ἐπιζητεῖτε, μετὰ τὴν στερεὰν τροφὴν ἐπὶ τὸ γάλα τρέχετε. Καὶ οὐκ εἶπε, σαρκὶ ἑτελείτε, ἀλλὰ, “σαρκὶ ἐπιτελείσθε,” δεικνὺς ὅτι

8 τ. 3.

^e καθοπτρεῖσαι C. ^f τὴν ἐσχάτην ὑμῶν ὁρῶν ἀγν.] Sic D. Vulgo abest ὑμῶν. τὴν ἐσχ. ὑμῶν ἀγν. C. καὶ τὴν ἐσχ. ὑμῶν ἀγν. ἐλέγξει E.F. Vet. Haec desunt in Veron. Statim καὶ ἀνωτέρω μὲν γὰρ F. ^g ἔπεισεν A. ἔπειχεν C. ^h τηλικαύτην E.F. Statim ὑμῖν ἔδωκεν pro ἔδωκεν ὑμῖν A.C.D E.F. ⁱ τοιούτων. ἀλλ’ ἡ πίστις;] τοιούτων, ἀλλ’ ἀφ’ οὗ ἐπιστεύσατε. E.F. Veron. ^k τοιούτου C.F. ^l οὕτως—πνεύματι] ὁ ἀνόητος Γαλάται, πνεύματι ἐναρξάμενοι B. ^m ἀπὸ τῶν μεγ. Edd. τῶν om. A.B.C.D. Cat. ⁿ ἀπὸ τῶν πν. A.D. ^p τὰ om. A.C.D. Statim εἰς τὴν περιτομὴν A.C. ^q ἐπὶ τὸν τύπον B. Statim κατεπέσατε B.C.D.E. ^r τελεῖτε A.B.C.D.F. Cat. τελείσθε Edd.

δίκην θρεμμάτων ἀλόγων λαβόντες αὐτοὺς ἐκεῖνοι κατέκοπτον,
³ τούτων ἑαυτοὺς ἐκδιδόντων εἰς τὸ πάσχειν ἅπερ ἐβούλοντο
ἐκεῖνοι ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀπὸ στρατηγῶν καὶ ἀριστέων μετὰ
μυρία τρόπαια καὶ νίκας εἰς τὴν τῶν λειποτακτῶν δούς ἑαυτὸν Β
ἀτιμίαν, καταστίζειν [†] παρέχει τοῖς βουλομένοις τὸ σῶμα.
⁴ “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἶγε καὶ εἰκῇ.” Τοῦτο τοῦ προτέ-
ρου ^ν πολὺ πληκτικώτερον. Οὐ γὰρ οὕτως ἡδύνατο ^ω ἢ τῶν ση-
μείων ^z ἀνάμνησις, ὥς ἡ τῶν ἀγώνων ἐπίδειξις καὶ ἡ τῶν παθῶν
ὑπομονὴ τῶν διὰ ^γ τὸν Χριστόν. Πάντα γὰρ ἐκεῖνα, φησιν,
ἅπερ ὑπεμείνατε, ζημιῶσαι ὑμᾶς ^z οὗτοι βουλονται, καὶ τὸν
στέφανον ὑμῶν ἀρπάσαι. Εἶτα ἵνα μὴ κατασείσῃ αὐτῶν τὴν
ψυχὴν, καὶ ἐκλύσῃ τὰ νεῦρα, οὐκ ἔμεινεν ἕως τῆς ἀποφάσεως,
ἀλλ’ ἐπήγαγεν, “εἶγε καὶ εἰκῇ.” ^a Εἰ γὰρ βουλευθείτε, φησιν,
ἀνανῆναι καὶ ἀνακτήσασθαι ἑαυτοὺς, οὐκ εἰκῇ. Ποῦ νῦν εἰσιν C
οἱ τὴν μετάνοιαν ἐκκόπτοντες; Ἰδοὺ γὰρ οὗτοι ^b καὶ πνεῦμα
ἔλαβον, καὶ σημεῖα εἰργάσαντο, καὶ ὁμολογηταὶ ἐγένοντο, μυ-
ρίους διὰ τὸν Χριστόν ὑπομείναντες κινδύνους καὶ διωγμούς, καὶ
μετὰ τοσαῦτα κατορθώματα τῆς χάριτος ^c ἐξέπεσον. Ἄλλ’
ὁμως, φησιν, ἐὰν βούλησθε, δύνασθε ἑαυτοὺς ἀνακτήσασθαι.
(738) ⁵ “Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” ^d Τοσαύτης, ^e φησιν,
ἡξιώθητε δωρεᾶς, καὶ θαύματα ἐπετελέσατε τοσαῦτα, ὅτι νόμον
ἐφυλάξατε, ἢ ὅτι πίστιν ἐτηρήσατε; Δῆλον ὅτι διὰ τὴν πί- D
στιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἔστρεφον καὶ περιέ-
φερον ἐκεῖνοι λέγοντες, ὅτι οὐκ ἔχει ἡ πίστις ἰσχὺν, τοῦ νόμου
μὴ προσκειμένου, δείκνυσιν τὸ ἐναντίον, ὅτι τῶν ἐντολῶν προσ-
τεθεισῶν οὐδὲν ἡ πίστις ὠφελήσῃ λοιπόν· ἡ γὰρ πίστις τότε
ἰσχύει, ὅταν μὴ προστεθῇ ^f τὰ ἀπὸ τοῦ νόμου. ⁶ “Ὅσοι γὰρ
ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, φησὶ, τῆς χάριτος ἐξέπεσετε.” Ἀλλὰ
τοῦτο μὲν προῖον ^g φησιν, ὅτε καὶ μείζονι κέχρηται παρρησίᾳ,
ἀπὸ τῶν ἤδη κατεσκευασμένων τὴν ἀφορμὴν λαμβάνων· τέως
δὲ ἀπὸ τῶν παρελθόντων ^h αὐτὸ κατασκευάζει. “Ὅτε γὰρ, φη-

4 v. 4.

5 v. 5.

6 Gal. v. 4.

³ τούτων] τούτους E.F. [†] παρέχη A. ^ν πολὺ om. B. ^ω ἢ accessit ex B.C.D.E.F. Ita tacite correxit Montef. ^z ἀνάμνησις] + δάκνειν E. + δακεῖν F. mordere Vet. δακεῖν post ἡδύνατο add. Cat. ^γ τὸν accessit ex A.B.C.F. Cat. ^z οὗτοι omnes. Edebatur οὕτω. Mox ὑμῶν om. E. ^a εἰ γὰρ β. φησιν] δηλῶν ὅτι εἰ β. E.F. Vet. ^b καὶ τὸ πν. C. ^c ἐξέπεσαν C. ^d τοσαύτης—δηλον] τοσαύτης, φησὶ, τυχόντες δωρεᾶς, ὥς καὶ θαύματα ἐπιτελεῖν, ὅτι νόμον ἐφυλάξατε ταῦτα ποιεῖν ἡξιώθητε, ἢ διὰ τὴν πίστιν; εὐδῆλον E.F. Vet. ^e ἡξιώθητε, φησιν inverso ord. C.D. Mox ἐτελέσατε B. ^f τὰ accessit ex Cat. Mox ἐξέπεσατε B.C.D. ^g φησιν] δείκνυσιν E.F. Vet. ^h αὐτὸ] Sic A.C.D.E.F. idem Vet. τὴν ἀφορμὴν Edd.

Εσιν, οὐ προσείχετε τῷ νόμῳ, ἀλλὰ τῇ πίστει, τότε τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, καὶ τὰ σημεῖα ἐπετελέσατε.

Εἴτα ἐπειδὴ περὶ νόμου ὁ λόγος ἦν, καὶ ἕτερον ἰκινεῖ τόπον ἀγωνιστικώτατον, τὸν Ἀβραὰμ εἰς μέσον ἄγων, καὶ σφόδρα εὐκαιρως, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς περιουσίας, οὕτω λέγων· ⁷ “Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.” Δηλοὶ μὲν γὰρ, φησὶ, τῆς πίστεως τὴν δύναμιν καὶ τὰ ὑφ’ ὑμῶν γενόμενα θαύματα· εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἐκ παλαιῶν ὑμᾶς ¹πειράσομαι πείσαι διηγημάτων. Ἐπειδὴ γὰρ πολὺς τοῦ
698 πατριάρχου λόγος ἦν παρ’ αὐτοῖς, ἄγει καὶ αὐτὸν εἰς μέσον, καὶ δείκνυσι καὶ αὐτὸν οὕτω δικαιωθέντα. Εἰ δὲ ὁ πρὸ τῆς χάριτος ἀπὸ πίστεως ἐδικαιώθη, καίτοιγε καὶ ἐν ἔργοις κομῶν, πολλῶ μᾶλλον ²ἡμεῖς. Τί γὰρ ἐκεῖνος ἐβλάβη ³μὴ γενόμενος ὑπὸ νόμον; Οὐδὲν, ἀλλ’ ἤρκεσεν ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην αὐτῷ. ⁴Οὐ γὰρ ἦν νόμος τότε, ⁵φησὶν. Οὐδὲ γὰρ νῦν ἐστὶ νόμος, ὥσπερ οὐδὲ τότε. Διὰ γὰρ τοῦτο ἀνελὼν τοῦ νόμου τὴν χρεῖαν, τότε τὸν πρὸ τοῦ νόμου δικαιωθέντα εἰσήγαγεν, ἵνα μὴ ταύτην δέξηται τὴν ἀντίθεσιν. Ὡσπερ γὰρ τότε οὐδέπω δοθεὶς ἦν, οὕτω καὶ νῦν δοθεὶς πέπαυται. ⁶Εἴτα ἐπειδὴ μέγα ἐφρόβουν ἐπὶ τῷ ἐξ Ἀβραὰμ ⁷γεγενῆσθαι, καὶ ἐδεδοίκεισαν, μὴ τὸν νόμον ἀφέντες, ἀλλοτριωθῶσι τῆς ἐκείνου συγγενείας· καὶ τοῦτο πάλιν εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέπει, καὶ λύει τὸν φόβον ⁸ὁ Παῦλος, δεικνὺς ὅτι τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἀγχιστείαν μάλιστα ἡ πίστις ἐργάζεται. Καὶ τοῦτο σαφέστερον μὲν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους κατεσκεύασεν, οὐχ ἥττον δὲ αὐτὸ καὶ ἐνταῦθα ἐργάζεται, λέγων οὕτω· ⁹ “Γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι ¹⁰υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ.” Εἴτα καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀπὸ μαρτυρίας συνίστησι παλαιᾶς. ¹¹“Προϊδοῦσα γὰρ, ¹²φησὶν, ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως
C δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς, προευγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη.” Εἰ τοίνυν οὐχ οἱ τὴν φυσικὴν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν συγγένειαν, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ, ἀλλ’ οἱ τὴν πίστιν ἐκείνου μιμησάμενοι· ¹³“τοῦτο γὰρ ἐστίν, “ἐν σοὶ τὰ ἔθνη” δηλὸν ὅτι εἰς ταύτην εἰσάγεται τὴν συγγένειαν. Διὰ

7 v. 6.

8 v. 7.

9 v. 8.

¹ κινεῖ E.F. Cat. Vet. ἐκινεῖ Edd. Statim τρόπον E. ² ὑφ’ ὑμῶν F. ὑφ’ ὑμῶν D.E. ὑφ’ ἡμῶν Edd. ante Ben. ³ πειράσομαι πείσαι] Sic E.F. Vet. πείσαιμ A.B.D. πείσαι C. πείσαι δύναμαι Cat. πείσαιμ Edd. ⁴ ἡμεῖς pro ὑμεῖς A.C.D.F. Cat. ⁵ μὴ om. D. ⁶ οὐ pro οὐδὲ A.C.D.E.F. Vet. ⁷ φησὶ] + καλῶς E.F. Vet. ⁸ ἔπειτα C.D. ⁹ γεγενῆσθαι F. ¹⁰ ὁ Παῦλος om. E.F. Vet. ¹¹ υἱοὶ Ἀβρ. εἰσιν B. εἰσιν υἱοὶ Ἀβρ. E. ¹² φησὶν om. F. Vet. ¹³ “τοῦτο γὰρ ἐστίν—τὴν συγγένειαν] δηλὸν ὅτι εἰς ταύτην εἰς. τὴν συγγ. τὰ ἔθνη πιστεύσαντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη E.F. Vet.

^α δὲ τούτων καὶ ἕτερον δέκνυται μέγα. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἐθορύβει τὸ τὸν νόμον ἀρχαιότερον εἶναι, τὴν δὲ πίστιν μετὰ τὸν νόμον, καὶ ταύτην αὐτῶν ἀναιρεῖ τὴν ὑποψίαν, δεικνὺς ὅτι τοῦ νόμου πρεσβυτέρα ἢ πίστις, καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τοῦ D Ἀβραάμ· πρὶν ἢ γὰρ φανῆναι τὸν νόμον, ἐκείνος ἐδικαιώθη. Δείκνυσιν δὲ ὅτι καὶ τὰ νῦν ὑγενόμενα, κατὰ προφητείαν ἐγένετο. “Προϊδούσα γὰρ, φησὶν, ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεός,” ^β οὐκ ἐκ τοῦ νόμου, “προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ.” Τί ^α δὲ τοῦτό ἐστιν; Αὐτὸς ὁ τὸν νόμον ^β διδούς, φησὶ, καὶ πρὶν ἢ τὸν νόμον τοῦτον δοῦναι, τοῦτο ἦν ὀρίσας, ἐκ πίστεως δικαιωθῆναι τὰ ἔθνη. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀπεκάλυψεν, ἀλλ’, “εὐ-ηγγελίσατο,” ἵνα μάθῃς, ὅτι καὶ ὁ πατριάρχης τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς δικαιοσύνης ἔχαιρε, καὶ σφόδρα ἐπόθει τοῦτο ἐκβῆ-Ε ναι. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε φόβος ^γ καὶ αὐτοὺς ἕτερος· ^δ γέγραπτο γὰρ, ¹⁰ “Ἐπικατάρατος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γε-γραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου ^ε τούτου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά” καὶ τοῦτο διαλύει τὸ δέος, σοφῶς καὶ συνετῶς πάλιν εἰς τὸ ἐναντίον αὐτὸ περιτρέπων, καὶ δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον ^ς οὐκ (739) εἰσὶν ἐπικατάρατοι οἱ τὸν νόμον ἀφέντες, ἀλλὰ καὶ εὐλογη-μένοι· οἱ δὲ κατέχοντες, οὐ μόνον οὐκ εὐλογημένοι, ἀλλὰ καὶ ἐπικατάρατοι. Ἐκείνοι μὲν γὰρ ἔλεγον, ὅτι ὁ μὴ τηρῶν τὸν νόμον ἐπικατάρατος· οὗτος δὲ δείκνυσιν, ὅτι ὁ τηρῶν ἐπικατά-ρατος, ὁ δὲ μὴ τηρῶν εὐλογημένος. Ἐκείνοι πάλιν ἔλεγον, ὅτι ὁ τῇ πίστει ^β μόνῃ προσέχων, ἐπικατάρατος· οὗτος ^β δὲ δείκνυ-699 σιν, ὅτι ὁ τῇ πίστει προσέχων μόνῃ, εὐλογημένος. ^ι Πῶς οὖν ταῦτα πάντα δείκνυσιν; οὐ γὰρ τὸ τυχὸν ἐπηγγελίσαμεθα· ^κ διὸ χρὴ καὶ μετὰ ἀκριβείας προσέχειν τοῖς ἐξῆς. Ἐδειξε μὲν ^ι γὰρ καὶ ἔμπροσθεν τοῦτο εἰπὼν, ὅτι ἡ γραφὴ εἶπε ^μ τῷ πατριάρχῃ, ὅτι ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη. Τότε δὲ ^ν νόμος οὐκ ἦν, ἀλλὰ πίστις. Διὸ καὶ συλλογιζόμενος ἐπήγαγεν· ¹¹ “Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.” Ἰνα δὲ μὴ τοῦτο εἰς ἀντίθεσιν λάβωσι, καὶ εἰπῶσιν, εἰκότως ἀπὸ πίστεως ἐδικαιώθη· οὕτω γὰρ ἦν νόμος· σὺ δέ μοι δείξον B

10 Deut. xxvii. 26.

11 v. 9.

^α δὲ pro δὴ F. Vet. ^γ γινόμενα B. ^β οὐκ om. B. ^α δὴ E.F. ^β δούς E.F. Vet. ^γ καὶ αὐτοὺς] αὐτοὺς καὶ E.F. εἶχεν αὐτοὺς φόβος ἕτερος B. ^δ ἐγγράπτο E. et tacite Montef. Haec γέγραπτο—τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ desunt in B. ^ε τούτου om. A. ^ς οὐκ om. B. Cat. Mox ἀφέντες C. ^ς μόνον C. ^β δὲ om. F. Mox ὅτι οἱ τῇ πίστει μόνῃ προσέχοντες εὐλογημένοι B. ^ι πῶς οὖν—τοῖς ἐξῆς] φέρε οὖν, ταῦτα πάντα δείξωμεν ὑμῖν ἐκβεηκότα. ἀλλὰ προσέ-χετε τοῖς ἐξῆς μετὰ ἀκριβείας. οὐ γὰρ τὸ τυχὸν ἐπαγγελλόμεθα E. et pro aliis erasis a prima manu rescripta F. Eadem in suo habuit Vetus. ^κ διὸ χρὴ προσέχειν τοῖς ἐξῆς μετὰ ἀκριβείας hoc ord. B. ^ι γὰρ om. B. ^μ τῷ] ἐν τῷ B. ^ν ὁ νόμος B.C.

TOM. IV.

I

μετὰ τὴν ^ο τοῦ νόμου θέσιν τὴν πίστιν δικαιοῦσαν· ἐπὶ τοῦτο ἔρχεται, καὶ πλέον ὢν ζητοῦσιν ῥαποδείκνυσιν, οὐχὶ δικαιοῦσαν μόνον τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον ἐπικατάρατους τοὺς χρωμένους ^α αὐτῷ ποιοῦντα. Καὶ ἵνα ταῦτα μάθῃς, αὐτῶν ἄκουσον τῶν ἀποστολικῶν ῥημάτων. [†] Τίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; ¹² “Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ^β ὑπὸ κατάραν εἰσὶν.” Ἀλλὰ τοῦτο ἀπόφασις, οὐδέπω τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσα. [†] Τίς οὖν ἡ ἀπόδειξις; Ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου. “Ἐπικατάρατος ^γ γὰρ πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ ^δ τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.” ¹³ “Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται, παντὶ που δῆλον.” Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑπὸ κατάραν εἰσὶν. Ἀλλ’ οὕτω μὲν οὐ λέγει, ἵνα μὴ δόξη ^ε αὐτὸς ἀποφαίνεσθαι, πάλιν δὲ ἀπὸ μαρτυρίας αὐτὸ συνίστησιν ἀμφότερα ἐχούσης ἐν βραχεῖ, καὶ ὅτι ^ς νόμον οὐδεὶς ἐπλήρωσε· διὸ ^ζ καὶ ἐπικατάρατοι ^η ἦσαν· καὶ ὅτι ἡ πίστις δικαιοῖ. ^α Τίς οὖν ἡ μαρτυρία; Ἀπὸ τοῦ προφήτου ^β Ἀμβακοῦμ οὕτω λέγοντος· “Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.” Τοῦτο γὰρ οὐ τὴν ἐκ πίστεως δείκνυσι δικαιοσύνην μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ διὰ ^δ νόμου σωθῆναι οὐκ ἔνι. Ἐπειδὴ γὰρ νόμον, φησὶν, οὐδεὶς ἐτήρησεν, ἀλλὰ πάντες ἦσαν ^ε ὑπὸ τὴν ἁρὰν διὰ τὴν παράβασιν, ἐπενοήθη ῥᾷδιά τις ὁδός, ^δ ἡ ἀπὸ τῆς πίστεως· ὅπερ καὶ σημεῖον μέγιστόν ἐστι τοῦ μηδένα δυνηθῆναι ^ε δικαιωθῆναι ἐκ τοῦ νόμου. Οὐ γὰρ εἶπεν ὁ προφήτης, ^ε ὁ δὲ δίκαιος ἐκ νόμου ζήσεται, ἀλλ’, “ἐκ πίστεως.” ¹⁴ “Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ^β ἀλλ’ ὁ ποιήσας ^β αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” ^ι Οὐ γὰρ πίστιν ἐπιζητεῖ μόνον ὁ νόμος, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἔργα· ἡ δὲ χάρις ἀπὸ πίστεως σώζει καὶ δικαιοῖ. Εἶδες πῶς ἔδειξεν, ὅτι οἱ τῷ νόμῳ προσέχοντες, διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ^κ πληρωθῆναι, ὑπὸ κατάραν ἐγένοντο; Πῶς δὲ καὶ ἡ πίστις ταύτην ἔχει τὴν ἰσχὺν τὴν τοῦ ^ι δικαιοῦν; Ταῦτα γὰρ ἐμπροσθεν ἐπηγγείλατο, καὶ μετὰ πολλῆς αὐτὰ παρέστηκεν τῆς ἰσχύος. Ἐπειδὴ γὰρ ἡσθένει ^μ πρὸς δικαιοσύνην ὁ νόμος τὸν ^ν ἄνδρα ἀγαγεῖν, εὐρέθη φάρμακον οὐ

12 v. 10.

13 v. 11.

14 v. 12.

^ο τοῦ νόμου θέσιν] νομοθεσίαν E. ^ρ ἀποδείκνυσιν A.B.C.D.F. Cat. ἐπι-
δείκνυσιν Edd. ^α αὐτὸν B. [†] Haec τίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; quae vulgo
desunt, leguntur in nostris omnibus. ^β ὑπὸ κατάραν] ἐπικατάρατοι A.B.D.
[†] τίς] πόθεν E.F. Vet. ^γ γὰρ πᾶς] γὰρ φησι πᾶς E. πᾶς γὰρ φησιν F.
^δ αὐτὸ B. ^ς τὸν νόμον B. ^ζ καὶ om. A.B.C.D. ^η εἰσὶν B. ^α τίς]
πόθεν E.F. Vet. ^β Ἀμβακοῦμ A.B.C.F. Cat. Ἀββακοῦμ Edd. ^γ ὑπὸ
τὴν ἁρὰν om. B. ^δ ἡ om. B. ^ε ἐκ τοῦ ν. δικαιωθῆναι inverso ord. E.F.
[†] ὁ δὲ] ὅτι ὁ B. ^β ἀλλ’] τί δαὶ καὶ λέγει; F. Vet. ^β αὐτὸν D. αὐτὰ] + ἄν-
θρωπος E. et ex corr. B. ^ι οὐ γὰρ] τοῦτέστιν οὐ F. Vet. Mox φησὶν om.
E. Vet. ^κ πληρωθῆναι] + αὐτὸν E. ^ι δικαιοῦν] + ἄκουε E.F. Vet. ^μ πρὸς]
τὰ πρὸς B. ^ν ἄνδρα] ἄνθρωπον E. τὸν ἄνδρα ἀγαγεῖν om. B.

μικρὸν ἢ πίστις, τὸ ἀδύνατον τοῦ νόμου ποιούσα δυνατὸν δι' αὐτῆς. Εἰ τοίνυν καὶ ἡ γραφὴ λέγει, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, ἀπογινώσκουσα τὴν διὰ τοῦ νόμου σωτηρίαν, καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθη, δῆλον ὅτι τῆς πίστεως πολλὴ ἡ ἰσχὺς. Ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ μὴ ἐμμένων ὁ τῷ νόμῳ ἐπικατάρατος, καὶ ὅτι ὁ τῇ πίστει προσέχων δίκαιος, δῆλον· ὅτι δὲ οὐχ ἔστιν 700 κεν ἔτι ἐκείνη ἡ κατάρα, πόθεν ἔχεις ἀποδείξαι ἡμῖν, φησίν; Ὁ μὲν γὰρ Ἀβραὰμ πρὸ τοῦ Νόμου ἦν· ἡμεῖς δὲ ἅπαξ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἡγεύμενοι τῆς δουλείας, ὑπευθύνους ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν τῇ κατάρᾳ. Τίς οὖν ὁ τὴν κατάραν λύσας ἐκείνην; Ὑπὸς τοῦτο ὅρα πῶς ἀπαντᾷ ταχέως. Ἰκανὰ ἔμην γὰρ καὶ τὰ εἰρημένα· ὁ γὰρ δικαιωθείς ἅπαξ, καὶ ἀποθανὼν τῷ νόμῳ, καὶ ζωῆς ἐπιλαβόμενος ξένης, πῶς ἂν ὑπεύθυνος εἴη τῇ ἀρᾷ; Πλὴν ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖται τούτοις, ἀλλὰ καὶ ἐτέρως ἀγωνίζεται, γράφων (740) 15 "Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς καταράς τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γὰρ, ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου." Καὶ μὴν ἐτέρα κατάρα ὁ λαὸς ὑπεύθυνος ἦν τῇ λεγούσῃ, 16 "Ἐπικατάρατος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου." Καὶ τί τοῦτο; Ὁ μὲν γὰρ λαὸς ὑπεύθυνος ἦν· οὐ γὰρ ἐνέμεινεν, οὐδὲ ἦν τις ὁ πεπληρωκὴς τὸν νόμον ἅπαντα· ὁ δὲ Χριστὸς ἐτέραν κατάραν ταύτης ἠλλάξατο τὴν λέγουσαν, "Ἐπικατάρατος ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου." Ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ κρεμάμενος ἐπικατάρατος, καὶ ὁ τὸν νόμον παραβαίων ἐπικατάρατος, μέλλοντα δὲ ἐκείνην λύνει τὴν κατάραν ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῇ, C ἔδει δὲ δέξασθαι κατάραν, ἀντ' ἐκείνης ταύτην ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε. Καὶ καθάπερ τινὸς καταδικασθέντος ἀποθανεῖν, ἕτερος ἀνεύθυνος ἐλόμενος ἀποθανεῖν ὑπὲρ ἐκείνου, ἐξαρπάξει τῆς τιμωρίας αὐτόν· οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ὑπέκειτο κατάρα τῇ τῆς παραβάσεως, ἀνε-

15 v. 13.

16 Deut. xxvii. 26.

ο τῇ] ἐν τῇ B.   ρ νόμου om. B.   γ. τῆς δουλείας] τοῦ νόμου γ. A.
 τ πρὸς τοῦτο post ἀπαντᾷ transp. E.F.   ἔμην om. B.   ἐν om. A.D.
 τ τοῦ νόμου] τοῦτο B.   ἠηλλάξατο B.   ὁ] πᾶς ὁ Edd.   πᾶς deest in omnibus.
 γ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου Edd.   ἐπὶ ξύλου om. A.C.D.E.F. Vet.
 λύνει τὴν κατάραν] καταλύει τὴν ἀρὰν D.   αὐτῇ, ἔδει] Sic Cat.   Edebatur αὐτῆς, δεῖ.
 ταύτην pro τοιαύτην Cat.   Mox ἐκείνην om. B.   Totus locus a verbis μέλλοντα δὲ usque ad ἵνα λύσῃ τὴν ἐκείνων sic legitur in E.F. Vet. τὸν δὲ ἐκείνην μέλλοντα λύνει τὴν κατάραν ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῆς, ἀλλ' ἐχρὴν ἐτέραν δέξασθαι κατάραν ἀντ' ἐκείνης, ταύτην καὶ ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε· ταύτῃ (ταῦτὸ F.) ποιῶν, ὅσον ἂν εἴ τις καταδικασθέντος ἀποθανεῖν, ἕτερος ἀνεύθυνος ἐλόμενος ἀποθανεῖν (haec ἕτερος ἀν. ἐλ. ἀποθανεῖν om. F.) ὑπὲρ ἐκείνου, ἐξαρπάσῃ αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ὑπέκειτο κατάρα τῇ τῆς παραβάσεως ὁ Χριστὸς, ἀνεδέξατο αὐτὸς ὑπὲρ πάντων ταύτην, ἵνα λύσῃ πάντας ἐκείνης.
 ἀποθανεῖν pro θανεῖν omnes.

δέξατο ὁ Χριστὸς ἀντ' ἐκείνης ταύτης, ἵνα λύσῃ τὴν ἐκείνων.
 17“Ἀμαρτίαν ^α γὰρ οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος εὐρέθη ἐν τῷ στό-
 ματι αὐτοῦ.” Ὡς περ οὖν ἀποθανὼν τοὺς ἀποθνήσκειν μέλλον-
 τας ^ε ἐξείλετο θανάτου, οὕτω καὶ ^ε κατάραν δεξάμενος, τῆς κα-
 τάρας ἀπῆλλαξεν. 18“Ἰνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ
 ᾗ γένηται.” Πῶς εἰς τὰ ἔθνη; 19“Ἐν τῷ σπέρματί σου, φησὶν,
 εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη,” τουτέστιν, ἐν τῷ Χριστῷ.
 Εἰ δὲ περὶ Ἰουδαίων τοῦτο ἐλέγετο, ^β πῶς ἂν ἔχοι λόγον τοὺς
 ὑπευθύνους ὄντας τῇ κατάρᾳ διὰ τὴν παράβασιν, τούτους ἐτέροις
 εὐλογίας αἰτίους γενέσθαι; Οὐδεὶς γὰρ τῶν κατηραμένων ἐτέρῳ
 μεταδίδωσιν εὐλογίας, ἥς αὐτὸς ^γ ἀπεστέρηται. Ὅθεν δῆλον ὅτι
 περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ πᾶν εἴρηται· αὐτὸς γὰρ ἦν σπέρμα τοῦ
 Εἰ Ἀβραάμ, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔθνη ^δ εὐλόγηται, καὶ οὕτω ^ε πρόσ-
 εις ἡ τοῦ πνεύματος ἐπαγγελία· ὅπερ καὶ ^ζ αὐτὸ δηλῶν ἔλε-
 γεν· “Ἰνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωσι διὰ τῆς
 πίστεως.” Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἦν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος εἰς
 ἀχάριστον καὶ προσκεκρουκότα ἐλθεῖν, εὐλογοῦνται πρῶτον τῆς
 κατάρας ^α ἀφαιρεθείσης· εἶτα διὰ τῆς πίστεως δικαιωθέντες,
 ἐπισπῶνται τοῦ πνεύματος τὴν χάριν. Ὡστε ὁ μὲν σταυρὸς
 τὴν κατάραν ἔλυσεν· ἡ δὲ πίστις τὴν δικαιοσύνην εἰσήγαγεν· ἡ
 δὲ δικαιοσύνη ^ο τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἐπεσπάσατο.

20“Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ὅμως ἀνθρώπου ^ρ προ-
 κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ ἐπιδιατάσσεται.” Τί
 701 οἷ ἐστι, “κατὰ ἄνθρωπον λέγω;” Ἐξ ἀνθρωπίνων παραδειγμά-
 των. Ἐπειδὴ γὰρ ^θ καὶ ἀπὸ γραφῶν, καὶ ἀπὸ τῶν παρ' αὐ-
 τοῖς γινόμενων θαυμάτων, καὶ ἀφ' ὧν ὁ Χριστὸς ἔπαθε, τὸν
 λόγον συνέστησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου, ^ι καὶ εἰς τὴν κοινὴν
 λοιπὸν ἐκβαίνει συνθήειαν. Ἔθος γὰρ αὐτῷ ἀεὶ τοῦτο ποιεῖν,
 ὥστε καὶ ^κ καταγλυκαίνει τὸν λόγον, καὶ εὐπαράδεκτόν τε καὶ
 εὐμαθέστερον τοῖς παχυτέροις ^λ ποιεῖν. Οὕτω καὶ Κορινθίους
 Β διαλεγόμενος, φησί· 21“Τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γά-
 λακτος ^ν αὐτῆς οὐκ ἐσθίει; ^ς τίς φυτεῖ ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ
 καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;” καὶ Ἑβραίοις πάλιν “Διαθήκη

17 Essai. liii. 9. 18 v. 14. 19 Gen. xxii. 18. 20 v. 15. 21 1 Cor. ix. 7. Hebr. ix. 17.

^α γὰρ] + φησὶ E.F. δόλος post αὐτοῦ transp. iidem. ^ε ἐξείλετο B.C. Statim τοῦ θανάτου D.E. ^ε κατάραν δεξάμενος τῆς om. E.F. Vet. Sed κα-
 τάρᾳ γενόμενος τῆς superscripta ab eadem manu habet E. ^ς γένηται] + ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ E.F. Vet. ^β πῶς] οὐκ ἂν οὕτως εἴπεν· οὐ γὰρ E.F. Vet.
^γ ἐστέρηται B. ^δ εὐλογοῦνται E.F. Vet. ^ε πρόσεις E.F. Cat. ^ζ αὐτὸ
 C.D.F. Cat. Vet. αὐτὸς Edd. ^α ἀφαιρεθείσης B. ^ο τὴν χ. τοῦ πν. pro τοῦ
 πν. τὴν χ. omnes. ^ρ κεκυρωμένην E.F. ^θ καὶ om. B. ^ι καὶ om. E.F. Vet.
^κ γλυκαίνειν B. καταγλυκαίνεισθαι E.F. ^λ ποιεῖν] γίνεσθαι E.F. Vet. ^ν αὐ-
 τῆς om. B. ^ς τίς] ἢ τίς E.F.

γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει, ὅτε ζῇ ὁ διαθέ-
μενος.” Καὶ πολλαχοῦ δὲ ἂν τις εὖροι τοῦτο αὐτὸν ἐμφιλο-
χωροῦντα τοῖς λογισμοῖς. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐν τῇ παλαιᾷ
συνεχῶς αὐτὸ ποιεῖ, οὕτω λέγων· ²² “Μὴ ^αἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ
^γπαιδίου αὐτῆς;” καὶ πάλιν, “Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ κεραμεῖ,
τί ποιεῖς;” Καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲς ἄνδρα μιμεῖται καταφρονούμενον
²³ ὑπὸ γυναικός. Καὶ ἐν τοῖς τύποις δὲ πολὺ τὸ τῶν ἀνθρωπίνων
C παραδειγμάτων ἴδοι τις ἂν, ὡς ὅταν τὸ περίζωμα ὁ προφήτης
λαμβάνη, καὶ εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ κεραμέως ^ακατῇ. Τί οὖν
αὐτῷ τὸ ὑποδείγμα βούλεται; “Ὅτι ^βἡ μὲν πίστις ἀρχαιοτέρα
ἦν, ὁ δὲ νόμος νεώτερός τε καὶ ^γπρόσκαιρος, καὶ διὰ τοῦτο
(741) δεδομένος, ἵνα προοδοποιήσῃ ^δτῇ πίστει. Διό φησιν· “Ἀδελ-
φοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω.” Ἀνωτέρω ἀνοήτους εἰπὼν, ἐνταῦθα
ἀδελφούς καλεῖ, ^εἐπιστύφων τε ὁμοῦ, καὶ παραμυθούμενος.
“Ὅμως ἀνθρώπου ^επροκεκυρωμένη διαθήκη.” Ἐὰν ἄνθρωπος,
φησὶ, ^εδιάθεται, μὴ τολμᾷ τις ἀνατρέψαι μετὰ ταῦτα ἐλθὼν,
^ηἢ προσθεῖναι τι; τοῦτο γὰρ ἐστίν, “^η ἐπιδιатάσσεται.” Οὐ-
D κοῦν ^βπολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ. Καὶ πρὸς ^ιτίνα διέθετο ὁ
^κθεός; ²³ “^ιΤῷ Ἀβραάμ, φησὶν, ^μἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι,
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, καὶ τοῖς σπέρμασιν ^ααὐτοῦ,
ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ’ ἐνός, καὶ τῷ σπέρματι ^οσου, ὅς
ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ
τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη
γεγονὼς νόμος οὐκ ἄκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.
Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, ^ροὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ
Ἀβραάμ δι’ ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός.” Ἰδοὺ τοίνυν καὶ
ὁ θεὸς διέθετο τῷ Ἀβραάμ διαλεγόμενος, ^αεἰς τὰ ἔθνη ἐν τῷ Ε
σπέρματι αὐτοῦ ἤξειν τὰς ^ρεὐλογίας· πῶς οὖν ὁ νόμος ἀνα-
τρέψαι δύναται ταύτας; ^σἘπειδὴ δὲ τὸ παράδειγμα ἅπαν οὐκ

²² Essai. xlix. 15. xxix. 16. Osee. ii. 5. Jer. xiii. 1. xviii. 2.

²³ v. 16—18.

^α ἐπιλήσεται pro ἐπιλήσεται C.D.E.F. Cat. ^γ παιδὸς D. ^ζ ὑπὸ τῆς γ.
Edd. τίς om. A.C.D.E.F. ^α κατῇ A.C.D.E.F. κατῇ vulgo. ^β ἡ om. F.
^γ πρόσφατος B. ^δ τὴν πίστιν B. ^ε ἐπιστρέφων B. ^ε προκεκυρωμένην
A.B.C.D. Cat. κεκυρωμένην Edd. Post διαθήκην add. οὐδὲς ἀθετεῖ E.
^ε διώθηται B. Mox μετὰ om. idem. ^β πολλῶν om. E.F. Vet. ^ι τίνα]
+ φησὶ E.F. Vet. ^κ θεός] + ἀνθρώπων μὲν πρὸς οὐδένα (+ ἕτερον E.) ἀλλὰ
πρὸς τὸν Ἀβραάμ E.F. Vet. ^ι τῷ] + δὲ B.E. τῷ Ἀβραάμ—σπέρματι αὐτοῦ]
πρὸς αὐτὸν γὰρ ἐρρήθη, ἐν τῷ σπέρματι σου εὐλογηθῇσονται πάντα τὰ ἔθνη F.
Vet. ^μ ἐρρήθησαν A.B.C. ^α αὐτοῦ om. E.F. Vet. ^ο σου] αὐτοῦ A.D.
Statim δε pro ὁ A.D.E.F. ^ρ οὐκέτι ἐξ ἐπ. pro ἐξ ἐπ. οὐκέτι omnes. ^α εἰς
τὰ ἔθνη post τὰς εὐλογίας transp. E.F. ^ρ εὐλογίας] ἐπαγγελίας A.D. ^σ ἐπει-
δὴ—τὸ ὑποδείγμα] σὺ δὲ τοῦτο ἀκούων, ἀγαπητέ, ὅρα μὴ τι βλαβῆς ἀπὸ τοῦ
παραδείματος εἰς τὴν τοῦ θ. μεγαλοπρέπειαν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ παράδειγμα πᾶν
(ἅπαν E.) οὐκ ἰσχ. ἐλκ. πρὸς τὸ ὑ. διὰ τοῦτο προεῖπεν τὸ κ. ἀ. λέγω. ἀλλὰ
φέρει πάλιν ἰδωμεν ἄνωθεν τὸ ὑποδείγμα E.F. Vet.

ἴσχυσεν ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑποκείμενον, καὶ διὰ τοῦτο ὑποείπε, “κατὰ ἄνθρωπον λέγων.” Μηδὲν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος εἰς τὴν τοῦ θεοῦ μεγαλοπρέπειαν ὠβλαβῆς. Σκόπει δὲ ἄνωθεν τὸ ὑπόδειγμα. Ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβραάμ διὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εὐλογεῖσθαι τὰ ἔθνη· σπέρμα δὲ αὐτοῦ κατὰ σάρκα ἐστὶν ὁ Χριστός. Ἦλθε μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ὁ νόμος. Εἰ τοίνυν ὁ νόμος χαρίζεται τὰς εὐλογίας, καὶ τὴν 702 ζῶν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἡ ἐπαγγελία ἐκείνη ἄκυρος ἐστίν. Ἔττα ἀνθρώπου μὲν οὐδεὶς ἄκυροί διαθήκην, τοῦ δὲ θεοῦ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ἀκυροῦται ἡ διαθήκη; Εἰ γὰρ ἂ ἐπηγγείλατο ἐκείνη, οὐκ ὑπέκείνη δίδωσιν, ἀλλ’ ἕτερος ἀντ’ ἐκείνης, ἐκβέβληται ἐκείνη. Καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα λόγον; Τίνος οὖν ἕνεκεν τὸν νόμον ἔδωκε, φησί; 24 “Τῶν παραβάσεων χάριν.” Οὐδὲ γὰρ οὗτός ἐστι περιττός. Ὅρας πῶς πάντα συνορᾷ; πῶς μυρίοις κέχρηται ὀφθαλμοῖς; Ἐπειδὴ γὰρ τὴν B πίστιν ἐπῆρε, καὶ πρεσβυτέραν ἔδειξεν, ἵνα μὴ τις νομίσῃ περιττὸν τὸν νόμον, καὶ τοῦτο διορθοῦται τὸ μέρος, δεικνύς ὅτι οὐκ εἰκῇ, ἀλλὰ πάνυ χρησίμως ἐδόθη, “τῶν παραβάσεων χάριν,” τουτέστιν, ἵνα μὴ ἐξῇ Ἰουδαίοις ἀδεῶς ζῆν, καὶ εἰς ἔσχατον ἐξολισθαίνειν κακίας, ἀλλ’ ἀντὶ χαλινου ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπικείμενος ἦ, παιδεύων, ῥυθμίζων, κωλύων παραβαίνειν, εἰ καὶ μὴ πάσας, ἀλλ’ ὅμως κἂν ἑνίας τῶν ἐντολῶν. Ὡστε οὐ μικρὸν τὸ κέρδος τοῦ νόμου. Ἡ Ἄλλ’ ἄχρι τίνος; “Ἀχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ἃ ἐπῆγγελται” περὶ Χριστοῦ λέγων. Εἰ τοίνυν μέχρι τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας δέδοται, τί περαιτέρω C καὶ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἔλκει; “Διαταγεῖς δι’ ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.” Ἡ τοὺς ἱερέας ἀγγέλους καλεῖ, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγγέλους ὑπηρετήσασθαι φησι τῇ νομοθεσίᾳ. Μεσίτην δὲ ἐνταῦθα τὸν Χριστὸν κφησι, δεικνύς ὅτι προῆν, καὶ τὸν νόμον αὐτὸς ἔδωκεν.

25 “Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστι.” Τί

24 v. 19.

25 v. 20.

[†] προκείμενον B. ^ν εἶπε D. ^ω βλαβῆς B.E.F. παραβλαβεῖς Cat. λάβης Edd. ^z εὐλογηθῆναι E. ^γ ἐκείνη δὲ δίδωσιν Edd. δὲ om. A.D.E.F. Habet Cat. sed paullo ante a om. ^z τοῦτο A.D. ^α φησί. τῶν π. χάριν. οὐδὲ γὰρ οὗτος] φησί. ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος. ἐπάγει γὰρ, τί οὖν ὁ νόμος; τῶν π. χάριν προσετέθη. ὥστε οὐδὲ οὗτος E.F. Vet. ^β γὰρ om. B. ^γ εἰδείξεν] + εἶναι A.D. ^δ τὸ μέρος om. B. ^ε χάριν] + φησὶ προσετέθη E.F. Vet. Statim τουτέστιν om. B. ^ς ἐσχάτην E.F. Mox κακίαν E. (non F.) ^ς ἑνίας D.E.F. Cat. certa Vet. Edebatur ἐκ μᾶς. Haec εἰ καὶ—ἐντολῶν desunt in B. ^η ἀλλ’ ἄχρι τίνος] καὶ δηλῶν μέχρι τίνος E.F. Vet. Ibidem post σπέρμα inserunt ἐπῆγγαγεν. ^ι φ A.C.D.E.F. οὐ B. ὡς Edd. ^κ φησι] καλεῖ E.F.

¹ ἂν ἐνταῦθα εἴποιεν αἰρετικοί; Εἰ γὰρ τὸ, ²⁶ “μόνος ^m ἀληθινός,” οὐκ ἀφήσιν τὸν υἱὸν εἶναι θεὸν ἀληθινόν, οὐκ ἄρα οὐδὲ θεόν, διὰ τὸ λέγεσθαι, “ὁ δὲ θεὸς εἰς ἑστίν.” Εἰ δὲ ἐνὸς λεγομένου θεοῦ τοῦ πατρὸς, ἐστὶ θεὸς καὶ ὁ υἱός, εὐδὴλον ὅτι καὶ ἀληθινοῦ λεγομένου ⁿμόνου τοῦ πατρὸς, ἀληθινός καὶ ὁ υἱός. Ὁ δὲ μεσίτης, ^oφησὶ, δύο τινῶν γίνεται μεσίτης. Τίνος ^D οὖν μεσίτης ἦν ὁ Χριστός; ^pἩ δὴλον ὅτι θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Ὅρᾳς πῶς δέκνυσιν, ὅτι καὶ τὸν νόμον αὐτὸς ἔδωκεν; Εἰ τοίνυν αὐτὸς ἔδωκε, κύριος ἂν εἴη καὶ λῦσαι πάλιν. ²⁷ “Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ;” Εἰ γὰρ ἐν τῷ σπέρματι τοῦ (742) Ἀβραὰμ αἱ εὐλογίαι δέδονται, ὁ δὲ νόμος κατάραν εἰσάγει, ἄρα κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ. Πῶς οὖν λυεῖ τὴν ἀντίθεσιν; Πρῶτον μὲν ἀπαγορεύει, εἰπὼν “Μὴ γένοιτο” ἔπειτα ^qκαὶ κατασκευάζει, οὕτω λέγων “Εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνά- ^Eμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.” ⁴Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ μὲν ἐν αὐτῷ, ^rφησὶ, τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς εἴχομεν, καὶ αὐτὸς ἦν ὁ τὸ κύρος ἔχων τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ἴσως ταῦτα καλῶς ἔλεγες· εἰ δὲ ἀπὸ πίστεως ^sσώζη, ^tκάν ἐπικαταράτους ποιῇ, οὐδὲν ἐβλάβης ἐρχομένης ἐκείνης καὶ πάντα λουούσης. Εἰ μὲν γὰρ δι’ ἐκείνου ἡ ἐπαγγελία, εἰκότως ἐδεδοί- ^uκεις μὴ τῆς δικαιοσύνης ἐκπέσης, ἐκπίπτων τοῦ νόμου· εἰ δὲ διὰ τοῦτο ἐδόθη, ἵνα συγκλείσῃ πάντας, τουτέστιν, ^vἵνα ἐλέγξῃ, καὶ δεῖξῃ τὰ οἰκεία αὐτῶν πλημμελήματα, οὐ μόνον οὐ κωλύει σε τοῦ τυχεῖν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ καὶ συμπράττει πρὸς τὸ ⁷⁰³τυχεῖν. Τοῦτο γοῦν δηλῶν ἔλεγεν ²⁸ “Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ ^wτὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.” Ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαῖοι οὐδὲ τῶν ἁμαρτημάτων ^xἡσθάνοντο τῶν οἰκείων, ^yμὴ αἰσθανόμενοι δὲ, οὐδὲ ἀφέσεως ἐπεθύμουν, ἔδωκε τὸν νόμον ἐλέγχοντα τὰ τραύματα, ἵνα ποθήσωσι τὸν ἱατρόν. Τὸ γὰρ, “συνέκλεισεν,” ἡλεγχέν ἐστι, καὶ ἐλέγξας κατεῖχεν ἐν φόβῳ. Εἶδες ὅτι οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐδόθη; Εἰ μὲν γὰρ ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα ἐξεδίδει καὶ ^zτὴν αὐθεντίαν ὁ νόμος, καλῶς ταῦτα ἐλέ- ^B

²⁶ Joan. xvii. 3.²⁷ v. 21.²⁸ v. 22.

¹ ἂν om. A. ἐνταῦθα ἂν inverso ord. C.D. Cat. ^m ἀληθινός] +περὶ τοῦ πατρὸς λεγόμενον E.F. Vet. ⁿμόνου accessit ex C.D.E.F. Vet. ^oμόνου λεγόμενον inverso ord. Cat. ^pφησὶ] φησὶν οὐχ ἐνὸς ἀλλὰ E.F. Vet. ^qἡ A.D. ἡ (sic) C. ἡ Edd. εὐδὴλον pro ἡ δὴλον Cat. ^rκαὶ om. D. Cat. ^sφησὶ om. E. ^tσώζη pro σώζει E.F. Cat. ut conjecerat Dun. ^uservatis Vet. ^vκαὶ ἐ. ποιεί A. ^wἵνα om. D. ^xτοὺς πάντας A. ^yπροσθάνοντο A. ^zμὴ αἰσθ. δέ] Sic D.F. Vet. οἱ δὲ μὴ αἰσθ. Edd. et Cat. ^zτὴν om. B. αὐθεντίαν A.B.C.F. Post h. v. εἶχεν inserunt E.F. Vet.

γετο· εἰ δὲ ^aἐτέρῳ τρέχει, καὶ δι' ἐκείνον πάντα ἔπραττε, πῶς κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; Εἰ γὰρ μὴ νόμος ἐδόθη, πάντες εἰς κακίαν ἐξώκειλαν ^bἂν, καὶ οὐδεὶς ἔμελλεν Ἰουδαίων ^cἔσεσθαι ὁ ἀκουσόμενος τοῦ Χριστοῦ· νυνὶ δὲ δοθεὶς, δύο ταῦτα κατώρθωσεν, ἀρετὴν σύμμετρον παιδεύσας τοὺς προσέχοντας, καὶ πείσας εἰδέναι τὰ οἰκεία ἁμαρτήματα, ὃ μάλιστα αὐτοὺς ἐποίει προθυμοτέρους πρὸς τὸ ^dζητεῖν τὸν υἱόν. Οἱ γοῦν μὴ C πιστεύσαντες αὐτῷ, ἐκ τοῦ μὴ καταγινῶναι τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων, οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ τοῦτο δηλῶν ἔλεγεν· ²⁹ “Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.” ³⁰ “Πρὸς τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.” Εἶδες πῶς ^eσαφῶς ἅπερ εἰρήκαμεν παρέστησε; ^hΤὸ γὰρ, “ἐφρουρούμεθα,” ⁱκαὶ, “συγκεκλεισμένοι,” οὐδὲν ἕτερον δηλοῦντες ἐστίν, ἢ τὴν ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου γενομένην ἀσφάλειαν. “Ὡςπερ γὰρ ἐν τειχίῳ τινὶ τῷ φόβῳ κατέχων D αὐτοὺς καὶ τῷ βίῳ τῷ κατ' αὐτὸν ^kὁ νόμος ἐτήρει τὴν πίστει. ³¹ “Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ^lἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.” ^mὉ δὲ παιδαγωγὸς οὐκ ἐναντιοῦται τῷ διδασκάλῳ, ἀλλὰ καὶ συμπράττει, πάσης κακίας ἀπαλλάττων τὸν νέον, καὶ μετὰ πάσης σχολῆς τὰ μαθήματα ⁿπαρὰ τοῦ διδασκάλου δέχεσθαι παρασκευάζων· ἀλλ' ὅταν ἐν ἔξει γένηται, ἀφίσταται λοιπὸν ὁ παιδαγωγός. Διὰ τοῦτό φησιν· ³² “Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως,” τῆς εἰς τὸν τέλειον ἄνδρα ἀγούσης, “οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες ^oγὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ^pἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εἰ τοίνυν ὁ νόμος παι- E δαγωγός, καὶ ὑπ' αὐτὸν ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι, οὐκ ἐναντίος τῆς χάριτος, ἀλλὰ καὶ συνεργός· εἰ δὲ ἐλθούσης τῆς χάριτος ^qἐπιμένοι κατέχων, τότε ἐναντίος. ^rἌν γὰρ ὀφείλοντας ἐξελθεῖν πρὸς αὐτὴν ^rσυγκλείη, τότε τὴν ἡμετέραν λυμαίνεται σωτηρίαν. “Ὡςπερ γὰρ ὁ λύχνος ἐν τῇ νυκτὶ φωτίσας, εἰς γενομένης ἡμέρας ἀναγκάζῃ μὴ καθορᾶν τὸν ἥλιον, οὐ μόνον

²⁹ Rom. x. 3.³⁰ v. 23.³¹ v. 24.³² v. 25, 26.^a ἐτέρῳ] δι' ἐτέρῳ (?) B.^b ἂν accessit ex F. ἂν post πάντες habent E.Cat. κακὰ pro κακίαν D. ^c ἔσεσθαι ὁ ἀκ.] ἀκούσεσθαι B. ^d [ζητεῖν]+τοῦ θεοῦ E.F. Vet. ^e τὴν om. B. ^f τοῦ δὲ] δὲ τοῦ E.F. Μοχ ὑπὸ τὸν νόμον D.^g σαφῶς om. E.F. σαφῶς εἰρήκαμεν δὲ παρέστησεν B. ^h τὸ τῷ F. ⁱ καὶ]+τὸ E. +τῷ F. καὶ συγκεκλεισμένοι om. B. ^k ὁ νόμος ante καὶ τῷ βίῳ transp. E.F. ^l ἡμῶν D. ^m ὁ δὲ] ἀρα οὐκ ἐναντίον· ὁ γὰρ E.F. Vet. ⁿ παρὰ om. B. ^o γὰρ om. B. ^p ἐν] τῆς ἐν B. ^q ἐπι-μένει D.E. ^r συγκλείη pro συγκλείει A.C.D.

οὐκ ἔχαρίσατο, ἀλλὰ καὶ ἐλυμήνατο· οὕτω καὶ ὁ νόμος, ἂν πρὸς
 τὰ μείζονα κώλυμα ^α γίνηται. Οἱ τοίνυν αὐτὸν τηροῦντες νῦν,
 (743) οὗτοι μάλιστα αὐτὸν διαβάλλουσι. ^ι Καὶ γὰρ ὁ παιδαγωγὸς
 τότε καταγέλαστον ποιεῖ τὸν νέον, ὅταν καιροῦ καλοῦντος
 αὐτὸν ἀποστῆναι, παρ' ἑαυτῷ κατέχη. Διὸ καὶ ὁ ^ν Παῦλος ⁷⁰⁴
 φησιν, “Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν
 ἔστε.” ^ω Ὡστε οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. “Πάντες γὰρ
 υἱοὶ ^ω θεοῦ ἔστε.” Βαβαὶ, πόση τῆς πίστεως ἡ δύναμις, καὶ
 πῶς αὐτὴν ἐκκαλύπτει προῖων. Πρότερον μὲν γὰρ ἔδειξεν, ὅτι
 υἱὸς ^ε ἐποίει τοῦ πατριάρχου· “Γινώσκετε ^γ γὰρ, φησὶν, ὅτι
 οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι ^ε υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ” νῦν δὲ ἀποφαίνει,
 ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ· “Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ, φησὶν, ἔστε διὰ πί-
 στεως ^α τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” διὰ τῆς πίστεως, οὐ διὰ τοῦ
 νόμου. Εἴτα ἐπειδὴ μέγα εἶπε καὶ θαυμαστόν, λέγει καὶ τὸν B
 τρόπον τῆς υιοθεσίας. ³³ “Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτί-
 σθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.” Καὶ τίνος ἔνεκεν οὐκ εἶπεν, ὅσοι
^β γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγεννήθητε; τὸ
 γὰρ ἀκούσθαι τοῦ δείξαι υἱὸς τοῦτο ἦν. “Ὅτι πολὺ φρικω-
 δέστερον αὐτὸ τίθησιν. Εἰ γὰρ ὁ Χριστὸς ^υ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ
 δὲ αὐτὸν ἐνδεδύσαι, τὸν υἱὸν ἔχων ἐν ^ε ἑαυτῷ καὶ πρὸς αὐτὸν
 ἀφομοιωθεῖς, εἰς μίαν συγγένειαν καὶ μίαν ^ε ἰδέαν ἤχῃς. ³⁴ “Οὐκ
 ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι
 ἄρσεν ἢ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς ^ε εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.”
 Εἶδες ψυχὴν ἀκόρεστον; Εἰπὼν γὰρ, ὅτι υἱοῦ τοῦ θεοῦ γεγό-
 ναμεν διὰ τῆς πίστεως, οὐχ ἴσταται μέχρι τούτου, ἀλλ' ἐπιζητεῖ C
 τι πλέον εὑρεῖν, τὸ δυνάμενον σαφέστερον παραστήσαι τὴν
 ἐγγυτέραν πρὸς τὸν Χριστὸν ἔνωσιν. Καὶ εἰπὼν, ὅτι αὐτὸν
 ἐνεδύσασθε, οὐδὲ ταύτῃ ἀρκεῖται τῇ λέξει, ἀλλ' ἐρμηνεύων
 αὐτὴν, ^β ἐνδοτέρω πρόεισι τῆς τοιαύτης συναφείας, καὶ φησιν·
 ὅτι “πάντες εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” τουτέστι, μίαν μορ-
 φὴν, ἓνα τύπον ἔχετε πάντες τὸν τοῦ Χριστοῦ. Τί τούτων
 γένοιτ' ἂν φρικωδέστερον τῶν ῥημάτων; Ὁ Ἕλλην καὶ ὁ
 Ἰουδαῖος καὶ ὁ δούλος πρῶην, οὐκ ^κ ἀγγέλου οὐδὲ ἀρχαγγέλου,
 ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ πάντων δεσπότου τὴν μορφήν ἔχων ^ι περιέρ- D

33 v. 27.

34 v. 28.

^α γίνηται D. ^ι καὶ γὰρ δ] ὁ γὰρ E. ^ν Παῦλος] + οὕτω E.F. Vet.
^ω θεοῦ] + φησὶν E.F. Vet. ^ε ἐποίησε E. ^γ γὰρ φησὶν ὅτι] λέγων ὅτι
 ἀρα E.F. Vet. φησὶν om. A. γινώσκετε—Ἀβραάμ om. B. ^ε υἱοὶ εἰσιν pro
 εἰσιν υἱοὶ C.D.E.F. ^α τῆς om. A. ^β γὰρ om. E.F. Vet. ^υ υἱὸς] ὁ
 υἱὸς C. ^ε σεαυτῷ E.F. ^ε εἰδέαν A.B. ^ι ἢ] καὶ A. ^ε εἰς] ἐν A.D.
^β περαιτέρω E.F. Vet. ^ι ὁ om. B. Cat. ^κ ἀγγέλου οὐδὲ ἀρχαγγέλου D.
^ι προέρχεται B.

χεται, καὶ ἐν ^μἐαυτῷ δεικνὺς τὸν Χριστόν. ³⁵ “Εἰ δὲ ὑμεῖς
 “τοῦ Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ’ ἐπαγ-
 γελίαν κληρονόμοι.” Εἶδες πῶς, ὅπερ ἔμπροσθεν ἔλεγεν,
 ἀπέδειξε νῦν τὸ περὶ τοῦ σπέρματος, ὅτι αὐτῷ καὶ τῷ σπέρ-
 ματι αὐτοῦ αἱ εὐλογίαι εἰσὶ δεδομέναι;

¹ “Λέγω δὲ, ἐφ’ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν,
 Εὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλ’ ὑπὸ ἐπιτρόπους
 καὶ οἰκονόμους ἐστὶν ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὗτω
 καὶ ἡμεῖς, ^αὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ^βἤμεν.”
 Νήπιον ἐνταῦθα οὐ τὴν ἡλικίαν φησὶν, ἀλλὰ τὴν γνώμην,
 δεικνὺς ὅτι ὁ μὲν θεὸς ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο ταῦτα χαρίσασθαι,
 ἐπειδὴ δὲ ἔτι νηπιωδέστερον διεκείμεθα, ἀφῆκεν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
 τοῦ κόσμου εἶναι, τουτέστι, νομηνίας καὶ σάββατα· αὗται γὰρ
 ἡμῖν αἱ ἡμέραι ἀπὸ δρόμου σελήνης ^γκαὶ ἡλίου γίνονται. Εἰ
 705 τοῖνυν καὶ νῦν ὑμᾶς ὑπὸ νόμον ἄγουσιν, οὐδὲν ἕτερον ποιοῦσιν,
 ἀλλ’ ἢ καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς τελείας ἡλικίας εἰς τούπισω πάλιν
 ὑμᾶς ^δἀπάγουσιν. Ὅρᾳς ὅσον ἐστὶ παρατήρησις ἡμερῶν; Τὸν
 κύριον, τὸν οἰκοδεσπότην, τὸν πάντων κρατοῦντα ἐν ὑπηρετοῦ
 καθίστησι τάξει. ² “Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
 ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ^εγενόμενον ἐκ γυναικὸς, γε-
 νόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ^ςἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν (744)
 υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.” Δύο τίθησιν ἐνταῦθα αἰτίας καὶ
 κατορθώματα τῆς σαρκώσεως, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ
 Β ἀγαθῶν χορηγίαν· ἅπερ οὐδενὶ δυνατόν ἦν, ^ςἢ αὐτῷ κα-
 τορθῶσαι μόνῳ. ^βΤίνα δὲ ταῦτα ἦν; Ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρᾶς
 τοῦ νόμου, καὶ εἰς υἰοθεσίαν ἀχθῆναι. “Ἴνα γὰρ τοὺς ὑπὸ
 νόμον ἐξαγοράσῃ,” φησὶ, καὶ, “ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβω-
 μεν.” Καλῶς εἶπεν, “ἀπολάβωμεν,” δεικνὺς ὀφειλομένην.
 Ἀνωθεν γὰρ ἐπηγγέιλато, καθὼς διὰ πολλῶν καὶ αὐτὸς ἔδειξε
 πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ὑπὲρ τούτων ἐπαγγελίας γενομένας. Καὶ
 πόθεν δηλὸν ὅτι γεγόναμεν υἱοί, φησὶν; Εἶπε ἱτρόπον ἓνα, ὅτι
 τὸν Χριστὸν ἐνεδυσάμεθα τὸν ὄντα υἱόν· λέγει καὶ δεύτερον,
 C ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας ^κἐλάβομεν. ¹ Οὐ γὰρ ἂν ἐδυνήθη-

85 v. 29.

1 Cap. IV. v. 1—3.

2 v. 4, 5.

^μ ἐαυτῷ A.E.F. Cat. αὐτῷ C. αὐτῷ Edd. Mox τὸν Χριστόν om. B.
^α τοῦ om. A.B.C. ^ο ὅπερ om. B. ^ρ ὅτι] + καὶ F. CAP. IV. ^α ὅτε
 pro ὅταν B.C.D.E.F. ^β ἤμεν] + δεδουλωμένοι E.F. receptum a Sav. cet.
^γ καὶ ἡλίου om. E. ^δ ὑπάγουσιν B. ^ε γενόμενον D. γενόμενον A.
 Cf. Tom. VII. p. 51 A. ^ς ἐξαγοράσῃ A.D.E.F. ἐξαγοράσεται Edd. ^ς ἢ
 om. D. Mox μόνῳ om. A. ^β τίνα] τί B. ¹ τρόπον ἓνα] πρῶτον ex
 corr. B. ^κ ἐλάβομεν] + ὅτι δὲ ἐστέ υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πν. τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν (ἡμῶν B.) κράζον (κράζων B.) ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὥστε
 οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ Χριστοῦ Sav.

μεν καλέσαι πατέρα, εἰ μὴ πρότερον υἱοὶ κατέστημεν. ^mΕἰ
τοίνυν ἀντὶ δούλων ἐλευθέρους, ἀντὶ νηπίων τελείους, ἀντὶ ἀλ-
λοτριῶν κληρονόμους ἐποίησε καὶ υἱοὺς ἢ χάρις, ⁿπῶς οὐκ
ἄτοπον καὶ ἐσχάτης ἀγνωμοσύνης ἀφίεναι μὲν ταύτην, ὑπο-
στρέφει δὲ εἰς τοῦπίσω; ³“ Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν,
ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει ^oοὔσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεὸν,
μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ ^D
τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῦν
θέλετε;” Ἐνταῦθα πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν ^pπιστεύσαντας ἀποτε-
νόμενός φησιν, ὅτι καὶ εἰδωλολατρεία τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, ἡ τῆς
τῶν ἡμερῶν παρατηρήσεως φυλακῆς, καὶ ὅτι μείζονα φέρει τὴν
κόλασιν νῦν. Διὸ καὶ θεοὺς οὐ φύσει τὰ στοιχεῖα ἐκάλεσε,
^qταῦτα αὐτὰ κατασκευάσαι βουλόμενος, καὶ εἰς μείζονα ἀγωνίαν
αὐτοὺς ἐμβαλεῖν. “Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν” ὅτι τότε μὲν
ἐσκοτισμένοι καὶ ἐν τῇ πλάνῃ διάγοντες χαμαὶ ἐσύρεσθε· νῦν
δὲ, ὅτε ἐγνῶτε τὸν θεόν, μᾶλλον δὲ ἐγνώσθητε ^rπαρ’ αὐτοῦ, ^E
πῶς οὐ μείζονα καὶ χαλεπωτέραν ^sἐπισπάσσεσθε κόλασιν, ^tμετὰ
τοσαύτην ἐπιμέλειαν τὰ αὐτὰ νοσοῦντες πάλιν; Οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς
^vκαμόντες εὑρετε τὸν θεόν, ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν ἐν τῇ πλάνῃ διετρί-
βετε, αὐτὸς δὲ ὑμᾶς ἐπεσπάσατο. Ἀσθενῆ δὲ στοιχεῖα καλεῖ
καὶ πτωχὰ, ^wτῷ μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν εἰς τὰ προκείμενα
ἀγαθὰ. ⁴“ Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ
ἐνιαυτούς.” Ἐκ τούτων δῆλον, ὅτι οὐ μόνον περιτομὴν αὐτοῖς
ἐκήρυττον ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ ^xτὰς νομηνίας.
⁵“ Φοβοῦμαι ^yὑμᾶς, μὴ πῶς εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.” Εἶδες
σπλάγχχνα ἀποστολικά; Ἐκεῖνοι ἐσαλεύοντο, καὶ οὗτος τρέμει ⁷⁰⁶
καὶ δέδοικε. Διὸ καὶ σφόδρα ἐντρεπτικῶς ^zαὐτὸ τέθεικεν
εἰπὼν, “κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς” ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ κενώσητέ μου
τοὺς τοιούτους ἰδρώτας. Εἰπὼν ^aδὲ, “φοβοῦμαι,” καὶ τὸ,
“μὴ πῶς,” προσθεῖς, καὶ εἰς ἀγῶνα αὐτοὺς ἐνέβαλε, καὶ εἰς
ἐλπίδας ἤγαγε χρηστάς. Οὐ γὰρ ^bεἶπεν, εἰκὴ ἐκοπίασα, ἀλλὰ,
“μὴ πῶς.” Οὐδέπω, φησὶν, ^cἐξέβη τὸν ἀνάγιον, ἀλλ’ ἔτι τὸν

3 v. 8, 9.

4 v. 10.

5 v. 11.

Mor. Ben. ut in marg. habet B. Eadem leguntur in E.F. Vet. sed pro verbis
θεοῦ διὰ Χριστοῦ, hi dant κληρονόμος μὲν θεοῦ, συγκληρονόμος δὲ Χριστοῦ. ¹ οὐ
γὰρ ἂν] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἂν E.F. Vet. Statim ἐδυνήθημεν pro ἡδυνήθημεν A.
B.D.E. Cat. ^m εἰ om. B.C.F. Vet. ⁿ πῶς] + οὖν F. Vet. ^o οὔσι
om. E.F. ^p πιστεύοντας B. ^q ταῦτα] τὰ B. ^r παρ’] ἰπ’ B. ^s ἐπι-
σπάσσεσθε pro ἐπισπάσασθε A.D.E.F. Cat. ἐπισπάσθητε B. ^t μετὰ τ. ἐπι-
μέλειαν om. E. ^v καμόντες omnes. κάμοντες Edd. Statim εὑρατε B.
^w τὸ B.C. ^x τὰς om. B. ^y ὑμᾶς om. A.D. ^z αὐτὰ D. ^a δὲ om. B.
^b εἶπεν] + ὅτι B.C. Statim κεκοπίακα A.D. ^c ἐξέβη] τοῦτο ἐξέβη Edd.
τοῦτο om. A.B.C.D.E. Vet.

χειμῶνα ^d τοῦτο ὠδίνοντα βλέπω. Διὰ τοῦτο δέδοικα, ^e οὐ μὴν ἀπέγνωκα· κύριοι γὰρ ὑμεῖς τὸ πᾶν διορθῶσαι, καὶ εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν γαλήνην.

Εἶτα, ὥσπερ χειμαζομένοις χεῖρα ὀρέγων, ἑαυτὸν εἰς μέσον
 B ἄγει, λέγων· ⁶ “Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ ἐγὼ ὡς ὑμεῖς.” Ταῦτα
 πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων· διὸ καὶ ἑαυτὸν εἰς μέσον ἄγει, ^f κἀν-
 τεῦθεν πείθων αὐτοὺς ἀποστήναι τῶν παλαιῶν. Εἰ γὰρ καὶ
 μηδὲνα ἕτερον εἶχετε εἰς ὑπόδειγμα, ἥρκει εἰς ἐμὲ μόνον ἰδεῖν
 ταύτης ἕνεκεν τῆς μεταβολῆς, καὶ θαρρῆσαι ῥαδίως. Διαβλέ-
 ψατε τοίνυν· καὶ γὰρ ^h ἐγὼ ταῦτα ἔπασχον πάλοι, καὶ σφόδρα (745)
ⁱ καὶ περιεκαιομένην τοῦ νόμου, ἀλλ’ ὅμως ὕστερον οὐκ ἐφοβήθην
 ἀφεῖναι τὸν νόμον, οὐδὲ μεταστήναι τῆς πολιτείας ἐκείνης.
 Καὶ ταῦτα ὑμεῖς ἴστε σαφῶς, πῶς μεθ’ ὑπερβολῆς πολλῆς ἀν-
 C τειχώμην τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ πῶς μετὰ μείζονος αὐτὸν σφο-
 δρότητος εἴασα μετὰ ταῦτα. Καὶ καλῶς αὐτὸ τέθεικεν ὕστερον.
 Οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, κἀν μυρίους εὖρωσι λογισμοὺς,
 καὶ δικαίους, ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς μᾶλλον ἐφέλκονται, καὶ ὅταν
^k ἴδωσι τὰ αὐτὰ πράττοντα, μᾶλλον ἔχονται τῶν αὐτῶν.
 “Ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ἡδικήσατε.” ^l “Οἶρα πῶς
 πάλιν τῷ τῆς τιμῆς ὀνόματι προσαγορεύει· τὸ δ’ αὐτὸ καὶ τῆς
 χάριτος ὑπόμνησις ἦν. Ἐπειδὴ γὰρ σφόδρα καθήψατο αὐτῶν,
 καὶ πανταχόθεν συνέκρινε τὰ πράγματα, καὶ ἔδειξε παρανο-
 D μούντας, καὶ πολλαχόθεν αὐτοὺς ^m ἔβαλε, πάλιν ἀνίσκει καὶ
 θεραπεύει, προσηνεστέροις κεκρημένος λόγοις. Ὡς περ γὰρ τὸ
 διαπαντὸς θεραπεύειν ἐκλύει, οὕτω τὸ συνεστραμμένως αἰεὶ
ⁿ διαλέγεσθαι τραχύτερον ποιεῖ. Διὰ τοῦτο πανταχοῦ τῇ
 συμμετρίᾳ κεκρησθαι καλόν. “Οἶρα τοίνυν πῶς αὐτοῖς ὑπὲρ
 τῶν εἰρημένων ἀπολογεῖται, δεικνὺς ^o ὡς οὐχ ἀπλῶς ἀπεχθανό-
 μενος αὐτοῖς, ἀλλὰ κηδόμενος εἴρηκεν ἅπερ εἴρηκεν. Ἐπειδὴ
 γὰρ βαθυτέραν ἔδωκε τὴν τομὴν, ὥσπερ ^p ῥῆλαιον λοιπὸν τὴν
 παράκλησιν ταύτην ἐνίσκει. Καὶ δηλῶν ὅτι οὐ μίσους, οὐδὲ
 E ἔχθρας ἦν τὰ εἰρημένα, ἀναμιμνήσκει τῆς ἀγάπης ^q αὐτοῦς, ἣν
^r ἐνεδείξαντο περὶ αὐτὸν, καὶ μετ’ ἐγκωμίων τὴν ἀπολογίαν
 τίθησι. ^s Διό φησι· “Δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ἡδικήσατε.

6 γ. 12.

^d τοῦτον B.C. ^e οὐ μὴν ἀπέγνωκα om. B. ^f κἀντεῦθεν π. pro π. κἀν-
 τεῦθεν omnes. ^g ἕτερον om. D. ^h ἐγὼ ταῦτα] Sic omnes. ταῦτα καὶ ἐγὼ
 Edd. ⁱ καὶ om. A.D.E. ^k ἴδωσι] ἴδωσιν ἕτερον E.F. Vet. ἕτερον ἴδωσι
 Cat. ^l Sequentia desunt in B. usque ad p. 717 E. ^m ἔβαλλε C.E.F.
ⁿ διαλέγεσθαι E.F. Vet. διελύγεσθαι Edd. ^o ὥς] ὅτι F. ὥς om. A.C.
 Mox ἀπεχθανόμενον A.C. ^p ῥῆλαιον D. ^q αὐτοῦς om. A. ^r Vid.
 Annot. ^s διό φησι om. D.

⁷ Οἴδατε ἔδὲ, ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς μου ^νεὐηγγελισάμην ὑμῖν· καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε.” Ἀλλ' οὐπω τοῦτο μέγα τὸ μὴ ἀδικῆσαι· καίτοι γε οὐδὲ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὸν οὐκ ^ωἀδικήσαντα βλάψαι ἠθέλησεν ἄν, καὶ εἰκὴ λυπῆσαι καὶ μάτην. Ὑμεῖς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἠδικήσατε, ἀλλὰ καὶ πολλὴν καὶ ἀφαινον ἐπεδείξασθε εὐνοίαν· καὶ οὐχ οἶόν τε τὸν τοιαύτης ἀπολαύσαντα θεραπείας, ἐκ κακονοίας ⁷⁰⁷ ταῦτα λέγειν. ^κΕἰ τοίνυν οὐ δι' ἀπέχθειαν ταῦτα ὕλέγω, λείπεται διὰ φιλοστοργίαν καὶ κηδεμονίαν. “Δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ^ηἠδικήσατε.” Οὐδὲν προσηνέστερον τῆς ἀγίας ἐκείνης ψυχῆς, οὐδὲν γλυκύτερον ^ακαὶ φιλοστοργιότερον. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὰ πρότερα ἀλόγου θυμοῦ, οὐδὲ πάθους ψυχῆς ἦν, ἀλλὰ κηδεμονίας πολλῆς. Καὶ τί λέγω, ^βοὐκ ἠδικήσατε; πολλὴν μὲν οὖν καὶ γνησίαν σπουδὴν περὶ ἡμᾶς ^εἐπεδείξασθε. “Οἴδατε γάρ, φησὶν, ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν· καὶ τὸν πειρασμόν ^δμου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε.” Τί ποτὲ ἐστὶν ὃ λέγει; Ἠλαντόμην, φησὶν, ἐμαστιγοῦμην, μυρίους θανάτους ὑπέμενον κηρύττων ὑμῖν, καὶ οὐδὲ οὕτω κατεφρονήσατέ μου. Τοῦτο γὰρ ^εἔστι, “Τὸν πειρασμόν ^εμου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ διεπτύσατε.” Εἶδες σύνεσιν πνευματικὴν; Καὶ γὰρ ἐν τάξει ἀπολογίας ^βπάλιν αὐτοὺς ἐντρέπει, δεικνὺς ὅσα ἔπαθε δι' αὐτούς. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν τοῦτο ὑμᾶς ἐσκανδάλισε, φησὶν, ^ιοὐδὲ διεπτύσατέ με διὰ τὰ πάθη καὶ τοὺς διωγμούς· ἀσθένειαν γὰρ καὶ πειρασμόν ταῦτα· καλεῖ· “ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με.” Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, διωκόμενον ^κμὲν καὶ ἐλαντόμενον ὡς ἄγγελον θεοῦ δέχεσθαι, παραινούντα δὲ τὰ δέοντα μὴ δέχεσθαι;

⁸ “Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ ^μμοι. Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;” Ἐνταῦθα διαπορεῖ καὶ ἐκπλήττεται, καὶ παρ' αὐτῶν ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς μεταβολῆς μαθεῖν. Τίς γὰρ ὑμᾶς ἐξηπάτησε, φησὶ, καὶ ἔπεισεν

7 v. 13, 14.

8 v. 15, 16.

^τ δὲ ὅτι] διότι D. ^ν εὐηγγελισάμην] +πρότερον E.F. Vet. ^ω ἀδικήσαντα] +ἀνθρώπον A. ἀνθρώπον pro βλάψαι dat D. ^κ Vid. Annot. ^υ λέγει D. ^η ἠδικήσατε] +οἴδατε δὲ—εὐγγ. ὑμῖν Edd. Haec om. A.C.D. ^α καὶ] οὐδὲν A.D. ^β οὐκ] ὅτι οὐκ A.C.D. ^ε ἐπεδείξασθε pro ἐπεδείξατε omnes. ^δ μου om. F. ^ε ἐξουθενήσατε] +οὐδὲ διεπτύσατε Sav. Mor. Ben. Haec desunt in D.E.F. Veron. Vet. ^ε ἔστι] +τὸ Edd. τὸ om. A.C.D. ^ε ἔστι] αἰνιττεται λέγων E.F. Vet. ^ε μου om. F. ^β πάλιν om. E.F. ^ι οὐδὲ διεπ. με] οὐδὲ ἀπεστράφητε E. οὐδ' ἀπεστράφητε F. μου pro με A.C. Sav. marg. ^κ μὲν] με E. ^ι ἦν om. F. ^μ μοι pro ἐμοὶ A.C.D.F.

ἐτέρως διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς; Οὐχ ὑμεῖς ἐστε οἱ περιέποντες
 D καὶ θεραπεύοντες, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τιμώτερον ἄγοντες; Τί
 τοῖνυν γέγονε; πόθεν ἡ ἔχθρα; πόθεν ἡ ὑποψία; "Οτι ^ατὰ-
 ληθῇ πρὸς ὑμᾶς εἶπον; ^οΔιὰ τοῦτο μὲν οὖν μειζόνως ἐχρῆν
 τιμᾶν καὶ θεραπεύειν· νυνὶ δὲ, "Ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη- (746)
 θεῶν ὑμῖν." Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, οὐκ οἶδα ἄλλην αἰτίαν, ἢ τὰ
 ἀληθῆ λέγειν ὑμῖν. Καὶ ὅρα μεθ' ὅσης ἀπολογεῖται ταπεινο-
 φροσύνης. Οὐ γὰρ ἀφ' ὧν ^ιπερὶ αὐτοὺς ἐπεδείξατο, ἀλλ' ἀφ'
 ὧν αὐτοὶ περὶ αὐτὸν, δείκνυσιν ἀδύνατον εἶναι ἐκ κακονοίας
 ταῦτα λέγεσθαι. Οὐδὲ γὰρ εἶπεν οὕτω, καὶ πῶς ἐγχωρεῖ τὸν
 E μαστιζόμενον, τὸν ἐλαυνόμενον, τὸν μυρία παθόντα δι' ὑμᾶς,
 νῦν ἐπιβουλεύειν ὑμῖν; ἀλλ' ἀφ' ὧν εἶχον ἐναβρύνεσθαι ἐκεῖνοι,
 ἀπὸ τούτων συλλογίζεται λέγων· πῶς ἐγχωρεῖ τὸν τιμηθέντα
 παρ' ὑμῶν, τὸν ὡς ἄγγελον δεχθέντα, τοῖς ἐναντίοις ἀμεί-
 ψασθαι; ⁹ "Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλ' ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς
 θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ^ζζηλοῦτε." Ἔστι γὰρ ἱζήλος ἀγαθός,
 ὅταν τις οὕτω ζηλοῖ, ὥστε μιμήσασθαι ἡ τὴν ἀρετὴν· ἔστι καὶ
 ζηλος ^ππονηρὸς, ὥστε ἐκβαλεῖν τῆς ἀρετῆς τὸν κατορθούντα.
^οΟ δὴ καὶ αὐτοὶ νῦν ἐπιχειροῦσι, τῆς μὲν τελείας γνώσεως
 708 ^κἐκβαλεῖν θέλοντες, εἰς δὲ τὴν ἡκρωτηριασμένην καὶ νόθον
 ἀγαγεῖν, δι' οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ μὲν ἐν τάξει ^υκάθωνται
 διδασκάλων, ὑμᾶς δὲ τοὺς νῦν ὑψηλοτέρους αὐτῶν ὄντας ἐν
 τάξει καταστήσωσι μαθητῶν. Τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν,
 "ἵνα αὐτοὺς ^ζζηλοῦτε." Ἐγὼ δὲ τούναντίον βούλομαι, φησὶν,
 ὑμᾶς αὐτῶν ^ακανόνα, καὶ ὑπόδειγμα γίνεσθαι τῶν τελειοτέρων.
^οΟ δὴ καὶ ^βἐγένετο, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμην. Διὸ καὶ ἐπάγει
 λέγων· ¹⁰ "Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ
 μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς." Ἐνταῦθα ^γγὰρ αἰνίττε-
 ται, ὅτι ἡ ἀπουσία αὐτοῦ ταῦτα εἰργάσατο, καὶ ὅτι τὸ μὲν
 B μακάριον τοῦτό ἐστι, μὴ παρόντος τοῦ διδασκάλου ^δμόνον τοὺς
 μαθητὰς τὴν δέουσαν γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἀπόντος· ἐπειδὴ
^εδὲ ἐκεῖνοι οὐδέπω πρὸς τοῦτο ἦσαν τελειότητος ἀφιγμένοι,

9 v. 17.

10 v. 18.

^α ἀληθῆ sine artic. C. ^ο διὰ] καὶ μὴν διὰ E.F. ^π ἢ om. D. ^ι περὶ]
 αὐτοὺς περὶ E.F. Vet. ^ι ὑμῖν D. Statim οὐ καλῶς omnes. οὐκ ἀληθῶς Edd.
^β ζηλῶτε E.F. ^ζ [ζηλος] καὶ [ζηλος] Edd. καὶ om. E.F. Vet. favente Cat.
^γ τὴν] καὶ τὴν D. ^π [πονηρὸς] + ὅταν τις ταῦτα ποιῇ E.F. Vet. + ὅταν τις οὕ-
 τως ζηλοῖ Cat. Statim ἐκβαλεῖν pro ἐκβάλλειν A.E.F. ἐκκαλεῖν bis Cat.
^κ ἐκβαλεῖν A.D.E. ἐκβάλλειν Edd. ^υ κάθονται D. Cat. καθέζονται E.F.
^ζ ζηλῶτε E.F. ζηλοῦτε om. C. ^α κανόνα] Sic Cat. καλλίονας vulgo. καλ-
 λίονα C. προηγέσθαι E.F. Vet. ^β ἐγένετο A.C.D. ^γ γὰρ om. E.F. Vet.
 Statim ὅτι καὶ ἡ ἀπ. E.F. ^δ μόνον ante παρόντος transp. E.F. Mox γνώμην
 ἔχειν pro ἔχειν γνώμην omnes. ^ε δέ] γὰρ A. Mox πρὸς τοῦτο ἦσαν pro
 ἦσαν πρὸς τοῦτο omnes.

πάντα ἵποιεῖ, ὥστε εἰς τοῦτο αὐτοὺς ἐμβιβάσαι. ¹¹ “Τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, ἄχρισ οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.” “Ορα ταραττόμενον, ὅρα θορυβούμενον. “Ἀδελφοί μου, δέομαι ὑμῶν” “τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω.” Μητέρα μιμεῖται περιτρέμους τοῖς παιδίοις. “Ἀχρισ οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.” Εἶδες σπλάγχνα πατρικά; εἶδες ἀθυμίαν ἀποστόλῃς πρέπουσαν; εἶδες οἷαν ἀφήκεν ὀλολυγὴν πολὺ τῶν τικτουςῶν πικροτέραν; Διεφθείρατε, φησί, τὴν εἰκόνα, ἀπώλεσατε τὴν ^C συγγένειαν, τὴν μορφήν ἡλλοιώσατε· ἀναγεννήσεως ἐτέρας ὑμῖν δεῖ καὶ ἁναπλασεως· ἀλλ’ ὅμως ^k ἐτι τεκνία καλῶ τὰ ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐκτρώματα. Ἄλλ’ οὕτω μὲν οὐ λέγει, ἐτέρως δέ· φείδεται γὰρ, καὶ οὐ βούλεται πληῆξαι, οὐδὲ τραύματα ἐπιθεῖναι τραύμασιν· ἀλλ’ ὥσπερ οἱ σοφοὶ τῶν ἱατρῶν τοὺς εἰς μακρὰν καταπεσόντας νόσον οὐχ ὑφ’ ἐν θεραπεύουσιν, ἀλλὰ ¹ διαλιμπάνοντες, ὥστε μὴ ὀλιγοψυχούντας ἀπολέσθαι, οὕτω ^m καὶ ὁ μακάριος οὗτος. Καὶ γὰρ αἱ ὠδίνες ⁿ αὐταὶ δριμύτεραι, ὅσῃ καὶ ἡ φιλοστοργία μείζων. Καὶ τὸ ἀμαρτηθὲν οὐ τὸ τυχὸν ἦν. “Ὅπερ γὰρ αἰεὶ λέγω, καὶ λέγων οὐ παύσομαι, ^o καὶ ^D τὸ μικρὸν παραβαθὲν ὀλόκληρον τὴν ὄψιν ἠφάνισε, καὶ τὴν μορφήν ἐλυμήνατο. ¹² “Ἦθελον παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου.” Σκόπει μοι τὸν ἀκαρτέρητον, τὸν θερμὸν, τὸν οὐ δυνάμενον στέγειν τὰ τοιαῦτα. Τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀγάπη· οὐκ ἀρκεῖται τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ’ ἐπιζητεῖ καὶ τὴν παρουσίαν. ¹ Τίνος δὲ ἔνεκεν ζητεῖ τὴν παρουσίαν; “Ὡστε “ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου,” φησί· ¹ τουτέστιν, ὀλολύξαι καὶ ὀλοφυρμὸν ποιῆσαι καὶ δάκρυα, ^a καὶ πάντα εἰς θρήνον ἐπισπᾶσθαι. Διὰ γὰρ ἐπιστολῆς οὐκ ἐνὴν δάκρυα δεῖξαι οὐδὲ ὀλολυγμὸν· διὸ καίεται τὴν παρουσίαν ἐπιζητῶν. “Ὅτι ἀπο-^E ροῦμαι ἐν ὑμῖν.” Οὐκ ἔχω γὰρ, φησί, τί εἶπω, οὐκ ἔχω τί ¹ λογίσσωμαι. Πόθεν οἱ πρὸς αὐτὴν ἀναβάντες τῶν οὐρανῶν τὴν κορυφήν, καὶ διὰ τῶν κινδύνων, οὓς ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῆς πίστεως,

11 v. 19.

12 v. 20.

¹ ποιεῖ omnes. ποιεῖται Edd. ⁸ περιτρέμους D. Statim τοῦ παιδίου A. ^b ἐγγίνειαν E.F. Vet. non Cat. ¹ διαπλάσεως C. Cat. ^k ἐτι om. E.F. Vet. ¹ διαλιμπάνοντας C. διαλιμπάνουσιν Cat. Veron. ^m καὶ accessit ex omnibus. ⁿ αὐταὶ + τῶν σωματικῶν Sav. Mor. Ben. Haec desunt in E.F. Veron. Vet. ^o καὶ τὸ μικρὸν—ἐλυμήνατο] ἐτι καὶ μικρὸν τι παραβαθὲν μεγάλην οἶδε βλάβην ποιεῖν. δ δὴ καὶ τότε συνέβη. ἀπὸ γὰρ ὀλίγων ἀρξάμενον τὸ κακὸν ὀλόκληρον ἐκ-
κλησίαν διήλθε, καὶ πᾶσαν ὄψιν καὶ μορφήν ἐλυμήνατο E.F. Vet. παραβαθὲν pro
παραβαθὲν C. ^p οὐκ] πῶς οὐκ E.F. Vet. ¹ Haec τίνος δὲ ἔνεκεν ζ. τὴν π.
quae aberant, ex Catena assumimus. ² τουτέστιν, ὀλολύξαι καὶ ὀλοφυρμὸν
ποιῆσαι καὶ δ.] Sic D. τουτέστιν, ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμὸν, ποιῆσαι καὶ δ. Edd.
ἀλλάξαι (ἀλλάξαι om. Vet.) τουτέστιν, εἰς ὀλοφυρμὸν τρέψαι, κινήσαι δάκρυα
E.F. Vet. ὀλοφυρμὸν κινήσαι καὶ δάκρυα Cat. ^a καὶ] ὥς καὶ E.F. Vet.
Statim πάντας A.D. Cat. ¹ λογίσσωμαι A.C.D.E. Cat.

καὶ διὰ τῶν σημείων, ὧν ὁ ἐπεδείξασθε διὰ τῆς πίστεως, νῦν ἀθρόον οὕτως εἰς τοσαύτην εὐτέλειαν κατηνέχθητε, ὥς εἰς περιτομὴν καὶ σάββατα σύρεσθαι, καὶ τῶν ὡς Ἰουδαϊζόντων ἐκκρεμασθαι; Διὰ ταῦτα καὶ ἀρχόμενος ἔλεγε, "Θαυμάζω ὅτι (747) οὕτω ταχέως μετατίθεσθε;" καὶ ἐνταῦθα, "Ἀποροῦμαι ἐν 709 ὑμῖν" ὥς ἂν εἰ ἔλεγε· τί εἶπω; τί λαλήσω; τί ἐνοήσω; ἀπορῶ. Διὸ καὶ ὀλολύζειν ἀνάγκη, ὅπερ ἐν τοῖς ἀπόροις ποιοῦσι καὶ οἱ προφῆται. Ὁ Εἶδος δὲ καὶ τοῦτο θεραπείας οὐ μικρὸν, τὸ μὴ μόνον συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ θρηνεῖν. Τοῦτο γὰρ καὶ Μιλησίοις διαλεγόμενος ἔλεγε· ¹³ "Τριετίαν μετὰ δακρύων νοουθετῶν ὑμᾶς οὐ διέλιπον." Τοῦτο καὶ ἐνταυθὰ φησι λέγων, "ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου." Καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀπορίαις καὶ ταῖς ἀμυχαναῖς ταῖς παρ' ἐλπίδα συμβαινούσαις νικώμενοι, λοιπὸν ἐπὶ τὰ δάκρυα ^ακαταφερόμεθα.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐπέπληξε καὶ ἐνέτρεψε, καὶ ἐθεράπευσε Β πάλιν, ^βεἶτα ὠλοφύρατο· ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς οὐκ ἐπιπλήξεως μόνης, ἀλλὰ καὶ κολακείας ἐστίν· οὔτε γὰρ τραχύνει, ὥσπερ ^δἐπίπληξις, οὔτε χαλᾷ, καθάπερ ἡ θεραπεία, ἀλλ' ἐστὶ μεμιγμένον φάρμακον, καὶ πολλὴν ἔχει τὴν ἰσχὺν πρὸς παραινέσιν· ἐπειδὴ οὖν ὠλοφύρατο καὶ ἐμάλαξεν αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ ἐπεσπάσατο μερίζων, πάλιν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβαίνει, κεφάλαιον τιθεὶς μερίζον, ^εδεικνύς ὅτι αὐτὸς ὁ νόμος οὐ βούλεται ἑαυτὸν φυλάττεσθαι. Τότε μὲν οὖν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ τὸ παράδειγμα εἰσήγαγε, νῦν δὲ αὐτὸν εἰσάγει τὸν νόμον παραινούντα μὴ φυλάττειν αὐτὸν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν, ὅπερ ἦν C ἰσχυρότερον. "Ὡστε εἰ βούλεσθε πείθεσθαι τῷ νόμῳ, φησὶν, ἀπόστητε αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ αὐτὸς βούλεται. Ἄλλ' οὕτω μὲν οὐ λέγει· ἐτέρως δὲ αὐτὸ κατασκευάζει, καὶ ἱστορίαν ἐναμιγνύς. ¹⁴ "Λέγετε ^hγάρ μοι, φησὶν, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;" Καλῶς εἶπεν, "οἱ θέλοντες" οὐ γὰρ τῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀκαίρου φιλονεικίας τὸ πρᾶγμα ἦν. Νόμον δὲ ἐνταῦθα τὸ βιβλίον τῆς κτίσεως καλεῖ, ὅπερ πολλάκις ποιεῖ, τὴν παλαιὰν ἅπασαν οὕτως ὀνομάζων. ¹⁵ "Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς D ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας." Πάλιν

18 Act. xx. 31.

14 v. 21.

15 v. 22.

^v ἐπεδείξασθε D. Mox ἀθρόως idem. ^w Ἰουδαϊκῶν A.D. ^x Abhinc folia duo desunt in E. usque ad p. 714 C. ^y ὑμᾶς] ἓνα ἕκαστον ὑμῶν A.C.D. Statim διέλιπον pro διέλειπον F. οὐ διέλιπον om. A. ^z ταῖς om. A.D. ^a φερόμεθα D. ^b εἶτα] εἰ D. ^c οὐκ ἐπιπλήξεως μόνης (μόνον Sav. conj.) ἀλλὰ καὶ κ. ἐστίν] Sic F. Vet. et Sav. conj. ἐπιπλήξεως μόνης (μόνον A. μόνος C.) καὶ κ. ἐστίν Edd. ^d ἡ ἐπίπληξις F. ^e δεικνύς] καὶ δεικνύς F. Cat. Vet. ^f οὖν] γὰρ F. ^g μιγνύς F. ^h γὰρ et φησὶν om. F. Vet.

ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἄνειςιν, οὐ ταυτολογῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλῇ
 τοῦ πατριάρχου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἡ δόξα ἦν, ^κδείκνυσιν ὅτι
 ἐκείθεν οἱ τύποι τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ τὰ παρόντα ἐν αὐτῷ
 προεζωγραφεῖτο. Καὶ πρῶτον δείξας υἱὸς ὄντας τοῦ Ἀβραάμ,
 ἐπειδὴ οὐ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἦσαν ^μοἱ υἱοὶ τοῦ πατριάρχου, ἀλλ'
 ὁ μὲν ἐκ τῆς δούλης, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, δείκνυσι λοιπὸν, ὅτι
 οὐ μόνον υἱοὶ, ἀλλὰ καὶ οὕτως υἱοὶ, ὡς ὁ ἐλεύθερος καὶ εὐγενής.
 Τοσαύτη τῆς πίστεως ἡ δύναμις. ¹⁶ “Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παι-
 δίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας κατ'
 ἐπαγγελίαν.” Τί ἐστι, “κατὰ σάρκα;” Ἐπειδὴ ἔλεγεν, ὅτι Ε
^η ἡ πίστις ἡμᾶς συνάπτει τῷ Ἀβραάμ, ^οκαὶ ἐδόκει τοῖς ἀκού-
 ουσιν ἀπίθανον εἶναι, εἰ τοὺς μὴ γενομένους ἐξ ἐκείνου, τούτους
 φησὶν υἱὸς εἶναι ἐκείνου, δείκνυσιν ὅτι τὸ παράδοξον τοῦτο
 ἄνωθεν γέγονεν. Ὁ γὰρ Ἰσαὰκ οὐ κατὰ φύσεως ἀκολουθίαν,
 οὐδὲ ^ρκατὰ γάμων νόμον, οὐδὲ κατὰ σαρκὸς δύνάμιν γενομένος,
 καὶ υἱὸς ^κκαὶ γνήσιος ἦν, ἀπὸ νεκρῶν σωμάτων φύς, καὶ ἀπὸ
 τῆς μήτρας ἐκείνης. Οὐ γὰρ ἡ σὰρξ τὴν κύησιν, οὐδὲ τὸ
 σπέρμα τὸν τόκον εἰργάσαντο· νεκρὰ γὰρ ἡ μήτρα, καὶ διὰ τὴν
 ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν πῆρσιν· ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ λόγος αὐτὸν ⁷¹⁰
 ἔπλασεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ δούλου οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐκείνος τοῖς τῆς
 φύσεως ^τθεσμοῖς καὶ τῇ τοῦ γάμου συνηθείᾳ τίκτεται. Ἀλλ'
 ὁμῶς ὁ μὴ κατὰ σάρκα τοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος τιμιώτερος
 ἦν. Μὴ θορυβεῖτω τοῖνυν ὑμᾶς τὸ μὴ κατὰ σάρκα ^σγεγεν-
 νῆσθαι· διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ συγγενεῖς ὑμεῖς, ὅτι οὐ
 κατὰ σάρκα ἐγεννήθητε. Οὐ γὰρ ^ττιμιωτέρους τοῦτο τὸ κατὰ
 σάρκα, ἀλλὰ καὶ ἀτιμωτέρους ἐργάζεται. Θαυμαστότερος
^νγὰρ ὁ τόκος ὁ μὴ κατὰ σάρκα καὶ πνευματικώτερος· καὶ δῆλον
 ἐκ τῶν ἄνωθεν τεχθέντων. Ἐτέχθη γὰρ κατὰ σάρκα ὁ Β
 Ἰσμαὴλ, ἀλλὰ δούλος ἦν, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξε-
 βάλλετο τῆς πατρῴας οἰκίας· ὁ δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τεχθεὶς ὁ
 Ἰσαὰκ, ἅτε υἱὸς ὢν καὶ ἐλεύθερος, κύριος ἦν πάντων. ¹⁷ “Ἄτινά
 ἐστὶν ἀλληγορούμενα.” Καταχρηστικῶς τὸν τύπον ἀλληγο-
 ρίαν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ἡ μὲν ἱστορία αὕτη
 (748) οὐ τοῦτο ^ωδὲ μόνον παραδηλοῖ, ὅπερ φαίνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλα
 τινὰ ἀναγορεύει· διὸ καὶ ἀλληγορία κέκληται. Τί δὲ ἀνηγό-

16 v. 23.

17 v. 24.

¹ τοῦ] περὶ τοῦ D. παρὰ τοῦ A. Mox παρὰ om. A.D. ^κ δείκνυσιν] καὶ
 δείκνυσιν F. ¹ αὐτῆς om. F. ^μ οἱ om. C. Cat. ^η ἡ om. A. ^ο καὶ
 om. D. ^ρ κατὰ om. D. ^κ καὶ accessit ex omnibus. ^τ θεσμοῖς A.D.F.
 Cat. legibus Vet. Edebatur δεσμοῖς. ^σ γεγεννήσθαι A.F. γεγενῆσθαι Edl.
^τ τιμιωτέρους] + οὐ μόνον F. Vet. ^ν γὰρ] δὲ F. Vet. Mox πνευματικωτέ-
 ρους C. ^ω δὲ accessit ex Cat.

ρευσεν; Οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὰ παρόντα πάντα. “Αὐται γάρ
 Cείσιν αἱ δύο διαθῆκαι, ^xφησὶ, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς
 δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἀγαρ.” ^yΑὐται τίνες; Τῶν
 παιδιῶν ἐκείνων αἱ μητέρες, ἡ Σάρρα καὶ ἡ Ἀγαρ. ^zΤί εἰσι;
 Δύο διαθῆκαι, δύο νόμοι. Ἀλλ’ ἐπειδὴ γυναικῶν ὀνόματα ἦν
 ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἐνέμεινεν ἐν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ γένους, καὶ ἀπὸ
 τῶν ὀνομάτων πολλὴν δεικνὺς τὴν ἀκολουθίαν. Πῶς ^aδὲ ἀπὸ
 τῶν ὀνομάτων; ¹⁸ “Τὸ γὰρ Ἀγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶ, φησὶν, ἐν
 τῇ Ἀραβίᾳ.” Ἀγαρ ἐλέγετο ἡ δούλη· τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος οὕτω
 D μεθερμηνεύεται τῇ ἐπιχωρίῳ αὐτῶν γλώττῃ. “Ὡστε τοὺς ἐκ τῆς
 παλαιᾶς τικτομένους πάντας ἀνάγκη δούλους εἶναι. Τὸ γὰρ
 ὄρος ἐκεῖνο, ἔνθα ἡ παλαιὰ διαθήκη ἐδόθη, ὁμώνυμον ^bδὲν τῇ
 δούλῃ, παραλαμβάνει καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο γάρ ἐστι·
 “Συστοιχεῖ ^cδὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ.” τουτέστι, γειτνιάζει,
^dἄπτεται. Τί ^eοὖν ἀπὸ τούτου; “Ὅτι οὐ μόνον ἐκείνη δούλη
 ἦν, καὶ δούλους ἔτικτεν, ἀλλὰ καὶ αὕτη, τουτέστιν, ἡ διαθήκη,
 ἥς τύπος ἡ δούλη. Καὶ γὰρ ἡ Ἱερουσαλήμ ^eἐκ γειτόνων κείται
 E τῷ ὄρει τῷ ὁμωνύμῳ τῇ δούλῃ· ἐν τούτῳ δὲ τῷ ὄρει καὶ ἡ δια-
 θῆκη δέδοται. Πού οὖν καὶ τῆς Σάρρας ὁ ^eτύπος; ¹⁹ “Ἡ δὲ
 ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ^eἐστίν.” Οὐκοῦν ⁱκαὶ οἱ ἐξ αὐτῆς
 τικτόμενοι οὐ δούλοι. Τῆς μὲν Ἱερουσαλήμ τῆς κάτω τύπος
 ἦν ^kἈγαρ, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ οὕτω καλουμένου· τῆς δὲ
 ἄνω ἡ ἐκκλησία. Ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἀρκεῖται τοῖς τύποις, ἀλλὰ
 καὶ τὸν Ἡσαΐαν προστίθῃσι μαρτυροῦντα τοῖς εἰρημένοις.
 Εἰπὼν γὰρ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ μήτηρ ἡμῶν ἐστὶ, καὶ τὴν ἐκ-
 κλησίαν οὕτω καλέσας, παρίστησι τὸν προφῆτην τὰ αὐτὰ αὐτῷ
 ψηφίζόμενον. ²⁰ “Εὐφράνθητι ⁱγὰρ, φησὶ, στεῖρα ἡ οὐ
 711 ⁱτίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ
 τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.” Τίς οὖν
 ἡ στεῖρα, καὶ τίς ἡ ἐρημος ^mπρὸ τούτου; οὐκ εὐδῆλον ὅτι ἡ ἐξ
 ἐθνῶν ἐκκλησία, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως ἀπεστερημένη; Τίς δὲ ἡ

18 v. 25.

19 v. 26.

20 v. 27.

^x φησὶ om. F. Vet. Mox ἀπὸ ὄρους Σινᾶ om. A.C.D. ^y αὐται τίνες;] αὐταὶ εἰσι. τίνες αὐταὶ; F. Vet. Statim αἱ μητέρες τῶν π. ἐκείνων inverso ord. C.D.F. ^z τί εἰσι;—ἀλλ’ ἐπειδὴ] αἱ δὲ δύο διαθῆκαι οἱ δύο νόμοι. ἐπειδὴ F. Vet. ^a δὲ om. F. Cat. Vet. ^b δν] ἐν Α. λέγεται F. Vet. δν om. C. Cat. Statim παραλαμβάνει δὲ τοῦτο καὶ τ. I. F. Vet. ^c δὲ om. F. Vet. ^d ἄπτε-
 ται] + δουλεῖν δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς Sav. Mor. Ben. ex Interprete, ut videtur. Habet ea F. sed ante τουτέστι. ^e οὖν] + δεικνύσιν F. Vet. ^f ἐκ γειτόνων] ἐγγειτόνων F. ^g τύπος] + ἄκουε F. Vet. ^h ἐστίν] + ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν F. Vet. ⁱ καὶ om. A.D. ^k Ἀγαρ] Sic Sav. Mor. Ben. Σάρρα est in libris omnibus et Interp. ^l γὰρ φησι om. F. ^m πρὸ τούτου post οὐκ εὐδῆλον ὅτι transp. F. antehac privata Vet.

τὸν ἄνδρα ἔχουσα; οὐκ εὐδηλον ὅτι ἡ συναγωγή; Ἄλλ' ὅμως ἐνίκησεν αὐτὴν τῇ πολυπαιδίᾳ ἢ στείρα. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ ἐν ἔθνος ἔχει· τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας τέκνα τὴν Ἑλλάδα, τὴν βάρβαρον, τὴν γῆν, τὴν θάλατταν, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐνέπλησεν. Εἶδες πῶς διὰ μὲν πραγμάτων ἡ Σάρρα, διὰ δὲ ῥημάτων ὁ προφήτης τὰ μέλλοντα ἡμῖν ὑπέγραψαν; Σκόπει δέ. Β Στείραν ἐκάλεσεν ὁ Ἡσαΐας, καὶ ταύτην ἔδειξε πολυπαιδα γενομένην. °Τοῦτο τυπικῶς καὶ ἐπὶ τῆς Σάρρας συνέβη· καὶ γὰρ καὶ αὕτη στείρα οὔσα, πλήθους ἐκγόνων ἐγένετο μήτηρ. Τῷ Παύλῳ δὲ οὐδὲ ταῦτα ῥάπόχρη, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐγένετο μήτηρ ἡ στείρα περιεργάζεται, ἵνα καὶ ἐντεῦθεν ἡ προσαγάγη τῇ ἀληθείᾳ τὸν τύπον. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· 21 “Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.” Οὐ γὰρ μόνον στείρα ἦν ἡ ἐκκλησία, ὥσπερ ἡ Σάρρα, οὐδὲ μόνον πολυπαις ἐγένετο, ὥσπερ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐγέννη- C σεν, ὥσπερ ἡ Σάρρα. Καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ ὁ εἰρηνῶς, 22 “Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός,” οὗτος εἰσελθὼν εἰς τὴν νηδὺν, τὸ βρέφος διέπλασεν· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἡμετέρας φύσις μὲν οὐδεμία, τὰ δὲ ῥήματα τοῦ θεοῦ 3 διὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα, ἅπερ ἴσασι οἱ πιστοὶ, ταῦτα ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τῶν ὑδάτων, καθάπερ ἐν νηδύϊ τινὶ, διαπλάττει καὶ ἀναγεννᾷ τὸν βαπτίζομενον. Οὐκοῦν εἰ τῆς στείρας ἐσμέν D παῖδες, καὶ ἐλευθεροὶ ἐσμεν. Καὶ ποία αὕτη ἐλευθερία, εἴποι τις ἂν, ὅταν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι κατέχωσι καὶ μαστίζωσι τοὺς πιστεύσαντας, οἱ δὲ δοκοῦντες ἐλευθεροὶ εἶναι διώκονται; ταῦτα γὰρ τότε συνέβαινε, τῶν πιστῶν διωκομένων. Ἀλλὰ ἔμηδὲ τοῦτο ὑμᾶς θορυβεῖτω, φησί· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο προέλαβεν ἐν τῷ τύπῳ· ὁ γὰρ Ἰσαὰκ ἐλευθερὸς ὢν, ὑπὸ τοῦ δούλου Ἰσμαὴλ (749) ἐδιώκετο. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· 23 “Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ὁ ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; “Ἐκβαλε τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.” Τί οὖν; αὕτη 2 ἡ παράκλησις πᾶσα, τὸ δειχθῆναι

21 v. 28.

22 Gen. xviii. 10.

23 v. 29, 30.

° ὑπέγραψεν D. Cat. ° τοῦτο] + δὲ D. Mox ἐπὶ τῇ Σάρρᾳ A.D.
 P ἀπέχρησαν F. ἡ προσαγ. τῇ α. pro τῇ α. προσαγ. omnes. ὁ Vid. Annot.
 ° διὰ] τὰ διὰ Cat. Haec διὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα post ὑδάτων transp. F. Vet.
 ὁ μὴδὲ] μὴ F. Vet. ὁ ἐδίωκεν post τότε transp. D. ὁ ἐκβαλλε F. Mox
 κληρονομήση C. ὁ ἡ παράκλησις πᾶσα] παράκλησις F. Vet.

τοὺς ἐλευθέρους ὑπὸ τῶν δούλων διώκεσθαι; ὙΟὐχὶ, φησὶν· οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα ἴσταμαι, ἀλλ' ἄκουσον καὶ τῶν ἐξῆς, καὶ τότε λήψῃ παραμυθίαν ἱκανήν, ²οὐ μικροψυχῶν τοῖς διωγμοῖς. Τίνα οὖν τὰ ἐξῆς; “^αἘκβαλε τὸν υἱὸν τῆς παιδείας· οὐ γὰρ μὴ ^βκληρονομήσει μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.” ^γΕἶδες τὰ ἐπὶ χειρὰ τῆς προσκαίρου τυραννίδος, καὶ τῆς ἀπονοίας τῆς ἀκαίρου; Ἐκπίπτει τῶν πατρῶων ὁ παῖς, καὶ γίνεται φυγὰς καὶ πλάνος μετὰ τῆς μητρός. ^δΣὺ δέ μοι σκόπει τὴν σοφίαν τῶν εἰρη-
712 μένων. ^εΟὐ γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἐδίωκε, διὰ τοῦτο ἐξεβάλλετο ἴμόνον, ἀλλ' ἵνα μὴ κληρονομήσῃ. Οὐ γὰρ τοῦ προσκαίρου διωγμοῦ τιμωρίαν αὐτὸν ἀπῆται ταύτην· τοῦτο γὰρ μικρὸν, καὶ οὐδὲν πρὸς ἐκείνο· ἀλλ' οὐκ ἀφῆκε γενέσθαι κοινωνὸν τῶν ἡτοιμασμένων τῷ παιδί, δεικνὺς ὅτι καὶ τοῦ διωγμοῦ χωρὶς τοῦτο ἄνωθεν εὐατῶ διατετυπωμένον ἦν, οὐκ ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ τὴν ἀρχὴν ^βλαβὸν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ γνώμης. Καὶ οὐκ εἶπεν, οὐ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλ', “ὁ υἱὸς τῆς Β παιδείας,” ἀπὸ τοῦ φαυλοτέρου γένους αὐτὸν καλῶν. Ἄλλ' ἡ Σάρρα στεῖρα ἦν. Καὶ γὰρ ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία τοιαύτη. Ὅρᾳς διὰ πάντων τὸν τύπον τηρούμενον; Ὡς περ γὰρ ἐν ὅλοις τοῖς ἔμπροσθεν ἔτεσιν ἐκείνη ^κμὴ τίκτουσα, πρὸς ἐσχάτῳ γήρα γίνεται μήτηρ· οὕτω καὶ αὕτη, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα, τίκτει. ^ιΤοῦτο γὰρ καὶ προφῆται προανεφώνουν λέγοντες, “Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα” τὴν ἐκκλησίαν οὕτω καλοῦντες. Οὐ γὰρ ἦν ἐπεγνωκυῖα ^κτὸν θεόν· ἀλλ' ὁμως ἐπιγνοῦσα, τὴν πολὺπαιδα ἐνίκησε συναγωγὴν. ²⁴ “Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδείας τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.” Ταῦτα πάντα κινεῖ καὶ στρέφει, δείξαι βουλόμενος, ὅτι τὸ γενόμενον οὐ πρόσφατον ἦν, ἀλλ' ἄνωθεν καὶ πρὸ πολλῶν διετυποῦτο χρόνων. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον πρὸ τοσούτων χρόνων ἀφορισθέντας καὶ ^μἐλευθερίας τυχόντας, ἐκόντας ἑαυτοὺς εἰς τὸν τῆς δουλείας ὑπάγειν ζυγόν;

Εἰτα καὶ ἄλλην αἰτίαν τίθησι τὴν πείθουσαν αὐτοὺς ^νἐπὶ

24 v. 31.

^γ οὐχὶ, φησὶν] οὕτως φησιν D. ² οὐ om. F. Vet. ^α ἐκβαλε] ἐκάλεσε D. ^β κληρονομήσῃ A.C. Cat. ^γ εἶδες] θέλεις μαθεῖν οἷα F. Vet. ^δ σὺ δέ μοι σκ.] καὶ σκ. μοι F. ^ε οὐ γὰρ] οὐκ F. ^ς μόνον om. F. Vet. ^ζ αὐτῶ omnes. αὐτὸ Edd. Statim προδιατετ. F. Vet. ^η λαβὼν F. ^ι ἦν] + φησιν F. Vet. Statim ἀλλὰ καὶ pro καὶ γὰρ F. ^κ μὴ] ἡ μὴ D. ^ι τοῦτο καὶ δ προφῆτης προανεφώνει λέγων F. Vet. Mox καλῶν pro καλοῦντες iidem. ^μ ἐλευθέρας C. ^ν μένειν ἐπὶ τῶν δ. inverso ord. C.D.F.

τῶν δογμάτων μένειν. ¹ “Τῇ ^a γὰρ ἐλευθερίᾳ, φησὶν, ἢ Χριστὸς D
^b ὑμᾶς ἐξηγόρασε, στήκετε.” Μὴ γὰρ ἑαυτοὺς ἡλευθερώσατε,
^c ὅτι πάλιν ἐπὶ ^d τὴν προτέραν τρέχετε δεσποτείαν; ^e Ἄλλος
ἐστὶν ὑμᾶς ὁ ἐξηγορακὼς, ἄλλος ὁ τὴν τιμὴν δούς ὑπὲρ ὑμῶν.
‘Ορᾷς δι’ ὅσων αὐτοὺς ἀπάγει τῆς Ἰουδαϊκῆς πλάνης; Πρῶτον,
δεικνὺς ὅτι ἐσχάτης ἀνοίας ἐλευθέρους ἀντὶ δούλων γενομένους
δούλους ἀντ’ ἐλευθέρων ἐπιθυμεῖν εἶναι· δεύτερον, ὅτι περὶ τὸν Ε
εὐεργέτην ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι δειχθήσονται, τοῦ μὲν
ἐλευθερώσαντος καταφρονούντες, τὸν δὲ δουλωσάμενον στέρ-
γοντες· τρίτον, ὅτι ^h οὐ δυνατόν τοῦτο· οὐ γὰρ ἔχει τὴν δεσπο-
τείαν ὑμῶν ὁ νόμος, ἅπαξ ἐτέρου παρ’ αὐτοῦ πάντας ὑμᾶς
πριαμένου. “Στήκετε” δὲ εἰπὼν, τὸν σάλον ἔδειξε. “Καὶ
μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.” Τῷ μὲν τοῦ ζυγοῦ ὀνόματι
τὸ βαρὺ τοῦ πράγματος αὐτοῖς ἐνδείκνυται· τῷ δὲ, “πάλιν,”
(750) εἰπεῖν, πολλὴν αὐτῶν δείκνυσι τὴν ἀναισθησίαν. Εἰ μὲν γὰρ
ἄπειροι ^k ἦτε τοῦ βάρους ἐκείνου, οὐ τοσούτων ἦτε ἐγκλημάτων
ἄξιοι· ^l οἱ δὲ τῇ πείρᾳ μαθόντες τὸ φορτικὸν τοῦ ζυγοῦ, εἴτα
ὑποτιθέντες ἑαυτοὺς ἐκείνῳ πάλιν, ποίας ἂν εἴητε δίκαιοι ^m συγ- 713
γνώμης τυχεῖν; ² “Ἰδὲ ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰ ἐν περι-
τέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.” “Ὁρα πόση ⁿ ἀπειλή.
Εἰκότως ἄρα καὶ ἀγγέλους ἀνεθεμάτιζε. ^o Πῶς δὲ Χριστὸς
ῥαυτοὺς οὐδὲν ὠφελήσει; Αὐτὸς μὲν γὰρ τοῦτο οὐ κατεσκεύ-
ασεν, ἀλλ’ ἀπεφῆνατο, ὡς τῆς τοῦ προσώπου ἀξιοπιστίας
ἀρκούσης ἀντὶ πάσης ἀποδείξεως λοιπόν. Διὰ τοῦτο γὰρ
προλαβὼν εἶπεν, “Ἰδὲ ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν,” ὅπερ ἦν
θαρρουντος οἷς λέγει. Ἡμεῖς ^p δὲ ὡς ἂν οἶόν ‘τε τὰ παρ’
ἑαυτῶν ^q προσθήσομεν. Πῶς οὐδὲν ὠφελήσει τὸν περιτεμνόμε-
νον ὁ Χριστός; Ὁ περιτεμνόμενος, ὡς νόμον δεδοικὼς περι-
τέμνεται· ὁ δὲ δεδοικὼς, ἀπιστεῖ τῇ δυνάμει τῆς χάριτος· ὁ δὲ
ἀπιστῶν, οὐδὲν ^r κερδαίνει παρὰ τῆς ἀπιστουμένης. Πάλιν
ἐτέρως, ὁ περιτεμνόμενος τὸν νόμον κύριον ποιεῖ· κύριον δὲ
εἶναι νομίζων, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος αὐτὸν παραβαίνων μέρους,

1 Cap. V. v. 1.

2 v. 2.

CAP. V. ^a γὰρ ἐλ. φησὶν] ἐλευθερίᾳ οὖν F. Vet. ^b ὑμᾶς D. ^c ὅτι...
τρέχετε] ἰνα...τρέχητε D. ^d τὴν accessit ex F. Cat. et marg. A. ^e ἄλλος]
Sic Cat. αὐτὸς F. Vet. ἀλλ’ αὐτὸς Edd. Statim ἐστὶν om. C. ^f ὑμᾶς ὁ pro
ὁ ὑμᾶς A.C. Cat. ὁ om. D. ^g ἄλλος om. Cat. Mox ἡμῶν C. ^h Haec
οὐ δυνατόν τοῦτο· οὐ γὰρ om. F. Vet. ⁱ ὑμῶν assumtum ex omnibus. Mox
ὑμᾶς pro ἡμᾶς iidem. ^k τοῦ β. ἦτε inverso ord. C.D. ^l οἱ] εἰ D.F. Cat.
Vet. Mox ὑποτίθετε F. Cat. Vet. ^m συγ. τυχεῖν pro τυχεῖν συγ. omnes.
ⁿ ἀπειλή] ἢ ἀπειλή F. ^o πῶς δὲ] ἀλλ’ ἐπεὶ πῶς F. Idem post ὠφελήσει
addit οὐκ εἶπεν. ^p αὐτοὺς om. A. ^q δὲ om. F. Vet. ^r τε] + ἢ F.
^s προσθήσομεν] + καὶ δείξομεν F. Vet. Statim πῶς οὖν οὐδὲν Cat. ^t κερδαίνει F.

ἐκ δὲ τοῦ ἐλάττονος τηρῶν, πάλιν ὑπὸ τὴν ἀρὰν ἑαυτὸν τίθησιν· ὑποβαλὼν δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀρᾷ, καὶ διακρουσάμενος τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως ἐλευθερίαν, πῶς δύναται σωθῆναι; Εἰ γὰρ χρή τι καὶ C παράδοξον εἰπεῖν, οὗτος οὔτε ὡς Χριστῷ, οὔτε νόμῳ πιστεύει, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἔστηκε, ἀκείβηεν καὶ ἔνθεν βουλόμενος κερδαίνει· διόπερ οὐδαμῶθεν οὐδὲν καρπώσεται. Εἰτα εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν ὠφελήσει, αἰνιγματωδῶς ²καὶ διὰ βραχέων τὴν ἀπόδειξιν τίθησιν, οὕτω λέγων· ³“Μαρτύρομαι δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι.” Ἰνα γὰρ μὴ νομίσης κατ' ἔχθραν ταῦτα λέγεσθαι, οὐχ ὑμῖν λέγω μόνον, φησὶν, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, “ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι” ἀλλήλων γὰρ D ἔχεται τὰ νόμιμα. Καὶ καθάπερ ὁ ἀπογραφάμενος εἶναι δοῦλος ἐξ ²ἐλευθέρων, οὐκέτι ποιεῖ ὃ βούλεται, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς τῆς δουλείας κατέχεται νόμοις· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου, ὅταν ἀναδέξῃ μικρόν τι τοῦ νόμου, καὶ ²ὑπαγάγῃ σεαυτὸν τῷ ζυγῷ, ὅλην ἐφειλκύσῃ τὴν δεσποτείαν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωθεν κληρονομίας, ὃ μὲν μηδενὸς ἀψάμενος, πάντων ἀπῆλλακται τῶν ²ἐπαγομένων τῷ κλήρῳ τοῦ τετελευτηκότος πραγμάτων· ἂν δὲ μικρόν τι χειρίσῃ, ²κἂν μὴ πάντα λάβῃ, πᾶσιν ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατέστησε διὰ τοῦ μέρους. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου συμβαίνει, E οὐ διὰ ²τοῦτον δὲ μόνον ὃν εἶρηκα ²τρόπον, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερον· ἀλλήλων γὰρ τὰ νόμιμα ἔχεται. Οἷόν τι λέγω· ἡ περιτομὴ θυσίαν ἔχει συνεζευγμένην καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν· ἡ θυσία πάλιν καὶ ἡμέρας καὶ τόπου φυλακὴν, ὃ τόπος μυρίων καθαρμοῶν τρόπους, οἱ καθαρμοὶ ἐσμὸν τινα παρατηρήσεων εἰσάγουσι ²ποικίλων. Τὸν γὰρ ἀκάθαρτον οὐ θύειν, οὐχ ἱερῶν ἐπιβαίνειν ἀδύτων, οὐκ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ποιεῖν θέμις. Διὸ καὶ πολλὰ ἐφέλκεται ²διὰ τῆς μιᾶς ἐντολῆς ὁ νόμος. ²Αν 714 τοῖνυν περιτμηθῇς, μὴ ἐν τῇ ὁγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ· ἢ ἐν τῇ ὁγδόῃ μὲν, μὴ οὔσης δὲ θυσίας· ²ἢ θυσίας μὲν οὔσης, μὴ ἐν τῷ ὠρισμένῳ ²δὲ τόπῳ· ²ἢ ἐν τῷ ὠρισμένῳ μὲν τόπῳ, μὴ τὰ νεο-

3 v. 3.

¹ ὑποβαλὼν pro ὑποβάλλων F. ὑποβάλλων et διακρουόμενος Cat. ² τῷ Χριστῷ et τῷ νόμῳ Edd. repugnantibus libris. ³ καὶ accessit ex omnibus. ⁴ ὁ om. D. Veron. ⁵ ἐλευθέρων omnes cum Cat. ἐλευθέρου Sav. Mor. Ben. ⁶ ὑπαγάγῃς F. ὑπαγάγῃ Cat. ὑπάγῃς Edd. ⁷ ἀπαγομένων Edd. ἰσ. ἐπαγομένων Sav. marg. ἐπαγομένων est in nostris omnibus. quae sequuntur Vet. ⁸ κἂν] Sic C.F. Vet. ἂν A.D. καὶ Edd. ⁹ τοῦτον δὲ] τοῦτο F. ¹⁰ τρόπον] τὸν τρόπον F. ¹¹ ποικίλων A.D. ¹² διὰ] καὶ διὰ Edd. καὶ deest in omnibus. Mox ἐντολῆς om. C. ¹³ ἢ θυσίας μὲν] Sic F. Vet. θυσίας δὲ Edd. ¹⁴ δὲ om. D. Statim τρόπον Veron. Sav. ἰσ. τόπῳ Sav. marg. τόπῳ est in F. Vet. Ita tacite dederunt Mor. Ben. ¹⁵ Haec ἢ

μισμένα δέ· ἢ τὰ νενομισμένα μὲν, μὴ καθαρὸς δὲ ὢν· ἢ καθαρὸς μὲν ὢν, οὐ τοῖς προσήκουσι δὲ θεσμοῖς καθαρθεῖς, πάντα οἷχεται ἐκεῖνα. Διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι “ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι.” ¹Μὴ μέρος πληρώσης, ἀλλὰ τὸ πᾶν· εἰ δὲ οὐκ ἔστι κύριος, μηδὲ τὸ μέρος. ⁴“Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ³ἐξέπεσете.” Ἐπειδὴ ²γὰρ κατεσκεύασεν, ἀποφαίνεται λοιπὸν, καὶ τὸν περὶ Β τῶν ἐσχάτων ⁰ἐπικρεμῶν κίνδυνον. “Ὅταν γὰρ ὁ τῷ νόμῳ προστρέχων, ^ρμήτε ἐκεῖθεν δύνῃται σῶζεσθαι, καὶ τῆς χάριτος ⁹ἐκπίπῃ, ^ττί τὸ λοιπὸν, ἀλλ’ ἢ κόλασις ἀπαραίτητος, τοῦ μὲν ἀτονουῦντος, τῆς δὲ οὐ προσιεμένης αὐτόν;

Αὐξήσας τοίνυν αὐτῶν οὕτω τὸν φόβον, καὶ κατασείσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ δείξας τὸ νανάγιον, ὃ μέλλουσιν ὑπομένειν, πᾶν, ἐγγύθει ἀνοίγει αὐτοῖς τῆς χάριτος τὸν λιμένα· ὃ (751) πανταχοῦ ποιεῖ, εὐκολωτάτην τε καὶ ἀσφαλεστάτην ἐντεῦθεν ἀποφαίνων τῇ σωτηρίᾳ. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· ⁵“Ἡμεῖς γὰρ διὰ πίστεως ἐν πνεύματι ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.” ^ϞΟὐδενὸς ἐκεῖνων ²δεόμεθα τῶν νομίμων, φησίν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν πνεῦμα παρασχεῖν, καὶ δι’ αὐτοῦ δικαιοσύνην, καὶ ἅ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ. ⁶“Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή ^ττι ἐστίν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη.” Ὁρᾷς πῶς λοιπὸν μετὰ πλείονος ἀποδύεται παρρησίας; Ὁ ^ωγὰρ τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος, μηκέτι ταῦτα περιεργαζέσθω, φησί. Καὶ μὴν ἔλεγεν, ὅτι βλαβερὸν ἡ περιτομή· πῶς οὖν ἀδιάφορον αὐτὸ τίθῃσιν; Ἀδιάφορον ἐπὶ τῶν ἤδη πρὸ τῆς πίστεως ἐσχηκότων, οὐκ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν Δ πίστιν περιτεμνομένων. Ὅρα δὲ ποῦ αὐτὴν ἐξέβαλε, μετὰ ἀκροβυστίας στήσας αὐτήν. Τὸ γὰρ ποιοῦν τὴν διαφορὰν ἡ πίστις ἐστίν. Ὡσπερ οὖν ἂν ἀθλητὰς τις καταλέγῃ, ἂν τε γρυποὺς, ἂν τε σιμοὺς, ἂν τε μέλανας, ἂν τε λευκοὺς, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὴν δοκιμασίαν ταῦτα, ἀλλ’ ἵνα ἰσχυροὶ καὶ ἐπιστήμονες ὦσι μόνον, τοῦτο δεῖ ζῆτεῖν· οὕτω καὶ τὸν μέλλοντα ἀπογράφεσθαι εἰς τὴν καινὴν διαθήκην, οὐδὲν βλάπτει τὰ σωματικά ταῦτα ^χἀπόντα, ὥσπερ οὖν οὔτε ὀνίνησιν, ἂν προσῇ.

4 v. 4.

5 v. 5.

6 v. 6.

ἐν τῷ ὄρ. μὲν τότε accesserunt ex F. Vet. Eadem, absente μὲν, clam innoxit Montef. ¹ Vid. Annot. ³ ἐξέπεσате C. ² γὰρ om. F. Vet. ⁰ ἐπικρεμῶν A.D. ἐπικρημῶν C. Sav. marg. ἐπικρεμῶ F. κρημῶν Edd. ^ρ μήτε pro μη omnes. ⁹ ἐκπίπτει A.C.D. ^τ τί οὐδὲν F. Vet. Statim τὸ λοιπὸν A.D.F. λοιπὸν Edd. Tum ἀλλ’ ἢ pro ἀλλ’ ἢ A.F. ² δεόμεθα τῶν v. pro τῶν v. δεόμεθα A.C.D. Cat. ^τ τὰ om. F. ^τ τί ἐστίν] τι ἰσχύει A.E.F. Cat. Vet. τις ἰσχύει D. ^ω γὰρ om. F. Vet. ^χ Vid. Annot.

ΕΤί δέ ἐστι, “δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη;” Μεγάλην ἐνταῦθα πληγὴν αὐτοὺς ἐπληξεν, ἐμφήνας ὅτι ἐκ τοῦ τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην μὴ ῥιζωθῆναι αὕτη ἡ παρείσδυσις γέγονεν· οὐ γὰρ τὸ πιστεῦσαι ἐστὶ τὸ ζητούμενον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ μέναι ἀγαπῶντας. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ὃ ἡγαπᾶτε τὸν Χριστὸν ὡς ἐχρῆν, οὐκ ἂν ἠτόμολῃσατε πρὸς τὴν δουλείαν, οὐκ ἂν τὸν ἐξαγοράσαντα ὑμᾶς ἀφήκατε, οὐκ ἂν ὑβρίσατε τὸν ἐλευθερώσαντα. Αἰνίττεται δὲ ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἐπιβουλευόντας αὐτοῖς, δεικνύς ὅτι καὶ ἐκεῖνοι, εἰ ἀγάπην εἶχον πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἐτόλμησαν ταῦτα ποιεῖν. Βούλεται δὲ καὶ τὸν βίον αὐτοῖς διορθοῦν ἀπὸ
 715 τοῦ ῥήματος τούτου. ⁷ “Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν;” Οὐκ ἐρωτῶντός ἐστι τοῦτο, ⁸ ἀπορούντος καὶ ὀλοφυρομένου. Πῶς ὁ τοσοῦτος ἐνεκόπη δρόμος; τίς ὁ τοσοῦτον ἰσχύσας; Οἱ πάντων ἀνώτεροι καὶ ἐν τάξει διδασκάλων ὄντες, οὐδὲ ἐν τάξει μαθητῶν ἐμείνατε. Τί γέγονε; τίς τοσοῦτον ἰσχυσεν; Ταῦτα ἀνακαλοῦντός ἐστι καὶ θρηνοῦντος μᾶλλον, ὥσπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔλεγε, “Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν;” ⁸ “Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.” Οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐκάλεσεν ὑμᾶς ὁ καλῶν, ὥστε οὕτω σαλεύεσθαι· οὐ ταῦτα ἐνομοθέτησεν, ὥστε
 Β’ Ἰουδαῖζεν. Εἴτα ἵνα μὴ τις λέγῃ, ⁹ τί τὸ πρᾶγμα ἐπαίρεις καὶ δεινοῖς τῷ λόγῳ; μίαν ἐντολὴν τοῦ νόμου ἐφυλάξαμεν μόνον, καὶ τοσαῦτα θορυβεῖς; ἄκουσον πῶς φοβεῖ οὐκ ἀπὸ τῶν παρόντων, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν μελλόντων, λέγων οὕτω· ⁹ “Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί.” Οὕτω καὶ ὑμᾶς ἰσχύει, φησὶ, τὸ μικρὸν τοῦτο κακὸν, μὴ διορθωθῆν, καὶ εἰς τέλειον Ἰουδαῖσμόν ἀγαγεῖν, ὥσπερ ἡ ζύμη τὸ φύραμα. ¹⁰ “Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Χριστῷ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε.” Οὐκ εἶπεν, ὅτι οὐ φρονεῖτε, ἀλλ’ ¹⁰ ὅτι οὐ φρονήσετε, τουτέστιν, ὅτι ἴδιορ-
 C θώσεσθε. Πόθεν οἶδας τοῦτο; Οὐκ εἶπεν, οἶδα, ἀλλὰ, “ἐπέποιθα.” Πιστεύω τῷ θεῷ, φησὶ, καὶ τὴν ἐκείνου ¹¹ καλῶν συμμαχίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν διόρθωσιν ἰθαρρῶ. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, ¹² ἐπέποιθα τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ, “πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ.” Πανταχοῦ γὰρ μετ’ ἐγκωμίων πλέκει τὰς κατηγορίας·

7 v. 7.

8 v. 8.

9 v. 9.

10 v. 10.

⁷ ἡγαπᾶτε C. ⁸ ἀλλ’ ὀλοφ. καὶ ἀπορ. inverso ord. E.F. Vet. ⁹ ἀνακαλοῦντος pro ἀπορούντος omnes. ex clamatōis Vet. ἀνακαλοῦντος ex marg. Sav. recepit Montef. ¹⁰ ἐβάσκανεν pro ἐβάσκηεν A.C.D.F. ¹¹ τί] + οὕτω Edd. repugnantibus libris. ¹² τὸ μικρὸν τοῦτο κακὸν] Sic D.E.F. Cat. Vet. τὸ κακὸν τοῦτο A. τὸ κακὸν τοῦτο μικρὸν C. τὸ μικρὸν τοῦτο σφάλμα Edd. ¹³ ὅτι assumptum ex omnibus. ¹⁴ διορθώσεσθε] + εἰς αὐτοὺς E. διορθώσεσθε Cat. ¹⁵ ἐπέποιθα accessit ex E.F. Vet. Statim πιστεύω, φησὶ, τῷ θεῷ iidem. ¹⁶ καλῶν pro καλῶ E. ¹⁷ ἰθαρρῶ E.F. Cat. Vet. ἰθαρρῶν Edd. ¹⁸ Vid. Annot.

ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· οἶδα τοὺς ἐμοὺς μαθητὰς, οἶδα ἰμῶν τὸ εὐ-
διόρθωτον· θαρρῶ, τοῦτο μὲν διὰ τὸν κύριον τὸν οὐκ ἐῶντα
ἀπολέσθαι οὐδὲ τὸ τυχόν, τοῦτο δὲ δι' ὑμᾶς τοὺς δυναμένους
ταχέως ἑαυτοὺς ἀνακτήσασθαι. Ἄμα δὲ ^πκαὶ προτρέπει καὶ
τὴν παρ' ἑαυτῶν σπουδὴν εἰσενεγκεῖν, ὡς οὐκ ἐνὸν τῶν παρὰ τοῦ
(752) θεοῦ τυχεῖν, ἂν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν εἰσφέρεται. “Ὁ δὲ τα- D
ράσσω ὑμᾶς, βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.” Ἐκατέρωθεν
αὐτοὺς ἀλείφει, καὶ ἐξ ὧν ^ο παρεθάρρυνε, καὶ ἐξ ὧν ἐκείνοις ἐπη-
ράσατο, ἢ προεφήτευσε. Σὺ δέ μοι σκόπει πῶς οὐδαμοῦ ὄνομα
τίθησι τῶν ἐπιβουλευόντων, ἵνα μὴ ἀναισχυντότεροι γίνωνται.
^αὉ δὲ λέγει, Ῥτούτῳ ἐστίν· οὐκ ἐπειδὴ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλο φρο-
νήσετε, διὰ τοῦτο οἱ τῆς ἀπάτης αἵτιοι ἀπηλλαγμένοι τῆς
κολάσεώς εἰσιν, ἀλλὰ δώσουσι δίκην· οὐδὲ γὰρ προσήκον τὴν
ἐτέρων σπουδὴν τῆς ἄλλων κακοηθείας γενέσθαι παραμυθίαν.
^γΓίνεται δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ καὶ ἐτέροις πάλιν ἐπιθῶνται. Καὶ
οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ^{οἱ} ταρασσοντες, ἀλλὰ καὶ ἐπῆρε τὸν λόγον E
εἰπὼν, “ὅστις ἂν ᾖ.”

¹¹ “Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύττω, τί ἔτι διώ-
κομαι;” Ἐπειδὴ ^αγὰρ διέβαλλον αὐτὸν ὡς πολλαχθὺ Ἰουδαῖ-
ζοντα, καὶ ὑποκρινόμενον τὸ κήρυγμα, ὅρα πῶς ἑκατέρωθεν
ἀπεδύσατο, μάρτυρας αὐτοὺς καλῶν. Οἶδατε γὰρ, φησί, καὶ
ὑμεῖς, ὅτι ^γτῶν διωγμῶν μου πρόφασις τοῦτό ἐστιν, ὅτι κελεύω
ἀπέχεσθαι τοῦ νόμου· εἰ δὲ περιτομὴν κηρύσσω, τί ^πἔτι διώ-
κομαι; Οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι ἐγκαλεῖν ἔχουσιν οἱ ἐξ Ἰουδαίων,
ἢ τοῦτο μόνον. Καὶ γὰρ εἰ συνεχώρουν αὐτοῖς μετὰ τῶν πα- 716
τρώων ἐθῶν πιστεύειν, οὐκ ἂν οὔτε οἱ πιστεύσαντες, οὔτε οἱ
ἀπιστήσαντες ἐπεβούλευσαν, τῷ μηδὲν τῶν οἰκείων παρασα-
λεύεσθαι. Τί οὖν; οὐκ ἐκήρυξε περιτομὴν; οὐ περιέτεμε τὸν
Τιμόθεον; ^πΠεριέτεμε μὲν. Πῶς οὖν φησιν, οὐ κηρύσσω;
Καὶ ἐνταῦθα αὐτοῦ μάθε τὴν ἀκρίβειαν. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι
περιτομὴν ^γοὐκ ἐργάζομαι, ἀλλὰ, οὐ κηρύσσω, τουτέστιν, οὐχ
οὕτω κελεύω πιστεύειν. Μὴ γὰρ εἰς δογματῶν λάβης βεβαί-

11 v. 11.

¹ ἰμῶν τὸ (τὸν F.) pro τὸ ἰμῶν omnes. ^π καὶ om. A.C.D. ^η ἡμῶν] ἑαυτῶν F. Vet. ^ο παρεθάρρυνε C.E.F. Mox ἢ ἐπῆρ. ἢ προεφ. Cat. ^π τοῦτο pro τοιοῦτον A.C.D.F. ^γ γίνεται] ποιεῖ E.F. Vet. ^τ ὁ ταρασσών E.F. Vet. ^α γὰρ om. E. Vet. Statim διέβαλον A. ^ε καθαρὸς ἐνεδύσατο Veron. Sav. Mor. ἴσ. καθαρῶς ἀπεδύσατο Sav. marg. Hoc ipsum est in libris omnibus et Cat. vide quam pure semet explicet a suspitione Vet. καθαρῶς ἐνεδύσατο edidit Montef. ^γ τῶν om. F. ^π ἔτι om. C.E.F. Cat. Vet. Mox μοι ἐγκ. ἔχ. pro ἐγκ. ἔχουσίν μοι C.D.E.F. ^π περιέτεμε μὲν . . . οὐ γὰρ εἶπεν] περιέτεμε μὲν, οὐκ ἐκήρυξε δὲ. τί οὖν ἐστίν ὁ φησὶν ἐνταῦθα; μάθε αὐτοῦ τὴν ἀκρίβειαν. οὐκ εἶπεν E.F. Vet. ^γ οὐκ ἐργάζομαι] ἀπεργάζομαι D.

Βωσιν· περιέτεμον μὲν γὰρ, οὐκ ἐκήρυξα δὲ περιτομήν. “Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.” Τούτέστι, τὸ ἐμπόδιον, τὸ κώλυμα ἀνήρηται, εἰ τοῦτό ἐστιν ὃ φατε. Οὐδὲ γὰρ οὕτως ὁ σταυρὸς ἦν ²σκανδαλίζων τοὺς Ἰουδαίους, ὡς ^ατὸ μὴ δεῖν πείθεσθαι τοῖς πατράσι νόμοις. Καὶ γὰρ τὸν Στέφανον ^βπροσενεγκόντες, οὐκ εἶπον, ὅτι οὗτος τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖ, ἀλλ’ ὅτι κατὰ ^γτοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου λέγει τοῦ ἀγίου. Καὶ τῷ Ἰησοῦ τοῦτο ἐνεκάλουν, ὅτι τὸν νόμον παραλύει. Διό φησιν ὁ Παῦλος· εἰ συγκεχώρηται περιτέμνεσθαι, λένυται ἡ ^δφιλονεικία ἢ πρὸς ὑμᾶς· οὐδεμία λοιπὸν ἔχθρα μένει πρὸς τὸν σταυρὸν καὶ τὸ κήρυγμα· εἰ δὲ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν φονῶσι καθ’ ἡμῶν, πῶς τοῦτο ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν; Ἐμοὶ γοῦν διὰ τοῦτο ἐπέθεντο, ὅτι εἰσήνεγκα ἀκρόβυστον εἰς τὸν ναόν. Ἄρ’ οὖν οὕτως ἀνόητός εἰμι, φησὶν, ὡς συγκεχωρημένης περιτομῆς, εἰκὴ καὶ μάτην ^ετοσαύτην ἀναδέξασθαι βλάβην, τοσοῦτον σκάνδαλον θεῖναι τῷ σταυρῷ; Ὁρᾶτε γὰρ, ὅτι δι’ οὐδὲν ἡμῖν πολεμοῦσιν οὕτως, ὡς διὰ τὴν περιτομήν. Οὕτως οὖν ἀνόητος ἤμην, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς θλίβεσθαι, καὶ σκανδαλίζεῖν ἐτέρους; ^δΣταυροῦ δὲ σκάνδαλον ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ τοῦ σταυροῦ λόγος τοῦτο ἐπέταττε, καὶ τοῦτο μάλιστα ἦν τὸ σκανδαλίζον Ἰουδαίους, καὶ κωλύον τὸν σταυρὸν ^εκαταδέξασθαι, τὸ κελεύεσθαι τῶν πατρώων ἀφίστασθαι ἐθῶν. ¹² “Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.” Ὅρα πῶς ἐστι πικρὸς ἐνταῦθα κατὰ τῶν ἡπατηκότων. Παρὰ μὲν γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοὺς ἡπατημένους τὴν κατηγορίαν ἔτρεπεν, ἵνα οὐκ ἀνοήτους καλῶν, καὶ ἅπαξ καὶ δεύτερον· ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτοὺς ἐπαίδευσεν καὶ διώρθωσε, πρὸς τοὺς ἡπατηκότας τρέπεται λοιπόν. Δεῖ δὲ ^εἡμᾶς συνιδεῖν ^εαὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν τὴν σοφίαν, πῶς τούτους μὲν, ὡς παῖδας οἰκείους, καὶ δυναμένους λαβεῖν διόρθωσιν, νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει· τοὺς δὲ ἡπατηκότας, ὡς ἄλλοτρίους καὶ ἀνιάτα νοσοῦντας, ἐκκόπτει· τοῦτο μὲν ^βλέγων, “Βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ” τοῦτο δὲ ἐπαρώμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων, “Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.” Καὶ καλῶς εἶπεν, “ὁ ἀναστατοῦντες.” Τὴν γὰρ οἰκείαν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συγγένειαν ἀφέντες τὴν ἄνω, τὴν ἄλλοτρίαν καὶ

12 v. 12.

² σκανδαλίζων (δ σκ. A.D. Cat.) τοὺς Ἰουδαίους pro σκάνδαλον τοῖς Ἰουδαίοις omnes. ^α τὸ om. D. ^β προσενεγκόντες] + τῷ συνεδρίῳ E.F. Vet. προσενεγκ. Cat. ^γ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου C.D.E.F. Cat. Vet. τοῦ τόπου καὶ τοῦ νόμου Edd. ^δ τοσαύτην om. A. ^ε καταδέξασθαι omnes. ἀναδέξασθαι Edd. ^ε ἀνόητους] καὶ ἀνοήτους D. ^ε αὐτοῦ καὶ ἐντ. pro καὶ ἐντ. αὐτοῦ C.D.F. Cat. ^β λέγει D. ¹ οἱ ἀναστ. E.F.

ξένην μεταδιώκειν ἠνάγκασαν, ἀπὸ μὲν τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς ἐλευθέρης ^κἐκβαλόντες, βιαζόμενοι δὲ καθάπερ αἰχμαλώ-
 (753) τους καὶ ^λμετανάστας πλανᾶσθαι. Διόπερ αὐτοῖς ἐπαράται. ⁷¹⁷
^αὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδὲν μοι μέλει περὶ ἐκείνων. ¹³“Αἰ-
 ρετικὸν γὰρ ἄνθρωπον μετὰ ^μπρώτην καὶ δευτέραν νοουθεσίαν
 παραιτοῦ.” Εἰ βούλονται, μὴ περιτεμένεσθωσαν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ^νἀποκοπτέσθωσαν. Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ τολμῶντες ἀπο-
 κόπτειν ἑαυτοὺς, καὶ τὴν ἄρὰν ἐπισπώμενοι, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
 δημιουργίαν διαβάλλοντες, καὶ τοῖς Μανιχαίοις συμπράττον-
 τες; Ἐκεῖνοι μὲν γάρ φασι τὸ σῶμα ἐπίβουλον εἶναι, καὶ ὕλης
 τῆς πονηρᾶς· οὗτοι δὲ διὰ τῶν ἔργων τοῖς χαλεποῖς δόγμασι
 τούτοις διδόντες ἀφορμὴν· ὥς γὰρ ἐχθρὸν καὶ ἐπίβουλον ἀπο- B
 κόπτουσι τὸ μέλος. Οὐκοῦν πολλῶ μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 πηρῶσαι ἐχρὴν· διὰ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὴν ψυχὴν κάτεισιν
 ἡ ἐπιθυμία. Ἀλλὰ οὔτε ὀφθαλμοὺς, οὔτε ^οτι ἄλλο μέλος
 αἷτιον, ἀλλ’ ἡ πονηρὰ προαίρεσις μόνον. Εἰ δὲ οὐκ ἀνέχη, διὰ
 τί μὴ καὶ γλῶτταν διὰ τὴν βλασφημίαν, καὶ χεῖρας διὰ τὴν
 ἀρπαγὴν, καὶ πόδας διὰ ^ρτοὺς ἐπὶ πονηρίαν δρόμους, καὶ πᾶν,
 ὥς εἰπεῖν, τὸ σῶμα κατακόπτεις; Καὶ γὰρ ἀκοή ^ικαταυλουμένη
 πολλάκις κατεμάλαξε τὴν ψυχὴν, καὶ ῥίνες ὀσμὴν ἡδεῖαν ^ρδεξά-
 μεναι κατεγοήτευσαν τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς ἡδονὴν ἐξεβάκχευ- C
 σαν. Οὐκοῦν πάντα ^σπερικόψωμεν, καὶ ὧτα καὶ χεῖρας καὶ
 ῥίνας. Ἀλλ’ ἐσχάτης ταῦτα παρανομίας, καὶ Σατανικῆς ^ιπα-
 ραπληξίας. Δέον γὰρ διορθῶσαι μόνον τὴν ἄτακτον τῆς
 ψυχῆς ὁρμὴν, ^ςὥς τοῦ τεχνίτου διαμαρτάνοντος, τὸ ὄργανον
 συντρίβειν ἀνέπεισεν ὁ πονηρὸς δαίμων ^ωκαὶ φόνοις χαίρων
 διηνεκῶς. Πῶς οὖν, τοῦ σώματος πιαυνομένου, φησὶν, ἐκκαίεται
 ἐπιθυμία; ^ςἸδοὺ πάλιν τὸ ἀμάρτημα τῆς ψυχῆς· τὸ γὰρ
 πιαίνειν τὴν σάρκα, οὐ τῆς σαρκὸς ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς· εἰ
 γὰρ βούλοιτο κατατήκειν, ^ιαὐτὴ τὴν ἐξουσίαν ἅπασαν ἔχει.
 Σὺ δὲ παραπλήσιον ποιεῖς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὁρῶν τινα πῦρ καί-
 οντα, καὶ ἐπιτιθέντα ξύλα, καὶ οἰκίαν ἐμπιπρῶντα, ἀφείς τὸν D
 ἄψαντα τὴν πυρὰν, ἐγκαλέσειε τῇ πυρᾷ, ὅτι πολλῶν ἐπιλα-
 βομένη ξύλων εἰς ὕψος ἤρθη· ἀλλ’ οὐκ ἔστι ^ςτὸ ἐγκλημα τοῦ

13 Tit. iii. 10.

^κ ἐκβαλόντες pro ἐκβάλλοντες omnes. ^λ μετανάστας C. ^μ πρώτην]
 μίαν A.D. ^ν ἀποκοπτ. omnes. περικοπτ. Edd. ^ο τι ἄλλο] ἄλλο τι A.C.D.
^ρ τοῖς] τὴν C. ^ς καταυλιζομένη C. ^ι δεξάμενοι C. ^ω περικόψωμεν A.
^ι παραπληξίας] συμβουλῆς E.F. Vet. ^ς ὥς τοῦ τ. διαμαρτάνοντος] οἱ δὲ τὰ
 ἑαυτῶν κατακόπτουσι μέλη. οὕτω τοῦ τεχνίτου διαμαρτάνων E.F. Vet. ^ω καὶ
 om. E.F. Vet. ^ς Ἰδοὺ πάλιν τὸ ἀμ.] ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο πάλιν ἀμ. E.F. Vet.
^ι αὐτὴν C. ^ς τὸ] τοῦτο A.D.

περὸς, ἀλλὰ τοῦ ἄψαντος τὸ πῦρ. Τοῦτο γὰρ πρὸς τροφήν, πρὸς φωτισμὸν, πρὸς ἄλλας τοιαύτας ἐδόθη διακονίας, οὐχ ἵνα καίῃ τὰς οἰκίας· ὥσπερ οὖν καὶ ἡ ἐπιθυμία εἰς παιδοποιῖαν καὶ βίου σύστασιν, οὐ πρὸς μοιχείαν καὶ πορνείαν καὶ ἄσελγείας· ἵνα πατὴρ γένη, οὐχ ἵνα μοιχός· ἵνα νομίμως ὁμιλήσῃς γυναικί, οὐχ ἵνα παρανόμως διαφθείρῃς· ἵνα ^bκαταλίπῃς σπέρμα, οὐχ ἵνα ^cτὸ ἐτέρου λυμήνῃ. Τὸ γὰρ μοιχεύειν οὐ τῆς ἐπιθυμίας ἔστι τῆς φυσικῆς, ἀλλὰ τῆς ὕβρεως τῆς παρὰ φύσιν· ἡ γὰρ ἐπιθυμία μίξιν ^dἐπιζητεῖ μόνον, οὐ ^eτοιάνδε μίξιν. Ταῦτα δέ μοι οὐχ ἀπλῶς εἴρηται νῦν, ἀλλὰ προανακρουόμεθ' αἰνῶνας, καὶ προακροβολιζόμεθα πρὸς τοὺς λέγοντας τοῦ θεοῦ τὴν δημιουργίαν πονηρὰν εἶναι, καὶ τῆς μὲν ψυχῆς τὴν ῥαθυμίαν ἐὼντας, κατὰ δὲ τοῦ σώματος μαινομένους, καὶ τὴν σάρκα ἡμῶν διαβάλλοντας, περὶ ὧν καὶ μετὰ ταῦτα ^fΠαῦλος ὁ ἀπόστολος ⁷¹⁸διαλέγεται, οὐ τῆς σαρκὸς κατηγορῶν, ἀλλὰ τῶν διαβολικῶν ἔλογισμῶν.

¹⁴ “Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί.” Ἐνταῦθα λοιπὸν δοκεῖ μὲν εἰς τὸν ἠθικὸν ^bἐμβαίνειν λόγον, πάσχει δέ τι καινὸν, καὶ ὅπερ οὐδὲ ἐν μιᾷ τῶν ἄλλων ἔπαθεν ἐπιστολῶν. Πάσας γὰρ διαλαμβάνων εἰς ^kδύο μέρη, καὶ τὰ μὲν πρῶτα περὶ δογματῶν, τὰ δὲ ἔσχατα περὶ βίου διαλεγόμενος, ἐνταῦθα εἰς τὸν ἠθικὸν ἐμπεσὼν λόγον, πάλιν ἀναμίγνυσιν τὸν δογματικόν· καὶ ^lγὰρ οὗτος ἐκείνου πάλιν ἔχεται ^mἐν τῇ πρὸς Μανιχαίους μάχῃ. Τί ^Bδέ ἐστι, “Μόνον ⁿμὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί;” Ἀπήλλαξεν ὑμᾶς, φησὶν, ὁ Χριστὸς τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας, κυρίου ἀφῆκε τοῦ πράττειν ὃ τι βούλεσθε, οὐχ ἵνα τῇ ἐξουσίᾳ πρὸς κακίαν ^oχρησώμεθα, ἀλλ’ ἵνα μείζονος λάβωμεν μισθοῦ πρόφασιν, ἐπὶ φιλοσοφίαν μείζονα ἀνιόντες. Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω ζυγὸν δουλείας καλεῖ τὸν νόμον, καὶ κατάρως ^pἐπαγωγὴν· ἵνα μὴ τις ὑποπτεύσῃ, ὅτι διὰ τοῦτο κελεύει τοῦ νόμου ἀποστῆναι, ἵνα ἐξῇ παρανόμως ζῆν, διορθοῦνται τὴν ὑπόνοιαν, ^Cλέγω· οὐχ ἵνα παράνομος γένηται ἡ πολιτεία, ἀλλ’ ἵνα ὑπὲρ τὸν νόμον ^qἡ φιλοσοφία. Ἐλύθη γὰρ τοῦ νόμου τὰ δεσμά, (754)

14 v. 13.

^a ἀσελγείας C.E.F. Veron. Vet. ἀσελγείαν Sav. cet. ^b καταλίπῃς D. ^c τὸ] τοῦ E.F. ^d ἐπιθυμῇ Veron. ^e τοιάνδε] τοιαύτην δὲ D. ^f Π. ὁ ἀπ. pro ὁ ἀπ. Π. omnes. ^g διαλογισμῶν B. ^h ἐκβαίνειν C.D.E. Veron. ⁱ ἐκπατρίαν Vet. ^j οὐδὲ ἐν μιᾷ] οὐδὲ μιᾷ F. Veron. οὐδεμιᾷ C. οὐδὲ μία B. ἐν οὐδεμιᾷ E. ^k δύο μέρη pro μέρη δύο omnes. ^l γὰρ om. B. ^m ἐν] τοῦ ἐν F. Post Μανιχαίους add. λέγω E.F. Vet. ⁿ μὴ τὴν ἐλ.] τὴν ἐλ. μὴ Α. τὴν μὴ ἐλ. C. Statim εἰς ἀφ. τῇ σ. pro τῇ σ. εἰς ἀφ. omnes. ^o χρῆσθαι et λάβετε E. ^p Vid. Annot. ^q ἡ] ἡ F.

καὶ ἐγὼ ταῦτα λέγω, οὐχ ἵνα ταπεινότεροι, ἀλλ' ἵνα ὑψηλότεροι γενώμεθα. Καὶ γὰρ ὁ πορνείων, καὶ ὁ παρθενεύων, ἀμφότεροι τοῦ νόμου τὰ μέτρα ἐξέβησαν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ τὸ χεῖρον κατενεχθεὶς, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπαρθείς· ὁ μὲν παραβὰς, ὁ δὲ ὑπερβὰς τὸν νόμον. Τοῦτ' οὖν φησιν ὁ Παῦλος, ὅτι ἔλυσεν τὸν ζυγὸν ἀφ' ὑμῶν, οὐχ ἵνα σκιρτήσητε, οὐδ' ἵνα λακτίζητε, ἀλλ' ἵνα χωρὶς ζυγοῦ βαδίζητε εὐρυθμα. Εἴτα καὶ δείκνυσιν τρόπον, δι' οὗ ῥαδίως ἂν τὸ τοιοῦτον κατορθωθῇ. Τίς οὖν ὁ τρόπος; “^ω Διὰ τῆς Δ ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις,” φησί. Πάλιν ἐνταῦθα αἰνίττεται, ὅτι φιλονεικία καὶ στάσις καὶ φιλαρχία καὶ ἀπόνοια ταύτης αἰτία τῆς πλάνης αὐτοῖς ἐγένετο· ἡ γὰρ τῶν αἰρέσεων μήτηρ, ἡ τῆς φιλαρχίας ἐστὶν ἐπιθυμία. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι “δουλεύετε ἀλλήλοις,” ἔδειξεν ὅτι ἐξ ἀπονοίας καὶ τύφου τοῦτο ἔλαβεν ἄρχην τὸ κακόν· ² διὸ κατάλληλον ἐπεισάγει φάρμακον. Ἐπειδὴ γὰρ ἀλλήλων ἄρχειν βουλόμενοι διεσχίσθητε, δουλεύσατε ἀλλήλοις· οὕτω γὰρ συναχθήσεσθε πάλιν. Ἀλλὰ φανερώς μὲν οὐ λέγει τὸ ἀμάρτημα, φανερώς δὲ τίθησι τὴν διόρθωσιν, ἵνα δι' αὐτῆς κάκεῖνο μάθωσιν· ὥς ἂν εἴ τις τῷ ἀσελγαίνοντι ὅτι μὲν ἀσελγαίνει μὴ λέγοι, παραινοὶ δὲ συνεχῶς σωφρονεῖν. Ὁ γὰρ ἀγαπῶν, ὡς χρὴ, τὸν πλησίον, οὐ παραιτεῖται δουλεύειν αὐτῷ παντὸς δούλου ταπεινότερον. Καθάπερ γὰρ πῦρ ὁμιλήσαν κηρῷ, μαλάσσει ῥαδίως αὐτόν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀγάπης θερμότης πάντα τῷ τῷ πυρὸς σφοδρότερον διαλύει. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, ἀγαπάτε ἀλλήλους, ἀπλῶς, ἀλλὰ, “δουλεύετε,” τὴν ἐπιτεταμένην δὴ δὴ φιλίαν. Ἐπειδὴ γὰρ τοῦ νόμου τὸν ζυγὸν ἀνείλεν, ἵνα μὴ ἀποσκιρτήσωσιν, ἕτερον αὐτοῖς ἐπιτίθησι ζυγὸν τὸν τῆς ἀγάπης, ἰσχυρότερον μὲν ἐκείνου, κουφότερον δὲ καὶ ἡδῶ πολλῷ. Εἴτα ⁷¹⁹ δεικνὺς αὐτοῦ τὸ κατόρθωμα, φησίν· ¹⁵ “Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.” Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω τὸν νόμον ἔστρεφον, εἰ βούλει σεαυτόν, φησί, πληροῦν, μὴ περιτέμνου· οὐ γὰρ ἐν τῇ περιτομῇ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγάπῃ πληροῦται. Ὅρα τῆς οὐδυνῆς πῶς

15 v. 14.

¹ ταῦτα F. Vet.   ² ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς om. B.   ³ λακτίζητε A.B.C. E.F. λακτίσητε Edd.   ⁴ καὶ om. B.   ⁵ διὰ] ἀλλὰ διὰ E.   ⁶ αἰτία] ἡ αἰτία A.B.C.D. αἰτία τῆς π. αὐτοῖς ἐγένετο] τῆς π. αἰτίας αὐτοῖς ἐγένοντο Edd. repugnantiū libris.   ⁷ ἀρχή] ἀρχή Veron. ἡ ἀρχή A.B.C.D.F. Cat.   ⁸ διὸ] + καὶ E.   ⁹ ἀλλήλων] + φησιν F. Vet. φησιν post ἀλλήλους add. E.   ¹⁰ ἀσελγαίνειν B.C.   ¹¹ παραινέει A.B.D.E.F.   ¹² ἀλλήλους om. B.   ¹³ αὐτό B.   ¹⁴ σεαυτόν B.E.F.   ¹⁵ αὐτὸν φ. πλ.] φησιν αὐτὸν πλ. C.E. φησι πλ. αὐτόν D.

- οὐκ ἐπιλανθάνεται τῆς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ^hτὸ πονοῦν κινεῖ συνεχῶς, καὶ εἰς τὸν ἡθικὸν ἐξελθὼν λόγον. ¹⁶ “Εἰ δὲ ἀλλήλους Β δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.” Οὐκ ἀποφαίνεται, ἵνα μὴ βαρῆσῃ, ἀλλ’ οἶδε μὲν αὐτὸ γινόμενον, λέγει δὲ αὐτὸ μετὰ ἀμφιβολίας. Οὐ γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀλλήλους δάκνετε· καὶ τὸ ⁱἐξῆς ὁμοίως· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ πάλιν ἀπεφάνητο, ὅτι ^kὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθήσεσθε, ἀλλὰ, “βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε” ὅπερ ἐστὶ φοβούντος καὶ ἀσφαλιζομένου, οὐ καταδικάζοντος. Καὶ ταῖς λέξεσι δὲ ἐμφαντικῶς ἐχρήσατο. Οὐ γὰρ εἶπε, “δάκνετε,” μόνον, ὅπερ ἐστὶ θυμουμένου, ἀλλὰ καὶ, “κατεσθίετε,” ὅπερ ἐστὶν ἐμμένοντος τῇ πονηρίᾳ. Ὁ ^mμὲν γὰρ δάκνων, ὀργῆς ἐπλήρωσε πάθος· ὁ δὲ κατεσθίων, ⁿθηριωδίας ἐσχάτης παρέσχευ ἀπόδειξιν. Δήγματα C δὲ καὶ βρώσεις οὐ τὰς σωματικὰς φησιν, ἀλλὰ τὰς πολὺ χαλεπωτέρας. Οὐ γὰρ οὕτως ὁ ἀνθρωπίνης ἀπογευσάμενος σαρκὸς ἐβλάψεν, ὥς ὁ δῆγματα εἰς τὴν ψυχὴν πηγνύς· ὅσον γὰρ ψυχὴ τιμιωτέρα σώματος, ^pτοσοῦτῳ χαλεπωτέρα ^qἢ ταύτης βλάβη. “Βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.” Ἐπειδὴ ^rγὰρ οἱ ἀδικούντες καὶ ἐπιβουλευόντες, ὥς ἄλλους ἀναλίσκοντες, ἐπὶ ^sτοῦτο ἔρχονται, διὰ τοῦτό ^wφησι, σκοπεῖτε μὴ εἰς ὑμᾶς τὸ πρᾶγμα περιτραπῇ. Ἡ γὰρ διάστασις καὶ ^xἡ μάχη φθοροποιὸν καὶ ἀναλωτικὸν καὶ τῶν δεχομένων αὐτὴν, καὶ ^yτῶν εἰσαγόντων, καὶ σῆτος μᾶλλον ἅπαντα διατρῶγει.
- D ¹⁷ “Λέγω δὲ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ ^zτελέσητε.” Ἰδοὺ καὶ ἐτέραν δείκνυσιν ὁδὸν εὐκόλον ποιούσαν τὴν ἀρετὴν, καὶ κατορθοῦσαν τὰ εἰρημένα, ὁδὸν τίκτουσαν ἀγάπην, καὶ σφιγγομένην ὑπὸ τῆς ἀγάπης. Οὐδὲν γὰρ, οὐδὲν οὕτως ἀγαπητικούς ποιεῖ, ὥς τὸ πνευματικούς εἶναι· καὶ οὐδὲν οὕτω πίθει παραμένειν ἡμῖν τὸ πνεῦμα, ὥς ἡ τῆς ἀγάπης ἰσχὺς. (755) Διὸ φησι, “Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.” Ἐπειδὴ ^a γὰρ εἶπε τὸ ποιοῦν τὴν νόσον, λέγει καὶ E τὸ τὴν ὑγίαν χαριζόμενον φάρμακον. Ποῖον ^bδὲ τοῦτό ἐστι, ^cκαὶ τίς ἡ λύσις τῶν εἰρημένων κακῶν, ἢ ^dτὸ πνεύματι ζῆν;

16 v. 15.

17 v. 16.

^h τὸ πονοῦν] τόπον οὖν F. ⁱ ἐξῆς] + δὲ E.F. ^k ὑπὸ sine elisione C.E.F. Cat. De seqq. vid. Annot. ^l κατεσθίετε] + μετὰ προσθήκης E.F. Vet. ^m μὲν om. D. ⁿ θηριωδίας A.B.E. θηριωδείας C. θηρωδίας Edd. ^o ὅσῳ E.F. Cat. Statim τιμιωτέρα, ψυχὴ inverso ord. C.D.E. Cat. ^p τοσοῦτῳ A.C.E.F. Cat. τοσοῦτον Edd. ^q ἢ] καὶ ἡ E.F. ^r ἀναλωθῇτε] + φησὶν E.F. Vet. ^s γὰρ om. F. Vet. ^t ἀλλήλους B.D. ^v τοῦτῳ A.D.F. ^w φησι] λέγει F. ^x ἡ om. A. ^y τῶν om. D. ^z τελέσητε ubique F. ^a γὰρ om. F. Vet. ^b δὲ] δὴ A.D. Statim ἦν pro ἐστὶ B. ^c Vid. Annot. ^d τὸ] τῷ C.D.

^e Διό φησι· “Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.” ¹⁸ “Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ βῆντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ^a ἂν θέλητε, ταῦτα ποιήτε.” Ἐνταῦθα ¹ δὲ ἐπιτίθενται τινες λέγοντες, ὅτι διείλεν εἰς δύο τὸν ἄνθρωπον ὁ ἀπόστολος, ὥσπερ ἐξ ἐναντίας οὐσίας ^kκατεσκευασμένον εἰσάγων, καὶ μάχην τῷ σώματι πρὸς τὴν ψυχὴν δεικνὺς οὖσαν. Ἄλλ’ οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. Σάρκα γὰρ ἐνταῦθα, οὐ τὸ σῶμα καλεῖ· εἰ ¹ γὰρ τοῦτό φησι, πῶς ἔχει λόγον τὸ ἐξῆς εἰρη- ⁷²⁰ μένον; “ἐπιθυμεῖ γὰρ, ^mφησὶ, κατὰ τοῦ πνεύματος.” Καὶ μὴν τοῦτο οὐ τῶν κινούντων, ἀλλὰ τῶν κινουμένων ἐστίν, οὐ τῶν ενεργούντων, ἀλλὰ τῶν ⁿἐνεργουμένων· πῶς οὖν ἐπιθυμεῖ; Ἡ γὰρ ἐπιθυμία οὐ ^oσαρκὸς, ἀλλὰ ψυχῆς. Καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ φησι, ¹⁹ “Κατεπιθυμῶς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου.” καὶ, “Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ ποιήσω σοι;” καὶ, “Μὴ πορεύου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.” καὶ πάλιν, “Οὕτως ^pἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου.” Πῶς οὖν ^qΠαῦλός φησιν, “Ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ^Bκατὰ τοῦ πνεύματος;” Οἶδε σάρκα καλεῖν, τοῦ τὴν τοῦ σώματος φύσιν, ἀλλὰ ^sκαὶ τὴν πονηρὰν προαίρεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ²⁰ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ’ ἐν πνεύματι.” καὶ πάλιν, “Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.” Τί οὖν; ἀνελεῖν δεῖ τὴν σάρκα; αὐτὸς δὲ ὁ ταῦτα λέγων οὐ σάρκα περιέκειτο; Οὐ τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τοῦ διαβόλου ταῦτα τὰ ^tδόγματα. ²¹ “Ἐκεῖνος ^vγὰρ ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς.” Τί οὖν φησι; Σάρκα ἐνταῦθα τὸν λογισμὸν καλεῖ τὸν γεώδη, τὸν ῥαθύμουν καὶ ἡμελημένον. Τοῦτο δὲ οὐ σώματος κατηγορία, ἀλλὰ ῥαθύμου ψυχῆς ἔγκλημα. Ὅργανον γὰρ ἐστὶν ἡ σὰρξ, ^Cτὸ δὲ ὄργανον οὐδεὶς ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ, ἀλλὰ τὸν τὰ ὄργανον κακῶς μεταχειριζόμενον. Καὶ γὰρ οὐ τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὸν ἀνδροφόνον καὶ μισοῦμεν καὶ κολάζομεν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο, φησὶ, κατηγορία τοῦ σώματος, τὸ τὰ ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς τῷ τῆς σαρκὸς ὀνόματι καλεῖσθαι. Ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐλάττονα εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν σάρκα, καὶ αὐτὴν δὲ

¹⁸ v. 17.¹⁹ Psal. lxxiii. 2. ¹ Reg. xx. 4. Sirac. xviii. 30. Psal. xli. 2.²⁰ Rom. viii. 9, 8.²¹ Joan. viii. 44.

^e διό φησι] ἐπὶ δὲ E.F. Vet. Idem post τελέσητε addunt ἐπήγαγεν.
^f τὸ δὲ] καὶ τὸ E. ^g ἀντίκεινται E.F. Veron. ^h ἂν om. B.C.D. Veron.
 Statim θέλετε A.D. Veron. et p. p. ποιεῖτε B.C. ποιεῖται A. ⁱ δὲ om. E.F.
^k κατεσκ. εἰσάγων] κατεσκευάσεν B. κατεσκευασμένων εἰσάγων C. ^l γὰρ]
 δὲ E.F. Mox δηλοῖ προ φησι F. ^m φησὶ om. B. ⁿ ἐνεργουμένων] +
 ἐστὶ A.D. Haec πῶς οὖν ἐπιθυμεῖ om. A. ^o τῆς σαρκὸς et τῆς ψυχῆς B.
^p ἐπιθυμεῖ D. Cat. ^q ὁ Παῦλος D.E. ^r οὐ] + μόνον superscript. E.
^s καὶ accessit ex A.C.D.E. Cat. ^t δόγματα pro διδάγματα omnes. ^v γὰρ
 om. B.

καλήν. Τὸ γὰρ ἔλαττον τοῦ ^ωκαλοῦ, καὶ ^καὐτὸ καλόν· τὸ δὲ κακόν, οὐκ ἔλαττον τοῦ καλοῦ, ὑ ἀλλ' ἐναντίον. Σὺ δέ, ^εεἰ μὲν ἔχεις δεῖξαι ἀπὸ τοῦ σώματος κατασκευαζομένην τὴν κακίαν, D κατηγόρει τῆς σαρκός· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς προσηγορίας διαβάλλειν ἐπιχειρεῖς, ὦρα ^ασοι καὶ τῆς ψυχῆς κατηγορεῖν. Καὶ γὰρ ψυχικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῆς ἀληθείας ἐστερημένος, καὶ πνεύματα πονηρίας λέγεται τὰ τῶν δαιμόνων πλήθη. Τῷ δὲ τῆς σαρκὸς ὀνόματι πάλιν καὶ τὰ μυστήρια καλεῖν εἴωθεν ἡ γραφή, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἅπασαν, σῶμα ^βλέγουσα εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ βούλει ^γκαὶ κατορθώματα καλεῖν τὰ δι' αὐτῆς γινόμενα, σβέσον τῷ λόγῳ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔρημον ὄψει τὴν ψυχὴν γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὐδὲν εἰδυῖαν ὧν οἶδεν. Εἰ γὰρ ἡ E δύναμις τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοουμένη καθοράται, πῶς ἂν ^δἴδοιμεν χωρὶς ὀφθαλμῶν; εἰ δὲ καὶ ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, πῶς ^εἀκουσόμεθα χωρὶς ὠτων; Καὶ τὸ κηρύξαι δὲ καὶ τὸ ^επεριελθεῖν, διὰ γλώττης καὶ ποδῶν. ²² “Πῶς γὰρ ^εκηρύξουσιν, εἰ μὴ ἀποσταλῶσι;” καὶ τὸ γράψαι διὰ χειρῶν. Ὅρας ὅτι μυρίων ^ηἡμῖν ἀγαθῶν ἐστὶν αἰτία τῆς σαρκὸς ἡ διακονία; Εἰ δὲ λέγει, “Ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος,” περὶ δύο φησὶ λογισμῶν. Οὗτοι γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκεινται, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, οὐχ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Εἰ γὰρ ταῦτα ^ιἀντίκειται, ἀλλήλων ^κἐστὶν ἀναιρετικά, ὥς τὸ πῦρ ¹τοῦ ὕδατος, ὥς τὸ σκότος τοῦ φωτός. Εἰ δὲ ἐπιμελεῖται 721 σώματος ^μψυχῇ, καὶ πολλὴν αὐτοῦ ^νποιεῖται πρόνοιαν, καὶ μυρία πάσχει, ὥστε αὐτὸ μὴ καταλιπεῖν, καὶ ἀπορρηγνυμένη κωλύει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῇ διακονεῖται, καὶ πολλὴν εἰσάγει γνῶσιν αὐτῇ, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνης ἐνέργειαν τοῦτο κατεσκευάσται· πῶς ἂν ἐναντία ταῦτα εἴη καὶ μαχόμενα ἀλλήλοις; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον οὐκ ἐναντία, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὁμονοοῦντα, (756) καὶ ἀλλήλων ἀντεχόμενα διὰ τῶν ἔργων ὀρῶ. Οὐ τοίνυν περὶ τούτων φησὶν, ὅτι ἀντίκεινται ἀλλήλοις, ἀλλὰ λογισμῶν πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν μάχην εἰσάγει. Τὸ γὰρ θέλειν καὶ μὴ θέλειν,

22 Rom. x. 15.

^ω καλοῦ] + οὐ κακόν ἀλλὰ E.F. Vet. ^κ αὐτὸ] + τὸ C. ^γ ἀλλ' ἐναντίον om. A. ^ε εἰ μὲν ἔχεις] Sic E.F. Cat. εἰ μὴ ἔχεις Veron. εἰ μοι ἔχεις Sav. Mor. Ben. ἡμῖν εἰ ἔχεις A.B.C.D. ^α σοι pro σε A.E.F. ^β λέγουσα om. B. εἶναι λέγουσα inverso ord. D.E. ^γ καὶ κατορθ. καλεῖν] καὶ τὰ κατορθ. ἰδεῖν E.F. Vet. καὶ κατορθ. μαθεῖν Cat. Post γινόμενα add. σκόπει ἐντεῦθεν E.F. Vet. ^δ ἴδωμεν A.D.E. ^ε ἀκουσόμεθα A.B. ^ς παρελθεῖν B. ^η κηρύξουσιν B. κηρύξουσιν] + φησὶν E.F. Vet. ^η ἡμῖν om. E. Vet. erasum in F. ἀγαθῶν ἡμῖν inverso ord. A.B.D. ^ι ἀντίκεινται A.B.C.E.F. Cat. ^κ εἰσὶν E. ¹ τοῦ om. D. ^μ ἡ ψυχῇ E.F. ^ν ποιεῖται A.D.E.F. Cat. ποιεῖ Edd.

τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦτό φησι, “ταῦτα δὲ ὁ ἀντίκειται,” ἵνα B
μὴ ῥυπαρῶς τῇ ψυχῇ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆς
ταῖς πονηραῖς. Καθάπερ γὰρ τις παιδαγωγὸς καὶ διδάσκα-
λος φοβῶν, ταῦτα ἐφθέγγετο. ²³ “Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε,
οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.” Ποία αὕτη ἀκολουθία; Μεγίστη μὲν
¹ οὖν καὶ σαφής. Ὁ γὰρ πνεῦμα ἔχων, ὡς χρῆ, σβέννυσσι ¹ διὰ
τούτου πονηρὰν ἐπιθυμίαν ἅπασαν· ὁ δὲ τούτων ἀπαλλαγείς, οὐ
δεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ νόμου βοηθείας, ὑψηλότερος πολλῶ τῆς
ἐκείνου παραγγελίας γενόμενος. Ὁ γὰρ μὴ ὀργιζόμενος, πῶς
δεῖται ἀκούειν, “Οὐ φονεύσεις;” ὁ μὴ βλέπων ἀκολάστοις
ὀφθαλμοῖς, πῶς χρῆζει τοῦ παιδεύοντος μὴ μοιχεύειν; Τίς γὰρ C
διαλέγεται περὶ τοῦ καρποῦ τῆς κακίας τῷ τὴν ῥίζαν αὐτὴν
ἀνασπᾶσαντι; Ῥίζα γὰρ φόβος θυμὸς, καὶ μοιχείας ² ἢ περιέρ-
γος θεωρία τῶν ὄψεων. Διὰ τοῦτό φησιν, “Εἰ πνεύματι
ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.” Ἐνταῦθα δέ μοι δοκεῖ καὶ ἐγκώ-
μιον τοῦ νόμου ³ μέγα εἰρηκέναι καὶ θαυμαστὸν, ⁴ εἶγε ἐν τάξει
τοῦ πνεύματος ὁ νόμος ⁵ ἦν κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτοῦ πρὸ τῆς
τοῦ πνεύματος ἐπιφοιτήσεως· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ⁶ ἐναπομένειν
χρῆ τῷ παιδαγωγῷ. Τότε ⁷ μὲν εἰκότως ὑπὸ νόμον ἦμεν, ἵνα
τῷ δεῖ κολλάζωμεν τὰς ἐπιθυμίας, οὐπω τοῦ πνεύματος φανέν- D
τος· νῦν δὲ τῆς χάριτος δεδομένης τῆς οὐ κελευούσης μόνον αὐ-
τῶν ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ⁸ μαραινούσης αὐτὰς, καὶ πρὸς μείζονα
πολιτείαν ⁹ ἀναγούσης, τίς χρεῖα νόμου; Τῷ γὰρ οἰκοθεν κα-
τορθοῦντι τὰ μείζω, ποῦ χρεῖα παιδαγωγοῦ; Οὐδὲ γὰρ γραμ-
ματιστοῦ τις δεῖται φιλόσοφος ὢν. Τί τοίνυν ἑαυτοὺς ἐξεντε-
λίζετε, τῷ πνεύματι πρότερον ἑαυτοὺς ¹⁰ ἐκδόντες, καὶ νῦν
προσκαθήμενοι τῷ νόμῳ;

²⁴ “Φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστι πορνεία,
μοιχεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, φαρμακεία, ¹¹ εἰδωλολατρεία, E
ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις,
φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ¹² ἀ προλέγω
ὑμῖν, καθὼς ¹³ καὶ προεῖπον, ὅτι ¹⁴ οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες,

23 v. 18.

24 v. 19—21.

¹ ἀντίκειται pro ἀντίκειται omnes. Post h. v. add. ἀλλήλοις B. ² ῥυπαρῶς A.C. Cat. ³ οὖν accessit ex B.C.D.E.F. μὲν οὖν om. A. Post οὖν add. αὕτη D. ⁴ δι' αὐτοῦ A.D. ⁵ ἢ περιέργος om. B. ⁶ μέγα εἰρηκέναι pro εἰρηκέναι μέγα omnes. ⁷ εἶγε] Sic Cat. εἰ δὲ Edd. ποῖον τοῦτο; ὅτι εἰ καὶ E.F. Vet. ⁸ ἦν] φησὶν ἦν E.F. ἦν καὶ D. ⁹ ἐναπομένειν χρῆ] χρῆ ἐναπομέναι B. ¹⁰ μὲν] + γὰρ E.F. ¹¹ μαραινούσης αὐτὰς] περαινούσης F. ¹² ἀγούσης E. ἐναγούσης F. ¹³ ἐκδιδόντες A.B.C.D. ¹⁴ εἰδωλολατρεῖαι B. Mox ἔρις A.F. ¹⁵ καὶ assumptum ex omnibus. ¹⁶ οἱ accessit ex A.B.E.F.

βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.” Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ τῆς
 σαρκὸς ¹σου κατηγορῶν, εἰπέ μοι, καὶ νομίζων ὥς περὶ ἐχθρᾶς
 καὶ πολεμίας ²ταῦτα εἰρῆσθαι. Ἔστω ἰγάρ ἡ μοιχεία καὶ ἡ
 πορνεία τῆς σαρκὸς καθ’ ὑμᾶς· αἱ ³ἐχθραὶ, καὶ αἱ ἔρεις, καὶ οἱ
 ζῆλοι, καὶ ⁴αἱ ἐριθείαι, καὶ αἱ αἰρέσεις, καὶ αἱ φαρμακείαι·
 προαιρέσεως γὰρ ταῦτα διεφθαρμένης μόνον, ὥσπερ οὖν καὶ τὰ
 722 ἄλλα· ⁵πῶς ἂν εἶεν σαρκὸς; Ὅρᾳς ὅτι οὗ φησι τὴν σάρκα
 ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸν γεῶδη λογισμὸν καὶ χαμαὶ συρόμενον; Διὸ
 καὶ φοβεῖ λέγων, ὅτι “οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν
 θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.” ⁶Εἰ δὲ φύσεως ταῦτα πονηρᾶς, καὶ
 οὐ προαιρέσεως μοχθηρᾶς, περιττῶς εἶπε, “πράσσουσιν”· οὐ
 γὰρ πράσσουσιν, ἀλλὰ πάσχουσι. Τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ βασι-
 λείας ἐκπίπτουσιν; Οὐδὲ γὰρ τῶν ἐν φύσει, ἀλλὰ τῶν ἐν
 προαιρέσει καὶ οἱ στέφανοι καὶ αἱ κολάσεις. Διὸ καὶ ταῦτα
 ἠπεύλησεν ὁ Παῦλος. ⁷“Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος
 B ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη.” Οὐκ εἶπε, τὸ ἔργον τοῦ πνεύματος,
 ἀλλ’, “ὁ καρπός.” Οὐκοῦν ἡ ψυχὴ περιττὴ· εἰ γὰρ περὶ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος ὁ λόγος, ποῦ ἡ ψυχὴ; Ἰδὲ περὶ
 ἀψύχων διαλέγεται; Ὅταν γὰρ τὰ μὲν πονηρὰ τῆς σαρκὸς, τὰ
 δὲ χρήσιμα τοῦ πνεύματος ᾖ, περιττὴ ἡ ψυχὴ. Οὐδαμῶς· καὶ
 γὰρ ἡ ἐγκράτεια τῶν παθῶν ταύτης καὶ περὶ αὐτήν· καὶ ἐν
 μέσῳ ⁸κειμένης κακίας καὶ ἀρετῆς, ⁹ἂν μὲν εἰς δέον χρήσηται τῷ
 σώματι, πνευματικὸν αὐτὸ κατειργάσατο· ἂν δὲ ἀποστῇ μὲν
 τοῦ πνεύματος, ἐκδῶ δὲ ¹⁰ἑαυτὴν ταῖς πονηραῖς ἐπιθυμίαις,
¹¹γεωδεστέραν αὐτὴν κατεσκεύασεν. Ὅρᾳς ¹²πάντοθεν πῶς οὐ
 C περὶ οὐσίας αὐτῷ ὡς σαρκὸς νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ προαιρέσεως
 μοχθηρᾶς, καὶ οὐ τοιαύτης; Διὰ τί δὲ καρπὸν καλεῖ τοῦ πνεύ- (757)
 ματος; Ὅτι τὰ μὲν πονηρὰ ἔργα ἐξ ἡμῶν γίνεται ¹³μόνον· διὸ
 καὶ ἔργα καλεῖ· τὰ δὲ καλὰ οὐ τῆς ἡμετέρας ἐπιμελείας δεῖται
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Εἵτα μέλλων
 αὐτὰ διηγείσθαι, τὴν ῥίζαν τίθησι πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, οὕτω
 λέγων· “Ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ¹⁴ἀγα-

25 v. 22.

¹ σου] σὺν D. σου om. E.F. ⁵ ὥς περὶ] ὥσπερ B.C. ² ταῦτα] καὶ
 ταῦτα A.B.C.D.E. invita Cat. Post εἰρῆσθαι add. τί εἴπης E. ³ γὰρ om. F.
⁴ ἐχθραὶ]+τί E. ⁴ αἱ ἐριθείαι] οἱ θυμοὶ B. ⁵ πῶς]+οὖν E. ⁶ εἰ δὲ—
 πράσσουσιν om. D. Haec καὶ οὐ προαιρέσεως μοχθηρᾶς om. A. ⁷ Vid.
 Annot. ⁸ πνεύματος]+ἐστὶν E. ⁹ ἴδρα C. ¹⁰ αὐτὴν pro αὐτῆς D.E.
 Cat. ¹¹ κειμένη E.F. Cat. Vet. μένης B. ¹² ἂν] εἰ D. ¹³ ἑαυτὴν E.F.
 Cat. αὐτὴν Ben. αὐτὴν vulgo. ¹⁴ γεωδεστέρον αὐτὸ E.F. Vet. ἑαυτὴν pro
 αὐτῇ D. ¹⁵ πάντοθεν om. F. Vet. Statim ὥς pro πῶς B. ¹⁶ τῆς σαρκὸς
 Edd. τῆς om. A.B.D.E.F. Cat. αὐτῷ τῆς om. C. ¹⁷ μόνον A.B.F. Vet. Haec
 ὅτι τὰ μὲν—καλεῖ desunt in D. ¹⁸ ἀγαθωσύνη A.D.E.F. ἀγαθοσύνη B.C.
 Edebatur ἀγαθοεργία.

θωσύνῃ, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. ²⁶ Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.” ^bΤί γὰρ ἂν τις ἐπιτάξειε τῷ πάντα ἔχοντι D παρ’ ἑαυτῷ, καὶ διδάσκαλον ^cἀπηρτισμένην τῆς φιλοσοφίας τὴν ἀγάπην; “Ὡσπερ γὰρ οἱ τῶν ἵππων εὐήνιοι καὶ ἀφ’ ἑαυτῶν ἅπαντα πράττοντες, οὐκ ἂν δευθεῖεν μάστιγος· οὕτω καὶ ψυχὴ κατορθοῦσα τὴν ἀρετὴν ^dἀπὸ πνεύματος, οὐ δεῖται τοῦ ^eνομοθετοῦντος νόμου. Πάνυ δὲ καὶ ἐνταῦθα ^fθαυμαστικῶς τὸν νόμον ἐξέβαλεν, οὐχ ὡς φαῦλον, ἀλλ’ ὡς ἐλάττονα τῆς δεδομένης παρὰ τοῦ πνεύματος φιλοσοφίας. ²⁷ “Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.” ^gἵνα γὰρ μὴ λέγωσι, καὶ τίς ἐστι τοιοῦτος; δεικνυσιν ἐπὶ τῶν E ἔργων τοὺς ^hτὰ τοιαῦτα κατορθοῦντας, ⁱσάρκα πάλιν ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς πράξεις καλῶν. Οὐ γὰρ δὴ τὴν σάρκα ἀνείλον’ ἐπεὶ πῶς ἔμελλον ζῆν; τὸ γὰρ ἐσταυρωμένον, νεκρὸν ἐστι καὶ ἀνενέργητον’ ἀλλὰ τὴν ἀκριβῆ φιλοσοφίαν δηλοῖ. Καὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι, κὰν ἐνοχλῶσι, κενὰ λυσσῶσιν. Ἐπεὶ οὖν τοσαύτη τοῦ πνεύματος ἡ ἰσχὺς, ^kἐκείνῳ ζῶμεν, ἐκείνῳ ἀρκώμεθα· ^lὃ καὶ αὐτὸς ^mἐπάγει λέγων· ²⁸ “ⁿΖῶμεν οὖν ἐν πνεύματι, καὶ πνεύματι στοιχῶμεν,” κατὰ τοὺς ^oἐκείνου νόμους πολιτευόμενοι. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ P τὸ, “στοιχῶμεν,” τουτέστιν, ἀρκεσθῶμεν τῇ τοῦ πνεύματος δυνάμει, καὶ μὴ ἐπιζητῶμεν τὴν ἀπὸ ^qτοῦ νόμου προσθήκην. Εἰτα δεικνὺς ἐκείνους τοὺς ἐπεισάγοντας τὴν περι- 723 τομὴν διὰ φιλοτιμίαν τοῦτο ποιοῦντας, φησί· ²⁹ “Μὴ ^rγινώμεθα κενόδοξοι,” ὃ πάντων ἐστὶν αἷτιον τῶν κακῶν, “ἀλλήλους ^sπροκαλούμενοι,” εἰς φιλονεικίας καὶ ἔρεις, “ἀλλήλους φθονοῦντες.” Ἀπὸ γὰρ κενοδοξίας ^tὁ φθόνος, ^vκαὶ ἀπὸ φθόνου τὰ μυρία ταῦτα κακά.

¹ “Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος.” Ἐπειδὴ γὰρ B ἐπιτιμήσεως προσχῆματι τὰ αὐτῶν ἐξεδίκουν πάθη, καὶ ἐδόκουν μὲν ἀμαρτημάτων ^uἐνεκεν τοῦτο ποιεῖν, τὴν δὲ αὐτῶν φιλαρχίαν στῆσαι ἐβούλοντο, φησὶν· “Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ.”

²⁶ v. 23.²⁷ v. 24.²⁸ v. 25.²⁹ v. 26.¹ Cap. VI. v. 1.

^b τί (τίς C.) γὰρ ἂν τις] Sic libri omnes et Interp. τίς γὰρ ἂν Edd. ^c ἀπηρτισμένην B. Cat. ^d ἀπὸ τοῦ πν. E. ^e νομοθετοῦντος A.B.D. ^f θαυμ. τὸν v. προ τὸν v. θαυμ. C.D.E.F. ^g πνεύματος φιλοσοφίας] θεοῦ σοφίας E. ^h τὰ om. B. ⁱ σάρκα] + γὰρ A. ^k ἐκείνῳ ζῶμεν om. A. Statim ἀρκώμεθα pro ἀρκούμεθα F. Vet. Ita tacite edidit Montef. ^l δ] τοῦτο F. Vet. δ om. C.D. ^m ἐπάγει λέγων] δηλῶν ἔλεγεν E. δηλῶν ἐπάγει F. Vet. ⁿ ζῶμεν οὖν ἐν] εἰ ζῶμεν E.F. Cat. Vet. Statim πνεύματι καὶ pro καὶ πνεύματι ἰδμεν. ^o ἐκείνου] + φησὶ E.F. Mox πολιτευόμεθα F. ^p τὸ om. B. ^q τοῦ] + πνεύματος B. ^r γινώμεθα A.C.D. Cat. ^s προκαλούμενοι B.C.D.E. Sequentia eis φιλονεικίας (+ φησὶ E.F. Vet.) καὶ ἔρεις (ἐρις F.) quae vulgo desunt, leguntur in omnibus. ^t ὁ om. B. ^v καὶ om. D. Statim ἀπὸ φθόνου φθόνος καὶ τὰ μ. τ. κ. B. CAP. VI. ^u ἐνεκα E.

Οὐκ εἶπεν, ἐὰν πράξῃ, ἀλλ', "ἐὰν προληφθῇ," τουτέστιν, ἐὰν συναρπαγῇ. "Ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον." Οὐκ εἶπε, κολάζετε, οὐδὲ, καταδικάζετε, ἀλλὰ, διορθοῦσθε. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστη, ἀλλὰ δεικνὺς ὅτι σφόδρα αὐτοὺς ἡμέρους εἶναι δεῖ τοῖς ὑποσκελιζομένοις, οὕτως ἐπήγαγεν· "Ἐν πνεύματι πραότητος." Οὐκ εἶπεν, ἐν πραότητι, ἀλλ', "ἐν πνεύματι πραότητος" ὁ δηλῶν ὅτι καὶ τῷ πνεύματι ταῦτα δοκεῖ, καὶ τὸ δύνασθαι μετ' ἐπιεικείας διορθοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας, χαρίσματός ἐστι πνευματικοῦ. Εἶτα ἵνα μὴ ἐπαρθῇ ὁ διορθῶν ἕτερον, καὶ αὐτὸν ὑπὸ τὸν αὐτὸν φόβον ἔθηκεν, οὕτως εἰπὼν· "Σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς." Ὡς περ γὰρ οἱ πλουτοῦντες ἐράνους τοῖς δεομένοις εἰσφέρουσιν, ἵν', εἴποτε καὶ αὐτοὶ ὑπερίπεσοιεν πενία, τῶν αὐτῶν ἐπιτύχουσιν· οὕτω καὶ ἡμᾶς ποιεῖν χρή. Διὸ καὶ αἰτίαν ἀναγκαίαν τίθησι, λέγων οὕτω· "Σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς."

D Καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ ἡμαρτηκότος, πρῶτον μὲν εἰπὼν, (758) "ἐὰν καὶ προληφθῇ," δεύτερον ὁ τῆς πολλῆς ἀσθενείας ὄνομα, ἔπειτα, "μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς," δαίμονος ἐπήρειαν μάλλον ἢ ψυχῆς ῥαθυμίαν αἰτιώμενος. 2 "Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε." Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα χωρὶς ἐλαττώματος εἶναι, παραινεί μὴ ἀκριβεῖς ἐξεταστὰς γίνεσθαι τῶν ἑτέροις πεπλημμελημένων, ἀλλὰ καὶ φέρειν τὰ τῶν πλησίον ἐλαττώματα, ἵνα καὶ τὰ αὐτοῦ φέρηται παρ' ἑτέρων. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς, οὐ τὴν αὐτὴν ἅπαντες ἔδραν ἔχουσιν οἱ λίθοι, ἀλλ' ὁ μὲν πρὸς γωνίαν ἐπιτήδειος, οὐκέτι δὲ E πρὸς θεμελίου, ὁ δὲ πρὸς θεμελίου μὲν, οὐκέτι δὲ πρὸς γωνίαν· οὕτω ὁδὴ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἐπὶ τῆς σαρκὸς δὲ τῆς ἡμετέρας τὸ αὐτὸ ἴδοι τις ἂν, ἀλλ' ὁμοῦς θάτερον θατέρου ἀνέχεται, καὶ οὐ παρὰ πάντων πάντα ζητοῦμεν. Ὁ γὰρ ἐκ τοῦ κοινοῦ γινόμενος ἔρανος καὶ σῶμα καὶ οἰκοδομὴν συνίστησι. "Καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε." Οὐκ εἶπε, πληρώσατε, ἀλλ', "ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ," του-

2 τ. 2.

^b ἐὰν] + καὶ B. ^c οὐδὲ καταδικάζετε om. B. ^d ἀλλὰ] + καταρτίζετε, τουτέστι F.F. Vet. ^e δηλῶν om. B. ^f καὶ] + γὰρ E.F. Vet. ^g ὁ om. E.F. ^h περιπέσοιεν D. ⁱ οὕτω] + δὴ Edd. δὴ deest in omnibus. ^k τὸ τῆς πολλῆς—πειρασθῆς] τὸ τῆς πολλῆς ἀσθενείας δηλωτικὸν ὄνομα θεῖς, τὸ σὺ, οὕτως εἰπὼν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. ὁ οὖν λέγει τοιοῦτόν ἐστι. διορθοῦ τὸν ἀδελφόν, ἐὰν καὶ προληφθῇ, ἐν πραότητι. Sic E.F. Vet. ^l εἶτα ἵνα μὴ Edd. ἵνα deest in omnibus. ^m χωρὶς εἶ. εἶναι] μὴ ἁμαρτάνειν B. ⁿ γίνεσθαι pro εἶναι omnes. ^o δὴ accessit ex E.F. δὲ pro δὴ A.D. ^p τὸ αὐτὸ pro τοῦτο αὐτὸ et θάτερον θατέρου pro θατέρου θάτερον omnes. ^q Haec τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ non hic, sed post prius ἀναπληρώσατε vulgo leguntur. Nos cum A.B.C.D. transposuimus.

τέστι, κοινῇ πάντες πληρώσατε, δι' ὧν ἀλλήλους φέρετε· οἶον, ὁ δεῖνά ἐστιν ὀργίλος, σὺ δὲ ὑπνηλός· ἴφερε αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν τὴν σφοδρὰν, ἵνα καὶ αὐτός σου τὴν νωθεῖαν· καὶ οὕτως οὔτε 724 ἐκεῖνος ἀμαρτήσεται ὑπὸ σοῦ βασταζόμενος, οὔτε σὺ ἡ πλημμελεῖς ἐν οἷς εἰ βαρὺς, ἀνεχομένου σου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὕτω δὲ ἀλλήλοις χεῖρα ὀρέγοντες ἐν οἷς μέλλετε καταπίπτειν, δι' ἀλλήλων κοινῇ ἡ πληρώσατε τὸν νόμον, τὸ λείπον τῷ πλησίον ἀναπληρῶν ἕκαστος διὰ τῆς οἰκείας ὑπομονῆς. Ἐὰν δὲ μὴ οὕτω ποιῇτε, ἀλλ' ἕκαστος ἐπεξιέναι μέλλῃ τοῖς τοῦ πλησίον, οὐδέποτε οὐδὲν ἔσται τῶν δέοντων ὑμῖν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ σώματι εἰ τὴν αὐτὴν τὴν ἀπαιτοίην παρὰ πάντων χρεῖαν, οὐδέποτε ἡ τὸ σῶμα στήσεται· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν πολὺς B ἔσται πόλεμος, εἰ παρὰ πάντων πάντα ἡ ἐπιζητοῖμεν. 3 “Εἰ γὰρ τις δοκεῖ εἶναι τι, μηδὲν ὧν, ἡ φρεναπατᾷ αὐτόν.” Πάλιν ἐνταῦθα τὴν ἀπόνοιαν ἡ κατασκώπτει. Ὁ γὰρ δοκῶν εἶναι τι, οὐδὲν ἐστι, πρῶτον τῆς εὐτελείας αὐτοῦ δείγμα ἐκφέρων τὴν τοιαύτην ἡ εὐθείαν. 4 “Τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος.” Ἐνταῦθα δείκνυσιν ὅτι δεῖ βίου ἡ ἐξεταστὰς εἶναι, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετ' ἀκριβείας δοκιμάζειν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν. Οἶον, ἐποίησάς τι καλόν; ἡ σκόπησον μὴ ποτε διὰ ἡ κενοδοξίαν, μὴ δι' ἀνάγκην, μὴ πρὸς ἀπέχθειαν, ἡ μὴ ὑποκρίσει, μὴ C δι' ἄλλην ἡ τινα αἰτίαν ἀνθρωπίνην. Καθάπερ γὰρ τὸ χρυσίον δοκεῖ μὲν εἶναι λαμπρὸν πρὸ τοῦ χωνευτηρίου, ὅταν δὲ ἡ αὐτὸ παραδῶς τῷ πυρὶ, τότε ἀκριβῶς διαδείκνυται, τοῦ νόθου παντὸς ἀπὸ τοῦ γνησίου χωριζομένου· οὕτω καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα, ὅταν μετὰ ἀκριβείας ἡ ἐξετάζωμεν, τότε σαφῶς ἐκκαλυφθήσεται, καὶ πολλῶν ὁ ψόμοθα αὐτοὺς ἡ ὄντας ὑπευθύνους ἐγκλημάτων. “Καὶ τότε εἰς αὐτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.” Ταῦτα οὐ νομοθετῶν φησιν, ἀλλὰ συγκαταβαίνων· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· ἡ τοπον μὲν τὸ καυχᾶσθαι· εἰ δ' ἡ ἀρα βούλει, μὴ κατὰ D

3 v. 3.

4 v. 4.

ἴ φέρε αὐτοῦ (αὐτοῦ B.) τὴν ὁρμὴν] Sic B.C.D. Veron. φέρε (+τοῖνον ex corr.) τὴν ὁ. αὐτοῦ A. οὐκοῦν φέρε (φέρετε F.) αὐτοῦ τὴν ὁ. E.F. Vet. φέρε τοῖνον τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ Sav. Mor. Ben. ἡ πλημμελήσεις E.F. ἡ σου om. F. ἡ πληρώσατε F. ἡ ἔσται τῶν δ. pro τῶν δ. ἔσται A.C.D.E.F. Statim ὑμῖν pro ἡμῖν A.D.E. Vet. ἡ τῷ σώματι C. ἡ ἔσται pro ἔστι omnes. ἡ ἐπιζητοῖμεν A.B.C.D. ἐπιζητοῖμεν Cat. ἐπιζητοῦμεν Edd. ἡ αὐτὸν φρεναπατᾷ inverso ord. E. ἡ Vid. Annot. ἡ εὐθείαν pro εὐμένειαν E.F. ποριτω λεσιτάτη Vet. ἀσθένειαν D. ὑπόνοιαν Cat. ἡ σκοπεῖτω B.

σκόπει E. ἡ κενοδοξίαν] + ἐποίησεν B. ἡ μὴ ὑποκρίσει (sic) E. ἡ τινα om. B. ἡ αὐτὸ A.C.D.E.F. Cat. Statim παραδῶς Cat. παραδῶ Codd. Edebatur, ὅταν δὲ αὐτῷ παραδοῇ, τῷ πυρὶ τότε. ἡ ἐξετάζωμεν E.F. ἡ ὄντας ὁ. ἡ.] ἐγκλημάτων ὑπευθύνους B.

τοῦ πλησίον, ὡς ὁ Φαρισαῖος. Ὁ γὰρ τοῦτο παιδευθεῖς, καὶ ἐκείνου ἀποστήσεται ταχέως. Διὸ καὶ τοῦτο συνεχώρησεν, ἵνα ¹τὸ ὅλον κατὰ μικρὸν ἐξέλῃ. Ὁ γὰρ ^mσυνεθισθεὶς εἰς ἑαυτὸν μόνον καυχᾶσθαι, καὶ μὴ κατ' ⁿἄλλων, ταχέως καὶ τοῦτο διορθώσεται τὸ ἐλάττωμα. Ὁ γὰρ μὴ νομίσας τῶν ἄλλων ἑαυτὸν εἶναι βελτίονα· τοῦτο γὰρ ἐστίν, “οὐκ εἰς τὸν ἕτερον” ἀλλ' αὐτὸν κατ' ἑαυτὸν ἐξετάζων ^oἀβρύνεται, παύσεται καὶ τοῦτο ^pποιῶν ὑστερον. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο βούλεται Ἐκαστασκευάσαι, ὅρα πῶς αὐτὸν συστέλλει τῷ φόβῳ, ἀνωτέρω μὲν εἰπὼν, “Δοκιμαζέτω τὸ ἔργον ^qαὐτοῦ,” ἐνταῦθα δὲ ἐπαγαγὼν ⁵“Ἐκαστος ^rγὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.” Δοκεῖ μὲν γὰρ τιθέναι λογισμὸν κωλύοντα κατ' ἑτέρου καυχᾶσθαι, διορθοῦνται δὲ τὸν καυχώμενον, ὥστε μὴδὲ ἑαυτῷ μέγα φρονεῖν, εἰς ἔννοιαν ἄγων αὐτὸν τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων, καὶ ^sτοῖς (759) ὀνόμασι τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀχθοφορίας πιέζων αὐτοῦ τὸ συνειδός.

⁶ “Κοινωνεῖτω δὲ ὁ ^tκατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πάσιν ἀγαθοῖς.” Ἐνταῦθα περὶ τῶν διδασκάλων λοιπὸν ὁ λόγος αὐτῷ, ^vὥστε πολλῆς ἀπολαύειν παρὰ τῶν μαθητευομένων θεραπείας. Καὶ τίνος ἕνεκεν οὕτως ἐνομοθέ-
⁷²⁵τησεν ὁ Χριστός; ^wΚαὶ γὰρ ἐν τῇ καινῇ οὗτος κείμενος ὁ νόμος, ὥστε τοὺς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλοντας ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ δὲ ὁμοίως πολλαὶ τοῖς Λευίταις ^xπαρὰ τῶν ἀρχομένων ἦσαν αἱ πρόσοδοι. Τίνος οὖν ^yἕνεκεν ταῦτα διετάξατο; Ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης ὑπόθεσιν προαποτιθέμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ διδασκαλικὸν ἀξίωμα πολλακίς φυσᾷ ^zτοὺς ἔχοντας, καταστέλλων αὐτοῦ τὸ φρόνημα, εἰς ἀνάγκην κατέστησε τοῦ δεῖσθαι τῶν μαθητευομένων· κἀκείνους πάλιν εἰς ἀφορμὴν ἤγαγε τοῦ πρὸς ^aεὐποΐαν εὐκολωτέρους γίνεσθαι, ^Bγυμνάζων αὐτοὺς ἐν τῇ περὶ τοὺς διδασκάλους εὐνοίᾳ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἡμέρους εἶναι· ὅπερ καὶ ἀγάπην οὐ μικρὰν εἰργάζετο ^bἐν ἐκατέρῳ τῷ μέρει. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, ὅπερ εἶπον, τίνος ἕνεκεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἀγνώμονας ^cἀπὸ τοῦ μάννα

5 v. 5.

6 v. 6.

¹ τὸ om. D. ^m συνεθισθεὶς D. ⁿ ἄλλῃλων F. ^o ἀβρύνεται] εἰ καὶ ἀβρ. F. Vet. εἰ καὶ ἐναβρ. E. ^p ποιῶν om. B. ^q αὐτοῦ E. ^r γὰρ] δι B. γὰρ om. C. Statim βαστάσει φορτίον inverso ord. E. φορτίον om. B. ^s τῷ ὀνόματι E.F. ^t καυχώμενος D. ^v ὥστε] βούλεται γὰρ E.F. Vet. Infra ἐνομ. ὁ Χρ. pro ὁ Χρ. ἐνομ. A.C.D.E.F. Cat. ^w καὶ γὰρ] φησι. καὶ F. Vet. καὶ γὰρ καὶ E. ^x παρὰ] ἐκ A. ^y ἕνεκα E. Statim διετάξατο D. διετάξατο Cat. ^z τοὺς ἔχοντας pro τὸν ἔχοντα A.C.D.E. Cat. Mox αὐτῶν pro αὐτοῦ E. Cat. ^a εὐποΐαν Cat. sola. εὐνοίαν vulgo. ^b ἐν om. C.E.F. Cat. ^c ἀπὸ τοῦ om. E.F.

τρέφων, τοὺς ἀποστόλους εἰς τὴν τῶν προσαιτούντων κατέστη-
 σεν ἀνάγκη; οὐκ εὐδηλον ὅτι τὰ μεγάλα ἐκ τούτου κατα-
 σκευάζων ἀγαθὰ, ταπεινοφροσύνην καὶ ἀγάπην, καὶ ὥστε τοὺς
 μαθητευομένους μὴ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ἐκονειδίστοις
 εἶναι; Τὸ γὰρ ἐπαιτεῖν, αἰσχύνει εἶναι δοκεῖ· ἀλλ' οὐκ ἐδόκει
 λοιπὸν, τῶν διδασκάλων αὐτὸ μετιόντων μετὰ παρρησίας ἀπά-
 σης· ὥστε οὐ μικρὰ κἀντεῦθεν ^d ἐκέρδαινον οἱ μαθηταί, πάσης
 δόξης παιδευόμενοι διὰ τούτων ὑπερορᾶν. Διὰ τοῦτό φησι,
 “Κοινωνεῖτω δὲ ὁ ^eκατηχούμενος τῷ κατηχούντι ἐν πάσιν
 ἀγαθοῖς.” Τούτέστι, πᾶσαν ἐπιδεικνύσθω περὶ αὐτὸν δαψί-
 λειαν· τοῦτο γὰρ αἰνιττόμενος ἔλεγεν, “ἐν πάσιν ἀγαθοῖς.”
 Μηδὲν γὰρ ἔστω τοῦ μαθητοῦ, φησὶν, ἴδιον, ἀλλὰ πάντα κοινά.
 Μείζονα γὰρ λαμβάνει ἢ δίδωσι, καὶ τοσοῦτῳ ⁵μεῖζω, ὅσῳ τῶν
 γηϊνῶν τὰ ἐπουράνια ἀμείνω· ὁ καὶ ἀλλαχοῦ δηλῶν ἔλεγεν,
⁷ “Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, ^hοὐ μέγα, ⁱεἰ δὲ
 ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν.” Διὰ τοῦτο καὶ κοινωνίαν
 τὸ πρᾶγμα καλεῖ, δεικνὺς ἀντίδοσιν γινομένην. Ἐκ τούτου δὲ
^kκαὶ τὰ τῆς ἀγάπης ἐγένετο θερμότερα πολλῶ καὶ βεβαιότερα.
^a Ἄν μὲν οὖν τὴν αὐτάρκειαν ὁ διδάσκαλος ἵζητῇ, μένει καὶ λαμ-
 βάνων ἐπὶ τῆς οἰκείας ἀξίας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἔπαινος, τὸ
 οὕτω προσεδρεύειν τῷ λόγῳ, ὡς ἐτέρων δεῖσθαι, καὶ ἐν πεινᾷ
 μυρία εἶναι, καὶ τῶν βιωτικῶν ὑπερορᾶν ἀπάντων. ^a Ἄν δὲ
 ὑπερβαίνει τὸ μέτρον, ἐλυμήνατο τὴν ἀξίαν, οὐ τῷ λαμβάνειν,
 ἀλλὰ τῷ ^mἀμέτρῳ. Εἰτα ἵνα μὴ ⁿἡ πονηρία τοῦ διδασκάλου ^E
 ὀκνηρότερον περὶ ταῦτα ποιῇ τὸν μαθητὴν, καὶ πένητα ὄντα
^oπολλάκις παρατρέχῃ διὰ τὸν τρόπον, ^pπροϊὼν μὲν φησι·
 “Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκακῶμεν” ἐνταῦθα ^qδὲ τὸ μέσον
 τῆς ^rτοιαύτης, καὶ τῆς ἐν τοῖς βιωτικοῖς φιλοτιμίας δείκνυσιν,
 οὕτω λέγων· ⁸ “Μὴ πλανᾶσθε· θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Ὁ γὰρ
 εἰς σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν
 σάρκα ^sἐαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θερίσει φθοράν· ὁ δὲ
 σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζὼν αἰώνιον.”
 Ὡς περ γὰρ ἐπὶ τῶν σπερμάτων οὐκ ^tἐνι σπείροντα ὀρόβους
 σίτον ἀμῆσαι· δεῖ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ τὸν σπόρον εἶναι

7 1 Cor. ix. 11.

8 v. 7, 8.

^d ἐκέρδανον F. ^e κατηχούμενος] + τὸν λόγον A.D.E. τὸν λόγον pro τῷ κα-
 τηχούντι habent F. Vet. ^f ἐνδεικνύσθω E. ⁵ μεῖζονα E. μεῖζων B.C.
 μεῖζον Cat. Mox ἀμείνων B. ^h οὐ accessit ex A.B.C.D.F. Vet. ⁱ μέγα
 pro μέγα F. ¹ εἰ] καὶ B. Mox θερίσωμεν B.C. ^k καὶ om. D. ¹ ζητῇ
 pro ζητεῖ A.C.D.E.F. ^m ἀμέτρως E. ⁿ πονηρία διδασκάλου sine articulis
 A.C.D. Cat. ^o πεινᾷ pro πονηρία E. ^p παρατρέχῃ (-χει D.) πολλάκις inverbo
 ord. C.D. Cat. ^p προϊὼν μὲν om. B. ^q δὲ om. C. ^r τοιαύτης] + εὐ-
 ποίας E. ^s αὐτοῦ D. ^t ἔστι A.C.D.

726 καὶ τὸν ἀμῆτόν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, ὃ ὑ καταβαλὼν εἰς τὴν
 σάρκα τρυφήν, μέθην, ἐπιθυμίαν ἄτοπον, ἢ τὰ ἐκ ταύτης ἀμῆσει.
 Τίνα δέ ἐστι ταῦτα; Κόλασις, τιμωρία, αἰσχύνη, γέλως,
 φθορά. Τῶν γὰρ πολυτελῶν τραπέζων καὶ τῶν ἡδυσμάτων
 οὐδὲν ἕτερον τὸ τέλος, ἢ φθορά· καὶ ὕ γὰρ αὐτὰ φθείρεται, καὶ
 συμφθίρει τὸ σῶμα. Τὰ δὲ τοῦ πνεύματος οὐ τοιαῦτα, ἀλλ'
 ἀπ' ἐναντίας ἅπαντα τούτοις. Σκόπει δέ. ^α Ἔσπειρας ἐλεημο-
 σύνην, ἀναμένονσί σε οἱ τῶν οὐρανῶν θησαυροὶ καὶ δόξα αἰώνιος·
 ἔσπειρας σωφροσύνην, ^β τιμὴ καὶ βραβεῖον, καὶ αἱ παρ' ἀγγέλων
 Β εὐφημίαι, καὶ οἱ παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου στέφανοι. ^γ “Τὸ δὲ
 καλὸν ποιούντες, μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ (760)
 ἐκλυόμενοι. Ἀρ' οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ^δ ἐργαζώμεθα τὸ
 ἀγαθὸν πρὸς πάντας, ^ε μάλιστα πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πί-
 στεως.” Ἴνα γὰρ μὴ τις νομίσῃ, ὅτι διδασκάλων μὲν ἐπιμε-
 λίσθαι δεῖ, καὶ τρέφειν αὐτοὺς, τῶν δὲ ἄλλων ἀμελεῖν, εἰς
 κοινὸν ἐξάγει τὸν λόγον, καὶ πᾶσι τὴν θύραν τῆς τοιαύτης
 ἀνοίγει φιλοτιμίας, καὶ τοσαύτην ποιεῖται τὴν ὑπερβολὴν, ὡς
 καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας ^η κελεύειν ἐλεεῖν, ^ι μετὰ προσηκού-
 σης μὲν τάξεως, ^κ ἐλεεῖν δ' οὖν ὁμως. Τίς δὲ ἡ τάξις; Τὸ
 C πλείονα περὶ τοὺς πιστοὺς ^λ ἐπιδείκνυσθαι τὴν πρόνοιαν. Καὶ
 ὅπερ ^μ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐργάζεται,
 οὐ περὶ τοῦ ἐλεεῖν διαλεγόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ
 φιλοτιμῶς καὶ διηνεκῶς· τὸ γὰρ τοῦ σπόρου ὄνομα καὶ τὸ ^ν μὴ
 δεῖν ἐκκακεῖν, τοῦτο αἰνίττεται. Εἶτα ἐπειδὴ μέγα ἀπήτησε,
 καὶ τὸ ἔπαθλον ἐπὶ θύραις τίθησιν, ἀμῆτου μεμνημένος καινοῦ
 τινος καὶ παραδόξου. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν γηπόνων οὐχ ὁ σκεί-
 ρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ θερίζων πολὺν ὑπομένει τὸν πόνον,
 αὐχμῷ καὶ κοινορτῷ καὶ πολλῇ μαχόμενος ταλαιπωρία· τότε δὲ
 D οὐδὲν τούτων ἔνι, φησὶν· ἀ καὶ παραδηλῶν ἔλεγε· “Καιρῷ γὰρ
 ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι.” Καὶ ἐντεῦθεν μὲν αὐτοὺς προ-
 τρέπει καὶ ἐφέλκεται· ὁ ἐτέρωθεν δὲ κατεπείγει καὶ συνωθεῖ,

^γ v. 9, 10.

^ν καταβάλλων D. Cat. ^μ τὰ] τὰς C. Statim ταύτης pro τούτων A.C.D.
 E.F. Cat. ^ζ ἡδυσμάτων A.C.D.E.F. Vet. Edebatat εδεσμάτων. ^ι γὰρ]
 +καὶ F. ^η ἅπαντα τούτοις] ἅπασιν πάντως F. Vet. ^θ ἔσπειρες bis A.C.
^β τιμὴ] ἐκδέχεται σε τιμὴ E.F. Vet. ^δ ἐργαζώμεθα A.D.E.F. ἐργασώμεθα
 vulgo. ^ε ἀγαθὸν pro καλὸν A.B.C.E.F. Statim πρὸς ἅπαντας D. ^ε μά-
 λιστα] +δὲ E.F. ^ς αὐτοὺς om. B. ^ς περιβολὴν D. ^η κελεύειν ἐλεεῖν
 pro ἐλεεῖν κελεύειν A.C.D.E. Cat. κελεύειν om. B. ἐλεεῖν om. F. Vet. ^ι μετὰ
 προσηκούσης] οὐ μετὰ τοιαύτης F. Vet. κατὰ μετὰ τοιαύτης E. μετὰ προσηκού-
 σης—συνωθεῖ λέγων] διό φησιν B. ^κ ἐλεεῖν δ' οὖν ὁμως] Sic C.E.F. Cat.
 ὁμως δὲ ἐλεεῖν A.D. ἐλεεῖν δ' ὁμως Edd. ^λ ἐπιδείκνυσθαι pro ἐνδείκνυσθαι
 omnes. ^μ καὶ om. C. Post ἄλλαις vulgo addunt ἐπιστολαῖς, repugnantibus
 libris. ^ν μὴ δεῖν pro μηδὲν A.E.F. Vet. ^ο καὶ ἐτέρωθεν δὲ Edd. ἐτέρωθεν
 δὲ καὶ E.F. Vet. καὶ delevimus cum Cat.

λέγων· “^ρ Ἀρ’ οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ῥεργαζώμεθα τὸ ἀγαθόν.”
 “Ὡς περ γὰρ οὐκ αἰεὶ τοῦ σπεῖρειν ἐσμέν κύριοι, οὕτως οὐδὲ τοῦ
 ἐλεεῖν. “Ὅταν γὰρ ἐντεῦθεν ἀπενεχθῶμεν, καὶ μυριάκις βουλη-
 θῶμεν, οὐδὲν ^ρπερανούμεν πλέον. Καὶ μαρτυροῦσιν ἡμῖν αἱ
 παρθέναι τῷ λόγῳ, αἱ μυρία προθυμηθεῖσαι, ἐπειδὴ δαψιλῇ τὴν
 ἐλεημοσύνην οὐκ ἀπῆλθον ἔχουσαι, ἀπεκλείσθησαν τοῦ νυμ-
 φῶνος· καὶ ὁ τὸν Λάζαρον ^ρπαριδὼν πλούσιος. Καὶ γὰρ
 κακεῖνος, ἐπειδὴ ταύτης ἔρημος ἦν τῆς συμμαχίας, καὶ ὄλοφν- E
 ράμενος καὶ ἰκετεύσας πολλὰ, οὐ παρὰ τοῦ πατριάρχου, οὐ
 παρὰ ἄλλου τινὸς ἤλεετο, ἀλλ’ ἔμενε διηνεκῶς ἀποτηγανίζο-
 μενος χωρὶς συγγνώμης ἀπάσης. Ἐταῦτά φησιν, “Ὡς καιρὸν
 ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθόν ^ρπρὸς πάντας” καὶ ταύτη
 μάλιστα ^ρἀπαλλάττων τῆς Ἰουδαϊκῆς ταπεινότητος. Ἐκεῖνους
 μὲν γὰρ τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἅπαντα πρὸς τοὺς ὁμοφύλους
 ἦν· ἡ δὲ τῆς χάριτος φιλοσοφία γῆν ὁμοῦ καὶ θάλατταν ἐπὶ
 τὴν τῆς ἐλεημοσύνης καλεῖ τράπεζαν, εἰ καὶ πλείονα ^ρπερὶ τοὺς 727
 οἰκείους τὴν σπουδὴν ἐπιδείκνυται.

10 “^ρ Ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
 “Ὅσοι θέλουσιν ^ρεὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν
 ὑμᾶς περιτέμεσθαι.” Ἐννόησον ^ρᾧση κατέχει τὴν μακαρίαν
 ἐκείνην ψυχὴν ὁδύνη. Καθάπερ ^ργὰρ οἱ πένθει τινὶ περιπε-
 σόντες, καὶ τινὰ τῶν γνησίων ἀποβαλόντες, ^ρἥ τι τῶν ἀδοκῆτων
 ὑπομείνοντες, οὔτε νύκτωρ ἡσυχάζουσιν, οὔτε μεθ’ ἡμέραν, τοῦ
 πένθους αὐτοῖς τὴν ψυχὴν πολιορκοῦντος· οὕτω καὶ ὁ μακάριος
 Παῦλος ^ρεἰπὼν ὀλίγα περὶ τῶν ἡθῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ πρότερα B
 ἐπανέρχεται, ἃ μάλιστα αὐτοῦ τὴν ψυχὴν διετάραττε, λέγων
 οὕτως· “Ἰδετε ^ρπηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα.” Ἐν-
 ταῦθα οὐδὲν ἄλλο αἰνίττεται, ἀλλ’ ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὴν ἐπι-
 στολὴν ἅπασαν· ὁ πολλῆς γνησιότητος σημεῖον ἦν. Ἐπὶ μὲν

10 v. 11, 12.

^ρ ἐργαζώμεθα A.C.D.E.F. Cat. ἐργασώμεθα Edd. ^ρ περανούμεν πλέον] ἀπόμενον B. ἡμῖν om. E. ^ρ παραδραμὼν A.B.C.D. Post πλούσιος add. ὁμοίως E.F. ^ρ ὄλοφνράμενος F. ὄλοφνρόμενος Edd. ^ρ διὰ ταῦτα φ. Edd. διὰ om. A.B.C.D. διὰ φησιν Cat. ταῦτα—ἔχομεν] ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, φησὶν E. τὸ δὲ εἰς καιρὸν ἔχομεν εἶπεν F. ^ρ πρὸς] καὶ πρὸς A.D. ^ρ ἀπαλάττων] + αὐτοὺς E.F. Vet. ^ρ περὶ τ. ο. τὴν σπ.] αὐτὴν (fort. αὐτὴν) σπ. περὶ τ. ο. B. ^ρ εὐπροσωπῆσαι A.D.E.F. εὐπροσωπῶν Edd. Mox οἱτοι om. A.B.C. ^ρ ᾧση κατέχει] ὅσοι κατέχον B. ᾧση κατέχευ F. Vet. ^ρ γὰρ om. F. ^ρ ἥ pro καὶ E.F. Vet. Statim τι pro τινὰ F. Vet. Mox ὑπομείνοντες pro ὑπομείναντες A.B.C.D.F. Vet. καὶ τινὰ τῶν γνησίων—ὑπομείνοντες] καὶ τινὰ τῶν ἀδοκῆτων ὑπομείνοντες, καὶ (ἥ pro καὶ A.) τινὰ τῶν γνησίων ἀποβαλόντες (ἀποβάλλοντες D.) A.C.D. Haec καὶ τινὰ τῶν γν. ἀποβαλόντες om. B. ^ρ εἰπὼν] + γὰρ C. ^ρ πηλίκους F. ^ρ ἔγραψα] + τῇ ἐμῇ χειρί Edd. repugnanti-
 bus libris.

γὰρ τῶν ἄλλων ὑπηγόρευε μὲν αὐτὸς, ἔγραφε δὲ ἕτερος· καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς· ^hπρὸς γὰρ τῷ τέλει φησιν, ¹¹“Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τῆρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν.” ἔνταυθα δὲ αὐτὸς ἔγραψε πᾶσαν. Ἐποίησε δὲ τοῦτο ἔνταυθα καὶ ἀναγκαίως, οὐ δι’ ἀγάπην ^kμόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς πονηρᾶς ὑπονοίας ἀναίρεσιν. Ἐπειδὴ γὰρ C διεβάλλετο ἐπὶ πράγμασιν οἷς οὐδὲν ἐκοινώνει, καὶ ἐλέγετο περιτομὴν καταγγέλλειν, καὶ ὑποκρίνεσθαι ὡς οὐ καταγγέλλων, διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη ιδιόγραφον ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολὴν, μαρτυρίαν ἔγγραφον προαποτιθέμενος. ¹Τὸ δὲ, “^{πηλίκους,}” ἐμοὶ δοκεῖ οὐ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ τὴν ἀμορφίαν τῶν γραμμάτων ἐμφαίνων ^mλέγειν, ⁿμονονουχὶ ^oλέγων, ὅτι ^oοὐδὲ ἄριστα γράφειν εἰδὼς, ὁμως ἠναγκάσθη δι’ ῥέμαυτοῦ γράψαι, ὥστε τῶν συκοφαντῶν ἐμφράζει ^qτὸ στόμα. “Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσω- (761) πῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, μόνον D ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. ¹²Ῥοῦδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι ^aαὐτοὶ νόμον φυλάττουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ ^bκαυχῶνται.” Ἐνταυθα δείκνυσιν οὐχ ἐκόντας ^vαὐτοὺς τοῦτο ὑπομένοντας, ἀλλ’ ἀναγκαζομένους, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν ἀναχωρήσεως, καὶ σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογούμενος, καὶ προτρέπων ἀποπηδῆσαι ταχέως. Τί δέ ἐστιν, “^wεὐπροσωπεῖν ἐν σαρκί;” Εὐδοκιμεῖν παρ’ ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ γὰρ ὠνειδίζοντο παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς τῶν πατρίων ^xἀποστάντες ἐθῶν, ἵνα μὴ ταῦτα ἐγκα- E λῶνται, φησὶ, βούλονται ὑμῖν λυμῆνασθαι, διὰ τῆς ὑμετέρας σαρκὸς ἐκείνοις ἀπολογούμενοι. Ταῦτα δὲ ^yἔλεγε, δεικνὺς ὅτι οὐ διὰ τὸν θεὸν ^zταῦτα ἔπραττον. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἔστιν εὐσεβείας ὑπόθεσις τὸ γινόμενον· ^aδι’ ἀνθρωπίνην φιλοτιμίαν ταῦτα πάντα γίνεται, ὑπὲρ ἀρεσκείας τῶν ἀπίστων, ὅτι πιστοὶ κατακόπτονται, καὶ αἰροῦνται θεῷ προσκρούσαι, ἵνα ἀνθρώποις ἀρέσωσι. Τοῦτο γὰρ ^bἐστιν, “ἐν σαρκὶ εὐπροσωπῆσαι.” Εἴτα δεικνὺς ὅτι καὶ ἐτέρωθεν συγγνώμης εἰσὶν ἀπεστερημένοι, δι- λέγχει πάλιν αὐτοὺς, οὐ διὰ τὴν εἰς ἐτέρους ἀρέσκειαν μόνον,

11 Rom. xvi. 22.

12 v. 13.

^ε ἔγραφε pro ἔγραψε A.B.F. Vet. ^h πρὸς γὰρ] ἐκεῖ γὰρ πρὸς E.F. Vet.
¹ ἔνταυθα καὶ] οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ σφόδρα E.F. Vet. ^k μόνον] γὰρ μόνον F.
^l τῷ B. ^m λέγει B. ⁿ λέγων] γὰρ τοῦτό φησιν F. Vet. ^o οὐδὲ
pro οὐτε omnes. ^p αὐτοῦ E. ^q τὰ στόματα E. Cat. ^r οὐδὲ] οὐ B.
Veron. ^s αὐτοὶ om. A.B.C.D. ^t καυχῶνται A.B. ^v αὐτοὺς B.D.F.
Haec αὐτοὺς τοῦτο ὑπομένοντας om. C. ^w εὐπροσωπῆσαι B.E. Mox εὐδο-
κιμῆσαι E. ^x ἀποστάντες B. ^y λέγει F. Vet. ^z ταῦτα ἔπραττον]
ἔπραττον δ ἔπραττον E.F. Vet. ^a δι’] ἀλλὰ δι’ B. ὡς δι’ Edd. ὡς om. E.F.
Vet. ^b ἐστιν] ἐστὶ τὸ E.F.

ἀλλὰ καὶ δι' οἰκίαν κενοδοξίαν ταῦτα ἐπιτάττοντας. Διὸ καὶ 728
ἐπήγαγεν· “ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται,” ὡς μαθη-
τάς ἔχοντες, καὶ ὄντες διδασκαλοι. Καὶ τίς ἡ τούτων ἀπό-
δειξις; “Οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ νόμον φυλάττουσι,” φησί. Μάλιστα
μὲν ^α γὰρ, εἰ καὶ ἐφύλαττον, καὶ οὕτως ἄξιοι κατηγορίας· νυνὶ
^ο δὲ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν διεφθαρμένος ἐστίν. ¹³ “Ἐμοὶ δὲ ἢ μὴ
γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.” Καὶ μὴν τὸ πρᾶγμα ἐπονείδιστον εἶναι δοκεῖ, ἀλλ’
ἐν τῷ κόσμῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀπίστοις· ἐν δὲ οὐρανοῖς καὶ παρὰ
τοῖς πιστοῖς ^β δόξα, καὶ μεγίστη. Καὶ ἰγὰρ πενία ἐπονεί- B
διστον, ἀλλ’ ἡμῖν καύχημα· καὶ τὸ ἐξευτελίζεσθαι παρὰ πολ-
λοῖς γέλως, ἀλλ’ ἡμεῖς ^κ ἀβρυνόμεθα τούτῳ. Οὕτω καὶ ὁ
σταυρὸς ἡμῖν καύχημα. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐγὼ δὲ οὐ καυχῶμαι, ἦ,
ἐγὼ δὲ οὐ βούλομαι καυχᾶσθαι, ἀλλ’, “ἐμοὶ δὲ μὴ ἢ γένοιτο”
^μ ὥσπερ τι τῶν ἀτόπων ἀπηύξατο, καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ συμ-
μαχίαν ἐκάλεσεν εἰς τὸ κατορθῶσαι τοῦτο. Καὶ τί ἐστὶ τὸ
καύχημα τοῦ σταυροῦ; Ὅτι ὁ Χριστὸς δι’ ἐμὲ δούλου μορφὴν
^π ἀνέλαβε, καὶ ἔπαθεν ἅπερ ἔπαθε, δι’ ἐμὲ τὸν δούλον, τὸν
ἐχθρὸν, τὸν ἀγνώμονα· ὁ ἀλλ’ οὕτω με ἡγάπησεν, ὡς καὶ ἑαυτὸν C
ἐκδούνα· Ῥαῤῥ. Τούτου γένοιτ’ ἂν τι ἴσον; Εἰ γὰρ οἰκέται,
ἂν μόνον ἐπαινῶνται παρὰ τῶν δεσποτῶν, καὶ ταῦτα ὁμογενῶν
ὄντων, μέγα φρονουσί, πῶς οὐ καυχᾶσθαι χρή, ὅταν ὁ δεσπότης
ὁ ἀληθὴς θεὸς μὴ ἐπαισχύνηται τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρόν; ^α Μὴ
τοῖνυν μὴδὲ ἡμεῖς ἐπαισχυνόμεθα τὴν ἄφατον αὐτοῦ κηδεμονίαν.
Αὐτὸς οὐκ ἐπαισχύνηται σταυρωθῆναι διὰ σέ, καὶ σὺ ἐπαισχύνη
αὐτοῦ τὴν ἄπειρον κηδεμονίαν; ^β ὥσπερ ἂν εἴ τις δεσμώτης μὴ
ἐπαισχυνόμενος τὸν βασιλέα, ἔπειδὴ ἐπέστη τῷ δεσμοτῇρῳ, D
καὶ τὰ δεσμὰ ἔλυσεν δι’ ἑαυτοῦ, διὰ τοῦτο αὐτὸν ^γ ἐπαισχύνοιτο.
Ἄλλ’ ἐσχάτης ταῦτα παραπληξίας· ^ω δι’ αὐτὸ γὰρ τοῦτο μά-

13 v. 14.

^α ταῦτα] ταύτην B. ^α γὰρ] οὖν E.F. ^ο δὲ καὶ om. B. ^ι μὴ γ.] μὴ
γ. φησὶ A.B.D. φησὶ μὴ γ. Edd. φησὶ om. C.E.F. Vet. ^ε τοῖς οὐρανοῖς D.
Ita tacite Montef. ^β δόξα καὶ μεγίστη] Sic A.C.D. Vulgo abest καί.
gloria et quidem maxima Vet. δόξα καὶ δόξα μεγίστη E.F. δόξαν μεγίστην B.
^ι γὰρ] + καὶ E.F. ^κ ἀβρυνόμεθα E.F. ^ι γένοιτο] + καυχᾶσθαι B.
^μ ὥσπερ τι] Sic Cat. ὡς περὶ Edd. ὡς περὶ τίνος E. Vet. ^π ἔλαβε B. ^ο ἀλλ’]
καὶ E. Vet. Statim μὲν pro με D. ^ρ Vid. Annot. Statim τί τούτου γέ-
νοιτ’ ἂν ἰ. E.F. Cat. Vet. τοῦτο τί γένοιτ’ ἂν ἰ. B. ^α μὴ τοῖνυν μὴδὲ ἡμεῖς] Sic
omnes. μὴδὲ ἡμεῖς τοῖνυν Edd. ^ι αὐτοῦ] ὁμολογήσαι αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ
ὁμολογήσαι A.C.D.E.F. Statim τὴν ἀπόρρητον οἰκονομίαν E.F. Vet. καὶ σὺ
ἐπαισχ. τὴν ἀπειρον αὐτοῦ οἰκονομίαν (om. ὁμολογήσαι B.) ^β ὥσπερ] οὕτω
τι ποιῶν ὥσπερ E.F. Vet. Statim γὰρ pro ἂν D. ^γ ἐπειδὴ] ἐπειδὴ δὲ A.
ἐπεὶ δὲ C. ^δ ἐπαισχύνοιτο E.F. ἐπαισχύνεται B. ἐπαισχύνηται Edd. ^ω δι’
αὐτὸ γὰρ τοῦτο] διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸ D. δι’ αὐτοῦ γὰρ B.

λιστα ἐναβρύνεσθαι δεῖ. “Δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.” ^xΚόσμον φησὶ νῦν, οὐ τὸν οὐρανὸν οὐδὲ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὰ βιωτικά πράγματα, τὸν ἔπαινον τὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὴν δορυφορίαν, τὴν δόξαν, τὸν πλοῦτον, τὰ ὕποιαυτα ἅπαντα ^zτὰ δοκούντα εἶναι λαμπρά. Ταῦτα ^aγὰρ μοι νεκρά γέγονε. Τοιοῦτον εἶναι χρὴ τὸν Χριστιανὸν, ^bταύτην αἰεὶ τὴν φωνὴν περιφέρειν. ^cΟὐδὲ γὰρ ἠρκέσθη μόνον τῷ ^Eπροτέρῳ τῆς νεκρώσεως τρόπῳ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐπήγαγεν εἰπὼν “καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ,” διπλὴν τὴν νέκρωσιν αἰνιττόμενος, καὶ λέγων, ὅτι ^dκαὶ ἐκεῖνα ἐμοὶ νεκρά, καὶ ἐγὼ ἐκείνοις, καὶ οὔτε αὐτὰ ἐλείν ^eμε δύναται καὶ χειρώσασθαι· νεκρά γὰρ ^fἐστὶν ἅπαξ· οὔτε ἐγὼ ἐπιθυμῆσαι αὐτῶν· νεκρὸς γὰρ αὐτοῖς εἰμι ^gκαὶ ἐγώ. Οὐδὲν τῆς νεκρώσεως ταύτης μακαριώτερον· αὕτη ^hγὰρ ἐστὶ τῆς μακαρίας ζωῆς ἡ ὑπόθεσις. ¹⁴“Οὔτε ⁱγὰρ (762) περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ ^kστοιχοῦσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.” Εἶδες σταυροῦ δύναμιν, 729 εἰς ὅσον αὐτὸν ὕψος ἀνήγαγεν; Οὐ γὰρ δὴ μόνον τὰ τοῦ κόσμου πράγματα ἐνέκρωσεν αὐτῷ πάντα, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας τῆς παλαιᾶς ^mἀνώτερον πολλῶ κατέστησε. Τί ταύτης τῆς ἰσχύος ἴσον; Τὸν γὰρ ὑπὲρ ταύτης τῆς περιτομῆς σφαττόμενον καὶ ἐτέρους ⁿἀποσφάττοντα, τούτον ἔπεισεν ὁ σταυρὸς ἐν ἴσῳ τῇ ἀκροβυστίᾳ αὐτὴν ἀφέντα, ξένα τινὰ καὶ παράδοξα καὶ τὰ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ἐπιζητεῖν πράγματα. Καινὴν γὰρ ^oκτίσιν ταύτην καλεῖ τὴν καθ’ ἡμᾶς πολιτείαν, διὰ τε τὰ γεγενημένα, διὰ τε τὰ ἐσόμενα· τὰ γεγενημένα μὲν, ὅτι ἡ ψυχὴ ^Bἡμῶν παλαιωθεῖσα ^pτῷ γῆρα τῆς ἁμαρτίας, ἀθρόως διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀνενηώθη, ὥσανεὶ ^qἀνακτισθεῖσα παλιν· διὸ ^rκαινὴν καὶ οὐρανίαν ἀπαιτούμεθα πολιτείαν· διὰ τὰ ἐσόμενα δὲ, ὅτι καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα ἡ κτίσις εἰς ἀφθαρσίαν μεταστήσεται μετὰ τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων. Μὴ τοίνυν μοι λέγε ^sπεριτομὴν, φησὶ, λοιπὸν τὴν οὐδὲν δυναμένην· πῶς γὰρ

14 v. 15, 16.

^x τὸν κόσμον Edd. τὸν om. E.F. Cat. ^y τοιαῦτα] + τοίνυν F. Vet. ^z τὰ] + τοῖς πολλοῖς E.F. Vet. ^a γὰρ om. F. Vet. ^b ταύτην] καὶ ταύτην E.F. Vet. ^c οὐδὲ γὰρ ἦρκ.] ὅρα καὶ ἐντεῦθεν τοῦ μακαρίου τούτου τὴν πρὸς θεὸν ἀγάπην. ^d καὶ assumtum ex A.B.C.E.F. Vet. ^e ἐμέ E.F. Statim δύναται B.C. ^f ἐστὶν om. B. ^g καὶ B. καὶ ἐγὼ om. E.F. Vet. ^h γὰρ om. E.F. Vet. ⁱ γὰρ] οὖν E.F. Vet. ^k στοιχοῦσιν B.C.E.F. Vet. ^l ἀποσφάττοντος Edd. ^m ἀποσφάττοντος B.C. ⁿ ἀφέντος B. ^o κτίσιν] τὴν κτίσιν B. ^p τῷ pro ἐν omnes. ^q ἀνακτ.] καὶ ἀνακτ. F. ^r καινὴν] καὶ νῦν B. ^s π. φησὶ

αὕτη φανεῖται, πάντων ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένων; ἀλλὰ τὰ καινὰ ἵζηται πράγματα τῆς χάριτος. Οἱ γὰρ ταῦτα διώκοντες, οὗτοι καὶ εἰρήνης καὶ φιλανθρωπίας ἀπολαύσονται, καὶ τῷ τοῦ Ἰσραὴλ ὀνόματι κυρίως ἂν καλοῖντο· ὡς οἱ γε τὰ ἐναντία φρονούντες, κἂν ἐξ ἐκείνου γεγεννημένοι εἴεν, καὶ τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ περιφέροιν, πάντων ἐκπεπτώκασιν τούτων, καὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἐπωνυμίας ἑαυτῆς. Οἱ γὰρ κυρίως Ἰσραηλῖται εἶναι δυνάμενοι, οἱ τὸν κανόνα τούτων διατηροῦντές εἰσιν, οἱ τῶν παλαιῶν ἀπεχόμενοι, καὶ τὰ τῆς χάριτος διώκοντες.

15 “Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω.” Ἐνταῦθα “οὐχ ὡς καμῶν, οὐδ’ ὡς περικακήσας ταῦτα φθέγγεται· ὁ γὰρ πάντα καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν αἰρούμενος, πῶς ἂν ἐξελύθη καὶ ἀνέπεσε νῦν; ὁ λέγων, 16 “Ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως” ὁ λέγων, “Μὴ ποτε δῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπίγνω- D σιν Ἰαληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος.” Τίνος αὖν ἔνεκεν ταῦτά φησιν; Ἀναστέλλων αὐτῶν τὴν ῥάθυμον γνώμην, καὶ εἰς φόβον πλείονα ἐμβάλλον, καὶ πηγνύς τοὺς παρ’ αὐτοῦ τεθέντας νόμους, καὶ αὐὸ συγχωρῶν ἅει κινεῖν αὐτούς. “Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.” Οὐκ εἶπεν, ἔχω, ἀλλὰ, “βαστάζω,” ὥσπερ τις ἐπὶ τροπαίοις μέγα φρονῶν, ἢ σημείοις βασιλικοῖς· εἰ καὶ τρυτὸ πάλιν ὄνειδος εἶναι δοκεῖ. Ἄλλ’ οὗτος ἐπὶ τοῖς τραύμασιν ἐναβρύνεται· καὶ καθάπερ οἱ σημειοφόροι τῶν στρατιωτῶν, οὕτω καὶ οὗτος ἀγάλλεται τραύματα περιφέρων. Διὰ τί δὲ τοῦτο λέγει; Παντὸς λόγου, E πάσης φωνῆς λαμπρότερον διὰ τούτων ἀπολογεῖσθαι, φησί. Ταῦτα γὰρ φωνὴν σάλπιγγος ὑψηλοτέραν ἀφίησι πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας, καὶ λέγοντας ὑποκρίνεσθαι με τὸ δόγμα, καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀρέσκειαν τι λέγειν. Οὐδὲ γὰρ εἴ τις στρατιώτην εἶδεν ἐκ παρατάξεως ἡμαγμένον ἐξελθόντα, καὶ μυρία τραύματα ἔχοντα, δειλίας κρίνειν αὐτὸν καὶ προδοσίας ἡνείχετο, ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἀνδραγαθίας φέροντα τὴν ἀπόδειξιν. 730

15 v. 17.

16 2 Tim. iv. 2. ii. 25, 26.

λοσπὸν (λέγει pro λοιπὸν B.) τὴν ο. δ.] Sic A.B.C.E.F. Cat. λοιπὸν om. D. Edebatur, φησὶ π. τὴν ο. δ. λοιπὸν. ἵζηται B. Plurima hujus libri menda circa finem operis notare supersedimus. ὁ αὐτῆς om. B. οὐχ ὡς καμῶν] οὐ λυπηθεὶς Veron. καὶ om. A.C.D. Cat. Mox ἀναιρούμενος B. Ἰαληθείας om. C. αὖν om. A.D. οὐ om. D. ἅει κινεῖν] μετακινεῖν E. τις om. C. ἀγάλλεται pro ἀγαλλιᾶται A.B.C.E.F. Cat. καὶ λέγοντας om. C. κρίνειν] τι κρίνειν A.D. κρίνειν ἂν E.F.

Καὶ ἐπ' ἐμοῦ τοίνυν οὕτω ἐψηφίζεσθε, φησί. Καὶ εἴ τις ἀκοῦσαι βούλεται τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, καὶ τὴν γνώμην μου καταμαθεῖν, βλέπετω τὰ τραύματα, τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τῶν γραμμάτων πλείονα παρεχόμενα τὴν ἀπόδειξιν. Ἀρχόμενος ἢ μὲν τῆς ἐπιστολῆς, ἀπὸ τῆς ἰαθρόας αὐτοῦ μεταβολῆς ἢ τὴν ἀνυπόκριτον αὐτοῦ σαφῶς ἔδειξε γνώμην· τελευτῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἰαυτῆς κινδύνων. Ἴνα ἢ γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ μετέστη μὲν ἀπὸ διανοίας ὀρθῆς, οὐκ ἔμεινε δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς Β προαιρέσεως, ὅτι καὶ ἔμεινε μάρτυρας παράγει τοὺς Ππειρασμούς, τοὺς κινδύνους, τὰς πληγὰς. Εἶτα ἀπολογησάμενος διὰ πάντων σαφῶς, καὶ δεῖξας ὡς οὐδὲν εἶπε τῶν εἰρημένων θυμῷ καὶ ἀπεχθεία, ἀλλ' ἀκίνητον ἔχει τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλοστοργίαν, πάλιν αὐτὸ τοῦτο κατασκευάζει, εἰς εὐχὴν μυρίων γέμουσαν ἀγαθῶν κατακλείων τὸν λόγον, καὶ οὕτω λέγων· (763)

17 “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.” Τῷ ἐσχάτῳ ῥήματι τούτῳ πάντα τὰ ἐμπροσθεν ἐπεσφράγισεν. Οὐ γὰρ ἀπλῶς, μεθ' ὧν, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ, “μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν,” ἀπάγων αὐτοὺς τῶν σαρκικῶν, καὶ πανταχοῦ δεικνὺς τοῦ θεοῦ τὴν *εὐεργεσίαν, καὶ ἀναμιμνήσκων τῆς χάριτος ἧς ἀπέλυσαν, δι' ἧς πάσης αὐτοὺς ἱκανὸς ἦν Ἰουδαϊκῆς πλάνης ἀπαγαγεῖν. Τό τε γὰρ πνεῦμα λαβεῖν, οὐ τῆς νομικῆς ἦν πτωχείας, ἀλλὰ τῆς κατὰ ὅλην τὴν πίστιν δικαιοσύνης· τό τε κατασχεῖν λαβόντας, οὐκ ἀπὸ ὧν περιτομῆς, ἀλλ' ἀπὸ χάριτος ἔγένετο πάλιν. Διὰ τοῦτο ὅλην παραίνεσιν εὐχὴ κατέκλεισε, καὶ χάριτος καὶ πνεύματος ἡ ἀναμνήσας, ὁμοῦ καὶ ἀδελφούς προσειπὼν, καὶ παρακαλέσας τὸν θεὸν τούτων αὐτοὺς διηνεκῶς ἀπολαύειν, καὶ διπλῶς τοὺς ἀνθρώπους ἀσφαλίσάμενος τρόπῳ. Τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ εὐχὴ, καὶ διδασκαλία ἦν τῶν εἰρημένων ὁλόκληρος, ἀντὶ τείχους αὐτοῖς διπλοῦ ἡ γινομένη. Ἡ τε γὰρ διδασκαλία ἀναμιμνή-

17 v. 18.

* ψηφίζεσθε] Sic A.D.E.F. Vet. ψηφίζεσθαι B.C. ψηφίζεσθαι δεῖ Edd.
 ἢ μὲν] + γὰρ E.F. Vet. ἰ αθρόας om. B. ἢ τὴν—γνώμην] Sic omnes cum Cat. et Interp. τὸ ἀνυπόκριτον αὐτοῦ ἔδειξε Edd. ταύτης accessit ex A.B.C.D.F. Cat. Vet. ἢ γὰρ assumptum ex omnibus. ἢ μετέστη μὲν] μετέστησεν F. Statim ἀπὸ τῆς δ. ὁ. B. ὁ ἐμέμεινε A. ἢ πειρασμούς pro πόρους omnes. ἢ ἔχει] ἔχων Veron. ἔχει προσηγορίαν B. ἢ ὑμῶν A.C.E.F. Cat. ἢ ὑμῶν Veron. Sav. Mor. ἢ ὑμῶν] + φησὶν E.F. Vet. * Cetera desunt in F. ἢ ἦν om. A. ἢ τὴν om. B. ἢ τῆς π. Edd. τῆς om. A.B.C.D.E. Cat. Mox χάριτος sine artic. B.C.D.E. Cat. ἢ ἐγένετο A.D.E. ἢ τὴν] καὶ τὴν E. ἢ ἀναμνήσας ὁμοῦ] ἀναμνήσουσιν ἐμοῦ D. ἢ Haec ἦν τῶν εἰρημένων, quae aberant, leguntur in A.C.D.E. Cat. et Sav. marg. consentiente Interprete. ἢ γινομένη C. Cat.

σκουσα αὐτοὺς ὅσων ^cἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, μᾶλλον κατέσχευεν ἐν τοῖς τῆς ἐκκλησίας δόγμασιν· ἥ τε εὐχὴ καλοῦσα τὴν χάριν, καὶ παραμένειν αὐτοῖς πείθουσα, οὐκ ἠφίει τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπαναστῆναι. Τούτου δὲ ἐν αὐτοῖς ὄντος, πᾶσα, ὥσπερ κόνις, ἀπεσοβεῖτο τῶν τοιούτων δόγματων ἢ ^dἀπάτη. E

^c ἀπῆλθον D. Μοκ κατεῖχεν E. Cat. ^d ἀπάτη] + τέλος D. + τέλος τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου A. + τῷ δὲ θεῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. B. + ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, φῶς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Edd.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

Ἡ Ἐφεσός ἐστι μὲν τῆς Ἀσίας ^aμητρόπολις, ἐτελείτο δὲ τῇ Ἀρτέμιδι, ^bκαὶ μάλιστα ταύτην ^cἐκεῖ ἔσεβον ^dτὴν δῆθεν θεόν· καὶ τοσαύτη ^eδεισιδαιμονία ἐκέχρητο, ὥς μηδὲ τοῦνομα τοῦ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐμπρήσαντος ποιῆσαι φανερόν· ἐνεπρήσθη γάρ. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς τὰ πολλὰ B ἔνδιέτριψεν ἐκεῖ· ^fκαὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ, καὶ ἐτελεύτησε. Καὶ τὸν Τιμόθεον ^hδὲ ἐκεῖ κατέλιπεν ὁ Παῦλος, καθὼς γράφων πρὸς αὐτόν φησι· ¹“Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ.” Καὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πολλοὶ ⁱοἱ μάλιστα ἀνθῆ- (764) σαντες περὶ τὴν Ἀσίαν ἦσαν. ^kΛέγεται μὲν γὰρ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι, τέως δὲ ἡ Ἰωνικὴ πᾶσα, ἡ περὶ Παρμενίδην

¹ 1 Tim. i. 3.

CODICES A.B.C. (initio, ut videtur, mutilus) D.E.F. ^a ἡ μητρ. D. Cat. ^b καὶ μάλιστα] μάλιστα γὰρ A.F. ^c ἐκείσε A.E.F. ^d τὴν δ. θ.] ὡς μείζονα δ. θ. A.B.F. receptum a Sav. Mor. Ben. τὴν θεὸν (om. δῆθεν) Cat. ^e δεισιδαιμονία] + οἱ ταύτην τιμῶντες A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἐνδιέτριβεν B. διέτριψεν D.F. Cat. ἐκεῖ διέτριψεν inverso ord. D. ^g Ἦαος καὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ desunt in A.B.F. ^h δὲ om. E. Cat. ⁱ οἱ μάλιστα] Sic E. οἱ om. Cat. μάλιστα οἱ D.F. Veron. καὶ μάλιστα οἱ A.B. receptum a Sav. cet. Tum Editi omnes ἀνθήσαντες περὶ τὴν Ἀσίαν, ἦσαν ἐκεῖ. Sic A.B.F. ἐν Ἀσίᾳ ἀνθήσαντες ἦσαν ἐκεῖ D. Delevimus ἐκεῖ cum E. Cat. εἰσι pro ἦσαν Cat. ^k Vid. Annot.

καὶ Ζήνωνα καὶ Δημόκριτον. ¹Καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν εὔροι
 τις ἂν φιλοσόφους ἐκεῖ. Ταῦτα δὲ ἡμῖν οὐχ ἀπλῶς εἶρηται,
 ἀλλ' ὥστε δείξαι, ὅτι πολλῆς ἔδει τῷ Παύλῳ σπουδῆς πρὸς
 ἐκείνους γράφοντι. Λέγεται δὲ καὶ τὰ βαθυτέρα τῶν νοημά-
 των αὐτοῖς ἐμπιστεύσαι, ἅτε ^πἤδη κατηχημένοις. Ἔστι ^π δὲ
 νοημάτων μεστή ἡ ἐπιστολὴ ὑψηλῶν, καὶ δογμάτων. Γράφει
 δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης δεδεμένος, καθὼς καὶ αὐτὸς φησὶ·
² “ Προσεύχεσθε ὅπῃ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ Β
 στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγ-
 γελίου, ὑπὲρ οὗ ἐγὼ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” ^ρ Καὶ ὑψηλῶν
 σφόδρα γέμει τῶν νοημάτων καὶ ὑπερόγκων. ^α Ἀ γὰρ μηδαμοῦ
^η σχεδὸν ἐφθέγγατο, ταῦτα ἐνταῦθ' ἴφησιν, ὡς ὅταν λέγῃ·
³ “ Ἴνα γνωρισθῇ ^ν νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
 ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ”
 καὶ πάλιν, “ Συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρα-
 νίοις.” καὶ, “ Ὁ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη, ὥς νῦν ἀπεκα-
 λύφθη τοῖς ἀποστόλοις τοῖς ἀγίοις ^ν αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν C
 τῷ πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ
 συμμέτοχα τῆς ^κ κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ.”

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, τοῖς
 ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΔΟΥ τὸ, διὰ, τῷ πατρὶ δέδωκε. Τί οὖν; ἐλάττονα αὐτὸν D
 ἐροῦμεν; ^α Μηδαμῶς. “ Τοῖς ἀγίοις, φησὶ, τοῖς οὖσιν ἐν
 Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Ἰδοὺ, ἀγίους καλεῖ
 ἄνδρας ἔχοντας ^β καὶ παιδία καὶ γυναῖκας καὶ οἰκέτας. ^γ Καὶ
 τοῦτο δῆλον ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπιστολῆς, ὡς ὅταν λέγῃ·
² “ Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε.” καὶ πάλιν,

² Ephes. vi. 19, 20.³ Ibid. iii. 10. ii. 6. iii. 5, 6.¹ CAP. I. v. 1, 2. .² Ephes. v. 22. vi. 1, 5.

¹ καὶ πολλοὺς] πολλοὺς δὲ A.B.F. ^π ἤδη] δὲ E. ^π δὲ] + καὶ E. Haec
 ἔστι δὲ—δογμάτων om. A.B.F. ^ο ὑπὲρ] περὶ B. Cat. Veron. ^ρ καὶ ὑψη-
 λῶν—ὑπερόγκων] ἔστι δὲ οὐ μόνον μεστή ἡ ἐπιστολὴ δογμάτων ὑψηλῶν, ἀλλὰ
 καὶ νοημάτων ὑπερόγκων γέμει A.B.F. ^η σχεδὸν om. D. ^ι φησιν] δηλοῖ
 A.B.F. Sav. cet. ^ν νῦν, quod aberat ante Montef. est in nostris omnibus.
^ι ὡς om. A.B.F. Ita Sav. cet. ^ν αὐτοῦ om. D. ^ω τῷ om. A.B.E.F.
^κ κληρονομίας] ἐπαγγελίας E. Cat. HOM. I. ^α οὐδαμῶς B.D.F. ^β καὶ
 γυναῖκας καὶ παιδία inverso ord. E.
 A.B.F. receptum a Sav. cet. ^γ καὶ τοῦτο] ὅτι δὲ τούτους οὕτω καλεῖ

“Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς πατράσιν ὑμῶν” καὶ, “Οἱ δούλοι, Ἐνυπακούετε τοῖς δεσπόταις.” Ἐννοήσωμεν ὅση κατέχει ^δνὺν ῥαθυμία, καὶ ὅπως σπανίζει τὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ ὅση τότε ἡ ^εφορὰ ἦν τῶν ἐναρέτων, ὥς καὶ τοὺς κοσμικοὺς ἀγίους καὶ (765) πιστοὺς λέγεσθαι. “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Εἶπε ^hχάριν, καὶ πατέρα τὸν θεὸν ἐκάλεσε· τῆς χάριτος γὰρ ἐκείνης τεκμήριον τοῦτο. Πῶς; “Ἀκουσον αὐτοῦ ἐτέρωθι λέγοντος” ³ “Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα ⁱτοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ^kκράζον, ἀββὰ ὁ πατήρ.” “Καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Δι’ ἡμᾶς ^lγὰρ Χριστὸς γέγονε, καὶ ἐν σαρκὶ ^mᾤφθη. ⁴ “Εὐλογητὸς ὁ θεός, φησὶ, καὶ πατήρ τοῦ κυρίου ⁿἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἰδοὺ, ³ θεὸς τοῦ σαρκωθέντος· εἰ δὲ μὴ βούλει, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ λόγον πατήρ. “Ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ.” Ὁ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐνταῦθα αἰνίττεται· εὐλογία μὲν γὰρ ^pἦν, ἀλλ’ οὐ πνευματικὴ· ^qοἶον, ⁵ “Εὐλογῆσαι σε ὁ θεός,” “Εὐλογῆσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ εὐλογῆσει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου.” Ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τί; “Ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.” Τί γὰρ ἔτι ^rσοι λείπει; Γέγονας ἀθάνατος, γέγονας ἐλεύθερος, γέγονας υἱός, γέγονας δίκαιος, γέγονας ἀδελφός, ^B γέγονας συγκληρονόμος, συμβασιλεύεις, συνδοξάζῃ· πάντα σοι κεχαρίσται. ⁶ “Πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ, φησὶ, ^sτὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;” Ἡ ἀπαρχὴ σου ὑπὸ ἀγγέλων προσκυνεῖται, ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, ^tτῶν Σεραφίμ· τί ἔτι λείπει; “Ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.” Οὐδὲν σαρκικὸν ἐνταῦθα. Διὰ τοῦτο πάντα ἐξείλεν ἐκεῖνα εἰπὼν, ⁷ “Θλίψιν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ,” πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ^vἀγαγών. “Ὡς περ γὰρ οἱ τὰ σαρκικὰ ἔχοντες, τῶν πνευματικῶν ἀκοῦσαι οὐκ ἠδύναντο· οὕτως οἱ τῶν πνευματικῶν τυγχάνοντες, οὐ δύνανται αὐτῶν ^wἐπιτυγχάνειν, ^C μὴ πρότερον τῶν σαρκικῶν ἀποστώσι. Τί ἐστίν, “^xεὐλογία

³ Gal. iv. 6. ⁴ v. 3. ⁵ Num. vi. 24. Deut. vii. 13. xxviii. 6. coll. Psal. cxx. 8.

⁶ Rom. viii. 32.

⁷ Joan. xvi. 33.

^d νὺν] + πάντας A.B.F. Statim ἡ ῥαθυμία Edd. ἡ om. B.E.F. Cat. ^e ὅπως A.B.E.F. ^f φορὰ] διαφορὰ Cat. διαφορὰ (sic) E. Statim ἦν pro ἡ D. Cat. καὶ ὅση—ἦν] ἀρτι· τότε δὲ τοσαύτη φορὰ ἦν A.B.F. ^g ἀγ. καὶ π.] καὶ πιστοὺς ἀγίους A.B. πιστοὺς ἀγ. F. ^h χάρις D. ⁱ τοῦ υἱοῦ om. D. Post αὐτοῦ add. eis τὰς καρδίας ὑμῶν A.B.E.F. Sav. cet. ^k κράζων C. ^l γὰρ om. D. ^m ᾤφθη] Sic A.B.D.E.F. Cat. Ante Montef. edebatur γέγονεν. ⁿ ἡμῶν om. C. ^o τὴν] οὐ τὴν A.B.F. ^p ἦν] + κἀκεῖνη A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q οἶον] τί γὰρ ἔλεγεν A.B.F. et sic Sav. cet. ^r σοι om. C. ^s τὰ om. F. Mox χαρίζεται D. ^t ὑπὸ τῶν σ. Edd. ὑπὸ om. B.E.F. ^v ἀγων A.B.E.F. ^w ἐπιτυχεῖν ἐὰν μὴ E. ^x εὐλ.] πᾶσα εὐλ. A. πάση εὐλ. B.F. Statim πνευματικῇ F.

πνευματικὴ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις;” Οὐκ ἐν τῇ γῇ, φησί, καθάπερ ὕπαρὰ Ἰουδαίους, ⁸ “Τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε,” ⁹ “Ἐν γῇ ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι,” “Εὐλογήσει ὁ θεὸς τὴν γῆν σου.” Ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ τί; ⁹ “Ὁ ἀγαπῶν με, τὰς ἐντολάς μου τηρήσει, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐλευσόμεθα πρὸς αὐτόν, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” “Ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν” καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ προσέρρηξαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.” Ἡ πέτρα δὲ ποία ἐστίν, ἀλλ’ ἡ τὰ οὐράνια πράγματα, τὰ πάσης μεταβολῆς ἀνώτερα; ¹⁰ “Ὅστις γὰρ ἂν ὁμολογήσῃ με, φησὶν, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς” καὶ, “Ὅστις ἀπαρνήσεταιί με, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ.” καὶ πάλιν, “Μακάριοι οἱ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται” καὶ πάλιν, “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν” καὶ πάλιν, “Μακάριοι ἔστε οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” Ὁρᾷς πανταχοῦ τοὺς οὐρανοὺς, οὐδαμοῦ γῆν, οὐδὲ τὰ ἐν τῇ γῇ; Καὶ πάλιν, ¹¹ “Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν” καὶ πάλιν, “Μὴ τὰ ἐπίγεια φρονούντες, ἀλλὰ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” “Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοντέστι, διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ, οὐ διὰ Μωϋσέως αὕτη ἦν ἡ εὐλογία. Ὡστε οὐ μόνον τῇ ποιότητι, ἀλλὰ καὶ τῷ μεσίτῃ διαφέρομεν ἡμεῖς, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους φησί. ¹² “Καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἰκὸς ἐσμεν ἡμεῖς.”

¹³ “Καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς, φησὶν, ἐν αὐτῷ πρὸ κατα- 4

⁸ Esai. i. 19. Exod. iii. 8. Deut. vii. 13. ⁹ Joan. xiv. 23. Matth. vii. 24, 25.

¹⁰ Matth. x. 32, 33. v. 8, 3, 10. ¹¹ Philipp. iii. 20, 19. Coloss. iii. 2. ¹² Heb. iii. 5, 6. ¹³ v. 4.

⁷ παρὰ om. E. Post Ἰουδαίους add. τότε μὲν γὰρ ἤκουον ἐκεῖνοι A.B.F. ⁸ γῆν] εἰς γῆν Edd. εἰς om. D. καὶ γῆν E. δώσω ὑμῖν γῆν A.B.F. Mox μέλι καὶ γάλα Edd. γάλα καὶ μέλι A.B.D.E.F. ⁹ πατὴρ] + μου E. ¹⁰ αὐτοῦ A.B.E. αὐτοῦ F. αὐτοῦ Edd. ante Ben. ¹¹ πέτρα δὲ pro δὲ πέτρα A.B.D.F. ¹² φησὶν om. D. ¹³ αὐτὸν καὶ γὰρ pro καὶ γὰρ αὐτὸν A.B.D.F. ¹⁴ τοῖς om. C.F. ¹⁵ ἀπαρν. με] ἀρνήσεταιί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων E. Mox καὶ γὰρ αὐτὸν idem. ¹⁶ ἔστε om. D. ¹⁷ πολὺς ὁ μ. ὑμῶν A.B.D.E.F. ὁ μ. ὑμῶν πολὺς Edd. ¹⁸ τῇ om. C. ¹⁹ ὑμῶν E.F. Statim γὰρ assumptum ex A.B.D.E.F. ²⁰ διὰ] τὰ διὰ B.C.D.E.F. et Veron. τὰ om. A. Cat. deletum a Sav. cet. ²¹ αὕτη ἦν pro ἦν αὕτη D.E. ἦν om. Cat. ²² παλαιότητι E. Cat. ²³ ὅπερ E.

βολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· δι’ οὗ εὐλόγησεν ἡμᾶς, διὰ τούτου καὶ ἐξελέξατο. Αὐτὸς τοίνυν ἡμῖν ἑκεῖ δώσει ἐκεῖνα πάντα, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κριτὴς, καὶ ἐρεῖ· ¹⁴ “Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου” καὶ πάλιν, “Ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, θέλω ἵνα καὶ ὅυτοι ὦσι.” Καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν (766) ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦτο σπουδάζει δεικνύναι, ὅτι οὐ νεώτερα τὰ Β καθ’ ἡμᾶς, ἀλλ’ ἄνωθεν οὕτω τετύπωτο, οὐδ’ ἐκ μεταμελείας, ἀλλ’ οὕτως ὠκονόμητο καὶ προωρίστω. Καὶ τοῦτο δὲ κηδεμονίας πολλῆς. Τί ἐστίν, “ἐν αὐτῷ ἐξελέξατο;” Διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως ὁ Ὁ Χριστὸς τοῦτο κατώρθωσε, πρὶν ἢ γενέσθαι ἡμᾶς, μᾶλλον δὲ πρὶν ἢ τὸν κόσμον καταβληθῆναι. Καὶ καλῶς καταβολὴν εἶπεν, ὡς ἀπὸ τινος ὕψους ὡς μεγάλου καταβεβλημένον αὐτὸν δεικνύς. Καὶ γὰρ μέγα καὶ ἄφατον τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ, οὐ τῷ τόπῳ, ἀλλὰ τῷ ἀνακεχωρηκότι τῆς φύσεως, καὶ C πολὺ τὸ μέσον κτίσματος καὶ κτίστου. Αἰσχνένεσθωσαν οἱ αἰρετικοὶ ταῦτα ἀκούοντες. Τί ἔδὲ ἐξελέξατο; “Ὡστε εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ.” Ἴνα τοίνυν μὴ, ἀκούσας ὅτι ἐξελέξατο, τὴν πίστιν ἀρκεῖν νομίσης μόνον, καὶ τὸν βίον προστίθῃσι. Διὰ τοῦτο ἐξελέξατο, φησὶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἵνα ἅγιοι ὦμεν καὶ ἄμωμοι. Ἐξελέξατο καὶ Ἰουδαίους ποτέ. ¹⁵ “Ἄποιοις ἔθνος τοῦτο, φησὶν, ἐξελέξατο ἐκ τῶν ἐθνῶν;” Εἰ δὲ ἄνθρωποι ἐκλεγόμενοι, τὰ κάλλιστα ἐκλέγονται, πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός. Καὶ τὸ ἐκλεγῆναι δὲ, ὅτι καὶ τῆς D τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας τεκμήριον καὶ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς· πάντως γὰρ ἂν τοὺς δοκίμους ἐξελέξατο. Ἐποίησεν ἡμᾶς αὐτὸς ἁγίους, ἀλλὰ δεῖ μείναι ἁγίους. Ἁγίος ἐστὶν ὁ τῆς πίστεως μετέχων, ἄμωμος, ὁ ἀνεπίληπτον βίον ἔχων. Ἄλλ’ ἁγιότητα καὶ ὅτι ἀνεπίληπτον οὐχ ἀπλῶς ἐζητεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐνώπιον αὐτοῦ τοιοῦτους φαίνεσθαι. Εἰσὶ γὰρ ἅγιοι καὶ ἄμωμοι, ἀλλ’ ἀνθρώποις οὕτω νομιζόμενοι, οἱ τὰ φοιτοῦντες ἐκονοιαμένοις, καθὼς οἱ τὰς δορὰς τῶν προβάτων ἔχοντες. Ἄλλ’ οὐ τοιοῦτους ζητεῖ, ἀλλ’ οἷους ὁ προφήτης φησὶ,

14 Matth. xxv. 34. Joan. xvii. 24.

15 Deut. xiv. 2?

ἡ μᾶς om. F. ἑκεῖ δ. πάντα ἐκεῖνα A.B.F. ἐκεῖνα δ. πάντα E. πάντα δ. ἐκεῖνα Cat. αὐτοὶ E. οὕτω τοῦτο Cat. Veron. Ὁ Χριστὸς + φησὶ A.B.F. Sav. cet. μεγ. καταβ. προ καταβ. μεγ. A.B.C.E.F. Cat. καταβεβλημένου μεγάλου D. ἀλλὰ + καὶ E. οἱ om. F. δὲ om. E. Cat. ἀποιοῦν ἐθνος] πῶς; ἔθνος A.B.F. Sav. cet. καὶ om. D.E. ἐχόντων] μετιῶν A.B.F. Sav. cet. ὅτι om. F. ἐπιζητεῖ A.B.D.F. Sav. cet. οἱ A.F. om. E. Μοχ κεκονιαμ. προ κεκονιασμ. A.B.D.E.F. τάφοις—ἐχοντες] ταφ. κεκ. εἰκόσας καὶ λύκος εἰσὶ τὰς τῶν πρ. δορὰς ἔχοντες ἔξωθεν A.B.F.

16 “^εΚαὶ κατὰ τὴν ^hκαθαρότητα τῶν χειρῶν μου” ποίαν; E
 “τὴν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.” ⁱἈγιωσύνην ζητεῖ, ἣν ^kὁ
 τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ. Εἶπε καὶ τούτων τὰ κατορθώματα,
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν χάριν ^lαὐτοῦ ἄνεισιν. ^mΟὐ γὰρ ἀπὸ πόνων
 οὐδὲ κατορθωμάτων τοῦτο γίνεται, ἀλλ’ ἀπὸ ἀγάπης. ⁿοὔτε
 ἀπὸ ἀγάπης μόνον, οὔτε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς. Εἰ γὰρ
 ὁδὴ ἀπὸ ἀγάπης μόνης, ἐχρῶν ἅπαντας σωθῆναι· εἰ δὲ ἀπὸ F
 P τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς πάλιν μόνης, περιττὴ ἡ παρουσία αὐτοῦ,
 καὶ πάντα τὰ οἰκονομηθέντα. Ἄλλ’ οὔτε ἀπὸ ἀγάπης μόνης,
 οὔτε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς, ἀλλ’ ἐξ ἀμφοτέρων. “Ἐξε- 5
 λέξατο γὰρ ἡμᾶς,” φησὶν· ὁ δὲ ἐκλεγόμενος οἶδεν ὅπερ ἐκλέγε-
 ται. “^qἘν ἀγάπῃ, φησὶ, ¹⁷προορίσας ἡμᾶς.” Ἄλλ’ οὐδένα
 ἂν ἔσωσεν ἡ ἀρετὴ, τῆς ἀγάπης ^sμὴ οὔσης. Εἰπέ γάρ μοι, τί
 Παῦλος ἂν ὠφελήθη, ^tποῦ δὲ ἂν ἐπεδείξατο ἅπερ ἐπεδείξατο,
 εἰ μὴ καὶ ἄνωθεν αὐτὸν ἐκάλεσε, καὶ ἀγαπήσας εἵλκυσε πρὸς
 ἑαυτόν; Ἄλλως δὲ, καὶ τὸ τοσοῦτων ἀξιῶσαι, ἀγάπης ἦν, οὐ
 τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς. Τὸ γὰρ ἐναρέτους γενέσθαι καὶ πιστεῦ- B
 σαι καὶ προσελθεῖν, καὶ τοῦτο μὲν αὐτοῦ ἦν τοῦ καλέσαντος,
 πλὴν ἀλλὰ καὶ ἡμέτερον· τὸ δὲ προσελθόντας τοσοῦτων ἀξιῶ-
 σαι τιμῶν, ὥστε εὐθέως ἀπὸ ^vἔχθρας εἰς υἰοθεσίαν ἀγαγεῖν,
 ὑπερβαλλούσης ὄντως ἀγάπης.

“Ἐν ἀγάπῃ, φησὶ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς αὐτόν.” Ὅρᾳς πῶς οὐδὲν ἄνευ Χριστοῦ; πῶς
 οὐδὲν ἄνευ ^wτοῦ πατρὸς; Ἐκεῖνος προώρισεν, οὗτος προσή-
 γαγε. Καὶ ταῦτα τίθησιν ἐπαίρων τὰ γεγεννημένα, καθάπερ
 καὶ ἐτέρωθί φησιν· ¹⁸“Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα διὰ C
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Μεγάλα μὲν γὰρ τὰ
 δοθέντα, πολλῶ δὲ μείζονα γίνεται τῷ διὰ τοῦ Χριστοῦ δοθη-
 ναι· ^xὅτι οὐκ ἔπεμψε τινα τῶν δούλων πρὸς τοὺς δούλους, ἀλλ’
 αὐτὸν τὸν μονογενῆ. “Κατὰ τὴν εὐδοκίαν, φησὶ, τοῦ θελή-
 ματος αὐτοῦ” τουτέστι, διὰ ^yτὸ σφοδρῶς θελήσαι. Ἡ
 ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὡς ἂν τις εἴποι, αὕτη ἐστί· πανταχοῦ γὰρ

16 Psal. xvii. 25.

17 v. 5.

18 Rom. v. 11.

^ε καὶ om. E. ^h καθαριότητα A.F. καθαρειότητα Veron. ⁱ ἁγίωσ.] +
 τοῖν B.F. et corr. A. ^k δ] καὶ D. ^l αὐτοῦ om. A.B.F. Sav. cet. Post
 ἀνεισι iidem addunt καὶ φησιν, ἐν ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς. ^m οὐ] οὐδὲ E.
ⁿ οὔτε—ἀρετῆς] Sic C.D. Cat. et corr. E. οὐκ ἀπὸ ἀγ. δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 ἀρετῆς ἡμετέρας A.B.F. οὔτε ἀπὸ ἀγ. μόνον, ἀλλὰ (+ καὶ Sav. Mor. Ben.) ἀπὸ
 τῆς ἡμ. dp. Edd. ^o δὴ] ἦν A.B.F. δεῖ D. ^p τῆς om. F. ^q ἐν] καὶ
 πάλιν ἐν A.B.F. ^r ἡμᾶς] + καλῶς A.B.F. Statim οὐδένα γὰρ pro ἄλλ’ οὐ-
 δένα iidem, edentibus Sav. cet. ^s μὴ οὔσης] χωρὶς A.B.F. ^t ποῦ δὲ
 (ποῦ δ’ E.) omnes. τί δὲ Edd. Mox haec ἅπερ ἐπεδείξατο, quae aberant, assumpta
 ex A.D.E.F. ^v ἐχθρῶν Cat. ^w τοῦ om. D. ^x ὅτι] καὶ δεικνύς ὅτι
 A.B.F. ^y τοῦ E.

εὐδοκία τὸ θέλημά ἐστι τὸ προηγούμενον. Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλο θέλημα· οἶον, ²θέλημα πρῶτον, τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἡμαρ-
 D τηκότας· θέλημα δεύτερον, τὸ γενομένους κακοὺς ἀπολέσθαι.
 Οὐ γὰρ δὴ ³ἀνάγκη αὐτοὺς κολάζει, ἀλλὰ ⁴θέλων. Τοιοῦτον
 καὶ ἐπὶ Παύλου ἔστιν ἰδεῖν, οἶον ὥς ὅταν λέγῃ· ¹⁹“Θέλω
 πάντας ἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἑμαυτόν” “^δΘέλω πάλιν
^ενεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν.” Εὐδοκίαν ἔουν τὸ πρῶτον
 θέλημά φησι, τὸ σφοδρὸν θέλημα, τὸ μετὰ ἐπιθυμίας θέλημα,
 B ^εδ ἑφ’ ἡμῶν· οὐ γὰρ παραιτήσομαι καὶ κοινοτέρα λέξει χρῆ- (767)
 E σασθαι σαφηνείας ἔνεκεν τῶν ἀφελεστέρων· ^ηδ λέγομεν ἡμεῖς
 πείσμα, ^ικαί, κατὰ τὸ πείσμα ἡμῶν· τουτέστι, ^κσφόδρα ἐφί-
 εται, σφόδρα ἐπιθυμεῖ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας. ¹Τίνος οὖν
 ἔνεκεν οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷ; τίνος ἔνεκεν οὕτω φιλεῖ; Ἀπὸ ἀγα-
 θότητος μόνης· ἡ γὰρ χάρις ^μἀγαθότητός ἐστι. Διὰ τοῦτο,
 φησὶν, εἰς υἰοθεσίαν ἡμᾶς προώρισε, ^νθέλων καὶ σφόδρα τοῦτο
 βουλούμενος, ἵνα ἡ τῆς χάριτος αὐτοῦ δόξα δειχθῇ. “Κατὰ
 F τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ^οφησὶν, ²⁰εἰς ἔπαινον δόξης
 τῆς χάριτος αὐτοῦ, ^ρἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ.”
⁹“Ἴνα ἡ τῆς χάριτος αὐτοῦ δόξα δειχθῇ, ^ρφησὶν, ἐν ᾗ ἐχαρίτω-
 σεν ⁹ἡμᾶς. Οὐκοῦν εἰ εἰς τοῦτο ἐχαρίτωσεν, εἰς ἔπαινον δόξης
 6 τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἵνα δείξῃ τὴν χάριν αὐτοῦ, ^ιμένωμεν ἐν
 αὐτῇ. “Εἰς ἔπαινον δόξης,” ^νφησὶν. “Ἴνα τίς αὐτὸν ἐπαινέσῃ;
 ἵνα τίς αὐτὸν δοξάσῃ; ἡμεῖς; ^ωἀλλ’ ἄγγελοι; ἀλλ’ ἀρχάγγε-
 λοι; ἀλλὰ πᾶσα ἡ κτίσις; ²Καὶ τί τοῦτο; Οὐδέν· ἀνευδὲς
 γὰρ τὸ θεῖον. Τίνος οὖν ἔνεκεν βούλεται ἐπαινεῖσθαι καὶ
 δοξαῖσθαι παρ’ ἡμῶν; Ὡστε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην θερμο-
 τέραν ἡμῖν ἐγγενέσθαι. Οὐδενὸς γὰρ ἐφίεται τῶν παρ’ ἡμῶν,
 ἀλλ’ ἡ τῆς σωτηρίας μόνης, οὐ διακονίας, οὐ δόξης, οὐκ ἄλλου

¹⁹ 1 Cor. vii. 7. 1 Tim. v. 14.

²⁰ v. 6.

² θέλημα] φρόνημα D. ³ ἀνάγκη E. Cat. Edebatur ἀνάγκη. ⁴ θέλων
 omnes. θέλημα Edd. ⁵ Haec ὡς ὅταν λέγῃ post ἀνθρώπους transp. C.D.
⁶ θέλω πάλιν] καὶ πάλιν, θέλω πάλιν A.B.F. καὶ πάλιν, θέλω Sav. cet. ⁷ νεω-
 τέρας] καὶ τὰς νεωτέρας χήρας E. ⁸ γοῦν E. ⁹ δ (ὁ E.) ἐφ’ ἡμῶν] τὸ
 πείσμα A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹⁰ δ λέγομεν—τουτέστι] οὕτω γὰρ καὶ
 ἡμεῖς τὴν ἐπίτασιν τοῦ θελήματος δηλοῦντες, κατὰ τὸ πείσμα ἡμῶν λέγομεν· δ οὖν
 λέγει τοῦτό ἐστι A.B.F. quos secuti sunt Sav. et recentiores. ¹¹ καὶ om. Cat.
 ubi πείσμα pro πείσμα scriptum. ¹² σφ. ἐφίεται om. F. ¹³ τίνος οὖν ἔνεκεν—
 φιλεῖ;] Sic E. Verba τίνος ἔνεκεν ante οὕτω φιλεῖ om. C. Pro iis καὶ πόθεν
 habent A.B.F. Sav. cet. Haec τίνος οὖν—ἀγαπᾷ desunt in Veron. τίνος οὖν
 ἔνεκα οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷ, οὕτως ἡμᾶς φιλεῖ; Cat. ¹⁴ ἀγαθ.] + μόνης C. ¹⁵ θέλων]
 τουτέστι θέλων A.B.F. ¹⁶ φησὶν om. E. ¹⁷ ἐν ᾗ] ἡς E. ¹⁸ ἵνα] ὁρᾷς;
 ἵνα A.B.F. ¹⁹ φησὶν post δόξα transp. E. post ἡμᾶς A.B.F. ²⁰ ἡμᾶς] +
 ἐν τῷ ἡγαπημένῳ Edd. Haec desunt in C.E. Cat. In D. folium mutilum est.
²¹ μένωμεν A.B.E.F. Cat. μένων Veron. μένωμεν Sav. cet. ²² φησὶν] τί ἐστὶ
 τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ²³ ἀλλ’ accessit ex omnibus. ἀλλ’ ante ἀρχάγ. de-
 betur libris A.B.C.E.F. ²⁴ καὶ τί τοῦτο; οὐδέν] οὐδαμῶς A.B.F.

οὐδενός, καὶ πάντα διὰ τοῦτο ποιεῖ. Ὁ γὰρ ἐπαινῶν καὶ B
 ὕθαυμάζων τὴν εἰς αὐτὸν χάριν γεγεννημένην, προσεκτικώτερος
 ἔσται καὶ σπουδαιότερος. “Ἦς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς,” φησὶν.
 Οὐκ εἶπεν, ἧς ἐχαρίσατο, ἀλλ’, “ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς” τουτέστιν,
 οὐ μόνον ἀμαρτημάτων ἀπῆλλαξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπεράστους ἐποίη-
 ῃσε. Καθάπερ ^zγὰρ εἴ τις λαβὼν ψωραλέον τινὰ, καὶ λοιμῶ
 καὶ ^aνόσφ διεφθαρμένον, καὶ γήρα καὶ πενία καὶ λιμῶ, ^bεὐθέως
 εὐμορφον νεώτερον ἐργάσαιοτο, πάντας ἀνθρώπους νικῶντα τῷ
 ἀλλεῖ, σφοδρὰν μὲν τὴν αὐγὴν ^cἀφιέντα ἀπὸ τῶν παρειῶν, καὶ
 τὰς ^dμαρμαρυγὰς ἀποκρύπτοντα ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν βολαῖς, C
^eεἶτα ἐν αὐτῷ καταστήσει τῷ τῆς ἡλικίας ἄνθει, καὶ μετὰ τοῦτο
 ἀλουργίδα περιβάλοι καὶ διάδημα καὶ πάντα τὸν ἰκόσμον
 οὕτως ἐξήσκησεν ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ καλὴν καὶ ποθεινὴν καὶ
 ἐπεράστον ἐποίησεν. ^bἘπιθυμοῦσι γὰρ ἄγγελοι παρακύψαι
 πρὸς ἰτοιαύτην ψυχὴν, ^kἀρχάγγελοι, πάντες ἄγιοι. Οὕτως
 ἡμᾶς ἐπιχάριτας ^mἐποίησε, καὶ ⁿαὐτῷ ποθεινούς. ²¹ “Ἐπι-
 θυμήσει γάρ, φησὶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.” Ὅρα γὰρ
 οἷα πρὸ τούτου ἐπιβλαβῇ φθεγγόμενοι, οἷα κεχαριτωμένα
 ῥήματα φθεγγόμεθα νῦν. Οὐκέτι πλοῦτον θαυμάζομεν, οὐκέτι D
 τὰ ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὐχὶ
 χαρίεν ἐκείνο τὸ παιδίον εἶναι φαμεν, ὅπερ ἂν μετὰ τῆς τοῦ
 σώματος ὥρας ^oκαὶ πολλὴν ἔχη τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι χάριν;
 Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ πιστοί. ^pὍρα οἷα φθέγγονται οἱ μεμνη-
 μένοι. Τί γὰρ χαριέστερον ἐκείνου τοῦ στόματος γένοιτ’ ἂν,
 τοῦ τὰ θαυμαστά ῥήματα ^qἀφιέντος, καὶ καθαρῇ καρδίᾳ καὶ
 καθαροῖς χεῖλεσι μεταλαμβάνοντος τραπέζης μυστικῆς τοιαύτης
 μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος, ^rτῆς παρρησίας; Τί χαρι- E
 ἐστερον τῶν ῥημάτων, δι’ ὧν ἀποτασσόμεθα τῷ διαβόλῳ; δι’

21 Psal. xlv. 12.

^r δοξάζων C. Mox αὐτὸν pro αὐτὸν A.E.F. ^z γὰρ] ἂν A.B.F. Sav. cet.
^a νόσφ] + μακρᾷ E. ^b εὐθέως] ἐξαίφνης E. ^c ἀπὸ τῶν π. ἀφιέντα inverso
ord. A.B.F. ^d μαρμ.] + τοῦ ἡλίου Sav. cet. καὶ τὰς μαρμαρυγὰς—καὶ διά-
δημα] ταῖς δι’ τῶν ὀφ. β. τὰς τοῦ ἡλίου μ. ἀποκρύπτοντα] εἶτα μετὰ τοῦτο αὐτῶ
καὶ ἀλουργίδα καὶ διάδημα περιβάλοι A.B.F. ^e εἶτα] + μίτη σφοδρὰ παιδίου
μίτη σφ. νέον ἄχρι C. Post ἄνθει add. μίτη σφ. π. μίτη σφ. ν. καταστήσας,
ἀλλ’ ἐν αὐτῷ τῷ ἄνθει E. “Glossema manifestum.” Heyse. ^f κόσμον] + τὸν
βασιλικὸν A.B.F. Sav. cet. ^g ἡμῶν τὴν ψ. pro τὴν ψ. ἡμῶν omnes. ^h ἐπιθ.
γάρ] ὅτι ἐπιθ. καὶ A.B.F. ⁱ τὴν τοιαύτην Edd. τὴν om. C.D.E. Cat.
^k ἀρχάγγελοι, πάντες ἄγιοι] οὐ μόνον δὲ ἄγγελοι παρακύψαι ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ
καὶ ἀρχάγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις A.B.F. ἀρχάγγελοι, πᾶσαι αἱ ἄλλαι
δυνάμεις ediderunt Sav. cet. ^l ἡμᾶς] + καὶ Edd. invitis libris. Statim ἐπι-
χαρεῖς vel ἐπιχάριτες C.D.E. ἐπιχαριέστατους Veron. ἐπιχά-
ριτας Sav. cet. ^m ἐποίησε] κατέστησε A.B.F. ⁿ αὐτῷ pro ἐαυτῷ C.D.E.
^o καὶ om. D. Mox ἔχη B.E. ἔχει Edd. ^p ὅρα] + γὰρ B. ^q ἀφιέντος] +
τότε E. ^r καὶ τῆς παρρ. Sav. cet. καὶ om. C.D. Veron. τῆς λαμπ. καὶ om. E.
τῆς παρρ. καὶ τῆς λαμπ. inverso ord. A.B.F.

ὦν συντασσόμεθα τῷ Χριστῷ; τῆς ὁμολογίας ἐκείνης τῆς πρὸ τοῦ λουτροῦ; τῆς μετὰ τὸ λουτρόν; Ἐννοήσωμεν ὅσοι διεφθείραμεν τὸ βάπτισμα, καὶ στεναζόμεν, ἵνα δυνηθῶμεν αὐτὸ πάλιν ἀναλαβεῖν. “Διὰ τοῦ ἡγαπημένου, φησὶν, ²² ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ.” Πῶς; Οὐ μόνον **F** ὅτι τὸν υἱὸν ἔδωκε θαυμαστὸν, ἀλλ’ ὅτι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὥστε ³σφάζει αὐτὸν τὸν ἀγαπώμενον. Πολλῇ ^τῇ ὑπερβολῇ τὸν ἀγαπώμενον ὑπὲρ τῶν μισουμένων ἔδωκεν. “Οἶρα πόσου ἡμᾶς τιμᾶται. Εἰ, ὅτε αὐτὸν ἐμισοῦμεν ^νκαὶ ἐχθροὶ ἡμεῖς, τὸν ^γἀγαπώμενον ἔδωκε, τί ^κοὐ ποιήσει ὕλοιπόν; “ ²Τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων.” Ἀνωθεν κάτω κάτεισι· πρότερον υἰοθεσίαν εἰπὼν καὶ ἀγιασμὸν καὶ ἀμώμους, καὶ τότε τὸ πάθος, οὐ μειῶν, οὐδὲ ἀπὸ ^αμεγάλων ἐπὶ τὰ μικρὰ κατὰγων τὸν λόγον, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐπὶ τὰ μεγάλα ἀνιών. Οὐδὲν γὰρ οὕτω μέγα, ὡς τὸ ^βτὸ αἷμα ἐκχυθῆναι τοῦ ^ευιῶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς (768) υἰοθεσίας καὶ τῶν ἄλλων δωρεῶν τοῦτο μείζον, τὸ μηδὲ ^δτοῦ **B** υἱοῦ φείσασθαι. ^εΜέγα τὸ ἀφεθῆναι τῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ ^ιμείζον τὸ ἐδιὰ τοῦ αἵματος τοῦ δεσποτικοῦ. “Ὅτι γὰρ τοῦτο πολλῷ μείζον ἀπάντων, ὅρα πῶς καὶ ἐνταῦθα ἀνεβύησε λέγων· “Κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ²³ ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς.” Πλοῦτος μὲν γὰρ ^κκάκεινο, πολλῷ δὲ πλεόν οὗτος. “^ηἩς ἐπερίσσευσε, ^ιφησὶν, εἰς ἡμᾶς.” Καὶ πλοῦτος, καὶ ἐπερίσσευσε, τουτέστιν, ἀφάτως ἐξεχύθη. Οὐκ ἔνεστι λόγῳ παραστήσαι, ὦν διὰ τῶν ἔργων ^κἐπειράθημεν. Πλοῦτος γὰρ ἐστὶ, πλοῦτος περισσεύων, ¹καὶ εἰς περισσείαν ἔδωκε· πλοῦτος ^μπερισσεύων, οὐκ ^αἀνθρώπων, ἀλλὰ θεοῦ, ὥστε ^οπανταχόθεν ἀμήχανον αὐτὸν ^ρλεχθῆναι.

“Ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ ⁹φρονήσει ²⁴γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ” τουτέστι, σοφούς καὶ φρονίμους ποιήσας τὴν ὄντως σοφίαν, τὴν ὄντως φρόνησιν. Βαβαί, πόση

22 v. 7.

23 v. 8.

24 v. 9.

^α σφάζει] καὶ σφάζει Cat. σφαγῆναι A.B.F. receptum a Sav. cet. ^τ ἡ] ἦν ἡ Ε. ^ν καὶ] ὅτε E. ^ω ἔξεδωκε A.B.F. ^κ οὐ om. E. ^γ λοιπόν] + φίλους γεγονότας αὐτῷ A.B.F. + ὅταν τούτῳ καταλλαγώμεν διὰ τῆς χάριτος Edd. repugnantibus libris et Cat. ² τὴν ἄφεσιν, φησὶ, τῶν π. Edd. φησὶ om. C.D. ἀπολύτρωσιν τὴν ἄφεσιν λέγει τῶν π. A.B.F. ^α τῶν μεγάλων Edd. τῶν om. A.B.E.F. Cat. ^β τὸ accessit ex A.C.D. ^ε υἱοῦ pro θεοῦ omnes. ^δ τοῦ om. E. ^ε μέγα] Sic Veron. et Codd. μὴ γὰρ tacite Sav. Mor. μέγα γὰρ Ben. ^ι τὸ μείζον Edd. τὸ deest in omnibus. ^ε διὰ αἷμ. B. δι’ αἷμ. F. ^κ κάκεινο pro κάκεινος omnes. ^ι φησὶν om. E. ^κ ἐπειράθημεν A.B.F. Cat. Veron. ἐπειράσθημεν Sav. cet. ¹ Haec καὶ εἰς π. ἔδωκε om. A.B.E.F. Sav. cet. ^μ περισσεύων om. A.B.F. Sav. cet. ^α ἀνθρώπου E. Statim ἀλλὰ τοῦ θεοῦ C. ^ο πάντοθεν E. Cat. Veron. ^ρ λεχθῆναι] + δεικνύς δὲ πῶς εἰς περισσείαν ἔδωκε A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁹ φρονήσει] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. Statim γνωρίσαι D.F. Veron.

φιλία; τὰ ἡ γὰρ μυστήρια αὐτοῦ ἡμῖν λέγει. “Τοῦ θελήματος αὐτοῦ,” φησὶν ὡς ἂν εἴποι τις, τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἡμῖν ἐγνώρισε. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μυστήριον τὸ πάσης σοφίας γέμον καὶ φρονήσεως. Τί γὰρ ταύτης τῆς σοφίας ἴσον ἔζητεῖς; τοὺς οὐδενὸς ἀξίους ὄντας, τούτους εὗρεν ὅπως εἰς πλοῦτον ἁναγάγῃ. Τί ταύτης τῆς εὐμηχανίας ἴσον; ὁ ἐχθρὸς, ὁ μεμι- D
σημένος, οὗτος ἐξαίφνης ἄνω γέγονε. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, καὶ τοῦτο σοφίας ἦν, καὶ τὸ διὰ σταυροῦ. Μακρὸς ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ λόγος, πῶς σοφίας ἦν τοῦτο, καὶ πῶς σοφοὺς ἡμᾶς εἰργάσατο. Ὑπάλιν, “Κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, φησὶν, ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ.” Τούτῃ, τοῦτο ἐπεθύμει, τοῦτο ὥδινεν, ὡς ἂν τις εἴποι, ἐξεπείν ἡμῖν τὸ μυστήριον. Ποῖον δὲ τοῦτο; “Ὅτι ἄνθρωπον ἄνω καθίσει βού- E
λεται. Τοῦτο δὲ γέγονεν, ὅτι” “Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ.” Ἀπέσχιστο, φησὶ, τὰ ἐπουράνια τῶν ἐπιγείων, οὐκ εἶχε μίαν κεφαλὴν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν τῆς δημιουργίας λόγον εἰς θεὸς ἦν κατὰ δὲ τὸν τῆς οἰκειώσεως οὐκέτι, τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης κεχυμένης, ἀλλ’ ἀπεσχισμένοι ἦσαν τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ. “Εἰς οἰκονο- F
μίαν, φησὶ, τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν.” Πλήρωμα τῶν καιρῶν αὐτὸ ἐκάλεσεν. “Ὅρα πῶς ἀκριβῶς φθέγγεται. Ἐκαὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς δείξας, τὴν πρόθεσιν, τὴν 8
βουλὴν, τὴν πρώτην ὁρμὴν, τὴν δὲ διὰ τῶν ἔργων ἐκπλήρωσιν διὰ τοῦ Χριστοῦ, οὐδαμοῦ διάκονον αὐτὸν ὀνομάζει. “Ἐξελέξατο ἡμᾶς, φησὶν, ἐν αὐτῷ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ ἡ
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ.” καὶ οὐδαμοῦ διάκονον αὐτὸν εἶπεν. Ἐἰ δὲ τὸ, ἐν, καὶ τὸ, διὰ, διακόνου ἐστίν, ὅρα ποῦ τρέπεις τὸ πρῶγμα. Ἀρχόμενος γὰρ εὐθέως B

25 v. 10.

¹ γὰρ om. A.F. ² σοφίας τε Edd. τε deest in omnibus. ³ [ζητεῖς] ἐρεῖς A.B.F. Sav. cet. ⁴ μεῖζον pro ἴσον Veron. invitis libris. ⁵ ἀγάγῃ B. Cat. ⁶ τὸ accessit ex E. Cat. ⁷ ὁ (ὁ om. Cat.) λόγος δείξαι inverso ord. E. Cat. ⁸ μακρὸς—ὁ λόγος] μακρὸν ἐπιτηδὲς τὸν λόγον ποιεῖται] δείξαι γὰρ (γὰρ om. F.) βούλεται A.B.F. ⁹ Ὑπάλιν] διὸ πάλιν A.B.F. receptum a Sav. cet. πάλιν om. E. ¹⁰ τις om. A.B.F. Sav. cet. ¹¹ Statim εἶποι pro ἔχοι ex Cat. mutavimus. ¹² ἡμῖν om. D.E. ¹³ ἐν] ἦν προέθετο φησὶν ἐν A.B.F. ¹⁴ φησὶ om. A.B.F. ¹⁵ ἐκκεχυμένης E. ¹⁶ αὐτοῦ] τῆς αὐτοῦ A.F. ¹⁷ καὶ om. A.B.F. ¹⁸ δὲ om. D. ¹⁹ Ἰησοῦ Χρ. pro Χρ. Ἰησοῦ A.B.C.D.E. ²⁰ καὶ om. F. ²¹ καὶ om. A.B.F. ²² εἰ δὲ] οὐδὲ A.B.F. ²³ τρέπεις C.D.E. ²⁴ τρέπει Edd. ²⁵ γὰρ om. A.B.F.

τῆς ἐπιστολῆς, “Διὰ τοῦ θελήματος,” εἶπε, “τοῦ πατρὸς.” Ὁ πατὴρ ἠθέλησε, φησὶν, ὁ υἱὸς ἐνήργησεν. Ἄλλ’ οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἠθέλησε, τῆς ὁθελήσεως ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, ὅτι τῆς ἐνεργείας ἀπεστέρηται ὁ πατὴρ, ἀλλὰ κοινὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ πάντα. ²⁶ “Πάντα γὰρ τὰ ἐμὰ σὰ ἐστὶ, φησί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ.” Πλήρωμα τῶν καιρῶν ἡ παρουσία αὐτοῦ ἦν. Ἐπεὶ οὖν πάντα ἔπραξε, καὶ δι’ ἀγγέλων, καὶ διὰ προφητῶν, καὶ ^C διὰ νόμου, καὶ οὐδὲν πλέον ἐγένετο, ἀλλ’ ἐκινδύνευεν εἰκῇ γεγενῆσθαι ὁ ἄνθρωπος, εἰκῇ παρῆχθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπὶ κακῷ, πάντων ἀπολλυμένων ἀπλῶς, καὶ μειζύνως ἢ ἐπὶ τοῦ κατακλισμοῦ, εὔρε ταύτην τὴν οἰκονομίαν τὴν διὰ τῆς χάριτος, ὥστε μὴ εἰκῇ μὲν μάτην αὐτὸν γενέσθαι. ^W Τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν τοῦτο λέγει, καὶ σοφίαν· ^X ὅτι ὅτε μάλιστα ἔμελλον ἀπολλύσθαι, τότε διεσώθην. “Ἀνακεφαλαιώσασθαι,” φησί. ^D Τί ἐστίν, ἀνακεφαλαιώσασθαι; ^Y Συναΐσαι. ^Z Πλὴν ἀλλὰ σπουδάσωμεν ἐγγὺς αὐτῆς γενέσθαι τῆς ἀληθείας. Παρὰ μὲν γὰρ ἡμῖν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνακεφαλαιώσεις λέγεται τὸ τὰ διὰ (769) μακρῶν λεγόμενα εἰς βραχὺ συστεῖλαι, καὶ πάντα τὰ διὰ ^A μακρῶν λεγόμενα συντόμως εἰπεῖν. Ἔστι μὲν γὰρ ^B καὶ τοῦτο· τὰ γὰρ διὰ μακροῦ χρόνου οἰκονομούμενα ἀνακεφαλαιώσατο ἐν αὐτῷ, τουτέστι, συνέτεμε. ²⁷ “Λόγον ^d γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ,” ^e καὶ ἐκεῖνα περιέλαβε, καὶ ἕτερα προσέθηκε. Τοῦτό ἐστιν ἀνακεφαλαιώσεις. Ἔστι καὶ ἕτερον τι ^f δηλούμενον. Μίαν κεφαλὴν ἅπασιν ἐπέθηκε τὸ κατὰ σάρκα Χριστὸν, ^g καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· τουτέστι, καὶ ^E ἀγγέλοις ^h ἀρχὴν ἔδωκεν ἑτέραν, καὶ ἀνθρώποις, τοῖς μὲν τὸ κατὰ σάρκα, τοῖς δὲ τὸν θεὸν λόγον. Ὡς ἂν περὶ οἰκίας τις εἴποι τὰ μὲν σαθρὰ, τὰ δὲ ἰσχυρὰ ἐχούσης, ἀνγκοδόμησε τὴν οἰκίαν, τουτέστιν, ἰσχυροτέραν εἰργάσατο, ἰσχυροτέραν κρηπίδα

26 Joan. xvii. 10.

27 Rom. ix. 28.

^o θελήσεως B. ἐνεργείας Edd. ^p τῆς ἐνεργείας B. Edebatur τοῦ θελήματος. ^q τὰ πάντα A.B.F. ^r ἐμὰ] + τί ἐστὶν ὁ λέγει; B. + τί ἐστὶν ὁ λέγει πλ. τῶν καιρῶν; A. + τί δὲ ἐστὶ πλ. τῶν καιρῶν; E. Statim πλ. δὲ τῶν κ. Edd. δὲ om. A.B.E.F. Cat. ^s ἐγένετο E. ^t γενέσθαι C. Statim ὁ ἄνθ. omnes. Articulus aberat. ^v ἢ] + ὥς E. ^w τὸ om. A.B.F. ^x ὅτι] πῶς; ὅτι A.B.F. Ita Sav. cet. ^y συναΐσαι] + ἐνώσαι A.B.F. ^z πλὴν ἀλλὰ—παρὰ μὲν γὰρ ἡμῖν] ἀλλ’ οὕτω σαφές τι εἰρήκαμεν· ἀνάγκη πάλιν εἰπεῖν· ὥσπερ παρ’ ἡμῖν A.B.F. ^a μακρῶν λεγόμενα] πολλῶν φθεγγόμενα A.B.F. πολλῶν λεγόμενα ediderunt Sav. cet. ^b καὶ om. D. ἔστι μὲν—τὰ γὰρ] οὕτω δὴ καὶ ὁ Παῦλος, βουλόμενος δηλῶσαι τὰ A.B.F. ^c ἀνεκεφ.] + εἶπεν A.B.F. Statim ἐν αὐτῷ iidem, accedentibus Sav. cet. ^d γὰρ] + κύριος A. + ἐγὼ κύριος B.F. ^e καὶ] οὐκοῦν καὶ A.B.F. ^f δηλούμενον] + ποῖον τοῦτο; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^g καὶ ἀνθ. καὶ ἀγγ. in verso ord. E. Cat. τουτέστι καὶ ἀγγέλοις om. E. ^h ἀρχὴν ἔδ. ἑτέραν] μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν A.B.F. Ita Sav. cet. Statim καὶ ἀνθρώποις om. E.

ὑπέθηκεν· οἶτω καὶ ἐνταῦθα πάντας ὑπὸ μίαν ἡγαγε ¹κεφαλὴν. Οὕτω γὰρ ἂν γένοιτο ἔνωσις, οὕτως ^k ἂν γένοιτο ἀκριβὲς συνάφεια, ὅταν ὑπὸ μίαν ἅπαντα ἀχθεῖη κεφαλὴν, σύνδεσμόν τινα ⁹ ἀναγκαῖον ἄνωθεν ¹ἐπικείμενον ἔχοντα.

^mΤοσαύτης τοίνυν ἀζιωθέντες δωρεᾶς, τοσαύτης τιμῆς, τοσαύτης φιλανθρωπίας, μὴ καταισχύνωμεν τὸν ἐνεργετήσαντα, μὴ εἰς κενὸν ⁿτὴν τοσαύτην χάριν ποιήσωμεν· ἀγγελικὸν βίον ἐπιδειξώμεθα, ἀγγελικὴν ἀρετὴν καὶ πολιτείαν. Ναὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, ἵνα μὴ εἰς κρίμα μὴδ' εἰς κατάκριμα γένηται ταῦτα ^oπάντα ἡμῖν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ, ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ B καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Ἐν ^φ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλεκτότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ^φ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον C τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ^φ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, ^aὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ὑμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

ΠΑΝΤΑΧΟΥ τὴν ἄφατον τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἐσπούδασεν ὁ Παῦλος τὴν περὶ ἡμᾶς δεῖξαι, ὡς αὐτῷ ^bδυνατόν. Ὅτι D ^cγὰρ μετὰ ἀκριβείας οὐχ οἷόν τε, ἀκουσον τί φησιν αὐτός· ²“^aὩς ^dβάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.” πλὴν ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἐστὶ, δείκνυσιν. Τί οὖν ^eφησιν; “Ἐν ^φ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες.” Εἰπεν, “ἐξελέξατο ἡμᾶς,” ἀνωτέρω ἐνταῦθά φησιν, “ἐκληρώθημεν.” Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κληρὸς συντυχίας πρᾶγμά ἐστιν, οὐ προαιρέσεως οὐδὲ ἀρετῆς· ἀγνοίας γὰρ καὶ ἐπιτυχίας ἔχεται, καὶ τοὺς ἐναρέτους πολλάκις ἀφείς, τοὺς E οὐδενὸς ἀξίους λόγου, τούτους εἰς μέσον παρήγαγεν· ὅρα πῶς αὐτὸ διορθοῦται. “Προορισθέντες, φησὶ, κατὰ πρόθεσιν τοῦ

¹ CAP. I. v. 11—14.

² Rom. xi. 33.

ⁱ κεφαλῇ] + φησιν A.B.F. ^k ἂν γένοιτο om. A.B.F. inclusum a Sav.
¹ ἐπικείμενον accessit ex nostris omnibus et Sav. marg. ^m ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι
ⁿ τὴν om. F. ^o πάντα om. D. HOM. II. ^a δὲ pro δ A.C.D.E.F.
^b δυνατόν] + ἦν A.F. ^c γὰρ om. D. ^d βάθους D. ^e φησιν] ἐστὶν δ
λέγει A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἡμᾶς A.B.C.D. Cat. ὑμᾶς Edd.

τὰ πάντα ἐνεργούντος.” Τουτέστιν, οὐχ ἀπλῶς ἐκκληρώθημεν, ὥσπερ οὐδὲ ἀπλῶς ἐξελέγημεν· ^h θεὸς γὰρ ὁ ἐκλεξάμενος· οὐδὲ ἀπλῶς ἐκκληρώθημεν· θεὸς γὰρ ὁ κληρωσάμενος· ἀλλὰ κατὰ πρόθεσιν. Τοῦτο καὶ ἐν τῇ πρὸς ^k Ῥωμαίους γράφῳ φησί· ³ “Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν. ¹ Οὓς ἐκάλεσε, ^F τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.” Πρότερον εἰπὼν, “Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν,” ^m ὁμοῦ καὶ τὸ ἐξαίρετον τὸ πρὸς τοὺς ἄλλους δηλῶσαι βουλόμενος, ⁿ καὶ κλῆρον ^o εἶπε, καὶ ὥστε τὸ αὐτεξούσιον μὴ ἀφελέσθαι, ¹⁰ ὅπερ ^p ἐστὶ μακαριότητος μᾶλλον αὐτὸ τίθησιν. Ὁ γὰρ κλῆρος οὐκ ἀρετῆς ἐστίν, ^q ἀλλὰ συντυχίας, ὡς ἂν τις εἴποι. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κλήρου γενομένου ἡμᾶς ἐξελέξατο· τὸ δὲ ὅλον ἀπὸ τῆς προαιρέσεως. Προορισθέντας, ^a φησὶ, τουτέστιν, ἐαυτῷ ἐκλεξάμενος ἀφώρισεν· οἷον, ἑώρα ἡμᾶς πρὶν ἢ γενέσθαι κεκληρω- (770) μένους. Θαυμαστή γὰρ ἡ τοῦ θεοῦ πρόγνωσις, καὶ πάντα εἰδυῖα πρὶν γενέσεως αὐτῶν. Σὺ ^t δὲ θεά πῶς πανταχοῦ σπουδὴν ποιεῖται δείξαι, ὅτι οὐκ ἐκ μετανοίας, ἀλλ’ ἀνωθεν τὰ πράγματα οὕτω τετύπωτο, ὥστε μηδὲν ἡμᾶς ἔχειν τῶν Ἰουδαίων ^B ἔλλαττον κατὰ τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖ. Πῶς οὖν φησιν αὐτὸς ὁ Χριστὸς, ⁴ “Οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ;” καὶ πάλιν τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν, “Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε;” καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν ὁ Παῦλος ἔλεγεν, ⁵ “Ὑμῖν ^v ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.” Διὰ γὰρ τοῦτο ^w ταῦτα λέγεται, ἵνα μὴ ὡς ἐκ παρέργου νομίσῃ τις ^C τοῦτο γεγενῆσθαι. “Κατὰ πρόθεσιν, φησὶ, τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ.” Τουτέστιν, οὐδὲν μετὰ ταῦτα ἐνήργησε· πάντα ἄνωθεν διατυπώσας, οὕτως ^x αὐτὸς ἐπάγει ^y πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Ὡστε οὐκ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι οὐ προσείχον, διὰ τοῦτο τὰ

³ Rom. viii. 28, 30.⁴ Matth. xv. 24. x. 5.⁵ Act. xiii. 46.

^h ἐκλ. ὥσπερ οὐδὲ ἀπλῶς om. E. ^h θεός] οὐδὲ D. ¹ οὐδὲ] ἀλλ’ οὐδὲ A.B.F. οὐδὲ ἀπλῶς—κληρωσάμενος] καὶ κληρωσάμενος Cat. ^k Ἑβραίους C. Post Ῥωμαίους add. ἐπιστολῇ Edd. ἐπιστολῇ om. D. Cat. ¹ οὓς καὶ ἐκάλεσε vulgo. καὶ om. E. et delevit Montef. Mox οὓς δὲ ἐδικαίωσε om. F. ^m ὁμοῦ καὶ] ὥστε A.B.F. Mox δείξαι pro δηλῶσαι C. ⁿ καὶ om. E. ^o εἶπε καὶ] ἐπήγαγεν A.B.F. εἶπεν (om. καὶ) Sav. cet. ^p ἐστὶ] + τοίνυν A.B.E.F. ^q ἀλλὰ—εἰποὶ] ἀλλὰ ὡς (ἀλλ’ ὡς A.) ἂν εἴποι τις συντυχίας A.B.F. ἀλλὰ ὡς ἂν τις εἴποι σ. Sav. cet. ὡς ἂν τις εἴποι om. Cat. ^r ἡμᾶς pro ἡμᾶς A.B.C.D.F. Cat. ^a φησὶ accessit ex A.B.C.D.F. ^t δέ] + μοι E. ^v ἦν] μὲν ἦν E. ^w ταῦτα λ. ἵνα μὴ] ἵνα μὴ ταῦτα λέγηται μηδὲ A.B.F. ^x αὐτὸς om. F. ^y πάντα] τὸ τέλος A.B.F. receptum a Sav. cet.

ἔθνη ἐκάλεσεν, οὐδὲ ἀναγκασθεῖς, οὐδὲ ἐξ ἐκείνων ὀρμηθεῖς. “Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς, φησὶν, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν” τουτέστι, δι’ οὗ. “Οὐα πανταχοῦ ^aτὸν Χριστὸν αἴτιον πάντων D γενόμενον, καὶ οὐδαμοῦ τὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὄνομα, οὐδὲ τὸ τοῦ διακόνου· ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν Ἑβραίοις γράφων, ὅτι ⁶ “Πάλαι λαλήσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ’ ^bἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ” τουτέστι, δι’ υἱοῦ. “Τὸν λόγον, φησὶ, τῆς ἀληθείας” οὐκέτι τὸν ^cτοῦ τύπου, οὐδὲ τὸν τῆς εἰκόνος. “Τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.” Καὶ καλῶς εὐαγγέλιον αὐτὸ σωτηρίας καλεῖ, τὸ μὲν πρὸς τὸν νόμον αἰνιττόμενος, τὸ δὲ πρὸς τὴν μέλ-lουσιν κόλασιν. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶ τὸ κήρυγμα, ἀλλ’ ἡ E σωτηρίας εὐαγγέλιον, ὅτι τοὺς ἀξίους ἀπόλλυσθαι οὐκέτι ἀπό-lυσιν.

“Ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε ^dἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν.” Πάλιν ^eπολλῆς προνοίας δείγμα τὸ σφραγισθῆναι, οὐ τὸ ἀφορισθῆναι, οὐδὲ τὸ κληρωθῆναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σφραγισθῆναι. Καθάπερ γὰρ εἴ τις τοὺς λαχόντας αὐτῷ δῆλους ποιήσειεν, οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἀφώρισεν εἰς τὸ πιστεῦσαι, ἐσφρά-F γισεν εἰς τὸ κληρονομησάι τὰ μέλλοντα. Ὅρας πῶς, προϊόν-τος τοῦ χρόνου, θαυμαστοὺς αὐτοὺς ποιεῖ; Ἐως μὲν γὰρ ἦσαν ἐν τῇ προγνώσει, οὐδενὶ ἦσαν δῆλοι· ἐπειδὴ δὲ ἐσφραγίσθησαν, δῆλοι γεγόνασιν, ἀλλ’ οὐχ ὡς ὑμεῖς· ἔσονται γὰρ πλὴν ὁλί- 11 γων δῆλοι. Ἐσφραγίσθησαν καὶ οἱ Ἰσραηλίται, ἀλλὰ περι-τομῇ, καθάπερ ^hτὰ βοσκήματα καὶ τὰ ἄλογα· ἐσφραγίσθημεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ’ ὡς υἱοί, πνεύματι. Τί ἐστὶ, “πνεύματι ἐπαγγ-ελίας;” ^kἮτοι ὅτι κατὰ ἐπαγγελίαν αὐτὸ ἐλάβομεν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπαγγελίαι, μία μὲν ^lδιὰ τῶν προφητῶν, ἑτέρα δὲ ^mὑπὸ τοῦ υἱοῦ· ⁿδιὰ τῶν προφητῶν ἄκουε τοῦ Ἰωὴλ λέγον-τος, ⁷ “Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ B νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν

⁶ Hebr. i. 1, 2.⁷ Joel. iii. 28.

^a ἡμῶν A.B.D.F.   ^a τὸν X. αἱ. π. γενόμενον hoc ord. A.B.C.D.F. τὸν X. π. αἱ. γ. E. Cat. αἱ. π. γενόμενον τὸν X. Edd.   ^b ἐσχάτου D.   ^c τοῦ τύπου] τύπον D.   ^d ἐν om. E.   ^e προνοίας πολλῆς inverso ord. A.B.F.   ^f καὶ ἐσφρ. E.   ^g ἡμεῖς A.B.F. receptum a Sav. cet.   ^h τὰ] καὶ τὰ A.B.F. Ita Sav. cet.   ⁱ πνεύματι] + ἐπαγγελίας E.   ^k ἦτοι] ἡ C.   ^l διὰ om. B.   ^m ἀπὸ A.B.F. receptum a Sav. cet.   ⁿ διὰ τῶν πρ. om. A.B.F.

ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.” ἄκουε ὁ δὲ πάλιν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ⁸ “Καὶ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.” ⁹ Καίτοι ἔδει, φησὶν, αὐτὸν ὡς θεὸν πιστευθῆναι· ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ τούτου ¹ διίσχυρίζεται, ἀλλ’ ὡς περὶ ἀνθρώπου ἐξετάζει, ὥσπερ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους λέγων· ⁹ “Ἰνα διὰ δύο C πραγμαμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα τεκμήριον ποιεῖται τῆς τῶν μελλόντων ἐπαγγελίας τὰ ἤδη δεδομένα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀρραβῶνα καλεῖ· ὁ γὰρ ἀρραβὼν μέρος ἐστὶ τοῦ παντός. Ἠγόρασε ἱπαρ ἡμῶν τὴν σωτηρίαν τὴν ἡμετέραν, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ἀρραβῶνα τέως. Διὰ τί οὖν μὴ τὸ ὅλον εὐθέως ἔδωκεν; Ἐπειδὴ μὴδὲ ἡμεῖς τὸ ὅλον εἰργασάμεθα. Ἐπιστεύσαμεν· τοῦτο ἀρχή· ἔδωκε καὶ αὐτὸς ἀρραβῶνα. Ὅταν τὴν (771) πίστιν διὰ τῶν ἔργων δείξωμεν, τότε τὸ πᾶν προστίθῃσι. D Μᾶλλον δὲ καὶ ² ἄλλην ἔδωκε τιμὴν, τὸ ἴδιον αἷμα, καὶ πάλιν ἄλλην ὑπέσχετο. Καθὰπερ εἰ πόλεμος εἴη ἔθνεσι πρὸς ἔθνη, διδόασιν ὁμήρους· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἔδωκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τῆς εἰρήνης καὶ τῶν σπονδῶν ἐνέχυρον, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐξ αὐτοῦ. Οἱ γὰρ ὄντως πνεύματος μετέχοντες, ἴσασι ὅτι ³ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐστὶ. Τοιοῦτος ὁ Παῦλος ἦν, ἐντεῦθεν ἤδη τῶν ἐκεῖ ⁴ γεγευμένος· διὸ καὶ ἠπείγετο καὶ ὤδινε E τὰ ἐνθάδε ⁵ ἀφίειναι, καὶ ἔστενεν· ἐτέροις ⁶ γὰρ ὀφθαλμοῖς ἑώρα, πάντα τὸν νοῦν μεταστήσας ἐκεῖ. Οὐ μετέχεις τῶν πραγμάτων· διὰ τοῦτο καὶ τῶν ῥημάτων ἐκπίπτεις. Εἰ μετείχομεν πάντες πνεύματος, ὡς μετέχειν ἔδει, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐωρῶμεν καὶ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν. ⁷ Ἀρραβὼν τίνος ἐστί; Τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς περιποιήσεως· ἡ γὰρ καθαρὰ ἀπολύτρωσις τότε γίνεται. Νῦν μὲν γὰρ καὶ ἐν κόσμῳ ἀναστρεφόμεθα, καὶ πολλὰ ἡμῖν ἀνθρώπινα συμπίπτει, καὶ μετὰ ἀσεβῶν ἐσμεν· ἡ δὲ καθαρὰ ἀπολύτρωσις, ὅταν μῆτε ἀμαρτήματα ἦ, μῆτε πάθη ἀνθρώπινα, μῆτε ἀναμιξ ⁸ ὦμεν μετὰ πάντων, τότε ἐστί. Nῦν F δὲ ἀρραβῶν. Καὶ γὰρ ⁹ καὶ νῦν αὐτῶν ἀπέστημεν· ¹⁰ οὐ γὰρ ἐστὶν ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐκτός ¹¹ ἐσμεν·

⁸ Act. i. 8.⁹ Hebr. vi. 18.

ο δὲ πάλιν] καὶ A.F. πάλιν om. B. ^p καίτοιγε D. ^q διίσχυρίζεται] + μόνον A.F. ^r τὰ παρ’ ἡμῶν Edd. τὰ om. E. Cat. ^s δλην Cat. ^t καθὰπερ] + γὰρ B.F. ^v ὁ ἀρραβὼν B. Mox ἡμῶν om. D. ^w γεγευσμένος B.F. ^x ἀφίειναι E. ^y γὰρ om. D. ^z ἀρραβῶν] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^a ὦμεν μετὰ π. pro μετὰ π. ὦμεν omnes. ^b καὶ om. D. γὰρ καὶ om. A.B.F. ^c οὐ γὰρ] οὐκ E. Statim ἡμῶν τὸ π. pro τὸ π. ἡμῶν omnes. ^d ἐσμεν] + τῶν ἐνταῦθα A.B.F. receptum a Sav. cet.

παρόικοι γάρ ἐσμεν· καὶ νῦν ἡχωρίς ἁμαρτημάτων, οἱ ὄντες
 “εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.” Συνεχῶς τοῦτο τίθησι. Τί
 δῆποτε; Ἰκανὸν ὃν πληροφορῆσαι τοὺς ἀκούοντας. Εἰ μὲν
 γὰρ ἡμῶν ἔνεκεν, φησὶ, ἑταῦτα ἐποίει, οὐκ ἂν ἦν ἀναμφίβολον·¹²
 εἰ δὲ δι’ ἑαυτὸν, καὶ ὥστε δεῖξαι τὴν ἀγαθωσύνην αὐτοῦ,
 ὥσπερ τινὰ¹ μαρτυρίαν, αἰτίαν τίθησι τοῦ μὴ ἂν ἄλλως ταῦτα
 γενέσθαι· ἅπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἄνω καὶ κάτω ὀρώμεν
 λεγόμενα·¹⁰ “Ποίησον ἡμῖν διὰ τὸ ὄνομά σου” καὶ πάλιν
 αὐτὸς ὁ θεὸς ἔλεγε, “Ποιῶ ἔνεκεν ἐμοῦ” καὶ ὁ Μωϋσῆς,
 “Ποίησον ἡμῖν διὰ τὸ ὄνομά σου, εἰ καὶ μηδενὸς ἔνεκεν ἐτέρου.”
 Πληροφορεῖ γὰρ τοῦτο τοὺς ἀκούοντας καὶ ἀνίησι, μαθόντας
 ὅτι διὰ τὴν οἰκίαν ἀγαθότητα πάντως ποιήσει, ἅπερ ἐπαγγέλ-
 λεται.

¹¹ Ἀλλὰ μὴ ῥαθυμῶμεν ἀκούοντες· εἰ γὰρ καὶ ὁ δι’ ἑαυτὸν B
 ποιεῖ, ἀλλ’ ὅμως καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ἀπαιτεῖ. ¹² Εἰ γὰρ,
 “Τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, φησὶ, καὶ οἱ ἐξουθενούντές με
 ἐξουθενηθήσονται” ἐνόησωμεν, ὅτι καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ἐπιζητεῖ.
 Ἐπαινὸς ἐστὶ τῆς δόξης αὐτοῦ τὸ τοὺς ἐχθροὺς σῶσαι, ἀλλ’
 ἐκείνους τοὺς μετὰ τὸ γενέσθαι φίλους μείναντας φίλους· ὥς εἰ
 πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἔχθραν ἐπανεέλθοιεν, πάντα εἰκὴ καὶ
 μάτην. Ἐτερον γὰρ οὐκ ἔστι λουτρὸν, οὐδὲ καταλλαγὴ πάλιν C
 δευτέρα, ἀλλὰ¹² “Φοβερά τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος
 ἐσθιέν· μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.” Εἰ γὰρ μέλλοιμεν αἰεὶ
 ἐχθραίνοντες αὐτῷ ἀξιούσθαι παρ’ αὐτοῦ¹ συγγνώμης, οὐ παυ-
 σόμεθα ἐχθραίνοντες καὶ θρυπτόμενοι καὶ χεῖρους γινόμενοι, καὶ
 πεπηρωμένοι τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης παραγενομένου. Οὐχ
 ὁρᾷς τὴν ἀκτίνα ἀνοίγουσάν σου τοὺς ὀφθαλμούς; Καλοὺς
 αὐτοὺς ἔργασαι, ὑγιεῖς, ὀξυτερκεῖς. Ἐδειξέ σοι τὸ φῶς τὸ
 ἀληθινόν· ἂν πάλιν αὐτὸ φυγῶν, τῷ σκότει προσδράμῃς, τίς
 ἔσται ἀπολογία, ποία συγγνώμη; Οὐδεμία λοιπόν· μίσους
 ἄρρητον γὰρ ἐστὶ τοῦτο σημεῖον. Ὅτε μὲν γὰρ οὐκ ἤδεις D
 τὸν θεόν, ἐχθραίνων αὐτῷ, ὅπωςδῆποτε τινα συγγνώμην² εἶχες·

¹⁰ Psal. cviii. 21. Esai. xlviii. 11.¹¹ 1 Reg. ii. 30.¹² Heb. x. 27.

¹ Vid. Annot. ² ἱκανὸν ὃν] ὅτι ἱκανὸν A.B.F. Sav. cet. ³ ταῦτα] +
 πάντα F. ⁴ οὐκ ὃν] κἀν Cat. ⁵ ἑαυτὸν pro αὐτὸν A.B.C.D. Cat. ⁶ καὶ
 om. D. Statim δεῖξαι τὴν δ. αὐτοῦ E.F. Cat. δεῖξαι τὴν δ. ἑαυτοῦ A.B.C.
 δεῖξαι τὴν δ. τὴν αὐτοῦ D. τὴν δ. αὐτοῦ δεῖξαι Edd. ⁷ μαρτυρίας A.B.F.
 Statim καὶ αἰτίαν E. ⁸ ποιῶμεν D. ⁹ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι τὰ καλὰ κατὰ
 φύσιν ἐστὶ, τὰ δὲ ἁμαρτήματα παρὰ φύσιν· καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἀνάγκης τινὸς, ἀλλ’ ἐκ
 φαύλης προαιρέσεως ἁμαρτάνομεν. Veron. ¹⁰ δι’ αὐτὸν D. ¹¹ εἰ γὰρ τοὺς
 δ.] τοὺς δ. γὰρ A.B.F. ¹² τῆς om. F. ¹³ μέλλων A.B.C.F. ¹⁴ συγγνώμης
 om. Veron. et in text. E. add. in marg. al. man. φιλίας. ¹⁵ οὐχ ὁρᾷς] βούλει
 λαθεῖν A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ οὐδεμία om. C. ¹⁷ ἀρρήτου γὰρ ἐστὶ pro γὰρ
 ἐστὶν ἀρρήτου omnes. ¹⁸ εἶχες E.

ἐπειδὴ δὲ ἐγένεω τῆς χρηστότητος καὶ τοῦ μέλιτος, ἂν πάλιν ἀφείς ἐπὶ τὸν ἔμετον ἔλθῃς τὸν σαυτοῦ, οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ μεγάλου μίσους καὶ καταφρονήσεως ἐκφέρεις ὕσμεια. Οὐ, φησὶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως ἀναγκάζομαι· φιλῶ μὲν οὖν τὸν Χριστὸν, ἀναγκάζομαι δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως. Εἰ ἀνάγκην καὶ βίαν Εὐπομένεις, ἔξεις συγγνώμην· εἰ δὲ ἀπὸ ῥαθυμίας καταπίπτεις, οὐκέτι. Φέρε ^zοὖν, αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐξετάσωμεν, πότερον ἐξ ἀνάγκης καὶ βίας τὰ ἀμαρτήματα γίνεται, ἢ ἀπὸ ῥαθυμίας καὶ ὀλιγωρίας πολλῆς. “Οὐ φονεύσεις,” φησί. Ποία τοῦτο ἀνάγκη, ποία βία; Βία μὲν οὖν ἐστὶ τὸ φονεύειν. Τίς γὰρ ^aἂν ἡμῶν ἔλοιτο βαπτίσαι ξίφος εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πλησίον, καὶ αἱμάξαι τὴν δεξιάν; ^bΟὐδὲ εἰς. ‘Ορᾶς ^cὅτι τοῦναντίον, ἀνάγκη τὸ ἀμαρτάνειν μᾶλλον ἐστὶ καὶ βία; ‘Ενέθηκε γὰρ ὁ θεὸς ^dτῇ φύσει φίλτρον τῇ ἡμετέρᾳ, ὥστε ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

F¹³ “ Πᾶν γὰρ, φησί, ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρω- (772) πος τὸν πλησίον αὐτοῦ.” ‘Ορᾶς ὅτι πρὸς τὴν ἀρετὴν ἔχομεν ἀπὸ τῆς φύσεως σπέρματα; τὰ δὲ τῆς κακίας παρὰ φύσιν ἐστίν· εἰ δὲ ταῦτα μᾶλλον κρατεῖ, τῆς πολλῆς ἡμῶν νωθείας ¹³ τοῦτο τεκμήριον. Τί δέ; ἐπὶ ^eτὸ μοιχεύειν ποία ἀνάγκη ἄγει; Ναί, φησὶν, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τυραννίς. Διὰ τί, εἶπέ μοι; οὐ γὰρ ἐνεστὶ τῇ οἰκείᾳ κεχρῆσθαι γυναικὶ, καὶ παῦσαι τὴν τυραννίδα; ‘Αλλ’ ἔρωσ μέ τις λαμβάνει τῆς τοῦ πλησίον, φησί, γυναικός. Οὐκέτι τοῦτο ἀνάγκης ἐστίν· ἔρωσ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀνάγκης· οὐδεὶς ἀνάγκη φιλεῖ, ἀλλὰ προαιρέσει καὶ ἑκοντί. Τὸ μὲν οὖν μίγνυσθαι ^fἀνάγκη ἴσως· τὸ δὲ τήνδε φιλεῖν ἢ τήνδε, οὐκ ἀνάγκης· οὐδὲ ἐπιθυμία μίξεως τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ Β κενοδοξία καὶ ὕβρις καὶ πέρα τοῦ μέτρου τρυφή. Ποίον γὰρ, εἶπέ μοι, κατὰ λόγον ἐστί; τὴν κατεγγυθηθεῖσαν, τὴν ^hκοινωνὸν οὖσαν παιδοποιίας, ταύτην ἔχειν, ἢ τὴν οὐκ ἐγνωσμένην; Οὐκ ἴστε, ὅτι αἱ συνήθειαι τὰς φιλίας τίκτουςιν; “Ὡστε οὐ τῆς φύσεώς ἐστι. Μὴ αἰτιῶ τὴν ⁱἐπιθυμίαν· διὰ γάμον ἐδόθη, διὰ παιδοποιῶσαν παρεσχέθη, οὐ διὰ μοιχείαν οὐδὲ ^kδιὰ φθοράν. Ἰσασι καὶ οἱ νόμοι τοῖς ἐξ ἀνάγκης ¹συγγινώσκειν ἀμαρτήμασι· μᾶλλον δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἀμαρτήμα ἐξ ἀνάγκης γινόμενον, ἀλλὰ

13 Sirac. xiii. 15.

^γ σημείον Ε. ^z οὖν αὐτὸ δὴ] δὴ αὐτὸ Ε. ^a ἂν ἡμῶν ἔλ.] ἡμῶν ἂν ἔλ. A.B.C. ἡμῶν ἔλ. ἂν Ε. ἡμῶν om. D. ^b οὐδεὶς Ε. ^c ὅτι] πῶς A.B.F. Post τοῦναντίον add. ἂν D. ^d τῇ φ. φίλτρον pro φίλτρον τῇ φ. omnes. ^e τοῦ pro τὸ C.D. Veron. τί δὲ τὸ μοιχεύειν; ποία ἀνάγκη ἐπὶ τοῦτο ἄγει; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἐστὶν accessit ex omnibus. ^g ἀνάγκης B.F. ^h κοι- νωνὸν οὖσαν] κοινωνοῦσαν A.B.E.F. ⁱ ἐπιθυμίαν] + ἡ γὰρ ἐπιθυμία A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim διὰ γὰρ γάμον ἔδοθη αὕτη ex corr. Ε. ^k διὰ φθοράν A. διαφθοράν Edd. ¹ συγχωρεῖν C.

πάντα ἀπὸ ὕβρεως. Οὐ γὰρ οὕτως ὁ θεὸς τὴν φύσιν ἐδημιούργησεν, ὥς ἀνάγκην ἔχειν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ εἰ τοῦτο ἦν, κό- C
λασις οὐκ ἦν. Τῶν γὰρ κατὰ ἀνάγκην καὶ βίαν οὐδὲ ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν λόγον, μήτιγε ὁ θεὸς ὁ οὕτω φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθός. Ἄλλὰ τί; τὸ κλέπτειν ᾠανάγκη ἐστί; Ναί, φησὶν· ἡ γὰρ πενία τοῦτο ποιεῖ. Ἡ πενία ἐργάζεσθαι μᾶλλον ἀναγκάζει, οὐ κλέπτειν. Ἡ πενία τοίνυν ᾠτουναντίον ποιεῖ· τὸ γὰρ κλέπτειν, ἀργίας ἐστίν, ἡ δὲ πενία οὐκ ἀργίαν, ἀλλὰ ὁ φιλοπονίαν τίκτειν εἴωθεν. Ὡστε καὶ τοῦτο ῤαθυμίας ἐστί. Καὶ D
ῤίνα μάθης· τί γὰρ, εἰπέ μοι, δυσκολώτερον, τί δὲ ἀνδέστερον, τὰς νύκτας ἀγρυπνοῦντα περιέειναι, καὶ τοίχους διορύττειν, καὶ ἐν ᾠσκότῳ βαδίζειν, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχειν ἐν χερσὶ, καὶ πρὸς φόνον παρατεταχθαι, καὶ τρέμειν καὶ τεθνηκέναι τῷ δέει, ῤῥή πόνοις προσέχειν καθημερινοῖς, καὶ ἀσφαλείας ἀπολαύειν μετὰ ὑδείας; Τοῦτο ᾠεύκολον· καὶ ὅτι τοῦτο εὐκολον, οἱ πλείους E
τοῦτο πράττουσιν, ἢ ἐκεῖνο.

Ὅρᾳς ὅτι κατὰ φύσιν μὲν ἡ ἀρετὴ, παρὰ φύσιν δὲ ἡ κακία, καθάπερ ἡ νόσος καὶ ἡ ὑγεία; Τί ᾠδέ; τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν ποῖαν ᾠανάγκην ᾠν ἔχοι; Οὐδεμίαν, οὐδὲ βίαν, ἀλλ' ἐκόντες ἐπὶ τοῦτο ἐρχόμεθα. ᾠἈπιστοῦμεθα, φησὶν. Ἐπειδὴ βουλόμεθα· ἐξῆν γὰρ ῤῥῥῥῥῥῥ ἀπὸ τοῦ τρόπου πιστεῦεσθαι μᾶλλον, ἢ ἀπὸ τῶν ὀρκων. Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, τοῖς μὲν F
ᾠοὐδὲ ὀμνύουσι πιστεύομεν, τοὺς δὲ καὶ χωρὶς ᾠὀρκων πιστοὺς ἡγούμεθα; Ὅρᾳς ὅτι οὐδαμοῦ χρεια ὀρκων; ᾠἈν ὁ δεῖνα εἶπη, φησὶ, καὶ χωρὶς ᾠὀρκων πιστεύω· ᾠσοὶ δὲ οὐδὲ μεθ' ὀρκων. ᾠἈρα περιττὸν ὁ ὀρκος, καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀπιστίας ἢ πίστεως 14
τεκμήριον. Τὸ γὰρ εὐκολον εἶναι πρὸς τὸ ὀμῶσαι οὐκ ᾠἀφίησι δόξαν εὐλαβείας ἔχειν. Ὡστε ὁ μάλιστα ᾠτῷ ὀρκῳ συνεχῶς κεχρημένος, οὗτος οὐδαμοῦ τοῦ ὀρκου τὴν χρεῖαν ἔχει ἀναγκαίαν· ὁ δὲ μηδαμοῦ κεχρημένος, ᾠοὗτος αὐτοῦ τῆς χρεῖας ἀπολαύει.

ᾠ ἀνάγκης A.B.E.F. Sav. cet. ᾠ τουναντίον] + τοῦτο D. ὁ φιλοπω-
χίαν Veron. Sav. Mor. ἰσ. φιλοπονίαν Sav. marg. φιλοπονίαν B. editum a
Ben. ῤίνα C.D.E. ᾠδε Edd. καὶ ἰνα—τὰς νύκτας] καὶ ὅτι οὐ στοχασμὸς τὸ
εἰρημένον, οὐ δύσκολον, εἰπέ μοι, καὶ ἀνδὲς, τὸ τὰς μὲν νύκτας A.B.F. ᾠ σκότῳ
pro σκότει A.B.C.D.F. ῤῥῥ] εὐκολον δὲ τὸ A.B.F. ᾠ εὐκ. τὸ εὐκ. E.
τοῦτο—ἐκεῖνο] παντὶ που δῆλον· καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθὲς, μαρτυρήσουσιν οἱ πολλοὶ
τοῦτο (τοῦτο om. A.) πράττοντες μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο A.B.F. ῤῥῥ] καὶ ἡ E.
ᾠ δέ] δαὶ A.B.F. ᾠ ᾠν. ᾠν ἔχοι C.D. ᾠν. ἔχει E. ᾠν ἔχοι ᾠν. Edd. ποῖαν—
οὐδὲ βίαν] ποῖαν ᾠν. ἢ βίαν ἔχει; οὐδεμίαν A.B.F. οὐδὲ βίαν om. C.E. ᾠ ἀπι-
στοῦμεθα, φησὶν] οὐδαμῶς, φησὶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπιστοῦμεθα. ἀπιστοῦμεθα A.B.F.
Post φησιν add. ἀπιστοῦμεθα Sav. cet. necnon ex corr. E. ῤῥῥῥῥ C.E.
ἡμᾶς post μᾶλλον transp. Edd. repugnantibus libris. ᾠ οὐδὲ ὀμνύουσι] ὀμνύ-
ουσιν οὐ A.B.F. ᾠ ὀρκου A.B.F. ᾠ ὀρκου B.C.E.F. ᾠ σοὶ] σὺ C. Veron.
οὐδὲ om. C.D. Veron. Statim μετὰ ὀρκου E. ᾠ ἀφίησιν] + αὐτοὺς A.B.F.
ᾠ τῷ ὀρκῳ σ. pro σ. τῷ ὀρκῳ omnes. ῤῥῥῥῥ omnes. αὐτοὺς Edd.

Χρεία ὀρκου πρὸς τὸ πιστεῦσθαι, εἴησιν ὁρῶμεν δὲ, ὅτι οἱ μὴ ὁμνῶντες, οὗτοι μᾶλλον πιστεύονται. Ἀλλὰ τί; τὸ Β ὑβριστὴν εἶναι ἀνάγκης ἐστὶ; Ναὶ, φησὶν ὁ γὰρ θυμὸς ἐξάγει καὶ φλέγει, καὶ οὐκ ἀφίησι τὴν ψυχὴν ἡρεμεῖν. Οὐ τοῦ θυμοῦ ἐστίν, ἄνθρωπε, ἀλλὰ τῆς μικροψυχίας τὸ ὑβρίζειν· εἰ δὲ θυμοῦ ἦν, πάντες ἄνθρωποι ὀργιζόμενοι, οὐκ ἂν ^h διελίπον ὑβρίζοντες. Θυμὸν ἔχομεν, οὐχ ἵνα ὑβρίζωμεν τοὺς πλησίον, ἀλλ' ἵνα τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐπιστρέφωμεν, ἵνα διανιστώμεθα, ἵνα μὴ νωθεῖς ὦμεν. Ὡςπερ τι κέντρον ἔγκειται ἡμῖν ὁ θυμὸς, ἵνα κατὰ τοῦ διαβόλου βρύχωμεν τοὺς ὀδόντας, ἵνα σφοδροὶ ὦμεν πρὸς αὐτόν, οὐχ ἵνα κατ' ἀλλήλων ἰστώμεν. Ὅπλα ἔχομεν, οὐχ ἵνα ^k ἡμᾶς C αὐτοὺς πολεμῶμεν, ἀλλ' ἵνα κατὰ τοῦ πολεμίου χρώμεθα τῇ παντευχίᾳ. Ὁργίλος εἶ; Ἔσο κατὰ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν σαυτοῦ τοιοῦτος, ἐπίπληττε τῇ ψυχῇ, μάστιζε τὸ συνειδὸς, σφοδρὸς ἔσο κριτὴς καὶ πικρὸς δικαστὴς ^l τοῖς οἰκείοις ἀμαρτήμασι. Τοῦτο τῆς ὀργῆς τὸ κέρδος ^m ἐστὶ διὰ τοῦτο ἡμῖν αὐτὴν ἐνέθηκεν ὁ θεός. Ἀλλ' ἡ ἀρπαγὴ ἐξ ἀνάγκης ἐστίν; Οὐδαμῶς (773) ποία γὰρ ἀνάγκη τὸ ἀρπάζειν, εἰπέ μοι; ποία βία; ⁿ Πενία, φησὶ, ποιεῖ, καὶ τὸ δέος τῶν ἀναγκαίων. Διὰ τοῦτο μὲν οὖν οὐκ D ὀφείλεις ἀρπάζειν· οὐ γὰρ ἀσφαλὴς ὁ τοιοῦτος πλούτος. Σὺ δὲ ταυτὸν ποιεῖς, ὥςπερ ἂν εἴ τις ἐρωτηθεῖς, τί δήποτε εἰς ἄμμον τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας ^o καταβάλλεις; εἴποι ὅτι διὰ τὸν κρυμὸν, διὰ τὸν ὑετόν. Διὰ τοῦτο μὲν οὖν εἰς ἄμμον οὐκ ἐχρῆν καταβάλλειν· ἀναστρέφει γὰρ αὐτὰ ταχέως καὶ ὑετὸς καὶ ^p πνεύματα καὶ ἄνεμος. Ὡστε εἰ πλουτεῖν θέλεις, μὴ πλεονέκτει. Εἰ παισὶ βούλει παραδοῦναι πλούτον, δίκαιον κτῆσαι, εἴγε τίς ἐστι τοιοῦτος· οὗτος ^q γὰρ μένει, καὶ βέβαιος ἔστηκεν· ὁ δὲ μὴ E τοιοῦτος ταχέως ἀπόλλυται καὶ διαφθείρεται. ^r Πλουτεῖν θέλεις, εἰπέ μοι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων λαμβάνεις; Καὶ μὴν τοῦτο οὐκ ἔστι πλούτος, ἀλλὰ τὸ τὰ ἴδια κατέχειν· ὁ δὲ τὰ ἀλλότρια ^s ἔχων, οὐκ ἂν εἴη πλούσιος. Ἐπεὶ οὕτω γε ^t ἂν καὶ οἱ τὰ σηρικὰ πωλοῦντες ^v ἱμάτια, παρ' ἐτέρων λαμβάνοντες, καὶ εὐπορώτεροι καὶ πλουσιώτεροι ^w πάντων λέγοντο ἂν· καίτοιγε αὐτῶν ἐστὶ τέως· ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς οὐ καλοῦμεν πλουσίους. Τί δήποτε; Ὅτι τὰ F ἀλλότρια ἔχουσιν. Εἰ γὰρ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ^x τυγχάνει,

^s φησὶν] λοιπὸν οὐδαμῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim ὁρῶμεν γὰρ ὅτι iidem. ^h διελίπον pro διελεῖπον B.D.F. ^l ἰστώμεθα A.B.F. ^k ἡμεῖς

ἑαυτοὺς (sic) E. ^l τοῖς] ἐπὶ τοῖς A.B.F. ^m ἐστὶ assumptum ex omnibus. ⁿ πενία, φησὶ] ναί, φησὶ, πενία τοῦτο A.B.F. πενία γὰρ, φησὶ C. ^o καταβάλλοι A.B.F. editum a Sav. cet. ^p πνεῦμα E. ^q γὰρ] μὲν γὰρ A.B.E.F. ^r πλοῦτον F. ^s κατέχων A.B.F. ἔχων om. C. ^t ἂν om. A.B.F. ^v ἱμάτια A.B.C.D.F. Editi ἱμάτιον. ^w πάντων om. C. ^x τυγχάνει om. A.B.F.

ἀλλ' ἡ τιμὴ οὐκ αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν, ἀλλ' οὗτος
 πλοῦτος οὐκ ἔστιν. Εἰ δὲ τὰ συμβόλαια διδόμενα οὐ ποιεῖ
 πλουσίους, διὰ τὸ ταχέως ἡμᾶς ὕαυτῶν ἀφίστασθαι, τὰ ἐξ ἄρ-
 παγῆς πῶς ποιεῖ πλουσίους; Εἰ δὲ ὅλως καὶ ἐπιθυμοῦμεν πλου- 15
 τεῖν· οὐ γὰρ ἂνάγκης τὸ πρᾶγμα· τίνος ἀπολαῦσαι ἡ βουλό-
 μενος πλείονος; ἄρα ζωῆς μακροτέρας; Καὶ μὴν οἱ τοιοῦτοι
 ἔταχέως ὀλιγοχρόνιοι γίνονται. Πολλάκις ἄ γὰρ δίκην διδῶσι
 τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς πλεονεξίας τὸν ἄωρον θάνατον, καὶ τὸ
 τῶν κτημάτων μὴ ἀπολαῦσαι, ἔλλα μικρὸν καὶ τὴν γέενναν
 ἀπελθεῖν λαβόντας· πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ τῆς τρυφῆς καὶ ἀπὸ
 τῶν πόνων καὶ ἀπὸ τῶν φροντίδων ἑνόσους τεκόντες ἀπώλονται.
 Ἐβουλόμην μαθεῖν τίνος ἕνεκεν ὁ πλοῦτος διεσπούδασται τοῖς
 ἀνθρώποις. Καίτοι ὁ θεὸς διὰ τοῦτο τῇ φύσει μέτρον καὶ B
 ὄριον ἔθηκεν, ἵνα μηδεμίαν ἔχωμεν ἀνάγκην ἡ τοῦ τὸν πλοῦτον
 ἐπιζητεῖν· οἷον ἐν ἱματίῳ ἢ καὶ δευτέρῳ περιβάλλεσθαι τὸ
 σῶμα ἐκέλευσε, καὶ περιττοῦ οὐ χρεία πρὸς τὴν σκέπην· τίνος
 ἕνεκεν τὰ μυρία ἱμάτια, ἢ καὶ τὰ στήτόβρωτα; Μέτρον ὠρισμένον
 ἐστὶ τῆς γαστρὸς, καὶ πέρα τούτου δοθὲν ἐξ ἀνάγκης διέφθειρε
 τὸ πᾶν ζῶον· τίνος ἕνεκεν αἱ ἀγέλαι καὶ τὰ ποίμνια καὶ αἱ τῶν
 κρεῶν κατακοπαί; Μιᾶς στέγης χρῆζομεν· τίνος ἕνεκεν οἱ περί- C
 βολοὶ, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν οἰκημάτων; ἢ ἵνα γῦπες καὶ κολοιοὶ
 κατοικῶσι, τοὺς πένητας ἁποδύεις; Πόσης οὐκ ἄξια ταῦτα
 γεέννης; ἢ Καὶ εἰς τόπους πολλάκις, οὐδ' οὐδὲ εἶδον, κίοσι καὶ
 λίθοις πολυτίμοις οἰκοδομήματα ἐξαστράπτοντα κατεργάζον-
 ται· τί γὰρ οὐκ ἐμχανήσαντο; ἢ καὶ οὐδὲ αὐτοὶ ἀπέλαυσαν,
 οὐδὲ ἄλλοι τινές· ὃ γὰρ ἐρημία οὐκ ἀφίησιν αὐτοὺς ἀπελθεῖν·
 καὶ οὐδὲ οὕτως ἀφίστανται. Ὅρῃς ὅτι οὐδὲ χρηματισμοῦ
 ἕνεκεν ταῦτα γίνεται, ἀλλὰ πάντων τούτων ἄνοια καὶ ἀλογία D
 καὶ κενοδοξία· αἰτία; ἦν παρακαλῶ ἡ φυγεῖν, ἵνα καὶ τὰ ἄλλα
 φυγεῖν δυνηθῶμεν κακὰ, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς
 ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἔτυχιν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,

γ αὐτῶν om. C.   ὅλως καὶ] καὶ ὅλως A.B.F. Ita Sav. cet.   ἂνάγκη E.
 ἡ βουλόμενος pro βούλει A.B.F. Sav. cet. Statim ἄρα πλείονος inverso ord.
 A.B.F. ἄρα om. D.   ἔταχέως om. A.B.F. inclusum a Sav.   ἄ γὰρ] μὲν
 γὰρ F.   ἔλλα μικρὸν] ἐπὶ μακρῷ A.B.F. μὴν pro μικρὸν C.   ἑνόσους τεκόν-
 τες] νόσοις παραπεσόντες A.B.F.   ἡ βουλόμην] ἐβουλόμην (hoc A.B.) ἂν E.
 ἡ τοῦ τὸν om. A.B.F.   ἢ καὶ om. A.B. καὶ τὰ om. F.   ἢ ἵνα ἢ ἵνα A.B.F.
 ἡ ἀποδύεις] + εἰπέ μοι A.B.F. Statim καὶ πόσης A.B.C.F. Sav. cet.   ἢ καὶ
 εἰς τ. πολλάκις] πολλοὶ πολλάκις εἰς τ. A.B.F. Sav. cet. Mox κίοσι καὶ λίθοις
 π. (+ καὶ Sav. cet.) οἰκ. ἐξ. A.B.F. Sav. cet. κίονας καὶ λίθους πολυτίμους καὶ
 οἰκ. ἐξ. C.D.E. Veron.   ἢ καὶ om. D. Statim οὕτω A.B.F.   ὃ γὰρ—
 ἀφίστανται om. F.   ἡ αἰτία om. B. αἰτία καὶ κενοδοξία inverso ord. A.F.
 ἡ φύγωμεν A.B.F. editum a Sav. cet.   ἡ ἐπιτυχίαν D.

μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

16

ΛΟΓΟΣ Γ.

- ¹ Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύ-
ομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς ^a τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
B ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα-
λύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς
κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, ^b καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.
- C ΟΥΔΕΝ ἦν ἴσον τῶν σπλάγχχνων τῶν ἀποστολικῶν, οὐδὲν (774)
ὅμοιον τῆς συμπαθείας, ^c τῆς φιλοστοργίας ἐγένετο τῆς τοῦ
μακαρίου Παύλου, ὃς πάσας ^d αὐτοῦ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ πόλεων
ὁλοκλήρων ἐποιεῖτο καὶ δῆμων, καὶ πᾶσι τοῦτο γράφει, ὅτι
“Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου.” Ἐννοήσατε ὅσους εἶχεν ἐν τῇ διανοίᾳ, ὧν
καὶ μνησθῆναι ἔργον ἦν ὅσων ἐμέμνητο ἐν ταῖς εὐχαῖς, ὑπὲρ
D πάντων εὐχαριστῶν τῷ ^e θεῷ, ὡς αὐτὸς τὰ μέγιστα εὐεργετου-
μενος. “Διὰ τοῦτο,” φησί· τουτέστι, διὰ τὸ μέλλον, καὶ τὰ
ἀποκείμενα ἀγαθὰ τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν καὶ βιοῦσιν. Ἄξιον
μὲν οὖν εὐχαριστεῖν ^f τῷ θεῷ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ὑπηρεγμένων
παρ' αὐτοῦ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, καὶ πρὸ τούτου καὶ μετὰ
ταῦτα ἄξιον δὲ ^g εὐχαριστεῖν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν
πιστευόντων. “Ἀκούσας, φησί, τὴν πίστιν τὴν καθ' ὑμᾶς διὰ
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας ^h τοὺς ἁγίους.”
Πανταχοῦ συνάπτει καὶ συγκολλᾷ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην,
E θαυμαστὴν τινα ξυνωρίδα. ⁱ Οὐ τοὺς ἐπιχωρίους, φησί, μόνον,
ἀλλὰ ^k καὶ πάντας. “Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν,

¹ CAP. I. v. 15—19.

Hom. III. ^a τοῦ] ὁ τοῦ A. ^b καὶ pro ἡ A.B.C.F. Mosq. ^c τῆς]
καὶ τῆς A.B.F. Sav. cet. ^d αὐτοῦ A. fortasse alii. αὐτοῦ E. αὐτοῦ Veron.
Sav. ^e θεῷ] Χριστῷ A. Mox αὐτὸς om. F. ^f τῷ om. Cat. τῷ θεῷ abest
a C.D. Veron. Statim καὶ om. Cat. ^g αὐτῷ εὐχ. inverso ord. E. Cat.
^h τοὺς om. Cat. ⁱ οὐ τοὺς ἐ. φ. μόνον] ποιῶν. ὅρα γάρ. εἶπεν ἐν ἀρχῇ τῆς
ἐπιστολῆς, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἐφέσῳ· νῦν πάλιν τὴν εἰς πάντας (+ τοὺς B.)
ἁγίους ἀγάπην φησὶν· οὐ τοὺς ἐπιχ. μόνον οὕτω καλῶν A.B.F. καὶ νῦν. τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους. οὐ τοὺς ἐ. φ. μόνον E. Expunxit καὶ νῦν, reposuit corr. rec.
καὶ καὶ νῦν. ^k καὶ om. E. Cat.

μνεΐαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου.” Τί δέη, καὶ τί παρακαλεῖς; “Ἴνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Ἰησοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεις.” Δύο ἀξιοὶ αὐτοὺς μαθεῖν, ὡς χρὴ μαθεῖν, ἐπὶ τίσιν ἐκλήθησαν, καὶ πῶς ἀπηλλάγησαν τῶν προτέρων. Φησὶ δὲ αὐτὸς ¹αὐτὰ τρία εἶναι. Πῶς οὖν ²ἐστὶ τρία; ³Περὶ τῶν μελλόντων ῥίνα μάθωμεν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀποκειμένων F ἀγαθῶν τὸν ἄρρητον καὶ ὑπερφυῆ πλοῦτον αὐτοῦ εἰσόμεθα ἀπὸ δὲ τοῦ μαθεῖν ⁴τίνες ὄντες πῶς ἐπιστεύσαμεν, τὴν δύναμιν αὐτοῦ ¹⁷καὶ τὴν ⁵αὐθεντίαν, ⁶τῷ τοὺς ἐπὶ τοσοῦτῳ χρόνῳ ἀλλοτριωθέντας ἐπιστρέψαι. ²“Τὸ γὰρ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.” Ἀπὸ γὰρ τῆς ⁷αὐτῆς δυνάμεως, ἀφ’ ἧς τὸν Χριστὸν ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς εἵλκυσε πρὸς ἐαυτόν. ⁸Καὶ οὐ μέχρι τῆς ἀναστάσεως ἡ δύναμις, ἀλλὰ ⁹τὸ πολλῶ ¹⁰πλέον. ³“Καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου” καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ ¹¹τὸ σῶμα B αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.” Μεγάλων ὄντως μυστηρίων καὶ ἀπορρήτων ἡμᾶς ἐποίησε κοινωνούς. ¹²Καὶ ταῦτα ἄλλως οὐκ ἐνι μαθεῖν, ¹³ἀλλ’ ἡ πνεύματος μετέχοντας ἀγίου, καὶ πολλῆς ¹⁴ἀπολαύοντας χάριτος. Διὰ τοῦτο καὶ ¹⁵Παῦλος εὐχεται. “Ὁ ¹⁶πατὴρ τῆς δόξης,” φησὶ τουτέστιν, ὁ μεγάλη ἡμῖν δεδωκὼς ἀγαθὰ. Ἀπὸ γὰρ τῶν ὑποκειμένων αἰεὶ αὐτὸν καλεῖ, ὡς ὅταν λέγῃ· ⁴“Ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως” καὶ πάλιν ὁ προφήτης, “Κύριος ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου.” “Ὁ πατὴρ τῆς δόξης.” Οὐκ ἔχει ἐπ’ ὀνόματος αὐτὰ παραστήσαι, καὶ πανταχοῦ δόξαν καλεῖ, ὅπερ πάσης ἐστὶ λαμπρότητος παρ’ ἡμῖν ὄνομα καὶ προσηγορία. Ἰδοὺ τῆς ¹⁷ἐδόξης πατὴρ, τοῦ δὲ Χριστοῦ θεός. Τί οὖν; ἐλάττων τῆς δόξης ὁ υἱός; Ἀλλ’

2 1 Cor. i. 25.

3 v. 20—23.

4 2 Cor. i. 3. Psal. xvii. 2, 3.

¹ Χριστοῦ] + φησὶν A.E.F. ² αὐτὰ] τὰ F. ταῦτα E. Cat. ³ ἔσται A.B.F. ⁴ οὐ περι] καὶ περι A.B.F. ⁵ ἴσα] ἂν A.B.F. editum a Sav. cet. ⁶ τίνος D. ⁷ αὐθεντίαν B.C.F. Cat. et a pr. man. A. ⁸ τῷ—ἐπιστρέψαι] καὶ ὅτι ἀπὸ ταύτης τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀλλ. ἐπιστρέψεν A.B.F. ⁹ αὐτοῦ D. ¹⁰ καὶ οὐ μ.] οὐ μ. δὲ A.B.F. ¹¹ τὸ] καὶ τὸ A.B. καὶ F. Cat. receptum a Sav. cet. ¹² πλεον] + ἐποίησε ποίον δὲ τοῦτο; A.B.F. Statim καὶ om. iidem. ¹³ τὸ om. F. ¹⁴ καὶ ταῦτα] ταῦτα δὲ A.B.F. ¹⁵ ἀλλ’ accessit ex omnibus. ¹⁶ ἀπολαύοντας C.E. ¹⁷ Παῦλος] + οὕτως A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹⁸ πατὴρ] + λέγων A.B.F. Tum φησὶ om. A.B.E.F. ¹⁹ δόξης] + φησὶ A.B.E.F. Sav. cet.

οὐδεὶς οὐδ' ἂν οὐδὲ μαινόμενος εἴποι τοῦτο. “Δφῆ ὑμῖν,” του-
τέστιν, ἐπάραται τὴν διάνοιαν ὑμῶν καὶ ἑαναπτερώσειεν· οὐ γὰρ
ἔστιν ἄλλως ταῦτα μαθεῖν. ⁵ “Ψυχικὸς γὰρ ἄνθρωπος οὐδέ-
D χεται τὰ τοῦ πνεύματος· μωρία γὰρ αὐτῷ ἔστιν.” Ἄρα πνευ-
ματικῆς δεῖ σοφίας, ἵνα τὰ πνευματικὰ νοήσωμεν, ἢ ἵνα τὰ κρυ-
πτόμενα ἴδωμεν· αὐτὸ τὰ πάντα ἀποκαλύπτει. Μυστήρια
μέλλει διηγέσθαι θεοῦ· τῶν δὲ μυστηρίων τοῦ θεοῦ τὴν γινώσιν
τὸ πνεῦμα οἶδε μόνον, τὸ καὶ τὰ βάθη αὐτοῦ ἐρευνῶν, οὐκ ἄγ-
γελος, οὐκ ἀρχάγγελος, οὐκ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις. ^k Του- (775)
τέστι, χάρισμα ὑμῖν παράσχοι. Εἰ δὲ ἀποκαλύψεως τοῦτο
ἔστι, ^m οὐκ ἔστι λογισμῶν εὐρεσις. Ὁ γὰρ τὸν θεὸν μαθὼν,
E καὶ ⁿ τὸν θεὸν γνοὺς, οὐκέτι περὶ οὐδενὸς ἀμφισβητήσει· οὐκ
ἐρεῖ, ^o τόδε ἀδύνατον, καὶ τόδε δυνατόν, καὶ πῶς τόδε ἐγένετο.
^a Ἄν τὸν θεὸν μάθωμεν, ^p ὥς εἰδέναι χρὴ, ἂν τὸν θεὸν μάθωμεν,
παρ' οὗ μαθεῖν δεῖ, παρ' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, οὐκέτι περὶ
οὐδενὸς ἀμφισβητήσομεν. Διὰ τοῦτο φησιν, “Ἐν ἐπιγνώσει
αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν.” Ὁ
μαθὼν τί ἐστὶ θεὸς, οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀμφισβητήσει,
οὐχ ὑπὲρ τῶν ἤδη γενομένων ἀπιστήσει.
F Εὐχεται μὲν οὖν δοθῆναι αὐτοῖς πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα-
λύψεως· πλὴν καὶ αὐτὸς ἀπὸ λογισμῶν, ὅσα δύναται, κατα-
σκευάζει, καὶ ἡτῶν ἥδη ὑπαρξάντων. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ μὲν ἤδη
γενόμενα ἔμελλε λέγειν, τὰ δὲ οὐπω ^r συμβάντα, ἀπὸ τῶν γενο-
μένων τὰ μὴ γενόμενα πιστοῦται. Οἷόν τι λέγω· “Εἰς τὸ εἰδέναι
18 ὑμᾶς, φησὶ, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ.” Ἔτι ἀδηλός
^s ἐστὶ, φησὶν, ἀλλ' οὐ τοῖς πιστοῖς. “Καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς
δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις.” Ἔτι καὶ τοῦτο
ἀδηλον. Τί δὲ δῆλον; Ὅτι ἐπιστεύσαμεν ἀπὸ τῆς δυνάμεως
τῆς αὐτοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· τοῦ γὰρ ἀναστῆσαι νεκρὸν
πολλῷ θαυμασιώτερον τὸ πείσαι ψυχάς. ^v Καὶ ἐγὼ τοῦτο
πειράσσομαι ποιῆσαι φανερόν. Ἄκουε γάρ. Εἶπεν ὁ Χριστὸς
^w τῷ τεθνεῶτι, “Λάζαρε, δεῦρο ἔξω,” καὶ εὐθέως ὑπήκουσεν·
B εἶπεν ὁ Πέτρος, “Ταβιθα, ἀνάστηθι,” καὶ οὐκ ἀντείπεν. Ἐρεῖ

⁵ 1 Cor. ii. 14.

^f οὐδὲ om. F. deletum a Sav. cet. οὐδὲ est in Cat. ^g ἀναπτερώσειεν omnes.
ἀναπτερώσαι Edd. ^h ἵνα τὰ κρ. ἴδωμεν om. F. ⁱ αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ F.
^k τουτέστι] δῆψι τουτέστι A.B.F. Sav. cet. ^l ἐστὶ om. A.B.F. ^m οὐκ ἔστι
λ. εὐρ.] περιττὴ λοιπὸν τῶν λ. ἢ εὐρ. A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁿ τὸν
θεὸν] αὐτὸν A.B.F. ^o τότε bis D. ^p Haec ὡς εἰδέναι χρὴ et παρ' αὐτοῦ
μαθεῖν δεῖ transp. A. ^q τῶν] ἀπὸ τῶν A.B.F. Sav. cet. ^r συμβαίνοντα E.
^s ἐστὶ φησὶν] αὐτὴ A.B.F. Post ἔτι add. δὲ D. ^t τῆς κλ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ
τῆς κλ. omnes. ^v καὶ] + πῶς A.B.F. ^w τῷ τεθνεῶτι om. A.B.F.

αὐτὸς ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ πάντες ἀναστήσονται, καὶ μετὰ τοσούτου τάχους, ὥς τοὺς ἔτι ζῶντας μὴ φθάσαι τοὺς κοιμηθέντας, ὥς ἐν ἀτόμῳ, ^κἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ πάντα γενέσθαι καὶ συνδραμεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ πιστεῦσαι, οὐχ οὕτως ὁ ἀλλ' ἄκουε αὐτοῦ πάλιν λέγοντος, ^δ“Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;” Ὁρᾷς ὅτι τοῦτο δυσκολώτερον; “Ὡστε ἀπὸ τούτου τὸ πᾶν κατασκευάζει. C Πολλῷ γὰρ ἐστὶ λογισμοῖς ἀνθρωπίνοις δυσκολώτερον προαίρῃσιν πείσαι τοῦ φύσιν ἐργάσασθαι. Τὸ δὲ αἴτιον, ἐπειδὴ αὐτὸς οὕτω βούλεται ἐκόντας ἡμᾶς γενέσθαι ἀγαθοὺς. ^κὩς οὕτως εἶπε, “^αΤὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.” “Ὅτε γὰρ προφητῇ οὐδὲν ἤνυσαν, ^δὅτε ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, ὅτε πᾶσα ^εἡ κτίσις ἡ ὁρατὴ ^δκαὶ ἀόρατος, ὁρατὴ μὲν εἰς μέσον προκειμένη, καὶ μὴ ἰσχύουσα χειραγωγῆσαι, ἀόρατος δὲ πολλῇ, ὠκονόμησε τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ^ετότε, δεικνὺς ὅτι θείας ἐχρῆζε τὸ πρᾶγμα δυνάμεως. D “Πλουτον δόξης.” Τουτέστιν, ἄφατον δόξαν. Ποῖος ^εγὰρ λόγος τὴν δόξαν ἐκείνην παραστήσαι δυνήσεται, ἥς οἱ ἄγιοι τότε μεθέξουσιν; ^εποῖος λόγος; Οὐδεὶς· ἀλλὰ χάριτος ὄντως δει πρὸς τὸ τὴν διάνοιαν μαθεῖν, καὶ ὅλως ἀκτίνα μικρὰν γοῦν τινα δέξασθαι. Τινὰ ^δδὲ ἤδεσαν μὲν καὶ πρότερον, ἐβούλετο ^δδὲ πλέον αὐτοὺς μαθεῖν καὶ σαφέστερον γινῶναι. ^κὉρᾷς ὅσα ἐργάσατο; Ἦγειρε τὸν Χριστόν· ^εμικρὸν τοῦτο; ἀλλ' ὅρα καὶ πάλιν. Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· ἄρα τίς λόγος τοῦτο παραστήσαι δυνήσεται; Τὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ^κτὸν τῶν ἰχθύων E ἀφωρότερον, τὸν παίγνιον τῶν δαιμόνων γενόμενον, ^κὅρα ποῦ ἀνήγαγεν. ^κὩς οὕτως ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ θεὰ ποῦ ἀνήγαγεν. “Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις” πάσης κτιστῆς φύσεως ἀνώτερον ἐποίησεν· “ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.” “Ἐπεράνω πάσης ἀρχῆς,” φησὶν. ^κὩς οὕτως πνεύματος χρεῖα, διανοίας σοφῆς ἐν τῇ ἐπιγνώσει αὐτοῦ· ὄντως ἀποκαλύψεως χρεῖα. Ἐννόησον ὅσον ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ θεοῦ F φύσεως τὸ μέσον· ^κκαὶ ἀπὸ ταύτης τῆς εὐτελείας εἰς ἐκείνην

^δ Luc. xiii. 34.

^κ ἐν] ὡς ἐν E. Cat. ^γ ἀλλ'] ἀλλὰ πῶς; A.B.F. Sav. cet. ^κ ὄντως pro οὕτως omnes. ^α τὸ ὑ.] ὑ. τὸ E. Cat. τὸ om. A.F. ^δ ὅτε . . καὶ] οὔτε . . οὔτε Cat. ^ε ἡ assumptum ex omnibus. ^δ καὶ ἀόρατος—πολλῇ] προκειμένη εἰς μέσον καὶ μὴ ἰσχύουσα χειραγωγῆσαι A.B.F. ^ε τότε ante ὠκονόμησε transp. A.B.F. ^ε γὰρ om. F. ^ε ποῖος λόγος om. A.B.F. deletum a Sav. cet. ^δ δέ] μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox μὲν deest in iisdem. ^δ δέ] + νῦν A.B.E.F. ^κ ὁρᾷς] ὅρα γοῦν A.B.F. Statim οἷα E. ^ε μικρὸν—πάλιν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν A.B.F. ^κ τὸν τ. i. ἀφωρότερον om. A.B.F. ^κ ὅρα ποῦ] εἰς ὕψος εὐθείας A.B.F. Sav. cet. ^κ Haec ὄντως—ἀνήγαγεν om. F. ^κ καὶ om. A.B.F. Sav. cet.

αὐτὸν ἀνήγαγε τὴν τιμὴν· οὐχ ἓνα βαθμὸν ὑπερέβη καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. Βαβαί, οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἄνω, ἀλλ', "ὑπεράνω." Τῶν γὰρ ἄνω δυνάμεων ἡ ἀνώτερός ἐστιν ὁ θεός. "Ὡστε ἐκεῖ αὐτὸν ἀνήγαγε, τὸν ἐξ ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἐσχάτης νύσσης εἰς 19 τὴν ἐσχάτην ἤγαγεν ἀρχὴν, μεθ' ἣν οὐκ ἔστιν ἐτέρα τιμή. "Πάσης ἀρχῆς," φησὶν· οὐ τῆς μὲν, τῆς δὲ οὐ, ἀλλὰ, "πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένων" εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, πάντων ἀνώτερος γέγονε. Τοῦτο περὶ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἑγερθέντος, ὅπερ ἄξιον θαυμάσαι· περὶ γὰρ τοῦ θεοῦ λόγου, οὐδαμῶς. (776) "Ὅπερ γάρ εἰσι κώνωπες πρὸς ἀνθρώπους, τοῦτο πᾶσα ἡ κτίσις πρὸς τὸν ἑθόν. Εἰ ἅπαντες ἄνθρωποι ὡς σίελος λογισθήσονται, καὶ ὡς ῥοπή ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, θές ἵ τὰς ἀοράτους δυνάμεις ὡς κώνωπας. Ἄλλα περὶ τοῦ ἐξ ἡμῶν τοῦτο μέγα ὄντως καὶ θαυμαστόν· ἀπὸ γὰρ τῶν κατωτάτων τῆς γῆς αὐτὸν ἀνήγαγεν. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν, εἰς ἄνθρωπος πόσον ἄρα μέρος τῆς σταγόνης; Ἄλλα τοῦτον πάντων ἀνώτερον ἐποίησεν, "οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι." C Ἄρα ἐστὶ δυνάμεων τινῶν ὀνόματα ἡμῖν ἄσημα, καὶ οὐ γνωρίζόμενα. "Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ." Οὐχ ἀπλῶς ἀνώτερον ἐποίησεν, ὡς προτιμᾶσθαι αὐτῶν, οὐδὲ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλ' ὡς ὑδούλων. Βαβαί, φρικτὰ ὄντως ἡ τὰ πράγματα· ἀνθρώπου γέγονε δούλη πᾶσα ἡ κτιστὴ δύναμις διὰ τὸν ἐνοικούντα θεὸν λόγον. Ἔστι γάρ τινα ἐπάνω εἶναι οὐκ ἔχοντα ὑπακούοντας, ἀλλὰ προτιμώμενον· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ οὐχ ἀπλῶς ὑπέταξεν, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην ὑποταγὴν, καὶ μεθ' ἣν D Δέτερα οὐκ ἔστι. Διὰ τοῦτο εἶπεν, "ὑπὸ τοὺς πόδας." "Καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ." Βαβαί ἅπαλιν, ποῦ καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀνήγαγεν; "Ὡς περ διὰ τινος ἔλκων μηχανῆς, εἰς ὕψος αὐτὴν ἀνήγαγε μέγα, καὶ αὐτὴν ἐκάθισεν εἰς ἐκεῖνον τὸν θρόνον. Ἐνθα γὰρ ἡ κεφαλὴ, ἐκεῖ καὶ τὸ σῶμα· καὶ εἰ κεφαλὴ καὶ σῶμα, οὐδενὶ μέσῳ διείργεται τόπῳ· εἰ δὲ

7 Esai. xl. 15.

ἡ ἀνώτερον Veron. Ita ex corr. E. ἡ ἀνήγαγεν E. ἡ ἑγερθέντος ὅπερ] ἀναστάντος καὶ A.B.F. ἡ θέν] + καὶ τί λέγω, κώνωπες; A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ τὰς E. ἡ κώνωπας] + οὐ τοῖνον περὶ τοῦ θεοῦ λόγον οὕτως εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ἡ αὐτῶν] αὐτὸν A.B.F. αὐτὸν ἐκεῖνων Cat. ἡ δούλων] + προκαθῆσθαι A.B.F. receptum a Sav. cet. δούλων D. ἡ τὰ om. D. ἡ οὐκ—προτιμώμενον] ἀλλὰ προτιμ. καὶ οὐκ ἔχοντα ὑπακ. A.B.F. ἡ πάλιν ποῦ] ποῦ πάλιν A.B.F. Sav. cet. ἡ Haec καὶ εἰ κ. καὶ σῶμα add. corr. in marg. E. καὶ εἰ—τόπῳ] οὐδενὶ γὰρ μέσῳ διείργεται ἡ κεφ. καὶ τὸ σῶμα A.B.F. Sav. cet. ἡ δὲ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. Statim διείργονται B.F. διείργετο A. Sav. cet.

διείργεται. οὐκ ἂν εἴη σῶμα, οὐκ ἂν εἴη κεφαλὴ. “Ὑπὲρ πάντα,” φησί. Τί ἐστίν, “ὑπὲρ πάντα;” Οὐκ ἄγγελον, Ε οὐκ ἀρχάγγελον, οὐκ ἄλλον οὐδένα ἀφῆκεν ἀνώτερον. Οὐ ταύτη δὲ μόνον ἡμᾶς ἐτίμησε, τὸ ἐξ ἡμῶν ἀναγαγὼν, ἀλλ’ ὅτι καὶ τὸ κοινὸν γένος ἅπαν ἐκείνῳ ἔπεςθαι παρεσκεύασεν, ἐκείνου ἔχουσθαι, ἐκείνῳ ἀκολουθεῖν. “^fἮτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ.” ^εἸνα γὰρ μὴ ἀκούσας κεφαλὴν, τὴν ἀρχὴν μόνον νομίσης, ἀλλὰ καὶ τὴν βεβαιότητα, ^hοὐχ ὡς ἄρχοντα μόνον, ἀλλ’ ὡς ¹σώματος κεφαλὴν. “Τὸ πλήρωμα, φησί, τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πλη- F ρουμένου.” ^kΕἶτα ὡς οὐκ ἀρκούντος ¹τούτου δεῖξαι τὴν συγγένειαν καὶ τὴν ἐγγύτητα, τί ^mφησι; Τὸ πλήρωμα τοῦ ⁿΧριστοῦ ἢ ἐκκλησία. Καὶ γὰρ πλήρωμα κεφαλῆς σῶμα, ^oκαὶ πλήρωμα σώματος κεφαλῇ. “Ορα πόση τάξει κέχρηται Παῦ- 20 λος, πῶς οὐδένας φεῖδεται ῥήματος, ὥστε παραστήσαι τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν. Πλήρωμα, ^pφησὶν ὅλον κεφαλῇ πληροῦται παρὰ τοῦ σώματος.” ^qτουτέστι, διὰ πάντων τὸ σῶμα συνέστηκε, καὶ ἐνὸς ἐκάστου, ^rοὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει. *Ἀν γὰρ μὴ ὤμεν πολλοί, καὶ ὁ μὲν χεῖρ, ὁ δὲ πούς, ὁ δὲ ἄλλο τι μέρος, οὐ πληροῦται ὅλον τὸ σῶμα. Διὰ πάντων οὖν πληροῦται τὸ σῶμα αὐτοῦ. Τότε πληροῦται ἡ κεφαλὴ, τότε B τέλειον ^sσῶμα γίνεται, ὅταν ὁμοῦ πάντες ὤμεν συνημμένοι καὶ συγκεκολλημένοι.

^tΕἶδες πλοῦτον δόξης κληρονομίας; εἶδες ὑπερβάλλον μέγεθος δυνάμεως εἰς τοὺς πιστεύοντας; εἶδες ἐλπίδα ^vκλήσεως; Αἰδεσθῶμεν ἡμῶν τὴν κεφαλὴν, ἐννοήσωμεν τίνος ἐσμὲν σῶμα κεφαλῆς, ἥ πάντα ὑποτέτακται. Καὶ τῶν ἀγγέλων κατὰ τοῦτο τὸ υπόδειγμα βελτίους ἡμᾶς εἶναι χρῆ, καὶ τῶν ἀρχαγγέλων μείζους, ὡς πάντων αὐτῶν προτετιμημένους. ⁸ “Οὐκ ἀγγέλων C ἐπελάβετο ὁ θεός,” καθὼς γράφων Ἑβραίοις φησὶν, “ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ” οὐκ ἀρχῆς, οὐδὲ ἐξουσίας, οὐδὲ κυριότη-

⁸ Heb. ii. 16.

^o πάντα] + ἡ τὸν ὄντα ὑπὲρ πάντα τὰ ὁρώμενα καὶ τὰ νοούμενα Χριστόν· ἡ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦτο πεποίηκε, τὸ τὸν υἱὸν δοῦναι κεφαλὴν. Edd. Haec desunt in libris omnibus et Cat. Inclusit ea Sav. ^fἦτις Edd. οὐ Codd. τὸ ante σῶμα om. A.B.F. ^εἶνα γὰρ] εἶτα ἵνα A.B.F. Statim τὴν κεφαλὴν E. ^hοὐχ] μὴδ’ A.B.F. Sav. cet. μόνον om. F. ¹σώματος] + ἰδὲς A.B.F. Sav. cet. ^kεἶτα] Sic Cat. τί ἐστὶ τοῦτο; εἶτα C.D.E. Veron. εἶτα om. A.B.F. Sav. cet. ¹τούτου] ἐκείνου A.B.F. ^mφησι] ἐστὶ τοῦτο A.B.F. Statim τὸ om. iidem. ⁿΧριστοῦ] + φησὶν A.B.F. ^oκαὶ om. D. Veron. ^pφησὶ] + τουτέστιν A.B.F. Sav. cet. Statim ἡ κεφ. E. ^qτουτέστι διὰ πάντων] διὰ γὰρ πάντων μερῶν A.B.F. Sav. cet. ^rοὐχὶ κοινῇ μόνον (+ οὐχὶ C.D.E. Veron. non Cat.) αὐτὸν] χρῆζει. ὅρα πῶς αὐτὸν κοινῇ πάντων A.B.F. receptum a Sav. cet. ^sτὸ σῶμα F. ^tΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ δεσποτικοῦ σώματος, καὶ ὅτι τὸν μὴ μετέχοντα τούτου οὐ δεῖ οὐδὲ ἐπὶ τῶν εὐχῶν τῶν ἐν τῇ προσφορᾷ παρεῖναι. Veron. ^vκλήσεως] + τί ἐστὶ κλήσεως C.

TOM. IV.

S

τος, οὐδὲ ἄλλης οὐδεμιᾶς δυνάμεως· ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀνέλαβε, καὶ ἐκάθισεν ^ω ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ. Καὶ τί λέγω, ἐκάθισεν; ἱμάτιον αὐτοῦ ἐποίησεν, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα ὑπέταξε. Πόσους βούλει θεῖναι θανάτους; πόσας ψυχάς; ^χ μυρίους καὶ πολλαπλασίους; Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον ἔρεις. Δύο γὰρ τὰ μέγιστα πεποίηκεν, αὐτός τε εἰς ἔσχατον ταπεινό-
D τητος ἦλθε, καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς μέγα ὑψηλότητος ἀνήγαγε, ^υ τῷ αἵματι αὐτοῦ ἔσωσεν. Εἶπεν ἐκείνο πρῶτον, ὅτι ἐαυτὸν ἐταπεινώσεν τοσοῦτον· λέγει ^ζ τὸ τούτου στερρότερον, τὸ ^α μέγα καὶ τὸ κεφάλαιον. Καίτοι εἰ καὶ μηδενὸς ἡξιώθημεν, ^η ἥρκει· (777) ^ε εἰ καὶ χωρὶς τούτου ἡξιώθημεν, χωρὶς τοῦ σφάξαι, ἥρκει· ὅταν δὲ ^δ τὰ δύο ἦ, τίνα οὐκ ἂν ὑπερβολὴν λόγου νικήσειε καὶ ὑπερβαίῃ; ^ε Οὐ μέγα ἡ ἀνάστασις, ὅταν ταῦτα λογίσωμαι. Περὶ τούτου φησὶν, “Ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,” οὐ περὶ τοῦ θεοῦ λόγου. Αἰδεσθῶμεν τὴν ἐγγύτητα, ^ι τὴν συγγένειαν, φοβηθῶμεν μὴ τις ἀποκοπῇ τοῦ σώματος τούτου, μὴ τις ἐκπέσῃ, μὴ τις ἀνάξιος φανῇ. Εἰ διάδημά τις ἡμῶν περιέθηκε τῇ κεφαλῇ, ^β στεφάνον χρυσοῦν, ἄρα οὐκ ἂν πάντα ἐπράξαμεν, ὥστε τῶν ἀψύχων λίθων ὀφθῆναι ἄξιοι; Νῦν δὲ οὐ διάδημα ἡμῶν ^β περιέκειται τῇ κεφαλῇ, ἀλλὰ κεφαλὴ ἡμῶν γέγονεν ὁ Χριστὸς, ὅπερ ἐστὶ μείζον, καὶ οὐδένα λόγον ποιούμεθα; ἀλλ' ἄγγελοι μὲν αὐτὴν αἰδοῦνται, καὶ ἀρχάγγελοι, καὶ ^φ πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ δυνάμεις· ἡμεῖς δὲ, ^ι καὶ σῶμα αὐτοῦ ὄντες, ^κ οὔτε διὰ τοῦτο, οὔτε δι' ἐκείνο αἰδεσθῆσόμεθα; καὶ τίς ἡμῖν ^ι ἔσται σωτηρίας ἐλπίς; Ἐννόει τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν, ἐννόει τῆς τιμῆς τὴν ὑπερβολὴν· τοῦτο καὶ γέννης, εἶγε ^ω βου-
21 λόμεθα, μᾶλλον ἡμᾶς φοβῆσαι δυνήσεται. Εἰ γὰρ μὴ γένενα ἦν, τὸ τιμηθέντας τοσαύτην τιμὴν, ἀναξίους εὑρεθῆναι καὶ κακοὺς, τίνα οὐκ ἂν ἔχοι κόλασιν, τίνα τιμωρίαν; Ἐννόησον τίνος ἐγγὺς ἡ κεφαλὴ σου κάθηται, τοῦτο μόνον, καὶ ἀπόχρη πρὸς πᾶν ὅτι οὖν· τίνος ἐν δεξιᾷ ἱδρύται, ^ν ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ^ο ἐξουσίας καὶ δυνάμεως· τὸ δὲ ταύτης σῶμα καὶ ὑπὸ δαιμό-

^ω ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ] Sic omnes. ἄνω Edd. ^χ μυρίας E. ^υ τῷ (ἐν τῷ E.) αἵματι αὐτοῦ ἔσωσεν] Sic C.D.E. Veron. ἐκάθισεν γὰρ αὐτὸν, φησὶν, ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ A.B.F. Haec τῷ αἵ. a. ἔσωσεν absunt a Sav. Mor. Ben. ^ζ τὸ] καὶ τὸ B. τὸ om. C.D. Veron. Mox ὑψηλότερον (+ νῦν A.B.F. Sav. cet.) pro στερρότερον A.B.E.F. Sav. cet. ^α μέγα] + ὅπως A.B.F. Sav. cet. ^η ἥρκει om. A.B. ^ε εἰ καὶ χωρὶς τούτου ἡξί.] ἡ καὶ τούτου εἰ A.B.F. Sav. cet. ^δ τὰ om. D. ^ε οὐ μέγα om. D. ^ι τὴν συγγένειαν A.B.C.E.F. τῆς συγγενείας Edd. ^κ στέφ.] ἡ στέφ. E. ^β ἐπείκειται C. ^ι καὶ] οἱ A.B.F. Sav. cet. καὶ om. D. ^κ οὐδὲ pro οὔτε bis E. ^ι ἔσται om. D. ^ω βουλόμεθα B.F. ^ν ὑπεράνω] ἀλλ' αὕτη μὲν ὑπεράνω A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ο ἐξουσίας] + ἐστὶ A.F. + ἔτι B. Post δυνάμεως add. αὕτη C.D. Veron.

νων πατεῖται. Ἀλλὰ ῥμὴ γένοιτο· οὐκ ἂν εἴη ἡ τὸ τοιοῦτον
 σῶμα λοιπόν. Τὴν κεφαλὴν σου καὶ οἱ εὐδοκιμοῦντες τῶν Β
 δούλων πεφρίκασι, καὶ τὸ σῶμα τοῖς προσκεκρουκόσιν ὑπο-
 βάλλεις; καὶ πόσης οὐκ ἔση κολάσεως ἄξιος; Εἴ τις τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως κλοιοῖς περιβάλοι καὶ ὕπιδαις, ἄρα οὐχὶ
 τῆς ἑσχάτης δίκης ὑπεύθυνος ἔσται; Σὺ ὅλον τὸ σῶμα θηρίοις
 παραβάλλεις χαλεποῖς, καὶ οὐ φρίττεις; Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ περὶ
 σώματος κυριακοῦ ὁ λόγος, φέρε, καὶ περὶ ἐκείνου μνημονεύω-
 μεν, τοῦ σταυρωθέντος, τοῦ προσηλωθέντος, τοῦ θυομένου. Εἰ
 σῶμα εἰ τοῦ Χριστοῦ, φέρε τὸν σταυρόν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
 ἤνεγκε· φέρε ἐμπτύσματα, φέρε ῥαπίσματα, φέρε ἡλους. Τοι- C
 οῦτον ἐκεῖνο τὸ σῶμα ἦν. Τὸ σῶμα ὑπέκεινο ὁ ἁμαρτίαν οὐκ
 ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ εὑρέθη· αἱ χεῖρες
 αὐτοῦ πρὸς εὐεργεσίαν ἅπαντα ἔπραττον τῶν δεόντων· οὐδὲν
 τὸ στόμα ἐξέβαλλε τῶν οὐ προσηκόντων ὁ δαίμονιον ἔχεις,
 ἤκουε, καὶ οὐδὲν ἔλεγε. Περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, καὶ
 τούτου οὐδὲν ἐκείνου διαφέροντος, οὐδὲ διεστῶτος, ὅσοι μετέχο-
 μεν τοῦ σώματος, ὅσοι τοῦ αἵματος ἀπογενόμεθα. Ἐννοεῖτε
 ὅτι ἐκείνου τοῦ ἄνω καθημένου, τοῦ προσκυνουμένου παρὰ ἀγ- D
 γέλων, τοῦ τῆς ἀκράτου δυνάμεως ἐγγύς, τούτου ἀπογενόμεθα.
 Οἱμοι, πόσαι πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν ὁδοί. Σῶμα ἡμᾶς ἑαυτοῦ
 ἐποίησε, σῶμα ἡμῖν τὸ ἑαυτοῦ ἀμετέδωκε, καὶ οὐδὲν τούτων ἡμᾶς
 ἀποτρέπει τῶν κακῶν. Ὡς τοῦ σκοτόντος καὶ τοῦ βυθοῦ τοῦ
 πολλοῦ· ὡς τῆς ἀναληγσίας. Ἡ τὰ ἄνω, φησὶ, φρονεῖτε, οὗ ὁ
 Χριστὸς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος· καὶ μετὰ ταῦτα
 ἅπαντα χρημάτων φροντίζουσιν τινες, ἔρωτος, ὑπὸ τῶν παθῶν
 ἀλίσκονται. Οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι καὶ ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμετέρῳ, E
 ὅσα μὲν ἂν ᾖ περιττὰ καὶ ἄχρηστα, ἀποτέμνεται, περικόπτε-
 ται; καὶ οὐδὲν κέρδος, ὅτι γέγονε τοῦ σώματος, ὅταν κ' πεπρω-
 μένον ᾖ, ὅταν νεκρωμένον, ὅταν σεσηπὸς, ὅταν καὶ τῷ λοιπῷ

9 1 Pet. ii. 22.

10 Joan. vii. 20.

11 Coloss. iii. 2. 1.

ῥ μὴ] μηδέποτε A.B.F. Post γένοιτο iidem cum Sav. cet. addunt εἰ γὰρ γέ-
 νοιτο. ὁ τὸ om. F. καὶ] + σὺ corr. rec. E. καὶ om. E. Veron.
 κλοιοῖς περιβάλοι] Sic A.B.F. receptum a Sav. cet. κυσὶ παραβάλοι (παρα-
 βάλοι E.) C.D.E. Veron. ὕπιδαις] παῖδες (sic) C. ἑσχάτης om. D.
 περὶ om. D. ὑπέκεινο] + ἀναμάρτητον ἦν A.B.F. Sav. cet. Statim
 ἁμαρτίαν γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐπ. iidem. δεόντων] Sic omnes. δεομένων Edd.
 ἐξέβαλε A.B.F. Sav. cet. ἤκουε C.E. ἤκουσε Edd. οὐδὲν—ἐννοεῖτε
 ὅτι] οὐδὲν ἀντίπεπν. ἐπεὶ δὲ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, ὅσοι μ. τ. σ. ὅσοι τ. α.
 ἀπογενόμεθα τούτου, ἐννοεῖτε ὅτι τοῦ μηδὲν ἐκείνου διαφέροντος οὐδὲ διεστῶτος
 μετέχοντες πρὸς μετοχήν, ὅτι A.B.F. Ita ediderunt Sav. cet. πρὸς μετοχήν in-
 clusum apud Sav. ἔδωκε A.B.F. σκοτόν D. βυθοῦ] κάρου A.B.F.
 ἔστιν om. E. ἅπαντα accessit ex omnibus. ἔρωτος] Sic C.D.
 ἔτεροι Edd. δόξης ἐρώσω A.B.F. δόξης φροντίζουσιν. ἐρώσω (sed expuncto
 φροντίζουσιν) E. κ' πεπρωμένον D. Infra πληροῦται bis idem.

ἡλυμαίνονται; Μὴ τοίνυν θαρρῶμεν, ὅτι γεγονότα ἅπαξ τοῦ σώματος. Εἰ δὲ τὸ σῶμα τοῦτο φυσικὸν ὄν, ὅμως ἀποτέμενεται, τὰ τῆς προαιρέσεως ἂν μὴ μένῃ, τί οὐ πείσεται δεινόν; **F^m** Ὅταν μὴ μετέχῃ τῆς τροφῆς ταύτης τὸ σῶμα, ὅταν οἱ πόροι ἐμφραγῶσι, τότε νεκροῦται· ὅταν οἱ ὀχετοὶ, τότε πηροῦται. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅταν ἀποφράξωμεν τὰς ἀκοὰς, πηροῦται ἡμῶν ἢ **22ⁿ** ψυχὴ· ὅταν μὴ μετέχωμεν τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ὅταν πονηρίαι τινὲς ἀντὶ χυμῶν διεφθαρμένων ὁ ἡμᾶς λυμαίνονται, πάντα ταῦτα τίκτει τὴν νόσον, νόσον χαλεπὴν, νόσον ῥηπεδὸνα ἐργαζομένην· καὶ δεῖσεται τοῦ πυρὸς ἐκείνου λοιπὸν, δεῖσεται τοῦ διχοτομηθῆναι. Οὐ γὰρ ἀνέχεται ἡμετὰ τοιούτου σώματος εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα ὁ Χριστός. Εἰ τὸν ἱμάτια ῥυπαρὰ ἐνδεδυμένον ἀπήγαγε καὶ ἐξέβαλε, τὸν τῷ σώματι (778) τὸν ῥύπον προστιθέντα τί οὐκ ἐργάσεται; τί οὐ διαθήσει; Πολλοὺς ὁρῶ ^a τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μετέχοντας ἀπλῶς **B** καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ συνηθείᾳ μᾶλλον καὶ νόμῳ, ἢ λογισμῷ καὶ διανοίᾳ. ^a Ἄν ἐπιστῇ, φησὶν, ὁ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς καιρὸς, οἷος ἐὰν ἢ τις, μετέχει τῶν μυστηρίων, ἂν ἐπιστῇ τῶν ἐπιφανίων ἢ ἡμέρα. Καίτοι ^v καιρὸς προσόδου ^w οὐκ ἐπιφάνια, οὐδὲ τεσσαρακοστὴ, ἀλλὰ ψυχῆς εἰλικρίνεια καὶ καθαρότης. Μετὰ ταύτης αἰὲ πρόσθι, χωρὶς ταύτης μηδέποτε. **12** ^u Ὅσακις **C** γὰρ, φησὶ, τοῦτο ποιεῖτε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε· ^u τουτέστιν, ὑπόμνησιν ποιεῖτε τῆς σωτηρίας τῆς ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς εὐεργεσίας τῆς ἡμεῶν. Ἐννόησον, ^z οἱ τῆς θυσίας μετέχοντες τῆς παλαιᾶς πόση ἐκέχρηντο τῇ φειδοῖ· ^a τί οὐκ ἔπραττον; τί οὐκ ἐποίουν; ^b πάντοτε ἐκαθαίροντο. Σὺ δὲ θυσία προσίων, ἦν ^c καὶ ἄγγελοι φρίττουσι, ^d καιρῶν περιόδοις τὸ πρᾶγμα ὀρίζεις; Καὶ πῶς παραστήσῃ τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, μιαιραῖς χερσὶ καὶ χεῖλεσι κατατολμῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος; Καὶ βασιλέα μὲν οὐκ ἂν ἔλοιο ^e καταφιλῆσαι, ὁδω- **D** δότης σου τοῦ στόματος· τὸν δὲ βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ ψυχῇ καταφιλεῖς ὁδωδύϊα; Ὑβρις τὸ πρᾶγμά ἐστιν. Εἰπέ μοι, ἄρα ἂν ἔλοιο χερσὶν ἀνίπτοις τῇ θυσίᾳ προσελθεῖν; Οὐκ ἔγωγε

¹² 1 Cor. xi. 26.

¹ λυμήνεται E. ^m ὅταν] + ἂν E. ⁿ ψυχῇ] σὰρξ C.D.E. Veron. ^o ἡμᾶς om. F. ^p σηπεδὸνα pro τηκεδὸνα omnes. ^q μετὰ] + τοῦ D. ^r τὸν om. A.B.F. Sav. cet. ^s τοῦ pro τοὺς C.D.E.F. ^t θεοφανίων A.B.F. Statim ἢ ἡμέρα A.B.C.D.F. Articulus aberat. ^v καιρὸς] + οὐ τοῦτο A.B.F. receptum a Sav. cet. καιρὸν corr. rec. E. ^w οὐκ] οὐ γὰρ A.B.F. Post τεσσαρακοστὴ vulgo addunt ποιῇ ἀξίους τοῦ προσιέναι. Vid. Annot. ^x ἡμῶν D.E. Veron. ^y ἡμῶν] eis ἡμᾶς rec. man. in marg. E. ^z Haec oi τ. θ. μ. τ. παλαιᾶς post φειδοῖ transp. A.B.F. ^a τί] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox τί δὲ οὐκ ἐποίουν iidem. ^b πάντοθεν E. Statim καθήγοντο C.D. Veron. ^c καὶ om. A.B.F. ^d καιρῶν] καιροῖς καὶ E. ^e φιλῆσαι A.B.F.

οἶμαι· ἀλλ' ἐθέλοις ἂν μηδὲ ὅλως προσελθεῖν, ἢ ῥυπαραῖς
 χερσίν. Εἶτα ^αἐν τῷ μικρῷ οὕτως ὢν εὐλαβῆς, ψυχὴν ἔχων
 ῥυπαρὰν προσέρχῃ, καὶ ἄπτεσθαι τολμᾷ; Καίτοι ὑπὸ μὲν τῶν
 χειρῶν πρὸς καιρὸν κατέχεται, εἰς δὲ ἐκείνην ὁλόκληρον ἀναλύ-
 εται. Τί δέ; οὐχ ὁρᾷς τὰ σκευὴ οὕτω περικλυζόμενα, οὕτως Ε
 ἀπολάμποντα; Τούτων καθαρωτέρας ἡμῖν εἶναι ^αδεῖ τὰς ψυχὰς,
 τούτων ἀγιωτέρας καὶ λαμπροτέρας. Τί δήποτε; Ὅτι
^αἐκεῖνα δι' ἡμᾶς τοιαῦτα γίνεται. Ἐκεῖνα οὐ μετέχει τοῦ
 ἐνόοντος, οὐκ αἰσθάνεται· ἡμεῖς δέ, ^βναί. Νῦν δὲ ῥυπαρῷ μὲν
 οὐκ ἂν ἔλοιο χρῆσασθαι σκευῇ, ῥυπαρῇ δὲ ψυχῇ ^γπροσέρχῃ;
 Πολλὴν ὁρῶ τοῦ πράγματος ἀνωμαλίαν. Ἐν ^εμὲν τοῖς
 ἄλλοις καιροῖς οὐδὲ καθαροὶ πολλὰκις ὄντες ^επροσέρχεσθε, ἐν δὲ F
 τῷ πάσχα, κἂν ἢ τι τετολμημένον ὑμῖν, ^επρόσιτε. ^αΩ τῆς
 συνηθείας, ὦ τῆς ^βπρολήψεως· εἰκὴ θυσία καθημερινή, εἰκὴ πα- 23
 ρεστήκαμεν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδεὶς ὁ μετέχων.

Ταῦτα οὐχ ἵνα ἀπλῶς μετέχητε, λέγω, ἀλλ' ἵνα ἀξίους
 ἑαυτοὺς κατασκευάζητε. Οὐκ εἰ τῆς θυσίας ἄξιος, οὐδὲ τῆς
 μεταλήψεως; Οὐκοῦν οὐδὲ τῆς εὐχῆς. Ἀκούεις ἐστῶτος τοῦ
 κήρυκος, καὶ λέγοντος, ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, ^ιδεήθητε πάντες.
 Ὅσοι μὴ μετέχουσιν, ἐν μετανοίᾳ ^κεἰσίν. Εἰ τῶν ἐν μετανοίᾳ
 εἰ, μετασχεῖν οὐκ ὀφείλεις· ὁ γὰρ μὴ μετέχων, ^ιτῶν ἐν μετα-
 νοίᾳ ἐστί. Τίνος οὖν ἕνεκεν λέγει, ^αἀπέλθετε οἱ μὴ δυνάμενοι B
 δεηθῆναι· σὺ δὲ ἔστηκας ^βἰταμῶς; Ἄλλ' οὐκ εἰ τούτων, ἀλλὰ
 τῶν δυναμένων μετέχειν, ^οκαὶ οὐδὲν φροντίζεις, οὐδὲν ἡγῇ τὸ
 πρᾶγμα; Σκόπει, παρακαλῶ· ^ρτράπεζα πάρεστι βασιλική,
 ἄγγελοι ^ιδιακονοῦμενοι τῇ τραπέζῃ, αὐτὸς πάρεστιν ὁ βασι-
 λεύς, καὶ σὺ ἔστηκας χασμῶμενος; ῥυπαρά σοι τὰ ἱμάτια, καὶ
 οὐδεὶς σοι λόγος; Ἄλλὰ καθαρὰ ἐστίν; Οὐκοῦν ἄνάπεσαι,
 καὶ μέτεχε. Ἐρχεται καθ' ἐκάστην ἰδεῖν τοὺς ^ιἀνακειμένους,
 πᾶσι διαλέγεται· ^εκαὶ νῦν ἐν τῷ συνειδῶτι ἐρεῖ, ἑταῖροι, πῶς C
 ἐστήκατε ὧδε, μὴ ἔχοντες ^νἐνδύμα γάμου; Οὐκ εἶπε, διὰ τί

^α ἐν τῷ μικρῷ—ῥυπαρὰν] ἐν μὲν (μὲν om. A.) τῷ μικρῷ μέρει οὕτως εἰ εὐλα-
 βῆς, ψυχὴν δὲ ῥυπαρὰν ἔχων A.B.F. ^γ ὁλόκληρον omnes. ὁλόκληρος Edd.
^α δεῖ τὰς ψ.] τὰς ψ. χρῆ E. ^β ἐκεῖνα] ἐκεῖ D. ^γ ναί] μετέχοντες τῶν ἐν
 αὐτοῖς ὄντων A.B.F. ^δ προσέρχῃ] + τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ A.B.F. ^ε τὴν
 ἀνωμ. A.B.F. Sav. cet. ^ε μὲν] + γὰρ superscript. E. ^ε ἔρχεσθε F.
^ε προσίτετε C. ^β προλήψεως omnes. προσλήψεως Veron. Sav. ἴσ. προλήψεως
 Sav. marg. Ita ediderunt Mor. Ben. ^ι δεήθητε] ἀπέλθετε Sav. Mor. Ben.
 repugnantis libris. Vid. Annot. ^κ εἰσίν] + τί στήκει; A.B.F. ^ι τῶν
 om. D. Veron. ^μ προσέλθετε A. προσέλθετε B.F. ^ν ἱταμὸς A.B.E.F.
^ο καὶ] + οὕτως A.B.F. Mox οὐδὲ ἡγῇ τι τὸ πρ. ἴdem. ^ρ τραπέζῃ παρίστη-
 κας βασιλικῇ E. ^ι διακονοῦνται A.B.F. ^ε ἀνάπεσαι F. ἀνάπεσε A.B.C.D.
 ἀνάπεσον Edd. ^ε ἀνακειμένους E. ^ε ἐρεῖ καὶ νῦν ἐν τ. σ. hoc ord. A.B.F.
^ν ἐνδύματα ante corr. E.

^ω ἀνέπεσες; ἀλλὰ πρὸ τῆς κατακλίσεως, καὶ τῆς εἰσόδου ἀνάξιον
^α αὐτὸν εἶναι φησιν· οὐ γὰρ εἶπε, ὅτι κατεκλίθη; ἀλλὰ, τί
 εἰσῆλθες; Ταῦτα καὶ νῦν πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς διαλέγεται τοὺς
 ἀναισχύντως καὶ ἰταμῶς ἐστῆκτας. Πᾶς γὰρ ὁ μὴ μετέχων τῶν
 μυστηρίων, ^α ἀναισχύντος καὶ ἰταμὸς ἐστηκώς. ^α Οἱ ἐν ἀμαρτή-
 μασι διὰ τοῦτο πρότεροι ἐκβάλλονται. Καθάπερ ^β γὰρ ἐπὶ
 Δτραπέζης παραγενομένου τοῦ δεσπότου οὐ δεῖ τοὺς προσκεκρου-
 κότας τῶν οἰκετῶν παρεῖναι, ἀλλ' ἐκποδῶν γίνονται· οὕτω δὲ
 καὶ ἐνταῦθα, ^ε ἐκφερομένης τῆς θυσίας, καὶ τοῦ ^δ Χριστοῦ τεθυ-
 μένου, καὶ τοῦ προβάτου τοῦ δεσποτικού, ὅταν ἀκούσης, δεηθῶ-
 μεν πάντες κοινῇ, ὅταν ἴδῃς ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα, τότε
 νόμισον ^ε διαστέλλεσθαι τὸν οὐρανὸν ἄνωθεν, καὶ κατέναι τοὺς
 ἀγγέλους. Ὡς περ τοίνυν τῶν ἀμυήτων οὐδένα χρή παρεῖναι,
 Εὐτὼς οὐδὲ τῶν μεμνημένων καὶ ῥυπαρῶν. Εἰπέ μοι, εἴ τις εἰς
 ἐστίασιν κληθεῖς, τὰς χεῖρας νίψαιτο καὶ κατακλιθεῖη, καὶ
 ἔτοιμος ^ε γένοιτο πρὸς τὴν τράπεζαν, εἴτα μὴ μετέχοι, οὐχ (779)
 ὑβρίζει τὸν καλέσαντα; οὐ βέλτιον τὸν τοιοῦτον μηδὲ παρα-
 γενέσθαι; Οὕτω δὲ καὶ σὺ παραγέγονας, τὸν ὕμνον ἤσας μετὰ
 πάντων, ὡμολόγησας εἶναι τῶν ἀξίων ^ε τῷ μὴ μετὰ τῶν ἀναξίων
 ἀνακεχωρηκέναι· πῶς ^ε ἔμεινας, καὶ οὐ μετέχεις τῆς τραπέζης;
 Ἀνάξιός εἰμι, φησίν. Οὐκοῦν καὶ τῆς κοινωνίας ἐκείνης τῆς ἐν
 ταῖς εὐχαῖς. Οὐ γὰρ διὰ τῶν προκειμένων μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ
 F τῶν ὡδῶν ἐκείνων τὸ πνεῦμα πάντοθεν κάτεισιν. Οὐχ ^ε ὁρᾷς
 τῇ σπογγῇ τὴν τράπεζαν περιπλύνοντα, καὶ τὸν οἶκον καθαί-
 ροντα, καὶ τοὺς πίνακας τιθέντα; Τοῦτο γίνεται διὰ τῶν εὐχῶν,
 διὰ τῆς βοῆς τοῦ κήρυκος· ὥς περ σπογγῇ περιπλύνομεν τὴν
 24 ἐκκλησίαν, ἵνα ^ε ἐν καθαρῇ τῇ ἐκκλησίᾳ πάντα προτεθῇ, ἵνα
 μηδεὶς ἢ σπίλος, ^ε μηδὲ ῥυτίς. Ἀνάξιοι καὶ ὀφθαλμοὶ τῶν
 θαμάτων τούτων, ἀνάξιοι καὶ ἀκοαί. ¹³ “Καὶν θηρίον, ^ε φησί,
 θίγῃ τοῦ ὅρου, λιθοβοληθήσεται.” Οὕτως οὐδὲ τῆς ἐπιβάσεως
 ἄξιοι ἦσαν· καίτοι γε μετὰ ταῦτα καὶ προσῆλθον, καὶ εἶδον ποῦ

¹³ Exod. xix. 13.

^ω ἀνέπεσεν B. ἔπεσες D. ^α αὐτὸν A.F. ^γ διὰ om. A.B.E.F. Mox
 ἀνέπεσας pro κατεκλίθη E. ^α ἀναισχ.] οὐκ ἀναισχ. E. ἀναισχύντος A.B.F.
 Statim ἰταμὸς pro ἰταμῶς C.E. Tum ἔστηκε A.B.D.F. ^β διὰ τοῦτο pr.
 ἐκβ. ol ἐν ἀμ. inverso ord. A.B.F. Sav. cet. ^β γὰρ om. D. Mox παραγιν. F.
^ε προσφερομ. A. προσφερομ. B.F. ^δ Χριστοῦ] ἀμνοῦ A.B.F. καὶ ante τοῦ
 προβάτου om. iidem. ^ε διαστ. τὸν οὐρ.] τὸν οὐρ. καταστέλλεσθαι C. ^ε γέ-
 νηται A.B.C.D.F. ^ε τῷ μὴ μετὰ om. E. ^ε ἔμεινας καὶ] μέινας B.F.
 ἔμεινας A. ¹ τὸ πν. πάντοθεν] καὶ πάντοθεν τὸ πν. A.B.F. ^κ ὁρᾷς] + τοὺς
 ἡμέτερους οἰκέτας A.B.F. receptum a Sav. cet. iidem mox περιπλύνοντας, κα-
 θαίροντας et τιθέντας. ¹ καὶ] + οὕτω A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐν om. F.
^η μηδέ] ἢ E. ^ο ἀνάξιοι A.B.C.D. ἀνάξια Edd. ^ε φησί] γὰρ φησί
 A.B.E.F.

25

ΛΟΓΟΣ Δ.

¹ Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, ^ακατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ ^βνῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν ^γτέκνα φύσει ὀργῆς, ^δὡς καὶ οἱ λοιποί.

^εΕΣΤΙ ^εμὲν νέκρωσις σωματικῇ, ἔστι δὲ καὶ ψυχικῇ. Ἄλλ' (780) ^εἐκείνης μὲν οὔτε ἔγκλημα μετέχειν, οὔτε κίνδυνος, ^εἐπειδὴ μήτε ἔγκλημα· φύσεως γάρ, οὐ προαιρέσεως τὸ πρᾶγμά ἐστι. Γέγονε μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ πρωτοπλάστου παραβάσεως, λοιπὸν δὲ εἰς φύσιν τὸ πρᾶγμα ^εἐξέπεσεν, ἄλλως δὲ καὶ ταχέως λυθήσεται. ^ιΑὕτη δὲ ἡ νέκρωσις ἡ ψυχικῇ, προαιρέσεως ^κοὔσα, ^κἔγκλημα ἔχει, καὶ λύσιν οὐδεμίαν. Ὅρα τοίνυν πῶς μέγα σφόδρα ὁ Παῦλος δείξας ἤδη, ὅτι τοῦ ^ινεκροῦς ἀνιστᾶν τὸ ψυχὴν νεκρωμένην ἰάσασθαι πολλῶ μείζον ἐστι, καὶ νῦν, ὥσπερ μέγα, οὕτως αὐτὸ ^κτίθησι. “Καὶ ^κὑμᾶς ὄντας, φησί, νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος ^οτοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας.” ^ρὍρᾳς τὸ προσηγὲς τοῦ ^δΠαύλου, καὶ πῶς πανταχοῦ παραμυθεῖται τὸν ἀκροατὴν, οὐ βαρῶν αὐτόν; Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι εἰς ἔσχατον κακίας ἠλάσατε· τοῦτο γάρ ἐστι νεκρωθῆναι· ὥστε μὴ σφόδρα βαρῦναι αὐτούς· αἰσχύνονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῶν προτέρων κακῶν εἰς μέσον φερομένων, καὶ ἀπολλύμενα ^η καὶ κίνδυνον οὐκ ἔχοντα· δίδωσιν αὐτοῖς συνεργόν, ὥστε μὴ νομισθῆναι τὸ πᾶν αὐτῶν εἶναι, καὶ συνεργὸν ἰσχυρόν. Τίνα δὴ τούτων; Τὸν διάβολον. Οὕτω ^θδὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ποιεῖ· εἰπὼν γάρ, ²“Μὴ ^επλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι,” καὶ τὰ λοιπὰ ἅπαντα καταλέξας, καὶ ἐπαγαγὼν, “βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρο-

¹ CAP. II. v. 1—3.² 1 Cor. vi. 9—11.

Hom. IV. ^α κατὰ] καὶ A.B. Mosq. ^β νῦν om. F. ^γ φύσει τέκνα in- verso ord. E. ^δ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ om. F. ^ε μὲν om. A.B.F. Mox δὲ om. B.F. ^ε ἐκείνη A.F. Mox ἔχει pro μετέχειν A.B.F. Tum οὔτε κίνδυνον A.F. ^ε Verba ἐπειδὴ μήτε ἔγκλημα, quae aberant, sunt in libris omnibus. ^ε ἐξέβη A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ι αὕτη δὲ ἡ] αὕτη. ἡ δὲ A.B.F. ^κ οὔσα om. D. ^ι νεκρὸν E. ^κ τίθησι] + τί γάρ φησι (om. p. p. φησι) A.B.F. ^ο ἡμᾶς A.D. et ante corr. F. ^ο τοῦ πνεύματος om. C.D. ^ρ ὅρα A.B.F. ^θ δὴ om. E.

νομήσουσι,” ἴ τότε φησί. “Καὶ ταυτά τινες ἦτε.” Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, ἦτε, ἀλλὰ, “τινὲς ἦτε” τουτέστιν, οὕτω πως ἦτε. Ἐνταῦθα ἡμῖν ἐπιφύονται οἱ αἰρετικοί· περὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα γὰρ εἰρῆσθαι λέγουσι, καὶ τὴν ἀχαλίνωτον γλῶσσαν ἐπὶ πολὺ ἐξαγοντες, ταῦτα ἀρμόζουσι τῷ θεῷ, ἃ τοῦ διαβόλου ἰμόνου ἐστί. Ὡς οὖν αὐτοὺς ἐπιστομίσομεν; Ἀπ’ αὐτῶν τῶν ῥημάτων. Εἰ γὰρ δίκαιός ἐστιν, ὥσπερ φατέ, Ἡ ταῦτα δὲ ἔπραξεν, οὐκέτι δικαίου τοῦτο, ἡ ἀλλὰ σφόδρα ἀδίκου καὶ μιарοῦ τὸ πρᾶγμα· μιарὸς δὲ ὁ θεὸς οὐκ ἂν εἴη ποτέ. Διὰ τί δὲ αὐτὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τοῦ κόσμου τούτου φησὶν; Ἐπειδὴ πᾶσα σχεδὸν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐκέινῃ δέδωκεν ἑαυτήν, 26 καὶ πάντες αὐτῷ δουλεύουσιν ἐκόντες ἡ καὶ προαιρούμενοι. Καὶ τῷ μὲν Χριστῷ μυρία ἐπαγγελιομένη ἀγαθὰ οὐδὲ προσέχει τις· ἐκέινῃ δὲ οὐδὲν ὑπὸ σκηνῇ τοιοῦτον, ἀλλ’ εἰς γέενναν παραπέμποντι, πάντες ὑπέκουσι. Ἡ Ἀλλ’ εἰ ἄρχει ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, καὶ πλείους οὗτος ἔχει τοῦ θεοῦ, καὶ μᾶλλον αὐτῷ εἰκοντας ἢ τῷ θεῷ, πλὴν ὀλίγων, διὰ τὴν ῥαθυμίαν τὴν ἡμετέραν. “Κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἡ φησὶ, τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος.” Τοῦτο πάλιν ἡ φησὶν, ὅτι τὸν ἰσχυρῶς ἔχει τόπον, Β καὶ πνεύματα ἡ πάλιν ἀέρια αἱ ἀσώματοι δυνάμεις εἰσὶν, αὐτοῦ ἐνεργούντος. “Ὅτι γὰρ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ ἀρχή, ἡ τουτέστι, τῷ παρόντι αἰῶνι συγκαταλυομένη, ἡ ἀκούσων ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς λέγοντος αὐτοῦ.” 3 “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου.” Ἡ ἵνα γὰρ μὴ ἡ κοσμοκράτορας ἀκούσας, καὶ ἡ ἀκτιστον αὐτὸν εἶναι ἡ φῆς, καὶ ἀλλαχοῦ αἰῶνα πονηρὸν καλεῖ τὸν καιρὸν τὸν διεστραμμένον, οὐ περὶ τῶν κτισμάτων λέγων. Ἡ Ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ γενόμενος C ἄρχων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μὴ μεταπεπτωκέναι τῆς ἀρχῆς, καὶ μετὰ τὴν παράβασιν. “Τοῦ νῦν ἐνεργούντος, φησὶν, ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας.” Ὅρας ὅτι οὐ βία οὐδὲ τυραννίδι, ἀλλὰ

³ Ephes. vi. 12.

¹ τότε] καὶ τότε C. Veron. καὶ ποτε D. ἡ μὲν ἐπιφύονται] Sic A.B.F. σφόδρα C.D.E. Veron. σφόδρα ἡμῖν ἐπιφύονται ediderunt Sav. cet. Mox γὰρ om. C.D.E. Veron. γὰρ post περὶ transp. A. Sav. cet. ἡ μόνον B.C.F. ὥς] πόθεν A.B.F. ὥσπερ] + καὶ ὑμεῖς A.B.F. Sav. cet. ὡς pro ὥσπερ E. ἡ ἀλλὰ] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ἡ ὁ θεός D. ἡ Haec τοῦ κόσμου sunt in libris omnibus, non in Edd. ἡ καὶ om. D. Statim προαιρούμενοι Edd. προτρέπομενοι C.D.E. Cat. ἀνεχόμενοι A.B.F. ἡ ἀλλ’ εἰ ἄρχει] Sic C. ἀλλ’ εἰ καὶ ἄρχει E. ἀλλ’ ἡ ἀρχὴ D. Cat. Veron. καὶ ἡ ἀρχὴ ὅμως A.B.F. καὶ ἡ ἀρχὴ (sine ὅμως) Sav. cet. οὕτως D. ἡ φησὶ om. A.B.F. ἡ φησὶν] + ὥστε δεῖξαι A.B.F. ἡ ἐπουρανίων D. ἡ πάλιν om. A.B.F. inclusum a Sav. ἡ τουτέστιν] + ἐν E. ἡ αἰῶνι] βίῳ C. ἡ κοσμοκράτορας Cat. Mox αὐτὸν om. D. ἡ φῆς] + τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος (+ τοῦτου F.) προστίθησι A.B.F. receptum a Sav. cet.

TOM. IV.

T

πειθοὶ προσάγεται; Ἀπείθειαν γὰρ εἶπεν, ὥς ἂν τις εἴποι, ἡ ἀπάτην· ἀπάτη γὰρ καὶ πειθοὶ τοὺς πάντας ἐφέλκεται. Ὁ καὶ οὐ τοῦτῳ μόνον αὐτοὺς παραμυθεῖται τῷ δοῦναι κοινωνόν, ἀλλὰ καὶ ὅτῳ ἑαυτὸν τάξει μετ' ἐκείνων. “Ἐν οἷς, φησὶ, καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε.” Πάντες· οὐκ ἔνι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐξήρτο τις. “Ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες.” Ἡ τὸ “φύσει” τί ἐστὶ; Τὸ γνήσιον ἐνταῦθα παρίστησιν. “Ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες” τούτέστιν, οὐδὲν πνευματικὸν φρονούντες. Ἀλλ' ἵνα (781) μὴ τὴν σάρκα διαβάλλῃ, ἡμῶν μέγα νομίσῃ τις εἶναι τὸ πλημμελημα, ὅρα πῶς ἀσφαλίζεται. “Τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, φησὶ, καὶ τῶν διανοιῶν ποιῶντες,” τούτέστι, τὰ τῆς ἡδονῆς ἡπάθη. Παρωξύνουμεν τὸν θεόν, καὶ παρωργίσουμεν. Ἐ τούτέστιν, ὀργὴ ἡμεν, καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ὡς περ γὰρ ὁ ἀνθρώπου ὦν τέκνον φύσει ἀνθρωπὸς ἐστίν, οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 “Ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὦν ἐν ἐλέει.” Οὐχ ἀπλῶς ἐλεῆμων, ἀλλὰ πλούσιος, καθάπερ καὶ ἐν ἐτέρῳ φησὶν. 5 “Ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου” καὶ πάλιν, “Ἐλέησόν με κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου.” “Διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς.” Ἀπόθεν ἡμᾶς ἡγάπησε; Ταῦτα γὰρ οὐκ ἀγάπης ἄξια, ἀλλ' ὀργῆς καὶ τιμωρίας τῆς ἐσχάτης. Καὶ τοῦτο οὖν ἀπὸ πολλοῦ ἡλέου. 6 “Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ.” Πάλιν ὁ Χριστὸς μέσος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀξιόπιστον. Εἰ γὰρ ἡ ἀπαρχὴ ζῆ, καὶ ἡμεῖς 27 ἐζωοποίησε κακείνους, καὶ ἡμᾶς. Ὁρᾷς ὅτι περὶ τοῦ κατὰ σάρκα πάντα εἴρηται; Εἶδες τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας; τοὺς νεκροὺς, αὐτοὺς ὀργῆς υἱοὺς, τούτους ἐζωοποίησεν. Εἶδες τὴν ἐλπίδα τῆς κλήσεως;

4 γ. 4.

5 Psal. lxxviii. 17. 1. 1.

6 γ. 5.

^m ἀπάτην· ἀπάτη γὰρ] Sic A.B.F. ἀπάτην C.D. ἀπάτη Edd. ⁿ καὶ οὐ τοῦτῳ] οὐ τοῦτῳ δὲ A.B.F. καὶ οὐ τοῦτῳ δὲ Sav. cet. ^o τῷ] + καὶ E. ^p ὥς καὶ οἱ λ. πάντες om. Cat. ^q Haec τὸ φύσει—οἱ λοιποὶ πάντες, quae aberant, accesserunt ex A.B.E.F. Cat. ^r τί ἐστι om. Cat. ^s τὴν σ. διαβάλλῃ] ταῦτα λέγειν ὑποπτευσθὴ ἐπὶ διαβολῇ τῆς σαρκὸς A.B.F. Sav. cet. ^a μὴδὲ] καὶ μὴδὲ Cat. καὶ οὐδὲ E. Mox εἶναι om. D. ^t πάθη] + καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς· τί ἐστὶ τοῦτο; A.B.F. Post παρωξύνουμεν add. φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^v καὶ om. E. ^w τούτέστιν] φύσει ὀργῆς τέκνα εἶπεν· ὥς ἂν τις εἴποι A.B.F. ^x ὁ om. C.D. Cat. Veron. Mox ὁ ἀνθρώπος C.D. ^y ἡμεῖς] + ὀργῆς τέκνα ἡμεν A.B.F. Sav. cet. ^z λοιποὶ] + τούτέστιν, οὐδεὶς ἦν ἐλευθερός, ἀλλὰ πάντες ἐπράττομεν ἄξια ὀργῆς iidem. ^a πόθεν] δείκνυσσι πόθεν A.B.F. Sav. cet. ^b ἐλέους A.E. Cat. Sav. cet. ^c Χριστῷ] + χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγαγε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ E. ^d τοὺς] τῆς D. ὀργῆς υἱοὺς προ υἱοὺς ὀργῆς omnes.

7 “*Συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν.*” Εἶδες τὴν δόξαν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ; Τὸ μὲν, “*συνήγειρε,*” δῆλον· τὸ δὲ, “*συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,*” πῶς ἔστηκεν; Ὡς τὸ, “*συνήγειρεν.*” Οὐδέπω γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐγγηγερμένος, εἰ μὴ ὅτι τῆς κεφαλῆς ἀναστάσης, καὶ ἡμεῖς ἠγέρθημεν, ὥς καὶ ἐκεῖ Β τοῦ Ἰακώβ προσκυνήσαντος, καὶ ἡ γυνὴ προσεκύνησε ἑτὸν Ἰωσήφ. Οὐκοῦν οὕτω καὶ συνεκάθισε· ὁ τῆς κεφαλῆς καθεζομένης καὶ τὸ σῶμα συγκάθηται. Διὰ τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν, “*ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” **Ἡ εἰ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ συνήγειρε διὰ τοῦ λουτροῦ. Πῶς οὖν συνεκάθισεν;* 8 “*Εἰ γὰρ ὑπομένομεν, φησὶ, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν.*” **Ὅντως πνεύματος χρεῖα καὶ ἀποκαλύψεως, ὥστε τὸ βάθος νοῆσαι τῶν μυστηρίων τούτων. Εἶτα ἵνα μὴ ἀπιστήσης, ὅρα C τί ἐπάγει.* 9 “*Ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” Ἐπειδὴ ἡ γὰρ εἶπε τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, ταῦτα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸς ἡμᾶς· τί γὰρ, φησὶ, πρὸς ἡμᾶς, εἰ ἐκεῖνος ἀνέστη; ἔδειξε μὲν οὖν ὅτι καὶ πρὸς ἡμᾶς, εἶγε ὡς οὗτος ἡμῖν ἦν ὡς· πλὴν ὅτι ἀλλὰ καὶ τὰ ἡμῶν κατ’ ἰδίαν φησὶν· “*Ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν.*” Ὡς τε, ὅπερ ἔφη, μὴ ἀπίσται, ἀπὸ τε τῶν προτέρων, ἀπὸ τε τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τε τοῦ βούλεσθαι ἐνδείκνυσθαι αὐτὸν τὴν ἀγαθότητα λαβὼν τὴν ἀπόδειξιν. Πῶς ὅ γὰρ ἐν D δεῖξεται, ἂν τοῦτο μὴ γένηται; καὶ ἐνδείξεται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις; Τί; Ὅτι καὶ μεγάλα τὰ ἀγαθὰ ἦν, καὶ πάντων πιστότερα. Νῦν μὲν γὰρ λῆρος εἶναι δοκεῖ τοῖς ἀπίστοις τὰ λεγόμενα, τότε δὲ πάντες εἴσονται. Βούλει μαθεῖν καὶ πῶς συνεκάθισεν; Ἀκουε τοῦ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος τοῖς μαθηταῖς· 10 “*Καθίσεσθε ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.*” καὶ πάλιν, “*Τὸ δὲ Ε καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνωπύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἡτοιμάσται παρὰ τοῦ πατρὸς.*” Ὡς τε ἡτοιμάσται. Καὶ καλῶς εἶπεν, “*Ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” Ἐπὶ γὰρ καθίσαι ἐκ δεξιῶν τιμῆς ἐστὶ τῆς ὑπὲρ

7 v. 6.

8 2 Tim. ii. 12.

9 v. 7.

10 Matth. xix. 28. xx. 23.

* αὐτοῦ] + καί, φησὶν, ἀλλὰ A.B.F. receptum a Sav. cet. ἠγέρθημεν + πῶς λέγει A.B.F. 8 τὸν] τῷ B. ἡ τῆς] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox γὰρ post διὰ τοῦτο om. iidem. ἡ γὰρ om. A.B.F. ὅτι om. D.E. ὡς pro οὗτος C.D.F. Cat. ὅτι ἀλλὰ] Sic E. Cat. 9 γὰρ om. C.D. Veron. invita Cat. ὅ γὰρ] + ἂν superscript. E. Statim ἐνδείξεται E. Cat. P τοῦτο] αὐτοῦ τὸ D. ἡ καὶ] ἵνα A.B.F. Tum ἐνδείξεται A.E. Cat. ἐνδείξεται F. Post h. v. add. φησὶν B.F. αὐτοῦ om. F. θρόνων C. τὸ γὰρ κ.] οὐ μέχρι τοῦ Χριστοῦ τὸ πρᾶγμα ἴσεται, πῶς γὰρ; ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καὶ γὰρ τὸ κ. E.

πάσαν τιμὴν, καὶ μεθ' ἣν ἑτέρα οὐκ ἔστι. Τούτο οὖν λέγει, ὅτι καὶ ἡμεῖς ^νκαθεσθούμεθα. ^ωΟὕτως ὑπερβάλλον πλούτους, ὅντως ὑπερβάλλον τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, μετὰ Χριστοῦ ^φκαθίσαι. ^γΚὰν μυρίας ψυχὰς εἰ ἔχεις, οὐκ ἀπολλύεις αὐτὰς ἔνεκεν αὐτοῦ; Εἰ γὰρ εἰς πῦρ ἐμβῆναι ἔδει, τούτο οὐκ ἐχρὴν ἐτοιμῶς ὑπομείναι; Καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν φησί· ¹¹ “Θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ διάκονοι ὧσιν οἱ ἐμοί.” Εἰ γὰρ κατακό- (782)
²⁸ πτεσθαι ἔδει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὑπὲρ τούτων οὐκ ἐχρὴν προ-
 θύμως καταδέχεσθαι; Ἐννόησον ποῦ ἐκάθισεν ἐκεῖνος. Ἐπάνω
 πάσης ἀρχῆς καὶ ²ἐξουσίας. ^αΚαὶ τίτιν συγκάθῃσαι; Ἐκεῖνφ.
 Τίς ὢν; Νεκρὸς, φύσει τέκνον ὀργῆς. ^βΚαὶ τί κατορθώσας;
 Οὐδέν. “Οὕτως νῦν εὐκαιρον ἀναβοῆσαι, ¹² “Ὡ βάθος πλοῦτου
 καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ.” ¹³ “Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε
 σεσωσμένοι,” φησὶν. ^δἸνα γὰρ μὴ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν
 ἐπάρῃ σε, ὅρα πῶς σε καταστέλλει· “^εΤῇ γὰρ χάριτί ἐστε
 σεσωσμένοι, φησὶ, διὰ πίστεως.” Ἐἵτα ἵνα μὴ πάλιν τὸ
 Β αὐτεξούσιον λυμήνηται, ἔθηκε ^εκαὶ τὸ ἡμῶν. ^βκαὶ πάλιν αὐτὸ
 ἀνείλε, καὶ φησὶ· “Καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν.” Οὐδὲ ἡ πίστις,
 φησὶν, ἐξ ἡμῶν. Εἰ γὰρ μὴ ἦλθεν, εἰ γὰρ μὴ ἐκάλεσε, πῶς
 ἠδυνάμεθα πιστεῦσαι; ¹⁴ “Πῶς γὰρ, φησὶ, ^κπιστεῦσουσιν, ἐὰν
 μὴ ἀκούσωσιν;” “Ὡστε οὐδὲ τὸ τῆς πίστεως ἡμέτερον. “Θεοῦ,
¹φησὶ, τὸ δῶρον.” Μὴ γὰρ ἥρκει ^μἡ πίστις σώσαι, φησὶν;
 Ἄλλ' ἵνα μὴ κενοὺς μηδὲ ἀργοὺς σώσῃ, ταύτην ἐζήτησεν ^οὁ
 θεός, φησὶν. Εἶπεν, ὅτι ἡ πίστις ^οσῶζει. Ἐπειδὴ ὁ θεός
 ἠθέλησεν, ἡ πίστις ἔσωσεν. Ἐπεὶ ^ρποῦ σῶζει ἡ πίστις, εἰπέ
 C μοι, ἄνεν ἔργων; Τοῦτο αὐτὸ θεοῦ δῶρόν ἐστιν, ¹⁵ “Ἰνα μὴ τις
 καυχῆσθαι,” ^αἵνα εὐγνώμονας περὶ τὴν χάριν ποιήσῃ. Τί οὖν,
 φησὶν; αὐτὸς ἐκώλυσεν ἐξ ἔργων δικαιωθῆναι; Οὐδαμῶς· ἀλλ'
 οὐδεὶς, φησὶν, ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἵνα δειχθῇ τοῦ θεοῦ ἡ χάρις

¹¹ Joan. xii. 26.

¹² Rom. xi. 33.

¹³ v. 8.

¹⁴ Rom. x. 14.

¹⁵ v. 9.

^νκαθεσθούμεθα in textu E. ^ωὅντως ὅ. πλούτους om. A.B.F. inclusum
 a Sav. ^γκαθίσαι] + ἀκούων A.B.F. ^γκὰν] καὶ A.B.F. ²ἐξουσίας] +
 φησὶν A.B. ^ακαὶ τίτιν συγκάθῃσαι; ἐκεῖνφ] ἐννόησον ὅτι ἐκεῖνφ συγκάθῃσαι
 (συγκάθισαι B. ἐγκάθισαι male citat Montef.) τῷ καθίσαντι (καλέσαντι
 Montef.) ἐπάνω πάσης ἀρχῆς A.B.F. ^βκαὶ om. B.F. Statim κατορθώσας
 A.F. κατάρθωσας Edd. ^ετῇ γὰρ χ. ἐ. σ. φησὶν om. E. ^δἵνα γὰρ μὴ]
 εἴτα ἵνα μὴ E. ἵνα μὴ A.B.F. ἵνα γὰρ D. ^ετῇ γὰρ (γὰρ om. Sav. cet.) χ.
 ἐστε σ. φησὶ, διὰ πίστεως] λέγων χ. ἐ. σ. καὶ ἐπάγων διὰ (+ τῆς A.B.) πίστεως
 A.B.F. ^{εἴτα ἵνα μὴ πάλιν] εἰκότως ἵνα γὰρ μὴ A.B.F. Statim τῷ αὐ-}
^ετεξούσιω ex corr. E. ^εκαὶ om. F. Statim τὸ ἡμῶν A.B.D.F. Cat. τὰ
 ἡμῶν Edd. ^βκαὶ] εἴτα A.B.F. ^ιἡμῶν A.B.F. Cat. ^κπιστεῦσουσιν C.
 πιστεύουσιν D. ^ιφησὶ om. B.F. Post δῶρον add. οὐκ ἐξ ἔργων A.B.F.
 Sav. cet. ^μἡ π. σώσαι, φησὶν] φησὶν, ἡ π. σώσαι A.B.F. ^οδ] ἀλλ' ὁ E.
 Mox φησὶν om. A.B.F. ^οσῶζει] + ἀλλὰ διὰ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. Statim
 ἐπειδὴ γὰρ ὁ θ. iidem. ^ρποῦ pro πῶς A.B.C.E.F. ^αἵνα] τούτεστιν ἵνα
 A.B.F.

καὶ ἡ φιλανθρωπία. Οὐχὶ ἔχοντας ἔργα ἀπόσωτο, ἀλλὰ προ-
δοδομένους ἀπὸ τῶν ἔργων χάριτι ἔσωσεν, ὥστε μηδένα λοιπὸν
ἔχειν καυχᾶσθαι.

Εἶτα ἵνα μὴ ἀκούσας, ὅτι οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλὰ πίστει τὸ πᾶν D
κατωρθώθη, ἀργὸς γένῃ, ὅρα τί ἐπήγαγεν. ¹⁶ “Αὐτοῦ γάρ
ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.” “Οὐρα
αὐτὸν τί φησι· τὴν ἀναγέννησιν ἐνταῦθα αἰνίττεται. “Οὕτως
κτίσις ἐτέρα ἐστίν· ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήχθημεν.
“Ὅπερ ἦμεν πρότερον, ἡ ἀπεθάνομεν, τουτέστιν, ὁ πάλαιος ἄν-
θρωπος· ὅπερ ἐγενόμεθα, οὐκ ἦμεν πρότερον. “Ἄρα κτίσις τὸ E
πρᾶγμά ἐστι, καὶ τῆς ἐτέρας τιμιώτερα· ἐξ ἐκείνης μὲν γὰρ τὸ
ζῆν, ἐκ δὲ ταύτης τὸ καλῶς ζῆν ἡμῖν περιεγόνοεν. “Ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπα-
τήσωμεν” οὐχ ἵνα ἀρξώμεθα, ἀλλ’, “ἵνα περιπατήσωμεν.”
Διαρκoὺς γὰρ ἡμῖν χρεία τῆς ἀρετῆς, καὶ ἔκτεταμένης εἰς τὴν
τελευτήν τὴν ἡμετέραν. Οὐδὲ γὰρ, εἰ βαδίζειν ὁδὸν ἔδει εἰς
πόλιν φέρουσαν βασιλικήν, εἶτα τὸ πλεόν αὐτῆς ἀνύσαντες,
περὶ τὸ τέλος αὐτὸ μαλακισθέντες ἐκαθίσταμεν, ὥνησεν ἂν ἡμᾶς. F
“Αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. “Ἐπὶ ἔργοις γὰρ, φησὶν,
ἀγαθοῖς.” Οὐδὲν οὖν ἂν ὥνησεν ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα.

“Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐχ ἵνα ἐν ἔργον ἐργασώμεθα
προστάττει, ἀλλ’ ἵνα πάντα. “Ὡς περ γὰρ αἰσθήσεις ἡμῖν 29
πέντε εἰσὶ, καὶ πάσαις εἰς δέον κεχρησθαι δεῖ, οὕτω καὶ πάσαις
ταῖς ἀρεταῖς. Εἰ ^a δὲ τις σωφρονοίῃ μὲν, ἀνελεῖ μὲν δὲ εἶη, ἡ
ἐλεῖ μὲν μὲν ^b εἶη, ^c πλεονεκτοίῃ δὲ, ἡ ἀπέχοιτο μὲν τῶν ἄλλο-
τριῶν, τῶν δὲ ^d αὐτοῦ μὴ ^e μεταδίδοι, πάντα εἰκὴ γίνεταί. Οὐ

¹⁶ v. 10.

^f ἀπεθάνομεν—πρότερον] ὅπερ ἐγενόμεθα πρότερον οὐκ ἦμεν, ἀπεθάνομεν γάρ·
τουτέστιν, ὁ π. ἀ. Α.Β.Φ. ^g ὅπερ ἐγενόμεθα, οὐκ ἦμεν πρ.] Sic C.D.E. Cat.
ὅπερ οὐκ ἦμεν πρότερον, ἐγενόμεθα Edd. ^h προτέρας ex corr. rec. E. ⁱ ἐκτε-
ταμ. εἰς τὴν τ. τὴν ἡ.] ἐκτεταμ. εἰς τὴν τελευτῆς ἡμέραν E. ἄχρι τελευτῆς παρα-
τεινομένης τῆς ἡμετέρας Α.Β.Φ. ^k αὕτη ἡ ἐλπίς (ἡ ἐλπίς αὕτη E.) τῆς κλήσεως.
ἐπὶ (ἐπ’ E. Cat.) ἔργοις—οὐχ ἵνα] Sic C.D.E. Cat. Veron. τὸ βαδίσαι. οὕτως
οὐδὲ ἡ ἐλπίς τῆς κ. ὥνησειεν (ὀνήσειεν F.) ἂν τι τοὺς κεκτημένους τὸ πρᾶγμα, ἂν
μὴ ἀξίως περιπατήσωμεν τοῦ καλέσαντος. κληθέντες οὖν ἐπ’ ἔργοις ἀγαθοῖς, μέ-
νωμεν ἅπαντα ἐργαζόμενοι. διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθημεν, οὐχ ἵνα Α.Β.Φ. receptum a
Sav. cet. Μοx προστάττει om. iidem. ^l ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι δεῖ πάσας κατορ-
θῶσαι τὰς ἀρετὰς τὸν μέλλοντα βασιλείας ἀξιοῦσθαι· τὸ δὲ τινὰ μὲν κατορθοῦν,
τινὰ δὲ παραβαίνειν, ἐκβάλλει μὲν τῆς βασιλείας, ποιεῖ δὲ ὑπόδικον ταύτης.
Veron. ^m ἔργον om. Veron. ⁿ αἰσθήσεις ἡ. π. εἰσὶ καὶ] αἰσθήσεων πέντε
οὐσῶν ἡμῖν Α.Β.Φ. ^o δὲ] γὰρ Α.Β.Φ. ^p εἶη] ἡ Α.Β.Φ. Eclog. (Tom. xii.

p. 727 C.) ^q πλεονεκτοίῃ Α.Β.С. D.F. Eclog. πλεονέκεται (sic) E. πλεο-
οῖτο
νέκτης Edd. Μοx ἀπέχεται (sic) E. ^r αὐτοῦ Α.Φ. ἑαυτοῦ B. ^s μετα-
διδῶ C. μεταδιδῶ D. μεταδιδούς εἶη Α.Β.Φ. μεταδοίῃ Eclog. ^t γέγονεν
Α.Β.Φ. Eclog.

γὰρ ἀρκεῖ μία μόνον ἀρετὴ παραστήσαι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ πολλῆς δεῖ^h καὶ ποικίλης καὶ παντοδαπῆς, καὶ πάσηςⁱ αὐτῆς. Ἄκουε γὰρ^k αὐτοῦ λέγοντος τοῖς μαθηταῖς·¹⁷ “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ βῆθη, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν” καὶ πάλιν, “¹⁴Ὁς ἂν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν” τουτέστιν, ἐν τῇ ἀναστάσει. Οὐ γὰρ ὁμῶς εἰς βασιλείαν εἰσελεύσεται· οἶδε γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως βασιλείαν καλεῖν. Μίαν ἂν λύσῃ, φησὶν, ἐλάχιστος κληθήσεται ὥστε πασῶν ἡμῖν δεῖ. Καὶ ὅρα πῶς οὐκ ἐν χωρὶς ἐλεημοσύνης (783) εἰσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ αὕτη μόνῃ^m ἐλλείπῃ, εἰς τὸ πῦρ ἀπελευσόμεθα.¹⁸ “Ἀπέλθετεⁿ γὰρ, φησὶν, οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.” Τίνος ἕνεκεν, καὶ διὰ τί; “Ὅτι ἐπέинаσα, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν” ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με.” Εἶδες πῶς οὐδὲν ἕτερον ἐγκληθέντες, διὰ τοῦτο μόνον ἀπώλοντο;^o Καὶ αἱ παρθέναι διὰ τοῦτο μόνον ἐξεβλήθησαν τοῦ νυμφῶνος, Δκαίτοιγε σωφροσύνην εἶχον, καθὼς φησιν ὁ Παῦλος,¹⁹ “Καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον.” Ἐννόησον^q τοῖνυν, ὅτι χωρὶς μὲν σωφροσύνης οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τὸν κύριον· οὐ πάντως δὲ μετὰ^r σωφροσύνης δυνατόν ἰδεῖν· πολλάκις γὰρ ἕτερον ἐνεπότισε. Πάλιν ἂν πάντα κατορθώσωμεν, τὸν δὲ πλησίον^s οὐδὲν ὠφελήσωμεν, οὐδὲ οὕτως εἰσελευσόμεθα εἰς τὴν βασιλείαν. Πόθεν δὴλον; Ἀπὸ τῶν τὰ τάλαντα πιστευθέντων οἰκετῶν. Ἐκεῖ γὰρ^w ἡ ἀρετὴ πᾶσα ἀκέραιος ἦν, καὶ οὐδὲν ἐλέλειπτο· ἀλλ’ ἐπειδὴ περὶ τὴν ἐργασίαν ὀκνηρὸς γέγονεν, εἰκότως ἐξεβάλλετο. Ἔστι καὶ ἀπὸ λοιδορίας μόνῃς εἰς γέενναν ἐμπεσεῖν.²⁰ “Ὁ^x γὰρ λέγων, φησὶ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, Ἐξνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.” Καὶ ἅπαντά τις κατορθώσῃ, ὑβριστὴς δὲ ᾖ, οὐκ εἰσελεύσεται. Καὶ μή τις ὠμότητα καταγινωσκέτω τοῦ θεοῦ, εἰ τοὺς τοῦτο ἐπταικότας ἐκ-

¹⁷ Matth. xxviii. 19. v. 19. ¹⁸ Ib. xxv. 41, 42. ¹⁹ Hebr. xii. 14. ²⁰ Matth. v. 22.

^h πολλῆς] + ἡμῖν A.B.F. Sav. cet. ^k αὐτοῦ] τοῦ Χριστοῦ A.B.F. ⁱ δεῖ (ὡς A.) ἂν (ἐὰν E. Eclog.) λύσῃ] Sic omnes. ἂν λύσῃ τις Edd. ^m ἐλλείπῃ A.B.E.F. Eclog. ἐλλίπῃ Edd. ἂν ἐλλίπῃ C. ⁿ γὰρ om. A.F. ^o διὰ τοῦτο μ. καὶ αἱ π. inverso ord. A.B.F. ^p καθὼς φ. ὁ Π.] εἰρήνην, φησὶ, μετὰ πάντων διώκετε Eclog. ἀλλ’ ἐπειδὴ τῆς ἀπὸ ἐλεημοσύνης ἦσαν ἐρῆμοι βοηθείας, τῷ νυμφίῳ οὐ συνεισῆλθον. εἰρήνην, φησὶ, διώκετε μετὰ πάντων (μετὰ π. διώκετε Sav.) A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q τοῖνυν om. A.F. ^r ἔστιν pro ἔτι A.B.E.F. Eclog. ^s κύριον] θεὸν E. ^t σωφρ.] + μόνῃς B.E. ^v μηδὲν E. ^w ἡ ἁ. πᾶσα] πᾶσα ἡ ἁ. A.B.F. Sav. cet. ^x γὰρ om. A.B.F.

βάλλει τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. ὙΕἰ γὰρ ἐπ' ἀνθρώπων, κὰν ὅτιοῦν τῶν παρανόμων ἐργάσῃται τις, ἐξέπεσε τῆς τοῦ βασιλέως ὄψεως· ²κὰν ἓνα νόμον τῶν κειμένων παραβῇ, κὰν συκοφαντήσῃ κατηγορῶν, ἀπώλεσε τὴν ἀρχήν· κὰν μοιχεύσῃ καὶ ἀλφ, ἀνάξιος ³γέγονε, κὰν μυρία ⁴ἢ κατωρθωκῶς, ⁵ἀπόλλυται· κὰν φόνον ἐργάσῃται, ⁶καὶ δειχθῇ, καὶ τοῦτο ἱκανὸν αὐτὸν διαφθεῖραι· ⁷οἱ οἱ τῶν ἀνθρώπων νόμοι τοσαύτης ἀπολαύουσι τῆς φυλακῆς, ἢ πολλῶ μᾶλλον οἱ τοῦ θεοῦ. ὙἌλλ' ἀγαθὸς ἐστί, φησί. Μέχρι τίνος τὸν μωρὸν τοῦτον λόγον φθεγγόμεθα; ³⁰ Μωρὸν δὲ εἶπον, οὐχ ὅτι οὐκ ἀγαθὸς ἐστιν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ νομίζομεν εἰς ταῦτα χρησίμην ³¹ἡμῖν εἶναι, καίτοι μυρία πολλάκις διαλεχθέντων ἡμῶν περὶ τούτου. ὙἈκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· ²¹“Μὴ ¹εἴπῃς, ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ ²πολύς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται.” Οὐχὶ κωλύει λέγειν ἡμᾶς, ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ ³πολύς· οὐ τοῦτο παραινεί, ⁴ἀλλὰ βούλεται ἡμᾶς καὶ συνεχῶς ⁵λέγειν τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο πάντα κινεῖ Παῦλος· ἀλλὰ διὰ τὰ ⁶ἑξῆς. Μὴ ⁷ἐπὶ Β τούτῳ, φησί, θαύμαζε τοῦ θεοῦ τὴν φιланθρωπίαν, ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν, καὶ ⁸λέγειν, “Τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται.” Διὰ ⁹γὰρ τοῦτο ¹⁰τοσαῦτα περὶ ἀγαθότητος διαλεγόμεθα, οὐχ ἵνα ταύτῃ θαρροῦντες πάντα πράττωμεν, ἐπεὶ ἡ ἀγαθότης ἐπὶ λύμῃ τῆς ἡμετέρας ἔσται σωτηρίας, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπογινώσκωμεν ἐν τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἀλλὰ μετανοῶμεν. ²²“Τὸ γὰρ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει,” οὐκ εἰς πλείονα C κακίαν. Εἰ δὲ μοχθηρὸς γένη διὰ τὴν χρηστότητα, σὺ διαβάλ- λεις μᾶλλον αὐτὴν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Πολλοὺς γὰρ ὀρῶ κατηγοροῦντας τῆς μακροθυμίας τοῦ θεοῦ. ὙὩστε δίκην δώσεις, οὐκ εἰς δέον αὐτῇ χρησάμενος. Φιλάνθρωπος ὁ θεός; ¹ἀλλὰ καὶ δίκαιος κριτής. ὙΣυγχωρῶν ἁμαρτίας; ἀλλὰ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὙΠερβαίνει ἀδικίας, ἐξαιρεῖ

21 Sirac. v. 6.

22 Rom. ii. 4.

Ὑεἰ] Sic D.E. Eclog. Veron. καὶ A.B.C.F. Sav. cet. ²κὰν ἓνα νόμον (μόνον pro νόμον Veron.) τῶν κ. παραβῇ] καὶ νόμον ἓνα τῶν κ. ἂν π. A.B.F. νόμον ἓνα hoc ord. edidit Sav. ³γίνεται E. ⁴κατωρθ. ἢ inverso ord. A.B.F. ⁵κὰν (καὶ A.F.) φ. ἐργάσῃται, ἀπόλλυται hoc ord. A.B.F. ⁶Haec καὶ δειχθῇ — διαφθεῖραι om. A.B.F. ⁷εἰ] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ⁸πολλῶ (πολῶ F.) omnes. πόσω Edd. ⁹εἰς ταῦτα] ἐνταῦθα C. ¹⁰ἡμῖν om. D. ¹¹εἴπῃς] + ὅτι Edd. ὅτι om. B.D.E.F. Eclog. ¹²πολύς] ὁ πολὺς A.B.F. Sav. cet. ¹³πολύς] + μὴ γένοιτο A.B.F. Sav. cet. ¹⁴ἀλλὰ β.] β. γὰρ A.B.F. ¹⁵λέγειν τοῦτο pro τοῦτο λέγειν omnes. Statim διὰ τοῦτο καὶ pro καὶ διὰ τοῦτο A.B.F. ¹⁶ἑξῆς] + ὃ οὖν λέγει τοῦτό ἐστι A.B.F. ¹⁷ἐπὶ τοῦτο et mox ἐπὶ τὸ B.F. ¹⁸λέγειν] + ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ A.B.F. + οἰκτιρμὸς αὐτοῦ Sav. cet. ¹⁹γὰρ om. A.B.F. ²⁰τοσαῦτα] καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα A.B.F. τοσαῦτα καὶ ἡμεῖς Sav. cet. ²¹ἀλλὰ om. F. ²²συγχωρῶν ἁμ. C.D.E. Eclog. συγχωρεῖ ἁμ. A.B.F. ἁμ. συγχωρῶν Edd.

Δανομίας; ἀλλὰ καὶ ἐξέτασιν ποιεῖται. Πῶς οὖν ^ωοὐκ ἐναντία ταῦτα; Οὐκ ἐναντία, ^αἀν τοῖς χρόνοις αὐτὰ διέλωμεν. Ἐξαιρεῖ ἀνομίας ἐνταῦθα καὶ διὰ λουτροῦ καὶ διὰ μετανοίας^β ἐξέτασιν ^γποιεῖται τῶν πεπραγμένων ἐκεῖ διὰ πυρὸς καὶ βασάνων. ^δἈν τοίνυν, ^εκᾶν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος κακὰ, κᾶν ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐκβάλλωμαι καὶ τῆς βασιλείας ἐκπίπτω, τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐργάζομαι ^ςπάντα τὰ κακὰ; Ἀγνώμονος οἰκέτου ὁ λόγος· πλὴν ^βἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτον ἐπιλυσόμεθα τὸν λόγον. Μὴ ἐργάζου τὰ κακὰ, ἵνα σαυτὸν ὠφελήσῃς. Βασιλείας μὲν γὰρ πάντες ὁμοίως ἐκπεσούμεθα, ἐν δὲ γεέννῃ οὐ τὴν αὐτὴν δώσομεν δίκην ^Επάντες, ἀλλ' ὁ μὲν μεῖζονα, ὁ δὲ ἡμερωτέραν. ^δΕἰ μὲν γὰρ σὺ ^εκάκεινος κατεφρονήσατε, καὶ ^ςὁ τὰ πολλὰ καὶ ὁ τὰ ὀλίγα ὁμοίως ἐκπεσεῖσθε τῆς βασιλείας· εἰ δὲ οὐχ ὁμοίως κατεφρονήσατε, ἄλλ' ὁ μὲν μεῖζον, ὁ δὲ ἔλαττον, ἐν τῇ γεέννῃ τῆς διαφο- (784)
^ρᾶς αἰσθήσεσθε. Τί οὖν, φησὶν, ἀπειλεῖ τοῖς ἐλεημοσύνῃν μὴ δεδωκόσιν, εἰς τὸ πῦρ ἀπελευσεσθαι; ^ςκαὶ οὐχ ἀπλῶς εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' εἰς τὸ ἡτοίμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; τίνος ἔνεκεν, καὶ διὰ τί; ^βΟὐδὲν οὕτω τὸν θεὸν παροξύνει, ^Γἀλλὰ πάντων αὐτὸ προτίθησι τῶν δεινῶν. Εἰ γὰρ τοὺς ἐχθροὺς φιλεῖν δεῖ, ὁ καὶ τοὺς ^κφίλους διαφθείρων, καὶ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦτο χείρων ὢν, τίνος οὐκ ἔσται κολάσεως ἄξιος; ^ΓὩστε ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τοῦ ^μἁμαρτήματος μετὰ τοῦ διαβόλου ^νἐποίησεν αὐτὸν ἀπελθεῖν. ²³ “Οὐαὶ ὁ γὰρ τῷ ^ρἐλεημοσύνῃν μὴ ^εἐργαζομένῳ.” Εἰ δὲ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς τοῦτο ἦν, ^Γπολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῆς καινῆς. Εἰ ἔνθα συγκεχώρητο ³¹ χρημάτων κτήσις καὶ ἀπόλαυσις καὶ ἐπιμέλεια, τοσαύτη πρόνοια ^ςἐγένετο τῆς εἰς τοὺς πένητας βοηθείας, πόσῳ μᾶλλον, ἔνθα κελεύομεθα πάντα ρίψαι; Τί γὰρ οὐκ ἐποιοῦν ^τἐκεῖνοι; Δεκάτας, καὶ πάλιν ^νδεκάτας παρῆχον, ὀρφανοῖς, χήραις,

23 Sirac. xii. 3 ?

^ω οὐκ om. C.D.E. Veron. non Eclog. ^α ἀν ἐν D. ^γ ποιεῖ D. ^ε κᾶν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος (ἐργάζομαι Veron.) κακὰ, κᾶν ἐν ἐξ αὐτῶν Sic C.D.E. Veron. κᾶν δὲ μυρία, φ. ἐργασάμενος κ. καὶ δι' ἐν ἐξ αὐτῶν Eclog. ἐργασάμενος δὲ, φησὶν, ὀλίγα κακὰ, καὶ δι' ἐν αὐτῶν A.B.F. Sav. cet. ^ς πάντα τὰ κακὰ Sic C.D.E. Eclog. τὰ κακὰ Veron. πάντα A.F. πάντα κακὰ Sav. cet. ^β ἀλλ' om. E. πλὴν om. Eclog. ^γ οἱ πάντες E. πάντες om. D. ^δ εἰ μὲν γὰρ] ἐπειδὴ μὲν γὰρ καὶ E. ^ε κάκεινος] + ὁμοίως A.B.F. ^ς ὁ] οἱ bis E. ^β καὶ om. E. ^β οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν A.B.E.F. ^Γ ἀλλὰ—δεινῶν] ὡς τὸ (τὸ om. B. Sav.) τοὺς φίλους ἀδικεῖν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^κ φίλους διαφθείρων] φιλοῦντας ἀποστρεφόμενος A.B.F. Sav. cet. ^Γ ὥστε om. A.F. ^μ ἁμαρτ.] + λοιπὸν A.B.F. ^ν ἐποίησεν αὐτὸν (αὐτοὺς E.)] τὸν τοιοῦτον εἰκότως ἐποίησεν A.B.F. Sav. cet. ^ρ γὰρ om. A.B.F. ^ε ἐλεημ.] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^τ ἐργαζομένῳ] ποιῶντι A.B.F. Eclog. ^ν πόσῳ E. ^ς ἐγένετο E. ^τ ἐκεῖνοι om. F. ^ν δεκάτας] + ἐτέρας A.B.F. Sav. cet.

ἡ προσηλύτοις. Ἄλλὰ ἡμοί τις θαυμάζων τινὰ ἔλεγε· δεκάτας δίδωσιν ὁ δεῖνα. Πόσης αἰσχύνης τοῦτο γέμει, ἦ εἰ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων οὐκ ἦν θαυμασμοῦ, τοῦτο ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν θαυμαστὸν γέγονεν; Εἰ τότε κίνδυνος ἦν, τὸ δεκάτας ἀπολιπεῖν, ἐννόησον ὅσον ἐστὶ νῦν. Ἡ μέθη πάλιν οὐ κληρονομεῖ τὴν βασιλείαν. Ἄλλὰ τίς ὁ τῶν πολλῶν λόγος; Οὐκοῦν εἰ καὶ γὰρ κακέινος ἐν τοῖς αὐτοῖς, οὐ μικρὰ παραμυθία. Τί οὖν; Μάλιστα μὲν, οὐ τῆς αὐτῆς σὺ κακέινος ἀπολαύσεις τιμωρίας· ἄλλως δέ, οὐδὲ παραμυθία τοῦτό ἐστι. Τότε γὰρ ἡ κοινωνία τῶν παθῶν ἔχει παραμυθίαν, ὅταν σύμμετρα ἢ τὰ δεινά· ὅταν δὲ ὑπερβαίνει, καὶ ἐν ἐκστάσει ἡμᾶς ποιῇ, οὐκέτι ἀφήσει λαβεῖν παραμυθίαν. Εἰπέ γὰρ τῷ κατακιζομένῳ καὶ εἰς τὴν πυρὰν ἐμβεβηκότι, ὅτι καὶ ὁ δεῖνα τοῦτο πάσχει· ἀλλ' οὐδὲ αἰσθησεται τῆς παραμυθίας. Οὐχὶ πάντες ὁμοῦ ἀπώλοντο οἱ Ἰσραηλίται; ποῖαν τοῦτο αὐτοῖς παραμυθίαν ἔφερον; οὐχὶ μᾶλλον αὐτὸ τοῦτο αὐτοὺς ἐλύπει; Διὸ καὶ ἔλεγον, ²⁴ “Ἀπολώλαμεν, ἐξολώλαμεν, παρηνλώμεθα.” Ποία τοίνυν αὕτη παραμυθία; Μάτην ἑαυτοὺς παραμυθούμεθα ταύταις ταῖς ἐλπίσι. Μία μόνη παραμυθία ἐστὶ, τὸ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον· ἐμπεσόντα δὲ οὐκ ἔτι παραμυθίας τυχεῖν, ἔνθα ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ἔνθα ὁ κλαυθμὸς, ἔνθα ἡ σκώληξ ἀτελείτητος, ἔνθα πῦρ ἄσβεστον. Ἐννοήσεις γὰρ ὅλως τινὰ, εἰπέ μοι, παραμυθίαν, ἐν ᾗ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ ὦν; ἐν σταντῷ γὰρ ἔση λοιπὸν; Μὴ, δέομαι καὶ παρακαλῶ, μὴ ἑαυτοὺς εἰκὴ ἀπατῶμεν, καὶ τούτοις τοῖς λόγοις παραμυθώμεθα, ἀλλὰ ταῦτα πράττωμεν, ἅπερ ἡμᾶς σῶσαι δυνήσεται. Συγκαθίσαι τῷ Χριστῷ πρόκειται, καὶ σὺ περὶ τούτων ἀκριβολογῇ; Εἰ γὰρ μηδὲν ἕτερον ἦν ἀμάρτημα, ὑπὲρ τῶν ῥημάτων τούτων πόσῃ κόλασιν ὑποστῆναι ἡμᾶς ἐχρῆν, ὅτι οὕτω νωθεῖς, ὅτι οὕτω ταλαίπωροι καὶ ῥάθυμοι ἐσμεν, ὥς προκειμένης τοσαύτης

²⁴ Num. xvii. 12.

ἡ προσηλύτοις] + ἐπήρκουν A.B.F. Eclog. Sav. cet. ἡμοί] ἐμοὶ A.B.F. Sav. cet. ἦ εἰ δὲ] αἰσχύνης διὰ τί; ὅτι δὲ A.B.F. θαυμάσαι E. οὖν] + ἂν εἴποιμεν A.B.F. Sav. cet. ἐν ἐκστάσει ἢ ποιῇ] ἐν ἐπιτάσει ἢ A.B.F. ἀφήσει λαβεῖν] Sic C.D. Eclog. ἀφήσιν ἡμᾶς λαβεῖν E. ἡμᾶς ἀφ. λαβεῖν A.B.F. ἀφήσει λοιπὸν ἔχειν Edd. κατακιζομένῳ] τηγανίζομένῳ A.B.F. ἀλλ' οὐδὲ αἰσθ. τ. π.] φέρει παραμυθίαν; οὐδαμῶς. τί λέγω παραμυθίαν; οὐδὲ αἰσθ. ὁ τοιοῦτος παραμυθίας A.B.F. αὐτὸ om. E. ἐξολώλαμεν om. A.B.F. inclusum a Sav. ἐμπεσόντας A.E.F. Eclog. Haec ἐμπεσόντα— τυχεῖν post ἀτελείτητος transp. A.B.F. ὁ om. E. Eclog. Haec ἔνθα ὁ βρυγμὸς—ἀσβεστον post ἔση λοιπὸν transp. E. ὁ σκ. ὁ ἀτελ. A.B.F. Tum ἔνθα πῦρ ἄσβ. om. iidem. παραμυθίαν om. B.C.D.E.F. invita Eclog. θλίψει καὶ] τοσαύτη A.B.F. τοσαύτη θλίψει καὶ Sav. cet. ἐν σταντῷ (ἐταντῷ E.) γὰρ] μᾶλλον δὲ ἐν σταντῷ A.B.F. ὑποστ. ἢ ἐχρῆν] Sic A.B.C.D.F. Eclog. ἢ. ὑποστ. ἐχρῆν E. ἢ. ἐχρῆν ὑποστ. Edd. ὅτι om. E. Veron. προκ. τοσαύτης] Sic omnes. καὶ τοσαύτης προκ. Edd.

TOM. IV.

U

τιμῆς ταῦτα λέγειν; ¹ Ὃταν ² δὲ ἐννοήσης τότε τοὺς κατωρθωκότας, οὐ τήκη πλέον; ὅταν ἴδῃς ἀπὸ δούλων ³ καὶ ἀπὸ δυσγενῶν ὀλίγα ⁴ καμόντας ἐνταῦθα, ⁵ καὶ τοῦ θρόνου μετέχοντας ⁶ ἐκεί τοῦ ⁷ βασιλικοῦ, οὐχὶ τῆς κολάσεώς σοι ταῦτα χείρονα ⁸ ἔσται; Εἰ γὰρ νῦν ὁρῶν ⁹ εὐδοκιμοῦντας, καὶ οὐδὲν πάσχων ¹⁰ F κακὸν, πάσης ¹¹ τιμωρίας ¹² χεῖρον ὑπὸ τούτου ¹³ μόνου διαφθεῖρη, καὶ πενθεῖς σαντὸν, καὶ δακρύεις, καὶ μυρίων εἶναι θανάτων κρίνεις ἄξιον, τί τότε ¹⁴ ὑποστήσῃ; Εἰ γὰρ μὴ γέεννα ἦν, αὐτὴ ἡ ἐννοια τῆς βασιλείας οὐκ ἦν ἱκανὴ ἀπολέσαι καὶ διαφθεῖραι; ³² Καὶ ὅτι τοῦτο οὕτως ¹⁵ ἔξει, ἱκανὸν ἀπὸ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων μαθεῖν. Μὴ τοῖνυν εἰκὴ ψυχαγωγῶμεν ἑαυτοὺς τοῖς τοιούτοις ῥήμασιν, ἀλλὰ προσέχωμεν, καὶ φροντίζωμεν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, καὶ ἀρετῆς ἐπιμελώμεθα, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν ἑαυτοὺς διεγείρωμεν, ἵνα ¹⁶ καταξιωθῶμεν τυχεῖν τῆς τοσαύτης δόξης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ε.

B¹ Διὸ μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ¹ ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε ² ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

C ΠΟΛΛΑ δέκνυνσι τοῦ θεοῦ ³ τὴν φιланθρωπίαν· πρῶτον, ὅτι δι' ἑαυτοῦ ἔσωσε, καὶ δι' ἑαυτοῦ τρόπῳ τοιούτῳ· δεύτερον, ὅτι τίνας ὄντας ἔσωσε· τρίτον, ὅτι ποῦ ἀνήγαγε. Ταῦτα γὰρ πάντα ⁴ καὶ καθ' ἑαυτὰ μεγίστην ⁵ ἔχει τὴν ἀπόδειξιν τῆς φιλαν-

1 CAP. II. v. 11, 12.

¹ ὅταν δὲ—οὐ τήκη πλέον;] ὡ πόσα στενάξεις, ὅταν ἀκούσῃ τότε τοὺς κατωρθωκότας καλουμένους ἐπὶ βασιλείαν καὶ τιμωμένους; A.B.F. receptum a Sav. cet. ² δὲ om. Veron. ³ καὶ om. E. ἀπὸ om. Veron. ⁴ κάμνοντας D. ⁵ καὶ assumptum ex A.B.C.D.F. Eclog. ⁶ ἐκείνου F. ⁷ βασιλικοῦ] + διαπαντός A.B.C.F. Sav. cet. ⁸ ἔσται] + εἰπέ μοι A.B.F. ⁹ εὐδοκ.] + τίνας A.B.F. Sav. cet. Statim καίτοι οὐδὲν Eclog. ¹⁰ τιμωρίας] + δὲ C.D. ¹¹ χεῖρον] + τοῦτο νομίζεις καὶ A.B.F. Sav. cet. ¹² μόνον E. ¹³ ὑποστήσῃ] ὑποστή- ναι σε εἰκός A.B.F. ¹⁴ ἔχει E. ¹⁵ καταξιωθῶμεν—δόξης] καὶ τῆς ἐν οὐρανοῖς δόξης ἀξιωθῶμεν τυχεῖν, τῆς ὄντως δόξης A.B.F. Hom. V. ¹⁶ ποτέ om. B. ποτέ ὑμεῖς inverso ord. E. ¹⁷ ἐν om. B. Mosq. ¹⁸ τῇ] + εἰς ἡμᾶς A.B.F. receptum a Sav. cet. Mox καὶ πρῶτον A.B.F. ¹⁹ καὶ om. C.D.E. Veron. ²⁰ ἔχει τὴν ἀπόδειξιν] Sic Sav. cet. ἀποδ. ἔχει A.B.F. ἔχει τὴν ἐπίδειξιν C.D.E. Veron.

θρωπίας αὐτοῦ· [†]καὶ ταῦτα πάντα κινεῖ ^βνῦν γράφων ὁ Παῦλος. Εἶπεν, ὅτι νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ τέκνα ὀργῆς, ἔσωσε· ^γνῦν λέγει ^δτίνων ἐποίησεν ἴσους. “^ιΔιὸ, φησί, μνημονεύετε.” ^κΕθος γὰρ ἡμῖν ἅπασιν, ὅταν ἐκ ^κτῆς πολλῆς εὐτελείας εἰς ^λἀντίρροπον, ἢ καὶ μείζονα τιμὴν ἀναχθώμεν, μηδὲ μεμνησθαι ^δτῶν προτέρων, ἐντρεφομένοις ἐκείνῃ τῇ δόξῃ. Διὰ τοῦτό φησι, “Διὸ μνημονεύετε.” Διὸ, ποῖον; ^μ“Ὅτι ἐκτίσθημεν ἐπ’ ἔργοις ἀγαθοῖς. Τοῦτο δὲ ἱκανὸν ἡμᾶς πείσαι τῆς ἀρετῆς ἐπιμελίσθαι. “Μνημονεύετε.” Ἰκανὴ γὰρ ἡ μνήμη ἐκείνῃ εὐγνώμονας περὶ τὸν εὐεργέτην ποιῆσαι. “Ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη.” “Ὅρα πῶς τὰ πλεονεκτήματα τὰ Ἰουδαϊκὰ καθαιρεῖ, καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐθνῶν θαυμάζει, ἅπερ οὐκ ἦν ἐλαττώματα, ^ε ἀλλ’ ἀπὸ ^ντῶν τρόπων καὶ τοῦ βίου ἐκατέρους πείθει. “Οἱ ὀλεγόμενοι.” Ἐν ῥήμασιν ^ρῆν ἡ τιμὴ, ἐν σαρκὶ τὸ προτέρημα· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀκροβυστία, οὐδὲν ἡ περιτομή. “Ὑπὸ τῆς λεγομένης, φησί, περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου” ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ^φἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.” Ὑμεῖς οἱ ὑπὸ Ἰουδαίων ^ψτούτου καλούμενοι. Τί δὴποτε δὲ μέλλων δεικνύναι τὴν εὐεργεσίαν αὐτῶν ἐν τούτῳ γενομένην, ἐν τῷ κοινωνῆσαι αὐτοὺς τῷ Ἰσραὴλ, πάλιν τὸ ἀζῖωμα τὸ Ἰσραηλιτικὸν ^ζκαθαίρει; Οὐ κα-33 θαιρεῖ, ἀλλ’ ἐν τούτοις ἐπαίρει αὐτὸ, ἐν τοῖς ^ηἀναγκαίοις, ἐν τούτοις δὲ καθαιρεῖ, ἐν οἷς οὐκ ἐκοινώνησαν. Προῖον γὰρ φησι· “Συμπολῖται τῶν ἀγίων ἐστὲ, καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ.” “Ὅρα πῶς οὐ καθαιρεῖ. Ταῦτα, φησὶν, ^θἀδιάφορα ἐστί. ^ιΜὴ νομίσητε, φησὶν, ὅτι περιτομῆς οὐκ ἐτύχετε ^κκαὶ ἐν ἀκροβυστία ἐστὲ, διαφορὰν τινα εἶναι. Τὸ γὰρ χαλεπὸν τοῦτο ἦν, τὸ χωρὶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι, τὸ τῆς πολιτείας ^λἀπηλλοτριώσθαι· τοῦτο ^μὅδε οὐ πολιτεία· τὸ ^νδὲ ξένους εἶναι τῶν διαθηκῶν τῆς ^ξΒ ἐπαγγελίας, τὸ ^οἐλπίδα μὴ ἔχειν τὴν μέλλουσαν, τὸ ἀθέους

[†] καὶ ταῦτα—εἶπεν ὅτι] ἅπερ καὶ ὁ Π. ἐνταῦθα γράφων ἀπαριθμεῖται· εἰπὼν γὰρ A.B.F. ^β νῦν om. E. ^γ τίνων] καὶ τίνων A.B.F. Sav. cet. ^δ διὸ φ. μν.] ὃν καὶ ἀναμνησκων, φησί· διὸ μν. A.B.F. ^ε τῆς om. A.B.F. ^ζ ἀντίρροπον ἢ καὶ om. A.B.F. ^η ὅτι] ἐπειδὴ E. Cat. ^θ τῶν τρόπων omnes. τοῦ τρόπου Edd. ^ι λεγόμενοι] + ἀκροβυστία, τουτέστιν A.B.F. ^κ ῆν om. A.B.F. ^λ οἱ λεγόμενοι—τιμὴ] οἱ λεγόμενοι ἐν ῥήμασιν ἔθνη ὅτι μὴ E. ^μ τοῦτο] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^ν Vid. Annot. ^ξ ἀναγκαίοις] + ἐπαίρει A.B.F. receptum a Sav. cet. + ἐν τῇ οἰκειώσει τοῦ θεοῦ καὶ τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων E. ^ο ἀδιάφ.] οὐ διάφ. F. ^π μὴ] + γὰρ A.B.F. φησὶν om. A.B.E.F. Cat. Statim ὅτι ἐπειδὴ περιτομῆς A.B.F. ^ρ καὶ] + ὅτι E. καὶ ἀκροβυστία ἐστὲ Cat. ^σ ἀπηλλοτριώσθαι] + τοῦ Ἰσραὴλ Sav. cet. τοῦ Ἰσραὴλ om. E. Cat. Veron. ^ζ δὲ] γὰρ A.B.F. Statim πολιτείας Sav. cet. πολιτεία praeter Veron. habent A.B.E.F. Cat. ^η δὲ om. A.B.F. ^θ ἐλ. μὴ ἔχ. pro μὴ ἔχ. ἐλ. C.D.E. Cat. Haec τὸ ἐλπίδα—μέλλουσαν om. A.B.F.

εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ ^bτούτῳ, ταῦτα πάντα ἐκείνων ἦν. Εἶπε περὶ τῶν οὐρανίων πραγμάτων λέγει καὶ περὶ τῶν ἐπὶ γῆς, ἐπειδὴ μεγάλην ^dεἶχον περὶ αὐτῶν δόξαν οἱ Ἰουδαῖοι. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς παραμυθούμενος τοὺς μαθητὰς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ^eὅτι ²“Μακάριοι οἱ δειδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,” τὸ ἔλαττον τίθησιν. “Οὕτω γὰρ, φησὶν, ^Cἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.” Τοῦτο γὰρ πρὸς μὲν τὸ ^fμέγεθος ἔλαττόν ἐστι, πρὸς δὲ τὸ ἐγγὺς εἶναι καὶ πιστεῦσαι, μέγα καὶ ἰκανόν, καὶ πολλὴν ἔχει τὴν ἰσχύν. Ἄρα τοῦτο ἦν τὸ πολιτεῦσθαι. Οὐκ εἶπε, κεχωρισμένοι, ἀλλ’, “ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας.” Οὐκ εἶπεν, οὐ ^gπροσέχοντες, ἀλλ’, οὐδὲ μετέχοντες, καὶ ξένοι. Πολλὴ τῶν ῥημάτων ἡ ἔμφασις, πολὺν δεικνύσα τὸν χωρισμόν. Ἐπεὶ καὶ ^hἸσραηλῖται τῆς ^Dπολιτείας ἦσαν ἐκτὸς, ἀλλ’ οὐχ ὡς ἀλλότριοι, ἀλλ’ ὡς ῥάθυμοι, καὶ τῶν διαθηκῶν ἐξέπεσον, ⁱἀλλ’ οὐχ ὡς ξένοι, ^kἀλλ’ ὡς ἀνάξιοι. Τίνες δὲ ἦσαν αἱ διαθῆκαι τῆς ἐπαγγελίας; ³“Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου ^lδώσω τὴν γῆν ταύτην,” καὶ ὅσα ἕτερα ^mἐπηγγείλατο. “Ἐλπίδα, ⁿφησὶ, μὴ ἔχοντες, καὶ ^oἄθεοι.” Καίτοι θεοὺς προσεκύουν, ἀλλ’ οὐκ ἦσαν· οὐ γὰρ ἐστὶ τι (786) ^pεἰδῶλον.

⁴“Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν, ^qκαὶ τὸ μεσότηχον ^Eτοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ.” Τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ μέγα, φησὶν, ὅτι εἰς τὴν τῶν Ἰουδαίων πολιτείαν ἤλθομεν; Τί λέγεις; ἀνεκεφαλαιώσατο τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νῦν περὶ Ἰσραηλιτῶν λέγεις; Ναί, φησὶν. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τῇ πίστει χρὴ ^rπαραλαμβάνειν, ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. “Νυνὶ δὲ, φησὶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε,” πρὸς τὴν ^Fπολιτείαν. Τὸ γὰρ μακρὰν, καὶ τὸ ἐγγὺς, προαιρέσεώς ἐστι μόνῃς. “Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν.” Τί ἐστὶ, “τὰ ἀμφότερα ἓν;” ^vΟὐ τοῦτο λέγει,

2 Matth. v. 10. 12.

3 Gen. xiii. 15.

4 v. 13—15.

^b τούτῳ ταῦτα om. A. B. E. F. ^c ἐπουρανίων E. πραγμάτων om. A. B. F.
^d εἶχον π. a. δόξαν pro δόξαν εἶχον π. a. A. B. C. E. F. Cat. ^e ὅτι accessit ex C. E. Cat. ^f μέγεθος + ἐκεῖνο A. B. F. ^g προσέχοντες + καὶ ξένοι E.
^h οἱ Ἰσρ. E. ⁱ ἀλλ’ om. Cat. ^k Haec ἀλλ’ ὡς ἀνάξιοι ex uno Cod. E. assumimus. ^l δώσω + φησὶ A. B. F. Sav. cet. ^m ἐπηγγέλτο A. B. F.
ⁿ φησὶ om. A. B. F. ^o ἄθεοι + ἐν τῷ κόσμῳ E. + πῶς τοῦτό φησι; A. B. F.
^p εἰδῶλον + θεὸς B. F. + θεοῦ deletum A. ^q καὶ pro ὁ omnes. ^r τὸ assumtum ex E. Mox τὸ ὅτι Edd. τὸ om. A. B. E. F. ^s παραλαμβάνειν + τὰ τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῶν διαθηκῶν E. ^t ἐστὶ om. E. ^v οὐ] οὐχὶ E.

ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν ^ωεὐγένειαν ἡμᾶς ἤγαγεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμᾶς 34
κακέινους εἰς μείζονα· πλὴν ^κἡμῶν μείζων ἡ εὐεργεσία. Τοῖς
μὲν γὰρ καὶ ἐπήγγελτο, καὶ ^γἐγγυτέρω ἦσαν· ἡμῖν δὲ ^ζοὐδὲ
ἐπήγγελτο, καὶ πορρωτέρω ἦμεν. Διό φησι, ⁵ “Τὰ δὲ ἔθνη
ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν.” Ἐπηγγείλατο ^αμὲν τοῖς
Ἰσραηλίταις, ἀλλὰ ἀνάξιοι ἦσαν· ^βτούτοις δὲ ^οοὐδὲ ἐπηγγεί-
λατο, ^δἀλλὰ ξένοι ἦμεν, οὐδὲν κοινὸν εἶχόμεν πρὸς αὐτούς· καὶ
ἐποίησεν ἡμᾶς ἓν, οὐχ ἡμᾶς ἐκείνοις συνάψας, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους
καὶ ἡμᾶς εἰς ἓν συνάψας. Ὑπόδειγμα δὲ ^εἐρῶ· ὑποθώμεθα B
εἶναι ἀνδριάντας δύο, τὸν μὲν ἐξ ἀργύρου, τὸν δὲ ἐκ ^μμολύβδου,
εἶτα ἀμφοτέρους καταχωνευθέντας, ἀνελθεῖν χρυσοῦς τοὺς δύο.
Ἰδοὺ τοὺς δύο ἐποίησεν. ^αἩ καὶ ἐτέρως· ἔστω ὁ μὲν δούλος,
ὁ δὲ υἱοποίητος· ἀμφοτέροι δὲ ^{αὐτῷ}προσκρουσάτωσαν, ὁ μὲν
ἀποκῆρυκτος ὢν παῖς, ὁ δὲ δραπετής, καὶ οὐδὲ ἐγνωκῶς τὸν
^ππατέρα· εἶτα ἀμφοτέροι γινέσθωσαν κληρονόμοι καὶ γνήσιοι
παῖδες. Ἰδοὺ εἰς μίαν ἤχθησαν ^κτὴν τιμὴν· οἱ δύο γεγόνασιν
ἓν, ὁ μὲν πόρρωθεν ἐλθὼν, ὁ δὲ ἐγγύθεν, καὶ μᾶλλον ^ἢπρὶν ἢ
προσκροῦσαι ^μγνησιώτερος. “Τὸ μεσότοιχον, φησὶ, τοῦ C
φραγμοῦ λύσας.” Ποῖόν ^εστι τὸ ^ομεσότοιχον; “Τὴν
ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ ^ραὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ^εἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας.” Τινὲς ^ρμὲν φασιν, ^οὅτι μεσότοιχον ^ττῶν Ἰου-
δαίων πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι οὐκ ἀφίησιν αὐτοὺς ἀναμίγνυ-
σθαι. Ἐμοὶ δὲ οὐ τοῦτο δοκεῖ· ἀλλὰ ^ττὸ μεσότοιχον τοῦτο
κοινὸν εἶναι, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ· τοῦτο μεσότοιχον ἦν δια-
φράσσον, καθὼς ὁ προφήτης φησὶν· ⁶ “Οὐχὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν
διίστῳσιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐμοῦ;” ^ωΜεσότοιχον ἦν ἡ ἔχθρα, D
ἦν καὶ πρὸς Ἰουδαίους εἶχε καὶ πρὸς Ἕλληνας· τοῦ δὲ νόμου

⁵ Rom. xv. 9.

⁶ Esai. lix. 2.

^ωεὐγένειαν—πλὴν ἡμῶν] πολιτείαν ἡμᾶς κακέινους ἤγαγεν, ἀλλ' ἡμᾶς εἰς μείζονα·
δὴλον δὲ ὅτι ἡμῶν A.B.F. ^κἡμῶν E. Cat. ^γἐγγυτέρω omnes. ἐγγύτεροι Edd.
^ζοὐδὲν F. ^αμὲν] + γὰρ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^βτούτοις] ἡμῖν A.B.E.F.
Sav. cet. ^οοὐδὲν A.B.F. Sav. cet. Statim ἐπήγγελτο E. Cat. ^δἀλλὰ] + καὶ
A.B.F. Sav. cet. ^εἐρῶ] + σαφηνείας ἔνεκεν A.B.F. ^μμολύβδου A.B.F.
Cat. ^κκαταχωνευθέντας C.D.E. Cat. Veron. ^{αὐτῷ}προσκρουσάτωσαν]
Sic E. in marg. al. manu. Libri omnes, tum scripti, tum editi, αὐτὸν προσκυ-
νεῖωσαν. “Ἕνους προσκρουσάτωσαν.” Montef. ^ππατέρα] δεσπότην A.B.F.
^κτὴν om. C. ^ἢ om. B.C.F. ^μγνησιώτερον F. γνησιώτερος E. ^εἐστι
τὸ om. A.B.F. ^ομεσότοιχον] + ἐρμηνεύει A.B.F. Sav. cet. + καὶ τίνος μεσό-
τοιχον E. ^ραὐτοῦ] + λέγων A.B.F. Sav. cet. ^εἐντολῶν] + αὐτοῦ C.
^ρμὲν] + οὖν A.B.F. + τὸν νόμον E. ^οὅτι] + ὁ νόμος Edd. repugnantibus
libris. ὅτι expunctum in E. τινὲς φασὶ τὸ μεσότοιχον Cat. ^ττῶν Ἰουδαίων
—ἀναμίγνυσθαι] διὰ τοῦτο τὸν νόμον εἶπεν, ὅτι οὐκ ἠφίει τοὺς Ἰουδαίους πρὸς
τοὺς Ἕλληνας ἀναμίγνυσθαι A.B.F. receptum a Sav. cet. ^γτὸ μεσότοιχον—
διαφράσσον] τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ μεσότοιχον λέγει (λέγειν B.) τῷ κοινῷ εἶναι
διάφραγμα ἀπὸ θεοῦ διατειχίζον ἡμᾶς A.B.F. Ita ediderunt Sav. cet. ^ωμ. ἦν]
μ. οὖν ἦν E. καὶ εἰκότως· ὥς μ. γὰρ ἦν A.B.F. Sav. cet.

ὄντος, οὐ μόνον οὐκ ἔλνετο, ἀλλὰ καὶ ᾠζετο. ⁷ “Ὁ γὰρ νόμος, φησὶν, ὀργὴν κατεργάζεται.” “Ὡςπερ οὖν ἐκεῖ λέγων, “Ὑ’Ο νόμος ὀργὴν κατεργάζεται,” οὐκ αὐτῷ τὸ πᾶν ἐπιγράφει, ἀλλ’, ἐπειδὴ παρέβημεν, ὑπακούεται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα μεσότοιχον αὐτόν φησιν, ἐπειδὴ παρακούμενος ἔχθραν ἐποίει. Φραγμὸς ὁ νόμος ἦν, ἀλλ’ οὗτος ἐγένετο μὲν ἀσφαλείας ἕνεκεν διὸ καὶ φραγμὸς ὠνόμαστο, ἵνα περιφράττῃ· ἄκουε γὰρ ^c πάλιν Εἰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ⁸ “Καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκα” καὶ πάλιν, “Καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν” ^d ἐκεῖ τὴν ἀσφάλειάν φησι· καὶ πάλιν, “Καθελὼ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα” καὶ πάλιν, “Νόμον εἰς βοήθειαν ἔδωκε” καὶ πάλιν, “Ποιῶν ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος ἐγνώρισε τὰ δικαιώματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ.” γέγονε δὲ μεσότοιχον, οὐκέτι αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστῶν, ἀλλὰ ἡχωρίζον ^f αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ^g Τοιοῦτον γὰρ τὸ μεσότοιχον ἐστὶ ἀπὸ τοῦ φραγμοῦ. Ποῖον δὲ τοῦτό ^h ἐστι; “Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας.” Πῶς; ^k Σφαγεῖς, καὶ λύσας ἐκεῖ τὴν ἔχθραν. Οὐ ^l τοῦτω δὲ ^m μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ φυλάξαι αὐτόν. Τί οὖν, εἰ τῆς προτέρας παραβάσεως ἀπηλλάγμεθα, πάλιν δὲ αὐτόν ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν; ⁿ Πάλιν τὸ αὐτὸ ἦν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔλυσεν. “Τὸν (787) ^p νόμον τῶν ἐντολῶν, φησὶν, ἐν δόγμασι καταργήσας.” ^q Βαβαὶ τῆς φιλανθρωπίας· ἔδωκεν ἡμῖν ^r νόμον, ἵνα φυλάττωμεν· ^s ἐπειδὴ οὐκ ἐφυλάξαμεν, δέον κολασθῆναι, ^t τὸν νόμον κατέλυσεν· ὥς ἂν εἴ τις ^v παιδίον παραδοὺς παιδαγωγῷ, ἐπειδὴ μὴ ^w ὑπακούοι, καὶ ^x Β τοῦ παιδαγωγοῦ ἐλεύθερον ποιήσῃ, καὶ ἀπαγάγοι. Πόσης τοῦτο φιλανθρωπίας; ^y Τί ἐστίν, “ἐν δόγμασι καταργήσας;” Πολλὴν ^z γὰρ ἐνταῦθα διαφορὰν φησιν ἐντολῆς καὶ δογμάτων. ^a Ἡ τὴν ^b πίστιν φησὶ, δόγμα αὐτὴν καλῶν· ἀπὸ γὰρ πίστεως μόνης ἔσωσεν· ἢ τὴν παραγγελίαν, καθὼς ἔλεγεν ὁ Χριστός·

⁷ Rom. iv. 15. ⁸ Esai. v. 2. Psal. lxxix. 13. Esai. v. 5. viii. 20. Psal. cii. 6, 7.

^x ᾠζετο corr. E. ^y ὁ νόμος om. F. ^z προσυπακούεται A.B.F. Sav. cet. ^a αὐτὸ B.C.D.F. ^b αὐτὸς E. ^c πάλιν om. A.B.F. Cat. ^d ἐκεῖ οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ^e ἡχωρίζων B.E. Cat. ^f τοιοῦτο E. Cat. ^g τὸ] + μεσότοιχον τὸ E. ^h ἐστὶ] δηλῶν ἐπάγει A.B.F. Sav. cet. ⁱ Haec τὸν νόμον—καταργήσας desunt in C.D.E. Veron. Receipt ea Sav. sed om. ἐν δόγμασι. ^k σφαγεῖς Cat. σφραγίσας Edd. et Codd. ^l τοῦτο et τὸ φυλάξαι E. Veron. ^m μόνον] + ἔλυσεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁿ αὐτόν om. C. ^o πάλιν] οὐχὶ πάλιν A.B.F. Mox ἐστὶν pro ἦν A.F. ^p νόμον] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^q βαβαὶ] ὡ E. ^r νόμον om. C.D.E. Veron. invita Cat. ^s ἐπειδὴ B.C.D.E.F. Cat. ἐπεὶ δὲ Edd. ^t τὸν] ὁ δὲ καὶ τὸν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^v παιδίον] + ἰδιον Cat. ^w ὑπακούη C.D. Cat. ὑπακούει Veron. ^x εἰλ. ποιήσῃ] ἐλευθερώσῃ F. ^y τί om. E. ^z γὰρ om. A.B.F. inclusum a Sav. ^a πίστιν] + οὖν A.B. Sav. cet.

9 “Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ δὲ ὀργισθῆναι ὅλως.” Τοῦτέστιν,
 10 “Ἐὰν πιστεύσῃς, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σω-
 θήσῃ.” Καὶ πάλιν, “Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στό-
 ματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Μὴ εἴπῃς, τίς ἀναβήσεται εἰς
 τὸν οὐρανόν, ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, ἢ τίς αὐτὸν
 ἀνήγαγεν ἐκ νεκρῶν;” Ἀντὶ βίου πίστιν εἰσήγαγεν. “Ἰνα γὰρ
 μὴ εἰκὴ σώσῃ, καὶ αὐτὸς ἐκολάσθη, καὶ ἀπήτησεν αὐτοὺς τὴν
 πίστιν διὰ δογματῶν.

“Ἰνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.”
 Ὅρῳ οὐχὶ τὸν Ἕλληνα γεγόμενον Ἰουδαῖον, ἀλλὰ καὶ τοῦτον
 κακέεινον εἰς ἑτέραν κατάστασιν ἦκοντας; οὐχ ἵνα τοῦτον ἕτερον
 ἐργάσῃται, ἀλλὰ τοὺς δύο κτίσῃ. Καὶ καλῶς πανταχοῦ τῷ
 ὀνόματι κέχρηται τῷ, “κτίσῃ,” καὶ οὐκ εἶπε, μεταβάλλῃ, ἵνα
 δείξῃ τὸ ἐνεργὲς τοῦ γενομένου, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἡ ἀόρατος ἡ κτίσις, ὅ-
 ἅλλ’ ἐκείνης οὐκ ἐλάττων, καὶ ὅτι ὡς ἀπὸ φυσικῶν πραγμάτων
 ἀποπηδᾶν ἡμᾶς οὐ χρὴ λοιπὸν. “Ἰνα τοὺς δύο, φησὶ, κτίσῃ
 ἐν ἑαυτῷ” τοῦτέστι, δι’ ἑαυτοῦ. Οὐκ ἄλλῃ τοῦτο ἐπέταξεν,
 ἀλλὰ δι’ ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον κακέεινον χωνεύσας, ἓνα ἀνήνεγκε
 θαυμαστὸν, αὐτὸς τούτου πρῶτον γεγόμενος ὅπερ τῆς προ-
 τέρας κτίσεώς ἐστι μείζον. Τοῦτο γάρ ἐστιν, “ἐν ἑαυτῷ,”
 αὐτὸς πρῶτος τύπον παρασχὼν καὶ ὑπόδειγμα. Ἐνθεν γὰρ ἔ-
 τὸν Ἰουδαῖον κατασχὼν, κακέειθεν τὸν Ἕλληνα, καὶ μέσος αὐτὸς
 γεγόμενος, καὶ συμμίζας αὐτοὺς, καὶ πᾶν αὐτῶν τὸ ἀπῆλλοτριω-
 μένον ἀφανίσας, ἀνέπλασεν ἄνωθεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· οὐκέτι
 δι’ ὕδατος καὶ γῆς, ἀλλὰ δι’ ὕδατος καὶ πυρός. Γέγονεν Ἰου-
 δαῖος περιτμηθεὶς, γέγονεν ἐπικατάρματος, γέγονεν Ἕλληνα ἐκτὸς
 νόμου, καὶ ὑπὲρ Ἑλλήνας καὶ Ἰουδαίους. “Εἰς ἓνα καινὸν ἄν-
 θρωπον, φησὶ, ποιῶν εἰρήνην” εἰρήνην αὐτοῖς πρὸς τὸν θεόν,
 ἢ καὶ πρὸς ἀλλήλους. Οὐ γὰρ ἂν μένοντες καὶ Ἰουδαῖοι καὶ
 Ἕλληνες κατηλλάγησαν ἂν, καὶ μὴ ἀπαλλαγέντες τῆς οἰκείας
 καταστάσεως ἕκαστος, εἰς ἑτέραν μείζονα ἦλθον. Ὁ γὰρ
 Ἰουδαῖος τότε τῷ Ἕλληνι συνάπτεται, ὅταν πιστὸς γένηται
 ὡς ἂν εἴ τις, δύο οἰκημάτων ὄντων κάτωθεν, καὶ ἄνωθεν ἐνὸς

9 Matth. v. 22.

10 Rom. x. 6—8.

^b μὴ F. ^c ἑαυτῷ (αὐτῷ C.) + φησὶν E. ^d ἀλλὰ] τὸν νόμον κατήργησεν, ἀλλ’
 ἵνα A.B.F. Sav. cet. ^e ῥήματι A.B.F. Mox κτίσει A.B.F. Cat. ^f καὶ om.
 A.B.F. ^g μεταβάλλει B. μεταβάλλει A.F. Mox ἐναργὲς E. Cat. ^h Vid.
 Annot. ⁱ ὡς om. A.B.F. inclusum a Sav. ^k ἀλλὰ] ἀλλ’ αὐτὸς A.B. ἀλλὰ
 αὐτὸς E. Sav. cet. ^l τοῦτο πρῶτον] πρῶτος τοῦτο E. Cat. ^m εἰρήνην
 accessit ex C.D. εἰρήνην αὐτοῖς πρὸς] τίσιν; αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πρὸς A.B.F.
ⁿ θεόν] + φησὶ B.F. ^o ἢ accessit ex E. Cat. ^p καὶ μὴ ἀπ. μὴ ἀπ. δὲ A.B.F.
 Sav. cet. ^q εἰς] πῶς ἂν εἰς A.B.F. et ante corr. E. receptum a Sav. cet.

θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, οὐκ ἂν ἔδυνθηθίεν ἀλλήλους ἰδεῖν, ἕως
 36 ἂν ἅνω γένωνται. “Ποιῶν εἰρήνην” μᾶλλον πρὸς τὸν θεόν·
 τὸ γὰρ ἐξῆς τοῦτο δηλοῖ. Τί γάρ φησι; ¹¹ “Καὶ ἀποκα-
 ταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυ-
 ροῦ.” Οὐκ εἶπε, καταλλάξῃ, ἀλλ’, “ἀποκαταλλάξῃ,” δεικνύς
 ὅτι πρὸ τούτου ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἔυκατάλλακτος ἦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν ἀγίων καὶ πρὸ τοῦ νόμου. “Ἐν ἐνὶ σώματι,” ¹² φησὶ, τῷ
 αὐτοῦ, “τῷ θεῷ.” Πῶς τοῦτο γίνεται; Τὴν ὀφειλομένην
 δίκην, ¹³ φησὶν, αὐτὸς ὑποστάς. “Διὰ τοῦ σταυροῦ, ¹⁴ ἀποκτείνας
 τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.” Οὐδὲν κυριώτερον αὐτῶν λέξεων, οὐδὲν
 Βέμφαντικώτερον. Ὁ θάνατος αὐτοῦ, φησὶ, τὴν ἔχθραν ἀπέ-
 κτεινεν, ἔτρωσε καὶ ἀπώλεσεν, οὐχ ἑτέρῳ ἐπιτάξας, οὐδ’ ἐνεργή-
 σας μόνον, ἀλλὰ καὶ παθὼν. Οὐκ εἶπε, λύσας, οὐκ εἶπεν,
 ἀνελών, ἀλλ’, ὁ πάντων σφοδρότερον ἦν, “ἀποκτείνας,” ὥστε
 μηκέτι αὐτὴν ἀναστῆναι. Πῶς οὖν ἀνίσταται; Ἀπὸ τῆς
 πολλῆς ἡμῶν βλακείας. ¹⁵ Ἔως ἂν μένωμεν ἐν τῷ σώματι τοῦ
 Χριστοῦ, ἕως ἂν ὦμεν ἡνωμένοι, οὐκ ἀνίσταται, ἀλλὰ κεῖται
 νεκρά· μᾶλλον δὲ ἐκείνη οὐδέποτε ἀνίσταται· ¹⁶ καὶ ἑτέραν τέκω-
 C μεν, οὐκέτι παρὰ τὸν τὴν προτέραν ἀνελόντα καὶ ἀπολέσαντα,
 σὺ δὲ ὠδίνεις ἑτέραν. ¹⁷ Τὸ ἔγγραφο φρόνημα τῆς σαρκὸς,
 φησὶν, ἔχθρα εἰς θεόν.” ¹⁸ Ἄν μηδὲν φρονῶμεν σαρκικόν, οὐ
 τευχθήσεται ἑτέρα, ἀλλὰ ἡμεῖς ἡ εἰρήνη ἐκείνη. (788)
¹⁹ Ἐννόησον ἵνα γὰρ ὅσον ἐστὶ κακόν, τοσαῦτα τοῦ θεοῦ πραγμα-
 τευσαμένους, ἵνα καταλαγῶμεν, καὶ ἀνύσαντος, πάλιν ἡμᾶς εἰς
 ἔχθραν ἐπανελθεῖν. Ταύτην οὐκέτι λουτρον, ἀλλ’ ἡ γένεσσα
 μένει, οὐκέτι ἄφεσις, ἀλλ’ ἐξέτασις. Φρόνημα τῆς σαρκὸς,
 τρυφή, σπατάλη· ²⁰ φρόνημα τῆς σαρκὸς, πλεονεξία καὶ πᾶσα
 Δάμαρτία. Διὰ τί ²¹ δὲ φρόνημα σαρκὸς εἴρηται; καίτοι γε
 οὐδὲν ἄνευ ψυχῆς ²² εἰργάσατο ἄν. Οὐ διαβάλλων τὴν σάρκα
 λέγει, ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγῃ, ²³ “ψυχικὸς ἄνθρωπος,” οὐ διαβάλ-

11 v. 16.

12 Rom. viii. 6.

13 1 Cor. ii. 14.

¹ δυνηθείεν] δυνάμενοι A.B.F.² —αλλάξει ter C.D.E. Cat.³ ἀκα-

τάλλακτος A.C.D.E.F. Cat.

⁴ φησὶ] τουτέστι A.B.F.⁵ τῷ θεῷ]

διὰ τοῦ σταυροῦ A.B.F.

⁶ γίνεται] γέγονε δηλοῖ A.F.⁷ φησὶν] ἐπάγων

A.B.F. αὐτὸς φησὶν in verso ord. Edd.

⁸ καὶ ἀποκτ. A.B.F.⁹ τῶν] τού-

των τῶν A.B.F. Sav. cet.

¹⁰ κακίας] βλαβείας A.B.F.¹¹ ἕως] + γὰρ A.B.F.

Sav. cet.

¹² καὶ] Sic Cat. ἂν C.D.E. ἂν τοίνυν ἡμεῖς A.B.F.

ἂν δὲ Edd.

¹³ ἐλόντα F.¹⁴ δὲ pro δὲ E. Cat.

σὺ δὲ] ἀλλὰ παρὰ σοὶ ἡ αἰτία δὲ A.B.F.

¹⁵ γὰρ om. A.B.E.F.¹⁶ ἂν om. E.

Mox καὶ οὐ idem.

¹⁷ μένει A.F.¹⁸ ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι τὰ ἁμαρτήματα, εἰ καὶ σαρκικὰ λέγεται, ἀλλ’ οὐ σώματος μόνου, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ποῖά ἐστιν ἁμαρτήματα ψυχῆς χωρὶς τοῦ σώματος. Veron.¹⁹ γὰρ om. A.B.F.²⁰ φρ. τῆς σαρκὸς om. E.²¹ δὲ ac-

cessit ex A.B.E.F. δὲ pro δὲ C.D.

²² τῆς σαρκὸς C.²³ ἐργάσατο A.F.

λων τὴν ψυχὴν τοῦτό φησιν. ⁹Οὐ γὰρ ἀρκεῖ οὔτε σῶμα, οὔτε ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν, μὴ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς [†]ἀπολαύσασα, ποιῆσαί τι γενναῖον καὶ μέγα. Διὰ τοῦτο ψυχικὰ ἐκεῖνα καλεῖ, [‡]καθ' ἑαυτὴν ἢ ψυχὴ ἐργάζεται [‡]καὶ σαρκικὰ ἐκεῖνα [‡]καλεῖ, [‡]καθ' ἑαυτὸ τὸ σῶμα· οὐκ ἐπειδὴ ταῦτα φυσικὰ, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἀπολαύσαντα προστασίας τῆς ἐκεῖθεν, ἀπόλλυται. Ἐπεὶ καὶ οἱ Ε ὀφθαλμοὶ καλοὶ, ἀλλ' ἄνευ φωτὸς μυρία ἐργάζονται κακά· [‡]τοῦτο δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἐστίν, οὐ τῆς φύσεως. Εἰ δὲ φυσικὰ ἦν [‡]κακά, οὐκ ἂν αὐτοῖς ποτε εἰς θεόν ἐχρησάμεθα. Οὐδὲν γὰρ ἐστὶ φυσικὸν κακόν. [‡]Τί οὖν φησι σαρκικὰ φρονήματα τὰς ἀμαρτίας; [‡]Ὅτι ὅταν αὕτη κρατήσῃ τοῦ ἡνίοχου, μετεωρισθεῖσα μυρία τίκτει δεινά. Ἀρετὴ [‡]γὰρ σαρκὸς, τὸ ὑποτετάχθαι τῇ ψυχῇ· κακία δὲ, τὸ ἄρχειν ψυχῆς. Ὡς περ F οὖν ὁ ἵππος [‡]καλὸς καὶ εὐσκελὴς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ ἡνίοχου τοῦτο δέκνυται· οὕτω καὶ ἡ [‡]σὰρξ, ὅταν αὐτῆς τὰ σκιρτήματα περικόψωμεν. Ἀλλ' οὐδὲ ἡνίοχος δέκνυται ἄνευ ἐπιστήμης· καὶ 37 γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκείνων δεινότερα ἐργάζεται. Ὡς τε πανταχόθεν ἐφεστάναι χρὴ τὸ πνεῦμα. Τοῦτο [‡]ἐφεστῶς, τὸν ἡνίοχον ἰσχυρότερον ποιεῖ· τοῦτο καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καλλωπίζει. Καθάπερ γὰρ ἡ ψυχὴ ἐνούσα μὲν αὐτῷ, καλὸν αὐτὸ δέκνυσιν, ὅταν δὲ αὐτὸ ἐρημώσῃ τῆς οἰκείας ἐνεργείας καὶ ἀποστῇ, καθάπερ ζωγράφου τινὸς τὰ χρώματα συγχέοντος, εἰδέχθεια γίνεται πολλή, πρὸς τὴν φθορὰν ἐπειγομένου τῶν μερῶν ἐκάστου, καὶ τὴν ἀνάλυσιν· οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ὅταν B ἐρημον καταλίπῃ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, χείρων γίνεται καὶ μεῖζων ἢ εἰδέχθεια. Μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ τῆς ψυχῆς ἔλαττον τὸ σῶμα, κακίζε τοῦτο. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ τὴν ψυχὴν κακίζειν ἀνέχομαι, ἐπειδὴ τοῦ πνεύματος οὐδὲν ἰσχύει χωρὶς. Εἰ δὲ χρὴ τι εἰπεῖν, μεῖζονός ἐστι κατηγορίας ἀξία ἡ ψυχὴ. Τὸ μὲν γὰρ σῶμα οὐδὲν ἄνευ τῆς ψυχῆς [‡]εἰργάσατο ἂν δεινόν, ἡ δὲ ψυχὴ πολλὰ χωρὶς τοῦ σώματος. Καὶ γὰρ [‡]καὶ τηκομένου τούτου, καὶ οὐ σκιρτῶντος, πολλὰ ἐργάζεται [‡]ἐκείνη· καθάπερ οἱ γόητες

⁹ οὐ γὰρ] ἀλλ' ὅτι οὐκ A.B.F. Sav. cet. [†] ἀπολαύσασα pro ἀπολαύουσα A.B.C.E.F. [‡] καὶ om. F. [‡] καλεῖ om. A.B.F. [‡] τοῦτο δέ] καὶ C.D.E. Veron. Mox οὐ τῆς φύσεως om. iidem. [‡] τὰ κακά A.B.F. receptum a Sav. cet. [‡] τί οὖν φησι σ. φ. τὰς ἀμαρτίας] Sic E. eraso vocabulo (ἔστι?) ante φησί. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. τὰς ἀμαρτίας C.D. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. αἱ ἀμαρτίαι Edd. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. ἀμαρτίαι A.B.F. [‡] ὅτι ὅταν] ὅταν γὰρ A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim αὐτῇ E. [‡] γὰρ om. A.B.F. [‡] καλὸς] + μὲν A.B.F. Sav. cet. καλῶς pro καλὸς καὶ D. [‡] σὰρξ] + τότε ἔσται καλὴ A.B.F. receptum a Sav. cet. [‡] ἐκείνη E. Post δεινότερα add. ἄνευ ἐπιστήμης A.B.F. receptum a Sav. cet. [‡] ἐφεστῶς] γὰρ ἐφεστὸς B. [‡] εἰργάσατο A.B.E.F. Sav. cet. [‡] καὶ om. B.E.F. [‡] καὶ ἐκείνη C.

C ἐκεῖνοι, οἱ μάγοι, ^hοἱ φαρμακοὶ, οἱ φθονοῦντες, ⁱμάλιστα τή-
 κουσιν αὐτό. Ἄλλως δὲ οὐδὲ ἡ τρυφή τῆς τοῦ σώματος
 ἀνάγκης ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ἀπροσεξίας τῆς ψυχῆς· ἡ γὰρ τρυφή,
^kοὐχ ἡ τρυφή, τῆς τοῦ σώματος ἀνάγκης. Ἐὰν θελήσω
 σφοδρὸν καθεῖναι τὸν χαλινόν, ἐπεστόμισα τὸν ἵππον· τὸ δὲ
 σῶμα τὴν ψυχὴν καταστέλλειν οὐ δύναται ἐν τοῖς αὐτῆς κακοῖς.
 Τίνος οὖν ἔνεκεν φρόνημα αὐτὸ σαρκὸς καλεῖ; Ὅτι τῆς σαρκὸς
 ὄλον γίνεται. Ὅταν γὰρ αὕτη κρατήσῃ, τότε ἤμαρτεν, ὅταν
^mτὸν νοῦν ἀφέλῃται καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς. Οὐκοῦν ἐν
 D τούτῳ ἡ ἀρετὴ τοῦ σώματος, ἐν τῷ εἵκειν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ καθ'
 ἑαυτὴν οὔτε ⁿκακὴ οὔτε καλή. Τί γὰρ ἂν ἐργάσαιο ὅτ' ὁ σῶμα
 καθ' ἑαυτό; Ὡστε τῇ συναφείᾳ καλὸν τὸ σῶμα, ῥδιὰ τὴν ὑπο-
 ταγὴν· ^qἐπεὶ οὔτε καλόν, οὔτε κακόν, καὶ πρὸς τοῦτο δέ, καὶ
 πρὸς ἐκεῖνο ἐπιτήδειον, εἰς ἑκάτερα τὴν ῥοπὴν ἔχον. Τὸ σῶμα
 ἐπιθυμεῖ, ἀλλ' οὐ πορνείας οὐδὲ μοιχείας, ἡ ἀλλὰ μίξεως· τὸ
 σῶμα ἐπιθυμεῖ, οὐ τρυφῆς, ἀλλὰ τροφῆς, οὐ μέθης, ἀλλὰ
 ποτοῦ. Ὅτι γὰρ οὐχ ἡ μέθη τοῦ σώματος ἐστίν ἐπιθυμία,
 σκόπει πῶς οὐκ ἀντέχει λοιπὸν, ὅταν ὑπερβῇς τὸ μέτρον, ὅταν
 E τὰ ὅρια ^rνικήσῃς. Ταῦτα τοῦ σώματος· ἐπεὶ τὰ ἄλλα πάντα
 τῆς ψυχῆς ἐστίν, ὅταν εἰς σαρκικὰ καταφέρηται, ὅταν παχεῖα
 γένηται. Εἰ γὰρ καὶ καλὸν τὸ σῶμα, ἀλλὰ σφόδρα ἡττον τῆς
 ψυχῆς, ὥσπερ μόλυβδος ^wχρυσοῦ, ἀλλ' ὅμως δέεται καὶ τοῦ
 μολύβδου ^xτοῦ συγκολλῶντος· οὕτω ^yδεῖ καὶ τοῦ σώματος τῇ
 ψυχῇ. ^zὩσπερ παιδίον ἐστίν εὐγενὲς παιδαγωγοῦ δεόμενον.
 F Ὡσπερ ^aοὖν παιδικὰ πράγματα λέγομεν, οὐ τὴν ἡλικίαν δια- (789)
 βάλλοντες, ἀλλὰ τὰ κατ' αὐτήν· οὕτω καὶ περὶ τοῦ σώματος.
 Ἄλλ' ἔνεστι μὴ εἶναι ἐν σαρκί, ἂν θέλωμεν, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῇ
 38 γῇ, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐν πνεύματι. Τὸ γὰρ εἶναί που, οὐχ
 οὕτω τῇ θέσει τῇ ἐν τῷ τόπῳ λέγεται, ὡς τῇ διαθέσει. Πολ-
 λούς ^bγοῦν ὄντας που, λέγομεν μὴ εἶναι, ^cλέγοντες, οὐκ ἦσθα

^h οἱ φαρ. οἱ φθο. pro οἱ φθο. οἱ φαρ. omnes. ⁱ μάλιστα] οἱ καὶ μάλιστα
 A.B.F. ^k οὐχ A.B.F. ^l εἰν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^m τὸν ν. ἀφ.
 pro ἀφ. τὸν νοῦν omnes. ⁿ κακὴ οὔτε καλή A.B.C.E.F. καλή οὔτε κακὴ Edd.
 o τὸ om. B.E.F. ^p ῥδιὰ] καλὸν διὰ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q ἐπεὶ] + καθ'
 ἑαυτό A.B.F. Sav. cet. ^r ἀλλὰ] ἀλλ' ἀπλῶς A.B.F. ^s νικήσῃς. ταῦτα τοῦ
 σ.] Sic A.B.F. νικήσῃς τὰ τοῦ σ. Edd. ^t ἐπεὶ τὰ] τὰ δὲ A.B.F. ^v ὅταν]
 οἷον ὅταν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^w χρυσοῦ] + οὕτως σῶμα τῇ ψυχῇ E.
 Mox δέεται om. E. Veron. ὥσπερ μόλυβδος—δέεται] ὥσπερ οὖν ἡττων ὁ μόλυ-
 βδος χρυσοῦ (huc usque Sav. cet.) καίπερ ὦν, ὅμως δέεται A.B.F. ^x τοῦ]
 ὡς A.F. ^y δεῖ... τῇ ψυχῇ] δέεται... ἡ ψυχὴ E. ^z ὥσπερ] ἡ ὥσπερ
 A.B.F. editum a Sav. cet. Statim παιδίον παιδαγωγοῦ (ψυχαγωγοῦ F.) ἐστὶ
 δεόμενον A.B.F. Post δεόμενον iidem addunt οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ δέεται τοῦ σώ-
 ματος. καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ τοιαῦτα παρήγαγον παραδείγματα. Haec in textum
 intulerunt Sav. cet. ^a οὖν] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^b γοῦν] γὰρ C.
^c λέγοντες οὐκ ἦ. ἐ.] οὐκ ἦ. ἐ. λέγοντες A.B.F.

ἐνταῦθα· ^aπάλιν, οὐκ εἰ ἐνταῦθα. Καὶ τί ^eλέγω; Πολλάκις λέγομέν ^fτινι, οὐκ εἰ ἐν σεαυτῷ, ^hοὐκ εἰμὶ ἐν ἐμαυτῷ· καίτοι τί σωματικώτερον τούτου, ^hἢ ὅταν αὐτὸς ἐαυτῷ πλησιάσῃ; ἀλλ' ὅμως οὐ φαμεν αὐτὸν εἶναι ἐν ἐαυτῷ. Γενώμεθα τοίνυν ἐν ἑαυτοῖς, ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῷ πνεύματι· μένωμεν ἐπὶ τῆς εἰρήνης ⁱκαὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἵνα πάντων τῶν σαρκικῶν ἀπαλλαγέντες, δυναθώμεν ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ^B ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

¹Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα ^aοὐν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι ^C καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου ^bλίθου αὐτοῦ· ^cΧριστοῦ· ἐν ᾧ ^dπάσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Οὗ δι' ἐτέρου, φησὶν, ἔπεμψεν, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς ταῦτα ^D ἐμήνυσεν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ. Οὐκ ἄγγελον, οὐκ ἀρχάγγελον ἀπέστειλεν, ἐπειδὴ τὸ διορθῶσαι τὰ τοσαῦτα κακὰ οὐδενὸς ἐτέρου ἦν, ^eἀλλὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας, ^fκαὶ τὸ ἀπαγγεῖλαι τὰ γενόμενα. Ὑπηρετοῦ καὶ σχεδὸν διακόνου τάξιν ἀνεδέξατο ὁ δεσπότης, ^gκαὶ ἦλθε, καὶ “εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν, ^hφησὶ, τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς.” ⁱΤοὺς Ἰουδαίους ^E ^kφησὶν ἐγγύς, ὡς πρὸς ἡμᾶς. “Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.” Εἰρήνην τὴν πρὸς τὸν θεὸν φησι. ^mΚατήλλαξεν ἡμᾶς. ⁿΚαὶ

¹ CAP. II. v. 17—22.

^a πάλιν] ἢ πάλιν A.F. καὶ πάλιν E. Haec πάλιν οὐκ εἰ ἐνταῦθα accesserunt ex A.C.E.F. ^e λέγω] + ταῦτα A.B.F. Sav. cet. ^f τινι assumtum ex C.D.E.F. Statim ὅτι οὐκ εἰ E. ^g οὐκ] ἢ οὐκ A.B. οὐκ εἰμὶ ἐν ἐμαυτῷ om. F. ^h ἢ accessit ex omnibus. ⁱ καὶ] + ἐπὶ F. HOM. VI. ^a οὐν om. C.D. Veron. ^b λίθου om. A.F. Mosq. ^c Χριστοῦ] Χρ. Ἰησοῦ C.D. Ἰησοῦ Χρ. A.B.F. Mosq. ^d ἢ om. B.F. Mosq. ^e ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ E. ^f καὶ om. C.D. τὸ καὶ pro καὶ τὸ E. Haec καὶ τὸ ἀπ. τὰ γ. desunt in A.B.F. Cat. inclusa a Sav. ^g καὶ ἦλθε καὶ] τὸ καὶ τὸ ἀπαγγεῖλαι καὶ εἰπεῖν τὰ γενόμενα ἦλθε. διὸ φησι· καὶ ἐλθὼν A.B.F. ^h φησὶ om. E. ὑμῖν φησὶ om. A.B.F. ⁱ τοὺς Ἰουδαίους pro τοῖς Ἰουδαίοις A.E.F. Cat. ^k φησὶν] οὕτως εἰπὼν A.B.F. ^l ἡμᾶς] + μακρὰν δὲ τοὺς ἐξ ἐθνῶν αἰνιττόμενος, ὡς ξένους τῶν διαθηκῶν ὄντας A.B.F. receptum a Montef. ^m κατήλ.] καὶ γὰρ κατήλ. A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁿ καὶ γὰρ] ἄλλως δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet.

γὰρ αὐτός φησιν, ² “Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν”· καὶ πάλιν, “Θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον” καὶ, “Ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, λήψεσθε.” καὶ **F** πάλιν, “Ὅτι ὁ πατὴρ ὑμᾶς φιλεῖ.” Ταῦτα τῆς εἰρήνης τεκμήρια, καὶ πρὸς ^ρτούτοις πῶς; “Ὅτι δι’ αὐτοῦ τὴν προσαγωγὴν ἑσχέκαθεν ἀμφοτέρω ἐν ἐνὶ πνεύματι.” Οὐχ ὑμῖν ἔλατ-
 39 τον, ἐκείνοις δὲ πλέον, ἀλλὰ μιᾷ χάριτι. Τὴν μὲν γὰρ ὁργὴν ἔλυσε τῷ θανάτῳ, ἐπεράστους δὲ ἡμᾶς ἐποίησε τῷ πατρὶ διὰ τοῦ πνεύματος. Ἴδου πάλιν τὸ, ἐν, διὰ, “ἐστὶ δι’ αὐτοῦ καὶ ὑτοῦ πνεύματος, ² τουτέστι, προσήγαγεν ^α αὐτῷ. “Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων.” Ὅρᾳς ὅτι οὐχ ἀπλῶς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν τῶν περὶ Ἀβραὰμ καὶ Μωϋσῆν καὶ Ἡλίας; εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἀπεγράφημεν, ^ε εἰς ἐκείνην ἐμφανίζόμεθα. ³ “Οἱ γὰρ ^δ τοιαῦτα λέγοντες, φησὶν, ἐμφανίζουσιν **B** ὅτι πατρίδα ζητοῦσιν.” Οὐκέτι ξένοι τῶν ἁγίων, οὐδὲ πάροικοι. Οἱ ^ε γὰρ μὴ μέλλοντες ἐπιτεύξεσθαι τῶν οὐρανίων, πάροικοί εἰσιν. ⁴ “Ὁ γὰρ υἱὸς, φησὶ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.” “Καὶ οἱ-
 κείοι, φησὶ, τοῦ θεοῦ.” “Ὅπερ ἔσχον ἐξ ἀρχῆς ἐκείνοι διὰ τοσούτων πόνων, τοῦτο ὑμῖν διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος κατωρθώθη. ^ε Ἴδου ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. “Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ ^β προφητῶν.” Ὅρα πῶς πάντα φύρει, τοὺς ^ι Ἕλληνας, τοὺς ἀποστόλους, τοὺς προφήτας, τὸν (790) Χριστόν· καὶ ^κ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἵν’ ἀπὸ τῆς οἰκο-
C δομῆς τὴν συναφὴν δείκνυσιν. “Ἐποικοδομηθέντες, φησὶν, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων ^β καὶ προφητῶν” τουτέστι, θεμέλιος οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται. Καὶ πρῶτον τίθησι τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ὄντας τοῖς χρόνοις· ἥτοι οὐδὲν τοῦτο δεικνύς ^ρ φησι, τουτέστι, θεμελιός ^γ εἰσιν ἐκείνοι, ^ι μία οἰκοδομὴ

² Joan. xiv. 27. xvi. 33. xiv. 14. xvi. 27. ³ Heb. xi. 14. ⁴ Joan. viii. 35.

ὅτι om. A.B.F. ^ρ τοίτους A.B.E.F. Sav. cet. Post τοίτους add. καὶ πρὸς ἐκείνους. πρὸς τοίτους A.B.F. receptum a Sav. cet. ^γ ἔχομεν E. ἀμφοτέρω om. C.D. Veron. ^ι ὑμῖν] ἡμεῖς A.B.F. ὑμεῖς Sav. cet. Mox ἐκείνοι δὲ πλ. A.B.F. Sav. cet. ^κ χάριτι] + πάντες ἐσώθημεν A.B. + π. ἐσώθησαν F. ^ε ὁργὴν] + ἐκείνοις A.B.F. ^ν πνεύματος] + ἐν ἐνὶ πνεύματι, φησὶν A.B.F. ^ω ἐστὶ] + δὲ λέγει τοῦτο ἐστὶ A.F. ^ξ αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ι τοῦ assumptum ex A.B.E.F. ² τουτέστι om. A.B.F. Sav. cet. ^α αὐτῷ τῷ ππ. B. τῷ ππ. A.F. Cat. ^β αὐτῶν E. ^γ εἰς] καὶ εἰς A.F. ^δ τὰ τοιαῦτα E. ^ε γὰρ] δὲ F. Statim μὴ erasum in E. ^ι ἐπιτεύξεσθαι A.B.C.D.E. ἐπιτεύξεσθαι Edd. ^κ Haec ἰδοὺ ἡ ἐλπίς τῆς κλ. post προφητῶν transp. A.B.F. Sav. cet. ^β προφητῶν] + δείκνυσιν λαμπροτέρων τυχόντας τῶν προφητῶν E. ^ι Ἕλληνας] + τοὺς Ἰουδαίους A.B.F. receptum a Sav. cet. ^κ ποτὲ A.B.F. ^ι ἵν’ pro ποτὲ omnes. ^μ συνάφειαν E. ^ν καὶ προφητῶν om. C.D. Veron. ^ο οὐδὲν om. A.B.F. Sav. cet. ^ρ φησι, τουτέστι] καὶ λέγων ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^γ εἰσιν ἐκείνοι] εἰσι καὶ ἐκείνοι καὶ οὗτοι A.B.F. εἰσι καὶ οὗτοι καὶ ἐκείνοι Sav. cet. ^ι καὶ μία A.B.F. Sav. cet.

τὸ πᾶν, καὶ ῥίζα ^αμία. ^ιἘννόησον τοὺς Ἕλληνας θεμέλιον ἔχοντας τοὺς πατριάρχας. ^νἘνταῦθα μᾶλλον αὐτὸ ^κκυριώτερον λέγει, ^ηὅταν ἐγκεντρισμὸν λέγῃ μᾶλλον ὑκεῖ καθάπτεται. Εἰτά ^φφησιν, ^αὃ τὸ πᾶν συνέχων ἐστὶν ὁ Χριστός. Ὁ γὰρ λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος καὶ τοὺς ^βτοίχους συνέχει, καὶ ^δτοὺς θεμελίους. ^εἘν ^φπᾶσα οἰκοδομῇ.” Ὅρα πῶς ^δαὐτὸ συνῆψε· ^εποτὲ μὲν ἄνωθεν κατέχοντα τὸ πᾶν σῶμα καὶ συγκροτοῦντα, ποτὲ δὲ κάτωθεν διαβαστάζοντα τὴν οἰκοδομὴν, καὶ ῥίζαν ὄντα. Τὸ ^δδὲ, ^η”Ἐκτισεν ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ^ιἄνθρωπον,” διὰ τούτου ἐδήλωσεν, ^κὅτι δι’ ἑαυτοῦ συνῆψεν ἐκατέρους τοὺς τοίχους, ^ικαὶ ἄλιν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη. Καὶ, ^ε”Πρωτότοκος, φησὶ, πάσης κτίσεως” τούτους, πάντα αὐτὸς διαβαστάζει. ^εἘν ^φπᾶσα οἰκοδομῇ συναρμολογούμενη.” Κἂν τὸν ὄροφον εἶπῃς, κἂν τοὺς τοίχους, κἂν ὀτιοῦν ἕτερον, τὸ ^επᾶν διαβαστάζει. Ἀλλαχοῦ δὲ αὐτὸν θεμέλιον καλεῖ. ^ε”Θεμέλιον γὰρ ἄλλον, ^οφησὶν, οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.” ^εἘν ^φπᾶσα οἰκοδομῇ, ^ρφησὶ, συναρμολογούμενη.” ^ιΔείκνυσι καὶ τὸ ἀκριβές, ὅτι οὐκ ἐν ἄλλως τεθῆναι, μὴ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας βιώσαντα. ^ιἈὔξει, φησὶν, εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ^φκαὶ ὑμεῖς, ^οφησὶ, συνοικοδομεῖσθε.” Συνεχέστερον αὐτὸ λέγει, ^ε”Εἰς ^ιναὸν, εἰς ^φκατοικητήριον ^νθεοῦ ἐν πνεύματι.” ^κΤί δὴ βούλεται ἡ οἰκοδομῇ; Ὡστε τὸν θεὸν ^εἐνοικῆσαι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ. ^νΚαὶ ἕκαστος ὑμῶν ναὸς ἐστὶ, καὶ κοινῇ πάντες, καὶ ὡς ἐν σώματι Χριστοῦ ^οοἰκεῖ, καὶ ὡς ἐν ναῷ ^επνευματικῷ οἰκεῖ. ^αΟὐκ εἶπε, πρόσδοον, ἀλλὰ, ^ε”προσαγωγὴν” οὐ γὰρ ἀφ’ ἑαυτῶν προσήλθομεν, ἀλλ’

^δ Coloss. i. 15.

^ε 1 Cor. iii. 11.

^α μία om. E. ^ι ἐννόησον] + γὰρ A.B.F. ^ν ἐνταῦθα] ἢ ἐνταῦθα A.B. ^κ κυρ.] τὸ κυρ. A.B.F. Sav. cet. ^η ὅταν] ὅταν γὰρ A.B.F. ^υ ἐκεῖ] ἐκείνων A.B.F. ^φ φησιν] ἐπάγει A.B.F. Sav. cet. Post h. v. addunt ὄντος (ὄντως A.) ἀκρογωνιαίος (+ λίθου E.) Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλῶν ὅτι (δηλῶν ὅτι om. E.) A.B.E.F. receptum a Sav. cet. Nobiscum facit Catena. ^α ὃ τὸ πᾶν] τὸ πᾶν ὁ A.B.F. ^β τοίχους] τοιοῦτους B. ^γ ἡ οἰκοδ. E. ^δ αὐτῷ A.F. αὐτὸν E. ^ε ποτὲ] καὶ δείκνυσι ποτὲ A.B.F. Sav. cet. ^ε συγκροτ. pro συγκροτ. F. Cat. ^ε βαστάζοντα B.F. ^δ δὲ] γὰρ A.B.F. ^δ om. Cat. ^ι ἄνθρωπον] + εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. Statim ἐδήλ. διὰ τούτου (τούτο A.) in- verso ord. A.B.F. ^κ ὅτι om. C.D.E. Veron. Agnoscit Cat. ^ι καὶ ἄλιν om. E. Cat. Veron. ^κ ἡ οἰκοδ. bis E. ^κ διαβαστάζει] + αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ ἀλλαχοῦ δὲ A.B.F. ^ο φησὶν om. F. Cat. ^ρ φησὶ om. A.F. ^ι δείκνυσι καὶ τὸ ἀκρ.] ἐνταῦθα τὸ ἀκρ. ἐμφαίνει καὶ δείκνυσιν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ι αὔξει] + γὰρ Edd. γὰρ deest in omnibus. ^ο φησὶ om. F. ^ι ναὸν] + ἅγιον A.B.F. Sav. cet. ^ν θεοῦ sine artic. A.B.C.F. ^κ τί δὲ] δηλῶν τί αὐτῷ A.B.F. ^ε ἐνοικῆσαι] + φησὶν A.B.F. ^υ καὶ ἕκαστος] ἕκαστος γὰρ A.B.F. Sav. cet. Statim ἡμῶν B.C.D. ^ε πνευματι- κῶς Cat. Statim οἰκεῖ om. A.B.E.F. non Cat. ^α οὐκ] διὰ τοῦτο οὐκ A.B.F. Sav. cet.

ὑπ' αὐτοῦ προσήχθημεν. ⁷ “Οὐδεὶς γὰρ, φησὶν, ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ” καὶ πάλιν, “Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, ^b καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή.” ^c Συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἀγίοις, καὶ **B** πάλιν ἐπὶ τὸ πρότερον ἀνείσιν ὑπόδειγμα, οὐδαμοῦ ἀφείς ἀπηρ-
τῆσθαι τοῦ Χριστοῦ. “Ἀρα μέχρι τῆς παρουσίας ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς ἄρα διὰ τοῦτο Παῦλος ἔλεγεν, ⁸ “Ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα” καὶ πάλιν, ^d ὅτι θεμέλιός ἐστιν ὁ Χριστός. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ὁρᾷς ὅτι ^e πρὸς τὰ ὑποκείμενα χρὴ ὑπακούειν, οὐχ ἀπλῶς; Ἀπὸ ^f παραδειγμάτων τοῦτο εἶπεν, ὥς ^g ὅταν γεωργὸν λέγῃ τὸν πατέρα, καὶ ρίζαν ἑαυτόν.

⁹ “Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος ^h Ἰησοῦ Χριστοῦ **C** ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, ⁱ εἶγε ἡκούσατε.” Εἶπε τοῦ Χριστοῦ τὴν κηδεμονίαν τὴν πολλήν· ἐκβαίνει λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν ^k ἑαυτοῦ, μικρὰν μὲν οὖσαν, καὶ σφόδρα οὐδὲν πρὸς ἐκείνην, ἰκανὴν δὲ καὶ ταύτῃ ἐπισπάσασθαι. Διὰ τοῦτο ^l καὶ ἐγὼ δέδεμαι, φησὶν. Εἰ γὰρ ὁ δεσπότης ὁ ἐμὸς ἐσταυρώθη δι' ὑμᾶς, πολλῶ μᾶλλον ἐγὼ ^m δέδεμαι. Οὐ μόνον αὐτὸς ἐδέθη, ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐτοῦ δούλους δεσμεῖσθαι συγχωρεῖ. “Ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν.” Πολλὴ ἡ ἔμφασις· οὐ μόνον ὑμᾶς οὐ βδελυττόμεθα λοιπὸν, ἀλλὰ καὶ δεσμούμεθα δι' ὑμᾶς, φησὶ, καὶ ἐγὼ τοσαύτης ἀπέλανσα χά-
D ριτος. “Εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς.” Τὴν πρόρρησιν αἰνίττεται τὴν πρὸς τὸν Ἀνανίαν ρηθεῖσαν περὶ αὐτοῦ ἐν Δαμασκῷ, ἡνίκα ἔλεγε· ¹⁰ “Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων.” Οἰκονομίαν χάριτός φησι τὴν ἀποκάλυψιν· ⁿ τουτέστιν, οὐ παρὰ ἀνθρώπου ἔμαθον· ^o κατηξίωσεν ἐμοὶ ἐνὶ ὄντι ἀποκαλύψαι δι' ὑμᾶς. ¹¹ “Αὐτὸς γάρ μοι εἶπε, φησὶ, πορεύου, ὅτι εἰς ἔθνη μακρὰν ἔξαποστελῶ **E** σε.” ^p Εἶγε ἡκούσατε.” Οἰκονομία γὰρ ἦν μεγάλη, τὸ

⁷ Joan. xiv. 6.⁸ 1 Cor. iii. 10, 11.⁹ CAP. III. v. 1, 2.¹⁰ Act. ix. 15.¹¹ Ibid. xxii. 21.

^b καὶ ἡ ἀλ. καὶ ἡ ζ.] ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ ἔξει τὸ φῶς A.B.F. ^c καὶ συνάπτει C.D. Veron. καὶ om. E. Mox καὶ ante πάλιν assumptum ex E. συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἁγίοις· εἰς ναὸν ἁγίων οἰκοδομεῖσθε A.B.F. editum a Sav. cet. Iidem post ὑπόδειγμα addunt καὶ συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἁγίοις. ^d ὅτι θεμέλιός (θεμέλιον D.) —τοῦτό ἐστιν;· ἐνταῦθα, θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστι Χρ. (+ Ἰησοῦς F.) A.B.F. receptum a Sav. cet. ^e πρὸς τὰ ὑπ. χρὴ ὑπακούειν, οὐχ ἀπλῶς] τὰ παραδείγματα πρὸς τὰ ὑπ. ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ἐκλαμβάνειν χρὴ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f παραδείγματος E. Statim εἰπὼν E. εἶπον Veron. ^g ὅταν· καὶ ὁ Χριστὸς A.B.F. + ὁ Χρ. Sav. cet. ^h Ἰ. X.] τοῦ X. Ἰ. C. ⁱ Haec εἶγε ἡκούσατε om. Sav. cet. repugnantibus libris. ^k αὐτοῦ A.B.F. ^l καγὼ E. ^m δέδεμαι om. A.B.F. ⁿ τοῦτο ἐστιν Sav. cet. invitis libris. ^o κατηξ.] καὶ κατηξίωσεν Cat. Veron. κατηξίωσε καὶ A.B.F. Sav. cet. ^p εἶγε ἡκούσατε] καλῶς οὕτως εἶπεν F. τὴν οἰκονομίαν καλῶς οὕτως εἶπεν A.B. Sav. cet.

(79¹) *μηδαμόθεν πειθόμενον ἄνωθεν καλέσαι, καὶ εἰπεῖν* ¹² “*Σαῦλε, Σαῦλε, τί με διώκεις;*” καὶ τὸ πηρῶσαι τῷ φωτὶ ἐκείνῳ τῷ ἀπορρήτῳ. “*Εἴγε ἠκούσατε, φησὶ, τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,* ¹³ *ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἠγνώρισθῃ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ.*” *Ἴσως διὰ τινων ἐδήλωσεν, ἢ ἰδὲ Ἀπολλῶ ἔγραφε.* Δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὅτι τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἐστίν, ² ὅτι οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν. *Ἔ* Τί γὰρ, εἰπέ μοι; Παῦλος αὐτὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ νομομαθής, ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας Ἰσαακ κατὰ ἀκρίβειαν παιδευθείς, οὐχὶ χάριτι ἑσώθη; *Μυστήριον* ³ γὰρ ἐστὶ τὸ τὰ ⁴ ἔθνη ἐξαίφνης εἰς μέζονα τῶν Ἰουδαίων εὐγένειαν ⁵ ἀναγαγεῖν. “*Καθὼς προέγραψα, φησὶν, ἐν ὀλίγῳ,*” διὰ βραχέων, ¹⁴ “*πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι.*” *Βαβαί!* ὥστε οὐ τὸ πᾶν ἔγραφεν, οὐδὲ ὅσα γράψαι ἐχρῆν. Ἀλλ’ ἐνταῦθα μὲν ἡ φύσις τοῦ πράγματος τοῦτο ἐποίει, ἀλλαχοῦ δὲ ἡ κακία, ὡς παρ’ Ἑβραίοις, ὡς παρὰ Κορινθίους. “*Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου, φησὶν, ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.*” *Τουτέστι, πῶς συνῆκα, πῶς ἐνόησα, ἥτοι αὐτὰ ἃ* ² *εἶπεν ὁ θεός, ἢ ὅτι κάθηται ἐκ δεξιῶν.* *Εἴτα καὶ τὸ ἀξίωμα* ¹⁵ “*ἃ Οὐκ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεός παντὶ ἔθνει.*” ⁶ *Καὶ ποῖον Β* *ἔθνος τοῦτο,* ⁷ *ὃ ἐποίησεν οὕτως* ⁸ *ὁ θεός;* ¹⁶ “*Ὁ ἐτέραις γενεαῖς,* ⁹ *φησὶν, οὐκ ἠγνώρισθῃ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθῃ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν τῷ πνεύματι.*” Τί οὖν, εἰπέ μοι, οὐκ ᾔδεσαν οἱ προφῆται; Πῶς οὖν φησὶν ὁ Χριστὸς, ὅτι Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται ταῦτα περὶ ἐμοῦ ἔγραφαν; καὶ πάλιν, ¹⁷ “*Εἰ* ¹⁰ *ἡ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί;*” καὶ πάλιν, “*Ἐρευνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν, κἀκεῖναί εἰσιν αἱ* ¹¹ *μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ;*” *Τουτό* φησιν, ἢ ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις οὐκ ἀπεκαλύφθη προσέθηκε γὰρ, “*Ὁ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἠγνώρισθῃ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη*” ἢ ¹² *ὅτι οὕτως οὐκ ἠγνώρισθῃ διὰ πραγμάτων αὐτῶν καὶ ἔργων,*

¹² Ibid. ix. 4. ¹³ v. 3. ¹⁴ v. 4. ¹⁵ Psal. cxlvii. 9. ¹⁶ v. 6. ¹⁷ Joan. v. 46, 39.

⁹ ἠγνώρισε B.F. Mosq. ¹ ἰδὲ Ἀπολλῶ ἔγραφε E. διὰ πολλοὺς ἔγραφε C.D. Veron. οὐ πρὸ πολλοῦ γεγραφὼς ἦν A.B.F. receptum a Sav. cet. ² ὅτι καὶ ὅτι B.F. ³ Ἰσαακ κατὰ ἀκρίβειαν B.C.E.F. Ἰσαακ κατὰ ἀκρίβειαν Edd. ⁴ ἑσώθη + τοῦτο μυστήριον εἰκότως καλεῖ A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁵ γὰρ καὶ γὰρ A.B.F. ⁶ ἀγαγεῖν A.B. Cat. ⁷ ἥτοι αὐτὰ Sic A.F. Cat. τοιαῦτα E. ἢ τοιαῦτα Edd. ⁸ εἶπεν + λέγει A.B.F. ⁹ οὐκ καὶ ὅτι οὐκ A.B.F. ὅτι οὐκ Sav. cet. ¹⁰ καὶ om. E. ¹¹ ὃ A.F. ¹² ὁ θεός δηλῶν ἐπάγει A.B.F. ὁ θεός δηλῶν ἐπάγει Sav. cet. ¹³ φησὶν om. A.B.F. Sav. cet. φησὶ γεν. pro γεν. φησὶν E. Cat. ¹⁴ τῶν om. A. ¹⁵ τῷ om. B.E.F. ¹⁶ ἐπιστεύετε E.F. Cat. Statim Μωϋσεὶ A.B.C. Cat. Tum ἐπιστεύετε A.E.F. Cat. ἐπιστεύετε bis Edd. ¹⁷ τοῦτό φησιν ἢ ἡ τοῖνυν τοῦτό φησιν A.B.F. ἢ om. Cat. ¹⁸ ὅτι om. A.B.F.

“ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφηταῖς ἐν πνεύματι.” ¹Ἐννόησον γάρ· ²ὁ Πέτρος, εἰ μὴ παρὰ τοῦ πνεύματος ἤκουσεν, οὐκ ἂν ἐπορεύθη εἰς τὰ ἔθνη. Ἀκουσον γάρ τί φησιν· ¹⁸ “Ἀρα ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς καὶ ἡμῖν.” ^οΤουτέστιν, ἐν πνεύματι ἐξελέξατο ὁ θεὸς Δλαβεῖν αὐτοὺς τὴν χάριν. Ἐλεγον μὲν οὖν οἱ προφῆται, οὕτω δὲ ἀκριβῶς οὐκ ῥῆδεσαν, ὅπου γε οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι μετὰ τὸ ἀκοῦσαι· πολλὴ γὰρ ὑπερέβαιναν ἀνθρώπινον λογισμὸν καὶ ἐλπίδα κοινήν. ¹⁹ “Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα.” Τί ἐστὶ, “συγκληρονόμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας, καὶ σύσσωμα;” ¹Τοῦτό ἐστι τὸ μέγα, τὸ ἐν σῶμα εἶναι, ἥ ἐγγύτης ἡ πολλή. Ὅτι μὲν γὰρ κληθήσεται, Εἰ ῥῆδεσαν, ἡ τοσοῦτον δέ, οὐκέτι. Τοῦτο γὰρ καλεῖ μυστήριον. “Τῆς ἐπαγγελίας.” ²Μετείχον οἱ Ἰσραηλῖται, ὡς συμμετείχον καὶ τὰ ἔθνη ³τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ. “Ἐν ⁴τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” ⁵Τουτέστι, τῷ πεμφθῆναι καὶ πρὸς αὐτοὺς, ⁶καὶ τῷ πιστεῦσαι· οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδὲν μέγα, μικρὸν γάρ· ⁷καὶ ἄλλο μείζον ἡμῖν ἀποκαλύπτει, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι, ἀλλ’ οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ ἀρχάγγελοι, οὐδὲ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις ⁸ῥῆδει τοῦτο· μυστήριον γὰρ ἔην, καὶ οὐκ ἠἀπεκαλύφθη. “Τὴν σύνεσιν μου, φησὶ, ἰνοῆσαι.” ⁹Ἰσως ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶπεν ⁴² αὐτοῖς, ὅτι τίς ἡ σύνεσις αὐτοῦ, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη προσκαλεῖται. Ταύτην ἑαυτοῦ λέγει σύνεσιν τὴν τοῦ μυστηρίου, ὃ εἶπεν, ὅτι ἐν ἑαυτῷ κτίσει εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον. Ἀπὸ γὰρ ἀποκαλύψεως ἔμαθεν, ὅτι οὐ δεῖ βδελύττεσθαι τὰ ἔθνη, καὶ οὗτος καὶ Πέτρος· καὶ τοῦτο ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτοῦ φησιν. ²⁰ “Ὁ

18 Act. xi. 17.

19 v. 6.

20 v. 7.

¹ ἐννόησον] σκόπει A.B.F. ² ὁ Π. εἰ μὴ] ὅτι εἰ μὴ Π. E. ³ αὐτοῖς ὁ θ. pro ὁ θ. αὐτοῖς omnes. ⁴ τουτέστιν, ἐν πνεύματι ἐξελέξατο] τοῦτό ἐστιν ὁ φησιν, ἐν πνεύματι, ὅτι διὰ πνεύματος ἡξίωσεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁵ ῥῆδεσαν] + καὶ τί θαυμάζεις A.B.F. ⁶ καὶ συμμ. τῆς ἐπ. καὶ σύσσωμα] τῆς ἐπ. καὶ σύσσ. καὶ συμμ. C.E. καὶ συσσ. τῆς ἐπ. D. καὶ συμμ. καὶ σύσσ. (om. τῆς ἐπ.) A.B.F. ⁷ τοῦτο] ἀντὶ τοῦ τοῦτο B. ἀντὶ τοῦτο A.F. ⁸ ἡ] τοῦτο ἡ A.B.F. ⁹ ῥῆδεσαν] + τὰ ἔθνη A.B.F. ¹⁰ τοσοῦτον δέ] ὅτι δὲ ἐπὶ τοῖς A.B.F. Sav. cet. ὅτι δὲ καὶ τοσοῦτον ὥστε γενέσθαι σύσσωμα Cat. ¹¹ γὰρ] τοίνυν A.B.F. Sav. cet. γὰρ om. E. Cat. ¹² μετείχον] τοῦτο λέγει· ὅτι αὐτῆς μετείχον A.B.F. ¹³ συμμετείχον] καὶ συμμετείχον E. συμμετέσχον δὲ A.B.F. δὲ receptum a Sav. cet. ¹⁴ τῆς ἐπ.] εἶναι γὰρ φησι συμμετόχα τῆς ἐπ. A.B.F. ¹⁵ τῷ om. E. ¹⁶ τουτέστι] δείκνυσιν πῶς μετέσχον A.B.F. τὸ pro τῷ bis E. Cat. ¹⁷ καὶ om. A.B.F. ¹⁸ οὐδὲν] οὐχ οὕτω A.B.F. ¹⁹ καὶ ἄλλο] ἄλλο δὲ A.B.E.F. καὶ ἄλλο δὲ Cat. ²⁰ ὅτι] ποῖον δὴ τοῦτο; ὅτι A.B.F. ²¹ ἡν] + τοῦτο Edd. τοῦτο deest in omnibus. ²² ἀπεκ.] + τινὶ A.B.F. Sav. cet. ²³ ἐννοῆσαι E. ²⁴ Ἰσως δ] τοῦτο Ἰσως αἰνιττεται δ (+ καὶ B.) A.B.F. τοῦτο αἰνιττεται Ἰσως ὁ ediderunt Sav. cet. ²⁵ ὅτι] δεικνὺς A.B.F. ²⁶ αὐτῷ C. Statim κτίσῃ ἓνα κ. ἄ. F.

ἡ ἐγενήθη ἡ διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθεισάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” Εἶπεν, (792) ὅτι δέσμιός ὡ εἰμι, ἀλλὰ πάλιν τὸ ὄλον Παύτου φησι. “Κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς ἡ χάριτος” κατὰ τὴν δυνάμιν δωρεᾶς γέγονε τὸ Β ἀξίωμα τῆς τιμῆς ταύτης. Ἀλλ’ οὐκ ἔρκει ἡ δωρεά, εἰ μὴ καὶ δυνάμιν ἐνέθηκεν.

ἡ Ὀντως ἡ γὰρ δυνάμεις ἡ μεγάλης, καὶ οὐκ ἔρκει ἀνθρωπίνῃ σπουδῇ. Τρία ἡ γὰρ εἰσηγεῖται εἰς τὸ κήρυγμα, προθυμίαν ζέουσιν καὶ παράβολον, ψυχὴν πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένειν ἔτοιμον, καὶ σύνεσιν καὶ σοφίαν. ἡ οὐ γὰρ ἔρκει τὸ φιλοκίνδυνον. ἡ δυνάμιν πνεύματος, βίον ἄληπτον. Καὶ θέα ἀπ’ αὐτοῦ ἡ πρώτου. Ἀκουε αὐτοῦ ἡ γράφοντος. 21 “Ἰνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία ἡμῶν” καὶ πάλιν, “Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, C οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν λόγῳ κολακείας, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας.” Εἶδες τὸ ἡμῶν; Καὶ πάλιν, “Προνοοῦμενοι καλὰ, οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.” Εἶτα μετὰ ταῦτα, 22 “Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ἡμέτεραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” καὶ πάλιν, “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἡ στενοχωρία, ἡ διωγμός;” καὶ πάλιν, “Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν D θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς.” Εἶτα ἡ οἰκονομία αὐτοῦ. 23 “Γέγονα τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον” καὶ ξυρᾶται, καὶ μυρία ποιεῖ. Τὸ δὲ πάντων κεφάλαιον, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου. 24 “Οὐ γὰρ τολμήσω λαλῆσαι τι, φησὶν, ὃν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι’ ἐμοῦ.” καὶ πάλιν, “Τί γὰρ ἐστίν, ὃ ἡτήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας;” καὶ πάλιν, “Οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.” Τούτων γὰρ ἄνευ οὐ δυνατόν. Οὐ διὰ τὰ σημεῖα οὖν αὐτοῦ ἐγένοντο πιστοί· οὐ γὰρ τὰ σημεῖα τοῦτο ἐποίει· οὐδὲ ἀπὸ τούτων ἡξίου μέγα φρονεῖν, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ἄλλων. Δεῖ γὰρ καὶ ἄληπτον εἶναι, καὶ οἰκονομικόν, καὶ

21 2 Cor. vi. 3. 1 Thess. ii. 3. Rom. xii. 17. 22 1 Cor. xv. 31. Rom. viii. 35. 2 Cor. vi. 4, 5. 23 1 Cor. ix. 20, 21. 24 Rom. xv. 18. 2 Cor. xii. 13, 11.

ἡ ἐγενήθη προ ἐγενομένην A.B.C.E.F. Cat. ὡ εἰμι] + ἀλλ’ οὐκ ἀρκεῖται A.B.F. p αὐτοῦ] + εἶναι A.B.F. Sav. cet. ἡ χάριτος] + λέγων A.B.F. τῆς χάριτος] αὐτοῦ φησι Veron. αὐτοῦ λέγων Sav. cet. ἡ δυνάμιν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἡ ΘΕΙΚΟΝ. ὅτι δεῖ τὸν διδάσκαλον ζεῖν ἐν τῷ πνεύματι, βίον ἄληπτον ἔχειν, οἰκονομικὸν εἶναι· νυνὶ δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάντα ἐναντία. Veron. ἡ γὰρ om. A.B.F. ἡ μεγάλης] + ἦν E. + τὸ τοιαῦτα μαθεῖν A.B.F. qui pergunt οὐ γὰρ ἔρκει. ἡ γὰρ om. A.F. ἡ οὐ γὰρ] οὐκ A.B.F. ἡ δυνάμιν πν. βίον ἀλ.] ὁ βίος ὁ (ὁ om. A. Sav. cet.) ἄληπτος, εἰ μὴ καὶ δυνάμιν (δυνάμεις F.) πν. ἔλαβε A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ πρώτου E. Statim μάλλον δὲ ἀκουε A.B.F. Sav. cet. ἡ λέγοντος C. ἡ ἡμέτεραν A.C.F. ἡμέτεραν Edd. ἡ ἄλλων] ἔργων E.

TOM. IV.

Y

ρίψοκίνδυνον, καὶ διδασκτικόν. Τούτοις τὸ πλέον ¹κατωρθούτο·
 Εἰ ταῦτα ²ἦν, οὐδὲν ἔδει σημείων. Ὁρώμεν γοῦν αὐτὸν καὶ πρὸ
 τῶν σημείων μυρία τοιαῦτα κατωρθώκοτα. Νῦν δὲ οὐδὲν τού-
 των ἔχοντες ἡμεῖς, βουλόμεθα πάντων κρατεῖν. Θάτερον γὰρ
 ἂν διασπασθῇ θατέρου, τὸ λοιπὸν ἄχρηστον γίνεται. Τί γὰρ
 43 ὄφελος ρίψοκίνδυνον εἶναι, ³βίου ὄντα ἐπιληψίμου; ²⁵ “Εἰ γὰρ
 τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἔσκότος, φησί, τὸ σκότος πόσον;” Τί δὲ
 ὄφελος βίου εἶναι ἀλήπτου, νωθρὸν ὄντα καὶ ὑπνηλόν; ²⁶ “Ἐὰν
 γὰρ μή τις ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, φησί, καὶ ἀκολουθήσῃ
 ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος” καὶ, “Ἐὰν μή τις θῇ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ⁴προβάτων.” Τί δὲ ὄφελος εἶναι
 ταῦτα ἀμφοτέρα, καὶ μὴ εἶναι οἰκονομικόν, ²⁷ “ἰτῷ εἰδέναι πῶς
 δεῖ ἐνὶ ἐκάστῳ ⁵ἀποκρίνασθαι;” Εἰ καὶ τὰ σημεία οὐκ ἐν ἡμῖν,
 B ταῦτα ἀμφοτέρα ἐν ἡμῖν. Ἄλλ’ ὅμως τοσαῦτα εἰσφέρων
 παρ’ ἑαυτοῦ, τὸ πᾶν ἐλογίζετο τῇ χάριτι. Τοῦτο εὐγνώμονος
 οἰκέτον. Καὶ οὐδ’ ἂν ἐμάθομεν αὐτοῦ ποτε τὰ κατορθώματα,
 εἰ μὴ εἰς ἀνάγκην κατέστη τοῦ πράγματος. Ἄρα ἄξιοι ἔσμεν
 καὶ μεμνησθαι Παύλου; Ἐκεῖνος καὶ τὴν χάριν ἔχων βοηθοῦ-
 σαν, οὐκ ἠρκεῖτο, ἀλλὰ μυρίους εἰσέφερε κινδύνους· ἡμεῖς δὲ
 11 ἀπεστερημένοι τῆς παρρησίας ἐκείνης, πόθεν, εἰπέ μοι, προσ-
 δοκῶμεν ¹²ἢ τοὺς ἐγχειρισθέντας φυλάξαι, ἢ τοὺς οὐδέπω προσ-
 C ελθόντας προσλαβεῖν, ἄνθρωποι τρυφᾶν μεμελετηκότες, καὶ
 ἀνάπαυσιν πανταχοῦ ζητοῦντες, καὶ κινδύνους οὐδὲ ὄναρ ἐνέγκαι
 δυνάμενοι, μᾶλλον δὲ οὐ θέλοντες, τῆς δὲ σοφίας ἐκείνου τοσοῦ-
 τον ἀπέχοντες, ὅσον· Ῥό οὐρανὸς τῆς γῆς; Διὰ τοῦτο καὶ οἱ
 14 ὑφ’ ἡμῖν πολὺ τῶν τότε ἀφεστήκασιν, ¹⁵ἐπειδὴ οἱ τότε μα-
 θηταὶ τῶν νῦν διδασκάλων κρείττους ἦσαν, ¹⁶ἐν μέσοις δήμοις καὶ
 τυράννοις ἀπειλημένοι, καὶ πάντας πάντοθεν ἔχοντες πολε-
 μίους, καὶ οὐδὲ πρὸς βραχὺ καθελκόμενοι καὶ ἐπικαμπτόμενοι.
 D Ἀκουε γοῦν Ἰφιλιππησίους τί φησι· ²⁸ “Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
 τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν” Θεσσαλονικεῦσι δὲ πάλιν, ὅτι “Μι-
 μηταὶ ¹⁷ἐγένεσθε τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ¹⁸τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.”

²⁵ Matth. vi. 23.

²⁶ Ibid. x. 38. Joan. x. 11.

²⁷ Coloss. iv. 6.

²⁸ Philipp. i. 29. 1 Thess. ii. 14. Hebr. x. 34. Col. iii. 3. Gal. iii. 4.

¹ κατωρθούτο] ὡν ἐβούλετο κατάρθου A.B.F. κατάρθου pro κατωρθούτο Sav. cet. ² ἦν] + ἐξ ἀρχῆς A.B.F. ³ βίουοντα ἐπιληψίμως E. ⁴ σκότος] + ἐστὶ C. ⁵ προβάτων] φίλων αὐτοῦ A.B.F. ⁶ τῷ Edd. τὸ Codd. Inter τὸ et εἰδέναι vocula erasa in A. ⁷ ἀποκρίνασθαι A.B.F. ⁸ ταῦτα τὰ ἀμφ. C. Veron. ⁹ τῆς παρρ. ἀπεστερημένοι in verso ord. A.B.F. ¹⁰ ἢ om. C.D. Veron. ¹¹ οὐδὲ] οὐδ’ εἰς E. Statim ἐνέγκαι pro ἐνεργεῖν A.B.C.D. ¹² ὁ om. C.D.E. ¹³ ὑφ’ ἡμῖν] ὑφ’ ἡμῶν διδασκόμενοι A.B.F. ¹⁴ ἐπειδὴ] + καὶ A.B.F. ¹⁵ ἐν] ἄνθρωποι ἐν A.B. ¹⁶ φ. τί φησι pro τί φησι φ. ¹⁷ τὸ ὑπὲρ] ἀπὸ A.B.F. ὑπὸ pro ὑπὲρ E. ¹⁸ ἐγενήθητε B. ¹⁹ τῶν] + οὐσῶν E.

Καὶ Ἑβραίοις δὲ γράφων ἔλεγε· “Καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.” Καὶ Κολασσαεῦσι δὲ μαρτυρεῖ λέγων· “Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν Ὑπῇ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ” καὶ αὐτοῖς δὲ τούτοις E (793) πολλοὺς κινδύνους μαρτυρεῖ. Καὶ Γαλάταις δὲ γράφων λέγει· “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ· εἶγε καὶ εἰκῇ.” Καὶ ὁρᾷς αὐτοὺς περὶ ²εὐποιίας πάντας ³ἐσχολακότας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ χάρις ἐνήργει τότε, ^bδιὰ τοῦτο καὶ ἐν κατορθώμασιν ἔζων. ^cΤί δὲ Κορινθίοις γράφει, ἄκουε, οἷς μυρία ἐγκαλεῖ· ^dοὐχὶ καὶ αὐτοῖς μαρτυρεῖ, λέγων, ²⁹ “Ἀλλὰ τὸν ζῆλον ὑμῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπιπόθησιν;” Καὶ πάλιν ^eκαὶ περὶ ^fτίτου ὅσα αὐτοῖς ἔλεγει. Ταῦτα οὐδὲ ἐν διδασκάλοις ἴδοι τις ἂν ^hγενόμενα νῦν· ὥστε F πάντα οἶχεται καὶ ἀπόλωλε. Τὸ δὲ αἶτιον, τὸ τὴν ἀγάπην ἐψύχθαι, τὸ τοὺς ἀμαρτάνοντας μὴ κολάζεσθαι· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ γράφοντος τῷ Τιμοθέῳ, καὶ λέγοντος· ³⁰ “Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε·” ⁱτὸ τοὺς ἄρχοντας νοσεῖν· τῆς γὰρ κεφαλῆς οὐχ ὑγιαίνουσας, πῶς ἂν τὸ λοιπὸν σῶμα ⁴⁴ εὖρωστον μένοι; “Ὅρα γοῦν ^kἀνωμαλία ὅση. Οἱ μὲν γὰρ ὀρθῶς βιούντες, καὶ ὁπωσδήποτε παρρησίαν ἔχοντες, τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων κατειλήφασιν, καὶ ἐκ μέσου γεγόνασιν, ὥσπερ πολεμίου καὶ ἀλλοτρίου, ἀλλ’ οὐχὶ οἰκείου σώματος ἀποσπώμενοι· ^lφθόροι δὲ καὶ μυρίων γέμοντες κακῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ὡνηταὶ γεγόνασιν αἱ ἀρχαί. Μυρία ἐντεῦθεν τίκτεται κακὰ, καὶ οὐδεὶς ὁ διορθούμενος, οὐδεὶς ὁ ἐπιτιμῶν· ἀλλ’ ὁδὸν τινα καὶ ἀκολουθίαν ἔλαβεν ἡ ^mἄταξία. “Ἡμαρτέ B τις, καὶ ἐνεκλήθη; Οὐ πρὸς τὸ δεῖξαι ⁿἄθρον ἐαυτὸν σπεύδει, ἀλλὰ πρὸς τὸ δυνηθῆναι κοινωνοὺς τῶν ἐγκλημάτων εὐρεῖν. Τί πάθω, ὅτι γέεννα ἡπείληται; Πιστεύσατέ μοι, ὡς εἰ μὴ ἐκεῖ τεταμμένο τὴν κόλασιν ^oἡμῖν ὁ θεός, τῶν Ἰουδαϊκῶν συμφορῶν μερίζους ἂν εἶδετε καθ’ ἐκάστην ἡμέραν τραγῳδίας. Τί γάρ; ἀλλὰ μὴ ὀργισθῆτω μηδεὶς· οὐ γὰρ ὀνομαστὶ ἐρῶ· εἴ τις παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὑμᾶς τοὺς νῦν ὄντας ἐνθάδε παραστήσας, ^pτοὺς μεθ’ ἡμῶν ὄντας, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο· μᾶλλον δὲ C οὐ νῦν, ἀλλ’ εἴ τις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα πάντας τοὺς

29 2 Cor. vii. 11. viii. 16, 17.

80 1 Tim. v. 20.

^y τῷ accessit ex A.C.D.E.F. ^z εὐποιίας] ελεημοσύνης B. — νῦν A.F.
^a ἐσπουδακός E. ^b διὰ τοῦτο] ἐπειδὴ E. ^c τί δὲ K. γρ. ἄκουε] ἄκουε δὲ καὶ K. τί γράφει A.B.F. receptum a Sav. cet. ^d οὐχὶ—λέγων om. A.B.F.
^e καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^f τίτου] Sic E. τούτου Edd. αὐτοῦ A.B.F.
^g λέγει] μαρτυρεῖ A.B.F. Sav. cet. ^h γεν. pro γιν. omnes. ⁱ τὸ τοὺς δ. ν.] τοὺς δ. μὴ ν. E. ^k ἀν. ὅση] ὅση νῦν ἢ (ἢ om. F.) ἀν. A.B.F. ἀν. νῦν ὅση Sav. cet. ^l φθορεῖς E. ^m ἄξια C.D. Veron. ⁿ ἄθ. ἐαυτὸν pro ἐαυτὸν ἄθ. omnes. ^o ἡμῖν om. F. ^p τοὺς μ. ἢ. ὄντας] καὶ μ. ἢ. παρόντας A.B.F.

προσιόντας καὶ ἡλουμένους, μετὰ τὸ προσελθεῖν τοῖς μυστη-
ρίοις ἐξήτασε ἤ μετὰ ἀκριβείας, πνεῦμα τοιοῦτον λαβὼν, ὥστε
εἰδέναι τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς μετὰ ἀκριβείας, πολλὰ ἂν εὐρέθη
βαρύτερα τῶν Ἰουδαϊκῶν ^ακακῶν. Καὶ γὰρ οἰωνίζομένους, καὶ
φαρμακείαις καὶ κληδονισμοῖς καὶ ἐπῳδαῖς κεχρημένους, καὶ πε-
D πορνευκώτας, καὶ μοιχεύσαντας, καὶ μεθύσους, καὶ λοιδορούς
εὔρεν ἅν. Πλεονέκτας δὲ οὐ ^εβούλομαι λέγειν, μὴ καὶ τινων
ἄψωμαι τῶν ἐνθάδε ἐστῶτων. Τί δέ, εἴ τις τοὺς ἐν τῇ οἰκου-
μένη προσιόντας ἅπαντας ἠρεύνησε, ποῖον οὐκ ἂν εὔρε πλημμέ-
λημα; Τί δὲ τοὺς ἄρχοντας; οὐχὶ χρημάτων ἐφιεμένους, ^νοὐχὶ
ἀρχὰς ὠνουμένους, οὐχὶ φθονερούς, οὐχὶ βασκάνους, οὐχὶ κενο-
δόξους, οὐχὶ λαιμάργους, καὶ χρημάτων δούλους; Τοσαύτης οὖν
ἀσεβείας γινομένης, τί οὐχὶ προσδοκῆσαι χρὴ δεινόν; Καὶ ἵνα
μάθητε ὅση τιμωρία ὑπεύθυνοί εἰσιν οἱ τούτοις ἀλίσκόμενοι τοῖς
Ε ἁμαρτήμασιν, ἐννοεῖτε τὰ παλαιά. Εἰς ἔκλεψεν ἱερὰ χρήματα
στρατιώτης ἄνθρωπος, καὶ πάντες ^ωἀπώλυντο. Ἐὰρ ἴστε τὴν
ἱστορίαν; Περὶ τοῦ Χαρμὶ λέγω τοῦ τὸ ἀνάθημα κλέψαντος.
^αΔιὰ τοῦτο καὶ ὁ προφῆτης ἔλεγεν, ὅτι ³¹ “Ἐνεπλήσθη
ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἄλλοφύλων.” Νῦν δὲ
μυρία γέμει ²πανταχοῦ κακὰ, καὶ οὐδεὶς δέδοικε. Φοβηθῶμεν
λοιπόν. Οἶδεν ὁ θεὸς καὶ δικαίους μετὰ ἀσεβῶν τιμωρεῖσθαι,
οἷον γέγονεν ἐπὶ τοῦ Δανιὴλ, ἐπὶ τῶν τριῶν παίδων, οἷον ἐπὶ
F μυρίων ἐτέρων, οἷον ἐπὶ τῶν πολέμων τῶν ἔτι καὶ νῦν συμβαι-
νόντων. Οὗτοι μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ ^αὅσον ἔχουσιν ἁμαρτημάτων
βάρος, διὰ ^βτούτου ἀποτίθενται, ἐκείνοι δὲ οὐ. Διὰ ταῦτα
πάντα προσέχωμεν ἑαυτοῖς. Οὐχ ὁράτε τοὺς πολέμους; ^εοὐκ
ἀκούετε τὰς συμφοράς; οὐ παιδεύεσθε τούτοις; Ἐθνη καὶ
πόλεις ὁλόκληροι κατεποντίσθησαν καὶ ἀπώλυντο, μυριάδες το-
45 σαῦται παρὰ ^δτοῖς βαρβάροις δουλεύουσιν ἂν μὴ τῇ γεέννῃ
σωφρονιζώμεθα, καὶ τούτοις. Μὴ καὶ ταῦτα ἀπειλαὶ εἰσι,
^εοὐχὶ πράγματα ἐκβεβηκότα; Μεγάλην ἐκείνοι τὴν δίκην
^εἔδωκαν, ἀλλὰ μείζονα δώσομεν ἡμεῖς, οἱ μὴδὲ ταῖς ἐκείνων σω-
φρονιζόμενοι συμφοραῖς. Φορτικὸς ὁ λόγος, οἶδα καὶ γὰρ, ἀλλ’
εἰαν αὐτῷ προσέχωμεν, κέρδος ^εἔχων. ^βΟὐ γὰρ ^ιαἰε δεῖ τὰ πρὸς

³¹ Esai. ii. 6.

^α ἡλουμένους A.F. et corr. B. ^ε σὺν ἀκριβείᾳ A.B.F. Sav. cet. ^α κα-
κῶν om. A.B.F. ^ε βουλόμεθα ante corr. E. ^ν οὐχὶ ἁ. ὦ. om. A. ^ω ἀπώλ-
υντο A.F. ἀπώλυντο B. ^α διὰ τοῦτο καὶ] καὶ τότε μὲν A.B.F. receptum a
Sav. cet. ^γ ὅτε A.B. Sav. ² κακὰ π. pro π. κακὰ A.B.E.F. ^α ὅσον]
δ E. ^β τοῦτο E. ^ε οὐκ ἀκ.] οὐχ ὁράτε E. ^δ τοῖς om. F. ^ε οὐχὶ]
καὶ οὐχὶ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἔδωσαν B.F. ^ε ἔχων] οὐ μικρὸν εὐρεθήσεται
προξενῶν A.B.F. ἔχουμεν C. ^β οὐ] οὐδὲ C. ^ι αἰε δεῖ] Sic E. ἔχει vulgo.
τὰ expunctum in E.

χάριν ὁμιλεῖν, μᾶλλον δὲ οὐδέποτε, ἀλλ' αἰεὶ τὰ δυνάμενα συσθεῖ-
λαι καὶ σωφρονίσει τὴν ψυχὴν. Ταῦτα γὰρ αἷτια ἡμῖν γίνεται
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ
πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

(794) ¹ Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ^a ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, B
ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον
τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ
μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ
τῷ ἡ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^c ἵνα γνωρισθῇ C
νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ
πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν.

ΤΟΥΣ εἰς ἰατρεῖον ἐρχομένους οὐχ ἀπλῶς ^d ἐκεῖ δεῖ πορεύ-
εσθαι, ἀλλ' ὥστε μαρθάνειν θεραπεύεσθαι, καὶ φάρμακα ἐπιτι- D
θῆναι. Καὶ ἡμᾶς τοῖνυν ἐνταῦθα ^e παραγινομένους, οὐχ ἀπλῶς
δεῖ τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ μαρθάνειν τῆς ταπεινοφροσύνης Παύλου
τὴν ὑπερβολὴν. ^f Τί γάρ; Ἐπειδὴ ἔμελλε λέγειν τὸ μέγεθος
τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἄκουσον τί φησιν· “Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστο-
τέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη.” Ἦν μὲν ταπεινο-
φροσύνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς προτέροις ἁμαρτήμασι ^g καὶ ἐξηλειμ-
μένοις θρηνεῖν, καὶ μεμνήσθαι αὐτῶν, καὶ μετριάζειν, ὥς ὅταν
λέγῃ βλάσφημον ἑαυτὸν καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ^h οὐδὲν
ἴσον τούτου. Πρότερον ⁱ γάρ, φησὶ, τοιοῦτος ἤμην, καὶ ^k ἔκ- E
τρωμα ἑαυτὸν καλεῖ· τὸ δὲ μετὰ τοσαῦτα κατορθώματα καὶ
ἐπὶ τοῦ παρόντος μετριάζειν, καὶ πάντων ἑαυτὸν λέγειν ἐλαχι-
στότερον, πολλῆς καὶ ὑπερβαλλούσης ἐστὶ μετριότητος. “Ἐμοὶ
τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων.” Οὐκ εἶπε, τῶν ἀποστόλων·
ὥστε κάκεινο τούτου ἔλαττον. Ἐκεῖ ¹ γὰρ εἶπεν, ² “Οὐκ εἰμὶ
ικανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος” ἐνταῦθα ^m δὲ καὶ τῶν ⁿ ἁγίων

1 CAP. III. v. 8—11.

2 1 Cor. xv. 9.

HOM. VII. ^a ἁγίων] ἀνθρώπων C.D. Veron. ^b τὰ om. A.F. Mosq.
^c Haec ἵνα γνωρισθῇ—τῷ κυρίῳ ἡμῶν om. A.B.F. ^d ἐκεῖ—θεραπεύεσθαι
(θεραπεύειν corr. rec. E.)] ἐστὶ τοῦτο ποιούντας ὁρᾶν, ἀλλ' ὥστε θεραπεύειν μαρ-
θάνειν A.B.F. ^e παραγιν. pro παραγεν. omnes. ^f τί γάρ;] οὗτος οὖν A.B.F.
^g καὶ] καίτοι A.B.F. Sav. cet. ^h οὐδὲν] οὐπω A.F. ⁱ γάρ φ. τ. ἡμην] μὲν
γάρ ὅτι τοιοῦτος ἦν, ἐκεῖνό φησι A.B.F. ^k ἔκτρωμα] + δὲ A.B.F. Sav. cet.
^l γάρ om. A.B.F. Sav. ^m δὲ καὶ om. A.B.F. ⁿ ἁγίων] + ἑαυτὸν E.
ἑαυτὸν post ἐλαχιστότερον add. A.B.F.

πάντων ἐλαχιστότερον εἶναι φησιν. “Ἐμοί, φησὶ, τῷ ἐλα-
 F χιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτῇ.” Ποία; “Εὐ-
 αγγελίσασθαι τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ
 Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου
 τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ, τῷ τὰ πάντα
 46 κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ
 ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποί-
 κιλος σοφία τοῦ θεοῦ.” Ἔστω, ἀνθρώποις οὐκ ἀπεκαλύφθη
 καὶ ἀγγέλους ῥφωτίζεις, καὶ ἀρχαγγέλους, καὶ ἀρχὰς καὶ ἐξου-
 σίας; Ναί, φησὶν· ἐν γὰρ τῷ θεῷ ἡ ἐκρύπτο, καὶ ἡ τῷ θεῷ τῷ
 τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ. Καὶ τολμᾷς τοῦτο εἰπεῖν;
 ἸΝαί, φησὶν. Ἀλλὰ πόθεν τοῖς ἀγγέλοις δῆλον γέγονε;
 “Διὰ τῆς ἐκκλησίας.” Καὶ οὐδὲ ἀπλῶς εἶπεν, ἡ ποικίλη σοφία
 B τοῦ θεοῦ, ἀλλ’, “ἡ πολυποίκιλος.” Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; οὐκ
 ᾔδεσαν ἄγγελοι; Ὁὐδαμῶς· εἰ γὰρ ἀρχαὶ οὐκ ᾔδεσαν, πολλῷ
 μᾶλλον ἄγγελοι οὐκ ᾔδεσαν ἅν. Τί οὖν; οὐδὲ ἀρχάγγελοι
 ᾔδεσαν; Οὐδὲ ἐκεῖνοι. Ὁπόθεν ἔμελλον εἰσεσθαι; τίνος ἀπο-
 καλύπτουτος; Ὅτε ἡμεῖς ἐμάθομεν, τότε καὶ ἐκεῖνοι δι’ ἡμῶν.
 Ἀκουε γὰρ τοῦ ἀγγέλου λέγοντος πρὸς τὸν Ἰωσήφ· 3 “Κα-
 λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.” Αὐτὸς ἄγαρ ἀπεστάλη εἰς
 C τὰ ἔθνη, ἐκεῖνοι δὲ εἰς τὴν περιτομήν. Ὡστε ὁ θαυμασιώτε-
 ρον καὶ ἐκπληκτον ἐμοί, φησὶν, ἐδόθη τῷ ἐλαχιστοτέρῳ. Καὶ
 τοῦτο δὲ χάριτος ἦν, τὸ τὸν μικρὸν τὰ μείζονα ἐγχειρισθῆναι,
 τὸ γενέσθαι τούτων εὐαγγελιστήν. Ὁ γὰρ τῶν μειζόνων γε-
 νόμενος εὐαγγελιστῆς, ταύτῃ μέγας ἐστίν. “Εὐαγγελίσασθαι
 ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ.” Εἰ ὁ
 πλοῦτος αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος, καὶ μετὰ τὸ φανῆναι, πολλῷ
 μᾶλλον ἢ οὐσία. Εἰ μυστήριον ἔτι ἐστὶ, πολλῷ μᾶλλον πρὸ
 D τοῦ ἄγνωρισθῆναι. Μυστήριον γὰρ αὐτὸ διὰ τοῦτο καλεῖ,
 ἐπειδὴ μὴδὲ ἄγγελοι ᾔδεσαν, μὴδὲ ἐτέρῳ τινὶ δῆλον ἐστίν. “Καὶ
 φωτίσαι πάντας, φησὶ, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
 κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι

3 Matth. i. 21.

ο τοῖς] ἐν τοῖς F. ῥ φ. καὶ ἀρχ. pro καὶ ἀρχ. φ. A.B.C.D.F. καὶ ἀρχ.
 om. E. ἡ ἐκέρ. E. Cat. τῷ om. A.B.F. Sav. cet. Ἰησοῦ] +
 Χριστοῦ A.E. ἡ ναί, φησὶν om. E. Veron. τοῖς ἀγγ. δῆλον] Sic omnes.
 τοῦτο δῆλον τοῖς ἀγγ. Edd. οὖν om. A.B.F. οὐδαμῶς om. E. Veron.
 οὐκ ᾔδεσαν ἅν om. A.B.F. πόθεν] + γὰρ E. + δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet.
 ἡ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. τὸ om. F. ἐλαχιστοτέρῳ] + οὐχ ὡς μεί-
 ζονι, οὐδ’ ὡς θαυμασιωτέρῳ Cat. ἄγνωσθῆναι F. Haec πολλῷ μ. π. τ.
 γνωρισθῆναι absunt a C.D.E. Veron. ἡν] + πόσῳ μᾶλλον πρὸ τοῦ ἀποκα-
 λυφθῆναι A.B.F.

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀγγελοι τοῦτο μόνον ᾔδεσαν, ὅτι
 (795) ⁴ “Ἐγενήθη μερίς κυρίου λαὸς αὐτοῦ.” καὶ πάλιν, “Ὁ ἄρχων
 τῶν Περσῶν, φησὶν, ἀντέστη μοι.” Ὡστε οὐδὲν θαυμαστὸν,
 εἰ καὶ τοῦτο ἠγνόουν. Εἰ γὰρ τὰ τῆς ἐπανόδου ἠγνόουν,
 πολλῶ μᾶλλον ταῦτα· καὶ γὰρ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐστίν.
 “Ὅστις, φησὶ, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.” Οὐδὲν
 περὶ τῶν ἐθνῶν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἐθνῶν τὸ πνεῦμα ἀποκαλύπτει. Ε
 “Ὅτι μὲν οὖν ἐκλήθησαν, ᾔδεσαν, ὅτι δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, καὶ
 ὥστε εἰς τὸν θρόνον καθίσαι τὸν τοῦ θεοῦ, τοῦτο τίς ἂν
 προσεδόκησε; τίς ἂν ἐπίστευσε; “Τοῦ ἀποκεκρυμμένου,
 φησὶν, ἐν τῷ θεῷ.” Ταύτην ἰδὲ τὴν οἰκονομίαν σαφέστερον
 ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἀποκαλύπτει. “Ἐν τῷ θεῷ, φησὶ, τῷ
 τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Καὶ καλῶς ^κ ἐμνη-
 μόνευσεν εἰπὼν, “διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ὁ γὰρ πάντα δι’
 αὐτοῦ κτίσας, καὶ τοῦτο δι’ αὐτοῦ ἀποκαλύπτει. Οὐδὲν γὰρ
 χωρὶς αὐτοῦ πεποίηκε· ⁵ “Χωρὶς αὐτοῦ γὰρ, φησὶν, ἐγένετο· ^F
^{οὐδὲ ἔν.}” Εἰπὼν ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, καὶ τοὺς ἄνω καὶ τοὺς
 κάτω εἶπε. “Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων.” Νῦν μὲν, φησὶ,
 γέγονεν, οὐ νῦν δὲ ὄριστο, ἀλλ’ ἄνωθεν προτετύπωτο. “Κατὰ
 πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ὃ ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν” τουτέστι, κατὰ πρόγνωσιν τῶν αἰώνων, ⁹ προειδὼς τὰ ⁴⁷
 μέλλοντα· τοὺς μέλλοντας αἰωνάς φησιν· ᾗδαι γὰρ τὰ ἐσό-
 μενα, καὶ οὕτως ὥρισε. “Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων” ἴσως
 τούτων ὧν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. “Ὅτι ἰδὲ διὰ τοῦ
 Χριστοῦ γέγονεν ἅπαν, ⁶ “Ἐν ᾧ ἔχομεν, φησὶ, τὴν παρρησίαν
 καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.”
⁷ Οὐχ ὡς αἰχμάλωτοι, φησὶ, προσήχθημεν, οὐδ’ ὡς συγγνώμης
 ἀξιούμενοι, ⁸ οὐδὲ ὡς ἡμαρτηκότες. Καὶ “τὴν παρρησίαν γὰρ,
 φησὶν, ἔχομεν ἐν πεποιθήσει,” τουτέστι, μετὰ τοῦ θαρρεῖν.
 Πόθεν; ^κ “Διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.”

⁷ “Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκαεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, B
 ἥ τις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.” Πῶς ἐστὶν ὑπὲρ αὐτῶν; πῶς ἐστὶ
 δόξα αὐτῶν; “Ὅτι οὕτως αὐτοὺς ἠγάπησεν ὁ θεὸς, ὥστε καὶ

⁴ Deut. xxxii. 9. Dan. x. 13.

⁵ Joan. i. 3.

⁶ v. 12.

⁷ v. 13.

[τῶν ἐθνῶν] ἔθνους E. Ἰουδαίους A.B.F. ⁵ θεοῦ] + οὐκ ᾔδεσαν E. Statim
 τοῦτο δὲ τίς C.D.E. non Cat. ^h ἂν om. A.B.F. ¹ δὲ om. B.F. ^κ ἐμνη-
 μόνευσεν] + κτίσεως A.B.F. Sav. cet. εἶπεν pro ἐμνημ. εἰπὼν Cat. ¹ γὰρ om.
 A.B.F. ^m αὐτοῦ γὰρ pro γὰρ αὐτοῦ A.B.C.F. γὰρ om. D. ⁿ οὐδὲ ἐν pro
 οὐδὲν A.B.C.D.F. ^o ἦν] ὧν Cat. ἦν om. C.D. ^p τῶν om. A.B.F. ^q ἦτοι
 προειδὼς τὰ μ. ἢ τοὺς μ. al. φ. A.B.F. ^r γὰρ] μὲν γὰρ A.B.F. ^s αἰώνων]
 + φησὶν A.B.F. ^t δὲ om. E. Mox ἅπαντα idem. ^v οὐχ] τουτέστιν οὐχ
 A.B.F. ^w οὐδ’ ὡς A. ^x διὰ] ἀπὸ A.B.F. ^y ἥ τις] εἰ τις C. ^z ὑμῶν]
 + ὥστε, φησὶ, μὴ ἐκκαεῖτε ἐν ταῖς θ. μου, ἥ τις ἐστὶ δ. ὑμῶν E.

τὸν υἱὸν ὑπὲρ αὐτῶν δοῦναι, καὶ τοὺς ^aδούλους κακοῦν. "Ἰνα γὰρ οὗτοι τύχῃσι τοσοῦτων ἀγαθῶν, Παῦλος ἐδεσμεῖτο. "Ἄρα τοῦτο τῆς πολλῆς τοῦ θεοῦ περὶ αὐτοὺς ^bἀγάπης· ὅπερ καὶ περὶ τῶν προφητῶν φησιν ὁ θεός· ⁸ "c' Ἀπέκτεινον αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου." Πῶς δὲ ἐξέκακον, ἄλλου θλιβομένου; Τουτέστιν, ἐθορυβοῦντο, ἐταράττοντο. Ταῦτα καὶ Θεσσαλονικεῦσι γράφων λέγει· ⁹ "Ὡστε μηδένα σαίνεισθαι ἐν ταῖς C θλίψεσι ταύταις." Οὐ μόνον γὰρ οὐκ ἀλγεῖν, ἀλλὰ καὶ χαίρειν χρή. Εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς προρρήσεως παραμυθεῖσθε, προλέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι ἐνθάδε. Τί δῆποτε; "Ὅτι ^dοὕτως ὁ δεσπότης προσέταξε. ¹⁰ "Τούτου χάριν κάμπω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται." Τὴν διάθεσιν τῆς εὐχῆς τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δείκνυσιν. Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, εὐχομαι, ἀλλὰ τὴν κατανευγμένην δέησιν διὰ τοῦ ^eκάμπειν τὰ γόνατα ἐδήλωσεν. "Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ." Οὐκέτι κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων, φησὶν, ἀλλὰ ^fκαὶ τὰς ἄνω καὶ D τὰς κάτω ⁸ποιήσαντα φυλάς, οὐχ οἶαι αἱ Ἰουδαϊκαί. ¹¹ "h' Ἰνα δῶῃ ὑμῖν ⁱκατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν." "Ὁρα μεθ' ὅσης ἀπληστίας ^kἐπέυχεται αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, ὥστε μὴ περιφέρεισθαι. Πῶς δὲ τοῦτο ^lγίνεται; "Διὰ πνεύματος ἁγίου εἰς τὸν ἔσω ^mὑμῶν ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς E πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ⁿὑμῶν." ^oΠῶς; ¹² "Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ." "Ὅπερ ἀρχόμενος ἠΐξατο, τοῦτο καὶ νῦν. Τί δὲ ^pκαὶ (796) εἶπεν ἐν ἀρχῇ; "Ἰνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἶδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, F καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς

⁸ Osee. vi. 5. ⁹ 1 Thess. iii. 3. ¹⁰ v. 14, 15. ¹¹ v. 16, 17. ¹² v. 18, 19.

^a δούλους] + συγχωρῆσαι A.B.F. ^b ἀγάπης] + σημείον A.B.F. ^c ἀπέ-
κτεινον C.F. ἀπέκτεινον A. ^d οὕτως om. B. ^e κάμπω A. Cat. ^f καὶ]
κατὰ F. ⁸ ποιήσαντα φ.] φ. ἐποίησεν A.B.F. ^h ἵνα] καὶ ἵνα E. ⁱ κατὰ]
πάντα A.B.F. Mosq. ^k ἐυχεται E. ^l γίνεται] + δηλὼν ἐπάγει A.B.F. ^m ὑμῶν]
+ φησὶν A.B.F. ⁿ ὑμῶν accessit ex libris omnibus et Veron. ^o πῶς—
τεθεμ.] τεθεμ. ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐρριζ. A.B.F. ^p καὶ om. E. Cat.

ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.” Καὶ νῦν τὸ αὐτό φησιν· “Ἰνα 48
 ἰσχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος
 καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος” τουτέστι, τὸ μυστήριον τὸ
 ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομηθὲν μετὰ ἀκριβείας εἰδέναι· “καὶ τὸ πλάτος
 καὶ τὸ μήκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος” τουτέστι, τὸ μέγεθος
 τῆς ἀγάπης τοῦ ὁ Θεοῦ, πῶς πανταχοῦ ἐκτέταται· καὶ σωμα-
 τικοῖς αὐτὴν ὑπέγραψε σχήμασι, ὡς δεικνὺς τὸν ἄνθρωπον· περι-
 ἔλαβε τὰ ἄνω, τὰ κάτω, τὰ ἐκ πλαγίων. Ἐἶπον μὲν γὰρ,
 φησὶν, οὐκ ἔστι δὲ τῶν ἐμῶν λόγων ταῦτα διδάξαι, ἀλλὰ τοῦ Β
 πνεύματος τοῦ ἁγίου. “Δυνάμει, φησὶ, κραταιωθῆναι,” πρὸς
 τοὺς πειρασμούς, καὶ τὸ μὴ παραφέρεσθαι. Ὡστε οὐκ ἐνι
 ἄλλως κραταιωθῆναι, ἀλλ’ ἢ διὰ πνεύματος, καὶ πειρασμῶν
 ἕνεκεν καὶ λογισμῶν. Πῶς δὲ ὁ Χριστὸς κατοικεῖ ἐν ταῖς
 καρδιαῖς, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος τοῦ Χριστοῦ 13 “ἐλευσόμεθα
 ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν” ἐν ταῖς
 καρδιαῖς ταῖς πισταῖς, ταῖς ἐρριζωμέναις ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ,
 ταῖς μὴ παραφερομέναις. “Ἰνα ἐξισχύσητε,” φησὶν ὥστε C
 ἰσχύος πολλῆς δεῖ· “ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
 Θεοῦ.” 14 “Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισ- D
 σοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
 μένην ἐν ἡμῖν.” Ὅτι ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν E
 ἐποίησε, δῆλον ἐξ ὧν ἔγραφεν αὐτός. Ἐγὼ μὲν γὰρ, φησὶν,
 εὐχομαι· αὐτὸς δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς εὐχῆς, μείζονα ἐργάσε-
 ται τῶν ἡμετέρων αἰτήσεων, οὐχ ἀπλῶς ὁ μείζονα, ἢ ἐκπερισσοῦ,

13 Joan. xiv. 23.

14 v. 20.

ἡμᾶς B. ἰ ἐξισχύσητε A.B.F. ὡ μῶν B. Cat. τ καὶ τὸ πλάτος—
 ὕψος] τοῦτο γὰρ πλάτος καὶ μ. καλεῖ καὶ β. καὶ ὕψος A.B.F. Sav. cet. ὁ Θεοῦ]
 + γνῶναι A.B.F. Sav. cet. ἐκτέταται C. καὶ σ.] δεικνὺς δὲ τὸ μέ-
 γεθος ὅσον τῆς ἀγάπης καὶ σ. A.B.F. δεικνὺς τὸν ἄνθ.] οὕτως εἰπὼν A.B.F.
 εἶπον μὲν pro εἶπομεν A.B.C.E.F. Cat. δυνάμει] τοῦτου τῇ δυνάμει A.B.F.
 Sav. cet. περιφ. C. ἐνι A.C.D.E.F. ἔστι Edd. καὶ πειρασμῶν]
 ἐν τοῖς πειρασμοῖς A.B.F. Statim verba ἕνεκεν καὶ (+ τῶν E.) λογισμῶν as-
 sumta ex E. Cat. ἐγὼ καὶ ὁ π. ἐλευσόμεθα inverso ord. A.B.F. ἐν]
 κατοικεῖ δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ἐν A.B.F. Sav. cet. περιφ. C.D. δεῖ] +
 πού δὲ ταύτης ἡμῖν χρῆα δηλῶν ἐπάγει· καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν ἁγίοις, τί τὸ β.
 καὶ ὡ. γνῶναι τε τὴν ὡ. τῆς γν. α. τοῦ Χρ. A.B.F. receptum a Sav. cet. πλη-
 ρωθῆτε pro πληρωθῶμεν omnes. Post θεοῦ haec addunt A.B.F. Sav. cet.
 δ δὲ λέγει τοῦτο ἔστιν· εἰ καὶ ὑπέρεκται πάσης γνώσεως ἀνθρωπίνης ἡ ἀγάπη τοῦ
 Χριστοῦ, ὅμως ὑμεῖς γνώσεσθε, εἰ τὸν Χριστὸν σχοίητε ἐνοικούντα· οὐ μόνον δὲ
 γνώσεσθε ἐξ αὐτοῦ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πληρωθῆσεσθε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ·
 πλήρωμα Θεοῦ λέγων, ἢ τὸ γνῶναι ὡς ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ πνεύματι ἁγίῳ προσκυ-
 νεῖται ὁ Θεός, ἢ προτρέπων οὕτω σπουδάζειν, ὥστε πληροῦσθαι πάσης ἀρετῆς, ἥς
 πλήρης ἐστὶν ὁ Θεός. ὑπὲρ om. F. ἡμῖν] + κατὰ τὴν δύναμιν C.D.
 Veron. Haec desunt in E. Cat. + καλῶς κατὰ τὴν δύναμιν εἶπε. δυνάμει γὰρ
 τὸ λαβεῖν ἀ μὴδὲ ἡλπίσαμεν πώποτε A.B.F. receptum a Sav. cet. ὅτι] +
 δὲ A.B.F. Sav. cet. Statim ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ A.B.F. ἐργάζεται E.
 ὁ μείζονα ἢ] εἶπεν A.B.F. μείζονα ἢ ἐκπ.] μείζονα, ἀλλ’ ἐκπ. οὐχ ἀπλῶς ἐκπ. E. Cat.

TOM. IV.

Z

ἀλλ' "ὑπερεκπερισσοῦ" ^ρκαὶ δῆλον ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ἑνεργουμένης ἐν ἡμῖν. Οὐτε γὰρ ἡτήσαμεν ποτε ταῦτα, οὐτε ^τπροσεδοκήσαμεν. ¹⁵ "Αὐτῷ ἡ δόξα, ^σφησὶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν." Καλῶς εἰς εὐχὴν καὶ δοξολογίαν τὸν λόγον κατέκλεισεν. Ἔδει γὰρ τὸν τοσαῦτα παρασχόντα ἡμῖν δοξασθῆναι ⁴⁹ καὶ εὐλογηθῆναι. Ὡστε καὶ τοῦτο μέρος ^νἐστὶ θαυμασμοῦ, ^ωκαὶ τοῦ τῶν ὑπηρεγμένων ἡμῖν μεγέθους παρὰ τοῦ θεοῦ, τὸ δοξάζειν, ^κκαὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. "Ἡ δόξα ^ναὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ," ^κκαλῶς εἶπεν ^ααὕτη γὰρ οἶδε μόνη μένειν εἰς τὸ ^βδιηκεῖς.

Τί ἐστίν, αἱ πατριαί, ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ^Βπατριαὶ εἰσὶ, ^ετουτέστι, τὰ γένη, ἐν δὲ οὐρανῷ πῶς, ἔνθα οὐδεὶς ἐξ οὐδενὸς γέγονεν; ^δ^αἩ ἐκεῖ τὰ συστήματά φησι πατριας, καθάπερ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἔστιν εὐρεῖν κείμενον, πατριὰ ^εἈματταρεῖ, ^εἥ ὅτι ἀφ' οὗ πατέρες καλοῦνται. Οὐ παρὰ τοῦ θεοῦ δὲ τὸ πᾶν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τὴν πίστιν, ^ετὴν ἀγάπην· ^βοὐχ ἀπλῶς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἐρριζωμένην καὶ τεθεμελιωμένην, ὥστε μήτε πνεύματα αὐτὴν σαλευεῖν, μήτε ἄλλο μηδὲν αὐτὴν καταβάλλειν. Εἶπεν ὅτι δόξα εἰσὶν αἱ θλίψεις· εἰ δὲ (797) ^ααἱ ἐμαί, πολλῷ μᾶλλον ^καὶ ὑμῶν. ¹Καὶ εὐχεται πάλιν. Ὡστε οὐκ ἐγκαταλιμπανομένων ἐστὶ τὸ θλίβεσθαι ^μἡμᾶς· οὐ γὰρ ἂν ὁ τοσαῦτα ἐργασάμενος τοῦτο ἐποίησεν. Εἰ δὲ τοῦ θεοῦ τὴν ἀγάπην ὥστε μαθεῖν, τῆς εὐχῆς ^νΠαύλου δεῖ, καὶ πνεύματος χρεία ἐνιδρύσεως, τοῦ Χριστοῦ τὴν οὐσίαν τίς εἴσεται λογισμοῖς κατακολουθῶν; Καίτοι τί ^οδύσκολον πρᾶγμα μαθεῖν, ὅτι φιλεῖ ἡμᾶς ὁ θεός; Σφόδρα δύσκολον, ἀγαπητέ. Οἱ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο ἀγνοοῦσιν, ὅθεν καὶ φασὶ μυρία κακὰ εἰς τὸν κόσμον γίνεσθαι· οἱ δὲ τὸ πόσον ἀγνοοῦσι. ^ρΚαὶ ὁ Παῦλος δὲ οὐ τὸ

15 v. 21.

^ρ καὶ δῆλον] τὸ μέγεθος ἐμφαίνων τῆς δωρεᾶς. πόθεν δὲ (δὲ om. B.) δῆλον τοῦτο; A.B.F. Sav. cet. ^α ἐνεργ.] + φησὶν A.B.E.F. Sav. cet. ^τ προσεδοκήσαμεν] + οὐτε ἐνενοήσαμεν E. Cat. ^σ φησὶν om. C.D. ^ε ἐν] καὶ ἐν E. ^ν ἐστὶ] ἦν E. ^ω καὶ τοῦ—δοξάζειν] τὸ δοξάζειν ἔνεκα τῶν ὑπηρεγμένων ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. ^κ καὶ om. A.B.E.F. Cat. deletum a Sav. cet. ^ν αὐτοῦ] + ἐστὶν E. Cat. ^κ καλῶς] + οὕτως A.B.F. Sav. cet. ^α αὕτη—διηκεῖς] ταύτην γὰρ οἶδε μόνην εἰς τὸ δ. μένουσαν A.B.F. ^β διηκεῖς] + ἐπεὶ δὲ αὕτη διὰ παντὸς ἔσθηκε, βούλεται αὐτὸν καὶ δοξάζεσθαι ὑφ' ἡμῶν μέχρι τῆς (τῆς om. B.) συντελείας. τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ε τουτέστι assumptum ex C.D.E. Mox ἐν οὐρανῷ δὲ hoc ord. A.B.F. ^α ἡ ἐκεῖ—πατριας] πατριας ἐκεῖ φ. τὰ σ. A.B.F. ^ε ἀματταρίμ E. ^ε Vid. Annot. ^ε τὴν] καὶ τὴν A.B.F. Sav. cet. ^β οὐχ ἀπλῶς τὴν (τὴν om. E.) ἀγ.] καὶ ταύτην οὐχ ἀπλῶς A.B.F. καὶ οὐχ ἂ. τὴν ἂ. Sav. cet. ¹ θλίψεις] + καὶ εὐχαριστεῖ ἐπὶ τούτῳ A.B.F. ^κ αἱ om. C. ¹ καὶ εὐχεται πάλιν om. A.B.F. Sav. cet. ^μ ἡμᾶς om. A.B.F. Sav. cet. ^ν Παύλου pro Παύλῳ A.B.E.F. ^ο δυσκολώτερον C.D. Veron. ^ρ καὶ ὁ om. A.B.F.

πόσον, οὐδὲ ὥστε μετρηῆσαι ζητεῖ πῶς γάρ; ἀλλ' ὅτι ὑπερ- D
βάλλον καὶ μέγα ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο μαθεῖν· ἡ καὶ φησιν, ὅτι
ἡ αὐτὸ τοῦτο ἱκανὸς ἐστὶ δεῖξαι ἡ ἀπὸ τῆς γνώσεως, ἥς ἡμεῖς
κατηξιώθημεν. ἡ Καίτοι τί περισσὸν ἐστὶ ἡ τοῦ κραταιοῦσθαι
ἡ τῇ δυνάμει, ἡ τοῦ τὸν Χριστὸν ἔχειν ἔνδον; Μεγάλα τὰ αἰτη-
θέντα, φησὶν, ἀλλ' οἶδε καὶ ὑπὲρ αὐτὰ ποιεῖν, ὥστε μὴ ἡ μόνον
ἀγαπᾶν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα τοῦτο ποιεῖν. ἡ Μεριμνήσωμεν,
ἀγαπητοί, ὥστε τοῦ θεοῦ τὴν ἀγάπην μαθεῖν. Μέγα τοῦτο E
ἐστὶν, οὐδὲν οὕτως ἡμᾶς ὠφελεῖ, οὐδὲν οὕτως ἡμᾶς κατανύσσει
τοῦ ἡ φόβου τῆς γέέννης ἱκανὸν τοῦτο μᾶλλον ἐλεῖν τὰς ἡμετέ-
ρας ψυχὰς. Πόθεν οὖν εισόμεθα; ἡ Ἐκ ἡ τε τῶν εἰρημένων, ἡ
τε τῶν καθ' ἡ ἐκάστην ἡμέραν συμβαινόντων. ἡ Τίνος ἔνεκεν
ταῦτα γαγένηται; ποίας χρείας τῆς αὐτοῦ; Οὐδεμιᾶς. ἡ Ἄνω
καὶ κάτω τὴν ἀγάπην τίθησιν αἰτίαν· μάλιστα δὲ ἡ ἐκείνη
ἀγάπη ἐστὶν, ὅταν εὐεργετῶνται ἄνθρωποι μηδενὸς προϋπάρ- F
ξαντος παρ' αὐτῶν.

ἡ Τοῦτον ἡ τοῖνυν καὶ ἡμεῖς ἡ μιμώμεθα, τοὺς ἐχθροὺς εἰ ἡ ποιῶ-
μεν, τοὺς ἡμισοῦντας, τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιῶμεθα ἡ τού-
τους. Τοῦτο ὁμοιοὶ ἡμᾶς τῷ θεῷ. 16 ἡ Ἄν γὰρ τὸν φίλον,
φησὶν, ἀγαπήσης, τί τὸ κέρδος; τοῦτο καὶ οἱ ἐθνικοὶ ποιοῦσιν.”
ἡ Ἀλλὰ τί τῆς ἡ ἀγάπης τεκμήριον; ἡ Τὸν μισοῦντα ἀγαπᾶν. 50
Βούλομαι τι ὑπόδειγμα εἰπεῖν, σύγγνωτέ μοι, καὶ οὐχ εὐρίσκω
ἐν τοῖς πνευματικοῖς· διὸ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἐρῶ. Οὐχ ὁράτε
τοὺς ἐρῶντας τοὺτους; πόσα ὑβρίζοντες παρὰ τῶν ἐρωμένων,
πόσα ἐπιβουλευόμενοι, πόσα ζημιούμενοι, προσήλονται καὶ
ἐκκαίονται, καὶ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς μᾶλλον αὐτὰς ἀγαπῶσι,
ἡ διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἐκείνων προθύροις; ἡ Ἐκεῖθεν λάβωμεν
τὸ ὑπόδειγμα, οὐχ ὥστε τοιαύτας φιλεῖν, πόρνας λέγω γυ-
ναῖκας, ἀλλ' ὥστε οὕτω φιλεῖν τοὺς ἐχθροὺς. Εἰπέ γάρ μοι, B
οὐχὶ πάντων ἐχθρῶν ὑβριστικώτερον αὐτοῖς κέχρηται, καὶ τὴν

16 Matth. v. 46.

ἡ καὶ] διὸ καὶ A.B.F. ἡ αὐτὸ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. δι' αὐτοῦ τούτου C.D.
Veron. δι' αὐτοῦ (add. in marg. τοῦτο) E. ἡ ἱκανὸν B. ἡ ἀπὸ] καὶ ἀπὸ
A.B.F. Sav. cet. ἡ καίτοι τί] καὶ ὅτι A.B.F. ἡ τὸ ex corr. E. ἡ τῇ E.
τὸ Edd. ἡ τοῦ] ὡς περ τοῦ A.B.C.D.F. receptum a Sav. cet. ἡ ἔχειν
ἔνδον] Sic E. ἔχειν ἀπλῶς τὸ ἔνδον ἐστὶ περισσὸν A.B.F. Sav. cet. ἔχειν ἔνδον
ἐστὶ περισσὸν C.D. Veron. ἡ μόνον] + μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπᾶν ὥστε μὴ
μόνον E. ἡ μεριμν.] + τοῖνυν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἡμᾶς om. E. ἡ φόβου]
+ γὰρ E. ἡ τε bis om. C. ἡ τίνος] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἡ ἐκείνη
ἀγάπη] ἀγάπη ἐκείνη E. ἐκείνο ἀγάπης A.B.F. ἡ ΘΗΙΚΟΝ. ἡ Ὅτι ὡς περ
διαπύρως τις ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ ἐρωμένην, οὕτως δεῖ διαπύρως ἀγαπᾶν τὸν θεὸν
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Veron. ἡ τοῖνυν] οὖν τοῖνυν C. ἡ μιμούμενοι A.B.F.
μιμῶμεθα E. ἡ ποιῶμεν] + ἀγαπῶμεν E. ἡ μισοῦντας] + ἡμᾶς A.B.F.
Sav. cet. ἡ τοῦτους om. A.B.E.F. Sav. cet. ἡ ἀγάπης] + ταυτῆς A.B.F.
ἡ τὸν] τὸ B.F. τὸν E. ἡ διανυκτ.] + διημερεύοντες E.

οὐσίαν ἱδιασπαθῶσι, καὶ τὴν ὄψιν ὑβρίζουσι, καὶ τῶν διακονομένων αὐταῖς ^αδουλικώτερα ἐπιτάττουσιν; Ἄλλ' ὅμως οὐκ ἀφίστανται. Καίτοι οὐδεὶς οὐδένα ἔχει τοιοῦτον ἐχθρὸν, ὅσον ὁ φιλῶν τὴν φιλουμένην. Καὶ γὰρ θρύπτεται καὶ ἀκκίζεται, καὶ ἀποκέχρηται αὐτῷ πολλάκις ἢ φιλουμένη, καὶ ὅσῳ ἂν φιλῇται, τοσοῦτῳ καταφρονεῖ. Καίτοι τί τῆς οὕτω διακειμένης ψυχῆς θηριωδέστερον; Ἄλλ' ὅμως φιλοῦσιν ἐκεῖνοι. Ἄλλὰ τάχα καὶ ἀπὸ τῶν πνευματικῶν ^νεύρῃσομεν τοιαύτην C ἀγάπην, οὐ τῶν νῦν ἐψύγῃ γάρ· ἀλλὰ τῶν πάλαι ^μμεγάλων καὶ θαυμαστῶν ἐκείνων ἀνδρῶν. ^κὉ μακάριος Μωϋσῆς καὶ τούτους αὐτοὺς ὑπερέβαλε τοὺς ἔρωτι φιλοῦντας. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Πρῶτον μὲν τὰ βασίλεια ^νἀφείς καὶ τὴν ἐκεῖ τρυφήν καὶ τὴν θεραπείαν καὶ τὸ δοξάζεσθαι, εἴλετο εἶναι μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καίτοι οὐ μόνον οὐκ ἂν τις ἄλλος εἰργάσατο τοῦτο, ἀλλὰ ^κἂν ἐπὶσχύνθη ἐλέγχοντος ἐτέρου ^ατῶν D αὐτοῦ δούλων φανῆναι συγγενῆς, οὐ μόνον δούλων, ἀλλὰ καὶ μιαιῶν εἶναι νομιζομένων· ὁ δὲ ^βγε οὐ μόνον ^γτὴν συγγένειαν οὐκ ἐπὶσχύνθη, ἀλλὰ καὶ παντὶ θυμῷ ἤμυνε, καὶ εἰς κινδύνους ἑαυτὸν ἔρριψεν ὑπὲρ ἐκείνων. Πῶς; Ὅρῳν, φησὶ, τινὰ ἀδικοῦντα, ἤμυνε τῷ ἀδικουμένῳ, καὶ ἀπέκτεινε τὸν ἀδικοῦντα. Ἄλλ' οὕτω ταῦτα ὑπὲρ ἐχθρῶν μεγάλα ^δμὲν, οὐχ οὕτω δὲ ὡς τὰ μετὰ ταῦτα. Τῇ ^εοὖν ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ τὸ αὐτὸ εἶδε γινόμενον, ^εκάκεινον ^φ ἤμυνεν ὁρῶν ἀδικοῦντα, παρήνει παύσασθαι E τῆς ἀδικίας· ὁ δὲ φησι, ^κπολλὴ ἀγνωμοσύνη κεχρημένος, ¹⁷ “Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμᾶς;” Τίνα οὐκ ἂν ἐνέπρησε τὰ ῥήματα ταῦτα; Εἰ τοίνυν θυμῷ τὸ πρότερον ἐγένετο καὶ ^ββλαβῇ, καὶ τοῦτον ἂν πλήξας ἀνείλεν. Οὐ γὰρ (798) δὴ ἐκεῖνος, ὑπὲρ οὗ τοῦτο ἐγένετο, κατεμήνησεν ἂν αὐτόν. Ἄλλ' ὅτι συγγενεῖς ἦσαν, ^ιταῦτά φησιν. ^κὍτε ἡδίκητο, οὐδὲν τοιοῦτον ἐφθέγγετο, τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ ^ιδικαστὴν; F Διὰ τί μὴ χθὲς εἶπες τοῦτο; ^μἩ ἀδικία ἢ σὴ καὶ ἡ ὁμότης, φησὶν, αὕτη με κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν. ^νἈλλὰ

17 Exod. ii. 14.

^γ διασπαθῶσι A.F. Sav. Mor. διαπτῶσι Veron. διασπῶσι B.C.D.E. receptum a Montef. ^α δουλικώτερον B.F. Veron. ^ι οὐδεὶς om. F. ^ν εὐρῃσω B.C.E.F. ^μ μεγ.] καὶ μεγ. F. ^κ ὁ μακ. M. omnes. ὁ M. ὁ μακ. Edd. ^ν ἀφείς] ἀφείς. καταλιπὼν γὰρ A.B.F. ^κ ἂν] καὶ E. ^α τῶν αὐτοῦ δούλων om. A.B.F. Sav. cet. ^β γε assumptum ex omnibus. ^γ τὴν om. F. ^δ μὲν] + οὖν καὶ αὐτὰ A.B.F. Sav. cet. ^ε οὖν] δὲ E. ^ε κάκεινον] ἐκείνον γὰρ A.B.F. ^ε πολλῇ τῇ ἀγ. B.F. ^β βλαβῇ] μανία A.B.F. Sav. cet. ^ι ταῦτά φησιν] φησὶ, ταῦτα εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ^κ ὅτε] + δὲ E. ^ι δικαστὴν] + ἐφ’ ἡμᾶς Edd. ἐφ’ ἡμᾶς om. A.B.C.D.F. ^μ ἢ] ἀλλὰ νῦν ἢ A.B.F. Mox φησιν om. iidem. ἢ ἀδ. φησὶ, καὶ ἡ ὁμ. ἢ σὴ hoc ord. C. ^ν ἀλλὰ νῦν ὅρα ὅτι] ἄρα νῦν B.F. ἄρα pro ἀλλὰ A.

νῦν ὄρα ὅτι καὶ τῷ θεῷ ταῦτα λέγουσί τινες· ὅ ἐν οἷς ἀδικοῦνται, 51
 βούλονται αὐτὸν εἶναι σφοδρὸν, καὶ τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ
 κατηγοροῦσιν· ὅταν δὲ ἀδικῶσιν, οὐκέτι. Τί τούτων πικρότερον
 τῶν ῥημάτων; Ἄλλ' ὅμως μετὰ ταῦτα πρὸς τοὺς ἀγνώμονας,
 πρὸς τοὺς ἀχαρίστους πεμπόμενος, ἤρχετο, καὶ οὐκ ἀνεδύετο.
 Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα καὶ ῥτὰ θαύματα τὰ δι' αὐτοῦ
 γενόμενα, καταλεῦσαι αὐτὸν πολλάκις ἐπεχείρησαν, ¹ καὶ ἐξέφυγε
 τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ κατεγόγγυζον συνεχῶς, ἀλλ' ὅμως ² οὕτως B
 αὐτοὺς ἐφίλει ἔρωτι, ὥς εἰπεῖν πρὸς τὸν θεόν, ἡνίκα τὴν ἀμαρ-
 τίαν ἐκείνην τὴν χαλεπὴν εἰργάσαντο· ¹⁸ “Εἰ μὲν ἀφῆς αὐτοῖς
 τὴν ³ ἀμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ, καμὲ ἐξάλειψον ἐκ τῆς βίβλου
 ἧς ἔγραψας.” Βούλομαι μετ' ἐκείνων ἀπολέσθαι, φησὶν, ἢ
 χωρὶς ἐκείνων σώζεσθαι. Ὅντως ⁴ μανία, ὄντως ἔρωσι μέγας.
 Τί λέγεις; τοῦ οὐρανοῦ καταφρονεῖς; ⁵ Ναί· φιλῶ γὰρ τοὺς
 ἡδικοκώτας. Ἐξαλειφθῆναι αἰτεῖς; Καὶ τί πάθω, φησὶν;
 ἔρωσι γὰρ ἐστὶ. Τί δὲ ⁶ καὶ μετὰ ταῦτα; Ἄκουσον τί φησιν C
 ἐτέρωθι ἡ γραφή· ¹⁹ “Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.” Πο-
 σάκις ὕβρισαν; ποσάκις ἀπεχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ τὸν ⁷ ἀδελ-
 φόν; εἰς Αἴγυπτον ποσάκις μεταναστῆναι ⁸ ἐζήτησαν; καὶ
⁹ μετὰ ταῦτα πάντα ἐξεκαίετο καὶ ἐμεμήνει, καὶ ὑπὲρ ¹⁰ αὐτῶν
 πάσχειν ἔτοιμος ἦν. Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθροὺς, κοπτόμενον
 καὶ τλαιπωρούμενον καὶ πάντα ποιοῦντα καὶ ¹¹ χαριζόμενον,
 ἐφίσταται τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Τί δὲ ὁ Παῦλος, εἰπέ μοι, οὐχὶ
 καὶ γέενναν ¹² ἐήτησεν αὐτ' αὐτῶν; Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ δεσπότου τὸ
 παράδειγμα ἀναγκαῖον ἀγαγεῖν. Οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς ποιεῖ, D
 λέγων, ὅτι ²⁰ “Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
 ἀγαθοὺς” ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φέρων τὸ παράδειγμα, ἡμεῖς
 δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἦλθε πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὴν
 οἰκονομίαν λέγω, ²¹ δούλος ἐγένετο δι' αὐτοὺς, ἐταπείνωσεν
 ἑαυτὸν, ἐκένωσε, μορφὴν δούλου ἔλαβε· καὶ παραγενόμενος,
 οὔτε αὐτὸς εἰς ὁδὸν ἐθνῶν ἀπῆρχετο, καὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦτο
 ἐπέταττε· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ²² καὶ περιῆγε θεραπεύων

18 Exod. xxxii. 32.

19 Psal. cv. 32.

20 Matth. v. 45.

ὁ ἐν οἷς] + μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἵνα ἐν οἷς C.D. Veron. ὅταν ἐν οἷς E.
 Mox βούλονται C.E. Veron. Tum κατηγοροῦσιν Veron. et corr. E. ^p τὰ]
 μετὰ τὰ Edd. invitibus libris. ^q καὶ] εἰ καὶ A.B.F. ^r οὕτως αὐτοὺς E. αὐ-
 τοὺς οὕτως A.B.F. Sav. cet. οὕτως om. C.D. Veron. Mox ἔρωσι om. A.B.F.
 inclusum a Sav. ^s ἀμαρτίαν] + ταύτην A.E. ^t μανία ὄντως] μανίας E.
^v ναί] + φησὶ Edd. repugnantibus libris. ^w καὶ] τὰ A.B.F. Sav. cet.
^x ἀδελφόν] + αὐτοῦ E. ^y ἐζήτησαν C. ^z μετὰ τ. π.] ὅμως A.B.F. ὅμως
 μετὰ τ. π. Sav. marg. ^a αὐτῶν] + πάντα E. ^b χαριζόμενον] Sic C.D.E.
 χωριζόμενον Edd. χαρίζ. ἐφίσταται] ἐφιέμενον A.B.F. Verba καὶ χωριζόμενον
 inclusit Sav. ^c ἐήτησεν C. ^d δούλος ἐγένετο om. E. ^e καὶ om. E.

Ἐπᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τί οὖν; Οἱ ἔμὲν ἄλλοι πάντες ἐξεπλήσσοντο καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον, “Πόθεν τούτῳ ταῦτα;” οὗτοι δὲ εὐεργετούμενοι ἔλεγον, δαιμόνιον ἔχει, καὶ βλασφημεῖ, καὶ μαίνεται, καὶ πλάνος ἐστίν. Ἄρ’ οὖν ἀπώσατο αὐτούς; Οὐδαμῶς, ἡ ἀλλὰ μερίζωνς εὐηργέτει ταῦτα ἀκούων, καὶ ἀπῆει πρὸς τοὺς μέλλοντας αὐτὸν σταυροῦν, ἵνα μόνον αὐτοὺς διασώσῃ. ¹Καὶ μετὰ τὸ σταυρωθῆναι ^κτί φησι; **F**²¹ “Πάτερ, ἡμῇ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.” Καὶ πρὸ τούτου κακῶς παθὼν, καὶ μετὰ ταῦτα κακῶς παθὼν, μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς ^μπερὶ αὐτῶν πάντα ἔπραττεν, ὑπὲρ ^ααὐτῶν ἐδέετο. ^οΚαὶ μετὰ τὸν σταυρὸν τί οὐκ ἐποίησε δι’ αὐτούς; οὐχὶ ἀποστόλους ἀπέστειλεν; οὐχὶ σημεία εἰργάσατο; οὐχὶ ⁵²πᾶν ὅτιοῦν ἐκίνησεν; Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθρούς, οὕτω μιμεῖσθαι τὸν Χριστόν. Οὕτω Παῦλος ἐποίησε· λιθαζόμενος, μυρία πάσχων, ὑπὲρ αὐτῶν ἅπαντα ἔπραττεν. ^ρἌκουε αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ²²“Ἡ εὐδοκία μου καὶ ἡ δέσσις ὑπὲρ αὐτῶν ἔστιν εἰς σωτηρίαν” καὶ πάλιν, “Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσι” καὶ πάλιν, “Εἰ σύ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεν-τρίσθης, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;” Ἀπὸ πόσης φιλοστοργίας οἶει ταῦτα λέγεσθαι τὰ ῥήματα; ἀπὸ πόσης εὐνοίας; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐκ ἔστιν. **B** Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθρούς· ^ετούτο τὸν θεὸν ἐστὶ φιλεῖν, τὸν ἐπιτάξαντα, τὸν ^ννομοθετήσαντα· τὸ μιμεῖσθαι ἐκείνον, τὸ φιλεῖν τὸν ἐχθρόν ἐστιν. Ἐννόησον ὅτι οὐ τὸν ἐχθρόν εὐεργετεῖς, ἀλλὰ σαυτὸν, οὐκ ἐκείνον φιλεῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ὑπακούεις. ^ωΤαῦτα οὖν εἰδότες, κυρώσωμεν εἰς ἀλλήλους τὴν ἀγάπην, ἵνα μετὰ ἀκριβείας ταύτην κατορθώσαντες, τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ, ᾧ αὐτῷ ἀγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Luc. xxiii. 34. coll. Act. vii. 60.

22 Rom. x. 1, 2. xi. 17, 24.

^ε μὲν om. C.D. Veron. ^ς ταῦτα; οὗτοι] ταῦτα πάντα; οἱ E. ^ἡ ἀλλὰ] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ¹ καὶ μετὰ] μετὰ δὲ A.B.F. ^κ τί] ἀκουε τί A.B.F. ¹ μὴ στήσης—ταύτην] ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδας τί (οἶδαςιν δ Sav. cet.) ποιού-σι A.B.F. Sav. cet. ^μ περὶ] ἰσ. ὑπὲρ Sav. marg. ὑπὲρ E. ^α αὐτῶν] + γὰρ A.B.F. Statim ἐδέετο E. ^ο καὶ—αὐτοὺς] τί δὲ οὐκ ἐποίησε δι’ αὐτοὺς καὶ μετὰ τὸν σταυρόν; A.B.F. ^ρ καὶ ἀκουε A.B.F. ^α ὅτι om. A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐστὶν om. E. ^ς ἐγκεντρισθήσονται] ἐάν (ἐάν eras. in A.) ἐγκεντρισθῶσι A.B.C.F. ^ε τούτο] οὕτω E. ^ν νομοθετήσαντα Veron. ^ω ταῦτ’ οὖν A.B.

ΛΟΓΟΣ Η.

C

(799) ¹ Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ἐστὶν ἀρετὴ μὴ τιμὴν, μηδὲ δόξαν ζητεῖν D παρὰ τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, καὶ πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖν· ὡς ὃ γε ἐκεῖνο ζητῶν, οὐκ ἂν εἴη διδάσκαλος, ἀλλὰ τύραννος. Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο σε ἐπέστησεν ὁ θεὸς αὐτοῖς, ἵνα σὺ πλείονος ἀπολαύσης θεραπείας, ἀλλ' ἵνα τὰ μὲν σὰ ἀμελῇται, πάντα δὲ τὰ ἐκείνων οἰκοδομῇται. Τοῦτο ἐστὶ διδάσκαλον· τοιοῦτος ὁ μακάριος Παῦλος ἦν, ὃς τύφου μὲν ἀπῆλλακτο παντὸς, ^aοὕτω δὲ διέκειτο, ὡς εἰς τῶν πολλῶν, E μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐλάχιστος. Διὰ τοῦτο καὶ δούλον αὐτῶν ^bἑαυτὸν καλεῖ, καὶ ^cτὰ πλείονα ἐν ἰκετηρίας τάξει φθέγγεται. "Ορα γοῦν καὶ νῦν οὐδὲν ἐπιτακτικὸν γράφοντα, οὐδὲν αὐθεντικόν, ἀλλὰ συνεσταλμένον καὶ ^dκαθυφειμένον. "Παρακαλῶ οὖν ^eὑμᾶς ἐγὼ, φησὶν, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε." Τί παρακαλεῖς, εἰπέ μοι; ἵνα τινὸς τύχης αὐτός; Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἵνα ἄλλους σώσω, ^fφησί. Καίτοιγε οἱ παρακαλοῦντες, ὑπὲρ τῶν ^hαὐτοῖς διαφερόντων παρακαλοῦσι. ⁱΚαὶ ἐμοὶ τοῦτο διαφέρει, φησὶ, καθὼς καὶ F ἐτέρωθι γράφων ἔλεγε· ² "Νῦν ζῶμεν, εἰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ." Σφόδρα γὰρ αἰετῆς τῆς σωτηρίας τῶν μαθητευομένων ἐφίετο. "Ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ." Μέγα ἀξίωμα καὶ σφοδρὸν, καὶ βασιλείας καὶ ὑπατείας καὶ ^kπάντων μείζον. "Οπερ οὖν καὶ πρὸς Φιλήμονα γράφων φησὶν· ³ "Ὡς Παῦλος πρεσ- 53 βύτης, νυνὶ δὲ ^lκαὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ." Οὐδὲν γὰρ ^mοὕτω λαμπρὸν, ὡς ⁿδεσμὸς διὰ Χριστὸν, ὡς αἱ ἀλύσεις αἱ περικείμεναι ταῖς ^oοσίαις χερσὶν ἐκείναις. Τοῦ ἀπόστολον εἶναι, τοῦ διδάσκαλον εἶναι, τοῦ εὐαγγελιστὴν εἶναι, τοῦτο λαμπρότερον, τὸ δέσμιον εἶναι διὰ τὸν Χριστόν. Εἴ τις φιλεῖ τὸν Χριστόν, ἔγνω τὸ λεγόμενον· εἴ τις μαίνεται καὶ περικαίεται τοῦ δεσπότου, οἶδε τὴν δύναμιν τῶν δεσμῶν· P ἔλοιτο B

1 CAP. IV. v. 1.

2 1 Thess. iii. 8.

3 Philem. 9.

HOM. VIII. ^aοὕτω δὲ διέκειτο] ἐφαίμετο δὲ A.B.F. ^bἑαυτὸν om. E. ^cτὰ om. C. ^dκαθυφειμένον Cat. ^eὑμᾶς ἐγὼ, φησὶν] Sic A.C.E.F. ἐγὼ, φησὶν, ὑμᾶς Edd. ^fἐκλήθημεν A. ^gφησὶν post οὐδαμῶς vulgo legitur, in vitiis libris. ^hαὐτοῖς] αὐτῶν αὐτοῖς Cat. διαφ. αὐτοῖς inverso ord. F. ⁱκαὶ ἐμοὶ] ἀλλ' ἐμοὶ A.B.F. ἀλλ' ἐμοὶ καὶ Cat. ^kπάντων] + τῶν ἄλλων A.B.F. ^lκαὶ om. F. Μοχ' Ἰησοῦ Χριστοῦ A.B.C.F. Χριστοῦ Ἰησοῦ E. ἐν Χριστῷ Edd. ^mοὕτω] τοιοῦτο E. ⁿδέσμιος E. Cat. Flor. p. 332. (Tom. xii. p. 582 A.) ^oοσίαις] ἀγίας B.E. Flor. ^pἔλοιτο] ὁ τοιοῦτος ἔλοιτο A.B.F. Sav. cet. in vito Flor.

μένειν τὰ δεσμά· ¹εϊκότως, καὶ θαυμάζω τοὺς ἄνδρας ἐκείνους F
τοῦ πόθου τοῦ Χριστοῦ· ἐβουλόμην ἰδεῖν ^mτὰς ἀλύσεις, αἷς δε-
δοίκασι μὲν δαίμονες καὶ φρίττουσιν, αἰδοῦνται δὲ ἄγγελοι.
Οὐδὲν βέλτιον τοῦ κακῶς παθεῖν τι διὰ Χριστόν. Οὐχ οὕτω
μακαρίζω Παῦλον, ὅτι εἰς παράδεισον ἠρπάγη, ὡς ὅτι εἰς τὸ 54
δεσμωτήριον ἐνεβλήθη. Οὐχ οὕτως αὐτὸν μακαρίζω, ὅτι ἤκου-
σεν ἄρρητα ῥήματα, ὡς ὅτι ὑπέμεινε τὰ δεσμά. Οὐχ οὕτως
αὐτὸν μακαρίζω, ὅτι ἠρπάγη εἰς τρίτον οὐρανόν, ὡς μακαρίζω
διὰ τὰ δεσμά. ^o“Οτι γὰρ ταῦτα ἐκείνων μείζονα, ἄκουσον καὶ
αὐτὸς ⁿπῶς οἶδεν. Οὐδὲ γὰρ εἶπε, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ ῥή-
ματα ἄρρητα ἀκούσας, ἀλλὰ τί; ^p“Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ
δέσμιος ἐν κυρίῳ.” Εἰ δὲ μὴ πάσαις τούτο προσγράφει ταῖς B
ἐπιστολαῖς, οὐ θαυμαστόν· οὐδὲ γὰρ πάντοτε ἐδέδετο, ἀλλ’ ἐν
χρόνῳ τιςίν. Αἰρετώτερον ^oἐμοὶ παθεῖν κακῶς ὑπὲρ τοῦ
Χριστοῦ, ἢ τιμᾶσθαι παρὰ τοῦ Χριστοῦ. Τούτο μεγάλη
τιμὴ, τούτο δόξα ἢ ^pπάντα ὑπερβάλλουσα. Εἰ αὐτὸς δι’ ἐμὲ
γενόμενος δούλος, καὶ τὴν δόξαν κενώσας, οὐχ οὕτως ἡγείτο ἐν
δόξῃ εἶναι, ὡς ὅτε ἐσταυροῦτο ὑπὲρ ἐμοῦ, τί ἐμὲ παθεῖν οὐ δεῖ;
^rἌκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ^s5 “Δόξασόν ^qμε, πάτερ.” Τί
λέγεις; ἐπὶ ^tσταυρὸν ἄγη μετὰ ληστῶν καὶ τυμβωρύχων, τὸν
τῶν ἐπαράτων ^uὑφίστασαι θάνατον, ἐμπτύεσθαι μέλλεις ^vκαὶ C
ῥαπίζεσθαι, καὶ ταῦτα δόξαν καλεῖς; Ναί, φησίν· ὑπὲρ γὰρ
τῶν φιλουμένων ἐγὼ πάσχω ταῦτα, καὶ ^vπάνυ δόξαν αὐτὰ
ἡγοῦμαι. Εἰ ὁ τοὺς οἰκτροὺς καὶ ταλαιπώρους φιλήσας, δόξαν
τὸ πᾶν καλεῖ, ^wεἰ οὐ τὸ ἐν τῷ θρόνῳ εἶναι τῷ πα-
τρικῷ, ^xοὐδὲ τὸ ἐν τῇ δόξῃ, ἀλλὰ τὸ ἐν ἀτιμίᾳ ^yδόξα ἦν, καὶ
τούτο ἐκείνου προετίθει· πολλῶ μᾶλλον ἐγὼ ταῦτα ὀφείλω
^zδόξαν ἡγεῖσθαι. ^Ω ^aμακαρίων δεσμῶν, ὧ ^bμακαρίων χειρῶν, D
αἷς ἐκόσμησεν ἡ ἄλυσις ἐκείνη. Οὐκ ἦσαν οὕτω τίμιαι αἱ χεῖρες
Παύλου τὸν χωλὸν τὸν ἐν Λύστροις ἀναστήσασαι καὶ ἐγείρα-
σαι, ὡς τὰ δεσμά περικείμεναι. Εἰ κατ’ ἐκείνους τοὺς χρόνους
^cἤμην ἐγὼ, τότε αὖ μάλιστα ^dαὐτὰς περιεπτυσάμην, καὶ ἐπὶ τὰς

⁵ JOAN. xvii. 1.

¹ εϊκότως· καὶ θαυμάζω (θαυμάσω Veron.)] καὶ ἰδεῖν καὶ θαυμάσαι A.B.F. Sav.
cet. ^m τὰς om. C. ⁿ πῶς] + τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^o μοι E. ^p τὰ
πάντα E. ^q με] + σὺ Edd. σὺ om. B.C.E.F. Cat. ^r σταυρὸν A.B.C.F.
τὸν σταυρὸν Flor. p. 334. σταυροῦ Edd. ^s ὑφίστασαι pro ὑφίστασθαι A.B.E.
^t καὶ] ἐμπαιζεσθαι E. ^v πάνυ] Sic E. τανῦν Edd. νῦν A.F. ^w Vid. Annot.
εἶσαι om. C.D. Veron. ^x οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^y δόξα ἦν om. A.B.F. Mox
προετίθη E. ^z δόξαν om. E. ^a τῶν μακαρίων A.B.F. Sav. cet. non Flor.
^b τῶν μακ. Sav. cet. τῶν om. C. Flor. Veron. ^c ἤμην pro ἦν C.E. Flor.
^d αὐτοὺς C.

κόρας ἔθηκα τὰς ἐμάς· οὐκ ἂν ἐπαυσάμην καταφιλῶν χεῖρας καταζωθείσας ὑπὲρ τοῦ δεσπότου δεθῆναι τοῦ ἐμοῦ. Θαυμάζεις Παῦλον, ὅτε καθῆψεν αὐτοῦ ἡ ἔχσις τῆς χειρὸς, καὶ οὐδὲν Εἰποίησε; *Μὴ θαυμάσης· ἡδέσθη γὰρ τὴν ἄλυσιν· καὶ θάλαττα ἴδε ὁλόκληρος ταύτην ἡδέϊτο· τότε γὰρ ἐδέδετο. Εἴ τις μοι νεκροὺς ἔδωκεν ἀναστῆσαι νῦν, οὐκ ἂν τοῦτο εἰλόμην, ἀλλὰ τὴν ἄλυσιν. Εἰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φροντίδων ἐκτὸς ἤμην, καὶ τὸ σῶμα εὖρωστον εἶχον, οὐκ ἂν παρητησάμην ἀποδημίαν τοσαύτην ποιήσασθαι ὑπὲρ τοῦ τὰς ἀλύσεις μόνον ἰδεῖν, ὑπὲρ τοῦ τὸ δεσμωτήριον ἔνθα ἐδέδετο. Καίτοι καὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ F πολλὰ πολλαχοῦ σημεῖα τυγχάνει, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶ ποθεινὰ, ὡς τὰ τῶν στιγμάτων. Καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς ὁ δὲ οὐχ οὕτω με εὐφραίνει θαύματα ἐργαζόμενος, ἰώσκειπερ πάσχων κακῶς, μαστιζόμενος, συρόμενος. ὁ "Ωστε ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, φησὶ, σουδάρια καὶ σιμικίνθια." Θαυμαστὰ ταῦτα ὄντως, ἀλλ' οὐ τοιαῦτα οἶα ἐκείνα· ὁ "Δείραντες αὐτὸν, φησὶ, καὶ ἐπιθέντες πολλὰς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν" καὶ 55 πάλιν, "Δεδεμένοι ὕμουν τὸν θεόν" καὶ πάλιν, "Λιθάσαντες αὐτὸν, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι." Βούλεσθε μαθεῖν ὅσον ἐστὶν ἄλυσις σιδηρὰ διὰ Χριστοῦ περι- κειμένη σώματι δουλικῶ; ὁ "Ακούσατε αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγον- τος, ὁ "Μακάριοι ἐστε." ὁ τί; ὅταν νεκροὺς ἀναστήσητε; Οὐχί· ἀλλὰ τί; ὅταν τυφλοὺς θεραπεύσητε; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ τί; ὁ "Ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονη- ρὸν ῥῆμα ψευδόμενοι καθ' ὑμῶν ἕνεκεν ἐμοῦ." Εἰ δὲ τὸ κακῶς Εἰ ἀκοῦσαι, οὕτω ποιεῖ μακαρίους, τὸ κακῶς παθεῖν, τί οὐκ ἂν ὁ ἐργάσαιο; ὁ "Ἀκουε αὐτοῦ τοῦ μακαρίου τοῦτου λέγοντος ἀλλαχοῦ· ὁ "Λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος." ὁ Ἀλλὰ τοῦ στεφάνου τοῦτου ὁ λαμπρότερος ὁ δεσμός· τοῦτου με καταξιώσει, φησὶ, καὶ οὐδὲν ὑπὲρ ἐκείνων ἀκριβολο- γοῦμαι. ὁ Ἀρκεῖ μοι πρὸς πᾶσαν ἀντίδοσιν τὸ παθεῖν κακῶς διὰ (801) τὸν Χριστόν. Δότω μοι φθέγασθαι ἐκεῖνο, ὅτι ὁ "Ἀντανα-

6 Act. xix. 12.

7 Ibid. xvi. 23, 25. xiv. 19.

8 Matth. v. 11.

9 2 Tim. iv. 8.

10 Coloss. i. 24.

* μὴ] + ἀπλῶς A.B.F. ὁ δὲ om. A.B.F. ὁ πολλὰ om. E. ὁ δὲ om. C.D. Veron. ὁ ὡσείπερ] Sic D. Veron. ὡς ἦπερ C. ὡσπερ E. ὡς A.B.F. Sav. Veron. ὁ ὡστε—ὄντως] ὄντως θαυμαστὰ καὶ τὰ τοῦ χρωτὸς σουδάρια καὶ τὰ σιμικίνθια, παράδοξα ἐργαζόμενα A.B.F. Sav. cet. ὁ τί] οὐχ E. ὁ καὶ διώξωσι om. B. ὁ ἐργάσαιο A.B.E. εἰργάσατο Edd. ὁ ἀκουσον D. ἀκουε om. Veron. ἀκουσον non hic, sed post ἀλλαχοῦ habet C. ἀκουε καὶ αὐτοῦ A.F. ὁ τοῦτου om. E. sed τοῦτο add. in marg. post λέγοντος. ὁ λαμ- πρότερον A.B.F.

πληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου," καὶ οὐδενὸς δέομαι.

Κατηξιώθη καὶ Πέτρος ταύτης τῆς ἀλύσεως· ἦν γὰρ, φησὶ, δεδεμένος, καὶ παραδεδομένος στρατιώταις, καὶ ἐκάθευδεν. Οὐ- C
τως ἔχαιρε, καὶ οὐκ ἤλλοιούτο, καὶ βαθὺς αὐτὸν ὕπνος εἶχεν, οὐκ ἂν εἶγε ἐν φροντίδι ἦν πολλῇ. Ἐκάθευδε, καὶ μεταξὺ στρατιωτῶν ἦν· καὶ ἄγγελος ἦλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ πατάξας αὐτοῦ τὴν πλευράν, ἤγειρεν. Εἴ τις τοίνυν εἰπέ μοι, τί ἐβού-
λου; ἄγγελος εἶναι ὁ Πέτρον νύξας, ἢ Πέτρος ὁ διασωθεὶς; Πέτρος ἂν εἰλόμην γενέσθαι, δι' ὃν καὶ ὁ ἄγγελος ἦλθεν. Ἐγὼ τῶν δεσμῶν ὀναίμην ἐκείνων. Ὑτί οὖν; πῶς, φησὶν, ὡς
μεγάλων κακῶν ἀπαλλαγείς εὔχεται; Μὴ θαυμάσης· εὔχεται γὰρ, δεδοικὼς μὴ ἀποθάνῃ· τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἐδεδόκει διὰ τὸ D
ἔτι εἶναι ὑπόθεσιν τῶν παθῶν. Ἀκουσον γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος Παῦλος τί φησι; ¹¹ "Εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς." Τοῦτο καὶ χάριν ἐκάλεσε γράφων· ¹² "Ἐχαρίσθη γὰρ ὑμῖν, φησὶν, ἐπὶ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν."
¹³ "Ὅστε τοῦτο ἐκείνου μείζον ἐστίν· ἐχαρίσατο γάρ. Ὅν- E
τως ἡ ἐστὶ χάρις μεγίστη, καὶ ἰπασῶν κούτων μείζων, τοῦ τὸν ἥλιον στήσαι καὶ τὴν σελήνην, τοῦ τὸν κόσμον κινήσαι· τοῦτο μείζον ἐστὶ τοῦ δαιμόνων κρατῆσαι, ἢ ἀπελάσαι δαί-
μονας. Οὐχ οὕτως ἀλγοῦσιν ἐκεῖνοι πίστει τῇ παρ' ἡμῶν ἐλαυνόμενοι, ὡς ὅταν ἡμᾶς ἴδωσι κακόν τι πάσχοντας διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ δεσμουμένους· μείζονα γὰρ τοῦτο ποιεῖ τὴν παρ-
ρησίαν. Οὐ διὰ τοῦτο καλὸν ¹⁴ δεδέσθαι ¹⁵ διὰ τὸν Χριστὸν, ὅτι βασιλείαν προξενεῖ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν F
γίνεται· οὐ διὰ τοῦτο μακαρίζω τοὺς δεσμούς, ὅτι εἰς τὸν οὐρα-
νὸν ὁ παραπέμπουσιν, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν δεσπότην τοῦ οὐρανοῦ

¹¹ Philipp. i. 23, 24.

¹² Ibid. i. 29.

¹ ἤλλοιούτο—οὐκ ἂν (+ οὖν E.) ἤλγει, ὡς καὶ καθεύδειν. οὐκ ἂν δὲ βαθὺς αὐτὸν (αὐτὸν βαθὺς A. Sav. cet.) ὕπνος εἶχεν A.B.F. Sav. cet. ² ἦν πολλῇ] πολλῇ ἦν A.B.E.F. ³ καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ⁴ ἦν] ὦν A.B.F. Sav. cet. ⁵ καὶ om. A.B.F. ⁶ ὁ om. E. ⁷ τί οὖν] καὶ A.B.F. Sav. cet. ⁸ τὸ δὲ ἀποθανεῖν om. A.B.F. ⁹ εἶναι ὑπ. τῶν παθῶν] βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ζῶν ὑπόθεσιν ἀγώνων ποιεῖν A.B.F. βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ζῶν εἶναι ὑπ. τῶν παθῶν Sav. cet. ¹⁰ εἰς om. A.B.F. Sav. cet. ¹¹ ἐπιμένειν C. ἐπιμένειν A.B.E.F. παραμένειν Edd. ¹² ἡμῖν E. ¹³ ἀπὸ τοῦ Χρ. A.B.D.F. Sav. cet. ¹⁴ πιστεύειν E. ¹⁵ ἐχαρίσατο γὰρ] ἐχαρίσθη A.B.F. ¹⁶ ἐστὶ] τοῦτο A.B.F. ¹⁷ ἰπασῶν—κινήσαι] τοῦ τὸν ἥλιον στήσαι πολλῷ μείζων (π. μ. om. F.) καὶ τὴν σελήνην, ἢ τοῦ τὸν (τοῦτον B. τοῦτον τὸν F.) κόσμον κινήσαι A.B.F. ¹⁸ κούτων om. E. ¹⁹ ἐστὶ om. A.B.F. Sav. cet. ²⁰ τὸ δεδέσθαι A.B.F. Sav. cet. ²¹ διὰ τὸν Χρ. om. A.B.E.F. Sav. cet. ²² ἀναπέμπουσιν A.B.F.

56 γίνονται. Πόσον καύχημα εἶδέναι, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν ἐδέθη; πόση ἡδονή, πόση τιμὴ, πόση λαμπρότης; Ἐβουλόμην διαπαντὸς ταῦτα φθέγγεσθαι· ῥεβουλόμην ἔχεσθαι τῆς ἀλύσεως· ἐβουλόμην, εἰ καὶ τῷ πράγματι ἡ ἀπεστέρημαι, ἀλλὰ τῷ λόγῳ περιθεῖναι τὴν ἄλυσιν τῇ ψυχῇ διὰ τῆς διαθέσεως. ¹³ “Ἐσείσθη, φησὶ, τὸ δεσμοκτήριον,” δεδεμένου Παύλου, “καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.” Εἶδες δεσμῶν φύσιν τὰ δεσμὰ ἀναλύουσιν; Ὡς περ γὰρ ὁ τοῦ κυρίου θάνατος τὸν θάνατον ἐθανάτωσεν, οὕτω καὶ τὰ Παύλου δεσμὰ τοὺς δεσμώτας ἔλυσεν, τὸ δεσμοκτήριον ἔσεισε, τὰς θύρας ἀνέφξε· καίτοι οὐχ αὕτη τῶν δεσμῶν ἡ φύσις ἐστίν, ἀλλ’ ἡ ἐναντία, κατέχειν ἐν ἀσφαλείᾳ τὸν δεδεμένον, οὐχὶ τοὺς τοίχους ἀνοίγειν αὐτῷ. Ἀλλὰ τῶν ἡμῶν δεσμῶν ἀπλῶς ἡ φύσις οὐκ ἔστιν αὕτη, δεσμῶν δὲ τῶν διὰ Χριστὸν αὕτη. Προσέπεσεν ὁ δεσμοφύλαξ τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα. Ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο ποιεῖ δεσμὰ ἀπλῶς, τοὺς δῆσαντας εἰς τοὺς πόδας ἄγειν τῶν δεδεμένων, ἀλλὰ τούναντίον ὑποχειρίους τούτους ἐκείνοις ποιεῖν. Νῦν δὲ ὁ λελυμένος ὑπὸ τοὺς πόδας ἦν τοῦ δεδεμένου· ὁ δῆσας ἡξίου τὸν δεθέντα λυθῆναι τοῦ φόβου.

C Οὐχὶ σὺ ἔδησας, εἰπέ μοι; οὐχὶ εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔβαλες φυλακὴν; οὐχὶ εἰς τὸ ξύλον ἡσφαλίσσω τοὺς πόδας; τί τρέμεις; τί θορυβῇ; τί δακρύεις; τί τὸ ξίφος ἐσπάσω; Οὐδὲν τοιοῦτον ἔδησα, φησὶν· οὐκ ἤδειν, ὅτι τοσαύτη τῶν τοῦ Χριστοῦ δεσμίων ἡ δύναμις. Τί λέγεις; οὐρανοὺς ἔλαβον ἐξουσίαν ἀνοίγειν, καὶ δεσμοκτήριον οὐκ ἔμελλον ἀνοίγειν; τοὺς ὑπὸ δαιμόνων δεδεμένους ἔλυσον, καὶ σιδήριον ἔμελλον αὐτῶν περιέσσεσθαι; Οὐκ οἶδας τοὺς ἀνδρας· διὰ τοῦτο καὶ συγγνώμης

D ἔτυχες. Παῦλος ὁ δεδεμένος ἐστίν, ὃν ἄγγελοι πάντες ἠδέσθησαν· Παῦλός ἐστιν, οὗ καὶ τὰ σουδάρια καὶ τὰ σιμικίνθια δαίμονας ἤλαυνε, καὶ νόσους ἐφυγάδεν, καίτοι πολλῷ σιδήρου ἡ ἀδαμάντινος καὶ ἄρραγέστερος ὁ παρὰ τοῦ δαίμονος δεσμός· οὗτος μὲν γὰρ ψυχὴν, ἐκεῖνος δὲ σῶμα δεσμεῖ. Ὁ ψυχὰς τοῖνυν δεδεμένας λύων, τὸ σῶμα ἐπὶ αὐτοῦ οὐκ ἂν ἵσχυσε λύσαι; ὁ

E δαιμόνων δεσμὰ διαρρηγνύς, σιδήρου δέσιν οὐκ ἂν ἔλυσεν; ὁ διὰ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοὺς δεσμώτας ἐκείνους λύων, καὶ ἐπὶ τῶν δαιμόνων ἀπαλλάττων, αὐτὸς δι’ ἑαυτοῦ ἑαυτὸν οὐκ ἂν ἔλυσεν;

13 Act. xvi. 26.

¹³ ῥεβουλόμην ἔ. τ. ἀ. ἐβουλόμην] τῆς ἀλύσεως ἐκείνης μεμνημένος E. ⁹ ἐσείσθη B. ¹ μὲν om. E. Statim ἀπλῶς δεσμῶν inverso ord. A.B.F. ² ἡ φύσις E. ³ δεσμῶν δὲ] τῶν δὲ δεσμῶν E. ⁴ αὕτη] μόνον A.B.F. ⁵ οὐδὲ] οὐ A.B.F. ⁶ ἴσ. οὐδένα Sav. marg. οὐδένα E. ⁷ ἔδεια B.F. ⁸ Χριστοῦ θεοῦ B.F. ⁹ ἡδεῖς E. ¹⁰ ἀδαμάντινος καὶ om. A.B.F. Includit Sav. Statim ἀρραγέστατος A.B. ¹¹ τὸ om. A.F. Statim ἑαυτοῦ C. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. αὐτοῦ A.E.F. ¹² αὐτῶν A.F. ¹³ τῶν om. F.

Διὰ τοῦτο πρῶτον ἐδέθη, καὶ τότε τοὺς δεδεμένους ἔλυσεν, ἵνα
 (802) μάθῃς, ὅτι οἱ τοῦ Χριστοῦ δοῦλοι δεδεμένοι, πολλῶ τῶν λελυ-
 μένων μείζονα ἔχουσι τὴν ἰσχύν. Εἰ λελυμένος τοῦτο εἰργά-
 σατο, οὐκ ἦν οὕτω θαυμαστόν ὥστε οὐκ ἀσθενείας ὁ δεσμός
 ἦν, ἀλλὰ μείζονος δυνάμεως. Οὕτω γὰρ λαμπροτέρα ἡ
 ἰσχὺς τοῦ ἀγίου δείκνυται, ὅταν καὶ δεδεμένος τῶν λελυμένων ῥ
 κρατῇ, ὅταν ὁ δεδεμένος μὴ μόνον ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδε-
 δεμένους λύῃ. Τί τῶν τοίχων ἰτὸ ὄφελος; τί κτὸ πλέον ἀπὸ
 τοῦ εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐτὸν βαλεῖν φυλακὴν, ὅπου γε καὶ τὴν
 ἐξωτέραν ἀνέωξε; Διὰ τί δὲ καὶ ἐν νυκτὶ, καὶ μετὰ ἢσεισμῷ
 γέγονεν; ἢ Ἐνδοτέ μοι μικρὸν καὶ παραχωρήσατε, τῶν ἀπο- 57
 στολικῶν ὁ ἀποσχομένῳ ῥημάτων, ῥέντρυφῆσαί τι τοῖς ἀποστο-
 λικοῖς πράγμασιν, ἐστιαθῆναι ἐν τῇ ἀλύσει Παύλου· δότε μοι
 ἐπιπλέον ἐνδιατρίψαι. ἧ Ἐπελαβόμεν τοῦ δεσμοῦ, οὐδεὶς με
 ἀφίστησιν. Ἀσφαλέστερον ἐγὼ δέδεμαι νῦν τῷ πόθῳ, ἢ
 ἐκεῖνος τότε τῷ ξύλῳ. Τοῦτον οὐδεὶς λύει τὸν δεσμόν· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ πόθου ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ· τοῦτον οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ
 βασιλεία οὐρανῶν ἰσχύει λύσαι· αὐτοῦ Παύλου ἐστὶν ἀκούσαι
 λέγοντος, 14 “Οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἄρχαι οὔτε δυνάμεις, οὔτε
 ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος δυνήσεται ἢ
 ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.” Τίνος οὖν
 ἔνεκα ἢ μέσων νυκτῶν τὸ πρᾶγμα γέγονε; ἢ τίνος ἔνεκεν καὶ
 μετὰ σεισμῷ; Ἀκούσατε θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ θαυμάσατε.
 Πάντων τὰ δεσμὰ ἡλύθη, καὶ αἱ θύραι ἡνεώγεισαν. Ἀλλὰ
 τοῦτο μόνον διὰ τὸν δεσμοφύλακα γέγονεν, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν,
 ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν. “Ὅτι γὰρ οὐκ ᾔδσαν οἱ δεσμῶται ὅτι
 λελυμένοι εἰσιν, ὁ δὲ φωνὴ Παύλου. Τί γάρ C
 φησιν; 15 “Ἐφώνησε δὲ φωνὴ ἡ μεγάλη λέγων· μηδὲν πράξης
 σεαυτῷ κακόν· ἢ πάντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Οὐκ αἶν δὲ πάντες
 ἦσαν ἔνδον, εἰ εἶδον τὰς θύρας ἀνεωγμένας, καὶ ἑαυτοὺς λελυ-
 μένους. Οἱ γὰρ τοίχους διατέμνοντες, καὶ ὀρόφους καὶ ἑτριγ-

14 Rom. viii. 39.

15 Act. xvi. 28.

¹ τοῦ ἀγ. δείκνυται] αὐτοῦ ἀποδείκνυται E. ² ὁ om. A.B.F. ³ δεδεμέ-
 νους] δεσμώτας F. ⁴ τὸ om. F. ⁵ κτὸ om. E. ⁶ αὐτὸν βαλ. φυλ. pro
 φυλ. βαλ. αὐτὸν A.B.C.E.F. ⁷ ἢσεισμοῦ] + τὸ πρᾶγμα A.B.F. ⁸ δότε E.
⁹ ἀποσχομένῳ E. Edd. ἀποσχόμενοι C.D. ἀποσχομένον A.B.F. ¹⁰ ἐντρυφή-
 σαι τι] Sic E. ex corr. prius ἐντρυφήσαντι, ut Veron. ἐντρυφήσαντα C.D.F.
 καὶ ἐντρυφήσαντα A.B. καὶ ἐντρυφήσαντι Sav. cet. ¹¹ ἐλαβόμεν B. Post
 h. v. ἀπαξ add. A.B.F. ¹² οὔτε bis E. Statim οἱ ἀγγ. Edd. οἱ om. A.B.E.F.
¹³ ἀρχαί] ἀρχάγγελοι C.E. ¹⁴ ὑψος E. Post βάθος add. οὔτε κτίσις ἐτέρα E.
¹⁵ οὖν om. C.D. ¹⁶ μέσων v. pro μέσον v. A.B.C. μεσονυκτικῷ E. ¹⁷ τίνος]
 + δὲ E. ¹⁸ ἡλύθη] ἀνέθη E. ¹⁹ ἀνεώγεισαν A.B. ἡνεώγεισαν E. ἀνεώχθη-
 σαν idem. in marg. ἀνεώγεισαν Edd. ²⁰ μεγάλη] + Παῦλος E. ²¹ ἀπαν-
 τες C.E. ²² τριγλία pro θρηγία C.E.F. τείχεα D.

χία ὑπερβαίνοντες, καὶ πάντα τολμῶντες μετὰ δεσμῶν, οὐκ ἂν ἐκαρτέρησαν, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένων καὶ τῶν θυρῶν ἀνεω-
γυῶν, ἔνδον μένειν, καὶ τοῦ δεσμοφύλακος καθεύδοντος αὐτοῦ.
Ἄλλ' ἀντὶ δεσμῶν σιδηρῶν ἦν αὐτοῖς ὁ δεσμός τοῦ ὕπνου,
D ὥστε καὶ τὸ ἡπράγμα γενέσθαι, καὶ μηδεμίαν ἀπὸ τοῦ θαύμα-
τος ἱζημίαν τῷ μέλλοντι σώζεσθαι δεσμοφύλακι. ^κΚαὶ ἑτέρως
δὲ μάλιστα οἱ δεδεμένοι ἐν νυκτὶ δεσμοῦνται, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.
Μετὰ πολλῆς οὖν ἰσπουδῆς ἦν ἰδεῖν δεδεμένους πάλιν, καὶ
καθεύδοντας. Εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐγένετο ταῦτα, πολὺς ἂν ἐγένετο
θόρυβος. Τίνος οὖν ἔνεκεν καὶ ἐσείσθη τὸ οἶκημα; Ὡστε δια-
ναστῆναι τὸν δεσμοφύλακα ἐπὶ τὴν τοῦ πράγματος θέαν· οὗτος
ἦ γὰρ ἦν ἄξιος τῆς σωτηρίας μόνος.

E Σὺ δέ μοι θέα τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος τὴν ὑπερβολὴν.
Μεταξὺ γὰρ τῶν ^αΠαύλου δεσμῶν, καὶ τῆς τοῦ ^οθεοῦ μεμνήσθαι
χάριτος καλὸν, μᾶλλον δὲ καὶ ταῦτα τῆς τοῦ θεοῦ χάριτός
ῥέστιν. Εἰσὶ τινες ^οοἱ ἐγκαλοῦντες ὅτι ^ιδιὰ τί ἐσώθη ὁ δεσμο-
φύλαξ, καὶ ὑπὲρ ὧν θαυμάζειν τοῦ θεοῦ τὴν φιланθρωπίαν
ἐχρῆν, ἀπὸ τούτων ^αψέγοντες καὶ οὐδὲν θαυμαστόν. ^οΟἱ γὰρ
ἀσθενεῖς τοιοῦτοὶ εἰσιν, οἱ καὶ τὴν τρέφουσιν τροφὴν κακίζου-
F σιν, ἣν θαυμάζειν ἐχρῆν, καὶ τὸ μέλι πικρὸν εἶναι φασί· καὶ οἱ
τυφλώττοντες, ἀφ' οὗ ὥφειλον φωτίζεσθαι, ἀπὸ τούτου σκοτί-
ζονται, οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν τούτων συμβαινόν-
των, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν εἰς δέον αὐτοῖς ^κκεχρῆσθαι
58 μὴ δυναμένων. ^ωΤί οὖν ἔλεγον; Δέον θαυμάσαι, ὅτι τὸν εἰς
ἐσχάτην κακίαν ἐμπεσόντα, τούτον εἶλε, καὶ βελτίω εἰργάσατο,
^κψέγουσι. Πῶς ^γγὰρ οὐκ ἐνόμισε τὸ πρᾶγμα γοητείας εἶναι
καὶ μαγανείας, καὶ μᾶλλον αὐτοὺς ^ακατέσχε, καὶ ἀνωλόλυξε;
Πολλὰ πρὸς τοῦτο ^ασυνεβάλλετο. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἤκουσεν

^α ἀνεωγυῶν B.C.D.F. ἀνεγμῶν (sic) Veron. ἀνεωγμένων Sav. cet. ^ο αὐ-
τοῦ ante τοῦ δεσμ. transp. E. ^ι αὐτοῖς om. E. qui post ὕπνου add. αὐτοὺς
περιβαλόν.

^ω ὥστε] διὰ τοῦτο οὕτως φκονομήθη ὥστε A.B.F. Sav. cet.
^η θαῦμα pro πρᾶγμα et πράγματος pro θαύματος E. ^ι [ζημίαν] + συμβῆναι
A.B.F. Sav. cet. ^κ καὶ et μάλιστα om. A.B.F. ^ι τῆς σπουδῆς E. ^ω γὰρ
om. A.B.F. ^α τοῦ Π. E. ^ο θεοῦ pro Χριστοῦ A.B.C.D.E. Statim μεμ.
χάριτος pro χάριτος μεμ. A.B.C.E.F. ^ρ ἔστιν om. E. ^ο οἱ, quod aberat,
est in B.C.D.E.F. οἱ A. Μοχ φασί pro ὅτι A.B.F. ^ι διὰ τί ἐσώθη pro
διεσώθη A.B.C.D.F. et ex corr. E. ^α ψέγοντες] ψέγειν (λέγειν F.) τολ-
μῶντες A.B.F. ^ι οἱ γὰρ ἀσθενεῖς—συμβαινόντων] ἀσθενεῖς γὰρ ὄντες δο-
κουσί μοι πάσχειν τὸ τῶν πυρεττόντων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν τροφὴν κακίζουσιν,
ὥσπερ οἱ ἱκτεριδιώτες τὸ μέλι (τὸν ἔλι B.), πικρὸν τοῦτο νομίζοντες· ὁμοίως καὶ
οἱ νοσοῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφ' οὗ ἡλίου πάντες ἄλλοι φωτίζονται, ἀπὸ τούτου
αὐτοὶ βλέπουνται· οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν τοῦτο δὲ συμβαῖνόν ἐστιν
A.B.F. ^γ χρῆσασθαι E. ^ω τί οὖν ἔλεγον] οὕτω δὲ καὶ οὗτοι A.B.F. λέ-
γουσιν pro ἔλεγον E. in marg. man. recenti. ^κ ψέγουσι C.D.E. μάλιστα
ψέγουσι A.B.F. λέγουσι Edd. ^γ γὰρ] οὖν A.F. ^α κατέσχεν ἂν καὶ ὥλό-
λυξε (ἔστειξε in marg. man. rec.) E. ^α συνεβάλλετο B.F.

ὑμνούντων τὸν θεόν· οὐκ ἂν δὲ ^bγόητες τοιούτους ὕμνους ᾄδον·
 16 “Ἦκουσε γὰρ αὐτῶν, φησὶν, ὑμνούντων τὸν θεόν.” Δεύτε-
 ρον, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἀπέφυγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐκώλυσαν σφάζαι
 ἑαυτὸν· οὐκ ἂν δὲ, εἰ ἑαυτῶν ἔνεκεν ἐποιοῦν, ἔνδον ἔμενον, ἀλλὰ
 προτέρους ἂν ἑαυτοὺς ^cἐξείλον. Πολλὴ δὲ αὐτῶν καὶ ἡ φιλαν- B
 θρωπία· ^dἐκώλυσαν αὐτὸν σφάζαι ἑαυτὸν, τὸν δῆσαντα ^eαὐτούς.
 (803) Μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας καὶ πικρῶς ἔβδησας ἡμᾶς, φησὶν,
 ἵνα λυθῇς αὐτὸς τῶν πικροτάτων δεσμῶν. Σειραῖς γὰρ τῶν
 ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Ἐκεῖνα μὲν ^bγὰρ ἐπά-
 ρατα τὰ δεσμὰ, ταῦτα δὲ μακάρια, καὶ πολλῆς εὐχῆς ἄξια.
 “Ὅτι γὰρ λύει τὰ δεσμὰ ἐκεῖνα ταῦτα, ἔδειξεν ἀπὸ τῶν αἰσθη- C
 τῶν. Εἶδες τοὺς ¹τῷ σιδήρῳ δεδεμένους λυθέντας; Ὁψεί καὶ
 σαντὸν ἐξ ἐτέρων ^kχαλεπῶν ἀνεθέντα δεσμῶν. Ταῦτα τὰ
 δεσμὰ, τὰ τῶν δεσμοτῶν λέγω, οὐ τὰ Παύλου, ἐκεῖνα τὰ δεσμὰ
 ποιεῖ τὰ τῶν ἁμαρτιῶν. ¹Διπλῇ ἦσαν δεσμῶται οἱ ἔνδον, ^mκαὶ
 αὐτὸς δεσμώτης ἦν ὁ δεσμοφύλαξ. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ σιδήρῳ
 ἐδέδεντο, καὶ ἁμαρτίαις, οὗτος δὲ ἁμαρτίαις ⁿμόναις. Ἐλυσεν
 ἐκείνους ὁ Παῦλος εἰς πληροφορίαν τούτου· καὶ γὰρ ἦν ὁρατὰ
 τὰ δεσμὰ. Οὕτω καὶ ὁ ὁ Χριστὸς ἐποίησε, μᾶλλον δὲ ἀντι-
 στρόφως. Ἐκεῖ διπλῇ ^pπαράλυσιν ἦν. Ποία δὲ ^qαὕτη; Ἡ
 τῶν ^rἁμαρτημάτων, καὶ ἡ τοῦ σώματος. Τί οὖν ποιεῖ; D
 17 “Θάρσει, φησὶ, τέκνον, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.” ^aΠρο-
 τέραν τὴν ὄντως παράλυσιν ἔλυσεν, εἶτα ἐπὶ ταύτην ἔρχεται.
 “Ὅτε γὰρ “Εἰπόντινες τῶν γραμματέων ἐν ἑαυτοῖς, οὗτος
 βλασφημεῖ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν ἵνα
 τί ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γὰρ ἐστὶν εὐκο-
 πώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ^vἔγειρε
 καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- E
 θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ·
 ἔγειρεθεις ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.”
 Ἐβεβαίον τὸ νοητὸν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ τὸ

16 Act. xvi. 25.

17 Matth. ix. 2—6.

^b γόητες] + ὕμνον τὸν θεόν καὶ C. ^c ἐξείλοντο E. ^d κολύσσασα E.
^e αὐτούς] + μονονοῦχι τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν λέγοντες A.B.F. Sic, sed om. τοιαῦ-
 τα, Sav. cet. ^f τῆς om. E. Post ἀσφαλείας add. ἡσφαλίσω εἰς τὴν ἐσώ-
 τεραν (ἐνδοτέραν F.) φυλακὴν A.B.F. Sav. cet. ^g ἔβδησας (ἔβδησαν C. Veron.)
 ἡμᾶς] ἡμᾶς ἔβδησας A.B.F. Sav. cet. Statim φησὶν om. iidem. ^h γὰρ] οὖν
 A.B.F. γὰρ om. E. ⁱ τῷ om. F. ^k χαλ. ἀνεθ. δεσμῶν pro δεσμῶν ἀνεθ.
 χαλ. omnes. ^l διπλοὶ C.D.E. Veron. Mox οἱ δεσμῶται ἔνδον iidem.
^m καὶ αὐτὸς—δεσμοφύλαξ] ἀπλῶς δὲ ὁ δεσμοφ. δεσμώτης ἦν A.B.F. ⁿ μό-
 νον E. ^o Χριστὸς] + ἐπὶ τοῦ παραλύτου A.B.F. ^p ἡ παράλ. E. ^q αὕτη] +
 καὶ ποία A.B.F. ^r ἁμαρτημάτων pro ἁμαρτιῶν B.C.E.F. ^s πρότερον A.F.
^t ἰδὼν A.B.F. ^v ἔγειρε B.C.D.F. ἔγειραι Edd.

κατὰ ψυχὴν ἐργασάμενος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἐποίησεν; Ἴνα πληρωθῇ τὸ εἰρημένον· ¹⁸ “Δούλε πονηρὲ, ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε.” Τί ^ωεἶπον ἐκεῖνοι; Οὐδεὶς δύναται ἀφίεναι **F** ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός· ² οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ ἀρχάγγελος, οὐδὲ ἄλλη κτιστὴ δύναμις. Ὑμεῖς τοῦτο ὁμολογήσατε. Τί οὖν ἐχρῆν εἰπεῖν; ***A**ν δειχθῶ ἀφιεῖς ἁμαρτίας, εὐδηλον ὅτι θεὸς ἐγώ. Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τί; “²” Ἴνα εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρ-
59 **τί**ας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.” Ὅταν οὖν, φησί, τὸ δυσκολώ-
 τερον ^a ἐργάσωμαι, εὐδηλον ὅτι οὐδεμία περὶ τοῦ εὐκόλου ^b καταλείπεται πρόφασις, οὐδὲ ἀντιλογία. Διὰ τοῦτο τὸ νοητὸν ^c ἐκεῖνος ἐποίησε ^d πρῶτον, ἐπειδὴ πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀντι-
 λέγοντες· ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὸ αἰσθητὸν ^e αὐτὸ ἤγαγεν. Ὅυκ ἦν κουφότης ἢ πίστις. Εἶδε τοὺς δεσμώτας, καὶ οὐδὲν εἶδεν οὐδὲ ἤκουσε φαῦλον· εἶδεν οὐ μαγγανεία τι γε-
B **γεν**ημένον· ὕμνου γὰρ τὸν θεόν· ^e εἶδεν ἀπὸ φιλανθρωπίας πολλῆς πάντα γενόμενα· οὐ γὰρ ἡμύναντο αὐτὸν, καίτοι δυνά-
 μενοι. Ἐνῆν γὰρ καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς δεδεμένους ἐξελόντας ἀπελθεῖν· εἰ δὲ μὴ τοὺς δεδεμένους, ἀλλ’ ^h ἑαυτοὺς. Ἄλλ’ οὐκ εἰργάσαντο τοῦτο. Ὡστε οὐκ ἀπὸ τοῦ θαύματος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου αὐτὸν κατήδεσαν. Πῶς; “Ἐφώνησε ⁱ **φ**ωνὴ μεγάλη λέγων· μηδὲν ^k πρᾶξης σεαυτῷ κακόν· ^l ἅπαντες **C** γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Ὅρᾳς ^m καὶ τὸ ἀκενόδοξον καὶ τὸ αἴτιον καὶ τὸ φιλόστοργον; Οὐκ εἶπεν, ὅτι δι’ ἡμᾶς ταῦτα γέγονεν, ἀλλ’ ὥσανει τῶν δεσμοτῶν εἰς, φησί· “ⁿ Πάντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Καίτοι εἰ καὶ μὴ πρὸ τούτου, μηδὲ διὰ τοῦ θαύματος ἔλυσαν ἑαυτοὺς, ἀλλ’ ἐνῆν αὐτοὺς σιγῆσαι, καὶ πάντας ἀπολύσαι καὶ δεδεμένους. Εἰ γὰρ ἐσίγησαν, καὶ μὴ διὰ τῆς μεγάλης φωνῆς κατέσχον ^o ἐκείνου τὰς χεῖρας, ^p ὥθθησεν ἂν διὰ τοῦ λαί-
 μού τὸ ξίφος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐβόησεν, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐνδοτέ-
 ραν φυλακὴν ἦν βεβλημένος. Κατὰ σαυτοῦ τοῦτο ^q ἐπεποίηκας,
D **φ**ησὶν, ἐνδοτέρω βαλὼν τοὺς μέλλοντάς σε ἐλευθεροῦν τοῦ κιν-

¹⁸ Luc. xix. 22.

^ω εἶπον] δὲ A.B.F. Sav. cet. ² οὐκ ἄγγελος ἀρα λοιπὸν, οὐκ ἀρχάγγ. A.B.F. Sav. cet. ^γ ἄλλη] + τῆς E. ² ἴνα] + δὲ A.B.D.F. Sav. cet. ^a ἐργάσωμαι omnes. ἐργάσομαι Edd. ^b λείπεται B.F. ^c ἐκεῖνο E. ^d πρῶτον pro πρότερον A.B.C.E.F. ^e αὐτὸν E. ^f οὐκ] ἀρα οὐκ A.B.F. Sav. cet. Statim κουφότης ante corr. E. ^g εἶδεν A.B.F. ^h ἑαυτοὺς] + γοῦν man. rec. E. ⁱ φωνὴ μεγ. pro μεγ. φωνὴ omnes. ^k πρᾶξης A.B.C.E. πράξεις F. ποιήσης Edd. Statim σαυτῷ A.B. ^l πάντες A.B. ^m καὶ om. C. ⁿ ἅπαντες C. ^o ἐκείνου omnes. αὐτοῦ Edd. ^p ὥθισεν B.F. ^q ἐποίησας E.

δύνου. Ἄλλ' οὐκ ἐμιμήσαντο τὰ παρ' ἐκείνου ἑγνόμενα. Ἐκείνου δὲ ἀποθανόντος, πάντες ἂν ἐξέφυγον. Ἐἶδες ὅτι αἰλοντο δεδῆσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνον περιιδεῖν ἀπολλύμενον; Καὶ ἐνενόησε πρὸς ἑαυτὸν, εἰ γόητες ἦσαν, πάντως ἂν ἐκείνους ἀπέλυσαν, καὶ ἑαυτοὺς ἠλευθέρωσαν τῶν δεσμῶν· εἰκὸς γὰρ πολλοὺς καὶ τοιούτους ἐμβεβλήσθαι. Ἄλλως δὲ, πολλάκις δεξάμενος γόητας τοιούτους, καὶ οὐδὲν ἰδὼν τοιούτον γενόμενον, ἐθαύμασεν. Ὁ γόης οὐκ ἂν ἔσεισε τὰ θεμέλια, ὥστε Ε διυπνίσαι τὸν δεσμοφύλακα, καὶ δυσκολωτέραν ἑαυτῷ ποιῆσαι τὴν φυγὴν.

Ἄλλ' ἴδωμεν λοιπὸν τοῦ δεσμοφύλακος τὴν πίστιν. 19 “Αἰ- (804) τήσας, φησὶ, φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος ὑπάρχων, προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;” Πυρ ἐκράτει καὶ ξίφος, καὶ ἔλεγε· “ἵτι με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;” 20 “Οἱ δὲ Ε εἶπον· πιστεύσον εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ, καὶ ὁ οἶκός σου.” Τοῦτο οὐχὶ γοήτων ἐστὶ, φησὶ, δόγμα τοιούτον παραδούναί· οὐδαμοῦ δαίμονος ἐνταῦθα μνήμη. Ὅρᾳς πῶς ἄξιός τοῦ σωθῆναι ἐκεῖνος; Ἰδὼν γὰρ τὸ θαῦμα, καὶ τοῦ φόβου ἀπαλλαγείς, οὐκ ἐπελάθετο τῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ κινδύνῳ περὶ τῆς σωτηρίας ἐφρόντιζε τῆς κατὰ ψυχὴν, 60 καὶ ὡς ἐχρῆν διδασκάλοις προσελθεῖν, οὕτω προσῆλθε· πρὸς τοὺς πόδας αὐτῶν ἔπεσε. 21 “Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, φησὶ, τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ ἑτῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς, καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.” Ὅρᾳς θερμότητα ἀνδρός; Οὐκ ἀνεβάλετο, οὐκ εἶπεν, ἡμέρα γενέσθω, ἴδωμεν, σκεψώμεθα· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς θερμότητος καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ πᾶσα ἐβαπτίσθη· ἀλλ' οὐχ ὥς νῦν οἱ πλείους περιορῶσι καὶ δούλους καὶ γυναικας καὶ Β παῖδας ἀμυήτους τυγχάνοντας. ἸΓίνεσθε, παρακαλῶ, κατὰ τὸν δεσμοφύλακα· οὐ τὴν ἄξιαν λέγω, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν. Τί

19 Act. xvi. 29, 30.

20 Ibid. v. 31.

21 Ibid. v. 32, 33.

† γεγονότα A.B.F. λεγόμενα E. * εἶδεν E. † καὶ] διὰ τοῦτο καὶ A.B.F. Sav. cet. Statim ἐνεκίνησεν ἐν ἑαυτῷ E. ἐνενόησεν ὁ δεσμοφύλαξ καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν A.B.F. † ἐλευθ. A.B. Sav. † τοσοῦτους E. τοιούτους om. A.B.F. Sav. cet. † ὁ γ. οὐκ] νῦν ὁ γ. οὐκ C.D. οὐδὲ γὰρ γόης A.B.F. † ἂν om. A.B.C.D.F. et ante corr. E. Statim ἔσεισε omnes. ἔσειε Veron. Sav. † ὥστε] οὕτως ὥστε A.B.F. † ἔφη omnes. φησὶ Edd. † τί] κύριοι, τί A.B.E.F. Sav. cet. † εἰς] ἐπὶ E. Mox Χριστὸν om. C.D. Ἰησοῦν Χρ. om. Veron. † δόγμα] ὡς δόγμα A.B.F. † πρὸς] καὶ πρὸς A.B.D.F. Sav. cet. † κυρίου] θεοῦ B.F. † τῇ ὥρᾳ τῆς ν. pro τῇ νυκτὶ omnes. † ὡς νῦν] οἱ νῦν οὕτως, ἀλλ' A.B.F. † γίνεσθε A.F.

γὰρ ὄφελος ἀξιώματος, ὅταν ^κἢ ἡ προαίρεσις ἀσθενής; ¹Ὁ ὤμος, ὁ ἀπηνής, ὁ μυρίοις συζῶν κακοῖς, ὁ τοῦτο μελετῶν ἀεὶ, οὕτω φιλάνθρωπος, οὕτω κηδεμονικὸς ^μἀθρόον γέγονεν. “Ἐλουσεν αὐτοὺς, φησὶν, ἀπὸ τῶν πληγῶν.” Θέα πάλιν καὶ ^ντὴν θερμότητα τοῦ Παύλου· δεδεμένος, μεμαστιγμένος, οὕτως ^δεὐηγγελίζετο. ^Ω ^οτῆς μακαρίας ἀλύσεως, οἷας ὥδινεν ὥδινας κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην· οἷα ἀπέτεκε παιδία. Καὶ περὶ τούτων ^ρεἰπεῖν δυνατόν, ²² “Ὅς ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Ὅρᾳς πῶς ἀγάλλεται, καὶ τὰ τεχθέντα παιδία ἀπὸ τούτου λαμπρότερα βούλεται εἶναι; ὅρᾳς πόση περιουσία δόξης τῶν δεσμῶν, ὅπου γε οὐ μόνον τὸν περικείμενον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τεχθέντας ὑπ’ αὐτοῦ λαμπροὺς ποιεῖ; Ἐχουσί τι πλεόν οἱ ἐν τοῖς Παύλου δεσμοῖς τεχθέντες, οὐ κατὰ τὴν χάριν λέγω, ἡ γὰρ αὕτη χάρις, οὐδὲ κατὰ τὴν ἄφεσιν, ἡ γὰρ αὕτη ^απάντων ^δἄφεςις, ἀλλ’ ὅτι ἐκ προοιμίων παιδεύονται χαίρειν καὶ ἀγάλλεσθαι τοῖς τοιοῦτοις πράγμασιν. “Αὕτῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, φησὶ, παραλαβὼν αὐτοὺς, ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη.” Καὶ θέα λοιπὸν τὸν καρπὸν· ἀντέδωκεν εὐθέως τὰ σαρκικά. ²³ “^γἈναγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον, ^εεὐθέως παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο ^ιπανοικὶ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ.” Τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν, ἀνοιγέντος ^ναὐτῷ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἀνοιξεως τῶν τοῦ δεσμοτηρίου θυρῶν; Ἐλυσεν τὸν διδάσκαλον, τράπεζαν παρέθηκε, καὶ ἡγαλλιάσατο. Εἰσῆλθεν εἰς δεσμοτήριον ἡ Παύλου ἄλυσις, καὶ ἐκκλησίαν εἰργάσατο πάντα τὰ ἐκεῖ, καὶ σῶμα Χριστοῦ ^ωἐφειλκύσατο, καὶ τράπεζαν ^εἔθηκε τὴν πνευματικὴν, καὶ ^νὥδινας, ἐφ’ αἷς ἄγγελοι χαίρουσι. ^μΜῆτι εἰκὴ ἔλεγον τὸ δεσμοτήριον τοῦ οὐρανοῦ λαμπρότερον; τῆς γὰρ ἐκεῖ χαρᾶς τοῦτο γέγονεν αἷτιον. Εἰ ^αγὰρ ἐφ’ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαρὰ ^βἐν οὐρανοῖς, ^γεἰ ὅπου δύο εἰσὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὅπου Σίλας καὶ Παῦλος καὶ ὁ δεσμοφυλάξ καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ^δὅλη, καὶ πίστις τοσαύτη, πόσῃ μᾶλλον; Ὅρα τὴν σφοδρότητα τῆς πίστεως. Ἀλλὰ τὸ δεσμοτήριον τοῦτο ἐτέρου ^δμε ὑπέ-

22 Philem. 10.

23 Act. xvi. 34.

^κ ἢ post ἀσθενής transp. A.B.E.F. ¹ εἰ ὁ ὤμος C.D. Veron. εἰ om. E. βαβαί pro εἰ A.B.F. Sav. cet. ^μ ἀθρόον pro ἀθρόως omnes. ^ν τὴν θ. τοῦ Π. pro τοῦ Π. τὴν θ. omnes. ^ο τῆς om. B.F. ^ρ εἰπεῖν δυνατόν] ἐστὶν εἰπεῖν A.B.F. Sav. cet. ἐστὶν εἰπεῖν δυνατόν E. ^α πάντων om. A.B.F. ^β ἀναγαγὼν] + γὰρ E. ^γ εὐθέως om. A.B.C.E. ^δ πανοικεῖ C. ^ε αὐτοῦ A. Statim δεσμοτηρίου pro οὐρανοῦ F. ^ω ἐφειλκύσατο] πάντας ἐποίησε A.B.F. Sav. cet. ^ν ἔθηκε] ἔστησε A.B.F. ^ξ ὥδινας] + ἔτεκεν A.B.F. Sav. cet. ^μ μῆτι] οὐκ ἄρα A.B.F. Post ἔλεγον add. ὅτι E. ^α γὰρ om. A.B.F. ^β ἐν οὐρανοῖς] ἐν οὐρανοῖς γίνεται A.B.F. γίνεται ἐν οὐρανοῖς E. ^γ εἰ] ἡ E. ^δ με om. F.

μνησε δεσμοτηρίου. Ποίου δὴ τούτου; Ἐνθα Πέτρος ἦν. Ἀλλὰ τοιοῦτον οὐδὲν ἐγένετο ἐκεῖ· ἀλλ' ἦν παραδεδομένος τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, καὶ οὐχ ὅτι ὤμνει οὐδὲ ἡγρύπνει, ἀλλ' ἐκάθευδε· καὶ οὐδὲ μεμαστιγμένος ἦν, ἀλλὰ μέιζων ὁ κίνδυνος. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἤδη τὸ πᾶν εἴργαστο, καὶ δίκην ἦσαν δεδωκότες· ἐκεῖ δὲ οὐδέπω. ^ε Ὡστε εἰ καὶ μὴ πληγαὶ ^h ὠδύνων, ἀλλ' ἡ προσδοκία τοῦ μέλλοντος ἐθορύβει. Ὅρα καὶ ἐκεῖ τὸ θαῦμα. ²⁴ “Ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου, φησὶν, ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ εὐθέως ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.” B
(805) Ὡστε ⁱ μὴ νομίσει τὸ πρᾶγμα τοῦ φωτὸς μόνον εἶναι, καὶ τὸν Πέτρον ἐνύξεν. Οὐδεὶς δὲ τὸ φῶς ἑώρα, ἀλλὰ μόνος αὐτός, καὶ ἐδόκει ὅτι ὄραμά ἐστιν· οὕτως οὐκ ἐπαισθάνονται οἱ καθεύδοντες τῶν τοῦ θεοῦ ἐνεργειῶν. “Εἶπε δὲ, φησὶν, ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περιῶσαι καὶ ^k ἐπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ^l λέγει αὐτῷ, περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἐξελθὼν ^m ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον ⁿ διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, C ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ^o ἀνεώχθη αὐτοῖς. Καὶ ^p ρεῖσελθόντες, προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ ἀπέστη.”

Διὰ τί μὴ τοῦτο γέγονεν ἐνταῦθα, ὅπερ ἐπὶ ^q τοῦ Παύλου καὶ Σίλα; “Ὅτι ἐκεῖ μὲν ἔμελλον ^r ἀπολύειν αὐτούς· διὰ τοῦτο οὐκ ἠθέλησεν οὕτως ἀπολυθῆναι αὐτούς· ἐπὶ δὲ τοῦ μακαρίου Πέτρου, εἰς φόνον αὐτὸν ἔμελλον ἐξάγειν. Τί οὖν; οὐ πολλῷ θαυμασιώτερον ἦν, φησὶν, ἐξαχθέντα καὶ παραδοθέντα ταῖς τοῦ βασιλέως χερσὶ, τότε ἐκ ^s μέσων αὐτῶν ἐξαρπασθῆναι τῶν κιν- D δύνων, καὶ μηδὲν παθεῖν; οὕτω γὰρ ἂν οὐδὲ οἱ στρατιῶται ἀπώλοντο. Μέγα ἐνταῦθα ^t κεκίνηται ζήτημα. “Ὁ θεὸς τὸν αὐτοῦ δοῦλον, φησὶ, μετὰ τῆς ἐτέρων ἔσωσε τιμωρίας, μετὰ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας; ^x Πρῶτον μὲν οὖν οὐ μετὰ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας· ^y οὐ γὰρ τῆς τοῦ πράγματος οἰκονομίας τοῦτο γέγονεν,

²⁴ Act. xii. 7, sqq.

^e γέγονεν E. ^f εἰργάσαντο E. ^g ὥστε] πλην ἀλλ' E. ^h Vid. Annot. ⁱ μὴ om. F. ^k ἐπόδησαι B. ^l λέγει] εἶπεν C. ^m ἠκολούθει C. ⁿ διὰ] ὑπὸ E. ^o ἀνεώχθη B.C. ἠνεώχθη A.F. ἠνοιγεί E. ἠνοιχθή Edd. ^p ἐξελθόντες A.E. ^q τοῦ om. E. ^r αὐτοὺς ἀπολύειν *inverso* ord. A.F. ^s μέσου E. ^t οὔτε E.F. οὔτε A. ^v κινεῖται A.B.F. ^w ὅ] ὅτι ὁ E. ^x πρῶτον μὲν οὖν οὐ (οὐ om. D.)] τί οὖν ἐρούμεν; πρῶτον (+ μὲν οὖν Sav. cet.) ὅτι οὐ A.B.F. Sav. cet. ^y οὐ γὰρ] δευτέρον ὅτι οὐ A.B.F. Sav. cet.

ἀλλὰ τῆς τοῦ δικαστοῦ ²μιαρίας. Πῶς; Ὁ μὲν θεὸς οὕτως
 ῥκονόμησεν, ὥς μὴ μόνον τούτους μὴ ἀπολέσθαι, ἀλλὰ καὶ
 ἐκείνον σωθῆναι, καθάπερ δὴ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ δεσμοφύ-
 Ε¹λακος· ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐχρήσατο τῇ ὄψεϊ εἰς δέον. ²⁴ “Γενο-
 μένης δὲ ἡμέρας, φησὶν, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρα-
 τιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.” ²⁵ Τί οὖν; Ἐξέτασιν τοῦ
 πράγματος ποιεῖται ὁ Ἡρώδης, καὶ ἀνακρίνας αὐτοὺς, ἐκέλευσεν
 ἀπαχθῆναι. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀνέκρινεν, ἦν ἂν τις ἀπολογία·
 νῦν δὲ παρέστησεν, ἀνέκρινεν, ἔμαθεν ὅτι ἐδέδετο, ὅτι τὸ δεσμο-
 τήριον ἠσφάλιστο, ὅτι οἱ φύλακες ἦσαν πρὸ τῶν θυρῶν· οὐ
 τοίχος ⁶διωρώρυκτο, οὐ θύρα ἀνέφκτο, οὐδὲν ἄλλο κακουργίας
 F^cτεκμήριον ἦν· δέον ἀπὸ τούτων θαυμάσαι τοῦ θεοῦ τὴν δύνα-
 μιν, ἥτις καὶ ἐκ ¹μέσων αὐτὸν ἀνῆρπασε τῶν κινδύνων, καὶ
 προσκυνῆσαι τὸν τοσαῦτα δυνθέντα, ²ὃ δὲ ἐκείνους ἀπήγαγε.
 ἴτι οὖν ἐνταῦθα ὁ θεὸς αἷτις; Εἰ μὲν γὰρ τοίχον διαρραγῆναι
 62 ἐποίησε, καὶ οὕτως ἐξέβαλεν, ἴσως ἂν ἐνομιόσθῃ τῆς ἐκείνων
 ῥαθυμίας τὸ πρᾶγμα· εἰ δὲ οὕτως ῥκονόμησεν, ὥστε δειχθῆναι
 ὅτι οὐκ ἀνθρωπίνης κακουργίας, ἀλλὰ θείας θαυματουργίας τὸ
 πρᾶγμα ἦν, τί δὴ τοῦτο ἐποίησεν; Εἰ γὰρ ἔμελλε φεύγειν,
 οὕτως ὥς εἶχε τὰς ἀλύσεις, ἔφυγεν ἂν· εἰ ἔμελλε φεύγειν θεο-
 ρυβημένος, οὐκ ἂν τοσαύτην ἐποίησατο πρόνοιαν, ὥστε καὶ τὰ
 σανδάλια λαβεῖν, ἀλλ’ εἶασεν ἂν. Νῦν δὲ διὰ τοῦτό φησιν ὁ
 ἄγγελος πρὸς αὐτὸν, “Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου,” ἵνα μά-
 B θωσιν ὅτι ³οὐ φεύγων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς ἀνέσεως τὸ πρᾶγμα
 εἰργάσατο. Δεδεμένος γὰρ, καὶ μεταξὺ τῶν ⁴δύο στρατιωτῶν,
 οὐκ ἂν τοσαύτην ἐποίησατο σχολήν, ὥστε καὶ τὰς ἀλύσεις
 λῦσαι, καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἐσωτέραν ὦν καὶ αὐτὸς φυλακὴν.
 Ὡστε τῆς ἀδικίας τοῦ δικαστοῦ γέγονεν ἡ κόλασις τῶν φυλά-
 κων. Διὰ τί γὰρ ⁵Ἰουδαῖοι μὴ τοῦτο ἐποίησαν; Καὶ γὰρ
 ἐτέρου δεσμοτηρίου μέμνημαι, ἐκείνου ⁶μὲν τοῦ προτέρου τοῦ ἐν
 Ῥώμῃ, τούτου ⁷δὲ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, ⁸νῦν δὲ τοῦ ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις. ²⁵ Ἀκούσαντες γὰρ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι παρὰ
 C τῶν ἀποσταλέντων ⁹παρ’ αὐτῶν εἰς τὸ δεσμοτήριον, ὥστε
 ἐξαγαγεῖν τὸν Πέτρον, ὅτι ἔσω οὐδένα εὗρομεν, ἀλλὰ ¹⁰καὶ

24 Act. xii. 18.

25 Ibid. v. 23, 24.

² μιαρίας A.C.D.E.F. μιαρίας confuse B. μοχθηρίας E. in marg. man. sec.
 μανίας Veron. πικρίας Sav. cet. ^a τί οὖν;] εἶτα τί; A.B.F. Sav. cet. ^b δι-
 ωρώρυκτο ex corr. A. ^c τεκμήριον ἦν· δέον] Sic E. τεκμήριον· ἦν δὲ C.
 Veron. τεκμήριον ἦν· καὶ δέον D. τεκμήριον ἦν· καὶ ἐχρῆν αὐτὸν A.B.F. τεκμή-
 ριον· ἐχρῆν αὐτὸν Sav. cet. ^d μέσου E. ^e ὃ δὲ om. C.D.E. ὃ δὲ ἐκείνους
 ἀπήγαγε om. Veron. ^f τί] πῶς A.B.F. Sav. cet. ^g οὐγὲν E. ^h δύο]
 + μένων A.B.F. Sav. cet. ⁱ οἱ Ἰουδαῖοι A.B.F. ^k μὲν om. A.B.F.
^l δὲ om. A.F. ^m νῦν E. ⁿ παρ’ αὐτῶν om. C. ^o καὶ om. B.E.

κεκλεισμένας τὰς θύρας, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, διὰ τί μὴ τοὺς φύλακας ἀνείλον, ἀλλὰ διηπόρουν περὶ ραυτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο; Εἰ δὲ ὁ σφόδρα κατ' αὐτῶν φονῶντες οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενόησαν, πολλῶ μᾶλλον ἢ σὺ ὁ πρὸς ἐκείνων χάριν πάντα ποιῶν. Διὰ τοῦτο μετῆλθεν αὐτὸν ἡ δίκη ταχέως. Εἰ δὲ τοῦτο ἐγκαλεῖς, ἐγκάλει καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σφαττομένων, καὶ περὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων μυρίων Δ ἐτέρων, καὶ ἔτι περὶ τῶν παιδων τῶν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἀναιρεθέντων· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις, ὡς σὺ λέγεις, ὁ Χριστὸς ἐγένετο αἷτιος· μᾶλλον ἢ δὲ οὐχ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἡ μανία καὶ ἡ τυραν- (806) νίς τοῦ ὡπατρὸς τοῦ Ἡρώδου. Εἰ δὲ λέγεις, διὰ τί μὴ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτὸν ἤρπασε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τοῦτο ἡδύνατο ποιῆσαι, ἀλλ' οὐδὲν ἂν ἐκέρδανον ἀπὸ τούτου. Ποσάκις γοῦν ὁ Χριστὸς ἐκ μέσων αὐτῶν ἐξῆλθε τῶν χειρῶν; τί οὖν τοῦτο Ε ὠφέλησε τοὺς ἀγνώμονας; Ἐνταῦθα μέντοιγε καὶ πολλῇ τοῖς πιστοῖς ὠφέλεια γίνεται ἀπὸ τῶν γεγεννημένων ὑπομνημάτων γὰρ γενομένων, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν μαρτυρούντων τοῖς πρattoμένοις, ἀνυποκπιτος ἦν ἡ μαρτυρία. Ὡστε οὖν κακεῖ οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἐπεστομίσθησαν, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ τοὺς ἐλθόν- τας ὁμολογεῖν τὰ γεγεννημένα, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Διὰ τί γὰρ ὁ δεσμοφύλαξ οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε; καίτοιγε οὐδὲν ἐλάττονα τῶν τούτου τὰ τοῦ Ἡρώδου ἦν. Τοῦ γὰρ ἰδεῖν ἀνεωγμένας τὰς θύρας, ὅσον εἰς ἐκπλήξεως λόγον, οὐδὲν ἐλάττον F τὸ μαθεῖν ὅτι κεκλεισμένων αὐτῶν ἐξῆλθεν ὁ δεδεδεμένος· καίτοι ταῦτα καὶ φαντασία ἔδοξεν ἂν εἶναι μᾶλλον, ἐκεῖνο δὲ οὐκέτι, μετὰ ἀκριβείας ἀπαγγελλόμενον. Ὡστε εἰ καὶ οὗτος οὕτως ἦν πονη- ρὸς, ἔσφαξεν ἂν τὸν Παῦλον, καθάπερ ἐκεῖνος τοὺς στρατιώτας 63 ἀλλ' οὐκ ἦν. Εἰ δὲ λέγοι τις, διὰ τί καὶ τὰ παιδία συνεχώ- ρησεν ὁ θεὸς ἀναιρεθῆναι, εἰς μακρότερον ἐμπεσούμεθα λόγον, ὃν ἐν προοιμίῳ ἔδει λέγεσθαι πρὸς ὑμᾶς. Τέως δὲ πολλὰ τῇ Παύλου εὐχαριστήσαντες ἀλύσει, καταπαύσωμεν τὸν λόγον, ὅτι τοσοῦτων ἡμῖν ἀγαθῶν αἰτία γέγονε, παρακαλέσαντες ὑμᾶς μὴ μόνον μὴ δυσχεραίνειν, ἢ εἴ τι διὰ Χριστὸν πάθοιτε, ἀλλὰ καὶ

ρ αὐτῶν] + λέγοντες A.B.F. Sav. cet. ὁ σφόδρα] οἱ σφόδρα E. ἢ σὺ om. E. Mox ποιῶν πάντα inverso ord. A.B.F. καὶ om. B.F. ἔτι] + καὶ E. ὡπατρὸς] πάππου A.B.F. ὡπατρὸς] accessit ex A.B.C.D.F. λέγεις E. καὶ] μάθανε ὅτι καὶ A.B.F. ἂν ἐκέρδανον] Sic C.D. ἂν ἐκέρδανον E. ἂν ἐκέρδανον A. ἐκέρδανον F. ἐκέρδανον ἂν Edd. μέσων A.C.D.E. μέσον Veron. μέσου Sav. cet. μέντοι (sine γε) E. γενο- μένων Sav. cet. πρattoμένων est in libris omnibus et Veron. γενομένων A.B.E.F. ἦν om. A.B.F. ἐπεστομίσθησαν a pr. man. E. οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα om. E. Veron. τοῦ om. A.B.E.F. Sav. cet. λέγοι τις] πρὸς τοὺς λέγοντας A.B.F. Sav. cet. Iidem post ἀναιρεθῆναι add. βουληθῶμεν ἀπολογησασθαι, τάχα. ἢ εἴ] ἂν E.

Β χαίρειν ὡς οἱ ἀπόστολοι, καὶ καυχᾶσθαι, ὡς Ἰ Παῦλος ἔλεγεν²⁶ “Ἥδιστα καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.” ²⁶ Διὰ τοῦτο ἤκουσεν, “Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου.” Παῦλος ἐπὶ δεσμοῖς καυχᾶται, καὶ σὺ ἐπὶ πλούτῳ ²⁷ μέγα φρονεῖς; οἱ ἀπόστολοι ἔχαιρον, ὅτι κατηξιώθησαν μαστιγωθῆναι, καὶ σὺ ἄνεσιν ζητεῖς καὶ τρυφήν; Πῶς οὖν θέλεις τῶν αὐτῶν ἐκείνοις τυχεῖν, ἀπεναντίας αὐτοῖς ὁδεύων ²⁷ ἐνταῦθα; ²⁷ “Καὶ νῦν, φησὶ, πορεύομαι εἰς Ἱεροσόλυμα δεδεμένος τῷ πνεύματι, τὰ ῥέν αὐτοῖς συναντήσοντάς μου μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμά ²⁸ μοι κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον, καὶ δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσι.” Τί οὖν ἀπέρχῃ, εἰ δεσμά καὶ θλίψεις ²⁸ σε μένουσι; Διὰ τοῦτο ²⁸ αὐτὸ, φησὶν, ἵνα δεσμευθῶ διὰ Χριστὸν, ἵνα ἀποθάνω δι’ αὐτόν. ²⁸ “Οὐ γὰρ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ὅθεν τῆς ψυχῆς ἐκείνης μακαριώτερον. Ἐν τίσιν καυχᾶται; Ἐν δεσμοῖς, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀλύσει, ἐν στίγμασιν. ²⁹ “Ἐγὼ τὰ στίγματα ²⁹ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φησὶν, ἐν τῷ σώματί μου ²⁹ D βασιτάζω,” καθάπερ τρόποιόν τι μέγα· καὶ πάλιν, “Ἐνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, φησὶ, τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι” καὶ πάλιν, “Ἐν ἡ ³⁰ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” Τί ³⁰ οὖν ἐστι τοῦτο; οὐκ αἰσχύνῃ, ³⁰ οὐδὲ δέδοικας τὴν οἰκουμένην δεσμώτης περιῶν; οὐ φοβῇ μή τις ἀσθένειαν τοῦ θεοῦ σου καταγνῶ; μή τις διὰ τοῦτο οὐ μὴ προσέλθῃ; Οὐ τοιαῦτά μου, φησὶ, τὰ δεσμά· ³⁰ οἶδε καὶ ἐν βασιλείοις λάμπειν. ³⁰ “Ὡστε τοὺς δεσμούς μου, φησὶ, φανεροὺς γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως ³¹ E τολμᾶν ἀφόβως λαλεῖν τὸν λόγον.” Ὁρᾷς ³¹ δεσμῶν ἰσχὺν μᾶλλον, ³¹ ἢ νεκρῶν ἀναστάσεως; Δεδεμένον με εἶδον, καὶ μᾶλλον θαρροῦσιν. Ὅπου γὰρ δεσμά, ἀνάγκη καὶ μέγα τι γενέσθαι ἐκεῖ· ὅπου θλίψεις, πάντως ἐκεῖ καὶ σωτηρία, πάντως ἐκεῖ ἄνεσις, πάντως ἐκεῖ μεγάλα κατορθώματα. Ὁ γὰρ διάβολος ὅταν λακτίσῃ, τότε πλήττεται· ὅταν δῆσῃ τοὺς τοῦ θεοῦ δούλους, τότε μάλιστα ὁ λόγος ἐπιδίδωσι. Καὶ θέα παν-

²⁶ 2 Cor. xii. 9.²⁷ Act. xx. 22, 23.²⁸ Ibid. xxi. 13.²⁹ Gal. vi. 17. Act. xxviii. 20. Eph. vi. 20.³⁰ Philipp. i. 13, 14.

¹ ὁ Π. Ε. ² διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἤκουσεν A.B.F. Sav. cet. ³ ἡ μεγαλοφρονεῖς F. ⁴ ἐνταῦθα om. A.B.F. ⁵ ἐν αὐτοῖς συναντήσονται] συμβησόμενα E. ⁶ μοι post διαμαρτύρεται transp. E. ⁷ Sic A.B.C.E.F. σε (με D.) post δεσμά vulgo legitur. ⁸ αὐτὸ om. F. Flor. p. 328. (Tom. xii. p. 580 B.) φησὶν om. E. Flor. ⁹ ΘΗΙΚΟΝ. Περί τῶν Παύλου δεσμῶν, καὶ Πέτρου, καὶ τῶν τριῶν παιδῶν, καὶ Ἰωάννου, καὶ Ἱερεμίου, καὶ Ἰωσήφ, καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου. Veron. ¹⁰ ἐγὼ] + γὰρ E. ¹¹ τοῦ] + κυρίου A.E.F. Sav. cet. Ἰησοῦ om. F. ¹² οὖν om. A.B.F. Sav. cet. ¹³ οὐδὲ E. οὐ Edd. ¹⁴ οἶδα Flor. ¹⁵ τῶν δεσμῶν F. ¹⁶ ἢ om. E.

ταχού τούτο γινόμενον. Ἐδεσμεύθη, καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ F ταῦτα εἰργάσατο· ³¹ “Ἐν αὐτοῖς γὰρ, φησὶ, τοῖς δεσμοῖς μου.” Ἐδεσμεύθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ πλείονας ἐπηγάγετο· οὐ γὰρ αὐτὸς μόνος ἐθάρρει, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δι’ αὐτόν. Ἐδεσμεύθη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ δεδεμένοις δημηγορῶν τὸν βασιλέα ⁶⁴ κατέπληξε, καὶ τὸν ἄρχοντα εἰς φόβον ἤγαγεν· ἔμφοβος γὰρ ^d γενόμενος ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἤσχυνετο παρὰ τοῦ δεδεμένου μανθάνων περὶ τῶν μελλόντων ὁ δῆσας αὐτόν. Δεδεμένοις ἔπλει, καὶ ^e ναυάγιον ἔλυσε, καὶ τὸν χειμῶνα ἐπέδησεν. Ἐν δεσμοῖς ὄντος αὐτοῦ τὸ θηρίον ἐκείνο καθήψατο, καὶ μηδὲν (807) λυμηνάμενον ἐξέπεσεν. Ἐδέθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ δεδεμένοις δημηγορῶν μυρίους ἐπεσπάσατο, ἀντὶ πάντων τούτο αὐτὸ προβαλλόμενος, τὴν ἄλυσιν ἰλέγω. Ἀλλ’ οὐκ ἔστιν εἰς αὐτοὺς δεθῆναι B νῦν. Ἀλλ’ ἔστιν ἑτέρα ἄλυσις, ἣν ἐθέλωμεν. Ποία ^h δὴ αὕτη; Τὸ ἰτῆς χειρὸς κρατεῖν, τὸ μὴ πρὸς πλεονεξίαν ἔτοιμον εἶναι. ^k Κἀν ταύτῃ τῇ ἀλύσει δῆσωμεν ἑαυτούς· ἀντὶ ἰσιδιρίου γενέσθω ἡμῖν ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Λύσωμεν τοὺς δεδεμένους ὑπὸ πενίας, ὑπὸ θλίψεως. Οὐκ ἔστιν ἴσον δεσμοτηρίου θύρας ἀνοίξαι, καὶ ψυχὴν συγκεκλεισμένην ^m ἀφείναι· οὐκ ἔστιν ἴσον λύσαι δεσμὰ δεσμοτῶν δεδεμένων, καὶ τεθραυσμένους ἀπολύσαι ἐν ἀφέσει. Τούτο ἐκείνου μεῖζόν ἐστιν· ἐκείνου μὲν γὰρ οὐδεὶς κεῖται μισθός, τούτου δὲ μυρίοι. Μακρὰ ἡ τοῦ Παύλου γέγονεν C ἄλυσις, καὶ ἐπὶ πολὺ κατέσχευεν ἡμᾶς· καὶ γὰρ ἔστιν ὄντως μακρὰ, καὶ πάσης σειρᾶς χρυσῆς κοσμιωτέρα. Αὕτη τοὺς δεδεμένους καθάπερ διὰ τινος μηχανῆς ἔλκει πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥσπερ χρυσῇ σειρᾷ ⁿ ἐξαρτηθεῖσα, ἀνέλκει πρὸς αὐτόν τὸν οὐρανόν· καὶ τὸ δὴ θαυμαστόν, κάτω δεθεῖσα, τοὺς δεδεμένους ἄνω ἔλκει. Καίτοι οὐχ αὕτη τῶν πραγμάτων ἡ φύσις· ἀλλ’ ὅταν ὁ θεὸς οἰκονομῇ, μὴ ζητεῖ πραγμάτων φύσιν μηδὲ ἀκολουθίαν, ῥαλλὰ τὰ ὑπὲρ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν. Μάθωμεν ^q μὴ ἐν D ταῖς θλίψεσι καταπίπτειν, μηδὲ δυσχεραίνειν. “Ὁρα γὰρ τὸν μακάριον Γ τοῦτον. Μεμαστίγωτο, καὶ μεμαστίγωτο ἰσχυρῶς· ³² “Πολλὰς γὰρ αὐτοῖς, φησὶν, ἐπιθέντες πληγὰς” καὶ ^s ἐδέδετο, καὶ τούτῳ πάλιν ἰσχυρῶς· εἰς γὰρ τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν

³¹ Philipp. i. 7.³² Act. xvi. 23.

^c πολλοὶ om. A.F. et in text. E. Statim δι’ αὐτόν omnes. δι’ αὐτοῦ Edd. ^d γενόμενος] + φησὶν A.B.E.F. Sav. cet. ^e τὸ ναυάγιον Flor. p. 328. ^f λέγω om. E. ^g ἀλύσει B.F. Veron. ^h δὴ om. A.B.F. ⁱ τὰς χεῖρας F. ^k κἀν] Sic E. καὶ C. Veron. κἀν om. A.B.D.F. Sav. cet. ^l ἰσιδιρίου A.B.F. ^m ἀφείναι E. ⁿ ἐξαρτηθεῖσα C.D. ἐξαρθεῖσα Veron. ^o ὁ θεὸς A.B.F. ^p ῥαλλὰ—ἀκολουθίαν om. A.B.F. inclusum a Sav. ^q μὴ pro μηδὲ A.C.F. ^r μη καταπ. ἐν ταῖς θλ. C. ^s ἐδέδετο C.D.

ἐνέβαλεν αὐτὸν, καὶ μετὰ πλείονος ὧσφ. ἀσφαλείας. Καὶ ἐν τοσοῦτοις ὧν, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε καὶ ὧοί σφόδρα ἀνειμένοι καθεύδουσιν, ἑτέρου δεσμοῦ χαλεπωτέρου τοῦ ὕπνου ἐπικειμένου, ἦδον καὶ ὕμνουν τὸν κύριον.

Ε Τί τούτων γένοιτ' ἂν τῶν ψυχῶν ἀδαμαντιώτερον; Ἐενόουν ὅτι καὶ οἱ παῖδες ἐν πυρὶ ἦδον καὶ ἐν καμίνῳ ἴσως ἐλογίζοντο, ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέπω πεπόνθαμεν. Ὑ Ἀλλὰ καλῶς ποιῶν ὁ λόγος εἰς ἑτέρους ἡμᾶς ἄλιν ἐξήνεγκε δεσμούς καὶ δεσμοωτήριον ἕτερον. Τί πάθω; Βούλομαι σιγῆσαι, ἄλλ' οὐ δύναμαι. Ἐτερον δεσμοωτήριον εἶρον ἐκείνου πολλῶ θαυμασιώτερον καὶ ἐκπληκτότερον. Ἀλλὰ μοι διανάστητε, ὡς νῦν ἀρχομένου τοῦ λόγου, καὶ ἀκμαζούσαις προσέλθετε ταῖς διανοαῖς. ὁ Βούλομαι διακόψαι τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἀνέχεται. Καθάπερ γάρ τις μεταξύ πίνων οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο διακόψαι, καὶ ὅτι οὐκ εἰς ἐπαγγελῆται οὕτω καὶ τῆς κύλικος ἐπιλαβόμενος τῆς θαυμαστῆς τοῦ δεσμοωτηρίου τῶν διὰ Χριστὸν δεδεδεμένων, οὐ δύναμαι παύσασθαι, οὐ δύναμαι σιγῆσαι. Εἰ γὰρ αὐτὸς ἐν δεσμοωτηρίῳ καὶ ἐν νυκτὶ οὐκ ἐσίγησεν, οὐδὲ ἐν μάστιξιν, ἐγὼ σιγήσομαι ἡ καθήμενος ἡμέρας οὔσης, μετὰ πολλῆς τῆς ἀνέσεως φθεγγόμενος, τῶν δεδεμένων, τῶν μεμαστιγωμένων, τῶν ἐν μεσονυκτίῳ τοῦτο μὴ παθόντων; Οἱ παῖδες οὐκ ἐσίγων ἐν καμίνῳ καὶ ἐν πυρὶ καὶ ἡμεῖς οὐκ αἰσχυνόμεθα σιγῶντες; Ἰδωμεν οὖν τοῦτο τὸ δεσμοωτήριον. Ἐδέθησαν καὶ ἐνταῦθα οὐδέως καὶ ἐκ προοιμιῶν ῥεδείκνυτο, ὅτι οὐκ ἔμελλον καίεσθαι, ἀλλ' ὡς εἰς δεσμοωτήριον εἰσιέναι. Τί γὰρ δεσμεῖς τοὺς μέλλοντας ἐμπυρίζεσθαι; Ἐδέθησαν, καθὼς Παῦλος, καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐδέθησαν μετὰ τοσαύτου θυμοῦ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔβαλε φυλακὴν, καὶ οὗτος ἐπὶ πολὺ καὶ τὴν κάμινον ἐκέλευσεν. Ἀλλ' ἰδωμεν τὰ μετὰ ταῦτα. Ὑμνούντων ἐκείνων ἐσείετο τὸ δεσμοωτήριον, καὶ

ἔβαλεν αὐτοὺς Ε. ὧσφ. ἀσφ. C. ὧοί σφ. ἀνειμένοι] Sic C.D. Flor. οἱ σφ. ἀνειμένως (add. man. rec. ἔχοντες) Ε. οἱ ἀνειμένοι σφ. ἀνειμένως A.B.F. οἱ σφ. ἔγγημενοὶ Edd. ὧοί κύριον] θεόν Ε. ὧ ἄλλ' + καὶ Ε. ἄλιν om. F. ἔξην. πάλιν in verso ord. Ε. ἄλλ' om. A.F. ἐκπληκτότερον pro ἐκπληκτικώτερον B.C.E. ἀρχομένου Ε. ὁ βούλομαι + δὲ Ε. τις om. F. ἀναπαύσασθαι F. καὶ ἐν νυκτὶ om. Ε. Flor. καὶ ἐν νυκτὶ—μάστιξιν] οὐκ ἐσίγησεν οὐδὲ ἐν νυκτὶ A.B.F. ἡ καθήμενος om. A.B.F. τῆς om. A.B.F. τῶν δεδ. om. F. τῶν om. Ε. Statim ἐν μεσονυκτίῳ A.B.F. ἐν μέσῳ νυκτὶ C.D. ἐν μέσῃ νυκτὶ Edd. οὐκ αἰσχ. σιγῶντες] ἀνέξομεθα σιγᾶν ἐν ἀνέσει ὑπάρχοντες A.B.F. ὡ οὖν + καὶ A.B.F. Sav. cet. ἄλλ' οὐδέως A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ om. Ε. εἰδείκνυτο Ε. εἰδείκνυν A.B.F. γὰρ om. A.B.F. Statim δεσμεῖ Α. ἐμπυρίζεσθαι omnes. φλογίζεσθαι Edd. Post h. v. add. εἴποιμι ἂν πρὸς αὐτὸν A.B.F. ὁ Π. Ε. Statim καὶ χεῖρας καὶ πόδας idem. καὶ ἐκεῖνος A.B.F. καὶ ἂν. αἱ θ.] αἱ θ. ἂν. A.B.F.

ἀνεφύχθησαν αἱ θύραι· ^ωκαὶ τούτων ὑμνούντων ^κἐλύθη τὰ δεσμὰ
^γκαὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν. Ἀνεφύχθη τὸ δεσμωτήριον,
καὶ ἀνεφύχθησαν αἱ θύραι τῆς καμίνου· ^ζδρόσος ^{γὰρ} πνεύματος
διεσύριζεν. ^αἌλλ' ὅμως· πολλά με περιρρεῖ· ^βοὐκ οἶδα
ποῖον ^επρῶτον εἶπω, ποῖον δεύτερον. Διὸ παρακαλῶ, μή με ^δ
τάξιν τις ἀπαιτεῖτω· πολλὴ γὰρ ἡ συγγένεια τῶν πραγμάτων.
^δἘλύθησαν οἱ συνδεδεμένοι αὐτοῖς, ^εἀλλ' ἐκάθευδον· ἐνταῦθα
^εδὲ ἀντὶ τούτου γέγονεν ἕτερόν τι· κατεκάθησαν οἱ ἐμβαλόντες
αὐτούς. Ἄλλ', ὅπερ ἐβουλόμην εἰπεῖν, εἶδε λελυμένους, καὶ
προσέπεσεν αὐτοῖς· ὁ βασιλεὺς ἤκουσεν ὑμνούντων, ^εκαὶ τέσ-
σaras εἶδε περιπατούντας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Καθάπερ οὖν
(808) ὁ Παῦλος οὐκ ^αἂν ἐξῆλθε, καίτοι δυνάμενος, ἕως ὁ ἐμβαλὼν ^δ
ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἐξήγαγεν, οὕτως οὐδὲ οἱ τρεῖς παῖδες ἐξῆλ-
θον, ἕως οὗ ὁ ἐμβαλὼν ἐξελθεῖν ἐκέλευσε. Τί ἀπὸ τούτου
παιδευόμεθα; Μὴ σπεύδω ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς, μηδὲ ἐπείγεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι, ^ιμηδὲ πάλιν λυόντων ἐμμένειν. Ἄλλ' οὗτος
μὲν προσέπεσε· καὶ γὰρ εἰσελθεῖν ἡδύνατο, ἔνθα ἦσαν οἱ ἄγιοι·
ἐκεῖνος δὲ πρὸς τὴν θύραν ^κἐλθὼν· οὐ γὰρ ἐτόλμα προσελθεῖν
εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ ἔνδον, ὅπερ αὐτοῖς διὰ τοῦ πυρὸς κατε-
σκεύασε. Καὶ θέα μοι ^ιτὰ ῥήματα. Οὗτός φησι, “Κύριοι,
τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;” ἐκεῖνος οὐ μετὰ τοσαύτης μὲν
ταπεινοφροσύνης, οὐκ ^μἔλαττον δὲ φωνὴν ἡδῶ αἰφῆκε, ³³ “Σε- Ε
δράχ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου,
^νἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” ^οΜεγάλη ἡ τιμὴ· “Οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, ἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” ^ρΠῶς ἐξέλθωσιν, ^ωδ βασιλεῦ;
Δεδεμένους ἐνέβαλες ^ττῷ πυρὶ, τοσοῦτον ^ιἐνεχρόνισαν τῷ πυρὶ
χρόνον. Εἰ γὰρ ἀδαμάντινοι ἦσαν, εἰ γὰρ ὕλαι μεταλλικαί,
τὸν ὕμνον ^αλέγοντες ἐκείνον ἅπαντα οὐκ ^αἂν ἀπώλοντο; Διὰ
τοῦτο μὲν οὖν ἐσώθησαν, ὅτι ὕμνον. Ἡιδέσθη τὴν προθυμίαν ^φ
αὐτῶν τὸ πῦρ, ὕστερον ἡδέσθη καὶ τὴν ^φδὴν τὴν θαυμαστήν

33 Dan. iii. 16.

^ω ὑμνούντων καὶ τούτων *inverso ord.* A.B.F. ^κ ἐλύετο A.B.F. ^γ καὶ
τῶν ποδῶν—τῆς καμίνου] καὶ τῶν χ. καὶ τῶν ποδῶν, καὶ ἀνεφύχθη τὸ δεσμωτήριον
τῆς καμίνου E. ἡ κάμινος ἐδρροσίετο A.B.F. ^ζ γὰρ] + αὐτοῦς A.B.F. ^α ἀλλ'
ὅμως—περιρρεῖ] πολλά με τὰ θαύματα ἐνταῦθα περιρρεῖ A.B.F. ^β οὐκ] καὶ
οὐκ A.B.F. ^ε πρῶτον εἶπω *pro* εἶπω πρῶτον omnes. Statim ποῖον δὲ δεύ-
τερον Edd. δὲ om. B.C.D.E.F. Flor. ^δ ἐλύθησαν] + μὲν γὰρ A.B.F.
^ε ἀλλ'] καὶ ὅμως A.B.F. Sav. cet. ^ε δὲ om. E. ^ε καὶ om. A.B.F. ^α ἂν
om. A.B.F. Sav. cet. ^ι μήτε A.B.F. Sav. cet. ^κ ἐλθὼν] + ἔστη A.B.F.
Sav. cet. ^ι τὰ] + αὐτὰ B. ^μ ἐλάττω C.D.E. Veron. Mox ἡδῶ om. E.
in textu. ^ν ἐξ. καὶ δεῦτε om. C. ^ο μεγ. ἡ τιμὴ] μεγ. τιμὴ C.D.E. Veron.
πρὸς τῇ φωνῇ μεγ. καὶ ἡ τιμὴ A.B.F. ^ρ πῶς] + ἂν E. *in marg.* ^τ τῷ πυρὶ]
εἰς τὴν κάμινον A.B.F. ^ι ἐχρόνισαν E. ^ω ἐκείνον λέγ. ἀπ. hoc ord. C.
πάντα ἐκείνον λέγ. E. ^φ ὕστερον om. A.B.F. Sav. cet.

ἐκείνην καὶ τοὺς ἵμνους. Πῶς αὐτοὺς καλεῖς; Προλαβὼν εἶπον,
 “Οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” τοῖς γὰρ τοῦ θεοῦ δούλοις
 66 πάντα δυνατά. Εἰ γὰρ ἀνθρώπων εἰσὶ δούλοι τινες, καὶ ἐν
 τοῖς ἐκείνων οὐχ ἡττον ἰσχύουσι καὶ κρατοῦσι καὶ διατάττον-
 ται, πολλῶ μᾶλλον οἱ τοῦ θεοῦ ^ωδοῦλοι. ^κΤὴν ἡδίστην φωνὴν
 ἐκάλεσεν ἥδει τούτῳ μάλιστα ^υκολακεύων αὐτούς. ^ζΕἰ γὰρ
 ἵνα δοῦλοι τοῦ θεοῦ μένωσιν, ^αεἰς πῦρ ἐνέβησαν, οὐκ ἦν αὐτοῖς
 ἑτέρα φωνὴ ταύτης ἡδίων· οὐκ ἂν, εἰ βασιλεῖς αὐτοὺς ἐκάλεσεν,
 οὐκ ἂν, εἰ τῆς οἰκουμένης δεσπότης, οὕτως ἂν αὐτοὺς ^βῆσεν, ^ςὥς
 ὅτε εἶπεν, “Οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” Καὶ τί θαυμά-
 ζεις; Τῇ γὰρ μεγάλη πόλει, ^δτῇ κρατούσῃ τῆς οἰκουμένης, καὶ
 Β μέγα ^εφρονούσῃ ἐπ’ ἀξιώμασιν, ὡς ἀντίρροπον πρὸς ἀξίαν,
 μᾶλλον δὲ πολλῶ μείζον, καὶ ἀσυγκρίτως μείζον καὶ ὑπατείας
 καὶ βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ^ιοἰκουμένης, ὁ Παῦλος τοῦτο
 τέθεικε γράφων ³⁴ “Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” “Οἱ
 δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” Εἰ γὰρ τοσαύτην, φησὶ, ποι-
 οῦνται σπουδὴν, ὥστε δοῦλοι εἶναι, πάντως τούτῳ πείσομεν
 αὐτούς. “Ορα τοίνυν καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν παίδων. Οὐκ
 ἡγανάκτησαν, οὐκ ὠργίσθησαν, οὐδὲ ἀντείπον, ἀλλ’ ἐξῆλθον.
 Εἰ γὰρ τιμωρίαν τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζον, τὸ ἐμπσεῖν εἰς τὴν κά-
 C μινον, κἂν ἤλγησαν πρὸς τὸν ἐμβαλόντα· νῦν δὲ οὐδὲν ^ητούτων,
 ἀλλ’ ὡς ἐξ αὐτοῦ προϊόντες τοῦ οὐρανοῦ, οὕτω προῆσαν. ^ιΚαὶ
 ὁ περὶ τοῦ ἡλίου φησὶν ὁ προφήτης, ^κὅτι ³⁵ “Ὡς νυμφίος
 ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,” τοῦτο καὶ περὶ τούτων εἰπὼν
 τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι. ¹Ἀλλὰ τούτου οὕτως ἐκπορευόμενον
 ἐκείνοι τότε λαμπρότερον ἐξεπορευόντο. Οὗτος μὲν γὰρ ^μἐξε-
 πορεύετο τὴν οἰκουμένην φωτίζων τῷ αἰσθητῷ φωτὶ, ἐκείνοι δὲ
 τὴν οἰκουμένην φωτίζοντες ἑτέρως, νοητῶς λέγω. Διὰ γὰρ
 D αὐτοὺς εὐθέως διάταγμα ἔπεμπεν ὁ βασιλεὺς ^νταῦτα ἔχον τὰ
 ῥήματα ³⁶ “Ἦρσεν ἐναντίον ἐμοῦ, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα,
 ἃ ἐποίησεν ὁ θεὸς, δηλῶσαι ὅμῃν, ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά.”
 “Ὡστε λαμπροτέραν ἐξέησαν ἀφιέντες ἀκτῖνα, παιδράν μὲν

³⁴ Rom. i. 1.³⁵ Psal. xviii. 6.³⁶ Dan. iii. 32, 33.

^ν ἡττον] + ἐκείνων E. in marg. ^ω δοῦλοι] + τοῦ ὑψίστου A.F. ^κ τῇ
 ἡδίστῃ φωνῇ ex corr. E. τὴν ἡ. φ. αὐτοῖς (αὐτοῖς φ. B.) φθέγγεται, καὶ ἡ ἥδει
 μάλιστα κολακεύων αὐτοὺς A.B.F. ^υ κελεύσαι in text. κολακεύων (corr.
 —σων) in marg. E. ^ζ εἰ] καὶ A.B.E.F. Sav. Mor. (non Montef.) ^α εἰς
 τὸ π. E. ^β ῆσεν vel ἦσεν A.C.D. ῆσεν vel ἦσεν B.E.F. ἠψφραναν Edd.
^ς ὥς ὅτε] ὥστε C.D. Statim εἰπεῖν D. ^δ τῇ] καὶ C. ^ε φρονούσιν C.
 ἐπὶ ἀξ. A.B. ^ι οἰκουμένης E. ^κ οὐκ omnes. οὐδὲ Edd. ^η τούτων]
 τοιοῦτο E. τοιοῦτον F. Post h. v. add. ποιοῦσιν A.B.F. ^ι καὶ] τάχα καὶ
 A.B.F. ἤπερ pro δ E. ^κ ὅτι om. A.B.F. ¹ ἀλλὰ τούτου] ἀλλὰ τοῦ E.
 πῶς; ὅτι τούτου δὴ τοῦ A.B.F. ^μ ἐκπορεύεται A.B.F. et in marg. E.
^ν ταῦτα B. ^ο ἡμῖν pro ἡμῖν A.B.C.E.F.

οὖσαν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς χωρίοις, μάλιστα δὲ πανταχοῦ ἐκταθῆναι δυναμένην διὰ τῶν γραμμάτων τῶν βασιλικῶν, καὶ λύσαι τὸ πανταχοῦ ῥεταμένον σκότος. “Ἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” Οὐκ ἡετόλμησε σβέσαι τὴν κάμινον, ἀλλὰ καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὺς ἐτίμησε, τῷ πιστεῦσαι, ὅτι δυνήσονται μὴ μόνον ἔνδον περιπατεῖν, ἀλλὰ καὶ καιομένης αὐτῆς ἐξελθεῖν. Ἰδωμεν δέ, εἰ ἔδοκεῖ, καὶ τοῦ δεσμοφύλακος τὰ ῥήματα. ³⁷ “Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;” Τί ταύτης τῆς φωνῆς ἦδιον; Αὕτη σκιρτᾶν ἄγγέλους ποιεῖ ἵνα ταύτην ἀκούσῃ τὴν φωνὴν, καὶ δούλος ἐγένετο ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς ταύτην πρὸς Πέτρον ἔλεγον τὴν φωνὴν ὅτι παρὰ τὴν ἀρχὴν πιστεύσαντες. ³⁸ “Τί ποιήσομεν, ἵνα σωθῶμεν;” “Καὶ τί φησι;” “Πιστεύσατε, καὶ βαπτισθῆτε.” Ἡδέως ἂν καὶ εἰς γέενναν ἐνέπεσεν ὁ Παῦλος, ὥστε ταύτην ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν παρὰ Ἰουδαίων, δι’ ἐπιθυμίαν σωτηρίας καὶ ὑπακοῆς αὐτῶν. “Ὅρα ³⁹ δέ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐπιτρέπει, οὐδὲν περιεργάζεται. Ἄλλ’ ἰδωμεν τὰ μετὰ ταῦτα. Ὅδτος οὐ λέγει, ἵνα σωθῶ, ἀλλὰ τρανοτέρα πάσης ἱφωνῆς ἡ διδασκαλία ⁶⁷ (809) γέγονε ² καὶ εὐθέως γίνεται κήρυξ. Οὐδεῖται κατηχηθῆναι, καθάπερ ὁ δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ τί; Ἀνακηρύττει τὸν θεόν, καὶ ὁμολογεῖ τὴν δύναμιν. ³⁹ “Ἐπ’ ἀληθείας οἶδα, ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων” ὅτι ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἀπὸ τῆς καμίνου.” Καὶ τί μετὰ ταῦτα; Οὐχ εἰς δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ πολλοὶ κατηχοῦνται διὰ τῶν γραμμάτων τῶν βασιλικῶν, διὰ τῆς θέας τῶν πραγμάτων. “Ὅτι γὰρ οὐκ ἂν ἐψεύσατο ὁ βασιλεὺς, παντὶ ³ που δῆλον” οὐ γὰρ ἂν ἠθέλησε τοιαῦτα τοῖς αἰχμαλωτισθεῖσι μαρτυρῆσαι, ⁴ οὐδὲ τὰ αὐτοῦ καταβαλεῖν οὐκ ἂν ἠθέλησε τοσαύτης ἀνοίας δόξαν λαβεῖν. “Ὡστε εἰ μὴ πολλὴ τῆς ἀληθείας ⁵ ἡ περιφάνεια, οὐκ ἂν τοιαῦτα ἔγραψε, καὶ τοσούτων παρόντων. Ὅρατε πόση τῶν δεσμῶν ἡ δύναμις; πόση τῆς ὑμνωδίας τῆς ἐν ⁶ θλίψει ἡ ἰσχὺς; Οὐκ ἀπηγόρευσαν, οὐδὲ ἀνέπεσον, ἀλλὰ τότε ⁷ σφοδροὶ ἦσαν, τότε πλείων ⁸ ἡ προθυμία, εἰκότως.

³⁷ Act. xvi. 30.³⁸ Ibid. ii. 37, 38.³⁹ Dan. iii. 28. coll. ii. 47.

ῥ κεχυμένον A.B.F. ⁹ ἐκέλευσε A.B.F. Sav. cet. ¹ ἀγγ.] καὶ ἀγγ. A.B.F. Sav. cet. Statim ἐποίησεν C. ² οἱ π. τ. ἀ. πιστεύσαντες om. A. ³ καὶ τί φησι] ὅτε καὶ αὐτὸς ἔφησε A.B.F. καὶ τί φησιν αὐτὸς Sav. cet. ⁴ ὁ om. A.B.C.F. ⁵ ὑπακοὴν E. ⁶ δέ] τοίνυν E. ⁷ φωνῆς] + αὐτῷ A.B.F. Sav. cet. ⁸ καὶ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ⁹ θεὸς τῶν θ. pro τῶν θ. θεὸς omnes. ¹⁰ ἂν om. E. ¹¹ που om. E. ¹² οὐδὲ] καὶ A.B.F. Statim τὰ αὐτοῦ A. fortasse alii. τὰ αὐτοῦ Edd. ¹³ ἡ] ἦν ἡ E. ¹⁴ θλίψεν A.B.E.F. ¹⁵ σφοδροὶ ἦσαν] σφοδρότεροι ἦσαν E. μάλλον ἦσαν σφοδροὶ A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ ἡ προθυμία εἰκότως] ἦν αὐτοῖς εἰκότως ἡ προθυμία A.B.F.

Ταῦτα ἔννοοῦντες· ἔτι ^κἐν ὑπολείπεται· διὰ ^ιτί ἐν μὲν τῷ
 C δεσμοτηρίῳ οἱ δεδεμένοι ἐλύθησαν, ἐν δὲ τῇ καμίνῳ οἱ ἐμβα-
 λόντες κατεκάησαν; Καίτοιγε ἐχρῆν τὸν βασιλέα τοῦτο πα-
 θεῖν· οὐ γὰρ οἱ δεσμοῦντες, οὐδὲ οἱ ἐμβάλλοντες τοσοῦτον
 ἡμαρτον, ὅσον ὁ κελεύων τοῦτο γενέσθαι. Τίνος οὖν ἔνεκεν
 ἐκείνοι ἀπώλοντο; Ἐνταῦθα οὐ πολλή τις χρεία τῆς ἀκριβο-
 λογίας. Ἀσεβεῖς γὰρ ἦσαν· διὰ τοῦτο ὠκονόμητο, ἵνα δειχθῇ
^m τοῦ πυρὸς ἡ ἰσχὺς, καὶ μεῖζον τὸ θαῦμα γένηται· εἰ γὰρ τοὺς
 ἔξω οὕτω κατέφαγεν, οὓς ἔνδον εἶχε, πῶς ἀπαθείς ἐδείκνυ; ἵνα
 δῆλη γένηται ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις. ^ο Καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω, εἰ
 D τὸν βασιλέα ἐν τάξει τοῦ δεσμοφύλακος ἔθηκα· τὸ γὰρ αὐτὸ
 εἰργάσατο. Οὐδὲν γὰρ οὗτος ἐκείνου λαμπρότερος ἦν· ἀπώ-
 ναντο γὰρ ἀμφότεροι. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, ὅτι ἐν ταῖς θλίψεσιν
 ὄντες οἱ ^p δίκαιοι, τότε μάλιστά εἰσι σφοδρότεροι, ὅταν ἐν
 δεσμοῖς ᾖσι. Τὸ γὰρ διὰ Χριστὸν τι παθεῖν, πάσης παραμυ-
 θίας ἥδιον. ^α Βούλεσθε ὑπομνήσω ὑμᾶς καὶ ἑτέρου δεσμοτη-
 ρίου; Ἀναγκαῖον ἀπὸ τῆς ἀλύσεως ταύτης ἐφ' ἕτερον ἐλθεῖν
 δεσμοτήριον. ^τ Τὸ ποῖον βούλεσθε; τὸ τοῦ Ἰερემίου; ἢ τὸ
 E τοῦ Ἰωσήφ; ἢ ^σ τὸ Ἰωάννου; Χάρις τῇ Παύλου ἀλύσει· πόσα
 ἀνέφξε τῷ λόγῳ δεσμοτήρια; Τὸ Ἰωάννου βούλεσθε; Ἐδέθη
 καὶ οὗτός ποτε διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον. Τί
 οὖν; ἄρα ἤρχει ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὦν; οὐχὶ ^δ ἐκεῖθεν πέμψας
 ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἔλεγε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ⁴⁰ “Πορευ-
 θέντες εἶπατε τῷ Χριστῷ, σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδο-
 κῶμεν;” Καὶ ἐκεῖ ὦν ἐδίδασκεν· οὐ γὰρ δὴ ἡμέλει. ^ω Ἄλλ'
 Ἰερემίας οὐχὶ ^κ προεφήτευσε περὶ τοῦ Ὑβαβλωνίου, πάντα τὰ
 F αὐτοῦ ^κ καὶ ἐκεῖ ποιῶν; Τί ^α οὖν ὁ Ἰωσήφ; οὐχὶ ^β δεκατρία ἔτη
 ἐδέδετο; ^γ Τί οὖν; οὐδὲ ἐκεῖ τῆς ἀρετῆς ἐπελάθετο. Ἐτι ἐνός
 εἰπόντες δεσμούς, ^δ καταπαύσωμεν τὸν λόγον. Ἐδέθη καὶ ὁ
 δεσπότης ὁ ἡμέτερος, ὁ τὴν οἰκουμένην λύσας τῶν ἀμαρτημά-
 68 των· ἐδέθησαν χεῖρες αἱ μυρία ἐργασάμεναι καλὰ. ⁴¹ “Δήσαν-
 τες γὰρ ^ε αὐτὸν, ἤγαγον πρὸς Καϊάφαν” καὶ ἐδέδετο ὁ το-
 σαῦτα θαυματουργήματα ἐργασάμενος. Ταῦτα ἐννοοῦντες,

⁴⁰ Matth. xi. 3.

⁴¹ Ibid. xxvi. 57.

^ι ἐννοοῦντες pro ἐννοοῦσιν E. ^κ ἐν ὑπολείπεται] ἐν ἐροῦμεν A. ἐν ἐροῦμεν
 δ λείπεται B.F. ^ι τί] + γὰρ A.B.F. ^m τοῦ] καὶ τοῦ E. ⁿ πῶς] + ἄν E.
^ο καὶ μηδεὶς] μηδεὶς δὲ A.B. καὶ μηδεὶς δὲ C. ^p δίκαιοι] ἅγιοι A.B.F.
^q βούλ.] εἰ βούλ. E. ^τ τὸ om. E. τὸ ποῖον οὖν εἰπεῖν βούλεσθε; A.B.F.
^σ τὸ] + τοῦ A.E.F. ^τ δὲ om. B.F. ἐκεῖθεν δὲ inverso ord. E. ^υ ὦν] + ἄρα
 A.B.F. Sav. cet. ^ω ἄλλ'] ὁ δὲ A.B.F. ^κ προεφήτευσεν E. ^ι Ἄσσυ-
 ρίου E. ^κ καὶ om. E. ^α οὖν] δὲ A.E. δαὶ B.F. ^β δεκατρία pro τρια-
 καίδεκα omnes. ^γ τί οὖν] ἀλλ' ὅμως A.B.F. Sav. cet. ^δ Sic omnes.
 καταπαύσωμεν Edd. ^ε αὐτὸν] + φησὶν Edd. φησὶν om. A.B.C.E.F.

μηδέποτε δυσχεραίνωμεν, ἀλλὰ καὶ δεθῶμεν, χαίρωμεν· ¹καὶ μὴ ἐν τοῖς δεσμοῖς ὤμεν, ὡς συνδεδεμένοι. ²Ὁρᾷς ὅσον ἀγαθὸν ὁ δεσμός; ³Ταῦτα πάντα εἰδότες, χάριν ἀναπέμπωμεν ὑπὲρ πάντων τῷ θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κρατος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

B

¹Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

(810) ἈΠΕΔΕΙΧΘΗ ¹τῆς ἀλύσεως μεγάλη ἡ ἰσχὺς τοῦ Παύλου, C καὶ σημειῶν λαμπροτέρα. Οὐ μάτην ²οὖν, ὡς ἔοικε, ταύτην προβάλλεται, οὐδὲ εἰκῇ, ἀλλ' ³ὥς δι' αὐτῆς ⁴δυσωπῆσων. “Ἀξίως, ⁵φησὶ, περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε.” Πῶς; “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, μετὰ πραότητος καὶ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.” ⁶Οὐχ ἀπλῶς τὸ δέσμιον εἶναι καλὸν, ἀλλὰ τὸ διὰ Χριστόν. ⁷Διὰ τοῦτό φησιν, D “⁸ἐν κυρίῳ,” ὁ δέσμιος διὰ Χριστόν. Οὐδὲν ⁹τοῦτου ἴσον. ¹⁰Ἀλλὰ ¹¹πάλιν ἡμᾶς ἀποσύρει τῶν προκειμένων ¹²ἢ ἄλυσις καὶ περισπᾶ, καὶ ἀντιπесеῖν οὐχ ὑπομένομεν, ἀλλ' ἐλκόμεθα ¹³ἐκόντες καὶ βουλόμενοι καὶ εὐχόμενοι. Καὶ εἴθε αἰεὶ περὶ τῆς ἀλύσεως Παύλου διαλέγεσθαι ¹⁴ῶν. Ἀλλὰ μὴ ναρκήσητε· ¹⁵προσέστη γάρ μοι ζήτημα νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπολογούμενος πρὸς τὸν Ἀγρίππαν ἔλεγεν, ¹⁶“Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ, καὶ ἐν Εὐλίφῳ καὶ ἐν ¹⁷μεγάλῳ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς

¹ CAP. IV. v. 1—3.² Act. xxvi. 29.

¹ καὶ] καὶ E. Mox ἐν om. C.D.E. Veron. ² συνδεδεμένοι] + διακεῶμεθα A.B.F. Sav. cet. ³ ὁρᾷτε E. ⁴ ταῦτα—τῷ θεῷ] οὐκοῦν μένωμεν χάριν εἰδότες ὑπὲρ τούτων πάντων, καὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν τῷ θεῷ A.B.F. Hom. IX. ⁵ τῆς ἀλύσεως μεγάλη (μεγ. τῆς ἀλ. E.)—τοῦ Παύλου] τῆς ἀλ. τοῦ Π. ἡ ἰσχὺς καὶ μεγάλη A.B.F. Sav. cet. ⁶ οὖν om. C. ὡς ἔοικε] ἐνταῦθα A.B.F. ἐνταῦθα ὡς ἔοικε D. Ita Sav. cet. ⁷ ὡς] + μάλιστα A.B.F. Sav. cet. ⁸ δυσωπῶν Cat. Post h. v. add. καὶ τί φησι; παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ ὁ δ. ἐν κ. A.B.F. Sav. cet. ⁹ φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ οὐχ ἀπλῶς] οὐ πανταχοῦ A.B.F. ¹¹ διὰ τοῦτο—Χριστόν] τοῦτο καὶ Παῦλος εἰδὼς, δέσμιον ἑαυτὸν φησιν ἐν κ. τουτέστι, διὰ Χρ. A.B.F. διὰ τοῦτό φησιν ὁ δ. ἐν κ. τουτέστι, διὰ Χρ. Sav. cet. ¹² ἐν κυρίῳ om. Veron. ¹³ τοῦτου] τῆς τούτου ἀλύσεως A.B.F. ¹⁴ ἀλλὰ] αὐτῇ A.B.F. ¹⁵ πάλιν E. Edebatur μάλλον. ¹⁶ ἢ ἄλυσις om. A.B.F. ¹⁷ ἐκόντες] καὶ ἄκοντες, μάλλον δὲ A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ ῶν post εἴθε transp. E. ¹⁹ προσέστη Veron. προσέστη D. προσέστι C.E. προσέστη—ἐπειδὴ γάρ] ἔτι γὰρ ἐκεῖνο εἰπεῖν βούλομαι, ὁ πολλοὶ ζητοῦντές φασι· καὶ εἰ καλὸν αἰ θλίψεις, πῶς αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. ²⁰ μεγάλῳ pro πολλῷ A.B.C.E.F.

ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους, ὅποιος ἔκαὶ ἐγὼ εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων” οὐχ ὡς ἄπευκτόν τὸ πρᾶγμα νομίζων, ταῦτα ἔλεγε, μὴ γένοιτο· οὐ γὰρ ἂν, εἴγε ἀπευκτόν ἦν, ἐκαυχάτο ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς, ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις θλίψεσι· ὦ καὶ γράφων ἔλεγεν, ³ “Ἦδιστα καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου” ἀλλὰ τί; Τοῦτο αὐτὸ τεκμήριον ἦν τοῦ μεγάλα ἡγήσθαι τὰ δεσμά. “Ὡςπερ καὶ Κορινθίους γράφων ἔλεγε ⁴ “Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα, οὐτῶ γὰρ ἡδύνασθε” οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐκ ἡδύναντο ἀκοῦσαι τὸ κάλλος, οὐδὲ τὸν κόσμον, οὐδὲ τὴν ὠφέλειαν τῶν δεσμῶν. Διὰ τοῦτό φησιν, “ἐκτός τῶν δεσμῶν τούτων.” Τοῖς μέντοι Ἑβραίοις οὐχ οὕτως, ² ἀλλὰ παρήνει ⁵ συνδεδέσθαι τοῖς ⁶⁹ δεδεμένοις. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔχαιρεν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἐδεσμεῖτο, καὶ μετὰ τῶν δεσμωτῶν ἀπήγετο εἰς φυλακὴν. Μεγάλῃ τῆς ἀλύσεως Παύλου ἡ ἰσχύς· ἀρκεῖ ἀντὶ πάντων τοῦτο τὸ θέαμα, ἡ δεδεμένον ἰδεῖν Παῦλον, καὶ ἐξαγόμενον ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. Δεδεμένον ἰδεῖν καὶ ἔνδον καθήμενον, ποίας ἡδονῆς τοῦτο οὐ μείζον; τίνος οὐκ ἂν τιμήσαιμι τὸ πρᾶγμα; Οὐχ ὁρᾷτε ¹ τοὺς βασιλέας, τοὺς ὑπάτους ἐπὶ ζεύγους φερόμενους καὶ χρυσοφοροῦντας, καὶ τοὺς δορυφοροῦντας πάντα ἔχοντες χρυσᾶ, χρυσᾶ τὰ δόρατα, χρυσᾶς τὰς ἄσπιδίσκας, χρυσᾶ τὰ ἱμάτια, ἵππους χρυσοφόρους; Πόσον τῆς θεᾶς ἐκείνης τοῦτο τερπνότερον; Ἀπαξ ἂν ἠυξάμην Παῦλον ἰδεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου μετὰ τῶν ² δεσμῶν ἐξίόντα, ἢ μυριάκις ἐκείνους μετὰ τῆς δορυφορίας ἐκείνης παραπεμπομένους. Πόσους οἴσθε ἀγγέλους προηγείσθαι αὐτοῦ, ὅτε ἐξήγετο οὕτω; Καὶ ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἀπὸ τίνος παλαιᾶς ἱστορίας τὸ πρᾶγμα ὑμῖν ³ ποιήσω φανερόν. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης, τάχα δὲ ἴστε τὸν ἄνδρα, τοῦ βασιλέως Συρίας ἐκπεπολεμωμένου πρὸς τὸν ¹ Ἰσραὴλ ^{Cm} βασιλέα, καθήμενος παρ’ ² ἐναντῷ, ἅπαντα, ἅπερ ἐκείνος ἐν τοῖς ³ ταμείοις μετὰ τῶν κοινωνούντων αὐτῷ τῆς γνώμης ἐβουλεύετο, εἰς μέσον ἐξέφερε, καὶ ἀκύρους ἐποίει τοῦ βασιλέως τὰς

² 2 Cor. xii. 9.⁴ 1 Cor. iii. 2.⁵ Hebr. xiii. 3.

¹ καὶ om. F. ² ἀπευκταῖον bis E. ³ ταῖς θλ. ταῖς ἄλλαις C. ⁴ καὶ] οὐδ’ ἂν A.B.F. Sav. cet. ⁵ τί om. a pr. man. E. ⁶ καὶ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ⁷ ἡδύν. pro ἔδυν. A.B.E.F. ⁸ ἀλλὰ] + καὶ F. ⁹ Haec δεδεμένον—δεσμωτηρίου om. E. ¹⁰ ἰδεῖν] + Παῦλον man. sec. E. ¹¹ οὐ om. C.D. ¹² τοὺς βασιλέας] τοῦ βασιλέως E. ¹³ ἐπὶ ζεύγους—δορυφοροῦντας] πῶς εἰσι κατὰ πληκτοὶ ἐπὶ ζ. (+ καὶ ὄρματος χρυσοκολλήτου A.F.) φερόμενοι, καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς δορυφόρους A.B.F. ¹⁴ ἀσπίδίσκας pro ἀσπίδας C.E. ¹⁵ ἵππους χρυσοφ.] χρυσοφ. τοὺς ἵππους A.B.F. ¹⁶ δεσμῶν a pr. man. E. δεσμωτῶν vulgo. ¹⁷ αὐτοῦ] + τότε E. ¹⁸ ποιήσωμέν (sic) E. ¹⁹ τοῦ Ἰσραὴλ Edd. τοῦ om. A.B.C.D.F. ²⁰ βασιλέα] + υἱὸν Ἄδερ E. ²¹ αὐτῷ F. ²² ταμείοις E.

βουλὰς, τὰ ἀπόρρητα ^pπρολέγων, καὶ οὐκ ἀφίεις ^qεἰς τὰς πα-
γίδας, ἃς ἐκεῖνος ἐτίθει, ἐμπεσεῖν. Ἐλύπει τοῦτο τὸν βασιλέα,
καὶ ἀθυμῶν, ἐν ἀπορίᾳ ^rπλείονι καθειστήκει, οὐκ ἔχων μαθεῖν
τὸν ἐκφέροντα ἅπαντα καὶ ἐπιβουλευόντα, καὶ τὰς μηχανὰς
ἀκυροῦντα τὰς ^sτούτου. Ἀποροῦντι τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν αἰτίαν
ζητοῦντι εἰπέ τις τῶν ὑπασπιστῶν, ὅτι δὴ προφήτης εἴη τις
Ἑλισσαῖος ἐν Σαμαρείᾳ καθήμενος, οὐκ ἔων ἐστάναι τὴν τοῦ D
βασιλέως γνώμην, ἀλλὰ πάντα ἐκφέρων. Ἐκεῖνος ἐνόμισεν
εὐρηκέναι τὸ πᾶν. Ὁὐδὲν ἀθλιώτερον τούτου. Δέον τιμῆσαι
τὸν ἄνδρα, θαυμάσαι, ἐκπλαγῆναι, εἰ ^wδὴ τοσαύτην ἔχει τὴν
ἰσχὺν, ^xὥς ἀπὸ τοσούτων σταδίων καθήμενον, πάντα τὰ ἐν τῷ
ταμιεῖῳ τοῦ βασιλέως, οὐδενὸς ἀπαγγέλλοντος, εἰδέναι. ^yΤούτο
(811) μὲν οὐκ ἐποίησε, παροξυνθεὶς δὲ, καὶ τῆς ὀργῆς γενόμενος μόνης,
ἰππέας καὶ ὀπλίτας συντάξας, πέμπει παραστήσων τὸν προφή-
την. Ἦν δὲ τῷ Ἑλισσαίῳ μαθητὴς ἐν προφυλαίῳς ἔτι τῆς E
προφητείας, ^zἀπέχων τῶν τοιούτων ἀποκαλύψεων ἀξιούσθαι.
Ἐπέστησαν οἱ στρατιῶται ^aτοῦ βασιλέως, ὥς δῆσοντες τὸν
ἄνδρα, μᾶλλον δὲ τὸν προφήτην. Πάλιν εἰς δεσμούς ἐμπίπτο-
μεν, ^bκαὶ πάντοθεν οὗτος ὁ λόγος οὕτως ὑφαίνεται. ^cΚαὶ ἰδὼν
ὁ μαθητὴς τῶν στρατιωτῶν τὸ πλῆθος, ἐξέστη, καὶ περιδεὴς καὶ
ἐντρομος ^dπροσδραμὼν τῷ διδασκάλῳ, τὴν συμφορὰν ἀπήγ-
γειλεν, ὥς ᾤετο, καὶ τὸν ἀφυκτον ἐμήνυσε κίνδυνον. Κατεγέ-
λασεν ὁ προφήτης, ^eὅτι τὰ οὐκ ἄξια δέους ἐδεδοίκει, ^fκαὶ παρ-
ήνει θαρρεῖν. Ἐκεῖνος δὲ ἀτελὴς ἔτι ὢν, οὐκ ἐπέθετο, ἀλλ' ^f
^hἔτι ὑπὸ τῆς ὀψews ἐκπληττόμενος, ἐνέκειτο τῷ φόβῳ. Τί
οὖν ὁ προφήτης; ^g“Κύριε, ⁱἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παι-
δαρίου τούτου, καὶ ἰδέτω ὅτι πλείους ^kεἰσὶν οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ 70
τοὺς μετ' αὐτῶν.” Καὶ ἄφνω τὸ ὄρος ὅλον ὄρᾳ, ὅπερ ὁ προ-
φήτης ᾤκει τότε, ἵππων πυρίνων καὶ ἀρμάτων τοιούτων ἐμπε-
πλησμένον. Τούτο δὲ οὐδὲν ἕτερον ἦν, εἰ μὴ ἀγγέλων ^lπαρα-
τάξεις. Εἰ δὲ Ἑλισσαίῳ ὑπὲρ τούτου μόνου τοσαύτη παρεί-
πετο τάξις ἀγγέλων, τί Παῦλῳ; Τούτο καὶ ὁ προφήτης

^g 4 Reg. vi. 17.

^p λέγων B. ^q εἰς] ἐπὶ F. ^r πλείονι] πολλῇ A.B.F. Sav. cet. ^s αὐτοῦ
τούτου (τούτου expunctum) E. ^t ἐκεῖνος] + ἀκούσας A.B.F. ^v οὐδὲν ἀθ.
τούτου] + καίτοιγε ἀπὸ τούτου E. οὐδὲν δὲ ἄρα (+ ἦν A.F.) αὐτοῦ ἀθλιώτερον.
ὄρα γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^w δὴ] γε E. ^x Μοχ εἶχε id. ^y ὥστε E. ^z τοῦ-
το] ὁ δὲ τούτο A.B.F. ^a ἀπέχων (+ τοῦ ex corr. E.) τῶν τ. ἀπ. ἀξ.] τῶν τ.
ἀπ. μήπω κρινόμενος ἀξ. A.B.F. Sav. cet. ^b τοῦ β. om. ante corr. E. ^c καὶ]
+ τί πάθω; A.B.F. Sav. cet. ^d καὶ ἰδὼν] ἰδὼν δὲ A.B.F. ^e προσελθὼν C.
^f ἀπήγγελλεν E. ὥς ᾤετο ἀπῆγ. inverso ord. A.B.F. Sav. cet. ^g ὅτι] καὶ ὅτι
A.B.F. ^h καὶ om. A.F. ⁱ ἔτι om. a pr. man. E. ^j ἄνοιξον] ἄνοιξον,
φῆσι A.B.F. Sav. cet. φῆσιν, ἄνοιξον E. ^k εἰσὶν accessit ex A.B.C.D.F.
^l παράταξις A.B.F.

Δαυὶδ ἔλεγε· ⁷ “Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν.” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε Β προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.” Καὶ τί λέγω ἄγγέλους; αὐτὸς ὁ δεσπότης τότε μετ’ αὐτοῦ ἦν ἐξιόντος. Οὐ γὰρ ἔφητο ¹⁰ τῷ μὲν Ἀβραάμ ὡπτάμετο, μετὰ δὲ τούτου οὐκ ἦν· αὐτὸς γὰρ ἐπηγγείλατο λέγων· ⁸ “Ἐγὼ εἰμι μεθ’ ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως ¹¹ τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος.” Καὶ πάλιν ὀφθείς αὐτῷ, ἔλεγε· ⁹ “Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, ὅτι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται τοῦ κακῶσαι σε.” Καὶ ῥκατ’ ὄναρ δὲ αὐτῷ ἐπέστη λέγων· “Θάρσει· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ ¹² εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.”

Κ’ Αἰὲ μὲν ¹³ οὖν οἱ ἄγιοι θαυμαστοὶ, καὶ πολλῆς γέμουσι χάριτος, μάλιστα δὲ ὅταν διὰ Χριστὸν κινδυνεύωσιν, ὅταν δέσμιοι ¹⁴ γίνωνται. Καθάπερ ¹⁵ γὰρ στρατιώτης γενναῖος αἰὲ μὲν καὶ ἁπλῶς ἰδὼν θέαμα τοῖς ὀρώσι γίνεται, μάλιστα δὲ ὅταν ἐστήκη καὶ παρατάττηται παρ’ αὐτὸν τὸν βασιλέα· οὕτω δὲ καὶ ¹⁶ Παῦλον ἐνόησον, ὅσον ἦν ἰδεῖν μετὰ τῶν δεσμῶν ¹⁷ αὐτὸν διδάσκοντα. Εἶπω τι μεταξὺ νῦν ὑπελθόν με νόημα; Ὁ μακάριος μάρτυς Βαβύλας ἐδέθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, Δ ἀφ’ ἧς καὶ Ἰωάννης, ¹⁸ βασιλέα παρανομούντα ἐλέγξας. Οὗτος τελευτῶν ἐπέτρεψε τὰ δεσμὰ τεθῆναι μετὰ τοῦ σώματος, καὶ τὸ σῶμα δεδεμένον ταφῆναι· καὶ νῦν αἱ πέδαι κείνται μετὰ τῆς τέφρας. ¹⁹ Τοσοῦτος ἦν αὐτῷ πόθος τῶν διὰ Χριστὸν δεσμῶν. ²⁰ “Σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,” ὁ προφήτης φησὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ. ²¹ Ἦδη ²² δὲ καὶ γυναῖκες τούτων ἔλαβον πείραν τῶν δεσμῶν. Ἀλλ’ ἡμεῖς οὐ ²³ δεσμούμεθα. Οὐδὲ τοῦτο παραινῶ, Ε καιροῦ νῦν οὐκ ὄντος. ²⁴ Μὴ δῆσῃς τὰς χεῖρας, ἀλλὰ ²⁵ δῆσον τὴν διάνοιαν. Ἔστι καὶ ἄλλα δεσμὰ· οἱ ταῦτα μὴ φέροντες, ἐκεῖνα οἴσουσιν. Ἀκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ²⁶ ²⁷ “Δῆσατε αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας.” Ἀλλὰ μὴ γένοιτο πείραν ἐκείνων λαβεῖν, ²⁸ τούτων δὲ τῶν δεσμῶν ἐμπλησθῆναι γένοιτο. Διὰ ταῦτα

⁷ Psal. xxxiii. 8. xc. 12.⁸ Matth. xxviii. 20.⁹ Act. xviii. 9. xxiii. 11.¹⁰ Psal. cīv. 18.¹¹ Matth. xxii. 13.

¹² τῷ τὸν C. ¹³ τῆς om. a pr. man. E. ¹⁴ ἐπιθήσεται σοι Edd. σοι om. C.D.E. ¹⁵ κατ’ om. A.B.F. ¹⁶ εἰς Ῥώμην A.B.C.E.F. ἐν Ῥώμῃ Edd. ¹⁷ οὖν om. D. Veron. γὰρ pro οὖν E. ¹⁸ γένωνται E. ¹⁹ γὰρ] + τις E. ²⁰ ἁπλῶς] + ἐγγυμαζόμενος τοῖς ὅπλοις E. ²¹ Παῦλον—ἰδεῖν] Παῦλος, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶν πλέον. ἐνόησον γὰρ ὅσον ἦν ἰδεῖν Παῦλον A.B.F. ²² αὐτῶν C. αὐτὸν om. D. ²³ βασ.] ὁ βασ. E. ²⁴ τοσοῦτον C. ²⁵ δὲ om. A.B.F. ²⁶ δεσμούμεθα] + καὶ κελεύεις δεσμεῖσθαι, φησὶν, ἡμᾶς; A.B.F. Statim οὐδὲ ἐγὼ τοῦτο A.F. ²⁷ μὴ] ἀλλὰ σὺ μὴ A.B.F. Sav. cet. ²⁸ δῆσον om. C. ²⁹ τούτων δὲ—γένειτο] τῶν δεσμῶν τούτων δὲ γένοιτο καὶ ἐμπλησθῆναι A.B.F. καὶ ante ἐμπλησθῆναι receptum a Sav. cet.

ἔλεγεν· “Ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ παρακαλῶ ὑμᾶς ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε.”

Ἰ ποίας δὴ ταύτης; Σῶμα ἐκλήθητε, φησί· κεφαλὴν ἔχετε τὸν Χριστόν· ἑσυνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ὑμᾶς ἐχθρούς ὄντας, καὶ μυρία ἴσα ἐργασαμένους κακά. Μεγάλῃ ἡ κλήσις, καὶ ἐπὶ μεγάλοις, οὐχ ὅτι ἀπ’ ἐκείνων μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ ἐπὶ τοιαῦτα, καὶ τοιούτῳ τρόπῳ. Πῶς ^κδέ ἐστὶν ἀξίως περιπατῆσαι; “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης.” Ὁ τοιοῦτος ἀξίως περιπατεῖ τοῦτο ἀρετῆς ¹πάσης ὑπόθεσις. Ἄν ταπεινὸς ᾖ, καὶ ⁷¹ἐννοήσῃ τίς ὢν πῶς ἐσώθῃ, ἀφορμὴν πρὸς ἀρετὴν λαμβάνει τὴν μνήμην, οὔτε ἐν δεσμοῖς ²ἐπαίρῃ, οὔτε αὐτοῖς οὐτούτοις οἷς εἶπον, ἀλλ’ εἰδὼς ὅτι τὸ πᾶν τῆς χάριτός ἐστι, συστέλλεισιν σαυτόν. Ὁ ταπεινόφρων καὶ εὐγνώμων δύναται εἶναι καὶ εὐχάριστος οἰκέτης. ¹² “Τί γὰρ ἔχεις, φησὶν, ὃ οὐκ ἔλαβες;” Ἄκουε ⁹δὲ πάλιν αὐτοῦ λέγοντος· “Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ’ ἡ ¹χάρις ἡ σὺν ἐμοί.” (812) “Μετὰ πάσης, φησὶ, ταπεινοφροσύνης,” μὴ τῆς ἐν ῥήμασι, ³μηδὲ ἐν πράγμασι μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐν σχήματι καὶ ἐν φθέγματι· ⁴μὴ πρὸς τοῦτον μὲν ταπεινὸς, πρὸς δὲ ἐκείνον θρασὺς· πρὸς πάντας ἔσο ταπεινός, καὶ φίλος ἢ καὶ ἐχθρός, καὶ μέγας καὶ μικρός· τοῦτο ταπεινοφροσύνη. Καὶ ἐν τοῖς κατορθώμασιν ἔσο ταπεινός. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹³ “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,” καὶ τοῦτο πρῶτον τιθέντος. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτός φησι· “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος καὶ μακροθυμίας.” Ἔστι γὰρ ταπεινὸν μὲν εἶναι, ὁξὺν δὲ καὶ ὀργίλον, ἀλλ’ οὐδὲν ὄφελος· πολλάκις γὰρ ⁵ὑπὸ τῆς ὀργῆς κατεχόμενος, πάντα ἀπώλεσεν. “Ἀνεχόμενοι, φησὶν, ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.” Πῶς ἀνεχέσθαι ⁶δυνατόν, ἂν ὀργίλος ᾖ, ἂν ⁷κακήγορος; Εἶπε ⁸τὸν τρόπον· “ἐν ἀγάπῃ.”

¹² 1 Cor. iv. 7. xv. 10.

¹³ Matth. v. 3.

¹ Haec ποίας δὴ (δὲ E.) ταύτης; σ. ἐκλήθητε, quae absunt a C.D. Veron. recepta ex E. Cat. In A.B.F. post κλήσεως ἧς ἐκλήθητε legitur καὶ πάλιν, κεφαλὴν ἔχομεν τὸν Χρ. Ita ediderunt Sav. cet. ² ἑσυνήγειρε] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ³ ὑμᾶς D. Veron. ἡμᾶς Sav. cet. Post h. v. add. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις A.B.F. Sav. cet. ⁴ ἴσα assumptum ex E. Cat. ⁵ δέ] ὁν E. ⁶ ἀπάσης E. Cat. ⁷ οὔτε] + γὰρ A.B.F. Statim ἐν pro τοῖς A.B.C.E.F. ⁸ ἐπαρτήσῃ E. in marg. ⁹ τοῖς om. F. ¹⁰ εἶναι post εὐχάρ. transp. A.B.F. ¹¹ δὲ om. A.B.F. ¹² χάρις] + τοῦ θεοῦ A.B.E.F. Cf. Tom. x. p. 83 C. ¹³ μηδὲ ἐν πρ. μόνοις (μόνης E. Cat.) ἀλλὰ καὶ ἐν σχ. καὶ ἐν φθέγματι (φθέγμασι Cat.) μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐν πράγμασι καὶ ἐν σχήμασι A.B.F. μηδὲ ἐν σχήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν πρ. καὶ ἐν φθέγμασι Flor. p. 118. (Tom. xii. p. 483 E.) ¹⁴ καὶ μὴ... ἀλλὰ πρὸς πάντας... τοῦτο γὰρ ταν. Flor. ¹⁵ ὑπὸ] ὁ ὑπὸ A.B.F. Post πάντα add. μάλλον iidem. ¹⁶ δυνατόν] + δεκνὺς A.B.F. ¹⁷ κακήγορος Cat. et a pr. man. E. κατήγορος Edd. ¹⁸ τὸν] καὶ τὸν A.B.F. Sav. cet. Post ἀγάπῃ add. φησὶν iidem.

²Εἰ τοῦ πλησίον, ³φησὶν, οὐκ ἀνέχη, πῶς σου ἀνέξεται ὁ θεός; εἰ αὐτὸς τὸν ὁμόδουλον οὐ φέρεις, πῶς σέ οἶσει ὁ δεσπότης; Ἐνθα ἂν ἡ ἀγάπη, πάντα οἰστά ἐστι. “Σπουδάζοντες, φησὶ, τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.” Δῆσον οὖν τὰς χεῖρας τῇ ἐπιεικείᾳ. Πάλιν τὸ καλὸν ὄνομα, **Δ**ὁ δεσμός· ἀφήκαμεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἡμῖν πάλιν ἐπέδραμε. Καλὸς ἐκεῖνος ὁ δεσμός, καλὸς καὶ οὗτος· καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ αὐτοῦ τούτου τίκτεται. Σύνδησον ἑαυτὸν τῷ ἀδελφῷ· οἱ τοιοῦτοι ἅπαντα κούφως φέρουσιν οἱ συνδεδεμένοι τῇ ἀγάπῃ. Σαυτὸν ἐκείνῳ πρόσδεσον, καὶ ἐκείνῳ σοι· ὑμφοτέρων σὺ κύριος· ὃν γὰρ ἂν βούλωμαι ποιῆσαι φίλον, δυνήσομαι μετ’ εὐκολίας. “Σπουδάζοντες,” φησὶν· οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ τοῦ τυχόντος ἐστί. “Σπουδάζοντες, ¹φησὶ, τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος.”

Ε Τί ἐστὶν ἐνότης πνεύματος; Καθάπερ ἐν σώματι πνευμά ἐστι τὸ πάντα ἑνέχον, ²καίτοιγε ἐν διαφόροις μέλεσιν· ³οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Διὰ γὰρ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐδόθη, ἵνα τοὺς γένει καὶ τρόποις διαφόροις διεσθηκότας ἐνώσῃ. Ὁ γὰρ γέρον καὶ ὁ νέος, ὁ πένης καὶ ὁ πλούσιος, ⁴ὁ παῖς καὶ ὁ ἔφηβος, ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἀνὴρ, καὶ πάντα ψυχὴ ἐν τῇ ⁵γίνεται, καὶ μᾶλλον ἢ ὅτι σῶμα ἐν ἦν. Ταύτης γὰρ τῆς συγγενείας πολλῶ μείζων ἐκείνη, καὶ **Φ** πλείων ἢ ἀκριβεία αὕτη ἢ τῆς ἐνώσεως. Ἡ γὰρ τῆς ψυχῆς συνάφεια ἀκριβεστέρα ⁶ἐστίν, ὅσῳ καὶ ἀπλῇ καὶ μονοειδῆς ἐστι. Πῶς δὲ αὕτη ⁷φυλάττεται; “Ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.” Οὐκ ἔστιν ἐν ἔχθρᾳ καὶ διαστάσει ταύτην εἶναι.

⁷² ¹⁴“Ὅπου γὰρ ⁸ἔρις ἐν ὑμῖν, ⁹φησὶ, καὶ ζῆλοι καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;” Καθάπερ γὰρ τὸ πῦρ, ὅταν μὲν ξηρὰ εὖρῃ ¹⁰ξύλα, μίαν τὰ πάντα ἐργάζεται πυρὰν, ὅταν δὲ ὑγρὰ, οὐδὲ ἐνεργεῖ οὐδὲ συγκολλᾶται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα· οὐδὲν τῶν ψυχρῶν αὐτὴν ¹¹συσφίγγει δυνήσεται, ἕκαστον δὲ ὥς ἐπὶ ¹²τὸ πολὺ τῶν

14 1 Cor. iii. 3.

² εἰ] + σὺ E. Cat. ³ φησὶν om. A.B.F. ⁴ οὖν] σου E. ⁵ ὄνομα] + ἠνέχσεν A.B.F. Sav. cet. ⁶ τούτων F. ⁷ αὐτὸν F. ⁸ ἂν βούλωμαι] βούλωμαι E. Veron. ἂν βουλήσωμαι A.B.F. Sav. cet. ⁹ φησὶν—τυχόντος] δείκνυσιν οὐχ ἄ. οὐδὲ τ. τ. τὸ πρᾶγμα εἶναι A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ φησὶ om. in text. E. ¹¹ συνέχον] + τὰ μέρη A.B.F. ¹² καίτοιγε—μέλεσιν] καὶ ἐν τι ποιοῦν τὸ ἐν δ. ὃν μέλεσιν A.B.F. Sav. cet. ¹³ οὕτω] + δὴ A.B.F. Sav. cet. ¹⁴ ὁ παῖς καὶ ὁ ἔφηβος] Sic C. Mor. Ben. ὁ παῖς καὶ ὁ ἀνὴρ A.B.D.F. ὁ δοῦλος καὶ ὁ δεσπότης E. ὁ παῖς, ὁ ἔφηβος καὶ ὁ ἀνὴρ Veron. Sav. ¹⁵ γέννηται (corr. γεγέννηται) E. ¹⁶ εἰ om. ante corr. E. ¹⁷ γὰρ om. A.F. ¹⁸ αὕτη ἢ (ἢ E.) om. A.B.F. Sav. cet. ἢ om. Veron. ¹⁹ ἐστίν] μᾶλλον A.B.F. ²⁰ φυλάττεται] + ἐρμητεύον ἐπάγει A.B.F. ²¹ οὐκ] δηλῶν ὅτι οὐκ A.B.F. ²² ἔρις E. Veron. ²³ ἔρις C. ²⁴ ἔριδες Sav. cet. ²⁵ φησὶ om. A.B.F. ²⁶ ξύλα E. ²⁷ οὐδὲν A.B.E.F. ²⁸ οὐδὲν] + γὰρ A.F. ²⁹ σφίγγει F. Statim δυνήσεται pro δύναται B.C.D.E. ³⁰ ὥς] καὶ ὥς B.F. ³¹ τὸ om. F.

θερμῶν. Ἀπὸ τοῦτου γοῦν καὶ ἡ θερμότης τῆς ἀγάπης τίκτεται· ἀπὸ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης βούλεται συνδῆσαι πάντας ἡμᾶς. Καθάπερ γάρ, φησὶν, ἐὰν θέλῃς σαυτὸν ἐτέρῳ προσδεῖσαι, ἄλλως οὐ δυνήσῃ, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ κακέινον σαυτῷ προσδεῖσαι· ^δεἰ μέντοι ἐθέλῃς διπλοῦν ποιῆσαι τὸν δεσμόν, χρή κακέινόν σοι προσδεθῆναι· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἀλλήλοις ἐπροσδεσθῆναι βούλεται, οὐχ ἀπλῶς εἰρηνεύειν, οὐδὲ ἀπλῶς φιλεῖν, ἀλλ' ἐν παντὶ εἶναι, μίαν ψυχὴν. Καλὸς οὗτος ὁ δεσμός· τοῦτῳ τῷ δεσμῷ καὶ ἑαλλήλοις καὶ πρὸς τὸν θεὸν συνδῆσόμεν ἑαυτοὺς. Οὐ θλίβει, οὐ πιέζει τὰς δεδεμένους χεῖρας οὗτος ὁ δεσμός, ἀλλ' ἀνίσχεται, καὶ ἐν εὐρυχωρίᾳ καθίστηται πολλῇ, καὶ τῶν λελομένων μάλλον ^βεὐθυμείσθαι ποιεῖ. Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ^γδεδεμένος μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς διαβαστάζει τε ἐκείνον, καὶ οὐκ ἀφήσιν ἀπολέσθαι· καὶ μετὰ τοῦ ῥαθυμοῦ προσδεθῇ, διεγείρει μάλλον αὐτόν. ¹⁵ “Ἀδελφὸς γὰρ ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ἵφησιν, ὡς πόλις ὀχυρά.” Ταύτην τὴν αἰλυσιν οὐχ ὁδῶν διασπῆμα κωλύσαι ^κδύναται, οὐκ οὐρανός, οὐ γῆ, οὐ θάνατος, οὐκ ἄλλο οὐδὲν, ἀλλὰ πάντων ἐστὶ κρείττων καὶ ἰσχυροτέρα. Αὕτη καὶ ἀπὸ μιᾶς τεχθεῖσα ψυχῆς, δύναται ^ιπολλοὺς ὁμοῦ ^μπερι- ^δλαβεῖν. Ἄκουε γὰρ Παύλου λέγοντος· ¹⁶ “Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχθοις ὑμῶν· πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.” Τί δὴ οὖν τοῦτον λυμαίνεται τὸν δεσμόν; Χρημάτων ἔρως, ^αφιλαρχίας, ^οδόξης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· ^βχαυνοὺς αὐτοὺς ποιεῖ καὶ διακόπτει. Πῶς ^γοὖν ἵνα μὴ διακο-
(813) πῶσιν; Ἐὰν ταῦτα ἐκποδὼν γένηται, ^εκαὶ μηδὲν παρενοχλῇ τῶν διαφθειρόντων τὴν ἀγάπην. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁷ “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγῇσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.” Οὐδὲν οὕτως ἐναντίον ἀγάπῃ, ὡς ἀμαρτία, ^ακαὶ οὐ λέγω ἐτὴ πρὸς τὸν θεόν, ἀλλὰ καὶ ἐτὴ πρὸς τὸν πλησίον. ^εΠῶς ^γοὖν λησται εἰρηνεύουσι, φησί; Πότε, εἰπέ μοι; ^ωΟὐχ ὅταν ληστρικῶ τρόπῳ χρήσωνται. ^αἌν γὰρ ἐν αὐτοῖς, οἷς ^αν διανεμούνται, μὴ τοὺς νόμους ^κφυλάττωσι ^γτοὺς τοῦ δικαίου, καὶ ἐκάστῳ ^αἀπονέμωσι τὸ δίκαιον, ^αεὐρήσεις κακέινους ἐν ^βπο-

15 Prov. xviii. 19.

16 2 Cor. vi. 12, 13.

17 Matth. xxiv. 12.

^δ εἰ μέντοι καὶ εἰ A.B.F. Sav. cet. ^ε προσδεδέσθαι ἡμᾶς συνδεδέσθαι E. ^ε ἐν (ἐν F. Veron.) πάντας (πάντα a pr. man. E.) Sic omnes. ἐν πᾶσιν ediderunt Sav. cet. ^ε ἀλλήλους C.D.E. ^β εὐθυμείσθαι E. ^ι φησὶν om. F. ante ὑπὸ ἀδελφοῦ transp. E. ^κ δυνήσεται E. ^ι πολ. ὁμοῦ pro ὁμοῦ πολ. omnes. ^μ περιβαλεῖν A.C.F. ^α φιλαργυρίας D. ^ο δόξα C. ^β χαυνοὺς] + γὰρ E. ^γ οὖν] + ἔσται A.B.F. ^ε καὶ] ἐὰν A.B.F. ^α καὶ om. A.B.F. ^ε τῇ om. B. utrobique A.F. ^ω οὖν] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ^ω οὐχ ὅταν] πάντως ὅταν οὐ A.B.F. Sav. cet. ^κ φυλάττωσι A.B.F. Sav. cet. ^γ τοὺς om. E. ^α ἀπονέμωσι E. ἀπονέμωσι Edd. ^α εὐρήσεις ^α Edd. ^α abest ab omnibus. ^β πολέμῳ A.B.F. Statim μάχῃ E.

λέμοις καὶ μάχαις. Ὡστε οὐδὲ ἐν τοῖς κακοῖς ἑτὴν εἰρήνην ἔστιν εὐρεῖν· πανταχοῦ δὲ ταύτην ἔστιν εὐρεῖν, ὅπου ἂν μετὰ ^Fδικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς ^eβιώσιν. Ἀλλὰ τί; ἀντερασταὶ ἢ μὴ εἰρηνεύουσιν; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ τίνα βούλει εἶπω; Πλεονέκτης ἔμετὰ πλεονέκτου οὐκ ἂν εἰρηνεύσειέ ποτε· ἡὼς εἶγε μὴ ἦσαν δίκαιοι καὶ ἐπιεικεῖς ⁱκαὶ ἀδικούμενοι μεταξὺ αὐτῶν, ^kδιεσπάρσθη 73 ἂν τὸ γένος. ^lΚαθάπερ δύο θηρίων σφόδρα πεινώντων, ἂν μὴ τι ^mγένηται μέσον τὸ δυνάμενον ὑπ' αὐτῶν ἀναλωθῆναι, ἑαυτὰ κατεσθίουσιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πλεονεκτῶν καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἂν. Ὡστε οὐκ ἐν εἰρήνῃ εἶναι, μὴ πρότερον ἀρετῆς ^oκατορθωθείσης. ^pΚατασκευάσωμεν πόλιν πάντων πλεονεκτῶν καὶ ἰσοτίμων, καὶ μηδεὶς ^qφερέτω τὸ ἀδικεῖσθαι, ἀλλὰ πάντες ἀδικεῖτωσαν· μὴ δύναται ^rσυστῆναι ἡ πόλις ἐκείνη; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ μοιχῶν ἔστιν εἰρήνη; Ἀλλ' ^sοὐχὶ εὐρήσεις οὐδὲ δύο ὁμονοοῦντας. ^tὩστε οὐδὲν τούτου αἴτιον πάλιν, ἢ τὸ τὴν Βαγάπην ψυγῆναι· τοῦ δὲ τὴν ἀγάπην ψυγῆναι αἴτιον τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν. Εἰς γὰρ φιλαυτίαν ἄγει τοῦτο, καὶ διαιρεῖ καὶ σχίζει τὸ σῶμα, καὶ χαννοὶ καὶ διασπᾶ. Ἐνθα δὲ ἀρετῇ, τὸ ἐναντίον ^vποιεῖ. Ὁ μὲν γὰρ ἐνάρετος καὶ χρημάτων κρείττων, ^wκᾶν μυριοὶ ὦσιν ἐν πενίᾳ, ^xδύναιτ' ἂν εἶναι εἰρηνικός· οἱ δὲ πλεονέκται, κᾶν δύο ὦσιν, οὐδέποτε ^yδύνανται ἐν εἰρήνῃ εἶναι. Ὡστε ^zἂν ἡμεῖς ὦμεν ἐνάρετοι, ἡ ἀγάπη οὐκ ἀπολείται· ^CἌπο γὰρ ἀγάπης ἡ ἀρετῇ, καὶ ἀπὸ ἀρετῆς ἡ ἀγάπη. Καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω. Ὁ ἐνάρετος οὐ προτιμᾷ χρήματα φιλίας, οὐδὲ μνησικάκος ἔστιν, οὐδὲ ἀδικεῖ τὸν πλησίον, οὐχ ὑβρίζει, φέρει πάντα γενναίως. Ἀπὸ τούτων ἡ ἀγάπη συνίσταται. Πάλιν ὁ ἀγαπῶν, πάντα ταῦτα ὑφίσταται. Οὕτως ἀλλήλων ἔστι κατασκευαστικά. Καὶ τοῦτο μὲν ἐντεῦθεν δέικνται, ὅτι ἀπὸ ἀρετῆς ἡ ἀγάπη· ^bτῷ γὰρ εἰπεῖν, “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη,” τοῦτο ἐδήλωσεν· ^cὅτι δὲ ἀπὸ ἀγάπης ἡ ἀρετῇ, ¹⁷“Ὁ ἀγαπῶν τὸν πλησίον, ^dνόμον

17 Rom. xiii. 8.

^c τὴν om. A.B.F. ^d ἔστιν εὐρεῖν] εὐρήσεις A.B.F. ^e βιώσιν om. C.D.E. Veron. ^f μὴ accessit ex A.C.D.E. ^g μετὰ τοῦ πλ. F. ^h ὥς] ὥστε E. ⁱ μ. αὐτῶν καὶ ἀδ. inverso ord. A.B. μ. αὐτῶν διακονούμενοι F. ^k διεσπ.] καὶ διεσπ. A.B.F. Sav. cet. Statim ἂν om. a pr. m. E. ^l καθάπερ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^m γένηται pro γένοιτο A.B.E. ⁿ ἂν om. a pr. m. E. ^o κατορθωθείσης] + εἰπέ γὰρ μοι, ἔστω τις μοιχός, πῶς ἐστι τινὶ φίλος; C.D.E. Veron. ^p κατασκευάσωμεν] + δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet. Post πόλιν iidem add. εἰ βούλει. ^q φερέτω] + ψῆφον A.B.F. Sav. cet. Statim τὸ ἀδικ. E. τοῦ ἀδικ. Edd. ^r στήναι F. Haec μὴ δύναται—οὐδαμῶς desunt in C.D.E. Veron. ^s οὐχ E. ^t ὥστε om. E. ^v ποιεῖ] γίνεται A.B.F. ^w κᾶν] ὥστε κᾶν A.B.F. Sav. cet. ^x δύναιτ' ἂν (δύνανται E.) εἶναι εἰρηνικοὶ A.B.E.F. Sav. cet. ^y δυνήσονται E. ^z ἂν pro ἐάν A.B.C.D.E. ὅταν F. ^a ἡ om. E. ^b τὸ C.D.E. Veron. ^c ὅτι δὲ] ἐκείθεν δὲ ὅτι A.B.F. ^d τὸν νόμον E.

ἐπλήρωσε," φησίν. "Ὡστε ἐν τῶν δύο εἶναι ἑχρὴ, ἢ σφόδρα D
ἰφιλικὸν καὶ ἐρώμενον, ἢ σφόδρα ἐνάρετον. Ὁ γὰρ τὸ ἐν ἔχων,
ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ ἕτερον κέκτηται· καὶ τοῦναντίον, ὁ μὴ εἰδὼς
φιλεῖν, καὶ πονηρὰ ἐργάζεται πολλά· ὁ πονηρὰ ἐργαζόμενος,
οὐδὲ φιλεῖν οἶδε.

^b Μεταδιώξωμεν τοίνυν τὴν ἀγάπην· φρούριον γάρ ἐστι πρὸς
τὸ μηδὲν συγχωρῆσαι ἡμᾶς ¹κακὸν παθεῖν. Συνδήσωμεν ^kτοίνυν
ἐαυτούς. Μηδὲν δολερὸν ἔστω παρ' ἡμῖν, μηδὲν ὕπουλον· οὐδὲν
γὰρ εὐρίσκεται τοιούτων, ἔνθα ἂν ἢ ^lφιλία. ^m Εἶπε δὲ τοῦτο E
καὶ ἄλλος σοφὸς τις ἀνὴρ· ¹⁸ "Ἐπὶ φίλον ἐὰν καὶ σπάσης
ῥομφαίαν, μὴ ἀπελπίσης· ἔστι γὰρ ἐπάνοδος· ἐπὶ φίλον ἐὰν
ἀνοίξης ⁿτὸ στόμα, μὴ ἀπογνῶς· ἔστι γὰρ διαλλαγή, ἄνευ ὀνει-
δισμοῦ, καὶ μυστηρίων ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας· ἐν
τούτοις ^oἀποφεύγει φίλος·" ^p ἐν ἀποκαλύψει μυστηρίων. ⁴ * Ἄν
πάντες τοίνυν ὦμεν φίλοι, οὐδὲ μυστηρίων δεῖ· ὥσπερ γὰρ
αὐτὸς τις πρὸς ἐαυτὸν οὐδὲν ἔχει μυστήριον, οὐδὲ αὐτὸς ἐαυτὸν F
κρύπτειν δυνήσεται· οὕτως οὐδὲ τοὺς φίλους. Οὐκ ὄντων οὖν
μυστηρίων, ἀδύνατος ἢ ἐκ τούτου διακοπή. Δι' οὐδὲν γὰρ
ἔχομεν μυστήρια, ἢ διὰ τὸ μὴ πᾶσι θαρρεῖν· ὥστε ὁ ψυγμὸς
τῆς ἀγάπης πεποίηκε μυστήρια. Τί γὰρ ἔχεις μυστήριον; ⁷⁴
ἀδικῆσαι τὸν πλησίον βούλει; ἢ κωλύεις ἀγαθοῦ τινος ἑμετέ-
χειν, καὶ διὰ τοῦτο κρύπτεις; Ἄλλ' οὐδὲν τούτων· ἀλλ' αἰσχύ-
νη; Οὐκοῦν ^aτοῦ μὴ θαρρεῖν τοῦτο τεκμήριον. * Ἄν μὲν οὖν
ἀγάπῃ ἦ, οὐκ ἔσται μυστηρίων ἀποκάλυψις, ἀλλ' οὐδὲ ὀνει-
δισμός. ^v Τί γὰρ, εἰπέ μοι; τίς ἂν τῇ ἐαυτοῦ ψυχῇ ὀνειδί-
σειεν; * Εἰ δὲ καὶ γένοιτο, ἐπὶ κέρδει. Ἐπεὶ καὶ παισὶν ὀνει-
(814) δίζομεν, δακεῖν αὐτοὺς βουλόμενοι· καὶ ὁ * Χριστὸς τότε ἤρ-
ξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, λέγων, ¹⁹ "Οὐαὶ σοι Χωραζίν, οὐαὶ B
σοι Βηθσαϊδὰ," ἵνα ὀνειδισμῶν ἀπαλλάξῃ. Οὐδὲν γὰρ οὕτω
δύναται καθάψασθαι διανοίας, καὶ διαναστῆσαι μᾶλλον αὐτήν,
καὶ παρειμένην ἀνορθῶσαι. Μὴ ^z δὴ ὀνειδίζωμεν ἀπλῶς ^a ἀλλή-

¹⁸ Sirac. xxiii. 21, 22.

¹⁹ Luc. x. 13.

^a χρὴ ἢ om. E. ^f φιλόνηκον καὶ ἐρώμενον E. ^g πολλά om. A.B.F.
Sav. cet. ^h ΘΕΙΚΟΝ. "Οτι διὰ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης καὶ ὁ τῆς εἰρήνης
σύνδεσμος σώζεται. Veron. ⁱ κακὸν π. pro π. κακὸν omnes. ^k τοίνυν
om. A.B.F. Sav. cet. ^l φ.] ἢ φ. E. ^m εἶπε δὲ τοῦτο] ἄκουε τί φησι
A.B.F. ⁿ τὸ om. F. ^o ἀποφεύγει] ἀποφεύζεται πᾶς E. ^p ἐν ἀποκα-
λύψει (+ φησὶ A.B.F. Sav. cet.) μ.] ἐὰν ἀποκαλύψῃ μυστήριον E. ^q ἂν]
ἐὰν E. ^r μετασχεῖν F. ^s τοῦ pro τὸ E. Mox τοῦτο C.D.E. τούτου Edd.
^t ἀγάπῃ] + τοῦτο E. ^v τί γὰρ, εἰπέ μοι; τίς ἂν] εἰπέ γάρ μοι, τίς ἂν E. τίς
γὰρ ἂν, εἰπέ μοι, καὶ πότε A.B.F. Sav. cet. ^w εἰ δὲ—κέρδει om. F.
^x Χριστὸς] κύριος E. Statim δὲ τότε A.B.F. Sav. cet. ^y γὰρ om. B.F.
^z δῆ] + οὖν E. ^a ἀλλήλοις C. et ex corr. E.

λους. Τί γάρ; ἐπὶ χρήμασιν αὐτὸν ὀνειδίσεις; ^bΜηδαμῶς, εἶγε κοινὰ τὰ ὄντα κέκτησαι. Ἄλλ' ἐπὶ ἀμαρτήμασιν; Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, ἀλλὰ μάλλον διορθώσεις. “Καὶ πληγῆς, φησί, δολίας.” ^cΤίς δὲ ἐαυτὸν ἀναιρήσει; ^dτίς δὲ πλήξει; ^eΟὐδὲ εἰς. Διώκωμεν τοῖνον τὴν ἀγάπην. Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, ἀγαπῶμεν, C ἀλλὰ, ²⁰διώκωμεν. Πολλῆς δέ τῃς σπουδῆς ταχέως ἁφανίζεται, ὅξεϊα πρὸς ἀναχώρησιν ἐστὶ. Ἔτοσαῦτα ἐν τῷ βίῳ τῷ πράγματι τούτῳ λυμαίνεται. ^hἌν διώκωμεν αὐτήν, οὐ φθάσει ἀπελθεῖν, ἀλλὰ ταχέως αὐτὴν ἑξελεύσομεν. Ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τῷ οὐρανῷ συνῆψε τὴν γῆν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν ἐκάθισεν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν θεὸν ἔδειξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν δεσπότην δούλον ἐποίησεν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τὸν ἀγαπητὸν, ὑπὲρ τῶν μισούντων τὸν υἱόν, ὑπὲρ τῶν δούλων D τὸν δεσπότην, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τὸν θεόν, ^kὑπὲρ οἰκετῶν τὸν ἐλεύθερον ἐκδοθῆναι ἐποίησε. Καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου ἔστη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μείζονα ἡμᾶς ἐκάλεσεν. ^lΟὐ γὰρ ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῶν προτέρων κακῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μείζονα δώσειν ἕτερα ἐπηγγείλατο. Ὑπὲρ δὲ τούτων ^mεὐχαριστήσαντες τῷ θεῷ, πᾶσαν ἀρετὴν μετέλθωμεν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀγάπην μετὰ ἀκριβείας κατορθώσωμεν, ⁿἵνα καταξιωθῶμεν ^oἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου E ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κρατος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ^aὑμῶν.

F ὍΤΑΝ ἐπὶ τι μείζον παρακαλῇ ὁ μακάριος Παῦλος, συνेतὸς ὢν σφόδρα καὶ πνευματικὸς, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ποιεῖται τὴν παράκλησιν, τοῦτο ^bδὴ αὐτὸ παρὰ τοῦ κυρίου μεμαθηκὸς καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ φησι. ²“Περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, 75 καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ

20 I Cor. xiv. 1.

1 CAP. IV. v. 4.

2 Ephes. v. 2. Philipp. ii. 5, 6.

^b οὐδαμῶς A.B.E.F. Tum κοινὰ γὰρ pro εἶγε κοινὰ A.B.F. ^c τίς δέ] τίς δαι D. τί δὲ Veron. τίς ποτε A.B.F. Sav. cet. ^d τί Veron. ^e οὐδὲ εἰς] οὐδαμῶς Veron. ^f ἀφίπταται E. ^g τοσαῦτα] πολλὰ A.B.F. ^h ἂν διώκ.] ἀντιδιώκ. C. ⁱ ἐπιστρέφωμεν A.B.F. ^k ὑπὲρ τῶν οἰκ. E. ^l οὐ] οὐδὲ E. Post γὰρ add. μόνον A.B.E.F. Sav. cet. ^m εὐχαριστήσωμεν F. ⁿ ἵνα] + καὶ A.F. ^o τυχεῖν E. Hom. X. ^a ἡμῶν A.F. Mosq. ^b δὴ pro δὲ E. Particulam om. A.B. τοῦτο δὴ αὐτὸ παρὰ] τοῦτο ἀπὸ F.

ἡμῶν” καὶ πάλιν, “^cΤοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ.” Τοῦτο ^dδὴ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ. “Ὅταν γὰρ ^eτὰ ὑποδείγματα μεγάλα τὰ προκείμενα, σφοδρὸς ^fἔστιν ὁ ζήλος καὶ ὁ πόθος. Τί ^gγὰρ φησιν, εἰς ἐνότητα προτρέπων ἡμᾶς; “^hἘν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. ⁱεἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.” Τί ^kδὲ ἔστιν, B “ἐν σῶμα;” ^lΟἱ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης πιστοὶ, καὶ ὄντες καὶ γενόμενοι καὶ ἐσόμενοι. Πάλιν καὶ οἱ πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας εὐηρεσθηκότες, ἐν σῶμά εἰσι. Πῶς; “Ὅτι κακέينوι τὸν Χριστὸν ᾔδεσαν. Πόθεν δῆλον; ^m“ⁿἈβραὰμ καὶ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλλίασατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη” καὶ πάλιν, “Εἰ ^oἐπιστεύετε, φησὶ, Μωϋσῇ, ^pἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ^qἐκείνος ἔγραψε,” καὶ οἱ προφῆται. Οὐκ ἂν δὲ ἔγραψαν περὶ οὗ ἠγνόουν· οὐ γὰρ ἠγνόουν ἃ ἔλεγον. Εἰδότες δὲ αὐτὸν, καὶ προσεκύνουν. “Ὡστε C κακέينوι ἐν σῶμα. Οὐ διέστηκε σῶμα πνεύματος, ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη σῶμα. ^rΚαὶ γὰρ καὶ ἡμῖν ἔθος ἐπὶ τῶν ἡνωμένων καὶ πολλὴν τὴν ἀκολουθίαν ἐχόντων λέγειν, ἐν σῶμά ἐστιν. Οὕτω καὶ ^sἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τὸ σῶμα ^tλαμβάνομεν. Μία κεφαλὴ· εἰ δὲ μία κεφαλὴ, καὶ ἐν σῶμα. ^uΤὸ σῶμα ἐξ ἐντίμων καὶ ἀτίμων σύγκειται μελῶν· πλὴν ἄλλ’ οὔτε τοῦ φανλοτάτου τὸ μεῖζον κατεξανίσταται, οὔτε ^vτούτῳ ἐκείνο δια- (815) φθονεῖται. Καίτοιγε οὐ τὴν αὐτὴν συντέλειαν τὰ πάντα εἰσφέρει, ἀλλὰ κατὰ ^wμὲν τὸν τῆς ἀνάγκης λόγον, καὶ ὅτι D πάντα ἀναγκαιῶς γεγένηται, καὶ εἰς χρείας διαφόρους, πάντα ὁμότιμα· ἔστι δὲ τὰ μὲν ^xκαιριώτατα, τὰ δὲ ^yἥττονα. Οἷον, ἡ κεφαλὴ παντὸς τοῦ σώματός ἐστι κυριωτέρα, τὰς τε αἰσθήσεις πάσας ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν, καὶ κεφαλῆς ἄνευ ζῆσαι οὐκ ἐνι· ποδῶν δὲ ἐκκοπέντων πολλοὶ πολὺν χρόνον ἐβίωσαν. “Ὡστε οὐ τῇ θέσει μόνον αὕτη βελτίων

3 v. 5.

4 Joan. viii. 56. v. 46.

^c τοῦτο] + γὰρ E. ^d δὴ pro δὲ A.B.E. ^e τὰ ὑ. μεγάλα τὰ πρ.] Sic C. τὰ πρ. ὑ. μεγάλα A.B.F. τὰ ὑ. τὰ πρ. μεγάλα Edd. ^f ἔστιν ὁ ζήλος καὶ ὁ πόθος] ἔστι τῷ ζῆλῳ καὶ πόθῳ A.B. ἔστι τῷ ζ. καὶ τῷ π. F. Hoc edidit Sav. ^g γὰρ] οὐν A.B.F. Sav. cet. ^h δὲ om. A.B.F. ⁱ οἱ] ἀντὶ τοῦ οἱ A.B.F. ^k ὁ π. ὑμῶν] φησὶν ὁ π. ὑμῶν E. Cat. ὁ π. ὑμῶν φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^l ἐπιστεύετε A.B.F. Cat. et ante corr. E. ἐπιστεύσατε Edd. φησὶ om. A.B.F. ^m ἐπιστεύετε pro ἐπιστεύσατε A.B.C.E.F. Cat. ⁿ καὶ ἐκείνος A. ^o Haec οὐ γὰρ ἠγνόουν assumpta ex E. Cat. περὶ οὗ ἠγν. ἃ ἔλεγον Edd. ἃ ἔλεγον περὶ οὗ ἠγν. A.B.F. ^p καὶ γὰρ] οὕτω A.B.F. Sav. cet. ^q ἡμεῖς om. A.B.F. ^r λαμβάνομεν. μία κ.] Sic A.B.C.E.F. Cat. λαμβάνομεν μιᾷ κεφαλῇ Edd. ^s τὸ σῶμα om. E. ^t τούτῳ ἐκείνο pro τούτῳ ἐκείνῳ A.B.F. τούτο ἐκείνου C. Cat. τούτο ἐκείνο D. Statim διαφθονεῖ A.B.F. ^u μὲν om. A.B.F. Sav. cet. μὲν post τὸν transp. D. ^v κυριώτατα A. receptum a Sav. cet. ^w ἥττονα C.E. Cat. ἥττον Edd.

ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ὕτῃ τάξει. Τί δὴ
 Εἰς τοῦτο λέγω; Εἰσὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλοί, εἰσὶν εἰς ὕψος
 ἀνωρθωμένοι, καθάπερ ἡ κεφαλὴ, ²τὰ οὐράνια περισκοποῦντες,
 καθάπερ οἱ ὀφθαλμοὶ ³οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ, πολὺ τῆς γῆς ⁴ἀφε-
 στηκότες, οὐδὲν ἔχοντες κοινὸν πρὸς αὐτήν· ἄλλοι δὲ ποδῶν
 τάξιν ἐπέχουσιν, τὴν γῆν ⁵πατοῦντες, ποδῶν μέντοι ὑγιεινῶν.
 Οὐ γὰρ τὸ τὴν γῆν πατεῖν ἔγκλημα ποδῶν, ἀλλὰ τὸ εἰς πονη-
 ρίαν τρέχειν. ⁵“Οἱ πόδες γὰρ αὐτῶν, φησὶν, εἰς πονηρίαν
 Ἔτρεχονσι.” ⁴Μηδὲ οὗτοι, φησὶ, μέγα φρονεῖτωσαν κατὰ τῶν
 ποδῶν, ⁶μηδὲ ἐκείνοι τοῦτοις βασκαινέτωσαν· ἐπεὶ τὸ οἰκείον
 ἐκάστου κάλλος ἀνήρηται, καὶ ἡ χρεία ἡ αὐτοτελὴς ἐμπεπό-
 δισται· ⁷καὶ ὁ τῷ πλησίον ἐπιβουλεύων, ἑαυτῷ πρῶτον ἐπε-
 76 βούλευσεν. ⁸Ἄν τε ⁹γὰρ οἱ πόδες μὴ βουληθῶσι κομίσει πού-
 τὴν κεφαλὴν εἰς ἔξοδον ἀναγκαίαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐλυμήναντο διὰ
¹τῆς ἀκινησίας καὶ τοῦ ὅκνου· ἂν τε ἡ κεφαλὴ μηδεμίαν βουληθῇ
 τῶν ποδῶν ποιήσασθαι ²τὴν πρόνοιαν, ³αὐτὴ ⁴πρώτῃ τὴν
 βλάβην ἐδέξατο. Ἄλλ’ ἐκεῖνα μὲν εἰκότως ἀλλήλων οὐ ⁵κατ-
 εξανίσταται· φυσικῶς γὰρ οὕτω τέτακται· ἄνθρωπον δὲ πῶς
⁶ὀδυνάτον ἀνθρώπου μὴ κατεξαναστήναι; Οὐδὲ γὰρ ⁷ἀγγέλων
 κατεξανίσταται· ἐπειδὴ ⁸οὔτε ἐκεῖνοι τῶν ἀρχαγγέλων οὐδὲ
 Βέμου πάλιν τὰ ἄλογα μεῖζόν τι φρονῆσαι δύναται· ἔνθα δὲ
 ὁμότιμος ἡ φύσις, ⁹μία ἡ δωρεὰ, καὶ οὐδὲν οὗτος ἐκείνου πλεόν
 ἔσχηκε, πῶς οὐ μὴ κατεξαναστή; Καὶ μὴν διὰ ταῦτα κατεξα-
 ναστήναι οὐκ ¹⁰ὀφείλεις κατὰ τοῦ πλησίον. Εἰ γὰρ πάντα
 κοινὰ, καὶ οὐδὲν ἕτερος ἐτέρου ¹¹πλεόν ἔχει, πόθεν ἡ ἀπόνοια;
 Φύσεως μετέχομεν τῆς αὐτῆς, ψυχῆς καὶ σώματος ὁμοίως, τὸν
 αὐτὸν ἀναπνέομεν ἀέρα, ταῖς αὐταῖς κεχρήμεθα τροφαῖς· πόθεν
 ἡ ¹²ἐξανάστασις; Καὶ μὴν τὸ δύνασθαι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν
 ἀσωμάτων περιγίνεσθαι δυνάμεων ἱκανὸν εἰς ἀλαζονείαν ἀγαγεῖν·
 C μᾶλλον δὲ οὐκ ἂν εἴη τοῦτο ἀλαζονεία. Ἐγὼ γὰρ εἰκότως
 κατὰ τοῦ δαίμονος μέγα φρονῶ, καὶ σφόδρα μέγα. Καὶ ὅρα
 καὶ Παῦλος πῶς μέγα ¹³ἐφρόνει κατὰ τοῦ δαίμονος. ¹⁴“Ὅτε

⁵ Esai. lix. 7.

⁷ τῇ accessit ex A.B.C.E.F. Ita tacite edidit Montef. ² τὰ] εἰσὶ τὰ
 A.B.F. ³ οἱ om. F. ⁴ ἀφεστῶτες E. Statim καὶ οὐδὲν A.B. ⁵ πα-
 τούντων Ἀ.Φ. ⁶ μὴδὲ] μήτε E. μήτε δὴ οὖν A.B.F. receptum a Sav. cet.
 φησὶ om. B.F. ⁷ μήτε E. ⁸ καὶ δὲ] καὶ εἰκότως· ὁ γὰρ A.B.F. receptum
 a Sav. cet. ⁹ ἐπιβουλεύοντος E. ¹⁰ γὰρ] οὖν A.B.F. Sav. cet. ¹¹ τὴν
 ἀκινησίαν E. Statim καὶ om. E.F. ¹² τὴν om. A.B.E.F. ¹³ αὐτὴ pro
 αὐτῇ A.F. ¹⁴ πρώτη τὴν] τὴν πρώτῃ E. ¹⁵ κατεξανίστανται A.B. ¹⁶ δυ-
 νατόν] + φησὶ A.F. φησὶ pro ἀνθρώπου habet B. ¹⁷ ἀγγέλων] + τις A.B.F.
 receptum a Sav. cet. ¹⁸ οὐδὲ E. ¹⁹ μία] μία δὲ Veron. καὶ μία A.B.F.
 Sav. cet. Copula abest a C.D.E. ²⁰ ὀφείλεις] + ἀνθρώπε E. ²¹ ἔχει
 πλεόν inverso ord. A.B.F. ²² κατεξανίστασις E. ²³ φρονεῖ E. ²⁴ ὅτε
 γὰρ] κἂν ὅτι E. γὰρ om. C.D.

γὰρ μεγάλα περὶ αὐτοῦ ἔλεγε καὶ θαυμαστὰ ὁ δαίμων, ἐπεστό-
μισεν αὐτὸν, οὐδὲ κολακεύοντος ἀνασχόμενος. Λεγουσῆς γὰρ
ἐκείνης τῆς παιδίσκης τῆς τὸ πνεῦμα τοῦ πύθωνος ἐχούσης,
⁶ “Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες
καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας,” ἐπιτιμήσας σφοδρῶς
ἐπεστόμισεν αὐτοῦ τὴν ἀναίσχυντον ὕγλωτταν. Καὶ πάλιν D
ἀλλαχοῦ γράφει λέγων ⁷ “Συντρίψει ὁ θεὸς τὸν Σατανᾶν
ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.” Μή τι τὸ τῆς ² φύσεως πα-
ρηλλαγμένον ἐποίησεν; Ὅρᾳς ὅτι οὐδὲν ποιεῖ τὸ τῶν φύσεων
^a μέσον; Διὰ τὴν προαίρεσιν, ^b φησὶν, ἐπειδὴ τῇ προαιρέσει
πολὺ χεῖρους ἀπάντων εἰσὶν ^c ἀγγέλου δὲ οὐ ^d κατεξανίσταμαι
πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἐμοῦ κἀκείνου. Καὶ μὴν ἀνθρώπου κατεξα-
νίστασθαι οὐκ ὀφείλεις ^e μᾶλλον ἢ ἀγγέλου. Ὁ μὲν γὰρ ἄγγελος E
τῇ φύσει σου διέστηκεν, ὅπερ οὔτε ἐγκώμιον ἐκείνου, οὔτε ^f κακία
γένοιτο· ἄνθρωπος δὲ ἀνθρώπου οὐκέτι φύσει, ἀλλὰ προαιρέσει
διέστηκε καὶ ἔστι ^g καὶ ἐν ἀνθρώποις ἄγγελος. “Ὡστε εἰ κατ’
ἀγγέλων μὴ ^h κατεξανίστασαι, πολλῶ μᾶλλον κατὰ ἀνθρώπων
τῶν ἐν τῇ φύσει ταύτῃ γενομένων ἀγγέλων. Εἰ γὰρ γένοιτο
ἐν ἀνθρώποις ἐνάρετος οὕτως ὡς ἄγγελος, πολὺ σου μᾶλλον
οὕτως μείζων, ἢ ἐκείνός ἐστι. Τί ⁱ δῆποτε; Ὅτι ὅπερ ἀπὸ
φύσεως ἔσχεν ἐκείνου, τοῦτο κατώρθωσεν ἀπὸ προαιρέσεως F
^k αὐτός· καὶ ὅτι ἀπώκισται σου ὁ ἄγγελος καὶ τῷ τόπῳ, ^l καὶ
τὸν οὐρανὸν οἰκεῖ· οὗτος δὲ ἀναστρέφεται μετὰ σοῦ, καὶ δίδωσί
σοι τοῦ ζήλου ^m ῥοπήν. Καὶ μὴν ⁿ οὗτος ἀπώκισται μᾶλλον
ἢ ἐκείνος· ⁸ “Ἡμῶν γὰρ, ^o φησὶ, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς.”
(816) Ὅτι δὲ μᾶλλον οὗτος ἀπώκισται, ἄκουσον ποῦ αὐτοῦ καθῆται ἡ 77
κεφαλὴ· εἰς τὸν θρόνον, φησὶ, τὸν βασιλικόν· Ῥῶσφ δὲ πόρρω
ἡμῶν ὁ θρόνος, τοσοῦτῳ καὶ οὗτος.

Ἄλλ’ ὁρῶ τιμῆς ἀπολαύοντα, φησὶ, καὶ εἰς ζηλοτυπίαν
ἄγομαι. Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ πάντα ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε,
καὶ οὐ τὴν οἰκουμένην μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκλησίαν μυρίων
ἐνέπλησε θορύβων. Καὶ καθάπερ εἰς λιμένα ⁹ γαληνὸν πνεύ-
ματα ἄγρια ἐξ ἐναντίας ἐμπεσόντα πάσης σπιλάδος καὶ παντὸς
πορθμοῦ ἐπισφαλέςτερον αὐτὸν καθίστησιν· οὕτω δὲ καὶ ὁ τῆς

⁶ Act. xvi. 17.⁷ Rom. xvi. 20.⁸ Philipp. iii. 20.

¹ ὕγλωτταν pro γλῶσσαν omnes. ² φύσεως] + διάφορον A.B.F. ^a μέσον]
+ ἀλλὰ τὸ τῆς προαιρέσεως A.B.D.(?) F. receptum a Sav. cet. ^b φησὶν,
ἐπειδὴ τῇ προαιρέσει] τοίνυν A.B.F. Sav. cet. ^c ἄγγ. δέ] ἀλλ’ ἄγγ. δέ E.
ἀλλ’ ἄγγ. A.B.F. Sav. cet. ^d κατεξανίσταμαι] + φησὶ A.B.E.F. ^e μᾶλ-
λον] οὐ μᾶλλον A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f κακίας (add. in marg. ἄν) E.
^g καὶ] μὲν F. ^h ἐξανίσταται (sic) E. ⁱ δῆποτε] δὴ E. ^k οὗτος E.
^l καὶ τὸν] τὸν γὰρ A.B.F. ^m ῥοπήν] + τί τοῦτο εἶπον; A.B.F. ⁿ οὗτος]
καὶ οὗτος A.B.F. Sav. cet. ^o φησὶ om. E. Post οὐρανοῖς add. ὑπάρχει
A.B.F. ^p ὅσον et τοσοῦτο E. ⁹ γαληνόν] εὐδιον E.

Β δόξης ἔρωσ ἐπεισελθὼν πάντα ἀνέτρεψε καὶ συνέχεε. Ἦ Παραγεγόνετε πολλάκις ἔμπρησμῶ οἰκιῶν μεγάλων εἶδετε πῶς ἄνευσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ καπνὸς, καὶ μηδενὸς προσιόντος σβέσαι τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐκάστου σκοπούμενον, ἔμετὰ πολλῆς τῆς ἡσυχίας τὸ πῦρ ἅπαντα ἐπινέμεται καὶ περιέστηκε μὲν πολλάκις κύκλῳ πᾶσα ἡ πόλις, περιεστήκασι δὲ θεαταὶ κακῶν, οὐ σύμμαχοι οὐδὲ βοηθοί· καὶ ἔστιν ἰδεῖν οὐδὲν ποιούντας ἅπαντας τοὺς περιεστῶτας, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν τὴν χεῖρα C δεικνύντα, καὶ τῷ προσφάτως ἐλθόντι πρὸς τὸν τόπον ἐπιδεικνύντα, ἡ διὰ θυρίδος λαμπάδα ἐξαλλομένην συνεχῶς, ἡ δοκοὺς ἡ καταρριπτούμενους, ἡ περιβόλον ὁλόκληρον τῶν ἐρεισμάτων ἀποσπασθέντα καὶ πρὸς τὴν γῆν ἐπείγόμενον. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ τῶν τολμηρῶν καὶ ῥιψοκινδύνων, οἱ καὶ πλησίον αὐτῶν γενέσθαι τῶν καιομένων οἰκοδομημάτων κατετόλμησαν, οὐχ ὥστε χεῖρα ὀρέξαι αὐτοῖς καὶ σβέσαι τὸ κακὸν, ἀλλ' ὥστε ἡδυτέραν γενέσθαι τὴν θέαν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα δυναμένων αὐτῶν περισκοπεῖν, D ἃ τοὺς ἔξωθεν πολλάκις ἔλαθεν. Εἰ δὲ καὶ λαμπρὰ καὶ μεγάλη ὕψη οὔσα ἡ οἰκία, ἐλεεινὸν θέαμα καὶ πολλῶν αὐτοῖς δακρύων ἄξιον εἶναι δοκεῖ. Καὶ ἔστιν ἀληθῶς ἰδεῖν θέαμα ἐλεεινὸν, κιώνων κεφαλὰς κόνιν γινομένης, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὺς διακεκλασμένους, τοὺς μὲν τοῦ πυρὸς κατεργαζομένου, τοὺς δὲ πολλάκις τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοὺς χειρῶν ὠθοουσῶν, ὥστε μὴ πλείονα τροφήν γενέσθαι τῷ πυρί. Ἔστι δὲ ἰδεῖν ἀγάλματα, ἃ μετὰ πολλοῦ τοῦ κόσμου, τῆς ὀροφῆς ἐπικειμένης, εἰστήκει, ἀνακαλυφθέντα, τῆς στέγης ἀφαιρεθείσης, καὶ ἐν Εαἰθρίῳ μετὰ πολλῆς τῆς ἀμορφίας ἐστηκότα. Τί δὲ τὸν πλοῦτον τὸν ἔνδον ἐναποκείμενόν τις διηγῆσαιτο; τὰ ἱμάτια τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἀργυρᾶ; Καὶ ἔνθα μόλις ὁ δεσπότης εἰσῆει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου, ἔνθα τῶν πολλῶν ἱματίων καὶ ἀρωμάτων τὸ ταμεῖον ἦν, τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν, ἃ ἅπαντα μιᾶς πυρᾶς ἡ γενόμενα, καὶ βαλανευταὶ καὶ κοπρῶναι καὶ δραπέται καὶ πάντες λοιπὸν ἔνδον, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ πηλὸς καὶ κόνις καὶ ξύλα ἡμίκαυστα. Τί δὲ τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπὶ πλείον ἐξέτεινα; Οὐχ ἀπλῶς

Ἦ παρεγεγόνετε C. Ἦ ἐν ἔμπρησμῳ A.B.F. Ἦ μετὰ] οὐ μετὰ E. Ὑ πᾶσα ἡ π. κυκλῳ hoc ord. A.B.E.F. Ὑ ἅπαντας om. E. Ἦ καταρριπτούμενους C. Ὑ τύχη E. Ἦ κεφ.] τὰς κεφ. E. Mox γενομένης idem. Ἦ αὐτῶν A.B.F. Ὑ οἰκοδομησάντων A.B. οἰκοδομησασῶν ex corr. E. Statim αὐτὰς F. αὐτοχειρῶν pro αὐτοὺς χειρῶν ante corr. E. Ἦ ἐναποκ.] τὸν ἀποκ. C. Ἦ καὶ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Ἦ μόλις] μόνος A.B.F. Sav. cet. Ἦ τὸ ταμεῖον] τὰ κιβώτια A.B.F. Ἦ ἅπαντα] τὰ δοχεῖα A.B.F. receptum a Sav. cet. Ἦ γε- νόμενα ex corr. E. γενομένης Edd. Ἦ ἐντὸς A.B.F. Ἦ δὴ A.B.E. Ἦ ἐπὶ πλείον vel ἐπιπλείον pro ἐπιπλείον A.B.C.D.F.

οικίας ἐμπρησμὸν ὑπογράψαι ^μβουλόμενος· τί γάρ μοι τούτου F
 μέλει; ἀλλὰ παραστήσαι βουλόμενος τοῖς ὑμετέροις ὀφθαλ-
 μοῖς, ὡς οἶόν τε, τὰ τῆς ἐκκλησίας κακά. Καθάπερ γὰρ ἐμ-
 πρησμός ὄντως, ἡ σκηπτὸς τις ἄνωθεν φερόμενος, οὕτως εἰς 78
 αὐτὸν κατηνέχθη τῆς ἐκκλησίας τὸν ὄροφον, καὶ οὐδένα δια-
 νίστησιν· ἀλλὰ τῆς οικίας τῆς πατρῴας καιομένης, καθεύδομεν
 ὕπνον τινὰ βαθὺν καὶ ἀναίσθητον. Τίνος γὰρ οὐχ ἤψατο
 τοῦτο τὸ πῦρ; ποίων ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ^πἐστη-
 κότες; Ἐκκλησία γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ^οἡ διὰ τῶν
 ἡμετέρων ψυχῶν ^ροικοδομία. Ἡ δὲ ^ροικία αὕτη οὐκ ἐστὶν
 ἰσότημος ἅπασα, ἀλλὰ τῶν εἰς αὐτὴν συντελούντων λίθων οἱ μὲν
 εἰσι λαμπροὶ καὶ φαιδροὶ, οἱ δὲ ἐκείνων μὲν ἐλαττοὺς καὶ ἀμαν-
 ρότεροι, πολλῶ δὲ ^τἐκείνων βελτίους. ^σἜστιν ἰδεῖν ἐνταῦθα B
 πολλοὺς καὶ χρυσοῦ τάξιν ἐπέχοντας, χρυσοῦ τοῦ κοσμοῦντος
 τὸν ὄροφον· ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τὸν ἀπὸ ἀγαλμάτων κόσμον
 ἄλλους παρεχομένους πολλοὺς· ^εἐστὶν ἰδεῖν ὡς στύλους ἐστῶτας.
 Οἶδε γὰρ καὶ ἀνθρώπους στύλους καλεῖν, οὐ τῇ δυνάμει μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῷ κάλλει πολὺν ^ωπαρέχοντας κόσμον, κεφαλὰς
 ἔχοντας κεχρυσωμένας. ^ζἜστι ^κπλήθος ἰδεῖν, ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ
 διάστημα καὶ τὴν εὐρυχωρίαν ^υεἶναι τῶν περιβόλων. Τὸ ^μὲν
 γὰρ πολὺ πλήθος τὴν τάξιν ἐπέχει τῶν λίθων τῶν τοὺς τοίχους C
 οἰκοδομοῦντων· μᾶλλον δὲ ἐπὶ λαμπροτέραν ἐλθεῖν εἰκόνα δεῖ.
 Αὕτη ἡ ἐκκλησία οὐκ ἀπὸ τῶν λίθων τούτων ^φκοδομήται, ἀλλ'
 ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν λίθων τῶν τιμίων,
 (817) καὶ πολὺς πανταχοῦ διέσπαρται ὁ χρυσός. Ἀλλ' ^ὁ τῶν
 πικρῶν δακρύων πάντα ^γτὰ ταῦτα κατέφλεξε τῆς κενοδοξίας ἡ
 τυραννὶς, ἡ παμφάγος αὕτη φλόξ, καὶ οὐδεὶς ἀνωτέρω τοῦ
 πράγματος γέγονεν· ἀλλ' ἐστήκαμεν τὴν μὲν φλόγα θαυμάζον· D
 τε, σβέσαι δὲ τὸ κακὸν οὐκέτι δυνάμενοι. Κἂν σβέσωμεν δὲ
 πρὸς βραχὺν καιρὸν, ^βἀλλὰ πάλιν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας,
 ὥσπερ ἀπὸ τίνος σποδιᾶς σπινθὴρ ἐντυφόμενος ἀνέτρεψεν ἅπαν-
 τα, καὶ ὅσα τοῖς ^ππρότερον κατειργάσατο, οὕτω ^δὃ καὶ ἐνταῦθα
 γίνεται. Καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦτο συμβαίνειν ἔθος

^μ μηχανώμενος A.B.F. ^π ἐστηκότες pro ἐστῶτες omnes. ^ο ἡ] ἡ
 A.B.F. Μοχ ὑμετ. E.F. ^ρ οἰκοδομία pro ^φκοδομημένη οικία omnes. ^ρ οἰ-
 κοδομία D.E. ^τ ἐκείνων A.B.F. Sav. cet. Statim βελτίους A.B.E.F.
 Sav. cet. πολλῶ δὲ ἐκείνων βελτίον ἐστιν ἰδεῖν C.D. Veron. ^σ ἐνταῦθα ἐστὶν
 ἰδεῖν inverso ord. A.B.F. ^ε ἐστὶν] ἐστὶ δὲ E. ^υ ὡς] καὶ ὡς A.B.F. Post
 ἐστῶτας add. ἀνθρώπους E. ^ω παρεχομένους E. ^κ καὶ πλήθος A.B.F.
 γ τῶν π. εἶναι inverso ord. A.B.F. Sav. cet. εἶναι om. Veron. ^μ μὲν om.
 A.B.E.F. Sav. cet. ^γ γὰρ om. A.B.F. ^β ἀλλὰ om. B.F. ^π προτέ-
 ρους E. Statim οὐ κατειργάσατο A.B.F. receptum a Sav. cet. Vid. Annot.
^δ δὲ] + τὰ ἐκεῖ A.B. + καὶ ἐκεῖ F.

ἐστί. Τὸ δὲ αἴτιον, ἐτῶν στύλων αὐτῶν τῆς ἐκκλησίας τὰ
 Εἰρείσματα ¹διέφαγεν ἡμᾶς, τοὺς ἐτὼν ὄροφον ἀνέχοντας, ²καὶ
 πρότερον πᾶσαν ³συγκροτοῦντας τὴν οἰκοδομίαν ⁴ἐπερίεβαλε τῷ
 πυρί. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοίχους εὐκολος γέγονεν
 ἡ διαδρομή. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ὅταν μὲν ξύλων
 ἐπιλάβηται, μᾶλλον ὀπλίζεται κατὰ τῶν λίθων· ὅταν δὲ τοὺς
 στύλους κατενέγκῃ καὶ ῥίψῃ χαμαί, οὐδὲν δεῖται ⁵λοιπὸν τὰ
 λοιπὰ τῇ φλογὶ κατεργάσασθαι. Τῶν γὰρ ἐρειδόντων καὶ
 ὑποστηρίζοντων τὰ ἄνω καταπιπτόντων, ἀνόματα κακεῖνα
 F^m καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐτοιμότητος τοῦτοις ἔπεται. Οὕτω δὲ
 καὶ νῦν γέγονεν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας· πάντων τὸ πῦρ ἐπελάβετο.
 Τιμὰς τὰς παρὰ ἀνθρώπων ζητοῦμεν, καὶ περὶ τὴν ⁶δόξαν ἐκ-
 καιόμεθα, καὶ οὐκ ἀκούομεν τοῦ Ἰωβ λέγοντος· ⁷“Εἰ καὶ
 ἀμαρτῶν ἀκουσίως, διетράπῃ ⁸πολυοχλίαν.” Εἶδες ψυχὴν
 79 ἐνάρετον; Οὐκ ⁹ῥῆσχύνθη, φησὶν, ἐναντίον τοῦ πλήθους· ¹⁰παν-
 τὸς εἰπεῖν τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα. Εἰ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ῥῆσχύνετο,
 πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς ἐχρὴν τοῦτο ποιεῖν. ¹¹“Λέγε γὰρ σὺ,
 φησὶ, τὰς ἁμαρτίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.” Πολλὴ γέγο-
 νεν ἡ σφοδρότης τούτου τοῦ κακοῦ, πάντα ἀνατέτραπται καὶ
 ἠφάνισται. Τιμῆς δοῦλοι γεγόναμεν, ἀφέντες τὸν θεόν. Οὐκ-
 ἐτί τοῖς ἀρχομένοις ἐπιπλήξαι δυνάμεθα, τῷ αὐτῷ καὶ αὐτοὶ
 κατεχόμενοι πυρετῷ· καὶ ¹²αὐτοὶ δεόμεθα ἰατρείας, οἱ ταχθέντες
 εἰς τὸ θεραπεύειν τοὺς ἄλλους ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ποία λοιπὸν
 Β ἐλπίς σωτηρίας ὑπολείπεται, τῶν ἰατρευόντων καὶ αὐτῶν τῆς
 ἐτέρων δεομένων χειρός;

Ταῦτα οὐχ ἀπλῶς εἶπον, οὐδὲ μάτην οἰδύρομαι, ἀλλ’ ἵνα
 κοινῇ πάντες μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων σποδὸν καταπασάμενοι,
 ἱσάκκον περιζωσάμενοι, νηστεῖαν ἐπιτείνωμεν, τὸν ¹³θεὸν παρα-
 καλέσωμεν αὐτὸν ἡμῖν χεῖρα ὀρέξαι, καὶ σβέσαι τὸ δεινόν. Τῆς
 γὰρ ἐκείνου χειρὸς ὄντως χρεῖα, τῆς μεγάλης, τῆς θαυμαστῆς.
 Μείζονα τῶν Νινευϊτῶν ¹⁴γενέσθαι δεῖ παρ’ ἡμῶν. ¹⁵“Ἐτι
 τρεῖς ἡμέραι, ¹⁶φησὶ, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται.” Φοβερὸν
 C τὸ κήρυγμα, καὶ πολλῆς γέμον τῆς ἀπειλῆς· πῶς γὰρ οὐ; μετὰ

⁹ Job. xxxi. 33, 34.

¹⁰ Esai. xliiii. 26.

¹¹ Jon. iii. 4.

¹ τῶν στ. αὐτῶν] ὅτι τοὺς στύλους αὐτοὺς A.B.F. ² διέφαγεν C.E.F. διέ-
 φαγεν Edd. ³ τὸν om. F. Μοχ ἔχοντας E.F. ⁴ καὶ πρότερον] πρότερον
 τοὺς A.B.F. ⁵ συγκροτοῦντας E. συγκροτοῦντας Edd. ⁶ ἐπερίεβαλε] καὶ
 ἐπερίεβαλε (ἐπερίεβαλε corr. B.) A.B.F. ⁷ λοιπὸν] + πρὸς τὸ A.B.F. Sav. cet.
⁸ καὶ accessit ex omnibus. ⁹ δόξαν ἐκκαιόμεθα] παρούσαν δόξαν ἐκκρεμά-
 μεθα A.B.F. ¹⁰ πολυοχλίαν] + λαοῦ E. ¹¹ ῥῆδέσθην F. ¹² παντὸς om. a
 pr. man. E. ¹³ ἁμαρτίας B.C.E.F. ἀνομίας Edd. ¹⁴ αὐτοὶ] + δὲ Edd. δὲ
 om. A.C.D.E.F. ¹⁵ καὶ σάκκον Edd. καὶ deest in omnibus. ¹⁶ θεὸν] Χρι-
 στὸν A.B.F. ¹⁷ γενέσθαι δεῖ] γενέσθαι (sic) E. ¹⁸ φησὶ om. E.

τρεις ἡμέρας προσδοκᾶν τὴν πόλιν αὐτοῖς ἔσσεσθαι τάφον, καὶ μιᾷ τιμωρίας ιδέα πάντας ἀπολέσθαι. Εἰ γὰρ ὅταν συμβῇ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν οἰκίᾳ μιᾷ δύο παῖδας ἀπολέσθαι, Ἰαφόρητον γίνεται τὸ δεινόν, καὶ εἰ τῷ Ἰὼβ τοῦτο μάλιστα ^γπάντων ἔδοξεν εἶναι ἀφόρητον, ὅτι πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς παισὶν ^αἐπέπεσεν ὁ ὄροφος, καὶ οὕτως ἀνῆρέθησαν τί ἦν ἰδεῖν, οὐ μίαν οἰκίαν, οὐδὲ δύο παῖδας, ἀλλ' ἔθνος δώδεκα μυριάδων ὑπὸ τῶν ὀρόφων καταχωννύμενον; Ἰστε ἡλίκον τὸ δεινόν. Καὶ γὰρ καὶ ἡμῖν πρῶην αὕτη γέγονεν ἡ ἀπειλή, οὐ προφήτου τινὸς φωνὴν ^βἀφιέντος· οὐ γὰρ ἄξιοι ^γἡμεν τοιαύτης ἀκοῦσαι φωνῆς· ἀλλὰ ^δπάσης σάλπιγγος εὐσημότερον τῆς ἄνωθεν ^αἀπειλῆς ἀνακραζούσης. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, “Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, ἐφησί, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται.” Φοβερά ὄντως ἡ ἀπειλή, ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστι νῦν. Οὐ γὰρ ἐτι τρεῖς ἡμέραι, οὐδὲ Νινευὶ καταστραφήσεται, ἀλλὰ πολλαὶ ἡμέραι ἐξ οὗ τῆς οἰκουμένης ἡ ἐκκλησία κατέστραπται, καὶ εἰς ἔδαφος κείται, πάντων ἐξ ἴσης τῷ κακῷ κατεχομένων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ὅσω καὶ πλείων αὐτοῖς ἡ ἀνάγκη. Μὴ τοῖνυν θαυμάσητε βεῖ μεί-Ε ζονα παρήνεσα ποιεῖν τῶν Νινευϊτῶν· διὰ τί; μᾶλλον δὲ ^βοὐ νηστεῖαν κηρύττω νῦν μόνον, ἀλλὰ ^γτὸ φάρμακον ἐκεῖνο ὑποδείκνυμι, ὃ καὶ τὴν πόλιν ἐκείνην πίπτουσιν ἀνέστησε. Ποῖον δὴ τοῦτο; ¹² “Εἶδε κύριος, φησὶν, ὅτι ἀπέστη ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε ποιῆσαι αὐτοῖς.” Τοῦτο πράττωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς· ἀποστῶμεν τοῦ τῶν χρημάτων ἔρωτος, τοῦ τῆς δόξης, ^Γ(818) παρακαλοῦντες τὸν θεὸν χεῖρα ὀρέξαι, καὶ ^κδιαναστήσαι τὰ πεπτωκότα μέλη. Οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ¹ὁ φόβος. Τότε μὲν γὰρ λίθοι καὶ ξύλα καταπίπτειν ἔμελλον, καὶ σώματα ἀνα-80 ρεῖσθαι· νῦν δὲ τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ ψυχαὶ τῷ τῆς γεέννης μέλ-λουνσι παραδίδοσθαι πυρί. Παρακαλέσωμεν, ἐξομολογησώμεθα, ὑπὲρ τῶν προτέρων αὐτῷ χάριν ὁμολογήσωμεν, ὑπὲρ τῶν με-λόντων αἰτῶμεν, ἵνα καταξιωθῶμεν, τοῦ θηρίου τούτου τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοτάτου ἀπαλλαγέντες, χάριν ἀναπέμψαι τῷ

12 Jon. iii. 8.

^γ ἀφόρητον] + τι E. ^α πάντων E. Mox εἶναι om. idem. ^α ἐπέπεσεν E. ἔπεσεν Edd. ^β ἀφίεντος B.F. ^γ ἡμεν pro ἡμεῖς A.B.C.E.F. ἡμεῖς post τοιαύτης add. A.B.F. et in marg. E. ^δ ἀπειλῆς] ἀναγκτήσεως A.B.E.F. Statim ἀνακραζούσης pro ἀνακραγούσης C.E. ^ε ἐφησί om. E. ^ζ ὄντων] + τοῖς αὐτοῖς ὑπευθύνων· ὅθεν καὶ τὸ κακὸν χεῖρον A.B.F. receptum a Sav. cet. ε [Γ] διὰ τί A.B.F. Sav. cet. Mox διὰ τί om. idem. ^β οὐ] οὐδὲ E. Mox νῦν om. idem. ^γ τὸ om. E. Statim φ. ἐκείνου ἀποδείκ. idem. ^κ ἀναστή-σαι E. ¹ ὁ om. E.

φιλανθρώπῳ θεῷ καὶ ^μπατρὶ, μεθ' οὗ τῷ υἱῷ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

B

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

¹ Ἐν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς ^αθεὸς πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ^βἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

C

ἈΓΑΠΗΝ ζητεῖ παρ' ἡμῶν ὁ Παῦλος οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ τὴν συγκολλῶσαν ἡμᾶς καὶ ἀδιασπάστως ^επρὸς ἀλλήλους ἔχειν ποιούσαν, καὶ τοσαύτην ἔνωσιν καὶ οὕτως ἀκριβῆ παρεχομένην, ὥσανεὶ μέλη πρὸς μέλη. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τὰ μεγάλα ^δἔργαζομένη καλὰ. Διὰ τοῦτό φησιν, “ἐν σῶμα,” καὶ ^ετὴν συμπάθειαν, καὶ ^ςτὸ μὴ ^εβάλλεσθαι τοῖς ἐτέρων ἀγαθοῖς, καὶ ^βτὸ συγχαίρειν, καὶ πάντα ὁμοῦ διὰ τούτου δείξας. Καὶ ἐν

D

πνεῦμα καλῶς ^ιεἶπε, δεικνὺς ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς σώματος ἐν πνεύμα ἔσται, ἡ ὅτι ἔστι μὲν σῶμα εἶναι ἐν, οὐχ ἐν δὲ πνεύμα· ὥς ἂν εἴ τις καὶ αἰρετικῶν φίλος εἴη· ἡ ^κὅτι ἀπ' ἐκείνου δυσωπεῖ, ^ιτούτέστιν, οἱ ἐν πνεύμα λαβόντες, καὶ ἐκ μιᾶς ποτισθέντες πηγῆς, οὐκ ὀφείλετε διχονοεῖν· ἡ πνεῦμα ^μἐνταῦθα τὴν προθυμίαν φησίν. ^νΕἰτα, “Καθὼς ἐκλήθητε, φησίν, ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.” ^οὉ θεὸς ὑμᾶς, φησίν, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκάλεσεν· οὐδὲν ἐτέρῳ πλέον ἀπένευμε τοῦ ἐτέρου· πᾶσιν ἀθανασίαν, πᾶσι ζῶν αἰώνιον, πᾶσι δόξαν ἀθάνατον, πᾶσιν ἀδελφότητα, πᾶσι κληρονομίαν ἐχαρίσατο· ^ρκοινὴ πάντων ἐγένετο κεφαλὴ· πάντας συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν. Οἱ τοίνυν ἐν τοῖς πνευματικοῖς τοσαύτην ἔχοντες ἰσοτιμίαν, πόθεν μέγα φρονεῖτε; ὅτι ὁ δεῖνα πλούσιος, καὶ ὁ δεῖνα ἰσχυρὸς; καὶ πῶς οὐκ ἂν εἴη τοῦτο γέλως; Εἰπὲ γάρ μοι, εἰ ^οὁ βασιλεὺς ποτε

¹ CAP. IV. v. 4—7.

^μ πατρὶ] σωτήρι A. σωτήρι Χριστῷ B.F. Mox πατρὶ pro υἱῷ A.B.F. Hom. XI. ^α θεὸς] + καὶ A.B.E.F. Mosq. Mox ὁ ἐπὶ πάντων om. B.F. Mosq. ^β ἡμῖν accessit ex A.B.C.F. Mosq. et corr. E. ^ε πρὸς ἂ. ἔχειν pro ἔχειν proς ἂ. A.B.C.E.F. Cat. ^δ κατεργ. C. ^ε τὴν συμπάθειαν pro τῇ συμπαθείᾳ ex corr. E. τῷ συμπάσχειν A.B.F. ^ς τὸ pro τῷ E. Veron. et corr. E. ^ε δάκνεσθαι A.B.F. Statim ἐπὶ τοῖς F. ^β τὸ pro τῷ E. Veron. καὶ τῷ συγχ. post καὶ τῇ συμπαθείᾳ transp. C. ^ι εἶπεν] + ἐν πνεύμα A.B.F. ^κ ὅτι ἀπ' ἐκείνου] ἀπὸ τούτου proς ὁμόνοιαν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ν τουτέστιν] τοιοῦτό τι λέγων A.B.F. Sav. cet. ^μ ἐντεῦθεν C. ^ο εἰτα] + ἐπάγων A.B.F. Sav. cet. ^ο ὁ θεὸς ὑμᾶς, φησίν] τουτέστιν, ὁ θεὸς ὑμᾶς A.B.F. Sav. cet. ^ρ κοινῇ B.F. ^ο ὁ om. A.B.F.

λαβὼν ὀνόματα δέκα, πάντας ἀλουργίδα ἐνέδυσσε, καὶ ἐπὶ τοῦ
 θρόνου ἐκάθισε τοῦ βασιλικοῦ, καὶ πᾶσιν ἔδωκε τὴν αὐτὴν τιμὴν, ἦ
 ἄρα ἂν τούτων ἐτόλμησέ τις ὀνειδίσαι τὸν ἕτερον, ὡς πλουσιώ-
 τερος ὢν, ἢ ὥς λαμπρότερος; Οὐδαμῶς. Καὶ οὕτω τὸ ⁸¹πᾶν
 εἴρηκα· οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅσον καὶ
 κάτω διεστήκαμεν. “Εἷς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.”
 Ἰδοὺ ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως. “Εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ
 ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.” Μὴ γὰρ
 σοὶ μὲν ²ὁ μείζων, ἐκείνῳ δὲ ὁ ἐλάττων ἐπεκλήθη; μὴ γὰρ σὺ
 μὲν ἀπὸ πίστεως, ἐκεῖνος δὲ ἄπὸ ἔργων ἐσώθη; μὴ γὰρ σοὶ
 μὲν ἀφείθη διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐκείνῳ δὲ ³οὐδέν; “Εἷς θεὸς
 καὶ πατὴρ πάντων, ⁴ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν
 πᾶσιν ἡμῖν.” ⁵“Ἐπὶ πάντων,” τουτέστιν, ὁ κύριος καὶ
 ἐπάνω πάντων· ⁶“καὶ διὰ πάντων,” τουτέστιν, ὁ προνοῶν καὶ Β
 διοικῶν· “καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν,” τουτέστιν, ὁ οἰκῶν. Καίτοι
 τοῦ υἱοῦ τοῦτο εἶναι ἴφησιν· ὥστε εἰ ἐλαττωσεως ἦν, οὐκ ἂν
 περὶ τοῦ πατρὸς ἐεῖρηθη. ⁷“Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ
 χάρις.” Τί οὖν, ⁸φησί; πόθεν τὰ χαρίσματα ⁹διάφορα;
 Τοῦτο γὰρ αἰεὶ ¹⁰καὶ αὐτοὺς καὶ Κορινθίους καὶ πολλοὺς ἑτέρους,
 τοὺς μὲν εἰς ἀπόνοιαν, τοὺς δὲ εἰς ἀθυμίαν καὶ φθόνον ¹¹ῤῆνε.
 Διὰ τοῦτο πανταχοῦ τὸ τοῦ σώματος ὑπόδειγμα παραλαμβάνει·
 διὰ τοῦτο καὶ νῦν ¹²αὐτοῦ τέθεικεν, ἐπειδὴ ἔμελλε διαφόρων C
 (819) χαρισμάτων μνημονεύειν. Ἀκριβέστερον μὲν οὖν αὐτὸ ἐν τῇ
 πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ ἐπεξέρχεται, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ μά-
 λιστα τὸ νόσημα τοῦτο ἐτυράννει· νῦν δὲ ἐνταῦθα μόνον ἡνί-
 ξατο. Καὶ ὅρα ¹³τί φησιν. Οὐκ εἶπε, κατὰ τὴν ἐκάστου
 πίστιν, ἵνα μὴ εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλη ἐκείνους, τοὺς μεγάλων μὴ
 τετυχηκότας· ἀλλὰ τί; “Κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
 Χριστοῦ.” ¹⁴Τὰ πάντων κεφαλαιωδέστερα, ¹⁵φησί, κοινὰ πάν- D

¹ ὡς om. A.B.E.F. ² πᾶν] πᾶν C. ³ ἐν] + οὖν A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim τοῖς ἀνοῖς B. ⁴ ὅσον] Sic E. εἶσοι Veron. ἴσοι Sav. cet. ⁵ ἡμῖν A.B.E.F. ὑμῖν C. αὐτοῖς Edd. et Cat. ⁶ ὁ μείζων—ἐλάττων] μείζων, ἐκείνῳ δὲ ἐλάττων A.B.F. ⁷ ἀπὸ] δι' C. ⁸ οὐδέν] οὐ; ἀπαγε A.B.F. Sav. receptum a Sav. cet. ⁹ δ] καὶ E. Cat. ¹⁰ ἡμῖν pro ὑμῖν B.E.F. Post ὑμῖν haec addit E. μὴ γὰρ σοὶ μὲν ἐστὶ πατὴρ, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐστὶ; τί δὲ ἐστὶ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν; Consentit Cat. inde a verbis τί δὲ ἐστὶ. ¹¹ ἐπὶ] ὁ ἐπὶ A.B.F. Sav. cet. ¹² κύριος καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ¹³ καὶ διὰ πάντων om. Cat. et ante corr. E. Post haec verba C. add. καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. ¹⁴ ὁ accessit ex A.B.E.F. Cat. Statim καὶ assumptum ex A.B.C.E.F. Cat. ¹⁵ ἡμῖν A.B.E.F. ὑμῖν Edd. ἡμῖν om. Cat. ¹⁶ ὁ] + ἐν πᾶσιν A.B.D(?).F. ὁ om. C. ¹⁷ φησιν pro φασιν B.C.D.F. etiam Ben. ¹⁸ ἐεῖρηθη A.C.F. ¹⁹ Haec ἐνὶ δὲ—ἡ χάρις om. C.D.E. Cat. Veron. ²⁰ φησί; πόθεν] καὶ πόθεν φησὶ A.B.F. φησι, καὶ πόθεν Sav. cet. ²¹ διάφ.] τὰ διάφ. Cat. ²² καὶ om. C.D.E. Veron. ²³ ἐνῆγε C.D.E. ἤγαγεν A.B.F. ἀνῆγε Edd. ²⁴ τοῦτο om. C. ²⁵ τί φησιν] πῶς A.B.F. ²⁶ τὰ] ταῦτα C. ²⁷ φησὶ] δηλῶν ὅτι A.B.F.

των ἐστὶ, τὸ βάπτισμα, τὸ διὰ πίστεως σωθῆναι, τὸ τὸν θεὸν ἔχειν πατέρα, τὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἅπαντας μετέχειν. Εἰ δέ τι ἧ πλεον ὁ δεῖνα ἔχει ἐν τῷ χαρίσματι, μὴ ἄλγει, ἐπεὶ καὶ ὁ πόνος αὐτῷ πλείων ἐστὶ· καὶ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, πέντε ἀπηρεῖτο· ὁ δὲ τὰ δύο, δύο μόνον προσήνεγκε, καὶ οὐδὲν ἔλαττον ἔσχεν ἐκείνου. Διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς αὐτῆς Εἰτίας παραμυθεῖται τὸν ἀκούοντα. “Πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, φησὶν, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.” Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔλεγεν, ² “Οὐαὶ μοι, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι.” Οἶον, ἀποστολῆς ἔλαβε χάρισμα. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο αὐτῷ οὐαὶ, ἐπειδὴ ἔλαβε· σὺ δὲ τοῦ κινδύνου ἀπήλλαξαι. “Κατὰ τὸ μέτρον.” Τί ἐστι, ³ “κατὰ τὸ μέτρον;” Τουτέστιν, οὐ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀξίαν· ἐπεὶ οὐδ’ ἂν ἔλαβεν οὐδεὶς ἂ ἔλαβεν· ⁴ ἀλλὰ πάντες ἀπὸ τῆς δωρεᾶς ἔλαβόμεν. ⁵ Διὰ τί ὁ μὲν πλεον, ὁ δὲ ἔλαττον; Οὐδὲν τοῦ ποιεῖν, φησὶν, ἀλλ’ ἀδιάφορον τὸ πράγμα ἐστίν· ἕκαστος γὰρ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν συντελεῖ. Καὶ διὰ τούτου δείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀξίας ὁ μὲν πλεον, ὁ δὲ ἔλαττον ἔλαβεν, ἀλλὰ δι’ ἑτέρους, ὡς αὐτὸς ἐμέτρησεν· ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ ⁶ λέγει· ⁷ “Τὰ δὲ μέλη ἔθετο ἐν ἕκαστον αὐτῶν, καθὼς αὐτὸς ἠθέλησε” καὶ οὐ λέγει τὸν λόγον, ἵνα μὴ καταβάλλῃ τὰ φρονήματα τῶν ἀκούοντων.

⁸ “Διὸ λέγει, ἀναβάς εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.” ⁹ Τουτέστι, τί μέγα φρονεῖς; τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν γέγονεν. Ὁ ¹⁰ μὲν προφήτης φησὶν ἐν τῷ ψαλμῷ, ¹¹ “Ἐλαβε δόματα ἐν ἀνθρώποις” αὐτὸς δὲ ¹² φησιν, ¹³ “Ἐδωκε δόματα ἐν ἀνθρώποις.” ¹⁴ Ταυτὸν ἐστι. ¹⁵ “Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα Βμέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.” Ταῦτα ἀκούων, μὴ μετάβασιν νόμιζε. Ὅπερ γὰρ ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ κατασκευάζει, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα. Καθάπερ ἐκεῖ περὶ ταπεινοφροσύνης παραινῶν παράγει τὸν Χριστὸν, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ¹⁶ ἐπειδὴ εἰς τὰ κατώτερα μέρη ¹⁷ κατέβη τῆς

² 1 Cor. ix. 16.³ Ibid. xii. 18.⁴ v. 8.⁵ v. 9, 10.

^v πλείων A.B.F. ^w τοῦτο] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ^x ἀκούοντα] + καὶ φησὶ A.B.F. Mox φησὶν deest in iisdem. ^y ἔλαβε] + τις A.B.F. Sav. cet. ^z κατὰ τὸ μ.] τοῦτο E. Statim τουτέστιν om. A.B.F. ^a ἀξίαν] + φησὶν B.F. ^b ἀλλὰ] ὥστε A.B.F. ^c διὰ] καὶ διὰ A.B.D(ι).F. ^d ἐμέτρησεν] + φησὶν A.B.F. ^e αὐτὸς om. F. ^f λέγει] ἐπάγει A.B.F. Mosq. ^g τουτέστι] ὡσεὶ ἔλεγε A.B.F. receptum a Sav. cet. ^h μὲν] + οὐν A.B.F. ⁱ ἔλαβε pro ἔλαβες A.B.E.F. ^k φησὶν] ἐτέρως A.B.F. ^l Vid. Annot. ^m ἐπειδὴ] λέγων A.B.F. Sav. cet. ⁿ τῆς γ. κατέβη in verso ord. C. κατέβη post γῆς in marg. add. E.

γῆς. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, περιττὸς οὗτος ὁ λόγος ὄνπερ
 ρλέγει, ⁶ “Ὑπήκοος γενόμενος μέχρι θανάτου.” Ἀπὸ δὲ τοῦ
 ἀναβῆναι τὴν κατάβασιν αἰνίττεται. ⁷Τὰ δὲ κάτω μέρη τῆς C
 γῆς τὸν θάνατόν φησιν, ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ὑπονομίας, κα-
 θάπερ καὶ ὁ Ἰακώβ ἔλεγε. ⁷“Κατάξτε τὸ γῆράς μου μετ’
 ὁδύνης εἰς ἄδου” καὶ πάλιν ἐν τῷ ψαλμῷ, ⁸“Καὶ ὁμοιωθήσο-
 μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον” τούτέστι, τοῖς ἀποθα-
 νοῦσι. Διὰ τί τοῦτο τὸ χωρίον ἐπεξεργάζεται ἐνταῦθα;
⁹ποιαν αἰχμαλωσίαν φησί; Τὴν τοῦ διαβόλου. Αἰχμαλῶτον
¹⁰τὸν τύραννον ἔλαβε, τὸν ¹¹διάβολον καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν
 ἄρὰν καὶ τὴν ἁμαρτίαν. Ὁρᾷς σκύλα καὶ λάφυρα; “Τὸ δὲ
 ἀνέβη τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ ¹²κατέβη;” Τοῦτο πρὸς τοὺς D
 Παύλου τοῦ Σαμοσατέως. “Ὁ καταβὰς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ
 ἀναβὰς ὑπεράνω ¹³πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.”
 Εἰς τὰ κατώτερα ¹⁴μέρη, φησί, κατέβη τῆς γῆς, μεθ’ ἧς οὐκ
 ἔστιν ἕτερα· καὶ ἀνέβη ὑπεράνω ¹⁵πάντων, μεθ’ ἧς οὐκ ἔστιν
 ἕτερόν τι. ¹⁶Τούτέστι, τῆς δεσποτείας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας·
 καὶ γὰρ καὶ πάλαι πάντα πεπλήρωτο. ¹⁷“Καὶ αὐτὸς ἔδωκε
 τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς,
 τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς ¹⁸τὸν καταρτισμὸν τῶν
 ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ E
 Χριστοῦ.” Ὅπερ λέγει ἀλλαχοῦ, ¹⁹“Διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν
 (820) ὑπερύψωσε,” τοῦτο καὶ ἐνταῦθα λέγει· “Ὁ καταβὰς, αὐτὸς
 ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβὰς.” Οὐδὲν αὐτὸν ἔβλαψε τὸ εἰς τὰ κατώτερα
 μέρη τῆς γῆς κατελθεῖν, οὐδὲ ἐνεπόδισε πρὸς τὸ ἀνωτέρω γε-
 νέσθαι τῶν οὐρανῶν. Ὡστε ὅσῳ ἂν τις ταπεινωθῇ, τοσοῦτῳ
 μᾶλλον ὑψοῦται. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὅσῳ ἂν τις F
 τοῦτο εἰς τὸ κάτω κατενέγκῃ, τοσοῦτῳ μᾶλλον αὐτὸ πρὸς ὕψος
 ἀνάγει, καὶ ὅσῳ ἂν τις ἐκ διαστήματος ἀκοντίσῃ, τοσοῦτῳ ἐπι-
 τυγχάνει· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ταπεινοφροσύνης. Ἀλλ’ ὅταν περὶ
 θεοῦ ²⁰λέγῃ τὰς ἀναβάσεις, ἀνάγκη πρῶτον κατάβασιν ἐννοεῖν. 83

⁶ Philipp. ii. 8. ⁷ Gen. xlv. 29. Psal. cxlii. 7. ⁸ v. 11, 12. ⁹ Philipp. ii. 9.

¹⁰ ὁ λόγος om. C. Statim ὅπερ C.D. ¹¹ λέγει] + ἐκεῖ E. ¹² τὰ δὲ] τί
 ἐστὶ A.B.F. Mox τὸν θ. οὕτω φησὶν iidem. ¹³ κατάξεται E.F. ¹⁴ καὶ ac-
 cessit ex omnibus. ¹⁵ ἐπεξέρχεται E. ¹⁶ ποῖαν] καὶ ποῖαν A.B.F. Sav. cet.
¹⁷ τὸν] γὰρ τὸν A.B. γὰρ F. ¹⁸ διάβολον] + λέγω A.B.F. Sav. cet. ¹⁹ κατέβη]
 + ποῖα ἀνάγκη; ἡλίας ἀνέβη. ἄρ’ οὖν καὶ κατέβη; E. “Objectionem cauti al-
 i-cujus lectoris in textum recepit.” Heyse. ²⁰ πάντων assumptum ex omnibus.
²¹ μέρη φ. pro φ. μέρη A.B.C.F. φησὶ κατέβη om. in text. E. add. in marg.
 post μέρη. ²² πάντων] + τῶν οὐρανῶν E. ²³ τούτέστι post τῆς δ. αὐτοῦ
 transp. A.B.F. τούτέστι (τούτό ἐστι E. Sav. cet.) τῆς ἐνεργ. αὐτοῦ καὶ τῆς δεσπ.
 hoc ord. Edd. invitis libris. ²⁴ τὸν om. F. ²⁵ οὐδέν] τούτέστιν οὐδέν A.B.F.
²⁶ ὅσον et τοσοῦτον E. ²⁷ ὕδατος] πυρὸς in marg. man. recent. E. ²⁸ λέγῃ]
 λέγωμεν A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim τὰς om. A.B.F.

TOM. IV.

F f

ὅταν δὲ περὶ ἀνθρώπου, οὐκέτι. Εἴτα καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ
 δείκνυσι καὶ τὴν σοφίαν, ἵδι ὁ ^κ τοσαῦτα ἐργασάμενος, καὶ
 τοσαῦτα ἰσχύσας, καὶ μέχρι τῶν κατωτέρων ¹μερῶν μὴ παραι-
 τησάμενος κατελθεῖν δι' ἡμᾶς, οὐκ ^μ ἂν ἀπλῶς τὰς διανομὰς τῶν
 χαρισμάτων ἐποίησεν. Ἀλλαχοῦ δὲ ^πφησιν, ὅτι τὸ πνεῦμα
 τοῦτο εἰργάσατο, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Ἐν ᾧ ἔθετο ὑμᾶς τὸ
 B πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 κυρίου.” ^ο Ἐνταῦθά φησιν, ὅτι ὁ υἱός· ἀλλαχοῦ, ὅτι ὁ θεός·
¹¹ “^ρ Καὶ αὐτὸς ^α αὐτοὺς ἔδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ, τοὺς μὲν ἀποστό-
 λους, τοὺς δὲ προφῆτας.” Ἐν δὲ τῇ πρὸς Κορινθίους ^ρ φησὶν·
¹² “Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἤρξανε”
 καὶ πάλιν, “Ὁ φυτεύων ^β δὲ καὶ ὁ ποτιζών, ἓν εἰσιν· ἕκαστος
 δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.” Οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα. Τί γὰρ, εἰ ἔλαττον εἰσφέρεις; ^τ τοσοῦτον ἔλαβες.
 “Πρῶτον ἀποστόλους” πάντα γὰρ εἶχον οὗτοι. “Δεύτερον
 C προφῆτας” ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἀπόστολοι μὲν οὐκ ἦσαν, προ-
 φῆται δὲ, ὥσπερ Ἀγαβος. “Τρίτον εὐαγγελιστάς” οἱ μὴ
 περιιόντες πανταχοῦ, ἀλλ' εὐαγγελιζόμενοι ἴμόνον, ὡς Πρί-
 σκίλλα καὶ Ἀκύλας. “Ποιμένας καὶ διδασκάλους,” τοὺς ὁλό-
 κληρον ἐμπεπιστευμένους ^ω ἔθνος. Τί οὖν; οἱ ποιμένες καὶ οἱ
 διδάσκαλοι ἐλάττους; Καὶ πάνν, τῶν περιιόντων καὶ εὐαγγελι-
 ζομένων οἱ καθήμενοι καὶ περὶ ἓνα τόπον ἡσχολημένοι, οἶον
 Τιμόθεος, ^τ Τίτος. Ἀλλως δέ, οὐ δυνατὸν ἐντεύθεν ποιήσασθαι
 D τὴν ὑποταγὴν καὶ τὴν προτίμησιν, ἀλλ' ἀπὸ ἐτέρας ἐπιστολῆς.
 “Αὐτὸς ἔδωκε,” φησί· μηδὲν ἀντείπης. Ἡ εὐαγγελιστὰς φησι,
 τοὺς τὸ εὐαγγέλιον γράψαντας.

“Πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς
 οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.” Ὁρᾷς τὸ ἀξίωμα;
 “Ἐκαστος οἰκοδομεῖ, ἕκαστος καταρτίζει, ἕκαστος διακονεῖ.
¹³ “Μέχρις οὗ καταντήσομεν, φησὶν, οἱ πάντες εἰς ^γ τὴν ἐνότητα
 E τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα
 τέλειον, ^z καὶ μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.”
 Ἡλικίαν ἐνταῦθά φησι τὴν τελείαν ἐπιγνώσιν. Καθάπερ γὰρ
^α ὁ ἀνὴρ ἔστηκε βεβαίως, οἱ δὲ παῖδες τὰς φρένας περιφέρονται,

¹⁰ Act. xx. 28.

¹¹ 1 Cor. xii. 28.

¹² Ibid. iii. 6, 8.

¹³ v. 13.

¹ ὅτι] Sie E. εἴτα C.D. Veron. καὶ φησιν A.B.F. receptum a Sav. cet.
^κ τοιαῦτα A.B.F. Sav. cet. ¹ μερῶν om. E. ^μ ἂν om. E. Veron. ^π φη-
 σιν] δηλοῖ A.B.F. ^ο ἐνταῦθα] καὶ ἐνταῦθα μὲν A.B.F. Sav. cet. Mox δλ-
 λαχοῦ δὲ ὅτι iidem. ^ρ καὶ αὐτὸς] καὶ πάλιν, αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. ^α αὐτοὺς
 accessit ex omnibus. ^β φησιν om. A.F. ^β δὲ om. A.B.F. ^τ τοσοῦτον]
 οὐκοῦν τοσοῦτον A.B.F. ^γ μόνον abest a C.D. Veron. ^ω ἔθνος om. a pr.
 man. E. ^z Τίτος C. ^γ τὴν om. E. ^z καὶ pro εἰς A.B.C.
 Mosq. ^α ὁ om. F.

οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πιστῶν. “Εἰς τὴν ἐνότητα, φησὶ, τῆς πίστεως” τουτέστιν, ἕως ἂν δειχθῶμεν πάντες μίαν πίστιν ἔχοντες. Τοῦτο γάρ ἐστιν ἐνότης πίστεως, ὅταν πάντες ἐν ὧμεν, ὅταν πάντες ὁμοίως τὸν σύνδεσμον ἐπιγινώσκωμεν· μέχρι τότε ἐργάζεσθαι ἤχη. Εἰ διὰ τοῦτο χάρισμα ἔλαβες, ἵνα ῤ ἄλλους οἰκοδομῇς, βλέπε μὴ σαυτὸν καταστρέψῃς, ἐτέρῳ φθονῶν. Ἐτίμησέ σε ὁ θεὸς, καὶ ἔταξεν, ὥστε καταρτίζειν ἕτερον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς τοῦτο ἦν, καὶ ὁ προφήτης πρὸς τοῦτο ἦν προφητεῶν καὶ πείθων, καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς εὐαγγελιζόμενος, καὶ ὁ ποιμὴν καὶ ὁ διδάσκαλος· πάντες ἐν ἔργον ἦσαν ἀναδεδεγμένοι. Μὴ γὰρ μοι τὴν διαφορὰν τῶν χαρισμάτων εἶπες, ὅτι πάντες ἐν ἔργον εἶχον. Ὅταν γὰρ πάντες 84 ὁμοίως πιστεύωμεν, τότε ἐνότης ἐστίν. Ὅτι γὰρ τοῦτο λέγει ἄνδρα τέλειον, δηλόν. Καὶ μὴν ἀλλαχοῦ νηπίους ἡμᾶς φησι, καὶ ὅταν τέλειοι ὧμεν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ὄρων. Ἐκεῖ μὲν γὰρ πρὸς τὴν μέλλουσαν γνώσιν νηπίους ἐκάλεσεν· εἰπὼν γὰρ, 14 “Ἐκ μέρους γινώσκωμεν,” ἐπήγαγε καὶ τὸ δι’ αἰνιγμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἕτερον εἶπε, πρὸς τὸ εἰς μετὰ πτωτον ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησι. 15 “Τελείων δὲ ἡ στερεὰ Β τροφή.” Ὅρᾳς κακεῖ τελείους πῶς φησιν; Ὅρα γὰρ πῶς ἐκάλεσε τελείους ἐνταῦθα διὰ τῶν ἐπαγομένων, 16 “Ἴνα μηκέτι ὧμεν νήπιοι.” Ἀυτὸ, φησὶ, τὸ μέτρον τὸ ὀλίγον ὅπερ ἐλάβομεν, ἵνα κατέχωμεν μετὰ πάσης σπουδῆς, μετὰ στερρότητος (821) καὶ βεβαιώσεως. “Ἴνα μηκέτι.” Τὸ, “μηκέτι,” δείκνυσιν πάλαι τοῦτο παθόντας. Καὶ τίθησι καὶ ἑαυτὸν, καὶ ἐν τάξει διηγήσεως διορθοῦται. Διὰ τοῦτο, φησὶ, τέκτονες τοσοῦτοι γεγόνασιν, ἵνα ἡ οἰκοδομὴ μὴ σαλευθῇ, ἵνα μὴ περιφέρηται, ἵνα πεπηγότες ὧσιν οἱ λίθοι. Ἐκείνων γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ κλυδωνίζεσθαι, τὸ περιφέρεσθαι, τὸ σαλεύεσθαι. “Ἴνα μηκέτι ὧμεν, φησὶ, νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβεῖα τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης.” “Καὶ περιφερόμενοι, φησὶ, παντὶ ἀνέμῳ.” Ἐπεξήλθε τῇ τροπῇ, δεικνὺς τὰς δισταζούσας

14 1 Cor. xiii. 9.

15 Hebr. v. 14.

16 v. 14.

ἂν π. ἐν ὧμεν om. C.D. ὅταν] + γὰρ A.F. ἡ χρῇ] δεῖ C. Statim εἰ om. B. ἐτέρους E. τοῦτο bis pro τούτῳ omnes. ὅτι] ἀλλὰ C. ἀλλ' ὅτι om. A.B.D(?).F. deletum a Sav. cet. γὰρ] δεῖ A.B.F. Sav. cet. ἀμετάπτωτον Cat. δὲ] + ἐστίν E. Cat. γὰρ] καὶ A.B.F. Sav. cet. ἐπαγομ.] + εἰπὼν A.B.F. receptum a Sav. cet. αὐτὸ] τουτέστιν αὐτὸ A.B.F. καὶ om. C.D. Veron. καὶ om. Sav. cet. invititis libris. διηγήσεως] Sic libri omnes et Cat. διορθώσεως Veron. διορθώσεως καὶ Sav. cet. τὸ pro καὶ A.B.C.E.F. Haec ἐν τῇ κυβεῖα—παντὶ ἀνέμῳ om. E.

ψυχὰς ἐν οἷῳ κινδύνῳ εἰσί. “ Παντὶ ἀνέμῳ, φησὶν, ἐν τῇ
 κυβεῖα τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς
 D πλάνης.” Κυβεύται λέγονται οἱ τοῖς πεττοῖς κεχρημένοι.
 Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ πανοῦργοι, ἐπειδὰν ἄφελεστέρους τινὰς λά-
 βωσι· καὶ γὰρ ὁ ἐκεῖνοι μετατιθέασι καὶ μεταφέρουσιν ἅπαντα.
 Ἐνταῦθα καὶ βίου ἤψατο. ¹⁷ “ Ἀληθεύοντες δὲ, φησὶν, ἐν
 ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ
 Χριστὸς, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα,” ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, φησὶ, “ συναρ-
 μολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορη-
 γίας, κατ’ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέλους, τὴν αὐξήσιν
 E τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ὡς αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.” Σφό-
 δρα ἀσαφῶς ἡρμήνευσε, τῷ πάντα ὁμοῦ θελήσαι εἰπεῖν. “Ὁ δὲ
 ὁ φησι, τοῦτό ἐστι· ὡς καθάπερ τὸ πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου
 καταβαίνειν, ὡς διὰ τῶν νέρων, τὸ αἰσθητικὸν οὐχ ἀπλῶς
 δίδωσι πᾶσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀναλογίαν ἐκάστου μέλους, τῷ μὲν
 δυναμένῳ πλέον δεξασθαι, πλέον, τῷ δὲ ὀλίγον, ὀλίγον·
 F τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ ρίζα, τὸ πνεῦμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός·
 ὡς καθάπερ μελῶν τῶν ψυχῶν εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένων, ἡ πρόνοια
 αὐτοῦ καὶ ἡ χορηγία τῶν χαρισμάτων κατὰ ἀναλογίαν ἐν μέτρῳ
 ὁ ἐνὸς ἐκάστου μέλους τὴν αὐξήσιν ποιεῖται. Τί δὲ ἐστὶ, “ διὰ
 τῆς ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας;” Τουτέστι, διὰ τῆς αἰσθήσεως. Τὸ
 γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο τὸ ἐπιχορηγούμενον τοῖς μέλεσιν ἀπὸ τῆς
 85 κεφαλῆς, ἐκάστου μέλους ἀπτόμενον οὕτως ἐνεργεῖ. “Ὡς ἂν τις
 εἴποι, τὸ σῶμα ἄντιλαμβανόμενον τῆς ἐπιχορηγίας, κατὰ ἀνα-
 λογίαν τῶν ἐν αὐτῷ μελῶν, οὕτω ποιεῖται τὴν αὐξήσιν ἢ
 ἐτέρως· τὰ μέλη κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ οἰκείου μέτρου δεχο-
 μένα τὴν ἐπιχορηγίαν, οὕτως αὐξεται ἢ καὶ ἐτέρως· τὸ πνεῦμα
 ἄνωθεν ἐπιρρεόμενον ἀφθόνως, καὶ πάντων ἀπτόμενον τῶν
 μελῶν, καὶ χορηγούμενον ὡς ἕκαστον ἔδυναται δεξασθαι, οὕτως
 B αὐξεται. Τίνος δὲ ἕνεκεν προσέθηκεν, “ ἐν ἀγάπῃ;” Οὐ γὰρ
 ἔνι ἄλλως κατελθεῖν ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα. Καθάπερ γὰρ, εἰ
 τύχοι χεὶρ ἀποσπασθεῖσα τοῦ σώματος, τὸ πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ
 ἐγκεφάλου τὴν συνέχειαν ἑπιζητοῦν, καὶ μὴ εὐρὸν, οὐκ ἐξάλλεται

¹⁷ v. 15, 16.

¹ ἀσφαλεστέρους Veron. Statim τινὰς om. E. Cat. Veron. ὡς ἐκεῖνοι] ὡς ἐκεῖνοι A.F. κἀκεῖνοι Cat. ὡς αὐτοῦ F. ὡς φησὶ] λέγει A.B.F. Statim τοιοῦτον C. ὡς καθάπερ] + τὸ σῶμα omnes cum Cat. et Veron. Delevit Sav. τὸ σῶμα a pr. man. ἐν τῷ σώματι ex corr. rec. habet E. ὡς τὸ om. F. ὡς λαττον E. Cat. ὡς πνεῦμα] σῶμα libri omnes et Veron. πνεῦμα in marg. man. rec. E. receptum a Sav. cet. ὡς καθάπερ] + γὰρ Edd. γὰρ om. B.C.D.E.F. Cat. ὡς ἐ. ἐ. μ. τὴν] Sic omnes. τὴν ἐ. ἐ. μ. Edd. τὴν om. Cat. ὡς] ἢ ὡς A.B.F. ὡς λαμβανόμενον A. ὡς αὐτῇ C. ὡς δυνατὸν F. ὡς ἔνι ἄλλως C. ἄλλως ἔνι A.B.F. Sav. cet. ἄλλως om. D.E. Cat. Veron. ὡς πνεῦμα] + μὴ οὐσης ἀγάπης E. Cat. ὡς ἐπιζητοῦν pro ζητοῦν omnes.

τοῦ σώματος, ^μκαὶ διατηρήσαν πρὸς τὴν χεῖρα ἐξέρχεται, ἀλλ' ^νἂν μὴ εὖρη κείμενον, οὐχ ἄπτεται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἐὰν μὴ ὤμεν ^οτῇ ἀγάπῃ ῥσυνδεδεμένοι. Ταῦτα δὴ πάντα πρὸς ταπεινοφροσύνην αὐτῷ εἰρηται. Τί γάρ, φησὶν, εἰ ^ππλέον λαμβάνει ^ς ὁ δεῖνα; τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἔλαβεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς ἐκπεμπόμενον, ὁμοίως ἐνεργοῦν, ὁμοίως ἀπτόμενον. “Συναρμο-
 λογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον,” τουτέστι, πολλῆς ἀπολαύον τῆς ἐπιμελείας. Οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ σφόδρα τεχνικῶς δεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα, ὥς, ἐὰν τὸν τόπον ἐκβῇ, οὐκέτι κείται. “Ὡστε οὐχ ἡνώσθαι τῷ σώματι ^ιδεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν οἰκείον τόπον ἐπέχειν, ὥς ^εἐὰν ὑπερβῇς, οὐχ ἡνωσαι, οὐδὲ δέχη τὸ πνεῦμα. ^ηὩς οὐχ ὁρᾶς ἐν ταῖς τῶν ὁστῶν μεταθέσεσι ταῖς κατὰ τινα ^δπερίστασιν συμβαινουσάις, ὅταν τὸν οἰκείον τόπον ὑπερβάν, τὸν ἐτέρου ^ικατέχη, πῶς τῷ παντὶ ^υσώματι λυμαίνεται, καὶ θάνατον πολλάκις εἰργάσατο, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀνάξιον εὐρέθη λοιπὸν τοῦ κατέχεσθαι; πολλοὶ γὰρ πολλάκις αὐτὸ ἐκκόψαν-
 τες, διάκενον τὸν τόπον ^ωεἶσαν. Πανταχοῦ γὰρ ἡ πλεονεξία κακόν. Καὶ ἐπὶ τῶν ^ςστοιχείων, ^υὅταν τὴν οἰκείαν ἀφέντα συμμετρίαν πλεονάσῃ, τὸ πᾶν λυμαίνεται. ^ςΤουτέστι, “⁸²²συναρμο-
 λογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον.” “Ὡστε ἕκαστον ἐπὶ τῆς ^ςοἰκείας μένειν χώρας, καὶ μὴ τῆς ἐτέρας καὶ μηδὲν αὐτῷ προση-
 κούσης ἐπιβαίνειν, ἐννόησον ὅσον ^εἐστί. Σὺ τὰ μέλη συντιθεῖς, ἐκεῖνος ἄνωθεν ἐπιχορηγεῖ. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος ἔστιν ὄργανα τοιαῦτα δεκτικά, οὕτως ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύ-
 ματος, ^ητῆς ῥίξης ἄνωθεν οὔσης πάσης· οἶον ^ςἡ καρδιά, τοῦ πνεύματος· τὸ ἦπαρ, τοῦ αἵματος· ὁ σπλήν, τῆς χολῆς, καὶ ἄλλα ἄλλων· πάντα δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου τὴν αἰτίαν ἔχει· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησε, τὸν ἄνθρωπον σφόδρα τιμῶν, ^ρκαὶ οὐ βουλόμενος αὐτοῦ ἀπέχειν, τὴν ^δμὲν αἰτίαν αὐτὸς ἀναρ-
 τησάμενος, συνεργοὺς δὲ ἑαυτῷ καταστήσας· ^ςκαὶ τὸν μὲν ἔθηκεν εἰς τοῦτο, τὸν δὲ εἰς ἐκεῖνο. Οἶον ^ιἀπόστολος ἀγγεῖον τοῦ σώματός ἐστι τὸ καιριώτερον, δεχόμενος παρ' αὐτοῦ τὰ πάντα” ⁸⁶
 ὥστε, ^ςὥσπερ διὰ φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν, τοῦ λόγου λέγω, εἰς πάντας διατρέχειν ποιεῖ τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον. ^ηὉ προφήτης

^μ καὶ] ἡ καὶ A.B.F. ^ν ἂν] ἐὰν E. Cat. ^ο τῇ] ἐν τῇ F. ^π πλέον] πνεῦμα ὅν (sic) C. ^ς δεῖ om. A.B.F. ^ι δεῖ μόνον Edd. μόνον om. C.D.E. Cat. Statim ἀλλὰ χρῆ καὶ A.B.F. ^ε ἂν A.B.F. Cat. ^η κατέσχη A.B.F. ^υ σώματι om. C. ^ω εἶσαν omnes. ἐποίησαν Edd. ^ς στοιχείων] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^υ ὅταν] ταυτὸ τοῦτο γινόμενον ὀφεί· ὅταν γὰρ A.B.F. ^ς τουτέστι] τοῦτό ἐστι (+ δηλοῦν F.) τὸ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐστί] + τὸ λεγόμενον A.B.F. ^η τῆς] καὶ ὥσπερ τῆς A.B.F. ^ς ἡ om. E. Veron. ^δ μὲν] + οὖν C.D.E. ^ρ καὶ om. B. ^ι ἀπόστ. E. ^ς ὥσπερ] καθάπερ A.B.F. ^η ὁ] καὶ δ C.

προλέγει τὰ μέλλοντα, καὶ αὐτὸς ἰτὰ αὐτὰ κατασκευάζει.
^κΣυντιθείς τὰ μέλη, αὐτὸς αὐτοῖς ζῶν χορηγεῖ. “Πρὸς
καταρτισμὸν τῶν ^μἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας.” Ἡ ἀγάπη
ἀνοικοδομεῖ, καὶ τὸ συγκολλᾶσθαι ἀλλήλοις ^νκαὶ συμπήγνυσθαι
^Βκαὶ ἀρμόζεσθαι, ^οτοῦτο ποιεῖ.

^ΡΕἰ τοίνυν βουλόμεθα τοῦ πνεύματος ἀπολαύειν τοῦ ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς, ἀλλήλων ^ιἐχώμεθα. Δύο γάρ ^τεἰσι διαιρέσεις ἀπὸ τοῦ
σώματος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ· μία μὲν, ὅταν ψύξωμεν τὴν ἀγά-
πην, δευτέρα δέ, ὅταν ἀνάξια τοῦ τελεῖν εἰς ἐκεῖνο τὸ σῶμα
τολμήσωμεν· ^εἐκατέρως γὰρ χωρίζομεν ἑαυτοὺς τοῦ πληρώ-
ματος. Εἰ δὲ καὶ ἄλλους ^ιεἰς τοῦτο οἰκοδομεῖν τετάγμεθα, ^{οἱ}
πρότερον σχίζοντες, τί οὐκ ἂν πάθοιεν; Οὐδὲν οὕτως ἐκκλησίαν
^Сδυνήσεται διαιρεῖν, ὡς φιλαρχία· οὐδὲν οὕτω παροξύνει τὸν
θεὸν, ὡς τὸ ἐκκλησίαν διαιρεθῆναι. Κἂν μυρία ὦμεν ἐργασά-
μενοι καλὰ, τῶν τὸ σῶμα αὐτοῦ διατεμόντων οὐκ ἐλάττονα
δώσομεν δίκην, οἱ τὸ πλήρωμα κατατέμνοντες τὸ ἐκκλησιαστι-
κόν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ κέρδει τῆς οἰκουμένης ἐγένετο, εἰ καὶ
μὴ ἀπὸ διανοίας τοιαύτης· τοῦτο δὲ οὐδὲν ^ωοὐδαμοῦ τὸ χρήσι-
μον ἔχει, ἀλλὰ πολλὴ ἡ βλάβη. Ταῦτά μοι ^{οὐ}χὶ πρὸς τοὺς
ἄρχοντας εἴρηται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους. Ἀνὴρ
δὲ τις ἅγιος εἶπέ τι δοκοῦν εἶναι τολμηρὸν, πλὴν ἀλλ’ ὅμως
^Δἐφθέγγετο. Τί ^γδὲ τοῦτό ἐστιν; ^ΖΟὐδὲ μαρτυρίον αἷμα ταύ-
την ^εἔφησε δύνασθαι τὴν ἁμαρτίαν ἐξαλείφειν. Εἰπέ γάρ μοι,
τίνας ἔνεκεν μαρτυρεῖς; οὐ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ; Ὁ
τοίνυν τὴν ψυχὴν ^βπροϊέμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τὴν
ἐκκλησίαν πορθεῖς, ὑπὲρ ἧς τὴν ψυχὴν προήκατο ὁ Χριστός;
Ἄκουε τοῦ Παύλου λέγοντος, ^{οὔ}τι ¹⁸ “Οὐκ εἰμὶ ἄξιος καλεῖ-
σθαι ἀπόστολος, ὅτι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρ-
θουν αὐτήν.” Οὐκ ἔστιν αὕτη ἐλάττων ἡ βλάβη τῆς ^απαρὰ
ἐχθρῶν, ἀλλὰ πολὺ μείζων. Ἐκείνη μὲν γὰρ καὶ λαμπροτέραν
^Εαὐτὴν ἐργάζεται, αὕτη δὲ αὐτὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς κατα-

18 I Cor. xv. 9.

¹ τὰ om. A.B. ^κ Vid. Annot. ¹ αὐτὸς] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^μ ἀγίων]
+ φησὶν A.B.F. ^ν καὶ τὸ συμπ. C. ^ο τοῦτω E. ^ρ ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ
σχισματικῶν ἀποσχιζόντων ἑαυτοὺς τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ αὐτῇ πίστει, διὰ τὸ
ἀνομα καὶ ἀκανόνιστα ποιεῖν. Veron. ^ι ἐχώμεθα A. ^τ εἰσιν αἱ
δ. E. ^ε ἐκατέρωθεν A.B.F. Statim γὰρ om. C.D.E. ^τ εἰς τοῦτο
οἰκοδ. E. Veron. οἰκοδ. εἰς τοῦτο C.D. εἰς τὸ οἰκοδ. A.B.F. Sav. cet. ^{οἱ} [οἱ]
+ μὴ οἰκοδομοῦντες ἀλλὰ καὶ A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim πρότεροι
B.E. ^ω οὐδαμοῦθεν A.B.F. ^{οὐ}χὶ] οὐ E. ^γ δὴ A.B.E.F. Sav. cet.
^Ζ οὐδὲ] ὅτι οὐδὲ E. ^ε ἔφησε δ. τ. α. ἐξαλείφειν hoc ord. omnes. Ede-
batur δυνάσθαι ἐξ. τ. α. ἔφησεν. ^β Sic E. προϊέμενος A.B.F. Sav. cet. προ-
θέμενος D. Veron. Haec δὲ τοίνυν—Χριστοῦ desunt in C. ^{οὔ}τι om. A.B.F.
Statim οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τοῦ κ. E. ^α παρὰ τῶν ἐχ. E.

σχύνει, ^εὅταν ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων πολεμῇται. Μέγα γὰρ δαίγμα ἀπάτης εἶναι δοκεῖ παρ' αὐτοῖς, τὸ τοὺς γεννηθέντας ἐν αὐτῇ καὶ τραφέντας, καὶ τὰ ἀπόρρητα αὐτῆς γεμαθηκότας ἀκριβῶς, τούτους μεταβαλλομένους ἐξαίφνης τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτὴν διατίθεσθαι. Ταῦτά ^εμοι πρὸς τοὺς ἀδιαφόρως διδόντας ἑαυτοὺς τοῖς σχίζουσι τὴν ἐκκλησίαν. Εἰ μὲν γὰρ καὶ δόγματα ^F ἔχουσιν ἐναντία, ^hκαὶ διὰ τοῦτο οὐ προσῆκεν ἐκείνοις ἀναμίγνυσθαι· εἰ δὲ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι, πολλῶ μᾶλλον. Τί δήποτε; Ὅτι φιλαρχίας ἐστὶν ἡ νόσος. Οὐκ ἴστε τί πεπόνθασιν οἱ περὶ Κορὲ καὶ Δαθάν καὶ ἰ' Ἀβειρών; ἄρα ^kαὐτοὶ μόνοι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτῶν; Τί λέγεις; ἡ αὐτὴ πίστις ἐστὶν, ὁρθόδο- 87 ξοί εἰσι καὶ ἐκεῖνοι. Τίνος οὖν ἔνεκεν οὐκ εἰσὶ μεθ' ἡμῶν; “Εἰς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.” Εἰ τὰ ἐκείνων καλῶς γίνεταί, τὰ ἡμέτερα κακῶς· εἰ δὲ τὰ ἡμέτερα καλῶς, τὰ ἐκείνων κακῶς. “¹Νήπιοι, φησὶ, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ.” Ἀρκεῖν τοῦτο ^mἡγείσθε, εἰπέ μοι, τὸ λέγειν, ὅτι ὁρθόδοξοί εἰσι; ⁿτὰ δὲ τῆς χειροτονίας οἰχεται καὶ ἀπόλωλε; (823) ^oΚαὶ τί τὸ ῥῥελος, ταύτης οὐκ ἡκριβωμένης; “Ὡσπερ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως, οὕτω καὶ ὑπὲρ ταύτης μάχεσθαι χρή. Ἐπεὶ, ^B εἰ παντὶ ἔξεστι ^qπληροῦν τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ἱερεῖς γίνεσθαι, παρίτωσαν πάντες, εἰκὴ τὸ θυσιαστήριον ὠκοδόμηται τοῦτο, εἰκὴ τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, εἰκὴ τῶν ἱερέων ὁ ἀριθμὸς ἀνέλωμεν αὐτὰ, καὶ διαφθείρωμεν. Μὴ γένοιτο, φησὶν. Ὑμεῖς αὐτὰ ποιεῖτε, καὶ φατε, μὴ γένοιτο; πῶς λέγεις, μὴ γένοιτο, ^rγενομένων αὐτῶν; Ἐγὼ λέγω καὶ μαρτύρομαι, οὐ τὸ ἑμαυτοῦ σκοπῶν, ἀλλὰ τὴν ^sὑμετέραν σωτηρίαν· εἰ δὲ τις ἀδιαφοροίῃ, αὐτὸς ἂν ^tεἰδείῃ· εἰ δὲ τινὲς τούτων οὐ μέλει, ἀλλ' ἡμῖν μέλει. “Ἐγὼ ἐφύτευσα, φησὶν, Ἀπολλῶν ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἡύξανε.” Πῶς οἴσομεν τὸν παρὰ τῶν Ἑλλήνων γέλωτα; Εἰ γὰρ ^vὑπὲρ τῶν αἰρέσεων ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν, ὑπὲρ τούτων ^wτί ἐροῦσιν; ^xΕἰ τὰ αὐτὰ δόγματα, εἰ τὰ αὐτὰ μυστήρια, τίνος ἔνεκεν ἕτερος ἄρχων ^yἑτέρῃ ἐκκλησίᾳ ἐπιπηδᾷ; Ὁρᾶτε, φησὶν, ^zὅτι πάντα κενόδο-

19 1 Cor. iii. 6.

^ε ὅταν] + γὰρ A.B.F. Mox γὰρ om. iidem. ^f αὐτῇ C.D. εἰς αὐτὴν E.
^ε μοι] + εἰρησθῶ A.B.F. Sav. cet. ^h καὶ δ. τ. οὐ] οὐδὲ διὰ τοῦτο A.B.F.
¹ Ἀβειρών] + τί δαί; B. + τί δέ; A. ^k οὗτοι E. ¹ νήπιοι] + εἰσι B. ^m ἡγῇ B.F. ⁿ τὰ δὲ τῆς χ.] Sic C.D.E. τὰ τῆς χ. δὲ Edd. τὰ τῆς χ. B. ἐντεῦθεν τὰ τῆς χ. A.F. ^o καὶ om. A.B.F. ^p ῥελος] + τῶν ἄλλων A.B.F. Sav. cet. ^q πληροῦν in marg. sec. man. E. ^r γενομένων A.F. ^s ὑμετέραν pro ἡμετέραν C.D.E.F. etiam Ben. ^t εἰδείῃ] εἰδέτω C.D. Veron. ιδέτω E. ^v ὑπὲρ περὶ bis E. ^w τί] + οὐκ A.B.F. Sav. cet. ^x εἰ] oi bis C. ^y ἐτέρῃ] ἐν ἐτέρῃ E. Idem ἐπιπηδᾷ in marg. habet. ^z ὅτι] πῶς A.B.F.

ξίας πεπλήρωται τὰ Χριστιανῶν; καὶ ^αφιλαρχία παρ' αὐτοῖς, καὶ ἀπάτη; Γύμνωσον αὐτοὺς τοῦ πλήθους, ^βφησί, καὶ οὐδὲν **Δ**εῖσι. Τὴν νόσον ἔκκοψον, τοῦ ὄχλου τὴν ^γδιαφθοράν. Βούλεσθε εἶπω ^δα περὶ τῆς πόλεως λέγουσι τῆς ἡμετέρας; ^δπῶς ἡμᾶς εἰς εὐκολίαν διαβάλλουσιν; Ἐξεστι, φησί, παντὶ τῷ βουλομένῳ εὐρεῖν ^ετοὺς πειθόμενους, καὶ οὐκ ἂν ποτε ἀπορήσειε τούτων. Ὡς τοῦ γέλωτος ταῦτα πόσης αἰσχύνῃς; Ἀλλὰ καὶ ὁ ἕτερος ^εγέλως, ἡ ἑτέρα αἰσχύνῃ. Ἄν ^βτινες ἀλόντες παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις, μέλλωσιν ^ιἐπιτιμίου τυγχάνειν τινός, πολὺς ὁ τρόμος, πολὺς ὁ φόβος πάντοθεν, μὴ ἀποπηδήσῃ, **Ε**φησί, μὴ μετ' ἐκείνων στῇ. ^κἈποπηδήσῃ ^ιμὲν γὰρ μυριάκις ὁ τοιοῦτος, καὶ ἔστω μετ' ἐκείνων οὐχὶ τῶν ἡμαρτηκότων λέγω, ἀλλ' εἴ τις ἀναμάρτητος ὦν τυγχάνοι, καὶ βούλεται μεταθέσθαι, μεταθέσθω. Ἀλγῶ μὲν γὰρ καὶ κόπτομαι καὶ ὀδύρομαι καὶ ^μδιαπρίομαι τὰ σπλάγχνα, ὡς οἰκείου μέλους ἀποστερούμενος· πλὴν ἀλλ' οὐχ οὕτως ἀλγῶ, ὡς ἀναγκάζεσθαι ^ντι διὰ τὸν φόβον τούτου τῶν μὴ προσηκόντων ποιεῖν. Οὐ κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀγαπητοὶ, οὐδὲ δεσποτικῶς ταῦτα ἐπιτάττομεν· εἰς διδασκαλίαν λόγου προεχειρίσθημεν, οὐκ εἰς ἀρχὴν οὐδὲ εἰς ^οαὐθεντίαν συμβούλων τάξιν ἐπέχομεν, ^ρπαραινοῦντων. Ὁ συμβουλευὼν λέγει τὰ παρ' ἑαυτοῦ, οὐκ ^αἀναγκάζων τὸν ἀκροατήν, ἀλλ' αὐτὸν ^αἀφίησι τῆς τῶν ^βλεγομένων αἰρέσεως κύριον· **88** ἐν τούτοις ἐστὶν ὑπεύθυνος μόνον, ἂν τὰ παραστάντα μὴ ^{εἴ}πῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ταῦτά φαμεν, ταῦτα λέγομεν, ἵνα ὑμῖν μὴ ἐξῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λέγειν, οὐδεὶς ἡμῖν εἶπεν, οὐδεὶς διεστείλατο, ἡγνοήσαμεν, οὐδὲν ἡγούμεθα τὸ ἀμάρτημα ^{εἶ}ναι. Διὰ τοῦτο ^ωλέγω καὶ διαμαρτύρομαι, ὅτι τοῦ εἰς αἵρεσιν ^ξἐμπεσεῖν τὸ τὴν ἐκκλησίαν σχίσαι οὐκ ἔλαττόν ἐστι κακόν. Εἰπέ μοι, εἴ τις ὑπὸ βασιλεῖ τινι τυγχάνων, ἐτέρῳ ^νμὲν μὴ πρόσθοιτο, μηδὲ δῶ ἑαυτὸν ^ζβασιλεῖ ἐτέρῳ, αὐτοῦ δὲ ἐκείνου τὴν ἀλουργίδα λαβὼν καὶ κατασχὼν, ἀπὸ τῆς περόνης κατήνεγκεν ^πἅσασιν, καὶ διέρρηξεν εἰς πολλὰ ρήγματα, ἄρα ἤττον ἂν ^ατῶν ἐτέρῳ

^α φιλαρχίας F. ^β φησί om. A.F. Haec καὶ οὐδὲν εἰσι post διαφθοράν transp. A.B.F. Ita Sav. cet. ^γ διαφθοράν E. φθοράν B. φοράν A.F. ^δ πῶς] καὶ πῶς A.B.F. ^ε τοὺς π.] τινα τῶν πειθόμενων E. Mox ποτε om. idem. ^ε ὁ om. A.B.E.F. Sav. cet. Mox ἡ om. A.B.F. Sav. cet. ^ε γέλως] + ἐν-τεῦθεν καὶ B. + πάλιν ἐντεῦθεν καὶ A.F. ^β τινες] + γὰρ A.B.F. ^ι ἐπιτιμίου γ. τινός] ἐπιτιμῷ ὑποβάλλεσθαι A.B.F. ^κ ἀποπηδήσει A.B.C.E.F. Veron. ^ι μὲν γὰρ om. A.B.F. ^μ διαπυροῦμαι A.B.F. ^ν τι post προσηκόντων transp. A.B.F. ^ο αὐθεντίαν A.B.C. ^ρ καὶ παραινοῦντων E. ^α ἀναγκάζει A.F. ^α ἀφίησι] ποιεῖται A.B.F. ^β γενομένων Veron. ^{εἴ} πῃ pro εἶποι A.B.E.F. ^ν μὲν] + εἶναι om. B.F. ^ω προλέγω A.B.F. ^ξ ἐκπεσεῖν E. ^ζ μὲν] + βασιλεῖ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ζ βασιλεῖ ἐτέρῳ] ἄλλῳ A.B.F. Sav. cet. ^α τοῦ ἐτέρῳ προσθεμένου ex corr. E.

προσθεμένων ἐκολάσθη; Τί δέ, εἰ μετὰ τούτου αὐτὸν τὸν βασι-
λέα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ κατασχὼν ἔσφαττε, ^δκατὰ μέλος διαξάινων
αὐτοῦ τὸ σῶμα, ποίαν ^εἂν δίκην δούς, τὴν ἀξίαν ἔδωκεν; Εἰ δέ
εἰς βασιλέα τὸν ὁμόδουλον τοῦτο ἐργασάμενος, πάσης ^αν μεί-
ζονα δίκης εἰργάσατο, ὁ τὸν Χριστὸν σφάττων καὶ διαξάινων
κατὰ μέλος, ποίας γεέννης οὐκ ἔσται ἄξιος; ἄρα ταύτης τῆς
ἀπειλουμένης; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, ἀλλ' ἐτέρας πολλῶ χαλεπω-
τέρας. Εἶπατε ^δ ὅσαι πάρεστε· ὡς γὰρ ^ετὸ πολὺ ^εγυναικῶν C
τοῦτο τὸ ἐλάττωμα· ταῖς ἀπούσαις διηγῆσασθε ^ετοῦτο τὸ
ὑπόδειγμα, φοβήσατε. Εἰ τινες ἡμᾶς λυπεῖν καὶ ^δἀμύνασθαι
τούτῳ νομίζουσιν, εὖ ^εεἰδέτωσαν, ὅτι ^κταῦτα μάτην ποιοῦσιν.
Εἰ γὰρ ^ιἡμᾶς ἀμύνασθαι βούλει, ἐγὼ σοι ^μδίδωμι τρόπον, καθ'
ὃν χωρὶς ^ντῆς σῆς βλάβης ^οἀμύνασθαι δυνήσῃ· μᾶλλον δὲ ^ροὐκ
ἔστι χωρὶς βλάβης ἀμύνασθαι, πλὴν ἀλλὰ μετὰ ἐλάττονος
^σβλάβης· ^ράπισον, ἔμπτυσον ἐντυχοῦσα δημοσίᾳ, καὶ πληγὰς
ἐντεινον. ^τΦρίττεις ταῦτα ἀκούουσα; ^αΑν, ἐμέ, εἶπω, ^ράπισον,
φρίττεις· ^βτὸν δεσπότην σου σπαράττεις, καὶ οὐ φρίττεις; τὰ D
μέλη τὰ δεσποτικὰ διαξάινεις, καὶ οὐ τρέμεις; Οἶκός ἐστιν ἡ
(824) ἐκκλησία πατρικός· ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα. Ἀλλὰ βούλει με
ἀμύνασθαι; Μέχρις ἐμοῦ στήθι. Τί ^αντ' ἐμοῦ τὸν Χριστὸν
ἀμύνῃ; μᾶλλον δὲ τί κατὰ τῶν ἡλίων λακτίζεις; Οὐδαμοῦ μὲν
^εοὖν τὸ ἀμύνασθαι καλόν· τὸ δὲ ἑτέρον ἀδικούντος ἑτερον ὑβρί-
ζειν, πολλῶ χαλεπώτερον. Παρ' ἡμῶν ἡδίκησαι; τί τὸν οὐκ E
ἡδίκηκότα λυπεῖς; τοῦτο μανίας ἐσχάτης. Οὐκ εἰρωνευόμενος ὁ
μέλλω λέγειν, φημί, οὐδὲ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἔχω καὶ ὡς διάκειμαι.
Ἐκαστον τῶν σὺν ὑμῖν λυπουμένων πρὸς ἡμᾶς, καὶ διὰ ταύτην
τὴν λύπην βλαπτόντων ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλαχοῦ πορευομένων,
ἐβουλόμην πληγὰς ἐντείνειν ἡμῖν εἰς τὴν ὥψιν αὐτὴν, ^νἡ καὶ
^μγυμνοὺς ἀποδύσαντα αἰκίζεσθαι ^κμαστιξίν, εἴτε δικαίως εἴτε
ἀδίκως ἐγκαλοίη, ^σκαὶ εἰς ἡμᾶς ἀφιέναι τὴν ὀργήν, ἡ ταῦτα F
τολμᾷ, ^αἡ νῦν τολμῶσιν. Εἰ τοῦτο γέγονεν, οὐδὲν ^αν ἦν, ^ζοὐ-
δαμινὸν ἄνθρωπον καὶ οὐδενὸς ἀξίον λόγου ^ατοιαῦτα πάσχειν.
^αἈλλως δὲ ^δἂν καὶ παρεκάλεσα ὁ ἡδίκημένος ^εκαὶ ὑβρισμένος

^δ κατὰ] καὶ κατὰ A.B. Mox διέξαιναν A.B.F. ^ε ἂν om. E.
^α ὅσοι E. ^ε τὸ] ἐπὶ τὸ A.B.F. Sav. cet. τὸ om. D. ^ε γυναικῶν
om. D. ^ε τοῦτο om. A.B.F. inclusum a Sav. τούτῳ τῷ ὑποδεί-
γματι φοβ. E. ^δ ἀμύνεσθαι F. ^ε εἰδέτωσαν E. ἴστωσαν A.B.F. ^κ ταῦτα
μ.] μ. τοῦτο E. ^ι ἡμᾶς om. C. ^μ δείκνυμι A.B.F. ^ν τῆς om. E.
^ο ἀμύνεσθαι D. Statim δυνήσῃ om. C.D. Veron. ^ρ οὐκ ἔστι χ. β. ἀμύνασθαι]
οὐδὲ γὰρ (γὰρ om. B.) χ. β. ἐνι τοῦτο γενέσθαι A.B.F. ^σ βλάβης om. A.B.F.
^τ φρίττεις] + ἴσως E. ^α καὶ τὸν δ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^ε οὖν om. C.
^ν ἡ accessit ex A.B.C.D.E. ἡ pro καὶ F. ^μ γυμνὸν E. ^κ μαστιξίν ante
corr. E. ^σ καὶ] + μᾶλλον A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ζ οὐδαμ.] τὸ οὐδαμ.
A.B.F. ^α ταῦτα F. ^δ ἂν om. A.B.F. ^ε καὶ] ἡ E.

ἐγὼ τὸν θεόν, καὶ ^d ἀφήκεν ὑμῖν τὰ ἀμαρτήματα· ^e οὐκ ἐπειδὴ
 89 παρρησίαν ἔχω τοσαύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἡδικομένος, ὅταν ὑπὲρ
 τοῦ ἡδικηκότος παρακαλῇ, πολλὴν κέκτηται τὴν παρρησίαν.
 20 ^a "Ἄν εἰς ἀνθρωπὸν τις ἡμάρτη, φησὶ, προσεῦζονται περὶ
 αὐτοῦ." Εἰ δὲ μὴ ἡδυνάμην ἐγώ, ἐτέρους ^b ἂν ἀγίους ἐζήτησα
 καὶ παρεκάλεσα, καὶ τοῦτο ἂν εἰργάσαντο. Νῦν δὲ τίνα καὶ
 ἰ παρακαλέσομεν, τοῦ θεοῦ παρ' ^c ἡμῶν ὑβρίζομενον; "Ορα ἀνω-
 μαλίαν. Τῶν ¹ γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ^m ταύτην τελούντων οἱ
 B καὶ ὡς ἔτυχεν· οἱ δὲ συνεχέστερον μὲν, καὶ αὐτοὶ δὲ εἰκὴ καὶ
 ἀπλῶς, διαλεγόμενοι καὶ ἐρεσχελοῦντες ὑπὲρ τοῦ μηδενός· οἱ δὲ
 δῆθεν σπουδάζειν δοκοῦντες, οὗτοι ^o δὲ εἰσιν οἱ τὴν συμφορὰν
 ταύτην ἐργαζόμενοι. Εἰ ^p γοῦν τούτων ἕνεκεν σπουδάζετε,
 βέλτιον καὶ ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀμελούντων τετάχθαι· μᾶλλον δὲ
^q τὸ βέλτιον ἦν, μήτε ἐκείνους εἶναι ἀμελεῖς, μήτε τοιούτους
 ὑμᾶς· οὐχ ὑμᾶς λέγω τοὺς παρόντας, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς ἀποπη-
 δῶντας. Μοιχεία τὸ πρᾶγμά ἐστιν. Εἰ δὲ οὐ δέχη περὶ
 ἐκείνων ταῦτα ἀκούειν, οὐκοῦν οὐδὲ περὶ ἡμῶν· τῶν γὰρ δύο τὸ
 C ἕτερον παρανόμως ^s γεγενῆσθαι δεῖ. Εἰ μὲν ^t οὖν περὶ ἡμῶν
 ταῦτα ὑποπτεύετε, ἔτοιμοι παραχωρῆσαι τῆς ἀρχῆς ὅτῳ περ ἂν
 ὁ βούλησθε· μόνον ἐκκλησία ἔστω μία· εἰ δὲ ἡμεῖς ἐννόμως γε-
 γενήμεθα, πείσατε καταθέσθαι τοὺς ^w παρανόμως ἐπὶ τὸν θρόνον
 ἀναβεβηκότας. Ταῦτα εἶπον, οὐχ ὡς ἐπιτάττων, ἀλλ' ὑμᾶς
 ἀσφαλιζόμενος καὶ φρουρῶν. Ἐπειδὴ ἕκαστος ἡλικίαν ἔχει,
 καὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων δώσει τὰς ^x εὐθύνas, παρακαλῶ μὴ
 τὸ πᾶν ἐφ' ἡμᾶς ^y ῥίψαντας, νομίζειν ἀνευθύνους εἶναι ὑμᾶς
^z αὐτοὺς, ἵνα μὴ μάτην ἀπατῶντες ἑαυτοὺς ^a κόπτητε. Λόγον
 D μὲν γὰρ δώσομεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀλλ' ὅταν ^b τὰ παρ'
 ἡμῶν ^c ἐλλείπη, ὅταν μὴ παρακαλέσωμεν, ὅταν μὴ νουθετήσω-
 μεν, ὅταν μὴ διαμαρτυρώμεθα. ^d Μετὰ δὲ ταῦτα, δότε ^e καὶ
 ἐμοὶ εἰπεῖν, ^f 21 "Καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων," ^g καὶ

20 1 Reg. ii. 25.

21 Act. xx. 26. Ezech. iii. 19.

^d ἀφήκεν] + ἂν F. ^e οὐκ] ταῦτα λέγω οὐκ A.B.F. ^f τοιαύτην E.
^g προσεῦζονται] καὶ προσεῦζονται E. ^h ἀγίους ἂν pro ἂν ἀγίους A.B.C.F.
ⁱ παρακαλέσωμεν C. ^k ὑμῶν A.B.F. ^l γὰρ om. A.B.F. ^m ταύτην]
 ταῦτα C.D. et a pr. man. E. etiam Veron. ⁿ προΐασιν C.D.E. Veron.
^o δὲ (δὴ E.) accessit ex C.D.E. ^p γοῦν om. A.B.E.F. ^q τὸ om. A.B.F.
^r εἶναι post τοιούτους transp. A.B.F. ^s γενέσθαι A.F. ^t οὖν] γὰρ A.B.F.
^v βούλησθε C.E. βούλεισθαι D. βούλοισθε Edd. ^w παρανόμως A.B.F.
 Sav. cet. καταθέσθαι post ἀναβεβηκότας transp. E. ^x εὐθύνas pro δίκas
 omnes. ^y ῥίψαντες C.D. Veron. ^z ἑαυτοὺς C. ^a κατακόπητε F.
^b τὰ om. C.D. ^c ἐλλείπη] ἐλλείπη τι C. ἐλλίπηται D. Veron. ^d μετὰ δὲ
 ταῦτα om. A.B.F. Iidem post εἰπεῖν add. μετὰ ταῦτα. ^e καὶ] δὲ A. ^f καὶ]
 οἶδα A.B.F.

ὅτι “Τὴν ψυχὴν μου ῥύσεται ὁ θεός.” εἰπατε ὁ βούλεσθε, καὶ αἰτίαν δικαίαν δι’ ἣν ἡ ἀπίτε, καὶ ἀπολογήσομαι. ἰ’ Ἀλλ’ οὐκ ἐρεῖτε. ἡ Διὸ παρακαλῶ ἰ καὶ ὑμᾶς ἤδη ἐνστήναι γενναίως, ἡ καὶ τοὺς μετατεθέντας ἐπαναγαγεῖν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἡ ἀναπέμ- Ε ψωμεν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΒ.

ἰ Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ.

(825) ΤΟΝ διδάσκαλον οὐ μόνον συμβουλευόντα καὶ διδάσκοντα F δεῖ ἡ κατασκευάζειν καὶ ἡ ὀρθοῦν τὰς τῶν ἡ μαθητῶν ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ φοβοῦντα καὶ τῷ θεῷ παραδιδόντα. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων λεγόμενα, ὡς παρὰ ὁμοδούλων, οὐχ ἱκανὰ καθά- 90 ψασθαι ψυχῆς, ἀναγκαῖον τῷ κυρίῳ παραδιδόναι λοιπόν. Τοῦτο ἰ οὖν καὶ ὁ Παῦλος ποιεῖ. Περὶ ταπεινοφροσύνης ἡ καὶ ἐνώσεως διαλεχθεῖς, καὶ τοῦ μὴ δεῖν ἕτερον κατεξαισέτασθαι τοῦ ἑτέρου, ἤκουσον τί φησι. “Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ἡ περιπατεῖ.” Οὐκ εἶπε, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς περιπατεῖτε· πληκτικώτερος εἶναι ὁ λόγος ἦν· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ μὲν ἐδήλωσεν, ἀπὸ δὲ ἑτέρων τὸ παράδειγμα ἤγαγε. Καὶ πρὸς B Θεσσαλονικέας δὲ γράφων, ἡ τοῦτο ποιεῖ λέγων· ἡ “Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.” Διεστήκατε, φησὶ, τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἡ ἀλλὰ τὸ ὅλον γέγονε τοῦ θεοῦ· ἡ ἐγὼ δὲ ζητῶ τὰ παρ’ ὑμῶν, τὸν βίον ἡ καὶ τὸν περίπατον τὸν κατὰ θεόν· τοῦτο ὑμέτερόν ἐστι. Μάρτυρα δὲ τὸν κύριον ἡ καλῶ τῶν εἰρημένων ἐμοί, ὅτι οὐχ ὑπεστειλάμην, ἀλλ’ εἶπον πῶς δεῖ περιπατεῖν. “Ἐν ματαιότητι, φησὶ, τοῦ νοὸς αὐτῶν.” Τί ἐστὶ νοῦ ματαιότης; Τὸ περὶ ἡ τὰ μάταια ἡσχολήσθαι.

1 CAP. IV. v. 17.

2 1 Thess. iv. 5.

εἰπατε] + μοι E. ἡ ἀπίτε] αἰτεῖτε E. ἡ ἀλλ’ οὐκ ἐρεῖτε] ἀλλ’ οὐδὲν τάχα ἐρεῖτε· οἶδα τοῦτο καὶ πείσονται A.B.F. ἡ διὰ om. C.D. Veron. ἡ καὶ ὑμᾶς—γενναίως] Sic E. Veron. καὶ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ἡδη στήσαι γενναίως C.D. σπουδάζετε καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἐντεῦθεν ἡδη στήσαι βεβαίως A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ καὶ om. C.D.(?). Veron. Mox ἐπαναγείν Veron. ἡ ἀναπ. εὐχ.] δόξαν ἀναπ. E. Hom. XII. ἡ καταρτίξεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ διορθοῦν E. ἡ μαθητῶν omnes. μαθητενομένων Edd. ἡ γοῦν E. ἡ καὶ] γὰρ καὶ Edd. γὰρ om. C.D.E. ἡ περιπατεῖ] + ἐν ματαιότητι—διανοία A.B.F. εἰ γὰρ] + ἀν E. Mox ἡν accessit ex A.B.C.E.F. ἡ τοῦτο] τὸ αὐτὸ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ἡ ἀλλὰ] εἰ καὶ A.B.F. τοῦτο pro τὸ E. ἡ ἐγὼ δὲ ζ. τὰ] ἀλλ’ ἐγὼ ζ. καὶ τὰ A.B.F. ἡ καὶ τὸν περίπατον om. A.B.F. Statim τὸν κατὰ τὸν θεόν A. Sav. cet. τὸν κατὰ τὸν βίον C.D.E. Veron. ἡ παρακαλῶ C. ἡ τὰ om. E. Mox ἀσχολεῖσθαι A.B.F.

C^oΤίνα δέ ἐστι μάταια, ἀλλ' ἢ τὰ παρόντα ἅπαντα; περί δὲ φησιν ὁ ἐκκλησιαστής, ³“Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης.” Ἀλλ' ἐρεῖ τις· εἰ μάταια καὶ ματαιότης, τίνος ἔνεκεν γέγονεν; εἰ τοῦ θεοῦ ἔργα, πῶς μάταια; καὶ πολλὸς περὶ τούτων ὁ λόγος. Ἀλλ' ἄκουε, ἀγαπητέ. Οὐ τὰ τοῦ θεοῦ ἔργα εἶπε μάταια, μὴ γένοιτο· οὐκ οὐρανὸς μάταιος, οὐδὲ γῆ ματαία, μὴ γένοιτο· οὐχ ἥλιος, οὐδὲ σελήνη, ⁴οὐδὲ ἄστρα, οὐδὲ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον· πάντα γὰρ ταῦτα καλὰ λίαν· ἀλλὰ τί D^r μάταιον; Ἀκούσωμεν αὐτοῦ λέγοντος τοῦ ἐκκλησιαστοῦ· ⁴“Εφύτευσά μοι ἀμπελῶνας, ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἀδούσας, ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων, ἐγένετό μοι ποίμνιον καὶ βουκόλια, συνήγαγον χρυσίον καὶ ἀργύριον· καὶ εἶδον ὅτι πάντα ματαιότης· ⁵πλὴν ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ἔματαιότης.” Ἀκουε ⁶καὶ τοῦ προφήτου λέγοντος· ⁵“Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συναῖξει αὐτά.” Κατὰ τοῦτο ματαιότης ματαιότητων, αἱ λαμπραὶ οἰκοδομαί, ὁ πολλὸς ⁷καὶ περιρρέων χρυσὸς, τῶν ἀνδραποδῶν αἱ ⁸ἀγέλαι κατὰ τὴν ἀγορὰν σοβοῦσαι, ὁ E τυφὸς καὶ ἡ κενοδοξία, τὰ φρονήματα καὶ ὁ κόμπος. ⁹Ταῦτα γὰρ πάντα μάταια· οὐ γὰρ ²παρὰ θεοῦ γεγένηται, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν δεδημιούργηται. Τί δήποτε· ^aδὲ μάταια; “Ὅτι οὐδὲν ἔχει τέλος χρηστόν. Τὰ χρήματα μάταια, ὅταν εἰς τρυφὴν ἀναλίσκῃται· οὐ μάταια δὲ γίνεται, ὅταν εἰς πένητας σκορπίζῃται. ^bὍταν ^cεἰς τρυφὴν δὲ ἀναλώσῃς, ^dἴδωμεν τὸ τέλος τί ποτέ ἐστι. Λιπασμὸς σώματος, ^eἐρυγαί, πνεύματα, κόπρον F πλῆθος, καρῃβαρία, μαλακία ^fσαρκὸς, καὶ θερμότης καὶ ἔκλυσις. Ὡς ^gγὰρ ἂν εἴ τις ^hεἰς πίθον τετρημένον ⁱκαταντλῶν ματαιοπονεῖ, οὕτω καὶ ὁ τρυφῶν εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖ. ^kΜά- 91 ταιον γὰρ λέγεται τὸ προσδοκῆθῆν μὲν ἔχειν ^lτι, μὴ ἐσχηκὸς δέ· ὅπερ καὶ κενὸν λέγουσι, καὶ κενὰς ἐλπίδας· καὶ τὸ εἰκὴ καὶ ^mἀπλῶς μάταιον λέγεται, ⁿτὸ πρὸς μηδὲν χρήσιμον. Ἰδωμεν

³ Eccl. i. 2.⁴ Ibid. ii. 4, sqq.⁵ Psal. xxxviii. 7.

^o τίνα δέ ἐστι (+ τὰ E.) μ.] μάταια δὲ οὐκ ἄλλα ἐστὶν A.B.F. ^p οὐκ οὐκ οὐκ E. Μοχ οὐ γῆ... οὐδὲ ἥλιος idem. ^q οὐδὲ pro καὶ omnes. ^r μά-
ταια C. ^s πλὴν] καὶ πάλιν A.B.F. Sav. cet. ^t ματαιότης] + φησιν A.B.F.
^v καὶ] δὲ καὶ E. ^w καὶ om. F. ^x ἀγέλαι post σοβοῦσαι transp. A.B.F.
^y ταῦτα γὰρ π.] π. γὰρ ταῦτα A.B.F. ^z παρὰ τοῦ θ. C. ^a δὲ] + λέγονται
A.B.F. δὲ om. E. ^b ὅταν—ποτέ ἐστι] θέλεις ἰδεῖν τί ποτέ ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς
τρυφῆς τέλος; A.B.F. ^c εἰς τρ. δὲ pro δὲ εἰς τρ. C.D. et ex corr. E. δὲ
om. a pr. man. E. ^d ἴδωμεν] + αὐτῶν Sav. cet. ^e ἐρυγαί, πνεύματα]
ἐρυγαί πνεύματος E. Statim πλ. κόπρον pro κόπρον πλ. idem. ^f σαρκὸς
θερμότης a pr. man. E. ^g γὰρ om. E. Veron. ^h εἰς om. C. πίθον τετρ.
pro τετρ. πίθον omnes. ⁱ καταντλῶν pro ἐπαντλῶν omnes. Statim ματαιο-
πονῇ A.B.C. ^k μάταιον γὰρ] ἄλλως δὲ μάταιον A.B.F. receptum a Sav. cet.
^l τι] Sic A.B.C.D.E. τιμὴν Edd. τιμὴ pro τι μὴ F. ^m ἀπλῶς] + δὲ A.B.F.
καὶ τὸ εἰκὴ· καὶ ἀπλῶς δὲ μάταιον Sav. cet. ⁿ τὸ] ὡς A.B.F.

οὖν, εἰ μὴ τοιαῦτα τὰ ἀνθρώπινα. ⁶ “Φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.” Τί οὖν τὸ τέλος, εἰπέ μοι; ^οΦθορά. Ἐνδυσώμεθα καὶ περιβαλώμεθα^α καὶ τί τὸ πέρας; Οὐδέν. Τοιαῦτα ῥτὰ τῶν Ἑλλήνων^β ἐφιλοσόφησαν, ἀλλὰ μάτην^γ τὸν σκληρὸν βίον ἐπεδείξαντο, ἡ ἀλλ’ ἀπλῶς, οὐ πρὸς ῥτι τέλος χρήσιμον ὀρῶντες, ἀλλὰ πρὸς κενοδοξίαν καὶ τὴν Β^δ παρὰ τῶν πολλῶν τιμὴν. ἹΤί δὲ ἡ παρὰ τῶν πολλῶν τιμή; Οὐδέν. Εἰ γὰρ αὐτοὶ οἱ τὴν τιμὴν παρεχόμενοι ἀπολλύνται, πολλῶ^ε μᾶλλον ἡ τιμή. Ὁ τιμὴν παρέχων ἐτέρῳ, ἑαυτῷ πρό-
τερον ὀφείλει ἵ^ς παρασχεῖν^ζ εἰ δὲ μὴ παρέχῃ ἑαυτῷ, πῶς ἂν ἐτέρῳ^η ^κπαρέξῃ; Νῦν δὲ ἵ^δ καὶ ἐξ ἀτίμων τὰς τιμὰς ζητοῦμεν, ^λεὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονήτων ἀνδρῶν, ἀτίμων ὄντων καὶ ἐπονεί-
διστων. Ποία οὖν αὕτη τιμή;

- (826) Ὅρᾳς ὅτι ματαιότης ^ατὰ πάντα ματαιότητων; Διὰ τοῦτο C ἔλεγεν, “Ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν.” Ἀλλ’ ἡ θρησκεία αὐτῶν οὐ τοιαύτη; ^βξύλα καὶ λίθοι; Ἡλιοι φαίνειν ἡμῖν ἐποί-
ησεν ἀντὶ λύχνου^γ τίς τὸν λύχνον τὸν ἑαυτοῦ προσκυνεῖ; Ἡλιος παρέχει τὸ φῶς^δ ἀλλ’ ὅταν ἐκεῖνος μὴ δύνηται, λύχνος δύναται^ε τί τοίνυν οὐ προσκυνεῖς τὸν λύχνον; Ναί, φησὶ, προσκυνῶ τὸ πῦρ. Ὡ^ς τοῦ γέλωτος^ς τοσαύτη ἡ ὕβρις^ζ καὶ ἐτέρα δὲ πάλιν. Τὸ προσκυνούμενον τί σβεννύεις; τί ἀπολλύεις, τί ἀναιρεῖς σου D τὸν θεόν; διὰ τί μὴ συγχωρεῖς τὴν οἰκίαν ἐμπεπλησθαι αὐτοῦ; Εἰ γὰρ θεός ἐστι τὸ πῦρ, ἐπινεμέσθω σου ^ατὸ σῶμα, μὴ τῷ πυθμένι τῆς χύτρας καὶ τοῦ λέβητος ^βτὸν θεὸν ὑποβάλης, ἡ ἀλλ’ εἰσαγε εἰς τὰ ^γταμεία, εἰσαγε εἰς τὰ σηρικὰ ἱμάτια. Σὺ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσάγεις, ἀλλὰ καὶ διὰ περιπέτειάν τινος ἐπεισέλθῃ, πάντοθεν ἐλαύνεις, ^δπάντας συγκαλεῖς, ἵ^εωσπερ θηρίου τινὸς ἐπεισελθόντος, οὐδύρῃ καὶ στένεις, καὶ συμφορὰν τὸ πρᾶγμα καλεῖς ὑπερβάλλουσιν τὸν θεόν σου παρεῖναι. ^κἘγὼ ἐγὼ E θεὸν, καὶ πάντα ποιῶ, ὥστε αὐτὸν ^λἐνστερνίσασθαι, καὶ μακα-

⁶ 1 Cor. xv. 32.

^ο φθορά] οὐδέν E. φθορά om. Veron. ^ρ τὰ] τινες A.B.F. Sav. cet. τῶν om. Veron. ^α ἀλλ’ om. A.B.F. ^β τι om. E. ^γ παρὰ om. A.B.F. ^δ τίς A.B. ^ε παρέχειν E. ^ς ἂν om. E. ^ζ παρέξῃ C.D. παρέξει Veron. ^η καὶ ἐξ ἀτίμων om. A.B.F. ἐξ ἀτίμων deletum a Sav. cet. ^θ εὐτ’] ἐξ εὐτ’ A.B.F. Sav. cet. ^ι τὰ π. ματαιότητων] ματαιότητων τὰ π. A.B.F. Sav. cet. ὁρᾳς ὅτι ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης E. ^κ ξ. καὶ λ.] τί δαί; ἀρα οὐ ξ. καὶ λ. τὰ προσκυνούμενα; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^λ καὶ ἐτέρα (ἑτέρα E.) δὲ πάλιν] καὶ οὐκ αἰσχύνη; ἀρα δὲ καὶ ἐτέραν (+ πάλιν Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^μ τῷ σώματι E. Veron. ^ν τὸν θεὸν ὑποβάλης om. Veron. ^ξ ἀλλ’ accessit ex omnibus. Statim εἰσάγαγε C. et in secundo loco C.D. ^ο ταμεία A.B. ^π πάντα ante corr. F. πάντα συγκαλεῖς Veron. ^ρ καὶ ὥσπερ Edd. καὶ deest in omnibus. ^ς ἐγὼ ἔχω inverso ord. A.B.F. ^τ στερνίσασθαι a pr. man. E.

ριότητα ἑμαντοῦ ἡγοῦμαι, οὐχ ὅταν τὴν οἰκίαν ἐπισκέπτηται τὴν ἐμὴν, ἀλλ' ^μἂν εἰς τὴν καρδίαν αὐτὸν ἐλκύσω τὴν ἐμὴν. Ἔλκυσον καὶ σὺ τὸ πῦρ εἰς τὴν καρδίαν τὴν σὴν. Γέλως ταῦτα, καὶ ματαιότης. Καλὸν τὸ πῦρ εἰς χρῆσιν, ^οοὐκ εἰς προσκύνησιν· εἰς διακονίαν, εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ δουλεύειν ἐμοί, οὐκ εἰς τὸ κρατεῖν ἐμοῦ· ἐκεῖνο δὲ ἐμὲ γέγονεν, οὐκ ἐγὼ δὲ αὐτό. Εἰ ^Επροσκυνεῖς τὸ πῦρ, τί αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς κλίνης κατὰκεισαι, ^ομαγεῖρψ δὲ κελεύεις παρεστάναι σου τῷ θεῷ; Αὐτὸς ἀνάδεξαι τὴν μαγειρικὴν, καὶ ἄρτοκόπος γενοῦ, εἰ βούλει, καὶ χαλκεύς. Οὐδὲν γὰρ τούτων τῶν τεχνῶν τιμιώτερον, ἐπειδὴ ^Ρταῦτα ὁ σὸς ἐπισκέπτεται θεός. Τί ὑβριν ἡγή τὴν τέχνην, ἔνθα σου πολὺς ὁ θεός; τί τοῖς δούλοις ἐπιτάττεις, αὐτὸς δὲ ^οοὐ καταξιούς; ⁹² Καλὸν τὸ πῦρ, ἐπειδὴ ^Κκαὶ καλοῦ δημιουργοῦ, ἀλλ' οὐ θεός· ἔργον γὰρ θεοῦ, οὐ θεὸς ^Εἐκλήθη. Οὐχ ὁρᾷς αὐτοῦ τὸ ἄτακτον; πῶς ὅταν ἐπιλάβηται οἰκίας, οὐδαμοῦ ἴσταται; ἀλλ' ἐὰν ^Ισχῇ συνεχῇ τινα, πάντα καθαιρεῖ, ^Κἂν μὴ τεκτόνων χεῖρες ἢ καὶ ἄλλων τινῶν σβέσωσιν αὐτοῦ τὴν μανίαν, οὐ ^Υφίλους οἶδεν, οὐ πολεμίους, ἀλλ' ὁμοίως πᾶσι κέχρηται. Τούτο οὖν θεός, καὶ ^οοὐκ αἰσχύνησθε; Ὅντως καλῶς εἶπεν, “Ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν.” Ἀλλ' ὁ ἥλιος, φησὶ, θεός. ^ΤΤούτο γὰρ, εἰπέ ^Βμοι, πόθεν, καὶ διὰ τί; ὅτι ^Υφῶς ^Ζἀφίησι πολὺ; Ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς αὐτὸν νικώμενον ὑπὸ τῶν ^Ανεφῶν, καὶ ἀνάγκη δουλεύοντα φύσεως, καὶ ἐκλείποντα, καὶ ὑπὸ ^Βσελήνης κρυπτόμενον; Καίτοι γε νέφος ἀσθενέστερον ἡλίου, ἀλλ' ὅμως πολλαχοῦ κρατεῖ· ^Κκαὶ τοῦτο δὲ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἔργον ἐστίν. Ὁ θεὸς ^Απαναρκῆς εἶναι ὀφείλει, οὗτος δὲ πολλῶν ἐστὶν ἐνδεής· τοῦτο δὲ ^Εοὐκ ἔστι θεοῦ. Δεῖται γὰρ αἶρος πρὸς τὸ ^Φφαίνειν, καὶ αἶρος λεπτοῦ· ὥς ὅ γε σφόδρα πυκνωθεὶς οὐκ ἀφίησι τὴν ἀκτίνα ^Βδιαδύναϊ· δεῖται καὶ ὕδατος, καὶ ^Ηἐτέρου τοῦ ἐπέχοντος, ὥστε ^Κμὴ καταφλέξει. Εἰ γὰρ μὴ πηγαὶ καὶ λίμναι καὶ ποταμοὶ καὶ ^Ιθάλασσαι ^Ετινὰ ὑγρότητα διὰ τῆς τῶν ἀτμῶν ^Ισυνέστησαν ἀναδόσεως, οὐδὲν ^Αἂν ^Μἐκώλυσεν ἐκπυρωθῆναι ^Ντὰ πάντα. Ὅρᾷς

^μ ἂν ὅταν A.B.E.F. ^ο οὐκ ἀλλ' οὐκ E. ^ο μαγεῖρους E. Μοχ παρ-
 στάναι C. ^Ρ ταῦτα E. ^ο οὐκ ἀξίους A.B.F. ^Γ καὶ om. E. ^Ε ἐκλήθη
 om. A.B.F. inclusum a Sav. ^Ι σχῇ συνεχῇ] συνέχῃ Veron. ^Υ φιλοσό-
 φους C. ^ο οὐ κατασχύνησθε E. ^Τ τοῦτο γὰρ om. A.B.F. inclusum a
 Sav. ^Υ τὸ φῶς A.B.F. ^Ζ ἀφίησι] + φησὶ E. ^Α νε-
 φελῶν E. ^Β σελήνης] + καὶ νέφους Edd. καὶ νέφους om. A.B.C.E.F.
^Κ καὶ τοῦτο δὲ] οὗτος A.B.F. ^Α παναρκῆς (ρ in λ mut. ipsa pr. man.) E.
^Ε οὐκ ἔστι] οὐ A.B.F. ^Φ φαίνειν A.B.C.E.F. φάναι vel φᾶναι Edd. ^Β δια-
 δοῦναι E. διαβῆναι B. ^Η ἐτέρου] + τοῦ δυνατωτέρου E. ^Ι θάλασσα A.B.D.
^Κ τινὰ] κατὰ πάντα τινὰ C. καὶ τὰ πάντα τινὰ E. Veron. ^Ι συνίστασαν A.F.
^Μ ἐκώλυνεν E. ^Ν τὰ om. C.D.E. Veron.

οὖν, φησὶν, ὅτι θεός; Ὡ τῆς μανίας, ὡ τοῦ γέλωτος· ἐπειδὴ, φησὶ, βλάψαι δύναται, θεός. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο οὐ θεός, ὅτι ἐν οἷς μὲν βλάπτει, οὐδενὸς δεῖται, ἐν οἷς ῥδὲ ὠφελεῖ, πολλῶν ἐτέρων χρῆζει· θεοῦ δέ, τὸ μὲν βλάπτειν, πόρρω, τὸ δὲ ὠφελεῖν, οἰκείον. Ὅταν οὖν τὸ ἐναντίον ἦ, πῶς θεός; Οὐχ ὅρας, D ὅτι τὰ δηλητήρια φάρμακα ἡκαταβλάπτει, καὶ οὐδενὸς δεῖται· ὅταν δὲ ὠφελῇ, πολλῶν; Διὰ σέ τοίνυν ἐστὶ τοιοῦτος, καὶ καλὸς καὶ ἀσθενής· καλὸς μὲν, ἵνα ἐπιγινώσκῃς τὸν δεσπότην· ἀσθενής δέ, ἵνα μὴ δεσπότην αὐτὸν εἶναι λέγῃς. Ἀλλὰ τρέφει, φησὶ, τὰ φυτὰ καὶ τὰ σπέρματα. Τί οὖν μὴ παρὰ τοῦτο καὶ ἡ κόπρος θεός; καὶ γὰρ ἡκαὶ ἐκείνη τρέφει. Τί ἔμὴ παρὰ τοῦτο καὶ τὸ δρέπανον, καὶ αἱ τοῦ γεωργοῦ χεῖρες; Δεῖξόν μοι μόνον τρέφοντα τὸν ἥλιον, καὶ μηδενὸς δεόμενον, μήτε γῆς, μήτε E ὕδατος, μήτε γεωργίας· ἀλλὰ βαλλέσθω τὰ σπέρματα, καὶ τὴν ἀκτίνα ἀφείς δεικνύτω τοὺς ἀστάχους. Εἰ δὲ οὐκ αὐτοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑετῶν ἐστι, διὰ τί μὴ καὶ τὸ ὕδωρ θεός; Ὑἰὰ Ἀλλὰ (827) μήπω περὶ τούτου. Διὰ τί μὴ καὶ ἡ γῆ θεός; διὰ τί μὴ καὶ ἡ κόπρος, καὶ ἡ ἡμάκελλα; Πάντα οὖν, εἰπέ μοι, ὕπροσκυνήσομεν; Ὡ τῆς ἡληρωδίας. Καίτοι μᾶλλον ἄνευ ἡλίου ἡγένοντο ἡσταχυς, ἡ ἄνευ γῆς καὶ ὕδατος, καὶ φυτὰ καὶ τὰ ἄλλα ἡπαντα. Γῆς μὲν ὡοὖν οὐκ ὡσης, οὐκ ἂν ποτε τούτων τι φανεῖν· εἰ δέ F τις ἔν κεραμίῳ, οἷα τὰ παιδία ποιοῦσι καὶ αἱ γυναῖκες, γῆν ἐναποθέμενος, ὑπὸ τὸν ὄροφον κατὰθοιτο, ἡκέραμον ἐμπλήσας κόπρου πολλῆς, ἡσθενῇ μὲν, ἀναδίδοται ἡδὲ ὡμως τὰ φυτὰ. Ὡστε πλείων ἡ παρὰ τῆς γῆς καὶ τῆς κόπρου συντέλεια, ἡκαὶ ταῦτα μᾶλλον ἐκείνου χρὴ προσκυνεῖν. Οὐρανοῦ δεῖται, ἀέρος 93 δεῖται, ὡδάτων δεῖται τούτων, ὡστε μὴ βλάπτειν, καθάπερ χαλινῶν κατεχόντων αὐτοῦ τὴν τῆς δυνάμεως ἡγριότητα, καὶ οὐκ ἐώντων ἐπαφεῖναι πανταχοῦ τὴν ἀκτίνα, ὡσπερ τινὰ ἡππον ἡγριον. Εἰπέ δὴ μοι, ποῦ ἡμῖν ἐστὶν οὗτος κατὰ τὴν νύκτα; ποῦ ὡ θεός ἀποδεδήμηκεν; οὐ γὰρ θεοῦ τοῦτο τὸ περικλείεσθαι καὶ περατοῦσθαι· σωματίων γὰρ ὄντως τοῦτο μόνον. Ἀλλὰ καὶ δύναιμις τις ἐστὶν ἐν αὐτῷ, φησὶ, καὶ κινεῖται. Αὕτη οὖν ἡ

ο ὅτι] + οὐ C. + ὁ D. ὅρας—θεός] διὰ τοῦτο φησι θεός A.B.F. Post θεός omnia desunt in C. usque ad p. 101 D. ῥ δὲ om. D. ἡκαταβλάπτει καὶ] τὰ βλαπτικά E. ὅταν βλάπτῃ A.B.F. ῥ εἶναι om. D. ἡ καὶ om. B.D.F. ἡ μὴ] δὴ D.E. Veron. ἡ ἄλλὰ μήπω] ἀλλ' ἀφείσθω A.B.F. ἡ γῆ] + εἰ καὶ ἡ γῆ E. Statim ὡ θεός D. ἡ μάκελλα omnes. δέκελλα Edd. ὕ προσκυνήσομεν ante corr. A. ἡ ληρίας D.E. Veron. ἡ γένοντο] + ἂν E. ὡ οὐ om. D. ἡ ἐν κεραμίῳ] πολλάκις A.B.F. ἡ κέραμον] τὸ κέραμιον E. ὡ δὲ om. D.E. ὡμως ἀναδ. hoc ord. E. ἡ καὶ ταῦτα δεῖ πρ. μ. ἐκείνου E. Statim ἐκείνος add. in marg. man. rec. E.

Β δύναμις, εἰπέ μοι, θεός; Τί οὖν αὕτη δεῖται, καὶ μὴ κατέχει τὸ πῦρ; πάλιν γὰρ ὁ αὐτός μοι λόγος. Τί δὲ ἡ δύναμις ἐκείνη; φωτιστική τις ἐστίν, ἡ διὰ τούτου φωτίζει, αὕτη μετέχουσα τούτων μηδένος; Οὐκοῦν μείζων αὐτῆς ὁ ἥλιος. Μέχρι τίνος ἀνελίττομεν ἐλαβύρινθον; Τί δὲ τὸ ὕδωρ; οὐχὶ καὶ αὐτὸ θεός, ἡ φησί; Τούτο ὄντως γέλωτος πάλιν φιλονείκων. Οὐχὶ θεός, φησὶν, ὃ πρὸς τοσαῦτα κεχρήμεθα; καὶ περὶ τῆς ἰγῆς πάλιν ὁμοίως. Ὅντως, “κ’ Ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν.”

Ἀλλὰ περὶ βίου ταῦτά φησι νῦν· πορνεύουσι, ^μμοιχεύουσιν Ἕλληνες. Εἰκότως· οἱ γὰρ τοιοῦτους ὑπογράφοντες ἑαυτοῖς θεούς, πάντα ^εεικότως ἐργάζονται· καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων δυνηθῶσι λαθεῖν ὀφθαλμούς, οὐδεὶς ὁ κατέβηκε αὐτούς. Τί γὰρ δυνήσεται ὁ περὶ ἀναστάσεως λόγος, μῦθος αὐτοῖς εἶναι δοκῶν; Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐν ἄδου; Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μῦθοι. Καὶ θέα τὴν σατανικὴν ἔννοιαν. Ὅταν μὲν λέγωσιν ὁ αὐτοῖς θεοὺς πόρνους, οὗ φασιν εἶναι μύθους, ἀλλὰ πείθονται· ὅταν δὲ περὶ κοιλιάσεως διαλέγωνται, ποιηταὶ, φασὶν, εἰσὶ, καὶ πάντα μυθεύουσιν, ἵνα πάντοθεν ἀνατρέπηται ῥτῆς εὐζωίας ἡ κατάστασις. Ἀλλ’ οἱ φιλόσοφοι, ^φφησὶν, ἐφευρόν τι σεμνὸν πάντως, καὶ τούτων κρείττον. Πῶς; οἱ τὴν εἰμαρμένην ἐπεισάγοντες, καὶ ἀπρονόητα εἶναι λέγοντες τὰ πάντα, καὶ μηδενὶ ^τμέλειν μηδένος, ἀλλ’ ἐξ ἀτόμων συνεστάναι; Ἀλλ’ ἕτεροι ^οοἱ σῶμα τὸν θεὸν εἰπόντες; Ἀλλὰ ^ττίνες, εἰπέ μοι; οἱ τὰς ἀνθρωπίνων ψυχὰς κυνεῖας ^ωποιοῦντες, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ^κκείθοντες, ὅτι καὶ κύων ἐγένετο ὕποτις, καὶ λέων καὶ ἰχθύς; Μέχρι τίνος οὐ παύσεσθε ληροῦντες, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ; καθάπερ γὰρ ὄντως ἐν σκότῳ πάντα καὶ λέγουσι καὶ πράττουσι, καὶ τὰ περὶ δογμάτων καὶ τὰ περὶ βίου. Οὐδὲν γὰρ ὁρᾷ τῶν ἐν ^μμέσῳ κειμένων, ^αὅς ἐστιν ἐσκοτισμένος, ἀλλὰ σχοιρίον πολλάκις ἰδὼν, ὅφιν ἐνόμισεν αὐτόματον· ὑπὸ φραγμαῖς πάλιν κατασχεθεῖς,

^ε ἐλαβύρινθον] + τινα E. ^η φησὶν E. φασὶ Edd. ^ι γῆς] ἀγάπης D. ^κ ἐν τῇ μ. F. ^λ τὴν διάνοιαν—πορνεύουσι] τὴν διάνοιαν μένουσι. τούτοις οὖν περὶ ἀναστάσεως ἡ βίου διαλεχθῶμεν; καὶ πῶς; οἱ γε ἀπὸ τοῦ ἐσκοτῶσθαι οὐδὲ τοῦ ἀκούειν τοιαῦτα ἐν δυνάμει εἰσὶ· διὰ τοῦτο πορνεύουσι A.B.F. ^μ καὶ μοιχ. A.B.F. Sav. cet. ^ν εἰκότως] ἀκολουθῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. “Fort. εὐκόλως.” Heyse. ^ο αὐτοῦς E. ^π τῆς εὐ. ἡ κ.] ἡ τῆς εὐ. κ. A.B.F. ^ρ φησὶν] πάντως A.B.E.F. Mox πάντως om. iidem. φησὶν inclusit Sav. ^σ μέλειν Veron. Sav. Mor. ἴσ. μέλειν Sav. marg. μέλειν est in B.F. ^τ οἱ] ποιοῖ; οἱ A.F. οἱ om. D.E. Veron. ^θ τίνες] τίς Veron. ^ι ἀνθρωπίνων B. ^κ ποιοῦντες] εἰπόντες E. ^λ ἀναπείθοντες E. ^μ τις ποτέ inverso ord. A.B.E.F. ^ν μέσῳ] σκότῳ C.D.E. Veron. ^ξ ὅς] ὡς E. Statim ἐστὶν ὁ ἐσκ. idem.

ἐνόμισεν ἄνθρωπὸν τινα ἢ δαίμονα κατέχειν αὐτόν· καὶ πολλὸς ὁ φόβος, ὁ πολλὴ ἢ ταραχὴ. Τοιαῦτά τινα φοβούνται· ⁷ “Φοβηθήσονται, φησὶ, φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος” τὰ δὲ ἄξια φόβου οὐ δεδοίκασιν. Ἀλλὰ καθάπερ τὰ παῖδιά τῷ μὲν πυρὶ τὰς 94 χεῖρας ἀπρονοήτως, καὶ τῷ λύχνῳ τολμηρῶς ἐπαφιάσιν ὑπὸ τῶν τιτθῶν βασταζόμενα, σάκκον δὲ ἄνδρα ἐνδεδυμένον φοβούνται· οὕτω δὴ καὶ οὗτοι οἱ Ἕλληνες, καθάπερ ὄντως αἰεὶ παῖδιά, ὥς καὶ τις τῶν παρ’ αὐτοῖς εἶπεν, Ἕλληνες αἰεὶ παῖδες, τὰ μὲν οὐκ ὄντα ἁμαρτήματα δεδοίκασιν, οἷον ῥύπον σώματος, κῆδος, λέχος, καὶ ἡμερῶν παρατηρήσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἡ δὲ ἐστὶν ὄντως ἁμαρτήματα, ^α παιδεραστία, μοιχεῖα, πορνεία, τούτων οὐδὲ λόγον ἔχουσιν. Ἀλλ’ ἰδοὺς ἂν αὐτὸν ἀπὸ μὲν νεκροῦ λουόμε- B νον, ἀπὸ δὲ νεκρῶν ἔργων, οὐκέτι· καὶ χρημάτων μὲν ἕνεκεν πολλὴν ἐποιούμενον σπουδὴν, ἐνὶ δὲ ἀλεκτρυόνι τὸ πᾶν διαελύσθαι νομίζοντα· ^β οὕτως ἐσκοτισμένοι εἰσὶ τῇ διανοίᾳ. Πολλῶν δειμάτων ^γ αὐτοῖς ἡ ψυχὴ μεστή· ^δ οἷον, ὁ δεινά μοι πρῶτος ^ε ἐνέτυχεν ἐξιώντι τῆς οἰκίας· πάντως μυρία δεῖ κακὰ συμπεσεῖν. Νῦν ὁ οἰκίτης ὁ μιαιφάνος τὰ ὑποδήματα ἐπιδιδούς, πρῶτον ὥρξε (828) τὸ ἀριστερόν· συμφοραὶ δειναὶ, καὶ ὕβρεις. Ἐγὼ αὐτὸς ἐξιών, τῷ ἀριστερῷ προτέρῳ προύβην ποδὶ· καὶ τοῦτο συμφορῶν ση- C μείον. Καὶ ταῦτα μὲν ^α περὶ τὴν οἰκίαν τὰ κακὰ· ἔξω δὲ ἐξεληθόντι ὁ ὀφθαλμός μοι ὁ δεξιὸς κάτωθεν ἀναπηδᾷ· δακρύων τοῦτο τεκμήριον. Καὶ αἱ γυναῖκες δὲ ὅταν τῷ ἰστόποδι προσαρασόμενοι κροτῶσιν οἱ κάλαμοι, ^β ὅταν ^γ αὐταὶ τῇ κτενὶ σπαθῶσι, σημεῖον ^δ τοῦτο ποιοῦνται. Πάλιν ὅταν τὴν κρόκην τῇ κτενὶ κατακρούωσι, καὶ σφοδρότερον τοῦτο ἐργάζονται, εἴτα οἱ ἄνωθεν κάλαμοι ὑπὸ τῆς ἐντόνου πληγῆς κροτῶσι προσαρασόμενοι τῷ ^ε ἰστόποδι, σημεῖον ^ς τοῦτο ποιοῦνται· καὶ μυρία ἕτερα D γέλωτος ἄξια. Κἂν ὄνος ἀνακράξῃ, κἂν ἀλεκτρυὼν, κἂν ^α πτάρη τις, κἂν ^β ὅτιοῦν, καθάπερ μυρίοις δεδεμένοι δεσμοῖς, ^γ ἢ ὅπερ ἔφην, καθάπερ ἐν σκότῳ κατεχόμενοι, πάντα ὑποπτεύουσι, καὶ μυρίων εἰσὶν ἀνδραπόδων δουλικώτεροι. ^δ Ἀλλ’ οὐχ ἡμεῖς,

7 Psal. lii. 6.

^β πολλή] καὶ πολλή E. ^γ καὶ] ἢ καὶ E. καὶ om. A.B.F. ^δ παιδεραστία, μοιχεῖα, πορνεία E. ^ε οὐδέ] οὐδένα A.B.F. et corr. E. ^ς ἂν αὐτὸν] ἂν αὐτὸν (sic) E. ἂν om. D. Veron. ^ε ποιούμενοι D. ^η ὄντως E. ^ι αὐτοῖς] + ἐστὶν A.B.F. ^κ οἷον] οἷον δὲ τούτων ἀκουε λοιπὸν A.B.F. ^λ ἐνέτυχεν] ἔτυχεν ante corr. E. ἐνέτυχε, φησὶν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^μ παρὰ D. ^ν ὅταν] ἢ ὅταν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ο αὐταὶ E. κτενίδι ante corr. idem. ^π καὶ τοῦτο Sav. cet. repugnantibus libris. ^ρ ποδὶ F. ^ς τοῦτο] καὶ τοῦτο A.B.F. ^α πάρῃ F. ^β ὅτιοῦν] + συμβῇ B.D.E.F. receptum a Sav. cet. ^γ ἢ accessit ex A.B. “Lego καὶ ὅπερ ἔφην.” Dun. ^δ ἄλλ’ οὐχ ἡμεῖς (+ οὕτως A.B.F.) Sic omnes. ἀλλὰ μὴ καὶ ἡμεῖς Edd.

TOM. IV.

H h

ἀλλὰ πάντων τούτων καταγελάσαντες, ἅτε ἐν φωτὶ ζῶντες, καὶ ἐν οὐρανῷ πολιτευόμενοι, καὶ πρὸς τὴν γῆν οὐδὲν ἔχοντες κοινόν, ἐν μόνον ^κἡγώμεθα εἶναι φοβερόν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸ προσκρούσαι θεῷ· τούτου δὲ οὐκ ὄντος, πάντων ^γκαταγελάσωμεν τῶν ἄλλων, καὶ τοῦ ταῦτα ^ζεἰσενεγκόντος διαβόλου. ^αὙπὲρ τούτων ^βεὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ· ^ςσπουδάσωμεν μηδέποτε μήτε αὐτοὶ ταύτῃ ἄλῶναι τῇ δουλείᾳ, καὶ εἴ τις ἡμῖν τῶν φίλων ἐάλωκε, διαρρήξωμεν αὐτοῦ τὰ δεσμὰ, ^δἀπολύσωμεν αὐτὸν τῆς ^εχαλεπωτάτης καὶ καταγελάστου ταύτης εἰρκτής, εὐλυτον αὐτὸν ἐργασώμεθα πρὸς τὸν δρόμον τὸν εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ πτερὰ βαρούμενα ἀνορθώσωμεν, καὶ βίου καὶ ^ιδόγματος ἕνεκεν διδάσκωμεν φιλοσοφεῖν. Εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν· παρακαλῶμεν αὐτὸν, μὴ ἀναξίους ἡμᾶς ^εἀποφῆναι τῆς παρασχεθείσης δωρεᾶς· καὶ αὐτοὶ μετὰ τούτων σπουδάζωμεν τὰ παρ' ἐαυτῶν εἰσενεγκεῖν, ἵνα μὴ μόνον λέγοντες, ἀλλὰ καὶ ποιῶντες διδάσκωμεν. Οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τῶν ^ιμυρίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^ιἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

^Β ¹Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηληγκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

^Γ Οὐ πρὸς Ἐφεσίους ^αταῦτα εἶρηται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑμᾶς νῦν λέγεται, καὶ οὐ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ ^βκαὶ παρὰ Παύλου, μᾶλλον δὲ οὔτε παρ' ἡμῶν, οὔτε παρὰ Παύλου, ἀλλὰ παρὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος. Ὡς οὖν αὐτῆς ταῦτα φθεγγομένης, οὕτω διακείσθαι χρή. ^ςἌκουε δὲ καὶ τί φθέγγεται. “Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν μα-

¹ CAP. IV. v. 17—19.

^κ ἡγώμεθα A.F. ^γ καταγελάσωμεν A.B.E.F. ^ζ εἰσενεγκόντος E. ^α ὑπὲρ] + δὴ A.B.F. Sav. cet. Post τούτων add. ἀπάντων A.B.F. ^β εὐχαριστήσωμεν A.F. ^ς σπουδάζωμεν E. καὶ σπουδάσωμεν A.F. ^δ ἀπολύσωμεν D.E. ἀποδύσωμεν Edd. ^ε χαλεπωτέρας ante corr. E. ^ι δογμάτων E. ^ε ἀποφῆναι pro ἀποφάνηται omnes. ^ι μυρίων] αἰώνων A.B.F. ^ι ἀξιωθῆναι pro ἐπιτυχεῖν D.E. Haec ὧν γένοιτο—ἀξιωθῆναι om. A.B.F. Hom. XIII. ^α ταῦτα om. D. ^β καὶ om. E. ^ς ἀκουε δ. κ. τί φθέγγεται om. E. Veron.

ταιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλ-
 λωτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν D
 αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν.” Εἰ οὖν ἀγνοία
 ἐστίν, εἰ πώρωσις ἐστὶ, τί ^d ἐγκαλεῖς; τὸν γὰρ ἀγνοοῦντα οὐ
 κακῶς ^e πάσχειν, οὐδὲ ἐγκαλεῖσθαι, ἀλλὰ μανθάνειν δίκαιόν ἐστιν
 ἅπερ ἀγνοεῖ. Ἄλλ’ ὅρα πῶς αὐτοὺς εὐθέως ἀφαιρεῖται τῆς
 συγγνώμης. “Οἵτινες, φησὶν, ἀπηλγηκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν
 τῇ ἀσελγείᾳ, ^h καὶ τῇ ἐργασίᾳ τῆς ἀκαθαρσίας πάσης ^h ἐν
 πλεονεξίᾳ. ² Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν.”

- (829) Δείκνυσιν ἐνταῦθα ὅτι τῆς πωρώσεως ὁ βίος γέγονεν αὐτοῖς
 αἷτιος· ὁ δὲ βίος ἐξ οἰκείας γέγονε ῥαθυμίας καὶ ἀναληγσίας.
 “Οἵτινες, φησὶν, ¹ ἀπεγνώκότες ἑαυτῶν, ἑαυτοὺς ^k παρέδωκαν.” E
 “Ὅταν οὖν ἀκούσης, ὅτι ³ “Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκι-
 μον νοῦν,” τοῦτου μέμνησο τοῦ ῥήματος, ¹ ὅτι ἑαυτοὺς παρέδω-
 καν. Εἰ ^m γὰρ ἑαυτοὺς παρέδωκαν, ⁿ πῶς ὁ θεὸς ^o αὐτοὺς παρέ-
 δωκεν; εἰ ^p δὲ ὁ θεὸς αὐτοὺς παρέδωκε, ^q πῶς ἑαυτοὺς παρέδωκαν;
 Ὅρᾳς τὴν δοκοῦσαν ἐναντίωσιν; Τὸ οὖν, παρέδωκε, τοῦτό ^r ἐστὶ,
 συγκεχώρηκεν. Ὅρᾳς ὅτι ^s ὁ μὴ καθαρὸς βίος, καὶ δογμάτων
 τοιούτων ἐστὶν ὑπόθεσις; ⁴ “Πᾶς ^v γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων,
 μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς.” Πῶς γὰρ ^w ἂν F
 δύναίτο μιὰρὸς ἀνὴρ, ^x καὶ μᾶλλον τῶν ἐγκαλινδουμένων ^y βορ-
 βόρῳ τοῖς ^z ἀπάσῳ τῶν γυναικῶν σώμασιν ἐμφυρόμενος, καὶ
 χρημάτων ἐρῶν, καὶ ^a οὐδὲ ὅλως σωφροσύνης ἐφίεμενος, τοῦτον
 ἀναδέξασθαι τὸν βίον; Ἐργασίαν, φησὶν, ἔθεντο τὸ πρᾶγμα. ⁹⁶
 Ἀπὸ τούτου ἡ πώρωσις, ἀπὸ τούτου ἡ σκοτομὴν τῆς διανοίας.
 Ἔστι καὶ φωτὸς ^b λάμψαντος ἐσκοτίσθαι, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἀσθενεῖς ᾧσιν· ἀσθενεῖς δὲ γίνονται, ἢ χυμῶν ἐπιρροῇ πονηρῶν,
 ἢ ρεύματος πλημμυρᾶ. Οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ^c ὅταν ἡ πολλὴ
 ῥύμη τῶν βιωτικῶν πραγμάτων τὸ διορατικὸν ἡμῶν ἐπικλύσῃ

2 v. 20.

3 Rom. i. 28.

4 Joan. iii. 20.

^d ἐγκαλοῦνται E. Cat. ^e πάσχειν] + δεῖ E. Cat. ^f τὴν συγγνώμην D.
^g καὶ τῇ ^g τῆς] εἰς ἐργασίαν E. ^h ἐν πλ.] καὶ πλεονεξίας E. ⁱ ἀπεγνώκω-
 τες ἑαυτῶν] Sic D.E. Veron. ἀπηλγηκότες ἑαυτῶν B.F. Mosq. Cat. ἀπηλγηκό-
 τες (om. ἑαυτῶν) A. Sav. cet. φησὶν post ἀπεγν. transp. E. ^k παρέδωκαν]
 + τῇ ἀσελγείᾳ F. ¹ ὅτι] τοῦ ὅτι A.B.F. ^m γὰρ] οὖν A.B.F. Sav. cet.
ⁿ πῶς] + φησὶν A.B.F. ^o αὐτοὺς accessit ex A.B.D.E. Cat. ^p δεῖ] γὰρ
 A.B.F. ^q πῶς ἑαυτοὺς] ἑαυτοὺς οὐ A.B.F. ^r ἐστὶ] ὅλοι A.B.F. Idem
 post συγκεχώρηκεν add. εἴασε. ^s ὁρᾳς] σκόπει A.B.F. ^t ὁ μὴ κ.] Sic
 A.B.F. ὁ κ. E. οὐ κ. D. οὐ μὴ κ. Edd. ^v γὰρ] φησὶν A.B.F. Sav. cet.
 Statim ὁ τὰ φ. A.B.F. ^w ἂν om. a pr. m. E. ^x καὶ μᾶλλον] καὶ κύων
 (+ καὶ χοῖρος in marg. rec. man.) μᾶλλον E. Mox ἐγκυλινδ. idem. ^y βορ-
 βόρῳ] + χοίρων A.B.F. Sav. cet. ^z ἀπάντων A.F. ^a οὐδὲν D. Veron.
^b λάμπαντος A. Statim ἐσκοτίσται E. ubi τῆς διανοίας ἐστίν. καὶ φωτὸς
 scriptum. ^c ὅταν] + γὰρ A.B.F.

τῆς διανοίας, ἐν σκοτώσει γίνεται. Καὶ καθάπερ ἐν ὕδατι κατὰ βάθους κείμενοι, τὸν ἥλιον οὐκ ἂν δυνηθῆμεν ὁρᾶν, ὥσπερ τινὸς Β διαφράγματος τοῦ πολλοῦ ἄνωθεν ἐπικειμένου ὕδατος· οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας γίνεται πῶρωσις ^ακαρδίας, ^ετουτέστιν, ἀναισθησία, ὅταν μηδεὶς τὴν ψυχὴν κατασειῇ φόβος. ⁵ “Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ, φησὶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ” καὶ πάλιν, “Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός.” Πῶρωσις δὲ οὐδαμόθεν ^εγίνεται, ἀλλ’ ἡ ἀπὸ ἀναισθησίας· τοῦτο διαφράττει τοὺς πόρους. “Ὅταν γὰρ ρεῦμα πεπηγὸς εἰς ἓνα συνάγεται τόπον, νεκρὸν γίνεται τὸ μέλος καὶ ἀναίσθητον· ^ηκὼν καύσης, κὼν ^ιτέμης, κὼν ^κότιον, οὐκ αἰσθάνεται. Οὕτω καὶ ἐκεῖνοι ἅπαξ ἑαυτοὺς δόντες τῇ ἀσελγείᾳ, κὼν πυρὸς δίκην, κὼν σιδήρου ἐπαγάγης αὐτοῖς τὸν λόγον, οὐδὲν καθάπτεται, ^ιοὐδὲν καθικνεῖται αὐτῶν· νεκρῶται γὰρ αὐτῶν ἅπαξ τὸ μέλος· κὼν μὴ τὴν ἀναισθησίαν ἀνέλῃς, ^μῶστε ὑγιαίνοντων ^νᾤψασθαι μελῶν, πάντα εἰκὴ ποιεῖς. “Ἐν πλεονεξίᾳ,” φησὶν. Ἐνταῦθα μάλιστα αὐτῶν τὴν ἀπολογίαν ἀφείλετο. Ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἶγε ὁ μὴ ἐβούλοντο, μήτε πλεονεκτεῖν, μήτε ἀσελγαίνειν, μήτε γαστρίζεσθαι, καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀπολαύειν· Δ ἐξῆν καὶ χρημάτων, ^ρἐξῆν καὶ ἡδονῆς καὶ τρυφῆς μετέχειν· μετὰ συμμετρίας· ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀμέτρως ἐχρήσαντο τῷ πράγματι, πάντα διέφθειραν. “Εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας,” φησὶν. Ὅρας πῶς αὐτοὺς ἀποστερεῖ συγγνώμης, ἐργασίαν ἀκαθαρσίας εἰπών; Οὐ παραπεσόντες, φησὶν, ἡμαρτον, ἀλλ’ εἰργάζοντο αὐτὰ τὰ δεινὰ, καὶ μελέτῃ τῷ πράγματι ἐκέχρητο. “Ἐν πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ.” ^ρἈκαθαρσία πᾶσα μοιχεία, πορνεία, παιδεραστία, φθόνος, ^σπᾶσα ἀκολασία καὶ ἀσέλγεια.

“Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστὸν, φησὶν, ^δεἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια Ε ἐν τῷ Ἰησοῦ.” Τὸ, “εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε,” οὐκ ἀμφιβάλλοντός ἐστιν, ἀλλὰ ^εκαὶ σφόδρα διαβεβαιουμένου, καθάπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν· ^ζ“Εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν.” Τουτέστιν, οὐκ ἐπὶ τοῦτοις ἐμάθετε τὸν Χριστόν. “Εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε,

⁵ Psal. xxxv. i. xiii. i.

⁶ v. 21.

⁷ 2 Thess. i. 6.

^α τῆς καρδίας Edd. invitis libris.

aberant, sunt in nostris omnibus.

^ε Haec τουτέστιν, ἀναισθησία, quae

αὐτῶν Ε. ^ε γίνεται] + ἄλλοθεν Α.Β.Φ.

^η κὼν] ὁ κὼν Α.Β.Φ. ^ι τέμης Α.Β.Φ. ^κ ότιον] + ποιῆς Edd. ποιῆς om. Ε. Veron. ^μ ῶστε] ὡς τῶν Α.Β.Φ. ^ν ᾤψ.]

μὴ ᾤψ. Α.Φ. ^ρ μὴ om. Α.Β.Φ. Sav. cet. ^ρ ἐξῆν om. Ε. Statim καὶ τρ.

καὶ ἡδ. μετέχειν hoc ord. Α.Β. καὶ ἡδ. μετέχειν καὶ τρ. Ε. ^σ μετὰ] τὰς Φ.

^ρ ἀκαθαρσία] ποῖος λέγει ἀκαθαρσίας D. Cat. ἀκαθαρσία om. Ε. Veron. ^σ πᾶσα

ἀκολ. καὶ ἀσελ.] πᾶσα ἁμαρτία ἀκαθαρσία ἐστὶν Cat. πᾶσα ἁμ. ἀκαθ. ἐστὶ, πᾶσα

ἀκολασία ἀκαθαρσία ἐστὶ καὶ ἀσέλγεια Ε.

^ε καὶ om. Ε.

καθώς ἐστὶν ἀλήθεια ^ν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁸ ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.” Ἄρα καὶ τοῦτο μαθεῖν ἐστὶ τὸν Χριστὸν, τὸ ὀρθῶς βιῶν. Ὁ γὰρ ποιηρῶς βιῶν, ἀγνοεῖ τὸν θεόν, καὶ ἀγνοεῖται παρ’ αὐτοῦ. Ἄκουε F γὰρ αὐτοῦ ἀλλαχοῦ λέγοντος· ⁹ “Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” “Καθώς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.” Τουτέστιν, οὐκ ἐπὶ τούτοις συνέθου. Οὐ γὰρ ματαιότης τὰ παρ’ ἡμῖν, ἀλλ’ ἀλήθεια· ^ω ὥσπερ τὰ δόγματα ἀληθῆ, οὕτω καὶ ὁ βίος. Ματαιότης γὰρ ἡ ἀμαρτία ἐστὶ ⁹⁷ καὶ ^ψ ψεῦδος· ^γ ὁ δὲ βίος ὁ ὀρθὸς ἀλήθεια. ² Ἡ γὰρ σωφρο-
(830) ^σ σὺνη ὄντως ἀλήθεια· ἔχει γὰρ ^α τέλος μέγα· ἡ δὲ ἀκολασία εἰς οὐδὲν τελευτᾷ. “Τὸν φθειρόμενον, φησὶ, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης αὐτοῦ.” Ὡσπερ αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ φθείρονται, οὕτω καὶ αὐτός. Πῶς ^β ἄρα αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ φθείρονται; ^τ Τῷ θανάτῳ πάντα λύεται. Ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ¹⁰ “Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.” Καὶ οὐ τῷ θανάτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς· οἷον τὸ κάλλος, καὶ νόσον καὶ γήρως ἐπελθόντος, ὑπεξέστη καὶ B ἀπέθανε καὶ ^δ ἐφθάρη· ἡ ῥώμη ^ε τῆς ἰσχύος τοῖς αὐτοῖς πάλιν ^ι ἀλίσκεται· ἡ τρυφή οὐδὲ αὕτη τὴν αὐτὴν ἔχει ἐν γῇρα ^η ἡδονῇ. Καὶ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ^β Βερζελλῆ. Ἴστε πάντως τὴν ἱστορίαν. Ἡ ἐτέρως ^ι πάλιν, τοῦτον αὐτὸν φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν ἡ ἐπιθυμία. Καθάπερ γὰρ τὸ ἔριον, ἀφ’ ὧν ^κ τίκεται, ^λ ἀπὸ τούτων ^μ καὶ ἀπόλλυται· οὕτω καὶ ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Καὶ γὰρ δόξης ἔρως ἀπόλλυσι, καὶ ἡδοναὶ πολλάκις ἀπώλεσαν, καὶ ^ν ἐπιθυμία ἐξηπάτησεν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡδονή, ἀλλὰ πικρία ^ο ἐστὶ καὶ ἀπάτη τὸ πρᾶγμα, ὑπόκρισις καὶ σκηνή· καὶ C τὸ μὲν P πρόσωπον λαμπρὸν τῶν πραγμάτων, αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα οὐδὲν ἕτερον, ἢ ^ρ ταλαιπωρίας καὶ πολλῆς πτωχείας γέμοντα καὶ ἀηδίας καὶ πολλῆς τῆς πενίας· καὶ ἀφέλῃς τὸ

8 v. 22.

9 Tit. i. 16.

10 Psal. cxlv. 4.

^ν ἐν τῷ ἰῷ (sic) E. ^ω ὥσπερ] γὰρ E. ^ψ ψεῦδος] + ἡ ἀμαρτία D.E. Veron. non Cat. ^γ ὁ δὲ οὐ Cat. ^δ ante ὀρθὸς om. E. ² Haec ἡ γὰρ σωφ. ὄντως ἀλήθεια, quae aberant, solus servavit E. ^α τὸ τέλος Veron. Sav. Mor. τὸ deest in omnibus. καὶ τέλος mendose dedit Montef. ^β ἄρα pro ἄρα A. ^τ τῷ θανάτῳ. αὐτῷ γὰρ π. λ. A.B.F. ^δ διεφθάρη D. ^ε τῆς ἰσχύος] τοῦ σώματος A.B.F. Sav. cet. ^ι ἀναλίσκεται E. ^η ἡδονῇ] + οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἰσχύον E. Cat. ^β Βερζελλεῖ B. Βερζελλεῖ A.F. Βερζελλεῖ E. ^ι πάλιν τοῦτον αὐτὸν] π. τοῦτο αὐτὸ B.F. τοῦτο π. αὐτὸ D. π. τοῦτο αὐτὸν Cat. π. τοῦτο οὖν E. ^κ τίκει ex corr. A. ^λ ἀπὸ pro ὑπὸ A.B.D.E. Cat. ^μ καὶ om. E. Cat. ^ν ἐπιθυμίαι E. ^ο ἐστὶ accessit ex omnibus. ^ρ προσωπεῖον E. ^ρ ταλαιπωρία E. ταλαιπωρία πολλῆς τῆς πτ. γέμ. καὶ τῆς ἀηδίας A.B.F. Tum καὶ π. τῆς πενίας om. iidem.

προσωπείον, καὶ γυμνώσης τὴν ὄψιν, ὅψει τὴν ἀπάτην. Ἀπάτη γὰρ τοῦτό ἐστιν, ὅταν ὅπερ τί ἐστι, μὴ φαίνεται, ἀλλ' ὅπερ μὴ ἐστι, δεικνύται. Ὡς οὖτως οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. Τέσσαρας δὲ ἡμῖν ἀνθρώπους ἐνταῦθα ὑπογράφει· καὶ τούτων ἤδη τὴν ἀπόδειξιν παρέχω. Ἐνταῦθα μὲν δύο, οὕτω λέγων, D “Ἀποθέμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὑνανεοῦσθε τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθε τὸν καινὸν ἄνθρωπον” ἐν δὲ τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἄλλους δύο, ὡς ὅταν λέγῃ· ¹¹ “Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἀντιστρατεύόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.” ^b Καὶ οὗτοι πρὸς ἐκείνους ἔχουσι τὴν συγγένειαν, πρὸς μὲν τὸν ἔσω ὁ καινός, πρὸς δὲ τὸν ἔσω ὁ παλαιός· ἀλλ' ὅμως οἱ τρεῖς διεφθάρησαν. Μᾶλλον δὲ E τρεῖς ^d εἰσι, καινός καὶ παλαιός, καὶ οὗτος ὁ οὐσιώδης καὶ φυσικός.

¹² “Ἀνανεοῦσθε δὲ, φησὶ, τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν.” Ἰνα μὴ τις νομίσῃ, ὅτι ἐπεισάγει ἄνθρωπον ἕτερον, εἰπὼν παλαιὸν καὶ καινόν, ὅρα τί φησιν· “ἀνανεοῦσθε”· ἐπὶ δὲ ἀνανεοῦσθαί ἐστιν, ὅταν αὐτὸ τὸ γεγηρακὸς ἀνανεῶται, ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον. Ὡστε τὸ μὲν ὑποκείμενον τὸ αὐτὸ, ἡ δὲ μεταβολὴ περὶ τὸ συμβεβηκός. ¹ Καθάπερ τὸ μὲν σῶμά ἐστι τὸ αὐτὸ, ἡ δὲ μεταβολὴ περὶ τὸ συμβεβηκός, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Πῶς δ' αὖν ^k γένοιτο ἡ ἀνανέωσις; “Ἐν τῷ πνεύματι F τοῦ νοὸς ὑμῶν,” ¹ φησὶν. ^a Ὅς ^m ἐὰν οὖν ἔχῃ ⁿ πνεῦμα, παλαιὸν οὐδὲν ἐργάσεται· οὐ γὰρ ὁ ἀνέχεται τὸ πνεῦμα παλαιῶν πράξεων. “Τῷ πνεύματι, φησὶ, τοῦ νοὸς ὑμῶν”· τουτέστι, τῷ πνεύματι τῷ ἐν τῷ νῷ. ¹³ “Καὶ ἐνδύσασθε τὸν καινὸν ἄνθρωπον.” Ὅρας ὅτι τὸ μὲν ὑποκείμενον ^p ἔν ἐστι, τό ^r τε ἐκδύο- 98 μενον ^a καὶ ἐνδύομενον; “Τὸν καινὸν ἄνθρωπον, φησὶ, τὸν κατὰ

11 Rom. vii. 23.

12 v. 23.

13 v. 24.

^r ὅπερ om. D. ὅπερ ὅταν inverso ord. E. ^a μὴ om. F. ^t δεικνύται A.B.F. ^v οὕτως pro οὕτω καὶ omnes. ^w ἐντεῦθεν A.B.F. ἐνταῦθα om. D. ^x καὶ] + εἰ βούλεσθε A.B.F. Sav. cet. ^y ἀνανεοῦσθε] + δὲ E. Cat. Veron. ^z νόμῳ] + τοῦ νόμου E. ^a μου] + ὁ νοὺς καὶ ἡ σὰρξ D.E. Cat. Veron. ^b καὶ om. A.B.F. ^c ἐκεῖνα E. Cat. Veron. ^d εἰσι] + καὶ νῦν Sav. cet. καὶ νῦν om. E. Cat. Veron. ^e δὲ φησὶ om. A.B.F. Mosq. ^f ἕτερον om. Cat. Veron. (τὸν ἄνθρωπον Veron.) ἕτερον post ὅτι transp. E. Statim εἰπὼν om. E. ^g τὸ δὲ ἀν. ἐστίν] Sic D.E. ἀν. δὲ ἐστίν Cat. ἀν. ἐστίν Edd. τὸ δὲ ἀνανεοῦσθε οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ A.B.F. ^h ἀνανεοῦται Cat. Veron. Μοχ γενόμεν. Cat. ⁱ καθάπερ—συμβεβηκός] καὶ καθάπερ τὸ μὲν ὑποκείμενον σῶμά ἐστιν, ἡ δὲ μεταβολὴ συμβεβηκός A.B.F. ^k γένοιτο] + δηλῶν B.F. ¹ φησὶν] ἐπάγει A.B.F. ^m ἐὰν οὖν] ἀν οὖν B.F. ἀν E. ⁿ πνεῦμα A.D.E.F. Cat. ^o πρᾶγμα Edd. ^p ἀνέχεται pro ἀνέχεται omnes. ^q ἐν om. E. ^r ἐστίν] + τὰ δὲ ἐνδύματα δύο Edd. + μεταβολὴ δὲ Cat. Haec desunt in libris. ^s τε] δὲ E. τε om. Cat. ^a καὶ τὸ ἐνδ. Edd. invitis libris. καὶ ἐκδ. Cat.

θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.” Διὰ τί δὲ ἄνθρωπον καλεῖ τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τί ἄνθρωπον τὴν κακίαν; “Ὅτι χωρὶς ἐνεργείας ἴσως ἀνδραγαθία ἄνθρωπος. “Ὡστε οὐχ ἥττον τῆς φύσεως ταῦτα ἄνθρωπον δείκνυσιν, εἴτε καλὸν εἴτε πονηρόν. “Ὡς περ δὲ τὸ ἀποδύσασθαι ἢ καὶ ἐνδύσασθαι, εὐκολον, οὕτω καὶ ἐπὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἐστὶν ἰδεῖν. Ὁ νέος ἰσχυρὸς ἐστὶν οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ἰσχυροὶ γενώμεθα πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀγαθῶν πράξεων. Ὁ νέος ρυτίδα οὐκ ἔχει οὐκοῦν μηδὲ ἡμεῖς. Ὁ νέος οὐ περιφέρεται, οὐδὲ ἐστὶν εὐάλωτος τοῖς ἁνοσιμασίαις οὐκοῦν μηδὲ ἡμεῖς. Ὡς τὴν κτίσιν ὅρα ἐνταῦθα τί φησι, τὴν οὐσίαν τῆς ἀρετῆς, τὴν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραχθείσαν. Τί δέ; ἐκείνη οὐ κατὰ θεὸν ἢ κτίσις; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ κατὰ τὸν διάβολον· αὐτὸς δημιουργὸς τῆς ἀμαρτίας. Πῶς; Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐκ ἀπὸ ὕδατος, οὐδὲ ἀπὸ γῆς ἐκτίσθη λοιπὸν, ἀλλ’, “ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Υἱὸν εὐθέως αὐτὸν ἔκτισε· τοῦτο (831) ἂν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος γίνεται· αὕτη ἐστὶν ἡ οὐσία “ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.” Ἦν ποτε δικαιοσύνη, ἣν καὶ ὁσιότης ἐπὶ Ἰουδαίων, ἀλλ’ οὐ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ τοῦ τύπου ἢ δικαιοσύνης ἐκείνης. Τὸ γὰρ καθαρὸν εἶναι σώματι τύπος καθαρότητος ἦν, οὐχὶ ἀλήθεια καθαρότητος· τύπος δικαιοσύνης ἦν, οὐχὶ ἀλήθεια δικαιοσύνης. “Ἐν ὁσιότητι, φησὶ, καὶ δικαιοσύνῃ τῆς ἀληθείας.” Καὶ πρὸς τὸ ψεῦδος φησιν, ὅτι εἰς πολλοὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν δοκοῦντες εἶναι δίκαιοι, ἀλλὰ ψευδεῖς. Δικαιοσύνη δὲ ἡ καθολικὴ ἀρετὴ λέγεται. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁴ “Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλέον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Καὶ πάλιν δίκαιος λέγεται, ὁ μηδεμίαν ἔχων λαβὴν. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐκεῖνον φάμεν δίκαιον, τὸν ἁδικηθέντα, καὶ μὴ ἀνταδικησαντα. Ἄν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ δικαστηρίου δυνηθῶμεν δίκαιοι πρὸς ἀλλήλους ὀφθῆναι, δυνήσομεθα φιλικῶς τινὸς τυχεῖν. Πρὸς μὲν γὰρ τὸν θεὸν ἀδύνατον, ὅσα ἂν ἐπιδειξώμεθα· πανταχοῦ γὰρ αὐτὸς τοῖς δίκαιοις νικᾷ, καθὼς

¹⁴ Matth. v. 20.

¹ οὐκ] οὐδ' Cat. Statim δειχθῇ E. ² Haec καὶ ἐνδύσασθαι accesserunt ex E. Cat. ³ ἐπὶ] περὶ E. ⁴ ἁνοσιμασίαις E. ⁵ τὴν κτίσιν ὅρα ἐνταῦθα τί φησι] τὸν κτισθέντα. ὅρα ἐνταῦθα πῶς κτίσιν καλεῖ A.B.F. Sav. cet. ⁶ εὐθέως] + φησιν A.B.F. Sav. cet. ⁷ γὰρ om. A.F. ⁸ οὐσία] + καλῶς εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ⁹ ποτε] + γὰρ A.B.F. ¹⁰ ἦν om. E. Cat. ¹¹ καὶ πρὸς τὸ ψεῦδος φησιν] τάχα καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς εἴρηται τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ¹² περισσεύσῃ pro περισσεύῃ A.B.E.F. Cat. ¹³ ὁδυνηθέντα Cat.

καὶ ὁ προφήτης λέγει· ¹⁵ “Καὶ ἡνικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.”
 Ἀλλὰ ἡ τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια ἂν μὴ διαφθείρωμεν, τότε
 ἐσόμεθα δίκαιοι· ἂν δυνηθῶμεν δεῖξαι, ὅτι ἡδικήθημεν, τότε
 Ἐσόμεθα δίκαιοι. ^κ Πῶς ἐνδεδυμένοι αὐτοῖς πάλιν λέγει, ἐνδύ-
 σασθε; Ἀπὸ τοῦ βίου νῦν φησι καὶ τῶν ἔργων. ¹ Τότε γέγο-
 νεν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τὸ ἔνδυμα, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας
 καὶ τῶν ἔργων, οὐκέτι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀλλὰ
 κατὰ τὸν θεόν. ¹⁰ Τὸ δὲ ὅσιον τί ἐστι; Τὸ καθαρὸν, τὸ ὀφει-
 99 λόμενον. Διὰ τοῦτο καὶ ¹¹ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν·
 τουτέστιν, οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς λοιπὸν, οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος.
 Οὕτως ^ο ἡμῖν ἔθος λέγειν καὶ τὸ, ῥάφωσιωσάμην, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα, τουτέστι, τὸ μηδὲν ^ο ὀφείλω.

¹ Ἡμῶν τοίνυν ἐστὶ ^ε μὴ ἀποδύσασθαι τὸ τῆς δικαιοσύνης
 ἱμάτιον, ὃ καὶ ὁ προφήτης ¹⁶ ἱμάτιον σωτηρίου καλεῖ, ἵνα τῷ
 θεῷ ὁμοιωθῶμεν· καὶ γὰρ αὐτὸς δικαιοσύνην ἐνέδεδυται. Τοῦτο
 ἐνδυσώμεθα τὸ ἱμάτιον. Τὸ δὲ ἐνδύσασθαι, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ,
 ἢ τὸ μηδέποτε ἀποθέσθαι. Ἀκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγον-
 17 ^Βτος· ¹⁷ “Ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἤξει αὐτῷ” καὶ
 πάλιν, “Ὁ ^ι περιβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.” Καὶ πάλιν
 ἡμῖν ἔθος λέγειν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύ-
 σατο. Ὡστε οὐ μίαν ἡμέραν οὐδὲ δευτέραν οὐδὲ τρίτην, ἀλλὰ
 διαπαντὸς ἡμᾶς βούλεται εἶναι ἐν ἀρετῇ, καὶ μηδέποτε ^γ γυμνὸς
 εἶναι τοῦ ἱματίου τούτου. Οὐ γὰρ οὕτως ἄνθρωπος ἀσχημονεῖ
 γυμνὸς ὢν τὸ σῶμα, ὡς γυμνὸς ὢν ^ω τῆς ἀρετῆς. Ἐνταῦθα
 αὐτὸν οἱ ὁμόδουλοι βλέπουσιν ἀσχημονοῦντα, ἐκεῖ δὲ ὁ δεσπό-
 18 ^ττης καὶ ^ο αἱ ἄγγελοι. Ἄν οὖν τινα ἴδῃς, εἰπέ μοι, γυμνὸν διὰ
¹⁹ ^Κ τῆς ἀγορᾶς προϊόντα, οὐχὶ ἀλγεῖς; Ὅταν οὖν ^υ σὺ γυμνὸς τοῦ
 ἱματίου τούτου τρέχῃς, τί ἐροῦμεν; Οὐχ ὀρᾷς τούτους τοὺς
 προσαιτοῦντας, οὓς ² λώταγας ἡμῖν ἔθος καλεῖν, πῶς περιῦσι,
 πῶς καὶ αὐτοὺς ἐλεοῦμεν; Ἀλλ’ ὅμως τούτοις οὐδὲ συγγνώμη
 τίς ἐστίν· οὐδὲ γὰρ συγγινώσκουμεν αὐτοῖς, ὅταν κυβεύοντες
 ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἀπολλύωσι. Πῶς οὖν ἡμῖν ὁ θεὸς συγγνώ-
 σεται τὸ ἱμάτιον τοῦτο ἀπολέσασιν; Ὅταν γὰρ ὁ διάβολος

15 Psal. 1. 6.

16 Esai. lxi. 10.

17 Psal. cviii. 18. ciii. 2.

^η νικήσης E. ¹ τὰ om. D. ^κ πῶς] + δὲ E. Mox αὐτοὺς idem. ¹ τότε] τοῦτο E.
¹¹ τὸ δὲ ὅσιον τί ἐστι] ὅσιον δὲ τί ἐστι A.B. ὅσιον δὲ ἐστὶ F.
¹² τὴν ὁσίαν τῶν] ὁσίαν ἐπὶ τῶν A.F. τὴν ὁσίαν ἐπὶ τῶν B. Sav. cet. nisi quod τῶν casu omisit Montef.
^ο ἡμῖν ἔθος pro ἔθος ἡμῖν omnes. ^ρ ῥάφωσι.] + καὶ τὸ καθωσιωσάμην E. ^σ ὀφείλειν A.D.F. ^τ ΗΘΙΚΟΝ. Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν, καὶ διήγησις περὶ γυναικῶν τῶν τὴν ἀσκήσιν ἐλόμενων Veron.
^μ μὴ] τὸ μὴ D. ^ν ἀναβαλλόμενος A.B.F. ^ξ εἶναι γυμνὸς inverso ord. A.B.F.
^ω τῆς ἀρετῆς E. τὴν ἀρετὴν vulgo. ^{οι} om. E. ^υ σὺ om. D. ² Vid. Annot.

ἰδὴ γυμνὸν ἀρετῆς τινα, εὐθέως καὶ ἀσβολοὶ καὶ ἀμαυροὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τιτρώσκει, καὶ ἀναγκάζει μεγάλη. Γυμνοὶ γενώμεθα χρημάτων, ἵνα μὴ γυμνωθῶμεν ἀπὸ δικαιοσύνης. Ἡ δ τῶν χρημάτων περιβολὴ τοῦτο λυμαίνεται τὸ ἱμάτιον· ἀκανθῶν ἐστὶ περιβολή. Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἄκανθαι, καὶ ὅσφ ἂν πλείονας ^απεριβαλόμεθα, τοσούτῳ μᾶλλον γυμνούμεθα. Ἡ ἀσέλγεια γυμνοὶ τοῦ ἱματίου τούτου· πῦρ γάρ ἐστι, τὸ δὲ πῦρ ^βἀναλωτικὸν τοῦ ἱματίου τούτου. Σῆς ἐστὶν ὁ πλούτος· καθάπερ ὁ σῆς πάντα διατρώγει, καὶ οὔτε τῶν σηρικῶν φείδεται, οὔτῳ καὶ οὗτος. Πάντα τοίνυν ταῦτα ἀποθώμεθα, ἵνα γενώμεθα δίκαιοι, ἵνα ἐνδυσώμεθα τὸν καινὸν ἄνθρωπον. Μηδὲν παλαιὸν, μηδὲν φαινόμενον, μηδὲν φθειρόμενον κατέχωμεν. Οὐκ ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἐπίπονος, οὐκ ἔστι δυσκατόρθωτος. Οὐχ ^Ε ὁρᾷς τοὺς ἐν ^δτοῖς ὅρεσιν; ἐκεῖνοι καὶ οἰκίας ἀφιάσι, καὶ γυναι-
(832) κας καὶ παῖδας, καὶ προστασίαν ἅπασαν, καὶ ἐκτὸς ἑαυτοὺς τοῦ κόσμου ^εποιήσαντες, σάκκον περιθέμενοι, σποδὸν ὑποστρωσάμενοι, ^ςκλοιὰ τῶν τραχήλων ἐξαρτήσαντες, ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, ^ςοὐδὲ μέχρι τούτων ἴστανται, ἀλλὰ καὶ νηστείαις καὶ λιμῷ διηνεκεῖ κατατείνουσιν ἑαυτοὺς. Εἰ τοιαῦτα ἐπέταττον νῦν ἐγὼ, οὐκ ἂν ^ηἅπαντες ἀπεπηδήσατε; ^Γοὐκ ἂν εἶπατε τὸ πρᾶγμα φορτικόν; Οὐδὲν τοιοῦτόν φημι δεῖν ποιεῖν· βούλομαι μὲν γάρ, ^ιπλὴν οὐ νομοθετῶ· ἀλλὰ τί; Καὶ ¹⁰⁰λουτροῖς κέχρησο, καὶ τὸ σῶμα θεράπευε, καὶ εἰς ἀγορὰν ἔμβαλλε, καὶ οἰκίαν ἔχε, καὶ διακόνους διακονοῦ, ^κκαὶ σιτίοις καὶ ποτοῖς· πανταχοῦ ^δτὴν πλεονεξίαν ἐκβαλλε. Ἐκεῖνη γάρ ἐστὶν ἡ τὴν ^μἁμαρτίαν ποιούσα, καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ^ππλεονάζον ἁμαρτία γέγονεν. Ὡστε οὐδὲν ἕτερόν· ^οἐστὶν ἡ πλεονεξία, ἡ ἁμαρτία. Καὶ ὅρα· ὁ θυμὸς ὅταν πλέον τοῦ δέοντος κινήθῃ, τότε ἐκπηδῶν λοιδορεῖται, τότε ἀδίκως πάντα ποιεῖ· ὁ τῶν σωμάτων ἔρως, ὁ τῶν χρημάτων, ὁ τῆς δόξης, ὁ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Καὶ μὴ μοι εἴπῃς, ὅτι ἐκεῖνοι ἡδυνήθησαν· πολλοὶ ^Βγὰρ ^ρπολλῷ ἀσθενέστεροί σου καὶ πλουσιώτεροι καὶ τρυφερώτεροι τὸν σκληρὸν ἐκείνον καὶ τραχὺν ἀνεδέξαντο βίον. Καὶ τί λέγω ἄνδρας; κόραι ^αεἰς εἰκοστὸν ἔτος οὕτῳ γενόμεναι, ἐν θαλά-

^α περιβαλλόμεθα A.F. ^β ἀναλωτικόν] + ἐστι A.B.E.F. Mox τούτου om. iidem. ^γ οὔτε omnes. οὐδὲ Sav. cet. Haec καὶ οὔτε τῶν σ. φείδεται desunt in Veron. ^δ τοῖς om. D. ^ε ποιήσαντες omnes. ποιησάμενοι Edd. ^ς κλοιούς E. κλοιῷ τὸν τράχηλον ἐξ. Flor. p. 427. (Tom. xii. p. 621 E.) ^ς οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^η ἅπαντες] + νῦν A.F. ^ι πλὴν] + ἀλλ' D. ^κ καὶ] + χρῶ A.B.F. Sav. cet. ^λ δὲ accessit ex E. ^μ ἁμαρτίαν] + ἐστι E. ^π πλεονάσαν B.F. ^ο ἐστὶν ἡ om. A.B.F. ἐστὶν om. E. Mox ἐστὶ post ἁμαρτία add. B.E.F. ^ρ πολλῶν E. σου καὶ πλουσιώτεροι om. E. ^α εἰς accessit ex E.

μοις καὶ ἐν ῥ' σκιατροφίᾳ τὸν ἅπαντα διατελέσασαι χρόνον, θαλάμοις μύρων γέμουσι καὶ θυμιαμάτων, ἐπὶ στρωμνῆς ἀπαλῆς κατακείμεναι, ἀπαλαὶ καὶ αὐταὶ τὴν φύσιν, καὶ τῇ πολλῇ θεραπείᾳ μαλακώτεραι γινόμεναι, διὰ τῆς ἡμέρας πάσης οὐδὲν ἑτερον ἔργον ἔχουσαι, ἢ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ χρυσοφορεῖν καὶ τρυφῆς ἀπολαύειν πολλῆς, οὐδὲ ἐαυταῖς διακονοῦμεναι, ἀλλὰ πολλὰς ἔχουσαι τὰς θεραπαινίδας τὰς παρεστηκυίας, ἱμάτια ἔχουσαι μαλακὰ καὶ τοῦ σώματος μαλακώτερα, λεπτὰς ὀθόνας καὶ τρυφερὰς, ἐν ῥόδοις καὶ ταῖς τοιαύταις εὐωδίαις διηνεκῶς ἀσχολούμεναι· αὐταὶ δὲ ἐξαίφνης τῷ πυρὶ ληφθεῖσαι τοῦ Χριστοῦ, πᾶσαν ἐκείνην ἀποδυσάμεναι τὴν βλακειάν καὶ τὴν φύσιν, καὶ ὑτρυφῆς καὶ ἡλικίας ἐπιλαθόμεναι, καθάπερ τινὲς ἀθληταὶ γενναῖοι τὰ μαλακὰ ἐκεῖνα ἀποδυσθεῖσαι, **D** εἰς μέσους ἐνέβησαν τοὺς ἀγῶνας. Καὶ ἴσως μὲν ἄπιστα δόξω ἐρεῖν, πλὴν ἀλλ' ἀληθῆ. Ταύτας δὴ τὰς οὕτως ἀπαλὰς κόρας ἤκουσα ἐγὼ, ὅτι εἰς τοσαύτην σκληραγωγίαν ἐαυτὰς ἤγαγον, ὥς τὰ τραχύτερα τῶν τριχίνων περιθέσθαι ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ σώματος, καὶ ἀνυποδέτους εἶναι τὰς ἀπαλὰς πτέρνας ἐκείνας, καὶ ἐπὶ στιβάδος κατακείσθαι· μᾶλλον δὲ τὸ πλεον ἐγρηγορεῖναι τῆς νυκτός, καὶ οὔτε μύρου, οὔτε ἄλλου τινὸς τῶν παλαιῶν πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν οὕτω θεραπευομένην κεφαλὴν **E** ἐσπημέλτην ἔχειν, ἀπλῶς καὶ εἰκὴ τὰς τρίχας ἐνδεδεμένην, ὥστε μὴ εἰς ἀσχημοσύνην ἱεμπεσεῖν. Τράπεζα δὲ αὐταῖς ἐστὶν ἐσπερινὴ μόνη, τράπεζα καὶ οὐδὲ λαχάνου οὐδὲ ἄρτου, ἀλλὰ σεμίδαλις καὶ κύαμος καὶ ἐρέβινθος, καὶ ἐλαίαι καὶ σῦκα· καὶ ταλασιουργία διηνεκῆς, καὶ τῶν οἴκοι θεραπαινίδων ἔργα πολλῶ χαλεπώτερα. Τί γάρ; τὰς καμνούσας τὸ σῶμα θεραπεύειν ἀνεδέξαντο, τὰς κλῖνας βαστάζουσαι, τοὺς πόδας νίπτουσαι· **F** πολλὰ δὲ αὐτῶν καὶ μαγειρεύουσι. Τοσαῦτα δύναται τοῦ Χριστοῦ τὸ πῦρ· οὕτω καὶ φύσεως ἀνώτερον ἢ προθυμία. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ἐγὼ τοιοῦτον ἀπαιτῶ, ἐπειδὴ βούλεσθε παρελάνεσθαι παρὰ γυναικῶν. Καὶ γοῦν ὅσα μὴ φορτικά, ταῦτα πράττετε· χειρὸς κρατεῖτε καὶ ἀκολάστων ὀφθαλμῶν.

101 Τί δύσκολον, εἰπέ μοι, τί δυσχερές; Δίκαια πράττετε, μηδένα ἀδικεῖτε, μήτε ὁ πένης, μήτε ὁ πλούσιος, μήτε ὁ ἀγοραῖος,

ῥ σκιατροφία A.B.F. α αὐταὶ E. αὐταὶ Edd. οὐδὲν E. καὶ accessit ex E. δὲ om. A.B.F. τὴν φύσιν] τὸν τύπον A.B.D.F. Sav. cet. τρυφῆς E. ἀποδυσάμενοι A.B.F. Sav. cet. τοὺς om. B. οὕτως A.B.F. τρυχίνων A.D.E.F. et a pr. man. B. ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ σώματος] Sic omnes. ἐαυτῶν τοῖς σώμασι γεγυμνωμένοις Edd. ἀνυποδέτους C.D. Sav. cet. μύρων E. ἡμελμένην marg. gloss. antiq. E. ἐνδεδυμένην F. ἐκπεσεῖν A.B.F. οὐδὲ] οὐ E. αὐτῶν om. E. ὑμᾶς ἐγὼ τ. pro τ. ἐγὼ ὑμᾶς omnes.

μήτε ὁ μισθωτός· ἔστι γὰρ καὶ μέχρι πενήτων ἀδικίαν διελθεῖν.
 Ἡ οὐχ ὁράτε πόσας οὗτοι μάχας ποιοῦσι, καὶ πάντα ἀνατρέ-
 πουσιν; Κέχρησο γάμφ, ἔχε παῖδας· καὶ Παῦλος τοιούτοις
 ἐπέταττε, τοιούτοις ἔγραφε. Μέγας ἐκείνος ὁ ἀγὼν, καὶ ὑψη-
 λὸς ὁ σκόπελος, καὶ ἐγγὺς τοῦ οὐρανοῦ ἡ κορυφή, καὶ οὐ δύνασαι
 φθάσαι πρὸς τὸ μέγα; Οὐκοῦν καὶ τῶν ἐλαττόνων ἔχου, καὶ B
 τῶν κατωτέρων ἐφίεσο. Οὐ δύνασαι κενῶσαι τὰ χρήματα;
 Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὴ ἄρπαζε, μηδὲ ἀδίκει. Οὐ δύνασαι νη-
 στεῦσαι; Καὶ μὴ εἰς τρυφήν σεαυτὸν ἐξαγάγῃς. Οὐ δύνασαι
 ἐπὶ στιβάδος κατακλιθῆναι; Μὴ μοι κλῖνας ἀργυρενδέτους κα-
 (833) τασκεύαζε, ἀλλὰ κέχρησο κλίνη καὶ στρώμασι μὴ πρὸς ἐπίδειξιν
 πεποιημένοις, ἀλλὰ πρὸς ἀνάπαυσιν, μηδὲ ἐλεφαντίνας κλῖνας.
 Σύστειλον σαυτὸν. Τί μυρίων ἀγωγίμων πληροῖς τὴν ὁλκάδα;
 Ἄν ἦς εὐσταλὴς, οὐδὲν ἠδείσεις, οὐ φθύνον, οὐ ληστὰς, οὐκ ἐπι- C
 βούλους. Οὐδὲ γὰρ οὕτω τοῖς χρήμασιν, ὥς ταῖς φροντίσι
 πλουτεῖς· οὐχ οὕτως εὐπορεῖς ἐν τοῖς κτήμασιν, ὥς ταῖς ἀγω-
 νίαις καὶ τοῖς κινδύνοις, οἷτινες πειρασμοὺς καὶ ἐπιθυμίας ἢ πολ-
 λὰς ἐπέισάγουσι. Ταῦτα ὑπομένουσιν οἱ πολλὰ κεκτῆσθαι
 βουλόμενοι. Οὐ λέγω, διακόνησον τῷ κάμνοντι· καὶ τῷ παιδὶ
 κέλευσον τοῦτο ποιεῖν. Ὅρᾳς πῶς φορτικὸν οὐκ ἔστι; πῶς
 γὰρ, ἔνθα κόραι ἀπαλαὶ ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος ἡμᾶς παρ-
 ελαύνουσιν; Αἰσχυνθῶμεν, παρακαλῶ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς κοσμικοῖς D
 οὐδαμοῦ παραχωροῦμεν αὐταῖς, οὐκ ἐν πολέμοις, οὐκ ἐν ἄθλοις·
 ἐν δὲ τοῖς πνευματικοῖς ἀγῶσι πλέον ἡμῶν φέρονται, καὶ
 πρῶται τὸ βραβεῖον ἀρπάζουσι, καὶ ὑψηλότερα πέτανται,
 καθάπερ αἰτοῖ τινες· ἡμεῖς δὲ, καθάπερ κολοιοὶ, κάτω περὶ τὴν
 ἑκκίσαν καὶ τὸν καπνὸν αἰεὶ στρεφόμεθα. Κολοιῶν γὰρ ὄντως,
 τραπεζοποιούς καὶ μαγεῖρους ἐπινοεῖν, καὶ κυνῶν λίχνων. Ἄκου-
 σον τῶν παλαιῶν γυναικῶν· μεγάλαι γὰρ ἐγένοντο, ἡ μεγά- E
 λαι γυναῖκες καὶ θαυμασταί, οἷον ἡ Σάρρα, ἡ Ῥεβέκκα, ἡ
 Ῥαχήλ, ἡ Δεβώρα, ἡ Ἄννα, αἱ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὐ-
 δαμοῦ ἄνδρας παρήλασαν, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν τάξιν ἐπέιχαν.
 Νῦν δὲ τούναντίον, γυναῖκες ἡμᾶς παρελαύνουσι καὶ ἀποκρύ-
 πτουσι. Ὡς Ποῖος ὁ γέλως; τίς ἡ αἰσχὺνῃ; Ἡμεῖς τῆς κεφαλῆς
 τὴν τάξιν ἐπέχομεν, καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος νικώμεθα; Ἀρχεῖν
 αὐτῶν ἐτάχθημεν, οὐχ ἵνα μόνον ἀρχώμεν, ἀλλ' ἵνα καὶ ὕεν F
 ἡ δέσπης A.F. et a pr. man. B. ὅστινες] + βούλονται πλουτεῖν, φησὶ
 A.B.F. receptum a Sav. cet. ἢ πολλὰς] βλαβεράς ἑαυτοῖς A.B.F. Sav. cet.
 πολλὰς om. D. Statim συνεισάγ. E. ἡ ὑψηλότεραι B.F. Statim πέτον-
 ται B.F. πετώνται A. ἡ κνίσαν pro κνίσσαν B.E. ἡ μεγάλαι om. E.
 ἡ Δεβώρα E. Δεβώρα A. αἱ pro καὶ E. καὶ ἐπὶ τοῦ X. δὲ ἦσαν τοιαῦτα,
 ἀλλ' οὐδαμοῦ A.B.D.F. Sav. cet. ὡς πόσος A.B.F. ὡς τοῦ] τῶν C. ὡς ἐν
 om. B.

ἀρετῇ ἄρχωμεν. Ὁ γὰρ ἄρχων, τούτῳ μάλιστα ἄρχειν ὀφεί-
 λει, τῷ τῇ ἀρετῇ νικᾷν· εἰ δὲ νικᾷται, οὐκέτι ἄρχων. ^αΕἶδετε
 πόση τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ἡ δύναμις; πῶς ἔλυσε τὴν
 102 κατάραν; Καὶ γὰρ πλείους αἱ παρθένοι παρὰ γυναῖξι, πλείων
 ἢ σωφροσύνη παρ' ἐκείναις, αἱ χηρεῖαι πλείους· οὐδὲν ἂν αἰσχροὺς
^βγυνὴ ταχέως πρόοιτο ῥῆμα. Τίνος οὖν ἔνεκεν, εἰπέ μοι,
 αἰσχρολογεῖς σύ; Μὴ γάρ μοι τὰς ἀπεγνωσμένας ^γεἶπης.
 Φιλόκοσμον πῶς τὸ γένος ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἔχει τὸ ἐλάττωμα.
 Ἀλλὰ ^δκᾶν τούτῳ νικᾶτε ὑμεῖς οἱ ἄνδρες, οἱ καὶ ἐπ' ἐκείναις, ὥς
^εἐπ' οἰκείῳ κόσμῳ, ἁβρυνόμενοι. Οὐ γὰρ οὕτως οἶμαι τοῖς
 ἐαυτῆς χρυσίοις τὴν γυναῖκα καλλωπίζεσθαι, ὥς τὸν ἄνδρα τοῖς
 Β τῆς γυναικὸς· οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ ζώνῃ ^ςφρονεῖ τῇ χρυσῇ, ὥς ἐπὶ
 τῷ τὴν γυναῖκα χρυσοφορεῖν. Ὡστε καὶ τούτου ὑμεῖς αἴτιοι οἱ
 τὸν σπινθῆρα ἐκκαίοντες, καὶ τὴν φλόγα ἀνάπτοντες. Ἄλλως
 δὲ, οὐ τοσοῦτον ἀμάρτημά ^βἐστὶν ἐπὶ γυναικὸς, ὅσον ἐπὶ ἀνδρός.
 Σὺ ἐτάχθης ἐκείνην ῥυθμίζειν πανταχοῦ τῶν ^ιπρωτείων ἀξιοῖς
 τυγχάνειν. Οὐκοῦν καὶ ἐν τούτῳ δείξον, ὅτι σοι τῆς πολυτε-
 λείας οὐδεὶς λόγος ἐκείνης, ἀπὸ τῶν σαυτοῦ. Γυναικὶ μᾶλλον ^κτὸ
 κοσμεῖσθαι ἐπιτῆδειον, ἢ ἀνδρί. Ὅταν οὖν ^ιαὐτὸς σὺ μὴ ^μδια-
 φεύγῃς, πῶς ἐκείνη διαφεύγεται; Ἐχουσιν ἐκείναι τι καὶ κενό-
 C δοξον· ἀλλὰ τοῦτο κοινὸν καὶ ἀνδρῶν· ὀργίλαι πῶς εἰσι· καὶ
 τοῦτο κοινόν. Ἐν οἷς δὲ πλεονεκτοῦσιν, οὐκέτι κοινά· τὴν
^πσεμνότητα λέγω, τὴν θερμότητα, τὴν εὐλάβειαν, τὴν περὶ τὸν
 Χριστὸν ἀγάπην. Διὰ τί οὖν ἀπεῖρξεν αὐτὰς τοῦ θρόνου τοῦ
 διδασκαλικοῦ, φησί; Καὶ τοῦτο σημεῖον τοῦ πολὺ τὸ μέσον
 εἶναι τῶν ἀνδρῶν, καὶ μεγάλας εἶναι τὰς τότε. Παύλου ^ογὰρ
 διδάσκοντος, εἰπέ μοι, καὶ Πέτρου καὶ τῶν ἁγίων ἐκείνων, γυ-
 ναῖκα τῷ πράγματι ἐπιπηδᾶν ἐχρῆν; Νυνὶ δὲ εἰς ^ρτοῦτο κακίας
 D ἠλάσαμεν, ὥς καὶ ζητήματος ἄξιον εἶναι, διὰ τί γυναῖκες οὐ δι-
 δάσκουσιν· οὕτως εἰς τὴν αὐτὴν αὐταῖς ἀσθένειαν ἦλθομεν.
 Ταῦτα οὐκ ἐκείνας ἐπᾶραι βουλόμενος εἶπον, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐντρέψαι, ^ππαιδεῦσαι καὶ νουθετῆσαι, ὥστε τὴν προσήκουσαν
 ἡμῖν ἀρχὴν ^ιἀναλαβεῖν, μὴ κατὰ τὸ μείζον, ἀλλὰ κατὰ τὴν
 πρόνοιαν καὶ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Οὕτω γὰρ καὶ
 τὸ σῶμα ἐν τάξει ἔσται τῇ προσηκούσῃ, ὅταν ἀρίστου τοῦ

^α ἄρχων] + ἐστίν A.B.F. Sav. cet. ^α ἴδετε C. ^β γυνὴ ταχέως pro
 ταχέως γυνὴ omnes. ^γ εἶποις E. ^δ κᾶν] + ἐν ex corr. rec. A. ^ε ἐπ'
 om. A.B.C.F. ^ς ἀβρ. A.F. ἀβρ. A.C.D. ἐναβρ. Edd. ^ς φρονεῖν E.
^β ἐστὶν ἐπὶ] ἐστὶ C.E. Veron. ^ι πρώτων a pr. man. E. ^κ τὸ κ. ἐπιτῆ-
 δειον pro ἐπιτ. τὸ κ. A.B.C.E.F. ^ι αὐτὸς σὺ pro σὺ αὐτὸς A.B.C.E.F.
^μ διαφύγῃς E. ^π σεμνότητα et θερμότητα transp. E. ^ο γὰρ] οὖν A.B.F.
^ρ τοσοῦτο E. ^ρ καὶ παιδεῦσαι Edd. καὶ deest in omnibus. ^ι ἀναλαβεῖν]
 + ἀρχὴν E.

ἄρχοντας ἐπιτύχη. Γένοιτο δὲ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας κατὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ἅπαντας βιοῦν, ἵνα καταξιώθωμεν Ε
(834) ἅπαντες ἐν ἐκείνῃ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς φιλανθρωπίας ἀπολαῦσαι τοῦ δεσπότη, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

103

¹ Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδνέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ ² δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ.

ΕΙΠΩΝ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καθολικῶς, λοιπὸν αὐτὸν Β καὶ ὑπογράφει κατὰ μέρος. Αὕτη γὰρ εὐμαθεστέρα ἢ διδασκαλία, ὅταν καὶ κατὰ μέρος μαθάνωμεν. Καὶ τί φησι; “Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος.” Ποῖον ψεῦδος; τὰ εἶδωλα ἄρα φησιν; ³ Οὐ περὶ τούτων. Ψεῦδος μὲν γὰρ καὶ τούτο· ἀλλὰ νῦν ⁴ οὐδὲν αὐτοῖς κοινὸν πρὸς αὐτά· ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀλλήλους φησί, τουτέστι, τὸ δολερὸν καὶ ὑποῦλον. “Λαλεῖτε ἀλήθειαν C ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.” Εἶτα καὶ τὸ ἐντρεπτικώτερον· “Ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη.” ⁵ Μηδεὶς ἀπατάτω τὸν πλησίον· ὃ φησιν ὁ ψαλμωδὸς ἄνω καὶ κάτω ² “Χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.” Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὕτως ἔχθραν ποιοῦν, ὡς τὸ ⁶ ἀπατάσθαι καὶ παραλογίζεσθαι. “Ορα πῶς πανταχοῦ αὐτοὺς δυσωπεῖ διὰ τοῦ σώματος. Μὴ ψευδέσθω, φησιν, ὁ ὀφθαλμὸς τὸν πόδα, μηδὲ ὁ ποὺς τὸν ὀφθαλμόν. Οἶον, εἰς βαθὺ ὄρυγμα ἦ, εἶτα ἄνωθεν D ἐπὶ τῆς γῆς καλάμων διακειμένων, καὶ ὑπὸ τῆς γῆς κεκαλυμμένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ στερεᾷ γῆς ¹ παρέχη δόξαν τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐχὶ τῷ ποδὶ χρήσεται, καὶ εἴσεται πότερον ⁷ εἴκει καὶ διάκενόν ἐστι κάτω, ἢ ἀντερίδει καὶ ἀντιτυπεῖ; μὴ ψεύδεται ὁ ποὺς, ἀλλ' ⁸ οὐχ ὅπερ ἐστὶν ἀπαγγέλλει; Τί δέ, εἰ ὅφιν ἴδοι ὁ ὀφθαλμὸς, ἢ θηρίον, μὴ ψεύδεται τὸν πόδα; ⁹ οὐκ εὐθέως ἀπαγγέλλει, κακείνος παρ' αὐτοῦ μαθὼν, οὐκέτι ἐπέρχεται; Τί

¹ CAP. IV. v. 25—27.² Psal. xi. 3.

HOM. XIV. ^a δίδετε pro dōte omnes. ^b οὐ περὶ τούτων] οὐδαμῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. ^c ταῦτα A.B.E.F. Sav. cet. ^d οὐδὲν] οὐ περὶ τούτων οὐδὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^e αὐτὰ] ταῦτα ἦν E. ^f αὐτοῦ] + ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη C.D. Veron. ^g μηδεὶς] + τοίνυν A.B.F. ^h ἀπατᾶν A.B.F. Sav. cet. ⁱ παρέχει A. παρέχοι E. ^k Vid. Annot. ^l οὐχ om. C.D. Veron. ^m οὐκ εὐθέως ἀπαγγ.] καὶ οὐκ εὐθέως ὁ μὲν ἀπαγγ. A.B.F.

Εδὲ, ὅταν μήτε ^α ὁ ὀφθαλμὸς, μήτε ὁ ποῦς εὖρη διαγνῶναι, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς ὁσφρήσεως ἦ, οἷον πότερον δηλητήριον φάρμακον, ἢ οὐ, μὴ ψεύδεται ἡ ὁσφρησις τὸ ὁστόμα; Διὰ τί; ^β καὶ γὰρ καὶ ἑαυτὴν προσαπόλλυσιν· ἀλλ' ὅπερ αὐτῇ παρίσταται, λέγει. Τί δέ, ἡ γλῶσσα μὴ ψεύδεται τὸν στόμαχον; ^γ οὐκ ἔνθα μὲν πικρὸν ἴδῃ, ρίπτει, ἂν δὲ γλυκὺ, παραπέμπει; ^δ "Ὁρα διακονίαν καὶ δουλείας ἀντίδοσιν· ὅρα πρόνοιαν ἐξ ἀληθείας γεγενημένην, ^ε καὶ ἐκθύμως, ὡς ἂν τις εἴποι. Οὕτω ἴδῃ καὶ ἡμεῖς μὴ ψευδόμεθα, εἰ ἀλλήλων μέλη ἐσμέν. Τοῦτο φιλίας τεκμήριον, τὸ δὲ ἐναντίον ἐχθρας. Τί οὖν, ἂν ἐπιβουλεύῃ, φησί; Τὸ ἀληθές
104 ^ν μάθε· οὐκ ἔστι μέλος·" εἶπε δέ, μὴ ψεύδεσθε πρὸς τὰ μέλη. "Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε." "Ὁρα σύνεσιν· ^ζ καὶ λέγει ὅπως μὴ ἁμαρτήσωμεν, καὶ παρακούσαντας πάλιν οὐκ ἐγκαταλιμπάνει· οὐ γὰρ ἀφήσιν ἑαυτοῦ τὰ σπλάγχνα τὰ ^η πατρικά. Καθάπερ γὰρ ὁ ἱατρὸς διαγορεύει μὲν τὰ πρακτέα τῷ κάμνοντι, ^θ μὴ ἀνασχομένου δὲ ὁμοῦ οὐ καταφρονεῖ, ^ι ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς πειθοῦς εἰσάγων συμβουλὴν, θεραπεύει πάλιν, οὕτω καὶ ὁ Παῦλος. Ὁ μὲν γὰρ ἐκεῖνο ποιῶν, τὴν δόξαν μόνον ζητεῖ, καὶ ^κ ὅτι κατεφρονήθη, δάκνεται· ὁ δὲ πανταχοῦ τὴν ὑγείαν τοῦ κάμνοντος ἐπιζητῶν, πρὸς ἓν τοῦτο μόνον ὁρᾷ, ὅπως ἀναστήσῃ τὸν κείμενον. Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ποιεῖ. ^λ Εἶπε, μὴ ψεύδεσθε· εἰ δέ ποτε γένοιτο ἀπὸ ψεύδους ὀργή, καὶ τοῦτο θεραπεύει πάλιν. Τί ^μ γάρ φησιν; "Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε." Καλὸν μὲν γὰρ τὸ μὴ ὀργίζεσθαι· εἰ δέ τις ἐμπέσοι ποτὲ εἰς τὸ πάθος, ἀλλὰ μὴ εἰς τοσοῦτον. "Ὁ ἥλιος γὰρ, φησί, μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν." Βούλει τῆς ὀργῆς ἐμπλησθῆναι; ἀρκεῖ σοι μία ὥρα καὶ δευτέρα καὶ τρίτη· μὴ κατα-
C λιπὼν ἐχθροὺς ὑμᾶς ὁ ἥλιος ἀπέλθῃ. Ἀπὸ ἀγαθότητος ἀνέτειλε, μὴ ἀπερχέσθω εἰς ἀναξίους λάμψας. ^ν Εἰ γὰρ ὁ μὲν (835) δεσπότης αὐτὸν ἀπὸ πολλῆς ἀγαθότητος ἐπεμψε, ^ξ καὶ ἀφῆκέ σοι τὰ ἁμαρτήματα, σὺ δὲ τῷ πλησίον οὐκ ^ο ἀφίης, ὅρα πόσον τὸ κακόν. Καὶ ^π ἄλλο δὲ μετὰ τούτου· δεδοικε τὴν νύκτα ὁ μακάριος Παῦλος, μὴ λαβούσα ἐπ' ἐρημίας τὸν ἡδικομένον ἔτι

^α ὁ om. E. ^β ὁ στόμα] + οὐδαμῶς A.B.D.F. Sav. cet. ^γ καὶ γὰρ] ὅτι A.B. ^δ οὐκ] καὶ οὐκ A.B.F. ^ε ἴδῃ] ἴδοι E. ^ζ καὶ γὰρ] ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^η πατρικά] καὶ om. D. ^θ μὴ ἀνασχομένου] καὶ om. D. ^ι μάθε] + ἂν γὰρ ἐπιβουλεύῃ A.B.F. Sav. cet. ^κ εἶπε] εἰπὼν A.B.F. ^λ ἴδῃ] καὶ μέλη add. ἐπίγαγεν. ^μ καὶ λέγει] λέγει καὶ A.B.F. ^ν αὐτὸν A.B.F. ^ξ πατρικά A.F. πνευματικά Edd. ^ο καὶ μὴ Edd. καὶ om. A.B.F. ^π ἀνασχομένου B.F. ^ο ἀλλὰ] + καὶ C.D. ^ο ὅτι] + μόνον F. ^π εἰπὼν C.D.E. Veron. ^ξ γὰρ φησιν om. E. ^ο ἀπέλθῃ] pro ἀπέλθῃ A.B.C.D.F. ^ο ἐχθροὺς post ἀπέλθῃ transp. A. ^ο εἰ γὰρ ὁ μὲν δ. E. ^ο εἰ μὲν γὰρ ὁ μὲν δ. C.D. ^ο εἰ μὲν γὰρ ὁ δ. Veron. ^ο εἰ γὰρ ὁ δ. A.B.F. Sav. cet. ^ο καὶ] + αὐτὸς μὲν A.B.F. Sav. cet. ^ο ἀφίης B. ἀφίεις C. ἀφίεις A.F. ^ο ἄλλως A.B.F.

¹φλεγμαινόντα, ἀνακαύσῃ τὸ πῦρ. "Ἔως ^μγὰρ ἂν πολλὰ ἐκκρούῃ, τῆς ἡμέρας οὔσης, ἔξεστί σοι ἐμφορεῖσθαι· ὅταν ^δδέ μέλλῃ ἐσπέρα γίνεσθαι, καταλλάττου καὶ πρόσφατον σβέσον D τὸ κακόν. *Ἄν γὰρ νῦν ἐπιλάβηται, οὐκ ἀρκέσει ἡ μετὰ ταῦτα ἡμέρα τὸ συναχθέν καὶ ἐν τῇ νυκτὶ σβέσαι κακόν· ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον ^οὑποτέμῃ, τὸ δὲ ὅλον μὴ δυνήθῃς, πάλιν δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ὑπολειφθέντος τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ σφοδροτέραν ἐργάσασθαι τὴν πυράν. Καὶ καθάπερ ὁ ἥλιος, ἂν τὸ νεφωθὲν καὶ πυκνωθὲν τοῦ ἀέρος διὰ τῆς νυκτὸς μὴ ἀρκέσῃ τῇ Ῥεθυμερινῇ μαλάξαι καὶ διασκεδάσαι θερμῇ, ὑπόθεσιν χειμῶνος παρέχεται, τῆς νυκτὸς ἐπιλαβομένης τοῦ λειψάνου, καὶ πάλιν αὐτὸ τρεφούσης ἑτέροις ἀτμοῖς· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ὀργῆς. E

"^qΜηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ." "Ὡστε τὸ ἀλλήλους πολεμεῖν, τόπον ἐστὶ δούναί τῷ διαβόλῳ. Δέον γὰρ πάντας συμπεφράχθαι, καὶ κατ' ἐκείνου ἴστασθαι, ^εἐκλύσαντες τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν, ἐπ' ἀλλήλους κελεύομεν τρέπεσθαι. Οὐδέποτε ^γγὰρ οὕτως ἔχει τόπον ὁ διάβολος, ὥς ἐν ταῖς ἔχθραις. Ἐὰν μυρία ἐντεῦθεν τίκεται κακά. Καὶ καθάπερ ἔως μὲν ἂν ὦσιν ἡρμοσμένοι λίθοι, καὶ μηδὲν διάκενον ἔχοντες, ἐστήκασιν ἄρρα· F γαῖς, ἂν δὲ βελόνῃς μόνῃς διάτρησιν διαμπαξ γεγεννημένην, ἡ ραγάδα τριχὸς ἐπέχουσιν ^ντόπον συμβῆ γενέσθαι, τοῦτο πάντα καταλνεί καὶ ἀπόλλυσιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ διαβόλου· ἔως μὲν ἂν ὦμεν πεπυκνωμένοι καὶ συνηρμοσμένοι, οὐδὲν ὅλως ἐπισ- ¹⁰⁵άγει τῶν αὐτοῦ· ἐπειδὰν δὲ μικρὸν ἡμᾶς διαχαυνώσῃ, καθάπερ ^{τις}τις χειμάρρους ἐπιχέεται. Πανταχοῦ γὰρ ἀρχῆς αὐτῷ χρεια ^μμόνης, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ δυσκατόρθωτον· τούτου δὲ ^γγενομένου, αὐτὸς ^εἑαυτῷ τὰ πάντα εὐρύνει. Λοιπὸν ^υδὲ διαβολαῖς τὰ ὧτα ἀνέφυγε, καὶ οἱ τὰ ψευδῇ λέγοντες, πιστότεροι· τὴν γὰρ ἔχθραν ἔχουσι δικάζουσιν, οὐ τὴν ἀλήθειαν κρίνουσαν. Καὶ ὥσπερ φιλίας οὔσης, καὶ τὰ ἀληθῆ ψευδῇ φαίνεται τῶν κακῶν· οὕτως ἔχθρας οὔσης, καὶ τὰ ψευδῇ ἀληθῆ· ἕτερος νοῦς, ἕτερον δικαστήριον, οὐκ ἐξ ἴσης ^zἀκούον, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προσκλίσεως καὶ ἐπιρρεπείας. ^αΚαθάπερ γὰρ ἐν ζυγῷ B

¹ ἐφλεγμ. E. ^μ γὰρ] μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἂν γὰρ pro γὰρ ἂν E. ^α δὲ] τοίνυν E. δὲ om. C. Statim μέλλοι Edd. μέλλει C. μέλλῃ sine libris correximus. ^ο ὑποτέμῃς A.B.F. Sav. cet. ^ρ μεθυμερινῇ E. καθημερινῇ Edd. ^q μηδὲ B.C.D.E.F. μὴ Veron. μήτε Sav. cet. ^ε ἐκλύσαντες] + δὲ C.D. + ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. Nobiscum faciunt E. Veron. ^γ γὰρ] + ἀλ- λοτε A.B.F. ^ν ἐντεῦθεν τὰ μ. inverso ord. B.F. Statim τίκεται κακά pro κακά τίκεται E. Cat. ^υ τρόπον B.C.F. ^γ γινομένου C. ^z αὐτῷ C. ^υ δὲ] γὰρ A.B.F. et ante corr. E. editum a Sav. cet. Mox ἀνέφεται ex rec. corr. E. ^z ἀκούων C.D. ^α καθ. γὰρ] καὶ καθ. A.B.F. γὰρ om. C.

^b μολύβδος προστεθείς τὸ πᾶν εἴλκυσεν· οὕτω καὶ ἐγκαυῖθα, τὸ τῆς ἔχθρας ^c βάρους μολύβδου χαλεπώτερον ὄν. Διὸ, παρακαλῶ, πάντα πράττωμεν, ὥστε πρὸ τοῦ ἡλίου σβεννύναι τὰς ἔχθρας. * Ἄν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ^d κρατήσης, καὶ τῇ ἐξῆς, πολλάκις καὶ εἰς ἐνιαυτὸν αὐτὴν ἐξέτεινας, καὶ αὐτὴ ἑαυτὴν ἤξῃσε λοιπὸν ἡ ἔχθρα, καὶ οὐ δεῖται τις. Καὶ ^e ῥήματα ἐτέρως C λεγόμενα ἐτέρως ὑποπτεύειν ποιούσα, καὶ σχήματα καὶ πᾶν ὁτιοῦν, ἐκθηριοὶ ^f καὶ ἐξαγριοὶ, καὶ τῶν μαινομένων χεῖρω διατίθουσιν, ^g οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι ἀνεχομένη, ἀλλ' ἀπὸ τῶν λοιδοριῶν ἅπαντα φθεγγομένη. Πῶς οὖν ^h μαλάξομεν τὸν θυμόν; πῶς σβέσομεν τὴν φλόγα; * Ἄν τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα ⁱ ἐννοήσωμεν, ^k καὶ ὅσων ἐσμὲν ὑπεύθυνοι τῷ θεῷ· ἂν ἐννοήσωμεν, ὅτι οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀμυνόμεθα, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς· ἂν ἐννοήσωμεν, ὅτι τὸν διάβολον εὐφραίνομεν, ὅτι τὸν ἐχθρὸν τὸν ἡμέτερον, τὸν ὄντως ἐχθρὸν, ^l δι' ὃν τὸ μέλος τὸ ἡμέτερον ^m ἀδικοῦμεν, αὖξομεν. Βούλει ⁿ μνησικακος εἶναι καὶ ἐχθρός; D Ἐχθρός ἔσο, ἀλλὰ τοῦ διαβόλου, μὴ τοῦ μέλους τοῦ σου. Διὰ τοῦτο ἡμᾶς ὥπλισε τῷ θυμῷ ὁ θεὸς, οὐχ ἵνα τὸ ξίφος κατὰ τῶν ἡμετέρων ὠθῶμεν σωματίων, ἀλλ' ἵνα ὁλόκληρον τὴν μάχαιραν εἰς τὸ τοῦ διαβόλου στήθος βαπτίζωμεν. Ἐκεῖ τὸ ξίφος ἐγκλείσιν μέχρι τῆς λαβῆς, εἰ βούλει, καὶ τὴν λαβὴν αὐτὴν, καὶ μηδέποτε ἐκσπάσης, ἀλλὰ καὶ ἕτερον πρόσθε. Τοῦτο δὲ ^o γίνεταί, ὅταν ἡμῶν αὐτῶν φειδόμεθα, ὅταν εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλους ^p διακεώμεθα. Ἐρρέτω χρήματα, ἐρρέτω δόξα καὶ εὐδοκίμῃσι· πάντων τὸ μέλος τὸ ἐμὸν ἐμοὶ τιμιώτερον. Ταῦτα λέγωμεν πρὸς ἑαυτούς· μὴ τὴν φύσιν ἀδικῶμεν τὴν ἡμετέραν, ἵνα χρήματα κτησώμεθα, ἵνα δόξης ἐπιτύχωμεν. ³ “Ὁ κλέπτων, μηκέτι κλεπτέτω,” φησὶν. ⁴ Ὅρῃς τὰ μέλη τοῦ παλαιοῦ (836) ἀνθρώπου; ψεύδος, μνησικακία, κλοπή. ⁵ Διὰ τί μὴ εἶπεν, ὁ

³ v. 28.

^b μολύβδος bis C.D. Veron. ^c βάρους om. a pr. m. E. ^d κρατήσης] μὴ κρατήσης A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ τὴν ἐξῆς C. ^e ῥήματα] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^f καὶ ἐξαγριοὶ om. E. ^g οὔτε—ἀκοῦσαι] Sic C.E. οὐ τὸ ὄνομα εἰπεῖν ἢ ἀκ. D. οὐδὲ τὸ ὄνομα (τὸ ὄνομα om. F.) εἰπεῖν ἢ ἀκ. A.B.F. οὔτε τὸ ὄνομα εἰπεῖν οὔτε ἀκ. Edd. Statim ἀνεχομένην, ἀλλὰ τὸ τῶν λ. C. ^h μαλάξομεν et σβέσομεν C.D. ⁱ ἐννοήσωμεν] + ἂν τὰ πλημμελήματα, οὕτως οὔτε ὀργισθῆσόμεθα· ἂν ἐννοήσωμεν E. ^k καὶ ὅσων] Sic A.B. ὅσων C.D.E. ὅσων Veron. καὶ ὅσων F. Sav. cet. Post ὅσων vacuum relictum trium linearum in A. qui pergit ὅτι οὐ τὸν ἐχθρὸν κ. τ. ε. ^l δι' ὃν C. ut conjecerat Dun. δι' ὃν Edd. ^m ἀδικοῦντες B. Statim αὖξομεν, quod aberat, est in A.B.C.F. et a sec. manu E. αὖξάνομεν D. ⁿ μνησ. εἶναι pro εἶναι μνησ. A.B.C.F. Mox ἔσο ἐχθρὸν inverso ord. A.B.F. ^o γίνεταί] ἔσται A.B.F. Sav. cet. ^p διακεώμεθα ^{μανοι ὁμεν} (sic) E. ^q ὁρῃς] + τίνα A.B.F. Sav. cet. ^r διὰ τί μὴ] οὐκ E.

κλέπτων κολαζέσθω, βασανίζεσθω, στρεβλούσθω, ^αἀλλὰ, “μη-
κέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾶτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν
ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι;” Πού οἱ F
καθαροὶ λεγόμενοι, οἱ παντὸς ρύπου γέμοντες, καὶ τοῦτο ἐαν-
τοὺς ὀνομάζειν τολμῶντες; Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἁποδύσασθαι τὸ
ἔγκλημα, οὐ ἔτι τῷ στῆναι μόνον τοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ καὶ 106
τῷ ἀγαθὸν τι ἐργάσασθαι. Ὁράτε πῶς ἀπολύεσθαι τὰ
ἁμαρτήματα ^αχρή; Ἐκλεψαν τοῦτό ἐστι τὸ ἁμαρτήμα· οὐκ
ἔκλεψαν, τοῦτο οὐκ ἔστι τὸ ἁμαρτήμα λύσαι· ἀλλὰ πῶς;
²Ἐκοπίασαν, καὶ ἐτέροις μετέδωκαν· οὕτως ἔλυσαν τὸ ἁμαρ-
τήμα. Οὐχ ἀπλῶς ἡμᾶς ἐργάζεσθαι βούλεται, ἀλλ’ ὥστε
κοπιᾶν, ὥστε ἐτέροις μεταδιδόναι· καὶ γὰρ ὁ κλέπτων ἐργά-
ζεται, ἀλλὰ κακόν.

⁴ “Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευ-
έσθω.” ^εΤίς ἐστὶ σαπρὸς; “Ὁν ^δφησι καὶ ἄργον, καταλαλιά,
αἰσχρολογία, εὐτραπεία, μωρολογία. ^εὉρᾷς πῶς τὰς ρίζας B
ἐκκόπτει τῆς ὀργῆς, τὸ ψεῦδος, τὴν κλοπὴν, τὴν ἄκαιρον διά-
λεξιν; Τὸ δὲ, “μηκέτι κλεπτέτω,” οὐκ ἐκείνοις συγγινώσκων
τοσοῦτόν φησιν, ὅσον τοὺς ἡδικημένους πράους καθιστῶν, καὶ
τῷ μηκέτι τὰ αὐτὰ παθεῖν ἔαρκείσθαι παραινῶν. ^βΟὐ γὰρ
πραγμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥημάτων τίνουμεν δίκας. “Ἀλλ’
εἴ τις ἀγαθός, φησὶ, πρὸς ἱτὴν οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ
χάριν τοῖς ἀκούουσι.” Τοῦτέστιν, ὅπερ οἰκοδομεῖ τὸν πλησίον,
τοῦτο φθέγγου μόνον, περιττὸν δὲ μηδέν. Διὰ τοῦτο γὰρ σοι C
στόμα καὶ γλῶσσαν ἔδωκεν ὁ θεός, ἵνα εὐχαριστῇς αὐτῷ, ἵνα
οἰκοδομῇς τὸν πλησίον· ὡς ἐὰν καθαιρῇς τὴν οἰκοδομὴν, βέλτιον
σιγᾶν, καὶ μηδέποτε φθέγγεσθαι. Καὶ γὰρ χεῖρες ^κτεχνίτου,
ἀντὶ τοῦ τοὺς τοίχους ^ιἐξυφαίνειν μαθοῦσαι ^μκαθαίρειν, ἐκκό-
πτεσθαι ^νδίκαιαι ἂν εἶεν. Καὶ ^ογὰρ ὁ ψαλμῳδὸς τοῦτό φησιν·
⁵ “^ρἘξολοθρεύσει κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια.” Τοῦτο
πάντων ⁹αἷτιον τῶν κακῶν, τὸ στόμα· μᾶλλον δὲ οὐ τὸ στόμα,
ἀλλ’ οἱ κακῶς αὐτῷ χρώμενοι. Ἐντεῦθεν ὕβρεις, λοιδορίαι, D

4 v. 29.

5 Psal. xi. 4.

^α ἀλλὰ] + τί C.D. + τί; ὁ κλέπτων E. ^ε ἀπολύεσθαι Cat. et a pr.
man. E. ^ν τὸ C. Cat. Statim ἀποστήναι E. ^β τὸ C.D. Cat. ^α χρή
pro δεῖ A.B.C.D.E. Cat. ^γ ἁμαρτήμα] + πρᾶξαι A.B.F. Sav. cet. ² ἔκοπ.]
ei ἔκοπ. A.B.F. Sav. cet. ^α τὰ ἁμαρτήματα E. Cat. ^β ὥστε] + καὶ E. Cat.
^ε τίς] τί F. Cat. ^δ φησιν] + ἀλλαχοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ε ὅρα E. ^ε τὸ
A.B.C.E.F. Cat. ^ε ἀρκείσθαι παραινῶν] ἐλπίδας διδούς A.B.F. ^η οὐ
γὰρ] καλῶς δὲ καὶ περὶ λόγων διδάσκει· οὐ γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ι τὴν as-
sumtum ex A.B.C.F. Mosq. ^κ οἰκοδόμου in marg. rec. man. E. ^λ ἀνορ-
θοῦν A.B.F. ^μ καθαίρειν] + ἐπιχειροῦσαι E. ^ν δίκαιαι A.B.F. δίκαιον E.
^ο γὰρ om. A.B.F. ^ρ ἐξολοθρεύσαι E. ⁹ αἷ. τῶν κακῶν] κακῶν αἷτιον C.

TOM. IV.

K K

βλασφημίαι, ἐκκαύματα τῶν ἡδονῶν, φόνοι, μοιχεῖαι, κλοπαί, πάντα ἀπὸ τούτου τίκτεται. Καὶ πῶς, φησὶ, φόνοι; Ἀπὸ ὕβρεως εἰς ὀργήν, ἀπὸ ὀργῆς εἰς πληγὰς, ἀπὸ πληγῶν εἰς φόνον ἐξέβης. Πῶς μοιχεῖαι; Ἡ δεινὰ σε φιλεῖ, φησὶν, ἐφθέγγατό τι περὶ σοῦ χρηστὸν, ἐχάλασέ σου τὸν τόνον, εἴτα καὶ σοι οὕτως ἀνάπτεται τὰ τῆς ἐπιθυμίας. Διὰ τοῦτο Παῦλος ἔλεγεν, “Εἴ τις ἀγαθός.” Ἐπεὶ οὖν πολὺ τὸ χύμα τῶν λόγων, εἰκότως ἀδιορίστως εἶπεν, ἐκεῖνα φθέγγεσθαι κελεύσας, **E** καὶ τύπον ὡδούς. Ποῖον δὲ τούτον; Εἴ τις οἰκοδομεῖ, εἰπών. ^x Ἡ τοῦτό φησιν, ἵνα χάριν σοι ὑεῖδῃ ὁ ἀκούων. Οἶον, ἐπάρνευσεν ὁ ἀδελφός· μὴ ἐκτόμπνευε τὴν ὕβριν, μηδὲ ἐντρυφᾷ οὐδὲν ὠφέλησας τὸν ἀκούοντα, ἀλλὰ καὶ ἐβλάψας, εἰκότως, ^z ἦλον αὐτῷ δούς. ^a Ἄν μέντοι τὰ πρακτέα παραινῆς, πολλὴν αὐτῷ δίδως τὴν χάριν· ἂν παιδεύσῃς εὐφημον ἔχειν στόμα, ἂν διδάξῃς μηδένα ^a κακηγορεῖν, μάλιστα αὐτὸν ἐπαιδεύσας, καὶ ^F χάριν αὐτῷ δέδωκας· ἂν περὶ κατανύξεως, ἂν περὶ εὐλαβείας, ἂν περὶ ἐλεημοσύνης διαλεχθῇς, πάντα ταῦτα μαλάττει αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτων ^b πάντων χάριν ὁμολογήσει. ^a Ἄν μέντοι γέλωτα κινήσῃς, ἂν αἰσχροὺς φθέγγῃ, μᾶλλον ἐξηψας· ἂν ἐπαι-
107 νέσῃς τὴν πονηρίαν, κατέβαλες καὶ ^c ἀπώλεσας. ^d Ἡ ἵνα, φησὶν, αὐτοὺς κεχαριτωμένους ἐργάσῃται. Καθάπερ γὰρ τὸ μύρον χάριν δίδωσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, οὕτω καὶ λόγος ἀγαθός· διὰ τοῦτο καὶ τις ἔλεγε, ⁶ “Μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομά σου” ἀποπνεῖν αὐτοὺς ἐποίει ἀπὸ τῆς εὐωδίας ἐκείνης. Ὅρᾳς ὅτι, ὑπὲρ αἰεὶ παραινεί, τοῦτο καὶ νῦν λέγει, ἐκάστῳ οἰκοδομεῖν τὸν πλησίον ἐπιτρέπων κατὰ δύναμιν τὴν αὐτοῦ; Ὁ ἐτέροις οὖν τοιαῦτα παραινῶν, πολλῷ μᾶλλον ἔσαντῷ. ⁷ “Καὶ μὴ λυ-
B πείτε, φησὶ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.” Φρικωδέστερον καὶ φοβε-
ρώτερον τοῦτο, ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς ^b Θεσσαλονικέας ἐπι-
στολῇ φησὶ· καὶ γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτόν τι λέγει. ⁸ “Ὁ ἀθετῶν, (837)
οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἂν εἴπῃς ὕβριστικὸν ῥῆμα, ἂν πλήξῃς τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἐκείνον ἔπληξας, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐλύπησας. Εἴτα καὶ ἡ προσθήκη τῆς εὐεργεσίας, ἵνα μείζων γένηται ἡ κατηγορία. “Καὶ μὴ λυπεῖτε

6 Cant. i. 3.

7 v. 30.

8 1 Thess. iv. 8.

^r τούτων F. ^s φόνους F. ^t μοιχεῖαι E. μοιχεῖαν Edd. ^v ὁ Παῦλος A.B.E.F. Sav. cet. ^w δούς] + ὁμιλίας A.B.F. Sav. cet. ^x ἡ] + τοῖνον A.B.F. ^y ἡδὲ C. ^z ἦλον] ζῆλον E. ^a κακηγορεῖν C. ^b ἀπάντων E. ^c ἀπώλεσας] + τοῦτο οὖν ἔστιν εἰπεῖν A.B.C.D.F. Sav. cet. ^d ἡ om. Veron. Mox φησὶν om. A.B.F. Sav. cet. κεχαρ. αὐτοὺς inverso ord. A.B.C.F. Sav. cet. ^e ἐργάσῃται] + οὕτως εἶπε A.B.D.(?) F. Sav. cet. ^f εἰαυτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^g εἰαυτῷ A.B.F. ^h Θεσσαλονικεῖς a pr. man. E. ⁱ ἐπιστολῇ] + τοῦτο καὶ νῦν A.B.F. ^k δ] + γὰρ Cat. Veron. Ben.

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φησὶν, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν C ἀπολυτρώσεως." Τοῦτο ἡμᾶς ἔδειξεν ἀγέλην βασιλικήν, τοῦτο ἡμᾶς πάντων τῶν πρώτων ἀπέστησε, τοῦτο οὐκ ἀφήκε κείσθαι μετὰ τῶν ὑπευθύνων τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ, καὶ σὺ αὐτὸ λυπεῖς; ¹ "Ὅρα πῶς ἐκεῖ μὲν ^mφοβερῶς, "Ὁ γὰρ ἀθετῶν, φησὶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν." ἐνταῦθα δὲ ἐντρεπτικῶς, "Μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φησὶν, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε."

ⁿ Ἡ σφραγὶς αὕτη ἐπὶ τοῦ στόματος κείσθω· μὴ ἀνέλῃς τὰ σήμαντρα. Στόμα πνευματικὸν οὐδὲν τοιοῦτον φθέγγεται. Μὴ εἴπῃς, οὐδὲν ἐστίν, ἂν αἰσχροὺς εἴπω, ἂν τὸν δεῖνα ὑβρίσω. Διὰ τοῦτο μέγα ἐστὶ κακὸν, ἐπειδὴ οὐδὲν εἶναι δοκεῖ. Τὰ γὰρ D μὴδὲν εἶναι δοκοῦντα, εὐκόλως ^o καὶ καταφρονεῖται, τὰ δὲ καταφρονούμενα καὶ αὖξεται, τὰ δὲ αὐξόμενα καὶ ἀνίατα γίνεται. Στόμα ἔχεις πνευματικόν. Ἐννόησον ^p τίνα εὐθέως ἐφθέγξω ῥήματα τεχθεῖς, ποῖα ἀξία τοῦ στόματός σου. Πατέρα καλεῖς τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν εὐθέως ὑβρίζεις; Ἐννόησον πόθεν πατέρα καλεῖς τὸν θεόν. Ἀπὸ φύσεως; ἀλλ' οὐκ ἂν ^q ἔχῃς. ^r Ἄλλ' ἀπὸ ἀρετῆς; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο. Ἀλλὰ πόθεν; Ἀπὸ φιλανθρωπίας μόνῃς, ἀπὸ εὐσπλαγχνίας, ἀπὸ ἐλέου πολλοῦ. E Ὅταν οὖν πατέρα καλῇς τὸν θεόν, μὴ τοῦτο μόνον ἐννοεῖ, ὅτι ἀνάξια τῆς εὐγενείας ἐκείνης πράττεις ὑβρίζων, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπὸ φιλανθρωπίας ἔχεις τὴν εὐγένειαν. Μὴ τοίνυν αὐτὴν καταισχύνης, ἀπὸ μὲν ^s φιλανθρωπίας λαβὼν, ὡμότῃτι δὲ κεκρημένος πρὸς τοὺς ἀδελφούς. Πατέρα καλεῖς τὸν θεόν, καὶ ὑβρίζεις; Ἄλλ' οὐ ταῦτα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ πόρρω ταῦτα. ^v Τί ἔργον τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ; ^w Τοῖς ἐχθροῖς ἀφιέναι, ὑπὲρ τῶν ^x σταυρούντων εὐχεσθαι, ὑπὲρ τῶν F μισούντων τὸ αἷμα ἐκχεῖν. Ταῦτά ἐστίν ἄξια τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοὺς ἐχθρούς, τοὺς ἀγνώμονας, τοὺς κλέπτας, τοὺς ἱταμούς, τοὺς ἐπιβουλεύοντας, τοὺς ἀδελφούς ποιεῖσθαι καὶ κληρονόμους, οὐχὶ τοὺς ἀδελφούς γενομένους, τοὺς ὡς ἀνδραποδα ὑβρίζειν. Ἐννόησον τίνα ἐφθέγξατο ῥήματα τὸ 108 στόμα τὸ σὸν, ποίας ἄξια τραπέζης; ^y τίνων ἄπτεται, τίνων

¹ ὁρᾷς A.E.F. Cat. ^m φοβερῶς] + εἶπεν A.B.F. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. "Ὅτι οὐ δεῖ ὑβρίζειν καὶ αἰσχρολογεῖν. Veron. ^o καὶ om. F. ^p τίνα εὐθ. ἐφθ. ῥήματα τεχθεῖς] Sic E. ^q τί εὐθ. ἐφθ. τι ῥήμα τεχθεῖς D. ^r τίνα ἐφθ. ῥήματα χθεῖς A.B.C.F. ^s τί ἐφθ. εὐθ. ῥήμα τεχθεῖς Edd. ^t ἔχῃς] + εἰπεῖν A.B.F. ^u ἀλλ' accessit ex E. ^v φιλανθρωπίας in marg. κηδεμονίας in textu E. ^w ἀλλὰ πόρρω ταῦτα om. A.B.F. Sav. cet. ^x τί om. A.B.F. τὸ pro τι Sav. cet. Statim τοῦ υἱοῦ om. C. et in text. E. ^y τοῖς] τὸ τοῖς C. ^z σταυρῶσαντων E. Mox ἐκχεῖν idem. ^{aa} τίνων] ἐννόησον τίνων A.B.F. Sav. cet.

γεύεται, ποίας ἀπολαύει τροφῆς. Οὐδὲν ἡγῆ ποιεῖν δεινὸν τὸν ἀδελφὸν ^ακακηγορῶν; Πῶς οὖν καλεῖς ἀδελφόν; Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀδελφός, πῶς λέγεις, “Πάτερ ἡμῶν;” τὸ γὰρ, ἡμῶν, πολλῶν ἐστὶ προσώπων σημαντικόν. Ἐννόησον μετὰ τίνων ἔστηκας κατὰ τὸν καιρὸν τῶν μυστηρίων, μετὰ τῶν Χερουβὶμ, μετὰ τῶν Σεραφίμ. Τὰ Σεραφίμ οὐχ ὑβρίζει, ἀλλὰ μίαν Βαῖτοῖς χρεῖαν μόνον τὸ στόμα πληροῖ, τὸ δοξολογεῖν, τὸ ^ααγιά-
 ζειν τὸν θεόν. Πῶς οὖν ^βδυνήσῃ μετ’ ἐκείνων λέγειν, “Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος,” εἰς ὕβριν τῷ στόματι κεχρημένος; Εἰπέ δὴ μοι, εἰ σκευὸς εἴη ^γβασιλικόν, καὶ αἰ ἐδεσμάτων ^δἐμπλεων βασιλι-
 κῶν, καὶ εἰς τοῦτο ἀποτεταγμένον, εἰτά τις αὐτῷ τῶν οἰκετῶν χρῆσαιτο εἰς κόπρον, ἄρα τολμήσει πάλιν μετ’ ἐκείνων τῶν σκευῶν τῶν εἰς ἐκείνα ἀποτεταγμένων αὐτὸ ^εἀποτίθασθαι τῆς κόπρου ἐμπεπλησμένον; Οὐδαμῶς. Τοιοῦτόν ^ςτι ἐστὶν ἡ ^εκακηγορία, τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ὕβρις. “Πάτερ ἡμῶν.” Καὶ τί C τοῦτο ^βμόνον; ^ιἌκουε καὶ τὸ ἐξῆς. “Ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” Εὐθέως ^κεἶπες, “Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,” καὶ ἀνέστησέ σε τὸ ῥῆμα, ἐπτέρωσέ σου τὴν διάνοιαν, ἔδειξεν ὅτι πατέρα ἔχεις ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲν πρῶττε, μηδὲν λέγε τῶν ^ιἐπὶ γῆς. Εἰς ἐκείνην σε τὴν τάξιν ἔστησε τὴν ἄνω, ἐκείνῳ σε ἐνέκρινε τῷ χορῷ· τί σαυτὸν κάτω καθέλκεις; Παρὰ τὸν θρόνον ἔστηκας τὸν βασιλικόν, καὶ ὑβρίζεις; Οὐ δέδοικας μὴ ὕβριν τὸ πρᾶγμα ^ηἡγήσῃται ὁ βασιλεὺς; ἀλλὰ ἂν μὲν οἰκέτης ἐφ’ ἡμῶν τὸν ὁμόδουλον τύπτῃ, ἢ ὑβρίξῃ, καὶ δικαίως τοῦτο ποιῇ, εὐθέως D ἐπιτιμῶμεν, ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι· σὺ δὲ μετὰ τῶν Χερουβὶμ ἐστῶς παρὰ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως, ὑβρίζεις τὸν ἀδελφόν; Οὐχ ὅρᾳς τὰ ἅγια ταῦτα σκευή; οὐχὶ πρὸς ἐν ἐστὶν αὐτῶν διαπαντός ^ηἡ χρεῖα; μὴ τις τολμᾷ πρὸς ἄλλο τι χρῆ- (838)
 σασθαι αὐτοῖς; Ὁ Σὺ τῶν σκευῶν ἀγιώτερος εἶ τούτων, καὶ πολλῷ ἀγιώτερος· τί τοίνυν ῥυπαίνεις σαυτὸν καὶ μολύνεις; Ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἔστηκας, καὶ ὑβρίζεις; ^ρμετὰ ἀγγέλων πολι-
 τεύῃ, καὶ ὑβρίζεις; φιλήματος ἡζιώσαι δεσποτικοῦ, καὶ ὑβρί- E ζεις; τοσοῦτοῖς σου τὸ στόμα ἐκόσμησεν ὁ θεὸς, ὕμνοις ἀγγε-
 λικοῖς, τροφῇ οὐκέτι ἀγγελικῇ, ἀλλ’ ὑπὲρ ἀγγελικὴν, φιλήματι

^α κατηγορῶν C. τοῦ ἀδελφοῦ κατηγορῶν Flor. p. 276. (Tom. xii. p. 558 C.)

^α αγιάειν omnes. δοξάζειν Edd. ^β δυνήσῃ] + σὺ A.B.E.F. Sav. cet. ^γ βασιλικόν—ἀποτεταγμένον] πρὸς βασιλικῶν ἐδεσμάτων ἀφωρισμένον ὑποδοχὴν A.B.F. ^δ ἐμπλεων C.D. ^ε ἀποθέσθαι E. ^ς τι om. F. Veron. ^ε κατηγορία Edd. ἰσ. κακηγορία Sav. marg. κακηγορία a pr. man. E. ^β μόνον] + λέγεις A.B. ^ι ἀκουε]εἶπε A.B.F. Mox τὸ ἐξῆς A.B.C.D.F. τὰ ἐξῆς E. τῶν ἐξῆς Edd. ^κ εἶπεν E. ^ι ἐπὶ τῆς γῆς E. ^η ἡγήσεται E.F. ^η ἡ om. E. Veron. ^ο σὺ] + δὲ B. σὺ τούτων εἶ τῶν σκ. ἀγιώτερος hoc ord. E. ^ρ μετὰ τῶν ἀγγ. E.

τῷ αὐτοῦ, περιπλοκαῖς ταῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ ὑβρίζεις; Μὴ παρακαλῶ. Μεγάλων τὸ πρᾶγμα αἷτιον κακῶν, πόρρω ψυχῆς Χριστιανῆς. Οὐ πείθομέν σε λέγοντες, οὐδὲ ἐντρέπομεν; Οὐκοῦν ἄξιον φοβῆσαι λοιπόν. Ἄκουε ἵγάρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ⁹ “Ὁ εἰπὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, ἔνοχος ἔσται τῇ γεέννῃ τοῦ πυρός.” Εἰ δὲ τὸ κουφότερον πάντων γέενναν προξενεῖ, ὃ τὰ ἰτολμηρὰ λέγων, τίνος οὐκ ἔσται ἄξιος; Παι- F δεύσωμεν ἡμῶν πρὸς εὐφημίαν τὸ στόμα. Μέγα ἀπὸ τούτου ¹⁰⁹ κέρδος, μεγάλη ἀπὸ τῆς ὑβρεως ἢ βλάβη. Οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα χρήματα δαπανῆσαι. Ἐπιθῶμεν θύραν καὶ μοχλόν· κατεσθίω-
μεν ἑαυτοὺς, ἐὰν ῥήμά ποτε φορτικὸν ἐκπηδήσῃ τῶν οὐδόντων. Παρακαλῶμεν τὸν θεόν, παρακαλῶμεν τὸν ὑβρισμένον, μὴ ἁναξιοπαθῶμεν· ἑαυτοὺς ἐπληξάμεν, οὐκ ἐκείνον· ¹ ἑαυτοὺς ἐτρώσαμεν, οὐκ ἐκείνον· ἐπιθῶμεν τὸ φάρμακον τὴν εὐχὴν καὶ τὴν πρὸς τὸν ὑβρισμένον καταλλαγὴν. Ἄν ἐν τοῖς ῥήμασι τοσαύτην ποιῶμεθα πρόνοϊαν, πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς πράγμασι ² νόμους τιθῶμεν ἑαυτοῖς. Κἂν φίλους ἔχωμεν, κἂν οὐστινας οὖν, καὶ εἴποιεν κακῶς τινα, ἢ ὑβρίσαιεν, ἀπαίτησον αὐτοὺς καὶ εἰσπραξαι δίκην. Μανθάνωμεν ὅλως, ὅτι ³ κἂν ἀμαρτία τὸ τοιοῦτόν ἐστιν· ἂν γὰρ μάθωμεν, ταχέως ἀποστησόμεθα. Ὁ B δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ἵφυλάξαι ὑμῶν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ ⁴ τειχίσαι ἀσφαλεῖ τειχίῳ τῷ αὐτοῦ φόβῳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

C

¹ Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, ² καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρρήτῳ ἀφ’ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

“ΩΣΠΕΡ εἰς σκευὸς ³ ἀκάθαρτον οὐκ ἂν ποτε ἑαυτὰς ἐὰν τῶν μελιττῶν καθεῖεν τὸ γένος· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ θυμιάμασι καὶ μύροις ⁴ καὶ εὐωδαῖς τὸν τόπον ⁵ καταρραίνουσιν οἱ περὶ

⁹ Matth. v. 22.¹ CAP. IV. v. 31.

⁹ γὰρ om. A.F. ¹ τολμηρότερα E. ² τὸ κέρδος E. ³ ἀνάξια πάθωμεν E. ⁴ Haec ἑαυτοὺς ἐτρώσαμεν, οὐκ ἐκείνον, quae vulgo desunt, sunt in nostris omnibus. ⁵ νόμον E. ⁶ κἂν om. A.B.F. ⁷ φυλάξαι C. φυλάξειν E. φυλάξει D. Veron. φυλάξοι A.B.F. Sav. cet. Statim ἡμῶν E. Cat. ⁸ τειχίσαι (sic) E. τειχίσαι Veron. τειχίσαι A.B.C.D.F. Sav. cet. HOM. XV. ⁹ καὶ κραυγὴ om. A.F. Mosq. et a pr. man. B. ¹⁰ ἀκάθαρτον] + καὶ ἱμάτιον C.D.E. Veron. ¹¹ ἐν τῶν μ. καθεῖεν τὸ γ.] Sic D. Veron. ἂν καθεῖεν τὸ τῶν μ. γ. C. καθεῖσαν τῶν μ. τὸ γ. E. καθεῖεν αἱ μέλισσαι A.B.F. Sav. cet. ¹² καὶ ἄλλαις εὐωδ. E. καὶ εὐωδ. om. A.B.F. ¹³ καταρραίνουσιν] εὐωδάζουσιν A.B.F. Idem mox post καθαθίσκους add. καταρραίνουσιν.

ταῦτα δεινοί, ¹οἶνω τε εὐώδει καὶ ²βοῇ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τοὺς
D καλαθίσκους, ἐν οἷς ἂν μέλλωσιν ἄρτι τῶν ³σμενῶν ἐξιῶσαι
ἐνιζάνειν, ὥστε μὴ ⁴τὴν ἀγῆν ὁσμὴν λυπήσασαν αὐτὰς ⁵ἀποστή-
σαι πάλιν· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματός ⁶ἔστι τοῦ ἁγίου.
⁷Ἀγγεῖον τι ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, καὶ καλαθίσκος ⁸τις,
τὰ σμῆνη τῶν χαρισμάτων τῶν πνευματικῶν ὑποδέξασθαι
⁹ὀδυναμένη· ἀλλ' εἰς ἡνδον χολὴ καὶ πικρία καὶ θυμὸς, τὰ
σμῆνη ἀφίπτатаι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος οὗτος καὶ σοφὸς
E ¹⁰ῤεωργὸς διακαθαίρει καλῶς ἡμῶν τὰ σκεύη, οὐ δρέπανον, οὐδέ
τι ἄλλο σκεῦος σιδηροῦν κατέχων· καὶ καλεῖ ἡμᾶς ¹¹ἐπὶ τὸ
πνευματικὸν τοῦτο σμῆνος, καὶ συνάγων αὐτὸ ¹²διακαθαίρει
εὐχαῖς καὶ πόνοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. Ὅρα οὖν πῶς ἡμῶν
¹³ἐκκαθαίρει τὴν καρδίαν. Ἀπήλασε τὸ ψεῦδος, ἀπήλασε τὴν
ὀργήν. Δείκνυσι πάλιν πῶς ἂν ¹⁴μᾶλλον πρόρριζον ἀνασπα-
σθεῖν τὸ ¹⁵κακὸν ἂν μὴ ὤμεν, φησὶ, πικροὶ τὴν διάνοιαν.
¹⁶Καθάπερ ἐπὶ τῆς χολῆς συμβαίνειν εἴθε, ¹⁷μικρὰς οὐσας, ἂν
ὀλίγη τις γένηται κίνησις, ἐκραγέτος τοῦ ταμείου. Ὅταν
γὰρ δριμυτέρα γένηται ἥπερ ἐστὶ, τὸ σφοδρὸν τῆς τοιαύτης
F ποιότητος καὶ δηκτικὸν οὐκέτι ¹⁸ὑστέγον τὸ φέρον αὐτὴν πρό-
τερον ἀγγεῖον, ¹⁹καθάπερ πυρὸς σφοδροῦ γενομένου διαβρωθέν,
²⁰οὐκέτι οἷον τε ἐστὶ στέγειν αὐτήν, καὶ κατέχειν ἐν τοῖς ²¹ὅροις
τοῖς ὀρισμένοις, ἀλλὰ διασπασθὲν ὑπὸ τῆς ἀμέτρου δριμύτητος
ἀφίησιν ἐξελθοῦσαν παντὶ τῷ σώματι λυμαίνεσθαι. Καὶ κα-
110 ²²θάπερ εἰς πόλιν ἐνεχθὲν θηρίον ²³χαλεπώτατον καὶ ἀφόρητον,
ἕως μὲν ἂν ἑνδον ἐν ταῖς πεποιημέναις εἴρκαῖς κατέχηται,
²⁴οὐδὲν, καὶ ἀγριαίνῃ, καὶ κράζῃ, οὐδένα βλάψαι δυνήσεται· (839)
ὅταν ²⁵οδὲ τῷ θυμῷ κρατηθῇ, ²⁶διακλάσας τοὺς διὰ μέσου βεβλη-
μένους κανόνας, ²⁷καὶ ἐκπηδήσας δυνήθῃ, παντὸς θορύβου τὴν

¹ οἶνω τε εὐώδει pro οἶνους τε εὐώδεσι omnes. ² τοῖς om. E. ³ σμε-
νῶν] σίμβλων in marg. rec. man. E. ⁴ τὴν] τινα E. ⁵ ἀποστήναι B.F.
πάλιν om. A.B.F. ⁶ ἐστὶ] γίνεται A.B.F. ⁷ ἀγγεῖον] + γὰρ A.B.F.
Mox ἡ ψ. ἡ ἡμ. pro ἡ ἡμ. ψ. omnes. ⁸ τις om. Sav. cet. repugnantis
libris. ⁹ ὀδυναμένη] Sic A.B.F. Sav. cet. μεστή C.D.E. Veron. ¹⁰ ἱκανὴ in
marg. E. ¹¹ ῤεωργὸς] καὶ γεωργὸς F. ¹² ἐπὶ om. C.D. Veron. ¹³ ἐπὶ
ἐπὶ E. ¹⁴ ἀνακαθαίρει A.B.F. ¹⁵ ἀποσμήχει A.B.F. ¹⁶ μᾶλλον] ὅλον E.
¹⁷ κακὸν] + τί τοῖνυν ποιοῦντων ἡμῶν ἀνασπασθεῖν; A.B.F. ¹⁸ καθάπερ] + γὰρ
A.B.D.F. Sav. cet. ¹⁹ μικρὰς (πικρὰς C. Veron. et corr. E.) οὐσας—ἥπερ
(ἥπερ C.D. Veron.) ἐστὶ] τῆς ἡμετέρας, ἂν μὲν ὀλίγη (ὀργίλη ante corr. F.) τύχη
τις οὐσα, ὀλίγη καὶ ἡ κίνησις γίνεται, ἐκραγέτος τοῦ ταμείου· ὅταν δὲ πλεονάσῃ
A.B.F. Sav. cet. ²⁰ ὑστέγει A.B.F. Sav. cet. ²¹ καθάπερ π. σφ. γενομένου
δ.] ἀλλὰ καθάπερ ὑπὸ (ὑπὸ om. B. Sav. cet.) π. σφ. δ. A.B.F. Sav. cet.
²² οὐκέτι] οὐχ A.B.F. ²³ ὅροις τοῖς ὀρ.] ὀρ. ὅροις A.F. ὀρισμένοις (om. ὀ-
ροις) B. ²⁴ χαλεπὸν E. ²⁵ οὐδὲν om. E. οὐδὲν οὐδένα βλάψαι δυνήσεται,
καὶ ἀγριαίνῃ· ὅταν A.B.F. ²⁶ οδὲ] οὖν A.B.C.F. et a pr. m. E. etiam Veron.
Statim τοῦ θυμοῦ C. Veron. Tum κρατήσῃ E. Veron. ²⁷ καὶ διακλάσας
Sav. cet. καὶ om. E. Veron. ²⁸ καὶ om. A.B.F. Sav. cet.

πόλιν ἐμπίπλησι καὶ ταραχῆς, καὶ πάντας ἀπελαύνει· οὕτω δὴ καὶ ἡ τῆς χολῆς φύσις· ἕως μὲν ἂν ἐν τοῖς οἰκείοις ὄροις κατέχηται, οὐδὲν μέγα ἡμᾶς ἐργάζεται κακόν· ἐπειδὴν δὲ ἐκράγντος τοῦ ^h περὶ αὐτὴν ὑμένοις, οὐδὲν ἢ τὸ κωλύον λοιπὸν εἰς πᾶσαν διαχυθῆναι τὴν φύσιν, τότε δὴ, τότε, ^k καὶ οὕτω σφόδρα B μικρὸν ^l ὄν τῇ ποσότητι, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν ἐν τῇ ποιότητι δύναμιν πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῆς οἰκείας ἀναχρώννυσι κακίας. Τό τε ^m γὰρ δὴ αἷμα εὐρούσα πλησίον τῷ ⁿ τε τόπῳ καὶ τῇ ποιότητι, ^o καὶ τὴν ἐν ἐκείνῳ θερμότητα δριμυτέραν ἐργαζομένη, καὶ τὸ ἐγγύθεν πᾶν ὅπερ ἐστίν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ὑγρότητα συμμετρίας ὑπερβαίνειν τοὺς ὄρους καὶ χολὰς ἐργαζόμενον, μετὰ τούτου λοιπὸν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιστρατεύεται μέλεσι, καὶ οὕτω πάντα εἰς τὴν οἰκείαν ἐνθείσα πονηρίαν, ἄφω- C νον ἐργάζεται τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀποπνεῖν ποιεῖ, τὴν ψυχὴν ἀπελαύνουσα. Τί δὴ ταῦτα ἡμῖν ἅπαντα οὕτω μετὰ ἀκριβείας εἴρηται; Ἵνα ἀπὸ τῆς πικρίας τῆς αἰσθητῆς, τῆς πικρίας τῆς νοητῆς τὴν ἀφόρητον αἰσθόμενοι κακίαν, καὶ ὥς ὁλόκληρον τὴν τίκτουσαν ψυχὴν πρῶτον λυμαίνεται, πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσα, φύγωμεν αὐτῆς τὴν πείραν. Καθάπερ γὰρ αὕτη τὸ στοιχεῖον ὅλον, οὕτως ἐκείνη τοὺς λογισμοὺς ἐμπρήσασα, εἰς τὸ τῆς γεέννης ἀπάγει βάραθρον τὸν ἀλόντα. Ἵν' οὖν ταῦτα ἀκριβῶς διερευνώμενοι, τοῦτο φύγωμεν τὸ κακόν, καὶ χαλινώσω- D μεν τὸ θηρίον, μᾶλλον δὲ πρόρριζον ἀνασπάσωμεν, τῷ Παύλῳ πειθώμεθα λέγοντι· “Πᾶσα πικρία,” οὐχὶ καθαιρείσθω, ἀλλὰ, “ἄρθῃτω ἀφ' ὑμῶν.” Τί γάρ μοι δεῖ πραγμάτων καὶ κατοχῆς; τί δὲ χρὴ φυλάττειν θηρίον, ἐξὸν ῥάποικίσαι τῆς ψυχῆς καὶ μεταστῆσαι, καὶ εἰς ὑπερορίαν τινὰ ἀπαγαγεῖν;

Πειθώμεθα τοίνυν ^q τῷ Παύλῳ λέγοντι· “Πᾶσα πικρία ἄρθῃτω ἀφ' ὑμῶν.” Ἀλλ' οἵμοι τῆς κατεχούσης ἡμᾶς διαστροφῆς· δέον ἅπαντα ἐπὶ τούτῳ ποιεῖν, οὕτω τινές εἰσιν ^r ὄντως E ἀνόητοι, ὥστε καὶ ἑαυτοὺς ἐν τούτῳ μακαρίζουν, καὶ ἐναβρύνεσθαι τῷ κακῷ, καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι, καὶ παρ' ἐτέρων ζηλοῦσθαι. Πικρὸς, φησὶν, ἄνθρωπος ὁ δεῖνα, σκορπίος ἐστίν, ^s ὅφεις, ἔχισ ἐστὶ· φοβερὸν νομίζουσιν αὐτόν. Τί δέδοικας τὸν πικρὸν, ἄνθρωπε; Μὴ βλάβῃ, φησὶ, μὴ ^t λυμῇνηται· ἄπειρος ἐγὼ τῆς ἐκείνου κακίας εἰμί· δέδοικα μὴ με λαβὼν ἀπλοῦν

^h περὶ] περιέχοντος Edd. repugnantibus libris. ⁱ ἦ] ἦν C. εἷ E. ἦ om. Veron. ^k καὶ] καίτοι A.B.F. Sav. cet. σφ. οὕτω inverso ord. A.B.F. ^l ὄν] ἦν C. ^m γὰρ δὴ om. A.B.F. πλ. εὐρούσα inverso ord. iidem. Post αἷμα add. εὐθέως E. ⁿ τε om. A.B.F. ^o καὶ om. B.F. ^p ἀποικῆσαι C. ^q τῷ om. F. ^r ὄντως om. F. ^s ὅφεις, ἔχισ ἐστὶ] Sic A.C.E.F. ὅφεις ἐστίν, ἔχισ Edd. ^t μολύνεται ante corr. E.

Ἰ ἄνθρωπον, καὶ οὐδὲν τῶν αὐτοῦ προορώμενον, εἰς τὰς πάγας
 ἐμβάλη τὰς αὐτοῦ, καὶ τοῖς δικτύοις ἡμᾶς συμποδίσῃ τοῖς ἡτοι-
 μασμένοις αὐτῷ πρὸς ἡμετέραν ἀπάτην. Γελῶ νῦν. Τί δή-
 ποτε; *Οτι παίδων ἐστὶ ταῦτα τὰ ῥήματα, τὰ μὴ φοβερά
 φοβουμένων. Οὐδενὸς μὲν οὖν οὕτω δεῖ καταφρονεῖν, οὐδενὸς
 111 οὕτω καταγελᾶν, ὡς ἀνθρώπου πικροῦ καὶ πονηροῦ. Οὐδὲν γὰρ
 οὕτως ἀσθενὲς, ὡς πικρία^α μωροὺς ποιεῖ καὶ ἀνοήτους. *Ἡ οὐχ
 ὁρᾶτε ὅτι τυφλὸν ἢ κακία; ^νοὐκ ἠκούσατε, ὅτι ὁ ὀρύσσων
 βόθρον τῷ πλησίον, ἑαυτῷ ὀρύσσει; Πῶς οὖν οὐ ^ωχρὴ φο-
 βεῖσθαι ψυχὴν ταραχῆς ἐμπεπλησμένην; Εἰ μὲν οὖν ὡς ²δαί-
 μονας καὶ μαινομένους, χρὴ ^γκαὶ τοὺς πικροὺς φοβεῖσθαι, ²καὶ
 ὡς τοὺς μωροὺς^ς καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀπλῶς ἅπαντα ποιοῦσι^ι φημι
 καὶ γὰρ εἰ δὲ ὡς δεινούς^ς πράγμασι χρῆσθαι, τοῦτο οὐκέτι. Οὐδὲν
 Β γὰρ οὕτω πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν ἐπιτήδειον, ὡς σύνεσις,
^αοὐδὲν οὕτω συνέσεως ἐμπόδιον, ὡς πονηρία καὶ ^βκακία καὶ τὸ
 ὕπουλον. Οὐχ ὁρᾶτε τὰ σώματα τὰ χολερικὰ, πῶς ἐστὶν
^γἀειδῆ, παντὸς ἀνθους μαρανθέντος ἐν αὐτοῖς; πῶς ἐστὶν
 ἀσθενῆ καὶ λεπτὰ, ^δκαὶ πρὸς πάντα ἀνεπιτήδεια; Τοιαῦται
 εἰσι καὶ αἱ ψυχαὶ αἱ τοιαῦται. Ἰκτερος γὰρ ψυχῆς οὐδὲν
 ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ πονηρία. Οὐκ ^εἔστιν ἰσχυρόν ἢ πονηρία,
 οὐκ ἔστι. Βούλεσθε πάλιν καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος, ὃ λέγω,
 C ποιήσω φανερόν, ^ικακούργου καὶ ἀπλάστου παραγαγὼν ὑμῖν
 εἰκόνας; Κακούργος ἦν ὁ Ἀβεσσαλώμ, καὶ πάντας ἰδιοποιεῖτο·
 ὅρα ²οὐδ' ὅση ἦν ἡ κακουργία. ²“Περὶ ὧν, φησὶν, ἔλεγε, μὴ
 ἔστι σοι κρίσις;” οἰκείωσασθαι ἕκαστον βουλόμενος. Ὁ δὲ
 Δαυὶδ ἄπλαστος. ^βΤί οὖν; Ὁρα ἀμφοτέρων τὸ τέλος· ὅρα
^ιπόσης ἔγχευεν ἐκεῖνος ἀνοίας. Ἐπειδὴ γὰρ πρὸς τὴν βλάβην
 ἑώρα μόνην τοῦ πατρὸς, ἐν τοῖς ἄλλοις τετύφλωτο πᾶ- (840)
 σιν. ^κἈλλ' οὐχ ὁ Δαυὶδ· ³“Ὁ πορευόμενος γὰρ ἀπλῶς,
 πορεύεται πεποιθώς” ^ιεἰκότως· ὁ μὴδὲν περιεργαζόμενος, ὁ
 D μὴδὲν κατασκευάζων κακόν. Πειθώμεθα τοίνυν τῷ μακαρίῳ
 Παύλῳ, καὶ ἐλεῶμεν καὶ δακρύωμεν τοὺς πικροὺς, καὶ πάντα
 πράττωμεν καὶ ποιῶμεν, ὥστε αὐτῶν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐξαντλή-
 σαι τὴν πονηρίαν. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, χολῆς μὲν ἡμῖν
 ἐνούσης· καίτοιγε χρήσιμον τοῦτο τὸ στοιχεῖον· χωρὶς γὰρ

2 2 Reg. xv. 2.

3 Prov. x. 9.

^ν οὐκ] ἢ οὐκ A.B.D.F. Sav. cet. ^ω χρὴ] + φησι in marg. E. ψυχὴν φο-
 βεῖσθαι hoc ord. idem. ² δαιμονώνας in marg. E. ^γ καὶ om. F.
² καὶ om. A.B.F. ^α οὐδὲν] + δὲ C. ^β κακία] πικρία E. ^γ ἀπὸ B.
 Veron. ^δ καὶ om. E. ^ε ἔστιν] + οὖν Edd. οὖν om. E.F. ^ι καὶ κα-
 κούργου E. ^κ οὖν ὅση ἦν ἢ] γοῦν πόση (ἦν superscript.) E. πόση pro ὅση A.
 ἢ om. Veron. ^β τί οὖν; ὅρα] ὅρα οὖν A.B.F. ^γ ὅσης E. ^κ ἀλλ' οὐχ
 ὁ Δαυὶδ om. C.D.E. Veron. ^ι εἰκότως] τουτέστιν A.B.F. Sav. cet.

χολῆς ἄνθρωπον εἶναι οὐ δυνατόν, ταύτης ³ δὴ λέγω τῆς στοιχειώδους· πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον ταύτην μὲν κενοῦν κατὰ δύναμιν, καίτοι μεγάλα παρ' αὐτῆς ὠφελουμένους· ⁴ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δὲ μηδὲν ποιεῖν μηδὲ σπουδάζειν ὥστε κενοῦν, οὐδαμῶς χρήσιμον ἔουσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἀδικούσαν; ⁴ “Ὁ βουλούμενος, φησὶν, εἶναι σοφὸς ἐν ὑμῖν, γενέσθω μωρὸς, ἵνα γένηται σοφός.” ⁵ Ἀκουε πάλιν ⁵ καὶ τοῦ Λουκᾶ λέγοντος· ⁵ “Μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν, καὶ εἶχον χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν.” ⁶ Ἡ οὐχ ὀρώμεν καὶ νῦν τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀπλάστους κοινῆς τιμῆς παρὰ πάντων ἀπολαύοντας; Οὐδεὶς τῷ τοιούτῳ φθονεῖ εὐπραγοῦντι, οὐδεὶς ⁷ ἐπεμβαίνει δυσπραγοῦντι· Ὡς κακοῦ τινος συμβάντος, ἅπαντες στένουσι· ¹¹² καὶ δυσπραγίῃ πάλιν, ἅπαντες χαίρουσιν. Ἐλεῶμεν οὖν αὐτούς· ἔχουσι γὰρ κοινούς ἐχθροὺς πανταχοῦ περιϊόντας. Ὁ Ἰακώβ ἀπλαστος ἦν, ἀλλὰ τὸν κακοῦργον Ἡσαὺ ἐνίκησεν. ⁶ “Εἰς ⁶ κακότεχνον γὰρ ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία.” “Πᾶσα πικρία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν” μηδὲ λείψανον μενέτω. Οἶδε γὰρ τοῦτο κινήθην, καθάπερ ἀπὸ σπινθήρος τινος, ὁλόκληρον ἔνδον ποιῆσαι πυράν. Τί τοίνυν ἐστὶν ἡ πικρία κατανόσωμεν ἀκριβῶς· οἷον ὁ ὑπουργὸς ἀνὴρ, ὁ δολερὸς, ὁ πρὸς τὸ B ⁷ κακοποιεῖν παρεσκευασμένος, ὁ ⁸ καχύποπτος. Ἀπὸ δὴ τούτου αἰεὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ τίκτεται. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γαλήνῃ τὴν τοιαύτην εἶναι ψυχὴν· ἀλλὰ ρίζα θυμοῦ καὶ ὀργῆς πικρία. Ὁ τοιοῦτος καὶ βαρύθυμος ἐστὶ, καὶ οὐδέποτε ⁹ ἀνίησι τὴν ψυχὴν, “αἰεὶ σύννους ὢν, αἰεὶ σκυθρωπός. “Ὅπερ γὰρ ἔφην, αὐτοὶ πρῶτοι καρποῦνται τὰ ἑαυτῶν κακά. “Καὶ κραυγὴ,” φησί. Τί δήποτε καὶ ¹⁰ τὴν κραυγὴν ἀναιρεῖς; Τὸν γὰρ ἥπιον τοιοῦτον εἶναι χρή. Ἴππος γὰρ ἐστὶν ἀναβάτην φέρων ἡ κραυγὴ τὴν C ¹¹ ὀργὴν· συμπόδισον τὸν ἵππον, καὶ ¹² κατέστρεψας τὸν ἐπιβάτην.

¹² Ἀκουέτωσαν ταῦτα ¹³ μάλιστα γυναῖκες, αἱ ἐν παντὶ πράγματι κράζουσai καὶ βοῶσαι. Ἐν ἐνὶ χρήσιμον τὸ κράζειν

4 1 Cor. iii. 18.

5 Act. ii. 46, 47.

6 Sap. i. 4.

³ δὴ] δὲ A.C. δὴ om. E. ⁴ τὴν δὲ ἐν τῇ ψ. hoc ord. A.B.F. Sav. cet. ⁵ καὶ om. a pr. m. E. ⁶ ἀλλὰ] + πάντες A.B.F. Sav. cet. ⁷ κακοῦργον C. ⁸ κακὸν ποιεῖν B.C.F. ⁹ κακούποτος C.D. Veron. κακούπτος E. ¹⁰ ἀλλὰ ρίζα] ρίζα γὰρ A.B.F. Sav. cet. ¹¹ ἀνίησι F. ¹² αἰεὶ om. C. ¹³ τὴν accessit ex A.C.D.E.F. ¹⁴ κατέστρεψον C. Statim τὸν ἀναβάτην E. ¹⁵ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι, μηδὲ τύπτειν ἀσχημῶνως δεσποίνas τὰς ἑαυτῶν θεραπεινidas. Veron. ¹⁶ μ. γυναῖκες] καὶ γυναῖκες μ. E. Statim ἐν πράγματι παντὶ κρ. idem. ἐν παντὶ κρ. πράγματι B.

TOM. IV.

L I

μόνον, ἐν τῷ κηρύττειν καὶ διδάσκειν, ἀλλαχοῦ δὲ οὐδαμοῦ, ἄλλ' οὕτε ἐν εὐχῇ. Καὶ εἰ βούλει μαθεῖν διὰ τῶν πραγμάτων, μηδέποτε κράξης, καὶ οὐδέποτε ὀργισθῆσθαι. Ἰδὸν τρόπος ὁρρησίας. Ὡς περ γὰρ οὐκ ἐν τὸν μὴ κρίζοντα ὀργισθῆναι, Δούτως οὐκ ἐν τὸν κρίζοντα μὴ ὀργισθῆναι. Μὴ γὰρ μοι τὸν βαρύμηνιν εἴπῃς, καὶ μνησικάκον, καὶ αὐτοπικρίαν καὶ ὁλοήν· ἡμεῖς περὶ τῆς τοῦ πάθους συναρπαγῆς διαλεγόμεθα νῦν. Ὡς τε οὐ μικρὸν πρὸς τοῦτο συμβάλλεται τὸ παιδεῦσαι τὴν ψυχὴν μηδέποτε κρίζειν ἢ μὴ βοᾶν. Τὰ πτερὰ περικόπτεις τῆς ὀργῆς, τὴν κραυγὴν περαιοῶν, τὸ οἶδημα καταστέλλεις τῆς καρδίας. Ὡς περ γὰρ οὐκ ἔστι τὰς χεῖρας μὴ ἀντάραντα Ἐπαλαίειν, οὕτως οὐκ ἐν ἢ μὴ κρίζοντα συμποδίζεσθαι. Δῆσον τοῦ πυκτείνοντος τὰς χεῖρας, καὶ κέλευσον πυκτεῖναι, ἀλλ' οὐ δυνήσεται· οὕτως οὐδὲ ὁ θυμός. Ἡ δὲ κραυγὴ καὶ τὸν οὐκ ὄντα ἔξαιρει. Καὶ μάλιστα ἐντεῦθεν ταχέως ἀλίσκεται τὸ τῶν γυναικῶν γένος, αἱ, ὅταν ὀργίζονται ταῖς θεραπαίνισι, τὴν οἰκίαν ἅπασαν τῆς κραυγῆς πληροῦσι τῆς ἑαυτῶν· πολλάκις δὲ καὶ εἰ παρὰ στενωπὸν τυγχάνοι ὠκοδομημένη ἡ οἰκία, καὶ οἱ παριόντες ἅπαντες ἀκούουσιν αὐτῆς βοῶσης, καὶ τῆς θεραπαίνιδος ὀλολυσούσης. Τί τούτου γένοιτ' ἂν ἀσχημονέστερόν ποτε; Ὁ Κωκυτοὺς ἀκούεις; τί δὴ γέγονεν ἐκεῖ; Καὶ πᾶσαι εὐθέως διακύνψασαι, ἢ δεῖνα, φησὶ, τὴν δούλην τύπτει τὴν αὐτῆς. Τί τούτου γένοιτ' ἂν ἀναισχυντότερον; Τί οὖν, οὐ χρὴ τύπτειν; Οὐ τοῦτο λέγω, δεῖ μὲν γὰρ, ἀλλὰ μήτε συνεχῶς, μήτε ἀμέτρως, μήτε ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀδικημάτων, ὅπερ αἰεὶ (841) φημι, ἢ ἂν τι τῆς ὑπηρεσίας ἐλλείπῃ, ἢ ἀλλὰ τὴν ψυχὴν βλάπτουσαν ἐκείνης· ἂν ὑπὲρ τοιαύτης τύπῃς αἰτίας, ἐπαινέσονται πάντες, καὶ ὁ ἐγκαλέσων οὐδεὶς· ἂν δὲ ὑπὲρ τῶν σῶν, ὁμότητα πάντες καταγνώσονται καὶ ἀπήνειαν. Καὶ τὸ δὴ πάντων αἰσχροτέρων, εἰσὶν οὕτως ἄγριαι καὶ ἀπηνεῖς, ὥς ἐπὶ τοσοῦτον μαστίζειν, ὥς μήτε αὐθιμερὸν τοὺς μῶλωπας σβέννυσθαι. Β Γυμνώσασαι γὰρ τὰς κόρας, καὶ τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦτο καλέσασαι, δεσμοῦσι πολλάκις πρὸς τοῖς σκίμποσιν. Οἴμοι, οὐκ

^b ἀλλ' om. E. Veron. ^c κράξης E.F. κρίζης Edd. ^d ὁλοήν] αὐτοχο-
λὴν A.B.F. Sav. cet. ^e τὴν om. F. ^f μηδὲ pro καὶ omnes. ^g μὴ] τὸν
μὴ C. μὴ om. E. Statim συμποδίσαι ὀργὴν pro συμποδίζεσθαι E. ^h ἐξ-
εγείρει ante corr. E. ⁱ ὀργίζονται C. τὴν οἰκίαν ἅπασαν om. idem. ^k καὶ
εἰ] εἰ καὶ C.D.E. ^l τυγχάνει C.D.E. Veron. ^m παριόντες C.E. et Coisl.
apud Montef. παρόντες Veron. Sav. Mor. ⁿ αὐτῆς] καὶ αὐτῆς A.B.
o Vid. Annot. ^p τύπτεισθαι C.D.E. Veron. ^q ἂν τι τῆς ὑπ.] μήτε
τῆς ὑπ. ἂν τι A.B.F. Sav. cet. Statim ἐλλειφθῇ E. Veron. ^r ἀλλὰ τὴν ψ.
βλάπτουσαν ἐκείνης] ἀλλ' εἰ τὴν ἑαυτῆς βλάπτει ψυχὴν A.B.F. Sav. cet.
^s πάντων] τούτων C. ^t οὕτως εἰσὶν inverso ord. A.B.F. ^v μήτε pro
μηδὲ A.B.C.D.F. μὴ ante corr. E.

ἐπεισέρχεται ^ω σοι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τῆς γενένης, εἰπέ μοι, ^χ ἡ μνήμη; ἀλλὰ γυμνοῖς τὴν παιδίσκη, καὶ δεικνύεις τῷ ἀνδρὶ; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ μὴ σου καταγνῶ; καὶ ἐπιπλέον αὐτὸν παροξύνεις, καὶ ἀπειλεῖς ^γ δῆσειν, μυρία πρότερον λοιδορησαμένη τῇ ἀθλίᾳ καὶ ταιλαιπῶρῳ, ^z Θεσσαλίδα, δραπέτριαν, προεστῶσαν καλοῦσα. Ὁ γὰρ θυμὸς οὐδὲ τοῦ οἰκείου ἀφήσι ^a στόματος φεῖδεσθαι, ἀλλ' εἰς ἐν μόνον ὁρᾷ, ^b πῶς ἐκείνην ἀμύνηται, κἂν ἑαυτὴν καταισχύνη. Καὶ μετὰ ταῦτα δὴ πάντα προκαθίσταται ^C καθάπερ τις τύραννος, καὶ καλεῖ παῖδας, καὶ παραστησαμένη τὸν ἀνόητον ἄνδρα, καθάπερ ^c δημίῳ αὐτῷ κέχρηται. Ταῦτα ἐν Χριστιανῶν οἰκίαις γίνεσθαι ἔδει; Ἀλλὰ πονηρὸν ^d τὸ γένος, καὶ ἰταμόν, φησὶ, καὶ ^e ἀναίσχυντον καὶ ἀδιόρθωτον. Οἶδα κἀγὼ· ἀλλ' ^f ἔνεστιν ἑτέρως ρυθμίσαι, φόβοις, ἀπειλαῖς, ρήμασι, κἀκείνην μειζόνως δυναμένοις δακεῖν, καὶ σὲ τῆς αἰσχύνῃς ἀπαλλάξαι. Αἰσχυρὰ ἐφθέγξω ρήματα ἐλευθέρᾳ οὔσα, καὶ βού μᾶλλον σαυτὴν, ἢ ἐκείνην καταισχύνεις; Εἶτα ἐν βαλανείῳ ἐὰν ^D ^h δέῃ προελθεῖν, μώλωπες κατὰ ⁱ τῶν νῶτων γυμνουμένης αὐτῆς, καὶ τεκμήρια περιφέρει τῆς ὁμότητος. Ἀλλ' ἀφόρητον, φησὶν, ἀνέσεως τυχὸν τὸ δουλικὸν γένος. Οἶδα κἀγὼ· ἀλλ' ἑτέρως, ὅπερ ἔφην, ἐπίστρεφε, μὴ μᾶστιξι μόνον μηδὲ φόβῳ, ἀλλὰ καὶ κολακείᾳ καὶ τῷ ^k ποιεῖν εὖ. Ἀδελφὴ σου γέγονεν, ἂν ἢ πιστὴ. Ἐννόησον ὅτι σὺ δέσποινα, κἀκείνη σοι διακονεῖται. ^A Ἄν ^g ἢ μέθυτος, περιέλε τῆς μέθης τὰς ὑποθέσεις, τὸν ἄνδρα κάλεσον, καὶ παραΐνεσον. ^H ὃς οὐχ ὁρᾷς πῶς αἰσχυρὸν πρᾶγμα γυναῖκα ^E τύπτεσθαι; Οἱ ^l γοῦν μυρία κατὰ ἀνδρῶν νομοθετήσαντες, καὶ καύσεις καὶ βασάνους, ^m σπανιάκεις γυναῖκα ἀνῆρτησαν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ ράπισαι τὸν θυμὸν ⁿ ἰστώσι. Τοσαυτὴ ^o δὲ κέχρηται πρὸς τὴν φύσιν ταύτην αἰδοί, ὅτι οὐδὲ ἀναγκαίᾳς χρείας οὔσης ἀνῆρτησαν ^p πολλακίς, ὅταν κύουσα τύχῃ. Αἰσχυρὴ γὰρ ἀνδρὶ γυναῖκα τύπτει· εἰ δὲ ἀνδρὶ, πολλῶ μᾶλλον τῇ ὁμοφύλῳ. Ἀπὸ τούτων ^q καὶ τοῖς ἀνδράσι γίνονται μισηταὶ αἱ ^F γυναῖκες. Τί οὖν, φησὶν, ὅταν πορνεύῃ; Ζεῦξον ἀνδρὶ, περιέλε

^ω σε E. ^x ἡ μνήμη E. Articulus aberat. ^γ δῆσειν om. in text. E. Statim καὶ μυρία C.D.E. Veron. ^z Θεσσαλίδα—καλοῦσα] τῇ Θεσσαλίδι, τῇ δραπετρίᾳ (δραπετρία E.) τὴν προεστῶσαν, τὴν πρακτικὴν (πρα... κτικὴν (sic) E.) C.D.E. ^a σώματος C. φεῖδεσθαι σ. pro σ. φεῖδεσθαι C.E. ^b ὅπως B. ^c δημίῳ αὐτῷ] αὐτῷ δημίῳ C.D. Veron. ^d τὸ γ. καὶ ἱτ. φησὶ] Sic A.B.C.F. φησὶ, τὸ γ. ἰταμόν E. τὸ γ. φησὶ, καὶ ἰταμόν Edd. ^e ἀναίσχυντον A. ^f ἔνεστιν A.B.C.D.F. ἔστιν Edd. ^g οὐ om. A.B.F. erasum in E. Tum σαυτὴν et κατήσχυνας E. καὶ οὐ μᾶλλον ἐκείνην ἢ σαυτὴν καταισχύνεις cum interrog. Veron. sine interrog. Sav. ^h δέοι E. ⁱ τὸν νῶτον E. ^k ποιεῖν εὖ pro εὖ ποιεῖν A.C.D.E.F. ^l γοῦν om. C.D.E. Veron. ^m οὐδὲ σπανιάκεις A.B.F. ⁿ ἰστώσι E. ^o δὲ om. E. ^p πολλακίς] καὶ μάλιστα A.B.F. Sav. cet. ^q καὶ τ. ἀ. γίνονται τ. ἀ. E.

τῆς ᾠπορνείας τὰς ὑποθέσεις, μὴ συγχώρει ὑπερμαζᾶν. Τί οὖν, ἂν κλέπτη; Φύλαττε καὶ παρατήρει. Ὡ τῆς ὑπερβολῆς· ἐγὼ
 114 ἔσομαι φύλαξ, ᾠφῆσιν; Ὡ τῆς ἀνοίας· διὰ τί, παρακαλῶ, οὐκ
 ἔση φύλαξ; Οὐχὶ τῆς αὐτῆς σοι μετέχει ψυχῆς; οὐχὶ τῶν αὐτῶν
 ἡξίωται παρὰ τοῦ θεοῦ; οὐ τῆς αὐτῆς ἀπολαύει τραπέζης; οὐ
 τῆς αὐτῆς σοι κοινωνεῖ εὐγενείας; Τί οὖν, ἂν ᾤ, φησὶ, λοιδορος,
 καὶ λάλος, καὶ μέθυτος; Πόσαι δὲ εἰσιν ἐλεύθεραι τοιαῦται;
 Πάντα ὃ δὲ τὰ ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν φέρειν τοὺς ἄνδρας
 προσέταξεν ὁ θεός· μόνον μὴ ἔστω, φησὶ, πόρνη ἢ γυνή, καὶ
 B πάντα τὰ λοιπὰ φέρε ἐλαττώματα. Κἂν μέθυτος ᾤ, κἂν λοι-
 δορος, κἂν λάλος, κἂν βάσκανος, κἂν πολυτελής, κἂν σπαθῶσα
 τὴν οὐσίαν, κοινωνὸν ἔχεις βίου· ᾠρύθμιζε· ἀνάγκην ἔχεις· διὰ
 τοῦτο κεφαλὴ εἶ σύ. ᾠρύθμιζε, τὸ σαντοῦ ποίει. Κἂν
 ἀδιόρθωτος μένη, κἂν κλέπτη, φύλαττε τὰ σά· μὴ ἐκείνην το-
 σοῦτον τιμωροῦ· ἂν λάλος ᾤ, ἐπιστόμιζε. Τοῦτο φιλοσοφίας
 ἐστὶ τῆς ἀνωτάτω. ὩΝῦν δὲ εἰς ᾠτοσοῦτό τινες ἀτοπίας ἤκου-
 σιν, ὡς ἀποκαλίπτειν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀπὸ τριχῶν ᾠπερισύρειν
 C τὰς θεραπαινίδας. Τί ἡρυθριάσατε πᾶσαι; Οὐ πρὸς πάσας
 ἡμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τὰς εἰς τὴν θηριωδίαν ἐξελκομένας
 ταύτην. Γυνὴ ἀκατακάλυπτος ᾠμὴ ἔστω, φησὶν ὁ Παῦλος· σὺ
 δὲ ὅλως τὸ κρήδεμνον ᾠπεριαιρεῖς; Ὁρᾶς πῶς σαντὴν ὑβρίζεις;
 ᾠΑν μὲν οὖν γυμνῇ φανῇ σοι τῇ ᾠκεφαλῇ, ὕβριν τὸ πρᾶγμα
 λέγεις· σὺ δὲ αὐτὴν γυμνοῦσα, οὐδὲν δεινὸν εἶναι φῆς; Εἴτα
 ᾠτί, φησὶν, ἂν μὴ ᾠδιορθῶται; ᾠΡάβδω καὶ πληγαῖς σωφρό-
 D νισον. Πόσα δὲ ᾠσὺ ἔχεις ἐλαττώματα, καὶ οὐ διορθοῦσαι; (842)
 Ταῦτα ἡμῖν νῦν οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων εἴρηται, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν τῶν
 ἐλευθέρων, ὥστε μηδὲν ᾠσεμνον, μηδὲν αἰσχρὸν ποιεῖν, ὥστε μὴ
 βλάπτειν ἑαυτάς. Ἐὰν ᾠἐν οἰκίᾳ ταῦτα παιδευθῆς ἐπὶ τῆς
 θεραπαινίδος, καὶ προσηνῆς ᾠῆς, καὶ μὴ χαλεπῇ, πολλῶ μᾶλλον
 ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔση τοιαύτη. ᾠἩ γὰρ ἐξουσίας οὐσης μηδὲν
 τοιοῦτον ἐργαζομένη, πολλῶ μᾶλλον, ἔνθα τὸ κωλύον ἐστίν,
 οὐδὲν ἐργάση τοιοῦτον. Ὡστε ἡ περὶ τὰς θεραπαινίδας φιλο-
 E σοφία μέγιστα ὑμᾶς εἰς τὴν τῶν ἀνδρῶν εὐνοίαν ὠφέλει. 7 ᾠ“Ὡ

7 Matth. vii. 2.

ᾠπορνείας Edd. μέθης Codd. ᾠφησὶν] φησὶ πάλιν A.C.F. ᾠεὐεργε-
 σίας B. ᾠδὲ om. A.F. ᾠρύθμιζε] ᾠρυθμίζειν A.B.F. Sav. cet.
 ᾠρύθμιζε] οὐκοῦν ᾠρυθμίζε A.B.F. Sav. cet. ᾠρύθμιζε om. D. Veron. ᾠνῦν
 pro νῦν A.B.C.E.F. ᾠτοσοῦτον A.B. ᾠπερισύρειν A.B.C.E.F. σύ-
 ρειν Edd. ᾠμὴ ἔστω, φησὶν ὁ Παῦλος] Sic A.B.F. Sav. cet. εἰπέ μοι, ἔσθηκε
 C.D.E. Veron. ᾠπεριαιρεῖς] ᾠραιρεῖς F. ᾠρᾶς C.D.E. Veron. ᾠκε-
 φαλῇ] + ἐκείνη A.B.F. Sav. cet. ᾠτί, φησὶν A.B.E.F. φησι, τί Edd. ἐὰν
 pro ἂν A.B.F. ᾠδιορθῶται C.D. διορθῶνται E. ᾠσὺ] καὶ σὺ A.B.F.
 Sav. cet. ᾠἐν οἰκίᾳ] οἰκίαι E. ᾠἡ γὰρ ... ἐργαζομένη] Sic E. εἰ
 γὰρ ... ἐργαζομένη δειχθῆς Edd.

γὰρ μέτρω μετρεῖτε, φησὶν, ^κἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.” Θὲς τῷ στόματι χαλινόν· κὰν ἐγγυμνασθῆς θεραπαινίδα ^λἀντιλέγουσαν φέρειν γενναίως, πρὸς τὴν ὁμότημον οὐδὲ ὑβρίζουσιν δυσχερανεῖς· μὴ δυσχεραίνουσα δὲ, τὴν ἄκραν φιλοσοφίαν κατῴρθωσας. Εἰσὶ δὲ τινες, αἱ καὶ ^μὄρκους προστιθέασιν· οὐδὲν δὲ ^ναἰσχροτέρων τῆς οὕτω θυμουμένης. Τί οὖν, ἂν καλλωπίζεται, φησὶ; Τοῦτο κώλυσον, καὶ ἐγὼ σύμφημι· κώλυσον δὲ, ἀπὸ σαυτῆς ἀρχομένη, μὴ φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ὑποδείγματι· ἔσο ἐν πᾶσιν ἀρχέτυπος εἰκὼν.

“Καὶ βλασφημία, φησὶν, ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν.” “Ορα πῶς πρόεισι τὸ κακόν. Ἡ πικρία τὸν θυμὸν ὤτεκεν, ὁ θυμὸς τὴν ὀργὴν, ἡ ὀργὴ τὴν κραυγὴν, ἡ κραυγὴ τὴν βλασφημίαν, τουτέστι, τὰς λοιδορίας· ἡ βλασφημία λοιπὸν ^ρπληγὰς, αἱ πληγαὶ ¹¹⁵ ^στραύματα, τὰ τραύματα θάνατον. Ἄλλ’ οὐδὲν τούτων ἠθέλησε φθέγγασθαι Παῦλος, ἀλλ’ ^τεῖπεν, “Ἀρθήτω σὺν πάσῃ κακία.” ^θΤί ἐστὶ, “σὺν πάσῃ κακία;” Εἰς τοῦτο τελευτᾷ. ^ιΕἰσὶ τινες καθάπερ οἱ λαθροδῆκται τῶν κυνῶν, οἱ ^κτὸν μὲν προσιόντα ^λοὐδὲν ὑλακτοῦσιν, οὐδὲ δυσχεραίνουσι· σαίνοντες δὲ, καὶ προσηνὲς ἐπιδεικνύμενοι σχῆμα, ^μκαὶ ἀφυλάκτους λαβόντες, τοὺς ὁδόντας ἐνέπηξαν· οὗτοι χαλεπώτεροι τῶν ἐκ φανεροῦ τὴν Β ἔχθραν ἀναδεχομένων. Ἐπεὶ οὖν καὶ ^νἄνθρωποι εἰσι κύνες, ^ξοὔτε κράζοντες, οὔτε ὀργιζόμενοι, οὔτε δυσχεραίνοντες ἀπειλοῦσι, λάθρα δὲ ^οράπτοντες δόλους, ^πκαὶ κατασκευάζοντες μυρία κακὰ, καὶ δι’ ἔργων ἀμυνόμενοι, καὶ τούτους ἡνίξατο. “Ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν, ^ρφησὶ, σὺν πάσῃ κακία.” Μὴ ῥημάτων μὲν φείδου, διὰ δὲ τῶν ἔργων ἀμύνου. Ἐγὼ διὰ τοῦτο τὴν γλῶσσαν ἐκόλασα, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῆς περιέκοψα, ἵνα μὴ ^στὸν πυρσὸν ἀνάψῃ σφοδρότερον· εἰ δὲ καὶ χωρὶς κραυγῆς τὰ αὐτὰ ποιεῖς, καὶ ἔνδον ^ττρέφεις τὴν πυρὰν καὶ τοὺς ἄνθρακας, τί τὸ ὄφελος τῆς σιγῆς; ^θἩ οὐκ οἶδας, ὅτι ^ιαἱ πυρκαϊαὶ μάλιστα C εἰσι χαλεπώταται, αἵπερ ἂν ἔνδον ^κτρέφόμεναι μὴ φαίνονται τοῖς περιεστηκόσιν ^λἐκτός; καὶ τραύματα, αἵπερ ἂν μὴ εἰς τὴν

^κ μετρηθήσεται E. ^λ ἀντιλέγουσαν omnes. χαλεπαίνουσιν Edd. ^μ ὄρκων E. ^ν αἰσχίων E. in marg. ^ο ἐκτέτοκεν A. ^π τὰς πληγὰς C. ^ρ τὰ τραύματα E. ^σ εἶπεν] ἡ τοῦτο μόνον A.B.F. Sav. cet. ^τ τί ἐστὶ σὺν πάσῃ κακία;] ἐν πᾶσι δὲ C.D. τὸ σὺν πάσῃ δὲ E. πᾶσα γὰρ κακία A.B.F. τί ἐστὶ σ. π. κακία; πᾶσα γὰρ κακία Sav. cet. ^θ εἰσι] + δὲ Veron. + γὰρ D. Sav. cet. ^ι τὸν μὲν προσιόντα] τοὺς μὲν προσιόντας A.B.F. Sav. cet. ^κ οὐδὲ A.E. ^λ καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^μ οἱ ἄνθρωποι F. ^ν οὔτε] καὶ οὔτε A.B.F. Sav. cet. ^ξ ῥάπτονται E. ^ο καὶ om. E. ^π φησὶ] εἰπὼν A.B.F. ^ρ τὸν πυρσὸν] τὸ πῦρ ante corr. E. Statim ἀνάψης idem. ^σ στρέφεις B.C.F. ^τ αἱ om. A.B.F. Mox μάλιστα εἰσιν ἐκεῖναι χαλ. iidem. ἐκεῖναι μάλιστα εἰσι χαλεπώτεροι E. ^θ στρεφ. B.C.F. et ex corr. ead. man. E. ^ι ἐκτός] ἐκάστοις C. Veron.

ἐπιφάνειαν ἐξανθήσῃ; καὶ πυρετοὶ, ὅσοι τὰ ἰενδόσθια καίουσιν; Οὕτω καὶ ὀργὴ αὕτη χαλεπωτέρα ἢ τὴν ψυχὴν ἐπινεμομένη. Ἀλλὰ καὶ ^καὕτη ἀρθήτω, φησὶ, σὺν πάσῃ κακίᾳ, καὶ μικρᾷ καὶ μεγάλῃ. Πειθώμεθα τοίνυν αὐτῷ, καὶ πάσαν πικρίαν καὶ ^πᾶσαν κακίαν ἐξαίρωμεν, ἵνα μὴ λυπῶμεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀνέλωμεν **D** πρὸρριζον τὴν πικρίαν, ἐκτέμωμεν αὐτήν. Οὐδὲν ἀγαθὸν ἀπὸ πικρᾶς γένοιτο ἂν ^μψυχῆς, οὐδὲν ὑγιές, πάντα συμφοραὶ, πάντα δάκρυα, πάντα θρήνοι καὶ οἰμωγαί. Οὐχ ὁράτε καὶ τῶν θηρίων ὅσα ^αἂν κράζῃ, πῶς ἀποστρεφόμεθα; οἶον τὸν λέοντα, τὴν ὄρκτον, ἀλλ' οὐχὶ τὸ πρόβατον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκεῖ κραυγὴ, ἀλλὰ προσηνὴς τις φωνή. Καὶ τῶν ὀργάνων δὲ τῶν μουσικῶν, ὅσα μὲν ^αἂν κράζῃ, ἀηδέστερά ἐστι πρὸς τὸν φθόγγον, οἶον τύμπανα, σάλπιγγες· τὰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ μαλάττοντα, ταῦτα ἡδέα, ^ααὐλὸς καὶ κιθάρα καὶ σύριγγες. Οὕτως οὖν ἡμῶν **E** τὴν ψυχὴν καταστήσωμεν, ὥστε μὴ κράζειν· καὶ οὕτω δυνησόμεθα καὶ τῆς ὀργῆς περιγενέσθαι· ταύτην δὲ ἐκκόψαντες, αὐτοὶ πρῶτοι τῆς γαλήνης ἀπολαύσομεν, καὶ εἰς τὸν εὐδίων ^ππλευσόμεθα λιμένα· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

116

ΛΟΓΟΣ IS.

- ¹ Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὖσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ^αἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.
- B** ΟΥΚ ἀρκεῖ ^βκακίας ἀπαλλαγῆναι, εἰ δεῖ τῆς βασιλείας τῶν (843) οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ πολλῆς τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐργασίας. Ἴνα μὲν γὰρ γεέννης ἀπαλλαγῶμεν, ἀπέχεσθαι δεῖ ^απονηρίας· ἵνα δὲ βασιλείας ἐπιτύχωμεν, ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς. Ἡ οὐκ ἴστε, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἔξωθεν δικαστηρίοις, ^εὅταν ἐξέτασις ᾖ τῶν εἰργασμένων ἐκάστω, καὶ ἐκκλησιάσῃ πᾶσα ἡ

1 CAP. IV. v. 31, 32.

¹ ἐνδόσθια B.C.D.F. ^{σθ}ἐνδον (sic) E. ἐντόσθια Edd. Statim καίοντες C.D. Veron. διακαίοντες E. ^καὕτη E. Statim ἀρθήτω om. C. Veron. Post ἀρθήτω add. ἀφ' ὑμῶν E. ¹ πᾶσαν om. B.F. Statim ἐξάρωμεν E. ^μψυχῆς] τῇ ψυχῇ E. ^αἂν κράζῃ] κράζει E. ^ο ἄρκον C.D. ^ρ οὐχί] οὐ B.F. ^α ἐκεῖ] ἐκείνῃ A.B.F. ^τ ἂν κράζῃ] κράζει C.E. ^α αὐλὸς] οἶον αὐλὸς A.B.F. Sav. cet. ^ππλευσόμεν E. ἀπελευσόμεθα C. HOM. XVI. ^α ἐν Χριστῷ assumtum ex A.B.E.F. Mosq. ^β τῆς κακίας E. ^ε ὅταν] ὅταν pro ἀρετῶν A.B.C. Flor. p. 411. (Tom. xii. p. 615 B.) ^δ τῆς πον. E. ^ε ὅταν] + καὶ E. ^ε ἐκάστω est in libris omnibus, non in Edd.

πόλις, οὕτω γίνεται; Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν ἔθος ἦν παλαιόν, χρυσῷ στεφανοῦσθαι στεφάνῳ, οὐ τὸν μηδὲν κακὸν ἐργασάμενον ἔτι τὴν πόλιν· τοῦτο γὰρ ἡ αὐτῷ πρὸς τὸ μὴ δοῦναι δίκην C ἡ ἀπόκρι μόνον· ἀλλὰ ἡ τὸν μεγάλας εὐεργεσίας ἐπιδειξάμενον. Οὕτως ἐπὶ ταύτην ἔχρην ἄγεσθαι τὴν τιμὴν. Ἄλλὰ γὰρ οὐκ ἰοῖδα πῶς μικροῦ δεῖν με ἢ παρέλαθεν ὁ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς ἀναγκαῖον ἦν εἰπεῖν. Τῆς γὰρ διαιρέσεως ταύτης τὸ πρῶτον ἀνατίθεμαι μέρος, μικρῶ τινι ἐπιδιορθώσει χρυσάμενος. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἔφην, πρὸς τὸ ἢ μὴ περιπεσεῖν γεέννη ὅτι τῶν κακῶν ἡμῖν ἡ ἀναχώρησις ἀρκεῖ, μεταξύ με λέγοντα ἡ ὑπεισηλθέ τις ἀπειλή φοβερὰ, οὐ τοῖς κακόν τι τολμήσασι τὴν τιμωρίαν ἐπάγουσα, D ἀλλὰ τοὺς ἑλλειοπότης τι τῶν ἀγαθῶν κολάζουσα. Τίς δὴ οὖν αὕτη ἐστί; Τῆς ἡμέρας, φησὶν, ἐπιστάσης τῆς φοβερᾶς, καὶ παραγενομένης τῆς κυρίας, καθεσθῆις ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κριτής, καὶ τὰ μὲν πρόβατα στήσας ἐκ δεξιῶν, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν, ἂ πρὸς μὲν τὰ πρόβατα ἔλεγε· 2 “ Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν.” Τοῦτο καλῶς· ἔδει γὰρ αὐτοὺς τῆς τοσαύτης φιλανθρωπίας ταύτην λαβεῖν τὴν ἀντίδοσιν· τὸ μέντοι τοὺς μὴ E ἡ μεταδόντας τοῖς δεομένοις ἐξ ὧν εἶχον ἡ αὐτοῖ, μὴ μέχρι τῆς τῶν ἀγαθῶν στερήσεως κολάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ τῆς γεέννης παραπέμπεσθαι πυρὶ, τοῦτο ἡ δὴ ποῖον ἂν ἔχοι λόγον; ἡ Καὶ τοῦτο μὲν οὖν μάλιστα εὐπρόσωπον ἡ ἂν ἔχοι λόγον, οὐχ ἡττον, ἢ ἐκείνο τὸ πρότερον. Διὰ γὰρ ἡ τούτων παιδευόμεθα, ὅτι οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀπολαύσονται ἡ καλῶν· οἱ δὲ ἐγκληθῆναι μὲν οὐδὲν ἔχοντες κακόν, F ἡ ἑλλειοπότες δὲ τι τῶν ἀγαθῶν, μετὰ τῶν ἡ τὰ κακὰ ἐργασαμένων εἰς τὸ τῆς γεέννης ἀπαχθήσονται πῦρ. ἡ Εἰ μὴ τις ἐκεῖνο λέγοι, ὅτι καὶ τὸ ἀγαθὸν μὴ ποιῆσαι, κακίας μέρος ἐστίν· ἀργίας γὰρ τοῦτό ἐστιν, ἀργία δὲ ἡ κακίας μέρος· ἡ μᾶλλον δὲ οὐ

2 Matth. xxv. 34, 35.

ἡ τῇ πόλει E. Veron. ἡ αὐτῷ A.B.C.E.F. Flor. αὐτὸ Edd. ἡ ἀπέχρησε A.B.F. ἡ τὸν] καὶ E. ἡ οἷδ' ὅπως A.B.F. ἡ παρήλθεν E. ἡ ἦν om. F. ἡ ἔφην] ἔλεγον ὅτι A.B.F. ἡ ἔφην ὅτι E. ἡ μὴ superscript. in E. ἡ ὅτι τῶν] Sic Sav. cet. ὅτι om. C.D.E. οὐ τῶν A.B.F. Statim ἡ τῶν κ. ἡμῖν ἂν. E. ἡ εἰσήλθε E. ἡ πρὸς μὲν τ. π. ἡ ἔλεγε om. A.B.F. Idem post πατρὸς μου add. πρὸς τοὺς ἐκ δεξιῶν ἡ ἔλεγε. ἡ μεταδιδόντας E. ἡ αὐτοῖ om. A.F. ἡ δὴ] δὲ E. δὴ om. Veron. τοῦτο δὴ post λόγον transp. A. Sav. cet. ἡ καὶ τοῦτο—μάλιστα] μάλιστα μὲν οὖν καὶ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ἡ ἂν accessit ex C.D.E. ἡ ἔχει pro ἔχοι A.B. ἡ τούτων pro τούτου omnes. ἡ καλῶν omnes. ἀγαθῶν Edd. ἡ τὰ om. C.D.E. ἡ εἰ] πλήν εἰ F. ἡ τῆς κακίας F. ἡ μᾶλλον δὲ οὐ (οὐδὲ Veron.) μέρος, ἀλλὰ] καὶ E.

μέρος, ἀλλὰ ὑπόθεσις καὶ ρίζα πονηρά· πᾶσαν γὰρ ἴτην κακίαν
 117 ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. Μὴ τοίνυν ἀνοήτως ταύτας τὰς ἐρωτήσεις
 ἐρωτῶμεν· ὅ μὴδὲν πεποιηκὼς κακὸν, μὴδὲ ἀγαθόν, ^h ποῖον δέ-
 ξεται τόπον; Τὸ γὰρ μὴ ποιῆσαι ἀγαθόν, τοῦτο ποιῆσαι ἐστὶ
 κακόν. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τινα οἰκέτην ἔχοις, μήτε κλέπτοντα,
 μήτε ὑβρίζοντα, μήτε ἀντιλέγοντα, ἀλλὰ καὶ μέθης κρατοῦντα
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καθήμενον δὲ διαπαντὸς ἀργόν, καὶ
 οὐδὲν τῶν ὀφειλόντων παρὰ οἰκέτου δεσπότη πληροῦσθαι ποι-
 οῦντα· οὐ μαστιγώσεις, οὐ στρεβλώσεις αὐτόν, ⁱ εἰπέ μοι; Καὶ
 B μὴν ^k οὐδὲν εἰργάσατο κακόν. Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστι κακόν.
 Ἰ' Ἀγάγωμεν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν λοιπὸν βίον τὸν λόγον· ^m καὶ ἔστω
 τις γεωργός, καὶ μὴδὲν λυμαίνεσθω τοῖς ἡμετέροις ὑπάρχουσι,
 μήτε ἐπιβουλεύετω, μήτε κλεπτέτω, μόνον δὲ τὰς αὐτοῦ χεῖρας
 δήσας, οἴκοι καθεζέσθω, μήτε σπείρων, μήτε αὐλακα τέμνων,
ⁿ μήτε βοὺς ὑποζευγνὺς, μήτε ἄμπελον θεραπεύων, μήτε ἄλλο
 τι τῶν περὶ τὴν γῆν πονῶν· ἄρα οὐ κολάσομεν τὸν τοιοῦτον;
 Καίτοιγε οὐδὲν ἠδίκησεν, οὐδὲ ἔχομεν ἐγκαλεῖν ^o αὐτῷ· ἀλλ'
 ραυτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἠδίκησεν· ἀδικεῖ γὰρ κοινῷ λόγῳ, τὴν παρ'
 C ἑαυτοῦ συντέλειαν μὴ παρεχόμενος. Τί δέ, εἰπέ μοι, ἂν τῶν
 ἰδημιουργῶν ἕκαστος καὶ χειροτεχνῶν ἴτον μὲν ἑτερότεχρον,
 ἀλλὰ μὴδὲ τὸν ὁμότεχρον βλάβῃ μὴδὲν, ἀργῇ δὲ μόνον, οὐχὶ
 ἀπόλῳεν ἅπας ἡμῖν ὁ βίος οὕτω καὶ διέφθαρται; Ὑβούλει καὶ
 ἐπὶ τοῦ σώματος τὸν λόγον ἔλκύσωμεν; Οὐκοῦν ἡ χεὶρ μὴ
 πληττέτω τὴν κεφαλὴν, μὴδὲ ἐκκοπτέτω τὴν γλῶσσαν, μὴδὲ
 ἐξορυττέτω τὸν ὀφθαλμόν, μὴδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐργαζέσθω (844)
 κακόν· μόνον δὲ ^w ἀργῇ μενέτω, καὶ τὴν παρ' ἑαυτῆς λειτουρ-
 D γίαν μὴ πληροῦντα ^x τῷ παντὶ σώματι· ἄρα οὐκ ἄξιον ἐκκο-
 πῆναι αὐτήν, ἢ περιφέρειν ἀργοῦσαν, καὶ παντὶ λυμανομένην
 τῷ σώματι; Τί ^y δέ, ἂν τὸ στόμα μὴ κατεσθίῃ τὴν χεῖρα, μὴδὲ
 δάκνῃ τὸ στήθος, τὰ δὲ παρ' ἑαυτοῦ πάντα ἐλλείπῃ, οὐ βέλτιον
 ἐμπεφράχθαι μᾶλλον; Εἰ τοίνυν καὶ ἐπὶ τῶν ^z οἰκετῶν, καὶ ἐπὶ
 τῶν δημιουργῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος παντὸς ἀδικία μεγάλη, οὐ

ⁱ τὴν accessit ex A.B.C.F.   ^o ὁ] οἶον ὁ A.B.F. Sav. cet.   ^h ποῖον] +
 ἄρα A.F.   ^l εἰπέ μοι] ναί, φησὶ A.B.F. Sav. cet.   ^k οὐδὲν] οὐδ' ante
 corr. E.   ¹ ἀγάγωμεν (ἀγωμεν C.D. Veron.)—τὸν λόγον] ἀλλ', εἰ δοκεῖ, καὶ
 ἐπὶ τὸν λ. β. τὸν λόγον ἀγάγωμεν A.B.F. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ἀγάγωμεν καὶ ἐπὶ τὸν λ.
 β. τὸν λόγον Sav. cet.   ^m καὶ assumptum ex omnibus.   ⁿ μήτε β. ὑ.] μήτε
 βόας ζευγνὺς A. τοὺς βόας ζευγνὺς B.F.   ^o αὐτῷ] + τι A.B.F. Sav. cet.
^p αὐτῷ et τοῦτῳ A.B.F. Sav. cet.   ^q χειροτεχνῶν pro δημ. et τῶν δημ. pro
 χειροτεχνῶν C.   ^r τὸν μὲν ἐτ. ἀλλὰ μὴδὲ] μήτε τὸν ἐτ. μὴδὲ A.B.F.   ^s πᾶς E.
^t βούλει] εἰ βούλει E.   ^v μεταβιβάζομεν A.B.F.   ^w ἀργός ex corr. E.
^x τῷ π. σώματι om. A.B.F. inclusum a Sav.   ^y δέ] δαί B.F. δὴ C.   ^z οἰκε-
 τῶν] + καὶ ἐπὶ τῶν γεωργῶν A.

μόνον τὸ κακόν τι πράξει, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔλλειψις, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τοῦτο ἂν γένοιτο. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἀπάγων ἡμᾶς τῆς ἐπονηρίας, ἄγει πρὸς τὴν ἀρετὴν.

^bΤί γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι, τὰς ἀκάνθας ἐκκοπῆναι πάσας, ἂν τὰ χρηστὰ μὴ ^cκαταβάλληται σπέρματα; Εἰς γὰρ τὴν αὐτὴν περιστήσεται ^dπάλιν ἡμῖν ζημίαν ὁ πόνος μείνας ἀτελής. Διὰ τοι τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος κηδόμενος ἡμῶν, οὐ μέχρι τῆς τῶν κακῶν ἐκκοπῆς καὶ ἀναιρέσεως ἵστησι τὰ παραγγέλματα, ἀλλὰ καὶ ταχὺ τῶν ἀγαθῶν τὴν καταφύτευσιν ἐπιδείκνυσθαι προτρέπει. Εἰπὼν γάρ, “Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ ^fκραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ,” ἐπήγαγε “Γίνεσθε ^eδὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὖσπλαγχοι, χαρίζομενοι ἑαυτοῖς.” Ἐξεῖς γὰρ εἰσιν αὗται καὶ διαθέσεις. Καὶ οὐκ ἀρκεῖ ἡ τῆς ἐτέρας ἀπαλλαγὴ εἰς τὴν τῆς ἐτέρας ἡμᾶς ¹¹⁸ ἔξιν καταστῆσαι πάλιν, ἀλλὰ δεῖ πάλιν κινήσεώς τινος, καὶ ὁρμῆς οὐκ ἐλάττονος τῆς ἐν τῇ φυγῇ τῶν κακῶν, ὥστε γενέσθαι ἐν τῇ κτήσει τῶν ἀγαθῶν. Καὶ ^gγὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος ὁ μέλας ἂν ἀπαλλαγῇ τῆς ποιότητος ταύτης, οὐκ εὐθέως ^hἐγένετο λευκός. Μᾶλλον δὲ μὴ ἐπὶ τῶν φυσικῶν τὸν λόγον γυμνάσωμεν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν κατὰ προαίρεσιν τὸ παράδειγμα ⁱπαραγάγωμεν. Ὁ μὴ ἐχθρὸς οὐ πάντως φίλος ἐστίν, ἀλλ’ ἐστὶ τι μέσον, ὃ μῆτε ἔχθρας, μῆτε φιλίας ^kἐστίν, ἐν ^lᾧ μάλιστα οἱ ^mΒ πλείους τῶν ἀνθρώπων καθεστήκασιν πρὸς ἡμᾶς. Ὁ μὴ δακρύων, οὐ πάντως καὶ γελᾷ, ἀλλ’ ἐστὶ μέση κατάστασις. Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐχ ὁ μὴ πικρὸς πάντως χρηστὸς, οὐδὲ ὁ μὴ θυμώδης ⁿπάντως εὖσπλαγχνος· ἀλλὰ δεῖ πάλιν ἐτέρας σπουδῆς, ὥστε κτήσασθαι τοῦτο τὸ καλόν. Καὶ θεὰ πῶς κατὰ νόμον ἀρίστης γεωργίας ὁ μακάριος Παῦλος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ γῆν παρὰ τοῦ γεωργοῦ διακαθαίρει τε καὶ ἐργάζεται. Ἀνείλε τὰ νόθα ^cσπέρματα, παρακαλεῖ λοιπὸν, ὥστε κατασχεῖν τὰ γνήσια φυτὰ. “Γίνεσθε χρηστοὶ,” φησὶν. Ἄν γὰρ τῶν ἀκανθῶν ἀνασπασθειςὼν μένῃ ἡ χώρα ἀργοῦσα, ἀνονήτους πάλιν οἴσει βοτάνας. Διὸ τὴν σχολὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀργίαν προκαταλαμβάνειν δεῖ ^mτῇ τῶν ἀγαθῶν σπερμάτων τε καὶ φυτῶν καταβολῇ.

^a ἂν γένοιτο προ γένοιτ’ ἂν A.B.C.D.E. ἂν om. F. ^b ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὰ ἐναντία τῆς κακίας ἐκκοπτομένης ἐργάζεσθαι, ἐπεὶ οὐδὲν ὄφελος, ὀργῆς ἐκμίσθωθίσης τυχόν, ἂν μὴ ἀγάπῃ ἐπιδραφίλευθῇ. Veron. ^c καταβάλληται C.D.E. καταβάλληται Edd. ^d π. ἡμῖν ζ. A.B.C.D.F. ζ. π. ἡμῖν E. π. ζ. ἡμῖν Edd. ^e ὁ μακάριος Π. Ε. ὁ Π. om. F. καὶ ὁ Π. om. A.B. Post Παῦλος add. σφόδρα A.B.F. Sav. cet. ^f δὲ om. C. ^g γὰρ] + καὶ E. ^h γίνεται A.B.F. Sav. cet. ⁱ μεταγάγ. A.B.F. ^k ἐστὶν post ἔχθρας transp. A.E.F. ^l πάντως] + καὶ E. ^m τὴν . . . καταβολὴν C.

Ἀνείλεν ὀργήν, ἔθηκε χρηστότητα· ἀνείλε πικρίαν, ἔθηκεν εὐσπλαγχνίαν· ἐξέτεμε κακίαν καὶ βλασφημίαν, ἐφύτευσε συγγνώμην. Τὸ γὰρ, “Χαριζόμενοι ἑαυτοῖς,” τοῦτό ἐστι· συγ-
D γνωμονικοί, φησί, γίνεσθε. Μείζων γὰρ αὕτη ἢ χάρις ἡ τῆς ἐν τοῖς χρήμασιν. Ὁ μὲν γὰρ χρήματα ἀφιεῖς τῷ δανεισαμένῳ παρ’ αὐτοῦ, καλὸν μὲν ἐργάζεται ἔργον καὶ θαυμαστὸν, πλην ἀλλὰ μέχρι τοῦ σώματος ἢ χάρις, εἰ καὶ ἑαυτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς καὶ τοῖς κατὰ ψυχὴν ἀποδίδωσι δώροις· ὁ δὲ ἀμαρτήματα χαρισάμενος, τὴν τε ψυχὴν ὠφέλησε τὴν ἑαυ-
E ἑαυτὸν μόνον τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἀλλὰ κακείνοι ἐπιεικέστερον ῥκατέστησεν. Οὐ γὰρ οὕτως ἐπεξερχόμενοι τοῖς ἡδίκηκόσιν ἡμᾶς, ὡς συγχωροῦντες δάκνομεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ἑντρέπον-
τες καὶ δυσωποῦντες. Ἐκείνως μὲν γὰρ οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς, οὔτε ἐκείνους ὠνήσαμεν, ἀλλ’ ἀμφοτέρους ἐβλάβημεν, αὐτοὶ τε τὸ ἀνταπόδομα διώξαντες κατὰ τοὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἄρχοντας, καὶ τὸν ἑν ἐκείνοις ἐκκαύσαντες θυμόν· ἂν δὲ ἐπιεικέα τὴν ἀδι-
F κίαν ἀμειψώμεθα, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἐκλύσαντες, ἐκαθίσα-
μεν παρ’ αὐτῷ δικαστήριον ἡμῖν φέρον τὰς ψήφους, καταδικάζον αὐτὸν χαλεπώτερον, ἢ ἡμεῖς. Καταγνώσεται γὰρ αὐτοῦ καὶ καταψηφιεῖται, καὶ πᾶσαν ζητήσει πρόφασιν, δι’ ἧς ἀποτίσει τὸ δανεισθὲν τῆς μακροθυμίας μέρος μετὰ πλείονος τοῦ μέτρου, εἰδὼς ὅτι ἂν ἔμην τὸ ἴσον ἀποδῶ, καὶ οὕτως ἡλάττωται, τῷ (845)
μη αὐτὸς ἄρξασθαι, ἀλλὰ τῷ παρ’ ἡμῶν τὸ ὑπόδειγμα λαβεῖν,
119 ἔλαττον φέρον. Σπουδάσει τοίνυν ὑπερβαλέσθαι τῷ μέτρῳ, ἵνα τὴν ἐλάττωσιν, ἣν ἐκ τοῦ δευτέρου ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ἀνταπό-
δοσιν ὑπέμεινε, τῇ τῆς ἀντιδόσεως ὑπερβολῇ κατακρύψῃ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου γενομένην αὐτῷ ἐλάττωσιν τοῦ ἡ προτέρου παθόντος κακῶς, ταύτην ἀπὸ τῆς καθ’ ὑπερβολὴν ἐπιεικείας κοινὴν ὑεργάσῃται. Ὅι γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν εὐγνώμονες ᾖσιν, οὐχ οὕτως ἐπὶ τοῖς κακοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἂν εὐ
πάσχωσι παρὰ τῶν ἡδίκημένων, ὁ στένουσι. Τὸ μὲν γὰρ κακίας
B καὶ ὀνειδούς καὶ γέλωτος μεστὸν, ὁ τὸν εὐ παθόντα μὴ ἀντὶ εὐ ποιεῖν· τὸ δὲ ἔπαινον ἔχει καὶ κρότους παρὰ πάντων καὶ εὐφη-
^α τῆς] τοῖς C.D. Veron. ^ο συγγνώμης] + λέγω A.B.F. ^ρ κατέστησεν A.B.C.E.F. ἐποίησεν Edd. ^α ἐντρ. καὶ δυσωπ.] καὶ ἐντρέπομεν καὶ δυσω-
ποῦμεν A.B.F. ^ι ἐν om. F. ^α ἑαυτοῦ E. αὐτοῦ Edd. ^ι μὲν om. E. ^ν ὑπερβαλέσθαι] + τὰ σπέρματα C. Veron. ^ω ὑπομείνη C.D. Veron. ὑπο-
μένει (corr. ex ὑπέμεινε, ut videtur) E. ^ς πρότερος A.F. Statim παθεῖν A.B.F. ^γ ἐργάζεται E. ^ς οἱ] οὐ α pr. man. E. ^α ἂν om. ante corr. E. ^β στένουσιν C. ^γ γὰρ om. a pr. man. E. ^δ καὶ] Sic A.B.F. τὸ δὲ C.D.E. Veron. τὸ δὲ καὶ Sav. cet. Statim ὀνειδῶν D.E. Veron. ^ο τὸν] τὸ τὸν A.B.F. Mox ἀντὶ εὐ ποιεῖν D. ἀντὶ εὐποιεῖν C. Veron. ἀντιεποικίω B.F. ἀν-
τενποικίω Sav. cet. ^ι τὸ δὲ] Sic A.B.F. τοῦτο μὲν γὰρ Edd.

μίας, τὸ κακῶς παθόντα μὴ ἀντεπεξελθεῖν. Διὰ τοῦτο ^ετούτῳ μάλιστα δάκνυνται.

“Ὡστε, εἰ βούλει ^hἀμύνεσθαι, τούτῳ ⁱἀμύνου τῷ τρόπῳ· κακοὶ ἀγαθὰ ἀνταπόδος, ἵνα αὐτὸν καὶ ὀφειλέτην καταστήσης, καὶ νικῆσης νίκην θαυμαστήν. ^hἘπαθες κακῶς; Ποίησον καλῶς, οὕτως ἀμύνου τὸν ἐχθρόν. ^aἌν μὲν γὰρ ἐπεξέλθῃς, ὁμοίως καὶ σὲ ^kκακείνον ἅπαντες μέμφονται· ἂν δὲ ἐνέγκῃς, ἐτέρως, σὲ μὲν κροτήσουσι καὶ θαυμάσονται, ἐκείνον δὲ κακηγορήσουσι. Τί δὲ ^cἐχθρῷ ⁱγένεοιτο ἂν μείζον τοῦ τὸν ἐχθρόν ἰδεῖν παρὰ πάντων θαυμαζόμενον καὶ κροτούμενον; ^mτί ἐχθρῷ πικρότερον τοῦ ἑαυτὸν θεάσασθαι παρὰ πάντων ὑβριζόμενον ἐπ’ ὧσι τοῦ ἐχθροῦ; ⁿἘὰν αὐτὸν ἀμύνῃ, καὶ κατεγνωσθῇς ἴσως, καὶ σὺ μόνος ἡμύνῃς· ἂν δὲ ἀφῇς, ἀντὶ σοῦ πάντες ^oἀμύνονται αὐτόν· ὅπερ τοῦ παθεῖν κακῶς χαλεπώτερον, τὸ τὸν ἐχθρόν τοσοῦτους ^pτοὺς ἀμύνοντας ἔχειν. ^aἌν ἀνοιξῇς ^qσὺ τὸ στόμα, ἐκείνοι σιγήσουσι· ἂν δὲ σὺ ^rσιγήσῃς, οὐκέτι ἐνὶ ^sτῷ σῷ στόματι, ἀλλὰ ^dμυρίοις τοῖς τῶν ἄλλων αὐτόν ^tβάλλεις, καὶ μᾶλλον ἀμύνῃ. Καὶ σοὶ μὲν ὑβρίζοντι πολλοὶ καὶ ἐγκαλοῦσιν· ἐροῦσι γὰρ τοῦ πάθους εἶναι τὰ ῥήματα· ὅταν δὲ ὁ μὴδὲν ἡδίκημένος οὕτως αὐτόν πλήνῃ ταῖς ὕβρεσι, τότε μάλιστα καθαρὰ πάσης ὑποψίας ἡ ἄμυνα. ^oὍταν γὰρ οἱ μὴδὲν παθόντες δεινὸν, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς σῆς ἐπιεικείας ὡς ἡδίκημένοι ^vσυναλγῶσι καὶ συμπάσχωσι, πάσης ὑποψίας καθαρὰ αὕτη ἡ ἐκδικία. Τί οὖν, ἂν μὴδὲς ἀμύνῃται, φησὶν; Οὐκ ^wἔστιν εἶναι λιθίνους ἀνθρώπους, ^eὡς τοσαύτην φιλοσοφίαν ὀρῶντας μὴ θαυμάσαι· κἂν μὴ ^xτότε ἀμύνωσιν, ὕστερον ὅμως ἐν ^yκαταστάσει γενομένοι, τοῦτο ἐργάσονται, σκώπτοντες ^zδὲ ἐκείνον καὶ λοιδοροῦντες διατελοῦσι. Κἂν ἕτερος ^zδὲ μὴδὲς θαυμάσῃ, αὐτός σε ἐκείνος πάντως θαυμάσεται, κἂν μὴ λέγῃ. ^hἩ γὰρ τοῦ καλοῦ κρίσις ἡμῖν, κἂν εἰς αὐτὸ τῆς κακίας τὸ βάραθρον ἐλθωμεν, ἀδέκαστος καθέστηκεν, οὐ παρακλινομένη. ^b^aἩ διὰ τί τὸν κύριον ἡμῶν οἶε τὸν Χριστὸν ταῦτα λέγειν, ³“Ἐὰν τις σε ῥαπίσῃ εἰς τὴν δεξιὰν

³ Matth. v. 39.

^ε τούτῳ μ. pro μ. τούτῳ omnes.

ⁱ ἀμύνου] + σου E.

^h ἀμύνεσθαι A.D.F. Sav. cet. καὶ

^k κακείνον] + ὁμοίως E.

¹ γένοιτ' ἂν A.B. ἂν γένοιτο C.

^m τί δὲ ἐχθρῶν C.

ⁿ ἂν E. Statim αὐτὸς

A.B.F. ^o ἀμύνονται C.D.E. ἀμύνονται Veron. ἀμυνούνται A.B.F. Sav. cet.

^p τοὺς ἀμύνοντας] ἀμυνόμενους E. ^q σὺ] καὶ σὺ E. ^r σιγῆς E. ^s τῷ

σῷ στόμ.] ^t Sic E. τῷ στόμ. C. στόματι Edd. Cf. p. 129 B. ^t βαλεῖς D.

Mox ἀμύνεις (sic) E. ^v ἀλγῶσιν C. ^w ἔστιν] + οὕτως E. ^x ποτε E.

Statim ἀμ. ὥστε ὕστερον id. ^y ἐκστάσει F. γενομένοι in marg. B. Mox

ἐργάσονται C. Veron. ^z δὲ om. A.B.F. Sav. cet. Mox διατελοῦσι (διατε-

λίσσουσι E.) deest in iisdem. ^a δὲ om. E. ^b ἡ om. E.

M M 2

σιαγόνα, στρέφον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην;” οὐκ ἐπειδὴ ὅσῃ εἰς
 τις μακρόθυμος γένηται, τοσούτῃ μᾶλλον καὶ ἑαυτὸν κακείνον
 120 ὠφέλησεν ὠφέλειαν τὴν μεγίστην; Διὰ τοῦτο στρέφειν καὶ
 τὴν ἄλλην προσέταξεν, ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θυμου-
 μένου. Τίς γὰρ οὕτω θηρίον ἐστίν, ὡς μὴ ἐντραπῆναι λοιπόν;
 “Οἱ κύνες λέγονται τοῦτο ποιεῖν” ^ακᾶν ἐυλακτήσῃσι, καὶ ἐπέλ-
 θωσί ἴτινι, ὁ δὲ ὑπτιον ρίψας ἑαυτὸν μηδὲν ἐργάσῃται, τὸν
 θυμὸν ἅπαντα ἔσβησεν. Εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι ἐτὼν παθεῖν παρ’
 αὐτῶν κακῶς ἔτοιμον δυσωποῦνται, ^βπόσῃ μᾶλλον τὸ τῶν ἀν-
 θρώπων γένος λογικώτερον Ἴδν. Ἀλλὰ γὰρ ἄξιον τὸ μικρὸν
 ἔμπροσθεν εἰς μνήμην ἐλθόν, ^γκαὶ εἰς μαρτυρίαν ἐλκυσθέν, μὴ
 Β παριδεῖν. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ἐλέγομεν περὶ ἰτῶν Ἰουδαίων
 καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν παρ’ αὐτοῖς, ὅτι ἐνεκαλοῦντο ὡς διώκον-
 τες ἀνταπόδομα· καίτοι τοῦτο ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπέτρεπεν,
 4 “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος” ^δ ἀλλ’
 οὐχ ἵνα τοὺς ἀλλήλων ^ε ἐξορύττῃσιν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ’ ἵνα φόβῳ
 τοῦ παθεῖν τὴν τοῦ ποιεῖν ἄδειαν ἐπισχόντες, μήτε ἐργάζωνται
 τι κακὸν ὁτέροις, μήτε πάσχωσιν αὐτοὶ παρ’ ἐτέρων. Διὰ
 C τοῦτο εἶπεν, “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ,” ἵνα τὰς ἐκείνου
 δῆσῃ χεῖρας, οὐχ ἵνα τὰς σὰς ἀντεξαγάγῃ, οὐχ ἵνα τῶν σῶν
 ὀφθαλμῶν ἀπεῖρξῃ τὴν βλάβην μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τοὺς ἐκείνου
 διατηρήσῃ σώους. Ἀλλ’ ὅπερ ἐζήτουν, ^ε τίνας ἐνεκεν συγκεχω-
 ρημένης ἀμύνης ἐνεκαλοῦντο οἱ τῷ πράγματι κεχρημένοι; τί
 ποτε τοῦτό ἐστι; Τὸ μνησικάκον ἐνταυθὰ φησιν. Εὐθέως μὲν (846)
 γὰρ τὸ παθόντα δράσαι συγχωρεῖ, ὅπερ ἔφην, κατέχων ἐκεί-
 νον· μνησικακεῖν δὲ οὐκέτι ἀφίησιν· οὐκέτι γὰρ τὸ πρᾶγμα
 ἐστὶ τοῦ θυμοῦ, οὐδὲ τῆς ζεύσεως ὀργῆς, ἀλλὰ πονηρίας
 D μεμελετημένης. Συγγινώσκει δὲ ὁ θεὸς τοῖς ἀπὸ τῆς ἐπηρείας
 ἴσως συναρπασθεῖσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἄμυναν ὥρμηκόσι. Διὸ λέγει,
 “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ” καὶ πάλιν, ^ε “Ὁδοὶ μνησικάκων
 εἰς θάνατον.” Εἰ δὲ ἐνθα ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ πηροῦν
 ἐξῆν, τοσαύτη κείται τιμωρία τοῖς μνησικάκοις, πόσῃ μᾶλλον
 ὅ τοις καὶ παρέχειν ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παθεῖν κακῶς κελευσθεῖσι;

4 Levit. xxiv. 20.

5 Prov. xii. 28.

^ε λέγονται οἱ κ. inverso ord. A.B.F. ^α κᾶν] ἀν D. Veron. κᾶν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^β ἐυλακτήσῃσι καὶ] ἐυλακτοῦντες E. ^γ ἴτινι om. C.D.E. Veron. ^δ τὸν] τὸ μὴ A.B.C.F. Statim παρ’ αὐτοῖς Edd. repugnantibus libris. Tum ἔτοιμον om. A.B.F. ^ε πόσῃ pro πολλῇ A.B.C.E.F. ^ε Ἰδν assumptum ex E. Etiam λογικώτερον om. A.B.F. ^ζ καὶ om. E. ^ζ τῶν] τε E. τῶν ante ἀρχόντων om. id. ^η ἀλλ’ om. C. ^θ ἐξορύττῃσιν F. ^θ ἐτέροις C.D. Veron. ^ι ἐκείνων C. ^κ τίνας] + γὰρ E. ^κ τὸ omnes. τὸν Edd. ^λ τοῦ om. F. Statim θυμουμένου in text. E. ^λ τῆς om. A.B.F. ὁρμῆς pro ὀργῆς Veron. Mox ἀλλ’ ἀπὸ πον. C. ^μ τοῖς om. C.D. μᾶλλον τοῖς om. Veron.

Μὴ τοίνυν ὤμεν μνησικάκοι, ἀλλὰ ^ωσβέσωμεν τὴν ὀργήν, ἵνα τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἀξιωθῶμεν· ⁶“Ὡς γὰρ μέτρη μετρεῖτε, φησὶν, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε, Εἴ κριθήσεσθε” ⁷ὅπως ἂν καὶ τὰς ἐν τῷ παρόντι βίῃ διαφυγῶμεν παγίδας, καὶ κατὰ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν τῆς παρ’ αὐτοῦ τύχῳμεν συγγνώμης, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹Γίνεσθε ²δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὖσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ¹²¹ ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

ΤΑ παρελθόντα τῶν ³μελλόντων πλείονα ἔχει τὴν ἰσχύν, Β καὶ δοκεῖ ⁴θαυμαστότερα εἶναι καὶ πιστότερα. Διὸ καὶ ⁵ὁ Παῦλος ἀπὸ τῶν ὑπηρεγμένων ἤδη ποιεῖται τὴν παράκλησιν. ⁶Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἕνεκεν μεῖζονα ἔχει τὴν ἰσχύν. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ἄφες, καὶ ἀφεθήσεται σοι, ⁷ἐκὰν μὴ ἀφήτε, ⁸οὐ μὴ ἀφεθήσεται ὑμῖν, πρὸς μὲν φιλοσόφους ἄνδρας λεγόμενον καὶ τοῖς μέλλουσι πιστεύοντας, μέγα δύναται· ὁ δὲ Παῦλος οὐκ ⁹ἀπὸ τούτων ἐντρέπει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπηρεγμένων. ¹⁰Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐστὶ κόλασιν φυγεῖν, τοῦτο δὲ ἀγαθοῦ τιнос μετασχεῖν. ¹¹Τὸν Χριστὸν μιμῇ. Ἀρκεῖ τοῦτο μόνον εἰς παράκλησιν ἀρετῆς, τὸ τὸν ¹²θεὸν μιμεῖσθαι. Τοῦτο ¹³δὲ μεῖζον ἐκείνου, ὅτι ¹⁴“Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.” ¹⁵Οὐ γὰρ ἀπλῶς, ὅτι τὸν θεὸν μιμούμεθα, εἶπεν, ¹⁶“ἀλλ’ ὅτι ἐν οἷς αὐτοὶ εὐ πάσχομεν. Πατέρων σπλάγχνα πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν βούλεται· D

⁶ Matth. vii. 2.

¹ CAP. IV. v. 32—CAP. V. v. 2.

² Matth. v. 45.

^ω σβέσωμεν] πᾶσαν σβῆσαι σπουδάσωμεν A.B.F. ² ἵνα τῆς] ἵνα καὶ τῆς A.B.F. ἵνα τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἵνα τῆς E. Mox αὐτοῦ pro τοῦ θεοῦ E. ⁷ κριθήσεσθε] + γινώμεθα οὖν περὶ τοὺς ὁμοδοῦλους φιλάνθρωποι, συμπαθεῖς A.B.F. Sav. cet. ⁸ ὅπως ἂν—παγίδας] ἵνα καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον ἐλέους A.B.F. HOM. XVII. ⁹ δὲ om. E. ¹⁰ ἡμῖν E. ¹¹ μελλόντων πλείονα] πλείονων E. πραγμάτων πλείονα corr. rec. in marg. ejusdem. ¹² θαυμ.] καὶ θαυμ. E. ¹³ ὁ om. E. Mox ἦδη om. id. ¹⁴ ἐκεῖνα] ἐκεῖ F. ¹⁵ ἐκὰν] καὶ πάλιν ἂν A.B.F. ¹⁶ οὐ μὴ] οὐκ A.B.F. ¹ ἐκείνῳ et τούτῳ A.B.F. Sav. cet. ² τὸν om. A.B.F. Post Χριστὸν add. φησὶ A.B.F. Sav. cet. ³ θεόν] Χριστὸν C. Statim μνησασθαι F. ⁴ δὲ om. A.B.F. Sav. cet. ⁵ οὐ γὰρ] ὅρα· οὐχ A.B.F. ⁶ ἀλλ’ ὅτι] ἀλλὰ τί; E.

σπλάγχχνα γὰρ ταῦτα λέγεται ἡ φιλανθρωπία καὶ οἱ οἰκτιρμοί.
 Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐν ἀνθρώποις ὄντας μήτε λυπεῖν μήτε λυ-
 πείσθαι, δεύτερον εὔρε φάρμακον, ὥστε ῥχαρίζεσθαι, φησὶν,
 ἑαυτοῖς. Καίτοι ὁ οὐδὲν ἴσον· σὺ μὲν γὰρ ἂν νῦν χαρίσῃ, πάλιν
 σοι χαριεῖται ἐκεῖνος, θεῷ δὲ οὐδὲν ἐχαρίσω. Καὶ σὺ μὲν τῷ
 ὁμοδούλῳ, ὁ δὲ θεὸς τῷ δούλῳ καὶ τῷ ἐχθρῷ καὶ τῷ μισοῦντι
 αὐτόν. “Καθὼς καὶ ὁ θεός, φησὶν, ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο
 ἡμῖν.” ῥΚαὶ τοῦτο μέγα ἔχει αἰνιγμα. Οὐχ ἀπλῶς ἀκινδύνως
 ἔχαρίσατο, φησὶν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κινδύνου τοῦ υἱοῦ. ὦἸνα
 σοι συγγνώ, τὸν υἱὸν ἔθυσε· σὺ δὲ πολλάκις καὶ ἀκινδύνον καὶ
 ἀδάπανον ὀρῶν τὴν συγχώρησιν, οὐ ποιῇ. “Γίνεσθε ὡς μι-
 μηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ,
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν
 ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐδίας.”
 ὦἸνα μὴ νομίσης ἀνάγκης εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἄκουσον ὅτι φησιν,
 ὅτι ἑαυτὸν παρέδωκεν. Ὡς ὁ δεσπότης σε ἠγάπησεν, ἀγάπησον
 σὺ τὸν φίλον· μᾶλλον δὲ οὐδὲ οὕτω δυνήσῃ, πλὴν ἀλλ’ ὡς δύ-
 122 νασαι. Βαβαί· τί ταύτης τῆς φωνῆς μακαριώτερον γένοιτ’ ἂν;
 Κἂν βασιλείαν εἴπῃς, κἂν ὁτιοῦν, οὐδὲν ἴσον. Τὸν θεὸν μιμῇ, (847)
 τῷ θεῷ ἑξομοιοῦσαι, ὅταν συγχωρήσῃς ἐκεῖνῳ. Μᾶλλον αὐτοῦ
 δεῖ συγχωρεῖν, ἢ χρήματα. Χρήματα μὲν γὰρ ἐὰν συγχωρήσῃς,
 οὐκ ἐμιμήσω τὸν θεόν· ἁμαρτήματα δὲ ἑὰν συγχωρήσῃς, τὸν
 θεὸν μιμῇ. Πλὴν πῶς δυνήσῃ λέγειν, πένης εἰμί, καὶ οὐ δύναμαι
 συγχωρῆσαι, ὅταν καὶ ἂ δύνασαι συγχωρῆσαι, μὴ συγχω-
 ρήσῃς; ὁΜὴ καὶ ἐνταῦθα ζημία ἐστίν; οὐχὶ πλοῦτος μᾶλλον,
 Β οὐχὶ περιουσία, οὐχὶ εὐπορία; Ἰδοὺ καὶ ἄλλη παράκλησις
 εὐγενεστέρα. “Ὡς τέκνα ἀγαπητὰ,” φησὶν. ὁΚαὶ ἄλλην
 ἔχετε ἀνάγκην τοῦ μιμεῖσθαι αὐτόν, οὐ ἢ τὸ παθεῖν εὖ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ τέκνα καλεῖσθαι. “Ὡς τέκνα ἀγαπητά.” Ἐπειδὴ

ῥ χαρ. φησὶν, ἑαυτοῖς] Sic E. Veron. χαρ. ἑαυτοῖς, φησὶν C.D. ἀλλήλοις χα-
 ρίζεσθαι. χαρίζμενοι, φησὶν, ἑαυτοῖς A.B.F. Sav. cet. ὁ οὐδὲν ἴ.] οὐδαμοῦ
 τὸ ἴ. A.B.F. ῥ καὶ τοῦτο μ.] μ. καὶ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. μέγα om. a pr.
 man. E. αἰνιγμα] + δ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστὶν A.B.F. Sav. cet. ἔχαρι-
 σατο] + ἡμῖν E. ὦ Ἰνα] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ὡς om. C.D. Veron.
 x καὶ om. C. ὅτι φησιν—ἠγάπησεν] πῶς οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ὅτι ἑαυτὸν παρέ-
 δωκεν, εἶπεν· ὥστε ἔλεγεν, ἐχθρὸν ὄντα σε ὁ δ. ἠγάπησεν A.B.F. Sav. cet.
 z σὺ] σου E. αὐτοῦ omnes. ἁμαρτήματα Edd. δὴ pro δεῖ D. ὁ ἂν E.
 c συγχωρεῖν μὴ συγχωρῆς A.B.F. ὁ μὴ assumptum ex E. Statim καὶ ἐντ.
 ζημίαν ἦγῃ, ἀλλ’ (ἀλλ’ om. Sav.) οὐχὶ πλοῦτον μᾶλλον, οὐχὶ περιουσίαν, οὐχὶ
 εὐπορίαν (οὐχὶ εὐπ. om. A.B.F.) A.B.F. Sav. cet. ὁ εὐπορίαν] + γίνεσθε ὡς
 μιμηταὶ τοῦ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. εὐγενεστέρα om. A.B.F. ὁ καὶ ἄλλην
 ἔχετε (+ ἂν E?) ἔχετε καὶ ἄλλην A.B.F. Sav. cet. ὁ τὸ pro τῷ A.B.C.E.F.
 Μοχ τὸ τέκνα pro τῷ τέκνα omnes. ὁ καλεῖσθαι] Sic B.C.D. καλεῖσθαι καὶ
 γενέσθαι F. γενέσθαι Edd. Statim καὶ pro ὡς A.B. καὶ ἀγαπητὰ (om. τέκνα)
 Cat.

γὰρ οὐ^κ πάντες τοὺς πατέρας μιμοῦνται, ἁλλὰ τὰ ἀγαπητὰ, διὰ τοῦτό φησιν, “Ὡς τέκνα ἀγαπητά.” “^μΠεριπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ.” Ἰδοὺ πάντων ἡ ὑπόθεσις· ^πταύτης οὕσης, οὐκ ὀργῇ, οὐ θυμῷ, οὐ κραυγῇ, οὐ βλασφημίᾳ, ἀλλὰ πάντα ἀνῆρηται. Διὸ ὕστερον τὸ κεφάλαιον τίθησι. Πόθεν ἐγένον τέκνον; C Ἐπειδὴ συνεχωρήθη σοι. P Ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀφ’ ἧς τοσαύτης ἡξιώθης τιμῆς, ἀπὸ τῆς αὐτῆς^τ καὶ τῷ πλησίον συγχώρησον. Εἰπέ δὴ μοι, εἴ τις σε δεσμώτην ὄντα, καὶ μυρίων ὑπεύθυνον κακῶν ἡγαγεν ἐπὶ τὰ βασίλεια· μάλλον δὲ τοῦτο ἀφῶμεν· εἴ τις σε πυρέττοντα καὶ ψυχωρραγοῦντα ὠφέλῃσε φαρμάκῳ τινί, ἄρα οὐκ ἂν αὐτὸν πάντων προτιμήσας, καὶ αὐτὸ τοῦνομα τοῦ φαρμάκου; Εἰ γὰρ καιροὺς καὶ τόπους, δι’ ὧν ὠφελοῦμεθα, οὕτως ἔχομεν ὥς τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, πολλῶ μάλλον αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐραστής ἔσο τῆς ἀγάπης· δι’ αὐτῆς ἐσώθης, δι’ αὐτῆς υἱὸς γέγονας· κἂν ἕτερον δυνήθης D σῶσαι, οὐχὶ τῷ αὐτῷ χρήσῃ φαρμάκῳ, καὶ παραινέσεις πᾶσι τὸ, ἄφετε, ἵνα ἀφεθῇ ὑμῖν; Εὐγνωμόνων ψυχῶν τοῦτο, τὸ οὕτω προτρέπεσθαι, ἐλευθέρων καὶ εὐγενῶν. “Καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς.” Σὺ τῶν φίλων φείδῃ, ἐκείνος τῶν ἐχθρῶν οὐκοῦν πολλῶ μείζον τὸ παρὰ τοῦ δεσπότου γινόμενον. Τὸ γὰρ, καθὼς, ^πποῦ σώζεται; ^κἡ δὴλον ὅτι, ἐὰν τοὺς ἐχθροὺς E ^υκαὶ ἡμεῖς εὖ ποιῶμεν; “Καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.” Ὁρᾷς ^ττὸ ὑπὲρ ἐχθρῶν παθεῖν, ὅτι ὁσμὴ εὐωδίας ἐστὶ, ^αθυσία εὐπρόσδεκτος; Κἂν ἀποθάνῃς, ^βτότε ἔση θυσία· ^γτοῦτο μιμήσασθαι ἐστὶ ^δτὸν θεόν.

³ “Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ^εἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις.” Εἶπε περὶ τοῦ πικροῦ πάθους, τοῦ θυμοῦ· ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἡττον κακόν. “Ὅτι γὰρ ἡττον κακὸν ἡ ἐπιθυμία, ἄκουε καὶ ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως F λέγοντος πρῶτον, “Οὐ φονεύσεις,” ὅπερ ἐστὶ τοῦ θυμοῦ, καὶ τότε, “Οὐ μοιχεύσεις,” ὅπερ ἐστὶ τῆς ἐπιθυμίας. Καθάπερ γὰρ ἡ πικρία καὶ ἡ κραυγὴ καὶ πᾶσα κακία καὶ βλασφημία, καὶ

8 v. 3.

^κ πάντες] + υἱοὶ A.B.F. Sav. cet. ¹ ἀλλ’ οἱ ἀγαπητοὶ A.B.F. Sav. cet.
^μ καὶ περιπ. E. Cat. ^π ταύτης] οὐκοῦν ταύτης Sav. cet. repugnantibus libris. ^ο οὐκ ὀργῇ, οὐ θυ. A.B.C.E.F. οὐ θυ. οὐκ ὀργῇ Edd. ^ρ ἀπὸ] οὐκοῦν ἀπὸ A.B.F. ^α κατηξιώθης E. ^τ καὶ] + σὺ in marg. B. ^υ αὐτῆς] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐλευθ. A.B.F. Sav. cet. ^κ ἡμᾶς] + φησὶ Edd. φησὶ om. E. Cat. Veron. ^π ποῦ pro πῶς E. Cat. Veron. πῶς (sic) F. ^κ ἡ pro ἡ A. Cat. ^γ καὶ ἡμεῖς assumptum ex omnibus. ^τ τὸ] ὅτι τὸ A.B.C.F. Mox ὅτι om. A.B.F. ^α θυσία] καὶ θυσία A.B.F. Sav. cet. ^β τότε] τοῦτο E. ^γ τοῦτο A.B.E.F. ^δ τὸν om. E. ^ε παρ’ ὑμῖν A.B.F. Mosq.

ὅσα τοιαῦτα, τοῦ θυμώδους ἐστίν· οὕτω ἰκαὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ
 123 πορνεία, ἀκαθαρσία, πλεονεξία. Τῷ γὰρ αὐτῷ χρημάτων ἐρῶ-
 μεν, καὶ σωμάτων. Ἄλλ' ὥσπερ ἐκεῖ τὴν κραυγὴν περιεῖλεν,
 ὄχημα οὖσαν τῆς ὀργῆς, οὕτω νῦν τὴν αἰσχρολογίαν καὶ εὐ-
 τραπελίαν, ὄχημα οὖσαν τῆς πορνείας. ⁴ “Καὶ αἰσχροτῆς
^h γὰρ, φησὶ, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.” Μὴ εἴπῃς ἀστεία, ⁱ μὴ αἰσχροῦ,
 μηδὲ πράξης, καὶ κατέσβεσας τὴν φλόγα. “Μηδὲ ὀνομαζέσθω,
 B φησὶ, ^k παρ' ὑμῖν.” τουτέστι, μηδαμοῦ μηδὲ φαιnéσθω. Τοῦτο
 καὶ Κορινθίοις γράφων ἔλεγεν· ⁵ “Ὅλος ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορ-
 νεία.” Τουτέστι, πάντες καθαροὶ ἴγενεσθε. Οἱ γὰρ λόγοι
 τῶν πραγμάτων εἰσὶν ὁδοί. Εἶτα ἵνα μὴ δόξη φορτικός τις
 εἶναι καὶ βαρὺς, καὶ εὐτραπελίαν ἐκκόπτων, ἐπήγαγε καὶ τὴν
 αἰτίαν, εἰπὼν, “τὰ μὴ ἀνήκοντα” ⁿ τὰ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, φησὶν,
 “ἀλλὰ μᾶλλον ὀεὐχαριστία.” Τί ὠφελεῖ τὸ ῥαστεῖον εἰπεῖν;
 C Γέλωτα ἐκίνησας μόνον. Εἰπέ μοι, ὁ σκυτοτόμος ἐργάσεταιί
 9 τι τῶν οὐκ ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτοῦ τέχνην; ἢ κτήσεταιί τι
 τοιοῦτον ὄργανον; Οὐδαμῶς· τὰ γὰρ οὐκ ἐν χρεῖα οὐδὲν πρὸς
 ἡμᾶς.

^r Μηδεὶς ἔστω λόγος ἀργός· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀργοῦ καὶ εἰς
 ἀτόπους καταπίπτομεν. Οὐ διαχύσεως ὁ παρὼν καιρὸς, ἀλλὰ (848)
 πένθους, θλίψεων καὶ ὀδυρμῶν· σὺ δὲ εὐτραπελεὺς; Τίς ἀθλητὴς
 εἰς τὸ στάδιον εἰσελθὼν, ^s τὴν ἀγωνίαν ἀφείς τὴν πρὸς τὸν ἀντί-
 D δικον, ἀστεία φθέγγεται; Ἐφέστηκεν ὁ διάβολος, περιέρχεται
 ὠρυσόμενος τοῦ ἀρπάσαι, πάντα κινεῖ καὶ πάντα στρέφει κατὰ
 τῆς σῆς κεφαλῆς, καὶ μηχανᾶται τῆς καλιᾶς σε ἐκβαλεῖν, τρίζει
 τοὺς ὀδόντας, ^t βρυχᾶται, πῦρ πνεῖ κατὰ τῆς σωτηρίας τῆς σῆς·
 καὶ σὺ ^v κάθῃσαι ἀστεία λέγων, καὶ μωρολογῶν, ^w καὶ τὰ μὴ
 ἀνήκοντα φθεγγόμενος; Οὐκοῦν καλῶς αὐτοῦ περιγενέσθαι
 δυνήσῃ. Παίζομεν, ἀγαπητοί. Βούλει μαθεῖν τῶν ἁγίων τὴν
 διαγωγὴν; Ἄκουε Παύλου λέγοντος· ⁶ “Τριετίαν νύκτα καὶ
 ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἓνα ἕκαστον
 Εὐμῶν.” Εἰ δὲ ὑπὲρ Μιλησίων καὶ Ἐφεσίων τοσαύτη ἐχρήσατο

4 v. 4.

5 1 Cor. v. 1.

6 Act. xx. 31.

^r καὶ om. E. Veron. Statim τῷ ἐπιθυμητικῷ C. ^s οὕτω νῦν] οὕτως ἐν-
 ταῦθα A.B.F. ^h γὰρ om. A.F. ⁱ μὴ πρὸ μηδ' C.D.E. Cat. μὴ om.
 A.B.F. Mox κατέσβεσας E. Cat. κατασβέσης C. κατασβέσεις Edd. ^k παρ'
 ὑμῖν A.B.C.E.F. Mosq. Cat. ἐν ὑμῖν Edd. ⁿ ἴγενεσθε E. ^m ὁδὸς A.B.F.
ⁿ τὰ] ταῦτα Cat. ^o εὐχαριστίαν C.D. ^p ἀστεία E. ^q τι] + ποτε A.
 B.F. Sav. cet. ^r ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ἀργολογεῖν, καὶ κατὰ γελοιαστῶν
 καὶ μίμων καὶ εὐτραπέλων· καὶ ὅτι ἡ εὐλάβεια πάντων τούτων προσοῦσα περι-
 γενήσεται. Veron. ^s καὶ τὴν Edd. et Codd. καὶ expunctum in E. ^t βρυ-
 χᾶται] βρύχει καὶ in text. E. ^v κάθῃ A.B.F. ^w καὶ om. A.F.

σπουδῇ, οὐχὶ ἄστειά λέγων, ἀλλὰ μετὰ δακρύων τὴν νοουθεσίαν εἰσφέρων, τί περὶ τῶν ἄλλων εἴποι τις ἄν; * Ἀκουε δὲ καὶ Κορινθίοις τί φησιν. ⁷ “ Ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων ” καὶ πάλιν, “ Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ” * Ἀκουε δὲ αὐτοῦ καὶ ἀλλαχοῦ λέγοντος. ⁸ “ Καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῆνει, στενάζομεν ” καὶ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ὡς εἰπεῖν, ἐξελεῖν ἐκ τοῦ κόσμου * ἐπιθυμούντος· σὺ δὲ γελαῖς καὶ ^Fπαίζεις; Πολέμου καιρὸς, καὶ σὺ τὰ ὑτῶν χορευόντων μεταχειρίζῃ; Οὐχ ὁρᾷς τῶν πολεμούντων τὰ πρόσωπα, * πῶς σκυθρωπὰ, * συνηγμένα; ^b ὀφρὺς φοβερὰ καὶ φρίκης γέμουσα; ^c Ὅρᾷς ὄμμα αὐστηρὸν, καρδίαν διεγερθεμένην καὶ πηδῶσαν καὶ ¹²⁴ἀλλομένην, συνηγμένον νοῦν, τρέμοντα καὶ ἀγωνιῶντα, ^d πολλὴν τὴν εὐταξίαν, πολλὴν τὴν εὐρυθμίαν, πολλὴν τὴν σιγὴν * τῶν ἐν τοῖς στρατοπέδοις παραταττομένων ἀλλήλοις· οὐ λέγω, ὥστε αἰσχροὺς ῥῆμα μὴ εἰπεῖν, ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς φθέγγασθαι. Εἰ γὰρ πρὸς αἰσθητοὺς ἔχοντες πολεμίους ἐκείνοι, καὶ οὐδὲν ἀπὸ λόγων βλαπτόμενοι, τοσαύτη κέχρηται σιγῇ, σὺ, ὁ καὶ ἐν λόγοις ἔχων τὸν πόλεμον, καὶ τὸ πλεον τοῦ πολέμου, τοῦτό σοι τὸ μέρος ἑᾶς γυμνόν; * Ἡ ἀγνοεῖς, ὅτι τὰ πλείονα ἐντεῦθεν ^Bἐπιβουλευόμεθα; Παίζεις καὶ τρυφᾷς, καὶ ἀστείᾳ λέγεις, καὶ γέλωτα κινεῖς, καὶ οὐδὲν ἡγῇ τὸ πρᾶγμα; Πόσαι ἀπὸ * ἀστέων ἐπιπορκίαι, πόσαι βλάβαι, πόσαι αἰσχρολογίαι; * Ἄλλ’ οὐ τοιαῦτα ^b ἐστὶ τὰ ἀστείᾳ, φησὶν. * Ἄλλ’ ἄκουε ὅτι πᾶσαν εὐτραπλίαν ἐξέβαλε. Πολέμου * καιρὸς καὶ μάχης, ἀγρυπνίας καὶ φυλακῆς, ὀπίσσεως καὶ παρατάξεως· οὐδένα τόπον ἐνταῦθα ὁ τοῦ γέλωτος ἂν ἔχοι καιρὸς· τοῦ γὰρ κόσμου οὗτός ἐστιν. * Ἀκουσον τοῦ Χριστοῦ λέγοντος. ⁹ “ Ὁ κόσμος χαρήσεται, ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε. ” Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη διὰ τὰ ^Cσὰ κακὰ, σὺ δὲ γελαῖς; ἐκείνος ἐρραπίσθη, καὶ τοσαῦτα ἔπαθε διὰ ^k τὴν σὴν συμφορὰν καὶ τὸν καταλαβόντα σε χεიმῶνα· σὺ δὲ τρυφᾷς; Καὶ πῶς οὐ μᾶλλον αὐτὸν ¹ παροξύνεις; * Ἄλλ’ ἐπειδὴ

⁷ 2 Cor. ii. 4. xi. 29.⁸ Ibid. v. 4.⁹ Joan. xvi. 20.

* ἐπιθυμούντες D.E. Haec καὶ καθ’ ἐκάστην—ἐπιθυμούντος ante καὶ γὰρ ἡμεῖς κ. τ. ε. transp. A.B.F. Sav. cet. ^γ τῶν om. B. ^z πῶς] + εἰσι A.B.F. Sav. cet. ^a συνηγ.] πῶς συνηγ. A.B.E.F. Sav. cet. ^b ὀφρὺς] + γὰρ παρ’ αὐτοῖς A.B.F. Sav. cet. ^c ὁρᾷς—ἀγωνιῶντα] ὄμμα αὐστηρὸν, καρδία διεγερθεμένη καὶ πηδῶσα καὶ ἀλλομένη, συνηγμένους νοῦς, τρέμων, ἀγωνιών A.B.F. ^d πολλὴν τ. εὐ.] καὶ πολλὴν τὴν εὐ. ἰδοὺ τις ἂν A.B.F. ^e τῶν ἐν τ. στ. π. ἀλλήλοις] τῶν παρὰ τοῖς στ. A.B.F. τῶν ἐν τοῖς στ. Sav. cet. Haec autem, τῶν ἐν τ. στ. π. ἀλλήλοις non hic, sed post φθέγγασθαι habent C.D.E. Veron. ^f σοι om. A.F. ^g ἀστέων om. A.B.F. Sav. cet. ^h εἰσι A.F. ⁱ καιρὸς] + νῦν A.B.F. Sav. cet. ^k τὰς σὰς συμφορὰς E. ¹ παροξύνεις F.

τισιν ἀδιάφορον εἶναι τὸ πρᾶγμα δοκεῖ, ^{μδ} καὶ δυσφύλακτόν ἐστι, φέρε, μικρὰ περὶ τούτου διαλεχθῶμεν, ^ν ὅσον ἐστὶ κακὸν διδάξαντες. Καὶ γὰρ ^ο τοῦτο τοῦ διαβόλου ἔργον ἐστὶ, τὸ ποιεῖν τῶν ἀδιαφόρων καταφρονεῖν. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ καὶ **D** ἀδιάφορον ἦν, οὐδὲ οὕτως ἐχρῆν αὐτοῦ καταφρονεῖν, εἰδότα ὅτι τὰ ^ρμεγάλᾳ ἀπὸ τούτου τίκεται κακὰ καὶ αὖξεται, καὶ εἰς πορνείαν τελευτᾷ πολλάκις· ὅτι ^ι δὲ οὐδὲ ἀδιάφορόν ἐστιν, ἐκείθεν δῆλον. Ἰδωμεν οὖν πόθεν τίκεται· μᾶλλον δὲ ἰδωμεν ὁποῖον εἶναι ^ι δεῖ τὸν ἅγιον, ἡμερον, πρᾶον, πενθοῦντα, θρηνοῦντα, τεθλιμμένον. Ὁ τοίνυν ^ε τὰ εὐτραπέλα λέγων, οὐχ ἅγιος· κἂν Ἕλλην ἦ, καταγέλαστος ὁ τοιοῦτος· τοῖς ἐν τῇ σκηνῇ ταῦτα **E** ἐφέιται μόνοις. Ἐνθα αἰσχροῦτης, ἐκεῖ καὶ εὐτραπελία· ἐνθα γέλως ἄκαιρος, ἐκεῖ καὶ εὐτραπελία. ^ν Ἀκουε τοῦ προφήτου λέγοντος· ¹⁰ “Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμφῳ.” Ἡ ^ν γὰρ εὐτραπελία μαλακὴν ποιεῖ τὴν ψυχὴν, ῥάθυμον· ^κ ἀναπτεροί, ^υ καὶ ὕβρεις πολλάκις ὤδινε, καὶ πολέμους ^ζ ποιεῖ. Τί δέ; ^α ὅλως οὐχὶ ἐν ἀνδράσι γέγονας; ^β Κατάργησον τὰ τοῦ νηπίου. Ἀλλὰ τὸν μὲν οἰκέτην τὸν σὸν **F** ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἄξιόις εἰπεῖν τι τῶν ἀσυμφόρων· σὺ δὲ τοῦ θεοῦ λέγων οἰκέτης εἶναι, ἐν ἀγορᾷ ἀστεία φθέγγῃ; Ἀγαπητὸν τὴν νήφουσαν ^ε ψυχὴν μὴ κλαπῆναι· τὴν δὲ διακεχυμένην τίς οὐχ αἰρήσει; Αὕτῃ αὐτῇ περιπαρήσεται, καὶ οὐ δέησεται τῆς τοῦ διαβόλου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας. Ἵνα δὲ καὶ μάθῃς, ὅρα καὶ (849) **125** αὐτὸ τοῦνομα. Εὐτραπέλος λέγεται ὁ ποικίλος, ὁ παντοδαπός, ὁ ἄστατος, ὁ εὐκολός, ὁ πάντα γινόμενος· τοῦτο δὲ πόρρω τῶν τῇ πέτρᾳ δουλευόντων. Ταχέως τρέπεται ὁ τοιοῦτος καὶ μεθίσταται· δεῖ γὰρ αὐτὸν καὶ σχῆμα καὶ ῥῆμα καὶ γέλωτα καὶ βάδιον καὶ πάντα μιμῆσθαι· καὶ σκώμματα δὲ ἐπινοεῖν χρὴ τὸν τοιοῦτον· δεῖ γὰρ αὐτῷ καὶ τούτον. Πόρρω δὲ τοῦτο Χριστιανοῦ, τὸ κομφδεῖν. ^δ Καὶ ἀνάγκη τὸν εὐτραπελευόμενον **B** ἔχθρας ἀναδέχεσθαι περιττὰς ^ε τῶν εἰκῇ σκαυπομένων, ἂν τε παρῶσιν, ἂν τε ἀπόντες ἀκούσωσιν. Εἰ καλὸν τὸ πρᾶγμα, τί τοῖς μίμοις ἁφίεται; Μῖμος γίνῃ, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ; Διὰ τί ταῖς ἐλευθέραις ὑμῶν οὐκ ἐπιτρέπετε τοῦτο ποιεῖν; οὐχὶ ἥθους

¹⁰ Psal. ii. 11.

^{μ δ}] διὰ E. ^ν ὅσον—διδάξαντες] καὶ ὅσον κακόν ἐστὶ δείκνυμεν A.B.F. ^ο τοῦτο] καὶ τοῦτο A.B.F. ^ρ μοχ ἐστὶ om. iidem. ^σ μέγιστα F. ^ι δὲ οὐδὲ] γὰρ οὐκ E. ^ι δεῖ om. C. ^ε δεῖ εἶναι inverso ord. E. ^ρ τὰ om. E. ^ε ἐφέιται C. ^ν ἀκουε] ἐνταῦθα ἀκουε C.E. Veron. ^ν γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ^κ ἀναπτεροί] ἀναπτερωκίαν A.B.D.F. Sav. cet. ^υ καὶ] αὕτη καὶ A.B.F. Sav. cet. ^ζ ποιεῖ om. F. ^α ὅλος A.F. Post h. v. add. εἰπέ μοι A.B.F. ^β κατάργ.] οὐκοῦν κατάργ. A.B.F. Sav. cet. ^ε ψυχὴν om. E. ^δ καὶ om. F. ^ε τῶν] παρὰ τῶν A.B.F. ^ι ἐφέιται E. ἐφέιται A.F.

τίθεσθε ἀσέμνου, καὶ οὐ σώφρονος τὸ πρᾶγμα; Μεγάλα κακὰ ἐν ψυχῇ εὐτραπελευμένη οἰκεῖ, μεγάλη διάχυσις καὶ ἐρημία· κέχηνεν ἡ ἀρμονία, σσεσάθρωται ἡ οἰκοδομή, ὁ φόβος ἐξέφικισται, εὐλάβεια ἀπέστη. Γλῶσσαν ἔχεις, οὐχ ἵνα ἕτερον κωμωδῇσῃς, ἀλλ' ἵνα εὐχαριστήσῃς τῷ θεῷ. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς λεγομένους C γελωτοποιούς, ^h τοὺς Σαμαρδάκους; οὗτοί εἰσιν οἱ εὐτράπελοι. Ἐξορίσατε, παρακαλῶ, τῶν ὑμετέρων ψυχῶν τὴν ἄχαριν ⁱ χάριν ταύτην. Παρασίτων τὸ πρᾶγμα ^k ἐστὶ, μίμων, ὀρχηστῶν, γυναικῶν πορνῶν· πόρρω ψυχῆς ἐλευθέρας, πόρρω εὐγενούς, καὶ δούλων πόρρω. Εἴ τις ἄτιμος, εἴ τις αἰσχροῦς, οὗτος καὶ εὐτράπελος. Πολλοῖς δὲ καὶ ἀρετὴ τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ· ^l καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πένθους ἄξιον. Ὡςπερ ^m ἡ ἐπιθυμία κατὰ μικρὸν εἰς πορνείαν ἐξώκειλεν, οὕτω καὶ τὸ εὐτράπελον ἐπίχαρι εἶναι δοκεῖ· οὐδὲν δὲ τούτου ⁿ ἄχαρι μᾶλλον. Ἄκουε. γὰρ τῆς D γραφῆς λεγούσης· ¹¹ “Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπὴ, καὶ πρὸ αἰσχυνηροῦ προελεύσεται χάρις.” Οὐδὲν δὲ τοῦ εὐτραπέλου ἀναισχυντότερον. Ὡστε οὐ χάριτος αὐτοῦ γέμει τὸ στόμα, ἀλλ' ὀδύνης. Ἐξορίσωμεν τοῦτο τὸ ἔθος τῶν τραπεζῶν. Εἰσὶ δὲ τινες, οἱ καὶ τοὺς πένητας τοῦτο διδάσκουσιν. Ὡς τῆς ἀτοπίας· τοὺς ἐν θλίψεσιν εὐτραπελευσθαι ποιοῦσι. Πού γὰρ οὐκ ἔστι τοῦτο τὸ νόσημα λοιπόν; Ἡδὴ καὶ ἐν τῇ E ἐκκλησίᾳ εἰσῆκται, ἥδη καὶ τῶν γραφῶν ἤψατο. Εἶπω τι ἵνα δείξω τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ; Αἰσχύνομαι μὲν, πλὴν ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· βούλομαι γὰρ δείξαι οἱ προῆλθε τὸ κακὸν, ἵνα μὴ δόξω μικρολογεῖν, ^o καὶ περὶ μικροῦ τινος ὑμῖν διαλέγεσθαι, ῥᾶλλ' ἵνα κἂν οὕτως ἀποστησάμενοι δυνήθω τῆς πλάνης ὑμᾶς. Καὶ μὴ με τις οἰέσθω πλάττειν, ^q ἀλλ' ἄπερ ἤκουσα ἐρῶ. Ἔτυχε ^r τις ὧν παρὰ τινι τῶν ἐπὶ γνώσει μέγα φρονούντων· καὶ οἶδα F μὲν γέλωτα κινήσων, πλὴν ^s ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· καὶ τοῦ πίνακος παρατεθέντος, ἔλεγε· δράξασθε, παιδία, μὴ ποτε ὀργισθῇ κοιλία. Καὶ πάλιν ἕτεροὶ φασιν· οὐαὶ σοι, μαμωνά, καὶ τῷ ¹²⁶ μὴ ἔχοντί σε. Καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἄτοπα ἢ εὐτραπεία ἐπεισήγαγεν, ὡς ὅταν λέγωσιν· ἄρτι οὐκ ἔστι γένεσις; ^v Πρὸς ἀτο-

¹¹ Sirac. xxxii. 10.

^ε ἐξέφικισται A.B.C.E.F. ἐξώρισται Edd. ^h τοὺς + λεγομένους E. Statim κόρδακας pro Σαμαρδάκους A.B.F. Sav. cet. ⁱ χ. ταύτην pro ταύτην χ. omnes. ^k ἐστὶ assumptum ex omnibus. ^l καὶ γὰρ] πλὴν A.B.F. Statim καὶ accessit ex omnibus. ^m ἡ ἐπιθυμία—ἐξώκειλεν] ἡ πορνεία ἐπιθυμία τισὶν ἔδοξεν εἶναι ἀκάλυτος A.B.F. ⁿ ἄχαρι] ἀχαριτώτερον E. ^o καὶ] ἢ B.F. ^p ἀλλ' om. A.B.F. Sav. cet. ^q ἀλλ' ἄπερ] ἄπερ γὰρ A.B.F. λέγω pro ἐρῶ A.F. ^r Haec ἔτυχε—φρονούντων post πλὴν ἀλλ' ὅμως ἐρῶ transp. A.B.F. ^s ἀλλ' om. B. ^t μαμωνά pro μαμμωνά B.F. Veron. ^v πρὸς ἀτοπίας—αἰσχροῦ] καὶ τοῦτο λέγω τοῦ αἰσχροῦ ἥθους (ἔθους A.) δεικνύων τὴν ἀτοπίαν A.B.F. Sav. cet.

πίαν λέγω, φησί, καὶ ἥθους αἰσχροῦ· ψυχῆς γὰρ ἐρήμου εὐλαβείας ⁵ ταυτὶ τὰ ῥήματα. Ἄρ' οὐχὶ σκηπτῶν ἄξια ἑταῦτα τὰ ῥήματα; Καὶ πολλὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα τοιαῦτα λεγόμενα εὔροι τις ἄν. Διὸ, παρακαλῶ, πάντοθεν τοῦτο ἐξορίσαντες τὸ ἔθος, ἐκεῖνα φθεγγώμεθα, ἃ ἡμῖν ἀρμόττει· καὶ μὴ τὰ ἅγια Β στομάτα τὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσchrῶν ὕφθεγγέσθω ῥήματα. ¹² "Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;" Ἀγαπητὸν γὰρ πάντων τῶν ἀτόπων ἑαυτοὺς ἀποστήσαντας, δυνηθῆναι τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ὡς ἀγαθῶν, ² μήτιγε τοσαῦτα ἐπισυρομένους, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας διὰ τῶν τοσοῦτων λυμαινομένους. Ὁ γὰρ εὐτραπελεύμενος κακῆγορος ἔσται ταχέως· ὁ δὲ κακῆγορος καὶ μυρία ἑαυτῷ ἐπισωρεύει ἕτερα κακά. Ταῦτα ² δὴ οὖν τὰ δύο τῆς C ψυχῆς εἶδη ῥυθμίσαντες, καὶ ὑποζεύξαντες τῷ λογισμῷ, καθάπερ ἵππους εὐνήιους, τὴν τε ἐπιθυμίαν καὶ τὸν θυμὸν, οὕτως ἐπιστήσωμεν τὸν νοῦν ἡνίοχον, ἵνα καὶ τὸ βραβεῖον λάβωμεν τῆς ἁνῶ κλήσεως· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

D

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

(850)

¹ Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ² ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

E ἩΣΑΝ, ὡς ἔοικε, τινὲς καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων οἱ τὰς χεῖρας ἐκλύνοντες τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ παρὰ τοῦ Ἰεζεκιὴλ εἰρημένον εἰς ἔργον ἄγοντες, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν ψευδοπροφητῶν ποιοῦντες, ² οἱ δρακὸς κριθῶν ἐκφραλίζοντες τὸν θεὸν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ὃ δὴ καὶ νῦν οἶμαι παρὰ τινων γίνεσθαι. "Ὅταν F ^b οὖν εἴπωμεν, ὅτι ὁ μωρὸν καλέσας τὸν ἀδελφὸν εἰς γένναν ἀπέρχεται, ἄλλοι φασί· ναί, ὁ μωρὸν ^c καλέσας εἰς γένναν ἀπέρχεται; Οὐχί, φησί. Καὶ ὅταν εἴπωμεν, ὅτι ὁ πλεονέκτης εἰδωλολάτρης ἐστὶ, καὶ τοῦτο πάλιν ἐκφραλίζουσι, λέγοντες ὑπερβολῆς εἶναι τὸ ῥήμα· καὶ πάσας οὕτω τὰς ἐντολὰς ἐξευτε-

¹² 2 Cor. vi. 14.¹ CAP. V. v. 5, 6.² Ezech. xiii. 19.

^a ταῦτα C.E. ^t ταυτὶ C. τὰ ῥήματα om. A.B.F. Sav. cet. ^v φθέγεσθαι C.D. ^w τῶν ἀγαθῶν C. ^x μήτιγε Veron. ^y αὐτῷ E. ^z δὴ om. C. Veron. HOM. XVIII. ^a ὁ (σ̄ eras.) E. ^b οὖν] γὰρ E. ^c καλέσας] + τὸν ἀδελφὸν Edd. τὸν ἀδελφὸν om. C.E.

λίζουσι. Τούτους οὖν αἰνιττόμενος ὁ μακάριος Παῦλος, καὶ 127
 τότε ἔγραφεν Ἐφεσίοις, οὕτω λέγων· “Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώ-
 σκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν
 εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ θεοῦ.” Εἰτα ἐπάγει, “Μηδεὶς ὑμᾶς ὁ ἀπατάτω κενοῖς
 λόγοις.” Κενοὶ εἰσιν οὗτοι οἱ λόγοι, οἱ ἑπρὸς καιρὸν χάριν
 ἔχοντες, καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύμενοι· ἀπάτη γὰρ τὸ
 πρᾶγμα ἐστί. “Διὰ τοῦτο ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.” Διὰ τὴν πορνείαν, φησὶ, διὰ τὴν πλεο-
 νεξίαν, διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἢ καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἀπάτην,
 ἐπειδὴ εἰσιν ἀπατεῶνες. Υἱοὺς ἀπειθείας, τοὺς σφόδρα ἀπει- B
 θεῖς, τοὺς αὐτῷ ἀπειθοῦντας καλεῖ. 3 “Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέ-
 τοχοι αὐτῶν. Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ.”
 Ὅρα πῶς συνετῶς προέτρεψε· πρῶτον ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι
 ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καὶ μηδένα ἀδικεῖτε· ἡ προτρέπει πάλιν
 ἀπὸ τῆς κολάσεως καὶ τῆς γεέννης. “Ἦτε γὰρ ποτε σκότος,
 φησὶ, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ.” Ὅπερ λέγει καὶ ἐν τῇ πρὸς
 Ῥωμαίους ἑπιστολῇ· 4 “Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ’ οἷς
 νῦν ἐπαισχύνεσθε;” Καὶ ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τῆς προτέρας
 κακίας· τούτέστιν, ἔκκενέσθε τί ἦτέ ποτε ὑμεῖς, καὶ τί ἡ γεγό- C
 νητε· μὴ παλινδρομεῖτε πρὸς τὴν προτέραν κακίαν, μηδὲ
 ἐνυβρίζετε τοῦ θεοῦ τὴν χάριν. “Ἦτέ ποτε σκότος, νῦν δὲ
 φῶς ἐν κυρίῳ” οὐκ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς
 τοῦ θεοῦ χάριτος τοῦτο ὑμῖν ὑπῆρξε· τούτέστι, καὶ ὑμεῖς τῶν
 αὐτῶν ἄξιοι ἦτέ ποτε, ἀλλ’ οὐκέτι. “Ὡς τέκνα τοίνυν φωτός,
 περιπατεῖτε.” Τί ῥδέ ἐστί, “τέκνα ἡ φωτός;” 5 “Ὁ γὰρ
 καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθωσύνῃ καὶ
 ἀληθείᾳ. Δοκιμάζοντες τί ἐστί τὸ εὐάρεστον τῷ κυρίῳ.” D
 “Ἐν πάσῃ, φησὶν, ἀγαθωσύνῃ.” Τοῦτο πρὸς τοὺς ὀργιζο-
 μένους, ἑπρὸς τοὺς πικρούς· “καὶ δικαιοσύνην” ἑπρὸς τοὺς πλεο-
 νεκτοῦντας· “καὶ ἀληθείαν” ἑπρὸς τὴν ψευδὴ ἡδονήν. Οὐκ

3 v. 7, 8.

4 Rom. vi. 21.

5 v. 9, 10.

^d ἑξαπατάω A. ^e πρόσκαιρον ἔχοντες χάριν B. Cat. ^f τοῦτο] ταῦτα γὰρ A.B.F. ταῦτα Sav. cet. ^g ἀπειθείας] + φησὶ E. ^h προτρέπει] εἰτα A.B.F. Sav. cet. ⁱ ἑπιστολῇ] + γράφων E. ^k ἐκκενέσθε A.B.F. Sav. cet. ^l γεγόνατε] + νῦν A.B.F. Sav. cet. ^m παλινδρομεῖτε A.B.F. πάλιν δρομεῖτε C.D.E. Cat. πάλιν δράμητε Veron. παλινδρομήτε Sav. cet. ⁿ ἐνυβρίζετε A.B.F. Cat. ἐνυβρίζητε Edd. ^o ὑμετέρας] + φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^p ῥδέ om. B.F. ^q φωτός] + ἐπάγει ἐξῆς A.B.F. Sav. cet. + τὸν καρπὸν τοῦ πνεύματος φησὶν E. Cat. ^r δικ. καὶ ἀγαθ.] ἀγαθωσύνῃ (sic) καὶ δικ. C. καὶ ἀγαθ. om. in textu E. insert. post πάσῃ. ^s ἐστί τὸ προ ἐστίν A.B.C.D.F. ^t πρὸς τοὺς πικρούς om. A.B.F. ^v πρὸς] τοῦτο πρὸς A.B.F. Sav. cet. Mox πλεονέκτας E. ^w πρὸς] τοῦτο πρὸς A.B.F. Sav. cet.

ἐκεῖνα ἃ εἶπον, φησὶν, ἀλλὰ τὰ ^κἐναντία. Ἐν ὑπᾶσι, τουτέστι, ^κκαρπὸν φέρειν πνευματικόν. “Δοκιμάζοντες τί ^εἔστι τὸ εὐάρεστον τῷ κυρίῳ.” Ἄρα παιδικῆς ἐκεῖνα διανοίας καὶ ἀτελοῦς. ⁶ “Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε, ^βφησὶ, τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάργοις τοῦ (851) Ἐσκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός, φανεροῦνται.” Εἶπεν, ὅτι φῶς ^εἔστε τὸ δὲ φῶς ἐλέγχει τὰ ἐν σκότει γινόμενα. ^δ Ἄν ἦτε ὑμεῖς, φησὶν, ἐνάρετοι καὶ θαυμαστοὶ, λαθεῖν οὐ δυνήσονται οἱ πονηροί. Καθάπερ γὰρ λύχνου κειμένου ^επάντες φωτίζονται, καὶ ^εὁ ληστής οὐκ ἂν ^εἐπεισέλθοι· οὕτω τοῦ φωτός ὑμῶν λάμποντος, αἰλώσονται οἱ πονηροὶ ἐλεγχόμενοι. Ἄρα ^βδιελέγχειν δεῖ. Πῶς οὖν φησι, ⁷ “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῇτε;” Ἐλέγχειν ^βΕἶπεν, οὐ κατακρίνειν, τουτέστι, παιδεύειν ¹καὶ, “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῇτε,” περὶ τῶν ἐλαχίστων ἁμαρτημάτων εἶπεν. ^κ Ἀμέλει ἐπήγαγε, “Τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ¹ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατα- 128 νοεῖς;” ^μΤί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν; “Ὡςπερ ^ντὸ τραῦμα, ἕως ἂν ἐμφωλεῇ καλυπτόμενον ἄνωθεν, καὶ διὰ βάθους ^οτρέχῃ, οὐδεμίας ἀπολαύει τῆς ἐπιμελείας· οὕτω καὶ ῥάμαρτία, ἕως μὲν ἂν κρύπτηται, καθάπερ ἐν σκότῳ μετὰ ἀδείας τολμᾶται πολλῆς· ἐπειδὴν δὲ φανερωθῇ, γίνεται φῶς· οὐχὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία· πῶς γάρ; ἀλλ’ ὁ ἐργασάμενος. ⁹ Ὅταν εἰς μέσον ^νἐνεχθῇ, ^εὅταν νουθετηθῇ, ὅταν μετανοήσῃ, ὅταν ἀφέσεως τύχῃ, οὐχὶ ἐξεκάθαραι αὐτοῦ τὸ σκότος; οὐχὶ τότε ἐθεράπευσας αὐτοῦ τὸ Βτραῦμα; οὐχὶ τὴν ἀκαρπίαν ἐξεκαλέσω πρὸς καρπὸν; Ἡ ^ετούτῳ φησιν, ἡ ἐκεῖνο, ὅτι ὁ μὲν ὑμέτερος βίος φανερός ὢν, φῶς ἐστίν· οὐδεὶς γὰρ τὸν ἄληπτον κρύπτει βίον· τὰ δὲ κρυπτόμενα, διὰ τὸ ἐσκοτῖσθαι κρύπτεται. ⁸ “Διὸ λέγει, ἔγειραι

6 v. 11—13.

7 Matth. vii. 1, 3.

8 v. 14.

^κ ἐναντία] + δεῖ A.B.F. ^ν πᾶσι vel πᾶσιν A.B.C.D.F. Cat. πάσῃ Edd. ^κ πασῇ ἀγαθοσύνῃ E. ^κ καρπὸν φ. πνευματικόν] Sic D.E. Cat. καρποφορεῖν πνευματικῶς C. καρποφορεῖν πνευματικόν Veron. καρπὸν πνευματικὸν ἐπιδείκνυσθαι A.B.F. καρπὸν δὲ πνευματικὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν πᾶσι Sav. cet. ^ε ἔστι τὸ] ἐστὶν E. Mox θεῶ pro κυρίῳ idem. ^β φησὶ om. E. ^ε ἐστὶν C. ^δ ἂν] ὥστε ἂν A.B.F. Sav. cet. ^ε πάντα A.B.F. ^ε ὁ om. B.F. κλέπτῃ pro ληστῇ A.B.F. ^ε ὑπεῖο. Cat. ^β διελέγχειν] δὲ ἐλέγχειν Cat. ¹ καὶ] ἄλλως δὲ καὶ τὸ A.B.F. ^κ ἀμέλει] + καὶ A.B.F. ¹ ἐν τῷ σ. ὁ. δοκὸν] δοκὸν τὴν ἐν τῷ σ. ὁ. E. ^μ τί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν;] Sic Cat. τί δὲ ἐστὶ φησὶν δ λέγει; τοιοῦτόν ἐστιν C. Veron. τί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν; δ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν D.E. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν A.B.F. Sav. cet. ^ν τὸ τραῦμα] ὁ τραῦμα ἔχων E. ^ο τρέχον E. τρέχει Cat. ^ρ ἡ ἁμαρτία B. ⁹ ὅταν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐνεχθῇ (ἀχθῇ D.)] + ὁ πλημμελήσας E. ^ε ὅταν νουθ.] ὅταν κολασθῇ E. ὅταν κολασθῇ, ὅταν νουθ. Cat. ^ε τοῦτο] + οὖν E. ἡ τοῦτο φησιν ἡ] τοῦτο τοῖνον ἐστὶν εἰπεῖν, ἡ εἰ μὴ τοῦτο A.B.F. ^ν ἡμέτ. E.

ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.” Καθεύδοντα καὶ νεκρὸν, τὸν ἐν ἀμαρτίαις φησί· καὶ γὰρ δυσωδίας πνέει, ὡς ὁ νεκρὸς, καὶ ἀνενέργητός ἐστιν, ὡς ὁ καθεύδων, “καὶ οὐδὲν ὁρᾷ, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ’ ὄνειρώττει καὶ φαντάζεται. “^x Καὶ ἐπιφαύσεις, φησί, τοῦ Χριστοῦ.” οἱ δέ C φασιν, “Ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός” ὃ μᾶλλον δὲ τοῦτο ἐστι. Ἀπόστηθι τῆς ἀμαρτίας, καὶ δυνήσῃ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν. ⁹ “Ὁ γὰρ τὰ φαῦλα πράσσω, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς.” ὁ τοίνυν μὴ πράττων, ἔρχεται. ^a Ἀλλ’ οὐ περὶ τῶν ἀπίστων τοῦτο μόνον φησί· πολλοὶ γὰρ ^b καὶ τῶν πιστῶν οὐδὲν ἤττον τῶν ἀπίστων τῆς κακίας ἔχονται· εἰς δὲ, οἱ καὶ πολλῶ μᾶλλον. Διὸ καὶ πρὸς τούτους ἀναγκαῖον εἰπεῖν, “^c Ἐγείραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ^d ἐπι- D φαύσει σοι ὁ Χριστός.” Πρὸς τούτους ἀρμόζει καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ¹⁰ “Ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.”

^e Εἰ τοίνυν οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ζήσωμεν. Τινὲς δὲ ὑπερβολὴν εἶναι ^f φασιν, εἰ ὁ πλεονέκτης εἰδωολάτρης ἐστίν. Ἄλλ’ οὐκ ἐστὶν ὑπερβολῆς ^g τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ ἀληθείας. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ^h Ἀφίσταται ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὁ πλεονέκτης, καθάπερ ὁ εἰδωολάτρης. Καὶ ἵνα μὴ νομίσης ἀπλῶς ⁱ εἶναι τὸ ῥῆμα, ^k ἀπόφασίς ἐστι τοῦ Χριστοῦ λέγουσα. ¹¹ “Οὐ δύνασθε θεῷ E δουλεύειν, καὶ ^l μαμωνᾷ.” ^m Εἰ τοίνυν οὐ δυνατόν θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ, οἱ ⁿ μαμωνᾷ δουλεύοντες, ἐξέβαλον ἑαυτοὺς τῆς ^o τοῦ θεοῦ δουλείας· οἱ δὲ ἀρνησάμενοι αὐτοῦ τὴν δεσποτείαν, καὶ χρυσῷ δουλεύοντες ἀψύχῳ, εὔδηλον ὅτι εἰδωολάτραι εἰσίν. Ἄλλ’ οὐκ ἐποίησα, φησὶν, εἰδωλον, οὐδὲ ἔσθησα βωμὸν, οὐδὲ κατέθησα πρόβατα, οὐδὲ οἶνον ἐπέσπεισα, ἀλλ’ εἰς ἐκκλησίαν

⁹ Joan. iii. 20.¹⁰ Matth. xxii. 32.¹¹ Ibid. vi. 24.

^w καὶ om. F. Statim οὐδένα A.B.F. Cat. ^x καὶ ἐπιφαύσεις, φησί, τοῦ Χριστοῦ· οἱ δὲ φασιν, ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει C.) σοι ὁ Χρ.] Sic C.D. Cat. Veron. τὸ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χρ. οἱ μὲν ἐπιφαύσεις (ἐπιφαύσεις B.) φασὶ τοῦ Χρ. οἱ δὲ ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει A.) σοι ὁ Χρ. A.B. τὸ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χρ. ceteris omis- sis F. οἱ μὲν ἐπιφαύσεις, φασὶ, τοῦ Χρ. οἱ δὲ ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει Mosq.) σοι ὁ Χρ. E. Mosq. Hoc ediderunt Sav. cet. ^y μᾶλλον δὲ τ. ἐστὶ] ἐγὼ δὲ τοῦτο λέγειν μᾶλλον φημί ὅτι A.B.F. ^z ἔρχεται] + καὶ ἐπιφαύσεις (ἐπιφαύ- σει Cat. ἐπιφαύσει E.) τοῦ Χρ. C.D.E. Cat. Veron. ^a ἀλλ’ οὐ—φησὶ] οὐ περὶ τῶν α. δὲ μόνον τοῦτο φησι A.B.F. ^b καὶ assumptum ex A.B.E.F. Cat. ^c ἔγειρε C.D.F. Cat. ^d ἐπιφαύσει C. Cat. ^e ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ ἀφε- μένους τῶν πονηρῶν ἔργων, τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν προσελθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν ἀμαρτάνοντας τοὺς ἀδελφούς. Veron. ^f φασιν, εἰ] φασιν ὡς τὸ A.B.F. φασὶ τὸ Sav. cet. ^g τὸ ῥῆμα om. A.B.F. ^h ἀφίστ.] ὅτι ἀφίστ. A.B.F. Sav. cet. ⁱ εἶναι τὸ ῥῆμα] εἰρησθαι A.B.F. Sav. cet. ^k ἀπόφασις—λέγουσα] δεικνυμί σοι καὶ ἀπόφασιν εἶναι τοῦ Χρ. λέγοντός A.B.F. ^l μαμωνᾷ ubique Sav. cet. invitis libris. ^m Haec ei τοίνυν οὐ δ. (+ τῷ E.) θ. δ. καὶ μαμωνᾷ, quae ab- erant, sunt in A.C.D.E.F. ⁿ τῷ μαμ. E. ^o τοῦ om. A.B.

εἰσῆλθον, καὶ χεῖρας ῥ'ἀνέτεινα τῷ μονογενεῖ τοῦ θεοῦ παιδί, καὶ μυστηρίων μετέχω, καὶ εὐχῆς κοινωνῶ, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὧν προσῆκε τὸν Χριστιανόν. Πῶς οὖν, ῥ'φησιν, εἶδωλα F προσκυνῶ; Τοῦτο μὲν οὖν ῥ'αὐτὸ καὶ τὸ θαυμαστότατόν ἐστιν, ὅτι πείραν λαβὼν καὶ γευσάμενος τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ, καὶ ἰδὼν ὅτι ῥ'χρηστός ὁ κύριος, τὸν μὲν χρηστὸν εἶσας, τὸν δὲ 129 ὡμὸν τύραννον κατεδέξω, καὶ ῥ'προσποίῃ μὲν τοῦτῳ δουλεύειν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ῥ'τῷ ζυγῷ τῷ σκληρῷ καὶ χαλεπῷ τῆς φιλαργυρίας σαυτὸν ὑπέβαλες. Οὕτω μοι σὸν εἶπας κατόρθωμα, ἀλλὰ τὰ δῶρα τοῦ δεσπότου. ῥ'Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, τὸν στρατιώτην πόθεν κρίνομεν; ῥ'ὅταν δορυφορῇ τὸν βασιλέα καὶ παρ' αὐτοῦ τρέφηται καὶ καλῆται αὐτοῦ, ῥ'ὅταν τὰ ἐκείνου ῥ'φρονῇ; Τὸ προσποιεῖσθαι αὐτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου καὶ τὰ ἐκείνου θερα- (852) πεύειν, τὰ δὲ τῶν πολεμίων πράγματα ῥ'αἶρειν, χαλεπώτερόν B φαμεν ῥ'εἶναι, ῥ'εἰ ἀπορρηξας ἑαυτὸν τῆς δουλείας, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἐκείνοις. Καὶ σὺ ῥ'νῦν ὑβρίζεις τὸν θεὸν καθάπερ ῥ'εἰδωλολάτρης, οὐχ ἐνὶ στόματι τῷ σῷ, ἀλλὰ μυρίοις τοῖς ἡδικημένοις. ῥ'Ἄλλ' εἰδωλολάτρης, φησιν, οὐκ ἔστιν. ῥ'Ὅταν οὖν λέγωσιν, ῥ'οἶ, ὁ Χριστιανός, ὁ πλεονέκτης, τότε οὐκ αὐτὸς ῥ'μόνος ὑβρίζει δι' ὧν πράττει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδικημένους ἀναγκάζει πολλάκις τοῦτο λέγειν· εἰ δὲ μὴ ῥ'λέγουσι, τοῦτο ῥ'τῇ ἐκείνων εὐλαβείᾳ C λογιστέον. ῥ'Ἡ οὐχ ὁρῶμεν τὰ πράγματα οὕτω γινόμενα; ῥ'Εἰδωλολάτρης, τί ἄλλο ῥ'οὐχὶ καὶ αὐτὸς πάθη προσκυνεῖ, πολλάκις ῥ'τοῦ πάθους κρατῶν; Οἶόν τι λέγω· ὅταν εἴπωμεν, ὅτι εἶδωλα προσκυνεῖ, οὐ, φησιν, ἀλλὰ τὴν ῥ'Ἀφροδίτην, ἀλλὰ τὸν ῥ'Ἀρην. Κἂν εἴπωμεν, τίς αὕτη ῥ'Ἀφροδίτη; ῥ'οἱ σεμνότεροι αὐτῶν φασιν, ῥ'ἡ ἡδονή· καὶ τίς ὁ ῥ'Ἀρης; ὁ θυμός. Οὕτω καὶ ῥ'σὺ τὸν μαμωνᾶν. ῥ'Ἄν εἴπωμεν, τίς ὁ μαμωνᾶς; ῥ'ἡ πλεονεξία. ῥ'Καὶ σὺ ταύτην προσκυνεῖς; Οὐ προσκυνῶ, φησί. Διὰ

ῥ' ἀνέτεινα F. ῥ' φησιν om. C. εἶδωλα, φησιν inverso ord. F. ῥ' αὐτὸ om. B.F. ῥ' Χριστὸς ante corr. E. Μοχ Χριστὸν B. ῥ' προσωποποιῇ C. ῥ' τῷ ζ. τῷ σ. καὶ χ.] Sic C.D.E. τῷ χαλεπῷ ζ. A.B.F. τῷ σ. ζ. καὶ χ. Edd. ῥ' εἰπέ μοι παρακαλῶ] εἰπέ γάρ μοι A.B.F. εἰπέ γάρ μοι παρακαλῶ Sav. cet. ῥ' ὅταν] ἀρ' οὐχ ὅταν A.B.F. ῥ' φρονῇ; τὸ πρ. αὐτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου] Sic C.D. Veron. μὲν φρονῇ, καὶ προσποιεῖται ἑαυτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου E. οὐ φρονῇ, ἀλλὰ προσποιεῖται μὲν εἶναι ἐκείνου (ἐκείνου εἶναι B. εἶναι μετ' ἐκείνου Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ῥ' αἶρει E. αἶρη A.B.F. Sav. cet. ῥ' εἶναι om. Veron. Statim ῥ' deest in libris. χαλεπώτερον—ἐκείνοις] εὐδελον ὅτι τὸν βασιλέα δορυφορῶν. διὰ τοῦτο καὶ χαλεπωτέρας κολάσεως ἄξιός ὁ (ῥ' pro o tacite dedit Montef.) τῆς τοῦ βασιλέως δουλείας ἑαυτὸν ἀπορρηξας, καὶ τοῖς ἐχθροῖς προστεθείς A.B.F. Sav. cet. ῥ' νῦν] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. ῥ' οἶδωλ. A.E.F. ῥ' οἶ C. οἶ F. οἶος B. Vocula deest in E. Vulgatum οἶ ῥ'Ἕλληνες est in A.D. ῥ' μόνον E. ῥ' λέγωσιν C.D. ῥ' τῇ... εὐλαβείᾳ E. τῆς... εὐλαβείας Edd. ῥ' μὴ τοῦ π. Edd. μὴ om. A.B.E.F. ῥ' Ἀρεῦ E. ῥ' οἶ] + δὲ E. ῥ' σὺ τὸν μ.] περὶ τοῦ μαμωνᾶ A.B.F. ῥ' καὶ σὺ] λέγουσιν· εἰ δὲ ὅτι σὺ A.B.F.

^πτί; ὅτι οὐ κάμπτετε σαυτὸν; ^οΝῦν πολλῶ μᾶλλον προσκυνεῖς διὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν πραγμάτων· αὕτη γὰρ μεῖζων ἢ προσ- D κύνσεις. Καὶ ἵνα μάθης, θέα ^ρἐπὶ τοῦ θεοῦ, τίνες μᾶλλον αὐτὸν προσκυνοῦσιν, οἱ ἀπλῶς ἐστῶτες ἐν ταῖς ^εεὐχαῖς, ἢ οἱ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιοῦντες; ^τΕὐδηλον ὅτι οὗτοι. Οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ μαμωνά, οἱ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιοῦντες, μᾶλλον αὐτὸν προσκυνοῦσι. Καίτοι ἐκεῖνοι τὰ πάθη προσκυνοῦντες, πολλάκις ἐκτός εἰσι ^ατῶν παθῶν· ἴδοι γὰρ ἂν τις ^ττὸν τοῦ Ἄρεος θερα- πευτὴν, τοῦ θυμοῦ κρατοῦντα πολλάκις· ἐπὶ δὲ σοῦ οὐκέτι τοῦτο, ἀλλὰ τῷ πάθει καταδουλοῖς σαυτὸν. Ἄλλ' οὐ σφάζεις E πρόβατα; Ἄλλ' ἀνθρώπους, καὶ ψυχὰς λογικὰς, τὰς μὲν λιμῶ, τὰς δὲ βλασφημίαις. Οὐδὲν ταύτης τῆς θυσίας βακχι- κώτερον. Τίς εἶδε ψυχὰς σφαζομένας ποτέ; Ἐπάρατος ὁ τῆς πλεονεξίας βωμός. Παρα ^γγὰρ τοῦτον τὸν τῶν εἰδώλων ἂν ἔλθης βωμὸν, ὃφει αἰγείων καὶ βοείων αἱμάτων ὄζοντα· παρὰ δὲ τὸν τῆς πλεονεξίας ^ωἂν ἔλθης βωμὸν, αἱμάτων ἀνθρω- πίνων ὃφει χαλεπὸν ἀποπνέοντα· ^αἂν παραστῇς ἐνταῦθα, οὐ θεάσῃ πτερά καιόμενα ὀρνίθων, οὐδὲ ^κκνίσαν καὶ καπνὸν ἀναδι- F δόμενον, ἀλλὰ ^σσῶμα ἀνθρώπων ἀπολλύμενον. Οἱ μὲν γὰρ εἰς κρημνοὺς ἑαυτοὺς ἔρριψαν, οἱ δὲ ^ββρόχον ἤψαν, οἱ δὲ ξίφος διήλασαν διὰ τοῦ λαιμοῦ. Εἶδες θυσίας ὡμὰς καὶ ἀπανθρώ- πους; Βούλει τούτων χαλεπωτέρας ἰδεῖν; Ἐγὼ σοι δείξω, 130 οὐκέτι ^βσώματα ἀνθρώπων, ἀλλὰ ^εκαὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ^ακατα- σφαττομένας ἐκεῖ. Καὶ γὰρ ^εἔστι ψυχὴν σφάττεσθαι σφαγῇ τῇ προσηκούσῃ ψυχῇ. ^εὩς περ γὰρ ἐστὶ ψυχῆς θάνατος 12 “Ψυχὴ γὰρ ἡ ἀμαρτάνουσα, φησὶν, αὐτὴ καὶ ἀποθανεῖται.” Οὐ ^ετοιούτος, οἷος ὁ τοῦ σώματος θάνατος, ἀλλὰ πολλῶ χαλε- πώτερος ὁ τῆς ψυχῆς. Οὗτος μὲν γὰρ ὁ σωματικὸς θάνατος διαλύσας ἀπ’ ἀλλήλων τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸ μὲν πολλῶν φροντίδων καὶ πόνων ἀνέπαυσε, τὴν δὲ εἰς φανερόν χωρὸν παρ- B ἐπεμψεν· εἶτα τῷ χρόνῳ διαλυθὲν καὶ ^αἀπορρεῦσαν, πάλιν συνάγεται μετὰ ἀφθαρσίας, καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνει

12 Ezech. xviii. 4.

^π τί] + εἰπέ A.B.F. ^ο νῦν] ἀλλὰ νῦν A.B.F. Sav. cet. ^ρ ἐπὶ τοῦ θ.] ἐπεὶ θεὸς ἐπὶ θ. A.B.F. ^ε εὐχαῖς pro προσευχαῖς A.C.D.E.F. ^τ εὐδηλον ὅτι οὗτοι om. Veron. εὐδηλον—ποιοῦντες om. E. ^α τῶν om. C. ^ε τῶν .. θεραπειῶν C.D. Ἄρεως A.B.C. ^γ γὰρ] μὲν γὰρ E. γὰρ τοῦτον om. A.B.F. ^ω ἂν ἔλθης β. pro β. ἂν ἔλθης omnes. ^α ἂν] + δὲ F. ^κ κνίσαν B. et a pr. man. A. κνίσαν Edd. ^σ σώματα .. ἀπολλύμενα A. Sav. cet. ^β βρόχον ἤψαντο E. βρόχον ἤψαντο Veron. ^ε σωματικὸν C. ^ε καὶ om. F. ^α κατα- σφ.] + ἰδεῖν C. ^ε ἔστι] + καὶ A.B. ^ε ὥς περ—θάνατος] ὅπερ ἐστὶ ψυχῆς θάνατος E. ὥς περ γὰρ ἐστὶ σώματος θάνατος, οὕτω καὶ ψυχῆς A.B.F. Sav. cet. ^ε τοιούτος] + δὲ A.B.F. Mox θάνατος om. iidem. ^α ἀπορρεῦσαν C.D. Veron.

TOM. IV.

O O

ψυχὴν. Οὗτος μὲν οὖν τοιοῦτος· ὁ δὲ τῆς ψυχῆς φρικτὸς καὶ φοβερός. Οὐ γὰρ εἶναι διαλυθῆ, καθάπερ τὸ σῶμα αὐτὴν παραπέμπει, ἀλλὰ καταδεθεῖσαν πάλιν ἀφθάρτῳ σώματι, εἰς τὸ πῦρ ἐμβιβάζει τὸ ἄσβεστον. Οὗτος *τοῖνυν ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος. "Ὡς περ οὖν ἐστὶ ψυχῆς θάνατος, οὕτω καὶ σφαγὴ ψυχῆς. Τί ἐστὶν ἡ τοῦ σώματος σφαγὴ; Τὸ νεκρωθῆναι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπορραγῆναι τῆς κατὰ ψυχὴν. Τί ἐστὶ ψυχῆς σφαγὴ; Καὶ αὐτὸ ὡς νέκρωσις. Τί δὲ νέκρωσις ψυχῆς; "Ὡς περ ὡς γὰρ τὸ σῶμα τότε νεκροῦται, ὅταν ἔρρημον αὐτὸ καταλίπη τῆς οἰκείας ἐνεργείας ἢ ψυχῆ· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τότε νεκροῦται, ὅταν ἔρρημον αὐτὴν καταλίπη τῆς οἰκείας ἐνεργείας τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αὗται μάλιστα αἱ σφαγαὶ παρὰ τῷ βωμῷ τῆς πλεονεξίας εἰσὶν. Οὐ κορέννυνται, οὐδὲ ἴστανται μέχρι τοῦ αἵματος τῶν ἀνθρώπων, ὅλλ' ἂν μὴ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν καταθύσῃ, Δοὐκ ἐμπίπλεται ὁ τῆς πλεονεξίας βωμὸς, ἂν μὴ ἀμφοτέρων τὰς (853) ψυχὰς δέξηται, τοῦ τε θύοντος, τοῦ τε θυομένου. Τὸν γὰρ θύοντα πρῶτον ἀνάγκη τυθῆναι, καὶ οὕτω ὡς θύειν, καὶ ὁ νεκρὸς θύει τὸν τέως ζῶντα. "Ὅταν γὰρ εἴπῃ βλάσφημα, ὅταν λοιδορῇται, ὅταν δυσχεραίνῃ, οὐχὶ αἱ πληγαὶ αὗται τῆς ψυχῆς εἰσὶν ἀνίατοι;

Εἰδες ὅτι οὐχ ὑπερβολῆς τὸ ῥῆμά ἐστι; Βούλει καὶ ἕτερον ἀκοῦσαι, καὶ μαθεῖν πῶς ἔστιν εἰδωλολατρεία ἢ πλεονεξία, καὶ χαλεπώτερον εἰδωλολατρείας; Οἱ εἰδωλολάτραι τοῖς τοῦ Εθεοῦ κτίσμασι προσκυνοῦσι.¹³ "Καὶ ἐσεβάσθησαν γὰρ, φησὶ, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα." σὺ δὲ τῷ κτίσματι τῷ σουτοῦ προσκυνεῖς. Ὁ γὰρ θεὸς πλεονεξίαν οὐκ ἐδημιούργησεν, ἀλλ' ἡ τῆς σῆς ἀπληστίας ὡς ἐξεῦρεν ἀμετρίαν. Καὶ θεὰ μανίαν καὶ γέλωτα. Οἱ τὰ εἰδῶλα προσκυνοῦντες, καὶ τιμῶσιν αὐτὰ ὡς προσκυνοῦσι· καὶ εἴπῃ τις ὡς κακῶς, καὶ F^d λοιδορήσῃται, προΐστανται· σὺ δὲ καθάπερ ὑπὸ τινος μέθης πρᾶγμα προσκυνεῖς, ὃ οὐ μόνον ὡς κατηγορίας οὐκ ἀπῆλλακται, ἀλλὰ καὶ ἀσεβείας ἐστὶ μεστόν. "Ὡς τε μᾶλλον αὐτῶν χείριστος εἶ· οὐ γὰρ ἂν ἔχοις ἀπολογία εἰπεῖν, ὅτι οὐ κακόν. Εἰ 131 καὶ ἡ τὰ μάλιστα κακέينوί εἰσιν ἀναπολόγητοι, ἀλλὰ σὺ πολλῷ μᾶλλον, μυριάκις πλεονεξίας ὡς κατηγορῶν, καὶ τοὺς θεραπεύ-

¹³ Rom. i. 25.

* τοῖνυν] + ἐστὶν Edd. ἐστὶν om. A.B.C.D.F. ἡ τοῦ om. B.F. ἐστὶν ἡ τοῦ om. A. Sav. cet. νέκρωσις] + ψυχῆς E. γὰρ om. A.B.E.F. x ἡ om. E. ὅλλ' ἂν μὴ] ἀλλὰ μὴν E. Μοx καταθύουσιν E. z θύειν A.B.C.D.E. θύει Edd. ὡς ἐστὶν accessit ex omnibus. Statim εἰδωλολατρία bis A.B. Veron. ὡς ἐξεῦρεν F. ὡς κακῶς om. C.D.E. Veron. d λοιδορήσῃ E. e κακῶς. A.B.F. f τὰ om. E. εἰ καὶ τὰ μ. κακέينوί εἰσιν] εἰ δὲ καὶ ἐκέينو A.B.F. ε κακῶς. A.B.C.F.

οντας αὐτὴν καὶ δουλεύοντας καὶ πειθομένους ἅπαντας κακίζων. Εἰ δὲ βούλεσθε, ἐξετάσωμεν πόθεν ¹⁴ἐπεισῆλθεν ἡ εἰδωλολατρεία. Λέγει τις σοφὸς ἀνὴρ, ὅτι πλούσιός τις ἄνθρωπος ἄωρφ πένθει τρυχόμενος υἱοῦ, καὶ παραμυθίαν οὐδεμίαν ἔχων τοῦ πένθους, ταύτῃ παραμυθούμενος τὸ πάθος, εἰκόνα ἄψυχον τοῦ τετελευτηκότος ποιήσας, καὶ διὰ παντὸς εἰς αὐτὴν ἐνορῶν, ἐδόκει τὸν ἀπελθόντα ἔχειν διὰ τῆς εἰκόνης. Κόλακες δὲ τινες ^B ἄνθρωποι, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, θεραπεύοντες εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν τὴν εἰκόνα, τὸ ἔθος εἰς εἰδωλολατρείαν ¹προήγαγον. Οὐκοῦν ἀπὸ ἀσθενείας ἐπεισῆχθη ψυχῆς, ἀπὸ συνηθείας ἀλόγου, ἀπὸ ^kἀμετρίας. Ἡ δὲ πλεονεξία οὐχ οὕτως· ἀπὸ ἀσθενοῦς μὲν γὰρ καὶ αὕτη ψυχῆς, ¹πλὴν ἀλλ' ἀπὸ ^mτοῦ χείρονος. Οὐκ ἀπέβαλέ ⁿτις υἱὸν, οὐδὲ πένθους παραμυθίαν ζητῶν, οὐδὲ ὑπὸ κολάκων ^oἐξελκόμενος· ἀλλὰ πῶς; Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ὁ Καὶν τὸν θεὸν ἐπλεονέκτησεν· ἃ γὰρ ἐκείνῳ δοθῆναι ἐχρῆν, παρ' ἑαυτῷ κατασχὼν, ἅπερ αὐτὸν ἔχειν ἔδει, ^pταῦτα ἐκείνῳ προσήνεγκε, ^C καὶ τὸ κακὸν ^qἀπὸ τοῦ θεοῦ ἤρξατο. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τοῦ θεοῦ ἐσμεν, πολλῶ μᾶλλον τὰ πρωτεῖα τῶν ^rκτημάτων τῶν ἡμετέρων. Πάλιν εἰς γυναῖκας ἀπὸ πλεονεξίας ἡ ὁρμὴ γέγονεν. Εἶδον τὰς ^sθυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐξεκυλίσθησαν πρὸς τὴν ^tἐπιθυμίαν ἀπὸ τούτων πάλιν εἰς χρήματα. Τὸ γὰρ πλεόν ἔχειν ^uθέλει τοῦ πλησίον ἐν τοῖς βιωτικοῖς, ^wοὐδαμόθεν γίνεται, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ψυγῆναι τὴν ἀγάπην· τὸ πλεόν ἔχειν ^D θέλει ^xοὐδαμόθεν γίνεται, ἀλλ' ἢ ἐξ ἀπονοίας καὶ μισανθρωπίας καὶ ὑπεροψίας. Οὐχ ὁρᾷς τὴν γῆν ὅση ἐστί; πῶς πολλῶ μείζων τῆς χρείας ἐστὶν ὁ ἄηρ, ὁ οὐρανός; ^yἸνα σου τὴν πλεονεξίαν σβέσῃ ὁ θεός, εἰς τοσοῦτον μέτρον τὰ κτίσματα ἐξήγαγε· σὺ δὲ ἀρπάζεις καὶ οὕτω; καὶ ^zἀκούεις ὅτι εἰδωλολατρεία ἡ πλεονεξία, καὶ οὐδὲ οὕτω φρίττεις; Κληρονομήσαι τὴν γῆν θέλεις; Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ἐν τῷ οὐρανῷ κληρονομίαν. Ἐτέροις καταλιπεῖν σπεύδεις κληρονομίαν, ἵνα σαυτὸν ἀποστερήσῃς; Εἰπέ μοι, εἴ τις σοι παρεῖχεν ἐξουσίαν λαβεῖν ἅπαντα, ἄρα οὐκ ^E ἂν ἠθέλησας; Ἐνεστι νῦν, ^aἐὰν βούλῃ. Καίτοι τινές φασιν, ὅτι ἀλογούσιν, ὅταν εἰς ἐτέρους ^bτὸν κλῆρον παρατέμπωσι, καὶ

¹⁴ Sap. xiv. 15.

^b εἰσῆλθεν E. ⁱ μετήγαγον A.B.C.F. ^k ἀμετρίας] + ἀλόγου C. ¹ πλὴν ἀλλ'] μᾶλλον δὲ καὶ A.B.F. ^m τοῦ om. A.B.E.F. Sav. cet. ⁿ τις υἱὸν] γὰρ τις υἱὸν ἐνταῦθα A.B.F. ^o ἐξελκόμενος] + ὥστε οὕτως αὐτὴν εἰσαχθῆναι A.B.F. ^p ταῦτα om. F. ^q ὑπὸ ante corr. E. τοῦ om. C. Veron. ^r κτηνῶν E. ^s θυγατέρας] + γὰρ A.F. ^t ἐπιθυμίαν] + αὐτῶν A.B.F. ^u ἐθέλειν bis E. ^w οὐδαμόθεν] + ἄλλοθεν A.B.E.F. Sav. cet. ^x οὐδαμόθεν] οὐκ ἀλλαχόθεν A.B.F. Sav. cet. ^y ἵνα] + γὰρ Edd. γὰρ om. C.D.E. ^z ἀκούων A.B.F. καὶ ante οὐδὲ om. iidem. ^a ἐὰν] λαβεῖν εἰ E. ^b τὸν κλῆρον] τὸν βίον C. τὴν κληρονομίαν E.

ἐβούλοντο εἶναι κατεδηδοκότες αὐτὸν μᾶλλον, ἢ ἐτέρους ὁρᾶν κυρίους γενομένους. Οὐδὲ ἐγὼ σε ταύτης ἀπαλλάττω τῆς ἁσθενείας· ἁσθενοῦς μὲν γὰρ καὶ τοῦτο ψυχῆς· πλὴν ἀλλ' ὅμως κἀν τοῦτο γινέσθω· ἐν ταῖς διαθήκαις τὸν Χριστὸν κατὰ-
 F λῖπε κληρονόμον. Ἔδει μὲν γὰρ ζῶντα· τοῦτο ἄγαρ προαι-
 132 ρέσεως ὀρθῆς ἔην· ἀλλ' ὅμως κἀν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης γενοῦ φιλο-
 τιμότερος. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς διὰ τοῦτο προσέταξε διδόναι πένησιν, ἵνα ζῶντας ἡμᾶς φιλοσόφους ἐργάσσηται, ἵνα πείσῃ
 χρημάτων καταφρονεῖν, ἵνα ὑπερορᾶν διδάξῃ τῶν γηϊνῶν. Τοῦτο οὐκ ἔστι χρημάτων ὑπερουψία, ἵτὸ τελευτῶντα καὶ οὐκ ὄντα κύριον τῷ δεῖνι παρέχειν καὶ τῷ δεῖνι· οὐκ ἐκ τῶν σῶν δίδως (854) λοιπὸν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης· τῷ θανάτῳ χάρις, οὐ σοί· τοῦτο οὐκ ἔστι φιλοστοργίας, ἀλλ' ἐπηρείας. Πλὴν κἀν οὕτω ἐγινέσθω, κἀν τότε λύσον τὸ πάθος. Ἐννόησον ὅσα ἠήρπασας, ὅσα ἐπλεονέκτησας· πάντα ἀπόδος τετραπλάσια· οὕτως ἀπο-
 λόγησαι τῷ θεῷ. Ἄλλ' εἰσὶ τινες εἰς τοῦτο μανίας ἤκοντες
 B καὶ ἱπρωώσεως, οἱ οὐδὲ τότε συνωρῶσι τὸ δέον· ἀλλ' ὥσπερ σπουδάζοντες χαλεπώτερον ἑαυτοῖς ἐργάσασθαι τοῦ θεοῦ τὸ κρίμα, οὕτως ἅπαντα πράττουσι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος ἰούτος ἔλεγε γράφων· “Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.” Ὁ δὲ πλεονέκτης μάλιστα ἐν σκότῳ ζῇ, καὶ σκότος πολὺ κατα-
 σκεδάζει πάντων.

“Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε, φησὶ, τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὁ παρ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ῥησὶν, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανεροῦνται.” Ἀκούσατε, παρα-
 C καλῶ, πάντες ὅσοι οὐ βούλεσθε εἰκὴ μισεῖσθαι, ἢ ἀλλὰ φιλεῖ-
 σθαι. Τίς μοι χρεῖα, φησὶ, μισεῖσθαι; Ἀρπάζει, καὶ οὐκ ἐλέγχεις, ἀλλὰ δέδοικας τὸ μίσος; Καίτοι οὐκ ἔστιν εἰκὴ μι-
 σεῖσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δικαίως ἐλέγχεις, καὶ δέδοικας τὸ μίσος; Ἐλεγχον τὸν ἀδελφόν, ἀνάδεξαι ἐχθραν διὰ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς αὐτόν· κώλυσον αὐτὸν εἰς βάραθρον ἀπερχόμενον. Τὸ γὰρ τραπέζης κοινωνῆσαι καὶ ῥημάτων χρηστῶν καὶ προσρήσεως καὶ τρυφῆς, οὐ σφόδρα φιλίας ἐστὶ. Τοιαῦτα τοῖς φίλοις ἡμῶν χαρίζομεθα δῶρα, ἵνα τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐξέλκωμεν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ· εἰς τὴν

^c ἀνὴς (sic) E. ^d γὰρ om. E. ^e ἦν] εἶναι δοκεῖ C. ^f τῷ B. τὸν E.
^g γενέσθω A.B.F. ^h ἠρπάζας C. ⁱ πωρώσεως E. ^k ἐργάσεσθαι C.
^l οὗτος] Παῦλος E. ^m κατασκενάζει C.D.E. ⁿ συγκοινωνεῖτε pro —ῆτε omnes. ^o παρ' αὐτῶν A.B.C.F. ὑπ' αὐτῶν Edd. παρ' αὐτῶν om. E. ^p φη-
 σὶν om. A.B.D.F. Sav. cet. ^q οὐ β.] β. μὴ E. ^r Haec ἀλλὰ φιλεῖσθαι.
 τίς μοι χρεῖα, φησὶ (φησὶν εἰκὴ E.) μισεῖσθαι; accesserunt ex A.B.E.F.
^s τοῦτω A.F. ^t εἰς] πρὸς bis E.

κάμινον κειμένους αὐτοὺς ὀρώντες τῆς κακίας, ἀναστήσωμεν. Ἄλλ' οὐ διορθοῦται, φησίν. Ἄλλὰ σὺ τὸ σαυτοῦ πρᾶξον, καὶ Δ ἡ ἀπελογήσω τῷ θεῷ. Μὴ κρύψῃς τὸ τάλαντον. Διὰ τοῦτο λόγον ἔχεις, διὰ τοῦτο γλώσσαν καὶ στόμα, ἵνα *διορθοῖς τὸν πλησίον. Τὰ ἄλογα μόνον οὐ φροντίζει τοῦ πλησίον, οὐδὲ λόγον ἔχει τινὰ τῶν ὁσίων. Σὺ δὲ πατέρα καλῶν τὸν θεόν, καὶ ἀδελφὸν τὸν πλησίον, ὀρών αὐτὸν μυρία ²ποιούντα κακά, τὴν χάριν τὴν παρ' ἐκείνου τῆς ὠφελείας αὐτοῦ προτιθεῖς; Μὴ, παρακαλῶ. Οὐδὲν οὕτω ³φιλίας τεκμήριον, ὥς τὸ μὴ περιορᾶν Ε ἀμαρτάνοντας τοὺς ἀδελφούς. Εἶδες ⁴ἐχθροὺς ὄντας; διάλυσον. Εἶδες πλεονεκτοῦντας; κώλυσον. Εἶδες ἀδικουμένους; ⁵πρόστηθι· οὐκ ἐκείνοις, ἀλλὰ σαυτῷ προτέρῳ ⁶ἐχαρίσω. Διὰ τοῦτο φίλοι ἐσμέν, ἵνα ⁷ἀλλήλους ὠφελῶμεν. Ἄλλως ἀκούσεται παρὰ τοῦ φίλου, καὶ ἄλλως παρὰ τοῦ τυχόντος· τὸν τυχόντα ἡ ὑποπεύσει ἴσως, καὶ τὸν διδάσκαλον ὁμοίως, τὸν δὲ φίλον οὐκέτι. “Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα, αἰσχρὸν ἐστὶ, φησὶ, F καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανεροῦνται.” ⁸Τί βούλεται ἐνταῦθα εἰπεῖν; Τοῦτο λέγει, ὅτι τὰ μὲν ⁹λάθρα γινόμενα ἀμαρτημάτων εἰσι, τὰ δὲ καὶ φανερώς· 133 ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως ἔσται· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὁ μὴ συνειδὼς ἑαυτῷ ἐπὶ ¹⁰ἀμαρτηματι. Διὰ τοῦτό φησι, “Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανεροῦνται.” Τί οὖν; ¹¹περὶ εἰδωλολατρείας ἐνταῦθά φησιν; Οὐχί, ἀλλὰ περὶ βίου καὶ ἀμαρτημάτων ἐστὶν ὁ λόγος. “Πάν γὰρ τὸ φανερούμενον, φησὶ, φῶς ἐστὶ.” Διὸ, παρακαλῶ, μήτε ὑμεῖς ὀκνεῖτε ἐλέγχειν, μήτε δυσχεραίνετε ἐλεγχόμενοι. Ἔως μὲν ¹²γὰρ ἐν ¹³σκοτῇ πράττεται τι, μετὰ B πλείονος πράττεται τῆς ἀδείας· ἐπειδὴν δὲ πολλοὺς ἔχη τοὺς μαρτυροῦντας τοῖς γινομένοις, φωτίζεται. Διὸ μάλιστα πάντα πράττωμεν, ὥστε τὴν νέκρωσιν τῶν ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων ἀποσοβεῖν, ὥστε τὸ σκότος σκεδάξῃ, ὥστε τὸν ἥλιον ¹⁴ἐπισπᾶσθαι τῆς δικαιοσύνης. Ἄν γὰρ πολλοὶ ὥσιν οἱ φωστῆρες, αὐτοῖς τε εὐκολος ἔσται τῆς ἀρετῆς ἡ ὁδός, καὶ οἱ ἐν ¹⁵σκοτῇ μαῶλλον ἀλώσονται, τοῦ φωτὸς ἐπιτεινομένου, κἀκεῖνο ἀφανίζοντος. Ἄν δὲ τουναντίον, δέος μὴ καὶ οὗτοι σβεσθῶσι, τῆς

¹ ἀπολόγησαι Ε. ² κατακρύψῃς F. ³ ὀρθοῖς F. ⁴ ἀλόγων C.D.E.

Veron. ⁵ π. κακά] κακά π. A.B.C.F. ⁶ φιλοσοφίας F. ⁷ ἐχθροὺς

ὄντας] ἐχθραίνοντας A.B.F. Sav. cet. Haec εἶδες πλ. κώλυσον om. E.

⁸ πρόσθι (sic) F. ⁹ ἐχαρίσω] + ταῦτα E. ¹⁰ ἀλλήλους] + ἀγαπῶμεν E.

¹¹ ὑποπεύσει E. ¹² τί βούλεται—λέγει] δ λέγει, τοῦτό ἐστιν A.B.F. ¹³ λάθρα

γ. ἀ. εἰσι] τῶν ἀμαρτημάτων ἐνταῦθα λάθρα γίνεται (γίνονται A.F.) A.B.F. Sav.

cet. ¹⁴ ἀμαρτημασι E. ¹⁵ περὶ εἰδ. ἐνταῦθά φησιν:] οὐ περὶ εἰδ. φησὶ, καὶ

ἐνταῦθα τοῦτο εἰρηται; A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ γὰρ] + ἂν A.B.E.F. Sav. cet.

¹⁷ σκότῃ pro σκότει A.B.C.D. ¹⁸ ἐπισπᾶσθαι E. ¹⁹ ὥσιν οἱ] ὥσι C.

²⁰ σκότῃ pro σκότει A.B.C.D.F. τῷ σκότει E.

παχύτητος τῆς ἀπὸ τοῦ σκότους καὶ τῶν ἀμαρτημάτων κρα-
 C τούσης τοῦ φωτός, καὶ ἀποσοβούσης αὐτοῦ τὸ ἡδιεδές. Ὡς
 οὖν ἑαυτοὺς ὠφελούντες, ἑτέρους ὠφελούντες, οὕτω ἡδιακεί-
 μεθα, ἵνα διὰ πάντων δόξαν ἡναπέμψωμεν τῷ φιλανθρώπῳ
 θεῷ, χάριτι καὶ ἡφιλανθρωπία τοῦ μονογένου αὐτοῦ υἱοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν
 καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΘ.

(855)

Ἦ βλέπετε οὖν ἡπῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ'
 ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πο-
 D νηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ἡσυνιέντες
 τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.

Ἔτι τὴν τῆς πικρίας ἡἐκκαθαίρει ρίζαν, ἔτι τὴν ὑπόθεσιν
 τῆς ὀργῆς ἡἐκκόπτει. Τί ἡγάρ φησι; Ἦ βλέπετε πῶς ἀκριβῶς
 E περιπατεῖτε. Μεταξὺ λύκων πρόβατά ἡεἰσι, καὶ κελεύει αὐ-
 τοὺς καὶ ὡς περιστερὰς εἶναι. Ἦ Καὶ ἡἐκέραιοι γὰρ, φησὶν,
 ἔσεσθε, ὡς αἱ περιστεραί. Ἦ Επεὶ οὖν ἡκαὶ μεταξὺ λύκων
 ἡεἰσὶ, καὶ ἡἔτι προστεταγμένοι εἰσὶ μὴ ἀμύνεσθαι, ἀλλὰ πά-
 σχειν ἡκακῶς. ἡκαίτοιγε καὶ τὸ πρότερον ἡκανὸν ἦν αὐτοὺς
 ἡἄσθενεστέρους ποιῆσαι. ὅταν δὲ καὶ ἡ τῶν δύο προσθήκη ἦ,
 ἐννόησον ἡτὴν ὑπερβολὴν. ὅρα πῶς αὐτοὺς ὁ Παῦλος ἡἀσφαλί-
 ζεται. Ἦ Ὀλόκληροι πόλεις πρὸς αὐτοὺς πόλεμον εἶχον, ἡἐπισ-
 ἦλθε καὶ εἰς τὰς οἰκίας οὗτος ὁ πόλεμος. πατὴρ κατὰ υἱοῦ,
 F υἱὸς κατὰ πατρός, μήτηρ κατὰ θυγατρὸς, ἡθυγάτηρ κατὰ
 μητρὸς ἦσαν ἡδισσασμένοι. Ἦ Τί οὖν; πόθεν αἱ διαιρέσεις

1 CAP. V. v. 15—17.

2 Matth. x. 16.

ἡ διεδές] εἶδος E. ἡ Haec ἡἐτέρους ὠφελούντες assumpta ex E. ἡ δια-
 κείμεθα E. ὡμεν διακείμενοι idem in marg. ἡ ἀναπέμψωμεν E. ἡ φιλαν-
 θρωπία] οἰκτιρμοῖς C.D. Mox υἱοῦ om. E. χάριτι—τιμῇ] ἡ πρέπει πᾶσα δόξα,
 τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ μονογένῃ αὐτοῦ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν. A.B.F.
 Hom. XIX. ἡ πῶς ἀκριβῶς bis omnes. ἀκριβῶς πῶς Edd. ἡ συνιέντες C.D.
 et ante corr. E. etiam Veron. ἡ ἐκκαθαίρει omnes. ἐκκαθαρίζει Edd.
 ἡ γὰρ] ἡ ἐστὶν ὁ A.B.F. ἡ ἐστὶ C.D. Veron. Mox κελεύει C. μεταξὺ—κε-
 λεύει] ἡἔτι τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, ὅτι πέμπων τοὺς μαθητὰς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
 λύκων, ἡἔτι ἐκέλευεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ ὡς αἱ πρό ὡσεὶ A.B.C.D.F.
 ἡ καὶ] + πρὸς οὗς ἡἐγραψεν ὁ Παῦλος A.B.F. ἡ ἦσαν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἔτι
 προστ.] ἡἐπιτεταγμένοι E. Statim εἰσι om. A.B.F. Sav. cet. ἡ κακῶς] + διὰ
 τοῦτο τῆς (τῆς om. F.) τοιαύτης ἡἐδέοντο παραινέσεως A.B.C.D.F. Sav. cet.
 ἡ καίτοι (sine γὰρ) A.B.F. ἡ εὐσθενεστέρους A.C.D.F. Sav. cet. ἡ τὴν om.
 C.D.E. Veron. ἡ ὅρα—ἀσφαλίζεται] ὅρα γοῦν καὶ πῶς αὐτοὺς ἐπιμελῶς
 ἀσφαλίζεται, λέγων, ἡβλέπετε πῶς περιπατεῖτε A.B.F. Sav. cet. ἡ ὀλόκληρος
 πόλις ex corr. E. ἡ θυγ.] καὶ θυγ. E. ἡ δισπασμένοι B.F. δισπαρμέ-
 νοι Edd. διεγηγερμένοι E. in marg. man. antiq. ἡ τί οὖν; πόθεν] πόθεν
 οὖν A.B.F. Statim ἡ διαιρέσεις αὐτῇ E.

αὐται ; [†] Ἦκουσαν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ³ “Ὁς ἐὰν μὴ ἀποτάξῃται τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Ἦκουσαν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος ^ν πάλιν· “Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” [†] Ἰν’ οὖν μὴ νομίσωσιν, ὅτι ἀπλῶς πολέμους εἰσάγει καὶ μάχας, ἐπειδὴ ἔμελλε μεγάλη ¹³⁴ τίκτεσθαι ὀργή, εἰ καὶ αὐτοὶ ἔμελλον ἐπεξίεναι, τούτου χάριν λέγει· “Βλέπετε ^ω πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε.” Τουτέστι, πλὴν τοῦ κηρύγματος, μηδαμῶθεν ἄλλοθεν ² ὧτε λαβὴν τῆς ἔχθρας τῆς καθ’ ὑμῶν· αὕτη μόνη τῆς ἔχθρας ὑπόθεσις ἔστω· μηδεὶς ³ ὑμῖν ἕτερόν τι ἐγκαλείτω, ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ ὑπακοὴν πᾶσαν ἐπιδείκνυσθε, ὅταν μὴδὲν βλάβῃ τὸ κήρυγμα, ὅταν μὴδὲν ἐμποδίζῃ ⁴ τὴν εὐσέβειαν. ⁴ “Ἀπόδοτε γὰρ, φησὶ, πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος.” B “Ὅταν γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις ἴδωσιν ἡμᾶς ἐπιεικεῖς, ἐντραπήσονται. “Μὴ ὡς ἄσσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν.” Οὐχὶ ποικίλους ἡμᾶς καὶ παντοδαπούς εἶναι βουλούμενος ταῦτα ⁵ παραινεῖ· ἀλλὰ τί φησιν; Οὐκ ἔστιν ὑμέτερος ὁ καιρός· νῦν πάροικοί ἐστε καὶ παρεπίδημοι καὶ ξένοι καὶ ἀλλότριοι· μὴ ζητεῖτε τιμὰς, ⁶ μὴ ζητεῖτε δόξαν, μὴ ζητεῖτε δυναστείαν, μηδὲ ἐκδίκησιν· πάντα φέρετε, καὶ ⁷ τούτῳ τὸν καιρὸν ἐξαγοράζεσθε· πολλὰ ⁸ κατὰθεσθε, πᾶν ὅτι ⁹ ἂν θέλωσιν. Ἐννόησόν μοι τινὰ C οἰκίαν ἔχοντα λαμπράν, εἰτά τινας ¹⁰ ἐπεισερχομένους ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, κἀκείνον πολλὰ διδόντα, ¹¹ καὶ ἐξαιρούμενον ἑαυτὸν· ¹² τότε λέγομεν, ὅτι ἐξηγόρασεν ἑαυτόν. Οὕτω καὶ σὺ οἰκίαν ἔχεις μεγάλην, καὶ πίστιν ἀληθῆ· ¹³ ἐπέρχονται ὥστε λαβεῖν πάντα· δὸς ὅτι οὖν ἂν ἀπαιτήσῃ τις, μόνον τὸ κεφάλαιον διάσωσον, τὴν πίστιν λέγω. “Αἱ γὰρ ¹⁴ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.” ¹⁵ Τί πονηρία τῆς ἡμέρας; Πονηρία τῆς ἡμέρας περὶ τὴν ἡμέραν ὀφείλει ¹⁶ εἶναι. ¹⁷ Τί ἐστι πονηρία σώματος; Νόσος. Τί ῥέστι πονηρία ψυχῆς; Κακία. Τί ¹⁸ ἐστι πονηρία ὕδατος; D

³ Luc. xiv. 33. Matth. x. 37.⁴ Rom. xiii. 7.

[†] Haec ἤκουσαν—ἀξιος, quae aberant, assumpta ex E. ^ν πάλιν om. A.B.D.F. Sav. cet. Retinent C.E. Veron. ^ω πῶς d.] d. πῶς E. ² δότε E. ³ ὑμῶν A. ⁴ ὑμῶν C. ⁵ τῇ εὐσεβείᾳ A.B.E.F. τῆς εὐσεβείας E. ⁶ παραινεῖ, ἀλλὰ τί φ.] Sic C.D. Cat. Veron. φησιν, ἀλλὰ τί; E. παραινεῖ, ἀλλὰ τοῦτο ἔστιν δ φ. A.B.F. Sav. cet. ⁷ μὴ ζ. δόξαν om. C. ⁸ τοῦτον C.E. ⁹ κατὰθεσθε] πάθετε Cat. ¹⁰ ἂν] οὖν C. Cat. et ante corr. E. Statim θέλωσιν ante corr. E. Post θέλωσιν add. ἀσαφές τὸ εἰρημένον· φέρε οὖν, ἐπὶ ὑποδείγματος ποιῶν αὐτὸ φανερόν A.B.F. Sav. cet. ¹¹ ἐπέρχομενους E. ¹² καὶ om. F. ¹³ τότε] ἐφ’ ὅ καὶ A.B.F. ¹⁴ ἐρχονται C. Veron. Mox πάντα E. ¹⁵ ἡμέραι] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ τί π. τῆς ἡ.] οὐκοῦν ἡ π. τῆς ἡ. A.B.F. τί ἄρα ἐστὶ π. ἡ. E. Statim ἡ π. τῆς ἡ. D.E. πονηρία τῆς ἡ. om. A.B.F. ¹⁷ εἶναι] + ἂν τί ἐστιν ἐκάστω τῶν ἐν ἡμῖν πονηρὸν μάθης, γνώσῃ καὶ τί ἐστι πονηρία ἡμέρας A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ τί] + τοῖνον A.B.F. ¹⁹ ἐστὶ] δαι B.F. δὲ A. Sav. cet. ²⁰ ἐστὶ πονηρία] δὲ A.B.F.

Πικρία. Καὶ ἐκάστου ἡ ἁπονηρία ἐστὶ περὶ ἐκείνην τὴν φύσιν, ἥ ἐστι πονηρία. Εἰ τοίνυν ἡ πονηρία περὶ τὴν ἡμέραν ἐστὶ, περὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν χρὴ εἶναι, περὶ τὰς ὥρας, περὶ τὸ φῶς. ⁵ Καὶ ὁ Χριστὸς φησιν· ⁶ “Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.” Ἀπὸ τούτου κακεῖνο ἔγνωσόμεθα. Πῶς οὖν ἡμέρας καλεῖ πονηράς; ἢ πῶς καιρὸν πονηρόν; Οὐ τὴν οὐσίαν, οὐδὲ τὰ κτίσματα, ⁷ ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτοῖς γινόμενα· καθάπερ καὶ ἡμῖν ἔθος λέγειν, χαλεπὴν ἡμέραν διήγαγον καὶ κακὴν· καίτοι πῶς ἂν γένοιτο χαλεπὴ, ἀλλ’ ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συμβαινόντων; Τὰ δὲ ἐν αὐτῇ συμβαίνοντα, ἐστὶν ἀγαθὰ μὲν, παρὰ θεοῦ· κακὰ δὲ, (856) παρὰ ἀνθρώπων πονηρῶν. Ἄρα τῶν ἐν τοῖς καιροῖς συμβαινόντων πονηρῶν οἱ ἄνθρωποι δημιουργοί, καὶ διὰ τοῦτο καιροὶ ἁπονηροὶ λέγονται. Οὕτω καὶ ἡμεῖς καιροὺς πονηροὺς καλοῦμεν. “Διὰ τοῦτο, φησὶ, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ⁸ συνιέντες, τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.”

⁶ “Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνον, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία.” Καὶ ¹³⁵ ⁹ τοῦτου ἡ ἀμετρία θυμώδεις ποιεῖ καὶ θρασεῖς καὶ ἀκροσφαλεῖς, ὀργίλους καὶ χαλεπούς. Εἰς εὐφροσύνην ὁ οἶνος δέδοται, οὐκ εἰς μέθην· ¹⁰ οὖν δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνανδρίας εἶναι δοκεῖ καὶ γέλωτος, ¹¹ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι. Ποία ἔστιν ἐλπίς σωτηρίας; Γέλως, εἰπέ μοι, τὸ μὴ μεθύσκεσθαι, ἔνθα μάλιστα πάντων τὸ μεθύσκεσθαι γέλως ¹² ὀφείλεν εἶναι; Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ τὸν ιδιώτην πόρρω μέθης εἶναι καλόν· πολλῶ δὲ πλέον τὸν στρατιώτην, τὸν ἐν ¹³ ἱξίφεσι στρεφόμενον, τὸν ἐν αἵμασι, τὸν ἐν σφαγαῖς· πολλῶ μᾶλλον τὸν στρατιώτην, ὅταν καὶ ἐτέρωθεν ὁ θυμὸς θήγεται, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῆς δυναστείας, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς ἐν ἐπιβουλαῖς καὶ μάχαις εἶναι. Βούλει μαθεῖν ποῦ ¹⁴ καλὸς ὁ οἶνος; Ἄκουε τῆς γραφῆς λεγουσῆς· ¹⁵ “Δότε οἶνον τοῖς ἐν λύπῃ, καὶ μέθην τοῖς ἐν ὀδύνῃ.” Εἰκότως· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκυθρωπὸν οἶδε μαλάττειν, καὶ τὸ συνεφεῖς ἀπάγειν. ¹⁶ “Οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.” Πῶς οὖν ἐκ τοῦ οἶνου ἡ μέθη; οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν αὐτὸν τὰ ἐναντία ¹⁷ ἑαυτῷ ἐργάζεσθαι. Οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ οἶνου ἡ μέθη, ἀλλ’ ἐκ τῆς ἀμετρίας. ¹⁸ Ὁ οἶνος

⁵ Matth. vi. 34.⁶ v. 18.⁷ Prov. xxxi. 6.⁸ Psal. ciii. 15.

⁹ πονηρία] + φαυλότης τις A.B.F. + ἡ φαυλότης Edd. Neutrum habet E. καὶ] οὕτω καὶ A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ ἔγνωσόμεθα] μανθάνομεν A.B.F. ¹¹ πῶς] ὡς A.B. ὡς καὶ F. ¹² ἀλλὰ] + διὰ Edd. διὰ om. C. Cat. Post κτίσματα add. διαβάλλει Cat. ¹³ καθάπερ] + γὰρ C. ¹⁴ ἢ om. E. ¹⁵ κακὰ] πονηρά E. Mox πονηρῶν om. A.B.E.F. ¹⁶ συνιέντες E. ¹⁷ τοῦτου] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ ὁ om. E. ¹⁹ ἀνδρείας C.D. καὶ ἀν. εἶναι δ. καὶ γέλωτος] καὶ γέλωτος εἶναι δ. A.B.F. ²⁰ τοῖς λοιπὸν E. τοῖνυν ἡμῖν A.B.F. ²¹ ὀφείλει F. ²² καλὸν E. ²³ ἀνθρώπου] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ²⁴ ἑαυτῷ B.C.D.E.F. ἐργάσασθαι E. ²⁵ ὁ om. F.

δι' οὐδὲν ἕτερον ἡμῖν δέδοται, ἢ δι' ὑγείαν σώματος· ἀλλὰ καὶ C
 πρὸς τοῦτο ἐμποδίζει ἡ ἀμετρία. Ἄκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου
 τούτου γράφοντος, καὶ λέγοντος τῷ Τιμοθέῳ· ⁹ “Ὀλίγῳ οἴνῳ
 χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Διὰ
 γὰρ τοῦτο ὁ θεὸς ἐποίησεν ἡμῶν τὰ σώματα σύμμετρα, καὶ ἀπὸ
 ὀλίγων κορένυσθαι, ἐντεῦθεν ἤδη παιδεύων ἡμᾶς, ὅτι πρὸς ἐτέ-
 ραν ἡμᾶς ζῶν ἐποίησεν ἐπιτηδεύουσιν. Καὶ ἐβούλετο μὲν καὶ ἐξ
 ἀρχῆς ἐκείνην δοῦναι, ἐπειδὴ δὲ ἀναξίους ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν,
 ἀνεβάλετο· ^οκαὶ ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἀνεβάλετο, οὐδὲ ἐν αὐτῷ ἀφί- D
 ησιν ἡμᾶς ἀπολαύειν ἀμέτρως· οἶνου γὰρ κοτύλη καὶ ἄρτος εἰς
 ῥᾶρκει γαστέρα ἐμπλῆσαι ἀνθρώπου. Καὶ τὸν πάντων τῶν
 ἀλόγων κρατοῦντα, ὀλιγοδέστερον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀναλογίαν
 ἐποίησε, καὶ τὸ σῶμα ⁹βραχὺ, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο δηλῶν, ὅτι
 πρὸς ἐτέραν ζῶν ἐπειγόμεθα. “Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, [†]φησὶν,
 ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία.” Οὐ γὰρ σώζει, ἀλλ' ἀπόλλυσιν, ^οοὐ τὸ
 σῶμα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν. “Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν E
 πνεύματι, ¹⁰ λαλοῦντες ἑαυτοῖς [†]ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
 πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
 κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι
 ἀλλήλοις ἐν φόβῳ [†]Χριστοῦ.” Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι;
 βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοι δίδωμι πότον πνευμα-
 τικόν. Ἡ γὰρ μέθη καὶ τὴν εὐσημον ἐκκόπτει φωνὴν [‡]τῆς
 γλώσσης τῆς ἡμετέρας, [×]ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλ-
 μούς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μαθε ψάλλειν, καὶ
 ὁψει τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος F
 πληροῦνται ἁγίου, ὥσπερ οἱ ᾄδοντες τὰς σατανικὰς ᾠδὰς, πνεύ-
 ματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστίν, “ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ
 κυρίῳ;” [†]Τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ
 προσέχοντες, ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθεγγόμενοι, τῆς 136
 καρδίας ῥεμβομένης ἐτέρωθι. “Πάντοτε, φησὶν, ὑπὲρ ἀπάν-
 των εὐχαριστοῦντες ἐν ὀνόματι ²τοῦ κυρίου ³ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ
^bΧριστοῦ.” ¹¹ “^cΤὰ αἰτήματα ὑμῶν, φησὶ, μετὰ εὐχαριστίας

⁹ 1 Tim. v. 23.

10 v. 19—21.

11 Philipp. iv. 6.

^ο καὶ om. E. Mox καὶ οὐδὲ idem. [†] ῥαρκί γ. ἐμπλῆσαι] [†] ἰκανὸς ἀποπλη-
 ρῶσαι γ. E. ⁹ βραχὺν A.B.F. Sav. Mor. Ben. βραχὺ revocavit Editor no-
 vissimus. [†] φησὶν οἴνῳ in verso ord. A.B.F. φησὶν om. E. ^ο οὐ τὸ σ. μόνον]
 οὐ μόνον τὸ σ. C. οὐ μόνον δὲ τὸ σ. A.B.F. [†] ἐν ψαλμοῖς Edd. ἐν deest in
 omnibus. [†] Χριστοῦ] θεοῦ B.F. [‡] τὰς γλώττας τὰς ἡμετέρας E. in marg.
 antiq. man. [×] ψελλίζειν] + γὰρ C. [†] τουτέστι] τί ἐστι C. ² τοῦ
 om. F. ³ ὑμῶν Veron. Sav. repugnantibus libris. ^b θεοῦ B.E.F. ^c τὰ]
 τουτέστι τὰ A.B.F. Sav. cet. Mox φησὶ assumtum ex E. Cat.

γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν.” Οὐδὲν ^d γὰρ οὕτως εὐφραίνει τὸν θεόν, ὡς ὅταν ᾖ τις εὐχάριστος. Μάλιστα δὲ δυνάμεθα εὐχαριστεῖν, ἀπάγοντες τῶν προειρημένων τὴν ψυχὴν τὴν ἡμετέραν, Β διακαθαίροντες αὐτὴν τούτοις οἷς εἶπεν. “Ἄλλὰ πληροῦσθε, (857) ^e φησὶ, πνεύματι.” Ἄρα ἐν ἡμῖν τούτο; Καὶ γὰρ ἐν ἡμῖν. Ὅταν γὰρ ψεύδος, ^f ὅταν ὀργὴν, ὅταν πικρίαν, ὅταν πορνείαν, ὅταν ἀκαθαρσίαν, ὅταν πλεονεξίαν ἀποσοβήσωμεν τῆς ψυχῆς τῆς ἡμετέρας, ὅταν γενώμεθα χρηστοὶ, εὐσπλαγχνοὶ, χαρίζομενοι ἑαυτοῖς, ὅταν εὐτραπεία μὴ παρῇ, ὅταν ἑαυτοὺς ἀξίους κατασκευάσωμεν, τί τὸ κωλύον ^g τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπελθεῖν καὶ ἐπιπτῆναι; Καὶ οὐχ ἀπλῶς ^h ἐπελεύσεται, ἀλλὰ πληρώσει C τὴν καρδίαν ἡμῶν. Τοσούτου δὲ ἔνδοθεν ὄντος φωτὸς, οὐδὲ δυσκατόρθωτος ^k ἡμῖν ἔσται λοιπὸν ἡ ἀρετὴ, ἀλλὰ ῥαδίᾳ καὶ εὐκολος. “Πάντοτε εὐχαριστοῦντες,” ^l φησί. Τί οὖν; ὑπὲρ ^m πάντων εὐχαριστεῖν δεῖ τῶν συμβαινόντων; Ναί· καὶ νόσος ἦ, καὶ πένια. Εἰ γὰρ ἐν τῇ παλαιᾷ παρῇναι σοφός τις λέγων· ¹² “Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι ἀσμένως, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον.” πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ καινῇ γίνεσθαι χρή. Καὶ τὸν λόγον τοίνυν μὴ εἰδῆς, εὐχαρίστει· τούτο γὰρ D ἔστιν εὐχαριστία. Ἄν δὲ ⁿ εὐπαθῶν καὶ εὐθυνούμενος καὶ εὐπραγῶν καὶ ἐν εὐμερίαις ὢν, εὐχαριστῆς, οὐδὲν μέγα, οὐδὲν θαυμαστόν· τὸ δὲ ζητούμενον, ἐν θλίψεσιν ὄντα εὐχαριστεῖν, ἐν ὀδύναϊς, ἐν ἀθυμίαις. Μηδὲν πρὸ τοῦ ῥήματος τούτου φθέγγου, εὐχαριστῶ σοι, δέσποτα. Καὶ τί λέγω ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα θλίψεων; ὑπὲρ τῆς γεέννης αὐτῆς εὐχαριστεῖν δεῖ τῷ θεῷ, ὑπὲρ τῶν κολάσεων τῶν ἐκεῖ, ὑπὲρ τῶν τιμωριῶν. Πάνυ γὰρ ^o τὸ πρᾶγμα ἡμᾶς ὠφέλησε P τοὺς προσέχοντας, ἀντὶ χαλινοῦ E τῆς γεέννης ὁ φόβος ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐπιτεθείς.

^r Μὴ τοίνυν ὑπὲρ τῶν φανερῶν ^s εὐεργεσιῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν ἄκοντες εὐεργετούμεθα, εὐχαριστῶμεν· πολλὰ γὰρ καὶ μὴ βουλομένους ἡμᾶς εὐεργετεῖ, καὶ μὴ εἰδότας.

¹² Sirac. ii. 4.

^d γὰρ om. E. ^e φησὶ] φησιν ἐν E. Mox ἄρα sine interrog. A. Cat. Veron. ^f Haec ὅταν ὀργὴν sunt in B.C.D.E.F. Cat. non in Edd. ὀργὴν (sine ὅταν) A. ^g τὸ πνεῦμα om. A.B.F. Mox πνεῦμα post ἐπιπτῆναι habent iidem. ^h ἐλεύσεται F. ⁱ ἔνδον E. ^k ἡμῖν ἔσται λ. A.B.C.D.F. ἔσται ἡμῖν λ. E. ἡμῖν λ. ἔσται Edd. ^l φησιν] + ὑπὲρ πάντων Sav. cet. repugnantibus libris. Etiam τί οὖν deest in Veron. ^m ἀπάντων E. Statim δεῖ εὐχ. hoc ord. C.E. ⁿ εὐπαθῶν F. et ex corr. A. εὐπαθῶν Edd. ^o ἡμᾶς τὸ πρ. inverso ord. A.B.E.F. ^p τοὺς om. A.B.F. ^q τῆς γ. ὁ φ.] τοῦ τῆς γ. φόβου A.B.F. Sav. cet. Mox ἐπιτεθείς iidem. ἐπιτεθείσθω Veron. ^r HΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ περιεργάζεσθαι τὰ ἐτέρων ἐλαττώματα, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ τοῦτ' ὑπὲρ πάντων εὐχαριστεῖν. Veron. ^s εὐεργεσιῶν] + μόνον A.B.F.

Εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἤδη ὑμῖν τὸ πρᾶγμα ποιήσω φανερόν. Ἐν-
νόησον γάρ μοι· οἱ μιαιοὶ καὶ ἄπιστοι Ἕλληνες οὐχὶ τῷ ἡλίῳ
τὸ πᾶν ἐπιγράφουσι, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν; Τί οὖν; οὐχὶ
εὐεργετῇ καὶ αὐτούς; οὐχὶ τῆς ἐκείνου προνοίας ἐστὶ, καὶ τὸ
ζῆν, καὶ τὸ ὑγαιίνειν αὐτούς, καὶ παιδοποιεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα;
Τί δὲ οἱ Μαρκιωνισταὶ ἑλεγόμενοι; οὐχὶ ἡ καὶ βλασφημοῦσιν ^F
αὐτὸν, καὶ Μανιχαῖοι; Τί οὖν; οὐχὶ εὐεργετῇ αὐτούς καθ'
ἐκάστην ἡμέραν; Εἰ δὲ ἐκείνους ἡ τοὺς ταῦτα οὐκ εἰδότες εὐερ-
γετῇ, πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς. Τί γὰρ ἄλλο ἔργον θεοῦ ἢ ¹³⁷
τοῦτο, τὸ εὐεργετεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ διὰ κολάσεων
καὶ δι' ἀνέσεων; Μὴ μόνον τοίνυν ἐν εὐπραγίαις ὄντες εὐχαρι-
στῶμεν· οὐδὲν γὰρ μέγα. ^xΚαὶ τοῦτο οἶδε καὶ ὁ διάβολος·
διὸ ἡ καὶ ἔλεγε· ¹³ “Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰωβ τὸν ^zθεόν; οὐχὶ
σὺ περιέφραξας ^aαὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω; Περιέλε πάντα τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.” Ἄλλ'
οὐδὲν ^cαὐτῷ πλεῖον ἐγένετο τῷ μιαιῳ, μηδὲ γένοιτο μηδὲ ^dπερὶ
ἡμῶν γενέσθαι αὐτῷ τι πλεον· ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐν πενίᾳ ὦμεν,
καὶ ὅταν ἐν νόσοις, καὶ ὅταν ἐν ἐπηρείαις, τότε ἐπιτείνωμεν τὴν ^B
εὐχαριστίαν. ^eΕὐχαριστίαν δὲ λέγω, ἡ μὴ ῥήμασι μηδὲ γλώσση,
ἀλλὰ πράγμασι καὶ ἔργοις, καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ. Ἐκ πάσης
^fψυχῆς εὐχαριστῶμεν αὐτῷ. Μᾶλλον γὰρ τῶν γεννησαμένων
ἡμᾶς φιλεῖ· καὶ ὅσον πονηρίας καὶ ἀγαθότητος τὸ μέσον, το-
σοῦτον ἡ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν τῶν ⁱπατέρων τῶν ἡμε-
τέρων τὸ διάφορον. Καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὰ ἐστὶ τὰ ῥήματα, ἀλλ'
αὐτοῦ τοῦ φιλοῦντος ἡμᾶς Χριστοῦ ^kἀκουσον λέγοντος· ¹⁴ “Τίς
ἐξ ὑμῶν ἐστὶν ἄνθρωπος, ^lὃν εἰς αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ ^C
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ δὲ ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
οὐράνιος δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούουσιν αὐτόν;” Καὶ πάλιν ἤκουε
^mκαὶ ἐτέρωθι λέγοντος· ¹⁵ “Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ ἐλεῆσαι
τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα

13 Job. i. 9—11.

14 Matth. vii. 10.

15 Esai. xlix. 15.

^t λεγόμενοι] + τί δὲ (δαὶ B.F.) οἱ Μανιχαῖοι; A.B.F. Sav. cet. Mox καὶ Μα-
νιχαῖοι om. iidem. ^v καὶ] + οὗτοι E. καὶ om. Veron. ^w τοὺς om. E.
^x καὶ om. A.B.F. ^y καὶ om. E. ^z θεὸν] κύριον E. Statim οὐ pro οὐχὶ
idem. ^a αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω] Sic A.B.E.F. αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔσω C.
τὰ ἔσω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω Edd. ^b ἢ] εἰ E. ἢ Veron. ^c αὐτῷ πλεῖον] οὕτω
πλεον E. ^d περὶ] παρ' E. in marg. rec. man. Mox αὐτῷ τι πλεον pro τι
πλεον αὐτῷ omnes. ^e εὐχαριστεῖν E. ^f οὐ τὴν (+ ἐν B.) ῥήμασιν οὐδὲ
γλώσση A.B.F. ^g ψυχῆς] + τοίνυν A.B.F. ^h ἢ τῆς Edd. ἢ om. B.C.E.
Mox διαφορά A. Veron. Sav. διαφορὰν Mor. Ben. διάφορον F. τὸ διάφορον
B.C.D.E. ⁱ πατέρων τῶν ἡμ. pro ἡμ. πατέρων omnes. ^k ἀκουσον] καὶ
ἤκουε αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ἀκουσον αὐτοῦ E. Add. in marg. V.D. γοῦν.
^l ὃν pro δε omnes. ^m καὶ om. A.B.E.F.

γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί ^πσου, λέγει κύριος." Εἰ γὰρ μὴ ^οφιλεῖ, τίνος ἔνεκεν ἡμᾶς ἐποίησε; Μὴ γὰρ ἀνάγκην εἶχε; ^ρμὴ γὰρ χρεῖαν αὐτῷ καὶ διακονίαν πληροῦμεν; μὴ γὰρ δεῖται **Δ** τινος τῶν παρ' ^qἡμῶν; Ἀκουε τοῦ προφήτου λέγοντος·
¹⁶ "Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις." Ἀλλ' οἱ ἀγνώμονες καὶ ἀναίσθητοι, ^ττοῦτο, φασίν, ἀγαθότητος ^ιθεοῦ, τὸ ἰσοτιμίαν εἶναι παρὰ πᾶσιν. Εἰπέ μοι, ἀγνώμον ἄνθρωπε, ποῖα λέγεις μὴ εἶναι ἀγαθότητος θεοῦ, (858) καὶ τίνα λέγεις ἰσοτιμίαν; Ὁ δεῖνα, φησὶ, πεπήρωται ἐκ παιδων, ἕτερος μαίνεται καὶ ^νδαιμονῇ, ἄλλος εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας ἐν πενίᾳ τὸν ἅπαντα βίον διήγαγεν, ἄλλος ἐν νόσοις **Ε** χαλεπωτάταις· ταῦτα προνοίας ^ωἐστὶν ἔργα; Ὁ μὲν ἐστὶ κωφὸς, ὁ δὲ ἄλαλος, ὁ δὲ πένης, ἕτερος μιαρὸς καὶ παμμίαιρος, καὶ μυρίων γέμων κακῶν, χρημάτων ἀπολαύει, καὶ πόρνας τρέφει καὶ παρασίτους, καὶ λαμπρὰν οἰκίαν κέκτηται, καὶ βίον ἀπράγμονα ζῇ. Καὶ πολλὰ τοιαῦτα συνείρουσι, ^κμακρὸν ὑφαίνοντες κατηγορίας λόγον κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ^ιπρονοίας. Τί οὖν ἂν **Ε** ἔποιμεν πρὸς ^ααὐτούς; Εἰ μὲν Ἕλληνες εἶεν, καὶ λέγοιεν ^ηἡμῖν ὑπὸ τίνος τὸν κόσμον ^βδιοικεῖσθαι, πάλιν καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ ἐροῦμεν πρὸς αὐτούς· τί οὖν, ἀπρονοήτᾳ ἐστίν; οὐκοῦν πῶς ὑμεῖς ^σεβέσθε θεοὺς, ^δκαὶ προσκυνεῖτε δαίμονας καὶ ἥρωας; εἰ
¹³⁸ γὰρ ^οπρόνοιά ἐστίν, ἐφέστηκέ τις τοῖς πᾶσιν. Εἰ δέ τινες εἶεν ἀποδυσκετοῦντες, ^ηἢ Χριστιανοὶ ἢ καὶ Ἕλληνες, καὶ παρασαλευόμενοι, τί πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν; Τοσαῦτα ^εδὲ, εἰπέ μοι, ἀπὸ ταυτομάτου ^βἂν γένοιτο ἀγαθὰ; τὸ φῶς τὸ καθημερινόν, ἡ εὐταξία ^ικαὶ ἡ πρόνοια, τῶν ἄστρων ἡ ^κχορεία, ὁ ἰσοστάσιος νυκτῶν καὶ ἡμερῶν δρόμος, ἡ τῆς φύσεως ἀκολουθία καὶ ^ιἐν φυτοῖς καὶ ἐν ζώοις καὶ ἐν ἀνθρώποις; Τίς, εἰπέ μοι, ὁ ταῦτα διοικῶν; Εἰ μηδεὶς ἐφεστῶς ἦν, ἀλλ' ἀπὸ ταυτομάτου ^μπάντα συνειστήκει, **Β** τίς τὴν καμάραν ταύτην τὴν οὕτω καλὴν, τὴν οὕτω μεγάλην, τὸν οὐρανὸν λέγω, περιδιδήσας ἐπὶ τῆς γῆς ἔστησεν, ἢ καὶ ἐπὶ

16 Psal. xv. 2.

^π σου om. C.D. Veron. ^ο φιλεῖ C. ἐφίλει E. ^ρ Haec μὴ γὰρ χρεῖαν—
 πληροῦμεν post παρ' ἡμῶν transp. C. ^q ἡμῖν A.E. ^τ εἶπον A.C.F.
^σ τοῦτο] ταῦτα C.D.E. Veron. Statim φησὶν B.C.D.E. ^ι θεοῦ] + καὶ ἰσως
 δ' ἀπιστος ἐρεῖ C.D.E. Veron. Statim τὸ μὴ ἰσ. εἶναι E. ^ν δαιμονῇ B.
^ω ἐστὶν om. A.B.F. ^κ μακρότερον C. ^ι προνοίας] + οὐκοῦν ἀπρονοήτᾳ
 ἐστὶ A.B.F. + τί οὖν; ἀπρ. ἐστὶ; Sav. cet. ^α αὐτοὺς] + τί οὖν; ἀπρονοήτᾳ
 ἐστίν; C.D.E. Veron. ^η ἡμῖν] ἐν ἡμῖν F. Statim ὅτ' οὐδενὸς A.B.F.
^β διακείσθαι C. Post h. v. add. φασὶν C.E. ^ε σεβέρε A.C.F. ^δ καὶ
 om. C.D. Veron. ^ο προνοίας C. Veron. ^η ἢ om. A.B.F. Mox ἢ καὶ
 Ἕλληνες om. iidem. Utrumque inclusit Sav. ^ε δὲ om. A.B.F. ^β ἂν
 γένοιτο (γένοιτο F.) pro γένοιτο an omnes. ^ι καὶ ἡ πρόνοια] ἢ ἐν τοῖς οὐρανῶν
 A.B.F. Sav. cet. ^κ χορεία A.B.F. ^ι ἐν τοῖς φ. B. ^μ ἅπαντα E.

ὕδατων; τίς ὁ τοὺς ^ακαιροὺς τοὺς καρποφόρους διδούς; τίς τοσαύτην ἔθετο ἐν σπέρμασι καὶ φυτοῖς δύναμιν; Τὸ γὰρ ἀπὸ ταυτομάτου ἄτακτον πάντως· τὸ δὲ εὐτακτον μετὰ τέχνης γίνεται. Τί γάρ, εἰπέ μοι, τῶν παρ' ἡμῖν τῶν ἀπὸ ταυτομάτου οὐ πολλῆς γέμει τῆς ἀταξίας, καὶ πολλοῦ τοῦ θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς; Καὶ οὐ λέγω ἀπὸ ταυτομάτου, ἀλλὰ μετὰ τινος ποιούντος, ἀτέχνως δὲ ποιούντος. Οἶον, ἔστω ξύλα καὶ λίθοι, ἔστω ^οδὲ ἄσβεστος· καὶ λαβὼν ἄνθρωπος οἰκοδομίας ἄπειρος, C οἰκοδομεῖτω καὶ ἐνεργεῖτω· ῥᾶρα οὐ πάντα ἂν ἀπώλεσε καὶ διέφθειρε; Πάλιν, ἔστω πλοῖον κυβερνήτου χωρὶς, πάντα ἔχον ἄπερ ἔχειν δεῖ πλοῖον ἄνευ τεχνίτου, οὐ λέγω ἀκατασκευάστον, ἡ ἀλλ' οὐδὲ κατασκευασθὲν πλεῦσαι δυνήσεται· ^τκαὶ τοσαύτη γῆ ἐπὶ ὕδατος ἐστῶσα, ἄνευ τινὸς ^ασυγκροτούσης δυνάμεως οὕτως ἔσθηκε παγίως ἐπὶ χρόνον τοσοῦτον; Καὶ ^νταῦτα λόγον ἂν ἔχοι; καὶ οὐ μυριάκις γέλωτος ἄξιον τὸ ταῦτα ἐννοεῖν; Καὶ εἰ μὲν βαστάζοι καὶ τὸν οὐρανόν, ἰδοὺ καὶ ἕτερον ἄχθος· εἰ δὲ D ^ωκαὶ οὐρανὸς ἐν ὕδατι φέροιτο, πάλιν ἕτερον ζήτημα, ^μμᾶλλον δὲ οὐ ζήτημα, ^νἀλλὰ τῆς προνοίας ἔργον. Τὰ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑδάτων φερόμενα οὐ κυρτοῦσθαι ^ζχρῆ, ἀλλὰ κοιλαίνεσθαι. Τί δήποτε; Ὅτι τοῦ μὲν κοίλου τὸ σῶμα ὅλον βαπτίζεται ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πλοίου· τοῦ δὲ κεκυρτωμένου τὸ μὲν σῶμα ^αὅλον ἐστὶν ἄνωθεν, τὰ δὲ ἄκρα ἐπικείται μόνον. Οὐκοῦν αὐτῷ δεῖ σώματος ἀντιτύπου καὶ σκληροῦ καὶ στέγειν δυναμένου, ὥστε φέρειν τὸ ἐπικείμενον ἄχθος. Ἄλλ' ἂν φέρει E τὸν οὐρανόν; Ἄλλ' ^βοὗτος πολλῶ τοῦ ὕδατος μαλακώτερος καὶ χαυνότερος, καὶ ^οοὐδὲν στέγειν δυνάμενος, οὐδὲ τῶν λεπτοτάτων, ^δἀλλ' ἀφιεῖς, μήτιγε ὄγκον τοσοῦτον. ^εὍλως εἰ βουλοίμεθα τῆς προνοίας τὸν λόγον ἐπεξιέναι, καὶ καθολικῶς, καὶ κατακερματίζοντες, ὅλος ὁ αἰὼν ἡμᾶς ἐλλείψει. Ἐρήσομαι ^γγὰρ τὸν ἐκεῖνα ζητοῦντα ^ννῦν ταῦτα προνοίας ἐστίν, ἢ ἀπρονοησίας; ^βἌλλ' οὐκ ἐστὶ προνοίας; καὶ πάλιν ἐρήσομαι· πῶς F οὖν γέγονεν; Ἄλλ' οὐκ ἂν ^ιἔχοι λόγον τινὰ εἰπεῖν. ^κἌλλ'

^α καιροὺς] ἱετούς A.B.F.   ^ο δέ] + καὶ A.B.E.F. Sav. cet.   ^ρ ἄρ' οὐ A.B.   ^α ἀλλ' οὐδέ] ἀλλὰ A.B.F. Sav. cet. Post κατασκευασθὲν add. καὶ ἀπαρτισθὲν E. Statim μὴ πλεῦσαι δ. A.B.F. Sav. cet.   ^τ καὶ] ἡ δὲ A.B.F. ^α συγκροτ. πρὸ συγκρατ. A.B.F.   ^τ οὕτως—τοσοῦτον] ἡδύνατο, εἰπέ μοι, οὕτω παγίως ἐπὶ χρόνον στήναι τοσοῦτον A.B.F. Sav. cet.   ^ν ταῦτα] τίνα A.B.F.   ^ω καὶ om. E.   ^μ μᾶλλον δὲ οὐ ζήτημα, quae aberant, habet solus E.   ^ν ἀλλὰ] + πᾶν A.B.F. Sav. cet.   ^ζ χρῆ A.B.C.E.F. δεῖ Edd. ^α ὅλον om. E.   ^β αὐτὸς E.   ^ο οὐδὲ E. Post δυνάμενος add. οὐδὲν idem. ^δ Haec ἀλλ' ἀφιεῖς sunt in libris omnibus, non in Editis.   ^ε ὅλως] + δὲ A.B.F. Sav. cet.   ^γ γὰρ om. E.   ^ν νῦν E.   ^β ἀλλ' οὐκ] κἂν εἴποι ὅτι οὐκ A.B.F. Sav. cet.   ^ι ἔχοις E.   ^κ Haec ἀλλ' οὐκ οἶδας; assumpta ex nostris omnibus et Sav. marg.

οὐκ οἶδας; Οὐκοῦν πολλῶ μᾶλλον περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ζητεῖν οὐκ ὀφείλεις, οὐδὲ περιεργάζεσθαι. Τί δήποτε; Ὅτι τούτων πάντων ἄνθρωπος τιμιώτερος, καὶ ταῦτα 139 δι' ἐκείνον γέγονεν, οὐκ ἐκείνος διὰ ταῦτα. Εἰ τοίνυν τὴν ἐπὶ τῆς προνοίας αὐτοῦ μόνον σοφίαν, καὶ τὴν οἰκονομίαν οὐκ οἶδας, πῶς δυνήσῃ τοὺς λόγους εἰδέναι τοὺς κατ' αὐτόν; Εἰπέ δὴ μοι, τίς ἔνεκεν τὰ ἡβόρεια ἀοίκητά ἐστι, καὶ τὰ νότια; τί δήποτε οὕτω μικρὸν αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ, ὥς καὶ ἀμφιβάλλειν περὶ τῶν ἄνω φαινομένων; ΡΕἰπέ δὴ μοι, διὰ τί γέγονεν ἡ νύξ χειμῶνος μὲν μακροτέρα, θέρους δὲ ἐλάττων; διὰ τί ψῦχος τοσοῦ- (859) Βτον, διὰ τί καῦμα, διὰ τί σῶμα θνητόν; Καὶ μυρία ἄλλα ἔτερα ἐρωτῶ, καὶ ἐὰν ἴθελῃς, οὐ παύσομαί σε ἐρωτῶν, καὶ ἐν ἅπασιν ἡμοὶ διαπορήσεις. Ὡστε τοῦτο μάλιστα προνοίας ἐστὶ, τὸ τοὺς λόγους ἡμῖν ἀπορρήτους εἶναι. Ἡ γὰρ ἂν καὶ ἀνθρωπὸν τις αἴτιον ἐνόμισε τοῦ παντός, εἰ μὴ τοῦτο ἡμῶν κατέστελλε τὴν διάνοιαν. Ἄλλ' ὁ δεῖνα, φησὶ, πένης, καὶ κακὸν ἢ πενία. Τί δὲ ἡ νόσος, τί δὲ ἡ πῆρωςις; Οὐδὲν ἐστὶ ταῦτα, ἀνθρώπε· ἐν μόνον ἐστὶ κακὸν, τὸ ἁμαρτάνειν, καὶ τοῦτο μόνον ἐξετάζειν ὀφείλομεν. Ἄλλ' ἀφέντες τῶν ὄντων C κακῶν τὰς αἰτίας ἐρευνᾶν, ἔτερα πολυπραγμονοῦμεν. Διὰ τί μηδεὶς ἡμῶν μηδέποτε ἐξετάζει, διὰ τί ἡμαρτεν; ἄρα ἐν ἐμοὶ τὸ ἁμαρτάνειν; ἄρα οὐκ ἐν ἐμοί; Καὶ τί με δεῖ πολλοὺς περιέειναι λόγους; ἐν ἐμαυτῷ τὸ πρᾶγμα ζητήσω· ἄρα ἐκράτησά ποτε θυμοῦ; ἄρα ἐκράτησά ποτε ὀργῆς, ἢ δι' αἰσχύνην, ἢ διὰ φόβον ἀνθρώπινον; Εἴτα ἐπειδὰν εὖρω τοῦτο γινόμενον, εὐρήσω ὅτι ἐν ἐμοὶ τὸ ἁμαρτάνειν. Οὐδεὶς ταῦτα ἐξετάζει, οὐδεὶς ἁ ταῦτα πολυπραγμονεῖ, ἄλλὰ ἀπλῶς, κατὰ D τὸν Ἰώβ, 17 “Βροτὸς δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις.” Τί γάρ σοι τοῦτο μέλει, εἰ ὁ δεῖνα τυφλὸς, καὶ ὁ δεῖνα πένης; Ὁ τοῦτο ἐπέταξέ σοι ὁ θεὸς σκοπεῖν, ἄλλὰ τί δήποτε σὺ πράττεις. Εἰ μὲν γὰρ ἀμφιβάλλεις, ὅτι ἐφέστηκέ τις τῷ

17 Job. xi. 12.

1 ὁ ἄνθ. A.B.E.F.   m Haec τίνας ἔνεκεν—νότια; om. A.B.F. Sav. cet. Idem post φαινομένων addunt, τίνας δὲ ἔνεκεν—νότια.   n βόρρεια C.D. ὁ τοῦ ὕψους] τὸ ὕψος D. τῇ (sic) ὕψει E. Statim τὸν οὐρανὸν F.   p εἰπέ δὴ μοι om. A.B.F. inclusum a Sav.   q σε ἔτερα—διαπορήσεις] ἔτερα· ἅπερ εἰ προβάλωμαι (προβάλωμαι A.) σοὶ ἐν ἅπασιν (ἐν ἅπασιν om. F.) τάχα διαπορήσεις A.B.F.   r ἐθέλῃς C.D.   s μοι om. E.   t ἡμῖν ἀπ. εἶναι] αὐτοῦ ἀπ. εἶναι ἡμῖν E.   v τις αἰτ. ἐνόμ.] Sic A.B.C.D.F. τις ἐνόμ. αἰτ. εἶναι E. αἰτ. τις ἐνόμ. Edd.   x ἁμαρτεῖν E.   y ὄντων A.B.C.F.   z ὅτι om. C.   a ταῦτα om. C.   b ἀλλ' ἀπλῶς C.D.   c τοῦτο] καὶ A.B.F. τοῦτου ex corr. rec. E.   d οὐ] + γὰρ E.   e ἀλλὰ τί δ. σὺ πράττεις] οὐδὲ διὰ τί τὰ (τὰ om. F.) τοιαῦτα οὐκ ἐσκόπευς ζητήσῃ σε (ζητήσῃεν B.) ἀλλὰ διὰ τί ταῦτα ἐπραττες A.B.F.

κόσμφ δύναμις, πάντων ἀνοητότερος εἶ· εἰ δὲ πέπεισαι περὶ
 τούτου, τί ἀμφιβάλλεις, ὅτι ἄρεσαι δεῖ τῷ θεῷ; “ Πάντοτε,
 φησὶν, ὑπὲρ πάντων εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ.” Εἰπέ δὴ μοι,
 παρακαλῶ ἄπελθε εἰς ἰατρεῖον, καὶ ὄψει, ἡ ὅταν εὐρεθῇ τις
 τραῦμα ἔχων, ἐκείνον αὐτὸν τέμνοντα καὶ καίοντα. ¹Ἐπὶ δὲ
 σοῦ οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τεκτονεῖον· καὶ οὐκ ἐξετά- E
 ζεις τὸν λόγον, καίτοιγε ^kοὐκ οἶδας τῶν γινομένων οὐδέν· καὶ
 πολλὰ ἄπορα εἶναι σοι δοκεῖ· οἶον, ὅταν ¹τορεύῃ τὸ ξύλον, ὅταν
 μετασχηματίζῃ. Μᾶλλον δὲ εἰς ^mεὐπορωτέραν σε τέχνην
ⁿἄγω, ^oκαὶ ἐκεῖ ἰλιγγιάσεις. Οἶον, ἐπὶ ζωγραφίας, οὐχὶ ἀπλῶς
 σοι δοκεῖ ποιεῖν, ἃ ποιεῖ; ^pτί γὰρ αὐτῷ βούλονται αἱ γραμμαὶ,
 καὶ αἱ περιαγωγαὶ τῶν γραμμῶν; ἀλλ’ ^qἂν ἐπιθῇ τὰ χρώματα,
 τότε σοι φανεῖται ἡ τέχνη καλὴ, ^rκαὶ οὐδὲ οὕτως ^aἀκριβῶς
 δυνήσῃ καταμαθεῖν. ^tΤί δὲ ἐπὶ τεκτόνων λέγω καὶ ζωγράφων, F
^vτῶν ὁμοδούλων; Ἡ μέλιττα πῶς ἐργάζεται τοὺς σίμβλους,
 εἰπέ ^wμοι, καὶ τότε ^xπερὶ θεοῦ ἔρεῖς. Τῶν μυρμῆκων τὴν
 ἐργασίαν ^yκατάμαθε, τῆς ἀράχνης, τῆς χελιδόνος, καὶ τότε 140
 ἔρεῖς ^zπερὶ θεοῦ. ^aΕἰπέ μοι ταῦτα· ἀλλ’ οὐκ ἂν ἔχοις. Οὐ
 παύσῃ οὖν, ἄνθρωπε, τὰ περιττὰ ζητῶν; περιττὰ γὰρ ὄντως
^bταῦτα· οὐ παύσῃ εἰκὴ πολυπραγμονῶν; Οὐδὲν τῆς ἀμαθίας
 ταύτης σοφώτερόν ἐστιν, ἐν οἷς οἱ μὲν ἐπαγγελλόμενοι μηδὲν
^cεἰδέναι, σοφώτατοι πάντων εἰσιν, οἱ δὲ περιεργαζόμενοι, ἀνοη-
 τότεροι ^dπάντων εἰσιν. “Ὡστε οὐ πανταχοῦ τὸ ἐπαγγέλ-
 λεσθαι ^eεἰδέναι, σοφίας, ἀλλ’ ἔστιν ὅπου καὶ μωρίας ἐστίν.
 Εἰπέ γάρ μοι, εἰ δύο τινῶν ἄνθρώπων ὄντων ὁ μὲν ἐπαγγέλ-
 λοιτο τὸν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀέρα διατρέχοντα B
 μετρεῖν, σχοίνους ἐκτείνας, ὁ δὲ καταγελῶν καὶ μὴ εἰδέναι

^f ἄρεσαι] εὐχαριστεῖν A.B.F. ^g τῷ θεῷ] + καὶ πατρὶ B.F. + καὶ πάλιν A.
 τῷ θεῷ om. E. Sequentia, εἰπέ δὴ μοι, παρακαλῶ om. A.B.F. Sav. cet.
^h ὅταν εὐρεθῇ—τέμνοντα καὶ καίοντα (καίοντα καὶ τέμνοντα C.)] τοῦτον μὲν καί-
 οντα, ἐκείνον δὲ τέμνοντα A.B.F. ⁱ ἐπὶ δὲ σοῦ—ἀλλὰ] ἀλλ’ οὐ λέγω τοῦτο
 χάριν σοῦ A.B.F. ^k οὐκ οἶδας τῶν γ. οὐδέν] οὐδὲν οἶδας τῶν γ. ἐκεῖ A.B.F.
 Sav. cet. ^l τορεύσῃ B. ^m ἀπορωτέραν B. ⁿ ἄγω] ἂν ἄγω C.D.
 ἂν ἀγάγω F. Sav. cet. ἀναγάγω A. ἀγάγω B. ^o καὶ ἐκεῖ (κάκει E.) ἰλιγ-
 γιάσεις] οἶον, ἐπὶ ζωγραφίας] οἶον τὴν τῶν ζωγράφων, ἐκεῖ μᾶλλον (καὶ ἐκεῖ pro
 ἐκεῖ μᾶλλον Sav. cet.) ἰλιγγιάσεις. εἰπέ γάρ μοι A.B.F. Sav. cet. ^p τί γὰρ
 αὐτῷ βούλονται om. C.D.E. Veron. ^q ἂν] ὅταν E. ^r καὶ] + ὅμως A.B.F. Sav.
 cet. ^s ἀκριβῶς] + οὐδὲν A.B.F. Sav. cet. Statim δύνῃ B.F. ^t τί
 δὲ ἐπὶ τ.] καὶ τί ἐπὶ τ. ταῦτα A.B.F. ^v τῶν] καὶ τῶν Edd. καὶ om. A.B.F.
^w μοι] δὴ μοι παρακαλῶ A.B.F. μοι om. E. ^x περὶ] καὶ περὶ A.B.F. Sav.
 cet. ^y κατάμαθε] εἰπέ A.B.F. Statim τῆς ἀράχνης omnes. τοῦ ἀράχνου Edd.
^z περὶ] καὶ περὶ A.B.D.F. περὶ θεοῦ ἔρεῖς hoc ord. C. ^a εἰπέ] εἰπέ δὴ E.
 ἂν ἦς σοφὸς εἰπέ A.B.F. Sav. cet. ^b ταῦτα] + καὶ ἀτελοὺς διανοίας σπου-
 δάσματα A.B.F. ^c εἶναι F. Veron. ^d τῶν πάντων A.B.F. Sav. cet.
^e εἶναι C. ^f ἀνθρώπων om. A.B.F. ^g καταγελῶν correximus sine
 libris. Edebatur καταγελῶν.

φαίη, τίνα γελασόμεθα, ^hεἰπέ μοι; τὸν εἰδέναι λέγοντα, ἢ τὸν ἀγνοοῦντα; Δηλονότι τὸν ἰλέγοντα εἰδέναι. Οὐκοῦν ὁ ἀγνοῶν, τοῦ ὑποσχομένου εἰδέναι σοφώτερος. Τί δέ, εἴ τις ἐπαγγέλλοιτο λέγειν ὅσους ἔχει κυάθους ἢ θάλασσα, ἕτερος δὲ ἀγνοεῖν, οὐ πάλιν ἡ ἄγνοια τῆς εἰδήσεώς ἔστι σοφωτέρα; Σφόδρα γε. C Τί δῆποτε; Ἐπειδὴ κακείνη ^mἄγνοιά ἐστιν ἐπιτεταμένη. Ὁ μὲν γὰρ λέγων ἀγνοεῖν, οἶδέ τι μέρος. Ποῖον δὲ ταῦτο; Ὅτι ἀκατάληπτον ἀνθρώπῳ· καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ⁿτοῦτο. Ὁ δὲ λέγων εἰδέναι, ἐκείνος μάλιστα οὐκ οἶδεν ὃ λέγει εἰδέναι, ὁ καὶ διὰ τοῦτο αὐτό ἐστι καταγέλαστος.

Οἱμοι, πόσοις παιδευόμεθα τὴν πολυπραγμοσύνην τὴν ἄκαιρον καὶ τὴν περιεργίαν χαλινοῦν, καὶ οὐκ ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ τοὺς ἐτέρων περιεργαζόμεθα βίους, διὰ τί ὁ δεῖνα ^pπληρὸς, διὰ τί ὁ δεῖνα πένης; Οὐκοῦν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ εἰς ἕτερον ^rἄπειρον ^dἐκπεσούμεθα λῆρον, διὰ τί ἡ δεῖνα ^sγυνή, καὶ μὴ πάντες ἄνδρες· διὰ τί ὄνος, διὰ τί βοῦς, διὰ τί κύων, ^vδιὰ τί λύκος, διὰ τί λίθος, διὰ τί ξύλα, καὶ εἰς ἄπειρον ἐκπεσεῖται μῆκος ^wοὗτος ὁ λόγος. Διὰ τοι τοῦτο ὁ θεὸς μέτρα τῆς γνώσεως ^xἡμῖν ἀφώρισε, καὶ ἐν τῇ (860) φύσει ^yκατεβάλετο. Καὶ θέα μοι ^zτὴν πολυπραγμοσύνην τὴν πολλήν· ὅτι τοσοῦτον ὕψος ὁρῶντες ^aἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐδὲν πάσχοντες, ^bὅταν εἰς πύργον ἀνελθόντες ὑψηλὸν θελήσωμεν ^cκατανεύσαι κάτω μικρὸν κατακύψαντες, ^eἰλιγγίος τις ἡμᾶς εὐθέως καὶ ^dσκοτοδινία λαμβάνει. Εἰπὲ ^eδὴ μοι τούτου τὴν αἰτίαν· ἀλλ' οὐκ ἂν εὖροις. Διὰ τί μείζονα ὀφθαλμὸς ^fἔχει τὴν ἰσχύν, καὶ ὑπὸ τῶν πορρωτέρω ^gκατέχεται; Καὶ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς ὁμοίως ^hταυτὸν ἴδοι τις ἂν. Οὐ γὰρ ἂν τις οὔτε βοῆσαι δυνήσεται τοσοῦτον, ὥστε ἐμπλῆσαι τὸν αἶρα, ⁱὅσον δυνήσεται ὁ ὀφθαλμὸς κατασχεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι ἐκ δια-

^h εἰπέ μοι om. A.B.F. ⁱ λέγοντα εἰδέναι. οὐκοῦν ὁ ἀγνοῶν] τὸν ἀγνοοῦντα. καὶ ὁ ἀγνοῶν C.D. τὸν εἰδέναι λέγοντα. καὶ ἀγνοοῦντα (ἀγνοοῦντα expunctum, et ὁ ἀγνοῶν superscriptum) E. Haec δηλονότι τὸν λέγοντα εἰδέναι desunt in F. ^k ἐπαγγέλλοιτο B. fortasse alii. ἐπαγγέλλοιτο Edd. ^l ἔστιαι A.B. ^m ἡ ἄγνοια E. ⁿ τοῦτο] + εἰς γνώσιν A.B.F. ^o καὶ om. A.B.F. αὐτὸ om. E. ^p πληρὸς D. ^q ὁ δ. πένης pro πένης ὁ δ. A.B.C.E.F. διὰ τί ὁ δ. πένης om. D. ^r ἄπειρον accessit ex omnibus. ^s γυνή] + λέγοντες A.B.F. ^t ἀνθρωποι A.B.C.D.F. ^u διὰ τί λύκος om. A.B.E.F. ^w οὗτος assumptum ex omnibus. ^x ἡμῖν] + προλαβὲν A.B.F. ^y προκατεβάλετο F. ^z τὴν π. τὴν πολλήν] ἐπὶ τῆς πολυπραγμοσύνης A.B.F. ^a ἀπὸ] τὸ ἀπὸ E. ^b ὅταν] + δὲ C. ^c μεῖ-σαι B.F. ^d σκοτοδινία λαμβάνει] σκότος δεινὸς (δεινόν E.) ἔχει E. Veron. ^e δὴ μοι pro μοι δὴ A.B.C.D. ^f ἔχει τὴν ἰσχύν καὶ] καίπερ τὴν ἰσχύν ἔχων A.B.F. ^g καλύεται A.B.F. ^h ταυτὸν] Sic D. τοῦτο ἂν C. τὸ αὐτὸ E. ταυτὸν ἴδοι τις ἂν] ἐστὶ ταυτὸ συμβαῖνον (σημαῖνον A.) ἰδεῖν A.B.F. ⁱ ὅσον δ. ὁ ὀφθ. κατασχεῖν] οὔτε οὖν δυνήσεται τις ὀφθαλμοῖς τὰ μακρὰν κατασχεῖν A.B.F.

στήματος τοσούτου. Διὰ τί μὴ πάντα τὰ μέλη ἰσότημά ἐστι; διὰ τί μὴ μίαν ἔλαβε χρεῖαν μηδὲ χώραν; Καὶ Παῦλος ταῦτα ἠρεύνησε, μᾶλλον δὲ οὐκ ἠρεύνησε, σοφὸς γὰρ ἦν, ἀλλ' εἰς τοῦτο F ἐμπεσὼν τὸ χωρίον, φησὶν.¹⁸ “^k Ἔθετο ἐν ἑκαστῷ αὐτῶν, καθὼς ἠθέλησε” τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ πᾶν ἰπέτρεψε. Μόνον ^mεὐχαριστῶμεν ὑπὲρ πάντων. Διὰ τοῦτό φησιν, “Εὐχαριστεῖτε ὑπὲρ πάντων.” Τοῦτο εὐγνώμονος οἰκέτου, τοῦτο ¹⁴¹σοφοῦ, ⁿτοῦτο συνετοῦ· ἐκεῖνο δὲ λάλου καὶ ἀργοῦ καὶ περιέρρου. Οὐχ ὁρᾷς ἐν τοῖς οἰκέταις, ὅτι οἱ μὲν κατὰπτυστοι ^oτῶν οἰκετῶν καὶ οὐδαμοῦ χρήσιμοι, λάλοι τέ εἰσι καὶ φλύαροι, καὶ τὰ τῶν δεσποτῶν περιεργάζονται, ἅπερ ἐκεῖνοι κρύπτειν βέβηλουσιν· οἱ δὲ συνετοὶ καὶ εὐγνώμονες πρὸς ἐν μόνον ὁρῶσιν, ὅπως αὐτῶν τὴν διακονίαν ^q πληρῶσιν; Ὁ πολλὰ φθεγγόμενος οὐδὲν ἐργάζεται· ὥσπερ ὁ πολλὰ ἐργαζόμενος οὐδὲν φθέγγεται ἄκαιρον. Διὰ τοῦτο ^rὁ Παῦλος ἔλεγε περὶ χηρῶν γράφων· ¹⁹ “Οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ μαθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι.” Εἰπέ δὴ μοι, ποῖόν ἐστι πλέον τὸ μέσον, ^sτὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας πρὸς τὴν τῶν παίδων, ἢ τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων; τὸ ἡμέτερον πρὸς ^tκωνώπας, ἢ τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς ^vἡμᾶς; Εὐδελόν ^wἐστι. Τί οὖν σὺ τοσούτον περιεργάζῃ; Εὐχαρίστετε ὑπὲρ πάντων. Τί οὖν; ἀν' Ἑλλην ἔρηται, φησὶ, πῶς ἀποκρινοῦμαι; Βούλεται μαθεῖν παρ' ἐμοῦ, εἴ ἐστι πρόνοια· αὐτὸς γὰρ οὐ φησιν εἶναί ^xτινας τοὺς προνοούντας. Οὐκοῦν μεταστρέψας, ἐρώτησον αὐτὸν καὶ σύ. Ἄλλ' οὐ ^yφησιν εἶναί πρόνοιαν. Ὅτι μὲν ἐστι πρόνοια, ἐξ ὧν ^zεἶπας, δηλόν· ὅτι δὲ ἀληπτος, ἐξ ὧν οὐχ εὐρίσκομεν τὸν λόγον. Εἰ γὰρ ἐν οἷς διοικουσὶν ἄνθρωποι, οὐκ ἴσμεν τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως πολλάκις, καίτοι ἐξ αὐτῶν πολλὰ ἡμῖν εἶναι δοκεῖ καὶ ἄτοπα, καὶ παραχωροῦμεν, πόσῃ μᾶλλον ἐπὶ θεοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν ἐπὶ θεοῦ ἄτοπον οὔτε ἐστίν, οὔτε δοκεῖ τοῖς πιστοῖς. Διὸ ὑπὲρ πάντων εὐχαριστῶμεν, ὑπὲρ πάντων δοξάζομεν ^aαὐτόν. “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις, φησὶν, ^bἐν φόβῳ θεοῦ.” Εἰ γὰρ ^dδι' ἄρχοντα ὑποτάττῃ, ^cἢ διὰ χρήματα, ἢ δι' αἰδῶ, πολλὰ μᾶλλον διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Ἔστω δουλείας καὶ ὑπο-

18 1 Cor. xii. 18.

19 1 Tim. v. 13.

^k ἔθετο ἐν accessit ex omnibus. ^l ἐπέτρεψεν] + οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἀφέντες A.B.F. Sav. cet. ^m εὐχαριστῶμεν] + ἡμεῖς E. ⁿ τοῦτο συνετοῦ om. E. ^o τῶν οἰκετῶν] αὐτῶν A.B.F. ^p βέβηλουσιν B.E.F. ^q πληρῶσουσιν E. ^r ὁ om. E. ^s τὸ om. A.B.C.F. ^t κωνώπας] Sic Edd. κωνώπων C.D.E. τὸ τῶν κωνώπων B. τὴν τῶν κ. A.F. ^v ἡμῶν C.D. ^w ἐστὶ] ὅτι τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς A.B.F. Sav. cet. ^x τινα τὸν προνοούντα A.B.F. Sav. cet. ^y φῆς A.B.F. ^z εἶπες C.D. Veron. ^a αὐτόν om. E. ^b ἐν] + παντὶ F. Statim Χριστοῦ pro θεοῦ E. θεοῦ om. F. ^c ἢ] εἰ γὰρ E. Mox εἰ pro ἡ ἰdem.

TOM. IV.

Q q

ταγῆς ἀντίδοσις· οὕτω γὰρ οὐκ ἔσται δουλεία. Μὴ ὁ μὲν ἐν τάξει καθεζέσθω ^αἐλευθέρου, ὁ δὲ ἐν τάξει δούλου, ἑλλὰ καὶ δεσπότας καὶ δούλους ἀλλήλοις δουλεύειν βέλτιον. Πολλῶν βέλτιον οὕτως εἶναι δούλον, ἢ ἐτέρως ἐλεύθερον. Καὶ ἄλλον Εἰκέθεν· ἔστω τις οἰκέτας ἔχων ἑκατὸν, καὶ ^βμηδὲν αὐτοῖς διακονεῖτω· ἕτεροί τινες ἔστωσαν ἑκατὸν φίλοι, ἀλλήλοις διακονούμενοι· τίνες ἄμεινον ^κβιώσονται; ἵτινες μετὰ πλείονος ἡδονῆς, ^μμετὰ πλείονος εὐφροσύνης; Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὀργή, οὐδὲ παροξυσμός, οὐδὲ θυμός, οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν, ^νἐκεῖ δὲ φόβος καὶ δειλία· κακεῖ μὲν ὁ ἀνάγκης, ἐνταῦθα δὲ προαιρέσεως τὸ πᾶν· κακεῖ μὲν βιάζομενοι, ἐνταῦθα δὲ χάριν ἔχοντες ἀλλήλοις δουλεύουσιν. Οὕτω βούλεται ὁ θεός· διὰ τοῦτο ἐνίψη τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. Μᾶλλον δέ, εἰ ^ρθέλεις ἀκριβῶς ἐξετάσαι, καὶ ἐπὶ δεσποτῶν ἀντίδοσις ἔστι δουλείας. Τί γάρ, εἰ ὁ τύφος οὐκ ἀφήσιν φανῆναι τὴν ἀντίδοσιν; Ὅταν ^ιγὰρ οὗτος μὲν τὴν σωματικὴν διακονίαν παρέχῃ, σὺ δὲ τὸ σῶμα τρέφῃς καὶ θεραπείης καὶ τροφαῖς καὶ ἐνδύμασι· καὶ ὑποδή-
¹⁴²μασι, καὶ ^σοὕτω δουλείας ἔστιν ἀντίδοσις· ἵδι ἐὰν μὴ παρέχῃς καὶ σὺ τὴν ^ισὴν διακονίαν, οὐδὲ ἐκεῖνος τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔσται ἐλεύθερος, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀναγκάσει νόμος ^ωμὴ τρεφόμενον τοῦτο ποιεῖν. Εἰ τοίνυν καὶ ἐπὶ δούλων τοῦτο ἔστι, τί ἄτοπον, ἢ ἐὰν καὶ ἐπὶ ἐλευθέρων ^ζτοῦτο γίνηται; “Ἐν φόβῳ, (861) φησὶ, Χριστοῦ ὑποτασσόμενοι.” ^αΠόση ἢ χάρις, ὅταν καὶ μισθὸν ἔχωμεν; Ἀλλ' οὐ βούλεται σοι ὑποταγῆναι; Ἀλλὰ σὺ ὑποτάγηθι· μὴ ἀπλῶς ὑπακούσης, ἀλλ' ὑποτάγηθι· ὡς πρὸς δεσπότας ἅπαντας, οὕτω διάκεισο· οὕτω γὰρ αὐτοὺς ^βῆξεις
^Βδούλους ταχέως, τῇ τυραννικωτάτῃ τῆς δουλείας δυνάμει· ^δδεδουλωμένους. ^δΜᾶλλον γὰρ αὐτοὺς αἰρήσεις, ὅταν οὐδενὸς ^ετῶν παρ' αὐτῶν τυγχάνων, αὐτὸς τὰ παρὰ σαυτοῦ παρέχῃς. Τοῦτό ἐστιν, “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ”· ἵνα

^α ἐλεύθερος C.   ^ε ἀλλὰ] ὁμοίως A.B.F.   ^ι βέλτιον] κρείττον A.B.F.
^β ἔστω] + γὰρ A.B.F.   ^κ μηδὲν αὐτοῖς] μηδεὶς ἐν αὐτοῖς A.B.F. Sav. cet.
^γ μηδὲν αὐτὸς ἑαυτῷ E.   ^δ ἕτεροι] + δὲ A.B.F. Sav. cet.   ^ε βρώσονται C.
^ι τίνες μ. π. ἡδονῆς om. A.   μ. π. ἡδονῆς om. B.F.   τῆς ἡδονῆς cum artic. C.
^κ μετὰ] τίνες μετὰ E.   ^ν ἐκεῖ δὲ] ὡς A.B.F. Sav. cet.   ^ρ ἀνάγκης]
^σ ^{καὶ} ὀργῆς ἀνάγκης (sic) E.   ^ω θέλεις E.   ^ζ γὰρ οὗτος μὲν] μὲν γὰρ οὗτος E.
^η καὶ ὑποδήμασι om. B.   ^η οὕτω (οὗτος D. οὕτως E.) δ. ἐστὶν ἀντίδοσις] Sic D.E. οὕτω δουλείας ἐστὶν C. οὗτος δ. ἐστὶν Veron. τοῦτο δ. ἐστὶ τῆς A.B.F. οὗτος δ. ἐστὶ τῆς Sav. cet.   ^ι ὅτι ἐὰν] ἐὰν γὰρ A.B.F.   ^ι σὴν om. B.F.
^κ καὶ μὴ Edd. καὶ om. A.B.C.E.F.   ^κ ἐστὶ] συμβαίνει A.B.F.   ^λ ἐὰν καὶ] εἰ E.   ^μ τοῦτο] τὸ αὐτὸ A.B.   Statim γίνεται E. Veron. γίνηται F.
^ν πόση] πᾶσα E.   Tum χάρις sine artic. A.B.C.F.   ^ν ῆξεις δ. pro δ. ῆξεις A.B.C.D.E.   ^ξ δεδουλωμένους F.   ^ξ μᾶλλον γὰρ] καὶ μᾶλλον A.B.F.
^ο τῶν om. A.B.E.F.

πάντων κρατῶμεν τῶν παθῶν, ἵνα τῷ θεῷ δουλεύωμεν, ἵνα τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην διασώζωμεν. ¹Καὶ τότε δυνησόμεθα ἑτῆς παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἀζωθῆναι, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Κ.

C

¹Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ²ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ³ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ κυρίῳ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ⁴ἐν παντί.

ΣΟΦΟΣ τις ἀνὴρ ⁵πολλὰ ἐν τάξει μακαρισμῶν ⁶ῥηθεις, ἐν καὶ τοῦτο τέθεικεν ἐν τάξει μακαρισμοῦ. ²Καὶ γυνή, φησὶν, ἀνδρὶ D συμπεριφερομένη. Καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ μετὰ τῶν ⁷μακαρισμῶν αὐτὸ τίθησι, τὸ γυναῖκα ἀνδρὶ μετὰ ὁμονοίας συνεῖναι. Καὶ ἐξ ἀρχῆς δὲ πολλὴν ὁ θεὸς φαίνεται πρόνοιαν πεποιημένους τῆς συζυγίας ταύτης· καὶ ὡς περὶ ἐνός, περὶ ἀμφοτέρων διαλεγόμενος, οὕτως ἔλεγεν ³“Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς” καὶ πάλιν, “Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ.” Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνδρὸς πρὸς ἄνδρα τοσαύτη οἰκειότης, ὅση γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, ἂν ἦ τις, ὡς χρὴ, συνεζευγμένος. Διὰ τοῦτο καὶ τις τὴν ὑπερβάλ- E λουσαν ἀγάπην δηλῶν μακάριος ἀνὴρ, καὶ τινα τῶν αὐτῷ φίλων καὶ ὁμοψύχων πενθῶν, οὐ πατέρα εἶπεν, οὐ μητέρα, οὐ τέκνον, οὐκ ἀδελφόν, οὐ φίλον, ἀλλὰ τί; ⁴“Ἡ” Επεσεν ἐπ’ ἐμέ ἡ ἀγάπησί σου, φησὶν, ὡς ⁸ἡ ἀγάπησις τῶν γυναικῶν.” Οὕτως γὰρ, ὅντως πάσης τυραννίδος αὕτη ἡ ἀγάπη τυραννικωτέρα. ⁵Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι, σφοδραὶ· αὕτη δὲ ἡ ἐπιθυμία ἔχει καὶ τὸ σφοδρὸν, καὶ τὸ ἀμάραντον. ⁶Ἐνεστι γὰρ τις ἔρως ἐμφωλευν ⁹τῇ F φύσει, καὶ λανθάνων ἡμᾶς συμπλέκει ταῦτα τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ¹⁰ἀρχῆς ἀπὸ ἀνδρὸς ἡ γυνή, καὶ ¹¹μετὰ ταῦτα ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀνὴρ καὶ γυνή. ¹²Οῤῥᾱς σύνδεσμον καὶ συμπλοκὴν, ¹³ὅπως οὐκ ἀφήκεν ἐτέραν ἐπεισελθεῖν οὐσίαν ἐξῶθεν; 143

¹ CAP. V. v. 22—24. ² Sirac. xxv. 1. xl. 23. ³ Gen. i. 27. Gal. iii. 28. ⁴ 2 Reg. i. 26.

¹ καὶ] οὕτω A.B.F. ² τῆς] καὶ τῆς A.B.F. Sav. cet. τοῦ θεοῦ cum artic. A.B.C.D.F. HOM. XX. ³ ὁ om. C.E. ⁴ ὡς] ὅσπερ A.B.F. Mosq. Sav. cet. ⁵ κυρίῳ] Χριστῷ E. Mosq. ⁶ ἐν παντί om. F. ⁷ πολλὰ ἐν τ. μ. pro ἐν τ. μ. πολλὰ omnes. ⁸ ῥηθεις E. ⁹ μακαριζομένων C. ¹⁰ ἐτίπεσεν E. ¹¹ ἡ assumptum ex E.F. ¹² αἱ μὲν γ. ἄ. σφ.] σφ. μὲν γὰρ καὶ αἱ ἄ. A.B.F. ¹³ τῇ] ἐν τῇ E. Mox συμπλέκων idem. ¹⁴ ἀρχῆς] + ἀπὸ γῆς ὁ ἀνὴρ καὶ μετὰ ταῦτα E. ¹⁵ μετὰ ταῦτα] πάλιν E. ¹⁶ ὅπως] καὶ πῶς A.B.F. Sav. cet.

Καὶ ὄρα πόσα ὠκονόμησε. Τὴν ἀδελφὴν ἠέσχετο γαμῆσαι αὐτὸν τὴν ῥαυτοῦ, μᾶλλον δὲ οὐ τὴν ἀδελφὴν, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα, ἡμᾶλλον δὲ οὐ τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ τι πλεόν θυγατρὸς, τὴν σάρκα τὴν αὐτοῦ. Ὅτι δὲ ὅλον ἐποίησεν ἄνωθεν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν λίθων, εἰς ἓν αὐτοὺς συνάγων. Οὔτε γὰρ ἐξῶθεν αὐτὴν εἰργάσατο, ἵνα μὴ ὡς ἀλλοτρίᾳ ἁ προσέχῃ· οὔτε πάλιν μέχρις αὐτῆς τὸν γάμον ἔστησεν, ἵνα μὴ ἰσυστέλλουσα ἑαυτὴν καὶ συνάγουσα, τῶν λοιπῶν χωρίζεται. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν Β φντῶν ἐκεῖνα μάλιστα ἐστὶν ἄριστα, ἅπερ ἂν καὶ ἐν ὕπρεμνον ἔχῃ, καὶ εἰς πολλοὺς κλάδους ἐκτείνηται. ὥστε καὶ περὶ τὴν ῥίζαν στρέφεται μόνον, πάντα εἰκῇ· καὶ πολλὰς ἔχῃ τὰς ῥίζας, οὐκέτι θαυμαστὸν τὸ δένδρον· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ἐξ ἐνός τοῦ Ἀδάμ τὸ πᾶν ἐποίησε φυτευθῆναι γένος, τοῦ μὴ διασπᾶσθαι καὶ χωρίζεσθαι καταστήσας εἰς ἀνάγκην μεγάλην· καὶ μᾶλλον συστέλλων, οὐκέτι ἐποίησεν ἀδελφὰς γαμῆσθαι καὶ θυγατέρας, ἵνα μὴ πάλιν τὴν ἀγάπην εἰς τὸ ἐν συστέλλωμεν, καὶ ἐτέρως ἑαυτῶν χωρίζομεθα. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν· ⁵ “Ὁ C ποιήσας ἐξ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς.” Μεγάλα γὰρ ἀπὸ τούτου κακὰ τίκτεται, καὶ μεγάλα καλὰ, καὶ οἰκίαις καὶ (862) πόλεσιν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡμῶν συγκροτεῖ τὸν βίον, ὥς ἔρως ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ὑπὲρ τούτου καὶ ὅπλα πολλοὶ τίθενται, ὑπὲρ τούτου καὶ τὴν ψυχὴν προδιδόασιν. Ἀοὐ γὰρ ἂν ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῇ πολλὴν ὑπὲρ τούτου τοῦ πράγματος ἐποιήσατο ὅ τὴν σπουδὴν Παῦλος, λέγων, “Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ.” Τί δήποτε; Ὅτι εἰ ἐν ὁμονοίᾳ ὦσιν οὗτοι, καὶ παῖδες τρέφονται καλῶς, καὶ οἰκέται εὐτα- D κτοῦσι, καὶ γείτονες ἀπολαύουσι τῆς εὐδορίας, καὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς· εἰ δὲ τούναντίον, πάντα ἀνατέτραπται καὶ συγκε- χυται. Καὶ καθάπερ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους εἰρηνευ- όντων, πάντα ἐν ἀκολουθίᾳ ἐστὶ, καὶ ταραττομένων πάλιν ἐκείνων, πάντα ἄνω καὶ κάτω γίνεται· οὕτω δὲ καὶ ὁ νῦν. ^ε Τί οὖν; “Αἱ γυναῖκες, φησὶ, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ.” Ἐβαβαί, πῶς οὖν ἀλλαχοῦ ἐλέγει· ⁶ “Εἰ μὴ

⁵ Matth. xix. 4.⁶ Luc. xiv. 33.

^ρ ἑαυτοῦ bis E. ^η μᾶλλον δὲ—πλέον] ἡ μᾶλλον ἔτι εἰπεῖν, οὐ τὴν θ. ἀλλ' δ καὶ πλέον A.B.F. ^τ τὸ] τοῦτο E. ^π προσέρχῃ A.F. προσέρχεται E. ^ς Sic omnes. συστέλλων ἑαυτὸν καὶ συνάγων Edd. ^ν ὑπρέμνον (sic) E. ^ω ὥστε καὶ] ὡς εἰς A.B.F. Sav. cet. Haec ὥστε καὶ—τὸ δένδρον desunt in E. ^κ καὶ] + καὶ Edd. repugnantibus libris. ^γ οὐκέτι] οὐκ ἔστι A.F. ^ς συγκροτεῖ E. ^α οὐ] οὐδὲ E. οὐ γὰρ—πράγματος] εἰ μὴ οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ τοσαύτην A.B.F. ^β τὴν om. A.B.C.F. ^α ἀδείας A.B.F. ^δ νῦν] ἐνταῦθα ἔσται A.B.F. ^ο τί οὖν; αἱ γ. φησὶ] διό φησιν, αἱ γ. A.B.F. διο, αἱ γ. φησὶ Sav. cet. ^β βαβαί] + τί εἶπε A.B.F. ^ς λέγει] Sic A.B.E. Cat. εἶπεν F. λέγεις Edd.

τις ἀποτάξῃται ^hκαὶ γυναικὶ καὶ ⁱἀνδρὶ, οὐ δύναται ἀκολουθησαί μοι;” Εἰ γὰρ ὡς τῷ κυρίῳ ὑποτάσσεσθαι χρὴ, ^kπῶς χρὴ διὰ τὸν κύριον ἀφίστασθαι; Καὶ σφόδρα μὲν οὖν χρὴ· ἀλλὰ τὸ, Ε ὡς, οὐ πάντως πανταχοῦ ἰσοτιμίας ἐστίν. ¹Ἡ τοῦτό φησιν, ὡς εἰδυῖαι ὅτι τῷ κυρίῳ δουλεύετε· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ὅτι εἰ καὶ μὴ διὰ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ προηγουμένως διὰ τὸν κύριον· ^mὅταν ὑπέικης τῷ ἀνδρὶ, ὡς τῷ κυρίῳ ⁿδουλεύουσα. Εἰ γὰρ ὁ ἀρχαῖς ταύταις ταῖς ἔξωθεν ταῖς πολιτικαῖς ἀντιτασσόμενος, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκε, πολλῶ μᾶλλον ^oἢ τῷ F ἀνδρὶ μὴ ὑποτασσομένη. Οὕτως ἐξ ἀρχῆς Ρῆθέλησεν ὁ θεός. ¹ὑποθώμεθα οὖν τὸν μὲν ἄνδρα ἐν τάξει κεῖσθαι κεφαλῆς, τὴν δὲ γυναῖκα ἐν τάξει σώματος. Εἵτα καὶ ἀπὸ ¹λογισμῶν ¹⁴⁴ “Ὅτι ^sὁ ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ ^tτῆς γυναικὸς, φησὶ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ^vἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἄλλ’ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν ^wπαντί.” Εἵτα, “^xὉ ἀνὴρ ^yἐστὶ, φησὶ, κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ^zκεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ^aἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος” καὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος ^bσωτηρία ἐστίν. ¹Ἦδη ^cπροκατεβάλετο τῷ ^dἀνδρὶ τῆς ἀγάπης τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν πρόνοιαν, ἐκάστω τὴν προσήκουσαν ἀπονέμων χώραν, τούτῳ μὲν τὴν ἀρχικὴν ^eκαὶ προνοητικὴν, ἐκείνῃ δὲ τὴν ὑποτακτικὴν. Ὡς οὖν ἡ ἐκκλησία B ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ· ^fτί ἐστὶν ἡ ἐκκλησία; ^gἄνδρες καὶ γυναῖκες· ^hοὕτω καὶ ⁱαἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν, ὡς τῷ ^kθεῷ.

⁷ “Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ^lἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Ἦκουσας τῆς ὑποταγῆς τὴν ὑπερβολήν; ἐπῆνεσας καὶ ἐθαύμασας τὸν Παῦλον, ἅτε ^mὡς συγκροτοῦντα τὸν βίον ⁿἡμῖν, ὡς θαυμαστόν τινα καὶ πνευματικὸν ἄνδρα; Καλῶς. Ἄλλ’ ἄκουσον, ^oἃ καὶ παρὰ σοῦ ἀπαι-

7 v. 25.

^h καὶ om. E. ⁱ ἀνδρὶ] τέκνοις A.B.F. . ^k πῶς χρὴ] Sic D. πῶς λέγει A.B.F. Sav. cet. πῶς χρὴ om. C.E. Veron. ^l ἡ] + τοῖνυν A.B.F. ^m ὅταν] ἡ ὅταν A.B.F. Sav. cet. ⁿ δουλεύουσα] + ἡγοῦ πείθεσθαι A.B.F. Sav. cet. invita Cat. ^o ἡ] ἡ D. ἡ om. C. E. Veron. non Cat. Statim τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ D. ^p ἡθέλησε] + φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^q πειθώμεθα E. Cat. ^r λογισμῶν] + δεικνύς A.B.F. Sav. cet. ^s ὁ om. C.E. Cat. ^t τῆς om. F. ^v ἐστὶ] ἐστὶν ὁ C.D.E. Veron. ^w παντί] + ὑποτάσσεσθε A.B.F. Mosq. ^x ὁ] ὅτι E. ^y ἐστὶ, φησὶ] ἐστὶν, εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. ^z κεφαλῇ] Sic A.B.E. ἡ κεφαλῇ C. φησὶ pro κεφαλῇ D. Veron. κεφαλῇ om. F. Sav. cet. ^a ἐστὶ σ.] ἐστὶν ὁ σ. E. ἐστὶ, φησὶ, σ. Veron. ἐστὶ σ. ἐπάγει A.B.C.D.F. Sav. cet. ^b ἡ σωτηρία E. ^c προκατεβάλλετο E. ^d ἀνδρὶ] + καὶ τῇ γυναικὶ Edd. repugnantibus libris et Cat. ^e καὶ τὴν pr. C. ^f τί ἐστὶν ἡ ἐκ.] τουτέστιν A.B.F. Sav. cet. ^g ἄνδρες] ἄνθρωποι C. ^h οὕτω] οὕτως οὖν E. ⁱ αἱ om. A.B. Statim τοῖς ἰδίοις ἀνδρ. E. Cat. ^k θεῷ] + ὑποτάσσεσθε A.B.F. Sav. cet. ^l ἑαυτῶν bis om. E. Cat. ^m ὡς accessit ex C.D.E. Cat. ⁿ ἡμῖν pro ἡμῶν A.C.D.E.F. Cat. ἡμῖν τὸν β. hoc ord. A.F. ^o ἃ καὶ] καὶ ἃ E.

τεῖ· πάλιν γὰρ τῷ αὐτῷ ῥυποδείγματι κέχρηται. “Οἱ ἄνδρες
 C ἀγαπάτε, ⁹ φησὶ, τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Εἶδες μέτρον ὑπακοῆς; ⁷ Ἀκουσον
 καὶ μέτρον ἀγάπης. Βούλει σοι τὴν γυναῖκα ὑπακούειν, ὡς τῷ
 Χριστῷ τὴν ἐκκλησίαν; προνοεῖ καὶ αὐτὸς αὐτῆς, ὡς ὁ Χριστὸς
 τῆς ἐκκλησίας· κἂν τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτῆς δοῦναι ⁸ δέη, κἂν
 κατακοπῇαι μυριάκις, κἂν ὀτιοῦν ὑπομεῖναι καὶ παθεῖν, μὴ
 παραιτήσῃ· κἂν ἑαυτὰ πάθῃς, οὐδὲν οὐδέπω πεποίηκας, οἶον ὁ
 Χριστός. Σὺ μὲν γὰρ ἤδη συναφθεὶς ταῦτα ποιεῖς, ἐκείνος δὲ
 D ὑπὲρ ἀποστρεφομένης ⁹ αὐτὸν καὶ μισοῦσης. “Ὡςπερ οὖν αὐτὸς
 τὴν ἀποστρεφομένην αὐτὸν καὶ μισοῦσαν καὶ διαπύνουσαν καὶ
 θρυπτομένην, περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ τῇ πολλῇ ἡγάγε κηδε-
 μονίᾳ, οὐκ ἀπειλαῖς, οὐδὲ ὕβρεσιν, οὐδὲ φόβῳ, οὐδὲ ἐτέρῳ τινὶ
 τοιοῦτῳ· ¹⁰ οὕτω καὶ σὺ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔχε ¹¹ τὴν σὴν· κἂν
 ὑπερωρῶσαν, κἂν θρυπτομένην, κἂν καταφρονοῦσαν ἴδῃς, δυνήσῃ
¹² αὐτὴν ὑπὸ τοὺς πόδας ἀγαγεῖν τοὺς σοὺς τῇ πολλῇ περὶ αὐτὴν
 προνοίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ φιλίᾳ. Οὐδὲν γὰρ τούτων τυραννικώ-
 τερον τῶν δεσμῶν, καὶ μάλιστα ἀνδρὶ καὶ γυναικί. Οἰκίτην
 E μὲν γὰρ φόβῳ τις ἂν καταδῆσαι δυνήσεται, μᾶλλον δὲ οὐδὲ
 ἐκείνῳ· ταχέως γὰρ ἀποπηδήσας οἰχήσεται· τὴν δὲ τοῦ βίου (863)
 κοινωνὸν, τὴν παίδων μητέρα, τὴν πάσης εὐφροσύνης ὑπόθεσιν,
 οὐ φόβῳ καὶ ἀπειλαῖς δεῖ καταδεσμεῖν, ἀλλ’ ἀγάπῃ καὶ δια-
 θέσει. Ποία γὰρ συζυγία, ὅταν ¹³ ἡ γυνὴ τρέμῃ τὸν ἄνδρα;
 ποίας δὲ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἀπολαύσεται ἡδονῆς, ὡς δούλῃ συνοικῶν
 τῇ γυναικί, καὶ οὐχ ὡς ἐλευθέρᾳ; Κἂν πάθῃς τι ὑπὲρ αὐτῆς, μὴ
 F ὀνειδίσῃς· οὐδὲ γὰρ ὁ Χριστὸς τοῦτο ἐποίησε. “Καὶ ἑαυτὸν,
 φησὶ, παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ¹⁴ ἵνα αὐτὴν ¹⁵ ἀγιάσῃ καθαρίσας.”
¹⁶ Ἄρα ἀκάθαρτος ἦν, ἄρα μῶμον εἶχεν, ἄρα ἄμορφος ἦν, ἄρα
¹⁷ εὐτελής. Οἶαν ἂν λάβῃς γυναῖκα, οὐ τοιαύτην ¹⁸ λήψῃ νύμφην,
 οἶαν ὁ ¹⁹ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, οὐδὲ τοσοῦτόν σου ἀπέχουσιν,
 ὅσον ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἐβδελύξατο,
²⁰ οὐκ ἐμίσησε διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀμορφίας. Βούλει ἀκούσαι
 αὐτῆς τὴν ἀμορφίαν; ²¹ Ἀκουε Παύλου λέγοντος· ²² “Ἦτε γάρ
 ποτε σκότος.” Εἶδες αὐτῆς τὸ μέλαν; τί σκότους μελανώτε-
 ρον; ²³ Εἶδες τὸ θρασύ; ²⁴ “Ἐν κακίᾳ, φησὶ, καὶ φθόνῳ διά-

8 v. 26.

9 Ephes. v. 8.

10 Tit. iii. 3.

P ὑποδ. κέχρ. pro κέχρ. ὑποδ. omnes.

9 φησὶ] λέγων A.B.F.

7 ὡς] +

καὶ E.

8 δέη E. Cat. δει Edd.

9 ταῦτα] + πάντα E.

10 ἀπὸ bis C.

11 οὕτω om. A.C.E.F. invita Cat.

12 τὴν σὴν om. B.C.D. Cat.

13 τρέμῃ E.

14 ἡ om. E. τρέμῃ (τρέμει E.F.) τὸν ἄ. pro τὸν ἄ. τρέμῃ omnes.

15 ἀγ. καθ. pro καθ. ἀγ. omnes.

16 νύμφην λήψῃ inverso ord. A.B. νύμφην

om. F.

17 Χριστὸς] υἱὸς C. κύριος Veron.

18 οὐκ A.C.E.F. Cat. οὐδὲ Edd.

19 εἶδες] ἀλλ’ ὅρα καὶ A.B.F. Sav. cet.

γοντες.” ¹Εἶδες τὸ ἀκάθαρτον; “Ἀπειθεῖς, ἀνόητοι.” Τί
 ἔδὲ λέγω; ²καὶ μωρὰ ἦν, καὶ βλάβος φημι· ἀλλ’ ὅμως τοσούτων B
 ὄντων, ὡς ὑπὲρ ὥραιας, ὡς ὑπὲρ ἀγαπωμένης, ὡς ὑπὲρ θαυ-
 μαστῆς, οὕτως ἑαυτὸν ἐξέδωκεν ὑπὲρ τῆς ἀμόρφου. Καὶ τοῦτο
 θαυμάζων ὁ Παῦλος ἔλεγε· ¹¹“Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις
 ἀποθανεῖται” καὶ πάλιν· “¹Εἰ ἔτι ἀμαρτωλῶν ἡμῶν ὄντων ὁ
 Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.” Καὶ τοιαύτην λαβὼν, καλλω-
 πίζει αὐτὴν καὶ λούει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραιτεῖται. “^κἸνα
 αὐτὴν ἀγιάσῃ, φησὶ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν
 ῥήματι· ¹²ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον ¹τὴν ἐκκλησίαν, C
 μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ἢ
 ἀγία καὶ ἄμωμος.” Τῷ λουτρῷ λούει αὐτῆς τὴν ἀκαθαρσίαν.
 “Ἐν ῥήματι,” φησί. Ποίῳ; Ἐν ὀνόματι ^μπατρὸς καὶ υἱοῦ
 καὶ ἁγίου πνεύματος. Καὶ οὐχ ἀπλῶς αὐτὴν ἐκόσμησεν, ἀλλ’
 ἔνδοξον ἐποίησε, “μὴ ^νἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν
 ὁ τοιούτων.” Καὶ ἡμεῖς τοῖνυν τοῦτο ἐπιζητῶμεν τὸ κάλλος,
 καὶ δυνησόμεθα αὐτοῦ γενέσθαι δημιουργοί. Μὴ ζῆτε σὺ
 παρὰ τῆς γυναῖκος, ἀ μὴ ἔστιν αὐτῆς. Ὅρας ὅτι πάντα παρὰ
 τοῦ δεσπότου εἶχεν ἡ ἐκκλησία· παρ’ αὐτοῦ γέγονεν ἔνδοξος,
 P παρ’ αὐτοῦ γέγονε καθαρὰ, παρ’ αὐτοῦ ⁹γέγονεν ἄμωμος. Μὴ D
 ἀποστραφῆς δι’ ἀμορφίαν τὴν γυναῖκα. Ἄκουε τῆς γραφῆς
 λεγούσης· ¹³“Μικρὰ ἐν πετεινοῖς ἡ μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυ-
 κασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.” Θεοῦ πλάσμα ἐστὶν· οὐκ ἐκείνην
 ὑβρίζεις, ἀλλὰ τὸν ἐργασάμενον· τί πάθη ¹ἡ γυνή; Μὴ ἐπαι-
 νέσης αὐτὴν δι’ εὐμορφίαν· ἀκολάστων ψυχῶν καὶ ὁ ἔπαινος,
 καὶ τὸ μῖσος ἐκεῖνο, καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη. Ψυχῆς ἐπιζητεῖ κάλλος·
 τὸν νυμφίον τῆς ἐκκλησίας μιμοῦ. Τὸ ἐξῶθεν κάλλος ἀλαζο- E
 νείας καὶ ἀπονοίας γέμει πολλῆς, καὶ εἰς ζηλοτυπίαν ἐμβάλλει,
 καὶ ὑποπτεύειν σε πολλάκις ποιεῖ τὸ πρᾶγμα ἄτοπα. Ἀλλὰ
 ἡδονὴν ἔχει; Μέχρι τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ τοῦ δευτέρου, ἢ τὸ
 πολὺ, τοῦ ἐνιαυτοῦ, λοιπὸν δὲ οὐκέτι, ἀλλ’ ὑπὸ τῆς συνθεῖας τὸ
 θαῦμα μαραίνεται· τὰ μέντοι διὰ τὸ κάλλος ⁹προσγινόμενα
 κακὰ ἐναπομένει, ὁ τῦφος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἡ ὑπεροψία. Ἐπὶ δὲ
 τῆς μὴ τοιαύτης, οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ’ εἰκότως ἀρχόμενος ὁ ἔρως F
 παραμένει σφοδρὸς, ἐπειδὴ κάλλους ἐστὶ ψυχῆς, καὶ οὐ σώ-

11 Rom. v. 7, 8.

12 v. 27.

13 Sirac. xi. 3.

¹ εἶδες] ὅρα καὶ A.B.F. Sav. cet. ⁵ δέ] ταῦτα A.B.F. ^h καὶ om. F.
¹ εἰ] ὅτι E. ^k ἵνα] διὸ καὶ ἵνα A.B.F. ¹ τὴν ἐκκλησίαν om. A.B.F.
 Mosq. ^m τοῦ π. καὶ τοῦ υ. καὶ τοῦ ἀ. πν. Edd. in vitis libris. ⁿ ἔχουσας]
 + γὰρ A.F. ^o τοιούτων] + φησὶ A.B.F. ^p Haec, παρ’ αὐτοῦ γέγονε
 καθαρὰ, quae aberrant, solus servavit E. ⁹ γέγονεν assumptum ex omnibus.
^r ἢ om. F. ^a προσγινόμενα A.B.C.D.E. γινόμενα F. προγενόμενα Veron.
 Sav. προσγενόμενα Mor. Ben.

ματος. Τί βέλτιον τοῦ οὐρανοῦ, εἰπέ μοι; τί βέλτιον τῶν
 ἄστρον; Οἷον ἂν εἴπῃς σῶμα, οὐκ ἔστιν οὕτω λευκόν· οἷους
 146 ἂν εἴπῃς ὀφθαλμούς, οὐκ εἰσὶν οὕτω φαιδροί. Τούτων δὲ γενο-
 μένων καὶ οἱ ἄγγελοι ἐθαύμασαν, καὶ ἡμεῖς νῦν θαυμάζομεν,
 ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ὡς παρὰ τὴν ἀρχήν. Τοιοῦτον γὰρ ἡ
 συνήθεια· οὐχ ὁμοίως ἐκπλήττει· ὅσῳ μᾶλλον ἐπὶ γυναικός;
 Ἄν δὲ καὶ νόσος ἐπιγένηται, εὐθέως ἀπέπτῃ τὸ πᾶν. Εὐνοίαν
 ζητῶμεν παρὰ γυναικός, μετριοφροσύνην, ἐπιείκειαν· ταῦτα τοῦ
 κάλλους τὰ γνωρίσματα· σώματος μέντοι ὥραν μὴ ζητῶμεν,
 "μηδὲ ἐγκαλῶμεν αὐτῇ περὶ τούτων, ὧν οὐκ ἔστι κυρία, μᾶλλον
 B δὲ μηδὲ ὅλως ἐγκαλῶμεν, *τολμηρὸν γὰρ, μηδὲ ἀποδυσπετῶμεν,
 μηδὲ δυσχεραίνωμεν. Ἡ οὐχ ὁράτε πόσοι γυναιξὶν ὠραίαις
 συνοικήσαντες, ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέστρεψαν; πόσοι δὲ οὐ (864)
 σφόδρα εὐμόρφοις μετὰ πολλῆς ἡδονῆς εἰς ἔσχατον γῆρας ἤλα-
 σαν; Τὸν σπῖλον τὸν ἔσωθεν ἀποσμήχωμεν, τὰς ῥυτίδας τὰς
 ἔνδον ὑεκτίλλωμεν, τοὺς μώμους τοὺς ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀνέλωμεν.
 Τοιοῦτον ὁ θεὸς ἐπιζητεῖ κάλλος· τῷ θεῷ, μὴ ἡμῖν, καλὴν αὐτὴν
 κατασκευάζωμεν. Μὴ χρήματα ζητῶμεν, μηδὲ εὐγένειαν τὴν
 ἔξωθεν, ἀλλ' εὐγένειαν τὴν ἐν ψυχῇ. Μηδεὶς ἀπὸ γυναικός
 C ἀναμενέτω πλουτεῖν· αἰσχρὸς γὰρ καὶ ἐπονείδιστος οὗτος ὁ
 πλούτος· μηδὲ ὅλως ζητεῖτω τις ἐντεῦθεν πλουτεῖν. 14 "αὐτοὶ
 γὰρ βουλόμενοι πλουτεῖν ὁὕτως, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν,
 καὶ ἐπιθυμίας ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, καὶ εἰς παγίδας καὶ
 ὀλεθρον καὶ ἀπώλειαν." Ἀπὸ γυναικός τοῖνον μὴ ζῆτει χρη-
 μάτων περιουσίαν, καὶ πάντα εὐρήσεις τὰ ἄλλα ἐυκόλως. Τίς,
 εἰπέ μοι, τὰ ἐκριώτερα ἀφείς, τῶν ἐλαττόνων ἐπιμελήσεται;
 Ἄλλ' οἴμοι, πανταχοῦ τοῦτο πάσχομεν· καὶ παῖδα κτησώ-
 μεθα, οὐ σπουδάζομεν ὅπως γένηται ἀγαθός, ἀλλ' ὅπως πλου-
 D σίαν αὐτῷ γυναῖκα λάβωμεν· οὐχ ὅπως εὐτροπος, ἀλλ' ὅπως
 εὐπορος· καὶ ἐπιτήδευμα μετίωμεν, οὐχ ὅπως ἀμαρτημάτων
 ἀπῆλλαγμένον ἢ, ἀλλ' ὅπως ἡμῖν κέρδος ἡ προσοίση μέγα· καὶ
 πάντα γέγονε χρήματα. Διὰ τοῦτο πάντα διέφθαρται, ὅτι
 ἐκεῖνος ἡμᾶς κατέχει ὁ ἔρως.

15 "Οὕτως ὀφείλουσι, ἔφησιν, οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυ-
 τῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα." Τί δὴ τοῦτό ἐστιν;
 Ὡς εἰς μέζονα εἰκόνα, καὶ ἡ σφοδρότερον ἦλθεν ὑπόδειγμα;

14 1 Tim. vi. 9.

15 v. 28.

εἴπῃς pro εἴποις bis omnes. ὅσῳ] + δὲ E. "μηδὲ] μὴ F.
 *τολμηρὸν A.B.C.D.E. toλμηρῶν Edd. ὕεκτίλλωμεν A.B.F. ἐκτελλῶμεν E.
 ἐν τῇ ψ. E.F. οἱ γὰρ β. πλουτεῖν om. E. οὕτως] φησὶν A.B.F.
 Sav. cet. c καὶ εἰς δ. καὶ εἰς α. E. d ἐυκόλως] καλῶς C. e καιριώ-
 τερα B. f προσοίσει B. Veron. ε φησὶν om. C. post ἄνδρες transp. E.
 h σφοδρότερον] κριώτερον A.B.F.

Ἰού τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἐγγύτερον καὶ σαφέστερον, καὶ δικαίωμα ἑτερον. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐκ ἦν πολλῆς ἀνάγκης· ἐκεῖνος Χριστὸς ἦν, καὶ θεὸς ἦν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν. Ἐτέρωθεν αὐτὸ μεθοδεύει λοιπὸν, λέγων· “Οὕτως ὀφείλουσιν” οὐ γὰρ χάρις ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὀφειλή. ἸΚαὶ “ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα” ¹⁶ διὰ τί; ¹⁶ “Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν” τοῦτέστι, θεραπεύει μετὰ πολλῆς ¹⁷ τῆς ἐπιμελείας. ¹⁷ Πῶς αὐτοῦ ἐστὶ σὰρξ; ¹⁷ “Τοῦτο νῦν ὁστὸν ἐκ τῶν ὁστών μου, φησὶ, καὶ σὰρξ ¹⁸ ἐκ τῆς σαρκὸς μου.” ¹⁸ Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας γέγονεν ὕλη. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, “Ἔσονται, ¹⁹ φησὶν, εἰς σάρκα μίαν.” “Καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Ἐπὶ τὸ πρῶτον ὑπόδειγμα ἦλθεν. ¹⁸ “Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ ¹⁴⁷ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὁστών αὐτοῦ.” ¹⁹ Ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ἐκ τῶν ὁστών αὐτοῦ ἡ γυνὴ γέγονε· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἐν ἡμῖν τὰ κυριώτερα, σάρκες καὶ ὀστά· τὰ μὲν ὥς περ τις τρόπις ὑποκείμενα, τὰ δὲ ὥς περ αἰκοδομία. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν δῆλον· ²⁰ τοῦτο δὲ πῶς; Ὡς περ ἐκεῖ τοσαύτη ἐγγύτης ἐστίν, οὕτω, φησὶ, καὶ ἐνταῦθα. Τί ἐστίν, “ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ;” ²¹ Τοῦτέστι, γνησίως ἐξ αὐτοῦ. ²² Καὶ πῶς τοῦ Χριστοῦ μέλη οὕτως ἐσμὲν; ²³ Ὅτι κατ' αὐτὸν γεγεννήμεθα. Καὶ πῶς ἐκ τῆς σαρκὸς; ²⁴ Ἰστε ὅσοι μετέχετε μυστηρίων· ²⁵ ²⁵ “Ὅτι ὁστὸν αὐτοῦ οὐ συντριβήσεται,” φησὶν· ἐκ τούτου εὐθέως ἀναπλαττόμεθα. Καὶ πῶς, πάλιν ἄκουε τοῦ μακαρίου τούτου λέγοντος· ²⁶ “Ἐπεὶ

¹⁶ v. 29. ¹⁷ Gen. ii. 23, 24. ¹⁸ v. 30. ¹⁹ Joan. xix. 36. ²⁰ Heb. ii. 14.

¹ οὐ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οὐ τοῦτο, ἀλλ' Cat. οὐχ ὡς κυριώτερον δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ A.B.F. οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ Sav. cet. ² ἀνάγκης] + ἵνα γὰρ μὴ τις εἴπῃ A.B.F. Sav. cet. ³ καὶ] εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. ⁴ διὰ τί;] καὶ διὰ τί; Cat. ἐπήγαγεν A.B.F. Sav. cet. διὰ τί om. C. ⁵ τῆς om. B. ⁶ πῶς] καὶ πῶς A.B.F. Sav. cet. Statim ἐστὶν ἡ σὰρξ E. Post σὰρξ add. ἄκουε A.B.C.D.F. Sav. cet. invita Cat. ⁷ ὁστέων E. ⁸ ἐκ] ἀπὸ A.B.C.D.F. Haec φησὶ καὶ σὰρξ ἐκ τ. σ. μου desunt in E. Cum Editis conspirat Cat. ⁹ Haec ἀπὸ γὰρ τῆς ἡ. γ. ὕλης (δλης Cat.) quae vulgo desunt, tuentur E. Cat. Veron. ¹⁰ φησὶν] + οἱ δύο E. Cat. ¹¹ ἠγάπησε om. A.B.F. ¹² ὁστέων B. Mosq. ¹³ ὥς περ γὰρ—γέγονε] πῶς; ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας γέγονεν ὕλης, ὥς περ καὶ ἡ Εὐα σὰρξ ἀπὸ τῆς σαρκὸς τοῦ Ἀδάμ. καλῶς δὲ σαρκὸς καὶ ὁστών (ὁστών καὶ σαρκὸς Sav. cet.) ἐμνημόνευσε A.B.F. Sav. cet. ¹⁴ σαρκὸς] + αὐτοῦ C. ¹⁵ ἡ γυνή, quod abest a libris, assumtum ex Cat. ¹⁶ κυριώτατα A.B.E.F. Cat. ¹⁷ αἰκοδομὴ E. ¹⁸ ταῦτα F. ¹⁹ τοῦτέστι, γν. ἐξ αὐτοῦ] ἀπὸ τοῦ γν. ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς οὐσίας αὐτοῦ A.B.F. ²⁰ καὶ πῶς—πάλιν ἄκουε] οὕτω καὶ μέλη ἐσμὲν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν γεγεννήμεθα τῇ βαπτίσματι. πῶς δαὶ (δὲ A. et corr. B.) καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς; ἴστε ὅσοι μ. τῶν μ. ἐκ τούτου γὰρ εὐθέως ἀναπλαττόμεθα. ἄκουε δὲ καὶ A.B.F. ²¹ γεγεννήμεθα E. Cat. Veron. Mor. Ben. ²² σαρκὸς] + αὐτοῦ E. Cat. ²³ Haec ὅτι ὁστὸν—φησὶν om. Sav. cet. invitatis libris C.D.E. Cat. ²⁴ τούτου] + γὰρ Sav. cet. ²⁵ λέγοντος] + ἀλλαχοῦ F. + ἀλλαχοῦ, καὶ τὸ πῶς τρανότερον οὕτω δηλοῦντος A.B.

TOM. IV.

R Γ

οὖν τὰ παῖδιά κεκοινώνηκε ^kσαρκὸς καὶ αἵματος, παραπλησίως καὶ αὐτὸς μετέσχε τῶν αὐτῶν." Ἄλλ' ἐνταῦθα αὐτὸς ἡμῖν ἐκοινώνησεν, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ. ^lπῶς οὖν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐσμέν, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ; Τινὲς τὸ αἷμά ^mφασι καὶ τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δέ. ⁿἀλλ' ὥσπερ ἄνευ συνουσίας ἐκείνος ὁ γεγέννηται ἐκ πνεύματος ἁγίου, τοῦτο καὶ ἡμεῖς γινόμεθα ἐν τῷ λουτρῷ. Ὅρα πόσα ^oὑποδείγματα, ὥστε πιστευθῆναι τὴν γέννησιν ἐκείνην. ^pὩς τῆς ἀνοίας τῶν αἱρετικῶν τὸ ἦδη τεχθὲν ἐξ ^qὕδατος τίκτεται, γέννημα ἀληθινὸν ^rκαὶ σῶμα. Πῶς οὖν Δ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ; Τούτέστιν, ἐξ ὁλοκλήρου τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐπλάσθη ὁ Ἀδὰμ, ἐτέχθη ὁ Χριστός. Πῶς; Ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἐν τῷ σταυρῷ ἡ ἀναίρεσις ^sἔγενετο καὶ ἡμεῖς τῆς ^tαὐτῆς οὐσίας αὐτῷ. Ἐχει (865) Ε θεὸν λόγον ἐν ἑαυτῷ καὶ ἡμεῖς. ^u21 "Ἀντὶ τοῦτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ^vκαὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται ^wπρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν." ^xἸδοὺ καὶ τρίτον δικαίωμα. ^yὅτι καὶ τοὺς γεννησάμενους τις ἀφείς καὶ ἐξ ὧν ἔφυ, ἐκείνη συμπλέκεται καὶ λοιπὸν ἡ σὰρξ ὁ πατὴρ ^zκαὶ ὁ παῖς καὶ ἡ μήτηρ ἐστίν, ἐκ τῆς ^{aa}ἐκατέρου οὐσίας συγχυθείσης. καὶ γὰρ μιγέντων τῶν σπερμάτων ^{ab}ἐπάλιν τίκτεται ὁ παῖς. ^{ac}ὥστε τοὺς τρεῖς εἶναι μίαν σάρκα. ^{ad}Ἐπάλιν γίνεται μία σὰρξ, διὰ τῆς συνουσίας ^{ae}ἀναδιδομένη πάλιν, ^{af}καὶ πολλῶ μᾶλλον ^{ag}αὕτη, ἢ τὸ παιδίον. Τί δήποτε; ^{ah}ὅτι ἐξ

21 v. 31.

^k αἵματος καὶ σαρκὸς *inverso ord.* E. Cat. ^l πῶς οὖν] τί ἐστίν (*μοχ om. ἐσμέν*) A.B.F. ^m φασιν C. ⁿ ἀλλ'] + ὅπερ δηλοῦν βούλεται, τοῦτο ἐστίν, ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^o γεγέννηται Cat. Veron. γέγονεν C. ^p τοῦτο ... γινόμεθα (*γενόμεθα D.*) οὕτω ... *γενόμεθα* A.B.F. Sav. cet. ^q ὑποδ.] + παράγονται A.B.F. ^r δ] καὶ δ A.B.F. ^s ὕδατος] + ὅτι (δ, τι Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^t καὶ σῶμα—ἐν ἑαυτῷ καὶ ἡμεῖς] ὁμολογοῦσιν' ὅτι δὲ γινόμεθα (*γινόμενα Sav. γινόμεθα tacite Ben.*) αὐτοῦ σῶμα, οὐ δέχονται (*καταδέχονται F.*) ἀν τὸινυν τοῦτο μὴ γινόμεθα, πῶς ἀρμόσει τὸ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων (*ὀστέων A.B.*) αὐτοῦ λεγόμενον (*λεγομένων F.*); σκοπεῖ δέ. ἐπλάσθη ὁ Ἀδὰμ, ἐτέχθη ὁ Χριστός. ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ εἰσῆλθεν ἡ φθορά (*εἰσῆλθε φθ. Sav. cet.*). ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἐπήγαγεν ἡ ζωὴ. ἐν παραδείσῳ ἐβλάστησε θάνατος, ἐν τῷ σταυρῷ αὐτοῦ ἡ ἀναίρεσις γέγονεν. ὥς οὖν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τῆς ἡμετέρας φύσεως, οὕτως ἡμεῖς τῆς οὐσίας αὐτοῦ. καὶ ὥς ἡμᾶς ἐκείνος ἔχει ἐν ἑαυτῷ, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἔχομεν ἐν ἡμῖν. Sic A.B.F. Sav. cet. ^v ὀστέων E. ^w γέγονεν E. ^x αὐτῆς accessit ex E. Cat. ^y καὶ τὴν μητέρα om. Mosq. et a pr. man. B. Post *μητέρα add.* αὐτοῦ C.D. cum Editis. ^z πρὸς τ. γ.] τῇ γυναίκα E. ^{aa} ἰδοὺ] τί γάρ; ἰδοὺ E. Veron. ^{ab} ὅτι] δείκνυσιν γάρ ὅτι A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ accessit ex E. Cat. ^{ac} καὶ ὁ παῖς καὶ ἡ μήτηρ hoc ord. C.D.E. Cat. καὶ ἡ μ. καὶ ὁ παῖς Edd. ^{ad} ἐκατέρων A.B.F. Statim οὐσίας C. συνουσίας vulgo. Tum *συγχυθείσης* C.D.E. Cat. Veron. *συγκραθείσα* Sav. cet. ^{ae} πάλιν om. A.B.F. Sav. cet. ^{af} ὥστε] + συμβαίνει A.B.F. ^{ag} ἀλλὰ πάλιν—ἀναδιδομένη πάλιν] οὕτως οὖν ἡμεῖς πρὸς τὸν Χριστὸν γινόμεθα μία σὰρξ διὰ τῆς μετουσίας A.B.F. Sav. cet. ^{ah} ἀναδιδομένη Cat. ἀναδίδεται C.D.E. Veron. ⁱ αὕτη E. Cat. αὕτη C.D. Veron. ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. ^k ὅτι] + καὶ B.F.

ἀρχῆς οὕτω γέγονε. Μή μοι λέγε, ἡ τὰδε ἐστὶ, καὶ τὰδε ἐστίν. Οὐχ ὁρᾷς, ὅτι καὶ ἐν τῇ σαρκὶ πολλὰ ἔχομεν ἐλαττώματα; ὁ μὲν ἐστὶ χλωδός, ὁ δὲ διεστραμμένους ἔχει τοὺς πόδας, ἕτερος χεῖρας ξηράς, ἄλλος ἄλλο τι μέλος ἀσθενές· καὶ οὐκ ἀλγεί οὐδὲ ἐκκόπτει, ἀλλὰ καὶ προτίθουσιν αὐτὸ πολλάκις τοῦ ἄλλου· 148 εἰκότως· αὐτοῦ γὰρ ἐστίν. Ὅσην ὁ γὰρ ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπην ἔχει, τοσαύτην πρὸς τὴν γυναῖκα ἡμᾶς βούλεται ἔχειν. Ὡς φύσεως μιᾶς κοινωνοῦμεν, ἡ ἀλλὰ πλεον τοῦτο ἡμῖν τὸ δικαίωμα τὸ πρὸς τὴν γυναῖκα, ὅτι ἐπειδὴ δύο σώματα. Ἄλλ· ὁ μὲν κεφαλὴ, ἡ δὲ σῶμα· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ θεός. Τοῦτο καὶ ἐγὼ φημι, ὅτι ὡς περ ἐν ὁ σῶμα, οὕτως ὁ Χριστὸς καὶ ὁ πατήρ. Εὐρίσκεται ἄρα καὶ ὁ πατήρ κεφαλὴ ἡμῶν ὢν. Δύο τίθουσιν Β ὑποδείγματα, ὅτι τοῦ σώματος, τὸ τοῦ Χριστοῦ. 22 “Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.” Διὰ τί μέγα μυστήριον αὐτό φησιν; Ὅτι μέγα ὅτι καὶ θαυμαστὸν ἡνίκατο ὁ μακάριος Μωϋσῆς, μᾶλλον δὲ ὁ θεός. Τέως μέντοι, “εἰς Χριστὸν, φησὶ, λέγω,” ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν πατέρα ἀφείδ· κατήλθε, καὶ ἦλθε πρὸς τὴν νύμφην, καὶ ἐγένετο εἰς πνεῦμα ἓν. 23 “Ὁ κολλώμενος γὰρ τῷ κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἓστι.” Καὶ καλῶς εἶπε, “μέγα μυστήριον ἐστίν·” ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, πλὴν ἀλλ’ οὐχ ἡ ἀλληγορία ἀνατρέπει τὴν ἀγάπην. 24 “Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ’ ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτὸν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.” Ὅντως γὰρ, ὄντως μυστήριον ἐστίν, καὶ μέγα μυστήριον, ὅτι τὸν φύντα, τὸν γεννησάμενον, τὸν ἀναθρεψάμενον, τὴν ὠδινήσαν, τὴν ταλαιπωρηθεῖσαν ἀφείδ, τοὺς κατὰ

22 v. 32.

23 1 Cor. vi. 17.

24 v. 33.

ἡ τὰδε ἐστὶ καὶ τὰδε ἐστίν· Sic libri omnes et Cat. ὅτι τοιάδε (τοιάδε bis Sav.) ἐστὶ καὶ τοιάδε ἐστίν Edd. μὲν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. καὶ] + ὁμοῦ A.B.F. Sav. cet. γὰρ] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. φύσεως A.B.F. Sav. cet. ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι A.B.F. τὸ om. C.D. τὸ bis om. A.B.F. ἐπειδὴ] καὶ ἐπειδὴ A.B.F. ἐπειδὴ—ὁ θεός] ἐπειδὴ οὐκέτι δύο εἰσὶ σώματα, ἀλλ’ ἓν, ὁ μὲν κεφαλὴ ὢν, ἡ δὲ σῶμα. καὶ πῶς φησιν ἀλλαχού, κεφαλὴ δὲ Χ. ὁ θεός A.B.F. Sav. cet. φημι] λέγω B.F. σῶμα] + ἡμῖς A.B.F. Sav. cet. οὕτως ὁ Χρ. καὶ ὁ π.] Sic A.B.C.F. οὕτω Χρ. καὶ π. E. Cat. οὕτω καὶ ὁ Χρ. καὶ ὁ π. Edd. Post πατὴρ add. ἐν A.B.D.F. Sav. cet. πατήρ] Χριστὸς C. τὸ τοῦ σώματος—τὸ μυστήριον τοῦτο μ. ἐ.] Sic Cat. τὸ τοῦ σώματος, τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦτο μ. ἐ. E. τὸ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦτο μ. ἐ. C. τὸ τοῦ σώματος, τὸ μυστήριον τοῦτο μ. ἐ. D. τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦ σώματος, τοῦτο μ. ἐ. Veron. καὶ (καὶ om. Sav. cet.) τὸ τοῦ σώματος, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐπάγει, τὸ μ. τοῦτο μ. ἐ. A.B.F. Sav. cet. διὰ τί μέγα] Sic E. τί ἐστὶ μέγα C.D. Veron. τί ἐστὶ τοῦτο; μέγα A.B.F. Sav. cet. τι om. A.B.F. κατήλθε καὶ om. A.F. γὰρ om. C.E. Cat. Veron. καὶ om. A.B.F. εἶπε] εἶπεν ὅτι C. Mox ἐστίν om. E. Cat. εἶλεγε] γὰρ φησι A.B. οὕτως om. F. ὄντως γὰρ om. A.B.F. ὅτι om. C.D. Veron. κατὰ om. E.

τοσαῦτα εὐεργετήσαντας, τοὺς ¹ἐν συνηθείᾳ γενομένους, τῇ μὲν
ὀφθείῃ, μὲν κοινόν ^mτι ἐχούσῃ πρὸς αὐτὸν προσκολλάται,
D καὶ πάντων αὐτὴν προτιμᾷ. ⁿΜυστήριον ὄντως ἐστί. ^oΚαὶ
οἱ γονεῖς τούτων γινομένων οὐκ ἄχθονται, ἀλλὰ μὴ γινομένων
μᾶλλον· καὶ χρημάτων ἀναλίσκομένων καὶ δαπάνης γινομένης,
ἡδονταί. ^pὈντως ῥμέγα μυστήριον, ἀπόρρητόν τινα σοφίαν
ἔχον. Τοῦτο ἄνωθεν προφητεύων ^qφησὶν, “Εἰς Χριστὸν καὶ
^rεἰς τὴν ἐκκλησίαν.” Πλὴν οὐ δι’ αὐτὸν εἴρηται μόνον οὕτως,
^sἀλλὰ τί; ἵνα ὡς τὴν ἰδίαν σάρκα αὐτὴν θάλῃ, ὡς καὶ ὁ
Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν.

E “Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.” Οὐκέτι τὰ τῆς
ἀγάπης τίθησι ^vμόνον, ^wἀλλὰ τί; “Ἴνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.”
Ἄρχῃ δευτέρα ἐστὶν ἡ γυνή. ^xΜήτε αὕτη τὴν ἰσοτιμίαν
ἀπαιτεῖτω· ὑπὸ γὰρ τὴν κεφαλὴν ἐστὶ· μήτε ἐκεῖνος ὡς ὑπο-
τεταγμένης καταφρονεῖτω· σῶμα γάρ ἐστι, ^yκὴν καταφρονῇ
τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ, καὶ αὕτη προσαπολείται· ^zἀλλ’ ἀντίρ-
F ρωπον τῆς ὑπακοῆς ^aεἰσαγέτω τὴν ἀγάπην. ^bΟἶον, αἱ χεῖρες
αὕτῃ διακονεῖσσαν, οἱ πόδες, ^cτὰ λοιπὰ πάντα μέλη· ^dἐκεῖνη
αὐτῶν προνοεῖτω, πᾶσαν ἔν ^eἐαυτῇ αἰσθησιν ἔχουσα. Οὐδὲν
ταύτης ἄμεινον τῆς συζυγίας. Καὶ πῶς ἂν γένοιτο ἀγάπῃ,
149 φησὶ, φόβου ὄντος; Μάλιστα τότε ἂν γένοιτο. Ἡ γὰρ φο-
βουμένη καὶ ἀγαπᾷ, ἡ ἀγαπῶσα ^fκαὶ φοβεῖται· φοβεῖται ὡς
κεφαλὴν, ^gἀγαπᾷ ὡς μέλος, ἐπεὶ καὶ ἡ κεφαλὴ μέλος τοῦ (866)
παντός ^hἐστὶ σώματος. Διὰ τοῦτο τὴν μὲν ὑπέταξε, ⁱτὸν δὲ
ἐπέθηκεν, ἵνα εἰρήνῃ ἦ. ^jΕὐθα γὰρ ἰσοτιμία, εἰρήνῃ οὐκ ἂν ποτε
^kγένοιτο, οὐδὲ δημοκρατουμένης οἰκίας, οὐδὲ πάντων ἀρχόντων,
^lἀλλὰ ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀρχήν. ^mΚαὶ ταῦτα πανταχοῦ
ἐπὶ τῶν ⁿσωματικῶν· ἐπεὶ εἰς πνευματικοί, ἔσται εἰρήνη.

¹ ἐν τῇ σ. Ε. ^m τι] + πρὸς αὐτὸν Ε. ⁿ μ. ὄντως ἐστί om. A.B.F. in-
clusum a Sav. ^o καὶ οἱ] οἱ δὲ A.B.F. ^p μέγα om. A.B.F. ^q φησὶν]
ἐδήλου Μωϋσῆς· τοῦτο καὶ νῦν ὁ Παῦλος βοᾷ λέγων A.B.F. Sav. cet. ^r εἰς
om. D. ^s ἀλλὰ τί] ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γυναῖκα A.B.F. Sav. cet. ^t ἵνα] + γὰρ
φησιν A.B.F. ἵνα ὡς—ἐκκλησίαν] πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ’ ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ
γ. οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν Ε. ^u ὡς] ἐπεὶ A.B.F. ^v μόνον om. Ε.
^w ἀλλὰ—τὸν ἄνδρα] ἀλλὰ προστίθῃσι, τί; ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φ. τὸν ἄνδρα, τὴν ὑπο-
ταγὴν αἰνιττόμενος A.B.F. ^x μήτε] + οὐν A.B.D.F. Sav. cet. Statim αὕτῃ
C.D. Veron. ^y κὴν] ἂν γὰρ A.B.F. ^z ἀλλ’] οὐκοῦν A.B.F. ^a εἰσα-
γαγέτω Ε. Cat. ^b οἶον—οἱ πόδες] ὥσπερ ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα· τὸ μὲν αὕτῃ
πρὸς διακονίαν παρέχον τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας A.B.F. Sav. cet. ^c πάντα τὰ
μ. τὰ λ. hoc ord. A. ^d ἐκεῖνη αὐτῶν προνοεῖτω] ἐκεῖνη δὲ αὐτῶν προνοουμένη
A.B.F. Sav. cet. ^e αὕτῃ C.D. Veron. ^f καὶ accessit ex A.B.E.F. Cat.
Statim φοβεῖται, quod aberat, assumtum ex A.F. ^g καὶ ἀγαπᾷ Sav. cet.
repugnantibus libris et Cat. ^h ἐστὶ om. Ε. ⁱ τὸν] τὴν C. ^k γένοιτο]
+ τί ταῦτα λέγω; A.B.F. ^l ἀλλὰ] διὸ A.B.F. ^m καὶ om. A.B.F.
ⁿ σωματικῶν] βιωτικῶν συμβαίνειν εἰσθεν A.B.F. ^o ὥσιν] + ἄνδρες Edd.
ἄνδρες om. Ε. Cat.

Πεντακισχίλια ἦσαν ψυχαί, καὶ οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων ῥέλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ὑπετάττοντο ἀλλήλοις. Τοῦτο δείγμα B συνέσεως καὶ φόβου θεοῦ. Τὸν μὲν οὖν τῆς ἀγάπης τρόπον ἔδειξε, τὸν δὲ τοῦ φόβου, οὐκέτι. Καὶ ὅρα τὸν μὲν τῆς ἀγάπης ἡ πλατύνοντα, τὰ κατὰ Χριστὸν διηγούμενον, τὰ κατὰ τὴν σάρκα τὴν ἰδίαν, τὸ, “Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος ἑτὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα” ἃ τὰ δὲ τοῦ φόβου οὐκέτι πλατύνει. Τί δῆποτε; “Ὅτι ἑτοῦτο μᾶλλον βούλεται κρατεῖν, τὸ τῆς ἀγάπης. Ταύτης γὰρ οὔσης, πάντα ἔπεται τὰ ἄλλα” C ἐκείνου δὲ ὄντος, οὐ πάντως. Ὁ μὲν γὰρ ἀγαπῶν τὴν γυναῖκα, καὶ ἢ μὴ σφόδρα ἡ πειθηνίαν, πάντα ἁδμως ὑποστήσεται· οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν ἢ ὁμόνοια, ὅταν μὴ τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ ὧσι συνδεδεμένοι· ὁ μέντοι φόβος οὐ πάντως τοῦτο κατορθώσει. Διὰ τοῦτο ἐνδιατρίβει τούτῳ πλέον, ὅπερ ἐστὶν ἰσχυρόν. Καὶ δοκούσα πλεονεκτεῖσθαι ἡ γυνή, ὅτι φοβεῖσθαι προσετάγη, πλεονεκτεῖ· τὸ γὰρ κυριώτερον ὁ ἀνὴρ προστέτακται, τὸ ἀγαπᾶν. Τί οὖν, ἂν μὴ φοβῆται, φησὶν, ἡ γυνή; Σὺ ἀγάπα, τὸ σαυτοῦ πλήρου. Καὶ γὰρ ἂν τὰ ὑπὲρ τῶν D ἄλλων μὴ ἔπηται, τὰ παρ' ἡμῶν ἔπασθαι δεῖ. “Οἷόν τι λέγω” “ὑποτασσόμενοι, φησὶν, ἡ ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.” Τί οὖν, ἂν ὁ ἕτερος μὴ ὑποτάσσεται; Σὺ πείθου τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα· ἡ γοῦν γυνή, καὶ μὴ ἀγαπάται, ὁμως φοβεῖσθω, ἵνα μηδὲν ἢ παρ' αὐτὴν γεγονός· ὁ τε ἀνὴρ, ἂν μὴ φοβῆται ἡ γυνή, ὁμως ἀγαπάτω, ἵνα μηδὲν αὐτὸς ὑστερῇ· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον ἀπέλαβεν. Ἄρα γάμος ἐστὶν E οὗτος γινόμενος ἁ κατὰ Χριστὸν, γάμος πνευματικὸς καὶ γέννησις πνευματική. Οὐκ ἐξ αἱμάτων ἢ γέννησις ἢ ἡμετέρα, οὐδὲ ἐξ ὠδίνων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός. Τοιαύτη ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἦν, οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐξ ὠδίνων. Τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἡ Ἰσαάκ. Ἄκουε τῆς γραφῆς λεγούσης· 25 “Καὶ ἐξέλιπε ἡ Σάρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα αὐτῆς.” Καὶ ὁ γάμος οὐκ ἀπὸ πάθους ἢ οὐδὲ σωμαμάτων, ἀλλὰ πνευματικὸς ὅλος, ψυχῆς

25 Gen. xviii. 11.

ῥέλεγεν] + τὴν E. ἡ πλατύνοντα] πλατύνει ἐντεῦθεν A.B.F. Μοχ διηγούμενος ἰdem. ἑτὸν π. αὐτοῦ καὶ τ. μ.] Sic C.D.E. τὴν μ. αὐτοῦ καὶ τ. π. Edd. τὸν πατέρα αὐτοῦ τελευταῖον ἐπάγων A.B.F. ἃ τὰ τὸν A.B.F. Post φόβου ἰdem add. οὐδὲν ὧν εἶπε πλέον προσθεῖς. ἑτοῦτο om. C. ἢ μὴ om. C. ἡ πειθηνίαν] Sic C. Veron. σχῆ πειθηνίαν E. πειθηνίαν ἔχη D. ἔχη πειθηνίαν A.B.F. Sav. cet. ἡ ὁμοίως C. πάντα ὁμως ὑπ. om. D. ἡ παρ' ἄλλων B. ἡ οἷόν τι λέγω] τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ A.B.F. ἡ ἀλλήλοις om. C. θεοῦ pro Χριστοῦ E. ἡ αὐτὴν] Sic E. αὐτῆς A.B.F. Edebatur αὐτῇ. ἡ ἂν] καὶ A.B.F. ἡ κατὰ] διὰ F. ἡ ἢ γ. ἡ ἡμετέρα om. A.B.F. Sav. cet. ἡ οὐδὲ pro οὐκ A.C.D.E.F. ἡ Haec οὐδὲ ἐκ θελήματος—ὠδίνων, quae aberrant, assumpta ex E. ἡ Ἰσαάκ] + ἦν A.B.F. ἡ Σάρρα γίνεσθαι] Sic A.B.C.E.F. παράγινεσθαι Σάρρα Edd. ἡ οὐδὲ om. E.

πρὸς θεὸν συναπτομένης συνάφειαν ἄρρητον, καὶ ἦν μόνος οἶδεν αὐτός. Διὰ τοῦτό φησιν· “Ὁ κολλώμενος τῷ κυρίῳ, ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐστίν.” “Ὁρα πῶς σπουδάζει καὶ τὴν σάρκα ἐνώσαι τῇ σαρκί, καὶ τὸ πνεῦμα τῷ πνεύματι. Ποῦ οἱ αἰρετικοί; Οὐκ ἂν, ἵεῖ τῶν διαβεβλημένων ὁ γάμος ἦν, νύμφην καὶ νυμφίον ἐκάλεσεν· οὐκ ἂν προτρέπων ἐκεῖνο παρήγαγε τὸ, “Κατα-
 150 λείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα” καὶ πάλιν ἐπή-
 γαγεν, ὅτι εἰς τὸν Χριστὸν εἴρηται, καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Περὶ γὰρ ταύτης καὶ ὁ ψαλμωδὸς φησιν· 26 “Ἀκουσον θύ-
 γατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.” Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν· 27 “Ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον, καὶ ἤκω.” Ἄλλ’ ὅταν εἴπω, ὅτι τὸν πατέρα κατέλιπε, μὴ ^α τοιοῦτον νομίσης, οἷον ἐπ’ ἀνθρώπων, τόπων μετάβασιν. Ὡς περὶ οὗ γὰρ ἐκβῆναι λέγεται, οὐκ ἐπειδὴ ἐξῆλθεν, ἀλλὰ διὰ τὴν σάρκα, οὕτω καὶ τὸ, κατέλιπε
 B τὸν πατέρα. Διὰ τί οὖν μὴ ^α καὶ περὶ τῆς γυναικὸς εἶπε, προσκολληθήσεται πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς; τί δήποτε; Ὅτι περὶ ἀγάπης διελέγετο, καὶ τῷ ἀνδρὶ διελέγετο. Ἐκείνη μὲν γὰρ περὶ φόβου διαλεγόμενός φησιν· “^β Ἄνθρωπος ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς” καὶ ὁ Χριστὸς πάλιν κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ ἀγάπης αὐτῷ διαλέγεται, καὶ αὐτῷ τὰ ^γ τῆς ἀγάπης ἐνεχείρισε, καὶ τὰ περὶ τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτὸν ἐφθέγγετο, συσφίγγων αὐτὸν καὶ συγκολλῶν. Ὁ γὰρ τὸν πατέρα ^δ διὰ τὴν γυναῖκα ἀφείς, καὶ αὐτὴν δὲ ^ε ταύτην πάλιν ἀφείς καὶ κατα-
 C ληπτάνων, ποίας ἂν εἴη ἄξιος συγγνώμης; Οὐχ ὁρᾷς ^ς πόσης αὐτὴν ἀπολαύειν βούλεται τιμῆς ὁ θεός, ὅτι σε τοῦ πατρὸς ἀπαγαγὼν, ταύτη προσήλωσε; Τί οὖν, ἂν τὰ παρ’ ἡμῶν ^ζ γένηται, φησὶν, ἐκείνη δὲ μὴ ἀκολουθῇ; 28 “Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις.” Ἄλλ’ ὅταν ^η ἀκούης φόβον, ἐλευθερὰ προσ-
 ἤκοντα φόβον ἀπαίτει, μὴ καθὼς παρὰ δούλην· σῶμα γάρ ἐστι (867) σόν. Ἄν γὰρ τοῦτο ποιήσης, αὐτὸν ^θ καθυβρίζεις, τὸ σῶμα ὑπερβαίνων τὸ σόν. Ποῖος δὲ ^ι ἐστὶν ὁ φόβος; Ὡς τε μὴ ἀντι-

26 Psal. xlv. 1.

27 Joan. xvi. 28.

28 1 Cor. vii. 15.

¹ εἰ] εἴη C. Veron. εἰ ἦν E. Mox ἦν om. C.E. Veron. ^α καὶ] + εἰς C. ^β τοιοῦτο B.F. τοῦτον E. ^γ γὰρ om. C. Veron. ^δ καὶ om. D. τὸ om. C.D.E. ^ε καὶ om. C. Veron. ^ς τί δήποτε;] δ περὶ τοῦ ἀνδρὸς A.B.F. ^ζ ὁ ἀνὴρ E. ^η ὁ Χριστὸς πάλιν] πάλιν ἐπὶ ὁ (δ om. A.B.) Χριστὸς A.B.F. Sav. cet. ^θ ἀγάπης] ἀνδρὸς C.D.E. Veron. ^ι τῆς ἀγάπης] ταύτης A.B.F. Sav. cet. Mox τὰ περὶ τῆς ἀγάπης om. A.B.F. ^κ διὰ τὴν γ. ἀφείς] καὶ τὴν μητέρα ἀφείς διὰ τ. γ. E. ^λ ταύτην om. E. ^μ πόσης] πῶς A.B.F. ^ν γίνηται A.B.F. ^ξ ἀκούσης A.B.F. ^ο ὑβρίζεις E. ^π ἐστὶν δ] ἐστὶ E.

λέγειν, ὥστε μὴ ἐπανάστασθαι, ὥστε μὴ τῶν πρωτείων ἐρᾶν· D
 ἄρκει μέχρι τούτων εἶναι τὸν φόβον. * Ἄν δὲ ἀγαπᾷς, ὡς
 ἐκελεύσθης, καὶ μείζονα ἐργάσῃ· ἑ μᾶλλον δὲ οὐκέτι φόβῳ τοῦτο
 ἐργάσῃ, ἔλλα καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἐεργάζεται τι. Ἀσθενέστε-
 ρόν πως τὸ γένος ἐστὶ, πολλῆς δεόμενον τῆς βοηθείας, πολλῆς
 τῆς συγκαταβάσεως. Τί ἡ ἂν εἴποιεν οἱ δευτέροις συναπτόμενοι
 γάμοις; Οὐχὶ κατακρίνων λέγω, μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ὁ ἀπό-
 στολος συνεχώρησεν· ἰ ἀλλ' ὁμως συγκαταβαίνων. Πάντα
 αὐτῇ πόριζε, πάντα ὑπὲρ ἐκείνης πράττε καὶ τάλαιπωροῦ·
 ἀνάγκη σοι ἐπὶ κεῖται. Ἐνταῦθα οὐκ ἀξιοὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν E
 παραδειγμάτων εἰσάγειν, ὅπερ ἰ πολλαχοῦ ποιεῖ. m Ἦρκει
 γὰρ μέγα καὶ σφοδρὸν ὄν τὸ τοῦ Χριστοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ εἰς
 ὑποταγῆς λόγον. ὁ Καὶ πάλιν, “Καταλείψει, ὁ φησὶ, τὸν
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα.” ὁ Ἰδοῦ ἔξωθεν. Ἄλλ' οὐκ εἶπε,
 ἡ καὶ συνοικήσει, ἀλλὰ, προσκολληθήσεται, τὴν ἀκριβῆ ἔνωσιν,
 τὴν μετὰ σφοδρότητος ἀγάπην δηλῶν. Καὶ οὐδὲ τούτῳ ἡ-
 κέσθη, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐπαγωγῇ ἔδειξε τὴν ὑποταγὴν οὕτως, ὡς
 μηκέτι τοὺς δύο φαίνεσθαι δύο. Οὐκ εἶπεν, εἰς πνεῦμα, οὐκ F
 εἶπεν, εἰς ψυχὴν· ἐκεῖνο μὲν γὰρ δῆλον, καὶ παντὶ δυνατόν·
 ἀλλ' οὕτως, ὡς εἰς σάρκα μίαν εἶναι. Δευτέρα ἐστὶν ἀρχὴ 151
 ἡ αὐτῇ, ἀρχὴν ἔχουσα καὶ πολλὴν ἡ τὴν ὁμοτιμίαν· ἀλλ' ὁμως
 ἔχει τι πλεόν ὁ ἀνὴρ. Τοῦτο σωτηρία μεγίστη οἰκίας. Ἐκεῖνο
 μὲν γὰρ τὸ τοῦ Ἰ Χριστοῦ παρέλαβεν, οὐκ εἰς τὸ δεῖν ἀγαπᾶν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ρυθμίζειν. “Ἰνα ᾖ, φησὶν, ἀγία καὶ ἁμωμος”
 τὸ δὲ τῆς σαρκὸς, εἰς τὸ ἀγαπᾶν, καὶ τὸ, προσκολληθήσεται,
 ἡ εἰς τὸ ἀγαπᾶν. Ἄν ἡ γὰρ αὐτὴν κατασκευάσης ἀγίαν καὶ
 ἁμωμον, πάντα ἔπεται. Ζῆτει τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ἀνθρώπινα
 ἀκολουθήσει μετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας. Ῥύθμιζε τὴν γυναῖκα·
 ὡς οὕτω συγκροτεῖται οἰκία. Ἄκουε τοῦ Παύλου λέγοντος· B
 29 “Εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερω-
 τάτωσαν.” Ἄν οὕτω τὰς οἰκίας διοικῶμεν τὰς ἑαυτῶν, καὶ
 πρὸς ἐκκλησίαν ἐπιστάσιαν ἐσόμεθα ἐπιτήδευοι· καὶ ἡ οἰκία γὰρ

29 1 Cor. xiv. 35.

* μᾶλλον δὲ—ἐργάσῃ om. B. ἡ ἀλλὰ] καὶ γὰρ A.B.F. ἡ ἐργάζεται E.
 secundum conjecturam Dunaei. ἡ ἂν] ὅ ἂν A.B.F. et sic voluit Sav.
 ἰ ἀλλ' ὁμως] ἀλλὰ D. ἀλλὰ καὶ σφόδρα A.B.F. Sav. cet. ἡ εἰσάγειν] + τὴν
 συμβουλήν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἀλλαχοῦ E. ὅπερ π. ποιεῖ om. A.B.F.
 m ἡρκεσε γὰρ σφόδρα μέγα ὄν τὸ τ. X. A.B.F. ἡ καὶ πάλιν om. A.B.F.
 Sav. cet. ὁ φησὶ] φησὶν, ἁνθρωπος C. ἁνθρωπος, φησὶ E. ἡ ἰδοῦ] +
 τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ἡ καὶ om. E. ἡ αὐτῇ pro αὐτῇ A.E.F. Statim
 καὶ ἀρχὴν A.B.F. ἡ τὴν om. E. ἡ Χριστοῦ] + λέγω A.B.F. ἡ εἰς]
 ὁμοίως εἰς A.B.F. Sav. cet. ἡ γὰρ] + καὶ A.B.F. ἡ οὕτω] καὶ οὕτω
 C.D. Veron. Statim συγκροτεῖται C. Veron. Tum οἰκία sine artic. A.B.C.E.F.
 ἡ ἡ οἰκία A.B.E.F. Sav. cet.

ἐκκλησία ἐστὶ μικρά. Οὕτως ἐνὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας γενομένους ἀγαθοὺς, πάντας ὑπερβαλέσθαι. Ἐννόησον τὸν Ἀβραάμ, τὴν Σάρραν, τὸν Ἰσαάκ, τοὺς τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς· πῶς πᾶσα ἡ οἰκία συγκεκρότητο, πῶς ἅπαντα εὐλαβείας C ἔγεμεν, ^a καὶ τὸ ἀποστολικὸν ἐπλήρου παράγγελμα. ^b Κάκεινῃ τὸν ἄνδρα ἐφοβεῖτο· ἄκουε γὰρ αὐτῆς λεγούσης· ³⁰ “Οὕτω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος”· κακεῖνος αὐτὴν οὕτως ἡγάπα, ὥς πάντα κελουούσῃ πείθεσθαι. Καὶ τὸ παιδίον ἐνάρετον ἦν, καὶ οἱ οἰκογενεῖς ^c καὶ αὐτοὶ θαυμαστοὶ, οἷγε καὶ κινδυνεῦσαι μετὰ τοῦ δεσπότου οὐκ ὤκνησαν, οὐκ ἀνέβαλοντο, ^d οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἐζήτησαν· ἀλλ’ εἰς αὐτῶν ὁ ^e προσεστηκὼς οὕτω θαυμαστὸς ἦν, ὥς καὶ γάμον ἐμπιστευθῆναι τοῦ μονογενοῦς παιδὸς, καὶ ἀποδημίαν ὑπερόριον. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ στρατηγοῦ, ὅταν καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἦ συγκεκροτημένον, οὐδαμόθεν ὁ πολέμιος ἐπείσέρχεται· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ὅταν βγυνὴ καὶ ἀνὴρ καὶ παιδία καὶ οἰκέται ὧσι τῶν αὐτῶν ἐπιμελόμενοι, πολλὴ τῆς οἰκίας ἡ ὁμόνοια· ἐπεὶ, ἐὰν μὴ οὕτως ^f ᾖ, πολ- λάκις δι’ ἐνὸς οἰκέτου φαύλου τὸ πᾶν ^g ἀνατρέπεται καὶ κατα- λύεται, καὶ ὁ εἰς πολλάκις τὸ πᾶν ἠφάνισε καὶ διέφθειρε.

¹ Πολλὴν οὖν πρόνοιαν ποιῶμεθα καὶ γυναικῶν καὶ ^h παίδων καὶ δούλων, εἰδότες ὅτι τὴν ἀρχὴν ἡμῖν αὐτοῖς εὐκολον καταστή- E σομεν, καὶ ὅτι τὰς εὐθύνas ἡμέρους καὶ ἐπεικεῖς ἔξομεν, ⁱ καὶ ἐροῦμεν, ³¹ “Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.” Ἐὰν ^m ᾖ ἀνὴρ θαυμαστὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ καλὴ, καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα οὐδεμίαν ὑποστήσεται βίαν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν γυναῖκα πῶς ⁿ ἂν καλῶς διατεθεῖ καὶ τὸν ἄνδρα, ἀκριβῶς εἶπε, τὴν μὲν φοβεῖσθαι παραινέσας, ὥς κεφαλὴν, τὸν δὲ ἀγαπᾶν, ὥς γυναῖκα· F πῶς δ’ ἂν ταῦτα γένοιτο, ^o φησὶν; ^p “Ὅτι μὲν γὰρ δεῖ, ἔδειξε· τὸ δὲ πῶς, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ἄν χρημάτων καταφρονῶμεν, ἂν πρὸς ἐν ὁρῶμεν μόνον, ψυχῆς ἀρετὴν, ἂν τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν. Ὅπερ γὰρ ἐν ^q τοῖς πρὸς τοὺς δούλους (868) διαλεγόμενος ἔλεγεν, ^r ὅτι ³² “Ὁ εἰς ποιήσῃ ἕκαστος ἀγαθὸν ἢ

30 Gen. xviii. 12.

31 Essai. viii. 18.

32 Ephes. vi. 8.

^z πᾶσα B.E. Statim εὐλάβεια C. Veron. ^a καὶ] ἐκείνη καὶ A.B.F. Sav. cet. ^b κάκεινῃ] καὶ A.B.F. Sav. cet. ^c καὶ] δὲ B.F. ^d οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^e προσεστὼς E. ^f ὑπεισ. E. ^g γ. καὶ ἂ. pro ἂ. καὶ γ. omnes. ^h ἀνατρέπεται F. ἀποτρέπεται in textu E. ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ποιεῖσθαι πολλὴν πρόνοιαν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ δούλων, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὑποταγῆς, καὶ τιμῆς τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ σεμνοῦ βίου καὶ ἀπεριεργου. Veron. ^k παίδων E. ^l καὶ ἐροῦμεν] οὕτω καὶ ἐρεῖν δυησόμεθα A.B.F. ^m ᾖ ἀνὴρ] Sic D. ᾖ om. C. Veron. ᾖ ὁ ἀνὴρ E. ὁ ἀνὴρ (om. ᾖ) A.B.F. Sav. cet. ⁿ ἂν om. E. ^o φησὶν] οὐ φησὶν A.B.F. ^p ὅτι] τὸ C. Veron. ^q τοῖς] τῇ B. ^r ὅτι δὲ ἐὰν ποιήσῃ] Sic E. ὅτι (vel ὅ τι) ἂν ποιήσῃ Edd. ὅτι δ ποιήσῃ A.B.F.

κακὸν, τοῦτο κομιέται παρὰ τοῦ κυρίου," τοῦτο καὶ ἐνταῦθα. ¹⁵² Μὴ δὲ ἐκείνην τοίνυν τοσοῦτον, ὅσον διὰ τὸν Χριστὸν αὐτὴν ἀγάπα. Τοῦτο γοῦν καὶ ἠνίξατο εἰπών· "Ὡς τῷ κυρίῳ." Ὡς τῷ κυρίῳ τοίνυν πειθόμενος, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ποιῶν, οὕτω πάντα πράττε. Τοῦτο ἱκανὸν ἐναγαγεῖν καὶ πείσαι, καὶ μὴ ἀφείναι ἐρεσχελίαν τινὰ καὶ διχόνοιαν εἶναι. Μηδεὶς ἔστω πιστὸς συκοφαντῶν ἐπὶ τῆς γυναικὸς τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ μὴδὲ ὁ ἀνὴρ ἀπλῶς πιστευέτω κατὰ τῆς γυναικὸς. ¹Μηδὲ ἡ γυνὴ περιεργαζέσθω εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἀπλῶς. ²μηδὲ μὴν μὴδὲ ὁ ἀνὴρ ἄξιον παρεχέτω ἑαυτὸν τινος ὑποψίας. Τί γάρ, εἴπε μοι, B πᾶσαν τὴν ἡμέραν τοῖς φίλοις δίδως σαυτὸν, τῇ ³δὲ γυναικὶ τὴν ἐσπέραν, καὶ οὐδὲ οὕτως ⁴αὐτὴν βούλει πληροφορεῖν, καὶ ἐκτὸς ὑποψίας ποιεῖν; Κἂν ἐγκαλῇ ἡ γυνὴ, μὴ δυσχέραινε· ⁵φιλίας ἐστίν, οὐκ ἀπονοίας· φιλίας ⁶ἐστὶ ζεύσεως τὰ ἐγκλήματα, καὶ διαθέσεως πεπυρωμένης καὶ φόβου. Δέδοικε γὰρ μὴ τις αὐτῆς ἔκλεψε τὴν εὐνὴν, μὴ τις αὐτὴν περὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐξημίωσε, μὴ τις αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ⁷ἀφείλετο, μὴ τις διώρυξε C τὴν ⁸εὐνὴν. ⁹Ἔστι καὶ ἄλλη μικροψυχίας ὑπόθεσις. Μηδεὶς πέρα τοῦ μέτρου τῶν οἰκετῶν ἀντιποιεῖσθω, μήτε ¹⁰τῆς κόρης ὁ ἀνὴρ, μήτε ¹¹τοῦ οἰκέτου ἡ γυνὴ· καὶ γὰρ ταῦτα ἱκανὰ τεκεῖν ὑποψίας. Ἐννόησον γάρ μοι τοὺς δικαίους ἐκείνους· αὐτὴ ἡ Σάρρα ἐκέλευσε τῷ πατριάρχῃ λαβεῖν τὴν Ἀγαρ, αὐτὴ προσέταξεν· οὐδεὶς ἠνάγκασεν, οὐδὲ ¹²ἐπῆλθεν· ὁ ἀνὴρ, καίτοι μακρὸν χρόνον ἐλκύσας ἐν ἀπαιδίᾳ, εἴλετο μηδέποτε γενέσθαι πατὴρ, ἢ τὴν γυναῖκα λυπῆσαι. Ἀλλ' ὅμως μετὰ ταῦτα πάντα, τί φησιν ἡ Σάρρα; ¹³"Κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ." D ¹⁴Ἄρα εἴ τις ἦν τῶν ἄλλων, οὐκ ἂν εἰς ὀργὴν ἐκινήθη; οὐκ ἂν ¹⁵καὶ χεῖρας ἐξέτεινε, μονονουχὶ φάσκων· τί λέγεις; οὐκ ἐβουλόμην ἐγὼ συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ, σὸν τὸ πᾶν γέγονε, καὶ πάλιν ἐγκαλεῖς; Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν ἐκείνος· ἀλλὰ τί; ¹⁶"Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη ἐν ταῖς χερσὶ σου· χρῶ αὐτῇ, ὥς ἂν σοι ἀρεστὸν ᾖ." Τὴν κοινωνὸν τῆς εὐνῆς ἐξέδωκεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ τὴν Σάρραν. Καίτοιγε οὐδὲν τούτου μείζον εἰς εὐνοίας λόγον ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ τραπέξης κοινωνῆσαι καὶ λησταῖς ὁμοψυχίαν ποιεῖ πρὸς τοὺς

33 Gen. xvi. 5, 6.

¹ ἀγάπα A.B.E.F. ἀγαπᾶν Edd. ² μήτε A.B.F. Statim ἡ om. E.
³ μὴτε A.B.F. Alterum μηδὲ om. B. μηδὲ μὴν om. E. ⁴ δὲ om. A.B.C.E.F. ⁵ αὐτῇ C. Statim βούλει omnes. δύνῃ Edd. ⁶ Haec φ. ἔστιν, οὐκ ἀπονοίας om. A.B.F. seclusa a Sav. ⁷ ἐστὶ om. E. ⁸ ἀφείληται C.D.E. Veron. ⁹ εὐνὴν] κοίτην A.B.F. ¹⁰ τῆς om. E. ¹¹ τοῦ om. E. Veron. ¹² ἐπῆλθεν· ὁ ἀνὴρ, καίτοι] ἐπῆλθεν ὁ ἀνὴρ· ἀλλὰ καίτοι Edd. ἀλλὰ om. C.D. ¹³ καὶ om. E. Mox λέγων pro φάσκων idem.

Ἐναντίους, καὶ ὁ ψαλμωδὸς φησιν, ³⁴ “Ὁς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα” τὸ μίαν σάρκα γενέσθαι λοιπόν· τοῦτο γάρ ἐστι κοινωνῆσαι τῆς εὐνῆς· πολλῶ ἑπλέον ἱκανὸν ἐπισπάσασθαι. Ἄλλ’ οὐδὲν τούτων ἴσχυσεν ^h αὐτὸν ἐλεῖν, ἀλλ’ ἐξέδωκε τῇ γυναικί, δεικνύς ὅτι οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ αἰτίαν τι γεγένηται· καὶ τὸ δὴ μεῖζον, ἰκύνουσιν ἐξέπεμψεν αὐτήν. Τίς οὐκ ἂν ἤλεσσε ^κ κύουσαν ἐξ αὐτοῦ παιδίον; Ἄλλ’ οὐχ ὁ δίκαιος ἐπεκάμφθη· πάντων γὰρ τὴν ἀγάπην προτιθεῖ τὴν πρὸς τὴν γυναῖκα.

F Τούτον μιμώμεθα καὶ ἡμεῖς. ^m Μηδεὶς ὀνειδιζέτω πενίαν τῷ πλησίον, μηδεὶς χρημάτων ἐράτω, καὶ πάντα λέλυται. ⁿ Μηδὲ λεγέτω γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα, ἄνανδρε καὶ δειλὲ, ὅκνου γέμων ¹⁵³ καὶ νωθείας καὶ ὕπνου πολλοῦ, ὁ δεῖνα ταπεινὸς καὶ ἐκ ταπεινῶν, κινδύνους ἀράμενος καὶ ἀποδημίας στειλάμενος, πολλὴν τὴν οὐσίαν ἐποίησε, καὶ ἡ γυνὴ χρυσοφορεῖ, καὶ ἐπὶ ζεύγους λευκῶν ἡμιόνων πρόεισι, ὁ περιφέρεται πανταχοῦ, οἰκετῶν ἀγέλας ῥέχει καὶ εὐνούχων ἐσμόν· σὺ δὲ κατέπτηχας, καὶ εἰκὴ ζῆς. Μὴ λεγέτω ταῦτα γυνή, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· σῶμα γάρ ἐστιν, οὐχ ἵνα ^q διατάτῃ τῇ κεφαλῇ, ἀλλ’ ἵνα πείθεται καὶ ὑπακούῃ. Πῶς B οὖν οἶσει, φησὶ, τὴν πενίαν; πόθεν ^r εὐρήσει παραμυθίαν; Ἐκλεγέσθω παρ’ ἐαυτῇ τὰς πενεστέρας· ἀναλογιζέσθω πόσαι πάλιν εὐγενεῖς καὶ ἐξ εὐγενῶν κόραι οὐ μόνον ἐξ ἀνδρῶν οὐδὲν προσέλαβον, ἀλλὰ καὶ προσέδωκαν, καὶ τὰ αὐτῶν ^s πάντα ἀνάλωσαν· ἐννοεῖτω τοὺς ἐκ τοιούτων πλούτων κινδύνους, καὶ τὸν ἀπράγμονα ^t ἀσπάζεται βίον. ^v Ὅλως εἰ φιλοστόργως πρὸς τὸν ἄνδρα διακέοιτο, οὐδὲν τοιοῦτον ἐρεῖ, ἀλλ’ αἰρήσεται πλησίον αὐτῆς ἔχειν αὐτὸν μηδὲν πορίζοντα, ἢ μυρία τάλαντα χρυσοῦ μετὰ μερίμνης καὶ φροντίδος τῆς ἐκ τῶν ἀποδημιῶν ταῖς γυναῖξιν C ἐγγινομένης ἀεὶ. Ἄλλὰ μηδὲ ὁ ἀνὴρ ^w ταῦτα ἀκούων, ὡς ἀρχὴν ἔχων, ἐπὶ ὕβρεις τρεπέσθω καὶ πληγὰς, ἀλλὰ παραινείτω, νουθε- (869) τείτω, ὡς ἀτελεστέραν, λογισμοῖς ἀναπειθέτω, ^x χεῖρας μηδέποτε ἐντεινέτω· πόρρῳ ἐλευθέρας ψυχῆς ταῦτα· ἀλλὰ μηδὲ ὕβρεις, μηδὲ ὀνειδῆ, μηδὲ λοιδορίας· ἀλλ’ ὡς ἀνοητότερον διακειμένην ρυθμιζέτω. ^y Πόθεν δὲ τοῦτο ^z ἔσται; Ἐὰν τὸν ἀληθῆ πλού-

³⁴ Psal. liv. 15.

^s πλέον pro μάλλον omnes. Statim ἱκανὸν om. D. ^h αὐτὸν] τὸν δίκαιον A.B.F. Sav. cet. ⁱ κύουσιν F. Statim αὐτὴν ἐξέπεμψεν inverso ord. A.B.E.F. ^k κύουσιν] μάλλον δὲ κησασαν A.B.F. κησασαν Sav. cet. ^l τὴν om. C. ^m μηδεὶς] καὶ μηδεὶς A.B.C.E.F. ⁿ μηδὲ] μὴ E. Mox ἡ γυνὴ A.B.C.E. ^o περιφ.] καὶ περιφ. A.B.F. ^p ῥέχει καὶ] καὶ ῥέχει A.B.F. ^q διατάττῃται A.B.E.F. ^r εὐρήσει] + ἐαυτῇ (sic) E. ^s ἀπάντα A.E. Sav. cet. ^t ἀσπάζεται C. ^v ὅλως] ὅλως δὲ E. καὶ ὅλως A.B.F. Sav. cet. ^w ταῦτα ἀκούων post πληγὰς transp. C. ὡς ἀρχὴν ἔχων om. D. Statim ἐπὶ ὕβριν E. ^x χεῖρας] πληγὰς A.B.F. ^y πόθεν] πῶς A.B.F. ^z ἔστω C.

τον μανθάνη, ἐὰν τὴν ^αἄνω φιλοσοφίαν, ^βοὐδὲν ἐγκαλέσει τῶν
^γτοιούτων. Διδασκέτω αὐτὴν, ὅτι πενία ^δκακὸν οὐδέν· διδα-
σκέτω, μὴ δὲ ὧν ^ελέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν ποιεῖ διδασκέτω D
δόξης καταφρονεῖν, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἢ γυνὴ οὔτε ἐρεῖ οὔτε
ἐπιθυμῇσι. Καθάπερ ἄγαλμα δεχόμενος, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐσπέ-
ρας ἐκείνης, ἧς ^ζἂν αὐτὴν εἰς τὸν θάλαμον δέχεται, διδασκέτω
σωφροσύνην, ἐπιείκειαν, ὅπως ^ςβιώσεται, ἐκ προοιμίων εὐθέως
καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν προθύρων καταβάλλων τῶν χρημάτων τὸν
ἔρωτα. Καὶ ^ηφιλοσοφίαν παιδενέτω, καὶ παραινεῖτω ὅπως μὴ
^ιεἴη χρυσία κρεμάμενα ἐπὶ τῶν ὤτων καὶ κατὰ τῶν παρεῶν,
^κκαὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου περικείμενα, μήτε κατακείμενα περὶ τὸν E
θάλαμον, μήτε ἱμάτια χρυσᾶ καὶ πολυτελῆ· ἀλλ' ἔστω μὲν
φαιδρὸς ὁ ^οοἰκίσκος, μὴ μὴν εἰς ὕβριν ἢ φαιδρότης ἐκπιπτέτω
ἀλλὰ ταῦτα ἀφείς τοῖς ἐπὶ τῆς σκηνῆς, αὐτὸς μετὰ πολλῆς τῆς
κοσμιότητος ^μκαλλωπίζε τὸν οἶκον, σωφροσύνης πνέοντα, ^νμάλ-
λον δὲ καὶ πολλῆς τῆς εὐωδίας. Δύο γὰρ ἐκ ^οτούτου ἔσται,
καὶ τρία ^ρτὰ καλὰ. Πρῶτον ^θμὲν, οὐκ ἀλγήσει ἡ νύμφη,
λυθισῶν τῶν παστάδων, ^ςκαὶ ἀποπεμπομένων ἐκάστω ^εκαὶ τῶν
ἱματίων καὶ τῶν ^χχρυσίων καὶ τῶν σκευῶν τῶν ἀργυρῶν· δεύτε- F
ρον, οὐ φροντίζει ὁ νυμφίος ὑπὲρ τῆς ἀπωλείας, καὶ τῆς φυλακῆς
τῶν συμπορισθέντων· τρίτον ^υπάλιν πρὸς τούτοις, τὸ κεφάλαιον
τῶν ἀγαθῶν, ἐξ αὐτῶν τούτων ^ωἐνδείκνυται τὴν αὐτοῦ
γνώμην, ὅτι δὴ τούτων οὐδενὶ χαίρει, καὶ ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ 154
πάντα καταλύσει, καὶ ^κμήτε ὀρχήματα, μήτε ἀσέμνους ὠδὰς
γενέσθαι συγχωρήσει ποτέ. Καὶ οἶδα μὲν ὅτι δοκῶ καταγέ-
λαστος εἶναι ^ιἴσως τισὶ, τὰ τοιαῦτα νομοθετῶν· πλὴν ἀλλ' ἐὰν
πεισθῇτέ μοι, τοῦ χρόνου προϊόντος, καὶ ^ττῆς ὠφελείας τοῦ
πράγματος γινομένης, τότε τὸ κέρδος εἴσεσθε· καὶ ὁ μὲν γέλως
^αῤῥήσεται, καὶ ^βκαταγελάσσετε τοῦ νῦν ἔθους, καὶ ὤψεσθε ὅτι

^α ἄνωθεν E. ^β οὐδέν] + γὰρ A.B.F. Statim ἐγκαλέσῃ C.D. ^γ τοιού-
των] + φιλοσοφοῦσα A.B. ^δ οὐδὲν κακὸν inverso ord. A.B.E.F. ^ε λέγει
B. Veron. ^ζ ἂν om. A. Mox δέχεται ex corr. idem. ^ς βιώσεται A.D.F.
βιώσεται Edd. Post h. v. σεμνῶς add. A.B.F. Sav. cet. ^η φιλοσοφίαν
παιδενέτω] φιλοσοφεῖν πείθων. παιδενέτω A.B.F. ^ι εἴη] ἔστω C.E. ἢ A.B.F.
^κ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου—πολυτελῇ] καὶ μήτε ἐπὶ τοῦ τρ. περικείμενα ἔτερα ἔστω,
μήτε περὶ τὸν θάλαμον ἱμ. χ. καὶ πολυτελῇ ἀποκείμενα A.B.F. ἀποκείμενα post
πολυτελῇ assumptum a Sav. cet. ^μ οἰκίσκος E. οἰκισμὸς A.B.C.D.F. κόσμος
Edd. ^ν καλλωπίζετω E. ^ο μᾶλλον δὲ καὶ π. τῆς εὐ.] μᾶλλον δεικνύς
(δεικνύς om. Sav. cet.) ἢ ἄλλης τινὸς εὐ. A.B.F. Sav. cet. ^ο τούτου (τού-
των F.) + τάχα A.B.F. τάχα post ἔσται add. E. ^ρ τὰ om. B.E. ^θ μὲν]
+ γὰρ B.F. ^ς καὶ] + εὐθύς A.B.F. ^ε καὶ om. A.B.F. ^χ χρυσίων—
ἀργυρῶν] χρυσέων καὶ ἀργυρέων σκευῶν E. ^ω πάλιν om. A.B.F. ^κ ἐν-
δείξεται A.B.F. Sav. cet. ^τ οὐτε bis A.B.F. ^ι τισιν ἴσως inverso ord.
A.B.F. Statim τὰ om. A.B.C.F. ^τ τῆς ὠφ. τοῦ πρ. γινομένης] τῆς ἐκ (ἀπὸ
προ ἐκ Sav. cet.) τοῦ πρ. ἀπολαύοντες ὠφ. A.B.F. Sav. cet. ^α μεταρρήσε-
ται A.B.F. ^β καταγελάσεται C. Veron. καταγελάσετε E.

ὄντως παίδων ἀνοήτων ^cκαὶ ἀνδρῶν μεθύνοντων ἐστὶ τὰ γινόμενα
B νῦν, ἃ δὲ παραινῶ, σωφροσύνης καὶ φιλοσοφίας καὶ τῆς ἀνωτάτω
πολιτείας ἐστί.

Τί οὖν ^dφημι δεῖν; Πάντα τὰ ἄσματα τὰ αἰσχυρά, τὰ σατα-
νικά, τὰς ἀσέμνους ψῶδας, τῶν ἐακολάστων νέων τὰς συνδρομάς
^eπεριελείν τοῦ γάμου, ^fκαὶ ταῦτα τὴν νύμφην σωφρονίσαι δυνή-
σεται. Εὐθέως γὰρ παρ' ἐαυτῇ λογιέται, βαβαί, ^hποῖος οὗτος
ὁ ἀνὴρ φιλόσοφος ἐστίν; οὐδὲν τὸν παρόντα ἡγείται βίον, ἐπὶ
παιδοποιίαν καὶ παιδοτροφίαν με ἤγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἐαυτοῦ, ἐπὶ οἰκουρίαν. ^kἌλλ' ἀγῶν ταῦτα τῇ νύμφῃ; Μέχρι
τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ τῆς δευτέρας· λοιπὸν δὲ ^lοὐκ, ἀλλὰ καὶ
C μεγίστην καρπώσεται τὴν ἡδονήν, πάσης ἐαυτὴν ὑποψίας ^mἀπαλ-
λάττουςα. Ὁ γὰρ μήτε αὐλῶν μήτε ὀρχουμένων μήτε ἀσμά-
των κεκλασμένων ἀνασχόμενος, καὶ ταῦτα παρὰ τὸν τοῦ γάμου
καιρὸν, σχολῇ ⁿγ' ἂν οὗτος ἀνέξεται ποτε πράξαι ἢ εἰπεῖν τι
αἰσχυρόν. Μετὰ δὲ τοῦτο, ὅταν πάντα περιέλῃς ταῦτα τοῦ
γάμου, παραλαβὼν αὐτήν, ^pπλάττε καλῶς, τὸ μὲν αἰσχυνηλὸν
ἐπὶ πολὺ τοῦ χρόνου ἐξάγων, καὶ ^qοὐ διαλύων ταχέως. Καὶ
γὰρ ^rπάντων ἀναισχυντοτέρα ἢ ἡ κόρη, μέχρι ^sκαιροῦ σιγᾶν
οἶδεν, αἰδουμένη τὸν ἄνδρα, καὶ ξενίζομένη πρὸς τὰ πράγματα.
D Σὺ τοίνυν τοῦτο τὸ αἰσχυνηλὸν μὴ διαλύσης ταχέως, ὅπερ οἱ
ἀκόλαστοι ποιοῦσι τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπεξάγαγε ἐπὶ πολὺν
χρόνον· μέγα γάρ σοι τοῦτο ἔσται κέρδος. Οὐκ ἐγκαλέσει
τέως, οὐ μέμψεται ἐφ' οἷς ἂν διατυπώσης. Πάντα τοίνυν κατ'
ἐκείνον νομοθέτει τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ αἰσχύνῃ, καθάπερ τις
χαλινὸς ἐπικείμενος τῇ ψυχῇ, οὐκ ἀφίησιν οὐδὲν μέμφεσθαι,
οὐδὲ ἐγκαλεῖν τοῖς γινομένοις. Ὅταν γὰρ παρῶρησίας ἐπιλά-
βῃται, μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας πάντα ἀνατρέπει καὶ συγχέει.
E Πότε τοίνυν ^vἐστὶν ἕτερος οὕτω καιρὸς ἐπιτήδειος πρὸς τὸ
πλάττειν γυναῖκα, ὥς ἐκείνος, καθ' ὃν αἰδεῖται τὸν ἄνδρα, καὶ
δέδοικεν ἔτι καὶ δυσωπεῖται; Τότε αὐτῇ ^wτίθει τοὺς νόμους
ἅπαντας, καὶ πάντως πεισθήσεται, καὶ ἐκούσα καὶ ἀκουσα. Πῶς
δὲ τὴν αἰσχύνῃ οὐ λύσεις; Ὅταν ^xφαίνῃ καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἥττον (87ο)

^c καὶ] ἢ E. καὶ om. C. ^d φημι δεῖν; πάντα] φημι; δεῖ πάντα E. φησι δεῖ
ποιεῖν; πάντα A.B.F. ^e ἀκαθάρτων D. Veron. τὰς σ. τῶν ἀ. νέων hoc ord.
Edd. repugnantibus libris. ^f περιέλε A.B.F. Sav. cet. ^g καὶ] + πάντα E.
^h οἷος A.B.E.F. Mox φιλ. τις ἐστίν iidem. ⁱ τὸν οἶκον τὸν ἐ. E. ^k ἀλλ'
ἀγῶν] ἀλλὰ ἤδη C.D. ἀλλ' ἤδη E. ^l οὐκ] οὐ A.B. Veron. ^m ἀπαλλάτ-
τουςα] + λοιπὸν E. ⁿ γ' ἂν] γοῦν C. γοῦν εἰ E. γ' ἂν εἰ F. ^o αὐτὸς
Veron. Mox πράξαι αἰσχ. τι ἢ εἰπεῖν E. ^p πράττε in text. E. ^q οὐ
A.B.C.D. μηδὲ E. μὴ Edd. οὐ om. F. ^r πάντων accessit ex omnibus.
^s καιροῦ] πολλοῦ E. ^t οὐδὲ A.F. ^v ἔσται B.F. οἷτος pro οὕτω C.
^w τίθετο E. ^x φαίνῃ E.

ἐκείνης αἰσχυρόμενος, ὀλίγα ὃ μὲν προσδιαλεγόμενος, καὶ αὐτὰ δὲ μετὰ πολλῆς τῆς ἐμβριθείας καὶ ^ατῆς συστροφῆς· τότε αὐτῇ τοὺς περὶ ^αφιλοσοφίας κατάθεσ λόγους· δέχεται γὰρ ἡ ψυχὴ εἰς τὴν καλλίστην ἔξιν αὐτὴν κατάστησον, τὴν αἰσχυρὴν λέγω. F
Εἰ βούλεσθε, καὶ ^βὑποδείγματος ἕνεκεν ἐρῶ, τίνα πρὸς αὐτὴν διαλέγεσθαι χρῆ. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐ παρητήσατο εἰπεῖν, ³⁵ “Μὴ ἀποστερεῖτε ἑαλλήλους,” καὶ νυμφευρίας ἐφθέγγετο ῥήματα, μᾶλλον δὲ ^αοὐ νυμφευτρίας, ἀλλὰ πνευματικῆς ψυχῆς, ¹⁵⁵ πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οὐ παραιτησόμεθα εἰπεῖν. ^οΤί τοίνυν αὐτῇ διαλέγεσθαι ^ιχρῆ; Μετὰ πολλῆς μέντοι ^βτῆς χάριτος λέγειν πρὸς αὐτήν· ἡμεῖς, ὧ παιδίον, τοῦ βίου σε κοινωνὸν ἐλάβομεν, καὶ εἰσηγάγομεν ἐν τοῖς τιμιωτέροις καὶ ἀναγκαιοτέροις ἡμῖν κοινωνήσουσαν, ἐν παιδοποιΐᾳ, καὶ οἰκίας προστασίᾳ. Τί ^ιδὴ οὖν σε ^ιπαρακαλοῦμεν; Μᾶλλον δὲ πρὸ τούτου τὰ τῆς ἀγάπης διαλέγον· οὐδὲν γὰρ οὕτω συμβάλλεται πρὸς τὸ πείσαι τὸν ἀκούοντα δέξασθαι ^κγενήσιως τὰ λεγόμενα, ὥς τὸ μαθεῖν, B
ὅτι μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης λέγεται. Πῶς οὖν ^ιδείξεις τὴν ἀγάπην; ^αἈν εἴπῃς, ὅτι πολλὰς ἐνὸν λαβεῖν, καὶ εὐπορωτέρας, καὶ γένους λαμπροῦ, οὐχ εἰλόμην, ἀλλὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἡράσθην ^{ιι}ἀναστροφῆς, τῆς κοσμιότητος, τῆς ἐπιεικειᾶς, τῆς σωφροσύνης. Εἴτα ἀπὸ τούτων ^{ιι}εὐθὺς παρασκευάσον ὁδὸν ^οτῶν λόγων τῶν περὶ φιλοσοφίας, καὶ κατηγορεῖ τοῦ πλούτου μετὰ τινος περιόδου. Ἀπλῶς μὲν γὰρ εἰς κατατείνης ^ιλόγον κατὰ πλούτου, φορτικὸς ἔσῃ· ἂν δὲ ὑποθέσεως λαβόμενος, πάντα C
ἀνύσεις. ^ιΔοκεῖς γὰρ ^αἐν τάξει ἀπολογίας τὸ πρᾶγμα ποιεῖν, οὐχ ὥς αὐστηρὸς τις καὶ ἄχαρις καὶ μικρολόγος. Ἄλλ’ ὅταν ἐκ τῶν αὐτῆς ^ιτὴν ὑπόθεσιν λάβῃς, καὶ ἡσθήσεται. Ἐρεῖς οὖν· πάλιν ^ιγὰρ τὸν λόγον ἀναλαβεῖν ἀναγκαῖον· ὅτι ^ωπαρὸν πλουσίαν γῆμαι καὶ εὐπορον, οὐκ ἠνεσχόμην. Τί δήποτε; Οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ εἰκῇ, ἀλλ’ ἐπαιδεύθην ἐγὼ καλῶς, ὅτι πλούτος οὐδὲν κτῆμά ἐστιν, ἀλλὰ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον, καὶ λησταῖς προσ-
ὸν καὶ πόρναις γυναιξὶ καὶ τυμβωρύχοις. Διὸ ^αταῦτα ἀφείδ, D

³⁵ 1 Cor. vii. 5.

^γ μὲν] μέντοι A.B. Statim προσδιαλεξόμενος A.B.F. ^α τῆς om. A.
^α φιλίας C.D. Veron. Statim κατὰθου A.B.F. ^β ὑποδ. ἔπικεν] ἐπὶ ὑποδ. F.
^ο ἀλλήλων ex corr. E. ^δ οὐ] οὐδὲ E. ^ο τί τοίνυν—πρὸς αὐτήν] οὐδὲν τοίνυν αὐτῇ δ. χρῆ μετὰ πολλῆς τῆς χ. ἢ ταῦτα A.B.F. ^ι χρῆ] τότε χρῆ E.
^ε τῆς om. Sav. cet. in vitis libris et Veron. ^ι δὴ οὖν pro οὖν δὴ omnes.
^ι παρακαλοῦμεν] + ὥστε ταῦτα εἰδέναι, ὥστε χάριν ἔχειν τῇ νομοθετήσαντι τὰ τοιαῦτα θεῷ A.B.F. ^κ γενήσιως accessit ex omnibus. ^ι δείξῃς B.C.D.
^{ιι} ἀναστροφῆς B.E.F. ^ι εὐθείως A. ^ο τῶν λ. τῶν] τῷ λόγῳ E. ^ρ περι-
νοίας A.B.F. ^α τὸν λόγον A.B.F. ^ι δόξεις A.B.F. Sav. cet. ^α ἐν]
ὡς ἐν E. ^ι τὴν ὑ. λάβῃς] ἐρῇς τὴν ὑ. E. ^γ γὰρ] γοῦν E. ^ω πα-
ρόντα E. ^α ταῦτα ἀφ.] πάντα ἀφ. ταῦτα E.

ἐπὶ τὴν ὕψους ψυχῆς ἀρετὴν ἦλθον τῆς σῆς, ἣν παντὸς προτιμῶ χρυσίου. Συνετῇ γὰρ καὶ ἐλευθέρα κόρη νέα, καὶ εὐλαβείας ^zἐπιμελουμένη, πάσης τῆς οἰκουμένης ἐστὶν ἀνταξία. Διὰ δὲ ταῦτά σε καὶ ἡσπασάμην καὶ φιλῶ, καὶ τῆς ἐμαντοῦ προτίθημι ψυχῆς. Οὐδὲν γὰρ ὁ παρὼν βίος ἐστὶ, καὶ εὐχομαι καὶ παρακαλῶ καὶ πάντα ποιῶ, ὥστε ἡμᾶς οὕτω καταξιωθῆναι τὸν παρόντα ζῆσαι βίον, ὥστε δυνηθῆναι καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. **Ε**μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας ἀλλήλοις συνεῖναι. Ὁ μὲν γὰρ χρόνος οὗτος βραχύς καὶ ἐπικηρός· εἰ δὲ καταξιωθῆμεν εὐαρεστήσαντες τῷ θεῷ οὕτω τὸν βίον ^aμεταστῆναι τούτον, αἰεὶ καὶ μετὰ ^bτοῦ Χριστοῦ, καὶ μετ' ἀλλήλων ἐσόμεθα μετὰ πλείονος ^cτῆς ἡδονῆς. Ἐγὼ πάντων τὴν σὴν ἀγάπην προτίθημι, καὶ οὐδὲν οὕτω μοι δύσκολον οὐδὲ ἐπαχθές, ὡς τό ποτε διενεχθῆναι πρὸς σέ· **κ**άν **Ε** πάντα ^dἀπολέσαι δέη, **κ**άν Ἰρου πενέστερον γενέσθαι, ^eκάν κινδύνους ὑποστῆναι τοὺς ἐσχάτους, **κ**άν ὅτιοῦν παθεῖν, ἐμοὶ πάντα οἰστὰ καὶ φορητὰ, ἕως ἂν τὰ πρὸς σέ εἶ μοι διακέηται· καὶ **ε**τὰ παῖδιά μοι ποθεινὰ τότε ἔσται, ἕως ἂν εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένη ᾖς. Δέήσει δὲ καὶ σέ ταῦτα ποιεῖν. **Εἴ**τα ^hπαραμίγνυς καὶ τὰ ἀποστολικά ῥήματα, ὅτι οὕτως ὁ θεὸς ¹⁵⁶βούλεται τὴν εὐνοίαν ἡμῖν συγκεκροτῆσθαι. Ἄκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· “Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα ⁱαὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.” Μηδεμία μικροψυχίας ἔστω πρόφασις ἡμῖν· ἐρρέτω χρήματα, καὶ ἀνδραπόδων πλῆθος, καὶ τιμαὶ αἱ ^kτῶν ἔξωθεν· ἐμοὶ πάντων τούτο προτιμότερον. Πόσου χρυσίου, πόσων θησαυρῶν ^lταῦτα τὰ ῥήματα οὐχὶ ποθεινότερα ἔσται τῇ γυναικί; ^mΜὴ φοβηθῆς ⁿμήποτε ἀπονοηθῇ κατὰ σοῦ φιλουμένη, **Β** ἀλλ' ὅτι φιλεῖς ^oὁμολόγει. Αἱ μὲν γὰρ ἐταῖραι νῦν μὲν τούτῳ, νῦν δὲ ἐκείνῳ προσπλεκόμεναι, εἰκότως ἂν ἐπαίρειντο κατὰ τῶν ἐραστῶν, ὅταν τοιαῦτα ἀκούοιεν ῥήματα· ἐλευθέρα δὲ γυνὴ καὶ κόρη εὐγενὴς οὐκ ἂν ποτε τούτοις ἐπαρθεῖν τοῖς ῥήμασιν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ^pκαὶ κατακάμπτεται. Ἐνδείκνυσο δὲ τὴν πρὸς αὐτὴν ^qσυνουσίαν πολλοῦ τιθέμενος, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῆς οἰκίας (871) εἶναι βουλόμενος δι' αὐτὴν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς· καὶ πάντων τῶν φίλων προτίμα, καὶ παίδων τῶν ἐξ αὐτῆς, καὶ αὐτὰ δὲ ^rδιὰ

^γ τῆς ψ.—τῆς σῆς] τῆς σῆς ἀρετὴν ἦλθον ψ. Edd. repugnantibus libris.
^z ἐπιμελουμένη E. ^a μετελθεῖν A.B.F. Sav. cet. ^b τοῦ om. C.D. ^c τῆς om. A.B.E.F. ^d ἀπολέσθαι B. ^e **κ**άν] καὶ E. ^f διακέεται E. διακειμένα ἢ id. in marg. rec. man. ^g τὰ π. μ. ποθεινὰ] τὸ π. μ. ὑποθεῖναι C. ^h παραμῖγνυς E. ⁱ αὐτοῦ om. A.B.F. ^k τῶν om. B. ^l Sic omnes. οὐχὶ π. ταῦτα τὰ ῥ. inverso ord. Edd. ^m μὴ] καὶ μὴ E. ⁿ μήποτε] μήτε F. Statim ἀπονοηθῇ E. ^o ὁμολόγει A. ^p καὶ om. F. ^q συνήθειαν E. ^r δι' αὐτὴν E.

ταύτην φιλείσθω παρὰ σοῦ. *Ἄν ἀγαθόν τι πράξῃ, ἐπαίνει καὶ C
θαύμαζε· ἂν ἄτοπόν τι καὶ οἶον ἱεραίνει συμβαίνει, παραίνει
καὶ ὑπομίμησκει. Ἄνω καὶ κάτω χρημάτων κατηγόρει καὶ
πολυτελείας, καὶ ὑποδείκνυε τὸν κόσμον τὸν ἀπὸ τῆς κοσμιότη-
τος, ὃν ἀπὸ τῆς σεμνότητος, καὶ δίδασκε διηλεκτῶς τὰ συμ-
φέροντα.

Εὐχαὶ γενέσθωσαν ὑμῖν κοιναί· ἕκαστος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
προΐτω, καὶ τῶν λεγομένων καὶ τῶν ἀναγινωσκομένων ὡς ἐκεῖ, καὶ
ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἀπαιτεῖτω ἐπὶ τῆς οἰκίας τὸ μέρος, καθάπερ
τὸν ἄνδρα. Εἰ πενία τις κατέχει, παράγαγε εἰς μέσον τοὺς
ἀγίους ἄνδρας, τὸν Παῦλον, τὸν Πέτρον, οἱ πάντων μᾶλλον D
καὶ βασιλέων καὶ πλουσίων εὐδοκίμησαν, ὡς δὲ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἔν ἐν δίδωσι διήγαγον· παίδευε αὐτὴν, ὅτι οὐδὲν φοβερὸν τῶν
ἐν τῷ βίῳ, ἢ μόνον τὸ προσκρούσαι ἢ τῷ θεῷ. Ἄν οὕτω τις
γῆμῃ, ἂν ἐπὶ τοῖς τοῖς, τῶν μοναζόντων οὐκ ἔστι πολλῶ
ἐλάττων, οὐδὲ τῶν μὴ γεγαμηκότων ὁ γεγαμηκός. Εἰ βούλει
καὶ ἄριστα ποιεῖν καὶ ἐστιάσεις ἐπιτελεῖν, ἢ μὴδὲν ἄσεμνον,
μὴδὲν ἄκοσμον· εἴ τινα ἅγιον πένητα εὔροις δυνάμενον ὑμῖν
εὐλογῆσαι τὴν οἰκίαν, δυνάμενον μετὰ τῆς τῶν ποδῶν ἐπιβάσεως E
πᾶσαν εἰσενεγκεῖν τοῦ θεοῦ τὴν εὐλογίαν, τοῦτον κάλει. Εἶπω
ἢ δὲ καὶ ἕτερον; Μηδεὶς ὑμῶν σπουδαζέτω εὐπορωτέραν γαμῖν,
ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον πενεστέραν. Οὐ γὰρ τοσαύτην ἀπὸ τῶν
χρημάτων εἰσελεύσεται εἰσφέρονσα ἀφορμὴν ἡδονῆς, ὅσην ἔτι
ἡδύαν ἀπὸ τῶν ὀνειδῶν, ἀπὸ τοῦ πλείονα ἀπαιτεῖν ὧν εἰσῆγα-
γεν, ἀπὸ τῶν ὑβρεων, ἀπὸ τῆς πολυτελείας, ἀπὸ τῶν φορτικῶν
ρήμάτων. Ἐρεῖ γὰρ ἴσως· οὐδέπω τῶν σῶν ἀνάλωσα οὐδὲν,
ἔτι τὰ ἐμὰ περικείμεναι, ἐξ ὧν οἱ γονεῖς μοι δωδῶνται. Τί F
λέγεις, ὦ γύναι; ἢ ἔτι τὰ σὰ περικείμεναι; καὶ τί τούτου τοῦ ῥή-
ματος γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερον; Σῶμα οὐκέτι ἔχεις ἴδιον, καὶ
χρήματα ἔχεις ἴδια; Οὐκέτι δύο ἐστὲ σάρκες μετὰ τὸν γάμον,
ἀλλ' ἐγένεσθε εἰς μίαν· καὶ αἱ οὐσίαι δύο, καὶ οὐ μία; Ὡς τοῦ
τῶν χρημάτων ἔρωτος. Εἰς ἄνθρωπος, ἐν ζῶον ἀμφοτέροι γε-
γένησθε, καὶ ἔτι λέγεις, τὰ ἐμὰ; Ἐπάρατον τοῦτο τὸ ῥήμα
καὶ μιᾶν ἀπὸ τοῦ διαβόλου εἰσηνέχθη. Πάντα ἡμῶν κοινὰ
ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ τούτων ἀναγκαιότερα, καὶ ταῦτα οὐ κοινὰ;

* ἂν] κἀν E.   ἱεραίνει A.B.F. Sav. cet. Edebatur νεανικόν. Statim συμ-
βαίνει F.   ὃν ἀπὸ τῆς σ. om. E.   ὡς ἐκεῖ] + τὴν ἀκρόασιν A.B.F.
ὡς δὲ καὶ] καὶ ὡς δὲ A.B.F. καὶ ὡς δὲ καὶ Sav. cet.   ἔν om. B.F.
διήγαγον] διήγον E. τὸν βίον διήγαγον A.B.F. Sav. cet.   τῷ om. E.F.
τῷ om. C.   τοιοῦτοις E.   μὴδὲν (sic) bis E. μὴδὲν bis A.B.F.
Sav. cet. Post ἄκοσμον add. ποιεῖν E. in marg.   εἴ] ἀλλ' εἰ A.B.F.
Sav. cet.   ἢ δὲ om. B.F.   τὴν accessit ex B.C.D.E.F.   ἔτι om.
B.E.F.   οὐκέτι] οὐκ a pr. man. E.   ἡμῶν E.

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, τὸ ἐμὸν φῶς, ὁ ἐμὸς ἥλιος, τὸ ἐμὸν ὕδωρ· πάντα ἡμῖν κοινὰ τὰ μείζονα, τὰ δὲ χρήματα οὐ κοινὰ; ¹Ἀπολύσθω τὰ χρήματα μυριάκις, μᾶλλον δὲ μὴ τὰ χρήματα, ἀλλ' αἱ προαιρέσεις αἱ μὴ εἰδυῖαι χρήμασι χρήσασθαι, ἀλλὰ πάντων ²αὐτὰ προτιμῶσαι. Καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων δίδασκε, Β ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς χάριτος. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τῆς ἀρετῆς ἢ παραίνεσις πολλὴ τὸ σκυθρωπὸν ἔχει, καὶ μάλιστα πρὸς κόρην ἀπαλὴν καὶ νέαν, ὅταν περὶ φιλοσοφίας ³λέγωνται λόγοι, ⁴πολλὴν ἐπινόει τὴν χάριν, καὶ τοῦτο μάλιστα ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐξόρισον ἐκείνης, τὸ ἐμὸν καὶ τὸ σόν. ⁵Ἄν εἴπῃ τὰ ἐμὰ, ⁶εἰπέ, ποῖα λέγεις σά; οὐδὲ γὰρ οἶδα· οὐδὲν ἔχω ⁷ἐγὼ ἴδιον· πῶς οὖν λέγεις τὰ ἐμὰ, πάντων ὄντων σῶν; Χάρισαι αὐτῇ τὸ ῥῆμα. Οὐχ ὁρᾷς ἐπὶ τῶν παιδίων ὅτι τοῦτο C πρᾶττομεν; ὅταν ἡμῶν κατεχόντων τι ἀρπάσῃ, καὶ τὸ ἕτερον πάλιν βούληται λαβεῖν, συγχωροῦμεν καὶ λέγομεν· ναί, καὶ τοῦτο σόν ἐστι, κάκεινο. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς ποιῶμεν· παιδικωτέρα γὰρ αὐτῆς ἢ διάνοιά ἐστι· κἂν λέγῃ τὰ ἐμὰ, εἰπέ, πάντα σά ἐστι, καὶ ἐγὼ σός. Οὐκ ἔστι κολακείας ⁸τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ πολλῆς συνέσεως. Οὕτως αὐτῆς ⁹δύνασαι χαλάσαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ἀθυμίαν σβέσαι. Κολακεία γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἀγεννὲς τι πράξῃ κακοῦ ἔνεκεν· τοῦτο δὲ φιλοσοφία μεγίστη. D Λέγε οὖν, ¹⁰καὶ ἐγὼ σός, ὦ παιδίον. Τοῦτό μοι Παῦλος παρήνευσεν εἰπών· ³⁶“Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.” Εἰ τοῦ σώματός μου οὐκ ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ σὺ, πολλῶ μᾶλλον τῶν χρημάτων. Ἀνέπαυσας αὐτὴν ταῦτα φθεγξάμενος, ἔσβεσας τὴν πυρὰν, κατήσχυνας τὸν διάβολον, δούλην ἐποίησας μᾶλλον ἀργυρώνητον, τοῖς ¹¹ῥήμασι τούτοις κατέδρας αὐτήν. “Ὡστε ἀφ' ὧν σὺ φθέγγῃ, δίδαξον αὐτήν (872) μηδέποτε λέγειν ἐμὸν καὶ σόν. Καὶ μηδέποτε ἀπλῶς αὐτὴν E κάλει, ἀλλὰ μετὰ κολακείας, μετὰ τιμῆς, μετὰ πολλῆς ἀγάπης. Τίμα αὐτήν, καὶ οὐ δεήσεται τῆς παρ' ἐτέρων τιμῆς· οὐ δεήσεται τῆς παρ' ἐτέρων δόξης, ἂν ἀπολαύῃ τῆς παρὰ σοῦ. Πάντων αὐτὴν ¹²προτίθει, πάντων ἔνεκεν, καὶ κάλλους καὶ συνέσεως, καὶ ἐγκωμιάζε· οὕτως αὐτὴν πείσεις μηδενὶ προσέχειν τῶν ἔξωθεν, ἀλλὰ πάντων τῶν ἄλλων καταγελαῖν. Δίδασκε τοῦ θεοῦ τὸν φόβον, καὶ πάντα ¹³ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ἐπιρρεῦσει, καὶ μυρίων

86 1 Cor. vii. 4.

¹ ἀπολλ.] ἀλλ' ἀπολλ. E. ³⁶ ταῦτα E. ¹¹ λέγωνται omnes. λέγοντο Edd. ⁴ πολλήν] λοιπὸν πολλήν E. ⁶ εἰπέ] + αὐτῇ A.B.D.F. Sav. cet. ⁷ ἐγὼ om. E. ⁸ ὅταν] + γὰρ A.B.F. ⁹ τὰ ῥήματα B.E.F. ¹⁰ δυνήση A.B.F. Sav. cet. ¹¹ κἀγὼ C.E. ¹² ῥήμασι] λόγοις A.B.F. ¹³ προτίθετο E. ¹⁴ ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς] ἀπὸ τῆς γῆς C.

ἔσται ἡ οἰκία τῶν ἀγαθῶν γέμουσα. * Ἄν τὰ ἀφθαρτα ζητῶμεν, καὶ ταῦτα ἐπελεύσεται τὰ φθαρτά· ³⁷ “Ζητεῖτε γάρ, F φησί, πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.” Οἷους εἶναι ² ἀκόλουθον τοὺς παῖδας τῶν τοιούτων ^a πατέρων; οἷους τοὺς οἰκέτας τῶν τοιούτων δεσποτῶν; οἷους τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς πλησιάζοντας; ἀρα οὐχὶ μυρίων τῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτοὺς γέμειν ^b συμβήσεται; Ὡς γάρ ¹⁵⁸ τὰ πολλὰ πρὸς τοὺς κρατοῦντας καὶ οἱ δούλοι τὰ ἥθη ρυθμίζονται, καὶ ταῖς ^c ἐκείνων ἐξομοιοῦνται ^d ἐπιθυμίαις, τῶν αὐτῶν ἐρῶσιν, ὧν ἂν καὶ διδαχθῶσι, τὰ αὐτὰ φθέγγονται, ἐν τοῖς αὐτοῖς ^e ἀναστρέφονται. Ἐὰν οὕτως ἑαυτοὺς ρυθμίζωμεν, καὶ ταῖς γραφαῖς προσέχωμεν, τὰ πλείονα παρ’ ἐκείνων παιδευησόμεθα· ^f καὶ οὕτω δυνησόμεθα ἀρέσαι τῷ θεῷ, καὶ τὸν παρόντα βίον ἅπαντα μετὰ ἀρετῆς διεξελθεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν τυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Β Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΑ.

¹ Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἧτις C ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΑΘΑΠΕΡ ^a τις σῶμα πλάττων, πρῶτον μὲν τὴν κεφαλὴν, ἔπειτα τὸν αὐχένα, εἶτα τοὺς πόδας ^b τίθησιν, οὕτω καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ^c τῷ λόγῳ πρόεισιν. Εἶπε περὶ τοῦ ἀνδρὸς, εἶπε περὶ τῆς γυναικὸς, τῆς δευτέρας ἀρχῆς· χωρεῖ λοιπὸν ὁδῷ βαδίζων ἐπὶ τὴν τρίτην· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν παίδων. Τῆς D μὲν γὰρ γυναικὸς ἄρχει ὁ ἀνὴρ, τῶν δὲ παίδων ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. Ὅρα ^d οὖν τί φησι· “Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ. Αὕτη γάρ ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίαις.” Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Χριστοῦ διαλέγεται, οὐδὲν περὶ τῶν

³⁷ Matth. vi. 33.¹ CAP. VI. v. 1—3.

² ἀκόλουθον] ἀκολουθούστας E. praefixo in marg. οἷε. χρή νομίζειν A.B.F. Sav. cet. ^a πατέρων om. D.E. πατέρων; οἷους τοὺς οἰκέτας τῶν τοιούτων om. C. Veron. ^b συμβήσεται om. A.B.F. ^c ἐκείνων] ἐξ ἐκείνων C.E. Veron. ^d ἐπιθυμίαις] γνώμαις A.B.F. ^e ἀναστρέφονται A.B.C.D.F. συναναστρέφονται E. συναναστρέφονται Edd. ^f καὶ om. C. Veron. Hom. XXI. ^a τις] ὁ A.B.F. σῶμά τις pro τις σῶμα Cat. ^b τίθησιν] ἐργάζεται A.B.F. ^c τῷ λ. πρόεισιν] ποιεῖ A.B.F. ^d γούν E.

ὑψηλῶν· ἔτι γὰρ πρὸς ἀπαλὰς διαλέγεται διανοίας· διὸ καὶ βραχείαν ποιεῖται τὴν παραίνεσιν, ἅτε οὐ δυναμένων τῶν παίδων μακρῇ παρακολουθῆσαι λόγῳ. Διὰ τοῦτο οὐδὲ περὶ βασιλείας ἔτι διαλέγεται· οὐ γὰρ ἔστι τῆς ἡλικίας ἐκείνης ταῦτα ἀκούειν· ἀλλ' ἂ μάλιστα ψυχὴ νηπιώδης ἀκοῦσαι ποθεῖ, ταῦτά φησιν, ὅτι μακροχρόνιος ἔσται. Εἰ γὰρ τις ἐξετάζῃ, διὰ τί μὴ περὶ βασιλείας διελέχθη, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ κειμένην ἐντολὴν αὐτοῖς ἔθηκεν, ὥς ἅτε νηπιωδεστέροις οὖσι, καὶ εἰδὼς ὅτι, τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς οὕτω διακειμένων κατὰ τὸν νόμον ὃν ἔθηκεν, οὐ πολλοῦ καμάτου ἔστι τὰ παιδιά ὑποτάξαι. Ὅταν γὰρ πρᾶγμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν λάβῃ καλὴν καὶ ἰσχυρὰν καὶ κοσμίαν, ὁδῶ πάντα καὶ νόμῳ προβαίνει λοιπὸν ἔμετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας. Τὸ γὰρ χαλεπώτερον, ἢ τὸ θεμέλιον θέσθαι, καὶ τὴν κρηπίδα ὑποβαλεῖν ἰσχυράν. “Τὰ τέκνα, ὑπακούετε, ^κ φησὶ, τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ” τουτέστι, κατὰ κύριον. Ὁ θεὸς, φησὶν, οὕτω προσέταξε. Τί οὖν, ἂν 159 ἄτοπα προστάττωσι; Μάλιστα μὲν οὐδέποτε ἐπιτάττει πατὴρ ἄτοπα, καὶ αὐτὸς ἄτοπος ἦ· πλὴν ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτως ἡσφαλίστατο, εἰπὼν, “ἐν κυρίῳ” τουτέστιν, ἐν οἷς ἂν μὴ ¹ προσκρούσης θεῷ· ὡς εἰάν Ἕλληνας ἢ, ἢ αἰρετικούς, οὐκέτι πείθεσθαι δεῖ· οὐ (873) γὰρ ἔστιν ἐν κυρίῳ ² τὸ πρόσταγμα. Πῶς δὲ φησιν, “Ἡ τις ἔστιν ἐντολὴ ³ πρώτη;” πρώτη γὰρ ἔστι τὸ, “Οὐ μοιχεύσεις,” ὁτὶ, “Οὐ φονεύσεις.” Οὐ τῇ τάξει εἶπεν αὐτὴν πρώτην, ἀλλὰ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Ἐκείναις μὲν οὖν οὐ κείται μισθός, ἅτε περὶ Βκακῶν διατεταγμέναις καὶ τῆς τῶν κακῶν ῥάναχωρήσεως· ⁴ ἐν ταύταις δὲ, ἅτε ἀγαθῶν ἐργασίας οὐσης, καὶ ἐπαγγελία κείται. Καὶ ὅρα πῶς θαυμαστὴν κρηπίδα ⁵ τέθεικε τῇ τῆς ἀρετῆς ὁδῷ, τὴν εἰς τοὺς ⁶ γονέας τιμὴν καὶ ⁷ αἰδῶ. Ἀπαγαγὼν τῶν πονηρῶν πράξεων, καὶ μέλλον εἰς τὰ ἀγαθὰ ἐμβαίνειν, τοῦτο πρῶτον ἐπέταξε, τὴν εἰς τοὺς ⁸ γονέας τιμὴν, ἐπειδὴ καὶ πρὸ πάντων τοῦ ζῆν μετὰ ⁹ τὸν θεὸν αὐτοὶ γεγόνασιν αἴτιοι. Ὡστε ¹⁰ εἰκότως ἂν πρῶτοι τῶν ἡμετέρων ἀπολαύσειαν ¹¹ καρπῶν, καὶ

^ε ἐξετάζει C. Veron. ¹ ὡς ἅτε] Sic C.D.E. Cat. ἐροῦμεν ὡς ἅτε Veron. ἐροῦμεν ὅτι ὡς A.B.F. Sav. cet. Mox καὶ μάλα εἰδὼς A.B.F. Sav. cet. ² καὶ κοσμίαν om. A.B.F. ³ τὸ om. C.E. Veron. ⁴ ὑποβάλλειν E. ἰσχυρὰν om. A.B.E.F. Sav. cet. ⁵ φησὶ om. E. ⁶ προσκρούσης E.F. ⁷ τὸ om. D. Statim πρόσταγμα omnes. πρᾶγμα Edd. ⁸ πρώτη] + καίτοι οὐκ ἔστι πρώτη E. ⁹ τὸ om. C. ¹⁰ ῥάναχωρήσεως] + ἔνεκα A.B. ¹¹ ἐν ταύταις δὲ pro ἐν δὲ ταύταις A.C.D.E.F. Cat. ἐν ταύταις B. ¹² τέθεικε A.B.C.E.F. Cat. ἔθηκε Edd. ¹³ γονεῖς E. ¹⁴ αἰδῶ] + καὶ εἰκότως A.B.F. Sav. cet. ¹⁵ γονέας] + λέγω A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ τὸν om. B. ¹⁷ εἰκότως—ἀνθρώποι] δίκαιον ἂν εἴη πρῶτους αὐτοὺς τῶν ἡμ. ἀπολαύσαι κ. καὶ τότε τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνθρώπους A.B.F. ¹⁸ καρπῶν pro καλῶν omnes. Cf. p. 160 A.

τότε οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι. *^α Αν γὰρ μὴ τοῦτό τις ἔχη, οὐδέποτε περὶ τοὺς ἔξωθεν ἔσται ἐπικεικός.

Παραινέσας τοίνυν ἅπερ ἐχρῆν τοῖς παισὶ, μεταβαίνει ἐπὶ C τοὺς πατέρας, καὶ φησι. ² “Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ² ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Οὐκ εἶπεν, ἀγαπάτε αὐτά· τοῦτο γὰρ καὶ ἀκόντων αὐτῶν ἢ φύσις ^α ἐπισπᾶται, καὶ περιττὸν ἦν ^β περὶ τῶν τοιούτων νόμον τιθέναι· ἀλλὰ τί φησι; “Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,” οἷον οἱ πολλοὶ ποιοῦσιν, ἀποκληρονόμους ἐργαζόμενοι, καὶ ἀποκληρύκτους ποιοῦντες, καὶ φορτικῶς ἐπικείμενοι, οὐχ ὥς ἐλευθέρους, ἀλλ’ ὥς ^γ ἀνδραπόδοις. Διὰ τοῦτό φησι, “Μὴ D παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν.” Εἶτα τὸ κεφάλαιον πάντων, πῶς ἂν ὑπακούσαιεν δείκνυσιν, εἰς ^δ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κεφαλὴν τὴν αἰτίαν ἅπασαν ^ε ἀναγαγόν. Καὶ καθάπερ ἔδειξε τοῦ τὴν γυναῖκα ὑπακούειν αἴτιον τὸν ἄνδρα γινόμενον· διὸ καὶ τὰ πλείονα αὐτῷ διαλέγεται, τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι παρακαλῶν αὐτὴν ἐπισπᾶσθαι· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα πάλιν εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἰσχυρίζεται, λέγων· “Ἀλλὰ ἐκτρέφετε ^ε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Ὅρᾳς ὅτι τῶν πνευματικῶν ὄντων καὶ E τὰ σαρκικά ^β ἔψεται; Βούλει εἶναι τὸν υἱὸν πειθήνιον; Ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν ἐκτρέφε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου. Μὴ νομίσης εἶναι περιττὸν τὸ τῶν θείων γραφῶν αὐτὸν ἐπακούειν· ἐκεῖ γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀκούσεται, “Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν ^ι μητέρα.” Ὡστε ὑπὲρ σοῦ τοῦτο γίνεται. Μὴ εἶπης, τοῦτο μοναζόντων ἐστὶ· μὴ γὰρ μονάζοντα αὐτὸν ποιῶ; Οὐκ ἔστιν ἀνάγκη γενέσθαι αὐτὸν μονάζοντα. Τί δέδοικας δέος πολλοῦ κέρδους ἀνάμεστον; Χριστιανὸν αὐτὸν ποιήσον. Μά-F λιστα γὰρ ^κ τοῖς κοσμικοῖς ἀναγκαῖον τὰ ἐντεῦθεν εἰδέναι διδάγματα, μάλιστα τοῖς παισὶ. Πολλὴ γὰρ ἡ ἄνοια ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ· τῇ δὲ ἀνοίᾳ προσθήκη γίνεται καὶ τὰ παρὰ τῶν ἔξωθεν λόγων, ^ι ὅταν μάθωσιν ἐκεῖ τοὺς παρ’ αὐτοῖς θαυματούμενους ἥρωας, παθῶν δούλους ὄντας καὶ δειλοὺς πρὸς θάνατον· οἷον, ὁ 160 Ἀχιλλεὺς ὅταν μετανοῇ, ὅταν ὑπὲρ παλλακίδος ἀποθνήσκῃ, ὅταν ἕτερος μεθύῃ, καὶ ἕτερα πολλὰ τοιαῦτα. Δεῖ τοίνυν αὐτῷ τῶν φαρμάκων τούτων. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον εἰς τέχνας μὲν ἐκπέμπειν καὶ εἰς διδασκαλείον, καὶ πάντα πράττειν ὑπὲρ

2 v. 4.

² ἀλλ’ ἐκτρ. A.B. Mosq. Cat.   ^α ἐπίσταται B.F.   ^β περὶ] καὶ περὶ C.
^γ ἀνδραπόδοις] + αὐτοῖς χρώμενοι A.B.F.   ^δ τὴν δ. καὶ τὴν κ. pro τὴν κ. καὶ
τὴν δ. A.B.C.E.F.   ^ε ἀναγαγόν E. ἀγαγόν Edd.   ^ς ἄγει E.   ^ε αὐτὰ]
τὰ παιδία F.   ^β ἔψεται A.B.F.   ^ι μητέρα] + σου Edd. σου deest in om-
nibus.   ^κ τοῖς om. B.   ^ι ὅταν] πῶς; ὅταν A.B.

τούτου· ἐν δὲ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου μὴ ἐκτρέφειν τὰ
 παιδία; Διὰ τοι τοῦτο πρῶτοι τῶν καρπῶν ἡμεῖς ἀπολαύομεν,
 θρασεῖς ^μκαὶ ἀκολάστους, ἀπειθεῖς, ^νβαναύσους ἐκτρέφοντες
 τοὺς παῖδας. Μὴ τοίνυν τοῦτο ποιῶμεν, ἀλλὰ πειθόμεθα τῷ
 Β μακαρίῳ τούτῳ παραινοῦντι· ^οἐκτρέφωμεν αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
 νοουθεσίᾳ κυρίου· δώμεν αὐτοῖς ὑπόδειγμα, ἐκ πρώτης ἡλικίας τῇ
 τῶν γραφῶν ἀναγνώσει ποιοῦντες αὐτοὺς ^ρἐσχολακέσαι. Οἴμοι,
 ὅτι συνεχῶς ταῦτα λέγων, ληρεῖν νομίζομαι· πλὴν ἀλλ' ὅμως οὐ
 παύσομαι τὸ ἐμαυτοῦ ποιῶν. Τίνος ἔνεκεν, εἰπέ μοι, οὐ μιμεί-
 σθε τοὺς παλαιούς; Μάλιστα ὑμεῖς αἱ γυναῖκες τὰς ^θθαυμαστάς
 ἐκείνας γυναῖκας ζῆλώσατε. Ἐτέχθη τὸ παιδίον; Μίμησαι
 C τὴν Ἄνναν· κατὰμαθε τί πεποίηκεν ἐκείνη· ἀνήγαγεν ἑαυτὸν
 εὐθέως εἰς τὸν ναόν. Τίς ὑμῶν οὐκ ^αἂν ἐβελήσσειε Σαμουὴλ τὸν
 υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ ^νγενέσθαι, ἢ μυριάκις βασιλέα τῆς οἰκουμένης
 ἀπάσης; Καὶ πῶς δυνατόν, φησί, γενέσθαι τοιοῦτον; Διὰ τί
 μὴ ^ωδυνατόν; Ὅτι οὐ θέλεις, ^κοὐδὲ παραδίδως τοῖς δυναμένοις
 αὐτὸν ^τπλάσαι τοιοῦτον. Καὶ τίς τοιοῦτός ^εστι, φησίν; Ὁ
 θεός· ἐπεὶ καέκινῃ αὐτῷ αὐτὸν ἐνεχείρισεν. Οὐδὲ γὰρ ^αὁ Ἥλει (874)
 τῶν σφόδρα δυναμένων αὐτὸν πλάσαι ἦν· πῶς γὰρ, ὁ μὴδὲ τοὺς
 υἱοὺς δυνήθεις τοὺς ἑαυτοῦ; ἀλλ' ἡ πίστις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ
 προθυμία τὸ πᾶν εἰργάσατο. Πρῶτον ἔτεκε, καὶ μόνον, καὶ
 D οὐδὲ ᾗδει εἰ καὶ ἐτέρους τέξεται. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀναμείνω
 αὐξηθῆναι τὸ παιδίον, ἵνα πράγμασι χρήσῃται βιωτικαῖς· συγ-
 χωρήσω ^βαὐτὸν μικρὸν ἐνδιατρίψαι τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· ἀλλὰ
^γπάντα ταῦτα ἡ γυνὴ παρωσαμένη, ἐνὸς μόνου γέγονε, ^δπῶς ἐκ
 προοιμίων τὸ ἄγαλμα τὸ πνευματικὸν ἀναθῇ ^οτῷ θεῷ. Αἰσχυ-
 νῶμεν οἱ ἄνδρες τῆς γυναικὸς τὴν φιλοσοφίαν· ἀνήνεγκεν αὐτὸν
 τῷ θεῷ, καὶ ἐκεῖ εἶσε. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ γάμος ἐγένετο λαμ-
 πρότερος, ^εἐπειδὴ πρότερον τὰ πνευματικά ἐζήτησεν, ἐπειδὴ τὴν
 E ἀπαρχὴν ἀνέθηκε· διὰ τοῦτο εὐφορος αὐτῆς γέγονεν ^ςἡ γαστήρ,
^ηκαὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἶδεν εὐδοκιμοῦντα, καὶ ἐτέρους ἐκτίησας
 ἀδελφούς. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τιμώμενοι ἀντιτιμῶσιν, οὐ πολλῷ
 μᾶλλον ὁ θεός, ὁ καὶ χωρὶς τοῦ τιμηθῆναι τοῦτο ποιῶν; ^ιΜέχρι
 τίνος ἐσμέν σάρκες; μέχρι τίνος ἐπὶ τῆς γῆς κύπτομεν; Πάντα

^μ καὶ assumptum ex omnibus.

^ν καὶ βαναύσους A.B.F.

^ο καὶ ἐκτρέ-

φωμεν B.E. ^ρ ἐσχολάζειν A.B.F. Sav. cet. ^θ θαυμασίας E. ^τ αὐτὸ E.

^α ἂν om. B. ^ν υἱὸν τὸν ἐ.] ἐ. υἱὸν E. ^ν γενέσθαι] ἀπαξ γενέσθαι A.B.F.

Sav. cet. ^ω δυνατόν] + εἰπέ μοι. ἀδύνατον A.B.F. ^κ οὐδὲ] ὅτι οὐ A.B.F.

^τ πλάσαι omnes. ποιῆσαι Edd. ^ε ἐστι om. B. ^α ὁ om. F. ^β αὐτῷ

A.B.F. ^γ ταῦτα πάντα inverso ord. A.B.F. ^δ πῶς] + ἂν B. ^ο τῷ

om. A. ^ε ἐπειδὴ—ἐζήτησεν om. C. Veron. ^ς ἡ γαστήρ] ὁ καρπὸς F.

^η καὶ ἐν τῷ κόσμῳ—ἀδελφούς] + καὶ ἐτέρους ἐκτίησας παῖδας· διὰ τοῦτο καὶ ἐν

τῷ κ. εἶδεν εὐδοκιμοῦντα A.B.F. Sav. cet. ^ι μέχρι—σάρκες; om. F.

^kδεύτερα ἡμῖν ἔστω τῆς προνοίας τῶν παίδων, καὶ τοῦ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου ^lαὐτὰ ἐκτρέφεσθαι. Ἄν μάθῃ φιλόσοφος εἶναι ἐκ προοιμίων, πλοῦτον ἐκτήσατο παντὸς πλούτου μείζονα, καὶ δόξαν δυνατωτέραν. Οὐδὲν τοσοῦτον ἐργάσῃ ^mτέχνην διδά- F σκων αὐτὸν καὶ παιδεύειν τὴν ἔξωθεν, δι' ἧς χρήματα κτήσεται, ⁿὅσον εἰς διδάξῃς αὐτὸν τέχνην, δι' ἧς χρημάτων καταφρονήσῃ. Εἰ βούλει ποιῆσαι αὐτὸν πλούσιον, οὕτω ποιήσων. Πλούσιος γὰρ οὐχ ὁ πολλῶν χρημάτων δεόμενος, καὶ πολλὰ περιβεβλη- 161 μένος, ἀλλ' ὁ μηδενὸς χρεῖαν ἔχων. Τοῦτο παιδεύσων τὸν υἱόν, τοῦτο διδάσκει· οὗτος μέγιστος πλούτος. Μὴ ζῇτε πῶς εὐδόκιμον ἐργάσῃ ἐν διδάγμασι τοῖς ἔξωθεν, καὶ ἐπίδοξον ποιήσεις, ἀλλὰ φρόντισον πῶς αὐτὸν διδάξεις καταφρονεῖν τῆς δόξης τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ· ^oἐκείθεν λαμπρότερος καὶ ἐνδοξότερος γένοιτο ἂν. Ταῦτα καὶ τῷ πένητι καὶ τῷ πλουσίῳ δυνατόν ποιεῖν· ταῦτα οὐκ ἐκ διδασκάλου μαθαίνει τις, οὐδὲ ^pδιὰ τέχνης, ἀλλὰ διὰ τῶν θείων λογίων. Μὴ ζῇτε ὅπως ^qμακρόν ζησεται βίον, ἀλλ' ^rὅπως ἁπείρον καὶ ἀτελείτητον. Τὰ μεγάλα αὐτῷ χαρίζου, μὴ τὰ μικρά. Ἄκουε Παύλου λέγοντος· “Ἐκτρέφετε B ^aαὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Μὴ ῥήτορα αὐτὸν σπουδάξῃ ποιῆσαι, ἀλλὰ ^bφιλοσοφεῖν παιδεύει. ^vἘκείνου μὲν γὰρ οὐκ ὄντος, οὐδὲν ἔσται βλάβος· τούτου δὲ ^wἀπόντος, οὐδὲν ἔσται κέρδος μυρίας ῥητορείας. Τρόπων χρεῖα, οὐ λόγων, ἡθους, οὐ δεινότητος, ἔργων, οὐ ῥημάτων. Ταῦτα προξενεῖ τὴν βασιλείαν, ταῦτα χαρίζεται καὶ τὰ ὄντως ἀγαθὰ. Μὴ τὴν γλῶτταν ἀκοήσης, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ^xἐκκάθαιρε. Οὐ κωλύων παιδεύειν ταῦτα λέγω, ἀλλὰ ^yκωλύων ἐκείνοις μόνοις προσέχειν. C Μὴ νομίσης ὅτι τῷ μονάζοντι μόνῳ τούτων δεῖ τῶν παιδευμάτων τῶν ἀπὸ ^zτῶν γραφῶν· μάλιστα γὰρ ^aτούτοις δεῖ τοῖς παισὶ τοῖς μέλλουσιν εἰς τὸν βίον τούτον ἔλκειν. “Ὡς περ ^bγὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου κατασκευῆς καὶ κυβερνήτου καὶ πληρώματος τῶν ναυτῶν οὐχ ^cοὕτω δέεται ὁ διαπαντὸς ἐπὶ λιμένος ἑστῶς, ἀλλ' ὁ θαλαττεύων αἰεὶ· οὕτω καὶ ὁ κοσμικὸς, καὶ ὁ μονάζων. Ὁ μὲν γὰρ καθάπερ εἰς λιμένα ἐστὶν ἀκύμαντον, βίον ἀπρά- D γμονα ζῶν, καὶ πάσης ^dἀπηλλαγμένον καταιγίδος· ^eοὗτος δὲ

^k δεύτερα ἡμῖν] ἡμῖν δεύτερα A.D. Sav. cet. ^l αὐτὰ om. C. ^m τέχνην δ. αὐτὸν] δ. αὐτὸν γνῶσιν C. ⁿ ὅσον om. C.E. Veron. ^o ἐκείθεν... γένοιτο ἂν] ἐν ἐκείθεν... γένηται E. ^p διὰ] ἐκ bis E. ^q μακρόν] + ὥδε A.B.F. Sav. cet. ^r ὅπως] + ἐκεῖ A.B.F. Sav. cet. ^s αὐτοὺς A.B.F. Mox κυρίου καὶ νοουθεσία inverso ord. A.C. ^t φιλόσοφον E. ^v ἐκεῖνο A.B.F. ^w ἀπόντος] μαθόντος πολλὴ τὸ ὄφελος A.B.F. ^x ἐκκάθαρε A.B.F. ἐκκάθα- ρον E. ^y κωλύων] παραινῶν E. ^z τῆς γραφῆς E. ^a τούτοις A.B.C.E.F. τούτων Edd. ^b γὰρ om. E. ^c οὕτω] οὗτος A.B.F. Sav. cet. οὕτως Veron. ^d ἀπηλλαγμένος A.B.F. ^e οὗτος] ὁ E.

διαπαντὸς ἡ πελάγιός ἐστι, καὶ θαλαττεύει ἐν μέσῳ πελάγει
 πολλαῖς τρικυμίαις μαχόμενος· κἂν αὐτὸς μὴ δεῖται, ἔλλα
 παρεσκευασμένον εἶναι δεῖ, ὥστε τὰς ἐτέρων ἐμφράξαι γλώττας.
 Ὡστε ὅσῳ ἂν ἡ εὐδόκιμος γέννηται ἐν τῷ βίῳ τῷ παρόντι, τοσοῦτον
 αὐτῷ δεῖ τῆς παιδείσεως ταύτης. Ἰὴν τε γὰρ ἐν βασιλείοις
 Εἰς στρέφεται, πολλοὶ καὶ Ἕλληνες ἐκεῖ καὶ φιλόσοφοι καὶ οἱ
 πεφυσημένοι ἐπὶ τῇ παρούσῃ δόξῃ, καθάπερ τόπος τις ὑδρι-
 κῶν ἐμπεπλησμένοι. Τοιοῦτόν τι ἐστὶ τὰ βασιλεία· πάντες
 εἰς πεφυσημένοι καὶ φλεγμαίνοντες· οἱ δὲ οὐκ ὄντες, σπουδά-
 ζουσι τοῦτο γενέσθαι. Ἐννόησον οὖν ὅσον ἐστὶ τὸν υἱὸν τὸν
 σὸν εἰσελθόντα ἐκεῖ, καθάπερ ἱατρὸν ἄριστον, μετὰ τῶν ὀργάνων
 εἰσεῖναι τῶν δυναμένων καταστέλλειν τὴν ἐκάστου φλεγμονὴν,
 καὶ προσιέναι ἐκάστῳ καὶ διαλέγεσθαι, καὶ ὑγιᾶς τὸ κάμνον
 σῶμα ποιεῖν, φάρμακα ἐπιτιθέντα ὅτ' ἀπὸ τῶν γραφῶν, καὶ (875)
 Ἐτοὺς περὶ φιλοσοφίας ἐκχέοντα λόγους. Ὁ γὰρ μονάζων τίνι
 διαλέξεται; τῷ τοίχῳ καὶ τῷ ὀρόφῳ; ἀλλὰ τῇ ἐρημίᾳ καὶ ταῖς
 νάπαις; ἢ τοῖς ῥόρσι καὶ τοῖς δένδροις; Οὐκ ἔχει τοῖνον πολ-
 162 λὴν ἀνάγκην ἐκεῖνος τῆς τοιαύτης διδασκαλίας· ἀλλ' ὅμως ἔργον
 τίθεται τοῦτο κατορθῶσαι, οὐχ ὥστε ἐτέρους ἢ τοσοῦτον παι-
 δεῦσαι, ἀλλ' ὥστε ἑαυτόν. Πολλῆς οὖν χρεια μάλιστα τοῖς ἐν
 τῷ βίῳ τοῦτ' στρεφομένοις τῆς τοιαύτης διδασκαλίας· καὶ γὰρ
 τοῦ ἁμαρτάνειν πλείονα οὗτος ἀνάγκην ἔχει, ἢ ἐκεῖνος. Εἰ δὲ
 βούλει γινῶναι, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ ἐπιτηδειότερος ἔσται.
 Πάντες γὰρ αὐτὸν αἰδεσθήσονται ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἐκείνων,
 ὅταν ὁρώσιν ἐν πυρὶ μὴ καιόμενον, μηδὲ ἀρχῆς ἐπιθυμοῦντα·
 Β τότε καὶ τεύξεται ἡ ταύτης, ὅταν μὴ ἐπιθυμῇ, καὶ βασιλεῖ αἰδε-
 σιμώτερος ἔσται. Οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν τοιοῦτον λαθεῖν. Ἐν μὲν
 γὰρ πολλοῖς ὑγιαίνουσι λήσεται ὁ ὑγιαίνων· ἐν δὲ πολλοῖς
 κάμνουσιν ὅταν εἰς ὑγιᾶς ἢ, ταχέως καὶ εἰς τὰς βασιλικὰς ἀκοὰς
 ἢ φήμη διαδραμεῖται, καὶ πολλοῖς αὐτὸν ἐπιστήσῃ ἔθνησι.

Ἐταῦτα οὖν εἰδότες, ἐκτρέφετε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ
 κυρίου τὰ τέκνα. Ἀλλὰ πένης τίς ἐστι; Πάλιν τούτου τοῦ

ἡ πελάγιος ἐν πελάγει Ε. ἐν πελαγίοις C. Veron. ἡ ἀλλὰ ὁμοῦς Α.Β.Φ.
 ἡ εὐδοκίμωνος C. ἡ ἀν τε γὰρ καὶ μάλιστα ἀν Α.Β.Φ. Statim ἐν τοῖς β.
 Α.Β.Β. ἡ στρέφεται pro τρέφεται Α.Ε. ἡ ἐπὶ ἐν C. ἡ καὶ κα-
 θάπερ Β. ἡ φάρμακον Β. ὅτ' om. C.D.E. ἡ ῥόρσι καὶ ῥόρσι
 ἡ C.D. Veron. ἡ τοσοῦτον Ε. τοῦτο idem in marg. man. rec. τοσοῦτον
 om. C. ἡ ὁρώσιν] + αὐτὸν Edd. αὐτὸν om. Α.Β.Β.Ε.Φ. Statim ἐν τῷ π. Ε.
 ἡ αὐτῆς Ε. ἡ ὑγιᾶς omnes. ὑγιαίνων Edd. ἡ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ἐκτρέ-
 φειν τὰ ἴδια τέκνα ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ περὶ ἐπιεικείας, ὅσην καρποῦνται καὶ ἐνταῦθα
 τὴν αἰδῶ· καὶ περὶ τοῦ καταφρονεῖν δόξης καὶ πλούτου· καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ
 ὅτι τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἢ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀρετὴ. Veron. ἡ οὖν om. Α.Β.Ε.Φ.
 ἡ τίς ἐστι; πάλιν τούτου τοῦ] Sic C.D.E. τίς ἐστι; πάλιν πένης· ἀλλὰ τούτου
 (τούτου om. Sav. cet.) τοῦ Edd. φησὶν, ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. πάλιν πένης, ἀλλὰ τοῦ
 Α.Β.Φ.

ἐν βασιλείοις στρεφόμενου οὐδὲν ἔσται εὐτελέστερος, ἐπειδὴ μὴ ἐν βασιλείοις ἐστὶν, ἢ ἀλλὰ θαυμασθήσεται, καὶ ταχέως εἰς ἀρχὴν ἤξει τὴν ἐκούσιον, οὐ τὴν χειροτονητὴν. ² Εἰ γὰρ Ἐλ-
 ληνες ἄνδρες τριωβολιμαῖοί τινες καὶ κύνες, ³ φιλοσοφίαν τοιαύ-
 την ἀναδεξάμενοι τριωβολιμαῖον τοιαύτη γὰρ ἡ Ἑλληνική·
 μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὴν, ἀλλ' ὄνομα αὐτῆς, καὶ τρίβωνα περιθέ-
 μενοι, καὶ κόμην θρέψαντες, πολλοὺς δυσωποῦσι· ⁴ πόσῳ μᾶλλον
 ὁ ὄντως φιλόσοφος; Εἰ σχῆμα ψευδές, εἰ σκιά φιλοσοφίας
 φαινομένη οὕτως αἰρεῖ, ⁵ τί ἐάν τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν ἀγαπή-
 σωμεν· ⁶ καὶ τὴν εἰλικρινῇ; οὐχὶ ⁷ μᾶλλον πάντες θεραπεύσουσι;
 καὶ οἰκίας καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· ⁸ τοῖς τοιούτοις μετὰ πολλῆς Δ
 τῆς ⁹ ἀδείας ἐγχειρῶσιν; Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι τοιούτος
 φιλόσοφος νῦν. Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ ὑπόδειγμα ἔστιν εὐρεῖν.
 Εἰσὶ μὲν γὰρ ἐν μονάζουσιν, ἐν δὲ κοσμικοῖς οὐκέτι. Καὶ ὅτι
 ἐν μονάζουσιν εἰσι, δυνατὸν πολλοὺς παραγαγεῖν· ὅμως ἓνα ἀπὸ
 πλειόνων ἐρῶ. Ἰστε δὴπου, καὶ ἀκηκόατε, οἱ δὲ καὶ ἐθεωρήσατε
 τὸν ἄνδρα, ὃν μέλλω νῦν ἐρεῖν· Ἰουλιανὸν λέγω τὸν θαυμάσιον.
 Οὗτος ἦν ἀνὴρ ἀγροικος, ταπεινὸς καὶ ἐκ ταπεινῶν· οὐδὲ ὅλως
 τῆς ἐξωθεν ¹ παιδείας ἔμπειρος, ἀλλὰ τῆς ἀπλάστου φιλοσοφίας
 πεπληρωμένος. Τούτου εἰς τὰς πόλεις ἐμβάλλοντος· σπα-Ε
 νιάκῃς δὲ τοῦτο ² ἐγίνετο· οὔτε ρητόρων, οὔτε σοφιστῶν, οὔτε
 ἄλλου τινὸς εἰσελαύνοντος, τοιαύτη τις ³ ἐγίνετο συστροφή· τί
 δὲ λέγω; οὐχὶ πάντων βασιλέων ⁴ λαμπρότερον αὐτοῦ καὶ τὸ
 ὄνομα ἄδεται ⁵ ἔτι καὶ νῦν; Εἰ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ταῦτα,
 ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ μηδὲν ἡμῖν ἐπηγγέλατο ἀγαθὸν ὁ δεσπότης,
 ἐν ᾧ ξένους ⁶ ἡμᾶς εἶπεν εἶναι, ἐννοήσωμεν ἐν τοῖς οὐρανοῖς πόσα
 ἔσται τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ. Εἰ ἔνθα πάροικοι ἦσαν, τοσαύτης
 ἀπέλαυον τιμῆς, ἔνθα αἱ πόλεις εἰσὶ, πόσης ἀπολαύσουσι· F
 δόξης; Εἰ ἔνθα θλίψιν ἐπηγγέλατο, τοσαύτη· P
 θεραπεία, ἔνθα ⁷ ὄντως τιμὰς ἐπαγγέλλεται, πόση ἔσται ἡ ἀνεσις; Ἀλλὰ βού-
 λεσθε ⁸ καὶ κοσμικοὺς ἐπιδείξωμεν; Νῦν ⁹ μὲν οὐκ ἔχομεν. Εἰσὶ
 μὲν γὰρ ἴσως κοσμικοὶ ἐπικεικείς, ἀλλ' εἰς τὴν ἄκραν οὐχ ἤκοντες 163
 φιλοσοφίαν. Διὸ ἀπὸ τῶν παλαιῶν καὶ ἀγίων ἐρῶ ὑμῖν τὰ

¹ ἀλλά] + καὶ πολλῶν γνωριμώτερος καὶ περιφανέστερος, ὃν ἡ γνησίως μόνον
 φιλόσοφος· ἀλλὰ A.B.F. ² εἰ] οἱ C. ³ τοιαύτην φιλοσοφίαν inverso
 ord. A.B.F. ⁴ οὐδὲ αὐτὴν] οὐ τοιαύτη E. ⁵ πολλῶν E. ⁶ τί om. A.B.F.
⁷ καὶ om. E. ⁸ μᾶλλον accessit ex B.C.D.E.F. Mox θεραπεύσωσι E.
⁹ τοῖς om. E. ¹⁰ ἀδείας] προσηθείας E. Statim ἐγχειρῶσιν ante corr. A.
¹¹ παιδείας] σοφίας E. ¹² ἐγίνετο E. ¹³ ἐγίνετο B.E. ¹⁴ λαμπρ. αὐτοῦ
 κ. τ. ὅν.] Sic A.B.C.E.F. καὶ τ. ὅν. αὐτοῦ λαμπρ. Edd. ¹⁵ ἔτι om. C. Veron.
¹⁶ ἡμᾶς] + ὁ δεσπότης E. ¹⁷ ἡ θεραπεία E. ¹⁸ ὄντως] τὰς ὄντως A.B.F.
 ὄντως om. E. Statim ἐπὶγγελλται E. ¹⁹ καὶ om. E. Mox ἐπιδείξωμεν B.
²⁰ μὲν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ²¹ εἰσὶ μὲν γὰρ ἴσως κοσμικοὶ] πλην εἰσὶ μὲν
 ἴσως καὶ κοσμικοὶ A.B.F. Sav. cet.

υποδείγματα. Πόσοι γυναίκας ἔχοντες, καὶ παῖδας τρέφοντες, τῶν εἰρημένων οὐδὲν ἔλαττον, ὡς οὐδὲν ἔλαττον ἔσχον; Ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐστὶ, ³ “διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,” καθὼς φησιν ὁ μακάριος οὗτος. Τίνα οὖν βούλεσθε εἶπω; τὸν Νῶε, ἢ τὸν Ἀβραάμ, ἢ τὸν τούτου παῖδα, ἢ τὸν ἐκείνου; Ἀλλὰ τὸν Β' Ἰωσήφ; Ἀλλὰ βούλεσθε ἐπὶ τοὺς προφῆτας ἔλθωμεν; τὸν Μωϋσέα λέγω, τὸν Ἡσαΐαν. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ τὸν λόγον ἐλκύσωμεν, ὃν μάλιστα πάντες ἁπλοῦς προφέρουσιν ἡμῖν αἰεὶ. Οὐχὶ γυναῖκα εἶχεν; οὐχὶ παῖδας; καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ τοῦτο λέγω πρὸς ὑμᾶς, ὅπερ ὑμεῖς πρὸς ἡμᾶς. Γυναῖκα εἶχεν, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ γυναῖκα εἶχε, θαυμαστὸς ἦν χρήματα εἶχεν, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ χρήματα εἶχεν, ἤρесе τῷ θεῷ παῖδας ἔτεκεν, (876) ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ παῖδας ἔτεκεν, ἐμακαρίζετο· τριακοσίου δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς ἐκέκτητο, ἀλλ' οὐ τούτου χάριν ἠεθαυμάζετο. Ἀλλὰ βούλει μαθεῖν πόθεν; Ἀπὸ τῆς φιλοξενίας, ἀπὸ τῆς τῶν χρημάτων ὑπεροψίας, ἀπὸ τῆς κοσμιότητος. Τί γὰρ ἐστίν, εἰπέ μοι, φιλοσόφου; οὐχὶ καὶ χρημάτων καὶ δόξης καταφρονεῖν, καὶ φθόνου καὶ παντὸς πάθους ἀνώτερον εἶναι; Φέρε οὖν, αὐτὸν εἰς μέσον ἀγαγόντες ἀποδύσωμεν, καὶ δείξωμεν ὑμῖν ἰοῖος φιλόσοφος ἦν. Οὐδὲν ἡγείτο πατρίδα πρῶτον· ⁴ “Ἐξελθε γάρ, ἰφθίμ, ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου” καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν. Οὐ προσεδέδετο οἰκίαν· ἢ γὰρ ἂν D ὡς ἐξῆλθεν· οὐ συνθηθείας φιλίαν, οὐκ ἄλλω οὐδενί. Ὁ Ἀλλὰ τί; δόξης μάλιστα πάντων ἐκείνος κατεφρόνησε καὶ χρημάτων· καὶ γὰρ πόλεμον τροπώσμενος, καὶ λάφυρα ἀξιούμενος λαβεῖν, ἠκατέπτυσεν. Ἦ Ἀλλ' ὁ παῖς ὁ τούτου, οὐ διὰ τὰ χρήματα πάλιν ἐθαυμάζετο, ἀλλὰ διὰ τὴν φιλοξενίαν, οὐ διὰ τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπακοήν, οὐ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ διὰ τὴν στείρωσιν τὴν ἐπὶ τῇ γυναικί. Οὐδὲν τὴν παροῦσαν ἡγοῦντο ζῶν, E οὐκ ἐχρηματίζοντο, ὑπερεώρων ἀπάντων. Εἰπέ γάρ μοι, ποῖα τῶν φυτῶν ἐστὶν ἄριστα; οὐχ ἅπερ ἂν οἰκοθεν ἔχη τὴν ἰσχύν, καὶ μήτε ὄμβροις, μήτε χαλαραῖς, μήτε ἀνέμων ῥύμαις, μήτε ἄλλῃ τινὶ τοιαύτῃ ἀνωμαλίᾳ βλάπτηται, ἀλλὰ γυνὰ ἔστηκε

³ 1 Cor. vii. 26.

4 Gen. xii. 1.

ν οὐδὲν ἔλαττον om. A.B.E.F. inclusum a Sav. ^ω οὐκ ἐστὶ] οὐκ E. ^z ἢ om. F. ^γ ἢ om. A.B.F. Sav. cet. ^z ἀλλὰ] ἢ E. ^a ἀλλὰ] ἀλλ' εἰ E. ^b Μωϋσέα A.B.C.D. Veron. ^c ἀγάγωμεν A.B.F. ^d ἐπιφέρουσιν E. ^e καὶ om. C. Veron. ^f εὐδάρεστησε (sic) E. ^g ἐκέκτητο] + ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ τριακοσίου δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς ἐκέκτητο E. ^h ἐθαυμάζετο] + καὶ ἐπηγείτο E. ⁱ οἶος] πῶς A.B.F. ^k οὐδὲ C. Veron. et a pr. man. E. Μοχ πρῶτον om. E. ^l φησιν] ἤκουσεν A.B.F. Sav. cet. ^m οὐκ] οὐδὲ A.B.F. ⁿ οὐ] οὐδὲ B. ^o ἀλλὰ] εἴτα A.B.F. Sav. cet. τί om. Sav. cet. in vitis libris. ^p ἐκείνος om. A.F. Statim κατεφρόνησε A.B.F. ^q κατέπτυσεν] + θάπτον καὶ ὑπερεῖδε A.B.F. ^r ἀλλ' ὁ π. ὁ τ.] καὶ ὁ τούτου δὲ παῖς A.B.F. ^s βλάπτεται A.F.

πάντων καταφρονούντα, μήτε τριγχιών, μήτε φραγμῶν δεόμενα; Ὁ τοιοῦτος ὁ φιλόσοφος ἐστὶ, τοιοῦτος ὁ πλούτος ἐκεῖνος· οὐδὲν ἔχει, καὶ πάντα ἔχει· πάντα ἔχει, καὶ οὐδὲν ἔχει. Ὁ γὰρ τοίχος οὐκ ἔνδον, ἀλλ' ἐξωθέν ἐστιν· ὁ τριγχὸς οὐ τῆς φύσεώς ἔστιν, ἀλλ' ἐξωθεν. Τί δέ, εἰπέ μοι, ποῖον σῶμα ἰσχυρόν ἐστιν; οὐχ ὅπερ ἂν ὑγιαῖνον ἦ, καὶ μήτε λιμῶ, μήτε πλησμονῇ, μήτε ψύχει, μήτε καύματι ἁλίσκῃται· ἢ τὸ ὑπὸς πάντα ταῦτα καὶ τραπεζοποιῶν, καὶ ὑφαντῶν, καὶ θηρευτῶν, 164 καὶ ἰατρῶν δεόμενον, ἵνα ὑγιαῖνῃ; Ἐκεῖνός ἐστι πλούσιος, ὁ ὄντως φιλόσοφος, ὁ μηδενὸς τούτων δεόμενος. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος οὗτος ἔλεγεν· “Ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Μὴ τοίνυν τριγχία ἐξωθεν περιβάλλετε· τοῦτο γὰρ ὁ πλούτος, τοῦτο ἡ δόξα. Ὅταν γὰρ ταῦτα καταπέσῃ, καταπίπτει δέ, γυμνὸν ἔστηκε καὶ εὐάλωτον τὸ φυτὸν, οὐ μόνον οὐδὲν κερδᾶναν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ βλαβέν. Ἐκεῖνα γὰρ τὰ τριγχία τὰ κωλύοντα αὐτὸ ἐγ- B γυμνάζεσθαι πρὸς τὰς τῶν ἀνέμων προσβολὰς, νῦν ἀθρόον καταπεσεῖν παρεσκεύασεν. Ὡστε βλάπτει μᾶλλον ὁ πλούτος, ἀμελετήτους παρασκευάζων πρὸς τὰς ἀνωμαλίας τοῦ βίου. Τοιοῦτους τοίνυν παρασκευάζωμεν τοὺς παῖδας, ὥστε δύνασθαι πρὸς πάντα ἀντέχειν, καὶ μὴ ξενίζεσθαι τοῖς ἐπιούσιν· ἐκτρέφωμεν αὐτοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου, καὶ πολλὸς ἡμῖν ὁ μισθὸς ἀποκείσεται. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι ἀγάλματα ποιοῦντες βασιλέων, καὶ εἰκόνας γράφοντες, τοσαύτης ἀπολαύουσι τιμῆς· ἡμεῖς τὴν βασιλικὴν εἰκόνα καλλωπίζοντες· εἰκὼν γὰρ τοῦ θεοῦ C ὁ ἄνθρωπος· οὐ μυρίων ἀπολαύομεν τῶν ἀγαθῶν, τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἀποδιδόντες; Τοῦτο ἡ γὰρ ἐστὶ καὶ ὁμοιον, ἢ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ, ὅταν ἀγαθοὺς εἶναι παιδεύσωμεν τοὺς παῖδας, ὅταν ἀοργήτους, ὅταν ἀμνησικακοὺς· ταῦτα πάντα θεοῦ ἴδια· ὅταν εὐεργετικούς, ὅταν φιλανθρωπούς, ὅταν παιδεύσωμεν τὰ παρόντα μηδὲν ἡγείσθαι. Τοῦτο τοίνυν ἡμῖν ἔργον ἔστω, καὶ ἑαυτοὺς κἀκεῖνους πλάττειν καὶ ρυθμίζειν εἰς δέον· ἐπεὶ ποῖα παρρησία στησόμεθα ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ; Εἰ γὰρ ἐπισκοπῆς ἀνάξιος ὁ παῖδας ἀνυποτάκτους ἔχων, πολλῶ D

^t τειχίον E. in marg. ead. man. Formas τριγχιόν et τριγχὸς pro θριγκίον et θριγκὸς ubique tuentur B.C.D.E.F. ^v τοιοῦτος ὁ] ἀλλὰ τοιοῦτος ὁ C.

^{αλλ'}
Veron. ὁ τοιοῦτος (sic) E. ^w ἐστὶν om. A.F. Post ἐξωθεν add. ἐστὶ περιβαλλόμενος A.B.F. περιβαλλόμενος sine ἐστὶ ediderunt Sav. cet. ^x ἀλίσκεται A.F. ^y πρὸς om. E. Post ταῦτα add. ὑποκείμενον A.B.F. Sav. cet. ^z οὗτος] Παῦλος E. ^a αὐτὰ E. ^b ἀλλ' ἐκτρέφωμεν C.D.E. Veron. ^c καὶ om. C.E. Veron. Mox ἀπόκειται E. ^d ὁ om. B.F. Mox ἀπολαύσωμεν A. ^e γὰρ om. A.B.F. Statim καὶ om. A.B.D.F. Sav. cet. ^f παιδεύωμεν E. διδάξωμεν A.B.F.

TOM. IV.

U U

μᾶλλον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τί λέγεις; κἂν γυναῖκα ἄτακτον ἔχωμεν, κἂν παῖδας, εὐθύνας ὑφέξομεν; Ναί, ἐὰν μὴ μετὰ ἀκριβείας τὰ παρ' ἐαυτῶν εἰσενέγκωμεν. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ οἰκεία ἀρετὴ πρὸς σωτηρίαν. Εἰ γὰρ ὁ τὸ τάλαντον τὸ ἐν καταβαλλόμενος, οὐδὲν ἐκέρδανεν, ἀλλὰ καὶ οὕτω κολάζε-
 Εται· δηλον ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ οἰκεία ἀρετὴ εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τῆς ἐτέρου. Πολλὴν τοίνυν ποιῶμεθα καὶ τῶν γυναικῶν φροντίδα, πολλὴν καὶ τῶν παίδων πρόνοιαν καὶ τῶν οἰκετῶν, πολλὴν καὶ ἡμῶν αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἑαυτοῦς, καὶ ἐν τῷ ἐκείνους (877) ῥυθμίζειν, τὸν θεὸν ὁ παρακαλῶμεν, ὥστε συναντιλαβέσθαι ἡμῖν τοῦ ἔργου. Ἄν ἴδῃ ἡμᾶς τοῦτο μεριμνῶντας, ἰούτου φρον-
 τίζοντας, συναντιλήψεται· ἂν δὲ μηδένα ποιουμένους λόγον, οὐ δώσει χεῖρα. Οὐ γὰρ καθεύδουσιν ἡμῖν χορηγεῖ τὴν βοή-
 θειαν ὁ θεός, ἀλλὰ πονουμένοις καὶ αὐτοῖς. Ὁ γὰρ βοηθός, οὐ
 165 τοῦ ἀργούντος ἐστὶ βοηθός, ἀλλὰ τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐργαζομένου. Δυνατὸς δὲ ὁ ἀγαθὸς θεὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἔργον εἰς τέλος ἀγα-
 γεῖν, ἵνα καταξιοθῶμεν πάντες ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ μονογένοῦς αὐτοῦ υἱοῦ,
 165 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΒ.

¹Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ
 τρόμου, ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ὡς τῷ ὁ Χριστῷ· μὴ
 B κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι
 τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ'
 εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰ-
 δότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἄνθρωπος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιέ-
 ται παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

ὩΣΤΕ οὐκ ἀνὴρ μόνον, οὔτε γυνή, οὔτε παιδία, ἀλλὰ καὶ
 C οἰκετῶν ἀρετὴ συντελεῖ εἰς σύστασιν καὶ προστασίαν οἰκίας.
 Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος Παῦλος οὐδὲ τούτου τοῦ μέρους ἡμέ-
 λησεν· ἀλλ' ἔρχεται μὲν ἔσχατον ἐπ' αὐτὸ, ἐπεὶ καὶ ἔσχατον
 κείται τῷ ἀξιώματι· πολλὰ δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς διαλέγεται,

¹ CAP. VI. v. 5—8.

Ἐ καταβαλλόμενος E. μὴ καταβαλλόμενος A.B.F. Sav. cet. ὁ παρακαλέ-
 σαι E. Statim συναντιλαμβάνεσθαι E.F. ἰ τοῦτο A.C.D.F. ὁ δὲ
 τοῦ καὶ αὐτοῦ] ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ E. ὁ καταξιοθῶμεν omnes. ἀξιοθῶμεν Edd.
 ὁ υἱοῦ om. E. HOM. XXII. ὁ ὡς om. F. ὁ Χριστῷ ἐν τῷ C.D.
 Veron. ὁ τοῦ om. F. ὁ ὡς om. A.B. Mosq. Cat. ὁ δ om. C.D.E.F.
 Veron. Tum τις pro τι A.B. ἕκαστος pro ἄνθρωπος A.B.E.F. Mosq. ὁ τοῦ
 om. E. ὁ προστασίαν omnes. πρόστασιν Edd.

οὐκέτι ὡς τοῖς παισίν, ἡ ἀλλὰ πολλῷ τελειότερον· οὐ γὰρ ἐνταῦθα δίδωσιν αὐτοῖς τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι. “Εἰδότες, φησὶν, ὅτι ἰδ' ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν ἢ κακὸν, τοῦτο κομιέται παρὰ τοῦ κυρίου.” Καὶ φιλοσοφεῖν ἤδη διδάσκει. Εἰ γὰρ καὶ τῷ ἀξιώματι τῶν παίδων εἰσὶν ἐλάττους, ἀλλὰ τῷ φρονήματι μέζους. “Οἱ δούλοι, φησὶν, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα.” Εὐθέως τὴν λελυπημένην D ἀνέστησε ψυχὴν, εὐθέως παρεμυθήσατο. Μὴ ἄλγει, φησὶν, ὅτι ἐλάττον ἔχεις καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν παίδων· ὄνομα δουλείας ἐστὶ μόνον· κατὰ σάρκα ἐστὶν ἡ δεσποτεία, πρόσκαιρος καὶ βραχεῖα· ὅπερ γὰρ ἂν ᾖ σαρκικόν, ἡ ἐπὶ κηρόν ἐστι. “Μετὰ φόβου, φησὶ, καὶ τρόμου.” Ὅρας ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖ παρὰ γυναικὸς καὶ δούλων φόβον; Ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπλῶς εἶπεν, “Ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα” ἐνταῦθα δὲ μετ' ἐπιτάσεως, “μετὰ ὁ φόβου, φησὶ, καὶ τρόμου.” “Ἐν ἀπλότητι τῆς E καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ.” Συνεχῶς τοῦτό φησι. Τί λέγεις, ὦ μακάριε Παῦλε; ἀδελφός ἐστι, ὁ μᾶλλον δὲ ἀδελφὸς ἐγένετο, τῶν αὐτῶν ἀπέλαυσεν, εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα τελεί· ὁ ἀδελφὸς ἐγένετο οὐ τοῦ κυρίου τοῦ ῥεάντου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τῶν αὐτῶν ἀπολαύει πάντων, καὶ λέγεις, “Ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβον καὶ τρόμου;” Διὰ γὰρ τοῦτο, φησὶ, φημί. Εἰ γὰρ τοὺς ἐλευθέρους ἀλλήλοις ὑποτάσσεσθαι κελεύω διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, ὁ καθάπερ ἀνωτέρω ἔλεγεν, “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ ὁ θεοῦ” εἰ γὰρ F τὴν γυναῖκα πρὸς τὰς φοβεῖσθαι τὸν ἄνδρα, καίτοι αὕτη ὁ καὶ ὁμότιμός ἐστι· πολλῷ μᾶλλον τὸν οἰκέτην. Οὐ γὰρ δυσγένεια τὸ πρῶγμά ἐστιν, ἀλλ' ἡ πρώτη εὐγένεια, τὸ εἰδέναι ἐλαττοῦσθαι, καὶ μετριάξαι, καὶ εἶκιν τῷ πλησίον. Καὶ 166 ἐλεύθεροι ἐλευθέρους μετὰ πολλοῦ φόβου καὶ τρόμου ὁ ἐδούλεον. “Ἐν ἀπλότητι, φησὶ, καρδίας.” ὁ Καλῶς εἶπεν. Ἐπειδὴ ὁ γὰρ ἐν μετὰ φόβου καὶ τρόμου δουλεύει, οὐκ ἐξ εὐνοίας δέ, ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ· λανθάνουσι ὁ γὰρ πολλοὶ πολλὰ ὁ περὶ τοὺς δεσπότης κακουργοῦντες τοὺς ὁ αὐτῶν καὶ ὁ ταύτην ἀναιρεῖ τὴν

^h ἀλλὰ] + καὶ F. ⁱ δ om. C.D.F. Veron. τις pro τι B.D.F. Mosq.
^h ἢ κακόν] αὐτὸ δῆπου A.B.F. [ἢ κακόν] Sav. Cf. p. 151 F. ⁱ ἐπὶ κηρόν Cat.
^m φόβου] + γὰρ A.B.F. ⁿ Haec μᾶλλον δὲ ἀ. ἐγένετο leguntur in E. Veron.
non in ceteris. ^o ἀδελφός] μᾶλλον δὲ ἀδελφός A.B.F. Sav. cet. ^p αὐ-
τοῦ E. ^q καθάπερ] καὶ γὰρ A.B.F. ^r θεοῦ] Χριστοῦ A.B.E.F. ^s καὶ
om. F. ^t εὐγένεια] + πρώτη εὐγένεια A.B.F. ^v καὶ] εἰ δὲ καὶ E. ^w δου-
λεύουσιν A.B.F. ^x καλῶς] + οὕτως A.B.F. ^y γὰρ assumptum ex A.F.
Statim ἐν καὶ μετὰ E. Cat. ^z γὰρ om. C.E. Veron. ^a περὶ τ. δ. κακουρ-
γοῦντες pro κακουργοῦντες περὶ τ. δ. omnes. ^b αὐτῶν E.F. ^c ταύτην] +
γούν Edd. repugnantibus libris et Cat.

κακουργίαν, ^δλέγων, “Ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ κυρίῳ” ^εμὴ κατ’ ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ’ ὡς **B** δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, (878) μετ’ εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις.” Ὅρᾳ πόσων ἐδεήθη, ὥστε τοῦτο ἐμφυτεῦσαι τὸ καλὸν, τὸ μετ’ εὐνοίας λέγω, καὶ ἐκ ψυχῆς; Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ^ιπολλοὺς ὁρώμεν τοῖς δεσπόταις παρέχοντας, τὸ τοῦ φόβου καὶ ἐπὶ τοῦ τρόμου λέγω, καὶ πρὸς ^ηἐκεῖνο ἢ τοῦ δεσπότητος ἀπειλὴ πολλὰ ἀνεί· ἀλλὰ δείξον, φησὶν, ὅτι ὡς Χριστοῦ δούλος δουλεύεις, οὐχ ὡς ἀνθρώπου· ποίησον εἶναι σὸν τὸ κατόρθωμα, μὴ τῆς ἀνάγκης.

C Ὡς περ τὸν παρ’ ἐτέρου κακῶς πάσχοντα πείθει καὶ διδάσκει διὰ τῶν ἐξῆς, αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ κατόρθωμα καὶ τῆς αὐτοῦ ^ιπροαιρέσεως. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ πλῆξας τὴν σιαγῶνα, οὐκ ἀπὸ τῆς διανοίας τῆς τοῦ πληγέντος ^κἐπὶ τοῦτο ἦλθεν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς οἰκείας κακίας, ^ιτί φησι; ²“Στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην,” ἵνα δείξῃς ὅτι καὶ ταύτην οὐκ ἄκων ὑπέστης. Ὁ γὰρ ^μἐπι-
 δαψιλευσάμενος τῷ παθεῖν κακῶς, καὶ ὅπερ οὐκ ἦν αὐτοῦ, ἐποίησεν ἑαυτοῦ, ^ντῷ ραπισθῆναι ^οκαὶ τὴν ἄλλην σιαγῶνα, μὴ τῷ μόνον ἐνεγκεῖν. Τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως **P**δόξει καὶ φόβου εἶναι, **D**ἐκεῖνο δὲ φιλοσοφίας πολλῆς. ^αΚαὶ ἐδείξας, ὅτι καὶ τοῦτο διὰ φιλοσοφίαν ἤνεγκας. Ὡς τε καὶ νῦν δείξον ^ιτοῦτο, ὅτι καὶ ταύτην ἐκόντι φέρεις τὴν δουλείαν. ^βὉ ἄρα ἀνθρωπάρεσκος, οὐ δούλος ^γτοῦ Χριστοῦ· ^δὁ δὲ δούλος τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρωπάρεσκος. Τίς γὰρ ^εθεοῦ δούλος ὢν, ἀνθρώποις ἀρέσκειν βούλεται; τίς δὲ ἀνθρώποις ἀρέσκων, θεοῦ δύναται εἶναι δούλος; ^ς“Ἐκ ψυχῆς, φησὶ, μετ’ εὐνοίας ^ζδουλεύοντες.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶναι καὶ ἐν ἀπλότῃ δουλεύειν, καὶ μὴ κακούργως, μὴ μὴν **E** ^ηπάσῃ δυνάμει, ἀλλὰ τὸ ὀφειλόμενον μόνον πληροῦν, ^θδιὰ τοῦτό φησιν, ἀπὸ προθυμίας, μὴ ἀπὸ ἀνάγκης, ^ιἀπὸ προαιρέσεως, μὴ ἀπὸ βίας. ^κἈν οὕτω ^λδουλεύσῃς, οὐκ εἰ δούλος, ^μἀν ἐκ προαιρέσεως, ^νἀν μετ’ εὐνοίας, ^ξἀν ἀπὸ ψυχῆς, ^οἀν διὰ τὸν Χρι-

2 Matth. v. 39.

^δ λέγων] τί λέγων E. ^ε μὴ] καὶ μὴ E. ^ς πολλοὺς] οὐ πολλοὺς A.B.F. Idem post παρέχοντας add. τοῦτο δὲ πάντας. ^ζ τὸ om. D.E. τοῦ om. C.D.E. ^η ἐκεῖνο] αὐτὸ δὲ (δὴ F.) τοῦτο καὶ A.B.F. ^ι προαιρέσεως] + οὕτω καὶ τοῦτον A.B.E.F. Sav. cet. ^κ ἐπὶ pro eis B.C.D.E.F. ^λ τί om. A.B.F. ^μ ἐπιδαψιλευόμενος E. Statim τὸ παθεῖν idem. ^ν τὸ bis E. Veron. ^ξ καὶ τὴν ἄλλην σ.] τὴν σ. καὶ τὴν ἄλλην A.B.F. ^ο δοκεῖ E. ^π καὶ οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ^ρ τοῦτο] ἐνταῦθα A.B.F. Sav. cet. ^ς ὁ ἄρα (γὰρ E.) ἀνθ.] καὶ οὐχ ὡς ἀνθρωπάρεσκος. ὁ ἄρα τοιοῦτος A.B.F. Sav. cet. ^ζ τοῦ om. E. ^η ὁ] εἰ A.B.F. ^θ θεοῦ] Χριστοῦ B. ^ι δουλεύοντες] + καλῶς οὕτως εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ^κ πάσῃ δ.] μετ’ εὐνοίας A.B.F. ^λ διὰ τοῦτό φ.] διὰ τοῦτο (τούτου A.B.) αὐτὸ διορθοῦται καὶ λέγει A.B.F. ^μ ἀπὸ] ἀλλ’ ἀπὸ E. ^ν δουλείης E.

στόν. Ταύτην γὰρ τὴν δουλείαν καὶ Παῦλος δουλεύει ὁ ἐλεύθερος, καὶ βοᾷ λέγων ³ “Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.” F “Ὅρα πῶς ἀφαιρεῖταί σου τὴν δυσγένειαν τῆς δουλείας. “Ὡσπερ γὰρ ὁ χρήματα ἀφηρεμένος, ἂν καὶ ἕτερα προσδῶ τῷ λαβόντι, οὐκ ἐν τοῖς ἀφηρεμένοις, ἀλλ’ ἐν τοῖς φιλοτίμοις κεῖται, οὐκ ἐν τοῖς παθούσι κακῶς, ἀλλ’ ἐν τοῖς ποιούσι καλῶς, καὶ μᾶλλον 167 ὀνειδέει περιέβαλε τῷ χαρίσασθαι, ἢ περιεβλήθη τῷ ἀφαιρεθῆναι· οὕτω ἔδη ἐνταῦθα, τῇ δαψιλείᾳ καὶ μεγαλοψυχότερος φανεῖται, ^d καὶ δεικνύς ὅτι οὐκ ἤσθετο τῆς ἀρπαγῆς, ^e ἐνέτρεψεν ἐκείνον. ^f Διὰ τὸν Χριστὸν δουλεύωμεν τοῖς δεσπόταις. “Εἰδότες, φησὶν, ὅτι ^g ἂν τι ἕκαστος ^h ἐργάσῃται ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.” Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν δεσποτῶν ἀπίστους ὄντας μὴ αἰσχύνησθαι, μηδὲ ἀμείβεσθαι τοὺς οἰκέτας τῆς ὑπακοῆς, ὅρα πῶς αὐτοὺς B παρεμυθήσατο, ὥστε μὴ ὑποκτενεῖν τὴν ἀνταπόδοσιν, ἀλλὰ σφόδρα θαρρεῖν ὑπὲρ τῆς ἀμοιβῆς. Καθάπερ γὰρ οἱ καλῶς πάσχοντες, ὅταν μὴ ἀμείβωνται τοὺς εὐεργέτας, τὸν θεὸν αὐτοῖς ὀφειλέτην ποιοῦσιν· οὕτω δὴ καὶ οἱ δεσπόται, ἂν παθόντες εὖ παρὰ σοῦ μὴ ^k σε ἀμείψωνται, μᾶλλον ἡμείψαντο, τὸν θεὸν ὀφειλέτην σοι καταστήσαντες.

⁴ “Καὶ οἱ κύριοι, ^l φησὶ, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς.” Τὰ αὐτὰ ποῖα; Μετ’ εὐνοίας δουλεύετε. Ἄλλ’ οὐκ εἶπε, ^m δουλεύετε, καίτοιγε εἰπὼν, “τὰ αὐτὰ,” τοῦτο ἐδήλωσε· δουλεύει C γὰρ καὶ ὁ δεσπότης. Μὴ ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, φησὶ, μετὰ φόβου καὶ ⁿ τρόμου, τοῦ πρὸς θεὸν, ^o δεδοκότες ^p μήποτε ὑμῖν ἐγκαλέσῃ ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς δούλους ἀμελείας. “Ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν.” Μὴ φορτικοί, φησὶ, μηδὲ ^q ἐπαχθεῖς. “Εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν ^r αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” Βαβαί, ἡλίκον ἤνιξατο; πῶς ἐφόβησε; Τουτέστι, ⁵ “Τῷ μέτρῳ, ^s ᾧ μετρεῖς, ἀντιμετρηθήσεται σοι.” Μὴ ἀκούσης, “Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλήν ^t ἐκείνην ἀφῆκά σοι.” “Καὶ προσωποληψία, ^u φησὶν, οὐκ D ἐστι παρ’ αὐτῷ.” Μὴ νομίσης, φησὶν, ὅτι τὰ εἰς τὸν δούλον,

³ 2 Cor. iv. 5.

⁴ v. 9.

⁵ Matth. vii. 2. xviii. 32.

^c δὴ] + καὶ B.E.F. ^d καὶ om. C.D.E. Veron. ostendensque Vet. ^e ἐν-
τρέψει A.B.F. Sav. cet. ^f διὰ] οὐκοῦν διὰ A.B.F. Sav. cet. ^g ἂν
ἐάν F. τις pro τι B.D.F. Tum ἕκαστος A.B.C.E.F. ἄνθρωπος Edd. ἕκαστος

om. D. ^h ἐργάσῃται omnes. ποιήσῃ Edd. ⁱ ὑπὲρ pro περὶ B.C.D.E.F. Cat. ^k σε ἀμείψ. pro ἀμείψ. σε A.B.C.E.F. ^l φησὶ om. B. ^m δου-
λεύετε] οὕτω A.B. οὕτω δουλεύετε F. ⁿ τρόμου] + τουτέστι A.B.F. Sav. cet. Mox πρὸς τὸν θ. Edd. τὸν om. A.B.C.E.F. Cat. ^o δεδοκότες] ὥσει ἔλεγε, φοβείσθε A.B.F. ^p μήτε C. ^q ἐπαχθεῖς] + γίνεσθε A.B.E.F. Sav. cet. invita Cat. ^r αὐτῶν] καὶ αὐτῶν C. Statim κύριος sine artic. E. Cat. ^t ἐκείνην om. C. ^u φησὶν om. A.B.F.

ὥς εἰς δούλον γινόμενα, οὕτως ἀφήσει. Οἱ μὲν γὰρ ἔξωθεν νόμοι διαφορὰν ἴσασι τούτων τῶν γενῶν, ὥστε ἀνθρώπων ὄντες (879) νόμοι· ὁ δὲ νόμος ὁ τοῦ κοινού δεσπότης οὐδεμίαν οἶδε διαφορὰν, ἅτε κοινῇ πάντας εὖ ποιῶν, καὶ πᾶσι τῶν αὐτῶν μεταδιδούς. Εἰ δέ τις ἔροιτο, πόθεν ἡ δουλεία, καὶ διὰ τί εἰς τὸν βίον εἰσῆλθε τὸν ἀνθρώπινον· καὶ γὰρ οἶδα πολλοὺς καὶ ἐρωτῶντας τὰ τοιαῦτα ἡδέως, καὶ μαθεῖν βουλομένους· ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ἡ πλεονεξία τὴν δουλείαν ἔτεκεν, ἡ βαναυσία, ἡ ἀπληστία· ἐπεὶ Νῶε δούλον οὐκ εἶχεν, οὐδὲ Ἀβελ, οὐδὲ Σὴθ, ἀλλ' οὐδὲ οἱ μετὰ ταῦτα. Ἀμαρτία τὸ πρᾶγμα ἔτεκεν, ἡ εἰς τοὺς πατέρας ὕβρις. Ἀκούετωσαν οἱ παῖδες, ὅτι ὁ δούλος εἰςιν ἄξιοι εἶναι, ὅταν εἰς τοὺς πατέρας ἀγνώμονες ᾖσιν. Ἀφείλετο ἑαυτοῦ ὁ τοιοῦτος τὴν εὐγένειαν· ὁ γὰρ ὑβρίζων τὸν πατέρα, οὐκέτι ἐστὶν υἱός. ^F Εἰ οὖν πατέρα τις ὑβρίζων, οὐκ ἐστὶν υἱός, ὁ τὸν ὄντως ἡμῶν πατέρα ὑβρίζων, πῶς ἐστὶν υἱός; ὁ Κατῆλθεν ἀπὸ τῆς εὐγενείας, ἐξύβρισεν εἰς τὴν φύσιν. Εἶτα καὶ πόλεμοι καὶ μάχαι αἰχμα-
168 λώτους ἔλαβον. Ἄλλ' ὁ Ἀβραάμ ^d εἶχεν οἰκέτας. Ἄλλ' οὐχ ὥς οἰκέταις ἐκέχρητο. ^e Ὅρα πῶς πάντα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀναρτᾷ· καὶ τὴν γυναῖκα, ἵνα, φησὶν, ἀγαπᾷ ταύτην· καὶ τὰ παῖδια, ἵνα ἐκτρέφῃ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου· καὶ τοὺς δούλους, “εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” ^k Οὕτω, φησὶ, καὶ αὐτοὶ, ὡς δούλοι ὄντες, οὕτω φιλάνθρωποι ἔσεσθε καὶ συγγνωμονικοί. ^m “Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, φησὶν, ἐνδυναμούσθε ἐν κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.” Εἰ δὲ βούλεσθε ⁿ πρότερον τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι, ἀκούσατε τέως τὰ περὶ τῶν παίδων. Διδάσκετε αὐτοὺς εἶναι εὐλαβεῖς, καὶ πάντως πάντα ^o ἔπεται. Νῦν δὲ εἰς μὲν θέατρον Β ἡνίων, καὶ εἰς βαλανεῖον ἀπιὼν τις, πάντας ἐπισύρεται τοὺς παῖ-

⁶ v. 10.

^v ὥς εἰς δούλον om. E. Post γινόμενα add. manus recens in marg. ὥς εἰς δ. γινόμενα. Haec ὥς εἰς δούλον post γινόμενα transp. Cat. ^w ὥστε] ὥστε C. ^x ἡ βαναυσία om. A.B.F. inclusum a Sav. ^y δούλοι εἰσιν ἄξιοι] ἄξιοι εἰσιν δούλοι A.B.F. Sav. cet. ^z ἄξιοι εἶναι in textu om. E. ^z οὐκέτι ἐστὶν] Sic A.B.D.E.F. οὐκ ἐστὶν ἔτι Edd. Haec οὐκέτι ἐστὶν—ὑβρίζων om. C. ^a εἰ οὖν π. τις] Sic D. εἰ π. τις E. εἰ δὲ ὁ πατέρα A.B.F. Sav. cet. Haec εἰ οὖν—οὐκ ἐστὶν υἱός om. Veron. ^b πατέρα ἡμῶν pro ἡμῶν πατέρα A.B.C. ἡμῶν om. E.F. ^c ἐξῆλθεν A.B.F. Sav. cet. ^d εἶσεν E. Post οἰκέτας add. φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^e ὁρᾷς E. ^f καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^g καὶ om. A.B.E.F. Sav. cet. ^h καὶ om. A.B.C.D.F. Sav. cet. ⁱ ὅτι om. C. κύριος sine artic. E. ^k οὕτω, φησὶ—συγγνωμονικοί] ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οὕτω, φησὶ, φίλ. γίνεσθε καὶ συγ. ὡς καὶ αὐτοὶ δούλοι ὄντες A.B.F. ^l οὕτω φ. ἔσεσθε] φ. γίνεσθε Sav. cet. ^m Haec τὸ λοιπὸν—τῆς ἰσχύος αὐτοῦ om. Sav. cet. repugnantibus libris. ⁿ πρότερον τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι (ἀκούσατε Veron.), ἀκούσατε τέως (ὡς E.) τὰ περὶ τ. π.] Sic C.D.E. Veron. καὶ τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι, τὰ αὐτὰ ἐροῦμεν ἃ καὶ περὶ τ. π. A.B.F. ἀκούσαι, τὰ αὐτὰ ἐροῦμεν περὶ τῶν οἰκετῶν ἃ καὶ πρότερον περὶ τ. π. Sav. cet. ^o ἔπεται A.B.F. Statim nūn μὲν εἰς θέατρον C.

δας^ρ εἰς δὲ ἐκκλησίαν, οὐκέτι, οὐδὲ ἀναγκάζει παρεῖναι καὶ ἀκούειν. Πῶς ῥδὲ ὁ οἰκέτης ἀκούσεται, σοῦ τοῦ δεσπότου ἐτέροις προσ-
 έχοντος; Ἡγόρασας, ἐπρίω τὸν δούλον; ἐπίταττε πρότερον
 αὐτῷ τὰ κατὰ θεόν, ὥστε πρὸς τοὺς συνδούλους εἶναι ἥπιον,
 ἀρετῆς ἡ πολὺν ποιεῖσθαι λόγον. Πόλις ἐστὶν ἡ ἐκάστου οἰκία,
 ἄρχων ἐστὶν ἕκαστος τῆς ἐαυτοῦ οἰκίας. Καὶ ἡ μὲν τῶν
 πλουτούντων, εὐδηλον, ἔνθα καὶ ἄγροί καὶ ἐπίτροποι καὶ ἄρχον-
 τες ἐπὶ ἄρχουσιν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν τῶν πενήτων οἰκίαν φημί C
 ἡ πόλιν εἶναι. Καὶ γὰρ καὶ ἐνταυθὰ εἰσιν ἄρχαί· οἶον, κρατεῖ
 τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, ἡ ἑγὼ τῶν οἰκετῶν, οἱ οἰκέται ἡ τῶν γυ-
 ναικῶν· πάλιν αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες τῶν παιδῶν. Ἄρα οὐ
 δοκεῖ σοι, καθάπερ τις βασιλεὺς εἶναι, τοσοῦτους ἔχων ἄρχοντας
 ὑποτεταγμένους ἑαυτῷ, καὶ πάντων ἡ προσήκειν αὐτὸν οἰκονο-
 μικώτερον εἶναι καὶ πολιτικώτερον; Ὁ γὰρ εἰδὼς διαφόρως
 κεχρηῆσθαι τούτοις, οἶδε τοὺς ἐπιτηδείους ἄρχοντας αἰρεῖσθαι,
 καὶ ἡ αἰρήσεται λαμπρούς. ἸΟῖον, ἔσται βασιλεὺς ἕτερος ἡ
 γυνὴ ἡ χωρὶς τοῦ διαδήματος ἐν οἰκίᾳ, ἡ καὶ ὁ εἰδὼς τὸν βασιλέα D
 τοῦτον αἰρεῖσθαι, πάντα τὰ ἄλλα καλῶς διαθήσει.

“Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, φησὶν, ἐνδυναμούσθε ἐν κυρίῳ.”
 “Ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ λόγος, αἰεὶ τούτῳ κέχρηται τῷ τρόπῳ.
 Οὐχὶ καλῶς ἔλεγον ἐξ ἀρχῆς, ὅτι στρατόπεδόν ἐστιν ὁλόκληρον
 ἡ ἐκάστου οἰκία; Ἰδοὺ γὰρ διατάξας πάσας τὰς ἀρχάς, λοιπὸν
 αὐτοὺς καθοπλίζει, καὶ ἐπὶ πόλεμον ἐξάγει. Ἐὰν γὰρ μηδεὶς
 τὴν ἀρχὴν ἀρπάξῃ ἡ τὴν τοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ κατὰ χώραν ἕκαστος E
 μένῃ, πάντα εὖ διακείσεται. “Ἐνδυναμούσθε, φησὶν, ἐν κυρίῳ.”
 Τί ἐστὶν, “ἐν κυρίῳ;” Ἐν τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς αὐτὸν, διὰ τῆς
 αὐτοῦ βοηθείας. Ἐπειδὴ ἡ γὰρ πολλὰ ἐπέταξεν ἡ ἄπερ ἔδει
 γενέσθαι, μὴ ἡ δέισητε, φησὶν, ἐπιρρίψατε τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὸν
 θεόν, καὶ πάντα ἐξευμαρίσει. ἡ “Καὶ ἐν τῷ κράτει, φησὶ, τῆς
 ἰσχύος αὐτοῦ. ἡ Καὶ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, πρὸς
 τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.”

7 v. 11.

ρ δὲ] οὖν A.B.F. οἰκέτης sine artic. B. ἡ πολὺν om. B.F. Μοχ ἐκάστου
 ἡ οἰκία hoc ord. E. ἡ om. C. ἡ μὲν τῶν] ὅτι μὲν τοιαύτῃ ἡ τῶν A.B.F.
 Sav. cet. ἡ πόλιν] πάλιν C. καὶ πόλιν Veron. ἡ γυνή] + τῶν παιδῶν A.B.
 + τῶν παίδων F. + τῶν παίδων, τὰ παιδία D.E. ἡ τῶν] + ἰδίων A.B.F. Sav.
 cet. ἡ προσήκειν A.B.F. ἡ αἰρήσεται] + γε A.B.F. Sav. cet. ἡ οἶον]
 οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ἡ χωρὶς τ. δ. ἐν οἰκίᾳ] Sic A.B.C.E.F. ἐν οἰκίᾳ
 χωρὶς τ. δ. Edd. ἡ καὶ om. E. ἡ τὴν om. E. ἡ κυρίῳ] + καὶ ἐν τῷ
 κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ] τοιούτῳ A.B.F. Sav. cet. Haec autem, τί ἐστὶν ἐν
 κυρίῳ, quae aberant, ex Cat. assumimus. ἡ γὰρ om. A.F. ἡ ἄπερ ἔδει
 (δ δὲ E.) γενέσθαι] παραβαρύνει λοιπὸν ὥστε μένειν A.B.F. ἡ δέισητε F.
 δειλιώσητε E. ἡ θεὸν pro κύριον B.C.E.F. Cat. ἡ Haec καὶ ἐν τῷ κράτει
 —αὐτοῦ om. A.B.F. Sav. cet. καὶ ante ἐνδύσασθε om. A.B.F. Mosq. Post ἐν-
 δύσασθε add. φησὶ E.

F Οὐκ εἶπε, πρὸς τὰς μάχας, οὐδὲ πρὸς τοὺς ¹πολέμους. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς, οὐδὲ φανερώς ἡμῖν ὁ ἐχθρὸς πολεμεῖ, ^κἀλλὰ μεθοδεῖα. Τί ἐστι μεθοδεῖα; Μεθοδεύσαι ἐστὶ τὸ ἀπατῆσαι, καὶ διὰ ¹συντόμου ἐλεῖν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν γίνεται, καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν παλαίσμασιν ἐπὶ τῶν παραγόντων
 169 ἡμᾶς. Οἷόν τι λέγω· οὐδέποτε φανερά ^μπροτίθησι τὰ ἀμαρτήματα· ^νεἰδωλολατρίαν οὐ λέγει, ἀλλ' ^εἐτέρως αὐτὸ κατα- (88ο)
 σκευάζει μεθοδεύων, τουτέστι, πιθανὸν ^οκατασκευάζων τὸν λόγον, ἐπικαλύμμασι κεκρημένος. Ἦδη μὲν οὖν καὶ τούτῃ διηγείρε τοὺς στρατιώτας, καὶ νήφειν ἐποίησε, τῷ πείσαι καὶ διδάξαι, ὅτι πρὸς ^ρἐμπειρον τῶν πολεμικῶν ἡμῖν ἡ μάχη, καὶ οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ^αἀφελῶς πολεμοῦντα, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς μεθοδείας. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ ^ττῆς τέχνης αὐτοῦ, δεύτερον δὲ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ πλήθους ^ςτοὺς μαθητὰς ἐπαίρει. Οὐχὶ κατα-
 B βαλεῖν βουλόμενος ^ττοὺς στρατιώτας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας, ἀλλ' ^εἐπάραι καὶ διεγείρει, εἶπε τὰ σοφίσματα, καὶ παρεσκεύασε νήφειν. Εἰ μὲν γὰρ μόνον διηγησαμενος αὐτῶν τὴν δύναμιν μέχρι τούτου τὸν λόγον ἔστησε, ^κκατέβαλεν ἂν αὐτούς· ^ωεἰ δὲ καὶ πρὸ τούτου καὶ μετὰ τοῦτο δέικνυσι δυνατόν εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐλεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐπαίρει. Ἡ γὰρ τῶν ἐναντίων ἰσχὺς ὅσῃ ἂν ^ςσαφέστερον παρ' ἡμῶν ἀπαγγέλλεται ^γπρὸς τοὺς οἰκείους, τοσούτῳ σπουδαιοτέρους ποιεῖ τοὺς ἡμετέρους. ⁸“Ὅτι
 C οὐκ ἔστιν ^ςἡμῖν, φησὶν, ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.” ^εΕἰτα καὶ ἀπὸ τῶν ἐπάθλων τῶν κειμένων διηγείρεν αὐτούς. ^βΤί γάρ; Εἰπὼν ὅτι σφοδροὶ οἱ

8 v. 12.

¹ πολέμους] + ἀλλὰ πρὸς τὰς μεθοδείας A.B.C.D.F. Sav. cet. ^κ ἀλλὰ μεθοδεῖα (+ μεθοδεύει E.) τί (+ δὲ E.) ἐστὶ μεθοδεῖα; μεθοδεύσαι ἐστὶ] μεθοδεῖα ἐστὶν ἀπάτη καὶ δόλος· καὶ (καὶ om. F.) μεθοδεύσαι λέγεται A.B.F. ¹ συντόμου] μηχανῆς A.B.F. Sav. cet. ^μ προτίθησι] ποιεῖ A.B.F. ^ν εἰδωλολατρίαν (εἰδωλολατρεῖν E.)—μεθοδεύων] ὁ διάβολος, οὐδὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸ πράττειν αὐτὰ ὑποτίθουσιν. οὐ γὰρ λέγει εἰδωλολάτρεν, ἀλλ' ^εἐτέρως αὐτὸ μεθοδεύει A.B.F. ^ο κατασκευάζει A.F. ^ρ ἐμπειρίαν E. Idem in marg. man. rec. πρὸς ἀκριβῆ πείραν ἔχοντα τῶν πολεμικῶν. ^α ἀφελῶς omnes. φανερώς Edd. ^τ τῆς om. F. αὐτοῦ om. A.B.F. ^ς τοὺς μ. ἐπαίρει] φοβερὸν τὸν πόλεμον δέικνυσιν A.B.F. ^γ τοὺς στρ. τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας] Sic A.B.C.D.E. τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας om. F. τοὺς ὑπ' αὐτὸν (ἐφ' αὐτὸν Veron.) ἐστῶτας στρ. Edd. ^ω κατέβ. ἂν] κἀν κατέβ. A.B.F. Sav. cet. ^ε εἰ] γὺν A.B.F. Mox δεικνύς iidem. ^β σαφέστερον om. A.B.F. ^γ [πρὸς τοὺς οἰκείους] Sav. Haec om. A.B.F. ^ς ἡμῖν C. φησὶν om. A.B.F. ^ε εἰτα] προτρέψας ἀπὸ τοῦ εἰδους τῆς μάχης, λοιπὸν A.B.F. Sav. cet. Mox ἀπὸ τῶν κειμένων ἐπάθλων A.B.F. Statim αὐτοὺς διεγείρει A.B.F. Sav. cet. ^β τί] ἔτι E. τί γάρ;—ἐν τοῖς ἐπουρανίοις] εἰπὼν δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, δεικνυσὶν ὅτι περὶ τῶν ἐν οὐρανοῖς (ἐπουρανοῖς B.) A.B.F.

ἐχθροί, ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ μεγάλα ἡμᾶς ἀποστεροῦσι. Ποῖα; Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἡ μάχη κείται· οὐ περὶ χρημάτων, ^δοὐ περὶ δόξης, ἀλλ' ὑπὲρ ἀνδραποδισμού ὁ ἀγών. Ὡστε ἀκατάλακτος ἡ ἐχθρα γίνεται. Σφοδρότερα ἡ φιλονεικία ^εκαὶ ἡ Δ μάχη, ὅταν ὑπὲρ μεγάλων ᾖ. ἘΤὸ, “ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,” ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐπουρανίων· οὐχ ἵνα αὐτοὶ τινος τύχῳσι νικήσαντες, ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς ἀποστερήσωσιν· ὡς ἂν εἰ ἐλεγεν, ἡ συνθήκη ἐν ^ητίνι κείται; ἐν χρυσῷ. ἘΤὸ ἐν, ὑπὲρ ἐστὶ, καὶ τὸ ἐν, διὰ ἐστίν. Ὅρα πῶς ἡμᾶς διεγείρει ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νήφειν ποιεῖ, ^κτὸ εἰδέναι περὶ μεγάλων ὄντα τὸν κίνδυνον, καὶ ὑπὲρ μεγάλων τὴν νίκην· τοῦ γὰρ οὐρανοῦ ἡμᾶς ἐκβάλλειν σπουδάζει. Ἀρχὰς τινὰς φησὶ καὶ ἐξουσίας καὶ κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. Ποίου σκότους; Ἰδρα τῆς Ε νυκτός; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ τῆς πονηρίας. “Ἡμεν γάρ ^μποτε, φησὶ, σκότος” ^ητὴν πονηρίαν λέγων τὴν ἐν τῷ παρόντι βίῃ. Οὐ γὰρ ἔξει περαιτέρω χώραν, οὐκ ἐν οὐρανῷ, οὐκ ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι. Κοσμοκράτορας δὲ αὐτοὺς ^οφησιν, οὐχ ὡς τοῦ κόσμου κρατοῦντας, Ἡ ἀλλ' οἶδε τὸν κόσμον τούτον καλεῖν ἡ γραφὴ τὰς πονηρὰς πράξεις· ὡς ὅταν λέγῃ ὁ Χριστός· ⁹“Ὑμεῖς οὐκ ἐστέ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὥσπερ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ^Ε ἐκ τοῦ κόσμου.” Ἀρα οὖν οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ κόσμου; οὐχὶ σάρκα περιέκειντο; οὐ τῶν ^ζἐν κόσμῳ ἦσαν; Καὶ πάλιν· “Ὁ κόσμος ἐμὲ μισεῖ, ὑμᾶς δὲ οὐ δύναται μισεῖν” πάλιν τὰς πονηρὰς πράξεις λέγων. ⁸Οὕτω κόσμον ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους ^ιφησὶν· οἱ ^νδὲ δαίμονες μᾶλλον τούτων ^ωκρατοῦσι. 170 “Πρὸς τὰ πνευματικά, ^κφησὶ, τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.” ^γἈρχὰς καὶ ἐξουσίας ²φησὶ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ^αἐπουρανίων θρόνοι, κυριότητες, ἀρχαί, ἐξουσίαι. ¹⁰ “Διὰ τοῦτο, φησὶν,

9 Joan. xvii. 14. vii. 7.

10 v. 13.

^ε ἐπουρανίοις] + φησὶν E. Cat. ^δ οὐ] οὐδὲ E. Cat. ^ε καὶ ἡ μάχη ὅταν] ὅταν καὶ A.B.F. ^ζ τὸ] Sic C.D.E. τὸ γὰρ A.B.F. Edd. ἡ τὸ Cat. ^η ἐπουρανίων] + ἐστὶν A.B.F. Sav. cet. ^θ τίνι A.F. Cat. τινὶ Edd. Statim ἐν χρυσῷ. C.E. ἐν χρυσῷ; Cat. ἐν Χριστῷ A.B.D.F. Haec desunt in Editis. ^ι τὸ] + γὰρ A.B.F. ^κ τὸ] τῷ Veron. solus. Statim περὶ pro ὑπὲρ A.B.E.F. Cat. ^λ Ἰδρα A. Cat. ^μ ποτε φ. σκότος pro φ. σκότος ποτὲ omnes. ^ν τὴν] οὕτω τὴν A.B.F. Sav. cet. ^ο φησιν] εἶπεν A.B.F. ^π ἀλλ' οἶδε τὸν κ. τούτον καλεῖν] ἀλλ' ὡς τῶν πονηρῶν ἔργων ὄντας αἰτίους. οἶδε γὰρ κόσμον καλεῖν A.B.F. Sav. cet. ^ρ οὖν] γὰρ A.B.F. οὖν in marg. ἂν in text. E. ^σ ἐν τῷ κ. E. ^τ οὕτω κόσμον] οὕτως κόσμον C.D. Veron. οὕτως. ἡ κόσμον A.B.F. Sav. cet. ^θ φησὶν] λέγει A.B.F. Sav. cet. ^ι δὲ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox μάλιστα pro μᾶλλον E. Cat. ^κ κρατοῦσι] + πρὸς τὰς ἀρχὰς B.F. + πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας A. Sav. cet. ^λ φησὶ om. A.B.F. ^μ ἀρχὰς] + δὲ E. Cat. ^ν φησὶ] εἶπεν, ἐπειδὴ οἶδε καὶ ἐπὶ γῆς οὐσας A.B.F. ^ξ ἐπουρανίων] + εἰσὶ A.B.F. Sav. cet. Mox ἀρχαί, κυριότητες inverso ord. C.D. Tum καὶ ἐξουσίαι A.B.F.

TOM. IV.

X X

ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.”
 Ἡμέραν ^βπάλιν πονηρὰν, τὸν παρόντα βίον ^γφησὶ, καὶ ^δαἰῶνα πονηρὸν τοῦτόν ^εφησιν, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ γινομένων κακῶν.
 Β Τούτέστιν, αἰεὶ ὀπλίζεσθε. “Καὶ ἅπαντα, φησὶ, κατεργασάμενοι” τούτέστι, καὶ πάθη καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ τὰ ἐνοχλοῦντα ἡμῖν ἅπαντα. Οὐχ ἀπλῶς ἐργάσασθαι εἶπεν, ἔλλα κατεργάσασθαι, ἕως τε οὐκ ἀνελεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ στήναι μετὰ τὸ ἀνελεῖν. Πολλοὶ γὰρ τὴν νίκην ταύτην νικήσαντες, πάλιν ἔπεσον. Πάντα, φησὶ, κατεργασάμενοι, οὐ τὸ μὲν ^ηναί, τὸ δὲ οὐ· δεῖ ^ιγὰρ καὶ μετὰ τὴν νίκην στάσεως. Ἐβλήθη ποτὲ, ἀλλὰ πάλιν ἀναζῇ τὰ βαλλόμενα, ἂν μὴ στώμεν. ^κΕἰ δὲ ^λπεσόντα ἀνίσταται, ἕως ἂν στήκωμεν, πέπτωκεν· ἕως ἂν μὴ περιφερώμεθα, ἐκεῖνος οὐκ ἀνίσταται. ^μΕὐδυσώμεθα τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ. Ὁρᾷς πῶς τὸν φόβον ἐξεῖλεν; ^νΕἰ γὰρ (881) δυνατὸν ^ξκατεργάσασθαι καὶ στήναι, ὅτ’ ἐπὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν δυνάμεως διεξίναί, οὐ δειλίαν ἐμποιεῖ καὶ φόβον, ἀλλὰ τὴν ῥαθυμίαν ἀποτινάσσει. “Ἴνα δυνηθῇτε ἀντιστῆναι, φησὶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ.” Καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου παραμυθεῖται. Βραχύς, φησὶν, ὁ καιρὸς, ὥστε χρὴ ἐστάναι· μὴ κάμῃτε μετὰ ^οτῇ ἐσφαγῇν.

Ἐἰ τοίνυν πόλεμος ἐστίν, εἰ τοιαῦται αἱ παρατάξεις εἰσὶν, εἰ ἀσώματοι αἱ ἀρχαί, εἰ κοσμοκράτορες, εἰ πνευματικά ^πτῆς πονηρίας, πῶς τρυφᾷς, εἰπέ μοι; ^ρπῶς διακεχυμένος εἶ; ^σπῶς ἀφωπλισμένοι περιγενέσθαι δυνησόμεθα; Ταῦτα ἕκαστος ἐαυτῷ ^τλεγέτω καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ὅταν ὑπὸ ^θτοῦ θυμοῦ κρατῇται, ὅταν ὑπὸ ἐπιθυμίας, ὅταν τὸν ὑγρὸν ^ιβίον καὶ εἰκὴ τοῦτον ἐπιζητῇ. Ἀκουέτω τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἢ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, ^κπρὸς τὰς ἐξουσίας.” Χαλεπώτερος οὗτος ὁ πόλεμος τοῦ αἰσθη-

^β πάλιν accessit ex omnibus. ^γ φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^δ αἰῶνα] + δε A.B.F. Sav. cet. Mox τοῦτο E. ^ε φησιν] καλεῖ A.B.F. Sav. cet. ^ζ ἀλλὰ] ἀλλ’ ὥστε E. Cat. Veron. ^η ὥστε οὐκ ἀνελεῖν μ.] ὥστε οὐκ ἀνελεῖν δεῖ μ. A.B.F. ὥστε ἀνελεῖν οὐ δεῖ δὲ ἀνελεῖν μ. E. Cat. ^θ ναὶ om. F. ^ι γὰρ] τοῖνον A.B.F. ^κ εἰ δὲ] ἤδη καὶ A.B.F. Sav. cet. ^λ ἐνδυσώμεθα] ἐνδυσασθε, φησὶ A.B.F. ^μ εἰ] οὐ C. Statim δὲ pro γὰρ A.B.F. ^ν καὶ κατεργ. E. ^ξ τὸ περὶ τῆς τῶν ἐ. δ. διεξίναί] τί ἀποφύγετε τὴν μάχην; στήθε κατεργασάμενος καὶ νενίκηκας. καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι τοσαῦτα περὶ τῆς τ. ἐ. δ. διεξίρχεται· τὸ γὰρ ταῦτα διεξίναί A.B.F. Sav. cet. ^ρ ἀντιστῆναι φ. pro φ. ἀντιστῆναι A.B.C.D.E. ^σ ἐσφαγῇ] σοφίαν C. ^τ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ βίου ἐπιμελοῦς καὶ μεμεριμνημένου, ἵνα μὴ ἡττώμεθα πρὸς τοῦ πονηροῦ καθ’ ἐκάστην ἐν πᾶσιν ἐπιβουλευόντος· καὶ περὶ τῆς τῶν παρόντων ὑπεροφίας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων σπουδῆς. Veron. ^θ τῆς om. E. ^ι πῶς] + καὶ A. ^κ πῶς] + δε A.B. ^λ λεγέτω] διαλεγέσθω E. ^μ τοῦ om. E. ^ν β. καὶ εἰκὴ τοῦτον] Sic omnes. τοῦτον β. καὶ εἰκὴ Edd.

τοῦ, σφοδροτέρα ἡ μάχη. Ἐννόησον ὅσον ²οὗτος παλαίει χρόνον. ^aΝῦν οὖν ἦλθε, φησὶν, ἐμοὶ παλαίσει. Ταῦτα ^bγὰρ τινες τῶν ^cῥαθύμων φθέγγονται. Δέον ^dσε εὐχαριστεῖν, ἄνθρωπε, ὅτι ^eτοῦ τοιοῦτου περιγίγη, ἃν ἐθέλῃς, ἐκ τῶν ἐναντίων ^fκαὶ ἀγανακτεῖς, νωθροῦ τινος καὶ ὑπνηλοῦ στρατιώτου βήματα φθεγγόμενος. Οἶδας τὰς λαβὰς, ἃν ἐθέλῃς ^hπερισκόπει πάντοθεν, σαντὸν τείχιζε. Οὐχὶ πρὸς τὸν διάβολόν ἐστιν ἡ μάχη ^Fμόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐκείνου δυνάμεις. Πῶς οὖν παλαίσομεν τῷ ⁱσκοτῷ; Φῶς γενόμενοι. Πῶς τοῖς πνευματικοῖς τῆς πονηρίας; Ἀγαθοὶ γενόμενοι. ^kἈγαθὸν γὰρ ἐναντίον ἡ πονηρία, καὶ φῶς ἀπελαύνει σκότος· ἃν δὲ καὶ αὐτοὶ ὤμεν σκότος, ¹⁷¹ ἀλυσόμεθα πάντως. Πῶς οὖν αὐτῶν περιεσόμεθα; Ἄν ὅπερ εἰσὶν ἀπὸ φύσεως ἐκείνοι, τοῦτο γενώμεθα ἀπὸ ^lπροαιρέσεως, σαρκὸς ἐκτός καὶ αἵματος· οὕτως αὐτοὺς ^mαἰρήσομεν. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ὑπὸ πολλῶν ἐλαύνεσθαι, μὴ νομίσῃτε, φησὶν, ὅτι αὐτοὶ πολεμοῦσιν ⁿὑμῖν. Οἱ ἐνεργοῦντες ἐν αὐτοῖς δαίμονες εἰσὶν οἱ πολεμοῦντες· πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἡ μάχη. Δύο δὲ ἀπὸ τούτων κατασκευάζει, αὐτοὺς τε ^oαὐστηροτέρους ποιοῦν, καὶ τὸν πρὸς ἐκείνους θυμὸν χαλῶν τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς. Καὶ τίνος ἔνεκεν πρὸς τούτους ἡμῖν ἡ μάχη γεγένηται; Ἐπειδὴ ^pκαὶ B σύμμαχον ἔχομεν ἄμαχον, τοῦ πνεύματος τὴν χάριν. Τέχνην ἐδιδάχθημεν τοιαύτην, ὥστε μὴ πρὸς ἀνθρώπους δύνασθαι παλαίειν, ἀλλὰ πρὸς δαίμονας. Ἄν δὲ ἐθέλωμεν, οὐδὲ παλαίομεν. Ἐπειδὴ γὰρ βουλόμεθα, πάλῃ ἐστίν· ἐπεὶ τοσαύτη ἡ δύναμις τοῦ ἐνοικούντος ^qἐν ἡμῖν, ὡς λέγειν, ¹¹ “Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν ἐξουσίαν πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ^rτοῦ ἔχθρου.” Πᾶσαν ἡμῖν ^sδέδωκεν ἐξουσίαν καὶ τοῦ C παλαίειν, καὶ τοῦ μὴ παλαίειν· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς νωθεῖς ἐσμεν, παλαίομεν αὐτοῖς. Ἐπεὶ ὅτι ^tΠαῦλος οὐκ ἐπάλαισεν, ἄκουσον αὐτοῦ λέγοντος· ¹² “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ^vἢ λιμὸς, ἢ διωγμὸς, ἢ γυμ-

11 Luc. x. 19.

12 Rom. viii. 35. xvi. 20. Act. xvi. 18.

² οὗτος om. A.B.F. ^a νῦν—παλαίσει] ὑπὲρ τίνος πικτεῖται, καὶ γενεῶν σεαυτοῦ ἀσφαλέστερος. ναί, φησὶν, ἀλλ' ἔδει ὄντα διάβολον ἐκ μέσου γενέσθαι, καὶ πάντες ἂν ἐσώζοντο A.B.F. Sav. cet. ^b γὰρ accessit ex D.E. ^c ῥαθύμων] + προφασιζόμενοι A.B.F. Sav. cet. ^d σε om. A.B.F. ^e τοῦ assumptum ex A.B.C.D.F. Statim περιγίγη F. ^f καὶ] σὺ δὲ A.B.F. ^g ῥήματα φθ. pro φθ. ῥήματα omnes. ^h περισκόπει] E. ⁱ σκότῳ] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^k ἀγαθοῦ C.E. ^l προαιρέσεως] + ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. ^m ἐρίσομεν ante corr. E. ⁿ ὑμῖν pro ἡμῖν B.C.D.E. et ex corr. F. ^o αὐστηροτέρους—πολεμοῦντας αὐτοῖς] προθυμοτέρους ποιοῦν πρὸς τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς, καὶ πρὸς ἐκείνους τὸν θυμὸν ἐγείρων A.B.F. Sav. cet. ^p καὶ om. C.D. ^q ἐν om. A.B.F. ^r τοῦ] + ἀντικειμένου, sed expunctum, E. ^s ἔδωκεν B.F. Statim τὴν ἐξουσίαν C. ^t ὁ Παῦλος E. Statim ἐπάλαιεν A.B.F. ^v ἢ λιμὸς om. C.D. Veron.

X X 2

νότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;” Καὶ πάλιν ἤκουε αὐτοῦ λέγοντος· “Ὁ θεὸς συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.” Εἶχε γὰρ αὐτὸν ὑποτεταγμένον· διὸ καὶ ἔλεγε, D “Παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐξελεῖν ἀπ’ αὐτῆς.” Τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι παλαιόντος. Ὁ γὰρ παλαίων ^w οὐδέπω ἐνίκησεν, ὁ δὲ νικήσας οὐκέτι παλαίει. Ὑπέταξεν αὐτὸν, ^x ἐξηχμαλώτισε. Καὶ Πέτρος δὲ οὐκ ἐπάλαιε τῷ διαβόλῳ, ἀλλ’ ὁ τοῦ παλαίσαι βέλτιον ἦν, ἐν τοῖς πιστοῖς, ἐν τοῖς ὑπακούουσιν, ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ^z ἐκράτουν αὐτοῦ, καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ μακάριος Παῦλος· ¹³ “Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.” Ὁθεν καὶ μάλιστα αὐτοῦ περιεγένετο. Καὶ πάλιν ἤκουε αὐτοῦ λέγοντος· “Οὐ θαυμαστόν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται, ὡς ^a διάκονοι δικαιοσύνης.” Οὕτως ἦδει πᾶσαν τὴν μάχην, καὶ οὐδὲν αὐτὸν ἐλάνθανε. Καί, “Τὸ μυστήριον ^b γὰρ, φησὶν, ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας.” Ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς (882) ἡ πάλιν ἐστίν. Ἐπεὶ ἤκουε ^c πάλιν αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁴ “Πείσμαι ὅτι οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐξουσίαι, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστώτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ^d τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ^e Χριστοῦ.” Οὐκ ^f εἶπεν, ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ’, “ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ^e Χριστοῦ.” Πολλοὶ γὰρ εἰσιν ἠνωμένοι δῆθεν τῷ Χριστῷ, οὐκ ἀγαπῶντες δὲ αὐτόν. Οὐ μόνον, φησὶν, ἀρνήσασθαί με οὐ ^b πείσεις, ἀλλ’ οὐδὲ ἤττον αὐτὸν ἀγαπήσαι. Εἰ δὲ αἱ ἄνω δυνάμεις οὐκ ἂν τοῦτο ἴσχυσαν, τίς ¹ ἕτερος αὐτὸν μετέστησεν; ¹⁷² Οὐχ ὡς δὲ ἐκείνων ἐπιχειρουσῶν, ταῦτά φησιν, ἀλλὰ καθ’ ὑπόθεσιν· διὸ καὶ ἔλεγε, πέπεισμαι. Οὐκοῦν ^k οὐκ ἐπάλαιεν, ἀλλ’ ὅμως φοβεῖται αὐτοῦ τὰς πανουργίας. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁵ “Φοβοῦμαι, μὴ πως ὡς ¹ ὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.” ^m Ναι, φησὶν· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τούτῳ τῷ ⁿ ῥήματι χρῆται, λέγων· ¹⁶ “Φοβοῦμαι γὰρ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.” Πῶς

¹³ 2 Cor. ii. 11. xi. 15. 2 Thess. ii. 7.

¹⁵ 2 Cor. xi. 3.

¹⁴ Rom. viii. 38, 39.

¹⁶ 1 Cor. ix. 27.

^w οὕτω C. οὐδέποτε D. Veron.

εἰργάζετο A.B.F. Sav. cet.

(+ τῶν A.B.F.) αὐτοῦ assumpta ex omnibus.

^b γὰρ] δὲ E.

C.D. Veron.

Sav. cet.

om. C. Veron.

¹ ὁ om. A.

ματι] τρώφῃ E.

^x ἤχμαλώτευσεν A.B.F.

^z κρατῶν E. Mox haec καὶ τῶν δυνάμεων

^a διάκονοι] ἄγγελοι E.

^c πάλιν om. F. αὐτοῦ πάλιν inverso ord. A.

^d τις om.

^e Χριστοῦ] θεοῦ C.D. Veron.

^f εἶπεν] + ἀπλῶς A.B.F.

^g Χριστοῦ] θεοῦ D. Haec ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ

^h πείθεις E.

ⁱ ἕτερος] + ἄν E.

^k οὐκ om. F.

^m ναι] καὶ C. Veron. Mox ἀλλὰ om. C.D.E. Veron.

ⁿ ῥή-

ματι] τρώφῃ E. Statim χρῆται A.B.C.E.F. κέχρηται Edd.

οὐν πέπεισαι, ὅτι οὐδεὶς σε ὁχωρίζει; Ὁρᾷς ὅτι ταπεινοφρο- B
σύνης τὸ ρήμά ἐστι καὶ ῥμετριότητος; Ἦδη γὰρ ἐκείνος ὥκει
τὸν οὐρανόν· διὸ καὶ ἔλεγεν, ¹⁷ “Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ συνοῖδα”
καὶ πάλιν, “Τὸν δρόμον τετέλεκα.” Ὡστε οὐκ εἰς ταῦτα
ἐνεπόδιζεν αὐτῷ ὁ διάβολος, ἀλλ’ εἰς τὰ τῶν μαθητῶν. Τί
δήποτε; Ἐπειδὴ τούτων οὐκ αὐτὸς ἡκύριος ἦν μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἡ ἐκείνων προαίρεσις. Ἐκεῖ ἔστιν ὅπου ἐκράτει· μᾶλλον δὲ
οὐδὲ ἐκεῖ αὐτοῦ ἐκράτει, ἀλλὰ τῆς ῥαθυμίας τῶν μὴ προσεχόν-
των. Εἰ μὲν γὰρ τὰ παρ’ αὐτοῦ μὴ ἐπλήρου, ἢ διὰ νωθείαν, ἢ
δι’ ἄλλο τι τοιοῦτον, αὐτοῦ ἐκράτει· εἰ δὲ αὐτὸς μὲν πάντα C
ἔπραττεν, ἐκείνοι δὲ οὐκ ἐπέιθοντο, οὐκ αὐτοῦ ἐκράτει, ἀλλὰ τῆς
ἐκείνων ἀπειθείας· καὶ τὸ νόσημα οὐ τοῦ ἱατροῦ ἔκράτει, ἀλλὰ
τῆς ἀταξίας τοῦ κάμνοντος. Ὅταν ἔδὲ αὐτὸς μὲν πάντα
παρασκευάσῃται, ἑκείνος δὲ πάντα διαφθείρῃ, ἐκείνος ἡττηται,
οὐχ οὗτος. Ὡστε οὐδαμοῦ ἐκράτησε τοῦ Παύλου. Πλὴν ἀλλ’
ἐφ’ ἡμῶν ἀγαπητὸν ἡ τὸ καὶ δύνασθαι παλαίειν. Ῥωμαίοις
ἡ μὲν οὐ τοῦτο ἐπεύχεται, ἀλλὰ τί; ¹⁸ “Συντρίψει τὸν Σατανάν
ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει” καὶ τούτοις οὕτως ἐπεύχεται,
“Τῷ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτού- D
μεθα ἢ νοοῦμεν.” Ὁ παλαίων, ἔτι κατέχεται· πλὴν ὡς
ἀγαπητὸν καὶ τὸ μὴ πεσεῖν. Τότε ἡ νίκη λαμπρὰ γίνεται,
ὅταν ἐξέλθωμεν ἐνταῦθεν. Οἶον, ἔστω τις ἐπιθυμία πονηρὰ·
τὸ μὲν παράδοξον, ἡ μὲν δὲ δέχεσθαι ταύτην, ἀλλὰ σβεννύναι· εἰ
δὲ τοῦτο οὐ δυνατόν, καὶ παλαίωμεν, καὶ διαπαντὸς κατέ-
χωμεν· ἂν παλαίοντες ἐξέλθωμεν, νενικήκαμεν. Οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ
τῶν ἀθλητῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἂν μὴ κατα-
βάλῃς, οὐ νενίκηκας· ἐνταῦθα δὲ ἂν μὴ καταβληθῇς, νενίκηκας· E
ἂν μὴ καταβληθῇς, κατέβαλες. Εἰκότως· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀμφό-
τεροι ὑπὲρ νίκης σπουδάζουσι, καὶ ὁ ἕτερος καταβληθῇ, ὁ ἕτερος
στεφανοῦται· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ὁ διάβολος ὑπὲρ τῆς
ἡμετέρας ἡττης σπουδάζει. Ὅταν οὖν αὐτὸν ἀφέλωμαι τοῦτο
ὑπὲρ οὗ σπουδάζει, ἐνίκησα· οὐ γὰρ ὥστε καταβαλεῖν, ἀλλ’
ὥστε συγκαταβαλεῖν ἐπείγεται. Ἦδη οὖν νενίκηκα· αὐτὸς γὰρ
ἤδη βέβληται, καὶ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ἐστίν. Ἡ δὲ νίκη αὐτοῦ οὐκ F

17 1 Cor. iv. 4. 2 Tim. iv. 7.

18 Rom. xvi. 20. Ephes. iii. 20.

ὁ χωρίζει pro χωρίσει A.B.C.E.F. ῥ πραότητος F. ἡ κύριος ἦν pro ἦν
κύριος A.B.C.E.F. ῥ κρατεῖ A.B.F. ἡ ἀπειθείας C. ῥ δὲ] γὰρ A.B.F.
Sav. cet. ῥ ἐκείνος δ. π. διαφθείρῃ om. E. ῥ τὸ καὶ] καὶ τὸ B.E.F.
ῥ μὲν] + οὖν E. οὐ om. F. ῥ ἄλλ’ om. E.F. ῥ ἐπιθυμία πονηρὰ] ἐπιθυμία
πονηρὰ παλαίων A.B.F. ῥ μὲν δὲ] μὴ E. ῥ αὐτὴν A.B.E.F. ῥ διαπαν-
τος] + αὐτὴν F. ῥ ἀθλητῶν] + ἐστίν A.B.F. ῥ ἂν μὴ κ. νενίκηκας om. F.
ῥ αὐτὸν ἀφ.] ἀφ. αὐτὸν D. αὐτὸν om. C.F. ῥ —βάλλειν bis E.

ἐν τῷ στεφανωθῆναι, ἀλλ' ἐν ^hτῷ ἀπολέσαι· ὥστε ⁱἂν μὴ καταβάλω, μὴ καταβληθῶ δέ, νενίκηκα. ^kΤίς οὖν ἐστὶ λαμπρὰ νίκη; Τὸ ἐκ περιουσίας καταπατεῖν αὐτὸν, οἷον ὁ Παῦλος ἐποίει, 173 οὐδὲν ἡγούμενος ^lεἶναι τὰ παρόντα πράγματα. Τούτον καὶ ἡμεῖς μιμώμεθα, καὶ σπουδάζωμεν ἀνώτεροι γενέσθαι, καὶ μηδ' ἄλλοθεν παρέχειν αὐτῷ λαβὴν. Ὁ πλοῦτος δίδωσιν αὐτῷ λαβὴν, τὰ χρήματα, ἢ κενοδοξία· καὶ πολλάκις μὲν αὐτὸν ἀνέστησε, πολλάκις δὲ ἡγρίανεν. Ἀλλὰ τίς χρεῖα πάλης; ^mτίς χρεῖα συμπλοκῆς; Ὁ συμπλεκόμενος ἄδηνον ἔχει τὸ τέλος, πότερον μὴ ἡττηθεῖ καὶ αὐτός, ⁿκαὶ ἀλώσεται· ὁ δὲ καταπατὼν, δῆλον ἔχει τὴν νίκην. ^oΚαταπατήσωμεν τοῦ διαβόλου τὴν δύναμιν, ^pκαταπατήσωμεν ^qτὰς ἁμαρτίας, πάντα λέγω τὰ βιωτικά, θυμὸν, ἐπιθυμίαν, ἀλαζονείαν, πάντα τὰ πάθη· ἵνα ἀπελθόντες ἐκεῖ, τὴν ἔξουσίαν, ἣν ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, μὴ εὐρεθώμεν ^rπροδιδόντες. Οὕτω γὰρ καὶ τῶν ^sμελλόντων ἐπιτευζόμεθα. Εἰ δὲ (883) περὶ τοῦτο ^tἡγινόμεθα κακοὶ, τίς ἡμῖν ἐγχειρίσει τὰ μείζονα; Εἰ γὰρ τὸν προσκεκρουκότα, τὸν ἡτιμωμένον, τὸν καταπεφρονημένον, τὸν ὑπὸ τοὺς πόδας κείμενον, πατήσαι οὐκ ἡδυνήθημεν, ^cπῶς ἡμῖν δώσει τὰ πατρῷα ὁ πατήρ; εἰ τοῦ οὕτως ὑποταγμένου οὐ περιεγεγόμεθα, ποίαν ἔχομεν παρρησίαν εἰς τὴν πατρῷαν εἰσελθεῖν οἰκίαν; Εἰπέ γάρ μοι· εἴ τινα υἱὸν ἔχεις, ἐκεῖνος δὲ ἀφείς τοὺς ^wεὐπροσωποῦντας τῶν οἰκετῶν, ^xἀναμίσγνυται ^yτοῖς σε λελυπηκόσι, τοῖς ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρῷας οἰκίας, τοῖς περὶ κυβείαν ἡσυχολημένοις, καὶ μέχρι τέλους τοῦτο ^zποιῇ, οὐχὶ ἀποκληρονόμος ἔσται; Εὐδὴλον ὅτι. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ^aἂν ἀφέντες τοὺς εὐηρεστηκότας καὶ τοὺς ^bἐπιτεταγμένους ἡμῖν ἀγγέλους, ἀναστρεφώμεθα μετὰ τοῦ διαβόλου, πάντως ^dἀποκληρονόμοι ἐσόμεθα. Ἀλλὰ μὴ ^bγένοιτο, ἀλλὰ τὸν πόλεμον ^cἀναδεξώμεθα τὸν πρὸς αὐτόν. Εἴ τις ἐχθρὸν ἔχει, εἴ τις ὑπ' αὐτοῦ ἡδίκηται, εἴ τις ἀγριαίνει, πάντα τὸν θυμὸν ἐκείνον, πᾶσαν τὴν χαλεπότητα συναγαγὼν κενούτω κατὰ τῆς τοῦ διαβόλου κεφαλῆς. Ἐνταῦθα ὁ θυμὸς καλὸν, ἐνταῦθα ἡ

^h τῷ] + ἐμέ A.B.D.E.F. Sav. cet. ⁱ ἂν] κἀν E. ^k τίς] τί A. Statim ἐστὶν ἡ λ. ν. E. ^l εἶναι om. E. ^m τίς χρεῖα] ἡ E. ⁿ καὶ om. C. Statim ἢ λ. A.B.F. ^o καταπ.] οὐκοῦν καταπ. A.B.F. Sav. cet. ^p καταπατήσαντες C.D. Veron. ^q τὰς ἁμαρτίας] τὰς ὕλας τῆς ἁμαρτίας A.B.F. Mox πάντα τὰ πάθη, θυμὸν, ἐπιθ. ἀλαζ. inverso ord. iidem. ^r προδόντες ante corr. E. ^s μελλόντων] + αγαθῶν E. ^t γεγόμεθα Veron. γεγόμεθα A.B.E.F. ^v ἔχεις B.E. ^w εὐγνωμονοῦντας A.B.F. Sav. cet. ^x ἀναμίσγνυται B.E.F. ^y τοῖς σε λ.] τῶν λελυπηκότων E. ^z ποιεῖ A.B.E.F. ^a διακονοῦμένους A.B.F. ^b γένοιτο] + τοῦτο μηδένα παθεῖν ἡμῶν A.B.F. Sav. cet. ^c ἀναδεξώμεθα τὸν πρὸς αὐτόν] ἀναδεξαμένους τὸν πρὸς αὐτόν, καὶ νικήσαντας μετὰ τῆς ἀνωθεν συμμαχίας, κληρονόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν A.B.F. receptum a Sav. cet.

ὀργὴν χρῆσιμον, ἐνταῦθα ἡ μνησικακία ἐπαινετόν. "Ὡςπερ γὰρ Ε
ἐπὶ τῶν ^δἐξωθεν τὸ μνησικακεῖν ἐπονηρόν, οὕτως ἐνταῦθα τὸ
μνησικακεῖν ἀγαθόν. "Ὡστε εἰ ἐλαττώματα ἔχεις, ἐνταῦθα
αὐτὰ ἐγύμναζε, εἰ μὴ δύνασαι αὐτὰ ἀποθέσθαι, ἢ μετὰ τῶν
μελῶν τῶν σῶν. "Ἐπληξέ σε τις; Μνησικάκησον τῷ διαβόλῳ,
καὶ μηδέποτε καταλύσης τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς αὐτόν. 'Ἄλλ'
οὐκ ἔπληξε; Καὶ οὕτω μνησικάκει, ὅτι τὸν δεσπότην ὕβρισε
τὸν σὸν, ὅτι προσέκρουσεν, ὅτι τοὺς ἀδελφούς λυμαίνεται καὶ F
πολεμεῖ. 'Αεὶ ἐχθρὸς ἔσο, αἰεὶ πικρὸς, αἰεὶ ἀνήμερος· οὕτω τα-
πεινὸς ἔσται ἐκείνος, οὕτως εὐκαταφρόνητος, οὕτως εὐχειρώτος.
*Ἄν ἡμεῖς ἀγριαίνωμεν πρὸς αὐτόν, ἐκείνος οὐκ ἔσται ἡμῖν
ἄγριος· ἂν ἡμεῖς ὤμεν ἐπιεικεῖς, τότε ἐκείνος ἄγριος ἔσται· οὐχ
ὥς ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ^βἡμετέρων. 'Ἐχθρὸς ἐστὶ καὶ πολέ- 174
μιος καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας, ^ικαὶ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς
^καὐτοῦ. ^ιΕἰ ἐαυτὸν οὐ φιλεῖ, πῶς ἡμᾶς φιλεῖσαι δυνήσεται;
Παραταττώμεθα τοίνυν καὶ βάλλωμεν αὐτόν, ἔχοντες σύμ-
μαχον μέγαν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ^μΧριστόν, ὃς δυνήσεται
καὶ ἡμᾶς ἀχειρώτους ποιῆσαι ^νταῖς ἐκείνου πάγαις, καὶ τῶν
οὐ μελλόντων ἀξιώσαι ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπι-
τυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Ἀμήν. B

ΛΟΓΟΣ ΚΓ.

¹Στῆτε οὖν περιζώσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.

ΣΥΝΤΑΞΑΣ τὸ στρατόπεδον τοῦτο, καὶ διεγείρας αὐτῶν
τὴν προθυμίαν· ^αἀμφοτέρων γὰρ ἔδει, καὶ τοῦ συντεταγμένου C
εἶναι, ^βκαὶ ἀλλήλοις εἴκειν, καὶ τοῦ ^γτὸν θυμὸν αὐτῶν διεγερ-
θῆναι· ^δκαὶ παραθαρσύνας αὐτούς· καὶ γὰρ καὶ τούτου ἔδει·
λοιπὸν αὐτούς ^εκαὶ καθοπλίζει. Οὐδὲν γὰρ τῶν ὅπλων ὄφελος,
ἐκείνων ^ςπρότερον μὴ διατεταγμένων, μηδὲ τοῦ θυμοῦ διεγερ-
θέντος τῆς τοῦ στρατιώτου ψυχῆς. Δεῖ γὰρ ^εαὐτόν πρότερον

¹ CAP. VI. v. 14.

^δ ἐξωθεν] + τούτου B.F. + τοῦτο A. Sav. cet. ^ε ἐπονηρόν omnes. κακὸν Edd.
^ς ἐντεῦθεν A.B.F. ^ε γύμναζε—ἢ (μὴ pro ἡ E.) μετὰ] ἀποσκεύαζε· εἰ δὲ μὴ δύ-
νασαι αὐτὸς ἀποθέσθαι, καὶ μετὰ A.B.F. Sav. cet. ^β ἡμετέρων] + ἀλλ' ἀπε-
ναντίας A.B.F. ^ι καὶ om. A.B.F. ^κ ἐαυτοῦ E. ^ι εἰ om. a pr. man. E.
^μ τὸν Χριστόν E. ^ν τῆς ἐκείνου παγίδος F. ^ο μελλόντων] + ἡμᾶς E.
HOM. XXIII. ^α ἀμφοτέρα C. Mox καὶ τὸ συντ. idem. ^β Haec καὶ ἀλλήλοις
εἴκειν (ἡκεῖν ante corr. E.) om. A.B.F. Sav. cet. ^γ τὸν accessit ex omnibus.
τούτων pro τοῦ τὸν Veron. Statim αὐτόν pro αὐτῶν a pr. man. E. ^δ καὶ]
εἰτα καὶ A.B.F. ^ε καὶ om. A.B.F. ^ς πρότερον μὴ] μὴ πρότερον A.B.F.
^ε αὐτόν πρότερον pro πρότερον αὐτόν A.B.C.E.F. πρότερον om. D.

ἐνδοθεν ὀπλίζουσιν, καὶ τότε ἔξωθεν. Εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ^hστρατιωτῶν ταῦτα, πολλῶν μᾶλλον ἐπὶ ⁱτούτων τῶν νοητῶν στρατιωτῶν· Διὰ μᾶλλον δὲ ἐπὶ τούτων οὐδὲ ἔστιν ἔξωθεν ὀπλίσασθαι, ἀλλὰ πάντα ἐνδοθεν. Διήγειρε τὸν θυμὸν καὶ ἀνέκαυσε, προσέθηκε τὸ θάρσος, ἔστησεν αὐτοὺς εὐτάκτως· ^kὅρα πῶς καὶ περιτίθῃσι τὰ ὄπλα. “Στῆτε οὖν,” φησί. Πρῶτον ^lτῶν τακτικῶν εἶδος, τὸ εἰδέναι ἐστάναι καλῶς, ^mκαὶ πολλὰ παρὰ τοῦτο γένοιτο ἄν. Διὰ τοῦτο ⁿπολλὰ περὶ τοῦ στήναι διαλέγεται, καὶ ἐτέρωθι λέγων, ²“Ὁ Στῆτε, γρηγορεῖτε” καὶ πάλιν, “Οὕτω στήκετε ἐν Ῥκυρίῳ” καὶ πάλιν, “Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πῆσῃ” (884) Εκαὶ πάλιν, “Ἵνα δυνηθῇτε πάντα κατεργασάμενοι στήναι.” Οὐκ ἄρα ἀπλῶς τινα στάσιν φησὶν, ἀλλ’ εὐτακτον· καὶ ὅσοι πολέμων εἰσὶν ἔμπειροι, ἴσασιν ὅσον ^qἔστιν εἰδέναι ἐστάναι. Εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν πυκνεύοντων καὶ παλαιόντων τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων· ὁ παιδοτρίβης παρεγγῶν, τὸ ἐστάναι, πολλῶν μᾶλλον ἐν τοῖς ^rπολέμοις καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς πράγμασιν. Ὁ ἐστὼς, ὁ ῥθὸς ἔστηκεν, οὐ διακεχυμένος, οὐκ ἐπικλινόμενός τινι· ἡ ἀκριβὴς ὁρθότης ἐν ^vτῇ στάσει φαίνεται. “Ὡστε οἱ ^wὄντως ὀρθοὶ, οὗτοι ἐστήκασιν· οἱ δὲ μὴ ἐστῶτες, οὐκ ἂν εἴεν ὀρθοί, ἀλλὰ διαλελυμένοι καὶ διακεχυμένοι. Ὁ τρυφῶν οὐχ ἔστηκεν ὀρθός, ὁ λάγνος, ὁ φιλοχρήματος, ^xἀλλὰ κέκλιται. Ὁ ἐστάναι εἰδὼς, ἀπ’ αὐτῆς τῆς στάσεως, ὥσπερ ἀπὸ τινος θεμελίου, πάντα εὐμαρῇ ἔξει τὰ τῆς ^yπάλης. “Στῆτε ^zοὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφύν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” ^aΟὐ περὶ αἰσθητῆς ζώνης ^bφησί· πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ νοητῶς λέγει. Καὶ ¹⁷⁵ὅρα πῶς ὁδῶ προβαίνει. Πρῶτον ἀναζώννυσιν τὸν στρατιώτην. ^cΤί δὴ τοῦτό ἐστι; Τὸν διαρρέοντα καὶ ^dδιακεχαλασμένον ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ^eχαμαὶ τοὺς λογισμοὺς ἔχοντα συρομένους· ἀναστέλλει διὰ τῆς ζώνης, οὐκ ἔων αὐτὸν ἐμποδίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἱματίων συμπλεκόμενων ταῖς κνημίσιν, ἀλλ’ εὐλύτοις τοῖς

2 1 Cor. xvi. 13. Philipp. iv. 1. 1 Cor. x. 12.

^h στρατιωτῶν] αἰσθητῶν A.B.F. Sav. cet. Statim ταῦτα pro τοῦτο omnes. ⁱ τούτων om. A.B.F. Sav. cet. ^k ὅρα] λοιπὸν καθοπλίζει. ἀλλ’ ὅρα A.B.F. Sav. cet. ^l τὸ τακτικὸν εἶδος Cat. εἶδος τῶν τακτικῶν inverso ord. A.B.F. Statim τὸ om. A.B.F. ^m καὶ πολλὰ] πολλὰ γὰρ B.F. καὶ (eras.) πολλὰ γὰρ A. ⁿ πολλὰ om. A.B.F. ^o στήκετε E. Haec στῆτε, γρηγορεῖτε· καὶ πάλιν om. A.B.F. ^p κυρίῳ] + γρηγορεῖτε A.B.F. ^q ἐστὶν] ἐστὶ τὸ A.B.F. Sav. cet. ^r ὁ παιδοτρίβης om. C. Veron. ^s πολέμοις καὶ τοῖς στρ.] πολεμικοῖς καὶ στρ. A.B. στρ. καὶ πολεμικοῖς F. ^t ὁρθὸς B.F. ^v τῇ om. E. ^w ὄντως E. ^x ἀλλὰ κέκλιται post ὁρθὸς transp. A.B.F. Sav. cet. ^y πάλης F. ^z οὖν] + φησὶ A.B.E.F. Sav. cet. ^a οὖ] ταῦτα οὐ A.B.F. ζῶης pro ζώνης F. ^b φησὶ] διέξεισι γράφω A.F. φησὶ om. B. ^c τί δὴ τοῦτό ἐστι om. A.B.F. ^d διακεχυμένον A.B.F. Sav. cet. invita Cat. ^e χαμαὶ] μηχαμαὶ (sic) F. χαμαυτετεῖς pro χαμαὶ τοὺς Cat. ^f ἀναστ.] εἴτα ἀναστ. A.B.F.

ποσὶν ἄφεις τρέχειν. “Στῆτε ἡοὺν περιζωσάμενοι, φησὶ, τὴν ὁσφὺν ὑμῶν.” Ἰ¹Οσφὺν δὲ ἐνταυθα φησὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν νηῶν ἢ τρόπισ, οὕτω καὶ ἐφ’ ἡμῶν ἢ ὑπόθεσις παντὸς τοῦ σώματος ἢ ὁσφύς. Ἰ²ὥσπερ θεμέλιός ἐστι, καὶ ἐπ’ αὐτῷ τὸ πᾶν B οἰκοδομεῖται, καθάπερ ἱατρῶν παῖδες φασί. Τὴν τοίνυν ἄρχην ἡμῶν συσφίγγει, ζωννύων τὴν ὁσφύν. Οὐ γὰρ δὴ ἡ ταύτην τὴν ὁσφύν φησιν, ἀλλὰ νοητῶς διαλέγεται. Ὁ³Καὶ ὥσπερ τῶν κάτω καὶ τῶν ἄνω ἢ ὁσφύς θεμέλιός ἐστιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς νοητῆς ὁσφύος. Οἱ γοὺν πολλάκις ῥ⁴ἀποκαμύοντες, καθάπερ εἰς τινα θεμέλιον ἐκεῖ τὰς χεῖρας θέντες, οὕτως ἑαυτοὺς διαβαστάζουσι. Καὶ ἡ ζώνη διὰ τοῦτο γίνεται ἐν τοῖς ἡ⁵πολέμοις, ἵνα ἡ συγκροτῇ καὶ συνέχῃ τὸν θεμέλιον τὸν ἐν ἡμῖν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ⁶τρέχοντες ζωννύμεθα· ἐκείνη ἀσφαλίζεται τὸ ἐν ἡμῖν ἰσχυρόν. Τοῦτο C τοίνυν, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς γινέσθω, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ποιοῦντες, ἰσχυροὶ ἐσόμεθα. Μάλιστα γὰρ τοῖς στρατιώταις τὸ πᾶγμα πρέπον ἐστί. Ναί, φησὶν, ἀλλὰ ταύτην τὴν ὁσφύν ἱμάντι δερματίνῃ ζωννύμεθα· ἡμεῖς δὲ τίνοι; Τῷ κεφαλῇ τῶν λογισμῶν ἡ⁷μῶν. “⁸Περιεζωσμένοι, φησὶ, τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” ⁹Τί ἐστιν, “ἐν ἀληθείᾳ;” Μηδὲν ψεῦδος ἀγαπῶμεν, πάντα τὰ πράγματα μετῴμεν ἐν ἀληθείᾳ, μὴ ψευδόμεθα εἰς ἀλλήλους· κἂν δόξα ἡ, τὸ ἀληθὲς ζητῶμεν· D κἂν βίος ἡ, τὸν ἀληθῆ. Ἀν τούτῳ ἑαυτοὺς περιφράζωμεν, ἂν τῇ ἀληθείᾳ ἡ¹⁰ζωννύμεθα, οὐδεὶς ἡμῶν περιέσται. Ὁ δόγμα ἀληθείας ζητῶν, οὐ καταπεσεῖται εἰς τὴν γῆν. Ὅτι γὰρ τὰ μὴ ἀληθῆ ἀπὸ τῆς γῆς ἐστί, δηλὸν ἐξ ὧν τοῖς πάθεσι ὁ δουλεύουσι πάντες οἱ ἐξωθεν, τοῖς οἰκείοις λογισμοῖς κατακολουθοῦντες. Διὸ, εἰ ἐν νήφωμεν, ἐν τοῖς ἡ¹¹περὶ τῶν Ἑλλήνων λόγοις ὁ οὐ διδα-

¹ ἄφεις tr.] tr. παρασκευάζων A.B.F. ἡ γοὺν C. ἰ ὁσφὺν δὲ ἐνταυθα φησὶ ὁσφύν ἐνταυθα δηλῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ σώματος A.B.F. Tum καθάπερ γὰρ ἐπὶ B. ² θέσις A.B.F. Post ὁσφύς add. ἐστιν A.B.F. Sav. cet. ³ ὥσπερ θεμέλιος (θεμέλιον Veron.) ἐστί] ὥσπερ γὰρ θεμέλιος τοῦτῳ ὑπόκειται A.B.F. ὥσπερ γὰρ θεμέλιός ἐστι Sav. cet. ⁴ ἀρχὴν] ψυχὴν A.B.F. Sav. cet. Mox σφίγγει F. et ζωννύει E. ⁵ ταύτην—νοητῶς] περὶ ταύτης τῆς ὁσφύος, ἀλλὰ περὶ τῆς νοητῆς A.B.F. ⁶ καὶ ὥσπερ] ὥσπερ γὰρ A.B.F. ⁷ ἀποκαμύοντες ante corr. E. ⁸ ἡ πολέμοις E. ⁹ συγκροτῇ E. συγκροτῇ vulgo. ¹⁰ tr. ζωννύμεθα] οἱ tr. ζωννύονται A.B.F. ¹¹ καὶ om. C.D.E. Mox ἐσόμεθα ἰσχυροὶ inverso ord. A.B.F. ¹² ὁσφύν] + ἐκείνοι A.B.F. Mox ζωννύονται A.B. ζωννύονται F. ἡ μῶν om. Cat. et a pr. man. E. Post ἡμῶν add. λέγω δὲ (δὴ B.F.) τῇ ἀληθείᾳ A.B.F. Sav. cet. ¹³ περιεζωσάμενοι (om. φησὶ) E. ὑμῶν pro ἡμῶν B.C.D.E.F. ¹⁴ τί ἐστιν ἐν ἀληθείᾳ; μηδὲν] Sic D. Cat. οὐκοῦν μηδὲν A.B.F. Sav. cet. τί ἐστιν ἐν ἀληθείᾳ om. C.E. Veron. Post ἀγα-

πῶμεν add. τοῦτο γὰρ ἐστιν ἀληθεία (sic) E. ¹⁵ ἐν] τὰ ἐν omnes. Vulgatum tuestur Cat. ¹⁶ ζωννύμεθα omnes. ζωσώμεθα Edd. ¹⁷ δουλεύοντες C. ¹⁸ περὶ assumptum ex A.C.D.E.F. ¹⁹ οὐ] οὐδὲ E.

σκαλίας δεησόμεθα. ^f Ὅρῃς πῶς εἰσιν ἐκεῖνοι μαλακοὶ καὶ χαῖνοι, Εὐδὲν αὐστηρὸν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν περὶ θεοῦ δέξασθαι δυνάμενοι; οὐ γάρ εἰσιν ἐξωσμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Διόπερ αὐτῶν ἡ ὁσφύς ἐκτέλειται, τὸ δεκτικὸν τῶν γεννητικῶν σπερμάτων, καὶ τῶν λογισμῶν τὸ ἰσχυρόν. Οὐδὲν οὖν τούτων ἀσθενέστερον. ^ε Μανιχαίους δὲ ὁρᾷς πάλιν, πῶς πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων λογισμῶν τολμῶσι φθέγγεσθαι; Οὐκ ἡδύνατο, φησὶν, ὁ θεὸς ἄνευ ὕλης ποιῆσαι τὸν κόσμον. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Χαμόθεν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ^f παρ' ἡμῖν. Ὅτι ^h ἄνθρωπος, φησὶν, οὐ δύναται ἐτέρως ποιῆσαι. ⁱ Πάλιν Μαρκίων ὅρα τί φησιν. Οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς σάρκα ἀναλαβὼν μείναι καθαρὸς. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Ὅτι οὐδὲ ^k ἄνθρωποι, φησί. Καίτοι ἄνθρωποι δύνανται. Οὐαλεντίνος ^l πάλιν χαμαὶ συρομένους ἔχων τοὺς λογισμοὺς, ἀπὸ τῆς γῆς ¹⁷⁶ φθέγγεται, ^m καὶ Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ⁿ Ἀρειος δὲ ὅρα τί φησιν. Οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς γεννῶν, γεννῆσαι ἀπαθῶς. ^o Πόθεν τοῦτο τολμᾷς λέγειν, ^ω Ἀρειε; Ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν. Ὅρῃς (885) πάντων χαμαὶ συρομένους τοὺς λογισμοὺς, πάντων κεχαλασμένους, τῆς γῆς πνέοντας; Καὶ δογμάτων μὲν ἕνεκα, οὕτω βίου δὲ πάλιν, οἱ πόρνοι, οἱ χρημάτων ἐρῶντες, ^ρ οἱ δόξης, οἱ τῶν ἄλλων ὑπάντων, χαμαὶ σύρονται· οὐκ ἔχουσιν ἐστηκυῖαν αὐτὴν, ὥστε κάμνοντες ἐπαναπαύεσθαι· ἀλλ' εἰς κάμωσιν, οὐ τιθέασιν τὴν χεῖρα καὶ ἐστήκασιν, ἀλλὰ διαλύονται. Ὁ μέντοι ἐξωσμένος ^β τῇ ἀληθείᾳ, πρῶτον μὲν οὐδέποτε καμείται· δεύτερον δὲ, καὶ κάμῃ, εἰς αὐτὴν ἐπαναπαύεται τὴν ἀλήθειαν. Τί γάρ, εἰπέ μοι; πενία αὐτὸν καμεῖν ποιήσει; Οὐδαμῶς· ἐπαναπαύεται γὰρ ἐπὶ τὸν ὄντως πλούτον, καὶ διὰ τῆς πενίας εἴσεται τὴν ὄντως πενίαν. Ἀλλὰ δουλεία ποιήσει αὐτὸν καμεῖν; Οὐδαμῶς· οἶδε γὰρ τὴν ὄντως δουλείαν. Ἀλλὰ νόσος; Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο. ³ “Αἱ ὁσφύες ὑμῶν,” φησὶν ὁ Χριστὸς, “ἐστωσαν ἐξωσμέναι, ^ω οἱ λύχνοι καιόμενοι,” ^κ τὸ φῶς ἄσβεστον. Τοῦτο καὶ οἱ ἐξ

³ Luc. xii. 35.

^f ὁρᾷς om. C.D.E. Veron.

A.B.F. ^h ἄνθρωποι φ. οὐ δύνανται E. ὅτι—δύνανται τί δὲ καὶ ἐπάγουσιν; ὅτι οὐδὲ ἄνθρωπος δύναται A.B.F. ⁱ πάλιν M. ὅρα] ἄκουε δὲ καὶ M. A.B.F.

^k οἱ ἄνθρωποι A.B.F. Sav. cet. ^l πάλιν] δὲ πάλιν ὁμοίως E. ^m καὶ]

ὁμοίως καὶ A.B.E.F. Sav. cet. ⁿ “A. δὲ ὅρα (sic E. ἄρα C.D. Veron.) τί φ.] καὶ Ἀρειος. τί γὰρ φ. A.B.F. Sav. cet. ^o πόθεν] κἀν ἔρσεσθαι θελήσης πόθεν

A.B.F. Mox λέγειν τολμᾷς, Ἀρειε in verso ord. iidem. ^p ἡμῖν] + ἐρεῖ σοι

A.B.F. ^q ἕνεκα A.B.E.F. ^r οἱ] ἡ E. ^s αὐτὴν (αὐτῆς D. αὐτῶν B.)]

+ τὴν ὁσφύν A.B.D.E.F. Sav. cet. ^t ἐπαναπαύεται A.B.E.F. ἀναπαύεται C.

ἐπαναπαύεται Edd. ^v ἐπαναπαύσεται E. et corr. B. ^w οἱ] καὶ οἱ

A.B.E.F. Sav. cet. ^x τὸ φ. ἄσβ.] τί δῆποτε; (τί δ. om. Sav. cet.) ὥστε

τὸ φ. ἔχειν ἄσβ. A.B.F. Sav. cet.

Αιγύπτου ὑξίζοντες ἐπετάττοντο. ²Τίνος γὰρ ἕνεκεν ἐζωσμέ- C
νοι τὸ πάσχα ἥσθιον; Βούλει μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν ἅπασαν;
Καθ' ἱστορίαν, ³ἢ κατὰ ἀναγωγὴν ἐρῶ; ⁴Ἄλλ' ἀμφοτέρω ἐρῶ·
ὑμεῖς δὲ κατέχετε. ⁵Οὐ γὰρ ἵνα εἴπω λόγον, ἀλλ' ἵνα γένηται
ἔργον τὰ ἡμέτερα ῥήματα. ⁶Ἦσαν, ⁷ἔφησιν, ἐζωσμένοι, καὶ αἱ
βακτηρίαι αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶ,
καὶ οὕτως ἥσθιον τὸ πάσχα. Φρικτὰ καὶ φοβερά ⁸μυστήρια,
καὶ πολὺ τὸ βάθος ἔχοντα. Εἰ δὲ ἐν τοῖς τύποις οὕτω φοβερά, D
πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ἐξ Αἰγύπτου ἐξέρχονται, τὸ
πάσχα ἐσθίουσι. ἸΠρόσεχε. ⁹“Τὸ πάσχα ἡμῶν, φησὶν,
ἐτύθη Χριστός.” Διὰ τί εἰσιν ἐζωσμένοι; Τὸ σχῆμα ὁδοιπο-
ρούντων ἐστὶ· τὸ γὰρ ὑποδήματα ἔχειν, καὶ ῥάβδους ἐν ταῖς
χερσὶ, καὶ ἐστώτας ἐσθίειν, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο δηλοῖ. Βού-
λεσθε τὴν ἱστορίαν ἀκοῦσαι πρῶτον, ἢ τὴν ἀναγωγὴν; Τὴν
ἱστορίαν ἄμεινον. ¹⁰Τί οὖν ἡ ἱστορία βούλεται; ¹¹Ἐπιλήσμονες
ἦσαν Ἰουδαῖοι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ. Οὐκ ἄρα ἰὺν τῷ E
χρόνῳ μόνον κατέδησεν αὐτοῦ τὰς εὐεργεσίας ¹²ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ
τῷ σχήματι τῶν ἐσθιόντων. ¹³Διὰ γὰρ τοῦτο νῦν ἐζωσμένοι
καὶ ὑποδεδεμένοι ἐσθίουσιν, ἵνα ἐρωτώμενοι λέγωσιν, ὅτι πρὸς
ὁδοιπορίαν ἤμεν ἔτοιμοι, καὶ ὅτι ἐμέλλομεν ἐξιέναι ἐκ τῆς
Αἰγύπτου ¹⁴ἐπὶ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ¹⁵καὶ ὅτι ἤμεν ἔτοιμοι
πρὸς τὴν ἐξοδον. Τοῦτο μὲν ῥὸ τύπος· ἡ δὲ ἀλήθεια, αὕτη.
Καὶ ἡμεῖς ἐσθίομεν πάσχα, τὸν Χριστόν· “Τὸ γὰρ πάσχα
ἡμῶν ¹⁶Χριστός,” φησί. ¹⁷Τί οὖν; καὶ ἡμεῖς ὑποδεδεμένοι, καὶ F

4 Exod. xii. 11.

5 1 Cor. v. 7.

¹ ὑξίζοντες] + ποιεῖν A.B.F. Sav. cet. ² τίνος γὰρ ἕνεκεν ἐζωσμένοι (ζω-
σάμενοι in text. ζωννύμενοι in marg. E.) τὸ π. ἥσθιον;] καὶ ἐζωσμένοι τὸ π.
ἥσθιον. καὶ τίνος ἕνεκεν, φησὶν, οὕτως αὐτὸ (αὐτὸ om. Sav. cet.) ἥσθιον; A.B.F.
Sav. cet. ³ ἢ κατὰ ἀν. ἐρῶ] Sic D. ἢ om. B.E. Veron. Sav. καὶ pro ἢ A.F.
ἐρῶ est in D. Veron. non in ceteris. ⁴ Ἄλλ' ἐγὼ μὲν οὖν A.B.F. Sav. cet.
⁵ οὐ γὰρ ἵνα εἴπω λόγον (λέγω pro λόγον D.E.) ἀλλ' ἵνα γένηται (+ ἐν ὑμῖν E.
ἐν ἡμῖν Veron.) ἔργον τὰ ἡ. ῥ.] οὐ γὰρ ἀπλῶς ἵνα μόνον εἴπω τὴν λύσιν, ποιού-
μαι, ἀλλ' ἵνα καὶ ἔργον ἐν ὑμῖν γένηται τὰ ἡ. ῥ. A.B.F. Sav. cet. ⁶ ἔφησιν
om. A.B.F. ⁷ τὰ μυστήρια A.B.F. Sav. cet. ⁸ προσέχετε E. Sequentia
τὸ πάσχα—ἐζωσμένοι om. A.B.F. Sav. cet. ⁹ τί οὖν ἡ i. β. om. A.B.F.
¹⁰ ἐπιλήσμονες—τοῦ θεοῦ] ἀγνώμονες ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ συνεχῶς τοῦ θεοῦ
ἐπελεσθάνοντο τῶν εὐεργεσιῶν. βουλόμενος οὖν καὶ ἀκοντας εἰς μνήμην αὐτῶν ἐρ-
χέσθαι, τὸν τρόπον τῆς βρώσεως τοῦ πάσχα τοῦτον νομοθετεῖ. τί δὴποτε; ἵνα
καθ' ἕκαστον χρόνον ἔχοντες ἀνάγκην τὴν νομοθεσίαν τηρεῖν, μνημονεύωσιν
ἀναγκαίως καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐξαγαγόντος θεοῦ. Sic A.B.F. receptum a Sav. cet.
¹¹ οὖν om. A.B.F. ¹² ὁ θεός om. B.F. ¹³ τῷ om. A. ¹⁴ διὰ γὰρ τοῦτο
νῦν] Sic D.E. διὰ τοῦτο γὰρ νῦν Veron. διὰ τοῦτο γὰρ B. Sav. cet. διὰ τοῦτο
A.F. Haec διὰ γὰρ τοῦτο—ἐσθίουσιν om. C. ¹⁵ ἐπὶ τ. γ. τῆς ἐπ. om. A.B.F.
¹⁶ Haec καὶ ὅτι—ἐξοδον om. A.B.F. Sav. cet. πρὸς τὴν ἐξοδον om. C. Veron.
¹⁷ ὅ] + καθ' ἱστορίαν A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ Χριστός, φησὶ] ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη,
φησὶ, Χριστὸς ὁ θεός A.B.F. ἐτύθη Χριστός, φησὶν Sav. cet. ¹⁹ τί οὖν;—καὶ
ἡμεῖς (ἡμεῖς om. E.) ἐζωσμένοι] ἄρα καὶ ἡμεῖς πάσχα ἐσθίομεν πολὺ τοῦ νομικοῦ
κρείττον. οὐκοῦν καὶ ὑποδεδεμένοι καὶ ἐζωσμένοι A.B.F. Sav. cet.

ἡμεῖς ἔζωσμενοι ὀφείλομεν ἐσθίειν. Διὰ τί; ἵνα καὶ ἡμεῖς 177 ἔτοιμοι ὦμεν πρὸς τὴν ἔξοδον, ἑπρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν.

Ἐμῆδεις τῶν τὸ πάσχα τοῦτο ἐσθιόντων πρὸς Αἰγυπτὸν βλεπέτω, ἀλλὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, πρὸς τὴν ἁνῶ Ἱερουσαλὴμ. Διὰ τοῦτο ἔζωσμενος, διὰ τοῦτο ὑποδεδεμένος ἐσθίεις, ἵνα μάθῃς ὅτι ἅμα τῷ ἄρξασθαι ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἀποδημῆν ὀφείλεις καὶ ὀδεύειν. Ἐξοὶ δὲ αἰνίττεται καὶ τὸ δεῖν ἐξίεναι ἠπὸ Αἰγύπτου, καὶ τὸ μένοντας, ὡς ἄλλοτρίους λοιπὸν εἶναι αὐτοὺς 6 Ἡμῶν γὰρ, φησί, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς καὶ τὸ πάντα τὸν βίον αἰεὶ ἐμπαρασκεύους εἶναι, ὥστε κληθέντας μὴ ἁναβάλ- B λεσθαι, ἀλλὰ λέγειν, 7 Ἐτοίμη ἡ καρδιά ἡμῶν. Ἄλλὰ τοῦτο Παῦλος ἠδύνατο λέγειν, ὁ μὴδὲν ἑαυτῷ συνειδώς ἐγὼ δὲ ὁ πολλοῦ χρόνου δεόμενος εἰς μετάνοιαν, οὐ δύναμαι εἰπεῖν. Ὅτι δὲ τὸ ἔζωσθαι γρηγορούσης ἔστι ψυχῆς, ἄκουε τοῦ θεοῦ λέγοντος τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ 8 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὁσφύν σου· ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ἐκαὶ πάλιν πρὸς τοὺς προφῆτας πάντας τοῦτο ὁ θεὸς λέγει, ζῶσαι, καὶ πρὸς τὸν Μωϋσέα. Καὶ αὐτὸς δὲ φαίνεται ἔζωσμενος ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ· μᾶλλον δὲ καὶ οἱ ἄγγελοι ἡμῖν ἔζωσμενοι φαί- νονται, ἅτε στρατιῶται ὄντες. Ἐπὸ τοῦ περιζώσασθαι, τὸ στήναι γίνεται γενναίως· οὕτως ἀπὸ τοῦ στήναι, τὸ ἰζώσασθαι. (886) Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐξίεναι μέλλομεν, καὶ πολλὰ μεταξὺ τὰ C χαλεπά. Ὅταν τὸ πεδίον τοῦτο διέλθωμεν, ὁ διάβολος ἐφέ- στηκεν εὐθέως, πάντα ποιῶν καὶ μηχανώμενος, ὥστε τοὺς ἐξ Αἰγύπτου σωθέντας, ὥστε τοὺς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν διαβάν- τας, οὗτους ἀπὸ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν μυρίων πληγῶν ἅμα ῥάπολυομένους, τούτους λαβὼν ἀπολέσαι. Ἄλλ', εἰς νήφωμεν, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς στῦλον πυρὸς, εἰς εἰς ἐθέλωμεν, τὴν τοῦ πνεύματος

6 Philippi. iii. 20.

7 Psal. cviii. 2.

8 Job. xxxviii. 3.

ἡ πρὸς] ἵνα παρσκευασμένοι τελῶμεν πρὸς A.B. ἡ μῆδεις] ἀλλὰ μῆδεις A.B.F. ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ἐτοίμου εἶναι καὶ εὐσταλεῖς πρὸς ἀρετὴν, καὶ τί τὸ πάσχα δὲ ἐσθίωμεν, καὶ τίς ἡ Αἰγύπτος· καὶ ὅτι ἐξουθενεῖ τὸν οὐρανὸν ὁ τὰ τῆς γῆς θαυμάζων. Veron. ἡ δυο δὲ αἰνίττεται· καὶ τὸ δεῖν] δυο ἐντεῦθεν διδασκόμεθα, μᾶλλον δὲ τρία· τὸ τε δεῖν A.B.F. ἡ ἀπὸ] ἐξ E. ἡ ἀπὸ] εἶναι αὐτοὺς] εἰς ἄλλοτρίαν λ. μένειν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἀναβαλεῖσθαι F. ἡ ἡμῶν] μου ὁ θεὸς C. ἡ τοῦτο] + μὲν A.B.F. Sav. cet. Mox δύναται λέγειν B.F. ὁ om. C. ὁ οὐ δ. εἰπεῖν] πῶς τοιοῦτον ἐρῶ A.B.F. ἡ ἐστὶ accessit ex omnibus. ὁ ἐρωτῶ A.B.F. ἡ καὶ πάλιν—ζῶσαι] τοῦτο καὶ πρὸς πάντας ἁγίους φησί, τοῦτο δὲ (δὲ om. A.B.) A.B.F. Sav. cet. ἡ τὸν om. A.B.E.F. ἡ ἡμῖν om. A.B.F. ἡ ἀπὸ] + γὰρ E. Veron. Statim πε- ριζώσασθαι E. ἡ οὕτως] ὥσπερ A.B.F. Sav. cet. οὕτως καὶ E. ἡ ζώ- σασθαι] + οὐκοῦν (+ καὶ Sav. cet.) ἡ αὐτοὺς περιζώσωμεν A.B.F. Sav. cet. ἡ τὰ om. E. ἡ ἔταν] + γὰρ C. ὁ τοὺς] τούτους A.B.F. Mox τοὺς om. iidem. ὑπὸ πρὸ ἀπὸ E. ἡ ἀπολυομένους] + μὴ ἀπολομένους E. ἡ εἰς (ἀν E.) ἐθέλωμεν om. A.B.F. Sav. cet.

χάριν· ὁ αὐτὸς καὶ φωτίζει, καὶ σκιάζει· ἔχομεν μάννα· μᾶλλον D
 δὲ οὐ μάννα, ἀλλὰ πολλῶ πλέον τοῦ μάννα· ἔχομεν πόμα
 πνευματικόν, οὐχ ὕδωρ ἀπὸ πέτρας ἔξεισιν. ἔχομεν καὶ
 παρεμβολήν, τὴν ἔρημον οἰκοῦντες καὶ νῦν. Ὅντως γὰρ, ὄντως
 ἔρημος ἡ γῆ τῆς ἀρετῆς γέγονε νῦν, καὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνη.
 Διὰ τί ἐκείνη ἡ ἔρημος φευκτὴ ἦν; ὡς ὅτι σκορπίους εἶχεν ἐν
 ἑαυτῇ καὶ ἔχεις· ⁹“¹ Ἐν ἡ, φησὶν, οὐ διήλθεν ἄνθρωπος.”
 Ἄλλ’ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οὕτως ἀφορος ἐκείνη καρπῶν, ὥς ἡ
 ἀνθρωπίνη φύσις. Νῦν πόσοι σκορπίοι, πόσοι ἔχεις κατὰ τὴν E
 ἔρημον ταύτην, πόσοι ὄφεις, πόσοι γεννήματα ἐχιδνῶν οὗτοι
 οὗς νῦν διήλθομεν; Ἀλλὰ μὴ φοβηθῶμεν· τῆς γὰρ ἐξόδου
 ταύτης στρατηγεί, οὐ Μωϋσῆς, ἀλλὰ Ἰησοῦς. Πῶς οὖν ἵνα
 μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; Μὴ τὰ αὐτὰ δράσωμεν, καὶ οὐ πεισόμεθα
 τὰ αὐτά. Ἐκεῖνοι ἐγόγγυζον, ἐκεῖνοι ἀγνώμονες ἦσαν· μὴ
 τοίνυν ταῦτα πάθωμεν ἡμεῖς. Πῶς ἔπεσον ἐκεῖνοι πάντες;
 Ἐξουθένησαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητήν. Πῶς ἐξουθένησαν; καὶ
 μὴν ἐθαύμαζον. Ἀλλὰ τῷ μαλακισθῆναι, καὶ μὴ θελήσει F
 πόνους ὑπὲρ αὐτῆς ἀναδέξασθαι. Μὴ τοίνυν ἡμεῖς ἐξουθενή-
 σωμεν τὸν οὐρανόν· τοῦτο ἐξουθένήσις ἐστίν. Ἦνέχθη καὶ 178
 παρ’ ἡμῖν καρπὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὐκ ἐν ἀναφορεῦσι βαστα-
 ζόμενος βότρυς, ἀλλ’ ὁ ἀρραβὼν τοῦ πνεύματος, τὸ πολίτευμα
 τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὃ Παῦλος ἐπαίδευσεν, καὶ οἱ θαυμάσιοι
 γεωργοί. Οὐ Χάληβ ὁ τοῦ Ἰεφονῆ, οὐδὲ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 Ναυῆ τοὺς καρποὺς ἤνεγκε τούτους, ἀλλ’ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, ὁ τοῦ ὄντως θεοῦ υἱός, ἤνεγκε πᾶσαν τὴν
 ἀρετὴν, πάντας τοὺς ἐκείθεν καρποὺς, ὅσους ἡμῖν κατήνεγκεν
 ἐπουρανίους. Ἀ γὰρ τὰ Χερουβὶμ ἄνω λέγει, ταῦτα καὶ ἡμῖν B
 προσέταξε λέγειν, “Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος.” Ἦνεγκεν ἡμῖν
 τῶν ἀγγέλων τὴν ἀρετὴν. Οὐ γαμοῦσιν, οὐδὲ γαμίζονται οἱ

⁹ Jerem. ii. 6.

¹ ἔχομεν] + καὶ E. Ante, non post ἔχομεν, distinximus cum E.F. ^a ἀπὸ π. ἔξ.] καὶ αὐτὸ ἀπὸ π. ἔξ. E. ὁ ἀπὸ π. ἀπλῶς ἔξ. A.B.F. ^b ἡ γῆ—νῦν] Sic omnes. καὶ νῦν τῆς ἀρετῆς ἡ γῆ γέγονε Edd. ^c καὶ om. A.B.F. ^d ὅτι] ἄρ’ οὐχὶ ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^e ἐν ἡ, φησὶν, οὐ διήλθεν] δι’ αὐτῆς, φησὶν, οὐ παρήλθεν (διήλθεν F.) A.B.F. ^f οὐκ ἔστιν om. E. ^g πόσοι C.D.E. Veron. Ben. πόσοι A.B.F. Sav. Mor. ^h οὗτοι] οὗτοι οὗτοι B. οὐ τοι- οὔτοι F. ⁱ ἵνα om. A.B.F. Sav. cet. ^j ταῦτα] τὰ αὐτὰ E. ποιήσωμεν προ πάθωμεν A.B.F. ^k ἀλλὰ om. A.B.F. Sav. cet. Statim τὸ μ. C. ^l οὐρανόν] + οὕθεν ἐστὶ λέγοντες A.B.F. ^m ἀπὸ] ἐκ E. ⁿ ἀναφορεῦσι in textu E. Edebatur ἀμφορεύσι. ^o τοῖς om. E.F. ^p καὶ] ὁ πᾶς (πᾶς ὁ B.F.) τῶν ἀποστόλων χορὸς A.B.F. Sav. cet. ^q Ἰεφονῆ A.F. Ἰεφωνῆ B. Mox Naῦ C. ^r κ. ἤνεγκε (ἤνεγκαν E.) τούτους] τυχεύοντας ἤνεγκε κ. A.B.F. ^s om. A.B.E.F. ^t ὅσους ἡμῖν κατήνεγκεν ἐπ.] ἡμῖν κατήγαγε (κατή- νεγκε Sav. cet.) τοὺς ὅσους λέγων τοὺς ἐπ. A.B.F. Sav. cet. ^u ἀρετὴν] πολι- τεῖαν A.B.F. Sav. cet.

ἄγγελοι· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐφύτευσε τὸ καλόν· χρημάτων οὐκ ἐρώσιν, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐκείνοι· ῥκαὶ τοῦτο ἡμῖν ἐγκατέσπειρεν· οὐκ ἀποθνήσκουσιν ἐκείνοι· ἡ τοῦτο καὶ ἡμῖν ἐχαρίσατο· οὐκέτι γὰρ θάνατος ὁ θάνατος, ἀλλ' ὕπνος. ἡ Ἀκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁰ “Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται.” ἡ Εἶδες τοὺς καρποὺς τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ; Καὶ τὸ δὴ ἡ θαυμαστότερον, ἡ ὁ πόλεμος οὐκ ἐκρίθη, ἡ ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐπαγγελίας πάντα ^C ταῦτα ἡμῖν δεδωρηται. ἡ Εκείνοι ἡ μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἡ εἰσελθόντες, ἐπόνουν· μᾶλλον δὲ οὐκ ἐπόνουν· εἰ γὰρ ἐβούλοντο πείθεσθαι τῷ θεῷ, χωρὶς ὅπλων καὶ παρατάξεως ἡ πάσας ἂν εἶλον τὰς πόλεις· τὴν γοῦν Ἱεριχῶ, χορευόντων μᾶλλον ἢ πολεμούντων τὸ σχῆμα ἔχοντες, ἐτροπώσαντο. ἡ Ἡμεῖς δὲ οὐ πολεμοῦμεν μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἡ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τουτέστιν, εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ἔως ἂν ὤμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τουτέστιν, ἐν τῷ παρόντι βίῳ. ¹¹ “Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν ἡ αὐτοῦ, κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ^D ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός.” ¹² “Μη τοίνυν ἀποκαμῶμεν τὸ καλὸν ποιοῦντες· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.” ἡ Ὅρα πῶς καθάπερ ἐκείνους ἡ ἔγαγεν, οὕτω καὶ ἡμᾶς. ἡ Εκεί ἐπὶ τοῦ μάννα καὶ τῆς ἐρήμου, ἡ φησὶν, ¹³ “Ὁ τὸ πολὺν, ἡ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησε.” ἡ Καὶ ἡμεῖς τοῦτο προστετάγμεθα, ἡ μὴ θησαυρίζειν ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ Ἀν δὲ θησαυρίζωμεν, οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς ἡ λυμαίνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἡ ἀλλὰ σκώληξ ἀτελεύτητος δέξεται· οὐδὲ ὁ ἥλιος οὗτος τήξει, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Πάντα οὖν κατεργασώμεθα, ἡ ἵνα μὴ τῷ σκώληκι τροφήν εὐτρε- ^E πίσωμεν. “Ὁ τὸ πολὺν ἡ γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐπλεόνασε.” ἡ Καὶ τοῦτο γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῖν γίνεται ἐφ' ἐκάστης· πάντες γὰρ τὸ (887) αὐτὸ μέτρον πληροῦμεν τῆς γαστροῦ· τὸ δὲ περιττὸν, προσθήκη ἡ φροντίδων ἐστίν. ἡ Ὅπερ ἡ γὰρ ἐμελλε ἡ μετὰ ταῦτα

¹⁰ Joan. xi. 11.¹¹ Hebr. iv. 10.¹² Gal. vi. 9.¹³ Exod. xvi. 18.

^ρ καὶ τοῦτο] τοῦτο καὶ A.B.F. ^α τοῦτο καὶ] καὶ τοῦτο E. ^ε εἶδες] ἴδε E. ^θ θαυμαστόν A.F. ^δ ὁ π. οὐκ] ὅτι οὕτω ὁ π. A.B.F. Sav. cet. ^ν ἀλλὰ—δεδωρηται] καὶ πάντα τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἡμῖν δεδωρηται πρὸ τοῦ τέλους A.B.F. ^μ μὲν γὰρ om. A.B.F. ^ε εἰσελθόντες omnes. εἰδόντες Edd. ^γ πάσης F. ^{εἰς} εἰς τὴν γῆν om. A. ^{αὐτοῦ} αὐτοῦ om. E. Idem pergit, κατέπαυσεν ὥσπερ ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἔργων. μὴ τοίνυν. ^δ ὅρα C.D.E. ὅρα δὲ A.B.F. ὁρᾶς Edd. ^ε ἔγαγεν οὕτω] οὕτως ἔγαγε A.B.F. ^α φησὶν] λέγω A.B.F. Idem post ἡλαττόνησε add. φησί. Statim φ pro ὁ bis D. ^{οὐκ} οὐκ om. C. ^{καὶ ἡμεῖς} καὶ ἡμεῖς τοῦτο] τοῦτο καὶ ἡμεῖς A.B.F. ^ε μὴ θ. ἐπὶ τῆς γῆς] τοῦτο· ποῖον; μὴ θησαυρίζειν. μὴ θησαυρίζετε (θησαυρίζειν B.) γὰρ φησιν ἐπὶ τῆς γῆς A.B.F. ^λ λυμαίνεται om. A.B.F. ^{vid.} Vid. Annot. ^{γὰρ} γὰρ om. E. ^{καὶ τοῦτο γὰρ]} καὶ τοῦτο γὰρ] τοῦτο γὰρ E. τοῦτο A.B.F. Statim ἡμῶν pro ἡμῖν E. ἐφ' ἡμῖν γίνεται om. F. ^{φροντίδος} φροντίδος Veron. Post φροντίδων add. ἀνοήτων A.B. Sav. cet. ἀνοήτων F. ^{γὰρ} γὰρ om. B.F. ^ο μετὰ ταῦτα

παραδιδόναι, τῷ λέγειν, ¹⁴ “ Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς,”
 τοῦτο ἀνωθεν ἤδη ἐπαίδευσε, καὶ οὐδὲ οὕτως ἐδέξαντο. Ἄλλ’
 ἡμεῖς μὴ ἁπλοστοὶ ὦμεν, μὴ ἀγνώμονες, ^α μὴ οἰκίας ζητῶμεν
 λαμπράς· ὁδεύομεν γὰρ, οὐκ οἰκοῦμεν. Ὡστε εἴ τις οἶδεν ὅτι
 ὁ παρὼν βίος ὁδὸς τις ἐστὶ καὶ στρατεία, καὶ, ὡς ἂν εἴποι τις, ^β
 τὸ λεγόμενον ἑαυτοῖς φωσσάτον, οὐ ζητήσῃ οἰκοδομὰς
 λαμπράς. Τίς γὰρ, εἰπέ μοι, καὶ ^γ σφόδρα εὐπορος ἢ, αἰρή-
 σεται ἐπὶ τοῦ λεγομένου φωσσάτου οἰκοδομεῖν οἰκίας λαμπράς;
^δ Οὐδὲ εἰς· καταγελῶς γὰρ ἔσται, καὶ τοῖς ἐχθροῖς οἰκοδομήσει, ¹⁷⁹
 καὶ μάλλον αὐτοὺς ἐπισπάσεται. Ὡστε, ^ε ἐὰν νήφωμεν, οὐδὲ ἡμεῖς.
 Οὐδὲν ^{στ} στρατείας καὶ φωσσάτου ὁ παρὼν βίος διενήνοχε. Διὸ,
 παρακαλῶ, πάντα πράττωμεν, ὥστε μηδὲν ἐνταῦθα θησαυρίζειν·
 ἂν γὰρ ἔλθῃ ὁ κλέπτων, ^ζ ταχέως ἀπαναστησόμεθα. ¹⁵ “ Ἰρη-
 γορεῖτε, φησὶν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται”
 τὸν θάνατον οὕτω καλῶν. Πρὶν ἢ τοῖνυν ἔλθῃ, πάντα ἀπο-
 πέμπωμεν εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἡμετέραν. Ὡδε δὲ εὐζῶνοι ὦμεν,
 ἵνα δυνηθῶμεν περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν ὧν γένοιτο ^η περιγε-
 νέσθαι ἡμᾶς, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κρά-
 τος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΔ.

¹ Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ^β
 ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι
 τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ
 πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε
 πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν
 περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ^γ δέξασθε, καὶ τὴν μάχιραν
 τοῦ πνεύματος, ᾧ ἐστὶ ῥῆμα θεοῦ.

“ ΠΕΡΙΖΩΣΑΜΕΝΟΙ, φησὶ, τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” ^δ
 Τί ποτε τοῦτό ἐστιν; Εἰρηται ἡμῖν ἐν τῇ πρὸ ταύτης διαλέξει,

¹⁴ Matth. vi. 34.¹⁵ Ibid. xxiv. 43.¹ CAP. VI. v. 14—17.

παραδιδόναι] ἤδη δίδοναι C.D.E. Veron. Statim τῷ λέγειν D.E. τὸ λέγειν C.
 Veron. λέγων A.B.F. Sav. cet. ^β ἡμέρα] + λέγων (ergo bis habet) F.
^α ἐπαίδευεν E. ^γ ἁπλοστοὶ F. ^δ μὴ] μὴδὲ A.B.F. ^ε παρ’ αὐτοῖς
 om. A.B.F. ^{στ} φωσάτον (sic) ter E. ^ζ φωσσάτον Veron. ^η σφόδρα] + παρ’ αὐ-
 τοῖς A.B.F. ^θ οὐδεὶς C. ^ι ἐὰν] ἂν A.B.C.D. Mox οὐδὲ ἡμεῖς om. E.
 Veron. ^κ στρατιᾶς C.D. Veron. Statim οὐδὲ φ. E. καὶ φωσσάτον om.
 A.B.F. Tum ὁ παρὼν δ. βίος hoc ord. iidem. ^λ ταχέως] εὐθὺς A.B.F.
 Statim ἐπανάστ. C.D. ^μ περιγενέσθαι ἡμᾶς] περιγεγονότας ἡμᾶς κατὰ
 τὴν ἡμέραν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου δόξης ἀξιοθῆναι A.B.F. Sav. cet.
 Hom. XXIV. ^ν ὑπόδυσ. E. ^ξ δέξασθαι B. Mosq.

^cκαὶ ὡς δεῖ εὐσταλεῖς εἶναι, ^dκαὶ τρέχειν, ὡς μηδὲν ἐμπόδιον εἶναι. “Καὶ ἐνδυσάμενοι, ^eφησὶ, τὸν θώρακα τῆς ^eδικαιοσύνης.” Καθάπερ ὁ θώραξ ^bἄτρωτός ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ δικαιοσύνη. Δικαιοσύνην δὲ ἐνταῦθα τὸν ⁱκαθολικὸν καὶ ἐνάρετόν φησι βίον. Τὸν τοιοῦτον οὐδεὶς ^kοὐδέποτε δυνήσεται καταβαλεῖν, ἁλλὰ τιτρώσκουσι μὲν πολλοὶ, διατέμνει δὲ ^mοὐδεὶς, οὐκ αὐτὸς ὁ ^Eδιάβολος. Ὡς ἂν ⁿεἴποι τις, ἐνστερνισάμενοι τὰ δίκαια ^oπράγματα. Περὶ τούτων ^pφησὶν ὁ Χριστός· ²“Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.” ^qΟὕτως ἐστὶν ἰσχυρὸς, ὡς θώραξ· ὁ τοιοῦτος οὐδέποτε ὀργισθήσεται. “^rὑποδησάμενοι, φησὶ, τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης.” Ἀσαφέστερόν πως τοῦτο εἴρηται. Τί οὖν ἐστι; Καλὰς ἡμῖν ^sτὰς κνημίδας περιέθηκεν. Ἡ ^tτοῦτο γοῦν φησιν, ὥστε ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς τοῦτο τοῖς ποσὶ κεκρῆσθαι, ^vκαὶ προπαρασκευάζειν αὐτῷ ὁδὸν καὶ προετοιμάζειν· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ἀλλ’ ὥστε ^wαὐτοὺς ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὴν ἔξοδον. Ἡ τοίνυν ἐτοιμασία τοῦ εὐαγγελίου ^xτί ἐστίν, ἀλλ’ ἢ βίος ἄριστος; ^yὍπερ ἔλεγεν ὁ προφῆτης, ³“Τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου,” τουτέστι, τὸ ἐμπαράσκειν. “Τοῦ εὐαγγελίου, φησὶ, τῆς εἰρήνης.” Εἰκότως εἶπεν. Ἐπειδὴ γὰρ πολέμου ^aἐμνήσθη καὶ μάχης, δείκνυσιν ὅτι τὴν μάχην πρὸς (888) ¹⁸⁰τοὺς δαίμονας ἔχειν δεῖ· τὸ γὰρ εὐαγγέλιον, εἰρήνης ἐστίν. Ἐκεῖνος ὁ πόλεμος ἕτερον καταλύει πόλεμον τὸν πρὸς τὸν θεόν· ἂν τῷ διαβόλῳ πολεμῶμεν, εἰρηνεύομεν τῷ θεῷ. Μὴ δείσης τοίνυν, ἀγαπητὲ, εὐαγγέλιόν ἐστιν· ἤδη ἡ νίκη γεγένη-

2 Matth. v. 6.

3 Psal. ix. 38.

^c καὶ est in libris omnibus et Veron. omisum a Sav. cet. Statim ὅτι pro ὡς A.B.F. Sav. cet. Iidem post δεῖ add. οὕτως. ^d καὶ τρέχειν om. A.B.E.F. Sav. cet. Statim ὥστε pro ὡς E. ^e ἐμπόδων A.B.F. Post εἶναι add. πρὸς τὸ τρέχειν A.B.F. Sav. cet. ^f φησὶ om. A.B.F. ^g δικαιοσύνης] + τί ἐστὶ θώραξ δικαιοσύνης; E. ^h ἄτρωτός ἐστιν] ἄτρωτον τηρεῖ τὸν περιβαλλόμενον A.B.F. ⁱ καθολικὸν καὶ] καθόλου A.B.F. καθόλου καὶ Sav. Mor. καθόλου καὶ mendose Ben. Mox βίον φησὶ in verso ord. A.B.E.F. ^k οὐδέπω C. ^l ἀλλὰ τ. μὲν] τ. μὲν γὰρ A.B.F. ^m οὐδεὶς, οὐκ] οὐτε ἄλλος τις, οὐτε A.B.F. ⁿ εἴποι] οὖν εἴποι E. εἰ ἔφη A.B.F. ^o πράγματα] + οὕτω λέγει καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα A.B.F. ^p φησὶν] φησὶ καὶ A.B.F. ^q οὕτως] ὁ ταύτην ἐνστερνισάμενος οὕτως A.B.F. Sav. cet. Mox ὡς ὁ θώραξ A.B.F. καὶ ὡς θώραξ Veron. invitis libris. ^r ὑποδ.] καὶ ὑποδ. A.B.F. Sav. cet. φησὶ accessit ex C.D. et corr. E. ^s τὰς om. A.B.F. Post περιέθηκε add. τὴν τοῦ εὐαγ. ἐτοιμασίαν A.B.F. Sav. cet. ^t τοῦτο γ. φησιν] τοίνυν οὕτως εἶπεν A.B.F. ^v καὶ om. A.B.F. Tum προπαρασκευάζοντας et προετοιμάζοντας iidem. ^w αὐτοὺς om. E. ^x τί] οὐκ ἄλλο τι A.B.F. Sav. cet. ^y ὅπερ ἔλεγεν ὁ πρ.] τοῦτο καὶ ὁ πρ. δηλὼν ἔλεγε A.B.F. Statim τὴν ἐτοιμασίαν ex corr. E. ^z τοῦ εὐ. φ. τῆς εἰρήνης] εὐαγγελίου δὲ εἰρήνης ἐπὶ ἐτοιμασίαν, τὸ ἐμπαράσκειν A.B.F. Mox εἶπεν om. A.B.F. Sav. cet. ^a καὶ μάχης ἐμνήσθη in verso ord. A.B.F.

ται. “Ἐπὶ πάσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.” Πίστιν ἐνταῦθα, οὐ τὴν γινώσιν φησιν, ^βοὐ γὰρ ἂν αὐτὴν ὑστέραν ἔταξεν, ἀλλὰ δι’ ἧς τὰ σημεῖα γίνεται. Καὶ εἰκότως τὴν πίστιν ὀνομάζει θυρεόν· καθάπερ γὰρ ἐκεῖνος προβέβληται τοῦ παντός σώματος, ὥσπερ τείχος ὦν, οὕτω δὴ καὶ ἡ πίστις· πάντα B γὰρ αὐτῇ εἰκει. “Ἐν ᾧ ^δδυνήσεσθε, φησὶ, πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι.” Οὐδὲν γὰρ δύναται ἐτῷ θυρεῷ τούτῳ ἀντιπeseῖν. Ἀκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος πρὸς τοὺς μαθητάς· ⁴“Ἐὰν ἔχητε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπewς, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται.” Πῶς δὲ ἔξομεν τὴν πίστιν; ⁵“Ὅταν ἐκεῖνα κατορθώσωμεν. Βέλη ^δδὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς πειρασμούς ^ιφησι, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἀτόπους. ^κΚαὶ, “τὰ πεπυρωμένα,” φησὶ· τοιαῦται γὰρ εἰσιν αἱ ἐπιθυμίαι. Εἰ ^λδὲ δαίμοσιν ἐπέταξεν ἡ πίστις, πολλῶ μᾶλλον ^μτοῖς πάθεσι τῆς ψυχῆς. “Καὶ τὴν περικεφαλαίαν, ^νφησὶ, τοῦ σωτηρίου δέξασθε” τουτέστι, τῆς C σωτηρίας ὁμῶν· ^ρπεριφράττει γὰρ αὐτοὺς. “Καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα θεοῦ.” Ἦτοι τὸ ^σπνεῦμά φησιν, ^τῆτοι ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῇ πνευματικῇ. Διὰ γὰρ ταύτης πάντα τέμνεται, διὰ ταύτης πάντα ^θδιακόπτεται, καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ^ιδράκοντος ἀποτέμνομεν διὰ ταύτης.

⁵ “Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, φησὶ, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς ^ααὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων ^βτῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν D παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ ^γμε λαλῆσαι.” Καθάπερ ^δγὰρ τὸ ρῆμα τοῦ θεοῦ πάντα ἰσχύει, οὕτω καὶ ὁ τὸ χάρισμα ἔχων τὸ πνευματικόν. ⁶ “Ζῶν γὰρ ὁ

4 Matth. xvii. 20.

5 v. 18—20.

6 Hebr. iv. 12.

^β οὐ γὰρ ἂν αὐ. ὑστ.] ἡ (ἡ F.) γὰρ ἂν οὐδὲ ὑστ. αὐ. A.B.F. ^γ ἀλλὰ] + τὴν χάριν A.B.F. Sav. cet. ^δ δυνήσεσθε F. φησὶ om. A.F. ^ε τῷ θ. τούτῳ ἀντιπeseῖν] Sic Veron. ἀντιπeseῖν om. C.D.E. Cat. τούτων τὸν θυρεὸν διακόψαι A.B.F. Sav. cet. ^ς γὰρ om. A.B.C.F. Mox ἂν ἔχητε B. ^ζ δταν] ἂν A.B.F. ^η δὲ om. A.B.F. Statim τοῦ πονηροῦ pro αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ι φησὶ om. A.B.F. φησὶ post ἀτόπους add. B.F. ^κ καὶ τὰ π. φησὶ] καλῶς δὲ προσέθηκε τὰ π. A.B.F. Sav. cet. ^λ δὲ] γὰρ E. Cat. ^μ καὶ τοῖς Edd. καὶ om. A.F. Cat. ^ν φησὶ om. A.B.E.F. Mox δέξασθαι A.B.F. ^ξ ὁμῶν E. ^π π. γὰρ αὐτοὺς] Sic C.D.E. Cat. Veron. ὡς εἰς πόλεμον ἐξάγων π. αὐτοὺς A.B.F. π. γὰρ αὐτοὺς, ὡς εἰς πόλ. ἐξ. Sav. cet. ^σ πνεῦμα] + οὕτω A.B.F. ^τ ἦτοι ἐν τῇ μ. τῇ πν. διὰ γὰρ ταύτης] Sic C.D.E. Cat. ἦτοι ἐν τῇ πν. μ. διὰ γὰρ ταύτης Edd. ἡ τὸ χάρισμα τὸ πνευματικόν] διὰ γὰρ τῆς (τῆς om. Sav. marg.) πνευματικῆς μαχαίρας A.B.F. Sav. marg. ^θ διακόπτεται pro κόπτεται omnes. ^ι δράκοντος] + οὕτως E. ^κ αὐτὸ] + τοῦτο A.B.F. Mosq. Sav. cet. ^λ τῶν om. C.D. Veron. ^μ με om. F. ^ν γὰρ om. A.B.F. Sav. cet.

λόγος τοῦ θεοῦ, φησὶ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον.” Ὅρα ² δὲ τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίου τούτου. Καθώπλισεν αὐτοὺς μετὰ πάσης ἀσφαλείας· ³ τί οὖν δεῖ λοιπόν; τὸν βασιλέα καλεῖν, καὶ παρακαλεῖν, ὥστε ὀρέξαι χεῖρα. “Διὰ πάσης προσευχῆς, φησὶ, καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν πνεύματι.” Ἔστι γὰρ μὴ ^b προσεύχεσθαι ἐν πνεύματι, ὅταν τις βαττολογῇ. “Καὶ εἰς αὐτὸ, φησὶν, ἀγρυπνοῦντες,” τουτέστι, νήφοντες. Τοιοῦτον γὰρ εἶναι χρή τὸν καθωπλισμένον, τὸν παρὰ τὸν βασιλέα ἐστῶτα, ἀγρυπνον καὶ νηφάλιον. “Ἐν πάσῃ προσκαρτερῇ καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ^d ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου.” Τί λέγεις, ὦ μακάριε Παῦλε; τῶν μαθητῶν χρεῖαν ἔχεις; “Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου.” Οὐκ ἄρα ἐμελέτα ἄπερ ἔλεγεν, ἀλλὰ καθὼς εἶπεν ὁ Χριστός· ⁷ “Ὅταν παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.” Οὕτω πάντα πιστεῖ ἔπραττε, πάντα χάριτι. “Ἐν ¹⁸¹ παρρησίᾳ, φησὶ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου” τουτέστιν, ἵνα ἀπολογησώμαι, ὡς χρή. “Ἀλυσιν περιέκισαι, καὶ ἑτέρων χρήζεις; Ναί, φησὶν· ἐπεὶ καὶ Πέτρος ἄλυσιν περιέκειτο, ἅλλ’ ὁμως εὐχὴ ἦν ἐκτενὴς ὑπὲρ αὐτοῦ γινομένη. “Ὑπὲρ οὐ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλήσαι” τουτέστι, μετὰ παρρησίας, μετὰ ἀνδρείας, μετὰ συνέσεως πολλῆς ἵνα ἀποκρίνωμαι.

⁸ “Ἰνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ’ ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα (889) ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς ^b διάκονος ἐν κυρίῳ.” Ἐπειδὴ δεσμῶν ἐμνήσθη, ¹ ἀφήσιν τι καὶ τῷ Τυχικῷ παρ’ ἐαυτοῦ διαλεχθῆναι. “Α μὲν γὰρ ἦν δογμάτων καὶ παρακλήσεως, ταῦτα διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλου· ἃ δὲ ἀπαγγελίας ψιλῆς, ταῦτα τῷ κομίζοντι τὴν ἐπιστολὴν ἐπέτρεπε. “^k Ἰνα γινώτε, φησὶ, τὰ περὶ ἡμῶν,” τουτέστιν, ἵνα μάθητε. Τοῦτο καὶ αὐτοῦ τὴν ἀγάπην ἐδήλου ¹ τὴν πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὴν

⁷ Matth. x. 19.⁸ v. 21.

² δὲ om. A.B.E.F. ^a τί οὖν—χεῖρα] λοιπὸν πῶς δεῖ τὸν β. καλεῖν, ὥστε ὀρέξαι χεῖρα, διδάσκει A.B.F. Sav. cet. ^b πρ. ἐν πνεύματι] Sic E. Cat. ἐν πνεύματι πρ. Sav. cet. ἐν πνεύματι om. C.D. Veron. ἔστι γὰρ—βαττολογῇ] ἐν πνεύματι εἶπεν, ἐπειδὴ ἔστι καὶ μὴ (μὴ om. F. sed habet superscriptum ante προσεύχεσθαι) ἐν πν. προσεύχεσθαι· ὅταν γὰρ τις βαττολογῇ, ἐν πν. οὐ προσεύχεται A.B.F. ^c νηφάλιον C.D. ^d ὑπὲρ] περὶ C. Veron. ^e καὶ καλῶς—στόματός μου] ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος. καὶ καλῶς οὕτως εἶπεν A.B.F. ^f ἑτέρων] + εἰς δεήσιν A.B.F. ^g ἅλλ’] καὶ E. ^h ἐν κυρίῳ διάκονος in- verso ord. A.B.F. Mosq. ⁱ ἀφ. τι καὶ τῷ T.] πέμψας τὸν Τυχικὸν ἀφίψιν αὐτόν τι E. ^k ἵνα γν. φησὶ] διὸ καὶ οὕτως (οὕτως om. Sav. cet.) ἐπήγαγεν, ἵνα γν. A.B.F. Sav. cet. ¹ τὴν om. E.

^m ἐκείνων. ⁹ “^a Ὁν ἔπεμψα, φησὶ, πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.” ^C ⁿ Καὶ οὐχ ἀπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλὰ πρότερον εἰπὼν, “ἐνδυσάμενοι,” καὶ, “περιζώσάμενοι,” ὅπερ τοῦ αἰεὶ ^o προσεῖναι καὶ ἀδιαλείπτως ἐστὶ τεκμήριον. ² Ἀκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ¹⁰ “Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἰμάτιον ^δ περιβάλλεται, καὶ ῥώσῃ ζῶνῃ ἢ διαπαντὸς περιζώννεται.” Καὶ τὸν θεὸν δὲ ^ο ⁹ προφήτης φησὶ θώρακα δικαιοσύνης [†] περιβεβλησθαι, διὰ τοῦτου παιδεύων ἡμᾶς, ὅτι αἰεὶ, καὶ οὐ πρὸς καιρὸν ^β βραχὺν αὐτὸ αὐτὸν δεῖ ἔχειν· αἰεὶ γὰρ πολέμου χρεία. ¹¹ “[†] Δίκαιος γὰρ, φησὶν, ὡς ^D λέων πέποιθε.” [†] Καὶ τὸν οὕτω τεθωρακισμένον οὐκ ἐν φόβῳ θῆναι τὴν παράταξιν, ἀλλ’ εἰς μέσους ἄλλεσθαι τοὺς πολεμίους. ¹² “^ω Ὁραῖοι γὰρ, φησὶν, οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην.” Τίς οὐκ ἂν δράμοι, τίς οὐκ ἂν διακονήσῃ ^x τοιοῦτ’ πράγματι, ὅταν εἰρήνην εὐαγγελίζεται, καὶ εἰρήνην θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, εἰρήνην οὐδὲν καμόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν ^z ἐργασαμένου; Τί δέ ἐστιν ^a ἡ ἐτοιμασία [†] τοῦ εὐαγγελίου, ἀκούσωμεν ^b Ἰωάννου λέγοντος· ¹³ “Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.” ^c Καὶ πάλιν ἄλλη ἐτοιμασία μετὰ ^E τὸ βάπτισμα, ὥστε μὴδὲν ἀνάξιον πράττειν τῆς εἰρήνης. Ἐπειδὴ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οἱ πόδες εἰσὶ τοῦ βίου σύμβολον, διὰ τοῦτο συνεχῶς παραινῶν λέγει, “Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε,” περὶ ^d τοῦ βίου λέγων. ^e Διὰ τοῦτο, φησὶν, ἄξια τοῦ εὐαγγελίου πράττωμεν καὶ [†] ἐπιδεικνυόμεθα, τουτέστι, βίον καὶ πράξεις καθαρὰς. Εἰρήνην εὐηγγελίσθη, ὅτε τοῖς εὐαγγε- ^F λίοις τούτοις ^ε ἐτοιμον ὁδόν· ὡς εἰς πάλιν ἐχθροὶ γένησθε, οὐκέτι ἐστὶν ἐτοιμασία τῆς εἰρήνης. “Ἐτοιμοὶ ἐστέ, μὴ ἀνα-

⁹ v. 22. ¹⁰ Psal. cviii. 19. ¹¹ Prov. xxviii. 1. ¹² Esai. lii. 7. ¹³ Matt. iii. 3.

^m ἐκείνων] + πρὸς αὐτὸν Edd. πρὸς αὐτὸν om. A.B.E.F. Cat. ⁿ καὶ om. A.B.F. Sav. cet. Μοχ ταῦτα pro τοῦτο E. ^o προσεῖναι E. ^p ὡσεὶ] ὡς ἡ A.E.F. ^q παροιμαστὴς A.B. προοιμαστὴς F. ^r περιβεβλησθαι] εἶναι C.D.E. Veron. ^s βρ. ταῦτα δ. ἔχειν] Sic C.E. βρ. ταῦτα ἔχειν δ. A.B. ταῦτα βρ. ἔχειν δ. F. βρ. δ. ταῦτα ἔχειν Edd. ^t δίκαιος γὰρ] καὶ ἕτερος ἀλλαχοῦ, δίκαιος A.B.F. καὶ ἄλλος ἀλλαχοῦ, δίκαιος γὰρ E. Sav. cet. ^v καὶ τὸν] τὸν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^w ὠραῖοι γὰρ, φ.] ὡς ὠραῖοι γὰρ E. καὶ ὁ Ἡσαῖας, ὠραῖοι, φ. A.B.F. Sav. cet. ^x ἐν τοιοῦτ’ C. Statim προστάγματι F. ^y ὅταν εἰ. εὐαγγελίζεται] ὥστε εἰ. εὐαγγελίζεσθαι A.B.F. Sav. cet. ^z ἐργασαμένων C. ^a ἡ om. F. ^b Ἰωάννου λέγοντος] τί φησιν Ἰωάννης A.B.F. ^c καὶ πάλιν—τῆς εἰρήνης] ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκεῖνος διὰ τὸ βάπτισμα. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλης ἐτοιμασίας μετὰ τὸ β. δεῖ, ταύτην δεικνυσιν οὗτος, καὶ λέγει, ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγ. τῆς εἰρήνης, αἰνιττόμενος διὰ τοῦτου, ὥστε μὴδὲν ἀν. πράττειν (+ [τῆς εἰρήνης] Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^d τοῦ om. F. ^e διὰ τοῦτο—καθαρὰς.] οὐκ οὐν ἀξίως πολιτευνόμεθα τοῦ εὐαγγελίου, καὶ βίον καὶ πράξεις καθαρὰς ἐπιδεικνύμεθα διὰ πάσης ἡμῶν τῆς ζωῆς. A.B.F. Sav. cet. ^f ἐπιδεικνύμεθα E. Veron. ^g ἐτοιμὴν E.

Z Z 2

βάλλεσθε πρὸς τὴν εἰρήνην. Καθάπερ ἔτοιμοι ἐγένεσθε πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πίστιν, οὕτω καὶ ἐπιμένετε. ¹⁸² ὅτι ὁ πρῶτος δεχόμενος τὰς τῶν ἐναντίων προσβολὰς, καὶ τὰ ὅπλα τερῶν ἄτρωτα. Ἐὰν οὖν πίστις ὀρθὴ ἢ καὶ βίος ὀρθός, τὰ ὅπλα ἄτρωτα μένει. Πολλὰ ¹ δὲ περὶ πίστεως διαλέγεται, ἡ μάλιστα πρὸς Ἑβραίους γράφων, καὶ περὶ τῆς ἐλπίδος. Πιστεύετε, φησὶ, τοῖς μέλλουσιν ἀγαθοῖς, καὶ ² οὐδὲν τούτων τρωθήσεται. ³ Ἐν γὰρ τοῖς δεινοῖς, ἐν τοῖς πόνοις τὴν ἐλπίδα προβαλλόμενος καὶ τὴν πίστιν, ἄτρωτα ἐκεῖνα ὀδιατηρήσεις. ¹⁴ Πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον ἡμῶν θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. ¹⁵ Ἡ πίστις ὅτι ὁ θεὸς ἔστιν ἔάν δὲ σοφίσματα ἢ καὶ λογισμοὶ καὶ εὐθύναι, οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς, ἀλλὰ συμποδίζει ἡμᾶς. Τοιαύτη ἔστω ἡ πίστις, ὥστε συγκαλύπτει καὶ ¹⁶ συσκιάζει τὸ πᾶν. Μὴ τοίνυν ἔστω βραχεῖα, ὥστε γυμνοῦς τοὺς πόδας, ἢ ἄλλο ¹⁷ τι ἔάν, ἀλλ' ἔστω σύμμετρος ὁ θεὸς. ¹⁸ Πεπυρωμένα. Πολλοὶ γὰρ διαλογισμοὶ τὴν ψυχὴν ¹⁹ καίοντες, πολλαὶ ἀπορίαι, πολλαὶ ἀμηχανίαι. ²⁰ ἀλλὰ πάντα ὄντως ἡ πίστις ἀναπαύει. Πολλὰ ²¹ ἐνίησιν ὁ διάβολος, ἐμπυρίζων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ εἰς ἀμβολίαν ἄγων, ὡς ὅταν ²² λέγῳσιν τινες ἄρα ἀνάστασις ἔστιν; ἄρα κρίσις; ἄρα ἀνταπόδοσις; ²³ Ἀρά ἐστι πίστις; καὶ σβέσει, φησὶ, τὰ βέλη τοῦ διαβόλου. ²⁴ Ἐπῆλθεν ἐπιθυμία; Προβαλοῦ ⁽⁸⁹⁰⁾ τὴν πίστιν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ οὐδὲ φανείται, ἀλλ' ἀπολείπεται. ²⁵ Πάντα τὰ βέλη οὐ τὰ μὲν ²⁶ ἐναί, τὰ δὲ οὐ. Ἄκουε γὰρ τοῦ Παύλου λέγοντος. ²⁷ Δογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν

14 Hebr. xi. 6.

15 Rom. viii. 18.

¹ ὁ θ. ἔστιν ὁ πρῶτος] ² θεὸς ἔστιν ἡ πίστις, πρῶτος A.B.F. Sav. cet. ³ μενεῖ ex corr. E. ⁴ δὲ περὶ] περὶ τῆς A.B.F. Post πίστεως add. καὶ ἀλαχοῦ A.B.F. Sav. cet. ⁵ μάλιστα] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ⁶ οὐδὲν τούτων τρωθήσεται] V.D. in marg. E. οὐδενὶ τῶν κακῶν τρωθήσεσθε. ⁷ ἐν] + αὐτοῖς A.B.F. ⁸ διατηρήσει E. ⁹ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ τῷ θεῷ] θεῷ φησιν E. ¹¹ ἐστὶ] + σκέπων τοὺς ἀπεριέργως πιστεύοντας A.B.F. Sav. cet. ¹² οὐκ ἐστὶ θ.] Sic C.D.E. οὐκ ἔστι θ. Veron. οὐκ ἐστὶ θ. Sav. cet. οὐκ ἐστὶ θ. γίνεται A.B.F. ¹³ συσκέπειν A.B.F. ¹⁴ τοὺς om. C.D. Veron. γυμνοῦς τοὺς] γυμνοῦσθαι E. ¹⁵ τι] + μέρος A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ ἐάν om. E. ¹⁷ πεπυρωμένα Edd. πεπυρωμένους Codd. ¹⁸ καίοντες] ἐκμοχλεύοντες A.B.F. ¹⁹ ἀλλὰ—ἀναπαύει] ἀλλ' ἔάν ἔχωμεν πίστιν, ἅπαντα δυνασμέμεθα παῦσαι A.B.F. ²⁰ ἐνίησεν C. ²¹ ἡμῶν om. A.B.F. ²² λέγῳσιν τινες] λέγειν πείθῃ τινὰς A.B.F. Statim ἄρα ἔστιν ἀνάστασις; iidem. ²³ ἄρα κρίσις om. C.D.E. Veron. ²⁴ ἀνταπόδοσις om. A.B.F. ²⁵ ἄρα ἐστὶ πίστις; καὶ σβέσει, φησὶ, τὰ β. τοῦ δ. (+ ἐν τῇ πίστει D.E. Veron. + ἐν πίστει C.)] ἀλλ' ἐάν τὸν θεὸν τῆς πίστεως ἔχῃς, σβέσεις (σβέσης F.) ἐν αὐτῇ τὰ β. τοῦ δ. A.B.F. Sav. cet. ²⁶ ἐπῆλθεν (+ ἡ E.) ἐπιθυμία] ἐπῆλθεν ἀποπόσις ἐν σοὶ ἐπιθυμία; ἀνήφθη πῦρ ἐνδον ποτηρῶν λογισμῶν; A.B.F. Sav. cet. ²⁷ ἐναί om. B.F. ²⁸ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet.

δόξαν ἰσχυροποιεῖσθαι εἰς ἡμᾶς.” Ὁρᾶς πόσα βέλη τότε ἔσβησαν οἱ δίκαιοι; Ἡ οὐ δοκεῖ σοι ^κβέλη εἶναι πεπυρωμένα ^Δτὸ καίεσθαι τὸν πατριάρχην τῷ ἔνδον πυρὶ τὸν υἱὸν προσφέροντα; Καὶ ἄλλοι δὲ δίκαιοι πάντα αὐτοῦ τὰ βέλη κατέσβησαν. Ἄν τε οὖν λογισμοὶ ἐπιστρατεύωνται, ταύτην ^μπροβαλλόμεθα, ἂν τε ἐπιθυμίαι ἁποποι, ταύτην χρώμεθα, ἂν τε πόννοι καὶ ταιαπωρίαι, ἐπὶ ταύτην ^νἀναπαυόμεθα. Πάντων τῶν ὄπλων ^οεἰκότως ἐστὶ φυλακτήριον ἂν μὴ ταύτην ἔχωμεν, κακεῖνα ταχέως τρωθήσεται.

“Ἐπὶ πᾶσι, φησὶν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.” Τί ἐστίν, “ἐπὶ πᾶσι;” Καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ^ρφησὶ, καὶ ἐν τῇ ^Εδικαιοσύνῃ, καὶ ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου· τουτέστι, ταύτης πάντα ταῦτα χρήζει. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ^ιδέξασθε,” τουτέστιν, ἐν ἰσχυροφύλῃ γενέσθαι λοιπὸν διὰ ταύτης δυνήσεσθε. ^σΤὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, τοῦτ’ ἐστὶ τὸν κίνδυνον ἐκφυγεῖν. Καθάπερ γὰρ ἡ περικεφαλαία πάντοθεν ἀκριβῶς καλύπτουσα τὴν κεφαλὴν, οὐκ ἀφίησιν τι δεινὸν παθεῖν, ἀλλὰ σώζει· οὕτω καὶ ἡ πίστις ^νκαὶ ἀντὶ θυρεοῦ γίνεται, καὶ ἀντὶ περικεφαλαίας ^ωσωτηρίου. Ἄν ^κγὰρ σβέσωμεν αὐτοῦ τὰ βέλη, ταχέως καὶ ^φτοὺς σώζοντας λογισμοὺς δεξόμεθα τοὺς τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν οὐκ ἔωντάς τι παθεῖν. Ἐὰν γὰρ ^ιοὗτοι σβεννύωνται οἱ λογισμοὶ ^οοἱ ἐναντίοι, ταχέως οἱ μὴ τοιοῦτοι, ἀλλὰ σώζοντες ἡμᾶς καὶ εὐελπίδας ποιοῦντες, ^σἐν ἡμῖν τεχθήσονται, καὶ καθάπερ περικεφαλαία τῇ κεφαλῇ, ^βτῷ ἡγεμονικῷ ἡμῶν ἐγκείσονται. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν μάχαιραν δεξόμεθα τοῦ ¹⁸³πνεύματος, ὥστε μηκέτι ἰσχυροποιεῖσθαι μόνον τὰ πεμπόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν πλήττειν τὸν διάβολον. Ψυχὴ γὰρ μὴ ἀπογνοῦσα ἑαυτῆς, μὴδὲ δεχομένη τὰ πεπυρωμένα βέλη, μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας στήσεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀναρρήξει αὐτοῦ τὸν θώρακα τῇ μαχαίρᾳ ταύτῃ, δι’ ^εἧς ἀνέρρηξε καὶ τὰ νοήματα αὐτοῦ ἠχμαλῶτευσεν Παῦλος· ^δἀποτεμεῖ καὶ καταπομήσει τὸν δράκοντα. ^εἩτοι πρόσταγμά φησιν ἐνταῦθα τὸ ^Β

¹ ἀποκαλύπτεσθαι E. Statim eis ὑμᾶς F. ^κ βέλος εἶναι πεπυρωμένον A.B.F. Sav. cet. ^ι ἐνδοθεν E. ^μ προβαλλόμεθα pro προβαλόμεθα omnes. ^ν ἀναπαυόμεθα] τρέχωμεν A.B.F. ^ο εἰκότως] αὕτη A.B.F. Sav. cet. ^ρ φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^σ δέξασθαι A.B.F. ^τ ἰσχυροφύλῃ A.F. Statim γενέσθαι λοιπὸν pro λοιπὸν γενέσθαι omnes. ^ω τὴν περικεφαλαίαν—ἐκφυγεῖν] καὶ πάντα κίνδυνον ἐκφυγεῖν A.B.F. Sav. cet. ^φ οὕτω καὶ] οὕτως A.B.F. ^ψ καὶ accessit ex omnibus. ^χ σωτηρίου om. A.B.F. ^ζ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ^η οὗτοι] οὕτως F. Statim σβεννύονται in text. E. ^θ οἱ] τουτέστιν οἱ A.B.F. ^ι τεχθήσονται ἐν ἡμῖν inverso ord. A.B.F. ^κ τῷ] οὕτω τῷ A.B.F. Post ἐγκείσονται add. οὗτοι iidem. ^λ ἧς] + καὶ Παῦλος (mox om. Παῦλος) A.B.F. ^μ ἀποτεμεῖ F. ^ν ἦτοι—ποιώμεν] καὶ τὴν μάχαιραν

ῥῆμα, ἡ κέλευσμα· ἡ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ποιῶμεν, διὰ τούτων αὐτὸν ἀνελούμεν καὶ κτενούμεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἔσκολιόν. Ἐπειδὴ ἡ δὲ εἶπε, “Δυνήσασθε τὰ βέλη τοῦ διαβόλου τὰ πεπυρωμένα σβέσαι,” ἵνα μὴ αὐτοὺς φυσῇ, δέικνυσι μάλιστα ^κ πάντων τοῦ θεοῦ δεομένους. Τί γάρ φησι; Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ C δεήσεως ἡ ταῦτα ἔσται, ^μ καὶ κατορθώσετε τὸ πᾶν προσευχόμενοι. Μηδέποτε δὲ προσιών ὑπὲρ σαυτοῦ μόνου ἀξίον, καὶ οὕτω τὸν θεὸν ἴλεων ἔξεις. “Διὰ πάσης, ^ν φησί, προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ εἰς αὐτὸ ^ρ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων ἁγίων.” Μή μοι καιροῦς ὀρίζει τῆς ἡμέρας· ἄκουε γὰρ τί φησιν· “ἐν παντὶ καιρῷ πρόσ-
16 “Ἀδιαλείπτως, φησί, προσευχόμενοι.” ^σ Οὐκ ἤκουσας τῆς χήρης ἐκείνης, πῶς τῇ προσεδρεῖα ^τ περιεγένετο; οὐκ ἤκουσας τοῦ φίλου ἐκείνου τοῦ μέσων νυκτῶν τῇ ^υ εὐτονίᾳ δυσωπῆ-
D σαντος; οὐκ ἤκουσας περὶ τῆς ^ω Συροφοινικίσσης, πῶς τῇ συνεχείᾳ τῆς ἐντεύξεως τὸν δεσπότην ἐξεκαλέσατο; Οὗτοι πάντες τῇ προσεδρεῖα ^ζ ἤνυσαν. “Προσευχόμενοι, φησιν, ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι.” Τούτέστι, τὰ κατὰ θεὸν ζητῶμεν, μηδὲν κοσμικόν, ^η μηδὲν βιωτικόν. Οὐ τοίνυν τοῦ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι χρεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγρυπνοῦντας· “Καὶ εἰς αὐτὸ, φησιν, ἀγρυπνοῦντες.” Εἴτε παννυχίδας ἐνταῦθα λέγει, εἴτε τὴν νῆψιν τῆς ψυχῆς, ἀμφοτέρω δέχομαι. ^θ Ὅρᾳς πῶς (891) ἡ γρύπτει ^ι ἐκείνη ἡ Χαναναία, ^κ καὶ τοῦ κυρίου μὴ ἀποκρινομένου, E ἀλλὰ ^λ καὶ ἀποσειομένου, καὶ κυνάριον αὐτὴν καλέσαντος, ἐκείνη ἔλεγε, ^μ 17 “Ναὶ, κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν;” καὶ οὐκ

16 | Thess. v. 17.

17 Matth. xv. 27.

τοῦ πνεύματος (καὶ τὴν μ. τοῦ πν. om. Sav. cet.) ὃ ἐστὶ ῥῆμα θεοῦ. ῥῆμα θεοῦ (ῥῆμα θεοῦ om. F.) ἦτοι τὸ πρόσταγμα φησιν ἐνταῦθα, ἡ τὸ κέλευσμα· ὃ (ὅπερ Sav. cet.) καὶ οἱ ἀπόστολοι θαυματοργοῦντες πανταχοῦ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔλεγον. μόνον καὶ ἡμεῖς ἐν πᾶσι τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ διατηρῶμεν. εἰς γὰρ ποιῶμεν αὐτὰ A.B.F. Sav. cet. ^ι αὐτῶν A.F. Statim καὶ ἀνελούμεν A.B.F. Tum καὶ κατακτενοῦμεν E. ^κ σκολιόν] + καὶ σκόπει μοι σύνεσιν ἐνταῦθα τοῦ Παύλου A.B.F. Sav. cet. ^λ δὲ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^μ τὰ πεπ. τοῦ δ. inverso ord. A.B.E.F. ^ν πάντων] πρὸς τοῦτο A.B.F. πάντων πρὸς τοῦτο Sav. cet. ^ξ ταῦτα ἔσται, φησὶ] ὡσεὶ ἔλεγε, ταῦτα ἔσται A.B.F. Sav. cet. ^ο καὶ om. F. ^π φησὶ om. E. ^ρ ἀγίῳ om. A.B.F. Sav. cet. ^σ τοῦτο om. E. ^τ τῶν om. A.B.F. Veron. ^θ πρόσθι—προσευχόμενοι] προσευχόμενοι· τούτέστι, διαπαντὸς πρόσθι καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχου A.B.F. ^ι οὐκ] ἡ οὐκ E. ^κ περιεγένετο] ἤνυσεν δ ἐσπούδα(εν A.B.F. ^λ εὐτονίᾳ] καρτερία A.B.F. ^μ Συροφοινικίσσης pro Συροφοινίσσης A.B.E.F. ^ν ἤνυσαν] περιεγένετο A.B.F. ^ξ μηδὲ E. ^ο ὅρα E. ἰδε A.B.F. ^π ἐκείνη om. A.B.F. ^ρ καὶ] ὅτι καὶ A.B.F. Sav. cet. Mox Χριστοῦ pro κυρίου B.C.E.F. ^σ καὶ om F.

ἀφίστατο, ἕως ^d ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως; ^e πῶς δὲ ἡ χήρα ἐκείνη ἔκραζε, καὶ μέχρι τοσούτου ἐπέμεινε, ἕως ὅτου τὸν ἄρχοντα, τὸν μήτε ^e τὸν θεὸν φοβούμενον, μήτε ^h ἀνθρώπους αἰδούμενον ἠδυνήθη δυσωπῆσαι; ^k πῶς δὲ ὁ φίλος ἐπέμεινε ἄωρι τῶν νυκτῶν παραμένων, ἕως ^l ὅτε ἐγερθῆναι παρεσκεύασε, δυσωπήσας ἐκείνον τῇ προσεδρεΐᾳ;

Τοῦτο ἐστὶν ἀγρυπνεῖν. Βούλει μαθεῖν ^m ἀγρυπνίαν προσευχῆς; Ἀπιθι πρὸς τὴν Ἀνναν, ἄκουσον αὐτῶν τῶν ῥημάτων ^F αὐτῆς. ¹⁸ “ⁿ Ἀδωναὶ, Ἐλωὶ Σαβαώθ.” Μᾶλλον δὲ τὰ πρὸ τῶν ῥημάτων ἄκουσον. Ἀνέστησαν, φησὶ, πάντες ἀπὸ τῆς τραπέζης, ^o καὶ ἐκείνη εὐθέως οὐ πρὸς ὕπνον ἐτρέπετο, οὐ πρὸς ¹⁸⁴ ἀνάπausιν. “Ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης καθημένη, κούφη τις εἶναι, καὶ μὴ βεβαρῆσθαι σιτίοις τισίν’ οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἠφίει δάκρυα. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ^p νήστευσι ὄντες καὶ ἄσιτοι, μόλις οὕτως εὐχόμεθα, μᾶλλον δὲ οὐδέποτε οὕτως εὐχόμεθα, πολλῶ μᾶλλον ἐκείνη μετὰ τράπεζαν οὐκ ἂν ^q οὕτως ἠΐξαστο, εἰ μὴ καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῖς ἀσίτοις ἔφκει. Αἰσχυρθῶμεν οἱ ἄνδρες τὴν γυναῖκα, αἰσχυρθῶμεν οἱ ὑπὲρ βασιλείας ἰκετεύοντες καὶ χασμώμενοι τὴν ὑπὲρ παιδίου δεομένην καὶ δακρύνουσαν. ^B ¹⁹ “Καὶ κατέστη, φησὶν, ἐνώπιον κυρίου,” καὶ τί ^r φησιν; “Ἀδωναὶ κύριε, Ἐλωὶ Σαβαώθ.” ^s Τὸ δὲ ἐρμηνευόμενόν ἐστι, “Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων.” ^t Προέτρεχε τῆς γλώττης τὰ δάκρυα. ^v τούτοις ἐπικάμπτειν τὸν θεὸν ^w ἠλπίζεν. Ἐνθα δάκρυα, πάντως ἐκεῖ καὶ θλίψις. ^x ἔνθα θλίψις, ^y καὶ φιλοσοφία πολλὴ καὶ ^z προσοχή. “Ἐὰν ^a ἀκούων εἰσακούσῃ, φησὶ, τῆς προσευχῆς τῆς δούλης σου, καὶ δῶς μοι υἱόν, δώσω αὐτὸν δοτὸν τῷ κυρίῳ πάντα τὸν χρόνον.” Οὐκ εἶπεν, ἐνιαυτὸν μόνον, ^b οὐδὲ ^C

18 1 Reg. i. 11.

19 Ibid. v. 9.

^d ἔτυχε A.B.F. ^e πῶς δὲ—ἐπέμεινε] βλέπε καὶ τὴν χήραν ἐκείνην, ἡ μέχρι τότε ἐπέμεινε κράζουσα A.B.F. ^f ὅτου] ὅτε E. ^g τὸν om. E. Veron. ^h ἀνθρώπους A.B.C.E.F. ἀνθρωπον Edd. ⁱ ἠδυνήθη A.B.F. δυνήθη C. ^k πῶς δὲ—τῇ προσεδρεΐᾳ] ἐνόησον καὶ τὸν ἄωρι τῶν νυκτῶν ἐπιστάντα φίλον καὶ παραμένοντα ἕως ὅτε παρεσκεύασε δυσωπήσας ἐκείνον ἐγερθέντα δοῦναι (ἀποδοῦναι F.) ὃ ἵπται, καὶ ὄφει καὶ (καὶ om. F.) τοῦτον τοῦ σπουδαζομένου μὴ ἀποτυχόντα τῇ προσεδρεΐᾳ A.B.F. ^l ὅτε pro ὅτου omnes. ^m ἀγρυπνίαν] + καὶ ἐτέρωθεν A.B.F. Statim προσευχῆς libri omnes et Floril. p. 37. (Tom. xii. p. 447 B.) Edebatat ψυχῆς. ⁿ ἀδωναὶ] + κύριε E. Statim ἔλωι bis idem. ^o καὶ ἐκείνη—ἀνάπausιν] καὶ εὐθέως οἱ μὲν πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο, ἐκείνη δὲ μὴ πρὸς ὕπνον, μὴ πρὸς ἀνάπausιν ἀποκλίνας, μόνον ἐσχολάζε τῇ εὐχῇ A.B.F. ^p νήστις A. νήστις Flor. ^q ἠΐξαστο οὕτως inverso ord. A.B.E.F. Flor. ^r φησιν] λέγει A.B.F. ^s τὸ] τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^t προέτρεχε] πρόσχε F. ^v τούτοις] + γὰρ A.B.F. ^w ἠλπίζεν] + ἔνθα δάκρυα, πάντως ἐκεῖ καὶ ἠψις E. ^x ἔνθα θλίψις] πάντως ἐκεῖ E. ^y καὶ φ. πολλή] ἐκεῖ πολλή φ. A.B.F. ^z προσευχῇ E.F. ^a εἰσακούων E. Statim εἰσακούσῃς A.B.C.F. ^b οὐδὲ A.B.C.E.F. ἡ Edd.

δύο, καθάπερ ἡμεῖς· οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν δῶς μοι παιδίον, δίδωμι χρήματα· ἀλλ' ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ δῶρον ἀντιδίδωμι, τὸν πρωτότοκον, τὸν τῆς εὐχῆς υἱόν. Αὕτη θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἀβραάμ. ^δ Ἐκεῖνος αἰτηθεὶς, ἔδωκεν αὕτη καὶ πρὸ τῆς αἰτήσεως δίδωσιν. Ἀλλ' ὅρα καὶ ἐντεῦθεν αὐτῆς τὴν εὐλάβειαν. ²⁰ “Φωνὴ αὐτῆς, φησὶν, οὐκ ἠκούετο, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο.” Οὕτως ὁ βουλόμενος ἀνύσαι προσέρχεται **Δ** τῷ θεῷ, οὐ μαλακίζόμενος, οὐδὲ χασμώμενος, οὐδὲ ἐκλελυμένος, οὐδὲ κνώμενος, οὐδὲ ἀκηδιῶν. Μὴ γὰρ οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς καὶ χωρὶς εὐχῆς δοῦναι; μὴ γὰρ οὐκ ἤδει καὶ πρὸ τῆς αἰτήσεως τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς; Ἀλλ' εἰ ἔδωκε πρὸ τῆς αἰτήσεως, οὐκ ἂν ἐφάνη τῆς γυναικὸς ἡ προθυμία, οὐκ ἂν εἶν ἡ ἀρετὴ αὐτῆς δῆλη, οὐκ ἂν τοσοῦτον ἐκτήσατο μισθόν. Ὡστε ἡ ἀναβολή, οὐχὶ φθόνου ἐστὶν οὐδὲ βασκανίας, ἀλλὰ κηδεμονίας. Ὅταν οὖν ἀκούσης τῆς γραφῆς λεγούσης, ὅτι ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, καὶ ὅτι παρώργιζεν αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος **Ε** αὐτῆς, ἐννόησον ὅτι τὴν φιλοσοφίαν δείξει βούλεται τῆς γυναικὸς. Σκόπει γάρ· εἶχε τὸν ἄνδρα δεδουλωμένον· ἔλεγε ^h γὰρ πρὸς αὐτήν· ²¹ “Οὐκ ἀγαθὸς σοι ἐγὼ ὑπὲρ δέκα τέκνα;” “Καὶ παρώργιζεν αὐτήν, φησὶν, ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς καὶ γε παροργισμῷ” τουτέστιν, ὠνειδίazen, ἐφῆλλετο· καὶ οὐδέποτε αὐτὴν ἡμίνατο, οὐδὲ κατηύξατο αὐτῆς, οὐδὲ εἶπεν· ἐπειδὴ ὠνειδίζει μοι ἡ ἀντίζηλος, ἐκδίκησόν με. Εἶχεν ἐκείνη παιδία, ἀλλ' εἶχεν αὕτη τὴν ἀγάπην ^k τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀντίρροπον. ^l Τούτῳ γοῦν **Φ** αὐτὴν καὶ παρεμυθήσατο λέγων, “Οὐκ ἀγαθὸς σοι ἐγὼ ὑπὲρ δέκα τέκνα;” ^m Ἀλλὰ πάλιν ἴδωμεν τῆς γυναικὸς τὴν φιλοσοφίαν. ²² “Καὶ ἐλογίσασατο αὐτήν, φησὶν, Ἥλει εἰς μεθύουσαν.” Ἀλλ' ὅρα καὶ πρὸς αὐτὸν τί φησι· “Μὴ δῶς τὴν ⁿ δούλην σου εἰς θυγατέρα ^o λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ¹⁸⁵ ἕως τοῦ νῦν.” Τούτο ἀληθῶς καρδίας συντετριμμένης, ὅταν (892) πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας μὴ χαλεπαίνωμεν, ὅταν μὴ δυσχεραίνωμεν, ὅταν ἀπολογώμεθα. Οὐδὲν οὕτω ποιεῖ καρδίαν φιλόσοφον, ὡς θλίψις· οὐδὲν οὕτω πρᾶγμα ἡδὺν, ὡς πένθος τὸ κατὰ θεόν. “Ἐκ πλήθους, φησὶν, ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως τοῦ νῦν.”

20 1 Reg. i. 13.

21 Ibid. v. 8, 6.

22 Ibid. v. 13, 16.

^c αὐτῷ B. Mox ἀντιδίδωσιν idem. ^d ἐκεῖνος] ἀλλ' ἐκεῖνος A.B.F. Mox αὕτη δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet. ^e οὐδὲ] οὐκ A.F. ^f καὶ om. C. ^g ἦν] Sic C.D. ἦν om. E. Flor. Veron. Mox post δῆλη add. ἐγένετο E. γέγονεν pro ἦν A.B.F. Sav. cet. ^h γὰρ om. F. ⁱ Haec καὶ γε παροργισμῷ, quae aberant, sunt in libris omnibus. ^k τὴν om. E. ^l τοῦτο A. ^m ἀλλ' ἴδωμεν πάλιν E. ⁿ δούλην σου εἰς om. D. ^o λύμην omnes. λύμης Edd. λοιμὴν Flor. λοιμὴν correximus ex Bibliis. ^p ἐκτέτακα bis A.B.E.F. ἐκτέτκα Edd.

Ταύτην μιμώμεθα ἅπαντες. ⁹ Ἀκούετε ὅσαι στείραι, ἀκούετε ὅσαι παῖδων ἐράτε, ἀκούετε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ καὶ ἄνδρες [†] συνεβάλλοντο πολλάκις. ¹⁰ Ἀκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· ²³ “Καὶ ἐδεῖτο Ἰσαὰκ περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν.” Μεγάλα γὰρ δύναται ^{εὐχή.} “¹¹ Ἐν ^B πάσῃ, φησὶ, προσκαρτερήσῃ καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ,” ¹² ἑαυτὸν ἔσχατον τιθεῖς. Τί ποιεῖς, ὦ μακάριε Παῦλε; ἑαυτὸν ἔσχατον τιθεῖς; Ναὶ, φησὶν. “¹³ Ἰνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” ¹⁴ Πού πρεσβεύεις; Πρὸς ἀνθρώπους, φησὶ. Βαβαὶ ¹⁵ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ· ἔπεμψε πρεσβεύοντας ἐκ τῶν οὐρανῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης, καὶ λαβόντες ἔδωσαν αὐτοὺς ^C οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐδὲ τὸν κοινὸν νόμον ἠδέσθησαν, ὅτι ὁ πρεσβεύων οὐδέποτε πάσχει τι κακόν. Ἄλλ’ ὅμως ἐγὼ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει. ¹⁶ “¹⁶ Ἰνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.” Ἡ ἄλυσις ἐπικεῖται τὴν παρρησίαν ἐπιστομίζουσα, ἀλλ’ ἡ εὐχή ἡ ὑμετέρα ἀνοίγει μου τὸ στόμα, ἵνα πάντα ἃ ἐπέμφθην εἰπεῖν, εἴπω. “¹⁷ Ἰνα δὲ εἰδῇτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ’ ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς, ὁ ἀγαπητὸς ¹⁸ ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ.” Εἰ πιστὸς, οὐδὲν ψεύσεται, ἀλλὰ πάντα ἀληθεύσει. “¹⁹ Ὅν ἔπεμψε πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε ^D τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.” Βαβαί, πόση ἡ ἀγάπη; ἵνα μὴ ἐξῇ, φησὶ, τοῖς βουλομένοις πτοεῖν ὑμᾶς. ²⁰ Εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἐν δεινοῖς εἶναι· τὸ γὰρ, “παρακαλέσει τὰς καρδίας ὑμῶν,” τοῦτο αἰνίττεται· ἵνα μὴ ἀφῇ, φησὶ, καταπεσεῖν.

²⁴ “^c Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἐπεύχεται αὐτοῖς ^d εἰρήνην καὶ ἀγάπην μετὰ πίστεως. ^e Καλῶς εἶπεν· οὐχ ὥστε ἀπλῶς ἔχειν τὸν τῆς ἀγάπης λόγον, καὶ τοῖς ἑτεροπίστοις ἑαυ- ^E τοὺς ἀναμιγνύναι. ⁸ Ἡ τοῦτο, ἢ ἐκείνῳ φησιν, ὥστε καὶ πίστιν

²³ Gen. xxv. 21.²⁴ v. 23.

⁹ ἀκούετε ὅσαι στείραι om. F. [†] συνεβάλλοντο A.F. ^{εὐχή} sine artic. A.B.C.D.F. ^t τῶν om. B.C.D.F. Post ἀγίων add. εὐχόμενοι A.F. ^v σπαντὸν E. Statim τίθης E. τιθεῖς cum interrog. Veron. Sequentia τί ποιεῖς —τιθεῖς om. E. Veron. ^w ποῦ] πῶς C.E. Statim πρεσβεύει E. ^x τῆς φιλ.] πόση φιλανθρωπία E. ^y ὑπὲρ αὐτοῦ om. A.B.F. inclusum a Sav. ^z Haec ἴσα—λαλῆσαι post μου. τὸ στόμα transp. A.B.F. Sav. cet. Tum pergunt, τουτέστιν, ἵνα πάντα. ^a ἀδελφὸς om. F. ^b εἰκὸς] εἰκότως C. αὐτὸν pro αὐτοὺς C. et in text. E. ^c εἰρήνη] + φησὶ E. ^d εἰρήνην] + εἶναι E. Cat. Statim καὶ deest in Cat. ^e καλῶς] + οὕτως A.B.F. ^f οὐχ ὥστε] βούλεται γὰρ μὴ A.B.F. Sav. cet. ⁸ ἢ τοῦτο ἢ ἐκείνῳ φησιν] τοῦτο τοῖσιν λέγει· ἢ εἰ μὴ τοῦτο A.B.F.

αὐτοὺς ἔχειν, ὥστε θαρρεῖν καὶ περὶ τῶν μελλόντων. ^h Ἡ εἰρήνη
 πρὸς τὸν θεὸν καὶ ⁱ ἡ ἀγάπη. Ἐὰν ^k γὰρ εἰρήνη ᾖ, καὶ ἀγάπη
 ἔσται. ^l Ἄν ἀγάπη, καὶ εἰρήνη ἔσται. “Μετὰ πίστεως.”
^m Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀγάπης, πίστεως χωρὶς· μᾶλλον δὲ οὐδ’
 ἂν γένοιτο ἀγάπη ἐτέρως. ²⁵ “ⁿ Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν
 ἁγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.
 Ἀμήν.” ^o Διὰ τί ἐνταῦθα διεῖλε, τὴν εἰρήνην κατ’ ἰδίαν θεῖς,
 καὶ τὴν χάριν; “^p Ἐν ἀφθαρσίᾳ, φησὶν, Ἀμήν.” Τί ἐστίν,
 “ἐν ἀφθαρσίᾳ;” ^q Ἦτοι ἐν κοσμιότητι, ^r ἢ ὑπὲρ τῶν ἀφθάρ-
 των· οἶον μὴ ἐν πλούτῳ, ^s μηδὲ ἐν δόξῃ, ἀλλ’ ἐν ἐκείνοις τοῖς
 186 ἀφθάρτοις. Τὸ, ἐν, διὰ ἐστίν. Διὰ ἀφθαρσίας, φησί· “του-
 τέστι, δι’ ἀρετῆς. Πᾶσα γὰρ ἁμαρτία, φθορά· καὶ καθάπερ
 τὴν παρθένον φθείρεσθαι λέγομεν, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν. Διὰ
 τοῦτο Παῦλος ἔλεγε· ²⁶ “Μή πως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν”
 καὶ ^v πάλιν, “Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν,” ^w φησί.

^x Τί γάρ ἐστιν, εἰπέ μοι, φθορά σώματος; οὐχὶ διάλυσις τοῦ
 παντὸς, καὶ τῆς συνθέσεως αὐτῆς; Τοῦτο καὶ ἐπὶ ^y τῆς ψυχῆς
 γίνεται, τῆς ἁμαρτίας εἰσελθούσης. Κάλλος γὰρ ψυχῆς ^z σω-
 187 φροσύνη, δικαιοσύνη· ^a ὑγίεια ψυχῆς ἀνδρεία· φρόνησις, εὐεξία.
 “Ὁ τε γὰρ αἰσχροὺς δυσειδὴς, ὃ τε πλεονέκτης, ὃ τε τοῖς ποιη-
 τοῖς πράγμασιν ἑαυτὸν ἐκιδίδους· ^b ὃ τε δειλὸς καὶ ἄνανδρος,
 ἀσθενής· ^c ὃ τε ἀνόητος καχεκτεῖ. ^d Ἔτι δὲ ^e αἱ ἁμαρτίαι
 φθορὰν ἐργάζονται· καὶ γὰρ αἰσχροὺς ποιοῦσι καὶ ἀσθενεῖς, (893)
 καὶ κάμνειν παρασκευάζουσι. ^f Φθαρῆναι γὰρ τὴν παρθένον
^g καὶ διὰ τοῦτο κυρίως λέγομεν, οὐχ ὅτι τὸ σῶμα ^h φθείρεται
 μόνον, ⁱ ἀλλὰ διὰ τὴν παρανομίαν. Τὸ γὰρ γινόμενον μίξις

25 v. 24.

26 2 Cor. xi. 3. Tit. ii. 7.

^h ἡ] εἰ Ε. ἡ εἰ. πρὸς τ. θ.] ἡ εἰ. γὰρ πρὸς τ. θ. διαβιβάζει Α.Β.Φ. ⁱ ἡ om. Ε.
^k γὰρ et ἔσται om. Α.Β.Φ. ἡ om. Cat. ^l ἂν] ἐὰν ἡ Ε. καὶ ἐὰν Cat.
^m οὐδὲν] καλῶς· οὐδὲν Α.Β. καλῶς· οὐδὲ Φ. ⁿ ἡ pro καὶ Β.С.Д.Ε.Φ. ἡ
 om. Α. ^o διὰ τί om. Α.Β.Φ. Sav. cet. ^p ἐν ἀφθ. φησὶν] ἡ χάρις ἐν ἀφθ.
 Α.Β.Φ. ^q ἦτοι] ἡ τὸ C. τουτέστιν Ε. ^r ἡ om. Cat. Post ἀφθάρτων
 add. πραγμάτων Ε. Cat. ^s μηδὲ] μὴ Ε. ^t τουτέστι om. Φ. ^v πάλιν]
 + ἀλλαχοῦ Α.Β.Φ. Sav. cet. ^w φησὶ om. Α.Β.Φ. ^x τί γὰρ ἐστίν, εἰπέ
 μοι (+ φησὶν C.) φθ. σ.] Sic C.D.E. εἰπέ γάρ μοι, τί ἐστὶ φθ. σ. Α.Β.Φ. τί γάρ,
 εἰπέ μοι, φθ. σ. (+ φησὶν Veron.) Edd. ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι φθορὰν ἡμῶν τὸ
 σῶμα, ἡ δὲ ψυχὴ ἀφθαρτος. διὸ χρηὶ ἡμᾶς διαπαντὸς ἐπαγωνίους εἶναι, πρὸς τὸ
 διαφυγεῖν τὴν φθορὰν, καὶ μὴ παθεῖν τὰ τοῦ πλουσίου. Β. ^y τῆς om. Α.Β.Ε.Φ.
 Μοx ἐπεισελθούσης Ε. ^z σωφροσύνη] + ισχύς C.D.E. Veron. ^a ὑγεία
 Α.С.Д.Ε. Statim ψυχῆς om. Ε. Μοx εὐεξία, quod vulgo abest, est in Ε.
 Veron. ^b ὃ τε δειλὸς—καχεκτεῖ] ὥσπερ ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος ἀσθενής, οὕτως
 ὁ ἀνόητος καχεκτεῖ Α.Β.Φ. Hinc sumimus δειλὸς καὶ ἄνανδρος, ἀσθ. pro δει-
 λὸς ἄνανδρος καὶ ἀσθ. ^c ὃ τε ἀνόητος est in C.D.E. non in Editis. ^d ἔτι]
 ἔτι Α.Β.Φ. Sav. cet. ^e αἱ om. Φ. Μοx κατεργάζονται idem. Post ἐργά-
 ζονται add. δὴλον ἐντεῦθεν Α.Β.Φ. ἐντεῦθεν δὴλον Sav. cet. ^f φθαρῆναι—
 διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο φθείρεσθαι τὴν παρθένον Α.Β.Φ. ^g καὶ om. Ε. ^h δεα-
 φθείρεται Ε. ⁱ ἀλλὰ διὰ τὴν π.] ἀλλ’ ὅτι διὰ τὴν π. καὶ τὴν ψυχὴν Α.Β.Φ.

ἐστίν· εἰ δὲ τοῦτο ἦν ἡ φθορά, ἦν ἂν καὶ ^kγάμος φθορά. "Ὡστε
^lοὐχ ἡ μίξις φθορά, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία· ἥσυχνε γὰρ αὐτήν. C
^mΜᾶλλον δὲ φθορά οἰκίας ⁿτί ἂν γένοιτο, ἀλλ' ἡ διάλυσις;
 Καὶ πανταχοῦ ἡ φθορά μεταβολή· οἱ τις ἐστίν ἐπὶ τὸ χεῖρον,
 ἐφ' ἑτέραν ἔξιν καὶ ἀφανισμόν τοῦ προτέρου ^pγινόμενον.
^rἌκουε ^qγὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· 27 "Κατέφθειρε πᾶσα
 σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς·" καὶ πάλιν, "Ἐν καταφθορᾷ ἀνπομο-
 νήτῳ·" καὶ πάλιν, "Ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν."
 Φθαρτὸν ἡμῖν τὸ σῶμά ἐστιν, ἀλλ' ἀφθαρτος ἡ ψυχὴ. Μὴ
^rδὴ καὶ αὐτὴν φθείρωμεν. Τοῦτο ἡ ἁμαρτία εἰργάσατο ἡ
 προτέρα· ἡ δὲ μετὰ τὸ λουτρὸν καὶ τὴν ψυχὴν φθεῖραι δύναται, D
 καὶ εὐάλωτον ποιῆσαι τῷ σκώλῃ τῷ ἀθανάτῳ· οὐ γὰρ ἂν
^sἦψατο, εἰ μὴ φθαρτὴν εἶρε ψυχὴν. Ἀδάμαντος σκώλῃς οὐχ
 ἄπτεται· κἂν ἄψῃται, οὐδὲν εἰργάσατο. Μὴ δὴ φθείρης τὴν
 ψυχὴν· τὸ γὰρ φθειρόμενον δυσωδίας ἐστὶ μεστόν. Ἄκουε
^tγὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· 28 "Προσώζεις καὶ ἐσάπησαν
 οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου." ^wΑὕτη
 δὲ, φησὶν, ἡ φθορά ἐνδύεται ἀφθαρσίαν, ἐκείνη δὲ οὐκέτι· ἔνθα
 γὰρ ἀφθαρσία, φθορά ^xἐστίν. "Ὡστε φθορά ἀφθαρτός ἐστι, E
 τέλος οὐκ ἔχουσα, ^yἔστι θάνατος ἀθάνατος· ὅπερ ἐμελλε γίνε-
 σθαι, εἰ τὸ σῶμα ἔμενεν ^zἀθάνατον. ^aΟὕτως ἂν φθορὰν
 ἔχοντες ἀπέλθωμεν ἐκεῖ, ^bἀφθαρτον καὶ ἀτελεύτητον ἔχομεν
 τὴν φθορὰν. Τὸ γὰρ καίεσθαι ^dκαὶ μὴ κατακαίεσθαι, καὶ
 σκώλῃ διαπαντὸς δαπανᾶσθαι, φθορά ἐστίν ἀφθαρτος· οἷον ἦν
 καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Ἰώβ· ἐφθείρετο, καὶ οὐκ ^eἀπώλλυτο,
 ἀλλ' αἰεὶ ἔτῃκε βώλακας γῆς ^fἐκ τῆς ἐκείνης ἐκείνης, χρόνου πολλοῦ F
 προβεβηκός. Τοιοῦτόν τι ἡ ψυχὴ πείσεται τότε, τῶν
 σκωλήκων ^bαὐτῇ περιεστώτων καὶ ⁱδιατρωγόντων, οὐκ ἐπὶ δύο
 ἔτεσιν, ^kοὐδὲ ἐπὶ τρισὶν, ^lοὐδὲ ἐπὶ δέκα, οὐδὲ ἐπὶ ἑκατὸν, οὐδὲ 187

27 Gen. vi. 12. Exod. xviii. 18. 2 Tim. iii. 8.

28 Psal. cxxvii. 6.

^k ὁ γάμος A.B.E.F. ^l οὐχ ἡ] οὐ C. ^m μᾶλλον δὲ] σκόπει δὲ καὶ
 ἄλλως A.B.F. Sav. cet. ⁿ τί ἂν γ. ἀλλ' ἡ] Sic omnes. ^q γίνονται ἂν ἡ Edd.
^o τις om. F. ^p γινόμενου C.D.E. γινόμενῃ Edd. ^r γὰρ om. A.B.F.
^r δὴ] + οὐν A.B.F. Sav. cet. ^s ἄψατο A.B.F. Mox εἴροι iidem. ^t ἐρ-
 γάσεται A.B.F. ἐργάσεται τι E. ^v γὰρ om. A.B.F. ^w αὕτη δὲ, φησὶν]
 ἀλλ' αὕτη A.B.F. Sav. cet. αὕτη σαφῶς E. ^x ἐστίν] οὐκ ἐστίν A.B.E.F.
 Sav. cet. ^y ἔστι om. A.B.F. Sav. cet. ^z ἀθάνατον] θανάτῳ E. Post
 h. v. add. καὶ ἁμαρτίας ἐλεύθερον A.B.F. ^a οὕτως] τοῦτο A.B.F. ^b ἀφθ.]
 γενήσεται καὶ ἀφθ. A.B.F. ^c ἔχομεν A.B.F. Sav. cet. ^d Haec καὶ μὴ
 κατακαίεσθαι (+ τὸ κατακαίεσθαι E.) solus servavit E. ^e ἀπώλλυτο] + καὶ
 ταῦτα χρόνου πολλοῦ προβεβηκός A.B.F. Sav. cet. Mox χρόνου π. προβ. om.
 iidem. ^f ἔτῃκε C.D.E. Cf. Job. vii. 5. Ante Montef. edebatur ἔτῃκε.
^g ἐκ τῆς ἐκείνης] A.B.F. et a pr. man. A. ^h διατρωγόντων] + καὶ
 μὴ ἀπαρτείνοντων E. ^k οὐδὲ] ἡ A.B.F. ^l οὐδὲ] οὐκ A.B.F.

ἐπὶ μυρίοις, ἀλλ' ἐπὶ ἀτελεστέτοις· ²⁹ “Ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει,” φησί.

^m Φοβηθῶμεν τοίνυν, παρακαλῶ, δείσωμεν τὰ ῥήματα, ἵνα μὴ περιπέσωμεν τοῖς πράγμασι. Φθορὰ ἡ πλεονεξία ἐστὶ, φθορὰ πασῶν χαλεπωτέρα, εἰς εἰδωλολατρείαν ἄγουσα. Φύγωμεν τὴν φθοράν, ἐλώμεθα τὴν ἀφθαρσίαν. Ἐπλεονέκτησας τὸν δεῖνα; Τὰ μὲν πλεονεκτηθέντα φθείρεται, ἡ δὲ πλεονεξία μένει, φθορὰ ἀφθαρσίας ὑπόθεσις γινομένη· ἡ μὲν ἀπόλαυσις παρέρχεται, Β ἀφθαρτος δὲ ἡ ⁿ ἁμαρτία μένει. Δεινὸν κακὸν μὴ ἐν τῷ παρόντι βίῃ ἅπαντα ἀποδύσασθαι· μεγάλη συμφορὰ φορτία ἁμαρτημάτων ἔχοντας ἀπελθεῖν ἐκεῖ. ³⁰ “Ἐν γὰρ τῷ ἄδῃ, φησί, τίς ἐξομολογήσεται σοι;” Κριτήριόν ἐστιν ἐκεῖ· ὁ μετανοίας οὐκ ἐκεί κайρός. ^q Πόσα ἀπωδύρατο ὁ ἱπλοῦσιος; ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσε. Πόσα εἶπον οἱ μὴ θρέψαντες τὸν Χριστόν; ἀλλ' ὅμως ἀπήχθησαν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Πόσα οἱ τὴν ἀνομίαν ἐργασάμενοι ⁸ τότε εἶπον, ³¹ “Κύριε, οὐκ ἐν τῷ ὀνόματί σου προεφηC τεύσαμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου δαιμόνια ἐξεβάλομεν;” ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐγνωρίσθησαν. Πάντα τότε μὲν γίνεται ταῦτα· οὐδεμία δὲ ὄνησις, εἰ μὴ νῦν γένηται. Φοβηθῶμεν οὖν, μὴ ποτε εἴπωμεν τότε· ³² “Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ οὐκ ἐθρέψαμεν;” Νῦν αὐτὸν θρέψωμεν, μὴ μίαν ἡμέραν, ἢ μὴ δὲ δευτέραν, ἢ δὲ τρίτην· ³³ “Ἐλεημοσύναι· γὰρ καὶ πίστεις μὴ ^z ἐκλιπέτωσάν σε.” Οὐκ εἶπεν, ἅπαξ ποίησον, ὡδὲ δεύτερον· D ἐπεὶ ^z καὶ αἱ παρθέναι ἔλαιον εἶχον, ἀλλ' οὐ διαρκές. Ὡστε πολλοῦ ἡμῖν δεῖ τοῦ ἐλαίου, καὶ ὥς ἐλαίαν ἡμᾶς ^b εἶναι κατὰ καρπὸν δεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ^c Ἐννοήσωμεν ἕκαστος ἡμῶν ὅσα ἁμαρτημάτων ἔχει φορτία, καὶ ἀντιρρόπους ποιήσωμεν τὰς φιλανθρωπίας, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ πλείους, ἵνα μὴ μόνον σβεσθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι, ἀλλ' ἵνα καὶ εἰς δικαιοσύνην ^d ἡμῖν λογι-

²⁹ Marc. ix. 44.

⁸² Ibid. xxv. 37.

³⁰ Psal. vi. 6.

³¹ Matth. vii. 22.

³³ Prov. iii. 3.

^m ΘΗΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ δεδιέναι τὰς ἀπειλὰς, ὥστε φυγεῖν τὰ πράγματα, ὅτι ἡ ἀπόλαυσις παρέρχεται, ἡ δὲ τῆς ἐλεημοσύνης ἀκαρπία, καὶ ἡ ἄλλη ἁμαρτία, ἀγνωρίστους ἡμᾶς καθίστησιν ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ πάντα γινώσκοντι, καὶ τὰ εἰς σωτηρίαν συντελούντα ἐντεταλαμένῳ ἡμῖν. Veron. ⁿ ἀφθαρσία C. ^o μετανοίας] οὐκ οὖν μετανοίας λοιπὸν A.B.F. μετανοίας λοιπὸν Sav. cet. ^p οὐκ ἐκεί κайρός] οὐκ ἐστὶ κайρός F. οὐκ ἐστὶν ὑπόθεσις E. ^q πόσα] πῶς C. Veron. Statim ἀπωδύρετο iidem. ^r πλοῦσιος] + τότε A.B.F. Sav. cet. Statim ἄλλ' ὅμως οὐδὲν iidem. ^s τότε om. A.B.F. ^t σου] τῷ σφ A.B.F. ^v μὴ δὲ] μὴ E. ^w γὰρ] + φησι A.B.F. Sav. cet. φησὶ post πίστεις habet E. ^x ἐκλιπέτωσαν E. ^y οὐδὲ] ἢ A.B.F. ^z καὶ accessit ex omnibus. ^a ὥσει E. ^b εἶναι] + προσῆκε (mox om. δεῖ) A.B.F. ^c ἐννοήσωμεν—φορτία] Sic omnes. ἐννοήσωμεν οὖν ὅσα ἡμῶν ἕκαστος ἔχει φορτία ἁμαρτημάτων Edd. ^d ἡμῖν om. E.

σθῶσιν αἱ δικαιοσύναι. ^εἌν γὰρ μὴ τοσαῦτα ἦ τὰ ἀγαθὰ, ὥς καὶ τὰ ἐγκλήματα ἀποδύσασθαι, καὶ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων εἰς δικαιοσύνην ἡμῖν λογισθῆναι, οὐδεὶς ἡμᾶς ἐξαιρήσεται τῆς κολάσεως· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι, χάριτι καὶ φιλαν- E
θρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾧμα
τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ε ἐὰν E.

^ι ἡμῶν C.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD COMMENTARIA IN EPISTOLAM AD GALATAS.

TIT. 'ΕΡΜΗΝΕΙΑ] Sic Codices, ut videtur, omnes cum Ed. Sav. *Enarratio* Vet. ὙΠΟΜΝΗΜΑ Edd. Mor. Ben. Post ἐπιστολὴν add. μὴ ἰδίᾳ ἔχουσιν ("Scribe ἔχουσα." *Heyse*.) τὸ (τὸν G.) ἡθικὸν A.G. Veron. μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἡθικὸν C. μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἡθικὸν λόγον D. οὐκ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸ ἡθικὸν E.

Pag. 658 D. lin. 7. ὅτε οὖν ἐν Ἰουδαίᾳ γέγονε. Aptius foret γοῦν, sed alterum est in omnibus libris.

P. 659 E. lin. 7. Paullo astrictius Cat. διὰ τί δὲ μὴ τῆς κλήσεως ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ τῆς ἀποστολῆς;

P. 660 A. lin. penult. Μιλησίων. "Immo Ἐφεσίων, quod conjecit Sav." *Montef.* "Μιλησίων ipsius est Chrysostomi. Cf. p. 709 A. [et Tom. XI. p. 123 D.]" *Editor* Ben. 2^{dae}. Adeas, si tanti est, nos ad Tom. IX. p. 433 A.

P. 660 C. not. ^k. Usum τοῦ μέσον pro ἀνὰ μέσον attigimus ad Tom. IX. p. 716 E. Fusius *Bast.* Ep. Crit. p. 133 sq.

P. 662 D. lin. 2. χωρὶς ἄρθρου. "Eusebius Caesariensis, qui putabat Filium nec consubstantialem Patri, nec deitate ipsi parem, hoc etiam affert argumentum libro contra Marcellum, capite 16 et 17. Allato hoc Joannis Evangelistae versiculo, arguit ille τὸν θεὸν Deum Patrem cum articulo, Filium vero sine articulo esse, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, quia nempe Filius alterius minorisque substantiae esset quam Pater." *Montef.* Etiam Origenem inter θεὸς et ὁ θεὸς discrimen statuiese res nota. Sic enim ille ad locum Joannis: Τίθησι μὲν γὰρ τὸ ἄρθρον, ὅτε ἡ θεὸς ὀνομασία ἐπὶ τοῦ ἀγενήτου τάσσεται τῶν ὄλων αἰτίου, σιωπᾷ δὲ αὐτὸ, ὅτε ὁ λόγος θεὸς ὀνομάζεται.

P. 666 C. lin. 6. ἀλλ' ἐκ πρώτης προσαγωγῆς ἀρκεῖ πάντας ὑμᾶς καταστρέ-

ψασθαι καὶ εἰν. "Editi habent ἀλλ' ἐκ πρώτης προσαγωγῆς. Sed Savil. in marg. ἡ πρώτη προσαγωγή ponit, et sic legit Interpres Latinus, atque ita sensus postulare videtur." *Montef.* Savillii lectio unde eruta sit incertum est. Vulgatae patrocinator Dunaeus: "Nominativus τῷ ἀρκεί est τοῦτο repetitum: quod cum Interpres non vidit, temere mutavit casum."

P. 666 D. not. ^b. οὐ μόνον ἐντρέπων αὐτοὺς λέγει . . . ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς κ. τ. εἰ. Constructionem altera parte claudicantem frustra sanare conati sunt librarii. Pro οὐ μόνον vehementer suspicamur legendum esse, totidem literis, ὁμοῦ μὲν. Infra p. 671 C. ὅστε ὁμοῦ μὲν ἀπολογούμενος, ὁμοῦ δὲ αὐτῶν κατεξανιστάμενος, ταῦτα τεθεῖκε. Tom. IX. p. 616 E. ὁμοῦ μὲν τὴν αὐτοῦ χρηστότητα ἐπιδεικνύμενος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν δύναμιν. Soph. Oed. T. 4, 5:

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

P. 667 C. not. ^a. Edebatur, τοῦτο καὶ Μαρκίωνες ἐνταῦθα ἔπαθον. ἐπελάβετο (ἐπελάβοντο E. ἐπελάβοντο F.) γὰρ κ. τ. εἰ. "Quid igitur? Pluresne erant hoc nomine ejusdem αἰρέσεως? Legendum Μαρκίων ἐνταῦθα ἔπαθεν, ex eo quod sequitur ἐπελάβετο γάρ. Vel figurate Marciones dicuntur Marcionis similes." *Dun.* "Marciones pro Marcionistis antehac apud Chrysostomum non memini me legere, licet non infrequens sit apud illum Marcionistarum mentio." *Montef.* Unus nostrorum F. Μαρκιωνισταὶ habet. In Catena autem diserte legitur, ut a nobis editum est, τοῦτο καὶ Μαρκίων ἐνταῦθα ἔπαθεν. Suspicio tamen oriri possit, Auctorem dedisse, τοῦτο καὶ οἱ Μαρκίωνος ἐνταῦθα ἔπαθον. ἐπελάβετο γὰρ κ. τ. εἰ. ut τοῦτο πρὸς τοὺς Παύλου τοῦ Σαμοσάτειος, Tom. XI. p. 82 D.

P. 669 C. not. ^r. ἡ περὶ τὴν γένεσιν σπουδή. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 89 A. Adde Tom. I. p. 573 D. τύχη καὶ εἰμαρμένη καὶ γενέσει καὶ ἀστέρων περιφοραῖς. Tom. VI. p. 89 A. εἰμαρμένη, τύχη, γένεσις, δρόμοι ἀστέρων. Tom. X. p. 32 A. πολλοὶ καὶ γένεσιν ἑαυτοῖς ἐπιτειχίζουσι, πολλοὶ καὶ παρατηρήσεις φυλάττουσι, καὶ κληδονισμοῖς καὶ οἰωνισμοῖς καὶ συμβόλοις, οἱ δὲ καὶ περιάπτοις καὶ ἐπὶ θαλαῖς κέχρηται.

Ibid. lin. 6. τὰ πάσης ἀσεβείας γέμοντα γραμματεῖα κ. τ. εἰ. "Videtur in his libellis fuisse descriptum, quæ fuisset astrorum positio, cum pueri nascerentur, ut hos codices haberent fati sui quasi commentarios." *Dun.*

P. 670 E. not. ^z. Cf. Var. Lect. ad Tom. IX. p. 703 D.

P. 671 A. lin. 4. οὐδὲ ὡς παραβαινόντων τὸ κήρυγμα. Supplendum τῶν ἀποστόλων. Concinnius tamen F. ταῦτα δὲ οὐχὶ καταγινώσκων τῶν ἀποστόλων φησιν, ὡς παραβαινόντων τὸ κ.

P. 672 B. not. ⁱ. προάγει τὴν σύγκρισιν. Sic Noster ad locum (2 Cor. xi. 23.) Tom. X. p. 613 A. καὶ εἰπὼν, "ὑπὲρ ἐγὼ," προάγει τὴν σύγκρισιν.

P. 673 A. not. ^f. οὐδὲ ἔχθραν ἐκδικῶν. Vetus, aut vindicandi quos oderat cupidine. Dicitur quis τὸ οἰκείον πάθος ἐκδικεῖν, Tom. VIII. p. 245 A. Infra p. 723 B. ἐπεὶ γὰρ ἐπιτιμῆσεως προσχήματι τὰ αὐτῶν ἐξεδίκουν πάθη.

P. 674 A. lin. 1. ἐντυχόντες ἐκείνῳ τῷ βαβίλῳ. “Jam quaeritur quis sit ille liber, ubi Chrysostomus hasce quaestiones movet; nempe cur Paulus non statim ab initio vocatus sit, et cur nomen ejus mutatum fuerit. Estque haud dubie liber Homiliarum de Mutatione nominum, quas quatuor numero edidimus, Antiochia emissas, Tom. III. pp. 98—140.” Montef. in Monito.

P. 675 A. not. ^γ. ὑφορμεῖν, offendere, scrupulum injicere. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 415 B. et ad Tom. X. p. 420 C.

P. 675 B. not. ^b. πολλὰ ἔψεται τὰ ἀτοπήματα. Sic noster Tom. III. p. 743 A. τοῦτο, θαυμάσιε, τοῦ παράφρονος Ἀπολιναρίου τὸ ἀτόπημα. Tom. II. p. 736 B. οὐτ’ ἐπενόησέ τι τοιοῦτον ἀτόπημα, in opere vix genuino. Cf. Tom. IX. p. 615 D. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἐκλάβοιμεν, πολλὰ τὰ ἀτοπα ἔψεται.

P. 676 B. not. ^γ. Editi, ὅτε ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀντιοχείων, τῇ τὸν πολλὸν ζῆλον ἀνωθεν ἐπιδειξαμένη ἐκκλησίᾳ, γέγονε περὶ αὐτοῦ τοῦτου κ. τ. εἰ. “Post ἐκκλησίᾳ vox quaedam deest, nempe ζήτησις, vel quaequam similis, quam Interpres Latinus vertit *quaestio*.” Montef. Idem Savilio in mentem venerat, et quidem duo nostrorum ζήτημα habent. Sed, ni fallimur, locus, ut nunc est, commodè expediti potest, si post ἐπιδειξαμένη incideris, et ἐκκλησία in recto casu scripseris. Thucyd. VI. 8. ἐκκλησία αὐθις ἐγίγνετο, καθ’ ὅτι χρὴ τὴν παράσκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίνεσθαι.

P. 677 A. lin. 2. “Non post πνεύματι interperendum, sed post διδασκαλίας.” Heyse. Neque aliter Vetus: spiritu doctrinae fervens, statim aggressus est homines barbaros, etc. Nobis quidem magis familiaris est locutio ἀπτεσθαι διδασκαλίας, quam ἀπτεσθαι ἀνθρώπων.

P. 678 B. lin. 6. et p. 681 A. lin. 4. ὁρᾶς et θεωρεῖς per interrogationem efferri jussimus, aliter quam Sacri Codicis Editores. Sic enim Noster ad locum Act. Tom. IX. p. 345 D. ὁρᾶς τοῦ πράγματος τὴν ἀνάγκην; θεωρεῖς πόσαι, φησὶ, μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων;

P. 678 C. lin. 2. οὐκέτι ἐκέχρητο τούτῳ τῷ πλεονέκτηματι. Interpretes, non amplius utebatur hac immodica modestia. Sed πλεονέκτημα etiam in bonam partem de re in qua quis excellat Nostro in usu est. E. g. Tom. X. p. 413 B. εἰπέ μικρὸν ἐγκώμιον τᾷδε λφού, ἀπὸ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει πλεονεκτημάτων αὐτὸ συντιθεῖς. Tom. IX. p. 604 D. διὸ καὶ εἶπε, συγγενῶν, ἵνα κρίνῃ τὸ πλεονέκτημα.

P. 679 B. lin. 2. πάλιν ἀρχεται τοῦ λόγου. Catena, ἔχεται, non male; sed et alterum probum. Vid. Tom. VII. p. 563 A.B.

P. 679 B. not. ⁿ. διὰ τὸ μὴ ἂν ἐλέσθαι. Ita conjecerat Dunaeus. Alii ἀνελέσθαι vel ἀνέχεσθαι. Haec permutantur Tom. I. p. 381 C. καὶ εἶπεν ὅτι ἐστὶν ἀνθρωπίνη ψυχὴ δι' ἀπόνοιαν οὐκ ἂν ἐλομένη (Reg. 799. ἀνεχομένη, Reg. 492. ἀνελομένη) ἐπὶ τὸ τῆς φύσεως ἐκείνης ἀξίωμα ἐλθεῖν.

P. 680 A. lin. 2. μὴ ἐλόμενος. Morell. μὴ ἐλόμενος (sic), unde μὴ ἐλόμενε pro sua negligentia effecit Montef.

P. 680 B. not. ^o. “Codd. ὅτι οὐδὲ εἰ, perperam, ut puto; quamvis non satis mihi liquet haec disputatio, haereoque in illis, πλὴν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως ἀποπον ἦν τὸ γ.” Heyse. Haec, ὅθεν δῆλον ὅτι εἰ καὶ χωρὶς — τὰ τῶν ἀνοήτων mera repetitio sunt, post parenthesin interjectam, sententiae, εἰ μὲν γὰρ ἀφ' αὐτοῦ ἀνῆλθε, μάλιστα μὲν οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι λόγον (h. e. καὶ τοῦτο ἀποπον ἦν). Tum recte colligit, πλὴν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως κ. τ. εἰ. Verus nodus, nostro quidem iudicio, latet in verbis, τίς τολμήσει τι τοιοῦτον ὑποπεύσαι λοιπόν; quae fortasse sic explicari possunt: *Quis audebit suspicari Paulum ignorasse vel dubitasse an in vanum curreret?*

P. 680 C. lin. 5. γενόμενον pro γινόμενον edidit Montef. nullo auctore. Mox lin. 9. αὐτὸς καὶ (pro γὰρ) ἥδει est lapsus ejusdem Editoris.

P. 681 C. not. p. Duo Codices, καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ἐντεῦθεν ἀνακύπτει ζήτημα; quae lectio, si correctori tribuenda sit, certe correctori usus Chrysostomici probe gnaro. In loco Tom. X. p. 73 C. οὐ μικρὸν ἡμῖν τοῦτο τὸ προκείμενον ζήτημα ἐντεῦθεν, unus aut alter habet, οὐ μικρὸν ἡμῖν ἐκ τῆς περικοπῆς ταύτης ζήτημα ἀνακύπτει. Sic passim apud Nostrum ἀνακύπτει ἀντίθεσις.

P. 681 E. not. γ. ἐν ἐγκρατείᾳ. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 161 A. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 685 C. not. γ. Editor novissimus tacite dedit, καὶ διὰ μὲν τῶν πραγμάτων, ex Regio 675, ut conicere licet. Verum ille Codex, nobis A., καὶ διὰ μὲν πραγμάτων, omisso articulo, habet.

P. 686 D. lin. 4. “Hac de re Chrysostomus peculiarem habet Homiliam, quam edidimus Tom. III. p. 362, cum praevio Monito. Ubi ille hanc eandem, quam hic profert, sententiam propugnat iisdem argumentis.” Montef. “Post Chrysostomum haec Hieronymi sententia est, Petrum hic nihil egisse, sed ex composito sic inter Apostolos actum esse, ut Petrus se reprehendi facile pateretur; quod cum Judaei vidissent, sua sententia de legis observatione desisterent. Quae de re gravis est inter Augustinum et Hieronymum non sine acerbitate contentio, cum Augustinus revera Petrum veritatem evangelii dissimulasse existimet, metu ne Judaeos offenderet, et minoris Apostoli cessasse justae reprehensioni. Non est igitur tam absurda Hieronymi, quam quibusdam videtur, sententia, cum hoc ante eum Chrysostomus senserit: plures tamen iverunt in Augustini sententiam, cui nos quoque accedimus.” Dun.

P. 687 A. lin. 5. *φωνώντων*. Sic Veron. Sav. et Codices. "Com-
mel. *φωνούντων*, Interp. *vociferantibus*, Montef. *φωνώντων*. Verum ex A.
et Savil. restituimus." Editor Ben. 2^{dae}. Cf. Annot. ad Tom. IX.
p. 453 E.

P. 688 D. lin. 4. *ἡγανάκτησαν ἄν*. Particulam casu omisit Morellus,
quem incaute expresserunt recentiores.

P. 689 C. not. b. Cf. Tom. III. p. 376 C. *εἰπὼν γὰρ, ἐθνικῶς ζῆς, Ἰου-
δαῖος ὢν, οὐκ ἐπήγαγε· τί τοὺς Ἰουδαίους ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν, ἀλλὰ πῶς; τί
τὰ ἔθνη, φησὶν, ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; ἵνα τῷ δοκεῖν τῶν ἰδίων ἀντιποιεῖσθαι
μαθητῶν . . . πείσῃ τοὺς Ἰουδαίους ἀποστήναι τῆς παλαιᾶς συνηθείας*.

P. 690 B. not. k. *οἱ τὸν νόμον κ. τ. εἰ*. Ante Montef. edebatur, *ὅτι τὸν
νόμον*. Sic A.B.C.D. In duobus E.F. legitur καὶ τὸν νόμον, et mox καὶ
οὐ δικαιούμεθα . . . ἀλλὰ κατακρινόμεθα. "Savil. monet legendum *εἰ τὸν
νόμον*, atque ita legit Interpres." Montef. "Savillii *εἰ*, quod recepit
Montef., evertit totam sententiam. Interpretem id legisse, minime
colligi potest ex ejus interpretatione, *et si, posteaquam legem reliquimus
ob Christum, non justificamur ex legis omissione, sed condemnamur, com-
periemus* etc. Immo recte ille cardinem sententiae invenit in verbo
εὐρήσομεν, quem Savillii conjectura ponit in altero *ἡτομολήσαμεν*. Quare
susplicamur illum legisse vel *ἔχεισθαι, οἱ τὸν νόμον*, vel, quod melius,
ἔχεισθαι, τὸν νόμον." Hactenus Editor novissimus, qui dedit [*εἰ*] *τὸν
νόμον*. Quod ad Savillii conjecturam attinet, uterque falsus est; ille
enim in margine posuit, *ἴσ. οἱ*. Interpres autem, ut solet, cum nostris
E.F. prorsus conspirat. Nobis quidem nihil verius videtur quam *οἱ*, pro
ἡμεῖς οἱ, qui usus alias saepe librariorum fefellit. Vid. infra p. 712 E. not. l.
Particularum *οἱ* et *ὅτι* frequens est permutatio.

Ibid. not. l. Editi, *δι' ὃν τὸν νόμον ἀφέντες, αὐτῷ ἡτομολήσαμεν*. Pro
αὐτῷ, τῷ νόμῳ habet F. *τὸν νόμον* B.C. *πρὸς τὸν νόμον* A. E. *πρὸς τὸν μῶ-
μον* D. *ad legem ultro recurrimus* Vet. Postremo Catena, *πρὸς τὴν πίστιν*,
quod nos in textum recepimus. Corrector, quisquis fuerit, qui *τῷ νόμῳ*,
vel *πρὸς τὸν νόμον* dederit, ignorasse videtur usum τοῦ αὐτομολεῖν in re
honestā, qui apud Nostrum indubitatus est. "Αὐτομολεῖν est *confugere*,
etiam in bonam partem. Chrysost. cont. Judaeos p. 52. ed. *Hoeschel*.
πρὸς τὴν ἀλήθειαν αὐτομολῆσαι. Et Tom. III. p. 275 B. *ἡτομολῆσαν πρὸς
τὴν ἀρετὴν*. Philo p. 632 A. *αὐτομολεῖν πρὸς τὴν εὐσέβειαν*." *Matth.* ad
Tom. VI. p. 272 B. quem compilavit *Aenothaus Edv. Leo* ad libellum de
Sacerdot. p. 97. Exemplis adde Tom. X. p. 62 E. *τῶν μὲν συνηθῶν ἀπε-
πήδησαν, εἰς δὲ τὰ καινὰ ἡτομολῆσαν*. Ibid. p. 438 D. *πρὸς τὸν βασιλεία
(Christum) αὐτομολήσαντες*.

P. 690 C. not. n. *μέλλομεν κρίνεσθαι*. "Interpres Latinus legit, *πῶς
μέλλομεν κρίνεσθαι*, atque ita legendum. In Editis *πῶς* deest." Montef.
Πῶς est in E.F. quos secutus est Vetus. Absente particula, *emphasis*

tantum non postulat, κρίνεσθαι μέλλομεν, inverso ordine. Quare videndum est, num vucula πῶς ex compendio scripturae vocis παραβάσεως oriri potuisset. Infra p. 691 B. εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ μέρους φρίττεις, μὴ παραβάσεως κριθῆς. Tom. III. p. 377 D. εἰ δὲ ἔτι κρατεῖ ὁ νόμος καὶ κύριός ἐστι, καὶ ὁ ἀφείλε αὐτὸν παραβάσεως κρίνεται, εὐρεθήσεται ὁ Χριστὸς . . τῆς παραβάσεως ἡμῖν αἷτιος γεγεννημένος.

P. 691 B. not. ^m. Edd. περιθύεις, praepositione, ut videtur, ex praecedenti περιτέμνη male repetita. Verbum rarissimum, περιθύειν, ex hoc Nostri loco citans V.D. apud Steph. Thesaur. p. 4367 C. Ed. Valp. vertit, *operose, frequenter, sumtuose sacrificare*. Inter voces ad illustrationem pertinentes περιθύεσθαι recenset Casaub. ad Theophr. Charact. Cap. XVI. Proculdubio respexit Vir summus locum Plutarchi De Superstitione, Tom. II. p. 168 D. ἂν δὲ ἄριστα πράττη, καὶ συνῇ πρῶφ δεισιδαιμονία, περιθυόμενος οἶκοι κάθηται, περιματτόμενος: ubi in promptu est corrigere περιθειόμενος. Menand. p. 42. Ed. Meinek. secundum Bentleii emendationem:

περιμαζάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ,
καὶ περιθειωσάτωσαν.

P. 691 D. lin. 5. ὅρα τοῦ Παύλου σύνεσιν, non τὴν σύνεσιν, ut clam correxit Editor novissimus. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 648 B.

P. 691 E. lin. ult. ἐλευθέρωσε pro ἡλευθ. mendose dedit Montef.

P. 693 B. not. ^f. τοῦ expunxit Editor Ben. 2^{dae}, non monito lectore.

P. 693 C. not. ^o. Edebatur, καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν ἡμᾶς κειμένους ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς· καὶ γὰρ οἱ πάντες ἀπέθανον, εἰ καὶ μὴ τῇ πείρᾳ, ἀλλὰ τῇ ἀποφάσει· καὶ τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους ἀπῆλλαξεν. ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος κ. τ. ε. Pro ἐπειδὴ, ἐπειδὴ δὲ vel ἐπεὶ δὲ desideravit Dunaeus; ἐπεὶ οὖν offerunt E.F. Haec est sola librorum varietas, sed in Catena absunt ea, quae et nos libenter abesse jussimus, ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, et ἀπῆλλαξεν. Tunc κειμένους et ἐκδεχομένους cum verbo ἐξήρπασε arcte coherent.

P. 694 A. lin. 7. οὐ συνεῖλε τὰ προκείμενα, non pariter sustulit quae fuerant parata, vertit Vetus. "Fort. οὐκ ἀφείλε τὰ πρ." Bois. "Συναίρειν hic est auferre et componere quae posita sunt in mensa." Dun. Hic locus cum alio conferendus est, qui legitur Tom. VII. p. 216 D. καὶ οὔτε συνελόντα τὰ προκείμενα, οὔτε πρὶν ἢ προθεῖναι, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ κειμένης (τῆς θυσίας) κελεύει τρέχειν ἐκείσε: ubi quae olim annotavimus, nunc diligentius retractanda esse videmus.

P. 694 C. lin. ult. ὁ προφῆται μὲν ὠδινον, πατριάρχαι δὲ προύλεγον. Sic Veron. Sav. Mor. et libri omnes. Montef. ex Interprete, ut videtur, tacite correxit, ὁ πατριάρχαι μὲν ὠδινον, προφῆται δὲ προύλεγον. Ita quidem ipse Chrysost. Tom. V. Hom. LXXII. Ed. Sav. ἃ παλαι πα-

τριάρχαι μὲν ὄδινον, προφήται δὲ προύλεγον, δίκαιοι δὲ ἰδεῖν ἐπεθύμησαν, notante Dunaeo.

P. 695 A. not. 8. οἱ . . . ἐχόμενοι. Aut per anacoluthon dicitur pro τῶν . . . ἐχομένων: aut legendum cum duobus libris οἱ . . . εἴχοντο.

P. 697 D. not. f. Edebatur, ὅταν μὴ προστεθῇ ἀπὸ τοῦ νόμου. "Legendum videtur cum Savilio μηδέν." Montef.

Ibid. not. h. αὐτὸ h. e. τὴν ἀφορμὴν. "Recte. Vid. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 543. et ad Aelian. p. 467 et 373. Jacob. ad Lucian. Toxar. p. 136. Matthiae Gram. Gr. p. 819 sq." Krabinger. De Nostri usu monuimus ad Tom. VII. pp. 304 A. 442 C.

P. 697 E. not. l. πειράσσομαι πείσαι. Duplex πεί, ut videtur, librariorum fefellit. Omisso autem πειράσσομαι, ex πείσαι factum πείσαιμι, vel πείσαι δύναμαι.

P. 698 C. not. x. "διὰ δὲ τούτων legend." Dun.

P. 700 B. lin. 3. καὶ μὴν ἐτέρᾳ κατὰ κ. τ. ε. Schol. in marg. Reg. 1017. προσέχετε μετὰ ἀκριβείας, καὶ ἀντλήσατε θησαυρόν.

P. 700 C. lin. 2. Editi, δεῖ δὲ δέξασθαι κατὰρ ἀντ' ἐκείνης, τοιαύτην ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε. "Videtur legendum ταύτην pro τοιαύτην." Dun. "Lego, εἶδει δὲ δέξασθαι κατὰρ ἀντ' ἐκείνης ταύτην ἐδέξατο, καὶ διὰ ταύτης ἐκείνην ἔλυσε." Bois. Sic ad verbum legitur in Catena, quam, nisi quod δι' αὐτῆς retinuimus, et nos fideliter expressimus.

P. 702 B. not. 8. Edebatur κἂν ἐκ μιᾶς. "Lege, καὶ ὀλίγας, et sic legisse Interpretem non est absimile veri. Graeca Scholia, οὐκ εἰκὴ ἐδόθη, ἀλλ' ἵνα κἂν ὀλίγας πλημμελείας κωλύῃ." Bois. Vetus vertit, si minus omnia, certe aliquot (ἐνίας) praecepta. Hinc corrigas, quaesumus, quod de isto Interprete in Var. Lect. nimis festinanter diximus.

P. 702 C. not. m. Etiam Halesio imperfecta videbatur sententia, quam, praeunte Interprete, sic supplet: εἰ γὰρ τὸ μόνος ἀληθινός, περὶ πατρός λεχθὲν, οὐκ ἀφήσι: minus necessario, Boisio quidem iudice.

P. 702 D. not. p. ἡ δὴλον, ὅτι θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Sic scribendum, interrogando, aliter quam in textu distinximus. Vid. Stallbaum. ad Plat. Protag. init.

P. 703 D. lin. 6. ὅταν ἐν ἔξει γένηται. "h. e. εἰς τοὺς ἄνδρας τελεῇ." Dun. Sic Tom. X. p. 107 D. ἀνὴρ ὃν καὶ ἐν ἔξει γεγονώς: ubi Matthaeius, "Ἐξίς est bona corporis constitutio, firmitas, aetas adultior."

P. 705 B. lin. 5. καλῶς εἶπεν, ἀπολάβωμεν. Cf. Tom. I. p. 785 D. οὐ γὰρ εἶπεν, ἔλαβες τὰ ἀγαθὰ σου, ἀλλὰ ἀπέλαβες: ὁ δὲ ἀπολαμβάνων, τὰ κερωσσημένα ἀπολαμβάνει.

P. 705 C. not. k. Ergo Chrysostomus duos versiculos (6, 7.) silentio praeteriit, quod Editoribus Novi Testamenti, ab exemplaribus Nostri impressis in errorem inductis, non videtur suboluisse. Idem factum in

Catena ad h. l. Lectio autem Codicum E.F. κληρονόμος μὲν θεοῦ, συγκληρονόμος δὲ Χριστοῦ solius est Theophylacti, ex Rom. viii. 17. huc translata. Vid. Millium ad loc.

P. 706 D. lin. 3. τὸ συνεστραμμένως αἰὲ διαλέγεσθαι. Vertit Vetus, *semper asperis uti sermonibus*; Dunaeus, *convolute et conglobate dicere, argumenta vibrare, torquere enthymemata*, locutione ex arte rhetorica sumpta. Plutarch. Tom. II. p. 510 E. καὶ γὰρ Πλάτων τοὺς τοιοῦτους ἐπαινεῖ, δεινοῖς ἀκοντισταῖς εὐκίναί λέγων, οὐλα καὶ πυκνὰ συνεστραμμένα φθεγγόμενους. Respicit dictum Platonis Protag. p. 342 E. εἴτα, ὅπου ἂν τύχη τῶν λεγομένων, ἐνέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής.

P. 706 E. not. τ. Edebatur ἦν ἐνεδείξατο περὶ αὐτῶν. Libri omnes περὶ αὐτοὺς habent, Catena et marg. Sav. περὶ αὐτόν. Hinc reponere non dubitavimus, ἦν ἐνεδείξαντο περὶ αὐτόν, quod sensus omnino postulare videtur. Infra p. 707 D. οὐ γὰρ ἀφ' ὧν περὶ αὐτοὺς ἐπεδείξατο, ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ περὶ αὐτόν, δείκνυσιν ἀδύνατον εἶναι ἐκ κακονοίας ταῦτα λέγεσθαι.

P. 707 A. not. x. Editi, οὐ τοῖνυν δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγω. Duo C.D. οὐ τοῖνυν οὐ δι' ἀπ. τ. λ. Vulgata est in E.F. Vet. qui tamen post λέγω inferunt, εἰ δὲ μὴ δι' ἀπέχθειαν. Catena, εἰ τοῖνυν μὴ δι' ἀπέχθειαν τ. λ. Unde nostram sumsimus, εἰ τοῖνυν οὐ δι' ἀπ. τ. λ. Sic Tom. X. p. 489 C. εἰ τοῖνυν οὐ τῆς προαιρέσεως ἡμῶν τὸ τὰ τοιαῦτα θαυμάζειν; ubi unus nostrorum legit, οὐ τοῖνυν οὐ. In nostro autem loco eo proclivior erat lapsus, quod paullo post sequitur, οὐ τοῖνυν οὐδὲ τὰ πρότερα κ. τ. εἰ.

P. 708 C. not. h. “τὴν εὐγένειαν, recte.” Heyse. Sed vid. infra pp. 716 E. 729 C.

P. 708 D. not. τ. Edebatur, τουτέστιν, ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμόν, ποιῆσαι καὶ δάκρυα. “Depravatus ac corruptus locus, sic meo iudicio restituendus, τουτέστιν, ὀλοφυρμόν ποιῆσαι (subaudi τὴν φωνήν) καὶ δάκρυα, inducto τῷ ἀλλάξαι; quid est enim ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμόν? Sic oratores solent vocem inflectere in commiserationibus, et flere etiam est ubi.” Dun.

P. 709 B. not. c. Edebatur ante Montef. ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς ἐπιπλήξεως μόνης καὶ κολακείας ἐστίν. Hic autem, post conjecturam Savillii a Dunaeo probatam, edidit ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς οὐκ ἐπιπλ. μόνης (μόνον Sav. conj.) ἀλλὰ καὶ κολ. ἐστίν. “Μόνον pro μόνης ex A. [qui in ceteris vulgatum habet] et de conjectura Savillii recepimus.” Editor Ben. 2^{dae}. Lectio a Montef. recepta est in Nostro F. cuius geminus E. hic mutilus est. Sed quamvis in hac scriptura acquiescamus, non diffitebimur aliquando nos fuisse suspicatos, veram lectionem eam esse, quam exhibet Cod. A. modo ut. μόνον in μέσον transierit: ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς ἐπιπλήξεως μέσον καὶ κολακείας ἐστίν. Pergit enim, οὔτε γὰρ τραχύνει, ὥσπερ ἐπιπλήξει, οὔτε χαλᾷ, καθάπερ ἡ θεραπεία, ἀλλ' ἔστι μεμιγμένον φάρμακον. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 945 D. τὸ γὰρ ἄψυχον, ἄκυρον αὐτὸ καὶ παθητὸν ὑπ' ἄλλων· ὁ δὲ

νοὺς ἀπαθὴς καὶ αὐτοκράτωρ· μικτὸν δὲ καὶ μέσον ἡ ψυχὴ. Noster Tom. II. p. 775 C. διότι μέσον τι πάθος πάθοιμεν ἂν, οὔτε ἐλεεοῦντες αὐτοὺς, . . . οὔτε ὀργιζόμεθα (sic). Tom. XI. p. 118 A. ὁ μὴ ἐχθρὸς οὐ πάντως φίλος ἐστίν, ἀλλ' ἔστι τι μέσον, ὃ μήτε ἐχθρὸς μήτε φίλος ἐστίν.

P. 710 B. not. ^W. Iegebatur sine distinctione, ἡ μὲν ἱστ. αὕτη οὐ τοῦτο μόνον παραδηλοῖ. Secundum nostram scripturam, ἱστορία est *sensus literalis*, cui opponitur ἀναγωγὴ vel ἀλληγορία. Sic Tom. VII. p. 338 B. εἰ δέ τις καὶ κατὰ ἀναγωγὴν ταῦτα ἐκλάβοι, τὸ κωλύον οὐδέν. ἡ μὲν γὰρ ἱστορία αὕτη· δεῖ δὲ εἰδέναι κ. τ. ε. Adde Tom. XI. p. 176 C.D.

P. 710 C. lin. 1. αἱ δύο διαθήκαι. Articulum omisit Noster Tom. VII. p. 213 C. probante *Winer* ad Galat. p. 111. Etiam hic paullo post sequitur, τί εἰσι; δύο διαθήκαι.

Ibid. lin. ult. τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος οὕτω μεθερμηνεύεται τῇ ἐπιχωρίῳ αὐτῶν γλώττῃ. Hoc quomodo probari possit, non videmus. Notum est, veram vocis *Hagar* potestatem esse aliam, nempe *fugata*, a radice Arab. هَجَرَ, unde *Hegira* Muhammedanorum.

P. 710 D. lin. 5. γεινιάζει, ἀπτεται. Sic Syr. et Arab. tres. "Hoc est, continuo montium tractu *pertingit usque ad Hieros.*, vicinus est. Sed hoc non potest, nisi contorte admodum, ad situm locorum accommodari." *Winer*. ibid. p. 112.

P. 711 C. not. ^r. Edebatur, καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις εἰργάσατο, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰρηκῶς, κ. τ. ε. Pro εἰργάσατο, quod abest a nostris omnibus, unus F. post θεοῦ inserit ἐποίησεν. In Catena locus sic legitur: καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ ὁ εἰρηκῶς κ. τ. ε. Verba πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ propter homoeoteleuton excidisse videntur, quo facto librarii ex ingenio locum refingere conati sunt. Secundum nostram scripturam οἶτος, quod sequitur, non est Deus, sed ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, quod multo significantius.

P. 711 E. not. ^z οὐ * * μικροψυχῶν τοῖς διωγμοῖς. Sic Montef. lacunam indicans, quae nulla est; Latina autem, quae sufficiat leniendis *pu-sillanimorum persecutionibus*, quae Veteris Interpretis, negativam non agnoscentis, sunt, intacta reliquit. Verum vidit Editor Ben. 2^{dae}, vertens, *propter persecutiones non despondens*.

Ibid. lin. penult. φυγάς καὶ πλάνος. Pro πλάνος, πλάνης conjecit Sav. invitis libris. Cf. nos ad Tom. VII. p. 459 B. Nunc autem compertum habemus, vocabulum πλάνος tam pro *errone* quam pro *impostore* a Chrysostomo usurpari: e. g. Tom. I. p. 583 A. καὶ ἀλῆται καὶ πλάνοι καὶ φυγάδες περιέρχονται. Tom. V. p. 81 C. καὶ ἀλῆται καὶ φυγάδες καὶ πλάνοι . . . μετέρχσθε γῆν καὶ θάλατταν. Tom. X. p. 490 C. καθάπερ γὰρ πλάνος (unus πλανήτης) τις ὁ τοιοῦτος περιερχόμενος.

P. 712 D. not. ε. De constructione post *μή γάρ* interrogativum monuimus ad Tom. X. pp. 79 C. 495 A.

P. 714 A. not. ι. * * * *μή μέρος πληρώσης κ. τ. ε.* Sic Sav. lacunam notans, quam in margine sic explet: *εἰ μὲν κύριος ὁ νόμος.* Haec autem ipsa Montefalconius non monito Lectore in textum intulit, sed minus apto loco, scilicet post τὸ πᾶν, casu an scienter, incertum est. Unus nostrorum F. habet, *εἰ τοίνυν κύριος, μή μέρος πληρώσης*, quod tamen non omnino necessarium videtur. Hunc, ut solet, secutus est Interpres.

P. 714 B. not. ο. *καὶ τὸν περὶ τῶν ἐσχάτων ἐπικρεμῶν κίνδυνον.* Edebatur *κρημνῶν*, quod ne in uno quidem libro reperimus. "Recte in margine *ἐπικρημνῶν*, nisi quis malit verbum *ἐπικρημνῆ*. Chrysost. Hom. XLVI. in Matth. οὐ μικρὸν τοῖς ἀρχουσιν ἐντεῦθεν ἐπικρημνῆ κίνδυνον." Bois. Locus est Tom. VII. p. 481 A. ubi in Editis *ἐπικρεμῆ*, non *ἐπικρημνῆ* legitur, librorum autem unus cum Mor. *ἐπικρεμῆ* habet. Forma *ἐπικρεμῶν* exstat etiam Tom. V. p. 336 C. *καὶ τὸν περὶ τῶν ἐσχάτων ἐπικρεμῶσιν ἑαυτοῖς κίνδυνον.* Moeris p. 146. *ἐκρεμάννυν*, Ἀττικῶς, *ἐκρέμνα*, Ἑλληνικῶς, ubi Coisl. *ἐκρίμνα*, fortasse pro *ἐκρήμνα*. Adde Munker. ad Antonin. Lib. p. 97.

P. 714 D. not. ς. *ἀπόντα* ex ingenio fidenter recepimus, pro eo quod in libris omnibus tum scriptis tum editis est, *ἅπαντα*. Vetus vertens, *omnia*, supplet, *si absint*.

P. 715 A. not. α. *ἀνακαλοῦντος.* Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 692 D.

P. 715 C. not. ι. Editi sic legunt et interpungunt: *διόρθωσιν θαρρῶν. καὶ οὐχ* Sav. *διόρθωσιν. θαρρῶν καὶ οὐχ* Mor. *διόρθωσιν. θαρρῶ, καὶ οὐχ* Ben. (non *θαρρῶν*, ut in Var. Lect. diximus). *διόρθωσιν θαρρῶν. καὶ οὐχ* Ben. 2da. Catena, *πιστεύω τῷ θεῷ, καὶ τῇ ἐκείνου συμμαχίᾳ πρὸς τὴν ὑμ. διόρθωσιν θαρρῶ.*

Ibid. not. κ. Edebatur, *καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πέποιθα εἰς ὑμᾶς, ἀλλ' ἐν κυρίῳ. ἀλλ' ἐν κυρίῳ] τῷ κυρίῳ* A.C.D. *ἀλλὰ προσέθηκεν, ἐν Χριστῷ* E.F. In B. lacuna est. Catenae scriptura, quam nostram fecimus, est, *καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πέποιθα τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ.* Duplex *πέποιθα* turbas dedisse videtur. "Millius ex Chrysostomo notat *ἐν Χριστῷ*. Idem Hom. X. ad Hebr. habet *ἐν κυρίῳ.*" Matthaei. Habet *ἐν κυρίῳ* etiam Tom. X. p. 351 D.

P. 716 E. lin. ι. *ἡμᾶς.* Sic Veron. Commel. Sav. et Codices. *ὑμᾶς* Mor. Ben.

P. 717 A. lin. 5. *ἀποκοπτέσθωσαν.* "Illud, *utinam abscinderentur*, Augustinus quoque exponit, *utinam castrarentur*, quod mirum est tanto viro potuisse in mentem venire. Sed nimirum alienum Apostolo putavit, cuiquam exitium optare." Dun.

Ibid. lin. 7. *καὶ τοῖς Μανιχαίοις συμπράττοντες.* "Hoc videtur dicere,

eos qui virilia amputabant, Manichaeos imitari. At de Manichaeis id me nuspiam legere memini." Montef. "Neque dicit hoc Chrysostomus." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 718 A. not. ^b. εἰς τὸν ἡθικὸν ἐμβαίνειν λόγον. Alii ἐκβαίνειν. Utrumque Nostro usitatum. Vid. pp. 701 A. 719 A. Tom. IX. pp. 525 A. 544 B. Tom. X. p. 399 E. ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν δογμάτων λόγον, καὶ μέλλων εἰς τὸν ἡθικὸν ἐμβαίνειν. Cum nostro loco conferendus est alius Tom. IX. p. 530 B. ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔφθην εἰπὼν, τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ, ὅτι εἰς τὸν ἡθικὸν συνεχῶς ἐκβαίνειν λόγον, οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστολαῖς, εἰς δύο διαιρῶν αὐτάς, τὸ μὲν πρῶτον τοῖς δόγμασιν ἀφορίζει, τὸ δὲ ἕτερον τῇ τῶν ἡθῶν ἐπιμελείᾳ. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα οὕτως, ἀλλὰ δι' ὅλης αὐτῆς ἀναμῖξ τοῦτο ποιεῖ, ὥστε εὐπαράδεκτον γενέσθαι τὸν λόγον.

Ibid. not. ^m. "Delenda puto haec verba, ἐν τῇ πρὸς Μανιχαίου μάχῃ; videntur enim primum in margine ad illum locum apposita fuisse, ubi sermo habetur de Manichaeis, ac deinde, nescio quomodo, huc translata." Bois. "Videtur alienum ab hoc loco; agnoscit tamen Interpres, et vertit: *nam hic sermo adhaeret illi, illi, inquam, quae pugnat adversum Manichaeos.*" Dun. Etiam Catena agnoscit.

P. 718 B. lin. 2. ὑμᾶς. Sic Veron. Sav. Mor. et Codices. ἡμᾶς Montef. cum Interp. Vet. Mox βούλεσθε Veron. Sav. et libri omnes. βουλόμεθα ex Interp. ut videtur, tacite edidit Mor. quem secutus est Montef.

Ibid. not. ^p. Editio princeps habet, καὶ κατὰρας ἀπαλλαγὴν. Sic Codices, excepto E., omnes, etiam Cat. Savilius dedit, καὶ * * * κατὰρας ἀπαλλαγὴν, et in marg. ἴσ. λείπει, τὴν χάριν. "Omnino adjiciendum est τὴν χάριν, id poscit ἀντίθεσις. Nam Lex non est κατὰρας ἀπαλλαγὴ, sed ἐπαγωγὴ." Dun. Benedictini, non monito lectore, ediderunt, καὶ τὴν χάριν κατὰρας ἀπαλλαγὴν. Vetus vertit, *et de gratia quae liberat ab exsecratione meminuit*, ex ingenio, ut probabile est, non ut eum τὴν χάριν in apographo invenisse suspiceris. Cum vero unus nostrorum E. pro ἀπαλλαγὴν, ἐπαγωγὴν praebeat, hoc libenter arripuimus. Haec *juncta* videas Tom. X. pp. 420 E. 430 C. unde ea interdum inter se confusa esse mirum non est.

P. 718 D. lin. 6. τοῦτο ἔλαβεν ἀρχήν. τούτου imprudenter dederunt Mor. Ben.

P. 719 B. not. ^k. Editi, ἀπεφάνετο ὅτι ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε (ἀναλώθητε Ben. 2da). In duobus E.F. locus sic legitur: ἀλλὰ συσκιάζει καὶ φησι, μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε; quae nisi Chrysostomus scripserit, certe stylum ejus ad amussim exprimunt. Propendimus tamen in sententiam, quaedam hic intercidisse, quae Catenae ope sic restituimus: ἀπεφάνετο ὅτι ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθήσεσθε, ἀλλὰ βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

P. 719 C. not.^o. P. *ὅσον . . . τοσούτω*. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 345 A.

P. 719 E. not.^c. Edebatur, *ποῖον δὲ τοῦτό ἐστι, καὶ τίς ἡ δύναμις τῶν εἰρημένων καλῶν, ἢ τὸ πν. ζ. (καλῶν; ἢ τὸ πν. ζ. conjecit Sav.)* “Locus vitiat. Fort. *εἰρημένων*; οὐκ ἄλλο ἢ τὸ πν. ζ. Interrogatio certe post *εἰρημένων* est statuenda. Nunquam enim, si memoria non fallit, cum laude sic profert dicta verba, *τὰ εἰρημένα καλά*.” *Ed. Ben. 2^{dae}*. Locum sic constituunt E.F. *ποῖον δὲ τοῦτό ἐστι; οὐκ ἄλλο ἢ τὸ ζῆν πνεύματι*. Catena pro *δύναμις*, λύσις dat, et *κακῶν* pro *καλῶν*, unde sensus optimus evadit. Confusionem inter *δύναμις* et *λύσις* ex compendiis scripturæ ortam esse credibile est.

P. 720 C. not.^z. “Mallem εἰ μὲν ἔχεις.” *Dun.* P. 720 D. not.^a. “Mallem ὦρα σοι.” *Idem*.

P. 720 D. not.^c. εἰ δὲ βούλει καὶ κατορθώματα καλεῖν τὰ δι’ αὐτῆς γινόμενα. Multo expeditior est librorum lectio, *μαθεῖν* aut *ιδεῖν* pro *καλεῖν* repentum. Hoc sensit Boisius, *κατιδεῖν* corrigens. Vulgata, si sana est, hunc sensum fundere videtur: *si velis ea quae per carnem fiant, bonas, non malas res vocare, supple, non a scopo aberrares*.

P. 721 C. not.^v. Edebatur, *θαυμαστόν* εἰ δὲ ἐν τάξει . . . ἐπιφοιτήσεως, οὐ μὴν κ. τ. ε. “Videtur sic distinguendum et legendum, *θαυμαστόν*, εἰ δὲ ἐν τάξει . . . ἐπιφοιτήσεως. οὐ μὴν κ. τ. ε. Nam aliter non dicit quid sit illud legis encomium, cujus mentio fit.” *Dun.* Bene ad distinctionem; sed *εἴγε*, ut in Catena legitur, aptius esse quam *εἰ* δὲ, nemo non videt.

P. 722 A. not.^o. Editi, *περιττῶς εἶπε, πρᾶσσουσιν, ἀλλὰ πάσχουσι*. Pro *ἀλλὰ πάσχουσι*, E. habet καὶ γὰρ *πάσχουσι*, F. οὐ γὰρ *πάσχουσι*: *Vetus, superflue dixit faciunt. Faciunt, non patiuntur*. Loci integritas hic, ut alibi, Catena debetur; *περιττῶς εἶπε πρᾶσσουσιν* οὐ γὰρ *πρᾶσσουσιν*, ἀλλὰ *πάσχουσι*.

P. 722 B. not.^w. “Sine dubio legendum γεωδέστερον αὐτό.” *Dun.* Retinemus αὐτὴν, ut ad τὴν σάρκα referatur. Eadem est confusio Tom. XI. p. 37 C. οὐκοῦν ἐν τούτῳ ἡ ἀρετὴ τοῦ σώματος, ἐν τῷ εἴκειν τῇ ψυχῇ. ἐπεὶ καθ’ αὐτὴν οὔτε καλὴ οὔτε κακὴ (sc. ἡ σὰρξ). De sententia omnino conferatur locus Tom. IX. p. 568 B. ὥσπερ γὰρ οἱ τῷ πνεύματι πτερούμενοι καὶ τὸ σῶμα πνευματικὸν ἐργάζονται· οὕτως οἱ τούτου μὲν ἀσπληῶνες, γαστρὶ δὲ καὶ ἡδοναῖς δουλεύοντες, καὶ τὴν ψυχὴν σάρκα ποιοῦσιν, οὐ τὴν οὐσίαν αὐτῆς μεταβάλλοντες, ἀλλὰ τὴν εὐγένειαν αὐτῆς ἀπολλύντες.

P. 723 B. lin. 5. εἰάν προληφθῇ. Cf. Tom. IV. p. 689 A. εἰάν προληφθῇ, τουτέστιν, εἰάν ἐπιπρασθῇ, εἰάν ἀπατηθῇ, οὐ τὸν ἐκ μελέτης ἁμαρτήσαντα λέγων. Ibid. p. 689 C. Auctor vocem *καταρτίξειν* alia ratione quam hic in Commentario interpretatur; scilicet, *καταρτίζετε* ἀχείρωτον ποιήσατε, φησιν, ἀκαταγώνιστον, ἄμαχον τῷ διαβόλῳ.

P. 723 C. αἰτίαν ἀναγκαίαν, h. e. *urgentem*. Haec ipsa, σκοπῶν σεαυτὸν κ. τ. ε. exponens Noster Tom. IV. p. 689 D. ait, αὕτη μεγίστη συμβουλή, ἀναγκαστικὴ παραίνεσις.

P. 723 D. not.^k. δεύτερον τὸ τῆς πολλῆς ἀσθενείας ὄνομα, scilicet, ἄνθρωπος, quod supplendum censuerunt Dun. Bois. Catena, δεύτερον, “καὶ ἄνθρωπος,” τὸ τῆς πολλῆς κ. τ. ε. Auctor recensitionis, quam exhibent E. F. Vet., *nomem infirmitatis* de pronomine σὺ perperam intellexit. Noster Tom. IV. p. 689 A. “Ἐὰν καὶ πρ. ἄνθρωπος.” Πάλιν ἐφ’ ἕτερον εἶδος συγγνώμης κατέφυγε, τῆς φύσεως τὴν ἀσθένειαν, ἣν διὰ τῆς προσηγορίας ἠνίζατο.

P. 724 A. lin. ι. ἵνα καὶ αὐτός σου τὴν νωθείαν, sc. φέρῃ, quod in textum intulerunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 724 B. not. b. Edebatur πάλιν ἐνταῦθα τὴν ἀπόνοιαν κατασκοπεῖ (κατασκοπεῖ Commel. *specta* Vet.) “Quid si legas κατασκάπτει? nam κατασκοπεῖ certe vitiosum est.” Dun. “Pro κατασκοπεῖ nescio quid sit legendum; κατασκάπτει ne, an κατασκώπτει, an κατακόπτει, an nihil horum, sed ἐξευτελίζει, aut tale quid, quia sequitur, τῆς εὐτελείας αὐτοῦ δέιγμα.” Bois. “Malleus κατακόπτει.” Editor Ben. 2^{dae}. Hoc ipsum habet Catena, κατασπᾶ B. non male, σκώπτει E. F. Scripsimus κατασκώπτει, quod in nullo quidem libro legitur, sed a vulgata proxime abest.

Ibid. not. c. Editi, τὴν τοιαύτην εὐμένειαν. Vid. Var. Lect. “Εὐμένειαν videtur rectum διὰ τὴν ψευδοπαρήχισιν τῆς εὐτελείας, et positum esse ἀντὶ τοῦ φιλαντίαν: pravus enim ille amor sui causa est ταύτης τῆς ἀπονοίας.” Dun. “Pro εὐμένειαν nescio an legendum sit βλακειαν, aut εὐήθειαν, aut aliquid ejusmodi.” Bois. “Interpres, *animi levitatem*, aliam fortasse lectionem secutus.” Sav. Nempe, εὐήθειαν, in qua acquiescendum videtur.

P. 724 C. not. h. Si παραδῶ legas, tunc scribendum ὅταν δὲ αὐτὸ παραδῶ, sc. τὸ χρυσίον. Editor Ben. 2^{dae} dedit, ὅταν δὲ αὐτὸ παραδοθῇ τῷ πυρί. Vetus, *ubi traditum fuerit igni*.

P. 724 D. not. o. ἀβρύνεται. Anacoluthon, ut videtur. Syntaxis postulat aut ἀβρυνόμενος, aut ὅστις γάρ, pro ὁ γάρ.

P. 724 E. lin. ζ. ὥστε μηδὲ ἑαυτῷ μέγα φρονεῖν. “Legendum μηδὲ ἐφ’ ἑαυτῷ.” Dun. Ita clam edidit Vir doctus, qui Benedictinam secundam curavit. Libri omnes vulgatam habent. Catena, ὥστε μηδὲ αὐτὸν μέγα φρονεῖν.

P. 725 A. not. a. “Pro εὐνοίαν videtur legendum potius εὐποιίαν, et mox εὐποιᾶ pro εὐνοίᾳ. Non enim benevolentiam modo postulavit erga magistros, sed beneficentiam, cum dixit *κοινωνεῖτω* κ. τ. ε.” Dun. In priore loco εὐποιίαν recepimus a Catena oblatum; posterioris absimilis est ratio.

P. 726 E. not. v. ταῦτά φησιν. Ταῦτα est pro διὰ ταῦτα, ut δ pro διὸ

Tom. XI. p. 124 C. et similia. Plat. Symp. p. 174 A. ταῦτα δὲ ἐκαλλωπισάμην. Babr. Fab. XCV. 28. ταῖτ' ἦλθον.

P. 727 C. lin. 4. τὸ δὲ “πηλίκους” ἐμοὶ δοκεῖ οὐ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ τὴν ἀμορφίαν τῶν γραμμάτων ἐμφαίνων λέγειν. Merito, opinamur, Patres Graeci in loco Apostolico de literarum magnitudine vel deformitate, non de epistolae prolixitate cogitaverunt. Quam quidem interpretationem ut hermeneuticae sacrae studiosis magis commendamus, locum Plutarchi, quem omnes Sacri Codicis interpretes ad hunc diem fugisse jure mireris, hic apponere non gravabimur. Sic igitur ille in Vit. Cat. Maj. XX. (Tom. I. p. 348 B.) καὶ τὰς ἱστορίας δὲ συγγράφαι φησὶν αὐτὸς ἸΔΙΑΙ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ, ὅπως οἴκοθεν ὑπάρχη τῇ παιδί πρὸς ἐμπειρίαν τῶν παλαιῶν καὶ πατρίων ὠφελείσθαι.

P. 728 C. not. P. Libri omnes, tum scripti, tum editi, ἀλλ' οὕτω με ἡγάπησεν, ὡς καὶ αὐτὸν ἐκδοῦναι. Ἄρα τοῦτου γένοιτ' ἂν κ. τ. ἐ. Egregie Catena, ὡς καὶ αὐτὸν ἐκδοῦναι ὀρεῖ. Τοῦτου γένοιτ' ἂν κ. τ. ἐ.

P. 729 A. lin. 4. σφαττόμενον. “Fort. μονορουχί, sive σχεδὸν σφαττόμενον, tum nimirum cum in itinere Damascus versus, luce coelitus delapsa repente circumfusus, in terram prope exanimis cecidit. Ad quam enim aptius historiam haec referam, non habeo.” Bois. Formam praesentem σφαττόμενος de animo prompto et ad necem parato recte poni, vix est quod moneamus.

Ibid. lin. penult. τὴν καθ' ὁμᾶς πολιτείαν mendose dederunt Mor. Ben.

P. 729 D. not. d. Editi ἀγαλλιάσεται. Verum vidit Dunaeus. “Lege ἀγλαΐσεται, vel potius ἀγάλλεται, quo verbo saepe utitur.” Verbum ἀγλαΐσθαι in Chrysostomi scriptis non occurrit, et, ni fallimur, poeticum est.

P. 730 C. lin. 5. τῆς νομικῆς πτωχείας h. e. εὐτελείας. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 405 D. Hinc Ebionitae haeretici dicti, πτωχῶς καὶ ταπεινῶς τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζοντες . . . ταύτη γὰρ ἐπὶ κλήν ὁ πτωχὸς παρ' Ἑβραίοις ὀνομάσεται, ut ait Euseb. H. E. iii. 27.

ANNOTATIONES

AD HOMILIAS IN EPISTOLAM AD EPHESIOS.

TIT. In libro inscribendo nos Morellum et Montefalconium accurate expressimus, nisi quod pro ΟΜΙΛΙΑ, ΛΟΓΟΣ, quod est in Sav. et libris omnibus ubique suffecimus. Pro *ὑπόμνημα*, *ἐρμηνεία* est in Sav. Verba *ὑπόμνημα* *εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν* absunt ab A.B.E.F. Tum post *ὑπόθεσις* add. *τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς* A.B.E.F. Sav. C. mutilus est: ex D. nihil notatum habemus. Mox ante Homiliam primam Savilius dedit *Χρυσοστόμου εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. Codices: Τοῦ αὐτοῦ *ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. A.B.F. Τοῦ Χρυσοστόμου *ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. D. Τοῦ αὐτοῦ *εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. E.

P. 1 B. not. g. καὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ. “Id est, in *exsilium missus istuc venit*. Joannes in Paphon (sic) insulam relegatus est: posteaque venit Ephesum. Chrysostomus vero haec carptim recensens, non tam accurate omnia profert.” *Montef.* Immo, Chrysostomus vel quisquis ille est, qui hoc argumentum composuit, diserte ait Joannem Ephesum in exsilium missum esse, quod quam falsum sit, nemo nescit. Etiam Theodoreti verba in Argumento hujus Epistolae idem sonare videntur: Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἐφέσῳ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐξορισθεὶς διέτριψε πολλὰ, ἐν ᾗ καὶ τελευτᾷ.

Ibid. not. k. Ed. Veron. habet, λέγεται μὲν γὰρ καὶ Πυθαγόρας ἐκεῖθεν εἶναι, τῶς δὲ Ἰωνικῇ πᾶσα· τοὺς δὲ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ., καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Sic D.E. sed τοῖς δὲ περὶ Μαρμενίδην (sic) D. Paullo aliter Cat. τῶς δὲ ἡ Ἰωνικῇ πᾶσα ἡ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ. Καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Altera recensio, quae est nostrorum A.B.F. haec cum praee-

dentibus connectens, locum sic reformat, τοὺς περὶ Π. λέγω καὶ Ζ. καὶ Δ. Λέγεται δὲ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι· καὶ γὰρ ἡ Σάμος, ὅθεν ἦν, Ἰωνικὴ ἐστὶ νῆσος. Πολλοὺς δὲ ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Savilius diversas recensiones miscuit, hoc modo: Λέγεται δὲ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι. Καὶ γὰρ ἡ Σάμος, ὅθεν ἦν, Ἰωνικὴ ἐστὶ νῆσος. Τοὺς δὲ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ., καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Hunc secure imitati sunt recentiores. In tantis turbis hoc unum nobis liquet, novam periodum cum verbis καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν incipere: itaque Catenam ducem secuti sumus. Quod vero ad dictos philosophos eorumque scholas attinet, omnia adeo confusa et commixta sunt, ut qui vera a falsis dignoscere conetur, oleum operamque perdet. Unum monuit Dunaeus, Auctorem pro Democrito *Abderita* Heraclitum, qui revera fuit Ephesius, dicere voluisse.

HOM. I.

P. 2 E. not. f. ὅση τότε ἡ φορὰ ἦν τῶν ἐναρέτων. Alii διαφορὰ, male. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 264 A.

P. 3 A. Notat V. D. in marg. Cod. E. ad priores lineas: θεὸς μὲν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φησὶν, πατὴρ δὲ τοῦ θεοῦ λόγου· ὅπερ καὶ ἀλλαχού λέγει, ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης· θεὸς μὲν, ὡς σαρκωθέντος, πατὴρ δὲ ὡς θεοῦ λόγου· γνησίου υἱοῦ πατρὸς γνήσιος· τοῦ αὐτοῦ γὰρ θεὸς καὶ πατὴρ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο.

P. 4 C. lin. 1. κρίστου. Sic παροξυτόνως A.E. fortasse alii. Editi κτιστοῦ.

P. 4 D. lin. 2. πάντως γὰρ ἂν τοὺς δοκίμους ἐξελέξατο. Pro ἂν τοὺς, αὐτοὺς mendose dedit Mor. quem secuti sunt recentiores.

P. 4 E. lin. 2. Editi omnes interpungunt, τὴν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀγωνοσύνην ζητεῖ, ἦν κ. τ. εἰ. Nostra distinctio est in F. Vet. fortasse aliis.

P. 5 E. lin. 1. ὁ λέγομεν ἡμεῖς πείσμα. Usus *trivialis* hujus vocabuli, ut significet τὸ σφοδρὸν θέλημα, τὸ μετὰ ἐπιθυμίας θέλημα, nescimus an aliunde illustrari possit; nisi forte huc referenda sint verba Etymologici M. p. 668, 11. πείθω σημαίνει... τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πείσμα: et paullo post, πείσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνθείᾳ λεγομένου, εἴτε ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται. Vocabulum πείσμα notione *persuasionis* illustravit Wyttenbach. ad Plut. Tom. XII. p. 721. De hodierno usu audiendus est Coraës ad Heliod. Tom. II. p. 249. Ἡ δὲ συνήθεια πείσμα εἴρηκε τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην· ὁ δὲ καὶ ὁ Ἐτυμολόγος καὶ ὁ Εὐστάθιος παρεσημείωσαντο· καὶ δοκεῖ μὲν εἰς ἀντικειμένην σημασίαν μεταπεσεῖν τὸ πείσμα, εἴγε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κυρίως καὶ πρώτως αὐτὴν τὴν πείσιν ἰδῆλον... παρ' ἡμῖν δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ μὴ πειθόμενος πείσμα ἔχειν, πεισματάρης ἢ πεισματώδης εἶναι λέγεται. Οὐ μετέπεσε μέντοι· ἐπεὶ καὶ ὁ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμετάπειστος οὐδὲν ἄλλο δηλοῦν βούλεται, ἢ τὸν ἐμμένοντα οἷς ἅπαξ ἐπέισθη, ὁ φυλάττων τὸ

πρότερον πείσμα . . . Καὶ ῥῆμα δὲ πρὸς τούτοις ἐσχημάτισεν ἡ συνήθεια, τὸ πεισματεύω ἢ πεισματίζω ἢ πεισμονῶ.

P. 6 A. lin. 2. ἵνα τίς αὐτὸν ἐπαινίσῃ ; ἵνα τίς αὐτὸν δοξάσῃ ; Pronomen τίς per interrogationem efferunt F. Cat. Veron. In secundo loco αὐτὸν om. Montef. casu, ut videtur.

P. 6 C. not¹. ἐπιχαρεῖς est in E. ἐπιχάρεις in C.D. quorum tamen descriptor non raro in accentibus peccat. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 699 C.

P. 6 F. lin. ult. τὸν ἀγαπώμενον. Mendum typographicum Morelli, καὶ ἀγαπώμενον, non correxerunt recentiores.

P. 7 B. not. h. Post κακίῳ Catena addit, τὸ τῆς υἰοθεσίας, τὸ τῆς ἀφίσεως τῶν παραπτωμάτων.

P. 8 B. not. o. Edebatur, sensu everso : ἀλλ' οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἠθέλησε, τῆς ἐνεργείας ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τοῦ θελήματος ἀπεστέρηται ὁ πατήρ. "Sententiam hanc sic lege : ἀλλ' οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατήρ ἠθέλησε, τῆς ἐνεργείας ἐκτός ἐστιν· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τοῦ θελήματος ἀπεστέρηται. Vel si vocabula illa retineri placeat, ὁ υἱός, ὁ πατήρ, sic lege : οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατήρ ἠθέλησε, τοῦ θελήματος ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τῆς ἐνεργείας ἀπεστέρηται ὁ πατήρ. Alias enim non sequetur, quod subinde concludit, κοινὰ εἶναι πάντα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ." *Hales*.

P. 8 D. lin. 3. τὰ τὰ διὰ μακρῶν λεγόμενα. Mendose Mor. Ben. καὶ pro τὸ, et mox lin. 8. περιέβαλε pro περιέλαβε.

HOM. II.

P. 10 C. lin. 6. Post ὀρμηθεὶς sic pergit E. κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, τουτέστιν, οὐδὲν μετὰ ταῦτα ἐνήργησεν· πάντα ἄνωθεν διατυπώσας, οὕτως αὐτὸς ἐπάγει πάντα. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς κ. τ. εἰ.

P. 10 E. lin. ult. τοὺς λαχόντας αὐτῷ, *sorte delectos* Vet. "Nescio an legendum sit λαθόντας pro λαχόντας. Ceterum neutra mihi lectio placet. Quid est, quaeso, λαχόντας αὐτῷ? quid item λαθόντας αὐτῷ?" *Bois*. Οἱ λαχόντες τινὶ sunt ii qui alicui sorte obtigerint, usu singulari, sed satis explorato. Noster Tom. I. p. 715 C. ὅτι δὲ κακία συνέζη, δῆλον ἐκ τοῦ λαχόντος αὐτῷ τέλους. Tom. VII. p. 658 A. εἰ γὰρ διέλονται οἱ τε πλουτοῦντες, οἱ τε μετ' ἐκείνους, τοὺς δεομένους ἄρτων καὶ ἐνδυμάτων, μόλις ἂν πενήτηκοιτα ἀνδράσιν ἢ καὶ ἑκατὸν λάχοι πένης εἰς. Mox Dunaeus conjicit, οὕτω καὶ ὁ θεὸς, οὕς ἀφάρτισεν κ. τ. εἰ.

P. 11 C. not. r. Editi, ἡγόρασε τὰ παρ' ἡμῶν : *nostro nomine* Vet. quod ad nos quidem attinet Montef. "Lego ἡγόρασε παρ' ἡμῶν." *Dun*.

P. 11 F. not. o. Edebatur, πάροικοι γὰρ ἐσμεν καὶ νῦν. "εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ." Post νῦν addunt χωρὶς ἀμαρτημάτων οἱ ὄντες C.D.E. Cat. χωρὶς ἀμαρτημάτων ἐσμεν A.B.F. Qui ἐσμεν pro οἱ ὄντες correxerunt, non

intellegerunt arcte jungenda esse οἱ ὄντες εἰς ἔπαινον, sicut ipse Apostolus dixit v. 12. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον. Ita E. Cat.

P. 12 A. lin. 6. καὶ ὁ Μωϋσῆς. Cf. Num. xiv. 13 sqq. et similia.

P. 12 E. lin. 2. Φέρε οὖν κ. τ. ε. usque ad finem Homiliæ. Locum exscripsit et annotavit *Matthæi*. Nov. Eclog. p. 296 sqq.

P. 13 B. not. κ. "Dividendum hoc, διὰ φθοράν. Φθορά saepius dicitur de stupro: Philo p. 135 A. μηδ' ὅτι μερῶν τῶν πρὸς γονὰς ἡξιώθης ἕνεκα τῆς διαμονῆς τοῦ παντός, φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μίξεις μετέρχου. Et p. 501 G. jungit φθορὰν et πορνείαν. Hinc φθορεὺς ibid. p. 77 G." *Matth.* Cf. infra p. 186 B. Origen ap. Caten. in 1 Cor. p. 120. Ed. *Cramer*. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀφθαρσία καὶ ἡ φθορά περὶ τὴν φύσιν τὴν ἀγευστον συνουσίας τῆς περὶ τὰ ἀφροδισία ἐστίν· ἐφθάρη γὰρ ἡ παρθένος, λέγομεν· καὶ πάλιν ἀφθορος ὁ νεανίσκος ἡ ἐφθάρη. Vid. *Lobeck*. ad Phryg. p. 71. Hac notione apud exteros scriptores usitatus esse videtur διαφθερίζειν quam φθείρειν, sed e contrario φθορά quam διαφθορά.

P. 13 C. not. ο. "Recte auguratus est Savilius, legendum esse φιλοπονίαν. Nam MSS. sic habent, et sic series desiderare videtur." *Montef.* "Omnino postulatur φιλοπονίαν. Theocritus, ἀ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει." *Heyse*.

P. 14 C. lin. ult. τὸ δέος τῶν ἀναγκαίων. "Hoc est, τὸ δέος τὸ περὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων. Dunaeus vel mavult καὶ τὸ ἐνδεὲς τῶν ἀναγκαίων, vel exponendum censet, τὸ δέος μὴ οὐχ ἔξομεν τὰ ἀναγκαῖα. Boisius conjicit vel, καὶ τὸ δέος τοῦ ἀπορῆσαι τῶν ἀναγκαίων, vel καὶ τὸ δέος μὴ ἐν ἀπορίᾳ ποτὲ γίνωμαι τῶν ἀναγκαίων." *Matth.* Locutio est insolita, sed invitis libris non videtur sollicitanda.

P. 14 F. lin. 3. τὰ συμβόλαια διδόμενα Graecum esse negat *Matthæius*; ergo conjicit τὰ κατὰ συμβόλαια διδόμενα, vel τὰ ἐκ συμβολαίου δ. Pro συμβόλαια, σύμβολα legit *Dunaeus*.

P. 15 A. not. ε. ἀλλὰ μικρόν, καὶ τὴν γέενναν ἀπελθεῖν λαβόντας. Sic interpungit *Montef.* *Interpres*, et quod possessionibus non fruantur nisi parum, et gehenna accepta excedant. *Dunaeus* legendum censet, ἀλλὰ μικροῦ καὶ.....λαβόντες, vel ἀλλ' ἡ μικρόν, καὶ εἰς τὴν γ. ἀπ. λαβόντας. *Haesius* pro μικρόν legit μετὰ μικρόν. Alii aliter. *Ferri* quidem possit lectio nostri C. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν γ. ἀπελθεῖν λαβόντας; nisi ulcus altius latere videatur.

Ibid. not. f. νόσους τεκόντες. "Alii νόσοις περιπεσόντες." *Montef.* Hoc ex ora exemplaris *Saviliani* descripsit, sed debuerat *παρπεσόντες*, quod ibi scriptum est, et libri testantur.

P. 15 C. lin. 2. τῶν οἰκημάτων. *Typothetae* lapsu τῶν abest a Ben.

P. 15 D. lin. 2. ἵνα καὶ τὰ ἄλλα. καὶ om. Ben. incuria, ut videtur.

HOM. III.

P. 16 B. lin. ult. Post πιστεύοντας add. κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν A.B.E.F. Sav. cet.

P. 16 F. not. P. περὶ τῶν μελλόντων ἵνα μάθωμεν. Sic etiam Cat. De hoc usu particulae ἵνα monuimus ad Tom. VII. p. 404 E. Monuit quoque Editor Benedictinae 2^{dae} ad Tom. XI. p. 670 D. et ad Tom. XII. p. 109 C.

P. 17 A. not. f. "Lego τῷ τοῦς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀλλοτρ." Dup. Dixit tamen Noster ἐπὶ τοσαύταις ἡμέραις, Tom. IV. p. 382 D.

P. 18 B. lin. 1. Ταβιθᾶ] Ταβηθᾶ Veron. Ταβιθᾶ Sav. Ben. Ταβηθᾶ A.E.F. Ταβιθᾶ Cat.

P. 18 D. lin. 3. Pro δυνήσεται mendose dedit συνήσεται Montef.

P. 19 E. lin. 2. οὐκ ἄλλον οὐδένα. Vitiosum ἄλλον pro ἄλλον habent Mor. Ben.

Ibid. not. h. οὐχ ὡς ἄρχοντα μόνον, ἀλλ' ὡς σώματος κεφαλὴν. Fortasse subintelligendum ἔδωκεν αὐτόν. Ceterum totus hic locus adeo difficilis et intricatus est, ut idoneum sensum elicere frustra labores; neque utram recensionem praeferas multum distare videtur.

P. 20 A. lin. 4. καὶ ἐνὸς ἐκάστου, οὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει. Pro ἐνὸς Catena dat ἐν ὧν. Post μόνον, οὐχὶ repetitum habent C.D.E. Veron. An scribendum, καὶ ἐνὸς ἐκάστου μονοουχὶ αὐτὸν χρ. εἰσάγει? vel καὶ ἐνὸς ἐκάστου, οὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτῶν χρ. εἰσάγει? Etiam abesse possint verba importuna αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει.

P. 21 A. lin. 4. Vulgo interpungunt κάθηται· τοῦτο μόνον καὶ ἀπόχρη κ. τ. ε. Nobiscum facit F.

P. 21 B. not. i. Lectionem κλοιοῖς περιβάλοι pro κυσὶ παραβάλοι non sine dubitatione recepimus. Scilicet male nos habet vox κλοιὸς de *pedibus* posita, quem usum exemplis a doctioribus adstructum velimus.

P. 22 B. not. i. ἡ τῶν ἐπιφανίων ἡμέρα, h. e. *Festum Nativitatis* vel *Baptismi Dominici*. Ecclesiam Orientalem per tria aut quatuor fere saecula Natalem Christi eo die qui nunc Epiphaniarum appellatur, celebrasse, res nota. Noster Tom. II. p. 458 D. Τοῖνυν παρ' ἡμῶν ἐορτὴ πρώτη τὰ ἐπιφάνια. Τίς οὖν ὑπόθεσις τῆς ἐορτῆς; Ἐπεὶ δὲ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέστράφη. Chrysostomi autem tempore Occidentalium usus, ut Nativitas Domini die XXV Decembris peculiari sua solennitate frueretur, in Orientem migrare coeperat, ut apparet ex Homilia ejus, cui titulus, Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀθλοῦ μὲν ἔτι οὐσαν τότε, πρὸ δὲ ὀλίγων ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀπαγγειλάντων. (Tom. II. p. 354.)

Ibid. not.^w. Edebatur, καίτοι καιρὸς προσόδου οὐ τοῦτο· οὐ γὰρ ἐπιφάνια οὐδὲ τεσσαρακοστὴ ποιεῖ ἀξίους τοῦ προσιέναι, ἀλλὰ ψυχῆς εὐλικρίνεια καὶ κ. Vid. Var. Lect. Verba ποιεῖ ἀξίους τοῦ προσιέναι leguntur in nostris omnibus, sed absunt a Codice Regio 753, cujus auctoritate ea expunximus. Nostro καιρὸς est *convenientia quaevis*, non *temporis tantum*. Tom. X. p. 356 C. τί βούλεται αὐτῷ ἐνταῦθα τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ ῥήματα, ἧ ποῖον ἔχει καιρόν; Tom. VIII. p. 298 A. δέος δὲ μὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς καιρὸν ἔχη τὰ λεγόμενα, ὅπου ἐστίν, οὐ δυνάμεθα ἀπελθεῖν.

P. 23 A. not.ⁱ. ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, δεθήθητε (ἀπέλθετε Sav. cet. invitis libris) πάντες. Locus corruptus videtur, sic fortasse redintegrandus: ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, ἀπέλθετε· ὅσοι μὴ ἐν μετανοίᾳ, δεθήθητε πάντες. Causa depravationis patet. De re cf. Tom. X. p. 568 C. πάλιν ἐπειδὴν εἰρξωμεν τῶν ἱερῶν περιβόλων τοὺς οὐ δυναμένους τῆς ἱερᾶς μετασχεῖν τραπέζης, ἐτέρῳ δὲ γενέσθαι εὐχὴν, καὶ πάντες ὁμοίως ἐπ' ἐδάφους κείμεθα, καὶ πάντες ὁμοίως ἀνιστάμεθα.

P. 23 E. lin. ult. διὰ τῶν προκειμένων. Articulus abest a Ben. incuria operarum.

P. 24 B. not.^x. εἴ τις τόδε πράττει, τῆς τραπέζης μετεχέτω τῆς ἐμῆς. Edebatur ἀπεχέτω, quod est in nostro C. μὴ μετεχέτω A.B.F. ἀπολανέτω E. ἀπεχέσθω Reg. 753. "Pro ἀπεχέτω legendum puto μετεχέτω: alias enim non quadrat similitudo." Halos. Hoc verum videtur. Librarii, qui τόδε πράττει in malam partem ceperunt, pro μετεχέτω alii ἀπεχέτω, alii μὴ μετεχέτω correxerunt. Ex ἀπεχέτω factum esse videtur ἀπολανέτω, quod ad sensum satis aptum est.

HOM. IV.

P. 25 A. lin. 4. Junximus τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος h. e. τοῦ ἀερίου πνεύματος, secundum mentem Auctoris. Vid. infra p. 26 A.

P. 25 D. lin. 5. κὰν ἀπολλύμενα ἦ. Suspecta vox ἀπολλύμενα. Savilius tentat ἀπολελυμένα. Nobis in mentem venit ἀπαληλυμμένα vel ἀπηλειμμένα.

P. 25 E. not.^a. ἐνταῦθα ἡμῖν ἐπιφύονται οἱ αἰρετικοί. Locutio exquisita, et in primis Chrysostomica. Tom. III. p. 125 A. ἀλλ' ἐπιφύονται ἡμῖν ἐνταῦθα. Tom. IV. p. 11 A. τὰς δίκην ζιζανίων ἐπιφυομένας αἰρέσεις τῇ ἐκκλησίᾳ. Ibid. p. 60 C. ἀλλ' ἐνταῦθα πάλιν ἐπιφύονται ἑτέροι αἰρετικοί.

P. 26 A. not.^a. Vulgatum προαιρούμενοι, quamvis a nullo libro firmatum, non mutavimus. Scilicet neque προτρεπόμενοι neque ἀνεχόμενοι commodum sensum praebet. Haud ineptum foret προστρεπόμενοι, quod cum προτρεπόμενοι passim confunditur. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 831. Plut. Tom. I. p. 301 D. σὺ δὲ δίδου τύχην ὁμοίαν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πολέμου προτρεπόμενοις: ubi Coraës. ἴσ. γρ. προστρεπομένοις, ὅπερ ἐστὶν ἱκετεύουσιν. Hesych. προστρεπόμενοι, σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες.

P. 26 A. not. ^b. ἀλλ' εἰ ἄρχει. Apodosis est, διὰ τὴν ῥαθυμίαν τὴν ἡμέτεραν sc. *hoc fit*; quod scribas fefellit.

P. 26 B. lin. 2. αὐτοῦ ἐνεργοῦντος. "Lege αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος." *Dun.* Perperam. Ita tamen clam correxit Editor Ben. 2^{dae}. Statim pro ὅτι γὰρ male excusum ὅτι καὶ in Edd. Mor. et Ben.

Ibid. not. ¹. Pro φῆς de nostro scripsimus φῆς. Post φῆς Catena addit εἶπε τοῦ αἰῶνος τούτου.

P. 26 C. lin. 5. ἀπειθείαν γὰρ εἶπεν κ. τ. εἰ. Locus obscurus et, ut videtur, vitiat. Brevius Cat. ὁρᾷς ὅτι οὐ βία οὐδὲ τυραννίδι, ἀλλὰ πειθοῖ τοὺς πάντας ἐφέλκεται.

P. 26 F. lin. 1. καὶ τοῦτο οὖν. Pro τοῦτο, οὕτω mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 27 F. not. ^v. κὰν μυρίας ψυχὰς εἰ ἔχεις. "Lego κὰν μυρίας ψυχὰς ἔχεις." *Dun.* Ita tacite ediderunt Mor. Ben. consentiente, ut videtur, libro E.

P. 28 D. lin. 2. ἀργὸς γένῃ. Vitium typographicum μένη pro γένῃ habent Mor. Ben.

P. 28 F. lin. 2. αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. Sic p. 27 A. εἶδες τὴν ἐλπίδα τῆς κλήσεως. pp. 39 B. 81 A. ἰδοὺ ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. In libris et Veron. non interrupte legitur, ὥνησεν ἂν ἡμᾶς αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως.

P. 29 B. lin. 5. οἶδε γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως βασιλείαν καλεῖν. Similia habet Noster Tom. VII. p. 208 B.

P. 29 C. lin. 2. τὸ αἰώνιον. Articulus male abest a Ben.

P. 29 D. lin. 8. καὶ οὐδὲν ἐλέλειπτο. Corrigendum videtur, καὶ οὐδὲν ἐνέλειπτο.

P. 30 C. lin. 7. ἐξαιρεῖ ἀνομίας. "Legendum ἐξαίρει." *Dun.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 111 A.

P. 30 D. not. ². κὰν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος κακά. Subaudi ὧ. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 520 E.

P. 31 A. lin. 4. δεκάτας, καὶ πάλιν δεκάτας παρῆχον. Noster Tom. XI. p. 269 C. ἐννόησον ὅσα Ἰουδαῖοι ἐδίδουσαν, δεκάτας, ἀπαρχὰς, πάλιν δεκάτας, καὶ πάλιν ἄλλας δεκάτας, καὶ πάλιν ἐτέρας τρισκαυδεκάτας, καὶ τὸ σῖκλον. Tom. VII. p. 641 A. τί οὖν ἐδίδουσαν ἐκεῖνοι; τῶν ὄντων ἀπάντων δεκάτην, καὶ πάλιν ἐτέραν δεκάτην, καὶ μετὰ ταύτην τρίτην ὥστε παρ' οὐδὲν τὸ τρίτον τῆς οὐσίας παρῆχον τρεῖς γὰρ δεκάται συντιθέμεναι τοῦτο ποιοῦσι. Ubi Montef. "Nescio an probari possit. Verum in concionante non tanta accuratio postulatur." Ibid. p. 808 D. ἐννοήσατε ὅτι Ἰουδαῖοι Λευῖτας ὀκτακισχιλίους ἔτρεφον, καὶ μετὰ τῶν Λευιτῶν καὶ χήρας καὶ ὀρφάνους.

HOM. V.

P. 32 C. lin. 5. καὶ ταῦτα πάντα κινεῖ νῦν γράφων ὁ Παῦλος. “Codex unus, καὶ ταῦτα (om. πάντα?) κοινῇ νῦν γράφων ὁ Παῦλος, quae lectio optime quadrat. Sed alii omnes κινεῖ pro κοινῇ habent. Haesi tamen, et κοινῇ pro κινεῖ substituere volebam. Sed cum alia lectio ferri possit, et in aliis omnibus exemplaribus habeatur, a proposito destiti.” Montef. Quis sit ille codex, nescimus: κινεῖ est in nostris omnibus et Catena, nec ullo modo sollicitandum.

P. 32 E. not. 9. οἱ λεγόμενοι] + ἡ ἀκροβυστία Ben. non monito lectore.

P. 33 A. not. r. Edebatur πάλιν τὸ ἀξίωμα τὸ Ἰσραηλιτικὸν οὐ καθαιρεῖ, ἀλλ’ ἐν τούτοις ἐπαίρει αὐτό; ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐπαίρει (ἐπαίρει om. Veron.) ἐν τούτοις δὲ καθαιρεῖ κ. τ. ε. Sensus postulante, post Ἰσραηλιτικὸν de nostro addidimus καθαιρεῖ; Quaeritur, cur rursus dignitatem Israeliticam deprimit? scilicet, cum ait ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς κ. τ. ε. Respondetur, non deprimit, sed etc. Nihil certius. Nam statim subjungit, ὅρα πῶς οὐ καθαιρεῖ.

P. 34 A. lin. 3. καὶ ἐπήγγελτο. καὶ om. Mor. Ben. casu, ut videtur.

P. 34 F. not. k. Edebatur σφραγίσας, quod nos quidem non satis intelligimus. Vetus, obsepierat. Montef. ut qui circumsepsit.

P. 35 B. lin. 5. ἡ τὴν παραγγελίαν κ. τ. ε. “Haec non mihi sana videntur: nec enim aut inter se, aut cum contextu reliquo connexionem habent.” Hales. “Hoc dicit Chrysostomus; per dogmata hic intelligi, vel fidem, sive doctrinam fidei, vel praecepta illa ἐξάίρετα, quae ultra legis mandata, Christus discipulis suis dedit observanda. Quod hoc voluerit Chrysost. non sinunt nos dubitare Graeca Scholia, in quibus idem dicitur, tametsi aliis verbis, in hunc modum; ἐν δόγμασιν ἡ τῇ πίστει, ἡ οἷς αὐτὸς εἶπεν, ἐγὼ δὲ, φησὶ, λέγω ὑμῖν.” Bois. In sequentibus autem idem V.D. inter δῶς et τουτέστιν haec aut similia interponenda censuit: ἀλλὰ μᾶλλον τὴν πίστιν, καὶ γὰρ τὸ δόγμα.

P. 35 D. not. h. Libri omnes tam scripti quam editi, καὶ οἱ εἰ καὶ ὁρατὸν ἢ κτίσις. “Puto legendum καὶ οἱ εἰ καὶ οὐχ ὁρατὸν ἢ κτίσις, ἀλλ’ ἐκείνης οὐκ ἐλάττω; scilicet mundi creatione.” Dun. Lenius remedium videbatur ἀόρατον, idque nostro periculo recepiamus.

P. 36 A. not. t. Editi εὐκατάλλακτος, recte. Cf. Tom. XI. p. 346 B. καὶ καλῶς εἶπε, δι’ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι· ἥδη γὰρ ἦσαν κατηλλαγμένοι, ἀλλὰ τελείως ἔδει.

P. 37 C. lin. 5. σφοδρὸν καθεῖναι χαλινόν, absente articulo, perperam edidit Montef. Pro καθεῖναι Dunaeus legendum censet κατατεῖναι.

Ibid. lin. penult. ὅταν τὸν νοῦν ἀφέλῃται καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς. Vetus, mentemque et animae principatum abstulerit. Dunaeo delendum videtur καί.

P. 37 D. lin. ult. ὅταν τὰ ὅρια νικήσης. “An legendum κινήσης? Certe dicimur *terminos movere*, non *vincere*; sed ὑπερβῆναι et νικῆσαι bene conveniunt.” *Dun.* Supra p. 20 D. τίνα οὐκ ἂν ὑπερβολὴν λόγου νικήσειε καὶ ὑπερβαίῃ;

P. 37 E. lin. 4. ἀλλ’ ὅμως δέεται καὶ τοῦ μολύβδου τοῦ συγκολλῶντος. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 113 A.

HOM. VI.

P. 38 E. not.^m. In Ed. Veron. legitur sine distinctione, εἰρήνην τὴν πρὸς τὸν θεόν φησι κατήλλαξεν ἡμᾶς. Sic Vetus: *pacem, inquit, ad Deum nos conciliavit.* Noster Tom. IX. 512 C. εἰ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς κατήλλαξεν ἐκπεπολεωμένους. Ibid. D. καὶ γὰρ ἀπέθανε δι’ ἡμᾶς, καὶ κατήλλαξεν ἡμᾶς.

P. 38 F. not. P. καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἐκείνους Sav. Mor. καὶ πρὸς τούτους καὶ τοὺς ἐκείνους vitio typographico Montef.

P. 39 C. lin. 4. ἦτοι οὖν τοῦτο δεικνὺς—καθάπτεται. Totus hic locus difficultatibus premitur, sed cum textu antiquioris recensionis accurate conspirat Catena. Idem dictum sit de proxime sequentibus, ὅρα πῶς αὐτὸ—ρίξαν ὄντα; nisi quod κατὰγοντα pro κατέχοντα habet Cat.

P. 40 E. not. r. ἡ δὲ Ἀπολλῶ ἔγραφε. Sic noster E. cui lectio Τίτου pro τούτου p. 43 E. debetur. Contrario vitio Ἀπολλῶ pro πολλῶ in textum irrepserat Tom. X. p. 4 A.

P. 41 A. lin. 6. ἀλλαχοῦ δὲ ἡ κακία, e. g. Hebr. v. 11. 1 Cor. iii. 2.

P. 41 B. not. b. Vid. infra p. 75 B. Noster ad locum S. Joannis ἐπιστεύετε utrobique legit, tum in Editis, tum in Codd. Mosqq.

P. 41 F. ἴσως ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶπεν. Locum S. Scripturae nescimus, nisi est Act. ii. 39. ὅσους ἂν προκαλέσθαι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, quae verba Petri, non Pauli sunt. Mox verba ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτοῦ innuere videntur locum Act. xxii. 21. πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

P. 42 B. lin. 5. τρία γὰρ εἰσήνεγκεν κ. τ. έ. “Non satis quadrat Savi-
liana lectio. Aptius pro τρία legeretur τέτταρα. Videtur enim distin-
guere in Paulo quatuor virtutes has: 1) προθυμίαν ζέουσιν καὶ παράβολον,
ψυχὴν πᾶν ὁτιοῦν ὑπομεῖναι ἔτοιμον. 2) σύνεσιν καὶ σοφίαν, post quas pa-
renthetice legenda, οὐ γὰρ ἥρκει τὸ φιλοκίνδυνον. 3) δύναμιν πνεύματος.
4) βίον ἀληπτον. Quibus infra respondent haec: δεῖ γὰρ καὶ ἀληπτον
εἶναι, καὶ οἰκονομικόν, καὶ ῥιψοκίνδυνον, καὶ διδακτικόν.” *Heyse.* Mox ait
Chrysostomus, τί δὲ ὄφελος εἶναι ταῦτα ἀμφότερα (ῥιψοκίνδυνον et βίον
ἀληπτον) καὶ μὴ εἶναι οἰκονομικόν; Constat igitur virtutes tres esse, 1) προ-
θυμίαν ζέουσιν καὶ παράβολον, 2) σύνεσιν καὶ σοφίαν, 3) βίον ἀληπτον. *Vis*
autem *Sancti Spiritus*, quamvis necessaria, et quidem τὸ πάντων κεφά-
λαιον, non est ex iis, quae Apostolus ipse de suo (παρ’ ἑαυτοῦ) con-
tulerit.

P. 42 B. lin. penult. καὶ θεία ἀπ' αὐτοῦ πρώτου. *Vetus, contemplare vero quod ad ipsum primum attinet. Sed αὐτοῦ est βίου ἀλήπτου, ut mox ait, εἶδες τὸ ἄμωμον;*

P. 42 E. lin. 3. τούτων γὰρ ἄνευ οὐ δυνατόν. “Quorsum haec? Fortasse elapsum est fragmentum alicujus integrae sententiae. Fortasse verbis his lin. ult. τούτοις τὸ πλέον καταρβοῦτο, subjungi debent haec.” *Hales.*

P. 43 D. lin. penult. Κολοσσαεῦσι Veron. Κολασσαεῦσι Sav. et libri. Κολασσεῦσι (sic) Ben. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 427 C.

P. 43 E. not.^f. καὶ περὶ Τίτου (vulg. τούτου) ὅσα αὐτοῖς λέγει. Cf. Tom. X. p. 567 A. καὶ ὁ περὶ Τίτου ἔλεγεν: ubi in duobus τούτου legitur.

P. 44 C. lin. 2. πάντας τοὺς προσιόντας καὶ λουομένους. De Baptismo intelligit *Vetus*. Rectius, ut videtur, de altero Sacramento *Halesius*. “Solebant enim ante preces lavari: ad quem usum sua in templis habebant Baptisteria. Hujus autem moris meminit aliquoties Chrysostomus. Vide Hom. VI. in 2^{dam} ad Timoth.” Locus est Tom. XI. p. 696 E.

P. 44 E. lin. 3. περὶ τοῦ Χαρμὶ λέγω. “Lege Ἀχαρ. Erat enim Χαρμὶ pater τοῦ Achan: Noster tamen ubicunque historiae illius mentionem facit, τῷ Χαρμὶ factum assignat, nec τοῦ Ἀχαρ meminit.” *Hales*. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 707 C.

Ibid. lin. 6. μυρία γέμει πανταχοῦ κακά. Notandus est hic usus verbi γέμειν, in quo quis non offendat? Nec multum placet, quod aliquando nobis in mentem venit, μυρία γε μὴν πανταχοῦ κακά.

P. 45 A. lin. 6. τὰ πρὸς χάριν. Articulum casu an ex proposito om. Montef. Mox ἡμῖν post αἷτια excidit apud eundem.

HOM. VII.

P. 45 F. lin. ult. ἀποκεκρυμμένου. Sic Sav. et Codd. ἀποκεκαλυμμένου est mendum *Morelli*, quod ad hunc diem *Nostri* textum deturpat.

P. 46 A. lin. 5. τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. τὰ om. Mor. Ben. invitis libris.

P. 46 C. lin. ult. Verba πολλῶ μᾶλλον πρὸ τοῦ γνωρισθῆναι, quae a veteri recensione absunt, prorsus necessaria videntur. In Catena haec εἰ μυστήριον—γνωρισθῆναι non leguntur.

P. 46 F. lin. 4. προτετύπωτο. “Lego προδιετύπωτο.” *Diss.* Non opus. Noster Tom. IX. p. 595 D. τῷ λέγειν ἄνωθεν αὐτὰ προτυπωθῆναι οὕτως. Tom. X. p. 507 D. ἐντεῦθεν δέικνυσι ταῦτα ἄνωθεν προτυπωθέντα.

P. 47 A. not.^t. δὴ pro δὲ conjicit Editor Ben. 2^{dae}. Distinctionem correximus; nam in Editis leviter post Ἰησοῦ, plene post ἅπαν interpungitur.

P. 47 B. not.^a. καὶ τοὺς δούλους κακοῦν. Recte. Verbum συγχωρῆσαι

tantum non flagitat κακοῦσθαι. Cf. Scholia ap. *Matthaei*. N. T. Tom. VII. p. 180. ὡς μὴ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μόνον δοῦναι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἔδωκεν θλίβεσθαι, ὥστε ὑμᾶς σωθῆναι.

P. 47 C. lin. ult. οὐκ ἐστὶ κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων, φησίν. “Ex loco Deut. xxxii. 8. ἔστησεν ὅρια ἔθνων, κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. Noster ad Col. Hom. III. τὸ πρῶτον κατὰ ἀριθμὸν ἔθνων ἦσαν οἱ ἄγγελοι· νῦν δὲ οὐ κατὰ ἀριθμὸν ἔθνων, ἀλλὰ κατὰ ἀριθμὸν πιστῶν.” *Dun.*

Ibid. not. f. ἀλλὰ καὶ τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω ποιήσαντα φυλάς. Catena, ἀλλ’ ὅταν καὶ τὰς δ. κ. τ. κ. ποιῇ πάντα φυλάς. Hujus ope fortasse legendum, ἀλλὰ τὸν καὶ τ. δ. κ. τ. κ. ποιήσαντα φυλάς.

P. 48 A. not. γ. δεικνύς τὸν ἄνθρωπον] οὕτως εἰσὼν A.B.F. “Recte.” *Heyse*. Sed haec arbitraria est mutatio eorum, qui quid sit δεικνύς τὸν ἄνθρωπον non intellexerint. Erat cum corrigeremus δεικνύς τὸν οὐρανόν. Certe ὁ οὐρανὸς habet πλάτος καὶ μήκος κ. τ. ε. et πανταχοῦ ἐκτίτεται. Cf. Ps. cii. 11. ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς κ. τ. ε.

P. 49 B. not. c. πατριὰ Ἀματταρεί. “Hic suspicor legendum πατριὰ Μεραρεί. In Hebraeo מֵרָאֵרִי legitur; erat autem tribus Levitarum. Vid. Num. iv. 33.” *Montef.* Sed locus a Nostro indicatus est 1 Sam. x. 21. ubi LXX. φυλὴ Ματταρί, vel, ut est in Complutensi et quibusdam libris, πατριὰ Ἀματταρί.

Ibid. not. f. ἢ ὅτι ἀφ’ οὗ πατέρες καλοῦνται. Particulam ἢ, quae ab ultima syllaba vocis Ἀματταρεί absumpta videtur, ex conjectura supplivimus. Pro ὅτι ἀφ’ οὗ π. κ. Savilius edidit ἀφ’ οὗ καὶ π. κ. consentientibus A.B.F. Hunc secutus est *Montef.*

P. 49 D. not. f. ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἱκανὸς ἐστὶ δείξαι. Vetus recensio habet ὅτι δι’ αὐτοῦ τούτου, nullo sensu. Fortasse legendum ὅτι δὴ αὐτὸ τοῦτο. Infra p. 69 C. εἰπέ τις τῶν ὑπασπιστῶν, ὅτι δὴ προφήτης εἶη τις κ. τ. ε.

Ibid. lin. 4. καίτοι τί περισσόν ἐστὶ κ. τ. ε. “Haec foede sunt depravata, quibus restituendis par non sum.” *Hales*. “Haec verba usque ad μεγάλη lin. seq. videntur ad alium locum pertinere, nimirum ad illum ubi v. 16 hujus capituli exponitur.” *Bois*.

P. 49 F. lin. 4. τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιῶμεθα. Vetus vertit, *accedamus et recipiemus illos*: *Montef.* ad eos *accedamus*. Προσιεσθαί τινα, *amice, benigne excipere*, alias quoque opponitur τῷ ἀποστρέφασθαι. E. g. Tom. IX. p. 723 E. καὶ γὰρ πολλῶν ἔγωγε ἤκουσα σεμνουμένων ἐπὶ τῷ μὴ προσιῆσθαι τοὺς ἀποστρεφόμενους αὐτούς. Tom. X. p. 267 B. τὴν μὲν αἰσχρὰν φύσει προσιόμενοι διὰ τὸν ἔξωθεν αὐτῆς κόσμον, τὴν δὲ ὠραίαν καὶ εὐμορφον ἀποστρεφόμενοι διὰ τὸ γυνὸν αὐτῆς κάλλος.

P. 50 A. lin. 4. τοὺς ἐρῶντας τούτους. *Montef.* *hos qui amant*. Sed vis pronomini est, *vulgares, communis vitae*, ut a nobis monitum est ad Tom. VII. p. 376 B. ubi hunc locum attulimus. Infra p. 78 C. οὐκ ἀπὸ τῶν λίθων τούτων, h. e. *vulgarium*. Mox ἐρόμεναι sunt *meretrices*. Vid.

Annot. ad Tom. X. p. 302 A. De re conferri potest locus Tom. X. p. 346 C. τί γὰρ ἂν γέναιτο αἰσχρότερον τοῦ θυραυλοῦτος πρὸ τῶν πορνικῶν οἰκημάτων, καὶ βαπτιζομένου παρὰ πόρνης γυναικὸς κ. τ. έ.

P. 50 A. lin. 5. Pro προσήλωνται mendum προσηλύνται admisit Mor. quod secure repetivit Montef.

P. 50 B. not. γ. καὶ τὴν οὐσίαν διασπαθῶσι. "*Rem dissipant, profundunt.* Utitur hac significatione Aristophanes in *Nebulis*, [v. 53.] quanquam ludens ambiguitate verbi, de muliere quadam prodiga rei familiaris :

οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δευκνὸς τοδὶ

πρόφασιν ἔφασκον, ὃ γύναι, λίαν σπαθῆς."

Dun. Schol. ad Aristoph. l. c. σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἰρηται πολλάκις· οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικὸς· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων, σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην. Propria notione legitur infra p. 94 C. ὅταν αὐτὰι τῇ κτενὶ σπαθῶσι; translata autem p. 114 B. κἂν σπαθῶσα τὴν οὐσίαν. Vid. *Bergler*. ad *Alciph.* III. 34. Sed frequentius hac significatione compositum. Sic Noster Tom. IX. p. 324 C. τίνες οὐσίας διασπαθῶσιν; Tom. XI. p. 215 B. ὁράτω δὲ καὶ διασπαθῶντας (al. διασπαθίζοντας) τὰ ὑπάρχοντα τοὺς παῖδας. *Plutarch.* Tom. I. p. 874 D. ἐν δανείois γενόμενος, καὶ πολλὰ τῆς οὐσίας διασπαθήσας. Nec dissimulandum tamen verbum διασπᾶν a *Chrysostomo* eodem fere sensu usurpari: e. g. Tom. I. p. 237 A. εἰ τὰ ἐκείνης διασποασθεῖν χρήματα. p. 355 C. πάντα συγχέουσι καὶ διασπῶσι. Tom. II. p. 767 D. καὶ τὴν οὐσίαν δεσποτικῇ ἀπολέσας καὶ διασπῶσας.

Ibid. lin. 6. ἀκκί[εται] αλκί[εται] vitio typographico Mor. Ben. Errorem correxit, sed originem ejus non indagavit Bastius apud *Boissonad.* ad *Philostr.* p. 361.

P. 50 C. not. γ. ἀφεις] ἀφεις Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 50 E. not. β. καὶ βλαβῇ. Vetus, *incommodi cujusdam gratia*. βλαβῇ, si vera est lectio, est fere idem quod ἀδικία, *offensionis, injuriæ causa*. Altera lectio μανία potius de *amore vehementi* ponit Noster, ut infra p. 51 B.

P. 51 C. not. β. χωριζόμενον Veron. per incuriam, ut videtur; unde in ceteras Edd. invectum est.

P. 52 A. not. α. Lectio ἐὰν ἐγκεντρισθῶσι est Nostri ad locum, Tom. X. p. 650 E. secundum Edd. Ibi autem Codices omnes ἐγκεντρι-σθήσονται habent.

HOM. VIII.

P. 53 C. not. α. ἀλλὰ περὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων h. e. quod attinet ad magnos illos. "ἀλλ' ἀφεις εἰπεῖν κ. τ. έ. Locus depravatus, aut sententia ἀνακόλουθος, ut passim in his Homiliis ad Ephesios multa; nisi post

ἐκείνων addas τοῦτό φημι, aut simile aliquid." *Dun.* De constructione κἀν . . . εἶχε monitum ad Tom. X. p. 581 C.

P. 53 D. not. e. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 428 D.

P. 54 B. not. r. Edebatur ἐπὶ σταυροῦ ἄγῃ. "Verissima est lectio. Sic enim dicunt τὴν ἐπὶ θανάτου duci sontes ad ultimum iudicium damnatos." *Dun.* Fallitur V. D. Non enim τὴν ἐπὶ θανάτου, sed τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγεσθαι Graece dicitur, nec unquam absente articulo.

P. 54 C. not. w. Editi, δόξαν τὸ πρᾶγμα καλεῖ, οὐ τὸ ἐν τῷ θρόνῳ εἶναι κ. τ. ε. sed εἶναι om. C. D. Veron. "Lego καὶ οὐ τὸ ἐν." *Hales.* Sed post καλεῖ proclivior videtur omissio particulae εἰ, quae a nobis ex conjectura suppleta est. Idem fecit *Interpres.*

P. 54 D. lin. ult. καθῆψεν. Infra p. 64 A. est καθήψατο.

P. 55 B. lin. 5. τούτου με καταξιώσει. Fortasse scribendum καταξιώσῃ pro καταξιώσάτω. Vid. Annot. ad p. 87 E.

P. 55 C. not. r. οὐκ ἡλλοιούτο. Vox suspicionis expers. Noster Tom. XII. p. 523 B. λόγισόν μοι ταύτην ἡλλοιουμένην, γηράσκουσιν, ἄρρωστοῦσαν. *Cinnamus* p. 226. καὶ τὸ τῆς ὄψεως ἄνθος, χαρίεν τι μαρμαίρον τὰ πρότερα, ἡλλοιούτο κατὰ βραχύ. De animo dixit *Plutarch.* Tom. I. p. 505 E. ὥστε Τιγράνην μὴ λαθεῖν τοὺς παρόντας ἡλλουωμένον τῇ παρρησίᾳ. Mox eleganter dicitur οὐκ ἂν εἶχε ἐν φροντίδι ἦν πολλῇ. Sic *Aristid.* Tom. II. p. 173. φαίνεται τοίνυν οὗτος οὕτως αὐτῷ χαίρων τῷ Μιλτιάδῃ, οὐκ ἂν εἶχε ἑώρα φαῦλον περὶ τοὺς λόγους ὄντα.

Ibid. lin. penult. ἐγὼ τῶν δεσμῶν ὀναίμην ἐκείνων. Dictum respicit *Ignatianum*, ἐγὼ τῶν θηρίων ἐκείνων ὀναίμην. Vid. *Chrys.* Tom. II. p. 599 E.

P. 56 D. not. b. καίτοι πολλῇ σιδήρου ἀδαμάντινος καὶ ἀρραγέστερος. Positivum pro comparativo. *Halesius* conjicit σιδήρου καὶ ἀδάμαντος ἀρρ. Legi quoque possit, σιδήρου ἀδάμαντος ἀρραγέστερος, ut ἀδάμας pro adjectivo sit. Noster Tom. II. p. 69 C. τεύχεος παντὸς ἀδάμαντος καὶ ἀρραγοῦς ἀσφαλέστερον.

P. 56 F. lin. ult. διὰ τί δὲ καὶ ἐν νυκτί. καὶ casu omisit *Morellus*, quem incaute secutus est *Montef.*

P. 57 C. not. c. τριγχία. Eadem est varietas infra p. 163 E. F. ubi Codices fere omnes hanc formam tuentur. *Hesych.* τριγχός, περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον. *Eustath.* ad Od. η. p. 271. καὶ ἤθελον μὲν τινας τριγχὸν γράφειν ὀρθότερον· οἱ δὲ παλαιοὶ οὐκ ἐθέλουσιν οὕτως. Vid. *Interpr.* ad Jul. Poll. VII. 120.

P. 57 D. lin. 4. Catena in Act. Apost. p. 274. Ed. *Cramer.* λελυμένους pro δεδεμένους habet.

P. 57 E. not. r. οἱ ἐγκαλοῦντες ὅτι διὰ τί. Constructionem verbi ἐγκαλεῖν (*objicere*) cum διὰ τί attigimus ad Tom. IX. p. 631 B.

P. 58 A. not. z. καὶ μᾶλλον αὐτοὺς κατέσχε, καὶ ἀνωλόλυξε. Vetus, *ejulatione abstinuisset*. Pro ἀνωλόλυξε, quod nullum hic sensum habet, requiritur ἐμάστιξε, vel simile quid. Statim πολλὰ πρὸς τοῦτο συνεβάλ-
λετο vertendum cum Vet. *multa sunt quae ad hoc illi, ne tale quid cogi-
taret, contulerunt*; non cum Montef. *ad hoc multis usus est conjecturis*.

P. 58 E. lin. 4. ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ τὸ κατὰ ψυχὴν ἐργασάμενος. Pro
ἐργασάμενος mallems εἰργασμένον. Mox p. 59 A. lin. 6. sensus postulare
videtur, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ ἐπὶ τὸ νοητὸν αὐτὸ ἡγαγεν.

P. 60 E. not. z. τράπεζαν ἔθηκε. Sic Tom. X. p. 215 B. ὅταν θῶσι
τράπεζαν.

P. 61 A. not. h. εἰ καὶ μὴ πληγαὶ ὠδύνων. καὶ abest a Mor. Ben. invitis
libris. Deinde ὠδυνῶν libri omnes tam scripti quam editi. Vetus,
plagae unde dolor fuisset. Montef. *etsi nondum erant plagae inflictae*. In-
dubitanter correximus, ὠδύνων.

P. 61 D. not. z. μαρίας. Vid. Tom. I. p. 161 B. Tom. II. p. 208 B.
Tom. IX. p. 208 A. δ τῆς μαρίας τῆς πολλῆς. "μαρίας B.C.D. μανίας
Editi et A." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 62 B. lin. 7. ἐκείνου μὲν τοῦ προτέρου τοῦ ἐν Ῥώμῃ, τοῦτου δὲ τοῦ ἐν
Καισαρείᾳ. "Ait se meminisse prioris carceris, qui Romae. Hic Petri
carcer esse nequit. Petri enim Romae incarcerati, in sacris saltem,
nulla mentio. Nec vero ejus meminit, quod tamen se fecisse videtur
asserere. Erat ergo Pauli et Silae carcer. Hunc enim proluxa com-
memoratione est prosequutus. Atqui ille non Romae erat, sed Phi-
lippiis. In secundo carcere non satis fidelis Nostro memoria: illa enim
Petri incarceratio, quam proxime celebrarat, Hierosolymis erat, non
Caesareae. Historiam Petri incarcerati excipit alia de profectione He-
rodis Caesaream. An hoc Joanni nostro fraudi fuit?" Hales. Quod
ad priorem carcerem attinet, fieri potest, Chrysostomo nimis pro-
peranti in memoria haesisse verba Philippensium (Act. xvi. 21.)
καταγγέλλουσιν ἔθνη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχασθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις
οὐσιν.

P. 62 D. lin. 5. διὰ τί μὴ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτὸν ἦρπασε τοῦ Ἑρώδου.
"Legendum omnino videtur αὐτοὺς ἦρπασε τοῦ vel τῶν Ἑρώδου, ut
Savilius suspicatus est." Montef. Veron. om. αὐτόν; illos Vet. Sed
Auctor videtur ad Petri carcerem, unde digressus fuerat p. 61 D.
μέγα ἐνταῦθα κεκίνηται ζήτημα, redire. Ad ἐκέρδανον supplendum Ἰουδαίῳ.

P. 65 B. not. a. ἀλλ' ὅμως· πολλὰ με περιρρεῖ. Distinximus post ἀλλ'
ὅμως, quasi sermonem inceptum subito abruperit. Sic infra p. 67 B.
ταῦτα ἐννοοῦντες· ἔτι ἐν ὑπολείπεται. Hic autem fortasse dicere volebat,
ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐξηλθον οἱ λελυμένοι.

P. 65 C. lin. 5. Vulgo interpungunt, καὶ προσέειπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς.
Perperam. Mox enim ait, ἀλλ' οὗτος μὲν (ὁ δεσμοφύλαξ) προσέειπε.

P. 65 D. lin. 4. μὴ σπεύδειν ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς. Cf. Sirac. ii. 2. μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς. Mox pro lυόντων facilius foret λυομένων, quod Halesio placuit; nec tamen omnino necessarium.

P. 65 E. lin. ult. τὸν ὕμνον] καὶ ὕμνον mendose Mor. Ben.

P. 66 A. not. b. ἦσεν. Vocabulum paullo insolentius, cujus glossa est ἠδύφραγεν. Chrysost. Tom. III. p. 636 D. ὥσπερ σε τούτοις ἦσαμεν τοῖς διηγήμασιν. Mox οἱ δοῦλοι θεοῦ (omisso τοῦ) per incuriam edidit Montef.

P. 67 B. not. i. Libri omnes cum Edd. haec ταῦτα ἐννοοῦσιν cum antecedentibus connectunt. "Pone comma ante εἰκότως [sic Sav.]. Antecedentia τότε πλείων ἢ προθυμία extra constructionem tanquam ἐν παρενθέσει adduntur." Heyse ad Cod. E. ubi ἐννοοῦντες legitur. Nobis quidem verum videtur ἐννοοῦντες, ita tamen ut oratio inchoata abrupta sit, alia cogitatione inter concionandum oborta. Cf. Annot. ad p. 65 B. Quod autem hic dicturus erat Noster, tandem dicit p. 68 A. ταῦτα ἐννοοῦντες μηδέποτε δυσχεραίνωμεν.

P. 67 D. lin. 2. ἀπάναντο γὰρ ἀμφοτέροι: "sc. τῶν δεδεμένων." Bois.

P. 68 A. not. ε. ὡς συνδεδεμένοι. Supple χαίρωμεν. Allusio ad Hebr. xiii. 3. μιμησέκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι.

HOM. IX.

P. 68 D. lin. 4. περισπᾷ. "Fort. παρασπᾷ." Editor Ben. 2^{dae}. Non opus. Noster Tom. X. p. 150 D. ἀνθάλκει σε καὶ περισπᾷ ἀπὸ τῶν κακῶν.

P. 69 B. not. b. μετὰ τῶν δεσμῶν ἐξέοντα. Sic infra p. 70 C. ὅσον ἦν ἰδεῖν μετὰ τῶν δεσμῶν αὐτὸν διδάσκοντα.

P. 70 C. lin. 5. Pro παρατάττῃται, παρατάττη mendose dedit Morellus, quem secuti sunt recentiores.

P. 71 A. lin. 3. οὔτε (ne quidem) αὐτοῖς τοῖτοις, h. e. vinculis propter Christum gestis.

P. 72 B. not. f. ἀλλ' ἐν πάντας εἶναι. Cf. Joan. xvii. 21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι.

P. 72 D. lin. 5. τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων] τῶν ἄλλων τοιούτων mendose Mor. Ben.

Ibid. not. 9. De formula πῶς οὖν ἵνα vid. Annot. ad Tom. X. p. 248 E. Infra p. 177 E. πῶς οὖν ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν;

P. 72 F. not. e. Retinuimus βῶσιν. Nam hic quidem non placet ellipseis conjunctivi ἦ.

P. 73 A. not. 9. μηδεὶς φερέτω τοῦ ἀδικεῖσθαι C.D. Veron. nemo injuriam feret Vet. Post φερέτω add. ψῆφον A.B.F. receptum a Sav. cet. Sed quid sibi velit φέρειν ψῆφον τοῦ ἀδικεῖσθαι ignorare nos fatemur. Montef. in versione habet, nemo accipiat injuriam, ejus successor, nemo condemnnet injuriam.

HOM. X.

P. 75 A. lin. 1. *καθὼς καὶ ὁ θεός*. Sic Sav. Mor. et Codices. *καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς* tacite Ben.

Ibid. lin. 4. *τοῦτο δὲ καὶ ἐνταῦθα* π. Veron. Sav. δὲ abest a Mor. Ben. vitio typographico. *Μοχ σφοδρός ἐστι* (om. τῷ) *ζήλῳ καὶ τῷ πόθῳ* per incuriam Ben.

P. 75 B. lin. penult. Post *ἔγραψε* plene interpungunt Cat. Sav. Idem pergunt, *καὶ οἱ προφῆται οὐκ ἂν δὲ ἔγραφαν*. Nobiscum facit Veron.

P. 75 D. not. ^ω. *καιριώτατα*. Sic infra p. 85 F. *ἀγγεῖον τοῦ σώματος* ἐστι τὸ καιριώτερον.

P. 76 B. not. ^ν. *πόθεν ἡ ἐξανástασις*. Vocabula *ἐξανίστασθαι* et *ἐξανástασις* cum significatione *arrogantiae* et *despectus* apud Lexicographos vix invenias. Chrysost. Tom. III. p. 187 C. *καὶ πάντων ἐξανίσταμενος* (f. *κατεξανίσταμενος*) *ῥαδίως*. Tom. X. p. 464 B. *τὸ δὲ διεργαγὸς οὐκ ἂν ἐπαρθείη* τὸ συντετριμμένον οὐκ ἂν ἐξανασταίη. Longe frequentior apud Nostrum quidem est *κατεξανίστασθαι* e. g. Tom. IX. pp. 472 D. 566 A. 730 E. Tom. X. pp. 88 C. 202 B. Adde Ind. Graec. ad Homilias in Matth. s. v.

P. 76 C. lin. ult. *ὑμῖν* pro *ἡμῖν* est lapsus Montefalconii.

P. 76 E. lin. 2. *οὕτε κακία* (unus *κακίας*) *γένοιτο*. An scribendum *οὕτε κακία σου γένοιτο*?

P. 77 D. not. ^h. “*τῶν οἰκοδομησαντῶν αὐτοχειρῶν ὠθουσῶν* E. unde non inepte legeretur, *τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοχειρῶν ὠθούντων*.” Heyse. Aut legi potest, *τῶν τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοὺς χειρῶν ὠθουσῶν*; aut hic est enallage generis, *οἰκοδομησάντων* pro *οἰκοδομησασῶν*, de qua monitum ad Tom. X. p. 274 E.

P. 77 E. not. ^h. Editio Veron. cum libris C.D. et a prima manu E. habet *ἅπαντα μίᾱς πυρᾱς γενομένης*, quae quomodo expediri possint non videmus. Quare non dubitavimus recipere *γενόμενα*, quod est Correctoris Codicis E. Supra p. 72 A. *μίαν τὰ πάντα ἐργάζεται πυρᾱν*.

P. 77 F. not. ^m. Lectio *μηχανώμενος* correctorem sapit, ejusdem vocabuli intra tantulum spatium repetitione offensum.

P. 78 A. lin. 5. *ποίων ἀγαμάτων τῶν ἐν τῇ* (τῇ casu om. Montef.) *ἐκκλησίᾳ ἐστῶτων*. Ecclesiae miserabilem tunc temporis conditionem sub imagine conflagrationis aedium sumtuosarum depingit Chrysostomus, ut cuius vel indiligenter legenti patebit. Itaque *ἀγάλματα τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστῶτα* sunt, ut ipse mox declarat, viri primarii, Ecclesiae decus et ornamentum, quos tamen *κενοδοξίας* incendium non pepercerat. Quare egregie de hoc loco hallucinatus est Montefalconius, qui in margine Versionis Latinae notavit, “*Imagines in Ecclesiis*,” idemque in Monito his Homiliis praefixo ait: “*In Hom. X. dicit ἀγάλματα seu*

figuras, et statuas vel imagines in Ecclesia esse, nec plura adjicit in re, quam pluribus expensam fuisse vellem." Nec silentio praetereundus est insignis error D. *Joannis C. W. Augusti* in *Manuali Archaeologiae Christianae*, Tom. III. p. 630. Ed. Lips. 1837. cui quomodo in mentem venire potuerit, Chrysostomum in illis, *ἔστι δὲ ἰδεῖν ἀγάλματα κ. τ. ε.* p. 77 D. *conflagrationem ecclesiae, in qua Eutropius a militibus persecutus frustra confugerat*, describere, plane stupemus.

Ibid. not. r. πολλῶ δὲ ἐκείνων βελτίους. Durius, pro ἐτέρων. Sed Chrysostomi in usu pronominum οὗτος et ἐκεῖνος negligentiam notavimus ad Tom. VII. p. 709 B. Unum exemplum ponemus, Tom. XII. p. 123 C. δέκνυσιν ἐκεῖνον ὄντα σεμνότερον ἐκεῖνον.

P. 78 D. not. c. καὶ ὅσα τοῖς πρότερον κατειργάσατο. Vetus: *et non minus quam antea fecerat, demolitur.* Alii cum Sav. Mor. Ben. οὐ κατειργάσατο, h. e. vertente Montef. *et ea facit quae non prius.* "Magis probaverim, καὶ ὅσα τοῖς πρότερον κατείργαστο, sed neque hoc admodum aridet." Dun. Joannem scripsisse suspicamur, καὶ ἴσα τοῖς πρότερον κατειργάσατο (*consumsit*). Alciph. I. 13. ἀλλ' ἴσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὀρεκοῖς νεανίσκοις φλέγομαι: ubi ἴσα est Bergleri conjectura pro ὅσας (ὅσα Cod. Vindob.)

P. 78 F. lin. ult. ἀκουσίως. "MS. quidam Codex ἐκουσίως habebat, et sic legerat Interpres Latinus, qui verterat, *voluntarie.*" Montef. Iste Codex est Ed. Veron. Libri omnes ἀκουσίως exhibent.

P. 79 C. lin. 4. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν. Vox αὐτὸν casu excidit in Ed. Ben.

HOM. XI.

P. 80 C. not. s. βάλλεσθαι h. e. *tangi, versari.* Vetus, *dejici.* Montef. *et quod aliorum bonis non inhiemus, sensu inaudito.* "Forte legendum ἐβάλλεσθαι." Editor Ben. 2^{dae}. Si quid mutandum, nihil aptius quam δάκνεσθαι. Ceterum locum distinximus secundum mentem Interpretis veteris: nam in Editis plene interpungitur post συγκαίρειν.

P. 81 A. lin. 2. οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅσον καὶ κάτω διεστήκαμεν. Vetus: *non enim tantum est in coelis differentiae, quantum hic forte distincti sumus.* Sav. et cet. οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον. ἐν οὖν τοῖς οὐρανοῖς ἴσοι, καὶ κάτω διεστήκαμεν; "Nescio an ista melius sic legas: οὐ γὰρ τ. τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εἰ καὶ κάτω δ." Hales.

P. 82 A. not. l. ταῦτόν ἐστι] ταῦτόν ἐστι· ποῖον ταῦτόν. C.D. Veron. ταῦτόν ἐστι ποιῶν ταῦτόν. E. τοῦτό ἐστιν ποιῶν ταῦτόν. Cat. *sed idem est utrumque*, Graecis in marg. positus, Vet. Verba ποῖον ταῦτόν; objicientis cujusdam lectoris, ex margine in textum irrepsisse videntur. Idem accidit p. 82 D. not. γ. Lectio librorum A.B.F. est, τοῦτο ταῦτόν ἐστιν ἐκεῖν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ, τὸ δὲ ἀνέβη κ. τ. ε. Hoc ediderunt Sav. Mor. Ben.

P. 82 F. lin. ult. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς τ. καὶ casu om. Ben.

P. 83 C. lin. ult. ἄλλως δὲ—ἀλλ' ἀπὸ ἐτίρας ἐπιστολῆς. Vetus: *verum alius ex hoc loco subjectio et praelatura colligi non potest, sed ex alia epistola*. "Aut obscurum admodum, aut corruptum." Hales.

P. 83 F. lin. 1. Post χρῆ plene distinximus, non post οἰκοδομῆς, ut vulgo fit.

Ibid. not. f. πρὸς τοῦτο ἦν. "πρὸς τούτῳ ἦν. Hoc rectum. Demosth. [p. 380, 14] οὕτως ὅλος ἦν πρὸς τῷ λήμματι." Dux. Immo rectum utrumque. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 289 B.

P. 84 A. not. g. Similis est structura Tom. IX. p. 621 A. μὴ γὰρ τοῖς λόγοις προσέχετε, φησὶ, μηδὲ ταῖς κατηγορίαις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπὸ διανοίας ἐχθρῶς ταῦτα φθέγγομαι.

P. 86 A. not. k. συντιθεῖς (συντιθεῖς Veron.) τὰ μέλη, αὐτὸς αὐτοῖς ζωὴν χορηγεῖ. Sic Veron. συντιθεῖς τὰ μέσα, αὐτὸς αὐτοῖς ζ. χ. C.D.E. *quæ membra componit, idem etc.* Vet. καὶ ἐκείνος μὲν συντιθεῖ τὰ ὅσα, αὐτὸς δὲ αὐτοῖς ζ. χ. A.B.F. Sav. Pro συντιθεῖ, συντίθῃσι tacite dederunt Mor. Ben. Supra p. 85 E. σὺ τὰ μέλη συντιθεῖς ἐκείνος ἀνωθεν ἐπιχορηγεῖ.

P. 86 C. lin. penult. ἀνὴρ δὲ τις ἄγχιος κ. τ. εἰ. Cyprianus designatur, iudice Pearson. Vindic. S. Ignat. p. 129. "Quamvis autem neminem nominet, quamvis ter dixisse eum, nunquam autem scripsisse ista asserat, non tamen dubitandum esse sentio, quin S. Cyprianum intellexerit, et libellum de Unitate Ecclesiæ respexerit, in quo ista de schismaticis legimus, *Tales etiam si occisi in confessione nominis fuerint, macula ista nec sanguine eluitur. Inexpiabilis et gravis culpa discordiæ nec passione purgatur*. Hoc est quod Chrysostomus τολμηρὸν appellat, quod Cyprianus pluribus tamen probat, et ad ejus exemplum etiam ibidem Chrysostomus ipse fusius persequitur."

P. 86 E. not. f. τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτὴν διατίθεσθαι. "Pro certo legendum, διατίθεσθαι, quod est ποιῶν, ut docuimus ad Rom. Hom. III. (Tom. IX. p. 452 D.) ἀλλ' ἅπερ ἂν αὐτοῖς οἱ ἐχθροὶ διέθηκον, ταῦτα ἑαυτοῖς κατεργάσαντο. Hoseæ tamen ki. 8. legitur, *τί σε διαθῶμαι, Ἐφραεὶμ; sed mox sequitur τί σε διαθῶ;*" Dux. Certe activum verbum in tali structura longe usitatius, et quidem pæne necessarium est. Noster Tom. I. p. 791 D. καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν διατιθεῖς. Corrige αὐτὸν, ex Sav. et Codd. Tom. X. p. 208 A. αὐτοῖς δὲ τὰ ἀνέκιστα ἑαυτοῖς διατιθέντος. Sic in libris omnibus. διατεθέντος Edd. Cf. Hemst. ad Lucian. Nigrin. 38.

P. 87 B. not. a. πληροῦν τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Summam ex 3 Reg. xiii. 33. ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

P. 87 E. not. k. ἀποπηδήσῃ. Conjunctivus pro imperativo; quod apud Nostrum quidem, etiam in sententia affirmatiua, quod aiunt, non inusitatum. E. g. Tom. II. p. 679 D. ἐπιστήσωμεν αὐτὸν τοῖς ἐκείνων ὀφθαλμοῖς, φοβηθῶσι παρόντα, αἰδεσθῶσι παρακαλοῦντα καὶ δεόμενον. Tom. III.

p. 668 C. εἰ μὲν βούλεται ἡ βασίλισσα ἐξορίσai, ἐξορίσῃ με. Tom. XI.
p. 478 B. λέγει γὰρ, ἀναστῶσιν οἱ νεκροί. Mox pro ἔστω magis probaverimus στήτω, vel στῇ.

P. 87 E. not. m. "Rectum est, διαπρίομαι τὰ σπλάγχνα. Hujus verbi vim pulcherrime expressit Persius, Sat. 3.

—turgescit vitrea bilis;

Findor, ut Arcadiae pecuaria rudere dicas.

Act. vii. 54. διαπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν." *Dun.* Sic Noster Tom. I.
p. 9 A. πρὸς οὗς καὶ ὁ προφήτης διαπρίόμενος ἔλεγε, μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ubi male *dubitans* vertit Montef. Tom. XII. p. 154 D. ἐνταῦθα διαπρίομαι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ. S. Basil. M. Tom. III. p. 86 B. in Hom. adv. Iratos: ἐφ' ἐαυτῷ διαρρηγνύσθω. . . . τοῖναντίον μὲν οὖν, ὅπερ ἔφη, καὶ διαπρίεται.

P. 88 A. lin. 1. ἂν τὰ παραστάντα μὴ εἴπῃ. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 89 C.

P. 88 B. lin. penult. ἄρα ταύτης τῆς ἀπειλουμένης. Articulus casu ex-cidit in Mor. Ben.

P. 88 C. lin. ult. ἂν, ἐμέ, εἴπω, ῥάπισον. Tacite mutavit Mor. ἂν εἴπω, ἐμέ ῥάπισον. Neque aliter Montef.

P. 89 C. not. 7. βούλησθε correxit Editor Ben. 2^{dae}, non monito lectore.

P. 89 D. not. 1. Pro σπουδάσατε, quod est in A.B.F. Sav., σπουδάσετε perperam ediderunt Mor. Ben.

HOM. XII.

P. 89 F. not. a. κατασκευάζειν, *instituere*, non sollicitandum. Plut. Tom. I. p. 162 B. οἰκίτης . . . ὡς ἕτερος οὐδεὶς εὐ πεφυκὸς ἢ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους πρὸς οἰκονομίαν.

P. 91 D. lin. 6. διὰ περιπέτειάν τινος. An legendum τινα? *casu aliquo*, ut vertit Montef. Vetus, *cujusriam temeritate*, quasi legisset, *προπέτειαν*.

P. 93 B. lin. 3. φωτιστική τις ἐστίν. τι pro τις mendose dedit Montef.

Ibid. lin. 4. μέχρι τίνος ἀνελίττομεν λαβύρινθον; Sic Noster Tom. VIII. p. 399 C. ἵνα μὴ ματαίως ὑμᾶς ἀποσχολήσωσεν (leg. ἀπασχολήσωμεν), καὶ λαβύρινθον λόγων ἀνελίσσωμεν. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 44 A.

P. 93 E. lin. 4. καθάπερ γὰρ ὄντως ἐν σκότῳ. ὄντες pro ὄντως est *sphalma* Morelli, quem incaute secutus est Montef.

Ibid. lin. ult. ὅφιν ἐνόμισεν αὐτόματον. Vetus, *serpentem suo pie vitio cernere se putat*. Montef. *existimat sponte enatum serpentem*. "Ὅφιν αὐτόματος, ni fallimur, est αὐτοκίνητος, ut αὐτόματοι μηχαναὶ, αὐτόματα ἀγάλματα etc.

P. 94 A. lin. 4. ὡς καὶ τις τῶν παρ' αὐτοῖς εἶπεν, Ἕλληνες δεῖ παῖδες. Vid. Plat. Tim. p. 22 B. ὦ Σόλων, Σόλων, Ἕλληνες δεῖ παῖδές εἶστε, γέρον δέ

Ἑλλήν οὐκ ἔστι. "Vocat autem Aegyptius Graecos ideo pueros, quia rerum priscarum non eam habeant notitiam, quam Aegyptii, ac propter repetitum civitatum suarum interitum veluti semper repuerascant. Locus a multis posterioris aetatis scriptoribus celebratus est, ut ab Euseb. P. Ev. X. init. Cyrillo contra Julian. I. p. 25. Justino M. ad Gr. p. 10. aliis." Stallbaum ad loc. Dictum citat Chrysost. Tom. II. p. 570 A. Tom. X. p. 32 C. Adde Tom. IX. p. 320 D. τὴν φωνὴν αὐτῶν φοντο ἐπι-τευχίζειν τῷ πνεύματι τῷ θείῳ, ὄντες παῖδες Ἑλληνες. Sic in Ben. sed Savil. dat τῷ πνεύματι τῷ θείῳ. ὄντως παῖδες Ἑλληνες. E contrario, in nostro loco ὄντως in ὄντες mutatum voluit Dunaeus.

P. 94 D. not. r. Pro τοῦτο Morellus imprudenter dedit καιρο (sic), unde καιρο (sic) fecit Montef. et καὶ τοῦτο Editor Ben. 2^dae.

HOM. XIII.

P. 95 D. not. f. αὐτοὺς ἀφαιρείται τῆς συγγνώμης. Eadem est syntaxis Tom. X. p. 36 B. ἀφελόμενος ἡμᾶς τοῦ καυχήματος.

P. 95 F. not. x. καὶ κύων μάλλον E. "Pro κύων fort. legendum συνῶν." Heyse. Alii post βορβόρη addunt χοίρων, quod non necessarium videtur. Sic Tom. III. p. 210 D. ὁ γὰρ ἀπολούμενος, καὶ τῷ αὐτῷ πάλιν ἐγκυλιωδύμενος βορβόρη. Tom. IX. p. 698 E. ὅτι γὰρ βόρβορος τὸ τῆς πόρης σῶμα, οὐδένα ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸν σε ἐρωτῶ τὸν ἐγκαλιωδύμενον τῷ βορβόρῳ.

Ibid. not. x. "ἀπάντων F. Corr. rec. ἀπασῶν. At non displicet masculinum. Similiter Catullus: *Perambulabit omnium cubilia.*" Heyse.

P. 96 D. lin. 8. φθόνος aut delendum, aut in φόνος mutandum censet Dunaeus.

P. 96 F. lin. ult. γὰρ ante ματαιότης casu omisit Montef.

P. 97 C. not. t. De forma conjunctivi δείκνυται quaedam notavimus ad Tom. VII. p. 198 C. Exemplis ibi allatis nunc addimus ζωννύμεθα infra p. 175 D. διαρρήγνυται Tom. I. p. 82 C. ἐπιδείκνυθε et ἐπιδείκνυται Tom. I. pp. 491 B. 501 E. ἐπιδείκνυται Tom. III. p. 82 A. ἐπιδεικνύμεθα Ibid. p. 155 B. ἀπόλλυται Tom. XI. p. 402 C. τίνυνται Tom. XI. p. 603 E.

P. 97 F. not. u. Edebatur δε εἰαν οὖν ἔχη πρᾶγμα παλαιόν, οὐδὲν ἐργάσεται. Vetus, itaque si veterem actum quisque habuerit, nihil perficiet. Mox lin. ult. ἐκδύμενον et ἐνδύμενον activam vim habere non perspexerunt Interpretes.

P. 98 B. lin. 3. οὐδέ ἐστιν εὐάλωτος. "Unus Codex habet, οὐκ ἔστιν αἰχμάλωτος." Montef. Hic Codex non est e nostris.

P. 99 A. lin. 1. τὴν δόξαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν. "Sic summus vates, οὐχ ὅση φθιμένοις ἐπ' ἀνδράσις εὐχετάσθαι.

Gregor. Naz. in fratris epitaphio, φέρε δὲ προσβῶμεν ἦδη τοῖς ἐγκωμίους, τὴν ὀφειλομένην δόξαν, ὥσπερ ἄλλο τι χρέος τῶν ἀναγκασιῶτων, ἀποπλη-

ροῦντες. Recte igitur Noster interpretatur *οσιον*, τὸ καθαρὸν, τὸ ὀφειλό-
μενον. Dicit autem τὴν *οσίαν* τῶν ἀπελθόντων, quia mortuis justa exe-
quiarum et parentalia debentur, quae fortasse ideo *iusta* dicta sunt.”
Dun. Sic Ach. Tat. V. 16. μή με βιάσῃ λῦσαι θεσμόν *οσίας νεκρῶν*. Cf.
Annot. ad Tom. IX. p. 598 C.

P. 99 B. lin. 3.. ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο. Vid. Annot. ad Tom. IX.
p. 699 E.

P. 99 C. not. x. λῶταγας Edd. λαβούς D. Lacuna est in C. “λω...
τούς E. erasae duae vel tres literae; adj. in marg. prima manu γυμνούς.
Num legendum λωτοφάγους? Otiosos, gerrones, desidiosos significat,
qui vitam degunt qualem hodie Lazarones, qui vocantur Neapoli.”
Heyse. Zonaras p. 1324. Λῶταξ· ὁ ληστής· ἢ ὁ πόρνος· ἢ ὁ μύρα ἀλειφό-
μενος· ἢ ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ὁ πόρνος καὶ ὁ
ἀνδρόγυνος· ἢ ὁ αὐλητής. Proprie λῶταξ est, notante Eustathio ad Il. β.
v. 776. ὁ περὶ τὸν λῶτον (αὐλὸν) πονούμενος; sed qua ratione hoc nomen
mendici meruerint, incertum est. In Constit. Apost. VIII. 32. recen-
sentur βλάξ, μάγος, ἐπαισιδός, ἀστρολόγος, μάντις, θηρευτὴς, λῶταξ, ὀχλα-
γωγός, περιάμματα ποιῶν, περικαθαίρων, cum multis aliis; ubi consulendus
est *Cotelerius*.

Ibid. lin. ult. καὶ ἀναγκάζει μεγάλα. Vetus, *ad magna mala cogit*.
“Legendum puto, καὶ ἐπηρεάζει μεγάλα; vel καὶ ἀναγκάζει μεγάλα ἀσχη-
μονεῖν.” *Dun.* Vertendum, ut videtur, *graviter cruciat*. Ἀνάγκαι sunt
t tormenta, quae puniendi aut quaerendi gratia adhibentur. Plutarch.
Tom. I. p. 21 E. ἐν δὲ πολλαῖς καὶ μεγάλαις ἀνάγκαις ὁ Φανυστύλος, οὗτ’ αἰτ-
τητὸν ἑαυτὸν διεφύλαξεν, οὐτε κ. τ. ἐ. Polyb. XV. 28, 2. οἱ δὲ πρὸ ποδῶν
αὐτοῦ τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα διεσκέυαζον. Diod. Sic. III. 12. πάντες δὲ
πληγαῖς ἀναγκάζονται προσκαρτερεῖν τοῖς ἔργοις, μέχρις ἂν κακυχούμενοι τελευ-
τήσωσιν ἐν ταῖς ἀνάγκαις; ubi vid. *Wesseling*. Huc pertinet, ni fallimur,
locus Euseb. H. E. IV. 15. de Polycarpi Martyrio: ἀναγκαιότατον (cruci-
delissimum) δὲ αὐτοῦ τὸ τέλος, ἐγγράφως ἔτι φερόμενον, ἡγοῦμαι δεῖν μνήμη
τῆς ἱστορίας τῆσδε καταθέσθαι: non, ut vertit Valesius, *exitum ejus*....
huic historiae necessario inserendum putavi. Eadem videtur esse vis
vocis ἀναγκαιός in Charit. IV. 2. τῇ δὲ ἀναγκαίᾳ τιμωρίᾳ (crucifixionis) καὶ
τὴν ἔξωθεν φαντασίαν σκυθρωπὴν προσέθηκαν οἱ κολάζοντες: ubi vulgo ver-
tunt, *necessariae*.

P. 99 F. lin. 2. οὐδὲν τοιοῦτον. Pro οὐδὲν, οὐδὲ mendose dedit Montef.

P. 100 B. lin. 4. ἐν θαλάμοις καὶ ἐν σκιατροφίᾳ τὸν ἅπαντα διατελέσασαι
χρόνον. Cf. Tom. XI. p. 573 B. ἐκεῖναι μὲν γάρ, ὡς δὴ τὴν ὥραν διαφυλάτ-
τουςαι, καμάτοις ἑαυτὰς οὐ διδάσιν, ἀλλ’ ἀργία καὶ σκιατροφίᾳ. Tom. XII.
p. 275 B. ἡ γὰρ σκιατροφία, ἡ ἀργία, τὰ λουτρά, τὰ μύρα, τῶν ἀρωμάτων τὸ
πλῆθος, τῆς στρωμνῆς ἡ ἀπαλότης, τοιαύτας αὐτὰς ἐργάζεται. Exscribemus
alium Nostri locum, Tom. III. p. 226 E. οὐ γὰρ οὕτως αὐτὰς ἔτρεφον αἱ

μητέρες, καθάπερ τὰς νῦν, βαλανείους πυκνοίς, μύρων ἀλοιφαῖς, ἐπιτρίμμασι σκιαγραφίας, μαλακοῖς ἱματίοις, ἐτέροις μυρίοις διαφθεῖρουνται τρόποις. Sic Edd. quinetiam Regii tres a nobis inspecti. Sed pro ἐπιτρίμμασι σκιαγραφίας, quod quo sensu dictum sit, nescimus, legendum autumamus, ἐπιτρίμμασι, σκιατραφία vel σκιατροφία. Etiam Plutarchus Tom. I. p. 10 D. jungit λουτροῖς τε θερμοῖς καὶ σκιατροφίαις, καὶ ταῖς περὶ τὴν κόμην καὶ λειώτητα καὶ χροιάν ἀλοιφαῖς καὶ κοσμήσεσιν. Sed haec ἐν παρόδῳ. De scriptura vid. Lobeck. ad Phryn. p. 578.

P. 100 D. not.^c. Eadem confusio occurrit Tom. VII. p. 682 E. Vid. Valck. ad Phoeniss. v. 328.

P. 100 E. lin. 4. εἰαῖαι Sav. et Codd. εἰαία mendose Mor. Ben. εἰαία Ben. 2da.

P. 101 C. not.^o. Secundum lectionem Savilianam, Οἷτινες βούλονται πλουτεῖν, φησὶ, πειρασμοὺς καὶ ἐπιθυμίας βλαβερὰς ἑαυτοῖς ἐπεισάγουσι, Auctor citat locum S. S. 1 Tim. vi. 9. sed parum accurate.

P. 101 D. not.^q. ὑψηλότερα πέτανται. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 347 A. "Obversatur Chrysostomi menti Pindaricum hoc, Nem. III. 138.

ἔστι δ' αἰε-
τὸς ὥκὺς ἐν πετανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τη-
λόθε μεταμαυόμενος,
δαφουὸν ἄγαν ποσὶν
κραγέται δὲ κο-
λοιοὶ ταπεινὰ νέμονται." Heyse.

P. 101 D. not.^r. κῆσαν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 528 E.

P. 102 A. not.^d. κᾶν] Sic Savil. et Codices, ut videtur. κᾶν Veron. κᾶν Ben. κᾶν revocavit Editor Ben. 2^{dae}. Locum vertit Vetus; *sullem in hoc superiores estote vos viri, qui in usoribus, tanquam peculiari vestro ornamento gloriamini*. Pro ἐπ' ἐκείναις Halesius corrigit ἐπ' ἐκείνων, videlicet κόσμῳ: sed eadem notio in ἐπ' ἐκείναις inesse videtur.

P. 102 B. lin. ult. καὶ κενόδοξον. καὶ male abest a Ben.

HOM. XIV.

P. 103 D. πότερον εἴκει καὶ διάκενόν ἐστι κάτω, ἢ ἀντερείδει καὶ ἀντιτυπεῖ. Edebatur εἰκῇ. Vetus, *quale sit ibi solum, num subsit vacuum* etc. Correximus εἴκει, etiam repugnantibus libris. Plat. Cratyl. p. 420 D. τὸ εἶκον καὶ μὴ ἀντιτυποῦν.

P. 104 A. not.^z. τὰ σπλάγχνα τὰ πατρικά, vulgo πᾶνατικά. Cf. Tom. X. p. 646 E. τοῦτο σπλάγχνα πατρικά. Ibid. p. 708 B. εἶδες σπλάγχνα πατρικά;

P. 104 C. lin. penult. ἕως γὰρ ἂν πολλὰ ἐκκρούῃ. Perperam Interpretes, *escutis*. Dunaeus, *expellant iram*. Sed aliud est ἐκκρούειν, nempe *inter-*

pellare, mentem distrahere. Exemplis a nobis ad Tom. X. p. 342 A. allatis nunc addimus, Tom. VII. p. 248 A. μηδὲ μετὰ ψόφου καὶ ἤχης . . . ὥς καὶ τοὺς πλεῖστον ἐκκροθεῖν.

P. 105 B. not.^d. κρατήσης. Vetus, *inimicitiam detines*, non male. Κρατεῖν est *firmiter retinere*.

P. 105 E. not.^r. διὰ τί μὴ εἶπεν κ. τ. εἰ. "Deest aliquid: nam ubi tandem respondet quaestioni factae?" Hales. Idem saepius in hoc opere imperfecto observavimus.

P. 105 F. lin. 1. ποῦ οἱ κάθαροι λεγόμενοι; Augustin. de Haeresibus, Cap. XXXVIII. Cathari, *qui seipsos isto nomine, quasi propter mundi-
ciem, superbissime atque odiosissime nominant: secundas nuptias non ad-
mittunt: poenitentiam denegant, Novatum sectantes haereticum. Unde
etiam Novatiani appellantur.*

P. 106 A. lin. 6. ἀλλ' ὥστε κοπιᾷν, ὥστε ἐτέροις μεταδιδόναι. "Lege
ἀλλὰ κοπιᾷν. Nam quid est ἐργάζεσθαι ὥστε κοπιᾷν?" Hales. Respon-
demus, *ita laborare ut fatigemur.* Vetus, *non simpliciter operari, sed
cum labore etiam.* Noster Tom. IX. p. 700 A. ἀλλὰ τοσαῦτα ἐβάδιζεν,
ὥστε καὶ κοπιᾶσαι.

P. 106 D. lin. penult. ἐπεὶ οὖν πολὺ τὸ χῆμα τῶν λόγων. Vetus, *quo-
niam ergo sermones illi, qui inter mortales dicuntur, late patent.* "Ex-
plicat illud Hesiodi,

ἐπέων δὲ πολλὸς νόμος ἔνθα καὶ ἔνθα·

*liberi sunt sermones, vagantur qua volunt, effusi sunt, coerceri non pos-
sunt."* Dun.

P. 106 E. not.^z. ἦλον αὐτῷ δούς. Vetus, *dato stimulo.* "Latine dici-
mus, *scrupulum injicere.* ἦλος hic *clavus pedis*, quo nihil magis urit." Dun. Mox παραυῇ pro παραυῆς male habent Mor. Ben.

P. 107 F. lin. ult. γινομένους pro γενομένους dederunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

HOM. XV.

P. 109 C. not.^b. ὥσπερ εἰς σκεῦος ἀκάθαρτον καὶ ἱμάτιον C.D.E. Veron. *in vas impurum, velut immundum vestimentum* Vet. In vocabulo ἱμάτιον corruptela inesse videtur, cujus loco aliud epitheton desideramus.

P. 109 D. not.^o. Lectio δυναμένη Correctorem sapit, in qua tamen nolentes volentes post Savilium ceterosque Nostri Editores acquiescimus.

P. 109 E. lin. 4. καθάπερ ἐπὶ τῆς χολῆς κ. τ. εἰ. Locus conclamatus. Vetus vertit: *Quemadmodum evenire solet bile amara (πικρὰς) existente, dum rupto quo tenetur folliculo vel modice fuerit agitata. Nam quando acutior aliquanto fuerit, quae quidem admodum ejus est qualitatis, ut sit acuta (ἤπερ ἐστὶ Veron. Nec hoc, nec ἤπερ ἐστὶ placet. Num ἢ πε-*

ριτή?) et vasculum illud primarium, quo continetur (δεκτικὸν pro δηκτικὸν mendose Veron.) illam jam non capiens, nec tegens amplius etc. Tam καθάπερ ὑπὸ πυρὸς σφοδροῦ διαβρωθὲν legi vult Boisius.

P. 110 A. not.^f. καὶ διακλάσαν Sav. καὶ διακλάσας per incuriam Mor. Ben.

Ibid. lin. 7. καὶ ἡ τῆς χολῆς φύσις Sav. et Codd. καὶ τῆς σχολῆς φύσις mendose Mor. unde καὶ τῆς χολῆς ἡ φύσις, libris ne inspectis quidem, effecit Montef.

P. 110 C. lin. 1. καὶ οὕτω πάντα εἰς τὴν οἰκίαν ἐνθέϊσα πονηρίαν. "Non concoquo. Forte μεταθεῖσα ponendum. Hoc quidem non paullo melius: sed sic profecto legendum, καὶ οὕτως εἰς πάντα τὴν οἰκίαν ἐνέϊσα πονηρίαν, suum immittens venenum." Dun.

P. 110 D. lin. 3. καθαιρέσθω. Sav. in marg. ponit καθαιρέσθω, nescimus quo auctore. "Omnino ponendum καθαιρέσθω, non καθαιρεῖσθω." Dun. purgetur Vet. Sed καθαιρεῖν, reprimere, cohibere, non habet quod offendant.

P. 111 D. lin. penult. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον. οὖν male abest a Ben.

P. 112 C. lin. 7. ἀλλ' οὕτε ἐν εὐχῇ. "Pone ἀλλ' οὐδ' ἐν εὐχῇ, ne in oratione quidem." Dun. Sed vid. pp. 99 D. 105 C. Tom. X. pp. 235 A. 557 D. ἀλλ' οὕτε λογίζεται σοι τὸν μισθόν. Ach. Tat. p. 10, 20. οὕτε ὑπνου τυχεῖν ἡδυνάμην.

P. 112 D. not.^a. καὶ αὐτοπικρίαν καὶ χολήν (non αὐτοχολήν) h. e. ipsam essentiam amaritudinis et fellis. In alio loco Tom. X. p. 23 E. hodie unice probamus, ὁ αὐτοσοφία καὶ δύναμις (non αὐτοδύναμις) ὦν.

P. 112 E. not.^ε. οὕτως οὐκ ἔστι μὴ κράζοντα συμποδίζεσθαι. "Legendum ὀργίζεσθαι. Probat enim illud τὰ πτέρα περικόπτεις τῆς ὀργῆς, τὴν κραυγὴν περιαιρῶν. Quid hic facit τὸ συμποδίζεσθαι?" Dun. Dicitur quis συμποδίζεσθαι τοῖς δικτύοις p. 110 F. τοῖς ἑαυτοῦ σχοινίοις p. 769 A. Semel absolute ponitur Tom. VIII. p. 336 D. τὰς γραφὰς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ παρέργως ἐπιέναι χρή, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας ἀπάσης, ὥστε μὴ συμποδίζεσθαι: ubi vertunt, ne quid obicis oriat̃ur.

P. 112 F. not.^ο. In libris C.D.E. et Veron. locus sic legitur: τί τοῦτου γένοιτ' ἂν ἀσχημονέστερόν ποτε, κωκυτοὺς ἀκούειν; τί δὴ γέγονεν ἐκεῖ; καὶ πᾶσαι κ. τ. εἰ. Vetus, quam istos audire ploratus, et quae reliqua illic fiunt etc. Nos ex ingenio quidem, sed fidenter, distinximus post ποτέ, et pro ἀκούειν, ἀκούεις correximus. Aliam viam, et longe operosiores inierunt alterius recensionis auctores. Scilicet τοῦ ante κωκυτοὺς interposito, sequentia sic reformant: πᾶσαι γὰρ εὐθέως διακύψασαι, τί δὴ γέγονεν, ἔρωτῶσιν, ἐκεῖ; ἡ δέωνα, φησὶ, κ. τ. εἰ. Ita tamen ediderunt Sav. Mor. Ben.

P. 113 A. not.^ρ. ἐκείνης durius pro ἑαυτῆς, ut τοῦτου pro ἑαυτοῦ p. 69 C. Concinnius foret, ἀλλὰ τῶν τὴν ψυχὴν βλαπτόντων ἐκείνης.

P. 113 B. lin. 5. Fortasse legendum, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ μὴ σου καταγνῶ, καὶ ἐπιπλέον αὐτὸν παροξύνῃς; Infra p. 124 C. καὶ πῶς οὐ μᾶλλον αὐτὸν παροξύνεις;

P. 113 B. not. 2. Notandum est vocabulum τὴν πρακτικὴν, de foemina impura et inhonesta positum, nobis quidem aliunde incognitum.

P. 113 C. lin. penult. δακύν Veron. Sav. et Codices. δοκύν mendose dedit Mor. δακνύν (sic) Ben. δάκνει Ben. 2da.

P. 113 E. lin. 5. ὅτι οὐδὲ ἀναγκαίως χρεῖας οδοῦς ἀνήρτησαν πολλάκις, ὅταν κύουσα τύχῃ. Haec non expeditimus. Vertit Vetus: *ut nulla urgente necessitate distulerint saepe numero castigationem, utpote cum praegnans fuerit mulier*. Sed ἀναρτῆσαι hic, ut paullo ante, est *palo aut columinae vincire*, scilicet ut *pendens* flagris caedatur. Sic Noster Tom. I. p. 723 E. καὶ ἀναρτῶντα τὴν διάνοιαν, καὶ καταξάινοντα ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων. Tom. XI. p. 770 D. ἐκείνον δὲ ἀναρτήσας κατέβαινε.

P. 113 F. not. 1. Recte πορνείας Edd. μέθης ex D. lin. ult. huc migravit.

Ibid. lin. penult. μὴ συγχώρει ὑπερμαζᾶν. "Hesych. ὑπερτρυφᾶν. Athenaeus lib. xiv. τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν λέγεται. καταρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφήν τὴν ἐξ ἀλφίτων, μάζαν ὀνόμαζον, καὶ μάπτειν τὸ παρασκευάζειν αὐτὴν ὕστερον δὲ ποικιλλόντες τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀκολάτως καὶ περιέργως, μικρὸν προσαγόντες τοῖονμα τῆς μάζης, μαπτύην ὀνόμαζον πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα." Dup. Vox semel apud Nostrum occurrit.

P. 114 C. not. b. c. γυνὴ ἀκατακάλυπτος, εἶπέ μοι, ἔσθηκε, σὺ δὲ ὅλως τὸ κρήδεμνον ὄρα; ὄρα; πῶς κ. τ. εἰ. Sic C.D.E. Veron. nescimus, quo sensu. Vetus: *estne moris, dic, quaeso, ut nuda stet mulier? tu vero omnino et vittam capitis vides*.

P. 115 B. lin. 3. οὕτε δυσχεραίνοντες ἀπειλοῦσι. Hic ἀπειλοῦσι, ni fallimur, pro τοῖς ἀπειλοῦσι ponitur. Articuli in simili structura absentiam etiam alibi notavimus: e. g. infra p. 144 C. ἐκεῖνος δὲ ὑπὲρ ἀποστρεφόμενης αὐτὸν καὶ μισούσης. Tom. I. p. 106 C. κύριον αὐτὸν εἶναι φῆς δαπανωμένων. Tom. IX. ὀργή τις εἶπετο παρακούοντι. Tom. X. p. 406 B. μηδὲ πρὸς στρατιώτας [τοὺς] διασεύοντας ἄλλους: ubi articulus in uno tantum Codice legitur.

HOM. XVI.

P. 116 B. lin. ult. τὸν μηδὲν κακὸν ἐργασάμενον. Pro μηδὲν, μηδὲ per incuriam exhibet Montef.

P. 116 C. not. m. παρέλαθεν. Sic Noster Tom. VIII. p. 485 A. οὐδὲ γὰρ τοῦτο αὐτὸν παρέλαθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ προεῖπε.

Ibid. lin. 5. τῆς γὰρ διαιρέσεως ταύτης τὸ πρῶτον ἀνατίθεμαι μέρος. Vetus, *rejeciam*: Montef. *resumo*. Τὸ πρῶτον μέρος est, ἵνα μὲν γὰρ γέν-

νης ἀπαλλαγόμεν, ἀπέχεσθαι δεῖ πονηρίας. Hanc sententiam nunc retractat Chrysostomus, tanquam correctionis egentem. Cf. Plat. Gorg. p. 461 D. καὶ νῦν εἴ τι ἐγὼ καὶ Γοργίας ἐν τοῖς λόγοις σφαλλόμεθα, σὺ παρὼν ἐπανόρθου· καὶ ἐγὼ ἐθέλω τῶν ὁμολογημένων εἴ τι σοι δοκεῖ μὴ καλῶς ὁμολογήσθαι, ἀναθέσθαι δ' τι ἂν σὺ βούλῃ.

P. 116 F. lin. 3. τῆς γέννης. Articulus male abest a Mor. Ben.

P. 117 A. lin. 2. μηδὲ ἀγαθόν. μηδὲν pro μηδὲ mendose dederunt Mor. Ben.

P. 117 B. lin. 3. τοῖς ἡμετέροις ὑπάρχουσι] τῶν ἡμετέρων Floril. p. 450. (Tom. XII. p. 631 C.)

Ibid. not. p. αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἠδίκησεν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 412 C.

P. 117 C. not. r. τὸν μὲν ἑτερότεχρον, ἀλλὰ μηδὲ τὸν ὁμότεχρον βλάβῃ μηδέν. "Ratio sic legi poscit, μὴ μόνον τὸν ἑτερότεχρον, ἀλλὰ μηδὲ . . . . vel οὐχ ὅπως τὸν ἐτ. vel μὴ ὅτι τὸν ἐτ." Dun. Savilius jure vulgatam defendit.

Ibid. not. v. ἐπὶ τοῦ σώματος τὸν λόγον ἐλκύσωμεν. Eadem constructio est loci Tom. X. p. 607 D. ἵνα μὴ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην καὶ ἐπὶ τοῦ δόγματος ἐλκύσωσί τινες. Paullo aliter infra p. 163 B.

P. 118 A. lin. 4. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος. γὰρ abest a Mor. Ben. vitio operarum.

P. 118 F. lin. penult. εἰδὼς ὅτι. ὅτι om. Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 119 B. not. e. Scripsimus ἀντὶ εὐ ποιεῖν pro ἀντευποιεῖν ex regula Grammaticorum; "τὸ εὐ καὶ τὰ στερητικὰ μόρια non componuntur cum verbis primitivis, sed cum nominibus et verbis inde derivatis." Plat. Gorg. p. 520 E. τὸν εὐ παθόντα ἐπιθυμεῖν ποιεῖ ἀντ' εὐ ποιεῖν, ὥστε καλὸν δοκεῖ τὸ σημεῖον εἶναι, εἰ εὐ ποιήσας ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀντ' εὐ πείσεται: ubi vid. Stallbaum.

P. 119 C. lin. 1. ἐκείνον δὲ κακηγορήσουσι. Sic Sav. et Codd. κατηγορήσουσι perperam ediderunt Mor. Ben.

P. 119 D. lin. 1. ἂν δὲ σὺ σιγήσῃς. σὺ casu om. Montef.

P. 119 E. not. w. Vocabulum οὕτως, sequente ὥς, abesse potest. Sic Tom. X. p. 95 D. πῶς (vulgo addunt οὕτως) ἔρημός ἐστιν (ἡ οἰκία), ὥς εἰς ἐτέρων εἰλθεῖν χεῖρας τὰ ἐν αὐτῇ πάντα. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 216 A.

P. 120 C. not. r. τὸ παθόντα δρᾶσαι. Adagium erat δράσαντα παθεῖν, quod tantundem est. Vid. Blomfield. in Gloss. ad Aesch. Choeph. 307. Infra p. 177 E. πῶς οὖν ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; μὴ τὰ αὐτὰ δράωμεν.

HOM. XVII.

P. 121 C. lin. ult. Post πάσχομεν plene distinximus. Editi, ἀλλ' ὅτι ἐν οἷς αὐτοὶ εὐ πάσχομεν, πατέρων σπλάγχνα κ. τ. εἰ.

P. 121 D. lin. 5. ἂν νῦν χάριση. νῦν casu omisit Montef.

P. 121 E. lin. 1. οὐχ ἀπλῶς ἀκινδύνως ἐχαρίσατο. Glossema sapit ἀκινδύνως, sed in libris omnibus et Catena legitur. Cf. Tom. X. p. 62 D. καίτοι τὰ μὲν Ἑλλήνων ἀπλῶς κατείχον· τὰ δὲ ἡμέτερα μετὰ κινδύνων κατεδέξαντο: ubi Matthaeius, “ἀπλῶς, hoc est, ut mox apparebit, ἀκινδύνως.”

P. 122 B. not.ⁿ. Particulam οὐκοῦν hic alieno loco per incuriam assumsisse videtur Savilius. Vid. not. p.

P. 122 E. not.^x. ἢ δῆλον ὅτι . . . εὐ ποιῶμεν; Per interrogationem scribendum. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 703 D.

P. 123 A. lin. 3. ὄχημα οὖσαν τῆς ὀργῆς. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 700 C.

P. 123 B. lin. 3. τουτέστι, πάντες καθαροὶ γένεσθε. “Nescio unde exciderit haec clausula: certe non est hujus loci.” Hales.

P. 123 C. not.ⁱ. ΘΗΙΚΟΝ. περὶ τοῦ μὴ ἀργολογεῖν, καὶ κατὰ γελοιαστῶν κ. τ. εἰ. Haec junguntur apud Basil. M. Tom. II. p. 1065 A. Ed. Ben. 2^{dae}. ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν, οὐδὲ γελοιαστῶν ἀνέχεσθαι· ὅτι οὐ δεῖ ἀργολογεῖν λαλοῦντι, ὃ μήτε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν καὶ συγκεχωρημένην τοῦ Χριστοῦ χρείαν. Obiter monemus, oratiunculam hanc disertissimi Patris a C.F. Matthaeio e Codd. Mosqq. tanquam ἀνέκδοτον publici juris factam Mosquae anno 1775, jamdudum exstare inter Epistolas ejusdem Patris, Tom. III. p. 98 E. unde quae modo excerpsumus sic corrigenda sunt, ὅτι οὐ δεῖ ἀργολογεῖν, λαλοῦντά τι ὃ μήτε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων ἐστὶ, μήτε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν κ. τ. εἰ.

P. 123 F. not.^b. “Ὁφρὺς φοβερὰ, per se, sine γὰρ παρ' αὐτοῖς, melius.” Dun.

P. 124 A. lin. 6. πρὸς αἰσθητοὺς ἔχοντες πολεμίους. “Legendum ἔχοντες πολεμίους τὸν ἀγῶνα. Deest enim aliquid.” Dun. Fallitur. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 529 C.

P. 124 C. not.^o. *O pro διό. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 356 E.

P. 124 D. lin. 2. καὶ εἰς πορνείαν τελευτᾷ. καὶ excidit in Ed. Ben.

P. 124 E. not.^x. Vocabulum ἀναπτεροῦν, in malam partem, ut sit, allicere, erigere alicujus cupiditatem, Nostri usu confirmavit Matthaei. Nov. Eclog. p. 226. Adde Tom. I. p. 346 A. τὸς τῶν νέων ἀναπτεροῦσι ψυχάς. Tom. III. p. 664 D. τοῖς ἀπατῶσιν ὑμᾶς καὶ ἀναπτεροῦσιν. Tom. IX. p. 459 C. πρὸς τὸν πλοῦτον κεχηνὼς καὶ ἀνεπτερωμένος.

P. 125 B. lin. 4. ταῖς ἐλευθέrais ὑμῶν h. e. uxoribus. Minus recte Montef. liberis puellis. Noster in Epistolis Tom. III. p. 589 C. καίτοι

τῆς κυρίας μου, τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ, σφόδρα σοι φίλης οὐσης. Ibid. p. 597C. ἡ καλὴ Σελευκία, ἡ τοῦ κυρίου μου 'Ρουφίνου ἐλευθέρα. Apud Basilium M. ἐλευθέραν *viduam* matronam designare, nescimus an jure definierint Benedictini ad Tom. III. p. 92 A.

P. 125 C. not. ^k. τοὺς κόρδακας Sav. cet. "Κόρδαξ, rei proprie, non personae nomen. Notissimum enim *cordacem* esse saltationis genus quoddam αἰσχροῦς κινεῖν τὴν ὁσφύν, ut docet Interpres Aristoph. At hic saltantes ipsi vocari videntur Cordaces." Hales. De *Samardacis* scurris consulendus Lobeck. Aglaoph. p. 1327. qui citat Augustin. in L. contra Acad. III. 15. *planus erat de iis quos Samardocos jam vulgus appellat*. Schol. Cruq. ad Hor. I. Sat. 6. 115. fallacem dixit circum propter Samardacos et sortilegos et mathematicos. Origo vocis incerta est; neque audiendi sunt qui in nostro loco pro σαμαρδάκους, Σαμοθράκους substituere voluerunt. Vid. Lobeck. l. c.

Ibid. lin. 3. τῶν ἡμετέρων ψυχῶν est sphalma Montefalconii.

P. 125 F. lin. ult. δράξασθε, παιδία, μὴ ποτε ὀργισθῇ κοιλία. Parodia insulsa Sacri Codicis Psal. ii. 8. δράξασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῇ κύριος. Quod nemo interpretum perspexisse videtur.

P. 126 A. lin. 1. οὐαί σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε. Idem proverbium memoratur Tom. XII. p. 154 D. ἀλλ' ὦ τῆς ἀτοπίας, καὶ οἷα φθέγονται· οὐαί σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε.

Ibid. lin. 3. ἄρτι οὐκ ἔστι γένεσις; Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 89 A. ubi verba quae per incuriam Juliano assignavimus, πλέκων ἐκ τῆς (+ τῶν) ἀστέρων κινήσεως τὰς γενέσεις καὶ τὰ συμβαίνοντα, sunt Greg. Naz. in Julian. Orat. II. p. 84. Ed. Montac.

Ibid. not. ^v. πρὸς ἀτοπίαν λέγω, φησί, καὶ ἥθους αἰσχροῦ. Haec non assequimur. Hervetus vertit, dico adversus absurditatem naturae et malorum morum; quasi legisset φύσεως pro φησί. Vid. Var. Lect. ad Tom. X. p. 449 C.

HOM. XVIII.

P. 127 B. lin. 2. τοὺς αὐτῷ ἀπειθοῦντας καλεῖ. Erat cum corrigeremus τοὺς αὐτοαπειθοῦντας, ut Tom. VII. p. 708 C. υἱὸν δὲ γέννης φησί, τουτέστιν, αὐτογέννηαν. Nunc autem nihil mutamus.

P. 129 B. not. ^a. ἡ εἰ ἀπορρήξας κ. τ. ε. ἡ, quod abest a C.D.E. et Veron. ex conjectura supplevimus. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 362 C.

Ibid. not. ^d. Notanda est particula οἱ, quae extra formulam οἶμοι minime vulgaris est. Ceterum ut hic οἶος pro οἱ in unum nostrorum irrepsit, fieri potest ut idem acciderit in loco similis coloris Tom. VII. p. 198 C. διὸ ὅταν μάλιστα ἡμῖν ὀνειδίσαι βούλωνται, καὶ τὴν κατηγορίαν αὐξῆσαι, τοῦτο ἐπιλέγουσιν, οἶον, ὁ Χριστιανός. "Syllaba οὐ vocibus passim intempestive addita est, quod accentus gravis pro nota ejus tachygraphica haberetur." Bast. Comment. Palaeogr. p. 771.

P. 129 C. not.^b. πολλάκις τοῦ πάθους κρατῶν. Sic infra D. lin. 6. καί-τοι ἐκείνοι τὰ πάθη προσκυνούντες, πολλάκις ἐκτός εἰσι τῶν παθῶν κ. τ. ε. Ad summam sententiae cf. Tom. IX. p. 481 C.

P. 129 D. lin. 4. οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ μαμωνᾶ. Delendum videtur οἱ. Mor. lin. ult. pro οὐκέτι, οὐκ ἔστι conjicit Heysius.

P. 129 E. lin. 4. ἐπάρατος ὁ τῆς πλεονεξίας βῶμος. Interpretes, *exsecranda est ara avaritiae*. Rectius veritas, *exsecrabilis ara avaritiae vidit*. Talis inversio in vocabulo ἐπάρατος notanda est. Infra p. 157 A. ἐπάρατον τοῦτο τὸ ῥῆμα καὶ μιᾶρον ἀπὸ τοῦ διαβόλου εἰσηνέχθη.

Ibid. lin. 5. τοῦτον τὸν τῶν εἰδώλων. τὸν male abest a Mor. Ben.

P. 129 F. not.^a. οἱ δὲ βρόχον ἦψαν. Cf. Tom. X. p. 209 A. πόσα θῆγει κατὰ σοῦ ξίφη, πόσα ὀρύττει βάραθρα, πόσους ἀνάπτει βρόχους, πόσους παρασκευάζει κρημνοὺς. Cf. *Dorvill.* ad Charit. V. 10. μόνος δὲ γενόμενος ἦψε βρόχον, καὶ μέλλων ἐπ' αὐτὸν ἀναβαίνειν κ. τ. ε.

P. 130 A. not.^f. ὥσπερ γὰρ ἐστὶ ψυχῆς θάνατος. Post θάνατος incipit parenthesis, quae complectitur omnia usque ad B. lin. penult. ὥσπερ οὖν ἐστὶ ψυχῆς θάνατος.

Ibid. lin. ult. Corrigendum videtur τὴν μὲν πολλῶν φροντίδων καὶ πόνων ἀνέπαινε, τὸ δὲ εἰς φανερὸν χῶρον παρέπεμψεν. Nam sequitur οὐ γὰρ ἐὰν διαλυθῇ (ἡ ψυχῇ), καθάπερ τὸ σῶμα αὐτὴν παραπέμπει (sc. ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος).

P. 130 B. lin. 7. ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος. τῆς male abest a Ben.

P. 130 E. not.^c. Omisso κακῶς, legi potest κὰν ἀντείη τις. Vetus, *et si quis contradixerit*.

P. 132 A. lin. 5. ἀλλ' ἐπηρείας. Vetus, *sed violentiae*. Montef. *sed irrisionis*.

P. 132 C. lin. 1. εἰκὴ μισεῖσθαι, ἀλλὰ φιλεῖσθαι. Dictum erat vulgare, εἰκὴ φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 411 D.

P. 132 D. lin. ult. προτιθείς Sav. et Codd. προτίθης tacite ediderunt Mor. Ben.

HOM. XIX.

P. 133 E. not.^m. ἀσθενεστέρους ποιῆσαι. Vetus, *ad deficiendos et infirmandos ipsos*. Vox εὐσθενεστέρους nescimus an Graeca sit, certe apud Nostrum nusquam alibi legitur.

P. 135 E. not.^v. ἐν φόβῳ Χριστοῦ. "Chrysost. in Cod. β. ter habet θεοῦ, bis Χριστοῦ. Quin etiam in interpretatione (p. 141 D.) sic habet : εἰ γὰρ δι' ἀρχοντα ὑποτάττη, ἢ διὰ χρήματα, ἢ δι' αἰδῶ, πολλῶ μᾶλλον διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Ἐν φόβῳ Χριστοῦ repetit Chrysost. Hom. XX. in Cod. β. Vid. Montef. p. 149 D." *Matthaei.* ad loc. Infra p. 165 E. inter θεοῦ et Χριστοῦ fluctuant Codices.

P. 136 D. lin. 2. καὶ ἐν εὐημερίαις ὦν. ἐν om. Mor. Ben. Mox ἐν δόξαις deest apud eosdem, necnon in Ben. 2da.

P. 137 C. lin. 3. ὁ οὐράνιος. Sic Sav. et Codices. ὁ ἐν τοῖς οὐράνιοις (sic) tacite ediderunt Mor. Ben.

P. 138 B. lin. 1. "Λεγο τίς ὁ τὴν καμάραν ταύτην . . . περιδιώσας; ἐπὶ τῆς γῆς ἐστῆκεν, ἢ καὶ ἐπὶ ὑδάτων;" Dup.

P. 138 E. not. e. ὅπως εἰ βουλοίμεθα κ. τ. εἰ. Particula δὲ recte abest, ut Tom. X. p. 537 A. ὅπως εἰ τοιαύτην ἔχεις προαίρεσιν, μηδὲ δῶς.

P. 139 E. lin. 3. ὅταν τορεύῃ τὸ ξύλον. Sic Veron. Sav. et Codices. τορεύῃ per incuriam, ut videtur, ediderunt Mor. Ben. De confusione horum verborum vid. Lobeck. ad Phryn. p. 324. Meineke ad Menand. p. 294.

P. 140 E. not. d. σκοτοδιμία. Alii σκότος δεινὸς (vel δεινόν). Legi potest etiam σκοτοδίνος, quae forma est Chrysostomica. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 583 A. Exemplis adde Tom. III. p. 467 D. Tom. VI. p. 114 B. In loco Tom. III. p. 578 A. ταραττονται, θορυβοῦνται, σκοτοδίνοις ἰλίγγοις κατέχονται, legendum videtur σκοτοδίνους καὶ ἰλίγγοις.

Ibid. lin. 3. καὶ ὑπὸ τῶν πορρωτέρω κατέχεται. Obscure dictum. Tentat Dunaeus, καὶ τῶν πορρωτέρω ἀντέχεται vel ἐφικνεῖται: Savilius οὐ κατέχεται.

P. 141 A. lin. 4. καὶ οὐδαμοῦ χρήσιμοι. καὶ male om. Ben.

HOM. XX.

P. 143 A. lin. 7. ἵνα μὴ ὡς ἀλλοτρία προσέχη. ἀλλοτρία sine iota subscripta vitiose scriptum in Mor. Ben. Mox B. lin. 1. ἀπερ omissum in iisdem.

P. 143 D. not. e. καὶ γείτονες ἀπολαύουσι τῆς εὐωδίας. "Allusum videtur hoc vocabulo ad locum illum Psalm. 133, ubi pax et concordia cum oleo fragrantissimo, opobalsamo puta, comparatur." Bois. Dunaeus tentat εὐζωίας; Vir doctus Editor Ben. 2^{dae} εὐοδίας, quod apud Nostrum vix alibi invenias. Sed Basil. M. Tom. I. p. 22 D. dixit, τὴν εἰς πάντα τὸν βίον εὐοδίαν.

P. 144 B. not. m. Formula ἅτε ὡς legitur Tom. VI. p. 201 A. Tom. IX. p. 181 A. Tom. XI. p. 406 B. Tom. XII. p. 295 A. ἅτε δὴ ὡς Tom. IV. pp. 137 D. 584 D. ἅτε δὲ (?) ὡς Tom. XII. p. 62 D. ὡς ἅτε infra p. 158 E. ὡς ἅτε δὴ Tom. IV. p. 615 C.

P. 144 D. lin. 6. καὶ καταφρονοῦσαν. καὶ male abest a Ben.

P. 144 E. lin. 1. τις ἂν καταδῆσαι δυνήσεται. De syntaxi monitum ad Tom. X. p. 262 C. Adde Artemid. Onirocrit. II. 70. οὐ γὰρ ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα ζήσεται ἂν τις ἐτη.

Ibid. lin. ult. καὶ πάθῃς τι ὑπὲρ αὐτῆς. Vetus; si quid uxoris gratia ferendum sit. Sed παθεῖν τι de affectu animi quovis ponitur, hic de ira, ut Tom. IX. p. 390 D. ὥσπερ ἔπαθέ τι, καὶ φησι, μαινῇ, Παῦλε. ὅτι δὲ παθὼν τοῦτο λέγει, ἄκουε τῶν ἐξῆς. Tom. XII. p. 240 A. οὕτε ἐκείνος ἔπαθέ τι . . . ἀλλ' ὠνειδίζετο καὶ ἔφερε πάντα.

P. 145 E. lin. 1. τὸν νυμφίον τῆς ἐκκλησίας μιμοῦ. Alluditur ad Psalm. xlv. 14. πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.

P. 147 C. lin. 5. τὸ ἤδη τεχθέν usque ad ἔχει θεὸν λόγον ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἡμεῖς. "In his Lector vix syntaxin, sensum ne vix quidem reperiet. Ne tamen quicquam desideraretur, notanda putavimus. Nam ne nostra quidem [sc. quae nos in margine, Savilius vero in textu posuit] satis sana, quanquam his multo tolerabiliora." *Hales*. "Defectiva et corrupta." *Heyse*.

P. 148 C. lin. 6. τὸν ante γεννησάμενον casu om. Montef.

P. 149 C. lin. 4. τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ. "Legendum perspicue τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι." *Hales*.

P. 149 D. lin. 6. Edebatur ἵνα μηδὲν ἢ παρ' αὐτῇ γεγονός. Post γεγονός insequendum putat *ἐλλειψίς* Dunaeus. *Boisius*, ἵνα μηδὲν τῶν μὴ δεόντων ἢ παρ' αὐτῆς γ. Quod nos edidimus παρ' αὐτὴν idem valet quod παρὰ τὴν αὐτῆς αἰτίαν p. 152 E.

P. 149 E. lin. penult. καὶ ἦν μόνος οἶδεν αὐτός. ἦν male abest a Mor. Ben.

P. 150 D. lin. 3. ἐκελεύθης pro ἐκελεύσθης vitiose dederunt Mor. Ben. Statim καὶ ante μείζονα excidit in Ben.

Ibid. not. h. τί δι' (sic) ἂν pro τί δ' ἂν lapsu typothetae Sav. Mendum mendo correxit *Morellus*, τί δι' ἂν scribens. Hunc tamen secure imitatus est Montef.

P. 151 D. lin. 5. ἐπιμελούμενοι pro ἐπιμελόμενοι tacite dederunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 152 B. lin. 2. πᾶσαν τὴν ἡμέραν τοῖς φίλοις δίδως σπαντόν. σπαντόν expunctum voluit Dunaeus, fortasse recte.

P. 152 C. not. e. Edebatur οὐδὲ ἐπῆλθεν ὁ ἀνὴρ. Vetus, neque accessisset ad eam vir. "Legendum οὐδὲ ἐπῆλθεν αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ, nunquam venit in mentem viro. *Halesius* pro ἐπῆλθεν legendum putat, ἐπεξῆλθεν, Abraham videlicet τῇ γυναικὶ, ἀπαιδίας ἔνεκα." *Dun*. Si lectio sana est, ad οὐδὲ ἐπῆλθε intelligendum videtur τινι ἀναγκάζειν.

P. 152 D. lin. 2. οὐκ ἂν καὶ χεῖρας ἐξέτεινε. "Forte ἐνέτεινε, ut infra p. 153 C. χεῖρας μηδέποτε ἐντεινέτω. Ἐκτείνειν χεῖρα dicitur, qui liberalis est, non qui pugnat." *Dun*.

P. 153 A. lin. 3. καὶ ἐπὶ ζεύγους λευκῶν ἡμίονων πρόεισι. *Muli albi* ad muliebrem luxum fastumque in primis pertinebant. Cf. Tom. III. p. 176 C. καὶ λευκοῦς ἡμίονους, καὶ χρυσοπάστους χαλινούς, καὶ θεραπείαν εὐνούχων, καὶ πολλὴν θεραπαινίδων ἐσμὸν. *Iidem* in regio ornatu memorantur. Tom. VIII. p. 67 B. τῆς ἀλουργίδος τὸ ἄνθος, τῶν λίθων τὸ μέγεθος, τὴν λευκότητα τῶν ἡμίονων, τὸν περὶ τὸ ζεύγος χρυσόν.

P. 153 D. lin. 3. "καθάπερ ἀγαλμα δεχόμενος, tanquam simulacrum expoliendum et ornandum susceperis, sic uxorem tuam cunctis virtutibus

excolere debes. Allusit, ut mihi videtur, ad hunc locum Demosthenis pro Corona [p. 268, 8.] *ἔπειτα τοιαῦτα ποιῶν λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφὴν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα ἃ προσήκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς κομιζόμενος.* Aeschines enim enumeravit quae populari inesse homini debent. Cf. infra p. 164 B." *Dun.*

P. 153 E. lin. ult. *λυθείσων τῶν παστάδων.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 501 E.

P. 154 B. lin. 6. Vulgo interpungunt, *ποιός οὗτος ὁ ἀνὴρ; φιλόσοφος ἐστίν.* Sed vid. infra p. 163 C.

P. 154 C. not. n. *σχολῇ γ' ἂν οὗτος ἀνέξεται.* De formula *σχολῇ γ' ἂν* cum futuro constructa diximus ad Tom. VII. p. 468 D. *σχολῇ γ' ἂν* (alii *σχολή γε εἰ*) *ἕτερός τις ἀπὸ συγγενείας σωθήσεται.*

P. 154 D. lin. 4. *ἐφ' οἷς ἂν διατυπώσης.* ἂν casu omiserunt Mor. Ben.

P. 154 F. lin. 2. *εἰ βούλεσθε. εἰ δὲ βούλεσθε* clam edidit Montef. repugnantibus libris.

P. 155 B. lin. penult. *μετά τινος περιόδου, quodam loquendi circuitu* Vetus. Noster Tom. VIII. p. 385 E. *ὅλως δέ, τί ἔδει περιόδου τοσαύτης καὶ αἰνιγμάτων; ἥρκει γὰρ εἰπεῖν, οὐκ εἰμὶ ἴσος, καὶ ἀπαλλαγῆναι.*

P. 155 D. lin. penult. *τὸν παρόντα ζῆσαι βίον.* Lectio *στήσαι* pro *ζῆσαι* Morelli incuriae debetur, quem imprudenter secutus est Montef.

P. 155 E. not. a. *οὕτω τὸν βίον μεταστῆναι τοῦτον.* Vetus, *vitam istam ita transigere liceat.* "Ne reponatur *μετελθεῖν*, sed *διελθεῖν*, vel potius μεταστῆσαι ἢ μεταλλάξαι: *μετερχόμεθα γὰρ τὸν μέλλοντα βίον.*" *Dun.* Graece dicitur *μεταστῆναι βίον* vel *ἐκ βίου.* Dubitamus an tolerari possit *μεταστῆναι βίον* eadem ratione qua construitur *ἐκβῆναι βίον.*

P. 156 B. not. p. Pro *καὶ* negligenter δὲ scriptum in Mor. Ben.

P. 156 C. lin. 5. *τὸν ἀπὸ τῆς σεμνότητος. καὶ* pro *τὸν* est *sphalma* Morelli, repetitum a Ben. Mox *παράγε* (sic) pro *παράγαγε* male legitur apud eosdem.

P. 156 D. not. z. Cf. Tom. XII. p. 578 B. *τῶν ἀποστόλων, οἱ ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ γυμνότητι διήγον.*

P. 157 D. lin. 6. *δοῦλην ἐποίησας μᾶλλον ἀργυρώνητον.* "ἴσ. ἀργυρωνήτου." Sav. in marg. Vetus: *obsequentiore[m] quam si emptitia esset.*

HOM. XXI.

P. 158 D. lin. 5. *οὐδὲ* pro *οὐδέν* bis mendose dedit Montef.

P. 158 E. not. f. De *ὥς ἄτε* diximus ad p. 144 B. Ante *ὥς ἄτε* subintelligendum, *hoc fecit.*

P. 159 A. not. m. De permutatione vocabulorum *πράγμα* et *πρόσταγμα* monitum ad Tom. VII. p. 309 C. Exemplis adde Tom. IX. p. 447 B. Tom. X. p. 202 B.

Ibid. lin. 6. *πρώτη γὰρ ἐστὶ τὸ οὐ μοιχεύσεις.* Vid. Marc. x. 19. Luc. xviii. 20.

P. 160 A. lin. 1. οἶον, ὃ Ἀχιλλεὺς, ὅταν μετανοῇ. “Post μετανοῇ deest aliquod, fort. *ὅτι ἀπέθανεν*. Achillem enim poenituit mortem oppetiisse tam fortiter. Sic enim heros ipse ἐν τῇ νεκρίᾳ:

μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραῦδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἔων θητεύμεν ἄλλω
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη,
 ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταρφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Hanc mollitiem jure reprehendit Plato lib. II. de Repub. et cum aliis de causis poetas prohibet sua civitate, tum quia mortis timorem injiciunt maxime.” *Dun.*

P. 160 C. lin. ult. τὸ πᾶν εἰργάσατο. Pro τὸ πᾶν, quod est in libris omnibus, αὐτὸ mendose habent Mor. Ben.

P. 161 C. not. ε. οὐχ οὕτω . . . ἀλλά. Sic invicem sibi respondent τοσοῦτον et ἀλλὰ infra p. 162 A.

P. 162 A. lin. 3. πολλῆς οὖν χρεία. πολλῇ (sic) pro, πολλῆς vitiose edidit Montef. πολλῇ temere scripsit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 162 B. not. x. “πάλιν πένης. Inutilis clausula, ni fallor.” *Hales*. “Dixisse haec videtur Chrysostomus aliquanto commotior. *Quid*, inquit, *iterum mihi pauperem commemoras? semperne hoc subterfugio uteris?* Lego igitur interrogative, πάλιν πένης;” *Bois*. In nostra lectione πάλιν cum sequentibus nectit E. et prob. D., cum praecedentibus C.

P. 162 F. lin. 1. ἐνθα αἱ πόλεις εἰσὶ. “Lege ἐνθα ἐμπολεῖς εἰσὶ. *Hesychius*, ἐμπολεῖς, ὃ πατρίδα ἔχων, cui contrarium ἀπολεῖς, *extorris*. Opponuntur ergo ἐμπολεῖς et πάροικος.” *Dun.* Scrupulum movet *Boisius*, ἐμπολιν et ἀπολιν recte opponi, non item ἐμπολιν et πάροικον. Adde quod vocabulum ipsum extra poetas vix obvium est.

P. 163 E. lin. 4. ἔστηκε. Fortasse scribendum ἰσότηκη, quae forma legitur Tom. X. p. 536 E. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 482 D. et ad Tom. IX. p. 510 A.

Ibid. not. ι. τριγχίων. De hac forma diximus ad p. 57 C.

P. 163 F. not. γ. πρὸς πάντα ταῦτα. Vetus, *contra haec omnia*, non male. Constructio πρὸς πάντα ταῦτα ὑποκείμενον defendi neutiquam potest.

P. 164 D. not. ς. ὃ τὸ τάλαντον τὸ ἐν καταβαλόμενος. Vetus, *neglexit*, male: nec tamen alium sensum, qui magis huic loco idoneus sit, habemus. Recentiores habent μὴ καταβαλόμενος, *non deponens*, probante *Dunaeo*, quo iudice aliud est καταβάλλειν χρήματα, *numerare vel persolvere*, aliud καταβάλλεσθαι, *collocare*. Sed Noster Tom. VII. p. 750 D. habet, εἶδε σε καταβαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου. Fortasse scripsit Auctor, εἰ γὰρ ὃ τὸ τάλαντον τὸ ἐν οὐδὲν ἐκέρδανεν, per notam ellipsin quam illustravimus ad Tom. IX. p. 754 B. Aptissimum exemplum est Tom. XI. p. 332 C. ἐννοῶμεν τὸν τὰ πέντε τάλαντα, καὶ τὸν τὰ δύο.

HOM. XXII.

P. 165 C. lin. 2. *τούτου τοῦ μέρους*. Articulum casu omisit Montef.

P. 166 A. lin. 5. *ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ*. Vertit Montef. *sed utcumque licet*. "Puto legendum, ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ, κακουργεῖν. Deesse enim videtur aliquid, et sequentia hoc probant." *Dun.* "Haec eruditi Viri conjectura confirmatur ex Oecumenio, qui cum hunc locum verbatim describat, inquit, ἀλλ' οὐκ ἐξ εὐνοίας, ἀλλὰ κακούργως." *Hales*. Etiam Catena habet, οὐκ ἐξ εὐνοίας δέ, ἀλλὰ κακουργοῦντας τοὺς αὐτῶν δεσπότας.

P. 166 D. lin. 3. *ἐκοντὶ* Sav. recte. *ἐκόντι* Mor. Ben.

P. 167 D. lin. 5. *ὁ δὲ νόμος*. δὲ male abest a Ben. Mox πάντες pro πάντας est sphalma Morelli, praeterlapsus a Ben.

P. 167 E. not. x. ἡ βαναυσία omissum, quia non intellectum. Vetus, *vulgaris negligentia*, et in marg. "alias, *artificium*." Montef. *invidia*. Nostro est semper fere *mollities*, vel *socordia*. Sic Tom. III. p. 441 E. ἀκουέωσαν οἱ εὐχόμενοι μετὰ βαναυσίας (Montef. *cum quadam imperitia*). Tom. IV. p. 416 A. οὐδὲν βάναυσον οὐδὲ ῥάθυμον ἐπεδείξατο. Tom. V. p. 521 E. βαναύσου βίου καὶ διαρρέοντος ἀφορμή. Tom. IX. p. 524 B. βάνουσοι καὶ ἐκλελυμένοι καὶ ἀναπεπτωκότες. Tom. X. p. 562 E. ἀλλὰ μαλακίας, καὶ βαναύσου ψυχῆς καὶ ἀνοήτου. Plura cumulavimus ad Tom. VII. p. 509 D.

Ibid. lin. 5. τὸ πρᾶγμα] τοῦτο τὸ πρᾶγμα Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 168 F. not. 1. διὰ συντόμου ελεῖν. Vetus, *abrupte adoriri*. "Videtur vera haec lectio, neque movenda. Methodus est enim *via compendiaria* ad inveniendum aliquid." *Dun.*

P. 169 A. not. q. οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀφελῶς. Sic Noster Tom. XI. p. 744 C. ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἔλαβε τὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφελῶς.

P. 169 D. not. b. ἡ συνθήκη ἐν τίνι κεῖται; ἐν χρυσῷ. Hoc est, ni fallimur, *in aureo* sc. numo. Locutio ad communem vitam pertinere videtur. Ceterum haec praepositionis vis, quam fere praetereunt Grammatici, ex loco Demosth. p. 701, 1. illustrari potest: ἐμοὶ ἐν χιλίαις ἐστὶν ὁ κίνδυνος: h. e. *periclitor ne mille drachmis mulier*.

Ibid. lin. 5. τὸ ἐν. "τὸ ἐν bis A.F. Sic ὁρθοτονεῖται praepositio, fortassis recte." *Heyse*. τὸ ἐν (sic) Veron.

P. 170 D. not. γ. ὅταν τὸν ὑγρὸν βίον καὶ εἰκὴ τοῦτον ἐπιζητῇ. *Dunaeus* putat legendum καὶ εἰκαῖον i. e. *ματαῖον*. Alii μάτην καὶ εἰκὴ, vel ἀπλῶς καὶ εἰκὴ tentant. Sed nihil mutandum videtur. Sic supra p. 128 D. ἵνα μὴ νομίσης ἀπλῶς εἶναι τὸ ῥῆμα. Tom. X. p. 102 D. τί πρὸς ἄνθρωπον ἀποφεύγομεν, τὸν οὐδὲν, τὸν εἰκὴ, τὸν ἀπλῶς.

P. 172 E. lin. 7. ἤδη οὖν νενίκηκα. Sic Sav. et libri omnes. *νενίκηται* Veron. Mor. Ben.

P. 173 C. not.^ω. τοὺς εὐπροσωποῦντας τῶν οἰκετῶν. Vocabulum εὐπροσωπεῖν ipse Chrysostomus ad Gal. vi. 12. per εὐδοκμεῖν reddit. De constructione εἰ . . . ἀναμειγνύηται monuimus ad Tom. X. p. 628 A.

Ibid. not.^α. τοὺς ἐπιτεταγμένους ἡμῖν ἀγγέλους. Syntaxis legitima. Sic Greg. Naz. apud H. Steph. p. 9067 C. Ed. Valp. ἀλλὰ τῶν τοῦ παντὸς ἐπιτεταγμένοι, alii orbis parti praefecti. Paulo aliter Basil. M. Tom. III. p. 100 B. ἄνευ τῆς δοκιμασίας τῶν εἰς τὸ διατυποῦν τὰ τοιαῦτα ἐπιτεταγμένων.

P. 173 E. lin. 4. ἡ μετὰ τῶν μελῶν τῶν σῶν. Recte Vetus, potius quam in eos qui membra tua sunt. De usu τοῦ ἡ pro μᾶλλον ἡ vid. Annot. ad Tom. IX. p. 500 C.

P. 174 A. not.^ι. καὶ casu abest a Ben. Ibid. lin. 5. τὸν κύριον Ἰησοῦν (om. ἡμῶν) per incuriam dederunt Mor. Ben.

HOM. XXIII.

P. 174 D. lin. 5. καὶ πολλὰ παρὰ τοῦτο γένοιτο ἄν. Vetus, et hinc multa sane pendent, non male. Tom. XI. p. 492 B. μὴ εἴπωμεν, παρὰ τοῦτο οὐδὲν, παρ' ἐκεῖνο οὐδέν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 512 C.

P. 175 A. lin. 2. τὸν διαρρέοντα. Articulus abest a Ben. typothetae culpa.

P. 175 D. not.^β. ἂν τῇ ἀληθείᾳ ἰωννύμεθα. De hac forma conjunctivi monuimus ad p. 97 C.

P. 176 A. lin. penult. Pro ἐπαναπαύεσθαι, ἀπαναπαύεσθαι vitiose scripsit Montef.

P. 177 B. lin. 7. πρὸς τοὺς προφῆτας, e. g. Jeremiae, xiii. 1. De Mose nihil compertum habemus. Deus ipse φαίνεται ἐζωσμένος in Ezech. i. 27. (?) Ἀγγελί Ezech. ix. 11. secundum LXX. Rex. xv. 6.

P. 177 C. not.^ο. Lectio Codicis E. ἀπολυομένους μὴ ἀπολομένους ex duplici scriptura nata esse videtur.

P. 177 E. lin. 2. πόσοι γεννήματα ἐχιδνῶν οὗτοι. Sic omnes: sed paene necessarium videtur πόσα.

Ibid. not.^β. Savilius distinxit, πῶς οὖν; μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν, μὴ τὰ αὐτὰ ὄρ. Dunaeus, πῶς οὖν μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; μὴ τὰ αὐτὰ ὄρ. De formula πῶς οὖν ἵνα vid. Annot. ad p. 72 D.

P. 178 A. not.^ε. ἐν (fort. ἐπ') ἀναφορεῦσι. Sumtum ex Num. xiii. 28. ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι.

P. 178 C. lin. 1. εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. τῆς casu om. Montef.

P. 178 D. not.^ι. In C.D. Veron. locus sic legitur: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμαινεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Πάντα οὖν κ. τ. εἰ. Sed ὁ σκώληξ τῆς δικαιοσύνης absurdissimum est. Ergo altera recensio, quae est nostrorum A.B.F. haec venditat: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς, καθ. εἰ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῷ πυρὶ συνδιακωνίζων ἡμᾶς λυμανεῖται.

Hinc sua effecit Savilius, οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμáινεται, καθ. ἐ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῷ πυρὶ συνδιαιώνίζων. Restat Codex E. qui lectionis Veronensis manifestam lacunam sic explet: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμáινεται, καθ. ἐ. τ. μ. ἀλλὰ σκώληξ ἀτελεύτητος δέξεται· οὐδὲ ἥλιος αὐτὸς ἦπει, ὥσπερ ἐ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Egregie, quod ad totam sententiam attinet, sed corruptela proculdubio inest in verbo ἦπει, quod nihili est. Cum igitur conjecturae locus esse videretur, pro ἥλιος αὐτὸς scripsimus, ὁ ἥλιος οὗτος, et pro importuno ἦπει, vocabulum aptum sane, si non a manu Auctoris profectum, τήξει. Sic Exod. xvi. 21. ἥνικα δὲ διεθέρμαιεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο. Ceterum δέξεται in altero membro Nostrum prorsus sapit. Sic Tom. X. p. 95 E. ἀλλὰ χαλεπωτέρα δέξεται κόλασις τοὺς τοιούτους, καὶ ποταμὸς πυρὸς, καὶ σκώληξ ἰοβόλος.

P. 178 F. lin. 2. τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς φωσσάτον. *Fossatum*, vocabulum inferioris Latinitatis. Zonaras in Gloss. τὸ καλούμενον παρ' Ἑλλήσι τάφος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις φοσσάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἀματταρί.

HOM. XXIV.

P. 179 D. not.ⁱ. τὸν καθολικὸν καὶ ἐνάρετον βίον. Recte dicitur ὁ καθολικὸς βίος, ut βίος in bonam partem sumatur, qui Nostri est usus. Sic Tom. VII. p. 293 B. παρὰ γὰρ αἰρετικοῖς ἔστι πολλάκις καὶ βίον εὐρεῖν. Tom. X. p. 522 A. ἕωςλείπεται ἡ ἐνδεκάτη, προσέλθωμεν, καὶ βίον ἐπιδειξώμεθα. Dunaeus legendum censet vel δικαιοσύνην δὲ ἐνταῦθα τὴν καθόλου φησιν, καὶ τὸν ἐ. β. vel cum libris A.B.F. δικ. δὲ ἐνταῦθα τὸν καθόλου ἐν. φησι βίον.

P. 179 F. lin. 1. αὐτῷ ὁδόν. αὐτοῦ pro αὐτῷ mendose dedit Montef.

P. 181 A. lin. 5. παρρησιάζωμαι pro παρρησιάζωμαι vitiose exhibent Mor. Ben.

P. 181 C. lin. 2. οὐχ ἀπλῶς τοῦτό φησιν. Τοῦτο, ut videtur, non ad proxime antecedentia, ἐν ἔπεμψα κ. τ. ἐ. sed ad vers. 18. διὰ πάσης προσευχῆς κ. τ. ἐ. spectat. Hujusmodi disjunctiones tum per totum opus, tum maxime in hac operis parte videre est.

Ibid. not.^o. "προσιέναι, i. e. προσεύχασθαι: προσευχή γὰρ πρόσσδος καὶ προστροπή dicitur. Cic. caste divos adeunto." Dun. Minus bene Vet. congregiendi. Montef. progrediatur. Infra p. 183 C. μηδέποτε δὲ προσῶν ὑπὲρ σαντοῦ μόνου ἀξίου: et p. p. ἐν παντὶ καιρῷ πρόσσιθι. Tom. X. p. 392 E. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόσσιμεν, δεόμενοι τοῦ ἀμμου τοῦ κειμένου.

Ibid. not.^r. Locus S. S. est Esai. lix. 17. καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα. Saepius quidem dicitur Deus θώραξ εἶναι, sed nunquam, quod sciamus, θώραξ δικαιοσύνης.

P. 181 F. lin. 3. μὴ ἀναβάλλεσθε πρὸς εἰρήνην, omisso per incuriam articulo Montef.

P. 182 C. not. e. ἀρά ἐστι πίστις; Haec, ni fallimur, sunt verba respondentis; quasi dictum esset, μόνον ἔστω πίστις, καὶ σβέσει κ. τ. εἰ.

P. 182 D. lin. 4. ἐπιστρατεύονται pro ἐπιστρατεύωνται mendose dede-
runt Mor. Ben.

Ibid. not. a. ἐπὶ ταύτην ἀναπαύμεθα. Vetus, in fidem innitatur et con-
quiescamus. Verbum ἐπαναπαύεσθαι est ubi cum quarto casu construitur,
ut supra p. 176 A.

P. 183 A. lin. 2. ὥστε μηκέτι ἀσφαλίζεσθαι μόνον τὰ πεμπόμενα. Savil.
in marg. ἴσ. τὰ σκεπόμενα. Vertit Vetus, ut non solum deinceps immissa
jacula propulsemus. De scuto ait Polyb. VI. 34, 7. ἔχει δὲ περὶ τὴν ἴνυν
σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Sed τὰ
πεμπόμενα pro τὰ βαλλόμενα non concoquimus.

P. 183. not. w. Συροφονικίσης. Sic Noster Tom. VII. p. 282 B C.
“Ita constanter hoc nomen scriptum in Codd. Chrysostomi exhibetur,
frustra obloquente Dunaeo.” Heyse.

P. 185 A. lin. ult. καὶ εἰδείτο Ἰσαὰκ περὶ Ῥεβέκκας τῆς γ. αὐτοῦ. Ῥε-
βέκκα pro περὶ Ῥεβέκκας est error Morelli, quem incaute secutus est
Montef.

P. 185 B. lin. 4. τιθεῖς a nobis correctum pro τιθείς.

P. 186 D. lin. ult. ἔνθα γὰρ ἀφθαρσία, φθορά ἐστίν. Vetus, in anima
enim incorruptio, corruptio est. Vertendum potius, in re incorruptibili
h. e. cujus finis est nullus, corruptio est.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

THE LATE DR. WILLIAMS.

SERMONS preached before the University of Oxford, and in Winchester Cathedral, by the late DAVID WILLIAMS, D.C.L., Warden of New College, Oxford, and Canon of Winchester; formerly Head Master of Winchester College. With a BRIEF MEMOIR OF THE AUTHOR. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. P. FREEMAN.

THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE; or, An Inquiry concerning the True Manner of Understanding and Using the Order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. By the Rev. PHILIP FREEMAN, M.A., Vicar of Thorverton, Prebendary of Exeter, and Examining Chaplain to the Lord Bishop of Exeter. 2 vols., 8vo., cloth, price 1l. 4s.

The concluding portion, on the Order for the Holy Communion, besides its proper subject, enters incidentally into most of the great religious questions of the day; as Atonement, Sacrifice, the Origin of the Sabbath-day, &c.

For those who have Vol. I. the price of Vol. II., with Introduction, will be 14s.; without the Introduction, 8s.

REV. R. PAYNE SMITH.

THE AUTHENTICITY AND MESSIANIC INTERPRETATION OF THE PROPHECIES OF ISAIAH vindicated in a Course of Sermons preached before the University of Oxford, by the Rev. R. PAYNE SMITH, M.A., Sub-Librarian of the Bodleian Library, and Select Preacher. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. C. A. HEURTLEY, D.D.

THE FORM OF SOUND WORDS: HELPS TOWARDS HOLDING IT FAST: Seven Sermons preached before the University of Oxford, on some Important Points of Faith and Practice.

HINDRANCES TO SUCCESS IN PREACHING.

THE FORM OF SOUND WORDS.

THE INSPIRATION OF SCRIPTURE.

THE CONNECTION BETWEEN BAPTISM AND

SANCTIFICATION.

CONFESSION AND ABSOLUTION.

THE DOCTRINE OF THE ATONEMENT.

THE LORD'S DAY.

By CHARLES A. HEURTLEY, D.D., Margaret Professor of Divinity, and Canon of Christ Church. 8vo., cloth, 7s. 6d.

REV. J. W. BURGON.

INSPIRATION AND INTERPRETATION. Seven Sermons preached before the University of Oxford; with an Introduction, being an answer to a Volume entitled "Essays and Reviews." By the Rev. JOHN W. BURGON, M.A., Fellow of Oriel College, and Select Preacher. 8vo., cloth, 14s.

THE OXFORD CONGRESS.

REPORT OF THE PROCEEDINGS OF THE CHURCH CONGRESS OF 1862, held in the Sheldonian Theatre and Town-hall, Oxford, July 8th, 9th, 10th. 8vo., sewed, 2s. 6d.

1262-(8)-50

ST. JOHN CHRYSOSTOM.

**S. JOANNIS CHRYSOSTOMI INTERPRETATIO OMNIUM
EPISTOLARUM PAULINARUM PER HOMILIAS FACTA.** Tomus VI. IN
EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM, ET PHILEMONEM. 8vo., cloth, price 10s. 6d.

TOMUS VII. Continens

Homilias in Epistolam ad Hebraeos, et Indices. 8vo., cloth, 12s.

ST. JUSTIN MARTYR.

THE WORKS OF S. JUSTIN MARTYR, Translated, with Notes
and Indices. 8vo., cloth, price 8s.

ST. AUGUSTINE.

**ST. AUGUSTINE'S EXPOSITIONS ON THE BOOK OF
PSALMS,** translated with Notes and Indices. Complete in Six Volumes, 8vo.,
price in cloth, 2l. 16s. 6d.

ST. ANSELM.

CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN; by
ST. ANSELM. Translated. *Second Edition.* Fcap. 8vo., 2s. 6d.

MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS, by ST. ANSELM, for-
merly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

**SERMONS PREACHED BEFORE THE UNIVERSITY OF OX-
FORD: SECOND SERIES,** from MDCCCXLVII. to MDCCCLXII. 8vo.,
cloth, 10s. 6d.

**THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS
TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION.** By the Right Rev. the LORD BISHOP
OF OXFORD. *Fourth Edition.* Crown 8vo., cloth, 6s.

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached
before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent
volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L.,
Head Master of Winchester College. *Second Edition.* 8vo., price 10s. 6d.

The Preface separately, price 2s.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE MINOR PROPHETS; with a Commentary Explanatory and
Practical, and Introductions to the Several Books. By the Rev. E. B. PUSEY,
D.D., Regius Professor of Hebrew, and Canon of Christ Church. Part III.
Amos vi. 6 to end—Obadiah—Jonah—Micah i. 12. 4to., sewed, 5s.

Lately published, 4to., sewed, 5s.

Part I. Hosea—Joel, Introduction. Part II. Joel, Introduction—Amos vi. 6.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jeru-
salem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their
Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B.
PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fel-
low of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN,
A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT,
M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical His-
tory in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ANCIENT COLLECTS AND OTHER PRAYERS, Selected for De-
votional Use from various Rituals, with an Appendix on the Collects in the
Prayer-book. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford,
Author of "A History of the Church," &c. *Second Edition,* enlarged, printed
in red and black, on toned paper, antique cloth, 5s.

REPLIES TO ESSAYS AND REVIEWS.

REPLIES TO "ESSAYS AND REVIEWS." By

I. THE REV. E. M. GOULBURN, D.D.	V. THE REV. G. ROBISON, LL.D.
II. THE REV. H. J. ROSE, B.D.	VI. THE REV. A. W. HADDAN, B.D.
III. THE REV. C. A. HEURTLEY, D.D.	VII. THE REV. CHR. WORDSWORTH, D.D.
IV. THE REV. W. J. IRONS, D.D.	

With a Preface by the Lord Bishop of Oxford; and Letters from the Radcliffe Observer and the Reader in Geology in the University of Oxford.—Second Edition, with a Note by Professor Owen. 8vo., cloth, 12s.

REV. JOHN WALKER.

THE SUFFERINGS OF THE CLERGY DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. JOHN WALKER, M.A., sometime of Exeter College, Oxford, and Rector of St. Mary Major, Exeter. Epitomised by the Author of "The Annals of England." Fcap. 8vo., cloth, 6s.

REV. W. H. KARSLAKE.

AN EXPOSITION OF THE LORD'S PRAYER, Devotional, Doctrinal, and Practical; with Four Preliminary Dissertations, and an Appendix of Extracts from Writers on the Prayer for Daily Use. By the Rev. W. H. KARSLAKE, Fellow and sometime Tutor of Merton College, Oxford. 8vo., cloth, 7s. 6d.

REV. T. LATHBURY.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL TO THE EPHESIANS, AND THE PHILIPPIANS: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. 8vo., cl., 12s.

REV. H. DOWNING.

SHORT NOTES ON ST. JOHN'S GOSPEL, intended for the Use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingswinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By the same Author. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

REV. FRANCIS TRENCH.

A FEW NOTES FROM PAST LIFE: 1818—1832. Edited, from Correspondence, by the Rev. FRANCIS TRENCH, M.A., Rector of Islip, Oxon. Post 8vo., cloth gilt, 7s. 6d.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. *A new and cheaper Edition in the press.*

REV. L. P. MERCIER.

CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE. By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

REV. J. M. NEALE.

A HISTORY OF THE SO-CALLED JANSENIST CHURCH OF HOLLAND; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN; or, THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY. By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

THE LATE DEAN OF FERNS.

THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Ilsley in the Church of England, in the reign of James I. By the late HENRY NEWLAND, D.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

REV. T. T. CARTER.

LIFE of JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

THE BOOK OF PSALMS.

A PLAIN COMMENTARY ON THE BOOK OF PSALMS, (Prayer-book Version,) chiefly grounded on the Fathers; *for the use of Families.* 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 10s. 6d.

DAILY SERVICES.

DAILY SERVICES OF THE CHURCH OF ENGLAND.

A new Edition, on thick paper and in clear type, with red Rubrics, in 2 vols., crown 8vo., morocco, 1*l*. 10s. Also on thin paper, in one volume crown 8vo., morocco, 16s.

Both editions of this work may be had in a variety of elegant bindings.

REV. J. DAVISON.

DISCOURSES ON PROPHECY, in which are considered its Structure, Use, and Inspiration; being the substance of Twelve Sermons preached in the Chapel of Lincoln's-Inn, by JOHN DAVISON, B.D. Sixth and cheaper Edition. 8vo., cloth, 9s.

REV. DR. SEWELL.

CHRISTIAN VESTIGES OF CREATION. By WILLIAM SEWELL, D.D., late Professor of Moral Philosophy in the University of Oxford. Post 8vo., cloth, price 4s. 6d.

SERMONS, &c.

ILLUSTRATIONS OF FAITH. EIGHT PLAIN SERMONS,
by a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons:"—Abel; Enoch; Noah;
Abraham; Isaac, Jacob, and Joseph; Moses; The Walls of Jericho; Conclusions.
Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

Uniform, and by the same Author,

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COM-	SECTION OF OUR LORD. 2 vols., Fcap.
MON PRAYER. Fcap. 8vo., cloth, 5s.	8vo., cloth, 10s.
HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS	SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARAC-
ON THE SUFFERINGS AND RESUR-	TERS. Fcap. 8vo., 4s.

CHRISTIAN SEASONS.—Short and Plain Sermons for every Sunday
and Holyday throughout the Year. Edited by the late Bishop of Grahamstown.
4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

————— A Second Series of Sermons for the Christian
Seasons. Uniform with the above. 4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS. Parochial Sermons, by
JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition,
Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS. A
new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

PAROCHIAL SERMONS, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D.,
Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

————— Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SERMONS PREACHED FOR THE MOST PART IN THE
CHURCHES OF ST. MARY AND ST. MATTHIAS, RICHMOND, SUR-
REY. By CHARLES WELLINGTON FURSE, M.A., of Balliol College; Curate of
Christ Church, St. Pancras; and formerly Lecturer of St. George's Chapel,
Windsor. Post 8vo., cloth, 6s.

SHORT SERMONS FOR FAMILY READING. Ninety Short
Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By
the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 vols., cloth, 8s.

SERMONS PREACHED BEFORE THE UNIVERSITY OF OX-
FORD, and in other places. By the late Rev. C. MARRIOTT, Fellow of Oriel
College, Oxford. 12mo., cloth, 6s.

————— Volume the Second. 12mo., cloth, 7s. 6d.

LECTURES ON THE EPISTLE OF ST. PAUL TO THE RO-
MANS. By the late Rev. C. MARRIOTT, B.D., Fellow of Oriel College, Oxford.
Edited by his Brother, the Rev. JOHN MARRIOTT. 12mo., cloth, 6s.

REFLECTIONS IN A LENT READING OF THE EPISTLE TO
THE ROMANS. By the late Rev. C. MARRIOTT. Fcap. 8vo., cloth, 8s.

WORKS OF THE
Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
 ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
 BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
 BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
 BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
 BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND
 ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
 BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols.
 8vo., 10s.
 BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH.
 8vo., 5s.
 COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
 HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
 HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD.
 3 vols. 8vo., 15s.
 JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
 JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
 LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
 TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
 THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols.
 8vo., £2 10s.
 WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 14s.

———— Vol. I., LIFE, by Rev. J. KEBLE, and Vol. VII., PAROCHIALIA,
 &c., in the press.

DAILY STEPS TOWARDS HEAVEN; or, Practical Thoughts on the Gospel History, and especially on the Life and Teaching of our Lord Jesus Christ, for every day in the year, according to the Christian Seasons. With Titles and Characters of Christ; and a Harmony of the Four Gospels. *Eleventh Edition.* 32mo., roan, 2s. 6d.; morocco, 4s. 6d.

A large-type Edition, square crown 8vo., for the use of aged persons, is just ready, strongly bound in cloth, price 5s.

THE PASTOR IN HIS CLOSET; or, A Help to the Devotions of the Clergy. By JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s.

DAILY SERVICES FOR CHRISTIAN HOUSEHOLDS, compiled and arranged by the Rev. H. STOBART, M.A. 18mo., paper, 1s.; cloth, 1s. 4d.

•• It may also be had bound up with the Prayer-book Version of the Psalms, price 3s., limp cloth.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS. By the Rev. G. ARDEN, M.A. Fcap. 8vo., 2s. 6d.

PRECES PRIVATÆ in studiosorum gratiam collectæ et regia auctoritate approbatæ: anno MDLXVIII. *Londini editæ: ad vetera exemplaria denuo recognitæ.* Ed. C. MARRIOTT. 16mo., cloth, 6s.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST.
FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in Fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS.
THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA.
THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS.
DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINCKES' DEVOTIONS.
TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING.
THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By Bishop JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING.
THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By Bishop JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

ANCIENT COLLECTS.
Lately published. Vide p. 2.

THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1*l.* 5*s.*; morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*; best morocco, 2*l.* 2*s.* *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 21*s.*; antique calf, 18*s.* *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *32mo. Edition*,—Cloth, 8*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

LYRA INNOCENTII. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, plain, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *18mo. Edition*,—Cloth, 6*s.*; morocco, 8*s.* 6*d.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. *Foolscap* 8vo., cloth, 7*s.* 6*d.*; *32mo.*, with Engravings, 4*s.* 6*d.*

THOUGHTS IN PAST YEARS. *The Sixth Edition*, with several new Poems, *32mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. *32mo.*, cloth, 3*s.* 6*d.*

The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18s.

THE CHRISTIAN SCHOLAR. *Foolscap* 8vo., 10*s.* 6*d.*; *32mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. *Second Edition*, *Foolscap* 8vo., 7*s.* 6*d.*

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. *Foolscap* 8vo., cloth, 5*s.* each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. *Cheap Edition*, 18mo., cloth, 1*s.*

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. *Foolscap* 8vo., cloth, 3*s.* Also selected Poems in a packet, sewed, 1*s.*

FLOREM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. *Second Edition*, 16mo., 1*s.*

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

IRISH HISTORY AND IRISH CHARACTER. By GOLDWIN SMITH. *Second Edition.* Post 8vo., price 5s.

JOHN HENRY PARKER.

AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF GOTHIC ARCHITECTURE. By JOHN HENRY PARKER, F.S.A. *Second Edition*, Revised and Enlarged, with 170 Illustrations, and a Glossarial Index. Fcap. 8vo., cloth lettered, price 5s.

AN ATTEMPT TO DISCRIMINATE THE STYLES OF ARCHITECTURE IN ENGLAND, FROM THE CONQUEST TO THE REFORMATION: WITH A SKETCH OF THE GRECIAN AND ROMAN ORDERS. By the late THOMAS RICKMAN, F.S.A. Sixth Edition, with considerable Additions, chiefly Historical, by JOHN HENRY PARKER, F.S.A., and numerous Illustrations by O. Jewitt. 8vo., cloth, price 1*l.* 1s.

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONECORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2*l.* 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1*l.* 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2*l.* 10s.

M. VIOLET-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLET-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price 2*l.* 1s.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular Style). With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1*l.* 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English Styles). 8vo., 2*l.*s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 2*l.*s.

The work complete, with 400 Engravings, and a General Index, 4 vols. 8vo., price £3 12s.

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. *Second Edition.* Crown 8vo., price 5s.

"It contains the annals of our English civilization, and all about our progress in social and domestic matters, how we came to be the family and people which we are. All this forms a book as interesting as a novel, and our domestic history is written not only with great research, but also with much spirit and liveliness."—*Christian Remembrancer.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriäthus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBHING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Isirian MS.
- No. 27.—AGNES MARTIN; or, The Fall of Cardinal Wolsey.
- No. 28.—ROSE AND MINNIE; or, The Loyalists: a Tale of Canada in 1837.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; or, **OXFORD DURING THE GREAT REBELLION.** By the Rev. W. E. HEYGATE. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; or, **THE CASTLE BY THE SEA.** A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., Fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., Fcap., cloth, 10s.

THE CALIFORNIAN CRUSOE: A Tale of Mormonism. By the Rev. H. CASWALL, Vicar of Figheldean. Fcap. 8vo., with Illustration, cloth, 2s. 6d.

STORM AND SUNSHINE; or, **THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER.** A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; or, **THE ONE MOTIVE.** A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; or, **THE REAR-GUARD OF THE GRAND ARMY.** By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c. Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each:—

- No. 1. Mother and Son.
- No. 2. The Recruit.
- No. 3. The Strike.
- No. 4. James Bright, the Shopman.
- No. 5. Jonas Clint.
- No. 6. The Sisters.
- No. 7. Caroline Elton; or, }
Vanity and Jealousy. } 1s.
- No. 8. Servants' Influence. }
- No. 9. The Railway Accident.
- No. 10. Wanted, a Wife.
- No. 11. Irrevocable.

- No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
- No. 13. Windycote Hall.
- No. 14. False Honour.
- No. 15. Old Jarvis's Will.
- No. 16. The Two Cottages.
- No. 17. Squitch.
- No. 18. The Politician.
- No. 19. Two to One.
- No. 20. Hobson's Choice. 6d.
- No. 21. Susan. 4d.
- No. 22. Mary Thomas; or, }
Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott.*

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII.—XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I.—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII.—XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of Twenty-eight, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

FANNY DALE. 1s. 6d. THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. GILL'S LAP. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d. MARION. 4d.	MARTINMAS. 4d. OLD WINTERTON'S WILL. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. AMNEMON THE FORGETFUL. 2d. EUSTATHES THE CONSTANT. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language, chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. *Third Edition.* 2 vols. 8vo., 1l. 10s.

This Grammar is in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and most other public schools.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF's "Greek Grammar." *Fourth Edition.* 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Ninth Edition.* Price Sixpence.

H KAINH ΔΙΑΘΗΚΗ. The Greek Testament with English Notes. By the Rev. EDWARD BURTON, D.D., sometime Regius Professor of Divinity in the University of Oxford. *Sixth Edition, with Index.* 8vo., cloth, 10s. 6d.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. *Fifth Edition.* 3 vols., 8vo., cloth lettered, £1 16s.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E. JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.

The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The following Plays may also be had separately, at 5s. each :—

PHILOCTETES.
TRACHINIÆ.

AJAX.
ELECTRA.

ŒDIPUS COLONEUS.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Contemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. Fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.	Bound.
							s. d.	s. d.
<i>Æschylus</i>	...	...	...	...	...	...	2 6	3 0
<i>Aristophanes.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	5 0	6 0
<i>Euripides.</i>	3 vols.	...	...	...	...	...	5 0	6 6
— <i>Tragœdiæ Sex</i>	...	...	...	...	...	...	3 0	3 6
<i>Sophocles</i>	...	...	...	...	...	...	2 6	3 0
<i>Homeri Ilias</i>	...	...	...	...	...	...	3 0	3 6
— <i>Odyssea</i>	...	...	...	...	...	...	2 6	3 0

GREEK PROSE WRITERS.

<i>Aristotelis Ethica</i>	...	...	...	...	...	...	1 6	2 0
<i>Demosthenes de Corona, et</i>	}	...	...	...	...	...	1 6	2 0
<i>Æschines in Ctesiphontem</i>		...	...	...	...	...	1 6	2 0
<i>Herodotus.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	5 0	6 0
<i>Thucydides.</i>	2 vols.	...	...	...	...	...	4 0	5 0
<i>Xenophontis Memorabilia</i>	...	...	...	...	...	...	1 0	1 4
— <i>Anabasis</i>	...	...	...	...	...	...	1 6	2 0

LATIN POETS.

<i>Horatius</i>	...	...	...	...	...	...	1 6	2 0
<i>Juvenalis et Persius</i>	...	...	...	...	...	...	1 0	1 6
<i>Lucanus</i>	...	...	...	...	...	...	2 0	2 6
<i>Lucretius</i>	...	...	...	...	...	...	1 6	2 0
<i>Phædrus</i>	...	...	...	...	...	...	1 0	1 4
<i>Virgilius</i>	...	...	...	...	...	...	2 0	2 6

LATIN PROSE WRITERS.

Cæsar Commentarii, cum Supplementis Auli Hirtii et aliorum	2	0	...	2	6
———— Commentarii de Bello Gallico	...	...	...	1	0 ... 1 6
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	...	...	...	1	6 ... 2 0
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	...	...	...	1	6 ... 2 0
———— Orationes Selectæ, <i>in the press</i>					
Cornelius Nepos	...	...	...	...	1 0 ... 1 4
Livius. 4 vols.	...	...	...	...	5 0 ... 6 0
Sallustius	...	...	...	...	1 6 ... 2 0
Tacitus. 2 vols.	...	...	...	...	4 0 ... 5 0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s. d.		s. d.
Ajax (Text and Notes)	1 0	Antigone	1 0
Electra	1 0	Philoctetes	1 0
Œdipus Rex	1 0	Trachinise	1 0
Œdipus Coloneus	1 0		

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vincit (Text and Notes)	1 0	Agamemnon	1 0
Septem Contra Thebas	1 0	Choephoræ	1 0
Persæ	1 0	Eumenides	1 0
		Supplices	1 0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text and Notes)	1 0	Hippolytus	1 0
Medea	1 0	Phœnissæ	1 0
Orestes	1 0	Alcestis	1 0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 0d.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s.

Pocket Editions of the following have also been published with

Short Notes.

	s. d.
ARISTOPHANES.—THE KNIGHTS, (Text and Notes)	1 0
ACHARNIANS "	1 0
DEMOSTHENES.—DE CORONA, (Text and Notes,)	2 0
ÆSCHINES.—IN CTESIPHONTEM, (Text and Notes)	2 0
HOMERUS.—ILIAD, LIB. I.—VI. (Text and Notes,)	2 0
VIRGILIUS.—BUCOLICA, (Text and Notes,)	1 0
GEORGICA "	2 0
ÆNEIDOS, LIB. I.—III. "	1 0
HORATIUS.—CARMINA, &c., (Text and Notes,)	2 0
SATIRÆ "	1 0
EPISTOLÆ ET ARS POETICA "	1 0
The Notes only, in one vol., cloth, 2s.	
SALLUSTIUS.—JUGURTHA, (Text and Notes,)	1 6
CATILINA "	1 0
M. T. CICERO.—PRO MILONE, (Text and Notes)	1 0
IN CATILINAM "	1 0
PRO LEGE MANILIA, and PRO ARCHIA "	1 0
DE SENECTUTE and DE AMICITIA "	1 0
LIVIOUS.—LIB. XXI.—XXIV. (Text and Notes,)	4 0
CÆSAR.—LIB. I.—III. (Text and Notes,)	1 0
CORNELIUS NEPOS, (Text and Notes,)	1 6
PHÆDRUS.—FABULÆ, (Text and Notes,)	1 0

Other portions of several of the above-named Authors are in preparation.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—As time has passed on, the Magazine which SYLVANUS URBAN, now one hundred and thirty-one years ago commenced, has given rise to very many others. It is true that the greater part have died soon after their birth, but still there are some occupying a portion of the ground once covered by SYLVANUS URBAN: this has rendered it necessary for him to prescribe certain limits for his labours. While Magazine after Magazine has been set on foot, none has ever clearly marked out for itself the ground which has ever held the most prominent place in the GENTLEMAN'S MAGAZINE, namely, History and Archæology. The GENTLEMAN'S MAGAZINE has done more than any periodical to support and promote archæological tastes and studies. In former years it is true much of its space was occupied with general literature, but of late, as its ground became more circumscribed, the Magazine was able to give a more complete *résumé* of archæological progress and labours. It therefore depended from that time more especially upon archæological and historical students to supply the place of those supporters whom death year by year removes.

An independent organ in such a study as archæology is of the greatest importance, and he therefore appeals to the several Societies to receive him as such, believing that his Magazine, by shewing what other Societies are doing, stimulates the members of each Society to further exertion; that by its independence it prevents the injury that is often done to a science by that narrowness of view which small separate Societies tend to engender; and finally, that by treating of various subjects distinct from those coming beneath the scope of such Societies, he supplements their labours without interfering with them.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

ENLARGEMENT OF THE PENNY POST.

Arrangements are in progress for the improvement of this Magazine. The January number of 1863 will consist of Thirty-two Pages, and numerous Illustrations, containing Tales, Stories, Allegories; Notes on Religious Events of the Day; Essays, Doctrinal and Practical. The object will be to combine amusement with instruction; to provide healthy and *interesting* reading adapted for the Village as well as the Town. A part of each number will be devoted to the "Children's Corner." The Editor's Box will be continued.

MONTHLY—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

PARKER'S CHURCH CALENDAR FOR 1862, price 6d., being the Eighth Year of Issue.

CONTENTS:—THE CALENDAR, with the Daily Lessons.—THE CHURCH: Statistics of the Church in England, Ireland, Scotland, the Colonies, &c. CONVOCAATION: Province of Canterbury; Province of York. The Archbishops and Bishops of ENGLAND; Deans; Archdeacons; Proctors of Convocation; Benefices; Church and other Sittings, &c. The Archbishops and Bishops in IRELAND, SCOTLAND, and the COLONIES; and other information. The Bishops in AMERICA, with Statistics of the Dioceses, Extent, Population, Clergy, &c. &c.: First Bishops of the American Church; Statistical Summaries.—THE UNIVERSITIES, &c.: The University of OXFORD; the University of CAMBRIDGE; and other Universities. Theological Colleges; Training Institutions; Public Schools. Societies and Institutions; Church Unions; Colleges.—THE STATE, &c.: The State and Royal Family. Members of the House of Peers and Commons.—THE Kings and Queens of England. Statistics of the Population. Postal Regulations, and a variety of other information.

Crown 8vo., price 1s.; 140 pages of close type, in wrapper,

THE OXFORD DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863. Issued under the sanction of the Lord Bishop of the Diocese.

[In the press.]

Also,

THE LONDON DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863.

[In the press.]

A Diary is also printed, uniform with the Calendar.

The two together, bound in roan, 3s.

Oxford and London: J. H. and J. PARKER.

